

У 2009
3068к

І. КЕҢЕСБАЕВ

КАЗАК ТІЛІНІң
ФРАЗЕОЛОГИЯЛЫҚ
СӨЗДІГІ

ҚАЗАҚ ССР ҒЫЛЫМ АКАДЕМИЯСЫ

ТІЛ БІЛІМІ ИНСТИТУТЫ

І. КЕҢЕСБАЕВ

ҚАЗАҚ ТІЛІНІң
ФРАЗЕОЛОГИЯЛЫҚ
СӨЗДІГІ

ОН МЫҢНАН АСА ФРАЗА ҚАМТЫЛДЫ

Қазақ ССР-нің «ҒЫЛЫМ» баспасы

АЛМАТЫ · 1977

494.342—03
К—39

Қазақ тілінің фразеологиялық сөздігі. Кеңес баев И. К. Алматы,
Қазақ ССР-нің «Ғылым» баспасы, 1977 ж.
712 б.

Сөздікте тіліміздегі фразеологиям мүмкіндігінше мол қамтылған. Әрбір фразес логизмнің мағынасына туғанкреме беріліп, қолданылу орай-сәті көрсетілген. Фразес логизмнің синоним әрі лексикалық вариантының жинақталған. Кей жағдайда фразеологиязмнің тууы, жасалуы сез болады. Текст-мысалдар халқымыздың бай ауди әдебиетінен, көне жазба нұсқалардан, классикалық әдебиеттен, қазақ совет әдебиєтінен, көрнекті және жаңа талап жас жазушылары шығармаларынан, газет, журналдар мен ғылыми кітаптардан, аудиозекі тілден алынған.

Қазақ тілінің аса шүрайлы әрі көркем саласы тұрақты сез тіркестерін жүйеге келтірген бұл Сөздік ана тілін қастерлейтін барлық кісілерге, сез танып, тіл устаң туға құмар жас буынга, қазақ тілі мен әдебиетінен сабак беретін мұғалімдерге, жи зушылар мен журналистерге, студенттер мен аспирантарға арналған.

ЖАУАПТЫ РЕДАКТОРЛАР

Қазақ ССР Ғылым академиясының корреспондент-мүшесі А. Ысқақов,
филология ғылымының кандидаты Қ. Өмірзалиев.

К 70105—042
407(07)—77 Дп—77

© Қазақ ССР-нің «Ғылым» баспасы, 1977 ж.

*Бұл Сөздігімді Ұлы Октябрьдің
төл ңерзенті — жас үрпаққа
арнаймын*

А В Т О Р Д А Н

Жүртшылықта ұсынылып отырган бұл Сөздік — автордың ұзақ жылдар бойы істеген еңбегінің нәтижесі. Осы уақыт ішінде автор сан алуан фразалардың басым құрап жинады. Оларды лексикография түрғысынан сұрыптаپ, бір жүйеге түсірді. Мұндаған тиянақты тіркестің мағыналары ашылды.

Казак тіліндегі фразеологиямдерді теріп тізуде, зерттеуде арқа сүйер тірекіміз не болмақ? Тиянақты тіркес (фраза) деген не, оның сырты неде? Фразалардың қайдан аламыз және қалай аламыз? Бұл сұрақтардың жауабы — осы енбек. Сөздіктे «Нени енгіземіз?» дегеннен гөрі, «Не үшін енгіземіз?» деген сұрақ басым жатыр. Мұның біршама жауабы «Қазак тіліндегі фразалық тіркестер туралы» деген шолуда берілді. Фразалардың қандай тәртіп-жүйемен алынғаны «Сөздіктің құрылышы мен жасалу тәсілдері» деген тарауда айтылды. Ал Сөздіктің жасауда нені үлті етпек керек? Мұның жауабы да қысқа: қазақ тіл білімінде де, өзге түркі тілдерінде де бұл күнге дейін фразеологиялық үлкен сөздік жасалған жоқ. Сол сияқты фразеологияның теориялық көп мәселелері әлі де болса ез шешімін күтүде. Бұл Сөздік — осы салада жасалған алғашқы тәжірибе. Сол себептен де, Сөздікте қайсыбір қаға беріс қалған, жеткізіле, жетілте сез етілмеген жайлар болуы да мүмкін. Бірақ, біз Сөздіктің осылай жүйеленіп шығуның езі кейбір жетпей жатқан жайлардығана емес, жапын фразеологияға катысты көп мәселелерді анықтаура, оларды терең зерттеуге, тіліміздің қазіргі таңдағы лексикалық байлығына катысты біраз сырларды ашуға көмектесді ғой деп білеміз. Мұның сыртында, «Фразеологиялық сөздіктің» болашакта әбден жетілген көп томды үлгісін жасауға да септігі болар деп ойлаймыз. Әрине, мұндағы иғілікті де, тубегейлі істелетін ірі іс Қазақ тіл білімінің келер буыны еншісіне тиеді. Сол иғілікті жұмыста осы Сөздік мұрындық болса,— біздің бейнеттің өтегені. Бұл енбек түсіндірме, этимология, паремиологиялық сөздіктерге аздал болса да себін тиғізсе, көздеңен нысана, ойлаган мақсат орындалды деп есептейміз. Ал, қазіргі оқушы қауым бір кісінің қолынан келген істің осы нәтижесіне қанагат етер деген ойымыз бар.

Сөздікке ана тілімізде жиі ұшырасатын сан салалы тұракты тіркестер енді. Атап айтканда, халқыныздың бағы заманы жайын, салтын, ғұрпын сырғын шертеңтін, өлмес де ешпес қалып тапқан батырлық, ғашықтық жыры мен тұрмыс-салт елеңдерінде, ертегі мен азыздарда, айтыстарда, қазактың өткен ғасырлардағы көркем тіл зергерлерінің мұраларында бар сез моншақтары алынды. Сол сияқты, XIX ғасырдың екінші жартысындағы жаңа жазба әдебиетіміздің негізін қалаған, қазақ халқы ақыл-оійның алтын діңгегі Абай шығармаларындағы шебер қыистырылған сез көстелері, ілгері-кейінді тасқа басылып тараған қисса-дастандарда бар фразалар, XX ғасыр басындағы сез ұсталары мен казақ совет әдебиетіндегі фраза тіркестері мол қамтылды. Енді бір алуан фразалар мерзімді баспасөз беттерінен, ғылыми әдебиет пен оқулықтардан терілді. Сонымен қатар, кезінде жазба бетіне түсіп үлгірмегем, бірақ,

ауызекі тілімізде жиі ұшырап жүрген тиянақты тіркестер де біршама енгізілді. Бұл фразеологизмдер — автордың ұзақ жылдар ел ішінде, қарт-қария кеңесінде болып жинаған, әрі мәжілістес-сұхбаттас тұрғыластары, замандастары аузынан есіткен, құлаққа сіңген, жадымызда сақталған тіркестер. Бұлардың кейбірін өзіміз қысында иелтірген сейлем аясында беріп отырдық.

Сөздік жасау барысында біз қызметтес жолдастардың әр алуан қол көмегіне мұқтаж болдық. Кезінде осындай жәрдемі тиген азаматтар бар. Сөздіктегі біраз фразеологизмдерді тәртіпке түсірген марқұм Ә. Мұсалдаевқа айырықша ризамын. Сөздіктің бірсыныра реттеу жұмысына қолғабыс еткен Т. Жанұзақов, Е. Жаппейісов, Е. Жұбанов, О. Нақысбеков, Б. Қалиев, Б. Қайымова, М. Жұрсінова, азды-көпті жәрдемі болған т. б. шәкірттеріме, соңдай-ақ, Сөздіктің қолжазбасын оқып, рецензия жазған жолдастарға ықыласты алғысымды айтамын.

Осы еңбектің шығу процесінде өз кеңесін берген Қазақ ССР Ғылым академиясының корреспондент-мүшелері А. Ысқақов пен Ғ. Мұсабаевқа жақсы ілтипатымды білдіремін.

Сөздіктің баспадан шығуы барысында қызметті көп сіңген Р. Сыздықовага және Ә. Жұнісбековке, Ә. Қерімовке, Н. Уәлиевке, «Ғылым» баспасының редакция менгерушісі С. Бекмұхаметова мен редакторы Б. Сағындықовқа көп-көп рақмет.

СӨЗДІКТІҢ ҚҰРЫЛЫСЫ МЕН ЖАСАЛУ ТӘСІЛДЕРІ

Фразеологиялық сөздіктің ішкі жүйесінде басқа сөздіктерден бөлектеу өзіндік ерекшелігі болады. Ұсынылып отырган Сөздіктің жеке басына тән құрылым-жүйесі бар.

1. Реестрде көк аяз; міз бақпады; ңұс үйқы сияқты екі сөздің тіркесінен тұратын, бес биенің сабасындағы; тілі мірдің оғындағы сияқты үш сөз тіркесінен тұратын, түйе үстінен сирақ үйтіп; от ауызды, орақ тісті; малынан құрық, басынан сырғық кетпеді сияқты бес алты сөздің тіркесімен келетін, тіпті, ай десе аузы бар, күн десе көзі бар; құрық бір шөптің басы болсаң, ақ басты қара қойдың құмалагы болсаң, ақ сөйле! сияқты құрмалас сейлем түрінде келетін фразалар берілді.

2. Сөздікке енген фразеологизмдер өзінің құрамы, сырт түрпаты жағынан әр қылышы: а) есім+етістік (*аузына түсті, абыроны кетті*); ә) есім+есім+етістік (*абиыры айрандағы тегілі*; *аузын айға біледі*; *азан-қазан болды*); б) сыны есім+зат есім (*асқар тау; шапқар көл; үр жаңа; қара нар, қалы кілем*); в) етістік+етістік (*абайлап сөйледі, ағызып [ағылып] сөйледі*); г) есім+есім+курделі естістік (*ұашанғы жарапа-зан айтамыз да жүреміз*), т. б.

Міне, осы 1—2 пунктте келтірілген фразалардың компоненттері өзінің о бастағы лексикалық-семантикалық қасиетінен түгелдей немесе жартылай айрылып қалып отыр. Демек, оларды сөз табы, сейлем мүшесі ретімен тоңтастырудың фразеологиялық сөздік үшін айырықша мәні жоқ.

3. Фразеологиялық тұлғалас тіркестердің бір тобы ықшамдалған болады да, ал бір тобы толықтап, анықтап тұратын сөзбен келеді: құдай салмасын; құдай басқа салмасын. Бұлар да бір реестрде берілді: ҚҰДАЙ [ҚҰДАЙ БАСҚА] САЛМАСЫН. Немесе құшагын ашты; құшагын жайып қарсы алды тіркесі реестрде ҚҰШАҒЫН АШТАЫ [ЖАЙЫП ҚАРСЫ АЛДЫ] түрінде сыйыстырылды.

Мағына жағынан ете жуық келетін синонимдес тіркестердің едәуірі бір реестрде тоңтап берілді: ҚОЙДАН ҚОНЫР ◉ ҚОЙДАН ҚОНЫР, ЖЫЛҚЫДАН ТОРЫ.

4. Бір тоң фразеологиямынан бірде белгілі бір грамматикалық қосымшамен келсе, бірде ол қосымша түсіріліп қолданылады, бұлар да көбіне бір ұяда тұрады: ҚУ [-ДЫ] МИНИП, ҚҰЛАН [-ДЫ] ҚҰРЫҚТАДЫ.

Бұл сияқты тіркестердің семантикалық немесе стильдік ерекшелігі басымдау жерде олар тиисті орнында жеке-дара берілді.

5. Айтылуы жағынан айырымы бар фонетикалық сыңарлар бір реестрге сыйыстырылды: МАҚСАТҚА [МАҚСҰТҚА] ЖЕТТИ; РАЗЫ [РИЗА, ЫРЗА...] ВОЛДЫ. Варианттар қос сөздер АПАЛАҢ [ОПАЛАҢ]-ТОПАЛАҢ түрінде алынды.

6. Бірнеше етістік қатар тіркесетін жерде ол етістіктер вариантар есебінде тік жақша арқылы көрсетіліп отырды: ҚОЛМА-ҚОЛ ОРЫНДАДЫ [ИСТЕДІ, АТҚАРДЫ...]; ҚАРАНДЫ БАТЫР [ӨШІР!]; МЕЙЛІ СОҚТЫ [ТАРТТЫ, ШАПТЫ]; МЕЗИРЕТ ЖАСАДЫ [ҚЫЛДЫ].

7. Фразеологизмнің баскы, орта шенінде келетін синонимдес сөздер тік жақшашында беріліп отырды: АНТ СҮ [ҚАСАМ] ШІТІ; ТӨҢІР [ҚҰДАЙ] АТҚАН; МЕЙЛІ [ТӘБЕТІ] СОҚТЫ; МИЫҒЫНАН [МҰРТЫНАН] КҮЛДІ; Алла [ҚҰДАЙ] САҚТАДЫ; БАЗАРЫ ТАРҚАДЫ [ӨТТІ, КЕТТІ]. Фразаларды бұлай түзуде алфавит жүйесінен гері, көп жағдайда олардың тілде жиі я сирек қолданылуы меже етілді.

8. Етістік сезге бітегін фразеология ауызекі тілде қалай тұтынуда жүрсе, көркем шығармада (сейлем-тексте) қалай берілсе, солай алынды. Мысалы, етістік түйік формада емес, көбіне ашық райда берілді: КЕУСЕН [КЕПСЕН] СҮРАДЫ (кеусен, кепсен сұрау емес); КӨҢІЛ ЖЫРТПАДЫ (көңіл жыртпау емес); бұлай етпеген күнде фразалық тұтастық заңы бұзылар еди. Ал жалпы фразеологизмдерді аяқтап тұратын етістіктер бір формада келе бермейді: құдай көрсетпесін; құдай исе; құдай жарылқап; құлдығың, кетейін; құлқы сүймеді, т. б. Мұны да есте тұттық.

Белгілі бір тұлғада реестр тіркесі ықшамдалып көрсетілді. Мысалда болымсыз етістік, етіс, есімше, көсемше түрлөрі кездессе де, реестр сезбен тұлғалық сәйкестіргі толық сақтала бермейді: жілігі татымады... жілігі татитын...; жүрегін сыздаты... жүрегін сыздаты...; жүрегі шайлышты... жүрегі шайлышқан... тәрізді әр түрлі кездесетін есім тұлғаларының біреуі ғана реестрге алынды: БАРМАҚ БАТЫРДЫ... бармақты батырды...; БАҒЫ ЖАНБАҒАН... бақтарың жанбаган...

Демек, реестр мен мысал арасындағы етістік, есім қосымшаларының (көбіне жалғаулардың) семантикалық тиянақтылыққа өсері болмаган кезде сырт пішіннің айна-қатесіс сай келуін көзделгеніміз жоқ.

9. Діни ұғымға байланысты фразалар да сөздіктен белгілі дәрежеде орын төтпі. Ол тіркестердің едәуірі бастапқы діни мағынасын сақтауы негайбіл. Мәселен, құдай сезінен байланысты туған құдай айдағы; құдайдың зарын қылды; құдай шіп; құдай қаласа; құдайдың құдіреті сияқтылардың күні бүгінгі тілімізде «құдайлық» касиеті тым солғын; бұларда бастапқы діни сенімнен гері, жай, қарапайым мән басым жағтыр, ал, олардың бірқыдыруы қазактың «бәркін» күйіп, халықтың жалпы сез қорына емін-еркін еніп кетті.

10. Әдеби тілде қолданылмайтын, бірақ, ауызша тілде айтылатын, сырт тұлғасы ыңғайсыз, ал берер мәнінде ерескелдік жоқ фразеологизмдер де Сөздікке енгізілді. Бұл ретте «көрпінен кейін көп нүкте қойылып, тиісті қосымшасы (тәуелдік, септік тұлғасы, т. б.) көрсетіліп отырды. Мысалы: к... жер шіскемеді; к... майланды.

11. Жергілікті тілде айтылып жүрген фразеологизмдер диалектологиялық материалдардан, «Қазақ тілінің диалектологиялық сөздігінен» (1964) алынды. Ондай фразалардан кейін жоғарғы енбектерде көрсетілген шартты белгілер қойылды. Мысалы: АУЫЗДАП ЖІВЕРДІ ді а л. Ән салды, ән шырқады. Есентайдың домбыраға қосылып, аздағ ауыздан жіберетін де бар (Гур., Маң.). АУЫТ ҚЫЛДЫ ді а л. Есін ауыстырды, шатастырды. Біз оны, тіпті, ауыт қылып жіберетін болдық (Қ. орда, Арап).

Диалект фразеология — әлі де тың мәселе. Бұл Сөздіктерінде диалект тіркестер әдеби тіл қорына түгел енуге тиісті деу киын. Дегенмен, әдеби тіл көдесінен қажет тіркестер де аз емес. Қазақ тілінің жөн-жосық, жалпы торабын анғарту ретінде мұның мәні зор.

12. Сөздікте белгілі бір автор шығармасында жиірек көзделсегін бірқыдыру тіркестер де орын төтпі: олардың бір тобы ҚОНЫР КӨРДІ [Татулықты, тыныштықты қоңыр көрер, кем көрер (Абай)] сияқты фразалар болса, бір тобы ҚОН ТОРҒАЙ [Бұл өнірдің балықшылары жылдағыдан гері биыл қоң торғай]. Бас тоқсан түссе де, жылымық күннің аяғы тұманға айналып, Ұлы теңіз ұстаса қоймады (Ә. Н.)] түрінде келеді. Эрине, мұндайлар көп емес.

13. Фраза мағынасы сипаттама түрінде де, синоним тіркес арқылы да түсінілдірілді. Алшақ мағыналар цифр (1, 2, 3 деген сияқты) арқылы айтылды да, олардан кейін иллюстрация (сейлем-текстер) келтіріліп отырды. Мысалы: АЯФЫ ТАЙДЫ 1. Жазатайым болды, ачат болды. Кетті бірлік, Сөнді ерлік, Енді кімге беттемек. Елің ала, Отты шала, Тайса аяғың кім көнбек? (Абай). 2. Айныды, шәлкем-шалыс кетті. Қор қылуға құдіреттен, Жүргімеге түсті өрт. Тайды аяғым ескі серттен, Түсті

емсіз қатты дерт (Абай). 3. *Қызымет орнынан айрылды*. Отыз жыл отырып еді, қызыметтен *алғы тайып*, кетіп қалды (АТ).

Фразеологизм мағынасын автор, ең алдымен, нақтылы текст ыңғайына қарай ашуға талпынды. Бұл түсінікті де: белгілі бір тиянақты тіркестің сыры сөйлем ішінде тұрып, өзге сезідің ішкі мән-мағынасына, тұлғалық байланысына қарап айқындалуы даусыз. Солай бола тұра, қайсыбір уақыт фразеологиялық мағынаның екі ұшты түсінік беретін жері кездеседі. Мысалы *жылқы мінез*; *мәйегі аузынан шығып отыр* сияқты тіркестерді өркім әр қылы түсінеді. Мұндай кезде сезідік жасаушының өз топшылауы белең алуды — табиғи нәрсе. Кейбір фразеологизмнің семантикалық қасиеті, стилистикалық өні қалтқысыз сипатталды дей алмаймыз. Көркем шығармалардың авторлары белгілі бір тіркесті өзінше ой елегінен өткісіп, сөз мәнерін құбылта қолдануы билай тұрсын, бағзы бір уақта сол фразаның ұғымын да өзгерте айту дағдысы кездеседі. Осылың салдарынан бірқыдыру тіркестің сыр-сипаты мұлтікіз, даусыз дей алмаймыз. Құрметті оқырман бұл жөніндегі кемістікке кешірім жасар деп ойлаймыз.

14. Қайсыбір фразеологизмдердің құрамында тым көнеленіп кеткен сезідерге этиологиялық талдау берілді. Мысалы: АБЫЛХАЯТ [ӘБІЛХАЯТ] СҰЫ Миғологиялық ұғым бойынша бул фраза *мұхиттың қыыр шетінде терең, тұңғиық үйірім болады, мұның сүйн iшкен адам өлмейді-mіс, мәңгі өмір суреді-міс деген нағынман туған*. (Тұрлі әдеби шығармаларда фразаның лексикалық өні өзгеріліп, «асқан, асыл, мейлінше қымбат су» ұғымында да қолданыла береді. Араб-ирап тілдерінде «аб» деген «су» мағынасындағы, ал «наят» деген «өмір» мағынасындағы сез). Айтқан сезідің шөрбаты — Абылхаят сүйндей. Әзілінің ләззаты — Аққүйрық шай буындау (І. Ж.).

15. Сөздікте лексикалық мағына жағынан варианиттас фразалар бір мағыналық реңкімен ұласа келсе, басқа бір мағыналық реңкімен бұл ұя аясынан сырт тұрады. Айталық *алғына тұсау түсті* (*салды*); *алғы тұсалды*; басы *байланды* (*бос емес*); *мойнына құрық түсті* деген фразалардың бәріне ортақ бір мағыналық реңк бар: ол — жас жігіттің үйленуіне орай айттылуы. Бірақ *алғы тұсалды* фразасында әрі «болдыру, діңкелеу, шау тарту» сияқты да мағына кездеседі: Жиырма, жиырма бестің арасы емес, қарт басып *алғыныз тұсалынды* (М. Б.). Ал басы *байланды* дегендеге әрі «кірпілтар болды» деген реңк бар. Мұның сыртында осы мағына бұл фразаны енді келіп басы *шатылды* деген фразамен ұласа етеді. Соңғы мысалдарды (*басы байланды, басы шатылды сияқтыларды*) нақтылы бір фразеологизмді қолданудың синонимдес түрлері деп есептеу керек. Сол сияқты *таң атқанда, таң сыз бергенде, таң сәріде, құлқын сәріде* тәрізділөр де фразеологизмдердің қолданудың синонимдес түрлеріне жатады. Ал, енді, оң қолынан өнері *тамған*; біт қабығынан *биялай тоқыған*; бес аспап сияқтылар — бір-біріне синонимдес фразеологизмдер. Фразалардың бір ұяды болу-болмауы, не болмаса, белгілі мағыналық реңкінің берілу-берілмеуі оларды топтаудан туған жоғарғы қызындықтарға да байланысты.

16. Реестрдегі нақтылы бір фразеологизмге берілген иллюстрациядан соң оның кімнен, қайдан алынғаны жақшы ішінде қыскартылып көрсетілді. (Мысалы: М. Ә.—Мұхтар Әуезов; ҚБ — «Қобыланды батыр», т. б. Тек *Абай Құнанбаев, Жамбыл Жабаев — Абай, Жамбыл түрінде алынды*).

17. Стилистикалық белгілер (көне, діни, алғыс, қарғыс, тілек, диал. (диалект), т. б.) Сөздікте сирек те болса кездеседі. Өйткені, мұндай сезідердің бірсыншырасы күнделікті сейлеу тілімізде, әдеби тілде көп қолданылмайды. Олар жазба нұсқаларда, не өткен дәуір мұраларында, немесе көне өмір тақырып болған шығармаларда, т. б. жағдайда ұшырайды.

18. Қайсыбір кезде (көбіне, алғыс-қарғыс мәнді, бейпіл тұрпатты жерде) мысалсыз-ақ реестр тіркестің өзін ғана көрсеттік. Өйткені, мән-мәнісі өздігінен тұрын та түсінікті. Сол сияқты, толық сейлеммен келген басқа да бірер фразеологизм осы ғылыми кетті.

19. Фразеологизмдердің емлесі мен тыныс белгісі дағдылы ережеге негізделді.

Фразалық тіркестердің жазылу қағидаларын бекем сактау жагы көзделді. Дегенмен, бірер ауытқу кездеспейді емес.

Әрине, бұл еңбекте өмле-ережелеріне байланысты әлі де болса шешілуге тиіс жайлар бар. Бұлар ілгери-кейінді шыққан кітап, журнал, газет беттерінде өз таңба сын қалдырыған. Бұл таңба соларда бар фразеологизмдерден де байқалады. «Фразеологиялық сөздіктің» авторы материалдың денін бұрын баспа бетін көрген осы нұсқалардан тергендіктен, сол кездегі жазылған қалпын біршама сақтаған отырды. Айталақ, белгілі бір сезідің айтылу әлпеті кей уақыт түрлі-түрлі болуына қарай жазылу баламасы да әр түрлі ұшырайды. Мәселен, «ұнжырғасы түсіп отыр», «абырой асты» тіркестеріндегі «ұнжырға», «абырой» деген «ұнжүрга», «енжорга»..., «әбірой», «әбүйір» т. б. түрпатта айтылып та, жазылып та жур. Дәл қазір осы іспеттес тіркестердің үзілді-кесілді жалғыз-ақ вариантын алғаннан «Фразеологиялық сөздік» үтпайды. Әдеби тіліміздің қалыптасуындағы осы айтылған «уақ» процесінен де оқырман хабардар болуды мақұл таптық. Ондай бірер ала-құлалық үшін автор оқушылардан күні бұрын ғапу етінеді.

20. Сөздік жасаудың әр килемі тәсілі бар. Сол сияқты, «Фразеологиялық сөздіктің» де өзіндік әдістері бар. Солардың басты бір жолы мынау: нақтылы бір фразеологизмнің ішіндегі үткүлкі сөздердің санына қарай ол (фразеология) қайталанып отырады. Мәселен «Асығы алышынан түсті» дегенді үялап, «асық» сезіне де, «алышы» сезіне де келтіріп, ең кемінде екі жерден кездестіруге болады; мұның тіл мамандары үшін пайдасы жоқ емес. Жеке фразеологизмдерді жалпы тіл жүйесіне жаңастыра, сез байлығындағы орнын айқындауда мұның үлкен мәні бар. Осындағы асық, алышы, түсті деген сөздердің бірімен келетін өзге лексемалар мен ішінара байланыс-түйсік жақтарын білу үшін де, түрлі грамматикалық тұлғаларын тану үшін де септігі бар. Осындағы түсті етістігінің неше қилемі өзге сөзбен іліктес келуін де аңгара аламыз (жолы түсті; қолға түсті; бет моншагы түсті, т. б.). Бұл дұрыс жүйеге осы жолы жүгінбеудің жалғыз-ақ себебі болды: бір тіркесті екі-үш рет кайталап, бір авторды сан рет толық келтіріп, оның жеке шығармаларын тәптіштеп көрсетіп, Сөздік көлемін мейлінше үлкейтуден бас тарттық. Оқырманға мұны да құлақ қағыс еткіміз келеді. Оқушы ойына келген, аузына түскен сезідің орайына қарап, Сөздіктен қажет тіркесті оңай табу үшін, фразеологизмдер алфавит тәртібімен берілді.

Фразеологизмдерді бастаң-аяқ алфавит тәртібі бойынша орналастырганнан тіл маманы үшін туатын қыындықты жеңілдету мақсатымен Сөздік сонынан индекс ре-тінде «Сөзтізбе» берілді. Фразеологизмдердің тіл жүйесіндегі орны, тіліміздегі мән теориялық шолуда айтылды.

A

АБАЙДЫҢ АҚЫЛЫН [БАСЫН] БЕРСИН, ЖАМБЫЛДЫҢ ЖАСЫН БЕРСИН, СӘЖЕННИң СӘНИН БЕРСИН, КҮЛӘШТИҢ ЭНІН БЕРСИН... а лғыс. *Бар өнер, бар жақсылық өзіңе болсын.*

Бір жолдастың шілдеканда үстінде дүниеге келген сәбиге: *Абайдың басын берсін, Жамбылдың жасын берсін, Махамбеттің тілін берсін, Құрманғазының күйін берсін, Ұбырайдың күргегін берсін, Гагаринің жүргегін берсін!* — деп тілек айтқанын естідік. Бұлар жаңа сипатта айтылған бата-тілек қана емес, ауыз әдебиетінің бір көрінісі — шешендей сөз емес пе екен? (КӘ).

АБАЙЛАП [БАЙҚАП] СӨЙЛЕДІ *Саң сөйледі, байымдан сөйледі, аңдан сөйледі. Абайлап сөйле барланып. Бұл сезім мақұл емес пе, Қарашы өзің ойланып (Айттыс).*

АБЖЫЛАНДАЙ ТОЛҒАНДЫ *Айбат шекті, бұрықсанды.* Ордада отыр Зарлық хан Аш арыстандай ыңыранып, *Абжыландай толғанып, Алыссам деп біреумен, Қозғала туспін ыргалып* (МЗ).

АБИЫРЫ [АБИЫРЫ АЙРАНДАЙ] ТӨГІЛДІ [ШАШЫЛДЫ] ◉ АБИЫРЫ АЙРАНДАЙ БОЛДЫ ◉ АБИЫРЫ КЕТТІ [ТҮСТИ] *Ұятқа қалды, ар-ұлаты кетіп, қатты масқара болды.* Аптырау, бұл не пале? Бар қоймамды ашып, *абиырымды айрандай төгеді де тұрады осы неме* (М. Ә.). Қарауылда тұрғанда, иықтан шауып кетті гой. Сарайға барсам, қара ат жоқ. Атынды алып кетті гой... Уағдадан тайып, антүрып, *Абиырын төкті гой* (Н. Б.). Конкай «денең толық, етіңе орап алған шарбы бар, талай майды әкетіп барасың» деп, Шерипаның етегін ашпақ, *абиырын төкпек* (М. Ә.).

АБҮЙЫР [-ЫН] ЖАПТЫ [ҚЫМТАДЫ] *Етегін жапты.* (Бұл жерде ұятты же-риң (тәнін) бір лыпамен жасыру сөз болып тұр). *Абүйырын жабатын шуберегі де жыртылып қалған соң, Ғабдолла байдан күм сұрап еді, байдың жауабы қысқа болды* (С. Шер.).

АБЫЗСЫНЫП ОТЫР *Сәуегейсіп, әзилесіп, білеіш, билік айтқыш кісі сияқтартып отыр. Абызсынып отырганын көрдің бе?* (АТ).

АБЫЛАЙ АСПАС АСУ [БЕЛ] *Тым қыны асу, ете ауыр жол. Темір жолдар тартыла, Абылай аспас белдерден. Аса соға, шарқ ұра, Сонау Сібір — Түркстан* (І. Ж.).

АБЫЛАЙДЫҢ АҚ ТУЫ *Бұл сөз бұрын күллі қазақ атынан айтылар ұранның баламасы ретінде жұмсалатын болған.* Олар ана жақта партия құрып, ... *Абылайдың ақ туының астына алаң азаматын тоptап, уш жүздің баласының басын біріктіріп жатқан көрінеді* (Ә. Н.).

АБЫЛХАЯТ [ӘБІЛХАЯТ] СУЫ *Мифологиялық үгым бойынша, бұл фраза ұхитттың қызыр шетіндегі терең, тұңғылғы үйірім болады, мұның суын ішкен адам өлемейді-міс, мәңгі өмір сүреді-міс деген нағынман тұған.* (Түрлі әдеби шығармаларда фразаның лексикалық өнді өзгеріліп, «асқан, асыл, мейлінше қымбат су» ұғымында да қолданыла береді. Араб-иран тілдерінде *аб* деген «су» мағынасындағы, ал *наға* деген «өмір» мағынасындағы сөз). Бәйшешек, балауса гүл, балдыргандай, Қаратып шырайына талдыргандай. *Суындағы әбілнәят* шөлденең ішкен, Лебізі сусыныңды қандыргандай (І. Ж.). Айтқан сезідің шәрбаты — *Абылхаят суындаі*. Әзілінің ләzzаты — *Аққүйрық шай буындаі* (І. Ж.).

АБЫРОЙ АЛДЫ [ТАПТЫ] *Жақсы ат, атақ алды; бебелге, құрметке ие болды.* Бұл істен *абырои алсан,* келер жолың даңғыл тартар, балам! — депті (АТ).

АБЫРОЙ БОЛҒАНДА [БОЛЫП] *Istің сәті, реті түскенде; жұмыстың орай-сәті келе қалғанда; құдай шіп (жар болып) сәті оралғанда.* Мұндайда не істеу лайық екенин өздігінен біле де қоймас еді, *абырои болғанда*, дәл осы сәтте Нагима жүгіріп кеп, Сәрсенің мойнынан құшақтай алды

(Т. А.). Абырой болып, малды шығынсыз қысташ шығардық,— деді (АТ).

АБЫРОЙЫ ЖОЙЫЛДЫ [КЕТТИ, ТУС-ТИ] ◎ АБЫРОЙЫН АЙРЫНДАЙ ТӘКТІ ◎ АБЫРОЙЫНАН АЙРЫЛДЫ *Беделі, атагы, кадір-қасиеті кетіп болды; құрметсыйы түсті. Сөтбала қазіргі ие болған абыройынан айрылмас...* деген сенім Мұхитта басым болатын (Ф. С.). Көптің алдында біздің абыройымызды жойма (АТ). Олар ел алдында Алдар көсөнің абыройын түсіру, халыққа жеке көрінішті адам етіп көрсету жайын да қарастырған (М. Ф.).

АБЫРОЙЫ КІРЛЕДІ Қадірі кетті, беделі түсті, атына нұксан келді. Кірлемей абыройымды тілеймін көп, Дүниенің фит-нәсіне шомылдырып (Н. Н.).

АБЫРОЙЫН ЖЫҚТЫ *Сүйенгенгін, арқа сүйерін мұқатты. Өзін мұқатып не табады, одан да сүйенген абыройын жыгу керек (АТ).*

АҒАЙЫН АЛА БОЛДЫ *Араздасты, жауықты, дұшпан болды. Жан түршігер жаман іс, Ағайын ала болғаны (ШС).*

АҒАЙЫНДЫ ҚОНЫР КАЗ *Қатар-құрбы, замандас адамдар туралы айтылады.— Билейікші, қыздар! Қамаш екеуміз билемегелі қашан. Келші, ағайынды қоңыр қаз боп, бір жортқаптап көрейік,— деді Біке (М. И.). О да палуан. Екеуміз де класикалық құреспен әуре болып жүргенбіз. Екеуміздің де салмағымыз бірдей. Жарыс бола калса, ағайынды қоңыр қаз белдесіп жатқанымыз (ЛЖ).*

АҒАМА ЖЕНГЕМ САЙ, АПАМА ЖЕЗДЕМ САЙ 1. *Минез-қыллығы үйлес. (Көбіне кекесін мағынасында айтылады). Ағама женгем, апама жездем сай демекші, өзіңе балаң да сайма-сай екен гой (КЕ). 2. Үқасас іс-әрекет.*

АҒА ӨЛСЕ, ІНІ МУРА *Ескі салт бойынша әмешегерлік жасау. Аға елсе, іні мұра дегендейін. Таң бастың тоғызын да та-мамдарсың (Айтыс).*

АҒАРЫП ТАҢ АТТЫ *Бұл жерде бостандаңың, теңдік деген мағынада. Ағарып таң атқанда, Қызының бізді қарсы алды; Аттанған қол ақтарға (І. Ж.).*

АҒАТ [ЭБЕС] КЕТТИ ◎ АҒАТТЫҚ, [ЭБЕСТИҚ] ИСТЕДІ [ЖАСАДЫ] *Кателесті, жаңсақ істеді; әбс айтты, жаңылып кетті. Ағат кеткен сөзім жоқ, отырған кеп, Тен тиер елецимнің терт аяғы (Жамбыл). Егер ақиқатына жетпей, ізіне түсіп, ағаттың жасасақ, бұл қатені түзеуіміз қын (К. Т.). Ақыл болды ма, әлде ағаттық істедім бе, тап сол арада өлшеп-пішкен мен жоқ. Мойныңың алышқа түсіп кеткенін білдім де, балықшы қайнұларымның қасына кешіп алдым (Ә. Н.).*

АҒА [АҒАЙЫН, ЖАҚЫН] *тұтты Жақын санауды, туыс тартты; сөзін тыңдар үлкені деп есептеді. Рас болса, соның берін ұмытып, алтай-карпық аға тұтқан Әубекір-*

ге неге тіл тигіздің (Ф. Мұс.). Енисейскі ғұбірнеде бір халық бар. Қазакты өздеріне ағайын тутады дейді (Абай).

АҒАШ АТҚА [АҒАШ АТТЫҢ БАСЫНА] *Мінгізді ◎ Ағаши аттың басына іліп-тірді; келеке қылды, масқара етті. Осы жерде үрү еместі үрү ғып, құтыртып талай саққа, ағаш атқа мінгізіп жатқан кез гой,— деді Жарасбай (М. Ә.). Болған соң ас беретін ыдыс кірлі, Әнуар өзі тұрып жуып жүрді. Жиіркенсе, біз шақырып келдік пе?— дегі, Мінгізді ағаш атқа неше түрлі (С. Т.). Елемес екеуміздің анадағы бір түнде Жәмимен кездесіп, сойлескені мізді біліп қойған біреулер ағаш аттың басына мінгізіп, әр түрлі өсек таратып жүр (С. О.). Бригадир мазақ қып, ағаш аттың басына іліп әкетіп жүр (З. Ш.).*

АҒАШ БЕЛСЕНДІ *Дұмбілез, белгілі әкімдің мансабы жоқ, қолынан еш нәрсе келмейтін, сырттай пысық кісі. Әшейін ауылдың ағаш белсендісі гой (АТ).*

АҒАШ ҚАЗАН ҚАЙНАТТАҮ *Аз уақытқа құмар тарқату мағынасында айтылады. «Ағаш қазан қайнатайтың» дегенім насыбай атып алайық дегенім еді (ШС).*

АҒАШҚА МӘҮЕ БІТСЕ БӘСЕН-БӘСЕН *Бақ, дәреже асқан сайын жұмсақ, ізгі, жайлы мінез көрсету үғымында. «Ағашқа мәуе бітсे бәсен-бәсен» дегендей, Ұлпаным да жібектей созымды болып барады (Ф. М.)*

АҒАШТАН БАЛ, ШӨПТЕН СҮТ *Ағаштан бал, шөптен сүт Ағаштан бал, шөбінен сүт. Бал қүйілды далада! (ХӘ).*

АҒАШТАН ТҮЙИН [ТҮЙМЕ] ТҮЙІДЕДІ *Аса шебер, барынша өнерлі, он саусағынан өнер тамған. Он қолдан өнер төпілді, Балқытып соқты темірді. Түйин түйіп ағаштан, Өрнектеді өрімді (С. М.). Лекерлер ағаштан түйже түйеді... (К. Қуан.)*

АҒЫЗЫП [АҒЫЛЫП] СӨЙЛЕДІ *Әңгімені майын тамыза, қүйқылжытып сөйлейтін кісі туралы айтылады. Ағып кетіп сөйлейді, Тілі жүйрік болған соң (Д. Б.). Шақырып қарт алды да, сөз сөйлейді ағыллып (Д. Б.).*

АҒЫЛ-ТЕГІЛ ЕҢІРЕП [КӨЗ ЖАСЫН *КӨЛ ҚЫП] ЖЫЛАДЫ Егілді, көз жасын көл қылды. Жылан екі көзінен қанды жасын сорғалатып, ағыл-тегіл жылайды (КЕ).*

АҒЫЛ-ТЕГІЛ ТӘКТІ *Көл-көсір етіп, үсті-үстіне үйіп төкті. Оған шет елдер қару-жаракты ағыл-тегіл төгіп жатыр екен деген лақапты осы ауылдың үстінен еткен-кеткен қайдағы біреулер айтатын (Ә. Н.).*

АҒЫНАН [АҚ] ЖАРЫЛДЫ *Еш нәрсени жасырмады, шініне еш сыр бүкпей, ашық айтты, бар сырын ақтарды. Мен саған ағымнан жарылып, бар шынымынды*

айтып отырсам, сынағың келді ме? — деп, Молдагазы кейіп қалды (С. М.). Саган да ақ жарыл, адап бол, ашыла сейле дең, тек адамдыққа ғана шақыра ма? (Ә. Н.). Қеудеме тыныстарат дала көркін, Дала бол тынысымды алам еркін. Жарыл дағы ағынан батанды бер, Шырагың дейтін болсаң жана берсін (СК).

АҒЫН СУДАЙ ЕКПИНДЕДІ Мейлінше тегегүрінді қарқындылық туралы айтылады. Ағын судай екпінде, Лайы жоқ суатым. Ауру да емес, сау да емес, Құрыды әл-қуатым (Абай).

АҒЫНЫ ТАС АҒЫЗДЫ Өткір де өжет, қаһарлы, қайсар кісі туралы айтылады. (Бұл жерде ақындың шабыт айтылып отыр). Дулатты Дулат демеңіз, Тас ағызын ағыны Тере алдында ақпаса (Д. Б.).

АҒЫНЫ ТЕРИС Бардары, беті, нисті бөлек. Тілдері быттырақ, быттырақ болмағандарының ағыны теріс («Айқап»).

АҒЫП ТҮРГАН 1. Жырга жүйрік, сөзге шебер. Өзің болсаң, Темеке, Орны бөлек жақынсын, Қос өлкеге тел ерке, Ағып түрган ақынсың (Ж. М.). **2. Жалаң (өтірік)** сөзді көп айтатын, сыйлдырыс-суйт адам туралы да айттылады.

АДА БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] диял. Бітті; түгесілді. Ұраштың наңы адап болғаны ма? (Қост., Об.) Айта берсем табысты, Ада болмас жөнім бар. Тау жарылып, тас ұшып, Жай жойылар шында сам. Сондай қының жұмыстар Мойынтың жолында Ада болмас жырласам (Жам., Шу). Әр адамзат өзінің күнә-сүмдігін тәрісінен қорқып ойласын. Сондықтан қайыр-садақасын, зекет, парыздарын адап қылсын — деді хазірет (М. Ә.).

АДАЛ [ТАБАН] АҚЫ, МАНДАЙ ТЕРСМАҢДАЙ ТЕР, ТАБАН АҚЫ [МАҢДАЙ ТЕР, АДАЛ АҚЫ] Адал ең-бекпен тапқан табыс, бейнетпен келген төлем. Адал ақы, мандаидер теріміз гой, астына шашып тастасақ ұят емес пе? — деді Ақжаяулық (Қ. Қуан.). «Байтал түгіл, бас қайғы» дегендей, төрт жылда төрт қара да таптай, табан ақы, мандаидер теріміз тамағымыз бен киімімізден артылмады (Ж. Ж.).

АДАЛ БАҚАН Қамши, ат әзбел, бас киім, кейде тұтқалы ыдыс-аяқ іліп қоятын құрал; көбіне ашалы, бұталы арша ағашынан кесіп жасайды. Адал бақан ашасыз болмайды (Мақал)... Қызыл, жасылды терме баулар, түкті кілемдер, күміс жаптырган адап бақандар бұл үйдің жасауына бірттай-ақ ой кеткендігін айтты түр (Ф. М.).

АДАЛҒА [АДАЛДАН] ТҮГІ ЖОҚ АДАЛҒА [АДАЛДАН] ҚАРАСЫ ЖОҚ Адалға тігер қарасы жоқ; малдан ештеңесі, тігерге тұяғы жоқ, тақыр-таза кедей туралы айттылады. Төрттен бір тағы аламыз ғұшырынан, Таварсын тары, бидай ұшынын, Адалға қарасы жоқ қас кедей де

Күтылмас біздің ханның қысымынан (Н. А.).

АДАЛДАН БЕР, АҚТАН БЕР! Ізгі, жақсы тілек, оң бата. Адалдан бер, ақтан бер! Бәлекетін жатқа бер, Ер маңдайын баққа бер! (М. Ә.).

АДАЛДЫҚ ЖОЛЫНДА ӨЛДІ ӨӘділдік үшін куресте, үрыста басын құрбан етті. Азamatтық тағында, ададық жолында өлді гой сабаз (АТ).

АДАЛ ЕҢБЕК ЕТТИ Өз күшін өзгеге қиянат, кесірі жоқ іске, кәсіпке жұмсады. Сейтіп ол бұрынғы пендешілігін қояды, адап еңбек етеді (КЕ).

АДАЛ ИТСІЗ Ешибір малы жоқ, тақыр кедей. Мен емес, жұрт мақтаған Исатайды. Бауынай тонның ішкі жақын едік. Малданып Исатайдан маңғаз болдым, Әйтпесе де адап итсіз пақыр едім (Ш. Ж.).

АДАЛ СҮТ ЕМГЕН Тәрбиелі, көргенди, әделті адам. (Көбіне келін болар қызға арналады). Келін алыш, қызығынды да көре алмадым, мен бұл дүниеден озғалы жатырмын, анаңды сыйла... адап сут емген әйел ал (КЕ).

АДАЛЫНАН АЙРЫЛДЫ Малдан жүрдай болды. Бір жүрттә жиган қорасын Мыңғырған неше байларың. Бір ак сирақ жүткүй кез болар, Адалынан айрылар (Б. Ә.).

АДАЛЫНАН ЖОЛЫҚТЫР 1. Ақ көңілді, ақ бейілді, жақсы кісігө кездестір. (Ары таза, ұтты жар-дос туралы айттылады). **2. Дүние-мұлқі,** мал туралы да айттылады. («Кісінің жолы болсын, қалауын берсін» деген мағынада колданылады). Бір алла адальнан жолықтырган, Жан болса езу тартқан дос дей бердім. Дос та дос, тұған да дос, діңдес те дос, Тубінде заарастыдан шын дос көрдім (С. Д.).

АДАМ АЙТҚЫСЫЗ АДАМ АЙТЫП ВОЛМАС [ВОЛМАЙТИН] Ерекше, ере-сен; тым, мейлінше, сөзбен айтты жеткізуге болмайтын көп. Әрі сейлесіп, бері сейлесіп, ақырында Қәшектер адам айтқысыз көп мал беріп, айып төледі (С. Шәр.). Одан кейін Мәсен итпен тағы да бір сүмдардың адам айтқысыз пәлесінен бір жұмадай каталашкеде отырып шықты (С. С.).

АДАМ АТА АДАМ АТА-ХАУА АНА 1. Діни үгым бойынша, Адам ата — дүниедегі бірінші ер, ал Хауа — бірінші әйел. (Басқа сөздермен тіркесіп, бағыттар, атам заманын деген мағынаны да береді). [Сара] Адамды топырақтан жаратты қақ, Надандығың білісін бұз сөзге бақ. Хауага бұрын бараган Адам ата, Есіткениң жоқ на еді мұны да ақымақ (Айтис). 2. Жарық дүние, әмір, тұрмыс. Адам ата дүниесінен Алшак, алыш қалдым неге? Жермен шеғіп тар қуыста, Қалармысың қайран дene (А. Жұм.).

АДАМ [АДАМЗАТ] АТАУЛЫ Пенде, адам баласы, жер бетіндегі куллі жүргт де-

ген мағынада жұмысалады. Мен адам атаялыны көрмегелі бірталай жылдар болды (КЕ). Қанша айтқанмен,— деді Аскар киялдан арыла алмай,— табиғат шіркін шебер-әк. Ол шебер болмаса, дүниедегі адамзат атаулыны алуан тілде сөйлеметіп, бір тілде күлдіріп, бір тілде жылатпас еді гой... (С. О.).

АДАМ АУЛАДЫ Адамға қиянат істей, алдан-арбау, құлықпен малын-жанын алу мағынасында айтылады. Дүниеде надан, бір есіз адам болып шығады да, харекетке лайқаты жоқ болған соң, адам аулауға, адам алдауға салынады (Абай).

АДАМ БАЛАСЫ Адам үрпағы, адамзат, күллі жүрг. Адам баласына бақыт та, байлық та ебекпен табылады (С. Б.). Адам баласын кор қылатын үш нәрсе бар. Соңан қашпақ керек (Абай).

АДАМ БОЛДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] ◎ АДАМ ҚАТАРЫНА қосты Ер жетті, жүрг қатарына қосылды, өз бетімен тіршілік етуге жарады. Бес нәрседен қашық бол, Бес нәрсеге асық бол, Адам болам десеніз (Абай). Мектептен оку оқысаң, білім алсаң, адам болсаң (С. С.). Шығамын тірі болсам адам болып, Жүрмеймін бұл жиһанда жаман болып (С. Т.). — Өкесі өзімді адам етті, өзі бүгін елімді ажалдан құттарды (Ә. Ә.). Жақсы қатын жігіттік Адам қылдар жаманын (М. Сұл.). Қайратты тәрбиелеп, адам қылған да осы мектеп емес не (М. И.).

АДАМ [ЖҮРТ, КІСІ] БОЛМАЙДЫ 1. Денсаулықтан айрылған ауру адамнан күдер үзгенде айтылады. Талдан устап, қармалап, Судан шықтым аллалап. [Суық еткен, шаршаган, Бола ма адам, болмай ма? (С. Т.). 2. Адам қатарына ене алмайды, ел қатарлы кісі бола алмайды. Мұның бәрі масқаралық, ақымақтық, мұны адам бір ойламасын, егер бір ойласа, қайта адам болмасы қыны іс (Абай).

АДАМ БҮЙІРЫҚТАН ҚАЛМАЙДЫ [КЕТПЕЙДІ] ◎ АЖАЛДАН ЕШКІМ ҚАЛМАЙДЫ: Діни сенім бойынша, адам баласы тәзірдің жазған тағдырынан, ажалдан құтыла алмайды деген мағынада айтылады. Үйде-түздө болса да, бүйіріктен адам қала ма? (КЖ). Енді тірлік болмас-ты, Ажалдан ешкім қалмас-ты (БЖ).

АДАМҒА САНАМАДЫ [ЕСЕПТЕМЕДІ] ◎ АДАМ [КІСІ] ҚҰРЛЫ ҚӨРМЕДІ Кісіге есептеді, менсінбеді; місе тұтпады. Сұлтандар түкімі іштей ызыланса, Кеңесарының соңынан ерген қараша, төлеңгіт, малы мен мұлқін бақдан құлдар «тек Кене хан бізді адамға санаиды» деп, әлдеқандай болды (І. Е.). Кімдердің шылауында кетілпін? Оны да айта алатын шығарсың... Жоқ, Ақан, жетті! Сен мені адам құрлы қөрмейтініңді жасырмадың. Оныңда да рақмет (М. И.). Барлық түстеріне, жөніне қараганда, бұл екі жігіт Бактығұлдың кісі ғұрлы қөрмейтін әлсіз, жөнділеу кісілері еді (М. Ә.).

АДАМ [КІСІ] ЖЫЛҚЫ МІНЕЗДІ Осы жерде құбылмалы деген мағынада айтылып тұр. Адам жылқы мінезді, аунаған соң, мінгенін ұмытады (АТ).

АДАМНАН [ЖАННАН, ЖҰРПТАН, ЕЛДЕН] АСҚАН Ерекше, ешкім тең келмейтін. Патшаның Шаңзат деген адамнан асқан, керемет сұлу қызы болыпты (КЕ).

АДАМНЫҢ АЛАСЫ ШІНДЕ Кісінің мінезі, қылғы, пигылы сыртқа көрініп түрмайды, ішінде бұгулі жатады. (Көбіне сенбестік, құдікті жағдайда айтылады). Қайдан білейін, адам аласы ішінде гой, түріне қарасам, иманмен қантап қойғандай,— деді (Ә. Н.).

✓ АДАМНЫҢ БАСЫ АЛЛАНЫҢ ДОБЫ Діни үгым бойынша адам тағдырының жетегінде, айдауында, өзінде ырық жоқ.— Е, е!— «Адамның басы алланың добы»— деген гой, не боларына кімнің көзі жеткен,— деді кемпір күрсініп (Ә. Н.).

АДАМ ӨТПЕС, АҢ ЖҮРМЕС ◎ АДАМ АЯҒЫ БАСПАҒАН Kisi de, хайуанат та аяқ баспайтын, «құлан жортпас, құс үшпаст...» құла тұз, құ мекиен. Соңан соң ол боз тайлақтын үстінен мінеді де, адам өтпес, аң жүрмес қалың тоғайды ар жағына өтіп кетеді, мұз дарияға жетеді (КЕ).

АДАМ САУДЫ Bіреуді олжалады, пайдаланды, алдан-арбады. Құлық саумак, көз сүзіп тіленіп, адам саулақ өнерсіз иттің ісі (Абай).

АДАМ СИРАҚ Аты адам, заты айуан, адам кейіпті, екі аяқты дүние қоңыз, хайуан деген сұқылды балагаттау мағынасында айтылады. Қөзіме көрінбе, дүниекор, адам сирақ (М. Ә.).

АДАМШЫЛЫҚ АРЫН САТТЫ [ТӨКТІ] Kisiige тән ізгі қасиеттен жүрдай болды, ар-ұлатын төкті. Адамшылық арынды сатпа, кісі төзбес қылыққа батпа (АТ).

АДАСҚАН АЙЫП ЕМЕС [АДАСҚАННЫҢ АЙЫБЫ ЖОҚ], ҚАЙТИП ҮЙІРІН ТАПҚАН СОН Қатесін түзеп, адап, тұра жүрген соң, откенін міндел, бетке салық етпей. Адасқан айып емес, қайтип үйірін тапқан соң деуші еді. Таптым үйірімді (Ғ. Мұс.).

АДАСҚАН ҚУДАЙ ҚАЙРЫЛДЫ Жападан-жалғыз қалды, панасыз қалды. Анасынан айрылып, Адасқан құдай қайрылып, Ботақаны еңіреп, Қайтип тірі жатты екен? (КЕ).

АДАСҚАННЫҢ АЛДЫ ЖӨН, АРТЫ СОҚПАҚ Адасқан, жаңылысқан, бағыттан бұрыс кеткен кісінің артында, жүріп откен жолында айқындық, тұра даңғыл жол жоқ бураңды, бұлтарысты ізғана болады, ал барап беті өзінше мақұл сияқты. (Бұл жерде ақын «білместін білеміні көп, женсіздің жөні көп» дегенге жақын жайды айтып отыр). Адасқанның алды жөн, арты соқпақ, Оларға жөн арамның сезін ұқпақ (Абай). «Адасқанның алды жөн, арты соқ-

лақ» деген қазақтың макалы бар. Мен басшыларымыздың бұл істерін жөн, яки жөн емес деп айта алмаймын (С. С.).

АДЫРА [АДЫРАМ] ҚАЛФАДЫРА ҚАЛҒЫР ◎ ӘДІРЕ [ӘДІРЕМ] ҚАЛҒЫР [ҚАЛ] қарғыс. Сүйдірген сени маган кекшіл тісін, «Адыра қалғыр, ойбай!»— деп қылған ісін. Салды балақ қарғадай салпылдаған, Біткен жоқ бұл әлемге сендей пішін. Былжыраган жүрісін, Жоғал арман құрысын (С. Т.). Адыра қал, өзінмен құрттың той, ку Жарас, жоғал ары көзімнен (М. Ә.). — Әдірәм қалсын, ол Қозы Қерпеш болып, мениң Баянымды ізден келгені ме?— деді шешесі (А. Л.). Әдірәм қал, онбаған күн, ұжмакқа бармақ шыгар?... оған қайдарғы ұжмак!— деп, кекетеді (Б. М.).

АДЫРА [ҚАРАН] ҚАЛДЫ Келмеске кетті, құрып кетті. Өзгесі адыра қалсын, ең алдымен Игіліктің өз шаңырағын ортасына түсіріп, өзін бір сүйреп алдыма әкеп бер (Ф. М.). Бұрынғы қазақшылық, рушылдық қазір адыра қалды (С. М.).

АДЫРА ТАЛҚАН ҚЫЛДЫ Бұзды, быт-шығ қылды; бұлік салды, күл-талқан етті. Біреудің қуаныш тойы еді, Адыра талқан қылады (ҚЖ).

АЖАЛ АЙДАДЫ Өлімге бастады, «жазмыш» үлкен хаяпке итермеледі. Экесі Қозыкеге бата бермес, Ата тілін баласы жақыс кермес. Қозыке ажал айдан бара жатыр, Алланың құдіретін адам білмес (ҚКВС). Келді-ау деп осы мені ажал айдан, Бармағын баса тістеп тұрды шайнап. Уақытсыз әкінгенмен, не пайда бар? Сыр бермей тұрды ішінен соры кайнап (РД).

АЖАЛ АРАНЫН АШТЫ Ажал ал-қынға алды, жан алқынға алды. Ажал ашты аранын, Жұтты жанды талғамай (Ж. С.).

АЖАЛ АУЗЫНДА Өлім халінде, қатер үстінде. Жоқ, қария! Ажал аузында тұрсам да, дәл қазір өшкенім жанып, өлгемін тірілгендей құйдемін (Ә. Ә.).

АЖАЛДЫ КИІК АДЫРҒА Бэле түртіп, жаманышылықта бастау туралы айтылады. Ажалды киік адырга деп (елдің әбігерін бастаушыларды), қаза түртіп жүрген де (М. Ә.).

АЖАЛДЫҢ АУЗЫНА ТҮСТІ Қынға, хаяп-қатерге, өлімге душар болды. Оナン да оны солдаттықта айдаған дұрыс. Ажалдың аузына түсіп көрсін, оナン аман кайтқанын көрейін (Ә. Н.).

АЖАЛДЫҢ ШЕБІ Өлімнің торы, тузағы. Екпіні желдей есілген, Төрт аяғы кесілген, Ажалдың құрган шебінен, Аса алмайды шегінен Қыр тағысы құлан да (Д. Б.).

АЖАЛ ОҚ Өлім әкелген, ажалына ти-ген оқ.

АЖАЛДЫ ОҚТАН ҚҰТЫЛМАЙДЫ Өлегін адам не жануар катерден (өлімнен) қашып құтылмайды. Құзды мекен еткенмен, Өткелдектен өткенмен, Қарауыл салып ергенмен, Сақтанса да мергенмен, Ажалды оқтан құтылмас, Сақсынғанмен бұлан да (Д. Б.).

АЖАЛ ЖЕТТИ [КЕЛДІ] ◎ АЖАЛ ҚАРМАҒЫН САЛДЫ ◎ АЖАЛ НӘУБЕТІ ЖЕТТИ ◎ ӨЛІМ КЕЛДІ ◎ ҚАЗА КЕЗЕГІ ЖЕТТИ ◎ ӨЛІМ-ҚАЗА КЕЗЕГІ КЕЛДІ ◎ АЖАЛ КҮНІ БОЛДЫ Дүниес салу мезетті, өлім сағаты жетті, күні бітті, әзмі таусылды; мерт болды. Ажалы бүгін жетілті, Айтып-айтай немене, Сол секілді асылдар, Кебіні жоқ, көрі жоқ, Ит пен құсқа жем болып, Мұратына жете алмай, Арманда болып кетіп (ҚЖ). Ажал келіп бас салса, жанды үрласа, Өмір қайда, сен қайда, соны да ойлан (Абай). Кең ішінде жалғызға Ажал күні болған-дыр (БЖ). Бұлбұлдай бүйтіп сайрау жоқ, Аңсызда естіп жүргенде, Ажал кеп салса кармагын (Б. Қож.).

АЖАЛ [-ДЫН] ИСІ ШЫҚТЫ ◎ АЖАЛ ЕСІНЕДІ [ТӨНДІ] Өлім хаяпі орнады, өле-тін мезіл жетті. Солдырып жүйрік қиял, жігер кеміп, Таусылып таудай талап, уміт кеміп, Тарайып тыныс, тамыр зорға соғып, Тәбемде қанат жайып ажал теніп (А. А. Қ.).

АЖАЛ ОҒЫ АТЫЛДЫ Өлді, мерт болды; өлім өкімі шықты. Маган деген құдайдың ажал оғы атылды (АТ).

АЖАЛСЫЗ ЖАН ШЫҚПАЙДЫ Ескі сенім бойынша өлім, қаза «тәрінің» жиберген «бүйрігінә» байланысты деген мағынада. Ер жігіт жалақтамас жоқ болса да, Сексен бес жанып тұрған шоқ болса да, Ажалсыз жан шықпас деп қарсы шабар (Н. Н.).

АЖАЛ ТҮРПТІ Өлімге бастады, қатерге беттеді. Ажал түртіп жүр ме, өзінің дені сау адам емес, босатпаңдар деп, ұстап жибермей-ақ қойғаны (ҚЕ).

АЖАЛЫНА АСЫҚТЫ Өзін-өзі өлімге итермеледі. Ажалына асыққан Обырларды жұтар жер (Жамбыл).

АЖАЛЫНАН ҮШ КҮН БҮРЫН ӨЛДІ Мезгілсіз, ерте, қапыда өліп кетті.

АЖАР [ҚАБАҚ] БІЛДІРДІ Сыңай білдіріді (тапытты), бет құбылсысымен сез-дірді. Абай қымыз ішіп болып, раҳмет айтып, енді жүргісі келгендей ажар білдіргендеге гана, Байдалы ыргала түсіп, сейлей жөнелді (М. Ә.).

АЖАР [ЖҰЗ] САЛДЫ Тілек айтты, базыналық қылды. Нұрқан [Маржанға]. Ажар салатын женешем, айтқызытын мен. Сенің өлде олқың бар ма, осы? (М. Ә.). Мен үшін жұртқа жұз салып, етініп отырған секілденді (АТ).

АЖАР [ЖҰЗ, БЕТ] САТТЫ Телмірін, ұғын бүгін, емізікті ез көңілділік көрсетті. Ажар сатып, айран ішкенде, қарын тойғанмен, көңілдің аш қалатыны болады (АТ).

АЖАРЫ КЕТТИ [ҚАЙТТЫ, ТАЙДЫ] Жұзі солып, көркі кетті. Өткен соң базар, Қайтқан соң ажар, Не болады құр қожақ? (Абай).

АЖАРЫ КІРДІ Көріктенді; бетіне қан жүгірді, оңалып қалды. Аунап-құнап, дем алған соң, сенін ажарың, кіреін деді (АТ).

АЖАРЫ [КЕЙІП, РЕНІ, ТУСІ] ҚАШТАЫ Адамның бет әллең, тұр-тусі бұзылды. Бірденеден үрелленіп тұрысың ба? Ажарың қашып кетіпті гой (АТ).

АЖАРЫ ӨТПЕДІ Сөзін сыйламады, қадірлемеді; жұз жаразтығы журмеді. Бөкей: «Ажарым өтпейтін болса, шашбауынды несіне көтерем?» — деп, өкпелеп қалда (М. Ә.).

АЖАРЫ СЫНДЫ Мұңайды, көңілі жабырқады. Ұзіп-ұзіп айтылса да, ұзақ бір жыр естілгендей болып, өндөрі бұзылып, ажары сына қалған әйелдер бірінебірі қарай алмай қалысып еді (Ф. М.).

АЖАРЫ ТОЗДЫ Ақын бул жерде жудел-жадау мағынасында қолданып отыр (АС). Қөнілге жұбаныш, Сен едің базарым. Сенсіз жоң қуаныш, Тозды енді ажарым (Абай).

АЖУА БОЛДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] Ма-заң етті, келеке қылды. Кейін әлгі айтқанын жүрттың көзінше қырық саққа жүгіртіп, өзінді ажуа етіп бітеді (Н. Баян.). Дәмеш анасының абырайын төтіп, газетке шығарды, оны азынғандай, Ораз екеуі ажуа қылды (З. Ш.).

АЗА БЕРДІ АЗАҒА САЛДЫ Ескі дәстүр бойынша өлген кісігө көңіл айта барып, арнағы аталатын, апаратын дүниес. (Кебіне мал туралы айтылады). Бастығы Сүйіндік, Байсалдар болып: «Азага салғаным, қосқаным, аруатына атаганым», — деп, шеттерінен қос ат, инген, жамбы, тайтүәқ сияқты тұқымдар атасты (М. Ә.). Ортақ боп бул қайғыға ел сандалды, Жиылдып «жақсылары» ел-жүртінин, Ас беріп, бата оқысып, аза салды (И. Б.). Жарайм жолдан жаянуп, Жана жүрт көрдің жылынып (І. Ж.).

АЗА БЕРМЕЙДІ Ешкімге жәбір-жапа көрсетпеді, киянат етпейді; ығыр етпейді. Шекесінде Қамбардың Бар екен алтын тұлымы, Сұрап, алған құдайдан Әлімбай ханының құлыны, Ешкімге аза бермедин, Қыздан да зият қылығы (ҚамБ).

АЗА БОЙЫ ҚАЗА БОЛДЫ [ТҮРДЫ] АЗА БОЙЫ ТІТІРЕДІ АЗА БОЙЫ ТІК ТҮРДЫ Азар да безер болды, жаны түршикти. Көрсе қаза болады аза бойы, Болмады бұған айла ойламасқа (Абай). Е, бәссе Мержанды айтсаншы! Мен десе аза

бойы қаза тұрады. Тәрізі, қорықса керек менен. Не жазған кісі екем осы мен, білдің бе, жеңеше? (М. Ә.). Бұрын балаларымыз оқуга бар дегендеге аза бойы тік тұрып, көзінен жасын төгіп, жаны шошуши еді (С. Т.).

АЗА [АЗАЛЫ] БОЛДЫ Қайғырды, қасірет шекті, жапа шекті, өлімнің артын күтіп, аза тұтты. Көтеріп шала-жансар артшалықты, Аза бол буржуазия жасын сыйкты. Құбылып екі жұзбен жүрт алдында, Арам ой жатты тоқып не сүмдікты (К. А.). Құлдария белбеке белімде, Азалы болды елімде (АӘ).

АЗАБЫН ТАРТТЫ Өзгенің қасіретін шекті, ауырталығын көтерді, қайғысын арқалады. Ел тағамын, жүрт азабын, Жеңеке тартқан кетті гүл. Сондай ерді, «Ала берді», Табар енді біздін ел! (Абай). Сәкен Совет әкіметін корғау жолында бірнеше рет жаумен майдандасты, бірнеше рет алашорда мен Колчак бандаларының ай-уандық азабын тарттты (С. М.).

АЗА [АЗАСЫН] КҮТТІ

АЗА ҚЫЛДЫ

Өлген кісіні жоқтады; қаза тапқан кісінің басы-қасында болды. Жетім-жесір, аш-арық, молда-қожа, Бәрінің бір аллага діні таза. Құдая ер Қозының жолын қыл деп, Баршасы көп зарланып қылған аза (ККБС). Қырық күн азасын күткен қырышын жас ел қабыргасын қайыстырып кетті (АТ).

АЗАЛАП БАРДЫ Өлген кісігө көңіл айта барды, қазалы кісіні қаралады. (Жолжорамен қазалы кісігө бару мағынасында айтылады).

АЗАЛЫ АҚ КӨРПЕ Қыс бойы жатқан кар туралы айтылып тұр. (Бұл жерде халық ұғымында «қара жердің өлгени — қарастыңда қалғаны» деген ескеріліп, қарастыңдағы жерді өлдіге санап, ақ қароның азалы күмі есептеліп отыр). Ай, жүлдізга жылы жел хабар беріп, Жанжануар қуанар тойға еліріп. Азалы ақ көрпесін сілке тастап, Жер күлімдер езіне шырай беріп (Абай).

АЗАН АЙТТЫ [САЛДЫ, ШАҚЫРДЫ]

1. көне. Діни адамдардың намаз алдында дауыстап, жар салып оқытын дүғасы туралы айтылады. Таңертенгі уақыт болса керек, имам мешіттің төбесіне шығып алып, азан шақырып тұр екен (ЛЖ).
2. Ушы болды. Дәркембайға да қамны жауып кетті. Эр үйдің есігінен қарал тұрған қатын-бала азан салды (М. Ә.).

АЗАН АЙТЫП [ШАҚЫРЫП] КОЙФАН АТЫ

АЗАН ШАҚЫРЫП, КАЗАННЫҢ ҚҰЛАФЫН ҚАҒЫП КОЙФАН АТЫ Шын ныспы, ең алғаш қойылған аты, есімі. (Бұл фраза балаға ат қоюда діни дәстүр бойынша азан шақырудан келіп шыққан). Жетінші көнже баласына барлық ұлым бай болып етсін деген үмітпен молдаға азан шақыргып, ат қоярда құлағына «Жетібайлап» айқайлаган (Д. Е.). Азан

шашырып, қазаның құлағын қағып қойған атым аталаі, қара бала атануышы едім (К. Жұм.). Ханның көз нұры суалған шақта, құндердің бір күнінде ханша құрсақты болып... бір қыз тауыпты. Ай тұякты боз қасқа шалып, азан шашырып, Айбарша деп ат қойылты (Т. А.).

АЗАН-ҚАЗАН БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] ◎
АЗАН-ҚАЗАНЫ ШЫҚТАЫ У-шу бол шулады, у-шүни шығарып шулатты; даңғаза бол кетті.— Ақсакал осы аулыңа бері шапты ма деп отырмын. Немене, ана жағын ғазан-қазан бол кетті? Тағы ұлың пен болыс әлегі ме?— деп сұрапты Базаралы Дәркембайдан (М. Ә.). Таңгертең ит үріп, көрши ауылдың адамдары қантап келіп, ауылды ғазан-қазан қылыш жатқанда ояндым (І. Ж.).

АЗАП КӨРДІ [ТАРТТЫ, ШЕКТІ] ◎
АЗАПҚА САЛДЫ [ТҮСТІ] Жаңы қиналды, бейнет көрді; зүре етті. Тартқылап түктөрімді көрдім азап, Бірігіп тартқылалды, тістел, қашап (РД). Бір үнлеп, бір ексіп, Жатты дүние дөңбекшіл, Азап шеккен арудай (К. А.). Бар ойым бастан кешті, көзім көріп, Кеп қиял солғыннады сөүле сөніп, Жалғызақ қалған нәрсес азап тартту, Жемісі жалған ойдын жүрген көніп (Б. К.). Абайға етініш айтуыш көп адамдар көктемдеғі жанжалда қаза көрғен, азап тартқан, тіпті содан кейін сорға қамалған жандар екен (М. Ә.). Балгердің не үшін мүнша азапқа салғанына да Еңлік түсінген жоқ (К. О.). Мен үшін азапқа түсіп жүрген жолдастарымын халдарді де менің жаныма батаймын деді (Ж. С.).

АЗА [-ФА] САЛДЫ Қаралы уйге жиын асына, асқа деп, улес-сыбага беру. Құнанбайдың үлкен үйі үш саба, бір ту бие, бір тай сойыс апарады. Және ғазага салғаным деп, Зере мен Ұлжан түйе аппаратын болды (М. Ә.).

АЗАСЫН ӨТКЕРДІ Қайтыс болған кісіні арулап жонелтті. Әбіш сол (1919) жылғы көктемге қарап қайтыс болды. Ғабит екеуміз оның ғазасын қолдан өткөрдік (С. М.).

АЗА ТАРТТЫ [ШЕКТІ] Өлімге қатты уайым жеді, күйіне қайғырды. Себі жасын моншақтатты, Әжесімен тартып аза (Ф. О.). Болғанын есіткенде Ленин каза, Әлті шал соншама ауыр тартты аза. Қара жер қақ айрылған сияқтанды, Алғандай болды өмірден ауыр жаза (Ә. О.).

АЗАТ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ] Құтылды, босанды; теңдік, еркіндік, бостандық, әперді. Жазу жаздық, Ҳат таныдық, Болдың азат молдадан, Шала оқудан не жарыдық, Қалғаннан соң құр надан? (Абай). Біз осы уақытқа дейін отаршылдардың тепкісінде болып отырған Африка халқын азат етуге тиіспіз. Африканың бірлігі жолында күрес жүргізуге тиіспіз,— деді (ЛЖ).

АЗҒЫРУФА ЕРДІ Өсек-аяңға құлақ асты, сөзге елікті. Әз Жәнібектің есі ауыш, ойы бөлінді, уәзірлерінің азғыруына ерді (ШС).

АЗ Да БОЛСА, КӨПТЕЙ КӨРДІ Барына қанағат етті. Тақсыр хан, мынау сізге әкелген сыйлығым еді, аз да болса, кептей көріп алызы, барымыз әзір, жоғымыз жай, — дейді жарлы (КЕ).

АЗУ ТІСІ БАЛҒАДАЙ [ПЫШАҚТАЙ] Жарамды, қажырлы, күшті. Тогай толған жылдызды Жасанған жауға тапсырдым. Қора толған койымды Аш бөріге тапсырдым, Азу тісі балғадай Жас бөріге тапсырдым (КБ). Азу тісі пышақтай, арқасы ошақтай ағаларың, өнене, анау үйірге түскісі кеп түр (Ә. Н.).

АЗУ ТІСІН [АЗУЫН] БАСТЫ 1. Қатты қысымға алды, азаптады; тіс батырды, күш керсетті, өктемдік жасады; өш болды. Әр жерде әр «мырзамен» тамырласат, Әр жерде әр «сүлуга» бауыр басат. Дегенге, мұның қалай?— азу басат, Тістесет, қағаздасат, сауырласат (І. Ж.). Азуыңды бас, аяма деп, Құнанбайға да салмақ салды (М. Ә.). Әздеріне анық өш, қас жау етіп, жалғыз Сармолланы атап алған. Тістерін соған барынша басулы (М. Ә.). 2. Тісін қайрап, іштен тынды. Тоқайдың осы қызығына жұмыскердің көбі-ақ азуын басады. Тек азуға басады. Әйттесе одан асырып Тоқайға қылар қайрат жоқ (І. Ж.).

АЗУ ШАЛДЫ ҰЛГАЙДЫ, ЕГДЕ ТАРТТЫ, ҚАРТАЙДЫ. Алғыр жас буындар түгілі, азуын шалдырган мениң көnlіме де мынау оқуың қонып жатыр (М. А.).

АЗУЫ АЛТЫ [КЕРЕ] ҚАРЫС Қаһарлы, ете ызғарлы әр адам тұралы айтылады; ергеде алпауыттар мен жебір бай, үстем түкүм өкілдері жөнінде айтылған. Кеше азуы алты қарыс болыс Сауытбайды бұл алқаптағы жалғыз үйлі Федор айдағын жіберген жоқ па? (С. К.). Жасым бар жетпіс бесте, жылым барыс. Азуын бай дегенде алты қарыс. Жасымнан қас қылғанға қас болды да, Бермедім адамшылық қолдан намыс (Ш. Қош.). Мен арғын деген арыспын, Азуы кере қарыспын (Б. К.).

АЗУЫН АЙГА [ТАСҚА] БІЛЕДІ 1. Мейлінше қаһар, айбар, батыл қайрат керсетті. 2. Тісін қайрап, өшікті. Азуын айға білеген, Айбаттана үндеген, Елде айбарлы ер болды (Жамбыл). Садақтың оғысан іреп, Жүргегін жыртқан қоңыр жел. Азуын айға сан білеп, Ерлер жортқан сары бел (С. Б.).

АЗЫҒЫҢДЫ САЙЛАП, ШОҚПАРЫҢДЫ БАЙЛАН Қамданып, сайланып, жауға аттан, шабуылға шық.

АЗЫҚ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Олжалауды, пайдаланды (АС). Кім алса, мен соған кепек боламын деп, к... қыздырып алып, езін бір азғана азық қылайын деп жүр (Абай).

АЗЫ МЕН ТОЗЫ Қатарының кемі, ең нашары, жоқ-жітігі. Ал үтілсан, ішер ас, киер киімге жарымайсың. Өз қатарыңың азы мен тозы боласың (Ә. Н.).

АЗЫП-ТОЗЫП КЕТТИ 1. Ішер ас, киер киімге жарымады. 2. Жоқшылықпен бытырап кетті. Әкесі өлгесін, жетім қалған балалары азып-тозып кетеді (К.Е.).

АЙ-АЙДЫҢ ОТЫ БАСҚА Әр кезеңнің өзіне тән сипаты болады. (Белгілі бір кезеңнің шебі басқаша деген халықтың астрономиялық ұғымнан шықкан). Ай-айдың оты басқа, қара сиырдың сүті басқа (АТ).

АЙ АРАСЫ ТОЛАС БОЛАДЫ Екі ай аралығындағы жауын-шашынсыз, саябыр кезең туралы айтылады. (Халықтың астрономияда «ескі ай мен жаңа ай» аралығын «өларағ дейді). Қазақ ай арасы толас болды деп жетады. Бұл өларағ (өлі ара) деп аталағын мезгілмен бір (АТ).

АЙ АРТЫНАН АЙ ӨТТІ УАҚЫТ ОЗДЫ. Құн артынан құн, ай артынан ай, жыл, артынан жыл өтеді. Екі қызы есіп, бой жетеді (К.Е.).

АЙ, ӘЛЕУМЕТ ЖАРАНДАР! Қөп қауымға, халайықта қарап айтылған қаратпа сез. Ай, әлеумет, жарандар, Асқа жынын адамдар! Жарға құлақ салыңыз. Бірің қалмай, беріріз, Айтқанымды біліңіз, Атқа теріс мінініз (І. Ж.).

АЙ БАЛТАНЫҢ САБЫНДАЙ ЖУП- жұмыр, узілмелі білекti. Білегінің шырайы Ай балтаның сабындау (Қ.Ж.).

АЙБАР [АЙБАТ] КӨРСЕТТЕ [ҚЫЛДЫ, ШАПТЫ, ШЕКТІ] Қорқытты; қыр көрсекті; қанаар тәзә, ашу шақырды. Игіліктің үлкен ақ үй көтеріп, жаңа бір айбар көрсектеніне күйініп кетті ме, әлде ол ақ үйц мейін мына самауырыма тұрмайды дегісі келді ме, әйтеуір Жұмекен әйеліне ақырып қалды (Ф. М.). Ол (Алтыбай) қалың кіммен терең қарды ауырлығын басып, дәл кастарына зорға дегендे тақап келіп, айбар шегіп, сойылын көтеріп алғанда жаңа төрт қасқыр саспастан, сыйтылып, тайқи берді (М. Ә.). Ұмытлыған еркіндікке ер ұландар. Жауына жай түсіре айбат шеккен (С. Мә.). Жарамайды— Жалтарын, құшағынан шығып кеткен Раушан бүртия қарап, саусағын шошайтып, айбат шекті (Т. Н.).

АЙБАР МҮЙІЗДІ Құдіретті, сұсты; қорғаныш болар, сүйеу болар деген мағынада айтылады. Құландаид аңы дауыстым, Құлжадай айбар мүйіздім! Қырмызыдай ажарлым! Хиуадай базарлым! Теніздей терең ақылдым (М. Ә.).

АЙФАҚ БОЛДЫ Күз болар белгі болды. Садақтан сүйлдатып оқ жаудырдым. Ажалдың айғарға бол қандар акты. Жаңымның жаралары жазылғандай, Аз да болса айызым тыныс тапты (И. Б.).

АЙФА ТАЛПЫНДЫ [ҰМТЫЛДЫ] Қол жетпестен үміт қылды, қол жетпеске қол созды. Шеш көnlімнің жұмбағын, Әлде бәрі алданыс. Жас жүрек жайып саусағын, Талпынған шығар айға алыс (Абай).

АЙФА ШАПТЫ Жай далбаса болды, қол жетпеске ұмтылып, босқа далақтады. Айласыздың батыры айға шабады (Мақал).

АЙҒЫРДАН ШЫҚҚАН БИЕ Құрсағына жаңаған құлын біткен, тоқтаған бие. Айғырдан шыққан биені ауыр жұмысқа салып, қинауга болмайды (С. Керім.).

АЙҒЫР ҚҰЛАҚ СУ диал. Мол су. Айғыр құлақ сүмен егінді тез суардық (Шығ. Қаз., Тарб.).

АЙҒЫР ҮЙРГЕ ТҮСТІ ◉ **АЙҒЫРДЫ ҮЙРГЕ САЛДЫ** Үйірлі биеге айғыр салды (жіберді). Шаруа үйірге айғырды белгілі мөрзімде салады (АТ).

АЙҒЫР ҮЙР ШОЛАҚ ЖЫЛҚЫ Аз гана, бір топ. Сол жобамен маңайдағы жерлерден, сай-саладада ізден жүріп, айғыр үйір шолақ жылқыға кездеседі (К.Е.).

АЙҒЫР ҮЙРДЕН ШЫҚТЫ 1. Үйірдеғі биелер тоқтап болды; 2. Айғыр үйірге жарамай құлды деген мағынада да жұмсалынады.

АЙҒЫР ШАПТЫ Биеге айғыр жанасты. (Сол сияқты бура, ләк ше ті; бұқа, кошқар, теке қашырды делінеді).

АЙДАЙ ӘЛЕМ Қөп жер, бүкіл ел. Қорлықтың зорлықпен көрген Қамар, Амалсыз беріне де көнген Қамар, Айдай әлем аузының сүйін құртып, Арманда арсыздардан өлтөн Қамар (С. Т.).

АЙДАЙ СҰЛУ Өте көркем. Оның басын жөне қағып, екі інісінің үстінен қалап, үтеге кіріп келсе, бір айдай сұлу қызы отыр; көре салып, Жұмакелді шалқасынан түсіп, талың қалады (К.Е.).

АЙДАЙ ТАЗА, КҮНДЕЙ НҮРЛЫ Өте көрікті, асқан сұлу. Сен қандай жақсы, қандай ғазиз, қашалық айдай таза, күндей нүрлісін...— дейді Өсия Айсұлуга жазған хатында (М. Ә.).

АЙ [ЖАПАН] ДАЛА ◉ **ЖАПАЛАҚ ҰШПАС ЖАПАҢ** [ЖАПАН ДАЛА] ◉ **ЖАПАН ДАЛА** [ТУЗ] ◉ **ЕССІЗ ДАЛА** [ЖАПАН] Елсіз, тіршіліккіз құлазын жатқан бейбіт, менірек туз. Менің балама елің жеткенше, айдалада тентіреп елген сегіз ағаңың қураган сүйегін тауып алсан, болмай ма?— деді кемпір (К.Е.). Өзен жагасында жапан далада қикулаған неше алушан құстардың үні де маған зар еңірегендей естіледі (С. О.).

АЙДАН-АЙЛАР ЖҮРДІ Ұзақ сапар шекті. Айдан-айлар жүрдім, астындағы атын зорығып елді (К.Е.).

АЙДАН [АЙДАЙ] АНЫҚ, [АШЫҚ, АЙҚЫН] Бешенебен белгілі, ап-айқын.

Фәзиме *айдан анық* қылмыс соңына түсіп, зерттей бастадым. Түү, тіпті сіздердің жазықсыз қамалғаныңыз, әйеліңіз туралы тергеу ісі бар емес пе еді (Р. Р.). Ойы да Әжібайдың *айдан анық*. Алмақшы төңірептің басын-жанышып (С. Т.). Атылганда мылтықтың аузы Хамитке тұра келіп қалса, Хамит табанды құлрайды. Осының бері Хамитке *айдан айқын* (С. С.).

АЙДАН ҰЛ ТУДЫРЫП, КҮННЕҢ ҚЫЗ ТУДЫРЫП Қолдан келгенінің берін істеді, болдырмасты болдырыды. *Айдан ұлды тудырып, қыннен қызыбы тудырып, Хан Зайтунга берсін ол* (БЖ).

АЙДАП САЛДЫ **САЙДАКТАП** ҚОСТЫ *Біреуге өшіктіре итермеледі* (жұмсады).— Мына кісіден сұра, осы кісі жақсы біледі,— деп Ушаков Байжанды Рязановка қарай *айдан салып жатыр* (Ф. М.).

АЙДАП САУДЫ діа. Қойды өрісте *сауды*. Біз қойды *айдан сауамыз* (Сем., Мақ.).

АЙДАР КӨБЕЙСІН! тілек. *Мал басы мол болсын!* (Мал айдан келе жатқан кісіге айтылады). *Айдар көбейсін, қайда кетіп барасыз?*— деді жолаушы (КЕ).

АЙДАРЛЫСЫН КҮЛ, ТҮЛҮМДЫСЫН ТҮЛ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Қанағы, езді, тегікігө алды, қор етті, құлдыңқа, құндікке түсірді. («Айдарлы» деген ер кісі, «түлүмді» деген әйел кісі мағынасында айттылып тұр). *Айдарлышын құл, түлүмдышын түл етуді* арман етті (К. Жұм.).

АЙДАР ТАҚТЫ 1. Әйгілі қылды, белгілі етті. 2. *Атақ тағылды*. Қөпшілік Жібекке тағы да бір-екі ән айтқызды. Әнші кыз деген атақ Жібекке осы арада *айдар* болып тағылды (Ф. Мұс.).

АЙДАРЫМЕН [АЙДАРЫНАН] ЖЕЛ ЕСЕДІ *Асқатап дәүрөн суру мағынасында айтылады;* «төрт жағы құбыла болу» мағынасын да береді. Сол бейгем алтын шоқты айдарындей, Заманда адамдықтың майданындей, Желпілдең жел *естіріп айдарынан*, Міне, мен жеттім, заман айғағындей (С. Б.). Ерлігің болса мактандан, Жауын құның қашырган, *Айдарымен жел есін*, Алатаудан асырган (Жамбыл). Қезден таса кей-кейде шыгады естен, Калпында қалмас адам өзгермestен, Туган елің миятың айбарлы ол, Болсаң да *айдарынан желиң есken* (О. М.).

АЙДАРЫНА БЕЛГІ ТАҚТЫ *Иемденді, еншиленді; атастырыбы. ...Бір ақылдың қызын айдарына белгі тағып қойындар деймін,*— деді ол күлімсіреп (Ә. Ә.).

АЙДАУҒА [АЙДАУЫНА] **ЖҮРДІ Үрқына, дегеніне қонді.** Айтқаныңа көнбесе, *Айдауыңа журмессе, Көңлінде бар оның аласы* (Б. К.).

АЙДАУҒА КЕТТИ діа. *Жер ауып кетті.* Есімбектің баласы *айдауға кетті* (Көкш., К. ту).

АЙДАҢАРДАЙ ЫСҚЫРДЫ Қанаарланы, көрін төкті. Орныңнан тұра шабасын, Атшабар келсе қышқырып. Ояз келсе, қайтер ең, *Айдаңардай ыскырып* (Абай).

АЙ [ӘЙ] ДЕЙТИН АЖА [ӘЖЕ] ЖОҚ, ҚОЙ ДЕЙТИН ҚОЖА ЖОҚ *Бассызыды, тәртіпсіздік туралы айтылады, ешқандай үйымшылдық жоқ, басалық айтар кісісіз есken деген мағынада қолданылады.*— Эй дейтин эже, қой дейтин қожа жоқ болған соң, сүйтеді де, оның экесін сен жақсы білмейсің ғой, көңілшек, елпілдеген бір бейшара (М. И.). Тобықты шаялғының қылдың ба? Білегі жуандығының қылдың ба? Айрандай атап, күбідей пісіп жүргенінде *ай дер ажа, қой дер қожа болған жоқ.* Найманда алынбайды жүрген кегін, тимей жүрген есесі болса, оныңды айт (М. Ә.). Осындау аумағында сағаттарда қаланың халі қыл үстінде түргандай еді. Жаман ойлы, бұзық адамдар иесіз қалаға тиіп, неше түрлі талан-тараждар істесе, *әй дейтин әже, қой дейтин қожа жоқ* еді (С. С.).

АЙДЕСЕ АУЗЫ БАР [ЖОҚ], КҮНДЕСЕ КӨЗІ БАР [ЖОҚ] ӘЙДАЙ АУЗЫ, КҮНДЕЙ КӨЗІ БАР Аса сұлу, өте көрікті. Бағдар, Мысыр шәһерінің бірінде бір ер жігіт, Хасен деген, бір *ай десе аузы бар, күн десе көзі бар, ай маңдайлы, жұлдызы көзід сұлуга ғашық болған* (С. С.). Баласы сұлу, *ай десе аузы, күн десе көзі бар* (С. К.). Алтын Бел деген хан болған. Ханың жалғыз ұлы бар еді, аты Қайшылы хан, сонаң басқа баласы жоқ еді. Бір күндерде ханының қатыны құрсақты болды. Бір уақытта бір қызы бала келтірді, *ай десе аузы жоқ, күн десе көзі жоқ.* Ол ташқан шешесі ол қызын көріп, көркіне талып қалды. Соңда бір қызы келтірді деп, ханға айтты. Хан айтты: «Адамға көрсетпе! Кісі көрмесін!»— деп. «Бір жерге жасырып асырат!»— деді... Алланың әмірімен соңын құрсақты болды... Ханға келіп айтты: «Қызыңыз құрсақты болды алланың әмірімен. Оны жақсыз адам көрген жоқ еді!». Хан айтты: «Олай болса, елтір оны!»— деді... Қатын елтіруге қызын қимайды, бір алтындың абыдырага салып, ішіне азық салып, аузын жауып, ағып жатқан дарияға салып коя берді... Тоқтағұл мерген абыдыраны тартып, судан шығарып алды. Абыдыраның аузын ашады, айса, ішінде он төртінен тұған айдай бол бір қызы жатады. Екісі көрген соң, көркінен есі ауын қалады (В. В. Р.). Оның *ай десе аузы, күн десе көзі жоқ* бой жеткен қарындасты бар екен дейді (С. М.).

АЙДА АСПАНҒА БІР ШЫҒАРДЫ *Даңқы жер жарды, аты шыкты; даңғазалай жарыл етіп, таң қалдырыды.* (Ұнамсыз мағынада орынсыз әрекет еткен кісілерге де айттылады). Мұндағысы оның атақты саудагер Көк Орда ишік-атасы Мұхаммед екім әл Таразидың мұрагері бар екен деп, жер-жиһанға дәріптеумен қатар, *айды аспанға шығарған* той жасап, атақ құмар саудагер, өзінің атын да өзгеге таныту еді

(І. Е.). Бүгін... бүтін көрсетуіміз керек. Айды аспанға бір шығармасақ пә?! (Г. А.).

АЙДЫНДЫ ТУҒАН Ерекше, болекше тұған. Талма түстің шағында, Айдынды тұған Қызы Жібек, Төлөгенге жолықты (ЕЖ).

АЙДЫН КӨЛФАЙДЫНДЫ ШАЛҚАР
КӨЛ Байтақ көл; кең, тұнық, улкен, жалтыр көл; мәлдір, жалпақ көл. Қазақстанның балық байлығы да мол, ейткені, мұнда айдын көлдер мен мәлдір бұлақтар, сарқырап ақкан өзендер, жасанды су қоймалары көп-ақ (К. К.). Сонда Естеміс, сейлейді. Сейлегенде буй дейді: «Аргы астында бұл таудың Қызыл бастың елі бар, Жасыл байтақ жері бар, Айдынды шалқар көлі бар. Нектім аймақ ханы бар...» (КБ).

АЙДЫНЫ ШЫҚТЫ Даңқы, айбарлы аты көпке белгілі болды. Қанша кісі жабылса да, бір орнынан қозғалмай, қайта жиын арасына түскенде, батыр тұлғасы бір түрлі іріленіп, айдыны шығып кетті (Ә. Н.).

АЙДЫҢ БІР ЖАҢАСЫ Жұлдыздың, айдың алғашқы күні.

АЙДЫҢ КҮНІ АМАНДА^ОАЙДЫҢ АМАНЫНДА Аман-есенде, басымыз түгел тыныштықта. Эр жерде әйел бостандығы деп, қыздар кетіп жатыр, балам ер жетті, айдың күні аманда баламды ағаңа әнереғой,— дедім (К. Әб.).

АЙДЫҢ ҚАРАНҒЫСЫ Айдың отырып туатын кезеңі. Бұгін айдың ишесі, Ай қаранғы кешесі. Жазығы қатын демесен, Қартайса да ілтері, Әлті қыздан мүшесі (ЕЖ).

АЙ-КҮНІ БОЛДЫ [ЖАҚЫНДАДЫ, ЖЕТТІ]^ОАЙ-КҮНІ ЖЕТІП ОТЫР Босанар мезілі таянды. Ай-күні жақынданап, күн өткен сайын әйелдің аяғы ауырлай беріп-ти (КЕ).

АЙ ҚАБАҚ, АЛТЫН КІРПІК Асқан сүлу, ете көркем қызы; ару әйел. Ай қабақ, алтын кірпік, қызыл ерін. Кел десең, неге аяйын аттың терін. Сары ағаш сазға біткен секілденіп, Қай жерде отыр екен бұраң белім (ХӘ).

АЙҚАЙФА АТ[АТТАН] ҚОСТЫ Жанжал, үрстың өршелепіру магынасында айтылады. Бұл, айғайға аттан қосып, ұрандастын іс емес, арандастапаңыз (Ш. Х.).

АЙҚАЙФА САЛДЫ [БАСТЫ] Дау-дамайлы дақылтта, дауырта зорлықта, күшке басты. Айқайға салып, Ай үркіткен ешкім жоқ. Әкірең әрекетте берекет жоқ. Бай болған бақырыш бол па дең, Батыр болған ақырыш бол па?— дең, шал ауыл белсендісін бір басып тастады (АТ).

АЙҚАЙ ДУНИЕ, АЙ ДУНИЕ Өкінішпен еткен күн деген магынада. Айқай дүние, ай дүние, Қімге опа қылдың сен (ЕЖ).

АЙҚАЙ КӨТЕРДІ [ШЫГАРДЫ, САЛДЫ] Шу шыгарды; ұрыс-керіс, дау шыгарды; айқайлады. Соның хабарын ала салып, біздің әріптес ғалым доссымың Рыжиков жолдас үлкен айқай көтеріп отыр (С. Б.). Келді ойбай, Салды айгай, Түк қоймай боқтады (Абай).

АЙҚАЙ-СҮРЕН САЛДЫ Қым-қуыт шабуыллады. Аял болмас айқай-сүрен салысады. Қашқан жауды ат бауырына алыспай, Қан сусаған болат сұнғым ашылмас. Шұрқылтайдан шұрылдата шанышпай (І. Ж.).

АЙҚАРА АСТЫ [АШТЫ, ЖАМЫЛДЫ, ҚҰШАҚТАДЫ] Ұзыннан іліп қойды; шалқасынан ашты; күймін, не көрпенің бір ұшын басқа, бір ұшын аяқта жіберіп, тұмшалана жамылды; қос қолдан қапсыра құшақтады. Машинаны көре салысымен, сакшы қораны айқара ашты. Машина үйдін алдына келіп тоқтады. (К. Қай.). Соны қөріп, шолак қылышты адам есікті айқара ашып қайта шығып, ең ақыргы тар есіктің босағасында жасырынып тұрыпты (КЕ). Мен үлкен тонды айқара жамылды да, асты жеуге кірістім (Ә. С.). Сағынған екі батыр айқара құшақтасып көріспіт (КЕ).

АЙ ҚАРАДЫ Құр бекерге, тектен-тек қарал отырды; ештеге бітірмей, күні босқа етті.— Oho, осы да сез болған екен... немене мен осында ай қаралға келдім бе? (С. О.).

АЙЛА ЖАСАДЫ^О АЙЛАҒА БАСТЫ^О АЙЛА ОЙЛАДЫ Әдіс қылды, құллық іс істеді. Егде тарғанда алың айла жасап жүріп, қолына зорға қондырған жас әйеліне тез-ақ оралам, оған дейін сен де магазиндерге барып қайт,— дең кеткені де есінен шықты (Р. Р.).

АЙЛА [АМАЛ] ЖОҚ^ОШАРА^А [АЙЛА-ШАРА] ЖОҚ Шарасыз; қылар әрекет, тәсіл таусылғанда айтылады. Біраз күн тере бола тұрудан басқа еш айла жоқ,— деді айлар жігіт... (КЕ).

АЙЛАР ӘТТИ, ЖЫЛДАР ӘТТИ Ұақыт озды. Ерназардың сегіз ұлы сол кеткеннен хабарсыз кетеді, айлар әтеді — келмейді, жылдар әтеді — келмейді (КЕ).

АЙЛАС ҚАТЫН МҰҢДАС Iстен журген ісі бір гүендес адамдар сырлас болады деген магынада айтылады... Сізге осы жайды айта кетейін деп әдейі бұрылдым. «Айлас қатын мұңдас» емес пе... (Р. Мұс.).

АЙЛАС АСТЫ^ОАЙЛАСЫН [АМАЛЫН] АСЫРДЫ^ОАЙЛАСЫН ТАПТЫ Әдісі артын түсті; ретін келтірді, жөнін тапты, әдісін білді. Асты гой бұл арада менің айлам, Құрганым бала жастан бері сайран. Янырмай, бұл не қылған зор да жақал деп. Сол жерде орыс, қазақ болды қайран (Б. Ш. Б.). Қайратпен кіріп жалынбай, Ақылмен тауып айласын, «Мен қалайға» салынбай, Жылы жүзбен жайнасын (Абай).

АЙЛАСЫ [АМАЛЫ, ШАРАСЫ] ҚҰРЫДЫ [ТАУСЫЛДЫ] Сөлтер, ретін, қолайын табар барлық әрекет істеліп бітті. Айласы құрыған Қайша дал болып, үйнен қайтты (М. Э.).

АЙМАНДАЙ ҚЫЛДЫ [БОЛДЫ] ОБЕТИ АЙМАНДАЙ БОЛДЫ Әшкөреленді, мас-қара, үятты болды. Ол кеше аймандай болуга таяп қалды (АТ).

АЙ МЕН КҮНДЕЙ, ӘМБЕГЕ [ӘЛЕМГЕ] БІРДЕЙ [ЖАРЫФЫ БІРДЕЙ] Асқан сұлу, керемет көрік иесі, ешкіннің таласы жоқ, ешкінгө жаттығы жоқ. Сарайға кірсе, сарайдың қақ төріндегі ай мен күндей, әмбеге бірдей бір перизат отыр екен (КЕ). Ағаштың түбінде көрген кісі сут бол үйіп, қымызы бол іріп, ынтығып, ах-үн деп, қүйіп-пісіп, еліп-тіріліп қалар ай мен күндей, әлемге жарығы бірдей асқан көрікті бір жан отыр екен (КЕ).

АЙ [АЙМАҚ, АЙЫР] МҮЙІЗДІ ОАЙ МҮЙІЗДІ, АША ТҮЯКТЫ, ЖҰПАР ИІСТІ «Аша тұяқ», немесе «айыр тұяқ» деп, төрт тұлғатың ішінде жылқы малынан басқаны айтады; қырғыз тілінде жылқыны «ай тұяқ» деп көледі. Міне, бұлардың қайсысна болса да, Нұрым мырза сүттей үйіп: «Пәле, пәле, тіпті жени бар: аруақ асыға ма, саса ма? Біз ұмытсақ та, жарықтыңтар жебел, желең жүреді гой!» — деп, арқасы шымырлап кетіп, тез мола басына тунетіп, талай ай мүйізді, аша тұяқтыларын күрмандық қылып, жамбасы мен терісін емдеушінін өзіне үстаста да, жазыла алмады (С. Т.). Қөнекей, енді молдеке, ай мүйізді, аша тұяқты бір боз қасқаға бата қылышызыны, — дейді (С. Т.).

АЙ МҮЙІЗДІ ҚОШҚАР [АҚ СЕРКЕ] Мықты, қуатты. Ай мүйізді қошқардың Бәрі тартар қоңынан (КЖ). Ай мүйізді ақ серке қойды бастар, жар-жар (АБ).

АЙНАДАЙ КӨРЕДІ Қолмен қойғандай етіп, ап-анық шолады. Мекен кып құздын киясын, Бұлтқа салған үясын, Айнадай көрген аймағын (Д. Б.).

АЙНАДАЙ МӨЛДІР Мөлдір, таза, көз жасындаи тунық (су).

АЙНА-ҚАТЕСІ ЖОҚ ОАЙНА-ҚАТЕСІ З Әдел, тұп-тура; нақ аузынан түскендей. Қазіргі көрініс айна-қатесіз дәл соған үксайды (В. С.). Е, Құлатай Атымтаевич, сіз осында жігіт екенсіз гой, я, я, суретіндеңдің айна-қатесі жоқ, — деді Анар (Ж. Ж.). Алда жатқан жаудың Әлияның алақанында, есебі айна-қатесіз дәл келеріне мен таң, қайран калдым (Ж. Ж.).

АЙНАЛАЙЫН ҚАРАҒЫМ [ШЫРАҒЫМ] Мейірі түсे жақсы көргенде айтылады. (Мұндагы қарагым < қарақ — көз, жанар, өн, нұр магынасында, ал шырағым < шырақ деген де осы магыналас. Қөзі шырадай жанып тұр, шырайы жақсы, көне әдебиеттегі өңлүгі-чырағы деп келетін тіркестер бір текстес. Тегінде көне жазбалардағы үюла (шырағдан, білтелі шы-

рак) — шыра (-дай), — шыра (-й/к) дегендегер бір «бір болуы мүмкін». Айналайын қарагым, Жауға барсам, жарагым. Қабырғамда қанатым. Артымдағы құйрығым (КЖ).

АЙНАЛАР ЖЕР ЖОҚ Тар, тығызы, ораларга орын жоқ. Онсыз да айналар жер жоқ, тар белме жиналмай, бықырысып жатыр (Т. А.).

АЙНАЛАСЫ КЕБІР, ОРТАСЫ ЖЕБІР Текірдегі сортан, үйыкты жер. Айналасы кебір екен, ортасы жебір екен. Бұл қоңыс болмас (АӘ).

АЙНАЛШЫҚ ЖЕГЕНДЕЙ Төңіректеп, үзін кете қоймайтың, маңайлап жүріп алатын кісі туралы айтылады. Сағынбай, сен қазіргі биді білмейді екенсің. Айналышық жегендей, вальсті айнала бересің. Үн, шаршал кеттім (Д. Д.). Ахметбектің балашары гой. Айналышық жегендей, шұрқырасып, осы үйдің маңынан айналсақтан шықпайды, әйттеуір (Б. Тіл).

АЙ ОРТАҚ, КҮН ОРТАҚ, ЖАҚСЫ ОРТАҚ Жақсы адамның шарапаты ай мен күндей, жұртқа бірдей түседі. Ай ортақ, күн ортақ, жақсы ортақ демекші, балаңызға ортақ кеп болса, жақсылығы дагы. Оған қуанған мақұл (АТ).

АЙРАН-АСЫР БОЛДЫ Аң-таң болды, таң-тамаша болды, қайран қалды, таңырқады. Ғафурдың үйіне барып кірген соң, онда болып жатқан тамашаны көріп, Мәлике таң қалып, айран-асыр болды (К. Наж.).

АЙРАНДАЙ АПТАП, КУБІДЕЙ КУПТЕП [ШІСПІП] Емін-еркін билеп-төстен... Жаным-ау, айрандай аптаап, кубідей күп-теп болды гой. Жуантаяқты қуды. Энеттей алатының алды. Енді кім қалды! — деді Сүйіндік (М. Э.). Еспембет, уай, Тобықтыңын баласы... айрандай аптаап, кубідей пісіп жүргенінде ай дер ажа, қой дер қожа болған жоқ (М. Э.).

АЙРАНДАЙ ҰЙЫП ОТЫР Өте тату, ауыз бірлігі күшті, бір жеңнен қол, бір жағадан бас шығарып отыр. Қырбайың не? Айрандай ұйып отырган ауыл емес пе еді? Тәріберген іріткі салып, оларды да екіге беліп жіберді гой. Қазір Мәңке мен Дос бір бірінің есігін де ашпайды (Ә. Н.).

АЙРАН СУРАП [СУРАЙ] КЕЛІП, ШЕЛЕГІНДІ ЖАСЫРМА Айтартыңды ірікпей айт, қаймықпа, тайсалма, жасырма. Не деп көнірсітіп отырың. Айран сурал келіп, шелегінди жасырма (Т. А.). — Айран сурал келіп, шелегімді несіне жасырайын, ашық айтқанда, Темірді ага көрсөн, мені жеңге көрүнді етінгелі келдім, — деп, Пेизат ойындағысын іркілместен айтты салды (Ә. Э.).

АЙРАН ШЕРІ Беткө үстары, дүшпан көзі қылар амалы. Қербездің екі түрлі қылышы болады: біреуі атын, киімін «айран шерім» деп, солардың арқасында сыйпайы, жұғымды жігіт атанбаққа өзінен ілгері-

лерге елеулі болып, өзі қатардағының ішін күйдіру (Абай).

АЙРЫЛАР ДОС [ТАМЫР] ЕРДІҢ АРТҚЫ ҚАСЫН СУРАЙДЫ Татулыктан кетгудін, досстықты бұзудың амалын істеді. Несін айтасын, «айрылар дос ердің артқы қасын сурайды», — дейді ғой. Абай ағама осы жөнде ен ауыр салмақты салып-салып, қинап отырып, соңдан бір өкпе, слытула тауып, содан ары (Текежан) жауларажына шықпақ дейді... (М. Ә.). Айрылар тамыр ердің артқы қасын сурайды (Мақал).

АЙ СҮТТЕЙ ЖАРЫҚ Бұлтсыз, толған айлы түн туралы айттылады. Олар Сырдың айы сүттей жарық бір түнінде көптен оңашаланып қызыруға ойлады (С. М.). Ай сүттей жарық, қыстың ақша қарын айқара жамылған дала аппақ болатын (Ж. Ж.).

АЙТ, [АЙТЫП-] АЙТПАЙ НЕМЕНЕ [НЕ ПАЙДА, НЕ КЕРЕК] Айтты не, айтпады не, еске алып не керек деген өкінішті мағынада. Айт, айтпай немене. Сол сияқты асылдар, Кебіні жоқ, көрі жоқ, Ит пenen күсқа жем болып, Мұратына жете алмай, Арманда болып кетілгі (ҚЖ). Айттып-айтпай не пайда, Егеулі наиза өңгерген Азды қөпке тәңгерген (М. Ә.). Айттып-айтпай не керек, баудай түстік. Басқа командалар женіліп бара жатса, «таймаут» алыш, кеңесе қояды да, ойындарын түзеп алады (С. Берд.).

АЙТА БЕРСЕҢ Әрі-беріден соң, бұл ғана емес. Біздің кеп айта берсең, толып жатыр (Жамбыл).

АЙТА ҚАЛАРЛЫҚТАЙ Көзге, атақжы, сөзге ілінерлікте, ауыз толтыралықтай. Мен әзірге айта қаларлықтай жазуышы еместін, мен құрметке емес, іске келген кісімін (С. М.).

АЙТАҚҚА ЕРДІ [ЕЛИКТИ] Өсек-аяңға құлақ асты, қол шоқпар, қол жаулық болды. Анау күні Қасен де қайта-қайта тапсырып еді: «Айтаққа еріп, Қамарды шаастырып алушы болма» — деп (С. Т.).

АЙ ТАҚЫР Жап-жалтыр, шөпсіз жер: тасалары, қорғаныс қалқан белі жоқ, ашық жер. Әттегене-ай, қорғанды ай тақырыбын бетіне, Шөлстанның өтіне салған екен (ҚЕ).

АЙТАР СӨЗИ ЖОҚ Тамамдалды, бітті; айттарын тауысты; дәлелі, уәжді сөзі қалмады. Енді айттар сөзім жоқ, Сөзім қалар өзі жоқ. Хош болындар, құстарым (БЖ).

АЙТАРЫ ЖОҚ, НЕСІН АЙТАСЫН Өтеге мақтаулы деген мағынада қолданылады.

АЙ ТАСТАЙ ҚАРАҢҒЫ Көзге түртсөнгергісіз қараңғы. Астында мейіздей қатқан ақ бедеу, қолымда мейіздей қатқан қара шоқпар. Ай тастай қараңғы... (М. Ә.).

АЙТҚАНҒА [ДЕГЕНГЕ] ҚОНВЕДІ Тіл алмады, дегенін істемеді. Айтқаныңа қөн-

бесе, Айдауыңа жүрмесе, Қөңлінде бар оның аласы (Ш. Қ.).

АЙТҚАНДАЙ-АҚ ЕКЕН Жақсы екен, тәуір екен, қоңылдегідей екен, десе дегендей екен, маңтагандай екен. Колхозшылардың биылғы балтап өсірген егісі айтқандай-ақ екен (СК).

АЙТҚАН ДӘТІ Білдірген көңлі, білдірген арманы. Фашығына қоштасып айтқан дәті (АӘ).

АЙТҚАН СӨЗ ҚҰЛАҒЫНАН АҒЫП КЕТЕДІ Санасына бармайды, түсінбейді. Жапалак, құс болғанмен, неге дәрі, Жаманың кіслікке бар ма сөні? Жаманға айтқан сөзін еш қонбайды, Агады құлағынан сөздің бері (Б. Ш. Б.).

АЙТҚАН СӨЗІНЕ ЖЕТПЕДІ Үәдесін орындалады, айтқаныңда тұрмады. Секілді Шамен, Қамар, Даҳтарбану, Затында жанға арам мендей тану. Заты жоқ жақсылықтың нышанасы, Адамға ар — айтқан сөзге жетпей қалу (А. Қор.).

АЙТҚАНЫ ҚӨКІРЕГІНЕ [ҚӨКЕЙІНЕ] КІРМЕДІ [ҚОНВАДЫ] Айтқан сөз құлагына кіріп, зердесіне ұяламайды; түсінбейді; миына қонбайды. Білгендердің айтқаны Қөкірегіне кірмейді. Өз пайдасын білмейді, Сүйегі жаман болған соң (Д. Б.).

АЙТҚАНЫМ АЙТҚАН Үзілдікесілді тұжырым жасап, алған бетінен қайтпау, дегенінде тұрып қалу мағынасында айттылады. Кесіп айтсам, білгендіктен айтамын, біліп айткан сөзімді қайтып алған емеспін, әлі де сол: айтқаным айтқан, Кемеловтың комбайның киялдың құрағы, оған өзүе болмаңыз (Ә. Ә.).

АЙТҚАНЫНА ҚӨНІП, АЙДАУЫНА ЖҮРДІ Дегенін бұлжытпай істеді, орындалады, айтқаныңан шыққады. Құдай біледі, айтқанына қөніп, айдауына журмегесін, ендігі жерде үйсінан шыгармай, тізгіндең ұстап отыру үшін мына комиссарды әдейі жүберіп отыр (Ә. Н.).

АЙТҚАНЫН ЕКІ [ҚАТЕ] ЕТПЕДІ [ҚЫЛМАДЫ] Бірден-ақ тілін алды, дегенін ғұлжытпай орындалады. Ғани жалғыз бала болғандықтан, олар (ата-анасы) мұны жастайынан алаканға салып, айтқанын екі етпей, мейлінше еркелетіп өсірді (М. И.).

АЙТҚАНЫҢ КЕЛСІН! АЙТҚАНЫҢ АҚ БОЛСЫН! алғыс. Дегенің болсыны Айтқаның келсін, Қарлыға, осы құнді тілеп екі! (М. Ә.).

АЙТҚАНЫ ӨТІП, АТҚАНЫ ЖЕТПЕДІ ТҮР Дегенін істеліп, ойлағаны орындалып, болып түр. Кейін байқаса, бұл жұмысқа айтқаны өтіп, атқаны жетіп тұрган атпал азамат, оның үстіне директордың туысы... әкелінген екен (СК).

АЙТҚЫЗБАЙ-АҚ БІЛЕДІ Ернінің емейрінінен таныды, бірден түсінен қойды. Міндетінен бас тартпас, Айтқызбай-ақ бі-

леді, Сыр бермейді, сырттансып. Кежегесі сартың тұр. Бейне арыстан түлегі (Д. Б.).

АЙТ ҚҰТТЫ [МЕРЕК] БОЛСЫН! Ораза, құрбан мейрамдарында адамдардың бір-біріне айтатын құттықтау тілегі.— Айт мерек болсын, қарында!— деді Мәмбет.— Өзініздік де бірге болсын! (І. Ж.).

АЙТИПАДЫ ДЕМЕ Есіңде болсын, есертпеді деп ойлама. Қояйын сөзді мен жым-жырт, Тарта бер жақса түріце. Айтпады деме, аңқау жүрт, Сол жетер сенің туғыңда (Б. К.).

АЙТСАМ, АУЗЫМА ҚАРА ҚАН ТОЛСЫН Тіс жарып, ләм-мим дегенім жоқ, сырды ешкімге жайғаным жоқ дегенді білдіретін қарғану сөзі.

АЙТУФА АУЗЫ БАРМАДЫ Басқа кісіге түрлі себеппен жеткізуғе болмайтын әңгіме туралы айттылады. Сөзді Салиқа байбіше бастады:— Айтуда аузым бармайды, бір сүйк сыйбық құлаққа маза бермен сон, жинала келдік. Жарқынның бұл не сыйбыс? (Ф. Мұс.).

АЙТУФА ТІЛ ЖЕТПЕЙДІ Сөзбен жеткізе алмайды.

АЙТУДАЙ-АҚ АЙТТЫМ Құдайдың зарын қылдым, жеткізе түсіндірдім, зар иледім. Айтудай-ақ айттып едім,— шықпайық,— деп. Осы екен той шыдатпаған (Ф. Мұс.).

АЙТУЛЫ КӨКЖАЛ Аты белгілі, аты шұлы. (Бұл жерде ұнамсыз мағынада). Арап теңізінің балығы мен Хиуа хандығының тайттай мақтасы бір өзінің қолынан етіп жатқан айтұлы көкжал (Ә. Н.).

АЙТУЛЫНЫҢ ӨЗІ ӨТЕ жақсы, мықты адам деген мадағтау мағынасында қолданылады.

АЙТУШЫ ЕРДІҢ ҰСТАСЫ Шешен сойлеп, шебер жеткізетін адам туралы қолданылады. Ендігі сөздің қысқасы, Айтұши ердің ұстасы, Сығалап атқан ақ перен, Қалаган жерден ұрады (КЖ).

АЙ ТҮЯҚ [ВОЗ ҚАСҚА] ШАЛДЫ Құрбандыққа мал (жылқы) сойды. (Дінің сөнім бойынша «құдайға құлышылық» істеп, аяулы малын садақаға сою). Ханның көз нұры суалған шақта күндердің бір күнінде ханша құрсақты болып... бір қызы тауыпты. Ай түяқты бол қасқа шалып, азан шақырып, Айбарша деп ат қойыпты (Т. А.).

АЙ-ҰЙТ ЖОҚ ОАЙ-ШАЙҒА ҚАРАМАДЫ ОАЙ-ШАЙ ЖОҚ ОАЙ ЖОҚ, ШАЙ ЖОҚ 1. Бас-көзге, анау-мынау дегенге болмастан, күй кету, кірісін кету мағынасында. Зипа: Айт-ұйт жоқ, бұл қай жол, қай жүріс? Жомарт: Сұрама, жолда айтармын (М. Ә.). Сәруар, қойсаңшы сен! Айт-ұйт жоқ, немене, бас-аяғын білмесстен (М. Ә.).— Ал, қазір біздің үйге жүр. Облыстын кеше кеште гана келдім... Сені шақыруға кіси жұмсамай, әдейі өзім кел-

дім,— деп, Жолтай (Серәліні) ай-шайға қаратар емес (Т. А.). Бір бүйірден Жетібай сумандап жетіп келіп, ай-шайға қарамай Қуренбайға ауыз салды:— Уа, байеке, көш көлікті болсын! Қай жердегі жайлауыңа көшкелі жатырың? (С. О.). 2. Еш көрседен тайсалмады, қаймықпады; бетің бар, жузің бар демеді. Ол тегінде құтылмасын білді ме, қалай, мектепке тақай беріп, арсалақтап күліп, күлай кетті. «Құғыншы» ай-шайға қарамастан, оны келген бетінде умаштай бастады (М. И.). Ай-шайға қаралған Құрбан жоқ. Қара нар да бұл кезде қызып алған екен. Қынабынан сұырған қылышын серт ұстаган ол, түйе үстінде жан-жағына жалтақтап тұрган қартқа үмттыла бастады (Р. Р.).

АЙТЫЛҒАН СӨЗ АЙТЫЛҒАН ОҚПЕН ТЕҢ Тауып айтқан үәж өңменінен өтеді, қайтып сұыру жоқ деген үғымда. Айттылған сөз, атылған оқпен тең, қайтып алар дәмем қайсы (І. Е.).

АЙТЫП САЛДЫ Батыл, қаймықпай сөйледі, айтпағын білтелеген жоқ. Жаманадап бірдеме деп айттып салсам, Тұтуге мен сорлыны бас саларсың. Шыдамай шерік қозғап, шынын айтса, Қылышпен алтын сапты басты аларсың (Ш. Ж.).

АЙШЫҒЫ [ЫҢЫРШЫҒЫ] АЙНАЛДЫ діа л. Шаршап жүдеді, мазасы кетті, арықтап болдырыды, Оның айшығы айналып жүр (Шымк., Тұл.).

АЙШЫҚТЫ СӨЗ Мағынасы терең, көркем үлгіде ұтқыр айттылған гибратты әңгіме.

АЙШЫЛЫҚ АЛЫС ЖЕР Айлан жүретін қашықтың. Айшылық алыс жерлерге қазақ, енді, санаулы күн, санаулы сағатта-ақ жетеді (Ә. Т.).

АЙШЫЛЫҚ ЖОЛДЫ [АЙШЫЛЫҚТЫ] АЛТЫ БАСТЫ [АТТАДЫ] Қанша алыс болса да, көзді ашып-жұмғанша өтө шықты.

АЙЫ АСЫП, КҮНІ ӨТКЕН Мезгілі өткен. Күні өтіп, айы асқан соң, Дәрігері дарын болса да, Ауруына ем қонбас (Д. Б.).

АЙЫ БАТҚАН [ЖЕТКЕН] АЙЫНДА, КҮНІ БІТКЕН [ЖЕТКЕН] КҮНІНДЕ Ажалы жеткенде. Айы батқан айында, Күні біткен күнінде, Дем таусылса жүр жоқ (КЖ).

АЙЫЫНЫН [КҮНӘСЫН] БЕТИНЕ БАСТЫ [ШЫЖЫРЫП БАСТЫ] Кемшилігін көзіне батыл айтты. Хаттардың ішінде Мағрипаға қатты айттып, айыбын бетінде басқандары да бар (ЛЖ).

АЙЫЫНЫН [КҮНӘСЫН] ЖУДЫ Күнәсын ақтады, өтеді. Енді оны күтіп, айыбын жуып жүр. Бұл гүл басқа гүлдердің бәрінен де бойшаш, әдемі болып, құлпыра есіпті (Ә. Т.).

АЙЫ [КУНІ] ЖАҚЫНДАДЫ [ЖЕТІ, ТОЛДЫ] Босанатын мезілі таянды; уақыты болды. Өзі бұрыннан құрсақты молда, іші кеңіген сайын айы жақындаған әйелдей айналып отыра алмай, тек сүйретіліп отыр (І. Ж.). — Рас, — деді Тұрагал, — соナン Бәжен ой-күніне жетті. Со жылы біздің үйдің қойы көбірек қоздады. Анау отырган біздің токал да, — деді Тұрагал, жас бір әйелді негімен нұсқан, — аузы-мұрнынан шығып отыр, оған біздің әлгі бұрау басын сындыртпайды, бірдемеге қолғабыс тигіз десең, іштегі баласына зақым келер деп, зар-зар етеді (С. М.).

АЙЫЗЫ ҚАНДЫ 1. Қөнлі жай тапты, құмары тарқады; құлақ құршы қанды, рақаттанады. Кешегі қан майданда жендік жауды, Женіске еңбекші елдік айызы қанды (К. Ә.). 2. Ұнамсыз мағынада «бәлем сол керек еді» деп, кектепе қоңіл тұштыты. Оразбай мен Есентайға бұл жайдың шеті мәлім болса да, мына тұста айыздары қанып, кенкілдеп құле берісті (М. Ә.).

АЙЫ-КУНІ БАТТЫ Жарығы сөнді, қызығы бітті. Ханы өліп, қайғырып жатқан, Айғаным, Қара жамылып, айы-күні батқан, Айғаным (ШС).

АЙЫЛ-ТҰРМАН ТАҒЫНДЫ Жол жүрге әбден дайындалды, сайланды. Айыл-тұрман тағынып, Туган елін сағынып, Ақберте тұр желіде, Артқы аяғын қағынып (Д. Б.).

АЙЫЛ-ТҰРМАНЫН ТАРТТЫ 1. Қамданды. 2. Ашу қысып, тас-түйін болып бекінді. [Қасен] Орнына отырмастан, бастық алдына келді. Көзіне пенснесін киіп, ат жағын тістеніп, сұрланып алған. Айыл-тұрманын тартып, барлық нервісін шоктай жиып апты (М. Ә.).

АЙЫЛЫН ЖИМАДЫ [ЖИЯ ҚОИМАДЫ] Сескенбеді, жасқанбады, қымсынбағы. Балуан Шолақ оған айылын онша жила қоймаган, ал Фалия қапыда кеп бас сала ма деп, ішінен қорқатып (С. М.). Бейтаңыс адам Мұқаның айқайына айылын да жимады (М. И.).

АЙЫН АСПАНҒА ШЫГАРДЫ Қөтермелеп, әрілтей мақтап кетті. Біреуді мақтаса айын аспанға шыгарып, жер-кеke сыйғызбай көтермелейтін казак... (І. Е.).

АЙЫН ӨТКІЗДІ Зәрулігін, керектігін таныту, жеткізу мағынасында айттылады. Бір жаққа кетіп қалып, айымды өткізейін бе? (АТ).

АЙЫ ОҢЫНАН ТУДЫ Жолы болды; бағыты ашылды; дегені болды. Бәрекелде, Жібекжан, Айың туын оңынан, Жұлдызың туын солынан. Ал отырыс болмасын, Құдаларға барайық, Барып бедел салайық, Мал жеткенше мал беріп, Малға коса жан беріп, Құдаларды алайып (КЖ).

АЙЫП-АНЖЫ ВЕРДІ Айып төледі, айыбының төлемін өтеді. Мен кыздан жеңіліп, оған айып-анжы, сый беріп жөнелтім (КЕ).

АЙЫП [МИН] КӨРДІ [САНАДЫ] Күнэ, мін деп санағы; лайық деп есептемеді; үят көрді. Олар жай жүргендерді «сал ауруы бар» деп, мазақ етеді, айып көреді. Еңкейген кәрі, еңбектеген баласына дейін атқа такымы тиді дегенше, шаба жөнеледі, — деп күзді Дамба (Н. Бағын).

АЙЫПҚА ЖЫҒЫЛДЫ [ТАРТЫЛДЫ] Айыпталды, жазаланды. Менің балам Риддерде ағылшындарға жұмыс істеуші еді, солардың тәртібіне қарсы болыш, айыпқа тартылды (А. Х.).

АЙЫП [КІНӘ] ТАҚТЫ [ҚОЙДЫ, ҚЫЛДЫ] Кінәлады, қылымсты деп санағы, жазғырды; бір ісіне, қылымына жазырыа мін тақтты.

АЙЫП-ШАМЫ ЖОҚ Ерсілігі, артықтығы, ерекшелігі жоқ.

АЙЫРМАСЫ ЖЕР МЕН ҚОКТЕЙ Тым өзгеше, бір-бірінен өзгешелігі өтє улкен. Шайбайдағы суретімің соңғысы 1918 жылдың тұтқынға түсердің алдында түскен сурет еди. Менің ондағы түрім мен Колчак лагерінен қашып келіп отырғандағы түрімнің айырмасы жер мен қоқтей (С. С.).

АЙЫРЫП АЛҒЫСЫЗ 1. Өтє үқасас, егіздің сыңарындаі. 2. Бөлектеуге қимайтындаі.

АҚАЙ ЖОҚ, НОҚАЙ [ТОҚАЙ, ҰҚАЙ] ЖОҚ Себепсізден-себепсіз, ай жоқ, шай жоқ. Аз ойлағанда Бежей ез ішінен шаригат та жөнге, шынға карайтын шыгар, ақай жоқ, ноқай жоқ көрінгенге бүйда бере бермес (М. Ә.).

АҚ АРУЛАП ЖӨНЕЛТТІ Өлікті мейлиниң қадірлел, бар қадесін жасап қойды, жерледі. Ауыл түгел отырғанмен иінде, Жерлейді ылғы өлгендерді тәбеле. Ең соңғы рет түнетеді үйіне, Ақ арулап жөнелтеді және де (Т. М.).

АҚАУ БІЛІНДІ [ТҮСТИ] 1. Кемшилік білінді, жарықшақ шықты; сәл ғана бүліну болды. Мұның аты жана ғана тәртіп орнай бастаған кластан тағы да ақау білінді деген сез гой (М. И.). Рельске ақау тусу — поезддың қатерге үшірауы емес пе? (С. М.). 2. Қалу байқалды, «Қаралез» әнін Эйгерім әлденеше құбылтып, жіпжіңшке нәзік орамдылықпен, кеп толқытып айтты... Бұнда әлі ақау түспеген ыстық достық бейілмен Абайға да шын тілек арнайды (М. Ә.).

АҚ АУЫЗ ҚЫЛДЫ [БОЛДЫ] Алдан, отыргызып кетті, аузындағысын білдірмей, жырып алғып кетті. Ондайлар не біздің үстімізден қарайтын наренжік, не бізді ақ ауыз қылып жүретін есеп жазушы, не табельщик, не байға, ағылшынға переводчик-тілмаш, не бірдеме болып жүрді гой (С. С.).

АҚ БАТА 1. *Біреудің болашагына, тағдырына деген жақсы тілек, ізгі ниет, адап көңіл қалауы. 2. көн е. Құдалық салттың береке-бірлігі, ынтымақта келген үәделі байламы. Нәзипа «Қара тазға бармаймын» деп, біраз қылжактап та көрген. Бірак *ақ бата*, азулы әке, актарылған мал — барлығы Нәзипаның аяғын тұспал, басын байлаپ, Шалматайға әкеп, қатын қылған* (І. Ж.).

АҚ БЕЗЕР ДЕ КӨК БЕЗЕР БОЛДЫ *Ант-су ішті, таусыла, қарғана қорғанды.*

АҚ БЕЙІЛ [КОҢІЛ, НИЕТ] *Таза, адап ойдағы адам; арамдығы, күдігі жок көңіл. Ол ешбір арамдықты білмейтін ақ бейіл адам болатын* (Ә. Ә.). Құп болады десті де, серт байласты. Қатты-қатты айтысып, үеделесті. Қенілінде қара жок, *ақ ниетпен Тым жақын дос болуга ыңғайласты* (Абай).

АҚ БОЛЫП КЕТТИ ◎ **АҚ БОЛЫП ТАРТЫЛЫП КЕТТИ** *Малдан сұт шықпады, суалып кетті. Жаңбыр аз болса, жердін шебі қуласа, мал ақ болып кетеді* (Ф. Мұс.). Жемшеп жетіспеді. Аш саулықтар ақ болып тартылып кетті. Суық бір жағынан қысымға алды,— деді Қойшыбай кол қамышысымен жерді сабап отырып (З. И.).

АҚ [АҚ ТҮТЕК] БОРАН [ШҰНАҚ БОРАН] ◎ **АҚ ТҮТЕК ҮСКІРІК [АЛАЙ-ТҮЛЕЙ БОРАН]** *Кез ашқысыз, түтеп, желдете жауған қар.* (Ат құлағы көрінбейтін, үйткын соққан қарлы дауыл). Бүгін Әлімнің Жарасов мәслихаты бойынша қасына алғаны — Қожахмет. Бұл енірдің қыста-жазда, құндіз-тунде, ақ; боран жауында адасу дегендің білмейтін сұхраниң көреген көзі (М. Ә.). *Ақ түтек, аллай-түлей борандарда*, Аяққа ажал лебі оралғанда, Төзді олар, төздірді өзі тағдырының, Кайтесін басқа тұсті, амал бар ма? (С. Ж.). Осындай ақ шұнақ боранда адасқан адамды табамын деп, есі бар кісі ізден шығарма?— дейді (М. Ә.).

АҚ БӨКЕННИң ТАҚЫНДАЙ *Күн шалманған аппақ, ақ күмістей.* Денесінің ақтығы ақ бөкеннің тақындаі (Қамб.). Осы арада көліншектік аппақ балтыры аспалы шамның жарығына шағылысып, ақ бөкеннің тақындаі бір жарқ етті де, көзден гайып болды (Ә. Н.).

АҚ БҮЙРЫҚ [АҚ БҮЙРЫҚТЫ] ӘЛІМ ◎ **АҚ ӘЛІМ 1.** *Тағдырдың дегенімен болған тұра қаза.* Кеселді жалқау, қылжақбас, әзір тамақ, әзір ас болып жүріп, тірімін деме, онан да алла жіберген ақ бүйрүқтың әлімнің өзі артық (Абай). Шақен бұлыға сөйледі.— ...Әзімдікі дегенімнің бәрі өзгенікі болды... Уміт кесілді, тыныс тарылды. *Ақ әлім бүйрұмады* (Ф. Мұс.). **2. Кей үақыт ауырмай-сыздаім,** бірден қайтыс болған адам туралы да айттылады.

АҚ БІЛЕК 1. *Сұлу, перизат;* 2. **Қара жұмыстан қашатын мырза-шора.** Альстагы қалада Тапқа, сапқа тартылды. Бір жағы — өңшең ақ білек. Бір жағы — өңшең күс білек (І. Ж.).

АҚ ДЕГЕНІ АЛҒЫС, ҚАРА ДЕГЕНІ ҚАРҒЫС ◎ **АҚ ДЕГЕНІ — АҚ, ҚАРА ДЕГЕНІ — КАРА** *Айтқаны болған, әмірі жүрген, айтқаны екі болмайтын.* Ақ дегенім алғыс, қара дегенім қарғыс, ауылды алаканымы қаратқан күнім қайда кетті, ойбай! (Ш. Х.). Болыспен де ымы-жымы бар. Ақ дегені алғыс, қара дегені қарғыс осы старшин ауылдың талай тарпаңы-мағына дуре соққан (ЛЖ).

АҚ ДИДАР 1. *Сұлу келбет, ақ құба өң, жұз.* Ақ дидарың көргенде тұра алмаймын. Сенсіз жерде салтанат құра алмаймын (ХӘ). **2. Адал ниетті, адап бейілді шырай.**

АҚ ЕТЕК [АҚ ЕТЕК ИШАН] БОЛДЫ 1. *Адал кісі, арамдығы жоқ жан.* 2. *Адал көрінетін, адап көрінгесі келетін кісі.*— Ұлық пен тере алдында ақ етек ишан бола қалуын. Сені түнде, ел жатқаннан былай қарай көрер ме еді... көлдін ортасына кіріп, котанин қой алып қашатын өзіз мойын көкжалдың нағызы өзі болар едін гой (Ә. Н.).

АҚ ЖАРҚЫН Жайдары, ашық көңілди. Сейт болуан, жомарт мінезінің үстіне аса сауықшы, көңілді, ақ жарқын жігіт. Сол мінезі үшін бұны Әбенмен коса, Абайдың іні досы ақын Әрмен де аса қадірлітін (М. Ә.).

АҚ ЖАУЛЫҚ *Әйел, жұбай, қатын.* Ізгі перзент, ақ жаулық, Қорада жатар жұз саулық, Құлаш мойын, кез құлақ. Бір бедеу ат, денсаулық (Н. Н.).

АҚ ЖАУЫН Ұзаққа созылып, майдап жауатын жаңбыр. Бірак, әлі осы майданда болатын қара желде, тіпті июнде болатын жайлауды ақ жауында, бүршақ астында, ұзак, салқын құңдарде солардың ішінен әлі де шығатын шығасы аз емес (М. Ә.).

АҚ ЖЕМ ◎ **АҚ ЖЕМ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ]** 1. *Қанын суға сорғызған ет.* Құсбегі құсына етті ақ жем етіп береді. (АТ). 2. *Су сорып, ағарып кеткен.* Асты терең, үсті жел, Толқып соқты баурында, Балтыры ақ жем балықшы, Қайыкшы Қалтай не күйде (І. Ж.). Қөп дәрет борбай жағын ақ жем еткен Намаздың бір шарты жоқ түгел біткен. Жарылқар ол дүниеге барғанда деп. Елес сезге иланды ұжмақ күткен (С. Т.). 3. *Арам тер болды.* Берекенді қашырган Ел тыныш болса, жақсы сол, Рас сезге таласып, Ақ жем болма, жаным, кел (Абай).

АҚ ЖЕРДЕН ҚАРА БОЛДЫ *Босқа күйді, жазықсыз жана шекті.*

АҚ ЖОЛ Ақиқат, әділ жол, адап жол.

АҚ ЖОЛ ЕМІ Қазақтың ескі салтында ер жігітке оқ тисе, дөнедегі тұрып қалған оқты туシリ ушін жаралы кісі үстінен әйелдерді үш мартебе аттаратын әдет болған. Егер ол әйел күнгесіз (өзге еркекке көзі түспеген) болса, дөнедегі оқ кері шыгады деген үгым болған. Ешбір дәрісіз, құралсыз, тек ададлығымен шипағер болғандықтан, әйелдердің бұл емін «ақ жол емі» деп атаған. Ақ жол емі тере түкимының әйел жыныстысын бозбалашылықтан, ерлерінің көзіне шөп салушылықтан сақтау ушін Абылайдың өзі шығарған ем болатын (І. Е.).

АҚ ЖОЛТАЙ БОЛДЫ Қадамы құтты, унемі жолы болатын адам туралы айттылады; келуі өзгеге жақсылық болған кіліге айттылады. (Кебіне жас бала, жас келінге арналады). Орынсыз отыргам жоқ тазды мақтап, Қөңілге көп сезімді салғам қаптап, Нұр жаусын, бар шырағым, Ақ жолтай аман-есен босага аттап (Айтыс).

АҚ ЖУЫП, АРУЛАП ҚӨМДІ [ҚОЙДЫ] ◉ АҚ ОРАП ҚОЙДЫ Өмікті ардағатап, қастерлеп шығарып салды. Елінен көп ауырмай біреу өлген, Ақ жуып, таза арулап оны көмжен (С. Т.). Әбениң сүйегіне түсіп, ақ жуып, арулап, қабырга ала-рысып, көмісіп қайтқан да Дирасбек еді (С. Тал.). Құн алынғанмен, Дайырқожа би қайтып келер ме? — деді Керей курсініп. Ардақтымызды ақ орап қоялық, сез сосын болсын — деді байсалды дауыспен Жәнібек (І. Е.).

АҚ ЖҰМЫРТҚА, САРЫ УЫЗ 1. Ана баурындағы әллешип інресте. Ақ жұмыртқа, сары уыз, Әллешип қолда есірген, Тұған ұлдан не пайда? (М. Ә.). **2. Қінәсыз.** Егер тіршілік кешкен дүние опасызы болса, сен қалайша ақ жұмыртқа, сары уыз боласың (Ә. Н.).

АҚ ЖҮРЕК 1. Ақ, адап көңіл. Құп білемін, сізге жақнапас, Ескі жара білтелеу. Ақ жүрегің енді ұнаттпас, Мезгілі жоқ кай медеу (Абай). **2. Белсенді, адап көрінгісі** келетін жан.

АҚ ИҮІК 1. Мұз балақ ерекше қыран, айрықша асыл қыран. Талай үшқан ақ иық. Төмөнде калды мазақ боп, Бейбітте үшқыр байғустар Дауылда не етсін азап боп? (С. С.). **2. Айрықша асыл адам, ер жігіт.** Езу тартып, мейірі қанбай шын сүйіп, Көз жұмды жігіт осылай Арқадан үшқан ақ иық (С. Дайыр.).

АҚ ИҮІК БОЛДЫ Мезі болды, қажыды, жауыр болды. Жұмыста ақ иық болуга болмайды (Қ. орда, Қарм.). Бірақ Сатаев та, Қожаев та жартымды еш нәрсе айта алған жоқ, ұзақ цифр, айттыла-айтыла ақ иық болған факт (ЛЖ).

АҚ ИЛПП СЫНБАЙДЫ Қасиетті, адап адам жаладан мерт болмайды. Қайран, Әнуар-ай, шынымен-ақ өлгенің бе? Ақ илпп сынбайды деген бекер екен гой! — деп, қойдай шулады (ҚЕ).

АҚ КЕБІНГЕ ОРАНДЫ 1. Дүниe салып, кебін киді. **2. Ақ қардың астында** қалды.

АҚ КИІЗГЕ ҚОТЕРДІ көніе. Ақ киізге орап, хан сайлады. (Бұрын хан сайланда, оны ақ киізге кетеріп отыргызытын, топ алдынан ақ киізге салып кетеріп ететін болған). Қос қолы қызыл қанға боялғанына қарамай, он жеңіп жасар Әбілдайрыдь азұлы тілектестері 1427 жылды ДЕШТІ Қышишаққа хан етіп, ақ киізге кетерді (І. Е.).

АҚ КӨБЕЛЕК диял. Ақ көңіл, аңқылдақ (Шығ. Қаз., Больш.).

АҚ КӨВІК ҚЫЛДЫ Терлеп-тепшітті.

АҚ КӨЗ Надан, оқымаған, қараңғы. Оқыған білер әр сөзді Надандай болмас ақ көзді (Абай).

АҚ КӨЗ ЕРЛІК Қөзсіз батырлық, жалтақсыз құмайл. Осьдан кейін жанжал десе, жаны кіріп қоя беретін әшейіндегі ақ көз ерлігіне басып, колындағы жуан дойырды Қекен сығымдал қыса түсті (Ә. Н.).

АҚ КӨЙЛЕК диял. Ақ көңіл, аңқылдақ, адап ниетті. Біздің райисполкомның председателі ақ көйлек адам (Сем., Абай, Үрж.).

АҚ КӨКІРЕК Ашық жан, мейірімді, адап ниет, ізі тілекті кісі. Ақ көкірек ауылымның ақсақалы, Жаңа түскен келінгене бер батаңды (АТ).

АҚ К... ТОРҒАЙ СЕКІЛДІ [СИЯҚТЫ] Ұшып қонған, жеңілtek, шыжбалақ кісі туралы айттылады. Ей, тілмәш, осы саған «әке» дейін жарықтығым, тек дегенімді түгел жеткізші! Ін аузында отырган ақ... торғай сияқты қылп-қылп еткенінді қойшы, осы!... — деді (М. Ә.).

АҚ КҮН ТУСЫН Жолың болсын! Мен адассам адасайын, Мен әуелден жалғыз жан. Жүртпен не деп таласайын, Ақ күн тусын алдынан (Б. К.).

АҚ ҚАСОЖӘРЕКІМ АЛЛА! тілек. Түшкіргенде жақсылыққа болсын деген үғымда айттылады.

АҚ ҚҰБА, БИДАЙ ӨНДІ Сұлу, сымбатты кісінің көркі туралы айттылады. Елемес көзі жайнап, ақ құба, бидай өңі күреңіте қалып, жүқалтақ қабагын сәл шытып, шырт еткізіп таңдайын қакты (С. О.).

АҚ ҚҮЙРЫҚ, ҚӨҢІЛ АШАР [МӘМІЛЕЛ] ШАЙ СЕКІЛДІ Сапасы жақсы, хош иісті шайдай көңіл жадырататын кісі. «Ақ қүйрый пәміл (орынша фамильный) шай» делиніп те айттылады. Бұл жерде ақын жарасты әзіл-әңгімесі бар отырысты сез еткен. Осындағы «мәмілелі» сезі де, ақын бұны әнтек, өзге үгымда келісімі бар әнгіле ретінде қолдана тұrsa да, сол «фамильный» дегенінен шықкан. Хош иісі жадырататын көңіл ашқан, Ақ қүйрый, мәмілелі шайда жатыр. Гүл шашақ, жасыл

жібек жайлалауында, Қөңілім ел қонбаган сайда жатыр (Б. Қож.).

АҚҚҰЛА АЛЫМЫ Алғашы рет қырымандалған астықтан алынған «кеусен». («Аққұла», көбіне, дін иелерінің пайдасына алынған. «Аққұла» деген «бекер», «боқса» деген үгымды да білдіреді. «Қырманнан аққұла алу» тіркесі семантикалық филиация ретінде осы «бекер» үгимынан алынуы мүмкін. Қыргыз тілінде қырман аққұласы тек «құла» түрінде айтылады).

АҚ НЕКЕ~~О~~АҚ НЕКЕЛІ ТӨСЕК Адал жар некесі. Байсырап бара жатқан мен жоқпны... Қайныңың қара орнын құлатпай, *ак некемді* осы оттың басында ақтап етер едім гой (Ә. Н.). Екеуді де *ақ некелі төсек* салынғасын, шапанын жамылғып, тысқа шығып кетіп, сонаң таң атқанша үтіге кірмей қойған-ды... (Ә. Н.).

АҚ ОРДА 1. Үлкен киіз үй. Бұлттай қасы жауып екі көзін, Басын сіліксе, қар жауып, мазанды алды. Борандай бүркісарқ етіп, долданғанда, Алты қанат *ақ орда* үй шайқалды (Абай). **2. Ерте кезде белілк іесі отырган үйді де осылай атаған.**

АҚ ОТАУ ТІКТІРДІ Үлкен ақ үй дайындаатты. Бибісара деген бір байдың қызы қырық *ақ отау тіктіріп*, салтанат құрып жатыр екен (К.Е.).

АҚПА ҚҰЛАҚ Сөз үқпайтын, айтқан сөз миына кірмейтін кісі. Басынан бақдареже таймасын қүй. Парықсыз, *ақпа құлақ* ақымаш болмай, Қөрінен нұсқалы сөз, қөңіліне түй (Б. Өт.). Тыңдамаймыз дейтіндердің беріне, онын ішінде сәнқұмарларға, үқыпсыздарға, кеңсе есебінен күнелтүші мешкейлерге, еш нарсе миына қонбай жүрген *ақпа құлақтарға* да есік ашық (С. Төл.).

АҚПАН СОҚСА ӨЛМЕЙТИН, ТОҚПАН СОҚСА ӨЛМЕЙТИН Шыдамдылық, төзімділік туралы айтылады.

АҚПАР СУ Ағын су.

АҚ ПЕН ҚАРА Дұрыс-бұрысы, жөні мен қисығы. Ынсанызға не керек, істің *ақ пен қарасы*. «Нан таппаймыз» демейді, Булінсе елдін арасы (Абай).

АҚ ПЕН ҚЫЗЫЛ АРАСЫНДА Күнұясына кірген шақта. *Ақ пен қызыл арасында* жел көтерілді (Ә. Н.).

АҚ САЗАНДАЙ БҰЛЫҚСЫДЫ Сылаң қақты. Толған айдай толықсып, *Ақ сазандай бұлышып*, Ұралып кетіп барады (К.Ж.).

АҚ САЙТАНЫ [ЖЫНЫ] ҮСТАДЫ Ашу-ызысы келді, арқасы қозды деген мағынада. Қашыпсың сен қарашы, күзетшіден, Айтқандай ала қаш,— деп *ақ сайтаның*. Сыртыңдан гайбаттасам, ұят болар, Қөзбе-көз өзіне айтпай, кімге айтамын (Айттыс). Аққұла шалдың *ақ сайтаны* үстап, жарыла жаздал отыр (Б. Мом.).

АҚ САҚАЛ, ҚАРА САҚАЛ Үлкенкіши, кәрі-жас. Жақында, осыдан он шақты күн бұрын, Шыңғыстың бектерінде, Тәкежан аулына бар Үргызбайдың Эзімбай. Шұбар бастаған *ақ сақал*, қара сақалы жиылып, баталасып аттанысыпты (М. Ә.). Қорысбайдың қырқын өткізіп, уш отаудың *ақ сақал*, қара сақалдары уәделесіп тарағанына, міне, бүгін аттай бір жыл (С. Тал.).

АҚ САҚАЛДЫ, САРЫ ТІСТІ БОЛ! алғыс. *Көп жаса.* *Ақ сақалды, сары тісті бол,* қарагым (АТ).

АҚСАҚ КОЙ ТҮСТЕН КЕЙИН МАҢЫРАЙДЫ Мезгілінен кешеуілдеу, ерте туып, кеш қалу деген үгымда айтылады.

АҚСАҚТЫ ТЫҢДАЙ, ӨТІРІКТІ ШЫНДАЙ ҚЫЛДЫ Жай-жасарын білдірмеді, жалғаның қысынын келтірді. Ол байдың қатындарынан ақсан жарамсақ. Соларға жагыну үшін *ақсақты тыңдай*, *өтірікті шындаиды қылып*, бейбішеге жеткізбесе, іші жарылып кететін көрші (І. Ж.).

АҚ САНДАҚ ЖҮҮРИК Жолы бол озып жүрген саңлақ жүйрік, ақын, т. б. Домбырасын қасына қойып, терін сүртіп жатқан Нысанбайға: — Көп жаса, *ақ саңдақ жүйрілім*, — деді Қасым тере, — коніліміздің бір көтеріп тастадың гой (І. Е.).

АҚСАРБАС, АҚСАРБАС! АҚСАРБАС ҚҰДАЙЫ~~О~~АҚСАРБАС АЙТЫ [ШАЛДЫ] Тәңріг жалбарына айтылатын тілек. Діни үгым бойынша сойылған мал түрінде берілген садақа, құрбандық. (Тәңріден тілек тілегенде, *ақ сары* бас атанды құрбандықта шалатын болған). Эр тұстан уміт, жорамал азлас дауыстар шыға бастаған.— О құдай, жақсылықта болса игі еді! — *Ақсарбас, ақсарбас!* — Тым күрт келе жатырау! (І. Е.). Тұғанымда әжем *ақсарбас құдайы* деп, айқай салып, астындағы болған айғырын шалып жібергенде, жаңуардың шашылған қаны Ақтамырдың ағаш шатырлы үйін қызылмен бояғандай етілті (Д. Е.). Сол кезде жүгіріп келген Аба: — Хан ием-ай, құдай сақтады-ау! — деп, жылап жіберді. — Рас, құдай сақтады, *ақсарбас құрмандық!* — деді Шыңқыс демін енді ғана еркін ап (С. М.). Жанжал мен төбелес құдайдан *ақсарбас* айтып тілесе де қолына түспей, *Жұмағұлдың мысы* құрып жүр! — деп, жорға *Жұмабай мысы* құттап ететін (М. Ә.).

АҚ САУСАҚ 1. Ешқашан жанын қинап, қара жұмыс істемейтін кісі. Шүкірбай бұрын жұмысты көп істемеген, *ақ саусақтау* жігіт екен (С. Бай.). Әрі мынаны да ескеру керек: біз жұмыска қыры жең *ақ саусақ* адамдар тәрбиелемейміз (М. И.). **2. Сұлу келіншек, қолын іске апармайтын, езін күтіп жүретін нәзік жан.**

АҚ СЕМСЕР Сапы мен қанжардан ірі екі жүзді қару. Өлген жок Амангелді әлі тірі, Әнеки, ілулі түр *ақ семсері* (Жамбыл).

АҚ СИРАҚ ЖҰТ Малды тігерге түлк қалдырмай, түгел қырып кетегін үлкен жут. Бір жұртта жиған қорасын, Мыңғыран неше байларын, Бір ақ сирақ жұтқа кез болар (Б. О.).

АҚ СӨЙЛЕ 1. Әділін айт деген мағынадағы тілек.— Ақ сөйле, құлағыңа Ақмартуың сыйырлап кетті ғой, ақ сейле! Қыргыз шатында жын қақсан, жаңа бақсы! (М. Ә.). Түс көріп түрмисың, ей қатыны! Ақ сөйле, байғұс (М. Ә.). **2. Жақсылық** әкелсін деген мағынааба. Есіктін алдындағы қүлдесінде бір қарға конып, карқ-қарқ етсе де, әжем: «Ақ сөйле! Ақ сөйле!» — деп жататын (АТ).

АҚ СҮНҚАР ◎ АҚ СҮНҚАР ҚҰС 1. Қыран құс. **2.** Ер-азамат баламасы. Ақ сүнқар келіп шырмалар. Саятшы алдын торласа. Ак бокен келіп жығылар, Алдын қазып орласа... (М3). Жылама, Мағыш, жылама, Алладан өлім тілеме! Қолдау үшкандай құнайтын келіп қонбайды (Абай). Ақ сүнқар құс дабысты Дүшпаннан алған намысты, Қамбар кедей деген сез «Ел құлағы елу ғой», Есітті батыр сыйбысты (ҚамБ).

АҚ СҮПҮДАЙ Эсем, ақ торғын. Ақ сүпүдай бет біткен, Оймақ ауыз, күлім көз, Ақ шыныдай ет біткен, Қайың сынды мүсінді (І. Ж.).

АҚСҮҮЕК ҚЫЛДЫ Жұтатты, қатты күйзелті, титықтатты. Жаным-ау, мына құдайдың күні кайтеді? Тағы боран! Әлі боран! Жұтатты-ау! Ақсүүек қыл жұтатты-ау сорлыны! — деп уайым айтып, үзын қара сақалын үстап, Базаралы ойланған қалды (М. Ә.).

АҚ СУТ БЕРДІ ◎ АҚ СҮТИН ЕМІЗДІ Ана сүтін беріп, мәпелеп өсірді. Ақ сүт берген ананды ұмытарсың, Баян атты жарыңдар көргенмен соң (ҚКБС). Тұған жер ақ сүт берген анашымдай, Сүйемін жүргімнің аясындей (Д. Ә.). О, менің ақ сүтін емізген асқыраушым. Маган сен тұған анамдай ыстықсың (ҚЕ).

АҚ СУТ ТҰМАН Боз тұман, ақ бұлттай үйіған тұман. Құн шыққасын да, қара ну орман арасында ақ сүт тұман тапжылмай, үйіған қатықтай дірілдеді де тұрды (Ә. Н.).

АҚ СҮТИ [МНІҢ АЙЫ] Ұрсын қарғыс с. Ананың карғысы тисін, сүті атсын. (Көбіне ана балаға қатты налығанда айттылады). Тоғыз ай, он құн көтерген Еңбекті анаң мен едім, Өзімнен тұған перзентім, Ізгілік етер деп едім, Қара жүрек арам ит Анаға жоқ керегін. Ақ сүтімнің айы ұрсын, Қазіретті баба ұрсын, Еңсөнен басын тағы ұрсын (Н. Б.).

АҚ СҮТИН АҚТАДЫ Адал ииегімен борышын өтеді, ата-ананың ізгі тілегін орындаады. Немересін баулып отыргаға өзі екен. Бірақ, ақ сүті ақтапты,— десіп бір қойысатын жұрт (М. Ә.). Иә, Қойысын еңбек еткісі келеді, қарт екे мен ананың

ак сүтін актап, асырагысы келеді, ана аманатын өтегісі келеді (ЛЖ).

АҚ СҮТИН КЕШІТІ Ризалығын берді. Ақ сүтін кешісін анамыз, Разы болсын атамыз (КЖ).

АҚ СҮТИН КӨККЕ САУДЫ Назаланды, алағанын теріс жайып, аналық қарғысын айтты. Егер бұл арманымды орында маса, ақ сүтімді көкке сауып өтем (І. Е.).

АҚ ТАБАН Мал-муліксіз, сорлы. Қаз еті бар қақтаған, Құлданың етін сур қылым, Мейман ушін сактаған. Жүріздер ауылға, Кедейім көрсін ақ табан (ҚамБ).

АҚ ТАБАН БОЛДЫ ◎ АҚ ТАБАН ШҰБЫРЫНДЫ, АЛҚА КӨЛ СҰЛАМА ◎ АҚ ТАБАН АУҒЫН БОЛДЫ Өзге жаққа босқан (жаугершілікке үшірап, жұтандықтан шұбырган) ел туралы айттылып тұр. Азан-қазан қыр уркіп, Қімдер қалмай дала, Талай көшті Сыр жұтып, Ауғын болды ақ табан (І. Ж.). Бір ауыл емес, бір аймактағы ел емес, бүкіл қазақ елінің ақ табан болып шұбырганын да, ата қонысынан айрылып, көз жұлын болып шұбырганын да көрді бұл қазақ (Ә. Ә.). Ақ табан бол шұбырып, Сол бетімен Сыр түсті (Д. Б.). — Кім біледі, әлде тұзелерміз! Ақ табан шұбырындыдан да оңалыпты ғой,— деп, күрсінген болды (М. Ә.). Ер еру болса, шаңырағына жокшылық кеп шеру тартады. Қеп-қон болса, екеш-шешен, қатын-балаң ақ табан шұбырындыға үшірайды (М. Ә.). Ақ табан шұбырынды, алқа көл сұламада ауып келіпті (АТ).

АҚ ТАМАҚ¹ Қызыдың әдемі, сұлу та-магы (АС). Білектей арқасында өрген бүрим, Шолпысы сылдыр қағып жүрсө ақырын. Қемшат берік, ақ тамақ, қара қасты, Сұлу қызыдың көріп пе ең мұндай түрін (Абай).

АҚ ТАМАҚ² д и а л. Айран, не содан жасалған тағам (Шығ. Қаз., Больш.).

АҚТАН БЕЗГЕН АРЫ ЖОҚ ◎ АҚТАН КҮСКЕН АРАМ Тура жолдан тайған.

АҚТАН КЕЛДІ Діни үғым бойынша аян көріп, адап тілек айтты, оң батасын берді. Баба тұкті шашты Өзіз ақтап келіп, Қозыке мен Баянның атын қойды (ҚКБС).

АҚТАН КЕТТИ [ҚҮЙДІ, ӨЛДІ]¹ Әділетсіздік көрді; адап бола тұрса да, жазалы болды. Өлтірсөніз кайтейін, ақтап кетсем, құр жалаға құрбан бол, арманда өтем (Н. Байм.). **2. Нағақтан,** ақ өлді. Бай баласы амалдан қалып жатыр, Кедей кетпек ол үшін ақтап қуйіп (Қ. Жұм.).

АҚТАН ТИГІЗІП СӨЙЛЕДІ Тауып сөйледі; өңменінен өткізіп шындықты айтты.

АҚТАН ШІКЕН АДАМ д и а л. Туа болған адам. Ақтап Қерейұлы ақтап ішкен адам, ол ешкімнен өлеңді үйренебеген (Гур., Тен.).

АҚ ТЕРІНІ ҚАРА ТЕРІ ҚЫЛДЫ Қебіне бірді-бірге алмастырып, ауыстыруды, соқтығыстыруды деген мағынада.

АҚ ТҮШ, АҚ СИҮРДҮҢ СҮТІН [МАЙЫН] ПШ! Кісі түшкіргендеге қалжың, езіл-сықақ ретінде айтылатын тілек.

АҚ ТҮЙЕНІҢ ҚАРНЫ ЖАРЫЛДЫ Қарық бол қалды; ит басына іркіт төгілді. (Ішкені алдында, ішпегені артында болып, молшының батты). Сол күннен бастап Итбай аулында ақ түйенің қарны жарылды (С. М.). Тілті көнбей жатса, «Шырагым-ау, Баймұқаным келіп, ақ түйенің қарны жарылып жатқанда, дастарқанымның бедерін көрмей кетесің бе?» — деп, екпе айтады (ЛЖ).

АҚТЫ АНЫҚҚА ШЫГАРДЫ Шындықтың әділ төрелігін берді.

АҚТЫ [ШЕЛДІ] КӨЗ Кей ретте соңыр, көр мағынасында жұмсалады. Көрмейтін шелді көз емессін, гой (АТ).

АҚТЫ-ҚАРАСЫН АШТЫ Дұрыс-бұрыстығына көз жетті. (Біреудің кінәлі, кінесіздігін айқыннады). Келген жандарал әткен істің ақты-қарасын аша ма деп, сенушілер де көп болды (С. М.).

АҚТЫҚ СӨЗ Қиыла өтінген соңғы тілек. Сол жазушы жүрек-бауырын қолына ұстап, аспаның ай-жұлдызын күе қылып, серт айтқанда, қылпын ақтық сезін ұсынғанда, «қорқамын» деген сездіғана айтып еді Мариям (Б. М.).

АҚТЫЛЫ ҚОЙ Ақ қой аралас қоралы қой; мыңғырған кора-қора қой. Ақтылы қой, сиыр, түе, Төрт түлігім түгел болтан, Майдан үшін бар дүние, Біріне де қапа болман (Д. Ә.). Алалы жылқы, ақтылы қой, Аңдыған бері жемей ме, Иесі үйықта жатқан соң (М. Ә.).

АҚ ТІЛЕУ Адал ниет; таза, ізгі көңіл қалауы. Жақсы көрдім деген келінің ақ тілеуі, ақ күмбезі де жем-парадан үзік жамылып, жем-парадан шымылдық тігіледі екен (М. Ә.). Ақ тілеудің үстінде Ай көргендегі тәу еткен, Арманы көп жастиқта Жалғыз ауыз тіл қатамын Құртқама (М. Ә.).

АҚ ҚҰДАЙ САУАПҚА ЖАЗ! Жалбараина айтылар тілек; рақым ете ғөр, есіркей ғөр; істеген істің қайыры тисін.

АҚ ҮЙЕК МАЛ Адал мал, құтты мал.— Қал, не қыласын, қолға түссе, оның ақ үйек адал мал болар еді-ау (Ә. Н.).

АҚ ҮСТИНЕН ҚАРА ТАНЫДЫ Ақты-қараны ажыратты, дұрыс-бұрысын білді. Сонда Қамар, әйтесуір, ақ үстінен қара тани ма деген адам еді деп, бір жағы жұрттына шаққандай қып, қапасын бөліп, ...мөлдіреген көзінің күйікті жасын тырстырс төгіп, ексіл отырып, мынаны айтты (С. Т.).

АҚША БЕТ Сұлу жұз, аппақ бет. Ақша бетте ал қызыл нұр ойнап, үлбірекен кос ерін уылжи ашылып, телміре тынып түр (Ә. Нұр.). Қара жерге қар жауса, Ақша бетке сабалар. Жақсы аттан жығылса, Жаман адам табалар (ҚамБ).

АҚША БЕТИҢ ТІЛІНСІН! қарғыс. Байын, кісің өлсін, жылап қал деген мағынада. Жазықсыз мені неге соқтың Баян, «Ақша бетің тілінсін», деп-ақ салды (ҚҚБС).

АҚША МАНДАЙ Әдемі, сұлу қызы деген ауыспалы мағынада. Алаңдап, ала бұртып түрганыңда, Алдыңан қарсы шықса ақша маңдай... (І. Ж.).

АҚШАМ БОЛДЫ ди а л. Терлеп-тепшіді. Ала аяқ ат ақшам бол, тұра алмай түр екен (Алм., Кег.).

АҚШАМ ЖАМЫРАДЫ Қараңғы түсті, ымырт үйірілді. Ақтамаң намаздыгер, кейде ақшам жамырай келеді (Ғ. Мұс.).

АҚША САЛДЫ ди а л. Альм-салық төледі. Ертеде төменгі адайдың ақша салатын жері Кетік болды да, жогарғы адайдың ақша салатын жері Жарқамыс болды (Гур., Маң.).

АҚША САУДЫ ди а л. Ақшаны жарапты, жұмсады. Гурьев барып, ақша сауып қайттым (Гур., Маң.).

АҚ ШЕЛЕГІ ТҮСКЕНДЕЙ АҚТАРЫЛДЫ 1. Таусыла, емешегі езіле сөйледі, ақтарыла айтты. (Кебіне кекесін түрінде келеді). Кеннетен кездессе де, сырын айттып, ақ шелегі түскендей ақтарыла сөйледі (АТ). 2. Түгін алған жоқ. (Бұл да езіл-оспақ ретінде айттылады). Келген адамды ақ шелегі түскендей ақтарыла күтеді (АТ).

АҚ ШЕЛЕК КЕЛГІР! АҚ ШЕЛЕК ШАЛҒЫР [ШАЛЫНҒЫР]! қарғыс. Түйе малына айттылады. Ақ шелегің шалынғыр, ерістен елі келмейді, қасқыр жеп кетер ме екен? (Ақт., Ойыл). Кенжекей: Ақ шелек келгір құба інген, Серттескен еді менімен, «Тестік ер қайтып келген күн, Немесе Төстік елген күн, Белгі беріп бірінен, Боталармын дегенсін...» — деп, жылап отырды (КЕ).

АҚ ШОЛАҢ ТАРТА ҚҰЛАН ИЕКТЕНДІ Рауандап атқан таң. Ай сөүлесі жүдеп, қырқа үсті, ақ шолаң тарта құлан иектеніп атып келе жатқан таңмен бірге шашақты сасыр, түйе жапырағы аралас, ат құлагы көрінбейтін кек шалынды ылдидан қалың кеш көрінді (І. Е.).

АҚЫЛ [ДАНАЛЫҚ] АЗУЫ ШЫҚПАҒАН Қазақта ақыл тіс шыққанда, балага ақыл кіреді деген ұғым бар. (Арғыбергіні білерлік жасқа жетпеген). Ақылды болса да, «ақыл азуы» деп аталағын данаалық азуы елі шықпаган жас эйел көзі үйренбегенге көндіге алмай жүр (Ғ. М.).

АҚЫЛҒА КЕЛМЕГЕН Ақылы толмаған, оң-солын әлі танымаган. Ақылға келмеген жас сәби түсінбейді (КЕ).

АҚЫЛҒА САЛДЫ Ойланды, алды-артын байқады. Панфиловтың жолымен Ақылға салып іс істеп, Соғысқа ендік жеңіспен (Б. Мом.).

АҚЫЛҒА СЫЙМАДЫ Қоңылға қонбады, иланарлық болмады. Ел көзіне оғаш көрінген бұлардың ісі ақылға сыймады (Б. С.). Казір ойласам, сол оқиғалардың өз ақылымда сыймайтындары да бар,— деді (А. Л.).

АҚЫЛДАН [АҚЫЛЫНАН] АДАСТЫ [АЙРЫЛДЫ, ТАНДЫ] Ә АҚЫЛДАН ЖАРЫМ БОЛДЫ Ә АҚЫЛЫ АУЫСТЫ [АУДЫ] Есі ауды, алжасты, не істерін білмей, дал болды; састы, дағдарды. Олар шықты есіктен ханға өкпелеп, Қоңеде шулап және жылаған көп: «Хан мен уззір ақылдан айрылыпты, Өлтірейік екеуін жынды екен»,— деп (Абай). Ақылдан ер жеткен соң болым жарым, Бір сұыр мал дегенде қолда барым. Әйелім тел қоянды жаздай сауып, Түйреді сары майдан екі қарын (КЕ). Сен өзің, ақылымнаң адасқан біреуден саумысың (Б. Мом.). Сен тұра тұршы, а, тазша, қас қылғандай, Ақылымнаң ауыстым дал қылғандай (ККБС). Барған соң бұл жазылған хатты алым, Рүstem оқығаннан көзін салып, Болмаган болса онда, сау емес деп, Айрылып ақылымнаң қалды танып (РД). Кемпір, шалдар кемсендеп, Ақылдан танып. мәңгірді (К. Ә.). Болған соң үәделі күн жауын жауды, Суды ішкеннен жынды бол, ақылы ауды (Абай).

АҚЫЛДАН ШАЙНАМ ЖОҚ Түк ақыл жоқ, ақылсыз. Сендердің біреуінде де ақылдан шайнам жоқ (АӘ).

АҚЫЛДЫ БАЙЛАМА Ақылдан айрылма. Асқак кетіп, ақылыңды байлама (АТ).

АҚЫЛ ЕНДІ [КІРДІ] Ә ЕСІ КІРДІ Естияр болды, ер жетті. Адам болар балалының ақылы алтысында енеді (Мақал). Ми толмаған, ессіз бала күндеңігі құмарымызды ер жеткен соң, ақыл кіргенде орын тауып ізденіп, кісісін тауып сұранып, ғылым тапқандардың жолына неге салмайды екеміз? (Абай).

АҚЫЛ-ЕСІН АЛДЫ Есін шығарды, састырды; қызық дұманға батырды, елтірді. Қыздар... әр түрлі тамашалар көрсетіп, келген жігіттердің ақыл-есін алышты (КЕ).

АҚЫЛ ЖАРАСЫП АЛДЫ д. а. л. Ақылдастып, кеңесіп, алдын ала келісіп алды (Шығ. Қаз., Больш.).

АҚЫЛ КӨЗБЕН БАҚТЫ Ә АҚЫЛ КӨЗІМЕН ҚАРАДЫ Ой назарын тастай, тереңдеп бойлай, пайымдағы. Еш нәрсе емес жұбанар, Ақыл көзбен бакқанға. Жас баладай куанар, Бір дәмдіні татқан-

га (Абай). Ақыл көзімен қара: күн қызыдырып, тенізден бұлт шығарады екен, ол бұлтардан жақбыр жауып, жер жүзінде неше түрлі дәндерді есіріп, жемістерді ендіріп... жатыр (Абай).

АҚЫЛ ҚҰСЫ АДАСПАЙ АСПАНДАСА Ой-санасы шарықтаса, алысқа ой жиберсе.

АҚЫЛ ҚОСТЫ [АЙТТЫ, БЕРДІ, САЛДЫ] Кеңес берді, ой салды. Жердің, кектемнің жөнін сұрасқанда, Досан карт, Әлмен, Сәлмен үшеші ойланған, бірін-бірі ақыл қоса сөйлесть (М. Ә.). Барлығы тағы ііріле тоқта, ақыл қосты (М. Ә.). Ақыл айтсаң біреуге, Ішін еріп, егіліп (Абай). Сорманға ақылыңды сен беріп кет. Қан тоқкіш, ел талаған ақыры оңбас. Шықпайды, Сыздық төре, еш берекет (Ж. М. Б.).

АҚЫЛ СӨЗ Ой саларлық, дұрыс кеңес. Ақыл сөзге ынталсыз, жүрт шабандап, Қенгенім-ақ саған деп, жүр табандап. Қісімсінген жеп кетер, білімсіз көп, Жіберсем, өкпелеме көп жамандап (Абай).

АҚЫЛ САЛДЫ [СҮРАДЫ] Іс, жұмыс жайлы кеңесті, кеңес сұрады. Мейірі кетті пінденден, Сүйтіп ердің алдынан Ақыл сұрасаң азбассың, Қоңті көрген көнеден (Д. Б.). Басалқы жақсы кеткен соң, Іс айналып батылға, Ер қайраты қор болып, Ақыл салды қатынға, Түзелмес енді іс болып (Д. Б.). Қері бұғыдай билерден Ақыл сұрап күн қайда? Бізді тапқан ананың, Асыраган атанаң Ризалықпен жайласып, Қоюн алар күн қайда? (М. Ә.).

АҚЫЛ ТАПТЫ Шаруаның ретін, жөнін көлтірді. Адамзат тірлікте дәүлет білмек, Ақыл таппақ, мал таппақ, адад жүрмек, Екеуінің бірі жоқ, ауыл кезіп, Не қорлық құр қылжаңмен күн өткізбек? (Абай).

АҚЫЛ [ОЙ] ТАРАЗЫСЫНА САЛДЫ Ой елегіне салып, екшеді, артық-кемін оймен салмақтады. Қобыланды мен Ақжол дауын тағы да ақыл таразысына салу керек (І. Е.).

АҚЫЛ ТОҚТАҚАН [ТОҚТАСҚАН] Ер жеткен, есейген. Өзін бала деп қаралған Дәуренге ол ақыл тоқтақан адамдай, салмақты үнмен жауап беруге тырысатын (І. Е.).

АҚЫЛ ҮЙРЕТТИ Жөнге түсірді, кеңес берді. Аюға ақыл үйреткен — таяқ (Мақал).

АҚЫЛЫ АЗЫҚ, СӨЗІ СУСЫН Ә Ақылың азық, сөзін сусын етті Ақылымен қарает қамына бастап, сөзімен қағыл көнілді тұшытқан даңалар жайлышты айтылады.

АҚЫЛЫ АЛҚЫМЫНАН АСПАҒАН Өзінен өзгеге ақылы артылмаган, өзгегі танырлық ақыл бітпеген. Балам ақылың әлі алғымынан асқан жоқ екен. Адам

мен адамның арасынан, білімді мен білімсіздің арасынан алыс жоқ, жаңнан тәтті жоқ (ШС).

АҚЫЛЫ АЛПЫС [АЛТЫ] ЖАҚҚА [САҚҚА] ЖҮГІРДІ Әр нәрсені бір ойлап, әр нәрсеге бір байлаң жасап, ақылы даł бол, тоғыз саққа құбылды. Бұл кезде жалғыз қалған Қарабала ақылын алпыс жаққа жүгіртіп, әр ойдың соңына бір түсіп, жанталасуда, үмітпен үмітсіздік күресіп жығыс түсіп, қатты толқуда еді (К. Жұм.).

АҚЫЛЫ АПЛАТОН [-ДАЙ] ◉ АПЛАТОНДАЙ БІЛІМІ *Дана*. (Платон — Апллон гректің белгілі фалымы. Ескі әдебиетте «Апллон» ақылдың, дاناлықтың өлшемі ретінде алынатын болған). Біреуге *Апллондай* білім беріп, Мінер ат, ішер асқа зар қылғаның (С. Т.). Жарааспас насыбайға шақшасы жоқ, Жарааспас қызыға көпшік, боқшасы жоқ. Ақылдың Апллондай болса дағы, Бұл күнде болыс болмас, ақшасы жоқ (М. Қожа).

АҚЫЛЫ [ЕСІ] АУЫСТЫ Алжыды, есінен адасты.

АҚЫЛЫ БАЛҚАШ, Ашуы ДУЛЕЙ Ақылы көл-көсір, мол, ашу-мінезі қаһарлы, зэрлі. Кербез қызы, ақылы балқаш, ашуы дүлей. Жайдары жайран қақса, жайнар күндей. «Тілегім — қайтайын», — деп күйші айтартын, Калып ед ханышаңың, езі білмей (І. Ж.).

АҚЫЛЫ К... ИНІҢ АУЗЫНДА ◉ АҚЫЛЫ К... ИНЕН АСПАҒАН Ақымақ, есерсоқ, өзгеге берер ақылы жоқ кісі тұралы айтылады.

АҚЫЛЫ ҚАШТАЫ 1. Алжыды, ақылы кеміді, азайды. Әлде ол кіслердің картайған соң, ақылы қашты ма? (Сем., Шұб.). 2. Састь, абыржыды.

АҚЫЛЫН АЛДЫ ◉ АҚЫЛЫНА ҚҰЛАҚ АСТЫ [САЛДЫ] Айтқаның мақул көрді, тыңдаады. Тауансыз өз талабың қысқа болса, Арага жаман атақ жұыттарсың, Жазылмнан ұмытпаған, ойда барсың, Хан, қуат ақылымды алған жарсың (А. Қор.). Біз мал мамандарымен тығыз байланысты жұмыс істейміз, ақылына құлақ саламыз (ЛЖ).

АҚЫЛЫНА КЕЛДІ Сабасына түсіп, тубін ойланды; өзіне-өзі келді. Аз отырып, көз жұмып, Ақылына келді шал: Баласына сез бұрып, «Жақында! — деп ымдады (І. Ж.).

АҚЫЛЫН АТТАМАДЫ Айтқаның тыңдаады, кеңесінен отпеді. Ал қабыргаң мен кеңес. Менің жаным ашып айтқан ағалық ақылымды аттап кетпессің деп сенем (Т. А.).

АҚЫЛЫН ШАШТАЫ Ақымақтың жасады, не болса соған үрүндү. Ақылыңды шашпа, балам. Қеп тілегі көл деген. Батасы тиес (Ә. Н.).

АҚЫЛЫ ТАМ Ақылды, ақылы мол. Ол деген ақылы там адам еді гой (АТ).

АҚЫЛЫ ТАПШЫ [ЖҰҚА, КЕЛТЕ] Саудайы, есустау адам. Ақ көнілді жақсыдан Аянбай салыс ортага, Ақылы, ары талышыдан Құ сөзін алма қолқага (Абай). Дүниесі жұка емес, ақылы жұқа (АТ).

АҚЫЛЫ ТҮСТИ [КИРДІ] Қатеден, білмestіктен істеген ісінің тақсіретін тарғып, опық жең, өкінгенде айттылады. Жігіт жарлы болады қырын алса, Қатыны би болады сирый алса. Ақылың сонда тусер саудагер кеп, Айырып екі бұзаудың бірін алса (ШС). Ақымақтығы артын түргенде, Жұрт табалап құлғенде, Тұс қайта ақылы кіргенде, Есеп емес білгенге (АТ).

АҚЫМАҚ САНАДЫ [ҚЫЛДЫ] Ақылды деп білді. Өзің мені нағыз ақымақ санап тұрсың ба? (Д. Е.).

АҚЫРЕТКЕ КӨШТІ ◉ АҚЫРЕТ САПАР [-ФА] ЖӨНЕДІ діни. О дүниеге кетті, өлді. Бір алла ақыреттен жарылқасын, Жалғаннан ақыретке көшпек болдым (АӘ).

АҚЫРЕТ КҮНІ діни. Өлтін мезгіл, ақыр заман. Ақырет күні болғанша, Ойымда сені көрмек жоқ, Ойнап-құліп жүрмек жоқ (БЖ).

АҚЫРЕТ ҚАМЫН ҚАРМАДЫ Өлімнің қамын жеді. Мал басына бармандар, Ақырет қамын қармаңдар. Дүниенің бағыншын, Сірә, тіпті азбаңдар (Ш. Қ.).

АҚЫРЕТТЕ ЕКІ ҚОЛЫМ ЖАҒАҢДА Өлгендеге де, о дүниеде де алысын өтемін, есе-кегімді о дүниеде де сұраймын деген мағынада айттылады. Торқа: Жоғал ері көзімнен, қыршыныңан киылғыр. Ақыретте екі қолым жағаңда, Жарқын (М. Ә.).

АҚЫР ЗАМАН 1. Бүкіл тіршіліктиң соңы, бүкіл дүние қаран болу мағынасында айттылатын ескі діни үғым. 2. Тар кезең. Ақыр заман болғанда күтіп жатыр. Арғы ауылдың қоңыр жолы үйдегі жатыр. Жылқы жөнін, шырагым, соңан сұра, Қарасенгір баурында сиыр жатыр (ҚҚБС).

АҚЫР ЗАМАН [ЗАМАН АҚЫР] ОРНАТТЫ Бар балені басына төндіріп, сары үайымға түсіріп, торықтырып. Ақтай мырза басын көтеріп алды: — Құн ашық, ай жарықта ақыр заманы орнатқаны несі? Сенен басқа жұрт аң ауласап көрмегендей, — деп, Бектемірдің бетіне алара бір қарады да, жастыққа қайыра жантайды (Ә. Қ.). Болмаса, жазатайым жолыңтыра қалсаң, басына ақыр заман орнап тұрады. Екі иінінен демін алып, аяғын азар басып тұрады. Өзінен-өзі сасып тұрады (І. Ж.).

АҚЫРЫН СҰРА Тубінің қайырын, қайырлы болуын тіле. Аясаңшы, апырымшы, әке-шеше, бауырын! Бойды жеңіп, тоқтау қып, Сұрасаңшы ақырын! (Абай).

АҚЫРЫН [ЫҢ ҚАЙЫРЫН] БЕРСИН! тілек. Өлімнің, бейнеттің, ауыр күннің, арты жақсы болсын деген нистепен көңіл айту, жұбату.— Құдай ісі, сыпайылың, ақырының қайырын берсін! — деп, жайлап көңіл айтты (М. Ә.).

АҚЫРЫ ҰШЫҚСЫЗ БОЛСЫН! тілек. Аурудың арты жеңіл болсын деген үгымда.

АҚЫСЫ [ЕСЕСИ] КЕТТИ Ар-намыста, малда, т. б. ретте ұтылысы болған кездे айттылады. Ақысы кеткен кісідей Көшкен елді қуалап, Құн-тұн қатқан жиырма бес (Б. Ә.).

АҚЫСЫН ЖЕДІ Еңбектің етемін иеленді, бермей кетті. Кісі ақысын көп жеңген Арам емей немене. Ішің аллага мәлім, Сыртыңдағы құлығың Амал емей немене? (Б. Қ.).

АҚЫ ТІЛЕДІ [СҮРАДЫ] Қарымын, етеуін сұрады. Ақыл айтсан, біреуге Ішің еріп, егіліп, Ұялмас ақы тілеуге, Берменес, қалар түңліп (Абай).

АЛА [АЛТЫ] АУЫЗ ◎ АЛТЫ БАҚАН [АША], АЛА АУЫЗ 1. Бірлігі жон, ынтымақсыз. Сабырсыз, арызы еріншек, Көрсө қызар, жалмауыз. Сорлық қазак сол ушін Алты бақан ала ауыз (Абай). 2. Өсек-аяң, гайбат сез. Осы түнде «Көнекент» совхозының ала ауыз-кілаузының бәрі және де сыр береді (М. Ә.). Жұргынымысыз, Бәрі ұғымсызыз, Енді оларға сез де жоқ. Сырты абыз бар, желғабыз бар, Алты ауыз бар — өзге жоқ (Абай). Немене алты аша ала ауыз болып отырғандары? (АТ).

АЛА АЯК Сұм, қу, залым, зымиян, сыйдай. Ақша салып, картада ойнайтын. Арақ ішетін, қай жерде бұзықтық десе, ішінде солар жүретін... Қысқасы, енді нағызы жулиқ, ала аяқтардың дәл өзі еді (С. С.). Ол сен сияқты ала аяқ емес, ардың адамы (Ә. С.). Ол Науан қазиреттің төңірінде ала аяқ топқа тән құлық-сүмдәң, зымияндықты да білмейтін (С. Ш.).

АЛА БОЛДЫ Араздасты, дұрдарараз болды, ынтымақтан кетті. Ағайын ала болғанда, Ауыздагы ас кетер (ШС).

АЛА БӨТЕН ◎ АЛА БӨЛЕК Елден ерекше; өзгеше. Мынау не жүрттың берінен асқан ала бөтен, не мені албырттың жастық жеңеейн деп отыр (М. Ә.). Әлгі ала бөтен сырқат осынша мол шаруашылықты баскарлып жүргенде, жабысқан екен (С. Төл.). Үәли оны, бокмұрын балаңы, бүкіл полктан ала бөтен іш тартып жүргенде... Кердің бе өзін! (Т. А.).

АЛАБЫРТЫП ТҮР [ЖҮР] Делкүлү магынасында айттылып тұр. Қуәннің бірі — есек, бірі — бала, Сол ушін ісің болар сенің шала. Дем салып, дуа беріп, оқимын деп, Алабыртып жүрерсің соңын ала (Айтис).

АЛАҒАЙ-БЫЛАҒАЙ ЗАМАН Сапырылысқан шат-шәлекей шақ. Кешегі алағай-былағай заманда бастарын қайттап кеткен талай-талай ескі достарымен де кездесті (Ә. Н.).

АЛАҒАНШЫҚ [АЛАҚАНШЫҚ] КУН Әр түсті алағажақ, уақ бұлт қалтаған аспал. Жауын жаумаса болғаны, алағаншық күнде жол жүрген жаман емес (АТ).

АЛАҒЫЗЫП [ЕЛЕГІЗІП] ТҰРА АЛМАДЫ Шала булінді; шыдам таппады, тағаттай алмады, алаңданап, көңілі бөлініп тұра алмады; көңіліне хаяп оралды.

АЛА ЖАЗДАЙ ◎ ҰЛАН ЖАЗДАЙ ◎ АЛТЫ АЙ ЖАЗДАЙ Жаз бойы. Қайтесін колы тимепті, Өлеңші, әнші есіл ер. Ала жаздай ән салсаң, Селкілде де, билей бер! (Абай). Қоян байтала бар еді аяқ жорға, Оны мінген исполком — бесір молда. Алты ай жаздай сандалып, бермеген сон, Алты еді жаєсрын әрең зорға (І. Ж.).

АЛА ЖЫЛАН, АШ БАҚА [АШ БАҚА БОЛЫП ОТЫР] Ала көз болып, араздасып отыр. Естілер де ісіне қуанбай жүр, «Ел азды» деп, надандар мұңаймай жүр. Ала жылан, аш бақа, күмілдектер Кісі екен деп, үлкеннен ұялмай жүр (Абай). Олар қатты көрілдесіп қалып, ала жылан, аш бақа болып отыр (АТ).

АЛА ЖІБІН АТТАМАДЫ Қиянат жасамады, сұғанақтық істемеді, арамдыққа бармады. Ешкімге өз кенсесінің ала жібін аттаптайды (С. Төл.). Аттамайды ағайының ала жібін, Малының қозғамайды жатса түгін. «Таңдағы тәнірден тамағым» деп, Ертеңін қайғырмайтын, тойса бүгін (Қ. Т.).

АЛА АРҚАН [ЖІП] Кесісті Ат кекілін кесісті, біржола араздасты, бөлінді.

АЛА КЕУІМ [ҚӨЛЕНКЕ] Бозамыңтың күңгірт шақ. Болғанда ала кеуім үйдің іші, Қуарып, бір қызырды қызызың тусі. Атырды таңды бүгін кірпік кақпай, Тебірентіп тоқсан түрлі күйдің күші (І. Ж.). Құдай-ау, кім ей?... ала көлеңкеде бетіаның көрінбейді. Ей, тұршы! — деп, жас қатын қасындағы еркегін оятып, өзі жылдам төсегінен үшіп тұра келді (С. С.). Оспан үй ішінің ала көлеңке болуын тосқан еді (М. Ә.).

АЛА КӨБЕҢ Орташа, қуба төбел. Мал баққан ала көбең шаруаның онаң сайын зәресі ұшты. Аузын ашса, айтатыны — қолдағы аз ғана малының қамы (Ә. Н.).

АЛА КӨЗ [АЛА КӨЗДІК] Қылды [ЖАСАДЫ] Араз, қыргы қабак болған адамдар тұралы айттылады. Аду бол Әмірханың жүрісіне, Қүшнейді ала көздік ел ішінде. Ақбене өз үйінен аттамайды, Оның да өре түсті өрісіне (И. Б.). Үй ішінен шекара жасап, екі семьяны ала көз қылыш, шайқастырып қойды (С. Ад.). Орыс, қазақ тұмалас, Жортса әзір жорға

да. Бұрынғы бір өткен кез, *Жасаған* бізді ала көз (Жамбыл).

АЛА КӨЗІМЕН АТТЫ [ҚАРАДЫ]
Іштей жек көріп, тікшие қарады; жактырмады, жараптады, үнатпады. Ыбырай да және оның үйінде отыргандар да бетен жігітке достық көзбен қарамай, бәрі де ала көздерімен ата қарасты (С. С.). Бала өсірген ата-ана мектепті жек көреді, оны өзінен беліл, ала көзбен қарайды дегенге кім иланады (М. И.).

АЛА КӨҢІЛ¹ Арам инет; күдік. Кеңіл араздығы тоқсауылдың тар кезеңінде кездесіп отырмыз гой, ала көңіл артта қалсын. Құшагына құшағымды қосайын, қарағым, келші Көбей (М. Э.). Жора-жолдастары оған ала көңілсіз сенеді (М. Э.).

АЛА КӨҢІЛ² 1. Қебіне, ойы өзге жұмысқа бөлінген, ойы алаң кісі туралы айттылады. 2. Жүртты боле қарайтын кісі туралы айттылады. Ала көңіл кісі, жүртты алалап қарайды (АТ).

АЛА ҚӨРМЕДІ Алаламай, алыс-жакын демей, бірдей көрді. Мұнды, шерлі, жок-жігіт Аңсап алдын кернепті. Бәрінің көңілін тынышып, Біреуін ала көрменгі (Абай).

АЛА КҮЛІК КЕЛГІР! қарғыс. Ала күлік түйеде болатын аурудың түрі.

АЛА ҚАЛЖЫНЦ, АҚТАЙ КҮЛКІ Әзілшыны аралас, ақ жарылған кулкі. Балықшылар әлгі бір ала қалжын, ақтай күлкіден тыбылып, тоя жеген астан кейін.. жамбастап, теңкіп-тенкіп жатыр (Ә. Н.).

АЛА ҚАНАТ ҚАР Ақ таңдақ жер, қары ала-құла еріген жер. Жағалауды қыстаған ауылдар күн жылт етісімен қаптай кешіп шыққанда, қыр әлі қыс ызыгарынан айыға қоймай, қара жел ызығын жонда ала қанат қар жатты (Ә. Н.).

АЛАҚАНФА ҚАРАДЫ 1. Дәме етті, қолға қарады. 2. Бағынға алынды.

АЛАҚАНФА ҚОЙҒАНДАЙ [САЛҒАНДАЙ] Ап-айқын, дәлме-дәл. Әр шығарманың үстінде дәл осы жолы суреттеген адамын алақанға салғандай, бір қыртысын қалдырмай ашып, өмірдің де нағыз сөлін сығып бермек болады (Т. А.).

АЛАҚАНФА ТҮРДІ д и а л. Бағынды, мойынсұнды; күштілігін, басымдығын мойыннады. Шахмат ойынында ферзін алдырған соң, алақанға түрү керек (Сем., Ақс.).

АЛАҚАН ҚЫШУУ БАСЫЛҒАН ЖОҚ Айызы қанбай, дегенін істеп, журагтан бір шыға алмай қалды. Сол он бес жылдың ішінде қойдай көгендеп, тұтқын ұсташаны да осы. Алақан қышуу әлі басылған жоқ (Ф. М.).

АЛАҚАННЫҢ АЯСЫНДАЙ Аумагы тар, кішкентай жер.

АЛАҚАНЫ ЖАЗЫҚ Жомарт, береген.

АЛАҚАНЫНА ҚАРАТТЫ Айтқанына көндірді; қолына қаратты. Ақ дегенім алғыс, қара дегенім қарғыс, ауылды алақаныма қаратқан күнім қайда кетті, ойбай! (Ш. Х.).

АЛАҚАНЫНАН ТУСПЕДІ Қолдан-қолға тигізбеді, құрмет көрсетті, сыйлады. Тіпті қанымыз жерге тиғен жок. Қалаңыздың қалақанынан түскеміз жоқ деуге болады (М. Э.).

АЛАҚАНЫНА САЛДЫ [САЛЫП ОТЫР] ① АЛАҚАНЫНА САЛЫП, АЯЛАП ӨСІРДІ ② АЛАҚАНҒА САЛДЫ ③ АЛАҚАНДА КӨТЕРИП ӨСІРДІ Әллештеп есірді; мәпелеп, бағыл-қағты; сый-сияптар, қадір-құрмет жасады. Қыз ішінде жалғыз едім. Тұганымнан алақанына салып, аялап есірген атам, анам — үям еді (М. Э.). Толқын болса, Баҳтияр байдың алақанына салып отырган жалғыз қызы, гимназистка (К. Сәр.). — Ата-анам күн тигізбел, желге қақтырмай, алақанға сан, аялап есіріп еді (Т. А.).

АЛАҚАНЫНА ТҮКІРДІ Қару-жаралынын сайлан, дайын тұрды; іске, тілекке құлышынып тұрды. Бір-бір шоқпарды алдарына кесе өнгеріп, келсөң кел деп, алақанына түкір тұрган ығай мен сыйғай (Ә. Н.).

АЛАҚАНЫНДА ӨСТИ Көз алдында мәпелепіп, ер жетті. Жоқ-жоқ.. бұл жастар аның біздің алақанымызда бар шынымен көрініп есken өзіміздің таза жастар (М. Э.).

АЛАҚАНЫН [ҚОЛЫН] ЖАЙДЫ Телміріп, әзә етті, тіленді. Рас, былайша қарасад, директорларың жаман адам емес, бірақ өздігінен ұмтылу, талпыну дегенді білмейді. Бар тапқаны колхозға алақанын жаяды да отырады (М. И.).

АЛА ҚАПТЫҢ АУЗЫН АШ Түгел ортага сал, төгіп сал, барыңды аяма деген сияқты үғымды білдіреді. (Бұл жерде «сырынды аш» деген мағынада айтылып тұр). Ала қаптың аузын аш, Ішіце жиып, сактамай, Белгілі байтак көп тенес, Тосаңсып әлде қалған ба, Не қылып жатыр қаптамай (Н. Н.).

АЛА ҚОЗЫДАЙ БӨЛІНДІ Жік-жік болып ыдырады, телімге түсті. (Бұл жерде «бірлік болмады» деген үғымда айтылып тұр). Біздің қазақтың ала қозыдай болінің біз үшін көңілді нөрсе емес («Айқап»).

АЛА ҚОЗЫДАЙ ҚҰЛПЫРАДЫ Көздиң жауын алып, жайнай түседі. Семинарияның жалтырак жез түймелерін таққан Сәкен ала қозыдай құлпырады (С. Тал.).

АЛА ҚОЛ [ҚОЛДЫЛЫҚ, ҚОЛСЫЗ] Алалаушы, біреудін райына қарай әділеттіздік жасауыш, ыңғайды бағып, пайдакунемдік істегүші; «ала қолсызы» тіркесі «әділ» деген мағынада айтылады. Бақтығұл «қашаш шақыру келеді» деп, ажал сағатын күткендей, жүргегі күпті болып,

сла қол, арамза билердің әмірін, көрік күтті (М. Ә.). Шебер ала қол болатын, адап хақын беремін, сен де адап істегейсін (ҚЕ). Қадыры қалың, малы көп, Қылмаган кімге себепті. Ала қолсыз мырза еді, Кем-кетікті елепті (Абай).

АЛА ҚҰЙЫН 1. Үйтқытып соққан боран. Соқтырып алды завод от тамырын, Енбекке төгіп алтын ғылым нұрын, Егесін дулейімен табиғаттын, Боранның ала құйын аңдып сырын (К. А.). 2. Жеңілtek мінезді, ұшып-қонған адам туралы айтылады. Қеклан (Кобыландыға): Тарт, ала құйын аңғал жас, Асылға асыл бермес. Қара қылыш қолында Қанағыма тәң келмес (М. Ә.). Тым құрыса, пәрүай, Сызықты мына ала құйын Әмірге берсең етті (М. Ә.).

АЛА ҚҰЙЫНДАТЫП СӨЙЛЕДІ Көп-тіріп, әсірелей, өспіре, еліре сойлеңі.

АЛА ҚЫСТАЙ Қыс бойы, бүкіл қыста. («Ала» дегенді «жаз» бен «қысқа», кейде «қүзге» қосуға болады, жылдың басқа маусымы «кектем» (жазғытын, жазғытұры) сөздеріне қосуға болмайды). Ала жаздай сиыр саудық, картоп ектика, ала қыстай бұзау күттік (Ғ. М.).

АЛАЛЫ ЖЫЛҚЫ, АҚТЫЛЫ ҚОЙ МЫНЫРГАН мал; табын-табын жылқы, котан-котан қой. (Кебіне «алалы» сөзі ақ (боз) түстісі көп жылқы малына айтылса, «ақтылы» сөзі ақ түстісі көп қой малына айтылады). Еспембет: Тобықты шаялышынды қылдың ба, білегі жуандығынды қылдың ба? Алаалы жылқы, ақтылы қойын жосылтып алдын, Найманда алынбай жүрген кегің, тимей жүрген есек болса, оныңды айт (М. Ә.). Алаалы жылқы, ақтылы қой, Аңдыған бері жемей ме, Иесі үйіктап жаткан соң (М. Ә.).

АЛАМАН ҚАЗАҚ БАЛАСЫ Нақтылы контексте «аламан» ұрысқа, жанжалға бейімділікті білдіреді. (Бұл, арине, «халық» сөзіне тән емес. Осы жерде ұран түрінде айтылып тұр). Шоңмұрын: Ой, Аламан қазақ баласы, бармысың түге... қапта... қапта, байла! (М. А.).

АЛАМАН ТАСЫР Ала сапыран, астан-кестен, опыр-топыр. Қерсайдын ішіне екі болыс, ел жиылып бас қосқандай уш-е, азан-қазан, аламан тасыр (Ж. Т.).

АЛАҢ БОЛДЫ [ЕТТИ] ◉ АЛБАРЛЫ БОЛДЫ Ойы белінді, көніл белінді, алаңдады. Үй иесі ертерек кетіп қалуды да ойлап еді, бірақ жас балалармен алаң болды (М. И.). Баратын жеріне жүре алмай, не орнығын қалмай, албарлы болды (АТ). Ойынан күдікті ой шықтай қойды. Осымен қатар, Әбіштің байқауынша, кейде Абайды бір мазасыз ойлар алаң етіп, толқытқандай болады (М. Ә.).

АЛАҢҒАСАР АДАМ Алды-артын абаламайтын есерсоқ кісі. Алаңғасар сідаман Аңқау шықпай қалмайды (К. Ай.).

АЛА ӨКПЕ БОЛДЫ 1. Адамда, малда болатын ауру. 2. Аласурды, аптықты, әбден әуре-сарсаңға тусти. Жынды күй жылыта ма, тоңдыра ма? Қешіріп қыз көңілін қондыра ма? Қанағлы ханышадан көлеңке жоқ Ала өкпе болды, кетті ол бір бала (І. Ж.). Байдың мұндан мақтауын алған малай неге болса да, еліктемей ұшып, бар ықыласымен қызмет қылышп, ала өкпе болатын еді (І. Ж.).

АЛА ӨКПЕ ТИГІР [БОЛҒЫР]! қарғы с. Кеселге ұшырагыр! Мына ала өкпе тиेірлеріңді қидірмелетіп қайда апарасың, үйге кіргізейін деп пе едің соншама? (Х. Е.).

АЛАПАТЫ АСҚАРДАЙ Ала бөтөн күшті, айбаты зор. Алагаш айтқан кезеңім, аларапаты асқардай батырмен күш сыйна-пақпын. Қедескелі ізденіп жүргенім — өзінің іні батырын Кебек! (М. Ә.).

АЛАРА ҚАРАДЫ Ұнатпай, ашулаңа көз тастады. Иван оған (қызыға) алара қарайды. Бірақ, сол сәт жымия келіп, Валяның қапсыра құшақтайды (ЛЖ).

АЛАР ДЕМІ БІР ТӨБЕДЕН СОҒЫП ТҮР Сөзі бір жерден шығып тұр. Ал бүгінгі таңда Қыпшақ пен Әбілқайыр ханының алар демі бір төбеден соғып тұр (І. Е.).

АЛАС-АЛАС, ОТҚА ҚАЛАС Екі жерге жағылған оттың ортасынан көш өткізілгенде айтылады. (Иранша «алас» — жаңын тұрган от. Бұл ескі салт кебіне, малға індет келгенде қолданылған).

АЛА САПЫРАН ЭБІГЕР ◉ АЛА САПЫРАН БОЛДЫ Астан-кестен, қарбалас шақ. Осындағы бір ала сапыран әбігерге қашағанды құып, Сейфолла да елекке тусти (С. Тал.). Қала бықыптыр тигендей, ала сапыран болды (С. С.). Оразай сапылдағы: ашуын да, боқтығын да шешен, қара борандатқан дауын, таласын да ала сапыран айта жөнелетіп кісі (М. Ә.). Далада жаңа қар кетіп, ала сапыран болып жатса да, ұстасың үкіменің іші ете ыссы, арі шаң, тонырақ, қүйе (С. Шәр.).

АЛА САПЫРАН ЗАМАН [КЕЗ...] Жаугершілік, қатты дүрбелен, уақыт.— Шырағым, ел тыныштырын жогалтқан бір ала сапыран заман болып кетті емес пе,— деді ақсақал уйілеп,— жылы-жылы сөйлесе, жылан іннен шығады, қатты-қатты сөйлесе, мұсылмандың діннен шығады (І. Е.).

АЛАС ҰРДЫ Алып шиты; тынышсызыданды; жүрең тұлады. Жүрегі алас урат, аттай шабат (С. Д.). Айшаның қиялы қараңғы қорадан асыныш, ізделгендей алас Ұрып келе жатты (С. С.).

АЛА ТАЙДАЙ БУЛДІРДІ [БУЛІНДІ] 1. Лан, булік салды, атыстырып-шабыстырыды; астан-кестен шықты. Елді ала тайдай булдіріп, сені мұнша не қара басты, кек төбет! (С. О.). Бір уақытта елдің

ші ала тайдай бүлініп, адам басы дал болды да қалды (Ф. М.). 2. Қатты ашуланды, дoldанды.

АЛА ТОПАЛАНДАТТЫ Бері тигендей қылды.

АЛАУ-ДАЛАУ БОЛДЫ Бұл жерде қалай болса солай, жалаңаш-жалпы, ал-қа-салқа күйінде жүгіре шықты деген мағынада. Тәңірберген жіберген жігіттің алдына түсіп, дедектеп басып, сыртқа алау-далау бол жүгіріп шықты (Ә. Н.).

АЛАУ ҮРДЫ ◉ **АЛАУ-ЖАЛАУ** БОЛДЫ [КҮЙДІ] Иші әлем-жәлем бол күйді, от болып жанды. Илияс та кеткелі жатыр. Оның аз фана жүргі буылған. Бірақ, ішінде от жанғандай алау үрган қиналу күйі кетер емес (М. Ә.).

АЛА ҰСТАДЫ Алалады, әділ қарама-ды. Балаларды ала ұстамай, бөріне бірдей қарал, үй ішіндегі, айналадағы өмір үлесіне бірдей тарту керек (ХМ).

АЛА ШАБЫР Арапың, туыстығы шамалы ағайындар туралы айттылып тұр. Мынау сыйлы жиенінің сұлтауы болмаса, осынау ала шабыр ағайынның осынша-лық үйірліс табуы негайып (Т. Ә.).

АЛА ШОЛАҚ БОЛДЫ Қар ери баста-ды, жер ала тартты. Қар ала шолақ болған жазғытұры уақыт екен (ШС).

АЛАШТИҢ АЗАМАТЫ Қазақтың баласы, қазақ. («Алаш» сезі ескі дәстүрде кей уақыт «қазақ» сезінің ұғымын білдірген). Балуан Шолақпен кездесіп те көрғен адам емесстін. Сонда да алаштың атақты азamatының бірі гой деп, іштеп сыйлайтын ем, абақтыға ол түсінде, ішім ашыды, бірақ амал қанша (С. М.).

АЛБАСТЫ [ӘБІЛЕТ, ҚАРА] БАС-ҚЫР! қарғыс. Ұлдар әдете ашулан-ғанда, біреуге кейігенде жамандық келсін деген мағынада айттылады. Хан емесстің қасқырыны, Қас албасты басқырының, Дос-тарың келіп табалады, Дүшпашының сені басқа ұрсын (М. Ә.). Бірі — әлті әбілет басқыр Сандыбай да, екіншісі — біздің колхоздың бір жігіті (Қ. Сат.). Қара бас-қыр, тал түste осыны көрмей, не қара басты! (АТ).

АЛБАСТЫ [ӘБІЛЕТ, ҚАРА] БАСТЫ [БАСҚАН] Масқара болып, онбай қалды; жын ұрып, түкті білмей қалды. Надан халықтар әйел бала туганда, әлсіреп, талса, оны «албасты басты» деп түсінетін (Ы. А.). Ей, Сүйіндік,— деп күп кетіп, ұрыса сейледі,— албасты да қабаққа қарай басатын (М. Ә.). Бірақ, кенет үстін албастыдан басып, алқымынан қысқаштай жабысын, темір саусақтар үнін шығартпады (І. Е.). Алжып тұрсың ба, Жал-мақан-ау, әбілет басты ма сені?! — деп ентікті Байсақал екі иығынан демін алып. Мал ашуды — жан ашуды, жүргегіне шоқ түскендей, шоршып кетті (С. Тал.). Әбі-лет басқан елерме, Сезге жұық келер ме?

Түзу сөзге сенер ме, Түзелмесін білген ез (Абай). Талайы бозбаланың болған ғашық. Уай шіркін! Болсайшы деп бізге нәсіп, Егерде Қамарменен тіл қағысса, Құдай ұрып жым болар, қара басып (С. Т.). Міне, екі күннен бері Нұрымның да жуні жатыңды, иығы салбырайып, тәнір алғырды мұлдем қара басып кеткен (С. Т.).

АЛБЫРТ ҚӨҢІЛ Алып үшпа ой, жас-тық пікір. Қайтейін, сорға тағы жаңылыстым, Қапыда жөні басқа жолға түстім. Асығыс албырт қоніл ағат кетіп, Тағдырдың бал орнына уын іштім (Б. К.).

АЛҒАНЫҢ [АЛҒАН ЖАРЫН] АДАЛ БОЛСЫН! а лғыс. Қосағыңды құдай адалынан жолықтырысын деген мағынада.

АЛҒАНЫҢ АС БОЛМАСЫН [БОЛМА-ФЫР]! АЛҒАНЫҢ [ЖЕГЕНІН] КӨЗІН-НЕҢ [АУЗЫҢНАН, МҰРНЫҢНАН, ЖЕЛ-КЕННЕҢ] ШЫҚСЫН! қарғыс. Өзіңе бұйырымасын деген мағынада. Бала үйленсе, бәлеле қаласың — деп, Омар отыр. Алғаның ас болмасын! — деп, жастар отыр. Осы қарғыс саған лайыкты ма, Қамалбек? (С. Төл.). Таңқыбай: Келінжан-ау, ақ келін-ау, тұн көрмейін, күн көрмейін, жегенім желкемнен шықсын. Шоқ-бикенің өзі мені қорқытып, қолындағыны қатып жүр (С. Ад.). Мен төремін. Вілмемдім көтер төнерін. Болмады дегенім, Желкемнен шықты жегенім (Д. Е.).

АЛҒЫ-БЕРГІСІН БАСҚАРАДЫ Шаруа-шылығына қарады. Арзының өзі керуен тартып, сауда жасауда, үйіндегі алғы-бергісін басқаратын адамы болмайды (КЕ).

АЛҒЫС АЙТТЫ Ризалық білдірді, рақметін жаудырды. Бұркіт кып бізді баулаган, Ленинге айтам мың алғыс (К. А.). Колхозшылар баяндаманы ынта-мен тындал, алғыс айттысып тарқасты (С. Ш.).

АЛДА ФАНА ҚӨҚ ШЕШЕК-АЙ [ЖУ-ГЕРМЕК-АЙ]! Кейіс-ұрыс сезі. Алдағана қөк шешек-ай, мықтадың-ау деп, кемпір көзін үқалап қала береді (КЕ). Алдағана жүгермек-ай,— деп, екі аяғымды бір етікке тығып алып, ізіне түсіп, куа бердім (КЕ).

АЛДАЛ БОЛДЫ Әуре-сарсақ күгеге түсти, дұын-дұын болды деген мағынада. Ал-дал бол атакты ақын жыр толғатып, Ойлайды кейде отырып, кейде жатып. Ке-лешек дастанына «Әлия» атты Іәдейді сез асылын күн-түн қатып (Ж. М.).

АЛДАМШЫ ОҚ Ұл жерде ақын ал-дамши, кез болушы, шын жалғанышы деген мағынада алған. Жауыз жалған, алдамши оқынын, Қім кірмеген көрмеке. Мен де соның бірі боптын, Қош! — де, қолды серме де (Б. К.).

АЛДАП ҮРДЫ [СОҚТЫ, ТҮСІРДІ] Алдандырып охыргызып кетті, қызықтырып, жолдан тайбырды. Ахиретте сауап

жок, Алдан үрар дүние бок, Бай кісіні қа-
дірлеп, Жарлыны кем керген соң (Д. Б.).

АЛДИЯР ТАҚСЫР! Құлдық, әміршім
деген магынада. («Алдияр» деген — «ал-
ла жар» болсын, «алла дос» болсын деу.
Бұл фраза ескі дәуірде қолданылған).
Алдияр тақсыр, ағат айтсам, айып етпе-
ніз, ызалы сез қашан да қаттырақ шыга-
ды (Ә. Ә.).

АЛДЫ-АРТЫНА ҚАРАДЫ Түбін ой-
лады; келер-кетерін аңғарды; пайымда-
ды, жан-жагын топшылады, абаілады.
Сонда ақын белін буынып, Алды-артына
қаранар. Дүние кірін жуынып, Көрініп
ойға сез салар (Абай). Дос та елден, жау
да елден, Алды-артына қарасың, Қундес-
тік те еліңен, Міндестік те еліңен
(Д. Б.).

АЛДЫ-АРТЫН БІЛМЕЙТИН ЖӨН БІЛ-
мейтін, пайымына жетпейтін, тоң мойын.
Тоғызыбын деп мактанса, Алды-артын біл-
мейтін Доңыз шықса қайтесің (ШС).

АЛДЫ-АРТЫН ОРАДЫ Алдын ала
оилап, қарсы келуге мұрша бермеді.—
Балам-ай, алды-артымды орап алдыңау,
осы сен, ә? — деп. Сүйіндік акырын күле-
түсіп, екі ойлы бол қалды да, Асылбекке
қарады (М. Ә.). Алды-артымды орап, қа-
мап болдың-ау, жарқынам (М. Ә.).

АЛДЫ КЕҢ ҚАЙЫРЫМДЫ, пейілді,
кешірімді; қанша дегенмен, алдына кел-
генге қайырмы мол деген магынада.
Қанша зәрлі, сұсты болса да, кішігө алды
кең кісі жайылып сала береді (АТ).

АЛДЫНА БАС ИДІ Тазым етті; ба-
ғынды, мойынсұнды. Қылған ол ақ пат-
шамен алыс-беріс, Алдыңа бас шіп тұр
бар дұшпан кеп (Ш. Ж.).

АЛДЫН АҒАЛАДЫ ди а л. Алдына
шықты, озды. Жаксы киімдерін киіп шық-
са, бұл кісі көптік алдын ағалайды (Сем.,
Ақс., Қекп.).

АЛДЫНА ҚАРА [МАЛ, ЖАН] САЛ-
МАДЫ 1. Жарыста алдына мал түсіріп
көрмеген күлік-жүйрік туралы айттылады.
2. Өзгеге ес-жоғ беріп көрмеген, сөзге жүй-
рік шешен, ақын, т. б. туралы айттылады.
Алдына жан салмаган Біржанға Сараны
да жену мұрат. Бірақ, ол Сараны көруді,
тілдесуді, сырласуды арман етіп келеді
(М. Ә.). Сол қашықтықта баттерфляй әдісі-
мен жузууде Карагандының екілі В. Бу-
шувева 1 минут 28,2 секунд үақыт көрсетіп,
алдына жан салмады (ЛЖ).

АЛДЫНА КЕЛГЕНІН ТІСТЕП, АРТЫ-
НА КЕЛГЕНІН ТЕПТІ Маңына жолатпа-
ды. (Тым тентек, мінезі шадыр кісі, ат
туралы айттылады). Барған кісіге Шал-
құйрық ат үстаптайты. Алдына келгенін
тістеп, артына келгенін тейіп, маңайна
жан жұыттайты (КЕ).

АЛДЫНА КЕЛДІ С Алдына КЕЛ-
ТІРДІ Ө Алдына КЕСЕ-КӨЛДЕНЕҢ
ТАРГТЫ 1. Өз басына келді. 2. Бетіне са-

лық қылды, істеген ісін, сөзін өзіне айғақ
ұлды. Келмей қалмас алдына, Ер жігітті
қорласа. Жамандарға сез айтсан, Жаған-
нан алар жармаса (М. Сұл.). Қайдан біл-
дің, тоғыз би, Боларын неден казаңның?
Қатерлі қызың мен болсам, Алдына кел-
сін балаңың (А. Аз.). Мен уш рет өз
істегеніді алдыңа келтірдім,— дейді
(КЕ).

АЛДЫН АЛА КУНІ бұрын. Бар болыс-
та, Абай сол елдердің естияр, адал деген
адамдарымен алдын ала ақылдасады да,
Лосевскийге өзінің «пәленді сайлау лай-
қы» деген ұсынысын айтады (М. Ә.).

АЛДЫН АЛДЫ БӘРІНЕН бұрын, күні
бұрын қарсы әрекет етті, қарсы айла жа-
сады. Невроздың алдын алу шараларын
іске асырып отыруда ішкі құрылсымызын-
да кездесестін көп ауруларды болдырмау-
дың үлкен маңызы бар (М. Қайр.).

АЛДЫНАН ДАУ, АУЗЫНАН СӨЗ
КЕТПЕДІ Айттыс, дау-шарды алдынан жи-
бермеді. Іріңдең, сығырайып екі көзі,
Болыпты Керейдің бір бұлдысы өзі, Алды-
нан дау, аузынан сөз кетпепті. Айтқанда
Керейлерше «Дәудің өзі» (І. Ж.).

АЛДЫНАН ЕШКІМ [ЖАН] ШЫФА
АЛМАДЫ Ө АЛДЫНАН ШЫҚПАДЫ
1. Қолын қақпады, бетін қақпады, кайыр-
мады; қатты құрметтеді. Қызы ішінде
жалғыз едім. Туғанымнан алақанына са-
лып, аялап есірген атам, анам — ұям еді.
Әлі де өзге күнде алдынан шығары жоқ
(М. Ә.). Бараң күс басы ілгері, Кім шы-
ғып кепті алдыма? Қалауым сенен жан
ата, Қаруымды сай алам (Д. Б.). Аса ті-
леулес ағасы Абай оның алдынан шықпай-
ды және ешкімге бетін де қақтырайты (М. Ә.). Ең алдымен баласына естігендे-
рін айттып, әке алдынан шықпаудың керек
екендігін тапсырды (К. О.). 2. Өр көкірек-
қанаарлы, өктем кісі туралы айттылады;
бетіне ешкім қарсы келмеді. Алдынан шы-
ға алмады ешкім мұның, Барін де алды,
қорқытты жолдағының. Жан шықпады,
алдынан токтауы жоқ, Жер жүзін жеке
билеп алушының (Абай).

АЛДЫНАН [АЛДЫНАН] ЖАРЫЛ-
ҚАСЫН ТІЛЕК. Дегенің болсын, бақыт-
ты бол. (Кебіне жүргінші, жолаушыға
айтылады). «Жұрт сыйлайтын Масаның;
немересін ұстаганин жаксы ат алмасыны,
алдынан жарылқасын, қоя берейін»,—
деп шешті Ағыбай (І. Е.). Сенің де алла
алдыңан жарылқасын (КЕ).

АЛДЫНАН [КЕСЕ-КӨЛДЕНЕҢ] Өт-
ПЕДІ Үлкен ибалық істеді, сыйлады, ізет
сақтады, құрметтеп етті. Оның жақсы бір
мінезі өзінен үлкендердің алдынан кесе-
көлденең отпейтін еді (С. М.). Алдыңанан
кесе откен жоқ, құдай айғақ (С. Т.).

АЛДЫНАН ӨТТИ Бір іске кіріспестен
бұрын басқа біреуден ықтияр-рұқсат сұ-
рау магынасында айттылады. Обың арқа
тіреуі керей, сенсін. Алдыңан откелі кел-

дік (С. М.). Таутүрген аулына келген сайын мен шопандар ағасы Қалмұқамбет қарияның алдынан өтпей кетпеймін (КТ).

АЛДЫНАН ШЫҚТЫ 1. Қарсы алды. Дашишылар алдынан шығып, үйді-үйтеге ертіп жүрді (АТ). **2.** Қарсы келді, алдын орады, орагытты. Енді алдынан шығайын, Жауған күндө себелеп. Ақмызрамады елтірдің Аж сойылмен тебелет (Б. К.). **3.** Біреуге істегені (жаксылығы не жамандығы) қайтты. Тілден берген бағым бар, Хауите көнді тұрады. Кісіге қылған жақсы ісің Алдынан барып шығады (М. Сұл.).

АЛДЫНА ТАРТТЫ Бұл жерде мойын ұсындыру, алдына жүгіндіру магынасында қолданылып отыр. Қараашап деді: — Ізіңмен бәрің де қайт, Әділ кел, Әлімқұлға болмай мият. Сияқты Сапақ итің кірді үйіме, Алып кел, айыпкерді алдыма тарт! (І. Ж.).

АЛДЫНА ТҮСТІ¹ Ұлкеннің жолын алу, дәстүргі бұзып, ағаның алдына шығу магынасында. Аға алдына тусу Қасым тере балаларының арасында дәстүр емес, сейтсе де, ағалары Саржан мен Есенкелдінің қылышына Кенесары түсінбейді (І. Е.).

АЛДЫНА ТҮСТІ² Бағынды, көнді.

АЛДЫНА ТҮСТІ³ [ШЫҚТЫ] Озық болды, асып кетті. Дәукем бидің қатыны пейілі кепіп, Пейіл кетіп тұрғанда, келдім жетіп... Алдына Ұлы жүздін түсемісін, Шөжөн іздел келген әкпелетіп? (Ш. Қар.).

АЛДЫН [БАҒЫН] АШСЫН тіле к. Жолы болсын, бақытын ашсын, бетінен жарылқасын деген магынада айтылады. Қойнынан құндыз алып, Абызың алдына салып: — Ақбас құндыз алдымды ашсын, бата бер, эз аға,— деді (М. Ә.).

АЛДЫН АШЫҚ, АРТЫН ТУМАН Қылды Құғыншыдан тылсыммен артын тасалады, ізін жасырды. Ханың қызы қара жорғаны мініп алды. Сол кезде қара жорға алдын ашық, артын тұман қылып, қызыды алды да жонелді (КЕ).

АЛДЫН КЕС-КЕСТЕДІ 1. Аяғына оралып жүргізбеді, кедергі болды. Алдын кес-кестей, ак таяқты, ак сақалды Мақаш келді екен, тосып алды (Ф. Мұс.). **2.** Соғзін, әңгімесін бұзды, күіп кетті.

АЛДЫН ОРАДЫ 1. Жолын кес-кестеді. **2.** Айтар сөзінің бағдарын күн ілгері білді.

АЛДЫН ТОРЫДЫ [ТОСТЫ] Жолын күтті, аңдыды. Отзың күл ақылдасты басты қосып, Өлеміз деп ойлады жаппана шошып. Бір шеттеп бір жағаға келе жатқан Қарі иттің ұстай алдын тосып (Абай).

АЛДЫҢА ҚҰДАЙ КЕЛТІРСІН! қарыс. Қылған жамандығы өзіне келсін. Алдыңа құдай келтірсін, Маган қылған ісінді (КЖ).

АЛДЫҢАН АҚ КҮН ТУСЫН, АРТЫҢАН АЙ ТУСЫН! алғыс. Жолың онғарылсын, жолың болсын, құдай бетінен жарылқасын.

АЛ ЕҢДІГІН АЛДЫРДЫ ӨҢІН, жұзін солдырып, қайғыға батты. Үйде отырган арудың ал ендігін алдырып («Шайыр...»).

АЛ КЕП... Өршелене кеп, устін-устін екілене кеп. Ар жағынан тағы да құсықтықи бастаған соң, аузымды екі алаканыммен бастым да, далага жүгіре жөнелдім... Босағадан шыға беріп, ал кеп құс, ал кеп құс! (С. М.). Сонаң бақыс білеудей сегіз қырлы сарыбас қамшыменен өзін-өзі ұрып, бүлініп кеп: «аруак, аруақ!» деп, жындарын шақырып, бір олай, бір бұлай зырылап жүгіріп, ал кеп үрмасын ба? (С. Т.).

АЛҚА-ҚОТАН ОТЫРДЫ Айнала қазқатар бол, жағалай, тізіле отырды. Түске таман ауыл сыртындағы кең көгалда жұрт алқа-қотан отырды (С. К.). Жұртқа құр Ордабаев ұрынған да, Жиналыш алқа-қотан отырганда, Бетіне категілігін басушы еді, Білестін жұмысшылар бұрынан да (Т. Ж.).

АЛҚАМ-САЛҚАМЫ ШЫҚТЫ Албажұлба болды, тозығы жетті. Екі МТС-7 тракторының жөндеуді күтіп тұрғанына, міне, бақандай үш ай. Ал, алқам-салқамы шыққан комбайндар қаншама? (ЛЖ).

АЛҚЫМФА [ЖАН АЛҚЫМФА, АЛҚЫМНАН] АЛДЫ [ТАЯДЫ] Қыспаққа алды, ашысын қуырды, тығырыққа таляды, өлеменге келтірді. Жоспарымыз орындалып, Жұмыс кірді қарқынға. Тап жауының іші жанып, Алдық біз де алқымға (Б. М.). Адамзаттын дұшпаны фашиммен алысып, Жауға ойран салғанда, Жауды алқымнан алғанда (Жамбыл).

АЛҚЫМЫНА [ТАМАҒЫНА] Ашу Тығылды Қемейіне тірелді; ызага, ашуға бұлықты. Алғаш бір ойлап, алқымына ашу тығылып келген күйі осы еді (М. Ә.). Ашуға тамағына тығылып, шашалып, шарылдай сөйлеп кетті (АТ).

АЛҚЫН-ЖҰЛҚЫН КЕЛДІ ді а л. Асығыс келді, шүғыл келді. Біз осы хабарды естісімен алқын-жұлқын келдік (Шығ. Қаз., Больш.).

АЛЛА [НЫҢ, ҚҰДА, ҚҰДАЙДЫН] Әмірі [ҮКІМІ, БҮЙРЫҒЫ] Васқа салды, тағдыр бүйрүгі, жазмыштың қалауы. құдай үйгаруы деген магынада. Құдай бүйрүгі болса, құрықтағың құтылып кетеді (АТ). Бала анадан тумақ бар. Алла әмірін білмек жок (БЖ). Жіберім неге қорқады. Жаман, жақсы болса да Алланың

* «Алла», «құдай», «пір» сөзімен келетін фразалардың көбі діни үғымда.

болар әмірі (ҚЖ). Келін, құда бүйреки, шарифат пигылы. Жақынды жат көрменіз, Бұрынғы, соңғының жолы (І. Ж.).

АЛЛА [ҚҰДАЙ] БАҒЫН АШТЫ Жарылқады; жолы, дегені болды. Базарбайдың Төлеген Енді белін түйінді, Асыл күім кінді, Багымды алла ашқын деп, Шірлерине сыйынды (ҚЖ).

АЛЛАҒА [ҚҰДАЙФА, ТӘҢІРГЕ] ЖАЗДЫ ① ҚҰДАЙФА ШЕТ БОЛДЫ Діни туспік бойынша «алла жолынан ауытқыды», «күнәнkar болды», «жазықты болды» деген магынада айттылады. Бірінші тілек тілеңіз: Бір аллага жазбасқа. Екінші тілек тілеңіз: Пигыл насық зағындық. Тіліне еріп, азбасқа (Б. Қ.), бақсы да, сірә, болмадың. Өлең айттып оңбадың. Ел ішінде азыпсын. Бір құдайға жазысын (Жамбыл). Құдай жазбасын да, есіткенде иманың түршігеді (Б. М.). Тәңірғе жазып, мінбей-түспей арып, шемендең, дуаналықпен бір күн болған буралық неге жарайды? (Абай).

АЛЛАҒА МАҚҰЛ БОЛСЫН Орынды, лайық, жөн іс болсын. Болмайды енді тұрысым, Мәкүл болсын аллага Мениң бұзылған жұмысым (М3).

АЛЛАҒА [ҚҰДАЙФА] МІНАЖАТ ЕТТИ Сыйынды, жалбарынды. Құбылаға карай бас қойып, Мінаҗат етіп аллага, Сәждеге басын салады (ҚЖ).

АЛЛАҒА [ТӘҢІРГЕ] ТӘҮЕКЕЛ [НАР ТӘҮЕКЕЛ] Қылды Аллага арқа сүйеді, сенди, үміт артты деген магынада. Тән жаратқан, жан берген Тәүекел қылдым аллага (БЖ).

АЛЛАҒА [ҚҰДАЙФА] ШУҚІРЛІК Қылды Құдайға тәубе қылды, ризалық білдірі. Бір жеп алыш, шуқірлік Қылайын деп аллага, Тұмсығында ірімшік, Ойланып қарап тұр еді (Абай).

АЛЛАДАН ПАРМАН [ПӘРМЕН] ТІЛЕДІ Қемек, құят сурады. Базарбайдың Төлеген Жайыққа қарап жол тартып, Алладан парман тілеген (ҚЖ).

АЛЛА ДЕП АРАҚ ШІШІП, ҚҰДАЙ ДЕП ҚУЫРДАҚ ЖЕДІ Маскунем туралы айттылады.—Халил қалай, бауырым?—дедім аузымға сөз түспей.—Қалай болушы еді, алла деп арақ ішип, құдай деп құырдақ жеп жүріп жатырмыз (Б. Қыд.).

АЛЛА [ҚҰДАЙ, ТӘҢІРІ] ЖАР [ДЕМЕСІН] БОЛДЫ Құдай қолдады, сүйеді. Алла маган жар болса, Еліме алшы жөнедім, Артымнан келіп жатқан соң, Несылып жүрген адам деп, Білейін сені деп едім (ҚЖ). Көзін ойып барады, Күнде тесіп төбесін. Ақсақалдан әл кетті, Болмаса тәңрім демесін (Ш. Қ.).

АЛЛА [ҚҰДАЙ, ТӘҢІР] ЖАРЫЛҚАСЫН Тілек бат а. Құдай оңдасын, тілегіне жеткізсін.

АЛЛА [ҚҰДАЙ] НӘСІП ЕТТИ [АЙЛАДЫ] Құдай бүйіртты. Алла нәсіп айласа,

Бір сұлу қызды аламын. Алла нәсіп етпесе, Ендігі сездің қысқасы, Мекеге таман барамын (ҚЖ).

АЛЛАНЫҢ ЖАЗҒАН ПАРМАНЫ ② АЛЛАНЫҢ ЖАЗУЫ Алланың әмірі, тағдырының жазуы, бүйреки деген магынада. Шырагым, мына баланы жақсылап бақ, сені де осындаш шағында баққан едім, серік болсын, бағып күт, бұл да алланың жазуы шыгар (ҚЕ).

АЛЛАНЫҢ [ҚҰДАЙДЫН] КӘРІ ТИДІ Құдайдың қаһарына душар болды.

АЛЛАНЫҢ [ҚҰДАЙДЫН] СҮЙГЕН ҚҰЛЫ Құдайдың жарылқаған пендесі. Адамшылықтың қарызы үшін еңбек қылсан, алланың сүйген құлышын бірі боласын (Абай).

АЛЛА [ҚҰДАЙ] ОҢҒАРДЫ [ОНДАДЫ] ③ АЛЛА [ҚҰДАЙ] РАҚЫМ ҚЫЛДЫ Мейірі тусти; құдай жарылқады, сәттін, орайын келтірі. Құдай істі оңдаса, Ісім жөнге келгенде, Қамалаған көп дүшпан, Әлі де болса қойдай қылыш айдармын (М. О.). Қеріскең соң бір дидар, Алла оңғарып келгенде. Сынаушы сонда табылар, Мұнда жаткан елден де (Абай). Алла рақым қылмасаң, Қорлықпен күнім кешіпти (М3).

АЛЛА [ҚҰДАЙ] САҚТАДЫ Аман қалды. Фарыптардың панасы Өзің сақта аллаңи (БЖ).

АЛЛА [ҚҰДАЙДЫН] САЛҒАНЫ ④ АЛЛАНЫҢ [ҚҰДАЙДЫН] САЛҒАНЫН [БАСҚА САЛҒАНЫН] КӨРДІ [ҚӨТЕРДІ] Басқа тускен інарсеге, көресіге шыдауды. Қетердім алла салғанын. Тістеулі кетті бармағым. Мыстан кемпір, қайтейін, Кесір болдың келдің де... Шімде кетті армым (М3).

АЛЛА [ҚҰДАЙ] ТАҒАЛА ТАҒАЛА Құдіреті күшті құдай. Алла тағала өлшеусіз, біздің ақылымыз өлшеулі (Абай). Сен алла тағалага алла тағалана ушін иман келтіремісің, я езің үшін иман келтіремісің? (Абай). Құдай тағаланың затына пендесінің ақылы жетпесе, дәл сондай ғашықтын демек те орынсыз (Абай).

АЛЛА ТҰЗЫН ҚӨТЕРДІ Сапарға шықты, тұз-дәм алыстан бүйірді. Тұзымды алла көтерсе, Ниет қылым алыс жол (ҚЖ).

АЛМА БЕТ Қызыл шырайлы, топ-толық, жас, балғын жұз туралы айттылады. Алма беттер албырап, Тұлымдары салбырап, Тыңдаң отыр сабабын (Ф. О.). Бір сұнынып, бір қызынып, Нұржәмила албырап, Әнгө басты сыйылтың, Алма беті балбырап (А. Т.).

АЛМАҒАЙЫП ИС Бірде олай, бірде буласып кетер хауіп-қатері бар іс, әрекет.

АЛМА-КЕЗЕК АЙТЫСТЫ Қезекпек-кеzek сойледі. Үшегінде езара сейлей

бастаса, ұдайы Алматы мен Семейді алма-кезек айтысын, салғастырумен болысатын (М. Э.). Аядай белімде отырган үшеміз бізге алма-кезек сұрақ беріп, ұзақ сәйлеметкен ана ендігі сез өзінікі екенін айтқызыбай үкіткіш (Ә. Нұр.).

АЛМА МОЙЫН, АРШЫН ТӨС ◉ АРШЫН ТӨС, АЛМА МОЙЫН Әдемі, ат сағақ, үзілме сұлу мойын. (Көркем әйел туралы айттылады). Дәмелі қаршыға да, қара күс та. Боп тұрысын сен бір үйрек көлден үшкін. Аршиның тес, алма мойын, қиғаш қастан Ешбір жан кере алмадым сенен асқан (И. Б.).

АЛМАС ТІЛДІ Өткір, әділ тілді; шешен сөзді; сөзі жірдің оғындағы. Тақылдаған таңдайы, Кере карыс мәндайы. Алмас тілді немесе Шешен болар ма екенсін? (С. С.).

АЛМАСЫН ҚАНҒА СУАРДЫ Жауытқы, кектегенді. Найзасын карға асынып, Алмасын қанға суарар... Ақ білегін сыйбанар (Б. О.).

АЛПАМСАДАЙ [АЗАМАТ] ЖІГІТ Сойталдай, еңгегердей ірі. Он бүктеліп, зор тұлталы, алпамсадай азамат түсіп жатты (ЛЖ). Агроном ағай Ермұса Есмұхамбетов: «Алпамсадай жігіттер тұрғанда, мектептің оқушы қыздарына техниканы сеніп бере алмаймыз», — дегені бар емес не? (ЛЖ).

АЛПЫС ЕКІ [АЛПЫС АЛТЫ] АЙЛАЛЫ Құ, амалы көп. Арт жағынан жауырыны булкілдейді, Қыран бүктеп астына дәл басқаңда. Құсы да, иесі де қоразданар, Алпыс екі айлалы түлкі алғанда (Абай). Аждаһадан кем емес, Аузын ашқан айбарлы, Алты жұз кірген соғысқа, Алпыс алты айлалы (Д. Б.).

АЛМА МОЙЫН, ҚҰБА ҮЙРЕК Діни үгымда береке дарығанға көрінетін қасиетті зат мағынасында (Қ. орда., Арап).

АЛПЫС ЕКІ ТАМЫРЫ БОСАДЫ [ИЛДІ, ҚАҢСЫДЫ] Елжіреп, мейірі түсті, емірене сүйсінді; жүйе-жүйесі босады. Тоқсан келді есіліп, Екі аяғын кесіліп, Алпыс екі тамырдың Бөрі бірдей шешіліп (ШС). Алпыс екі тамыры босал, ырқына көнген кезде, сұраған жерінді бере кояды. Тек сойлесе біл (С. Төл.). Әннің аяғын сыбызығыдай сұңқылдыдан, ботадай боздатқаңда, отыргандардың алпыс екі тамыры шіл, көкейн кесіп-ақ жіберді (И. Ж.). Тауга біткен шие-ді, Босатты бала түйені. Алпыс екі тамыры Алпамыстың иеді, Ат үстінен көтеріп, Алдына алып сүйеді (АБ). Аяз қысса мүйізді, Мүйіз қысып тұқылды. Қаталаса тұқымын, Алпыс екі тамырың Қаңсып қалған сұңқылды (Д. Б.).

АЛТАЙЫ ҚЫЗЫЛ БӨРІК [ТУЛКІДЕЙ] Асыл тұлқінің терісінен істелген берік. (Көркіті, сұлу мүшелеі, сылаң әйел (кісі) туралы да айттылады). Бұкпантайла-май айта бер. Есет! Шіркін, алтайы қызыл түлкідегі бала емес пе, қазір көрдін

бе ол періштені? — деп, өзінің оны Кенжебекке нұсқағандағы түпкі мақсатын жасыра тусты (Р. Р.).

АЛТАУ АЛА БОЛСА Өзара араз, ала ауыз болса; өзара ынтымақ, береке болмаса. Алтауың ала болып тұрған күнде, Асыңың аузыңдағы кетуін тос. Таласты алалықпен тастамасан, Бір куні тұган жерге айтартсың «кош». Бірлікпен илеу салған құмырсық да, Қазагым, ісің оңбас, бірікпей қос (С. Д.).

АЛ ТУШКІРДІМ: «АПТҰЩЫ!» Ақжару ырымы; лайым солай болғай деген үрым түріндегі тілек. Желге-күнгеге тигізбай, Жекеше өзін бақтырышы. Боталайды боз інген, Болғай мын бір қатасыз, Ал түшкірдім: «аптұщы!» (І. Ж.).

АЛТЫ АЛАСЫ, БЕС БЕРЕСІ ЖОҚ Ешбір қатынасы жоқ; таныстыры, жақындығы жоқ. Керсөнші бұл неменің өүселе-сін, Жол деген сылтау қыпты бірнемесін. Маманнің матап алдым қызын өзім, Саған жоқ алты аласым, бес бересім (М. Э.).

АЛТЫ АЛАШ [ТЫҢ БАЛАСЫ] Есқі дәүірде күллі қазақ, кейде «тұтас қазақ-қыргыз» деген үгымда қолданылған. Білемін, хан Бәйеке, нарлығынды, Келсекен, қайтса қайтпас тарлығынды, Бала-сын алты алаштың шырық иіріп, Ел билеп жүріп тұрған хандығынды (Ш. Ж.).

АЛТЫ АРЫС Ipi-ipi ру-тайпаны туыс-тық жағынан топтаганда, «арыс» сөзін қолданады. Алты арыс Шекті деген ел бар, Ақ Жайық деген өзеннің бойында (КЖ).

АЛТЫ БАҚАН ТЕПТІ Алты ағаштың басын біріктіріп арқан байлап, эткеншек (әлпеншек) төүіп ойнайтын ойын. Тоғжан-ның жеңесі мен Ербол алты бақан тебу қонақтың жолы деп, әлпеншекке Абайды отыргызған (М. Э.).

АЛТЫ БАСТЫ АЙДАҢАР Айбарлы да, күшті, дүлей. (Бұл фраза «жеті басты жалмауыз» түрінде де айтыла береді). Ондай жағдайда, алты басты айданаρ болса да, Конырқұлжа, Ахметтерден еш алу оңайға түседі (І. Е.).

АЛТЫ БАТПАН Аса зор, үлкен; тым ауыр. Көтердім алты батпан дәудің басын (КЕ).

АЛТЫ БАТПАН АЗАП Ауыр жол, қиян-қасіреті мол әмір жолы. Білемін алдым азап алты батпан, Мен емес арам істе арын сатқан. Сүм заман сыбагама сені берді, Талап бақ, жауың болсам, тағы тапқан (М. Ә.).

АЛТЫ ҚАБАТ АСПАННЫң АР ЖА-ФЫНДА ◉ АЛТЫ ҚЫРДЫҢ АР ЖАҒЫН-ДА ◉ АЛТЫ ҚЫРДЫҢ АСТЫНАН Альста, қыырда; альстан, қыырдан. Алты қырдың ар жағында жүрсе де, аман жүрсін, өлтірмей оны етірікші әйелге берініз, мен баламның тірлігін тілеймін (ШС). Мен Біржан болғалы биыл емес, Өлең шір-

кін біздерге қыны емес. Алты қырдың астынан ән шырқасам, Даусым отарбадан кейін емес (Б. Қож.).

АЛТЫ МАЛТА АС БОЛМАЙ Басқа қынышылық күн туып, жартымсыз таңақ-қа көніп деген магынада айтылады. Тебінгі терге шірімей, Терлігі майдай ерімей, Алты малта ас болмай, Өзіннен тұған жас бала Сақалы шығып, жат болмай (М. Ф.).

АЛТЫН АЙДАР, ЖІБЕК ШАПШЫ © АЛТЫН АЙДАР, ҚАЛАМ ҚАС © АЛТЫН АЙДАР, ШОҚ БЕЛБЕУ Қисса-дас-тандар кейіндеріне тән суреттеу дәстүрі, сұлулық өлемеші. Ақылын, Манат, сенің жүрттап асты, Қызы едің алтын айдар, жібек шашты, Қасқынп, күрек тісің күлімдептіп, Қылмады-ау құдай душар сіздей жасты (М. Б.). Мысал сөз алтын айдар жібек деген, Қызы едің сөз қадірін білед деген. Сөзімді геунар деген қош алмасаң, Сен де бір тесік тассың, мірге өтпеген (М. Б.). Алтын айдар, қалам қас, Қадірге жетер замандас (ХӘ).

АЛТЫН АЙДЫ АСПАННАН АЛДЫ Қанатын алысқа самгады; құлашты кекке үрды, қол жеткісіз қынға қол созды; улкен үміт арты. Қайрат қоса, құмды судай сапырдың, Таудай істі түк көрмештін жалырдың. Аламын деп алтын айды аспаннан, Арыстандай айбат шегіп атылдың (Б. Е.).

АЛТЫН АРАЙ Таңның қызарып шарап атуы я күннің қызарып батуы.

АЛТЫН АСЫҚТАЙ Әп-әдемі, сүйкімді, икемді ғана. Трактормен тіліп жіберіп, іші-сыртын екі қатар екtesе, алтын асықтай үй болмас па еді (ЛЖ).

АЛТЫН БАСТЫ ЕРКЕК [ӘЙЕЛ] 1. Ер азamat, жігіт; еркек. «Алтын басты» ереккек «Борық бас» боп ердік біз, Шапса басың, алса жан — Іккітаярын бердік біз (Б. К.). 2. Ақылдың әйел.

АЛТЫН БЕСІК ОТАНЫМ Түүп-өскен құтты үл, ел, Отан. Шаттықта, қуанышқа тоя ма адам, Бұлар ер жанын аямаған. Айналым алтын бесік Отанымнан, Осындей үл-қызы туып аялаған (О. М.).

АЛТЫН ЖАҒА СӨГІЛДІ Бірлік-берекен айрылды, тоз-тоз болды; құрмет-қасиетінен жүрдай болды. Елдік кетіп ыдырап, Алтын жағаң сөгіліп, Абыройың төгіліп... (Д. Б.).

АЛТЫН ЖЫҒА © АЛТЫН ЖЫҒАҢ ВОЛСА ДА, ЖАҒА МЕНЕН ЖЕН ҚЕРЕК 1. Патша, хан басына, бас күміне қадайтын билік белгісі. 2. Алтын жығаң қамқа зер тонымен жарасты; әрбір қымбат нарасе өзге салтанатымен жарасты, әрбір жақсы кісі қолдар, қошеметтер түргыласымен, тобымен жарасты. Алтын жығаң болса да, жаға менен жен қерек, асқан батыр болса да, ағайын мен ел керек дегендей, қызметте, екіталай шақ қүнде, үйде балтыр сыйдар бір күйде қанат-құйрық кере-

гін, жан ашыр дос, ниеті қалыс орта көрегін анық сезінесін (АТ).

АЛТЫН ИҮІК ТӨРЕ Патша заманындағы шен-шекпенді әкім, патшалық дәре же шелері. Оқытып алтын иүік төре етеміз деп жүрсөң де, осы бала бұзылып кетпесе кейтсін (Ә. Н.).

АЛТЫН ҚОРСЕ, ПЕРИШТЕ ЖОЛДАН ШЫГАДЫ [ТАЯДЫ] Тұрақты, адап жан жоқ, өз құлқын үшін дұрыстықтан таяды, сатылады деген магынада. Сыр алдырмас кісі жоқ мақтанса да, Қасқыр түсер қақшанға сақтанса да, Алтын қорсе, периште жолдан шығар, Құнә қылмас кісі жоқ ақтанса да (МЗ).

АЛТЫН-КҮМІС ТАС ЕКЕН Жеуге, ішүгеге жарамайтын қымбат зат, дүніне — бок деген үғымда айтылған. Азықсыз, аш адамға ат басындағы алтыннан түк пайда жоқ. Арпа, бидай ас екен, ашықанда, алтын-күміс тас екен (АӘ).

АЛТЫН КҮРЕК © АЛТЫН КҮРЕК СОҚТЫ © АЛТЫН КҮРЕГІМ 1. Жылы жел, көктемде қарды алатын жел. Кейде аяз, кейде бұрғақ, кейде қырбақ, Кейде ерігек, кейде күрпік, кейде сырғақ, Жер тарпип, аспанды аршып алтын күрек, Сызырап сұрапылды кейде бір уақ (І. Ж.). Жер астынан соғады алтын күрек. Жан жұбатар, о қалқа, айтшы тілек (АӘ). 2. Қайғы басар, сергітөр даруым. Дерт басқаңда жүрегім айықтырып, қайғы аршыр мениң алтын күрегім (АТ).

АЛТЫН ҚАБАҚ Жимбы; жамбы ойыны. Тойда алтын қабақ атып, жүлде алды (АТ).

АЛТЫН ҚҰЙРИҚТЫ, ҚҰНДЫЗ ЖУНДІ Асил, қымбат. (Ауыз әдебиетіне тән суреттеу тәсілі). Тан біліне берген кезде, бие алтын құйриқты, құндыз жунді арғымақ құлын туады (КЕ).

АЛТЫНМЕН АПТАП, КҮМІСПЕН КҮПТЕДЕТІ Түрлі жиназбен толтыра безен-діріп, құллыртып қойған жай. (Молшылықта кенелген адам туралы айтылады). Шіркеу іші салқын, жарық. Қайта туу дәүірінің улгісімен салынған үйдің ішін алтынмен аптаап, күміспен күптеп тастаған (ЛЖ).

АЛТЫНДЫ САУЫТ ҚӨБЕ Алтыннан зерлеген сауыт. Үстіңе баса киіп ал, Алтынды сауыт қобені (ҚЖ).

АЛТЫННЫҢ СЫНЫФЫ Жақсының көзі. Өз бауырмады қуантын. Алтынның сыйығы дермін, әкеп бер! (М. Ә.).

АЛТЫН ТАЖ КИДІ Басына бақ орнады; билік құрды (патшалық белгігө ие болды). Жар емес, жақын емес, құнім емес, «Жат, жау» деп ырылдақсан емес егес. Алтын таж кию, алтын тақа міну, Патшалық, байлық үшін уайым жемес (Б. К.).

АЛТЫН ТІЛЕК ТІЛЕДІ ЖАҚСЫ, ізгі тілек тіледі. О, алтын тілек тіледін ана Тобаң аузында, бүршагың мойнында неше рет болмады (АТ).

АЛШАҚ [АЛШАН, АЛШАНДАЙ] БАСТЫ *Кеудесін көтерді; кердең жүрді.* Осы кезде орта бойлар, толық денелі сақа жігіт алшақ, басып алға шықты да, қуанышын жасырмай, күлімсіреп сағатына қарады (А. Жол.). Мен боламын демендер, Аяқты алшақ басқанга. Екі көзін аларып, Құр қарайсын аспанға (Абай). Ақмырза алшаңдай басып, орынана барып отырды (С. О.).

АЛШЫ [АЛШЫСЫНАН] КИДІ *Бас күйміді артқа итере, одырайта киу.* Аяңы тұмақты алши кигізгендей (Абай). Пұшпақ беркін алышысынан күп, қанжығасына байлақ, құлақтарын салақтатып, бауыздалған көкшे қояндарды көп екеледі (С. Тал.).

АЛШЫЛЫ ШІК БОЛЫП, ЖОЛЫ БОЛДЫ **АЛШЫЛЫ ШІК,** ТАУАЛЫ БҮК *Асық ойнының ұтыс түрінен шыққан. Екі жақты сәті түскен іске айтывады. Асық ойнында бір асықты екінші асықтың же, асықтың осы атауларға ие жатысына қатысты: шіккі алши, бүкті таяу жейді. Екі жақты орайлас келген кос іс (қатынас) сәті түсында осылай айтады.*

АЛ ШЫМЫЛДЫҚ Қызыл жібек шымылдық; жас ару мүлкі. Зерлі орындық үстінде. Ал шымылдық ішінде, Тұлымшатын төгілтіш, Ару сүйдім, екінben! («Шайыр...»).

АЛЫМ-БЕРІМ ИСТЕДІ *Тырысып-тырманды, әрекет қылды.* Судыр Ахмет бір бауыр жерге дейін алым-берім істеді де, белі шошырылып отыра кетті (Ә. Н.).

АЛЫНБАҒАН АРЫМ БАР *Біреуде есесі бар, намысының, кісілігінің, есес-қарымтасы бар.* Бағынбаған жауым бар, Алынбаған арым бар, Жер жүзін шайқар жайым бар (Б. К.).

АЛЫНБАЙ ЖУРГЕН КЕК, ТИМЕЙ ЖУРГЕН ЕСЕ *Қарымтасы қайтпай, етеуі түгелденбей жүрген орай.* Мына Найманда алынбай жүрген кегің, тимей жүрген есесі болса, оныңды айт (М. Ә.).

АЛЫП АЛТЫ, ЖЕП ЖЕТИ БОЛМАЙДЫ *Жүрттан алып-жеп жетіспейді деген мағынада.* Сен бе Қара ішінде Қырым Қожа. Еш нәрсе сұрагам жоқ бұрын, Қожа. Алып алты, жеп жеті боламыз ба, Шеше ғой шалбарыңды ырым, Қожа (ШС).

АЛЫП-ЖҰЛЫП БАРА ЖАТҚАН ЕШТЕҢЕ ЖОҚ 1. *Айтарлықтай, дүрлігерліктей, хауіп ойларлықтай дәнене болған жоқ.* 2. Өзгеден ерекшелігі, артықшылығы жоқ. Клара былай қараганда, алып-жұлып бара жатқан ештегесі жоқ қара торы, ашаш жүзді, қарапайым ғана қызы (ЛЖ).

АЛЫП КЕЛ, БАРЫП КЕЛ ◎ АЛЫП КЕЛ, ШАУЫП КЕЛ *Аяқ-қолы жеңіл, анда-мұнда көп жұмсанды адам (бала) туралы айтывады.* Мәдердің етігін тазалап, «алып кел, барып келімен» жүгіріп журген Сүлейменов Әлиге ете ұнайтын (С. Шәк.). Бірақ, шын мәнінде оның функциясы бұл емес қой. «Алып кел, шауып келмен» жүргендеге, комсомол жастар арасындағы ұлан-ғайыр жұмысты кім істейді? (F. Mұс.).

АЛЫП ҚАШТАЙ ҚЫЗДЫ жасырын, атанасына білдірмей, ертіп әкетті, үрлады. Жас қыздың күйеу таңдал, жігіттің қатыны тастап, сүйген қызды алып қашуы кебейген еді (М. Ә.).

АЛЫП ҚАШТАЙ СӨЗ [ӘҢГІМЕ] ◎ АЛЫП ҚАШТАЙ ХАБАР *Негізі үйлір, ұзын құлақ, даурыңпа хабар, анық-таныры белгісіз лақап, қауесет.* Осындаи алып қашты сөздер балықшылардың аузынан түспей, әркім әр сақта салып... жүргенде, ақыры бір күні жас офицердің езі де келді (Ә. Н.). Осындаи шытырман оқиғалардың үстінен, мына жақтанды жандарал келеді деген алып қашпа хабар да естілді (С. М.).

АЛЫП САТАР Саудагер. (Біреудің мал-мұлқін сатып беріп, үстінен пайдай көретін кісі). — Тура келмедин! — деп, тұргандар тағы шулады. Әсіресе, Нұртаза, Сәрсенбай, Құдайберген, Садуақас деген алып сатар, подрядчиктердің дауыстары көтеріле шықты (І. Ж.).

АЛЫП ТА ЖЫҒАДЫ, ШАЛЫП ТА ЖЫҒАДЫ *Көңіл қалауынша істеді; қолынан бәрі келеді.* Абай да әүел бастан осы әшекейден, әсіре жылтыр нақыштан қашады. Бұл көркем сөздің жан бауарар күлін, бар асыл айбатын бір жолда мещеріп, оны өзіне бағындыран суреткердің едісі. Қазақша айтқанда, бұл — алып та жығамын, шалып та жығамын деген сез. (М. Баз.).

АЛЫП [АТЫП] ҰРДЫ *Бүйым құрлы көрмей көтеріп, лактырып ұрды.* Көтеріп арыстандай алып ұрып, Төсіне мінді болып тай лашын (РД).

АЛЫП ҰШҚАН Желікпе көнілмен елпілдеген. Осындаи алдын ала алып ұшқан қошемет жайға бір күні бес пәуескемең, тройкалар жектіріп, жез қоңырауларын бұлдынта шылдыратып, қазақтың Оразбай күткен үлкен төресі Әзімхан келіп түскен-ди (М. Ә.).

АЛЫС АҒАЙЫН [ЖАМАҒАЙЫН] *Жеті атадан аргы заузат, аргы аталардан барып қосылатын жекжат.* Алыс ағайын жекжат болды (АТ).

АЛЫС КӨРЕДІ [САНАДЫ] *Жат, бөтен санады.* Жақсыны алыс, Жаманды жақын көрме, Жақсы атансаң, басқаның жақын жеме (Ш. Құл.).

АЛЫСҚА КӨЗ ЖІБЕРДІ [САЛДЫ, ТАСТАДЫ] *Откенди шолды, ой жіберді.*

Көз жиберсем алыска, Көпті көрдім дегенім — Көп зарықкан ел екен (Жамбыл).

АЛЫСҚА ҚОЛ СЕРМЕДІ Терең ойлады; бінкті меже етті. Ол көп ойлаң, жырақса, алысқа қол сермейтін кісі (АТ).

АЛЫС ҚИЯ Қыры шет, ұзақ жер. (Осындағы «қия» деген «қыры алыс» ұғымын білдіріп, плеоназмды тізбек жасалып тұр). Алакандай бұл жерге, Қалайша енді сыйрысын. Жақын ең кеше жүргенде, Вүгін сен алыс қылсың (С. Мәу.).

АЛЫСПАҚ ҚЕРЕК ПЕ, АТЫСПАҚ ҚЕРЕК ПЕ Ертегі кейіпкеріне тән курс шарты. Үшінші дәуі: «Мениң екі інімді елтірген қандай дәусің? — деп, ақырып шығады да,— алышпақ керек пе, атыспақ керек пе? — дейді (КЕ).

АЛЫСТАН ТОЯТ ТІЛЕДІ Елге қамқор, пана болатын, ел қамы ушін сырт жаңқа көз тігетін адам туралы айттылады. Алдынан құйын оратып, Бекендей оғып жеделді. Еспенбет ер сүнкардай, Алыстан тоят тіледі (Д. Б.). Тұйғын құстай алыстан, Толт тілер деуші едім, Бұнағы алтын белін, Семсер ілер деуші едім (Д. Б.).

АЛЫСЫП ӨЛЕДІ Өлгенше алысып, жанталасып, арпалысып қалады. Не болса да дүшпандарыммен алысып өлемін (І. Е.).

АМАЛ-АЙЛАСЫ ҚҰРЫДЫ [ТАУСЫЛДЫ] ◉ АМАЛЫ ВОЛМАДЫ [ҚҰРЫДЫ, БІТТІ, ТАУСЫЛДЫ] Қолдарынан ештең келмей қалды. Ханға естіртуге қорқады. Бірак хан қысқасын, айтпаста амалы болмайды (КЕ). Енді амалы құрьеп, жас баласын арқалап, әлдекімнен жәрдем іздел, шұбыра бастағандар байкалады (М. Э.). Шал мен кемпірдін амал-айласы құрыйды. Екеуі бірдей егіліп жылады (КЕ).

АМАЛДЫ СӘКТІ, АБЫРОЙДЫ ТӘКТІ Жамандық істеді, әрек істелген істі бұзды. Ай, маймыл! Әр алуан ойыншы едін, ойнап айтасың ба, шындан айтасың ба? Амалды сокпе, абырайды тәкпе (КЕ).

АМАЛ ЖОҚ [ҚАНША, НЕ, БАР МА, НЕШІК] ◉ НЕ ШАРА Шарасызың, лажсызың. Қадірл басым, Қайратты жасым,— Айғаймен кетті, амал жоқ (Абай). Амал жоқ, қайттім білдірмей, Янырым-ау, қайтіп айтамын? Қоймады дертің күйдірмей, Не салсан да тартамын (Абай). Айрылатын жетті гой күн, Амал бар ма, жан жарым? (Б. К.). Амал не, мениң сез айттымды тілегітін сияқтысыздар (К. Ж.). Тілегімді бермесен, Амалым не, жерлесең? Үйір қылма бойыңа, Шыны жақсы көрмесен (Абай).

АМАЛ ҚЫЛДЫ ◉ АМАЛЫН ІЗДЕДІ Айла жасады, тәсіл қолданды. Қақпаны ашайын деп хан ұмтылды, Тұтқасын олай-бұлай қатты жүлді. Аша алмады қақпаны, үміт үзді, Ақылдасып тәуір-ақ амал қылды (Абай). Карапаш сұлуға га-

шық болады. Енді қалайда Жиреншешінде өтіріп, Карапашты өзі алу амалын іздей-ді (ШС).

АМАНАТ СӨЗ ТАПСЫРДЫ Сөзін жеткізуіді өтінді. Егер де Қызырға жолықсан, саған мен аманат сөз тапсырайын (КЕ).

АМАНАТ [АМАНАТҚА] ТАПСЫРДЫ 1. Аманат қылды; сақтауға тапсырды. Әуелі алла, екінші пірлерге баласын аманат тапсырып бір сез дейді (КЖ). 2. Кеппілдікке берді.

АМАНДАСЫП ҚАУЫШТЫ Құшақтасы; қоштасып көрісті. Амандастып қауышып, Айрылысадар күн болыпты (БЖ).

АМАНДЫҚ ЖОҚ, САУЛЫҚ ЖОҚ Шу дегеннен, бірден сөзге келмей-аң киев кету.— Амандық жоқ, саулық жоқ, берген сәлемімізді алмай жатып, мұншама түйілгенініз не, агасы,— деді Есіркеген биязы үнмен (І. Е.).

АМАНДЫҚҚА МАЛ АЙТТЫ Есен-саулық ушін қурбандыққа мал атады. Туганнан ардақтапты бай-бейбіше, Мал айттып амандыққа әлдененеше. Сақта деп, тілден-көзден сыйыныпты, Су ішсе, қырга кетсе, шебін жесе (І. Ж.).

АМАН-ЕСЕН ҚОЛ-АЯҒЫНДЫ БАУЫРЫНА АЛДЫҢ БА? Аман-есен босандық ба? (Бала тапқан әйелдерге айттылады). Немерे сүю адамға, әсіреле Сырбайға қандай зор қуаныш. Сол үміт жүргерін үзліжыта отыра, Сырбайдың қорқатыны — «аман-есен алқ-қолын бауырына алса...» (С. М.).

АМАН-ЖАМАНАНЫН БІЛДІ Аман-есен-дігін, қындыңыққа ұшыраган-ұшырамаганын білді. Сендер жүре беріндер, сендердің аман-жамандарынды аспандарға жүлдіздардан білемін, — деді (КЕ).

АМАН ҚОНЫС БОЛЫСЫН! д и а л. Қөшип-қонып, үй тігіп жатқанда айттылатын тілек (Целин., Ер.).

АМЕРИКА АШТЫ кекесін. Жаңалық тапты. (Ол бірінші болып жол салды деген мағынада орыс тілі арқылы пайда болған калька). Бұл атыраптың байлығын совет ғалымдары әлдеқашан-аң зерттеген. Одан кейінгілер Америка аша алған жоқ (ЛЖ).

АНА КӨРГЕН Үлгілі, өнегелі әйел бала туралы айттылады. Ана көрген тон пішер, Ата көрген оқ жонар (Мақал).

АНАНЫҢ АҚ СҮТИ Адамгершілік, арユлт. (Ананың адал нисті туралы айттылады). Бойдағы адамдың сана ананың ақ сүтиңен нәр алып, нұрланған (С. Бақ.).

АНА СҮТИН [АҚ СҮТИН, ЕМШЕГІН] КЕККЕ [АСПАНҒА] САУДЫ ◉ АНАННЫҢ АҚ СҮТИ ҰРСЫН! қарғыс. Ата-ананың үмітін, тілегін ақтамаған балага айттылады; ана бала ісіне қарсы болғанда айттылады. Шіркін сұлу дүниені, Талқан-датсақ тас жүрекке, Жан күйдіріп іштің

шері, Ана сүтін сауар көкке (Д. Э.). Сүлгемен жұлқынып кетуге айналды. Ак сүтімді көкке сауам! Өйел омырауын жыртып жіберді (С. Е.). Қалқам Зейнешжан, тілімді алмасаң, емшегімді көкке сауам, қолымды теріс жайып, қарғыс берем (Б. М.).

АНАҢНЫҢ КӨРІ ЖАНГЫР! қа рғыс Анаңның көрі жангыр, мұнда орман сияқты орман бар ма. Кілең бір шімдей нәрсе (Т. А.).

АНА СҮТІ [НИҢ ТАБЫ, ЕМШЕК ТАБЫ] АУЗЫНАН КЕТПЕГЕН [КЕППЕГЕН] ◎ **БЕСІК ТАБЫ АРКАСЫНАН КЕТПЕГЕН ◎ ЕРНІНЕҢ ЕНЕСІНІҢ ЕМШЕК СҮТІ КЕТПЕГЕН** Өте жас, сәби. (Бұл тіркес, көбіне, біреуді жассынып, қомсынып айтқанда, ісін ерсі көргенде, кеміткенде қолданылады). **Ана сүті аузынан кетпеген** он жасар балаңың сөзі сайдың тасында кесек жатыр (С. О.). Микола ана сүті аузынан кетпеген сары үртек балатан екен (Қ. Сат.). **Емшек сүті кеппеген ернінен** Екі інімді мен қайтіп асырмын (Қ. Жұм.).

АНА СҮТИН АҚТАДЫ Анаңың ізгі тілегінен шықты; ана, ел сенімін орындаады. (Бұл фраза «Отан сенімін ақтау» мағынасында да жиі айттылады). Қажырлы тұған жас бала, Самолет жерге түскенде, Қорықлаған, саспаған. Ерлік десен, осыны айт. Сабырлықпен батырым, Төрт дүшпанды өлтіріп, Өзін аман сақтаған. Батыр десен, осыны айт, **Ана сүтін ақтаған** (Н. Б.).

АНА СҮТИН ЕМІСТИ Birge, тел есті, бір аданы тел емді. Аман болғын, хош жігіт, **Ана сүтін еміскең** (БЖ).

АНАСЫНАН КАЙТА ТУҒАНДАЙ ◎ ЕНЕДЕҢ ЕКІ ТУДЫ Дунисеге қайта келгендей. (Ауырып я мертігіп аман қалғанда айттылады, қартайып отырып қалған кісіні күтімге алғанда айттылады). Анасынан қайта туғандай, Жанылдың жаңа өмірі басталды (Г. А.). Тұғырақ қонды қайта қанды балақ. Сапақжа жаңа кірді жан домалап. «Енеден екі тубың Сапағым!»— деп Мәз болыш Үйсін, Дұлат кетті тараң (І. Ж.).

АНА ТІЛІ Туган халкының тілі. Бала тілі балдан тәтті, ана тілі одан тәтті (АТ).

АНАУ-МЫНАУДЫ ҚОЙ Бос сөзді, көр-жер, берекесіз жұмысты таста деген магынада айттылады. Сол-ақ екен, Шәлтік анау-мынауды қойып, өз басының ендігі ерлігін қаңтара тұрып, колхозға қарай салып еді (М. Э.).

АНАУ-МЫНАУ ЕМЕС Екінің бірі, әлде-кім емес. [Айғаным] Жастай көрі кісіге және анау-мынау емес, ханға әйел болған ол, өзінің қоғам ішіндегі орнын, Үәліге некесі қылғаннан-ақ білді де, «ханның әйелі», «әулиенің қызы» деген атақ-абыройна кір келтірмеуге бекінді (С. М.).

АНДАЙ ЖӨНЕЛДІ ◎ АНДАП [АНТАЛАП] КЕЛДІ Лек-лекімен түс-түстан жапа тармагай, қаптай ұмтылды, түс-түстан төніп келді. Жұман аулынан андай жөнелген шапқыншыларды Омар өз көзімен көрген (Ф. М.). Ес-түсі жоқ мас фашистер, Андал келед иттей ұлып. Наталья ұшынтурды. Шабуылта кетті жүріп (С. М.). Атаңа лагынат, алпыс ит, Жанын өзі берсін деп, Қорлықпенен өлсін деп, Анталап келіп тұрады (ҚЖ).

АНТ АТҚААН [ҰРҒАН, СОҚҚААН] ◎ АНТ АТСЫН [АТТЫ] ◎ АНТ ҰРСЫН [ҰРДЫ] Оңбаған, жексүрін; елдің қарғысы аткан; үде-серті бұзған; оңбады, қарғыс атты. Қашан қалар күншілдік, бұл ант атқан, Өсек айтып, етірік жала жапқан. Адал жүріп еңбектен, киіп-шіпей, Бақытына біреудің көз алартқан (К. Э.). Абайдың өзі де өмірінде алғаш рет Бөжейден түңгілгендей бол қайтқан. Қатыны ант үрган болса, ең болмаса, Бөжей женге салса нетті?— деп ойлаған (М. Э.). Үйіне кеп, асынды жеп, адал дәмінді татып отырып-ақ, астыңдағы текеметінді тіліп, үйінен шыға теріс айналып, сыртынан бес тынға сатып кететін ант үрганың дәл өзі (Ә. Т.). «Апыр-ай, енді не қылайын?! Ақылын болса, айтшы?»— дедім. Ол ант соққан, жатып тұрып өзімді секкени ғой (ҚЕ). Ант атсын сен! Осыншама зарықтырыган кез жасымның обалы саған. Бар емірімнің қүйігі енді саған жабыссын (А. Б.). Ей, Қатақаның ханы хан Тұрсын, Кім арамды ант үрсын. Жазықсыз елді еңіретіп, жер тәңірісіп жатырысын (ШС). Ден айналмай ант атты, Бұксіп, бықысып ар жағы (Абай). Байыған сайын күтім жоқ, Бейлі кетті, ант атты (Абай). Өтірік-өсек аяңды, Іркіл mesten соғады. Қасам ішіп, ант үрүп, Тіліне алар тобаны (Б. Қож.). Барінен ұлы қайты жаңа батқан, Сардарды тас түрмеге жау қаматқан. Алдады арсыз, тексіз сұм азғындар, Ант соққан, құдай қарғап, құран атқан (Ф. Қ.).

АНТ БЕРДІ [ШІШІ, ЕТТІ] ◎ АНТ ҚОСТЫ ◎ АНТ СҮЙН ШІШІСТИ ◎ АНТ СҮ [ҚАСАМ] ШІШІ Уәдесін берді, серт етті, қарғанды, анттасты. Досынмын деп ант береді, Жем ізделеген жанама. Жем таусылса, жалт береді, Сенерлік дос санама (С. С.). Адалдық пenen адамдық Ант беріп туын ұстаған (Қ. А.). Ант етем, сөзләтайды, менің шыным, Сүйегем жоқ еш пәндені сенен бұрын, Жан сырын сен сезгенсің, сен ашқансын, Сақтаулы түкірінде жүрегімнің (О. М.). Бенденің жетпес көзі келесіге, Ибілстің кірмеу егесине, Азалда кайыр-ушыр жазылған соң, Ант етем, жокқа кайғы жемесіңе (А. Қор.). Ескі досын көргендеге, Есебі жоқ ант išin, Аруақ құдай айттысып: «Сыр алғалы айттым» деп, «Жауынды алдаң қайттым» деп, Құдайдан қорықтай ант үрган, Иманың жүзін тоздырар (Абай). Былтыр ермін деп жүрген Досқазы естіп ант су išin, қолдасып, уаде бергенде негізін еді?

(Ф. С.). Деді ол: сүйсін-құшын, жасын сыйын, Иланба, ант су ішсін, құран тұтын. Тон пішіп, мен өзінше ізін баксам, Осы гой тілейтін қызғаныштың (М. Әл.). Өтірік-есек, аяңды іркілмestен соғады. Қасам ішін, ант ұрып, Тіліне алар тобаны (Б. Қож.).

АНТ БҰЗДЫ ◉ **АНТЫН ШАЙҚАДЫ** Сөзінде тұрмады, үздеден тайды. Қасыма ерген жолдастар, Антыңды бұзып айрылма, Зейініңді бермен сал (М. Ө.). Антасып алқайды, Сен тентек демеске. Кім антын шайқайды, Амал жоқ жемеске (Абай).

АНТ-ИМАНДАЙ ҚӨРДІ [ҚӨРІП, САҚТАДЫ] Ар-ұятындағы қастерледі. Өзі құбылам, Сөзі құран, Ант-иман деп сақта-дым (Б. К.).

АНТ МЕЗГІЛ Өлер шақ, өлімге ерік-із бойсұнар мезгіл. Жүрт айтқан сол ант мезгіл келсөн керек, Мен де бенде, амалсыз көнсем керек. Қызығы зор қайран дос, қайран тату, Сендер өлдің, мен дағы өлсем керек (Абай).

АНТ СҮЙЕК Соғымға сойған мал етінің сақталған айтық (ең соңғы кәделі) мүшесі. Қазақта, әдетте, соғымның ең ақырғы еті ретіндеге жамбас сүйек сақталады, мұны қонаққа асса, қонақ: «ант сүйек салыпты, бұл үйде енді ет жоқ» — деп ойлады (АТ).

АНТТЫҢ ҚАНЫН ПШТІ Серттесіп, егеске көп түсті. Анттың қанын көп ішкен, Айданында туған тел Орақ (ОМ).

АНТ ШЫҚТЫ Ант ұрган пәле шықты. Еңбегі жоқ еркесіп, Бір шолақпен серкесіп, Пысық деген ант шықты (Абай).

АНТЫ БЕРИК БОЛДЫ Сертінде, үзеде тұрды. Артқы антың берік болса, Біз барадың сіздің елдерге (ОМ).

АНЫҒЫНА ЖЕТТИ ◉ **АНЫҚ-ҚАНЫ-ТЫНА ЖЕТТИ** [ҚАНДЫ] Дұрыстығына сенди, ақ-қарасын айырды, көзі жетті. Өмірдің анық-қанығына жетпеген жас қызға осы көз қарастан еткен жауыздық жоқ (Ә. Сат.). Тағы да өзі сыр берер, Анығына қанарын... Ақырын құдай онда деп, Бар үзірі сол дағы, Тауып берсе баласын (М. Сұл.).

АНЫҚ ҚАСҚА ЖОЛ Бұл жерде тұра, айқын, даңғыл жол мағынасында айтылып тұр. Жоқ, тартпас, тартылmas та, тарықпас та, Жамаудан жалшы табың, жалықпас та. Әділдік, туыскандық, тегистікке, Адаспас оның жолы анық қасқа (І. Ж.).

АН БОЛДЫ¹ Жабайы болды, қашып журді. Қыз қайны, қыз төркіні куды бізді, Қоймады қайда барсақ ізімізді. Аң болып, Адай жақта алты ай жүрдік. Ол ұстап бермек болды өзімізді (І. Ж.).

АН БОЛДЫ² д.и.а.л. Таң қалды, қайран болды; ескерді, байқады; сақ, аңға-

рымпаз болды. Үйде сондайға аң болып істемелі. Мұндай колхоз жұмысынан бетімен кетушілерден аң болыңдар (Түрікм.: Таш., Ашх., Мары).

АНҒАЛ [АНҚАУ, АҢҒЫРТ] БАТЫР Оң-сол істі ескере, есептей бермейтін ән-гүдік батыр. Аңғал батыр атанып қалмай ма? Сақ болмай, салкамдық қылсан, бойыңа мін болар (М. Ә.).

АНДЫСЫП АЛДЫ [ТҰРДЫ] Бірінің ізін бірі аңдыды, жауықты, соңына түсті, өшікті. Ағайын араз мал үшін, Аңдысып алды абысын, Жаттай болды танысың (Д. Б.).

АҢ ҚАҚТЫ д.и.а.л. Аң үркітті. Мен ол кезде аң қагуышы едім (Сем., Абай).

АНҚАСЫ ҚҰРЫДЫ [КЕПТІ] Шөлдеді, сусады, таңдаілы кепті. Қайырсыз итке мал бітсе, Аңқаң құрып келгенде, саумал бермес ішерге (Б. Қ.).

АНДАМАЙ ҚАЛДЫ 1. **Байкамай, аң-гармай қалды.** Қарқынмен катты келгенде, Аңдамай қалад ақылым Қай сөзіміңді дүзігін (Б. Ө.). 2. **Түсінбей қалды.**

АНСАҒАНҒА СУСАҒАН Ойлағаны болып, ізdegен табылды. («Іздеңгенге сұраған» деген сияқты, көбіне, мысылы ретінде қолданылады). Айқайда талай түс қал, Ақсынғанды бектерді, Альтықты талай басқындал, Алыста талай бексерді, Айтып-айтпай немене, Аңсағанға сусаған, Алысуға деп келді (І. Ж.).

АНСАРЫ АУДЫ Көңілі ауды; ықыласы түсті, ынтық, ынтызар болды, құштар болды. Балуан Шолақтың өзіне аңса-ры ауганған Фалия ана жылы да көз қара-сынан аңғарған (С. М.).

АН-ТАҢ БОЛДЫ ◉ **ТАҢ БОЛДЫ** ◉ **АНЫРЫП** [АНЫРҚАП] ҚАЛДЫ Дағдарды, дал болды; таңғалып қалды.— Үят екен,— дәді де, ол теріс айналып кетті. Мен аң-таң болып қала бердім (Ә. Ә.). Ал, Қактайдың дұрыс болса жайтесін?— дегенде, жаңағы желліпіп келген аттылардың барлығы да аңырып қалды (М. Ә.). Қан базардың ортасында кенет құшыңтай алған жігіттің кім екенін ажыратса алмай, аң-таң болған Виктор шұғыл бұрылғанда, Рашид Мұстафинмен бетпе-бет тұр еді (Н. Ор.).

АНЫЗАҚ ТАМЫЗДА Мейлінше атап ыстықта. Аспан атап, шыжып күн, Жер қуырған қамбаз тұн, Жел аңызақ тамызды. Бойжеткендей бұлысып, Дөнді дем-деп толықсып, Астық пісті аңызда (І. Ж.).

АНЫЗҒА АЙНАЛДЫ ◉ **АНЫЗ ҚЫЛДЫ** [ЕТТИ] Атагы, даңқы шықты, ел аузында лақап болып тарауды; жыр қылды. Москва түбіндегі кескілескен ұрыста сол Абдолла ақын аңызға айналып, қас батырша қаза тапты (С. Мәу.). Бұл әнгімені, аңызға айналған көркіті де ақылды Ақботаны қалай ізден тапқанымды, бірекі ауыз сөзбен баяндай кетейін (З. Ш.).

Баратын қара малды айтқанда, жетпіс жылқы, отыз түйе атады, Құнанбайдың құласы мен жирені деп, жұрт аңыз қыла береді. Амантай ауылынан аяры жоқ (М. Ә.). Сонымен сол кеткеннен бұрылмады, Қайтқан жан құмырсқадай қыбырлады. Өзара елген атты аңыз қылып, Таралды алды-артына руラуды (І. Ж.).

АНЫСЫН АНДАДЫ Райын байқады; бет алысын аңгарды; істін бет алысын, бағдарын, әліптің артын бақты. Не деп жазу керек қызға (Әсімага)? ...Әлде, бұл мәселе жайында үндемей қоя тұрып, әзірше аңысын аңдау керек пе? Ол да, бул да Жақыпбектің көкейіне қонбайды (М. И.).

АПАЙ ТАПТЫРМАЙДЫ д и а л. Ес таптырмайды, есін шығарады. (Кост., Жан.).

АПАК-САПАҚ [-ТА] АКШАМДА Кешкүрым, інір қарандысы мезілде. Акшамда апақ-сапақ сауда біткен, Інгенді тіркең керуен жүріп кеткен. Артына қарай-қарал, боздай-боздай, Құба құм, қоңыр түнді құңғиренткен (І. Ж.).

АПАЛАКТАП ТҰРА БЕРДІ Асып-састы, қалбалаштады.— Үа, кімсін, кімсің жандарым? — деп, апалақтан тұра берген еді, алдымен келген жұқалан жігіт:— Құла айғыр! — деп, бір жолдастың тұртіп, шалға қарай нұсқап қалды (М. Ә.).

АПАЛАҢ [ОПАЛАҢ] -ТОПАЛАҢ ВОЛДЫ Әбден әбігерленді, астан-кестені, қым-ғұыты шықты. Әүл әскер ауылға таянғанда, Танабай аулы — Танабай үйі жынын тигендей, апалаң-топалаң болып жатты (С. С.).

АПАПИ-БОПАПИ [ӘМПАЙ-ЖАН-ПАЙ] ВОЛДЫ Ауыз жаласты, сырлас болды, (Әзіл-қалжың сез).

↑ АПАТ ВОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] ◉ АПАТҚА ҰШЫРАДЫ [КЕЗІКТИ] Зор шығынға ұшырады; күл-талқаны шығып құрады; қиямет қырын, булиншілік болды. Нұржан киялданып кеткендей, тұңжырап жатыр. Ия, үлкен апат болды гой. Сұмдық апат (З. Шук.). Кейінгі жақтан апатақ ұшыраган халықтың неше тұрлі аянысты, тарғыл даусы ызын-ызындаап құлағынан кетпей қойды (Ә. Н.). Қерінген қарайдан қалың жусан, Қылармын берінді апап біраң тұрсам. Жолбарыс, ырылдаған қабылан, бөрі, Шыңпайды неге атың мендей туаса? (М. Б.).

АПҚА-САПҚА ВОЛДЫ д и а л. Алқам-салғам болды. Ол апқа-сапқа болды (Жамб., Жам.).

АППАҚ ҚУДАЙ [ҚУДАЙ БОЛДЫ] ◉ ҚУДАЙ БОЛДЫ Бол-боз, жуған шүберектей, жузінде бір тамши қаны жоқ, Камшысина таяннып, тымағын басынан алмай, бір тізерлең отыр. Өні аппақ құдай. Сәл қанталай түскең ажарлы, отты көздерін Абайға қадай түсіп, Дәрмен асыра сей-

леді (М. Ә.). Кемпір кимешегінің сол жағын көтеріп, аппақ құдай болып кеткен самай шашын көрсетті (Ә. Нұр.). Ханның көмекші үәзірлерінің бәрін адамына әлтіртіп, үйге келсе, келіншегі аппақ құдай болып жудеген, құр сүйек, тек ілініп отыр екен (К.Е.).

АППАҚ САЗАНДАЙ Жұп-жұмыр, толық, ет-жәнді, көрікті, балғын. (Кейде мысықтың ретінде айттылады). Екі шекесі торсыктай, аппақ сазандай Сұраған үйқысын ашып, жымысып күлді де, көзін үқалады (С. М.).

АП-САП ЕТТІ Тас-талқан етті, тыптылып етті, жоқ етті. Ұлатайдың асыфуның және бір себебі, нәкерлерін ертін хан Мұғалжардан құлан аулауга кеткен. Ел кайта оралғанша, барлығын ап-сан ету (К. Жұм.).

АПТАБЫ БАСЫЛДЫ Ыстығы басылды, салқындағы. Жауынға мен кеудем тостым Басылсын деп аптағы; Кәдімгідей қара қошқылт Әүлт аспанда қаптады (Т. Ә.).

АПТАЛЫҒЫ ШЫҚТЫ Әбден қалжырады, шаршады, діңкесі құрыды. Апталығым шығып, әзер бітірдім (АТ).

АПТЫҒЫН БАСТЫ 1. Қөнілін, екпінін басты. Ұзілістен кейін ойын сәл саябырлайын деді. Киевтіктер қарсыластарының аптығын басуға тырысып, допты бір-біріне ұзақ қыдыртумен болды (Әкім.). 2. Қоңыл орнына түсті.

АПШЫП БІТТІ д и а л. Арықтады, күй кетті, қоңы тайды, еті тартылды, кіширейді. Былтыргы семіз қара бура биыл ашып біткен екен (К. орда, Арап).

АПШЫСЫН АЛДЫ [ҚҰЫРДЫ, ТАРЫЛТТЫ] Берекесін кетірді; қатты састырды; жан алқынға алтып тықсырды, қысты. Алатудың тесінде еркін көсліліп жатқан бай ауынның апишысын алыңқырап, жиырмасының жылдар да келді (С. Бер.). Шекен күнсіп, бұрымың сірке-сірке бол тал түске дейін жатқансың гой, солай гой, ә? — деп ол әйелінің апишысын құырып жеп жібере жаzdады (Ә. Н.). Аузына қара су тамыздырмай, өз-өзінен апишысын тарылтып, шайпау татыр еді, сусын сұратты (К.Ә.).

АПЫ КІРПІ, КҮПІ ШЫҚТЫ Асып-састы; асығып, бір кіріп, бір шыққан карбалас күйге түсті. Айналамда әбігер шегін, алы кіріп, күпі шығып жүрген адамдарды көрдім (С.К.).

АПЫЛ-ТАПЫЛ [ҚАЗ-ҚАЗ, ТӘЙ-ТӘЙ] БАСТЫ 1. Аяғын жаңа қаз-қаз басып, тәй-тәй жүре бастаған бала туралы айттылады. 2. Әмір жолына, бір іске алғашқы кірісken шақ. Бірақ «Желдірменін» музикалық құрылышына, көлемді жағына, мелодиялық құбыльсына қарағанда, Ақаның талаптанып, жаңа-жаңа творчество-лық қадамын апыл-тапыл баса бастаған кезінде шыққанға үқсайды (А. Ж.).

АПЫР [ОПЫР] -ТОПЫР БОЛДЫ Астан-кестенін шыгарды. Апыр-топыр болып, шашқ-шүңк еткізіп мылтық атар (С. С.).

АРА АҒАЙЫН Бейтарап адам. (Талас, егес бола қалғанда, екі ортага билік айтатын қалыс кісі туралы айтылады). *Ара ағайын* екі жағына адап сезімізді айтып, достық білдіргелі келдік, — деді (Ф. М.).

АРАФА ӘЗӘЗІЛ [-ШАЙТАН] КІРДІ ◎ АРАФА ОТ САЛДЫ [ЖАҚТЫ, ТҮТТАТЫ] *Біреуді біреуге шағыстырыды, әле қоздырыды, араздастырыды, біреуді біреуге айдал салды.* Ішек айналмас іші тар, Кейбір әйел қызық қой, Екі араса от жағар, Такыс ойлы бұзық қой (К. Мұк.). Аナンың балааларга ала карауы *Төлеғен мен Саяттың арасына от жаңты* (ХМ). Сені әкем жақсы көріп кетті деп, Дардан араларыңа от салғалы жур (А. Х.). Желбуаздар көрінген елге, басқан жерге әйгілептің қана коймайды. Тұртқілей-туртқілей, Омар мен Оспанның арасына от тұтатты (С. Т.).

АРАДАЙ [АРАША] ТАЛАДЫ ◎ АРА ТАЛАГАНДАЙ ҚЫЛДЫ *Барлығы бірдей түс-түстан жабылып жеп жібере жазады.* Адамның кейін өзі еске алуға жириктіп, бастан өткен кездерін болады. Ойы құрығыр бір қозғалып кеткен соң-ақ, қанша қусан да, ұясы бұзылған арадай әршелене талайды (Т. А.). Мырзам, енді бас амандығын тілейін. Ойында әлі ештеңе жоқ. Ермекжанды жабылып араса талап жатыр (Ф. Мұс.). Қек блін тебініп Әбен шапанды жабықтан суырып алғанда, сырттағылар анталап, Әбенді қамалап, ара талағандай қылды (С. С.).

АРАЗ БОЛДЫ Ренжісті, өкпелесті, араздасты. Таласып тарқайды, Ақшадан төрт-беске. Бірлікті шайқайды, Араз бол өнбеске (Абай).

АРА ҚОНДЫ *Орта жолға бір тунеді.* Бүгін жетеміз деп өктемейік. Асықпай, ара қоныптақ барайық, дескен-ді (М. Ә.). Кешке сабылып келіп ара қонып, ендігі елімізге әрек жеттік (С. С.).

АРАЛАРЫНА ҚЫЛАУ [АҚАУ] ТҮСТИ ◎ АРАЛАРЫНА СӨЗ ЖҮРДІ Араздасты, көңілдеріне кірбін ілінді. Эрқайсысы өзін Яссасу мешітінің күмбезіндей үлкен санайтын екі рудың батыры жанжалласса, оның артында тұрган екі руел де қырғы қабак болады. *Араларына қылау түседі* (І. Е.).

АРАМ АС Ақын *бұл жерде өмірдің сүріккисиз көрінін, қызықтың буйырмайын бейнелеп отыр.* Бар денемнің бәрі — бір мұз, қайрылуға жарамас. Міне дәүлет, міне асыл қыз, Болды маган арам ас (Абай).

АРАМ АС АЛМАДЫ *Нәр таппады, аузы асқа тимеді.* Бүгін таңертекнен кешке дейін қолым тимей, аузыма арам ас алмадым (АТ).

АРАМ БЕЗ Ақын *бұл жерде керексіз, пайдасыз деген мағынада қолданып отыр.*

Сұлу қыз берен я батыр, Болмаган соңтәнір алғыр, Шығып кетер я қалғыр, Оғар ақыл — арам без (Абай).

АРАМ БЕЗ КӨРДІ Шет қақпайлалды.

АРАМДАП ТАСТАДЫ ◎ АРАМ ЕТТИ Жарамсыз етті, бұлдіріп қойды; алақаудан етіп, бүтінде арамдал тастады (Ә. Н.). Ертең кіріп келіп: «Сенің інің халал тесегімді арам етті, ақ некемді аяқа басты, аяулы өмірімді жер етті, тұрмысымды қорлады, жұрт алдында көрге кіргізді», — десе, не деймін? Аға-жәңге алдында не деймін!... (Х. Е.).

АРАМДЫҚЫНА [ҚҰЛЫҒЫНА, СҮМДЫҒЫНА] НАЙЗА БОЙЛАМАЙДЫ Құлыш-сұмдығы күшті адам туралы айтылады. (Осындағы «найза» орнына ауызекі тілде кейде «сырық», «құрып», «бақан», «таяқ» сөздерінің бірі қолданылып тағайтула береді).

АРАМДЫҚ БАҚТЫ Қара ниеттік жолға түсті, ізделеген жамандық болды. Тентекті жасқап қақпайдың, Өсекшінің мактадың, Арамдық болды баққаның (Д. Б.).

АРАМЗА ҚОЗДАДЫ *Күйегі алынған малдан ерте туған қозы туралы айтылады.* — Қойдың арығы, сұнктан ұшканы болса, арамза қоздап қалатыны болса, — бұлардың бәріне де баспана табамыз — деді Жарасов (М. Ә.).

АРАМ ҚАТҚЫР! қарғыс. *Арам қатқыр, Кекшолақ, Жамандатқыр, Кекшолақ* (К. Ә.).

АРАМ ҚАТТЫ, АРАМ ӨЛДІ 1. Сеспей қатты, тұлқ серіппеді, бауыздауға келмей, арам өлді. Мойны әбден қарысып, кажыған Ақмөншак сүрініп кетіп, омақаса құлады. Көзі бозарып, тұяғын бірақ серіппеді, арам қатады (С. Тал.). Оның маган лауға бермен аты ақырында арам қатты (АТ). Сорпалық еті бар көк лакты әкем көрер көзге арам өлтірді (АТ) 2. Қарадай жүріп, тектен-тек өліп (куйін) кету.

Мұндай байғампаздық, сергектік біздің дағдымызға айналған еді, ал сақтықсыз жүрген жауынгер тектен-тек арам өледі (Қ. Қ.).

АРАМ [СУЫҚ] ҚОЛ Қасқунем, арамза, сұғанақ қол. Өзге тілек тілемеймін, осы құшагын жазылмай кетсін. Айырмасын арам қол (М. Ә.).

АРАМНАН ЖЕРИМЕЙДІ Жеуге, устауға болмайтын нәрселерден жиіркенбейді. Ит жерімес арамнан, Құдай безер харамнан, Мехірден қатты мал бітіп, Кеттесе мал қорадан (Ш. Қ.).

АРАМНАН ТАПТЫ *Некесіз, көлдеңең жүрістен туған бала туралы айтылады.* Өзінен туған Кенжебекті (Қанап) Алуа басқа біреуден тапқан етіп, қаралайды. «Бұл баланы сен арамнан таптың!» — дейді (М. Ә.).

АРАМ НИЕТ [ОЙ, ПИФЫЛ, БЕЙІЛ]
Көңілі кара, бұзық адам туралы айтылады.— Кой, ойбай! — деп бажылдады Алым байғұс абыржып! — Біреу-міреу арам оймен жіберсе... Ешкімнің ала жібін аттап көрген жоқ едім (ҚӘ).

АРАМ СІДІК Некесіз, көлденең журістен жаралған деген магынада айтылады. (Бұл жерде тұқымға, әкеге тартпай тұған деген мағына береді). Құннен-қүнгө тарталып, Заман ақыр кезіндегі Ұл сыйламас атасын, Арам сідік болған соң, Атасы бермес батасын (Ш. Қ.).

АРАМ ТАМАҚ Еңбексіз күнелгүшіл адам, жатып ішер жалқау туралы айтылады.— Маган десе, патшаның қызы мен қатыны бол, арам тамақ болсаң, қор боласың,— дейді... Абай ағаң (М. Ә.). Қан аңсайтын, ұлттын арам тамақ, Атлантика мұхитын арамдамақ (Қ. А.).

АРАМ ТЕР БОЛДЫ Бекер, босқа әуренди. Сондағы Құлмамбеттің сезі мынау, Арам тер талай ақын болды бұлау (Жамбыл). Лактырыд көрпелерін шанырақтан, Кілемді, жүкті бұзып, бұрқыратқан. Бұлар бүйтіл арам тер бол жатқанда, Сау етіп Әжібай кеп түсті аттан (С. Т.).

АРАНҒА ШАПТЫ д и а л. Арандағы, насырга шапты. Оның халі барған сайын аранға шабуда (Ақт., Бай.).

АРАНЫ АШЫЛДЫ Ашқарақтанды, қомағайланды; аш көзденди. Байыган сайын араны ашылып барады. Бір нәрсе көрінер өзіне (АТ). Ескендір елде алмаған хан коймады, Алған сайын көңілі бір тоймады. Араны барған сайын қатты ашылып, Жердің жүзін алуға ой ойлады (Абай).

АРАНЫ ЖҮРДІ д и а л. Айтқаны болды. Оның бұрын араны жүріп тұратын (Қос., Об.).

АРАНЫҢ АШЫЛСЫН! Тәбетің устінен тарта түссін, ас ішкің келсін. (Бұл жерде шабыттың көзі магынасында айтылып отыр). Айнусыз алғыр көнілім, Арапың, әбден ашылсын. Жырларың — тұған сез гүлі, Будақ-будақ шашылсын (Б. Қ.).

АРАСАТ ОТЫ ЖАНҒАНДА, БУРА МҰЗДАН ТАЙҒАНДА Ауыз әдебиетінде өмірден торығу үғымында айтылады.

АРАСЫ АЛЫСТАДЫ 1. Жер мойны қашықтады, қашықта кетті. Барамын деп жүргенде танысқалы, екі ауылдың арасы алысады (АӘ). Ақ сұнқар қона кетпес ылай көлге, Жарасар шәйін бешпент қынай белге. Арамыз алыстал бір кеткен кезде, Кол уздік көрінгенен сұрай берме (АӘ). 2. Арасы сұйды.

АРАСЫ ЖЕР МЕН КӨКТЕЙ ◉ АРАСЫ ЖЕР МЕН АСПАНДАЙ Өте қашық, өшлиесіз алыс. Сөүле: — Мырқал аға, туыс сіздікі, жолдас біздікі. Бірақ азғындық пен Нұрланың арасы жер мен көктей емес пе еді, өзірше сабыр етіп байқасақ болмас па? — деді (Ә. Ә.). Сөз бен істің арасы жер мен көктей (М. Әл.). Арасы жер мен көктей адамдарды бірін-бірін қосып қойған тәнірінің құдіреті құшті-ау деймін (ҚЕ). Жақсы менен жаманын, Арасы жер мен аспандай, Байқарсын бір күн басыңа, Іс тускен кезде сасқандай (Б. Ә.).

АРАСЫ МАЙЛЫ ҚАСЫҚТАЙ Татуттетті, әкей-үкей. (Көбіне қалжың ретінде айтылады).

АРАСЫНА КІРГЕН СЫНА Арасына тускен кедергі, өкпе, ренші. Ойлаган сайын Қасболат екеуінің біте қайнасып кетті деген арасына кірген сынна тереңдеп барады (Т. А.).

АРАСЫНАН ҚАРА МЫСЫҚ ӨТТИ Екі адамның ортасына сұық сез жүгірді, өсек-аяңға ілікті. Келе жатып ол Еленаны ойлады. Қандай гана қара мысық жүгірді екен араларынан (М. Қ.).

АРАСЫНАН ҚЫЛ ӨТПЕЙДІ Өте тату болу, дос көңілді болу, ауыз жаласу магынасында айтылады. Базардан алып келген құміс құман, Жігіттің адастыран қалың тұман. Арадан қыл өтпестей тату едік, Біздерді араз қылған қай ант үрган (ХӘ).

АРАСЫ СУЫДЫ, СЫНДЫ Көңіл алшақтады, араздық қүшейді, арасы узілді, достық көңіл, қатынас бұзылды. Осыдан кейін екеуінің арасы біраз уақытқа дейн сүйнеп кетті (Т. А.). Егер екі достың арасы сүйнеп, жарылып барып, қайта жалғасса, бұрынғыдан бетер жымдастып кете-тін көз болады (Т. А.).

АРАСЫ ТАЯҚ ТАСТАМ Бір-біріне өте жақын, тығыз қонған көрші, көрші ауыл туралы айтылады. Мақаш қорығын қоршай отырған аралары таяқ тастам қазак ауылдарының қықы-жиқы бейнесі жойылып, тек қар астындағы көң жазықтың әр жерінен будактаған тұтіндері көрінеді (Ғ. Мұс.).

АРА [FA] ТҮРДЫ [ТҮСТІ] Арашашы болды, қорғады. Ешкім ара тұрган жоқ, Несібемді тигізбей (Б. Ә.). Нұртаза мені үрмак болып ұмтылғанда, арашашы бол кеп әлдекімдер арамызға түс кетті (С. М.). Ара түсін ажалдан, өздерін кеп ап қалдың (М. Ә.). Егер аның тазашың алғанын сезген болсан, не қылсан, о қыл, мен ара түспеймін, — депті (ҚЕ).

АРАША СҮРАДЫ [БЕРМЕДІ, ИЗДЕДІ, БОЛДЫ] ◉ АРАШАҒА ТҮСТІ ◉ АРАШАШЫ БОЛДЫ Айырды; басу айтыл, үрсты тоқтатты (қорғады). Араша батыр, араша, Араша сұрап мен тұрмын, Истеріңе жараса. Арашамды бермесең, Іс қылар-

мын тамаша (АБ). Сол заманда-ақ надандар шырыш бұзған. Жалғаның демін бұзып, хауіп қылғызған. Ақыл мен мал екеудін асырай алмай, *Арашашы іздепті* қатын, қыздан (Абай). Әмандада бұл өңірде тәндік, азаттық үшін күрес толастамаған, әсіресе, құндік өмір қашек қазақ әйеліне *араша бол*, әйел атын аңызға айналдырыған жерлер бұл (Ә. Нұр.). Қарайды қазақ байғұс тамаша, *Кім түсер*, жанжал болса, *арашаға?* Қотанына бір ауылдың кіріп барсам, *Кой қуып ойнап жүрген бала-шага* (В. Ш. Б.). Бұлардың жанжалын байқап калған тракторшы да жүгіріп кеп, *араша түсті*. Қой-қойлап, Ақанды кейін итермеледі (З. Ш.). Қасенің пышағы Айшаның жетасынан қадала бергенде, Самат жан ұшырганда атып кеп, пышақты қолға жармасып, Айшаның қазасына *арашашы болды* (М. Ә.).

АРАШАЛАП АЛДЫ Айырып алды, *корғап қалды*. Жайлдаудағы бес тебетіме хабар айта кет, мені жалмауыз кемпірден *арашалап алсын* (КЕ).

АРҒЫ АТАСЫ [ТЕГІ, ЗАТЫ] ◎ **ТҮП АТАСЫ 1.** Ата-баба, зауаты, улы атасы. *Арғы атасы қажы еді*, Бейістен татқан шәрбетті (Абай). **2. Иесі.** Түгел сөздің түбі бір, *түп атасы* Майқы би (Мақал).

АРҒЫ-БЕРГІНІ [ӨТКЕН-КЕТКЕНДІ] **ҚАЗБАЙ-АҚ ҚОЙ!** *Бұрынды-соңды болған істі қозғал азре болма деген магынада*. *Арғы-бергіні қазбай-ақ қой!* Әкесі елгенді де естіртеді. Не десең, о де, күркемді жалғыз сирыма тиеп аламын да кетемін (Ә. Н.).

АРДА БАЛА Әкесінің үйінен екі қабат болып келген көліншектен тұған бала не месе неке қылғаннан кейін аз уақыттың ішінде тұған бала.

АРДА ЕМДІ 1. *Тай шыққанша, есей-гене емді*. Ақ тай енесінің асаулығынан былтыр байланған. Был *арда емді* (М. Ә.). **2. Оңаша,** еркін иемденді. Магнит-кадан көгеріле үшқан бозғылт түтін аспанның тесін *арда емген қаз бауыр* бұлт мәнзелдес (С. Тал.).

АРДАҚ ТҮТТЫ *Құрметтеді, ардақта-ды, қадірледі, қадір түттү.* Бостандық пен бақыттың мұраттарын *ардақ тұтатын* прогрессілі адам баласы коммунизмнің енді елес емес, нақты тарихи шындыққа, қаһарман совет халқына қунбе-қүнгі іс программасына айналып отырғанын шын көнілден құттықтауда (СК).

АРДАН КҮСТИ [БЕЗДІ] ◎ **АР ТӨКТІ** *Ар-ұлттан жүрдай болды.*

АРДА ӨСТИ ЕМІН-ЕРКІН, бұла болып *өсті, еркін, азаттықта өсті.* Сенің әсем салтанатын, Артық Иран бағынан да. Сенің көркем қойныңдағы ел Бостандықтағын есекен *арда* (ӘжИ).

АР ЖАҒЫН ҚАЗБАЛАДЫ *Түгін қой-май сурады, ақиқатына жетті, сирын ашты.* Жоқ табылдығой, бай! Бала-шага-

ның істеген ісі болар. *Ар жағын қазбалат* қайтесіз (КЕ).

АР ЖАҒЫ ВЫҚСЫДЫ *Әуелі тәуірсін, соңынан пигылы бузылды.* Бір көрмеге тәп-тәтті, Қазаны мен қалбаңы. Дөң айналмай ант атты, Бұксіп, бықсып *ар жағы* (Абай).

АР ЖАҚ-БЕР ЖАҚ Қып үстады Екіге бөлді, алыстatty. Өзге кіслер мен өзінің арасына шекара қойып, *ар жақ-бер жақ қып үстайтын тәртібі* қатты жігіт еді (Ә. Н.).

АРЗАН СӨЗ *Пайдасыз кеңес; орынсыз, татымы жоқ судыр сез.* Өзің ойланышы, Нияз. Осында *арзан сез* екінің бірінен шығады,— деп Ләззат енді шешіліп келе жатыр еді (Т. А.).

АРЗАН ҚОЛ *Жұпныны, қарапайым, құны төмен нәрсе.* Жаңбыршы үйіне келе, *арзан қол*, ескі қамзол-шалбарды әрәң құрастырды (С. М.).

АРЗАННЫҢ СОРПАСЫ [ПҰЛЫ, ЖІЛІ-ГІ] **ТАТЫМАЙДЫ 1.** *Арзанға алған арық жал еті туралы.* Арзанның сорпасы татымайды дегендей, бұл көң бака еттің не жылтыраға болушы еді (АТ). **2. Оңайға түсken нәрсөнің қадірі, құны төмен болады.** Арзанның сорпасы татымайды, қымбат қияметке кетеді дейтін едік біз (К. Ж.).

АР [НАМЫС] **КӨРДІ [ТҮТТЫ, ҚЫЛДЫ]** *Арланда, намыстанды, ұят көрді.* Жапарға мазақ болуды өзіне *ар көрді* (А. Б.). Байлық іздел барамын қыпшақ жаққа, Қыпсақта ыбырай мен Кенебайым. Бес жұз қара біткені толып жатыр, Оны мен бай деп айтуга *ар қыламын* (Айтыс). Аты атапып, аруақ шақырылған жерде ағайынға екпе, араздыққа қарамайды екен, «өзіне *ар тұтқан* жаттан зор тұтады»,— деп (Абай).

АРҚА-БАСЫ [АРҚА-ЕТЕГІ, АРҚАСЫ] **КЕҢІДІ** ◎ **АРҚА ЖАЗДЫ [КЕҢІДІ]** ◎ **АРҚАСЫ БОСАДЫ 1.** Қолы босап, жадырады, жайбарақт болды. Маңайындағы командирлер генералдың *арқа-басы* кең кезде үйір болған осы бір едәтінен жаңылмағанын байқап, қайран болады (Т. А.). Кісінің бірден *арқа-етегі* кеңіп, денесі жайылып қоя беретін осынау та-мылжыған тыныштықтың қашан рақатын көреді (Ә. Н.). *Арқа жазар күн жақын.* Диҳан тұқым себуда аяқтал, алтын астықты жинауга дейін саябыrsиды (К. Мұқам.). **2. Қоңлі жай тапты, рақаттанды.** Алыста жүрген баламнан хат алып, *арқам кеңіп қалды* (АТ).

АРҚАҒА БАТТЫ ◎ **АРҚАСЫНА АЯЗДАЙ БАТТЫ** *Қатты тарығушылық көрді;* зарықты, жанына батты; *азал шекті, қыспақта түсті.* Қүйеуінде кеңседен алатын жалақыдан басқа сырт табыс жоқ. Эр кезде ақша аздығы да арқаларына *бата жүреді* (М. Ә.). Біз болыстың айласы мен салмағы *арқамызға аяздай* батқан

елміз (М. Ә.). Халық бір кезде шапқыншыдан көрген қорлығын, арқасына аяздай батқан ауыртпалық қундерін, ашулы кеңін ұмытпайды (М. F.).

АРҚАФА [АРҚАСЫНАН] ҚАҚТЫ
Мақтады, мадақтады, қолпашил көтермеледі; мәделеп күтті, әллешиледі. Мәз болады болысын, Арқага ұлық қақғанға, Шелтіретіп орысын, Шенди шекпен жапқанға (Абай). Ал ойлан қараса, әншіейн бала сияқты арқасынан қағып, алдарқатып жүре беретін сияқты (Т. А.).

АРҚАДАН БҮРДІ Сүйк қысты, тоңдырды.— Мынау аяз қойды ғана қинал тұрған жоқ. Өстіп, міне, өзімізді де арқадан бүріп, бүрсендітіп тұр (М. Ә.).

АРҚА ЕТІ АРША [АРСА], БОРБАЙ
ЕТИ БОРША БОЛДЫ Әбден азып-тозған, қатты жүдеген, тұрмыстың қақызы-соққысын көп көрген адам туралы айтывады. Сар дала, кімдік едің өткен кезде. Қан болып жан шығарға жеткем кезде? Арқа ет арша, борбай ет борша болып, Еттен етіп, сүйекке жеткен кезде? (К. Қуан.). Қыс тұрсын, күздін қара сұығында ықтантын кедей сорлы, жілік майы үзіліп, борбай еті борша, арқа еті арша болып, кектемге әзер ілігетін (М. Е.).

АР ҚАЛМАДЫ ◉ АНДЫҒАНДА АР
ҚАЛМАС Ұятқа батты, намыс төгілді. Ойнасны қатын болса қар, Аңдыған ерде қала ма ар? (Абай).

АРҚААН ВОЙЫ Сәл ғана деген мағынада, ұзындық, білктік өлшемі туралы айтывады. Жұмысшылар ет жеп болған кезде, жартыланып туган ай арқан бойы көтерілген еді (С. С.). Бір молда шәугім ұстал, тысқа шыкты, Бүкшеңдеп, арба айнала қақырынып. Қисайған, құс секілді жалғыз қара, Ауылдан арқан бойы тұрды дара (С. Т.). Құн арқан бойы ғана көтеріліп қалған кез еді (ЛЖ).

АРҚАНЫ [АРҚАСЫН] КЕҢГЕ САЛДЫ ◉ АРҚА-ЕТЕГІН [ЕТЕК-ЖЕҢІН] КЕҢ [-ГЕ] САЛДЫ Асықпады, саспады, жайбақаттықта салынды. Бірде таптап балтаны, Бірде иіп тағаны, Кеңге салып арқаны, Бірде егерен араны (Т. Ж.). Қартты сөйлетіп қойып, тыңдай берсен, арқасын кеңге салып, жадырай түстейн сиңайы ба (С. Бақ.). Был онтүстіктің де қысы қытымырлау болып тұр. Мұның езі «тәйірі, қыс не істей қояр дейсі, жылдағы дай жылы болып өтеді дағы» — деп, арқаны кеңге салып жүрген кейір басшыларды қазірдің өзінде-ақ састьрып тастады (СК). Ақбала деген айләндік болғаны да есінен шығып кеткендей, ол женинде сыртқа сыр шығармай, тіпті, түк болмаған кісішіне арқа-етегін кең салып, Ақблаланы қоя берген күннің ертеңіне ел арапап кеткеніне таң қалды (Ә. Н.).

АРҚАНЫ ПІРГЕ СҮЙЕДІ Пірін қуаттұты, арқа сүйеді. Сүйедім пірге арқамды, Жүрген жерім дарқан-ды (МЗ).

АРҚА СҮЙЕДІ [ТИРЕДІ, ТҮТТЫ]
Сүйеніш қылды, тірек етті. Эрине, оның арқа сүйер тіреті де, сүйенер қолқанаты да болды (Т. Ә.). Арқа тұтып ақырып, Бұл Абақтың баласын, Жаңғырықтың мен шықсам, Алатаудың саласын (Жамбыл). Махамбетше қалын Сиқымбаладан қорықпай көшкенмен, бір жағынан Мекештерді арқа тұтады (F. Mys.). Осы күні (Дос) бізбен де Тәнірбергенге арқа тіреп отырып сөйлеседі (Ә. Н.). Жалғыз жеген,— дейді ол,— бүгін болмаса ертең білінеді. Одан да біреулермен жең үшінан жалғасу керек. Септесіп, бірімізге-біріміз арқа сүйерміз (Б. Қыд.).

АРҚАСЫ АЛЫНДЫ ◉ АРҚАСЫ ЖАУЫР БОЛДЫ ◉ АРҚАСЫН ЖАУЫР ҚЫЛДЫ ◉ АРҚАСЫН АЛДЫРДЫ 1. Арқасына ер батып, жауыр болды, не ығын ат тістеп алып тастады. Атпен ойнаған тайдың арқасы алынды,— деді Мұстафа күлімсірей,— соқтықпа құдайға, соқтыққаның аз емес. Әуелі соларды мұқат (F. Mys.). Сенің мінген атыңың арқасы алынды қапты гой (АТ). Әлгіде ғана езеннің басында шақар торымен таласып, арқасын алдырган (С. Тал.). 2. Ішіры шықты, көк ыңғ болды; азап шекті, азып тозды. Момынға жапса жаланы, Құлық-сұмдық табады. Арқасы елдің жауыр бол, Төрт аяқтан ақсады (Д. Б.).

АРҚАСЫ МҰЗДАП ҚОЯ БЕРДІ Сескенди; бойы шымырлан, түршіліп кетті. Оны соқыр деп ойласам, көзі өңменімнен етіп барады. Әлденеге арқам мұздан қоя берді (Т. А.).

АРҚАСЫНАН АЯЗ ӨТКЕН [АДАМ-ША] Қорлық, азап, қысым көрген (кісішіе).

АРҚАСЫН СЫЛЫДЫ Сабады, терісін тілді. Тәүірбек, осы күнде қүйлімісің, Мұрза менен Мамайға сыйлымысың? Арқаңды алып соғып, сұлушы еді, Жаран бітіп кетті ме, шилімісің (Ә. Тәң.).

АРҚА ТАЯНЫШ Қорғауыш, демеуши, сүйеніш. Бұл — бүкіл дала әкімдерінің арқа таяныш етіп алған сезі (F. M.). Берен бір кезде өзін жалғызыбын деп ойласп жүретін болса, енді осы отырған топты өзіне арқа таяныш санаң, осының бірін аға, бірін іні көріп отыр (Б. М.).

АРҚА ТИРЕДІ [ТИРЕСТИ] Өте жұынқ қатарласты; жұынқтай келіп, арасас-құралас отырды. Жаз бойы Құланөтпес пен Құдайменденің шырына сыйыса алмай... қақтығысын келген екі байдың аядай жерге арқа тіресіп қонып жатқандары жай да емес сияқты (F. M.).

АРҚАУ БОЛДЫ [ЕТТИ] Негіз, желі болды. Халық мұддесі оның (Абайдың) шығармасына арқау болды (М. А.). Оку Әділ мен Сөндібаланы дәнекерше біріктіріп, екеуінің зор маҳаббатына арқау болғандай еді (Ж. А.). Қарт ақын будан әрі облыстың озат комбайншылары, атақты еңбек ерлері Аманкөлді Исақовтың, Жан-

сұлтан Демеевтің жан сүйсінерлік еңбектерін астық жырына *арқау етіп*, өлеңде қосады (С. Мәу.).

АРҚАУЫ ҮЗІЛДІ *Nегізі*, байланысы құрьылды. Ақылы артық арыстаным, Озып еді байтақтан. Үзілсе *арқау* жалған Дастиқ опат болған соң (А. Аз.).

АРМАНДА КЕТТИ *Мақсатына жете алмады, ерте өлді.* — Ой, аллай, десейши! — деп, Құрбаның да көзінен жас ырышын шықты. Әкем арманда кетти (Р. Р.). Еңбек етіп ел үшін, Арманда етіп кетти деп, Сонымыңда бір қалған халқыма, Артымда бір атақ, даңқ қалды-ау (М. Ө.). Көтөре алмай басымды, Ішімде кетти арманым (М. З.).

АРМАН ЕТТИ [Құды, қылды] *Мақсат көздеді.* Арман қуып, Октябрь революциясы қарсаңында Коммунистік партияға кіргенім де осыдан еді (Ж. А.). Сүтты жалды ат керек жарықсалы, Әр іске дүние керек алықсалы, Қайран ер, жоқшылығын арман қылты, Алланың Әлішері арыстаны (М. Б.). Дос болыпты, бір аю бір адаммен, Бірін-бірі көнді ұнағанинан, Екеуінің көрген жан татулығын, «Кай жақта деп мұндай дос» қылады арман (М. Б.).

АРМАНЫ БОЛМАДЫ ◉ **АРМАНЫ ЖОҚ** *Тағдырына риза, өмірден еш өкініші жоқ.* Шомыламың селдей аққан жасыма, Қундер келіп көтөре алмас басымса. Бүгін өлсем, еш арманым болмас ед, Балалық құн қайта келсе қасыма (Б. К.). Қеніл тоқ, болып-толған, Дүниені шайқап өткен. Қолың бердің, жандай көрдің, *Арманым жоқ «аң» үрар* (Б. К.).

АРТЫНА ҚАЛДЫРДЫ Өзі өліп, өзгені тастап, қалдырып кетті. Жас кетіп біреу дүниеден, Артына қалдырыган әкесі мен шешесін. Қартайып жетсе қазасы, Төлейді бала есесін (М. Сұл.).

АРТЫНА ТҰЯҚ ҚАЛДЫРДЫ Соңында нәсіл, үрпақ қалдырыды.

АРТЫНДАҒЫ [АРТЫНДА ҚАЛҒАН] **ТҰЯҒЫ СЫНДЫ** *Mурагері өлді, жерт болды.* Берік бол. Артыңда қалған тұяғыңсынды (Т. А.).

АРТЫНДАҒЫ ҚҰЙРЫҒЫ Қолқанаты, көмекшісі, інісі. Қабыргада қанатым, Артымдағы құйрығым (ҚЖ.).

АРТЫНДА НИЯЗЫ БАР *Бата артында алым бар.* Қар жауды деп қуанба, Артында аязы бар. Қожа келді деп қуанба, Артында ниязы бар (Мақал).

АРТЫН ДА [К... ИНДЕ] **СҮРТПЕЙДІ** *Ешбір елемейді; түнкі де жараттайбы.* Қойшы, сонынды, адам ба еді, керек десен, ...імді де сүртпеймін (АТ).

АРТЫН ЖЫМ-ЖЫРТ ҚЫЛДЫ Орнын білдірмей жауып кетті (АС). Әзімді мас қылып алып, шал кенелді, Есікті жабамын деп аз бөгелді. *Артын жым-жырт*

қылды да, ант үрган шал Тертеуін ертіп алып, тез жөнелді (Абай).

АРТЫН ОЙЛАДЫ *Болашагын байқады, келешегіне назар аударды.* Іс істе салмақпенен артын ойлат, Қажыма болған іске болаттай бол, Тәуекел дариясына белді байлат (М. И.). Не іс қылса артын ойлар, Адамзаттың данышпаны (ШС).

АРТЫҢА [К... ИНЕ] **ҚАРА ШАМАНА ҚАРА.** (Әлі келмеу, күш жетпеу мағынасында айттылады). Жоқ, Фазылға тиүге артына қарасын. Ол законның адамы гой, оған мынандай айуаншылық істей алмас (І. Ж.).

АРТЫҢДЫ [К... ИНДІ] **ҚЫС Үндемей, жайына тыныш отыр.** Зейнеп жорта сөз тастады.— Есіркеген оқуынан қалып қоймай ма? Одан да үлкен баланы шақыртсайши. Зейнептің «үлкен бала» деп отырғаны Жанәділ еді.— Кіші баламды құртыты едін, енді үлкен балама аузы салайын деділ бе? Же, сезді белмей артыңды қысып, жайына отыр,— деді Қоңырқұлжа (І. Е.).

АРМАНЫНА ЖЕТТИ [ЖЕТЕ АЛМАДЫ] ◉ **АРМАНЫНАН ШЫҚТЫ** *Мақсаты орындалады; аңсаганы болды; мұраты қабыл болды.* «Аға» деген сөзімен *Арманыма жетемін.* Сәлем келсе өзінен Сауырып мен кетемін (К. Мұс.). Өлгеннен кейін арманыңа жеттің не, жетпедің не! — Эй, осы сен, қырасуланбашы (СК). Тордағы totы құстай қазақ қызы Сырласып сүйгенимен шықты арманнан (Ж. С.). Ай жалғыз гой, мен де сондай, жан жарым, Жай жатпаған от жүректі бір жанмын. Желдей гүлеп бара жатқан өмірде, Жете алмаған толып жатыр *арманым* (Б. К.).

АРМАНЫ [ТІЛЕГІ, ҮМІТІ] **ҮЗДІКТІ АҢСАДЫ, САҒЫНДЫ.** Үмита алмай, осынша арманы үздігіп жүргеніне таң қалды (Ә. Н.).

АРНАСЫНАН [САБАСЫНАН] **АСПАДЫ** *Көкірек керіп, менменсімебі,* асын-таспады. Қуанса да, қайтырса да арнасынан бір аспайтын сияқты (Ф. Мұс.).

АРНАСЫНА [САБАСЫНА] **ТҮСТІ** *Сабасына келді, ашуы тарады.* Сейлеген сайдын ашуы тарарап, арнасына түскен кезде Аман кірді (Ф. Мұс.).

АРПАДАЙ АСАДЫ *Қомағайланған асады, аузын толтыра-толтыра жеді.* Волохов ешқандай қымсынуды білмей, самсадан кейін самсаны *арпадай асад жатыр* (ЛЖ.).

АРСА-АРСА БОЛДЫ ◉ **АРСА-АРСАСЫ ШЫҚТЫ** *Борша-борша болды, арсылықалды.* Қасқыр жеп кеткен ірі қараның сүйегі *арса-арласы шығып*, ағарып жатыр екен (Ә. Н.).

АРСАҚ ҚАҚТЫ *Арсаланаңдады, арса-лаң-арсалан етті.* Қодекен естіп жүріп күндері етіп, *Арсақ қағып жылқыға келді жетіп* (ҚҚБС).

АРС ЕТТИ 1. *Кенеттен карсы келіп, айбат шегу, тұра ұмтылу магынасында айтылады. Қасқыр бұған (Исаға) қарай арс етіп ұмтыла беріп, қирапаңдал, тәлтіректей басып еді (М. Ә.). 2. Беттөн алды, қарсы келді. Әй, ант ұрып кеткен, бірде-ме десе, арс ете түседі гой (К. Қуан.).*

АРТ ҚЫЛДЫ д и а л. *Арқа тұтты, сүйеу керді. Талғатбек мені арт қылып, оларға барып тағы да тиісті (Сем., Ақс., Қекп.).*

АРТҚЫ ТОЛҚЫН *Кейінгі үрпақ (АС). Алдыңғы толқын — ағалар, Артқы толқын — інілер, Кезекпенен өлінер, Бағын-дай көрінер (Абай).*

АРТЫ АУЫР *Тым бағу қимылдайтын, тез көтеріле қоймайтын ебдейсіз кісі тұралы айтылады. Горчковтың өзімен сей-леспесем, мына Талызын дегені асықпай ұшатын, мамырлап калған бірқазан се-кілді, арты ауыр бір сорлы көрінеді (І. Е.).*

АРТЫ АШЫЛДЫ *Абивары төгілді, сырды ашылды, үятқа қалды.— Әй, Ырғызбай мынау елді көрдің гой!. Өліспей, беріспейді... Тек соқтырып көр, арындаған Ырғызбай, арты, ашылады. Басына қызыл тақия киіп, бөксене шашпақ таңба соқтырып қайтасын...— деді Абай (М. Ә.).*

АРТЫ КЕНПШ *Арты, алғы молшылық, береке. («Гендж» — парсыша казына; жиналу, қорлану, қол жинау). Саудагерліктің арты — борыш, сипайылықтың арты — реніш, диханшылықтың арты — ке-ниш (Мақал).*

АРТЫ ҚАЙЫРЛЫ *БОЛСЫН ◉ АР-ТЫН БЕРСИН ◉ АРТЫ ТОЙ БОЛСЫН ◉ АРТЫН ТІЛЕ!* т і лек-бата. *Ақыры жақсылық болып, қызыққа ұлассын! (Дүние салған, өлген кісіге айтылады). Өлді ме Сарыбай хан, жұртый көрсін, Жыламан патша-құдай иман берсін. Фаламнан Сарыбай еткен болса, Еншалла, тәубе, тә-ңірім, артын берсін (ҚКБС). Алғысы кел-се, дүниенің Айтқанына болмайды. Ойла-санышы, Мағышым, Кімнің гүлі солмайды. Артын тіле құдайдан, Бір қалыпты бол-майды (Абай).*

АРТЫҚ АУЫЗ БАЛА д и а л. *Қолды-ялақты, етпі, жұмсауға ыңғайлы бала. Жұмсай қоятын артық ауыз бала да жоқ (Тау., Қош.).*

АРТЫҚ КӨРДІ [САНАДЫ] *Қадірлел, қымбат тұтты. Неге сүйін ол мені, Өзім акымақ алмадым. Көрдім артық бір сені Рахматынан алланың (Абай). Ол адам ба-ласын артық көріп, камын әуелден алла-нын, өзі ойлаш жасаганына да дәлел емес не? (Абай).*

АРТЫҚ [АСЫП] ТУҒАН *Ерекше жа-ратылған, елден ерек. Тында мұны құлақ сап, Артық тұған үздік-ақ Топырағы тор-қа бол, Жарылқасын жалғыз жақ (ШС).*

АРТЫМДА ҚАЛСЫН! 1. *Бүйірма-сын, өліп кетейін деген магынада. 2. Үр-пақ мурагер бол қалсын.*

АРТЫМА ҚАТЫМ ҚЫЛСЫН *Өлген-нен кейін оған арнап құранды (қалем шә-рпіті) түгел оқып шығу магынасында айтылады.*

АРТЫНА БЕЛГІ ҚАЛДЫРМАДЫ [ТАСТАМАДЫ] ◉ **АРТЫНА ТҰЯҚ ҚАЛ-МАДЫ** *Бұл дүниеден үргаксыз кетті, туқым қалдырмады. Артына белгі қалдыр-май, Бауыры қатты тас өлім, Жыламайын десе де, Шыдарлық па осы өлім? (Абай). Орыны ұстап тұрарға Артында тұжқ қал-маған (А. Аз.).*

АРТЫН АЛА *Іле, ізінше, артынша. Алғаш еткен жылдының артын ала, кеп аттылар келеді екен (М. Ә.).*

АРТЫНА САЛДЫ 1. Артына мінгесті-ріп алды. (Бұл жерде кек алу мәнінде жұмысалып тұр). Ат к...іне үнілтіп, Арты-на салсам деп едім. Тілекті тәнірім бер-меди, Өздеріндегі хандарды Осылай бір қылсам деп едім (М. Ә.) 2. *Жарыста өзге-лерді артына қалдырыды.*

АРТЫНА СӨЗ ҚАЛДЫРДЫ *Кейінге жақсы атақ, өнегелі сез, өлең қалдырыды. Кеп адам дүниеге бой алдырган, Бой алдырып, ағын көп шалдырган. Өлді деу-ге сый ма, ойландаршы, Өлмейтүғын ар-тына сез қалдырган (Абай).*

АРТЫНА [СОНЫНА] ТҮСТІ 1. Со-нынан ізін өкшелеп құды; қудалады. Осы кезде артарына түскен жосылған топтың құғынын анық аңдаган Еңсебай мен Құлжатап «е» десіп алды (М. Ә.). 2. *Белілі бір мақсатты құды. Жақсы маман болу үшін оқудың артына түсті (АТ).*

АРТЫ ШАҢСЫЗ, АЛДЫ ДАУСЫЗ *Ешір шатақсыз, талас-тартыссыз.*

АРУАҒЫ АСПАНДАДЫ *Мерейі зо-райды. Бір есептеген өзінің табанын жалап жүрген малайы басқа кіслердің алдында дарақыланып, негүрлым дерекі, декір бо-ла түскен сайын, согүрлым бұның аруағы аспандап көтеріле түсетінін білді (Ә. Н.).*

АРУАҒЫ БАСТЫ [БАСЫМ] ◉ АРУА-ҒЫ АРТЫҚ Мерейі үстем болды, өктел-шілік етті. Шіркіннің сейлер сезге тасуын-ай, Аруағы алдиярдың басуын-ай! Ханымның мүрны кейкі, бойы аласа, Кел-беті мегежінің қашырындаid (Ш. Ж.). Ән жолы тағы да өзінен аруағы басым күндеисне жол беріп, кейін шегініп кетті (Ә. Н.). Қадірлі, қасиетті күйеуі халық құрметтеген азамат болған соң, от басында да оның аруағы артық болуға тиіс (Ә. Н.).

АРУАҒЫ [АРҚАСЫ] қозды ◉ **АР-УАҒЫ [ЖЫНЫ]** УСТАДЫ 1. *Жыны келді, ашу шақырып, жанжал шығарды. Бір шал Еламаннан түрік елі жөнінде сұрады.*

Балықшылар елеңдеп, бастарын көтеріп алды. Кейбір діндар кіслердің аруағы қозып кетті (Ә. Н.). 2. «Сайтаны ұстады», шабыты күшейді. Буркітбайдың арқасы қозып, атты қатты айдайтын жері — жиын тоptың маңы (С. М.). Жата калып аунап, жердің әңгі-тәңкісін шыгарады. Арқасы қозып, оттауынан қарауылдауы молаяды (Х. Е). Бірақ өр мінезді, жалын жанды Қазтуған жырау Қотан толғауынан мойымады. Қарагай домбырасын аспана лактырып, аруағы ұстап, жыр дабылып үсті-үстіне құңцранте үрді (І. Е.).

АРУАҒЫНА [ҚҰДАЙЫНА] СЫЙЫНДЫ [ТАБЫНДЫ] Діни сенім бойынша біреудің атына, ата-баба рухына бас ию, жалбарын магынасында айтылады. Дос кебеітіп, ел жиып, Ойыл менен Қылдан Кереметті Тәтемнің Аруағына сыйынған (А. А. Қ.). Жашпай колхоздану науқаңының кезінде, Қантарбаевтарға өшіккен біреу: «Махмұт Қантарбаев жасында молда бол, елкітердің аруағына табынған, оған талассыз күә байлардың молаларына шапқан тасы, сондай тастанда өзінің қойған қолдары бар» деп арыз береді... (С. М.). Сыйындың аруақ пен бір құдайға, Ұстадым етегінден, баста батыр (М. Ә.).

АРУАҒЫН АЯҚҚА БАСТЫ [СЫНДЫРДЫ] ◎ АРУАҚ АТТАДЫ көне. Аруақтың қорлады; атақ-абыройын қорлады; беделін сыйламады; меселін қайтарды; ар-ұлтын аяққа басты; әдет-гүрьыпты бұзды. Бір тілегімізді берер деп келдік. Сүйе қартты аулына шақырып, кешегі болыс ағанының аруағын аяққа баспа, дүшпапнан таба қылма (Ә. Н.). Сейіт Қешбикеде болған қастық, жамандықты толық айтты шықты. Абайды «Кекеннің кедейіне, диханши бейнетқор көбіне болыстың деп, Тобықтының аруағын сыйндырдын» — деп, жазаға ұшыратыпты (М. Ә.).

АРУАҒЫҢНАН [ӘРУАҒЫҢНАН] АЙНАЛАЙЫН [САДАҒА КЕТЕЙИН] көне. Сенің жолында жаным піда болсын, беделіңңен айналайын деген магынада айтылады. Аруағыңнан садаға кетейін, эткем айтушы еді, «Бай болып ешкім жаппас жердің жузін, сұлу бол ешкім жаппас күннің көзін» деп. Әулиенің сөзіндегі той осы сөз (С. М.).

АРУАҒЫ РИЗА БОЛСЫН көне. алыс. Басқамызыда білмеймін, ад мына Ақаңың қызметінен Есбол атамыздың аруағы риза болатын шыгар-ақ! — деп қош-қошташ, көтермелеп жатқаны (Ә. Н.).

АРУАҒЫ ҰШЫП КЕТТИ көне. Құтықашты, үрелленді. А — а!... қандай қыла-йын! — деп, төніп келсе, жөбшенді кісінің аруағы ұшып кеткендей азамат (С. С.).

АРУАҚ АТҚЫР [АТСЫН, ҰРҒЫР] ◎ АРУАҚ АТТЫ «Тәңір алтыра» магынасында қолданылатын қарғыс; айтқаны, ісің көңілге жақнаганда айттылатын кейіс сөз. («Аруақ» — араб сөзі, «рух» дегеннің көп-

ше түрі: діни сенім бойынша көзге көрінбейтін, табиғаттан тыс күштер. Бұл сөз діндарлық дәстүрше өлген кісінің, ұлы адамның «жаны» магынасында қолданылады; ата-бабамыздың аруағы, аруақ конған кісі тәрізді фразалар да кездесіп отырады). Жантас [боялыс]: берсек [жанынды], Мықтыбай аруағымен ант ет! Болыс: Осыдан етірік айтсам, ел тілегін орында масам, атам Мықтыбайдың аруағын (М. Ә.).

АРУАҚ ДЕМЕСІН! ◎ АРУАҚ ЖЕВЕСІН! ◎ АРУАҚ ҚОЛДАСЫН! ◎ АРУАҚ ДЕМЕЙ ҚӨР! ◎ АРУАҚ ЖАР БОЛА ҚӨР көне. Тәңір жарылқасын, аруақ сүйеу болсын деген тілек магынасында айттылады. Аруақ қолдаған демеушім сен (АӘ). Сапарың оң болсын, балам, аруақ жебесін (М. Ә.).

АРУАҚҚА ШЕТ БОЛМА ◎ АРУАҚ-ҚҰДАЙҒА ШЕТ БОЛДЫ көне. Аруаққа шүбә келтірме, аруақ жолынан тайма; біреудің обалына қалма. Аруаққа шет болма. Басындың көтер жерден, Қерісейін деп желдім, Қолындың экел бермен (ШС). Найманның елдігіне істеп отырган жаулығым болса, аруақ-құдайға Тобықты шет болатыны шын (М. Ә.).

АРУАҚ ҚЫСТЫ көне. Ата-бабасының ар-намысын буды. Сай суындаи сарылдап, Манаты тоны дарылдап, Шапқан сайын батырдың Алты қырдың артылып, Жер бауыры тартылып, Ұстіндегі ер Қамбар Аруақ қысып барады (ҚамБ).

АРУАҚ ҚОЛДАДЫ [ЖАР БОЛДЫ] Діни сенім бойынша әулие-әнбие, ата-баба рухы жебеді деген магынада. Қөгеріп жатыр балуан қаны қашып, Қөргеннің бәрі аясты жаны ашып, Балуаны жықкан Арыны шуылдап жүр, «Аруақ қолдады» деп, көңіл тасып (І. Ж.). Егер де аруақ жар бол, жыға қойсам, Қанжарым қаның шашып, көзін ойсын (РД).

АРУАҚ [ҚЫДЫР] КОНДЫ [ТҮНЕДІ] Есқи сенім бойынша бақ, қыдыр дарыды магынасында айттылады. Түріктің патшасында көңілді емес, Мастанған ат байланып, аруақ қонып (Ф. Малд.). Үйіне құдай ондап қыдыр қонды. Бір досым бек сөйлескен сендей болар, Бұл марал бузадекін тіпті аттаймын, Келінің екі қабат кесел болар (ҚКВС). Тарбиган Тарбағатай жердің құты, Барлы — ол «қыдыр түнеп көшкен жұрты» (І. Ж.).

АРУАҚТАНЫП КЕТТИ ШАБЫТЫ келді, қозды, құдіреттене тусти. Қазтуған жырау монғол шабуылшыларымен алышқан қыпшак, өскерлерінің ерлігін толғағанда, нағыз бір желдей жүйрік атқа мінгендей, көңілі лепіріп, ұшып-қонып, бір орнында отыра алмады. Бір мезет Бошман жырына келгенде, тіпті аруақтанып кетті (І. Е.).

АРУАҚТЫ ЖІГІТ АЙБАРЛЫ, ҚҰДІРЕТТІ кісі, сүсы бар кісі.

АРУАҚ УСТИН БАСТЫ көне. Сүсүстү, мысы жеңді. Қара дәуді Зарлықтың Аруагы устін басады (МЗ).

АРУАҚ ШАҚЫРДЫ көне. Пір тұтқан ата-бабаларын, жебеушилерін айттып сыйынды. Аты аталып, аруақ шақырылған жерде ағайынга, екпе, араздықта қарамайды екен, жаңын салысады екен (Абай). Аруақты шақыратын жырлар келсе, Тілекtes жүйріктерде шабыт болсын. Іздеген табылатын болып тұрса, Барып қал — жері қанша алыс болсын (М. К.).

АРУЛАП ҚОЙДЫ ◉ Ақ жуып, АРУЛАП ҚОЙДЫ көне. Құрметпел, қадірлел, ақ жуып жерледі. Жағанды бүкіл ел-жүрт бол арулап қойып, жетісін бергеннен кейін Жәнібек тағы да Қасымды өз ордасына шақырды (І. Е.).

АРУ ШЕШІЙ Ардақты, қымбатты, сұлу шешей деген магынада. Қоян қолтық, керме қас, Ару шешей болса иғі (АӘ).

АР-ҰЯТЫН ТӨКТІ ◉ АРДАН [ҰЯТТАН] АЙРЫЛДЫ [БЕЗДІ] Намыс келтірер қылыш істеді. Бақ-дәүлет келуіне мән кепіл, Ар-ұятынды төкпей елірмей (ШС).

АРШЫҒАН ЖҰМЫРТҚАДАЙ [ЖАУҚАЗЫНДАЙ] Annaq, ақ торғын. Қасына отырган қызға қараса, аршыған жұмыртқадай ақ қызы, кескін, келбеті бір жігітке татырылғы (С. М.).

АРШЫИН ТӨС [БАС] Сұлұлыққа тән, улкендікке балама теңеу. (Аршыин тес әйелге, аршын бас құсқа, жылқыға айттылады). Молда, сопы дым білмес, кеткен есі, «Бұл жалғанда жұмақ жоқ» деген несі? Жалғанда жұмагым — ариманым, Албыраған арудын аршинын төсі (Б. К.). Аршинын басты ақ құс (ЕК).

АРЫЗ АЙТЫ [АЙДАДЫ, ҚЫЛДЫ] Өтінді, сұрады, шағынды. Амал жоқ, енді жүрдік күн-түн қатын, Жәкеме кетейін деп арыз айттып. Жәкеме қатын-баланы тапсырайын, Келе ме өлген адам тірі қайтып? (Ш. К.). Таудан мұнартып ұшкан тарланым, Саған ұсынсам қолым жетер ме, Арызын айтсан өтер ме? (М. О.). Перілердің баласы, жалаңаш-жалпы жүреді. Қасыңа барсаң пәленін, Садақпенен тартауды. Оны неге білмейсің? Жүртүң арыз қылса да, Орныңдан неге түрмайсың, Мойныңды маған бүрмайсың, (МЗ).

АРЫЗДАСЫП АЙТҚАН Сөз Өлім алдында қоштасып айтқан сөз. Ой түбінде жатқан әкесінің бүгін арыздастып айтқан сөзі (Абай).

АРЫЗ ЖАУДЫРДЫ Устін-устін шағым жазды. Әйтеуір, бәлені қоздатып жатыр. Макардың үстінен арыз жаудырып, аяғынан алып, осындаи әшекейлері мазасын кетіріп жүрген жоқ па? Сол пәлені, міне, бізге Аман екелді... (Ф. Мұс.).

АРЫЗЫ ЖЕТТИ [ӨТТІ] Айтқаны болды, сөзі өтті; тілегі орындалды. Қыстауы

тарлық қылса, арызы жеткендік, сыйы өткендік, байлық қызметімен біреудің қыстауын сатып алмақ, епте алмақ, тартып алмақ (Абай). Таудан мұнартып ұшқан тарланым, Саған ұсынсам қолым жетер ме, Арызын айтсан, өтер ме? (М. О.).

АРЫҚ ҚОЙДАН БАҒАСЫ КЕЙИН Қадірі жоқ, беделі төмен. Ал, дүніне, етегінді біліп едім, Білдірмей, серілікпен жүріп едім. Бұл күнде арық қойдан бағам кейін, Уш жұзды сайран қылған Біржан едім (Б. Қож.).

АРЫЛЫП СӨЙЛЕДІ Бар шынын айтты; ақтала сөйледі. Өзі білген, ұғынған дәрежесінде райком секретары арылып та сөйледі. Бар шынын да айтты (М. Э.).

АРЫН АРЛАДЫ Намысын жыртты. Болып ед Апрасиян қызын бермек, Сондықтан Апрасияның арын арлап, Тұраннан ойламаушы ед өзгені ел деп (РД).

АРЫН АТТАДЫ Ұял іс қылды; өз ұятын қорлады, атына кір келтірді. Жаңағы қара пәле қанша кірлемек болса да, құдай біледі, Ақбала да арын аттап жүрген әйел болмас (Ә. Н.).

АРЫН АЛҚА БАСТЫ ◉ АРЫН САТЫ [ТӨКТІ] Kicilgine кір келтірді, қорлады, үятқа қалдырыды; арын (ар) сату, кейде бедел салу магынасында да қолданылады. Ендеше, баяғыда арыңды аяқта басып кеткен әйелді енді, қазір сенің де жек көрүің мүмкін... (Ә. Н.). Мен айтамын зарымды, Бір перзенттің дертінен. Беттен төкті арымды Кетірді алла сәнімді (МЗ). Ғылым біл деп ойдан қырга сүйрекен, Қарагым деп, бейнет көрген, күйрекен. Арын сатып, жаңын қинап мал тауып, Сен көгер деп, бүтін кейлек кимеген (С. Д.).

АРЫН САҚТАДЫ Адамгершілігін сақтады, намысын жібермеді. Ажалды жоқты болса да, Арын сақтап тұрады, Ардан кешкен ұтсыз Ойламайды ұтты (Д. Б.).

АРЫП-АШТЫ ◉ АРЫП-ТАЛДЫ Қатың күйзеліп, жоқшылық зардабын көрді; жүдеп-жадады; шаршап-шалдықты. Тесік өкпе бейнеткор, Қажымаган камытқа; Арып-ашып, күйіз бол, Сүйрекен елді бақытқа (І. Ж.). Көп күн өтіп, кейінгігі қалған жыл, Тыңдан тесіп, жайлы жолды салған жыл. Арып-талып, териң қатып үстіңе, Мыңдан озып, бас бәйгегін алған жыл (Б. К.).

АРЫСТАНДАЙ ҚҰТЫРДЫ Аласұрды, жаңын жеді. Зарлық бала ойнайды Арыстандай құтырып (МЗ).

АРЫСТАН ЖҮРЕКТІ Қаймықпайтын, тайсалмайтын, өзет (АС). Кәркіден пілдей қуатты, Тағы арыстан жүректі, Аплатон, Сократ ақылды, Қанаарман, Фали білекті (Абай).

АРЫСТАННЫҢ АУЗЫНА КЕТТЕІ Ажал араны, алыс жер, қызыр шет. Нұр-

қан: — Эпкетті, эпкетті ғой, ойбай! *Арыстанның аузына* әпкетті ғой, қайран ағатайым (М. Ә.).

АРЫ ТАЗА *Кінәсі жоқ, ешкімге қияннат жасамаган*. Адамға шатасу қыны ба? Тек ары таза болса екен. Жалғыз тілегім осыға (І. Е.).

АСАН БОЛАР диял. *Құп болар, қабыл болар*. Сен колхозға кіру үшін арыз берсек, асан болар (Жамб., Тал.).

АСАН ҚАЙҒЫФА ТУСТИ [САЛЫНДЫ] *Уайым жеп отыр; күдер узіл, торғылы отыр*. Саған не болды; уайым жеп, асан қайғыфа туесең де отырасың (АТ).

АСАН ҚАЙҒЫНДЫ АЙТПАЙ ОТЫРШЫ *Сары уайымынды айта, тарта берме, қайғыга салынба деген мағынадағы тіркес*. Қайдары бір асан қайғынды айтпай отырши (Н. Т.).

АСАРҒА ШАҚЫРДЫ диял. *Көмекке, жәрдемге шақырды*. Ол мені асарға шақырды (Алм., Кер.).

АСАРЫН АСАП, ЖАСАРЫН ЖАСАДЫ *Көп өмір сурғен, дауруті еткен, жасы үлгайған адам туралы айттылады*. Әкесіне соңғы жазған хатында ол: «Мен болсам дүниеге жаңа келдім... Ал, сіз болсаңыз асарыңызды асан, жасарыңызды жасадыңыз ғой... Тұрмады жолмыра келденец... Бұдан байлай бұл мәселені сез етуді қояйык» — деп түйген хатын (М. И.).

АСА СОҚҚАН ЖЕЛІМЕН ТЕҢ *Бұл жерде ақын «жаксы сез» жаман үшін дәл тимейтін, дарымай отетін жел іспетті деп отыр*. Жаманға айтқан ақыны, Кітаптан көрген нақылтын Құлағына кірмейді, Аса соққан желмен тен (Д. Б.).

АСАУҒА ҚҰРЫҚ САЛҒАНДАЙ ШЫҢҒЫРДЫ Азар да безер болып, ат-тонын ала қашты, шенің жолатпабы. Бір кезде асауға құрық салғандай шиңғырган халқымыз, бұл күнде қашан қала боламыз деп, сабырсызыдықпен күтіп отыр («Айқап»).

АСАУ ЖҮРЕК Ақын бұл жерде сезімтал, тосырқау-жатырқау қөп, үркек жасақтілді айттып отыр. Асау жүрек қайнаマイ, Жуасыр ма еді кезінде? Елден бір жақсы салламай, Бармас па ем ерге өзімде? (Абай).

АС [ДӘМ, ТАМАҚ] АУЫЗ ТИДІ *Дәм татты, азана тамақ ішті*. Құндіз жұмыстан қайтқан соң, ас ауыз тиіп тыныстап жатқан Жақсылықтың құлағына бір күй оралып жатыр екен (Ғ. С.). Сызық жолшыбай бұлармен де амандаста кетуге соғып еді, Ырысжан дәм ауыз ти деп, үйге енгізді (Ғ. Мұс.).

АС АШ ӨЗЕГІНЕ ТУСТИ *Iшкен тамағы кеселге соқтырды*. (Кебіне аш кісінің шамадан тыс жеген ауқатынан болған талықсусы туралы айттылады). Байқұс

қайтсін, ас аш өзегіне түсіп кетті ғой (АТ).

№ АС БАТПАДЫ 1. **Тамақ сіңіре алмады**. Оған бүтін кекірк атып, ас батпай койды, дәмге ернің ғана тигізді (С. М.). 2. **Қатты уайымға ұшырап, асқа тәбеті шаптай қойды, тәбетін ой беліл кетті**. Жүзінен серпін орамал, Қараңың түнді айдан қыл. Жүргегіме ас батпай, Фашықтық дерті қылды зіл. Өзімді айтып білдірдім, Не қылсаң енді өзің біл (М. Б.).

АС БЕРДІ *Өлген адамды (көбіне, бір жылдан соң) еске тустиру ретінде жинаған жиын;* істелген ізет туралы айттылады. Ас беріл, алты арысқа даңқын жайған, Тауып ед бауырды бұл Сагынайдан. Жатыр ед күшін әдей көрсеткелі, Керейде қонақ болып бір-екі айдан (І. Ж.). Өскенбайдың Зереден тұған баласы Құнанбай 1852 жылдар шамасы әкесі Өскенбайға ас берген (М. Ә.).

АС ИЕСІМЕН ТӘТТІ *Үй иесімен бірге тамақ жесу үгымында айттылып тур*. Алынаныз, құдаша! Ас иесімен тәтті,— деген (АТ).

АСҚА БАҚАУЫЛ БОЛДЫ *Тамақ бөлуші болды*. Азгана асқа бақауыл, азгана елге бек болма деген осы да (І. Е.).

АС ҚАЙЫРДЫ *Тамақтан соң не бұрын бата қылды*. Даладан кірген Құмардың кемпірі имене, ізетпен тізе бүгіл:— Ал, жетті,— деді. А... деп қалып барын, сары шал бата қылып, ас қайырды (М. Сұн.).

АСҚА ҚАРАДЫ 1. *Аурудан айырып, бірте-бірте тамақ ішे бастады*. 2. *Нәресте емшектен ерте шығып, тамақ іші*. Зейнеп сүти аз және тез суалатын өйел екен, балалары кішкене күнінен асқа қарайды (С. М.).

АСҚА ҚОСТЫ *Көне дәстүр бойынша өлген кісінің асында ат шаптырып, бәйге берген*. (Мұнда сол жарысқа жүйрік қосу мағынасында айттылған). Сәтімқұл біге ас берді. Кексаланың бойында, Ақбертені сол асқа қосам деген ойында (Д. Б.).

АСҚАҚТАҒАН АМАЛШЫДАН АЯҢДАҒАН АДАЛДЫҚ ОЗАДЫ *Қанша құ, оқтам болғанмен, адалдық женеді*.

АСҚАН МЕН ТАСҚАН 1. *Бұл жерде байлығымен, билігімен көкірек көтергендер деген үгымда айттылып тұр*. Құтылдық бай мен дырау шонжарлардан, Шаруаны теспей қанап сорғандардан. Құтылдық, асқандар мен тасқандардан (ХӘ). 2. *Мансапқа мас болған кіслілер туралы да айттылады*.

АСҚАР БЕЛ [БИК ТАУ, АЛАТАУ, АЛАЛЫ ТАУ] 1. *Ұлы бік, бік жота, үлкен қырат*. Асқар тауға жарасар басындағы обасы (Б. Қ.). Асау өзен, асқар бел, Кектен де қарап көрейік, Барады қалып тұған жер, Семейім менің, Семейім (С. Маш.). 2. *Tіrek, сүйеніш, сенім*. Өзі

үміт ететін, алыстан *асқар* бел санайтын Абайдай асыл ага, бұл асырыс жүріс көзінде Мәкеннің көзіне түспеді (М. Э.). Олар сені *асқар алататудай* көріп, аса құрметтейтін. Жәнібек: Е — е, *асқар тауы* құлады, бәйтерегі сұлады десеши, жайлауын жау алды, қысташын өрт алды десеши! (С. С.). Жүрсін бе, аңғармастан бізді жау? — деп. Сені біз панаалаушы ек *асқар тау* деп (РД). Содан бері тағдырыммен, досым саған сенгеменін, Сеніменен — көзілім, Сеніменен — кен бейілім. Сеніменен келемін мен аяғымды нық басып, Арқа сүйер *асқар тауым* әрқашанда сен мениң (К. Мұс.).

АСҚАРДАН КЕЛДІ диял. *Ойламаган* жерден келді. Ол мұнда қазір *асқардан* келіп қалып отыр гой (Кост., Об.).

АСҚАР ТАУ, ШАЛҚАР ҚӨЛ Алыс жол, қын-қыстау асу, ұзақ сапар. Жапан түзде жауга жалғыз жолықпай, Нар кескенен тамған қан жерде сорықпай, Еркін дала, *асқар тау, шалқар қөлден*, Қабат етіп, жолбaryстай жорытпай (Б. К.).

АСПАН [АУА, ӘҮЕ] АЙНАЛЫП, ЖЕРГЕ ТҮСЕРДЕЙ [ТҮСКЕНДЕЙ] ◉ АСПАН АПТАП, КҮН ШЫЖЫДЫ Аңызак ыстық, қапырық, жер-көктің бәрі күйіп түр. Шілде аптағы күшіне енген, аспан айналып, жерге түсердей қапырық. Күн аптағымен қосыла трактор моторының қызына адамды шыдатпайды (ЛЖ). Аспан айналып, жерге түсетін ыстықта атымды суғарайын деп айдын көлге желдіртіп келсем, тақсырай-ай, сізге етірік, маған шын — көл дегенім келденені көз жеткізіз кек муз болып шықты (КЕ). Әүе жерге түскендей ыстық күшті, Салқындал шомылуға көле бардық (И. Б.). Аспан апта, шыжып күн, Жер құырган қамбаз түн, Жел аңызак тамызда (І. Ж.). Тамыз айы, ауа айналып, жерге түскендей. Күн күйіп түр (К. Қай).

АСПАНҒА ҚӨТЕРДІ 1. Асыра мақтады. Оразбай ол төрөн өз жағына мүлде үйшітіп, бұрып алмақта тырысады. Онын атақ-айдының өзі қатты мадақтап, аспанға қөтеріп жүр (М. Э.). 2. Қызмет орнын тез жоғарылатқан кісі туралы да айттылады.

АСПАНҒА ҚАРАДЫ Құр кеуде көтерді, мәнменсіді, тәкаппарланды (АС). Мен боламын демендер, Аяқты алшақ басқанға. Екі көзің аларып, құр қарайсың аспанға (Абай).

АСПАНҒА ҰШСА ДА, ЖЕРГЕ БАТСА ДА ЖОҚ ҚЫЛАДЫ ◉ **АСПАНҒА ҰШСА, АЯҒЫНАН ТАРТАДЫ, ЖЕРГЕ КИРСЕ, ЖЕЛКЕСІНЕН ТАРТАДЫ** Қайда кетсе де құртады; қоймайды. Өлтірген кім екенін айт! Аспанға ұшса да, жерге батса да жоқ қылам! — деп, ақырады би (КЕ).

АСПАНДАҒЫ АЙФА ҚОЛ СОЗДЫ Шамасы келмейтін іске ұрынды, қол жет-

песке үмтүлды. Талай ала аяқ тақ пен тәжді арман етіп, жыртық жабдықтаян аспандагы айға қол созып жатты (Ә. Н.).

АСПАНДАҒЫ ҚҰС ҰШУЫН, ЖЕЛ ЕСҮІН ТОҚТАТЫ Тып-тыныш болды, меніреу тыныштық орнады. Аспандагы құс ұшуын, жел есүін тоқтатып, Қорқытың күйін тындапты (КЕ).

АСПАНДЫ АЛАҚАНДАЙ, ЖЕРДІ ТЕБИНГІДЕЙ ЕТТИ Бір тарының қауызына сыйғызы, қатты қыспақұа алды. Қуренбай аспанды алақандай, жерді тебингідей еткен қатал райынан қайтып, имантаразы қалыпқа келді (С. О.). Аспанды алақандай, жерді тебингідей етіп тұрган қаныпезер қоңыр жаң бөрібір бұлк етпей жатып алды (Ә. Кек.).

АСПАНМЕН [ҚӨКПЕН] АСТАСҚАН [ТАЛАСҚАН, ТІЛДЕСКЕН, ТІРЕСКЕН] Зәулім бік, асқар бік. Аспанмен астасқан, Күміс күмбез қызығы, Дүниедегі шашардың Баршасынан асып түр, Біздің Москва иғығы (Н. Б.). Алматының іргесінде басына мәңгілік қар жамылып, біктігі аспанмен таласқан Алату түр (С. М.). Алыстан қарағанда сары, қара шаш діңгектері аспанмен тілдесін, олардың түбіндегі тұтас, сарғылт мұнар заводты бүркеп көрсетпейді (Ф. Мұс.). Зәулім бік, қөкпен тілдеседі Аспанмен тірескен тау, терең сай, Қалың ағаш, бүркіт қонған қарагай. Алтын-күміс, аю-қасқыр ішінде, Не күш қылды Шыңғыс, Темір, хан Мамай (Б. К.).

АСПАННАН ТҮСКЕН ТӨРТ КІТАП Діни үгым бойынша төрт пайғамбар іе торт кітап болыпты-мыс: 1) Таулет (Шати-книжие Моисея) — Мұсаның, 2) Зәбур (Псалтырь) — Дауіттің, 3) Инжіл (Евангелие) — Исаңын, 4) Құран — Мұхамбеттің кітабы. Сол діни үгым бойынша Адам ата арқылы 10 кітап, Шис [Сиф] арқылы 50 кітап, Үйдірыс пайғамбар [Енох] арқылы 30 кітап, Үйбырайым [Абрам] пайғамбар арқылы 10 кітап дүниеге келіптіміс.

АСПАННАН [ҚӨКТЕҢ] ТҮСТИ Ойда жоқта, күтпеген жерде пайда бола кетті, тап бола қалды. Партия ісін сүйем мен, Түскендей болмай аспаннан. Бұларға гана сүйенген, Бұларды сүйіп басқарған (Ф. К.). Қекем апама ашуланды: — Аразан ет, аразан жүн аспаннан түспейді. Ең болмаса, уш сағат бітіндегітіп экелейін (М. Т.).

АСПАН [НЫҢ ТУБІ] ТЕСІЛІП КЕТКЕНДЕЙ ◉ Құдайдың қунинің... 1 ТҮСТИ Қатты, голассыз болған жауыншашын көзінде айттылады. Биыл нақ алмағулдегенде, құдайы құрығырдың аспаны тесіліп кеткендей, жаңбыры шелектеп құйғанын айттайшы (Б. Қыд.). Құрғақ отын таусылды, құдайдың қунинің... 1 түсіп кетті гой мүлде. Сирағынды жақ демесен, түк жоқ (АТ).

АСПАН [ӘҮЕ] ШАЙДАЙ АШЫҚ Көкте бір шөкім де бұлт жоқ кез туралы

аитылады. Тағы да көктем, Ертістің сірекен қалың мұздары қапталдай акқанына талай күн етті. Аспан шайдай ашиқ (Ә. Б.).

АСПАНЫҢ АШЫҚ БОЛСЫН! ТӨБЕ-НЕ БҮЛТ АЙНАЛМАСЫН! тілек. Жамшылық күн басыңа келмесін деген мағынада.

АС-СУ ҰСТАДЫ Қазан-ошаққа иелік етті. Үй шаруасына, ас-су ұстауга шебер атанған Бибіш алай дәмді тамағын екі баладан әсте аяп көрген емес. Махмұтың саулығын сақтауға ете көніл беліп, көп енбек сініріп, қадірлі ана болды (Ә. Айм.).

АСТАНА ЖҰРТ [ХАЛЫҚ] Есқи әдебиетте көпшілік деген ұғымда да қолданылған. Астана жұртын айналып, байтағым деп зарланып (АӘ).

АСТАН [ТАМАҚТАН] ҚАЛДЫ [ШЫҚТЫ]

Уайым-қайғы не науқас мен-деп, тамақ ішүге тәбеті шаппады. Алдымда көзім жұмсам тұрды, Қайғымен астан қалдым, үйкі кашты (М. С.). Байқұс шал, ішетіні өңекі бір тамақ — қатықсыз көже, астан шықпай қайтсін (АТ).

АСТАН-КЕСТЕНИ ШЫҚТЫ ◎ АСТЫ-УСТИНЕ КЕЛДІ Талқан болды, ойран-топыр болды. Осы кезде қалмак елі бүліншілікке тап болып, астан-кестені шығады (КЕ). Біз бір төбеден асканда, қамыстың құлақ бауынан арбаның тересі сиптирылып кетіп, салдыры-құлдір етіп, асты-устіне келіп, опыр-топыр болды (С. С.).

АСТАПЫРАЛДА, ҚҰДАЙ [АЛЛА] САҚТАЙ ҚӨРІ Аллаға жалбарына айттылатын көне сез. (Бұл көбіне, қорқу, шошу ретінде аитылады; аузызекі тілде «астапыралла, астагыныралда» түрінде де айттылады).

АСТАР БОЛА АЛМАЙДЫ ◎ АСТАРЫНА ДА КЕЛМЕЙДІ Маңайлай алмайды, тең емес. Өзің қыз танымайтын жігіт екенсін, Алма Жанатқа астар бола ала ма? (Ғ. Мұс.). Бұл да жақсы қала, бірақ Алматының астарына да келмейді гой (АТ).

АС ТА ТӨК СЫЙ-ҚҰРМЕТ Көл-көсір, ішкені алдында, ішпегені артында, ете мол дастарқанды, кең пейіл адам туралы айттылады. Елдің ер-азаматтары Петр Терентьевичті кезек-кезек қонаққа шақырып, ас та төк сый-құрметке бөледі (С. О.).

АСТЫНА [К...ИНЕ] КӨПШІК ҚОЙДЫ [ТӨСЕДІ, ТАСТАДЫ] Қолпаشتап көтермеледі, мадақтады. Париқмахер оның астына көпшік қоя, мақтай сейлеп, ояздың қорапқосысының, үйінің жол-жобасын түгел айтқызыд (С. М.).

АСТЫНА ИТ ЖҮГІРТІП, УСТИНЕН ҚҰС ҰШЫРДЫ Үркітіп, үрейге сап, бәлени айдақтап жур. Бұлар жылын ерте бергізсе, мен оның ар жағын қамдай қояйын деп, улken үйдің астынан ит, устінен құс

ушырып жүрмін емес пе? (М. Э.). Ел-елдің болыс-біл астынан ит жүгіртіп, устінен құс ұшырған жоқ па, анқау елдің (М. Э.).

АСТЫНА СУ ШЫҚҚАНДАЙ [ЖАМ-БАСЫНА МҰЗ БАТҚАНДАЙ] Өте жагдайсыз, тым ыңғайсыз жағдайда қалды. Жамбасына мұз батқандай, астынан су шыққандай дейтін тынымызың күндер мен тундер үздіксіз қарбалас қам-харекет үстінде етті (М. Э.).

АСТЫҢҒЫ ЕРНІ ЖЕР ТІРЕП, УСТИҢ-ГІ ЕРНІ ҚӨК ТІРЕП Ауыз әдебиетінде кездесетін әсрелеудің бір түрі. Астыңғы ерні жер тіреп, устіңгі ерні қөк тіреп, Сонда Бурыл сейледі, Сейлегендеге бүй деді (ҚБ).

АСТЫ-УСТИНЕ ТҮСТІ Құрдай жорғалап құрмет көрсетті; жағымпазданбы, лып-пилдей түсті.

АСУ БЕРМЕДІ Адам, көлік оте алмады, беттептеді, шеніне жолатады. Ал, мына жолмен арба жүрсе күпшегінен, адам жүрсе тізесінен батады. Ал төте жолға асу бермей жатқан аскары, бір жарым метрлік темір жол тесемдігі (Б. Қыд.).

АСУЛЫ ҚАЗАН, ТІГУЛІ ҮЙ [БІР БАСҚА БІР ҚӨЗ] Ерге тиетін (дайын үйге баратын) әйелге, әйел алатын еркекке айттылады.

АСФАНАНИ [-ДЫ] Қылының [КІЛЕ-МІ]

Алмас қылыштың, тұкті кілемнің бір түрі. Қайырыл хан дегенге, Сұрап көліп тұрыптын Асфанаиды қылышты (М3). Асфанани кілемдер Жібектен гулін торлаған (ҚЖ).

АС ШЫҒЫНЫН ҚӨТЕРДІ Өлген кісінің асына керек сойыс пен бар қаражатты мойнына алды. Ас шығынын көтерді, Құрманбет пен Жанғұла. Асты билеп менгерген, Екі елдің жүйрік даңғылы (Д. Б.).

АСЫ ВОЛДЫ ◎ АСЫЛЫҚ [АСТАМ-ШЫЛЫҚ]

Етті [ҚЫЛДЫ] ◎ АСЫЛЫҚ АЙТТЫ ◎ АСЫП ТӨГІЛДІ Тәкаппарланды; көкірек керіп, артық сөйледі, мен-меншілік етті. Қырық құлын көпірдің не деп болмас, Асы болып құдайға олай деме (ҚКБС). Қасынның таң қаламын көрмсіне, Құдайдың асы болым бermесіне (ХӘ). Ассылық айттым мұләйім, Кешісін езі құдайым (Б. К.). Бес ауыз сез айттым деп, Мактандың, тілім, сен неге? Қой, көмейім, тәубе қыл, Ассылық қылма иеге (Ш. К.). Жақсы екен деп ойлама, Хан ассылық қылған соң (Ш. Құл.). Ибай-ау, бұл қу дүние талайымызыда талтандатқан. Оның аз күн рақымына асып төгілле, шырағым (Ә. Қек.).

АСЫҒЫ АЛШЫСЫНАН ТҮСТІ [ТУ-СІП ОТЫР, ТҮРДЫ, КЕЛДІ]

Жолы болып отыр, қолы келіп түр, тасы өрге домалап түр. Жыр кестесін дестелеп, Ордама шашу берейін, Ассығым алышы түскенде, Сақа болып кенейім (Д. Э.).

АСЫҚ ОЙНАП АЛЫСТЫ Бір өсіп, бір жүрген, қатар өсікен деген мағынада. Тай-

кулындан төбісken, Асық ойнап алысқан (КЖ).

АСЫҚ ҰТЫС Ақын бұл жерде өзгермелі, тұрақсыз қарым-қатынды бейнелеп отыр (АС). Асық ұтys сыйылды алғыс беріс — Тірі жаның қылғаны бүгін тегіс. Бірі кейткे таласын, бірі арам кып, Тебелескен, дауласқан, жанжал-керіс (Абай).

АСЫЛДЫҢ СЫНЫҒЫ, ШҰҒАНЫҢ ҚЫҒЫ, ЖАҚСЫ АДАМАРДЫң үрпагы деген мағынада. (Бұл жерде шонжардың тұқымы екендігін жазушы кекесін турде айттып тұр). Эбдуақіт жас жігітті шырамытып, танығандай болды. «Ә... Масақ бидің үрпагы тәріздісің... Асылдың сынығы, шұғаның қығығы екенсің гой, алдамассың», — деді (І. Е.).

АСЫЛ СӨЗ Багалы сөз, осиет, ақылды пікір. Асыл сөзден бұл кетті (Д. Б.).

АСЫЛЫНА [НЕГІЗІНЕ, ТЕГІНЕ, ТҮҚЫМЫНА] ТАРТТЫ Ата тегіне үқсан тууды, негізіне тартты. Эр нәрсе асылына тартпай қалмас, Қыл шықпай ит bogынан қалмас деген (ШС).

АСЫН ШШИ, АЯҒЫН ТЕПТІ [ТЕКЕМЕТИН, ДАСТАРҚАНЫН ТІЛДІ] ◎ АСЫНДЫ ШЕЙИН, Дағараңа ТЫШАЙЫН Жақсылыққа жамандық іс істеді, адап асын ішіп, қастандық қылды. Біреу айты: — Қараша, асын ішіп, текеметін тіліп жүргенін, жүріндер, бәлемді үйінен сурып алыш тепкілейік (С. Т.).

АСЫН БОЙЫНА ЖАЙЫЛСЫН! диал. Ас болсын, ішкен асын бойына тарасын! (Шығ. Қаз., Больш.).

АСЫРАП АЛДЫ Біреудің баласын бала қылды, иемдепін бағыл-қакты (АС). Егер дін көnlін өзегі нәрседе болса, білімғымды бірақ соган себеп қана қылмак үшін үйрәнсен, ондай білімге көндіңін мейірім асырап алған шешенің мейірімі секілді болады (Абай).

АСЫРА СІЛТЕДЕІ ◎ АСЫРА СІЛТЕУШШI Шамадан тыс кетті, зиялды іс-әрекет жасады; жалған белсенді. Сіздің де кейде асыра сілтейтінің байқалады (З. Қ.). Жеке меншікті жойды деп, тым асыра сілтеп отырмыз (Ф. Мұс.). Отырықшылыққа көшкен жаңа шаруашылықты басқара білмеушилік, асыра сілтейши әр түрлі зиянкестік әрекеттер қосылып, жас колхозды мендетпін тастаған екен (Т. А.).

АСЫР САЛДЫ ◎ АСЫР САЛЬП ОЙНАДЫ Емін-еркін, шат-шадыман ойнап-кулді. Балалар да бойын жазып, Кек майсада салады асыр (З. Қал.). Онда шекелері торсықтай бол, доп-домалак балалар асыр салып ойнап жүр екен (Ә. Ш.). Суга қарап жатырмын. Осы ұлы өзенін жағасында жатып, жасымда өзім асыр салып ойнаган Ертісімді есіме аламын... (Қ. Қай.).

АСЫ ТАРАМАЙДЫ 1. Ишкен асын сіңірмей, мазасыздану мағынасында айтылып тұр. Адамға сырттан гайбат жарамай-

ды, Файбатсыз ақымақ асы тарамайды (А. Қор.). 2. Қоңілі алаң болу.

АС ШШИ, АЯҚ БОСАТАР Шаруага еш қыры жоқ, жұмысқа қауқары, пайдасы жоқ кісі туралы айттылады. Бұдан екі күн бұрын тап осы жерде бұл балалардың екесін жылан шақты, аяғын шауып тастауға тұра келді, қазір үйінде жатыр, тек ас ішіп, аяқ босатар ғана. Жұмысқа енді жарамайды (М. Иб.).

АТА-БАБА ЗӘУЗАТЫ Урім-бутақ, атлас, текстес адамдар. («Зәузат» — парсыша, тұқым, әйелі мен баласы).

АТА-БАБАҢЫҢ АРУАҒЫ ҚОЛДАСЫН! тіле к-б-а т. а. Откен атапар мен балалардың, рухы қолдан-жебет журсін, қамқор болсын деген мағынада.

АТА-БАБАҢЫҢ АРУАҒЫН ҚҰЫП, АРЫН АРЛАДЫ Откен үрпақтың наұмысын жыртты, есесін іздеді. Берегірек кеп, билік қолына тигенде де, келешектің қамын жеп, ергенгі күнің күйтін күйттеудің орнына, әлдеқашан сүйегі қурап қалған ата-бабаның аруағын құып, арын арлап кетті (Ә. Н.).

АТА-БАБАҢЫҢ КӨРІ ЖАНҒЫР! қарғыс. Асықпа, Қартбай, асықпа тегі,— деді Қожек тістеніп.— Жақындастын иттер! Сеспей кататын болсын, ата-бабаның, көрі жанғыр (Т. А.).

АТА БАЛАСЫ ТЕНДІККЕ ТҮРСА ДА, КЕМДІККЕ ТҮРМАЙДЫ Өзін-өзі ешкімге қорлатпайды. Жексек кедейлердің айтқанына көнбей, ата баласы тендікке тұрса да, кемдікке турмайды деп, өз бетінше кептіп еді (Ж. Тәш.).

АТАҒЫ [ДАНҚЫ] ЖЕР ЖАРДЫ ◎ АТАҒЫ [ДАНҚЫ] ЖЕР ЖАРА ШЫҚЫТЫ Есімі кепке жайылды, данқты болды. (Ежелден белгілі, даңқты кісі туралы айттылады). Сенім қағазға қол койған Петр Желябин Атбасар уезіне атагы шыққан, осы аймақтың қаласы мен даластын совет туын өз қолымен тігіп, еңбекші халықты азаттыққа бастаған большевик (С. О.).

АТАҒЫНА ҚАНДЫ Сырттан сұрап біліп, жүргіза тараган даңқына көзин жеткізді. Ойласам, сендей жанды кай жан алған, мен едім атагыңа көрмей қанған (Ә. Тән.).

АТАДАН АСЫП ТУДЫ Елден ерекше болып туды. Жібектің жайын сұрасац, Асып тұған атадан, Шаһизада кісі еді (КЖ).

АТАДАН ҚАЛҒАН МАЛ ЖОҚ Ер тәуекел, аянатын еш нәрсе жоқ деген мағынада айттылады. Атадан қалған мал жоқ, қалтырап жүріп күн көргені құрысын дедім (АТ).

АТА ЖАУ [ДҰШПАН] Ежелден кектескен дұшпан. Хан баласы ақсүйек, Ежелден табан аңдықсан. Ата дұшпан сен едін, Ата жауың мен едім (М. О.). Ата

жүрттың асылын, Балжыға қайдан қиды екен? Ханың қара жендетін Ата жауымдер едім (К. Б.).

АТА [ЕСКИ] ЖОЛДАС Ежелгі серік, қанына сіңген іс. Қала салуга, бала оқытуға кіріспегендер түсінбекендіктен емес, ата жолдасы жалдаулық, әрі мұқтаждыңтан болса керек («Айқап»).

АТА ЖОЛЫ [ЖОРАЛҒЫСЫ, САЛТЫ, КӨДЕСІ] Ескілкіті улken кісілерден, атабабадан қалған дәстүр. Ауылда жүртты бүлдірген Қасым болса, қалада Хасен. Қазақ жастарын жаңа өмірге бастап, Бүркіт пен Ханшайымды да ата жолынан тайдырыған осы Хасен! Қасымнан өшін алды (И. Е.). Ер халықпаз синалған, Қашанғы ата салтымыз. Беттен қайтпас бір алған (Жамбыл).

АТА ЖОЛЫН ҚҰДЫ [ВҰЗДЫ] Бабалардың, әкелердің салып кеткен жолымен, айттып кеткен есиеғімен жүрді; бабалардың, әкелердің салып кеткен жолынан тайды. Шоңмұрын: Ата жолын құсам, ізімен жүрсем, неге қызырлық болады (М. А.).— Сейтіп, қазақтың халықтың қарғидасын, ата жолын бұздырыды. Мұсылманың жолынан, шаригатынан сотқар жастарды аттап өткіздіріп, пәле баставауга баулыды,— дейді Шұбар (М. Э.).

АТАЙ ҚӨРМЕ Бір істен, созден ат-тонын ала қашу мағынасында айтылады. Атай қөрме, Құнікей... сөнген өртті қайта тұтат дегенің бе бұл? (Ф. М.).

АТАҚА ИЕ БОЛДЫ Дәреже алды; даңққа ие болды. Міне, биыл инженер деген атаққа ие болды. Диплом қолында. Мұнда да біреудің көк тиын көмегінсіз оқыды. Тек өз күшіне сенді де, жүре берді (Р. Р.).

АТАҚ ҚАЛДЫРДЫ Артына өлмейтін ат, даңқ қалды. Ол сипатты қазақтан дүниеге ешкім келменті. Өлмейтін атақ қалдырып, Дүниеге көңлін бөлменті (Абай).

АТАҚА ШЫҚҚАН Белгілі, әлгілі болған, мақталған. Облыста атаққа шыққан колхоз болғандықтан, шақырды, қабыл алыш, облыстық басқарушы мекемесіндерден де екі машина адам келді (С. М.).

АТАҚ ҚҰМАР Дауазынға үйір; жаңсы кісі, білгіш кісі бол көрінуге құмар. Қит етсе, трибунаға шығып, аттан салу — атақ құмар өзімшілдердің ісі (Ә. Т.).

АТА ҚОНЫС [МЕКЕН, ЖҮРТ] Белгілі халықтың ежелгі мекені. (Бұл фраза көне заманда (мәселең, қазақ өмірінде) о баста әр рудың, тайпа, елдін өзіне тән өлкесі туралы айтылған). Ата қоныс арқадан, Басында қазақ ауғанда Алқа көлді айналып. Ақ қайынды сауғанда (Д. Б.). Бурабай елкесі табигатты үгуды, ата мекенді суюді үйретеді (М. И.). Өрт құшагында қалып бара жатқан ата мекен, күт қоныстың кия алмай төгілген көз жасы Еділге құйылған нөсердей еді (М. И.). Бәжей өз атасы Кең-

гірбайдан ата қоныс есебінде мұра қып қалған жер (М. Э.).

АТАЛЫ [АТА] ЖАУ Белді, текті, мейлини күшті дүшпан; бұрыннан жаулықта болған қасы. Ал бұның [Оразбайдың] жауы Абайды алса, ол анық-ақ атала жау. Бір Құнанбайдың өзі бай болудың үстіне, аға сұлтан да болды (М. Э.).

АТАЛЫҚТАЙ АҚСАҚАЛ, АНАЛЫҚТАЙ БӘЙБІШЕ Елдің батагей шалы, ару анасы. Аталақтай ақсақал Шада да басы зарланды. Аналықтай бәйбіше көзінен текті арманды (Д. Б.).

АТАЛЫ СӨЗ Үәжді, өсует сөз; нақыл сөз. Атала сөзді арсыз кайырады (Мақал). Қаленің үйіне келген Әбдірахман дейтін большевик досының халыққа айтқан атала сөздерін гана қайталап айтты берді (Х. Е.). Егер дүние жүзі халықтарының мақал-мәтеп жайында айтқан атала сөздерін жиса, өзі бір үлкен кітап болар еді (М. Э.).

АТАМ ЗАМАН О АТАМ ӘЛМИСАҚТАН [ӘЛМІСАҚТАН] БЕРІ 1. Балық, ежелгі дәүір. Ал аналар болса, шын пейілдерімен аманасып, шүркырасып отырғандай көрінбекші болып, аманасудың атам заманғы ұзақ сөздерін бастап, Телмагамбеттің әдайілеп келіп отырған төл ісіне мүлдем жуыр емес (С. Төл.). 2. Бұрыннан, көлтөн бері. Бұл үйде атам заманнан семьясыз жалғыз тұратын карт парикмахер бар еді (С. М.).

АТАМНАН АРЫ [ӘРМЕН] Көбіне жақтырмagan, үнатпаған жағдайда айттылады. Келмесен, атамнан ары, пұштия қалыптығой (АТ).— Әже, үйге қонақ кеп қалды.— Атамнан әрмен! Кетсін ері. Қондырмаймын (Ә. Н.).

АТАН ЖІЛИК, АРҚАР МУЙІЗ Құатты, айбарлы. Қазақ пен ногай белінгенде айттылған «Жылау, жылау, жылау қүй» жырындағы «қара орнын айралған» Торғай мен Ор бойынан, Карапата маңынан, Арыс пен Badam өзендерінің тоғысқан жеңіндегі Қараспан тауынан көшіп келген қазақтың атан жілік, арқар муйіз батырларының бірі еді (И. Е.).

АТАҢА НӘЛЕТ! [ЛАГЫНЕТ] «Нәлет», немесе «лагынет» — араб сөзі; оңбаған, қосегесі көгермеген деген магынада. Атаңа нәлет, Жәнгір хан Көзінен тізіп айдасты, Орынбор деген қалага Қазақтың қара баласын (М. Э.). Ой, атаңа нәлет! Ой, ернің аққа тимегір! Ой, мал көрмеген көрғенісі!— деді Судыр Ахмет (Ә. Н.). Атаңа нәлет, Байсалы. Нәпсі үшін, бұлардың Дауын созып ұзартты. Қанбақ деген базарға Тавы да малын айдады (Н. Б.).

АТАҢ ДЕГЕНИМ ЖОҚ, ЕНЕҢ ДЕГЕНИМ ЖОҚ Ешір ренжіткенім жоқ, дәненең дегеним жоқ.

АТАЦЫНЫң БАСЫ [КОРИ] Көбіне ренжігенде, зекігенде айттылады.— Атаңының

көрі, кіслері қайда, бұл үйдің? Көрдей ғой (Ә. Н.).

АТАЦНЫҢ ҚҰНЫ БАР МА! *Не ақын кетті?, ала алмай жүрген өшің бар ма?* деген магынада айтылады. Түбінде адап қандай, арам қандай, Жеті атаңың құны бар ма, байымды өлтіріп, Өзімнің аяғыма қақпан сап қан алғандай (АЖ). Үрлап алған бойымда, Ханиң ділле пұлы бар. Бір қасық су бермейтін, Қездің жасын көрмейтін Атаңың қанша құны бар (Ү. К.).

АТАП АЙТҚАНДА Нактылап сөйлеменде, әделін айтқанда. Атап айтқанда, бұл істе сіздің үлесіңіз мол (АТ).

АТАРҒА ОҒЫ ЖОҚ [БОЛМАДЫ] Қатты қаһарланып, ашуға мінген кісі туралы айтылады. «Тілшіміз» бен Әбліттай екеуі түнделетіп отырып Қериманың төркініне келеді. Қериманың атарға оғы жоқ бол, сызып отырган кезі екен... (ЛЖ).

АТАР ТАҢ, БАТАР КҮН Қоресі күні, татар әмі бар; басқа салған жазмыш күн. — Эй жарықтығым, әркімнің атар таңы, батар күні бар ғой (Ә. Н.).

АТАР ТАҢ, ҚӨРРЕР [ШЫГАР] Күн ЖОҚ ◉ АТАР ТАҢ БОЛМАДЫ Күн қөрсетпеу, басынан азап, бейнет арсылмау мағынасында айтылады. ...Мені бүйтіп қүң етіп, ол сорлыны, Бәшібекті, құл етіп қойған соң, атар таң, қөр күн жоқ болған соң, не дейін! — деп, казан астындағы ыстық жалынды көсей түсіп, Есбике кемсендеп жылап қояды (М. Ә.).

АТ АРЫДЫ, ТОН ТОЗДЫ Шаршапшалдықты, қалжырады, узақ жүрді. Ат арыды, тон тозды. Талма-тал түс болғандай, Талықсығанға ұсаймыз, Дүние — киік, адам — ит, Қуа-қуа ізденіп (Б. Ә.). Бұрын ағайынға ат арытып, тон тоздырып қона, түстене жетегін алыс ауылдардың арасына үшқыр самолеттер қатынал, оқтай тұзу тас жолдар тартылды (КЭ). Шоқанжан алыстан ат арытып, жол тауқыметін көп көріп келген адам, қыдырып, көніл көтергісі келетін шығар (С. Бақ.).

АТ АРЫЛТТЫ [САБЫЛТТЫ] Әуреге түсті. Бір айғыр үйірімен ықтап кетіп, соны ізде, ат сабылтып келе жатқан бетім еді (ҚЕ). Арыл-ашып, шаршапшалдығып өрец жетті. Өзім де катты жаурадым, Тонынан сүйк жел етті. Атым да катты сабылды. Тонынан ағып тер етті (С. С.).

АТА САҚАЛ АУЗЫНА БІТКЕН Ер жетіп, кемеліне жеткен, егде тартқан, үлгайған. (Көбіне ересек кісінің кішілерге қатынасындағы өрекшел ісі, мінезі орайында айтылады).

АТАСТЫРЫП ҚОЙДЫ салт. көне. Екі жасты (ызыз бен жігітті) бір-біріне айттырыды. Ақбала мен Еламанды жастайынан атастырып қойған еді (Ә. Н.).

АТАСЫ БАСҚА Өзімен бірге тумаған деген ауыспалы магынада да жұмсалады. Атасы басқа аттан түс (Мақал).

АТАСЫН БІЛМЕС АЛЫС ЖАТ, танымайтын бөтен жұрт. Абылай алдында сен бітсөн, Құдандалы таныспын, Егер Абылай алдында бітпесең, Атасын білмес алышын (Б. Қ.).

АТАСЫНЫҢ ҚҰНЫН СҮРАДЫ Аса қылымбат сұрады, асыра, артық сұрады. (Сатып алуға тиісті заттың тым қымбат екендей туралы айтылады).

АТ-АТАҒЫ ШЫҚҚАН д.и.а.л. Белгілі, зор, абырайлы, беделді кісі. М. Тәжібаев облыстыға ат-атагы шыққан мұғалім емес не? (Тау., Қош).

АТАУ-КЕРЕҢДІ ШІКІР! қарғыс. Жемтігіңді жегір, ішкен-жегенің ас болмағыр! (Өлер алдында ішкен актық тамақтан келіп шыққан). ...Айғыз бенен Қалиқа бір тостаған қымыз жұтқызыса, «атау-керенді ішкір, саумал ішсең жетпей ме, сауғаныңнан бұрын қымызындағы өзің құртасың», — деп қылқылдаш тұрғаны... (М. Ә.).

АТАУСЫЗ ҚАЛҒАН Ешкім аузына алмады; атын атамады. (Өлтген кісіге, сондай-ақ жасы келіп, я ауырып, қаріп бол, үйде отырып қалған кісіге көбірек айттылады). Ермолайдың қарт шешесі Людмила Сергеевна атаусыз қалған жоқ. Тіпті шарал кезегі оған келгендеге, жұрт тар бәлмені бастарына көтеріп, кемпірге арнаған небір жақын сөздерін айттып, дұылдасып кетті (С. О.). Атаусыз қалмасыныш ер еңбегі, Азамат соғысы мұның тегі. Төңкеріс тұсындағы тарих ғажап Таусылмас дарияғой ол бір шегі (Е. Б.).

АТ БАЙЛАР¹ [ҰСТАР] Қазақ зөфемизм ретінде ер баланы осылай атаган. Сүлејан-ай, Жеметіне бекер тиесін ғой, артықтан ерген ат байларың емес не? — деп Сүнгір үйге сейлей кіреді де: — Қонағыңа төрге киіз төсе, шешенді шақыр, балық ассын, барымен базар ғой, — дейді (С. Тал.). Келіп босанды дейді, құтты болсын. Ат ұстар ма, қырық жылқы ма (АТ).

АТ БАЙЛАР² д.и.а.л. Құда түсіп келгенде, құданың атын байлаганы үшін берегін көде. Ат байларды әліне қарай беріп отырады (Целин., Ер.).

АТ БАЙЛАДЫ СЫЙЛАДЫ, тарту етті, ат мінгізді. Өз атың жүртқа әйгілі Баймағамбет, Патшага сексен қара ат байлаган бек (Ш. Ж.).

АТ БАСЫНА КҮН ТУДЫ Қызыншилық шақ келді, синалар мезеіл болды. Ат басына күн туса, Кексімдегі күй болар. Көніл азып, тон тозса, Берген кейлек кез болар (Ш. Қ.).

АТ БАСЫНА СОҚТЫ [СОҒЫСТЫ] Шеғіншектеді, жүрексінді. Жанды кісі жесірін жібере ме? Ат басына соғыссан, болар намыс (ҚКБС).

АТ БАСЫН БҮРДЫ Бұрылды, бағытын өзгертті. Мұны көріп Төлеген Атының, басын бұрады (ҚЖ).

АТ БАСЫНДАЙ АЛТЫН *Көлемді, ул-кен алтын*. Сен ертең де кел. Мен әкемнің қазынасынан *ат басындаи алтын*, қой басындаи ділда алайын, соңан соң әкеуміз қашайық (ҚЕ).

АТ БАСЫН ТАРТТЫ *Тоқтады, аллады*. Ақшамда бір-ақ *ат басын тартты* (АТ).

АТ БАСЫН [ТҮМСЫҒЫН] ТИРЕДІ *Конақ болып түсті, белгілі бір межелі жерге келіп жетті, тоқтады*. Көп ауылдағы қоңыр үйге жетіп, *ат басын тірегенде гана, үзік туралы ойы үзілді* (Ф. Мұс.). Абай ауылынан кеткен бетінен қалаға бүгін жетіп, Мұқаметжан жаңа кеп, *ат түмсигын тіреген жері осы* (М. Ә.).

АТ БАУЫРЫНА АЛДЫ ◎ АТТЫҢ БАУЫРЫНА АЛЫП, САБАДЫ *Атпен құып, өлімши етін сабады*. Қаршадай жетім көдекті *Ат бауырына алады* (АӘ). Сен неғе қашасың деп, *аттың, бауырына алып, сабады* (ҚЕ).

АТ БОЙЫ *өлшем*. Мынадан сұрашы,— деп ездерінен *ат бойы* кейін тұрган Тәрібергенди иегімен ымдады (Ә. Н.).

АТ ЖАҚТЫ *Бет әлләті сопақша келген адам туралы айтывады*. Столдың ана шеңдінде Мұратқа қарсы қарап, кішкене көзі моншактай жылтыраган, денесі енді толыса бастаған, *ат жақты, қара сұр аға лейтенант отыр* (Т. А.).

АТЖАЛМАНДАЙ ШҰЛГИДЫ *ди а л. Пысық болды, икемді болды*. (Өзіне тартпақтағыны мінезі бар адам туралы айтывады). Әлжаннан көліні *атжалмандаи шұлгиды* (Қост., Аман.).

АТ ЖАЛЫН ҚҰШТЫ *Еңкейе келіп, етпетінен ат мойнына асыла құлады*. Қален оның сойылының қағып жіберген бойы темір сүйменімен оны ишкітың тұсына ала соқты. Қаба сақалды *ат жалын құшты* (Ә. Н.). Екінші жікіт кеп қартты қамшының астына ала бастаған кезде, кесек денелі бір әйелдің қолындағы баканы желкесінен тиіп, *ат жалын құштырды* (ҚӘ).

АТ ЖАЛЫН ТАРТЫП МІНДІ *Адам болды, ер жетіп, азамат болды*. (Өзі ез болғалы адам бола бастады деген магынада айтывады). Өзім ез болып *ат жалын тартып мінгелі*, тұғырым тұрымтасызыз бол көрген жан емесмін (Қ. Тай.). «Жаратқан, осы ереккі кіндікті үш ақ үрпек бала-панымның *ат жалын тартып мінгенін* көрсем арманым жоқ; ұстағаның қолында, тістегенің аузында кетіре көрме жаратқан!» — деп азынаған үні құлагында елі күнге дейін ызындаған тұргандай (Ә. К.). Сөйлейін сөйле десең желіп-желіп, Гулесем басылмайтын мен бір көрік. *Ат жалын өзім тартып мінгеннен соң, Сулу қыз-келіншекке болдым жерік* (Б. Ш. Б.).

АТ ЖАНЫРЫҒЫН ЖАПТЫ *Семір-ген ат туралы айтывады*.

АТ ЖАРАТТАЫ [СУЫТТЫ] *Атын баптады*. Көк ала *ат жаратып*, Көк дабылды

байлатып, Байлар ұлы шоралар, Көл жағалар жаз күні (Б. Қ.).

АТ ЖАРЫС *Ат бәйгесі. Құнан жарыс, дөнен жарыс, т. б.*

АТ ЖЕТПЕС, АТАН ЖЕТПЕС ЖЕР ◎ АТ АЛҒЫ [ТҰЯРҒЫ] ЖЕТЕР ЖЕР *Ұзақ жол, алыс жер; атпен жетегін жер*. Ән аты — «Әліма». Қатал әкениң қалауымен көрі шалға қырық қарага сатылған қызыдың *ат жетпес, аттан жетпес жерге үзатылып кетіп бара жатып, ел-жүртімен қоштасқан зары* (Ә. Н.). Ақбай *ат алғы жетер жердеңіл елді араалап, өзіне лайықты сұлу қызы ізден, таба алмайды* (ҚЕ). *Ат жетер жердеңіл бай балалары мұлде туңліп болды* (Б. М.).

АТ КЕКІЛІН [ҚҰЙРИҒЫН] КЕСІСТІ [КЕСТИ, ҰЗДІ, КЕСЕ АЙЫРЫЛЫСТЫ] *Кесті, араздасты; мұлде безді*. Екеуін де бай-жуанға жығып берген, бетіне дақ салған кедейлерге үлкен әкеліп бұлар, туңліе сейлейді. Соңда да олардан *ат кекілін кесіп* кете алатын түрі жоқ (Ф. Мұс.). Жаңа жылда жас балапан өсеміз. Байдан аулақ *ат құйрығын кесеміз* (А. Т.). Мұндай кен-сешілдік, бюрократтық тәсілдермен *ат құйрығын кесісу* керек. Жанды іске бет бүрү қажет (ЛЖ.). Бір рет *ат құйрығын кесісіп* кеткен кісімен қайта кездесудің қызындығын ойлаған сайын екі беті өртепіп бара жатты (Ә. Н.). Ана, Қоңырқұлжаның шабарманы Ожар ма? Ол Азнабай аулынан *ат құйрығын кескендей* еді гой (І. Е.). Геройдың бағандыу бойынша, ол енді Балзиямен *ат құйрығын үзіскең* еді (М. Баз.). Уәлиханнан үлкен ұлы, хандық жолы мемінікі деп дәмеленген сұltан орыс патшалығымен *ат құйрығын кесе айырылысты* (Ф. М.).

АТ КӨБЕҢ ТАРТЫП ҚАЛДЫ *Аттың кешеуілдеп, ұзак мерзімді еткізіп семіруін айтады*. («Кебең ат» деп жедел, жілі жүрмейтін атты айтады. «Кебең» деген сөздің о бастағы мағынасы урген қарын сықылды ісініп-қабыну; «кебең тартқан ат» деген көктемде жайылып жүріп семірген, еті бос ат мағынасында. «Кебендей көр де кой» деген осыдан шыққан болу керек).

АТ-ҚӨЛІГІҢ АМАН БА?! *Жолаушы, жүргінші кісіге айтыватын аман-саулық сурасу, сәлемдесу*. Қарға бойлы қара бала, *ат-қөлігің аман ба?* (АТ).

АТ ҚӨПІР ҚЫЛЫП АЛДЫ 1. *Молынан кетере алу мағынасында айтывады*. Біреуден *ат көпір қылып алып*, біреуге ат көпір қылып беріп жүреді, кімге не беріп, не алып жүргенін қайдан білеміз (АТ). 2. *Астан-кестенін шыгарды*. Біздер жоқта кішкене балалар үйдің ішін *ат көпір қылыпты* (АТ).

АТ К... ИНЕ МІНГІЗДІ [ҮҢІЛЛТТИ] *Құл етті, тұтқын етті, тартып алды, қорлады*. Тек сұлу қыз-келіншектерге гана тимейтін, *ат к...* ине мінгізіп, елдеріне олжа етіп алып қайтатын (І. Е.). Қанікейдей көрікті,

Тінікейдегі тектіні *Ат к...іне мінгізіп*, Қа-
тын етсем деп едім (М. Ө.). *Ат к...іне үңіл-*
тіп Артыма салсам деп едім. Тілекті тәңі-
рім берmedі. Өздеріндегі хандарды. Қарны
жуан билерді Аш күзендей бугілтіп, Әзіз
жаннан түнілтіп, Осылай бір қылсам деп
едім (М. Ө.).

АТҚА ЖЕМ ТҮСТІ ◉ АЯҒЫНА ЖЕМ
ТҮСТІ *Жемді көп жегендіктен, т. б. себеп-*
тен аттың аяғы ақсан қалады. Қаза берсе,
тесікті ін болады, *Жүйрік атқа жем түссе,*
мін болады (АӘ).

АТҚА ЖЕНІЛ ҚҰДАША 1. *Тым үш-*
қалак, женіл мінезе айттылады. 2. *Барып*
кел, алғып келге дайын, қолды-аяқтай.

АТҚА ҚАМШЫ БАСТЫ ЕКПІНДЕДІ,
қарғынды *кушетті деген ауыс магынада*
айтылады. Бұл жерде тікелей үғымды біл-
діріп тұр: *аттың қатты айдасты, зулады.*
Онан етіп Төлеғен, *Атқа қамшы басады* (ҚЖ).

АТҚА ҚАКТЫ ЖОЛ ЖУРІП, ШАРШАП-ШАЛ-
ДЫҚТАСЫ. *Ат қағып, шөлдеп келген шешенге*
е兹 қолымен сусын береді (ШС).

АТҚАН ОҒЫ АЙНЫМАЙДЫ *Көз жаз-*
бай, дәл тигізеді. Қаршығаны қайырма,
Қалыңға сала батпаса, Мергенге мылтық
кезеппе, *Атқан оғы айнымай, Тұтінін үз-*
бей атласа (Д. Б.).

АТҚА ҚОНДЫ [МИНДІ] *Көлікпен*
жолға шықты. Тым болмаса председатель-
дің көнілі ушін барып кел,— деп танертең
атқа қонарында тағы есіне салды (С. Бер.).
Он жеті жасқа келген соң, Сансызбай атқа
мінеді. Батасын алғып кеткелі, Атасы ал-
дына келеді (ҚЖ).

АТҚА МИНЕР *Бұрын пысық, белсенді*
кісі туралы айттылған. Әр рудың, көп ру-
дың адамдары, ылғы *атқа міндері* ғана.
Ішінде жұптыны киімді біреуі жоқ (М. Ө.).
Қызығы кеткен ел бағып, Қысыны кеткен
сөз бағып, Ендіргі атқа мінгендер Күнде
ертеңге тоймайды (Абай).

АТҚАН ОҚТАЙ 1. *Тұп-тұзу, тартқан*
сымдай. Ат құлагы көрінбейтін ақ боран
бір жұма үзілмей соқса, сол бір жұма бой-
ында тоқтамастан жол тартып отырып, *ат-*
қан оқтай жаза баспай [Абылгазы] барам
деген жеріне ат тұмсығын аудырмай кеп
тіреп, дәл шығатын (М. Ө.). 2. *Жылдам,*
шашшан, оте тез. *Атқан оқтай поезы, Зыр-*
қырайды шапқанда ол (Жамбыл). Ойлы-
дың алды бел еді, Белден көшкен ел еді,
Атқан оқтай жылысып, Ор кояндай ығы-
сып (ҚЖ).

АТҚАН ТАНДАЙ *Өзгеше ару, асқан*
сұлу туралы айттылады. Алаңдал, алабұр-
тып түрганында Алдыңған қарсы шықса
ақша маңдай. Қалқашың қосылғанда *ат-*
қан таңдай, көңілің шалықтаған, шаттан-
ғандай (І. Ж.).

АТ ҚАРА ТІЛ БОЛҒАНДА Ерте кок-
темде шыққан отқа жылды аузы іліккен
шақ деген магынада айттылады.

АТ ҚОЙДЫ¹ *Есқі дәстүр бойынша*
қаралы үйге (*ауылга*) еркектердің алыс-
тан атпен шауып «ой, бауырымдан» келуі,
лап беріп шаба жөнелуі. Байқадам — Са-
пак жатағының маңында бір-екі бай ауыл
болатын. Соның біреуінің үлкен ақсақа-
лы боледі. Мәнайға хабар айтып, жан-
жақтан жан күйерлер *ат қойып* келіп жа-
тады (М. Ө.). Абай Тәкежан үйіне *ат*
қойып келген жоқ. Жас балаға *ат қою*
жақсы ырым емес. Және жан күйер-
лер сыналатын қаза бұл емес (М. Ө.).
Өлді деп екеуі де қаза жетіп, *Ат қойып*
келген екен Бұлдыршінге (С. Кер.).

АТ ҚОЙДЫ² *Есім берді, атады* (АС).
Бұл қурап, кім түзеп, Қарны тойған,
қағазға ернек жасап, сурет ойған. Құда-
йым кешіктірмей бір ұл беріп, молдалар
оның атын Әзім қойған (Абай). Қыргызға
деп үйғыр хандарының бірі *ат қойса* ке-
рек (Абай).

АТ ҚОЙЫП, АЙДАР ТАҚТЫ АДАМГА
немесе бір затқа арнай *ат* (*лақап, ныспы*)
қоюға байланысты айттылады. Емін-еркін
немденіп, әркім өзінің ойына келгенінше
атады... Маган *ат қойып, айдар тағып*
алды,— деді Жұман (М. Ө.). Әндеріне *ат*
қойып, айдар тағып айтқанда, мен бұрын
естімеген әлдекімдерді атап кетеді (С. М.).

АТ ҚОСТЫ БӘЙГЕГЕ АТ ЖІБЕРДІ. Жел
соқса, қамсы басы майда деймін. *Ат қос-*
ты, ат айдаушы айда деймін, Алдың-
ты ат баран болмай, қылаң болды,
Жығылмаса, Құлагер қайда деймін
(А. Қор.).

АТ ҚОСШЫЛЫ БОЛДЫҢ БА? Қырық
жылқылы болдың ба? *Не туды: ұл ма, қызы ба?* («Қырық жылқылы»
ескі салт бойынша қызға беретін қа-
лың мәл үғымынан шыққан).

АТ ҚҰЙРЫҒЫН ШАРТ ТҮЙДІ 1. *Іс-*
ке белді *буып, белсene кірісті.* Кер заман-
ға кез болдық, Кер айылдан ат мінелік.
Кек соқтада жол үсті, *Ат құйрығын*
шарт түйелік (F. Mys.). 2. *Бұл жерде атқа*
мініп, жол журу магынасында айттылып
тұр. Серізінші не жаман — Серке санды
ат мініп, *Ат құйрығын шарт түйіп, Жоқ*
қараған сол жаман (ШС).

АТ ҚҰЛАФЫ ҚӨРІНБЕЙДІ 1. *Өте биік,*
өте үзын. Шоқпардай сары торы тұр ба-
сын іп, *Көрінбес ат құлагы тогай биік.*
Судырлап тенседелі сулу сұлы, Сумац-
дап салындыраған суды сүйіп (І. Ж.). 2. *Ақ*
тутек боранға байланысты айттылады. Ас-
паннан жауып, жерден көтеріліп, *ат*
құлагы көрінбейтін ақ боран үткыш соқ-
ты-ай кеп (Ж. Мұз.).

АТ ҚҰЛАФЫНДА ОЙНАЙДЫ Пысық,
оте икемді, женіл. (Атқа мінуге құмар
кісі, шабандоз кісі туралы айттылады).
Менің қызым бар, ездеріндегі оқыган ба-
ла. Бірақ... сен сияқты ер үстінде отыра
алмайды емес, тіпті аттың құлагында ой-
наиды, асауды үйретеді (Ж. Ж.).

АТ КҮРГАТПАЙ ҚАТЫСТЫ *Білғи*, үнемі, жің келіп тұрды. Бұл ауылда Тұрмыс және мәдениет университетінің сабакына жастар түгіл, қарттар да *ат құргатпай қатысады* (М. Сат.).

АТ МАЙЫ \ominus АТ МАЙЫН БЕРДІ [МИНДІ] *Біреудің атын үақытша мінү мағынасында*. («Майын мінген ат» мінүшінің қолында бірнеше ай, жыл бойы, одан да кеп үақыт болуы мүмкін, ал «лау мінген ат» мінушінде жақын жерге, қысқа мезгілде қажет болады). Сараң байдан сұрасаныз *ат майын*, Бермес үшін айта берер жоқ жайын (ШС). Абай енді (төлеуге ұрының мүлкі жетпегендеге) «агайыны емес, ұрыға *ат майын беруші*, сүйеуші бай-жұан төлейтін болсын»—дейді (М. Ә.).

АТ МАЙЫ ҚАЙТТЫ *Мал ақысы төледі деген мағынада*. Лауға көлік жаллады. Алмақ едім түйе, Бермек еді түйе. Қулар, құзындар қаптап, Қылмады ие. Не шықты? *Ат майы қайтты*. Тигені ала бие (І. Ж.).

АТ МАНДАЙЫ АУМАЙ Қателеспей, адаспай, тұп-тұра. Соңан бір жерге токталмасстан, сыйыра шоқытып отырып, көздеген жеріне *ат мандайы аумастан тұп-тұра* аппаратын (Ә. Н.).

АТ МІНГІЗІП, ТОН ҚИГІЗДІ [ШАПАН ЖАПТЫ] *Riza етті, қадір-күрмет көрсетіп, сый-сияпат жасады*. Елін басу үшін Қалғұттының жоғары жағындағы ауылдардың ақсақалдарына *ат мінгізіп, шапан жауып, сый-күрмет көрсеттім* (Қ. И.).

АТОЙ БЕРДІ [САЛДЫ] \ominus АТ ҚОЙДЫ *Шабуыл жасады, ойран салды; ұран тастады, көрініс берді; беттеді*. Сол жерде кеп жалынды Байбол келіп, Қарамай жалынса да, боқтап-боқтап, Жөнелді [қонақтар] атқа мініп *атой беріп* (С. Т.). *Атой беріп* жүргенде, Сансызыбайды көреді (ҚЖ). Түйдектен шуматалған бұлтты бұзып, Аспаниң ордасына *атой салып* (А. Т.). Аздан соң бұдан да жұз жігіт шығып, Абылгазыға бастатып, түн ортасы болмай-ақ, Бекеншіге қарай *ат қойды*. Анық бадырайған жауға бетпе-бет көлесіп, көрісп алған соң ғана *атой салу* көрек дайтұғын (М. Ә.). Мұндай жағдайда гүлдеген, шуылдаған, *атой қойған қалың топты* көріп, қамал қорғанышлары шыдай алмайды (І. Е.).

АТ ОЙНАТТЫ *Астамышылық етті, ба-сынды; атқа мініп, қаумалап, қамал тур-ды*.—...Кеше үш жүзге ага болған Нұржанның шаңырагына [Аман] *ат ойнатып*, Мұқатайды тұтқындауды (Ф. Мұс.). Бес уәзір қалың топқа *Ат ойнатып келді таяп*. Деп: «*Бұл жерде ақын жоқ, па?!*» Тұрды үйіріп әңгір таяқ (Қ. Ж.).

АТ ӨТТИ ҚОЛҚА СӨЗ *Сөз ара айттылған тілек*. Бір мезет тіл алсайшы, мына түрімен қайда барасын, ел-жүрттап ұят емес пе? — Жетібай Нұртайдың жаңағы *ат өтті қолқа сөзін* еселеп жіберді (С. О.).

АТПАС ТАҢ, ШЫҚПАС КУНГЕ ҚАЛДЫ *Арылмас бәлеге қалды*. Айналайын, шырагым! Осындаі бір атпас таңға қалдық... Амалың көп деуші еді... Осы пәленден бізді есебін тауып құтқарсан, пәлендей дүниесінде берер едік,— дең, зар жыласыты (КЕ).

АТ РАҢ ЕТИН АЛДЫ \ominus АТ РАҢЫН АЛДЫ *Шөптің ең әделкі шыққан маңызына, алғашқы үызына семірген ат тура-лы айттылады*.

✓ АТ [КІСІ] САЛДЫ \ominus АТ САЛЫП АЛДЫ *диал. Хабарласты, байқады*. Аманкелді Торғайға астырын кісі жіберіп, *ат салып байқастады* (Қост., Жан.).

АТ САЛЫСТЫ *Көмектесті, жәрдемдесті, белсene қатысты*.— Менің байқауымша, тарихқа кем *ат салыспаган сияқтысыз*. Ол ғалымдардың анасы гой,— деді ол Абайға (М. Ә.). Бұл орманды көппен бірдей *ат салысып* біз де екітік (С. Мәу.). «*Бір тұлікке бай болғанша, әр тұлікке сай бол*» деген сияқты, бұларды да бұдан ері өркендету ісіне Қазақстан ауыл шаرعاшылық енбеккерлері аянбай *ат салысуга* (М. Е.).

АТСА ОҒЫ, ШАПСА ҚЫЛЫШЫ *Біреудің қол шоқпары болды, айтқанынан шықлады*. Дүйсекені де аяушы табылды. Шүкірлік! Жиырма жыл Жұныстың *атса оғы, шапса қылышы* едім (Ф. Мұс.).

АТ САУЫРСЫН БЕРДІ [БІР БЕРДІ] *Қыын кезде, көбіне шапқынши шақта қол үшін берді*. (Атқа мініп, соғысқа шығар шақ туралы айттылады). Ел шетіне жауқелсе, *Ат сауырсын бір берсе, Ұлдың батыр болмағы, Шыбын жанын аямас* (Макал). Базаралы Абайдың қыын күнде *ат сауырсын бергеніне қуаныш тұрып, ырза болды* (М. Ә.).

АТ САУЫРЫНА САЛЫП КЕЛГЕН *Қолға түсіріп, ат артына мінгізіп келген*. «*Қызыл аяқ*» деген бір елді шауып, *ат сауырына салып келген* бір қызыға аяқ салып, соңан сауысқаның аласындаі бір бала туды (ШС).

АТ СОҚТЫ БОЛДЫ *Көлікпен жол жүріп, қажыды, шаршады, болдырыды*. *Ат соқты болып келгендікі ме, тұяқ серіп-пестен қатып ұйықтаған екенбіз*. Сырттан естілген айқай-шудан шошып оядым (А. Сей.).

АТ СҮМЕК БОЛДЫ *диал. Ат тер-леді, борша-борша болды* (Шығ. Қаз., Болш.).

АТТА ЖАЛ, АДАМДА ҚАМ ЖОҚ *Күйсіз, жайсыз жағдай болды*. Элден үақытта барып Төукे батыры:— *Атта жал, адамда қам жоқ*.— деді ауыр күрсініп,— біз қозғалып Шуға жеткенше қыс болады (І. Е.).

АТТАЙ ЖЕЛДІ 1. *Ерінбейтін еңбек-шіл кісі туралы айттылады*. Бізде бұрын Мырқымбайдың арбасына мініп алып ке-

негесетін, Мырқымбаймен егін салатын... шаруа десе, қаламы аттай желетін Бейімбет бар еді (С. М.). 2. Тонғаусыз шешен сөйлейтін, сөз қадірін білетін адам женинде айттылады. Екі шешен қосылса, аттай желер, Қаса ақымақ жақсының сөзін бөлөр (МЗ).

АТТАНГА АЙҒАЙ ҚОСТЫ ЕЛЕРДІ, дау-шуды қөбейтті, дүрмекке ерді, әпера-бақандық істеді! Аттанға айғай қосыл, онсыз да дүрліккен елді жөңкілтіп жіберді гой (АТ).

АТТАН ҚҮРДЫ ШУГА ШУ УЛАСТЫ, айқай-ұраны бір жерден шықты. Ұласып иттер даусы аттан құрды, Бәсірен айттылады сақпан құрлы, Екі тізгін, бір шылбыр қолға ұстасып, Осылай атам мені аттандырыды (М. Мак.).

АТТАН САЛДЫ ҰРАН САЛУ МАГЫНАСЫНДА АЙТЫЛАДЫ. Ұш жігіт тізе қосып айқасқан шағында жүрктері лоблыған жок... аттан салып араласа берді (М. Ә.). Сені құшақтаап, аттан салып, ежемнің айтканына көнбей, жатып неге алмадым (Ж. Ж.).

АТ [Ы] ТЕРИС ТУРА АТАУ ҰНАМСЫЗ болғандықтан, белгелі бір кісіге төлінген есім, лақап ат; кейде қайнанасы, қайнанасымен аттас кісіні де осылай атаяу дәстүрі болды. Жанқия апай екі буйірін таянып алды да, жалғыз көзінің жалынымен ата, әміршіге төніп-ақ калды,— Вар, аты терісіңің өзін шақыр — деді (Ә. С.).

АТ-ТОНЫН АЛА ҚАШТЫ Азар да бе-зер болды, басын алып қашты. Менің жолдасым жаман әдеттен ат-тонын ала қашып, бөзек қағатын (АТ).

АТ ТӨБЕЛІНДЕЙ Азғантай, азғана.

АТ ТҮЯҒЫ ТИМЕГЕН Ешкім барма-ган, аяқ баспаған. Ат түяғы тимеген Ақ кіріш тас суда бар. Әзірейіл келген күн Жан қалар жер қайдада бар (Б. Қ.).

АТТИ АРБАП, АТАН ЖУТТЫ «Түйе-ни түгімел жұтты» дегендегі обыр, жал-мауыз үгымында. Албасты Арқадагы абыжылан — Молда отыр ысқырының оқып құран; Атты арбал, атан жутып жатыр молда, Құранмен жем түсіріп жуан-жуан (І. Ж.).

АТ [ТЫҢ] БАСЫН ТАРППАДЫ Сес-кенбебі, именбебі деген магынаны біл-діреді. Қиядан қику тегілсе, Аттың басын гартағаған, Кисапсыз кол көрінсе, Қорқып жаудан қайтағаған (Б. Қ.).

АТТЫҢ ЖАЛЫ, ТҮЙЕНІН [НАРДЫН, АТАННЫҢ] ҚОМЫ [ҚОМЫНДА] Абыр-сағыр қарбаласта, сурғиншілік жолау-шылықта, жүргіншіліктеге. Көрмедин бір кызық бір күн қакып, Айттар сөз мадақтасам жатыр толып, Сөзімді көнілдегі жаза алмадым, Аттың жалы, түйенің қо-мы болып (А. Қор.). Азамат аттың жа-лында, Елім нардың қомында (АӘ). Аспан

көгінде бұлт ойнап шыға келсе, адам сезімі де түмшаланады. Тұнжырайды. Кейде апталар бойы түн қатып жүріп, түсі қашады. Аттың жалы, атанның қомында езек жалғай салады (ЛЖ).

АТТЫ МАЙЛАМАЙ БЕРДІ диял. Атты мініске тегін берді, ақысыз берді (Шығ. Қаз., Больш.).

АТТЫ СУЫТТЫ Аттың терін басып, демін алдырыды, тынықтырды. Ұзақ жолдан кейін келе сала, ол атын догарып, сұытты да, таңға таяу отқа жіберді (АТ).

АТ ҰСТАРЫҢ ӨЗІҢЕ ТАРТСЫН! а лғыс-тілек. Ұлың болсын, ол өзің-дей жақсы бол тусын деген магынада.

АТ ҰСТІ 1. Жол-жөнекей, үстірт, ассысы. Жолшыбай, Абай мен оның жа-нындары жастар үйде отырса, жазып айттын ақындар, топқа көзіксе, домбыраға қосылып ән ишіркайтын. Ал, осындай ат үсті, жол-жөнекейлер шапшаң өлең айттуға, бәсеке мен жарықса да тусе берісетін (М. Ә.). Ат үсті болса да, вокзалды, қаланды көру керек (С. М.). 2. Женіл-желпі, қалай болса солай, неміңүрайды.— Шырап! Өлең қыын, ат үсті жазылмайды. Мынау бұрын жазылған, өзірге осыны оқи түр. Әнгे кинама. Әнши емеспін (Ғ. Мұс.). Ақынның 1933 жылды шыққан жинағынан кейін оның негізі болып саналатын шығармаларына жақадан 60-қа тарта жана өлеңдері қосылыпты. Осы бір иғлілікті істе кейде талғаусыздық, ат үсті қарауышылық кездесе мә деп те хауіпте-неміз (Ы. Д.). Қөп жерлерде ясилер үй-ымдастыруға ат үсті қарайды, алдын ала жоспарламайды (Е. О.).

АТ ҰСТИНДЕ КҮН ҚӨРДІ Ақын бул жерде жортылда, жорықта, аттаныста болып деген үғымды айттып отыр. Ат үс-тиңде күн көрмей. Ашаршылық шел көр-мей, Әзегі талып ет жемей, Ер тәсектен безінбей... Ерлердің ісі бітер ме (М. Ә.).

АТ ҰСТИНЕҢ ҰЙҚЫ АЛҒАН Жортылда, жорықта, ер үстінде жүріп көз шы-рымын алған. «Аттанып барып жылқы алған, Ат үстінен үйқы алған»,— деп барытшаңы мақтап, бұзылған кез Шың-гыстан соң болса керек (Абай).

АТ ҰСТИНДЕ ҰЙЫҚТАДЫ Мазасыз, тынышсыз күн түүп, ат үстінен түспес халең келді. Сол Қерей-Ұағың ат үстінде үйықтайдын болғалы уш жылға айналды (Ғ. М.).

АТ ШАЛДЫРДЫ [ОТТАТТЫ] Атын азын-аулақ отқа қойды. (Аттың белін жазғызып, шөлкө жайып алғанда айттылады). Тұнегі Сарқұдықтың басында құбы інгенді іздел барғанда, бір талдың түбіне түсіп, ат шалдырып едім, егейін сонда түсіп қалған екен гой,— дейді Ерна-зар (КЕ).

АТ-ШАПАН [АТ-ТОН] Айып Ескі дәстүр бойынша төлеменетін айыптың бір

турі. Менен түйе гана үлкен,— деді шал, босағамды рұқсатсыз аттаганың үшін атшапан айыбың бар, атымды әруакқа кештім, шапаным мойнында, төрге шық (С. М.).

АТ ШАПТЫРДЫ 1. Ат жарыстырды, бәзіге тікті. Ханым айтты: «Қайғысыз адам едім. Бұл сыйылды жалғанда жанды көрдім. Ат шаптырып, ас берсең ерік өзінде, Билігін батыр Тайлак саған бердім» (ҚКБС). 2. **Хабарши жұмсады, кісі жіберді.**

АТ ШАПТЫРЫМ ◎ ТАЙ ШАПТЫРЫМ 1. Қашықтық өлшемі ретінде айтылады. Бықсықбай: Төбеде басың қалсын. Қарағаның қаша жер? Қасен: Ұзындығы ат шаптырым, қозы көш (Д. Е.). Нақ қазір Шоқан бетін жуып отырган Шанхай езені осы таудың қуедесінен жарын шығады. Осы отырган тұстан ат шаптырым жерде бұлақ бар (С. Бақ.). 2. **Өте үлкен.** Бирсалдың үйінде қымбатты мебельдерді, ешкім иығына ілмеген 10 пар костюмді... 500 метр панбарқыт пен айналасы ат шаптырым жеті кілем қайдан келді екен деп ойлайсыз (КТ).

АТ ШӨЛКЕ д.и.а.л. Күізден істелген қамыт (Қ. орда, Арап).

АТЫ ӘЙГІЛІ ◎ АТЫ ЖАЙЫЛҒАН [ШУЛЫ, ШЫҚАН, ЖЕР ЖАРҒАН] ◎ АТАҒЫ [ДАҢҚЫ] ЕЛГЕ ЖАЙЫЛҒАН. Әйгілі, көпке мәшінүр, көпке белгілі, атағы тараган, көпшіліктің аузына ілінген. (Ұнамдың насызыз мағынада қатар қолданыла береді). Қазыбек аты әйгілі бол тұрган шағында езіне қараган елін калмақтың тіке шабуылынан аулагырақ қоңысқа ірге тептір үшін, Сарыарқаның жерін шолып қайтуға кетеді (И. Е.). Қала дайтін сиқы қайсы? Аты жер жарған Торғай сен мұндай ма едің? (Б. І.). Ол кезде қазақ оқығандарының атынан ел қанық. Әсіреле, Бүркіт тәрізді ақын ұлдарының атағы жер жарады (И. Е.). Шәкінің Қанжығалының ерте алмаған себебі — бұл руда Жәдігердің Асаубайы дайтін Орта жүзге аты жайылған, шешен болған, езі кедей болған (С. М.). Қарымсақ бай, Әкпардың бұл жолы ауылға келе алмайтынын білген соң, баласына арнаған аты шұлы жүйрік кек жорғасын Бүркіт мініп келсін деп, Әрінге жетектетіп жіберген (И. Е.). Кемелердің екпіні тіліп суды, Желбірете көтеріп қызыл туды. Қыстауы мен жайлауы Қара теңіз, Абындың Отаны бар аты шұлы (И. Б.). Сонда жақағы торы төбел аттың бауырында тығызып отырган Оразбайдың аты шұлы үркеси — Қиқым атып тұрады (М. Ә.). «Атың шықпаса, жер орте» — дейді. Жер ертеп шыгарған атыңын несі мұрат? (Абай).

АТЫ [КОЛІГІ] БОЛДЫРДЫ *Мінген көлігі жүйкелеп, шаршап қалды, титықтады. Аттары болдырган жолаушылар күн бата ауылға ілінді* (Ғ. Мұс.).

АТЫ ЖОҒАЛДЫ [ӨШТІ] Үмыт болды, ескерусіз қалды. Қолымда қазір оның бірі де жоқ. Өтеуге тағы талай уақыт керек. Өлсем-ақ, ертең аттың жоғалады, Жалғаннан еттім енді үрпақсыз бол (М. Е.). Ақсақал, көзіңіздің тірісінде өзінгіз бір жайлы орынды лайықтамайсыз ба, ертең жамбасының қайрымысыз қара жерге тиғен күні атыңыз өшеді-ау дейді екен (М. Е.).

АТЫ ЖОҚ Қол саласындағы төртінші саусақтың аты (АС). Үлкен қожа — орта қол, өзгелері — аты жоқ пенен шынашақ (Абай).

АТЫ-ЖӨНІН СҰРАДЫ Жөн-жосың, жай-жасарының анықтады. Жігіт келіп қызың аты-жөнін сұраса, ол да бір байдың қызы екен (КЕ).

АТЫ [ИСІ, ТЕГІ] ҚАЗАҚ АТАУЛЫ Қазақ біткеннің бері.

АТАЙМДЫ БАСҚА ДЕ [КОЙ] Шынымен айтамын, қалайда орындаимын деген мағынада айтылатын серт, үзде.— Дәл осы жолы орындаамасам, атымды басқа де (АТ).

АТАЙМДЫ ЖЕР д.и.а.л. Егін егуге қолайлы орын, шығымды жер. Сіздің тарыңыз атымды жерге салынған екен (Қ. орда, Арап.).

АТАЙМЕН [ТУБІРІМЕН, СОЛАЙЫМЕН] ЖОҚ Мұлде жоқ, емге ештеге табылмайды. Қой қоралары маңында қорасан бол тұрган шөп атымен жоқ (Е. Айт.).

АТАЙ ҚҰРЫСЫН! Қарғысты серт. (Дегенімді істемесем, есімім ешсін деген мағынада айттылады). Осыдан дәм татпассам. Алдар атым құрысын деп, ол үйге кіріп келгенде, үй иелері қолдарындағы нәрселерін астарына тыға қояды (АӘ).

АТАЙТАЙ [-ДАЙ] ЖОМАРТ «Тай» — араб елінің руы; «Батым» — сол рудан шықсан (ескі ертегі бойынша) жомарт кісінің есімі. (Сері, колы ашық кісі турали айтылады). Бұрынғы уакытта Атымтай жомарттың мырзалығына ешкім жете алмаған (КЕ). Сен Атымтайдай жомарт бола алмайсың, неге десең, Атымтай туғандан он үш күнде жылап емшек ембеді... (КЕ). Ақылсыздың еш сөзі мақұл болмас, Атымтайдай жомарттың десе-дағы (МЗ).

АТАНА [ЕСІМІНЕ] Қанықпышин Білемін, сырттай хабарым бар, есімі әзден аяң деген мағынада айттылады. Тусіңе танық болмасам да, атыңа қанық едім (АТ).

АТАИН АТАП, ЖӨНІН ЖӨН ДЕМЕ Соғзін сөйлеп, ісіне көмектеспе, жан ашырлық жасап, қал жеңелей-ақ қой. Оны [Шоңайнаны] құдайдан басқа ешкім де жеңбейді, тимесін десең жолама, атын атап, жеңін жөн деме, аулақ жур,— деген Зейнеп (С. М.).

АТАИН ЖОЙМАДЫ Ата-бабаның жақсы атағын шығарды. Атакқа сай болды,

оган кір келтірмеді (АС). Ерлікке де бар едің, Үйренуге тойманан. Жасқа жас, ойға көрі едің, Атаңың атын жоймаган (Абай). Алла ішімді айтқызбай біледі ойла, Бендерсіне қастықпен кінә койма. Распенен таласпа мүмкін болсаң, Ойла айттым, адамдың атын жойма (Абай).

АТЫН ҚӨК ТЕР [ҚАН СОРПА] ҚЫЛДЫ Көлігін әбден болдыртты. Өзінің есі кеткен кісідей, атын қөк тер гып осынша шапқанын оғаштау көрді білем... Сасық күзенде шашқылдан, даланы басына көтере күліп алды (Ә. Н.).

АТЫҢ АРЫП, ТУЛАҚ БОЛСЫН, ЕРІҢ АРЫП, АРУАҚ БОЛСЫН! қарғыс. Бар жамандық сендерге келсін деген мағынада.

АТЫҢ ӨШКІР! қарғыс. Атың өшкірдің аты ешсін, атамандаршы түге (АТ).

АТЫҢЫЗ БӘЙГЕЛІ БОЛСЫН! АТЫҢЫЗ МӘРТЕБЕЛІ БОЛСЫН! Атты бәйгеге қосарда айттылатын тілек.

АТЫП [АЛЫП] КЕЛ, ШАУЫП КЕЛ Айтқанын дәл орындайтын сенімді қол шоқпар. Шоқан тек бір ғана ауылға мән берді: Құсмұрын көлінің теріскей жағында, Обаган өзенінің бойында мекендейтін Ұақтың Өтпей және Дауіш аталағын екі руының ішінде Өтей дайтін әрі байы, әрі би, оның «атып кел, шауып кел» болған Төлеген дайтін құы, пысығы бар-тын (С. М.).

АТ ІЗИН [ТЕРИН] ҚҰРҒАТПАДЫ [СҮҮТПАДЫ] Жиі-жи келіп тұрады, көп зарықтырмай, қатынас жасайды. Ұргашы лақ сойып Зейнепке сыйбаға экелушілөр Ордадан ат ізін құрғатпайды (С. М.). Мықтыбай балалары бірінен соң бірі кеп, ат ізін сүйтарт емес. Әблі матан да келіп кетті (С. М.).

АТ ІЗИН САЛМАДЫ Қатынаспады, хабарласпады, хабарсызы кетті. Япты-ау, төркіндерім қайда? Бәрін бірдей жер тар-тып кеткен бе? Шіркіндер-ай, жоғалған бұзау құрлы көрмедин-ау! Шынымен-ақ, көзімінің тірісінде біреуі ат ізін салмагана ма деп, апам көз жасына бұлыктасын, арманда кетпесін деп келдім (С. Ад.). Қыз Жібек, тарылтқанмын заманынды, Білмей жүрсің айрылып қалғанынды, Ат ізін сегіз жылдай бір салмаган Мырза деп айта берме жаманынды (ҚЖ).

АУА ЖАЙЫЛДЫ Лагып кетті, қисынсыз сөз сөйледі. Саган қалай көрінеді, осы біз шындықты, сол шындық жолынан ауа жайылып іздең жүргеніміз жоқ па? — дейді (М. Э.).

АУАЛАНЫП ЖҮР Көнілі алабұртып ауып жур, аңарланып жур. Енді мін... езі ауаланып журген келіншекке төсектен кездеспей, тескейде кездесіп, діңкесің күрпү түр (Ә. Н.).

АУДАРА ҚАРАП, АҚТАРА ТЕКСЕРДІ Әбден анығына жетті, егжей-тегжейіне шейін анықтады.

АУДАРЫЛЫП ҚОНДЫ диял. Жақын жерге көшип-қонды. Біз кеше осы жерге аударылып қондық (Ақт., Үрғ.).

АУЖАЙЫН БАЙҚАДЫ [БАҚТЫ, ТҮЙДІ] Ыңгайын анғарды, сыңайын білді. Ағайынның аужайын байқайтын бір кезеңге келіп тұрмыз гой, не болса да... Найман келетін болса, тоғын аларсыңдар. Мен атқа мінейін,— деді Көбейге (М. Э.). — Бұлай болса, мен бір билікті өзіңе берейін, Жиренше. Қыз жақсы ма, әуел, оның өзін сынап, танып шық. Ең алдымен өз көңілін біл. Содан соң әке-шеше, ауыл-аймағының аужайын түй,— деді Абай (М. Э.).

АУЖАЛ [ӘУЖАЛ] ҚЫЛДЫ Ермек етті, алданыш тұтты. Бүгінгі күннен үзілді-кесілді сез байладап, алды-артымызды түйкітамасақ болмай ма? Жастықтың да достыны бар емес пе, соны аужал қыла тұрсақ қайтеді (М. Э.).

АУЖАЛ ЕМЕС диял. Тірлік емес. Мыналары аужал емес екен (Сем., Шұб.).

АУЖАРЫН АЙТТЫ Бул жерде қолдал-қостау, жыртысын жырту, сезін сөйлеу мағынасында. Мен білсем, Ақтоқтың аужарын айтуға келеді-ау, деймін... (Ф. М.).

АУЗЫ АҚҚА ЖАРЫМАДЫ Тоймады, тимеді; әкты, айран-сүтті көп ішпеді, әкқа тойынбады. Малсыз ем — аузым аққа жарымаган, Жарлы едім, батырақ ем қара табан (А. А.).

АУЗЫ [ЕРНІ] АҚҚА ТИДІ [ЖЕТТІ] Айран-сүт ішті. Был жаз шыққалы Еламаның балалары аузы аққа тиіп, қарық бол қалды (Ә. Н.). — Ие, ерніміз аққа тиіді. Балалар да балықта тойып, онып қалды,— деді Бибіжамал (Ә. Н.). Жарлының аузы аққа тисе, мұрны қанайды (Мақал).

АУЗЫҢ [ЕРНІН] АҚҚА ТИМЕГІР! қарғыс. Аузың аққа тимегір, саубаңды малды сонша құып (АТ). Судыр Ахмет әйелінің жалғыз інгенді есік алдына шөгеріп қойғанын көріп: «Ой, әтеңе нәләт! Өй, ернің аққа тимегір! Ой, мал көрмегір, көрленгіс!» — деді (Ә. Н.).

АУЗЫ АЛТЫ ҚАРЫС Әмірі жүріп турған, ызғарлы, қаһарлы. Қундерде бір, күн аузы алты қарыс ел билеген бір бидің жанынан артық керетін, өзін бір тулік малға бағалайтын жақсы нары жоғалыпты (ҚЕ).

АУЗЫ АППАҚ БОЛДЫ ◉ АУЗЫН АҢҚАЙТИШ КЕТТІ [АППАҚ ҚЫЛДЫ] Үлесінеп күр қалды, сыйбагадан айрылды; жер соқтырып алдаң кетті. Біздің аксақал мен Ысқақ ағама осы ақылды құдай білдірмеген соң, не дерсін? Ертең ауыздары аппақ бол, қара жерге отырғанда, бір-ақ білер. Сейтілің бір өкінсе екен! —

дайді Әзімбай Мәнікенің білгіштігін ай-
ламен мақтай түсіп (М. Ә.). Мен не дерім-
ді білмедім. Аузын аңқылып тыңдағыны
да тұрыпсын (С. С.).

АУЗЫ АСҚА, АУЫ АТҚА ТИДІ ◎
АУЗЫ АСҚА, АУЫ АТҚА ЖАРЫДЫ
Енді ғана бірденеге қолы жетті магына-
сында айттылады. Бертін келген көдерде
Жәүекенің ол еңбегі босқа кетпей, Ахмет-
тің арқасында аузы асқа, ауы атқа түп,
есіктегі басы төре жетті (С. Т.).

АУЗЫ-АУЗЫНА [ЕРНІ-ЕРНІНЕ]
ЖҰҚПАДЫ [ТИМЕДІ] Жыптылдан тез
сөйледі. Бұл сезіді айтқанда Дәмметтің
аузы-аузына жұқпады (F. Mys.). Елизавета
Сергеевнаның бұлай айттып отырганда-
рының, шынында да, жаңы бар еді. Сапар
орыс тілінен құр алақан болмайтын.
Сейлесуге, әсіресе, бейпіл сөзге келгенде,
аузы-аузына жұқпай, үсті-үстіне бұрқыра-
тып жіберетін (М. И.). Үміт, «Амантай»
дегендеге ернің-ерніңе жұқпай, қаймаңдай
қалды, екеуінің бір сырың бар шығар
(Ж. Ж.).

АУЗЫ АУЫР ◎ АУЗЫНА БЕРІК [ИЕ]
Өсек айтпайтын, сыр сақтағыш, әңгімелеге
құмарлығы жоқ; аузына ие болған.—
Шырағым, бірге туған інімдей болған соң,
аузың ауыр болған соң, жол үстінде айт-
тып калған бір сыр бұл. Ішінде жата
берсін,— деді Әлжан (F. Mys.). Әншайінде
аузына берік Галина Алексеевна шалы-
ның қыңырая бастаған құлқын жеткізбес-
ке шыдамады (Т. Ә.). Ау, кемпір, бір сұм-
дықты, сұмдық болса да үлкен қызықты
айтсам, аузына ие боласың ба? (Ә. Ә.).
Аузына ие болмағандарды шоқынды дер,
ұры-қары, бұзық дер... (F. Mys.).

АУЗЫ АШЫҚ ◎ АУЫЗ АШАР ◎ АУЫЗ АШТЫ. 1. Оразаға байланысты айттылады. Ораза күні аузы ашиқ Дәүлет-
келді қаладан қайтып бара жатып, кешке жақын бір байдың аулына түседі. Бұ-
ның жасы бірталаға келген кісі болған-
дықтан, «ауыз аш» деп, жолдағы ауыл
иесін үйнен түсіріп, күткен болады (М. Ә.).
Бала кезімде ораза үстаймын деп, бір
күні кешке ауыз ашудан кеш қалып келе-
шек ауыз ашарға дейін қалғаным бар
(С. М.). Суында Қарғалының ауыз ашты,
Бір пәлекет халықта душарласты (Жам-
был). 2. Сыр сақтай алмайтын, құпияяга
осал кісі туралы айттылады. Сендей аузы
ашық адамды көрсемпі (АТ).

АУЗЫ [АУЫЗ] БАРМАДЫ Тура айта
алмай жүрексінді, айтуга батылы жетпес-
ді. Бұл пъесаның шілді мақсатсыз сажнаға
шығарды деп айтуга кімнің аузы барады
(К. Әб.).

АУЗЫ-БАСЫ ҚАН БОЛДЫ Таляқ жеді.

АУЗЫ БЕРІК [АУЫЗ БЕКІТТИ] Ораза
үстарған кісіге, яғни отыз күн бойы күндіз
тамақ ішпей әдегі туралы айттылады.
Күдайшылық жолына ресім байлас беріп,
ораза деген еткелсіз міндет шығынты.

Еңжейген шал, еңбектеген балаға дейін
аузы берік (Ж. Тай.).

АУЗЫ ДУАЛЫ Айтқаны келетін
«сәүегей» адам туралы айттылады. Басқа
кісі болса, бір сәрі, аузы дуалы інінің
шаршы топтын алдында досқа құлқі,
дүшпанга табағы: «Балықшы Ахмет»
деген кекесін есінен кетпей келді (Ә. Н.).
Орта жұз Қошқарулы Жаныбек он үш
жасқа келгенде, Ұлы жүзде Қара би деген
аузы дуалы, өзі білімді би бар деген
даңқын есітіп, содан барып бата алуға
жолға шығады (ШС).

АУЗЫ ЕПТІ Сөзге, қызылы тілге бейім
кісі туралы айттылады. Тұрлаусыздан сез
үзіл, Аузы оның епті деп. Нашардан шық-
қан жақсылық Сөзін жерге тастама, Ата-
сы нашар етті деп (Д. Б.).

АУЗЫ ЖАМАН Не болса, соны айта
беретін бейілді ауыз. Ой, жағынан алсын
сөніп, Жагың қарысқыр, аузың қалай жа-
ман еді! — деді Магила Кекжаулықа
(К. Куан.).

**АУЗЫ ЖАРЫМАҒАН ◎ ШІЛДЕСІН-
ДЕ ШЫРАҚ КӨРМЕГЕН** Тук көрмеген,
түккө жарымаган. Шілдесінде шырақ
көрмеген байқұс, аузы жарып ас ішті дей-
сің бе, сұғанақтанбай кайтсін (АТ).

АУЗЫ ЖЕҢІЛ [АШЫҚ] Не болса,
соны айта салатын жеңіл мінезді кісі.
Дәмет жас кезінде аузы жеңіл, адуындау
әйел адам болатын (F. Mys.).

АУЗЫ КЕППЕДІ Тамақ ішуден, ішім-
ділтеп, т. б. аузы босамады. Ойпұрмай,
ертеңен қара кешкеп шейін аузы бір кеп-
пейді, сығытады да отырады (АТ).

АУЗЫ КЕПТІ Су ішкісі келді, шөлдеді.
Байқамадық минуттардың еткені, Аңқи-
ып құр аузымыздың кепкенін; Бұл сағат-
та біле қою бес қыын, Арамыздан кімді
сүйіп кеткенін (Х. Ер.).

**АУЗЫ КҮЙГЕН ҮРІП ШЕДІ [АУЗЫ
КҮЙДІ]** Бұрын бір рет опық жеп, беті
қайған, сатысідіккө ұшыраган адам істі
сақтықпен істейді. «Аузы күйген үріп
ішеді» дегендегі, былтыр командаңың бас-
шылығын өз қолына алған үстаз Александр
Сергеевич Назаров осындағы тұрақты
іспен бекітілмеген болжаудан бойын
аулақ салды (С. Есім.). Әұрыс айтасың.
Тек, Дос аға, өзің білесін, мен әйелден
аузы күйген кісімін ғой (Ә. Н.).

**АУЗЫ КҮН ШЫҒЫСҚА ҚАРАП
ҚАЛДЫ** Жазушы бул жерде лас болып
қалды деген үғымды білдіріп тұр. Брага
ашытуға Агаша әбден спадиар болып
алған. Үш-төрт стаканың жұтқан адамы-
ның аузы күн шығысқа қарал қалады
(С. Жұніс).

АУЗЫ ҚАРАП ОТЫРМАЙДЫ 1. Тын-
бай сейлеп, қалжындаидай береді. Енді, апа-
жезденің әлті әңгімесі догарыла қалды
да, әрқашан Есенәлінің алдында аузы
қарал отырмайтын балдыздың сезі тағы

да қалжынан басталды (Ж. Т.). 2. Да-
мылсыз тамақ жей беретін кісі туралы
айтылады.

АУЗЫ ҚЫШҚАН диял. Тілі аңы,
тілі улы. Ол аузы қышқан аял (Гур.,
Ман.).

АУЗЫ МАЙФА [ЖЫЛЫ-ЖҰМСАҚҚА]
ТИДІ ◉ **АУЗЫ МАЙЛАНДЫ** Асқа не
бір олжага кенелген кісі туралы айтыла-
ды. Кейбір жаман білмейді. Дүниеде құ-
дай мал берді. Ак айраны ашымайды,
Аузы майға тиген соң (Д. Б.). Биыл өлім
көбейп, аузы майланаң, колы қанданып,
қанжығасы тогайып тұр гой (КЕ).

**АУЗЫМА ҚАН ТОЛСЫН [ҚҰМ ҚҮЙ-
ЫЛСЫН]** қарғыс. Ештеңе айтқаным
жоқ деген мағынада айтылады.— Не дей-
ді осы? Мен ақша сұрайды,— деп бұлді-
ріп жүрмісін әлде? Шынында айт!— деді
Аман Таймаска.— Аузыма қан толсын,
ондай бірдеме десем,— деп Таймас қар-
ганды (Ф. Мұс.).

АУЗЫНА ТАС САЛДЫ ◉ АУЗЫНА
ТАС САЛҒАНДАЙ ◉ **АУЗЫН БУҒАН**
ӨГІЗДЕЙ ◉ **АУЫЗ ЖАПТЫ ◉ АУЗЫН**
ТАС ҚЫП ЖАПТЫ Жұмған аузын
ашпау, тіс жармау, мыңқ етпеге туралы
айтылады. Досжаның сезіне үн каттай,
аузыма тас салдым да отырдым (АТ).
Ауыздарына тас салғандай, үнсіз бірер
көшени өтті екеуі (К. Тай.). Больс аузын
буған өгіздей тырп етпей, үйден шықпай
жатып алды (С. К.).

АУЗЫМДЫ ҰСТАДЫМ ДА ҚАЛДЫМ
Сөз айта алмай қалдым, бармагымды тіс-
тедім де қалдым, санымды соғып қалдым.
Енді сейлеуге бел алғанымда, оның орны-
нан атқып тұрмасы бар ма? Аң-таң, бол,
аузымды ұстадым да қалдым (АТ).

**АУЫЗБЕН АЙДЫ АЛАДЫ [АУЫЗ-
БЕН ОРАҚ ОРАДЫ], ҚОЛЫМЕН ҚОСА-
ЯҚ СОҒАДЫ** Құпсіл мақтанады, тілімен
бар жұмысты бітіріп тастайды, қолынан
ештеңе келмейді, шаруага қыры, икемі
жоқ, лепірме. Ол аузымен орақ орып, дү-
ние жүзінің және Россияның әр жерин
кезеді (С. М.). Аузымен орақ органның
белі ауырмас. Әшейінде ауыз жаппас, той
дегенде бірін таппас (Мақал).

АУЗЫМЕН ҚҰС ҰСТАП ОТЫР Елді
бір өзі билеп отыр. (Өтірік мақтанушы-
лық туралы да айтылады).

АУЗЫМЕН ҚҰС [ҚҰС ҚҰЙРИҒЫНЫ]
ТІСТЕГЕН ◉ **АУЗЫМЕН ҚҰС ІЛГЕН**
1. **Жүйрік, үшқыр.** Алтайдың көк мойна-
ны аты шулы, Үмтұлса, үшырмайстай қаз
бен қуды. Ку тұқық, құлан шеке ебдейле-
ніп, Күткендей үлкен жарыс ұлы дуды.
Аузымен құс тістеген кіл сәйгүлік, Деу
қын жануарды малдан туды (М. Е.).
Аузымен құс тістеген, Жел жете алмас
жүйрігім, Тұрың, ба, әлде, күтіп сен
Жолдасының бүйріғын (К. А.). Қайсы-
бірін айтайын, Алатаудың басынан Ақ
қанат кер келіп тұр, Аузымен құс тісте-

ген (І. Ж.). Сыздықтың астында аузымен
құс ілерлік әсем көк, айналасы безенген,
құлпырган сұлу дүние... (Ф. Мұс.). 2. **Ше-
шен, білгір, сөзге жүйрік адам.** Кісі еді-
ау ардақтанған, Қол дарып, жағасына
жан батпаган. Аузымен құс тістеген ақын
еді, Дәл сондай сөз білетін қалмапты
адам (Ф. К.).

АУЗЫ-МҰРНЫ ҚИСАЙМАЙ Бег-аузы
был етпей, ұллай, шімірікпей. Соңда
Шермек аузы-мұрны қисаймастан: өлсөң
борыштанбай өлсөңші, ненди бересің деді-
ау (Б. М.).— Немене, сенбей отырың ба?
Жақынбектің күшік күйеу болатындығын,
маған аузы-мұрны қисаймай Ақықтың өзі
айтты (М. И.).

**АУЗЫ-МҰРНЫНАН КЕЛДІ [ШЫҚ-
ТЫ]** Лық толды. Сөйтіп әр жерден сыйы-
лысып етер жымбағ із жасап, екі бөлмені
аузы-мұрнынан келтіре сықап толтырыды
да қойды (С. Ш.). Аласа, қараңғы мектеп
үйі аузы-мұрнынан шығып тұр (Б. М.).
Қарсы бөлмеде тұратын орыс семьясы осы
үйді басып етеді. Не амал? Енді түрі мы-
нау, аузы-мұрнынан шығып жатыр (М. Ә.).

АУЗЫ-МҰРНЫНАН ШЫҒЫП ОТЫР
Айы-күніне жетіп, боссанғалы отырган
әйелге айтылады. Анау отырган біздің то-
қаңды,— деді Тұрагал, жас бір әйелді ие-
гімен нұсқап, аузы-мұрнынан шығып
отыр, оған біздің әлті бұрау басын сын-
дыртпайды, бірдемеге қолғабыс тигіз десең,
іштегі баласына зақым келер деп зыр-
зыр етеді (С. М.).

АУЗЫ-МҰРНЫНАН ШЫҚҚАНША Ке-
ңірдегінен келгенеши ішіп-жеп, ыңғыл тою.

АУЗЫ-МҰРНЫН ТАС ҚЫЛДЫ Дыбысын
шығармайтындағы етіп, аузы-мұрнын
әбден бекітті, таңды. Патша сарайы жігіт-
тің өзіне таныс. Ол құзетшіге байқатпай-
келіп, оның аузы-мұрнын тас қыллып, ды-
бысын шығартпай, жерге көтеріп ұрып,
аяқ-қолын байлан тастайды (КЕ).

АУЗЫНА [АУЫЗҒА] АЛДЫ 1. Ас-
ауыз тиді, дәмін көрді, тамақ ішті. 2. Ес-
керді, есіне ала сөйледі, мақтай сөйледі.
Қайда болсын, Сәрсенбай еңбегімен ауызға
алынады (С. Б.). Бетін Абайларға бұр-
ды да: Келген кім деді, тілі қайта шешіл-
гендей. Осыдан кейін Базаралы Дарменге
кенес етті.— Қасына тақашы. Сені аузына
ала береді. Айтатыны бар гой деймін!—
деген еді (М. Ә.). Төлегенді ауызға ала
отыра, Шөуілдір шаруалары мал баққан
Қазақстан. Қыргызстан шопан ерлерінің
атақтарын ауызға алышп, аңыз етісіді
(М. Ә.). Жасынан зерек, алғыр Жұмабек
қиналмай-ақ, жақсы оқыды. Институтта
мақтаулы, ауызға алышын жүрген студен-
тінің бірі (Т. А.).

**АУЗЫНА КЕЛГЕНИН АЙТЫ [СОҚ-
ТЫ, ОТТАДЫ, СӨЙЛЕДІ, САНДЫРАҚТА-
ДЫ]** Не болса, соны сөйледі. Е, бәсе, аузы-
на келгенінді айтып оттағанша, манадан
бері соны айтсаішы деп, бай ашуны баса-
ды (КЕ). Үлкен ұлықтың алдында дарақы-

ланып, аузына келген сөзді оттайтын адам Итбай емес (С. М.).

АУЗЫНА ҚАҚПАҚ БОЛДЫ [ҚОЙДЫ] Еркін сәйледі, тыыйым салды, қақпапал, көңілдегісін айтқызбады. Тергесен, Кодар сүмдышын... көпке жайып әкеткен елді терге. Ел аузына қақпақ болып көрши. Бірақ ол қолшынын келмейді...— деді (М. Э.). ...Белекбас өзіне қарай келе жатқан Сәуленің көзіндегі жасты көріп: — Аяулы Сәуле, тый жасыңды, айтта деп аузыма қақпақ қойып еді, енді айттынышы, ешкенің қайта жанды гой, Нұрлан тірі екен гой,— деді өзі де жыламсырап (Ә. Э.).

АУЗЫНА ҚАРАДЫ 1. Не дейтінін бағып отыр. Жүрттың бәрі ақсақалдың аузына қарады (АТ). **2.** Багынды, айтқанын істейтін болды. Бірер жылдан соң, коллектив соның аузына қарады (АТ).

АУЗЫНА ҚАРАТТЫ 1. Багындырыбы, билгін жургізді, өз ырқына (дегеніне) көндірді. Тобықты жуандарын бір соның аузына қаратып алғысы келеді (М. Э.). Онын [Есеннің] ойынша, ездігінен бірдене шешуге бұл қызметі мүмкіндік бермейді, қажетті-қажетсіз жердің бәрінде де белім бастықтарын, секретарларды амалсыз аузына қаратып, еркін жібермейді (М. И.). **2.** Сүйсіндірді, таң қалдырыбы. Жүлдазың туды-ау оңынан, Жат біткен еріп соңынан. Он сан алаш баласын Аузыңа құдай қаратып (Б. К.). Әндермен есем-есем Ақан серіп Қаратты аузына астын елін. Өлеңге сұлудықты басты талмай: «Ақмарқа», «Ардағерін», «Тастулегін» (І. Ж.).

АУЗЫНА ҚОЛЫ ЖЕТТИ Қатарға қосылды, өзін-өзі келді. Қалайша мақтан етпесін АナンЫң азбал жүргегі Аузына қолы жеткесін, Адам бол екі түлегі (Ж. М.).

АУЗЫНА ҚҰДАЙ КІРМЕГЕН Аллаға жалбарынбаган.

АУЗЫНА ҚҰМ ҚҮЙЫЛДЫ Сөзден жыл болды, жағы қарысты, сөз айта алмай қалды. Қонақтар, мұнда көлізіздер!— деді Сәуле. Сонымен Сәулеге оңаша айтармын деген сөзін айта алмай, Баян бәйбішенін де аузына құм қүйылып қала берді (Ә. Э.). Қабыштың аузына құм қүйылып кетті (Ә. Э.). Семен Иванович әңгімелеге араласқан жоқ. Еркін түрган жерде аузына құм қүйылатын әдеті (Ф. Мұс.).

АУЗЫН АЛДЫ 1. Аузы бастырық берді, пара берді, аузын майлайды. Сөз бітті, ет желінді, қаулы қалды. Халықтың екіне бар ма, аузын алды. Еттің де, халықтың да өркени ессін, Ермектік бір әңгіме болды да, қалды (Б. К.). **2.** Сөзін алды. Әуелі бастықтың аузын алып алды (АТ).

АУЗЫНАН АҚ ИТ КІРІП, ҚАРА [КӨК] ИТ ШЫҒАДЫ Аузына келгенін оттап, балағаттайды.— Ақ үйдегі көзі кемтар «пірәдар» да аузынан ақ ит кіріп, көк ит шығып жындана берсін (С. Сей.). Аузынан ақ ит кіріп, қара ит шығып Елемеске

тиісе бастап еді, Қосыммен кес-кестеп сейлітпей қойдым (С. О.).

АУЗЫНАН АҚ МАЙ АҒЫЗДЫ ЖАРЫЛДАДЫ, КЕНЕЛЛІТІ. Аузынан ақ май ағызыса да қайтейін, басың бірікпей, шіл боғындары бытырап бар жатқаныңды көргесін,— деп... иегі кемсендеп кетті (Ә. Н.).

АУЗЫНАН БІР ЕЛІ ТАСТАМАДЫ ◉ АУЗЫНАН [ТАСТАМАЙДЫ] ТҮСІРМЕЙДІ Унемі айтады да жүреді, әрдайым есіне алып отырады. Казанцев Тобықты шетіне ілінер-ілінбестен Тәкежанды аузынан тастамапты (М. Э.). Аз гой онда жазық маң, қөп кой онда ормандар тастамайды аузынан, Қаргалыда болғандар (С. Мәұ.). Қазақтың күні бүгінге дейін аузыздарынан бір елі тастамай, шіркін, тарының сүтке бектірген сары сөгі мен көжесі деп емекситін де осыдан келіп шықсан (ЛЖ). Қанға кан, жанға жан! Үш жыл бойы халықтың аузынан түспеген осы кек ұраны қолдағы құралға айналған кез еді (Ә. Э.). Бұрын қазақ тілінде жоқ «большевик», «совет» деген сездер енді аузыдан түспеді (Ф. Мұс.).

АУЗЫНАН ЖАЛЫН АТЫП ТҮР [ЖАЛЫНЫШЫҚАН, ЖАЛЫНЫШЫҒЫП ТҮР] Қаңарлы сөзді, түсі сүйкі, сұсты кісі туралы айттылады.— Дәке, менің сізден сұрайын деген бір сезім бар... Аузынан жалын атып түрган Тәкежанның қалың қосын құып алғанда, кедей атаулының өзі не ойлады (М. Э.).

АУЗЫНАН ЖЫРЫП ӘКЕТТИ [БЕРДІ] ◉ АУЗЫНДАҒЫНЫ ЖЫРЫП БЕРДІ Өзіне тиістіні біреудің алып қойғаны, өзіне дегенін өзегеден аямау, өзіне деген тағамын, дүниесін өзегеге беру туралы айттылады. Бұған қалайша төзуге болады?! Алдыңдағы асынды біреу аузынан жырып әкетіп жатқанмен бірдей емес пе бұл? (Ә. К.). ...Жоқ-жітікке аса қайрымды қызы. Бір жапырак тамағына шейін соларға аузынан жырып береді (С. О.). Аузындағыны жырып беріп отырган біз дүние қоңыз болыпты (М. Э.). Майданда қаны тегілген жауынгерлердің панаңыз балаларына қызын кезде мемлекетіміздің аузынан жырып бергенін қағып алған жемқорларды қандай жазамен айыптаса да ауыр болмайды (СК).

АУЗЫНАН ДҮР ШАШТЫ Сөз айтты, сөйледі. Сұрады сұлу сөз ашып, Аузынан дүр шашып: «Бар ма екен,— деп,— дала да Жігіттің келмей қалғаны?» (Қамб.).

АУЗЫНАН ЕСТИДІ ТІКЕЛЕЙ ӨЗІНЕН ТЫҢДАДЫ, БІЛДІ. Ондай ұрылар жайында Абайдың естігеп әңгімелері соншалық көп. Кейде, тілті сары тоқым ұры болған, ел ішіндегі үлкендердің өз аузынан естігеп әңгімелері де ұмытылмайтын (М. Э.).

АУЗЫНАН [ТІЛІНЕН, СӨЗІНЕН] ҚАҒЫНДЫ Тілі аңы кісі туралы, жағынмызың сөзден соққы көрген кісі туралы айттылады.

АУЗЫНАН ҚАҒЫП [ЖЫРЫШ] ӘКЕТ. **ТІ 1.** *Бір нәрсені (затты) қоярда-қоймай алып кету туралы айтылады.* — Шіркіл, еруліге қарулы... Қыстығунгі сары бәтекенің орайын бір қайырсаңшы. Сен үшін тап месткомның аузынан-ақ қағып әкетіп ем гой., жанды ортага салып журіп,— деді Қасымқан Қасенге (М. Ә.). **2.** *Сөзін іліп ал да жөнелді.* Мұриттей мұлғіп, аузынан шықкан әр сезін алғыр тазыдай қағып әкетіп, тақыр Омар, Жұмабек төре, Байтөбеттер отыр (F. M.).

АУЗЫНАН ҚАРА ҚАН АҒЫЗДЫ Бұл жерде ақын былалып кеп сөйлеуді айтып отыр. Ашулы адамның сезі аз болса, ыза құаты артында болғаны. Егерде аузынан қара қан ағызыса, домбыт мактаншақ, яки корқақ (Абай).

АУЗЫНАН МӘЙЕГІ [ҰЫЗЫ] ПЫҚ-ҚАН [ТӨГЛІГЕН, ТАМҒАН] Ұыздай жас еспірім магынасында, ішкені алдында, ішпеген артында, кенелген кісі туралы айтылады. Елемес аузынан мәйегі шығып тұрған жас жігіт. Мені тоңның ішкі бауындай жақын көріп, тез үйр боп кеткенді (С. О.). Тамагы тоқ, көйлегі көк, аузынан ұзын төзілген адамдарымыз аз ба (АТ). Рақымның да аузынан ұзын тамған ерімдей кеzi (Ж. Мұз.).

АУЗЫНАН ОТ БҮРІККЕН ҚАНДЫ БАЛАҚ Қаһарлы, мейірімсіз жендет. Иесі осал кісі емес. Россия патшалығының Сібірдегі аузынан от буріккен қанды балақ жендеті (I. Е.).

АУЗЫНАН СӨЗІ, ҚОЙНЫНАН БӨЗІ ТҮСКЕН ◎ АУЗЫНАН СӨЗІ ТҮСКЕН Екі ауыз сөздің басын құрап айта алмайтын ебедейсіз кісі. Аузынан сөзі түсіп тұрған сен кімсің? — деді, ол менің жауабымды айтқызыбастан (Ә. Ә.).

АУЗЫНАН СУЫ [СІЛЕКЕЙ] Ақты [ШҰБЕРДЫ] Таң қалды, таңырқады, құмарты, қызықты. Ахмет тартынбай, та-мылжытып сөйлегендеге, өзінен үлкен-кішілердің аузынан суын ағызып, көңілдеріндегі уын шығара жақдаушы еді (С. Т.). Ұлдар отырган төбемен қатар екінші төбенде үш касқыр да шығып, аш көздерін ауылдар мен маддарға тіріп, енип, ауыздарынан сілекей ағып қарап тұрды (С. С.).

АУЗЫНАН ТӘУБЕСІ КЕТПЕГЕН Құдай жолын құған, аллага әбден бас иген. Аузынан тәубесі, қолынан тәсфирі кетпеген сопы кісі (АТ).

АУЗЫНАН ТҮСКЕНДЕЙ ◎ АУЗЫНАН ТҮСЕ [ТҮСІП] ҚАЛҒАНДАЙ Айнымай ұқсаган, сойып терісін қалтап қойғандай. Қексін-кейпі жағынан ұлы да, қызы да Әбілқайырдың аузынан түсіп қалғандай (С. М.). Опасыз дүниеде жалғыз жұбанышы қалды. Ол — әкесіне ұқсаяу, ол шалдардың: «Әкесінің аузынан түскендей», — деген сезі (Д. Д.).

АУЗЫНА [АУЫЗФА] САЛДЫ Жеді, жегізді; парага жегізді. Барын жүрттый аузына салады (АТ).

АУЗЫН АРАНДАЙ АШТЫ 1. *Жалмат жұтып қоярдай төнді, ашқарақтанды;* **2.** *Аузын кең ашты.* Жалмаусын ажал аузын арандай ашып, досымды алғалы келе жатқандай болады да тұрады (С. О.). Эрі шапқан соң, Құдірден құдір асады, Арандай аузын ашады, Ауыздығын басады, Домаланған моншақтай, Терін жерге шашады (Н. Б.). Борыш дегенің басындағы шашынан кеп, сонын қалай өтеуді ойлайсың ба өзің? Арақ дегенде аузынды арандай ашасың, борышыңды өтеуден неге қашасың? — деді Бөлекбас (Ә. Ә.).

АУЗЫНА СӨЗ САЛДЫ [ТҮСПЕДІ] Сөз таба алмаған, айттар ойын кібіртіктеп жеткізе алмаған кісі туралы айтылады. Бұл жағдайда оның осы аяулы халын танып, аузына сөз салып жиберетін жанашырды ол күтіп-ақ тұрды (М. F.). Тілі күрмелді. Бірақ жол бойы аузына сөз түспеді, «біреу-міреу көріп койды ма-деп, жан-жағына жалтақтап қарай берді (T. A.).

АУЗЫНА СУ ТАМЫЗДЫ Өлім аузында жағған адамға су беріп, күтті. Қемпір шалының аузына су тамызып, күні-түні қасынан шықпады (ҚЕ).

АУЗЫНА ТОСТЫ [ТӨСЕДІ] Барын алдына қойды, еш нәрсені алмады. Әкесінің алып келген құсын көрген жалғыз ұлы қатын қуанады, тапқанын соның аузына тосады (ҚЕ). Біз барымызды соның аузына тоседік (Шығ. Қаз., Больш.).

АУЗЫНА ТҮСТИ 1. *Біреуге жем болды.* Саңыраудың астына түспе, жалмауыздың аузына түспе (АТ). **2.** *Ойына сап етеп қалды, кенеттеп есіне түсті.* Абай сөзінің аяқ кезінде Айтқазыға барлық үлкен бойымен, кең кеудесімен бұрын ойысып, бір терең ойдың қазіргі кезде сәтімен аузына түскен келісті байлауын айтты (М. Ә.). Кеше сол өзім қашып, талып жүргендеге, жаңағы ән қайтадан өзі кеп аузына түсті (М. Ә.).

АУЗЫН АУЫРТТЫ Құр бекер сөйледі. Кім білсін, бұл сөзде не мән бар екенін, әлде, мен саған сенем, аузынды ауыртып қайтесіці дегені ме, жоқ, мен завод колективі емеспін, төреші бол билік және айттаймын дегені ме? Дәмеш өзін-өзі жақсы біледі (З. Ш.).

АУЗЫН [АУЫЗ] АША АЛМАДЫ [АШТЫРМАДЫ, АШПАДЫ] Бір ауыз бірденең деп қарсы сөз айта алмады; сөйлестпеді, тіл қатлады. Үй іші тегіс костап күліп еді. Майбасар аузын аша алмады, қақ басқа бір салғандай болды (М. Ә.). Абай Майбасардың аузын аштырмай, тұжырып тастады (М. Ә.). Зылиқа жұмған аузын ашлады. Мұндайда үндемей жеңтін әдеті (F. Мұс.).

АУЗЫНА ШАЙНАП ТҮКІРГЕН *Та-кылдан қалған, сөзден кезек бермейтін.* Даттың аузына шайнап түкірген, бір қуаяқ баласы атқа мінді деп естіп едім. Сен сол боларсың! — депті (ШС).

АУЗЫНА ШАЙНАП САЛДЫ Аузына сөз салды; дерін, айтарын айтап берді. Аузына шайнап салса да, күмілжіп отырыды да қойды (АТ).

АУЗЫН АШСА, ШЕК-ҚАРНЫ КӨРІНГЕН Бұрынғы үақытта қатығез *бай, козжа-молданың, кедейді қорлап айтқан лақабы.*

АУЗЫН АШЫП, КӨЗІН ЖҰМДЫ ◉ АУЗЫН [АУЫЗ] АШЫП ҚАЛДЫ *Таңда-ну, таңырқау мағынасында айтывлады.* «Алыр-ай, қазақта да мұндай мүлік болады екен!» — деп, аузын ашып, көзін жұмды (С. М.). Қермегені де жоқ екен, білмейтіні де жоқ екен, енелі-келінді екеуі де аузын ашып қалыпты (Ә. Тар.). Әзімхан тере жұз-жузге бөліп талай-талай руаларын атап та берді. Соны тыңдаушы Тобықтының бай-білдері таңдай қағып, бас шайқасып, ауыз ашып қалған (М. Ә.).

АУЗЫН БАҚАДАЙ АШЫРДЫ [АШ-ТЫ] 1. Қатты қорқылты, зәресін үшірді. Түйебай алласын да айта алмай, аузын бақадай ашқан күйі шегініп келді (Ә. Ә.). 2. Сеспей қатырды. Шалдың [Бектастың] еркіне берсе, түккө шамасы келмейтін төбелесек жаман иттің аузын бақадай бірақ ашырап еді (С. М.).

АУЗЫН БАҚТЫ Абайлап, байқап сөйледі. Бағып сөйле аузыңды, Еліре берме, Шашубай (Жамбыл).

АУЗЫН БАССА, К...І СӨЙЛЕЙДІ Орынсыз сөйлей беретін сөзудар кісі туралы айтывлады. Аузын басса к.і сөйлейтін, сөз түрмас, потусасы жоқ, кісі (АТ).

АУЗЫНДА АҚ ТІСІ ЖОҚ *Кәрі мал туралы айтывлады.* Өзің де мал танығыш едің гой, қарны қампиган, бұты тыртқан, аузында ақ тісі жоқ, бір асым еті жоқ, тұла бойы шандыр, мені қайтсін (ҚЕ).

АУЗЫН ЖИДЕ ЖЕГЕНДЕЙ ҚЫЛДЫ 1. Алдан кетті, аузын аңқайтып кетті. 2. Аузының қан-қанын шыгарды. Иттің баласы, аузыңды жиде жегендей қылайын ба, не оттап жүрсін (АТ).

АУЗЫН [ЕЗУИН] ҚАЙЫСТАЙ КЕРДІ [СОЗДЫ] Сөлемек қылықпен сөйлеу мағынасында айтывлады.— Мұмкін, сен енді мен басқаратым шахтадан мұлдем кетерсің,— деді ызбар шаша, аузын қайыстай кере сөйлеп (Ә. Ә.).

АУЗЫН [АУЫЗFA] ҚАҚТЫ [ҚАҚ-ПАЙЛАДЫ] Сөзін сөйлетпеді, көңіліндегісін айтқызбады.— Машина жайын білмен соң, тынышыңа тұрсайшы,— деп жас шофер анатын аузын қақты (ЛЖ). — Же, же! Болды, Тәуке, болды! — деп Танакез одан әрі сөйлетпей, ауызга қақты (Ф. Мұс.).

АУЗЫН ҚУ ШӨППЕН СҮРТТИ *Бар-дың өзін жоқ деп, жоқты да жоқ деп, тып-типыл етті.* Аузызды қу шөппен сұрту келіспейді. Қазақ халқының да әр кезде пікір толғаган ойшылдары, жыр терберген ақындары, сез суреткерлері болды (Т. Н.). Дым істелмей жатыр деп, аузызды қу шөппен сұртуғе де болмайды. Соңғы жылдарды Қазақстан көркем әдебиет баспасы бала-ларға арнал, бірнеше суретті кітапшалар мен же жинақтарды шыгара бастады (ҚӘ).

АУЗЫН [ЕРНІН] ҚЫШЫТТЫ ЫЗАСЫН көлтіріп, сөйлеуге итерді. Аузын қышыт-па келінің, өзі күйіп жүргенде, тілі тиіп кетер (АТ). Қарап тұрмай, ернімді қы-шытқаны несі, әй? (Ә. Н.).

АУЗЫН МАЙЛАДЫ ◉ ПАРА БЕРДІ Астыртын сый-силлат көрсетіп, аузын алу мағынасында айтывлады. Етік шабандарға өзің үlestіріп беріп тұр. Аузын майлап ала бер,— деді Асқар Сәлімге (М. Ә.).

АУЗЫН СЫЛП ЕТКІЗДІ *Таңырқаган әйел туралы айтывлады.* Шатақ «балама берейінші» деп екі бүйректі алғанда, ішек-қарын аршып отырган әйел алара қарап, аузын бір сылп еткізді (Ғ. Мұс.).

АУЗЫН ҰСТАДЫ ◉ АУЗЫН ҰСТАП ҚАЛДЫ *Қал деп өкініп, аузын басып, бармағын тістеп қалды.* Жүрмісің, аман-есен момын Қыпшақ, Киеңің алтайға барқыт тыстал, Жалдалтын жатақтагы тіліне еріп, Жүрмісің осы күні аузыңды ұстап (ХӘ). Бермеймін деп бекінбе, Аузыңды ұстап өкінбе, Мерекелі бек деуші еді, Пейілі қашқан секілді (АЖ). Таңданба бағым бар деп бағыңызға, Бағыңыз мәңгі түрмас тағыңызда. Аузыңды ұстап, санынды бір соғарсын, Бағыңыз бастан кәшкен шағыңызда (ШС).

АУЗЫН ҮРП, АЯҒЫН СЫПЫРЫП, ТАБАНЫН ҚЫРЫП ӨСІРГЕН 1. Бағышының еңбегі сіңген төл мал. Екеуі де өз қолымнан боялататқан, пәлендің інгемінен туған, аузын үріп, аяғын сипырган түйем еді (ҚЕ). 2. Бағып-қаққан бала. Эке-шешесінің көзі тірі, соларға келіп сәлем беріп кетсе болмай ма? Біздің жаққа қарап аяғын баспады-ау. Аузын үріп, табанын қырып өсірген әкесі мен шешесі не жазды (ЛЖ).

АУЗЫН ШИЕДЕЙ ҚЫЛДЫ ◉ АУЗЫ-МУРНЫН ШИЕДЕЙ [ШИЕ ЖЕГЕНДЕЙ] ҚЫЛДЫ Аузы-мурның қан қылды, қал жалатты. Аңдып жатқан дуадақ жақындаған кезде қанатымен қағып қалып, тұлқинің аузын шиедей қылып, жұлымын үзіп кетіпти (ҚЕ). Нұрым мен Оспаның: «Тепкіле!, тепкіле!» деп, қатты-катты тығылған дауыстары естіліп, сол сағаттанақ молданың аузын шие жегендей қылды да таставады (С. Т.).

АУЗЫНЫҢ ДАРУЫ БАР *Дуалы ауыз-ды адам.* Аузының даруы бар кісі, айтқаны келеді (АТ).

АУЗЫНЫң ДАУАСЫ ЖОҚ Сөзінде парың, байлау жоқ, тұрақ жоқ. Өзі батыр бейнелі, езі әнші, шешен Базаралы үлкендер сыйныша бір тентек, сотқар көрінуші еді. Жалғыз жайылған сыйымсыз. Аузының дауасы жоқ. Аңы тілдің тыйымсызы боп аталағын. Қазірде Абай байқаса, мына Базаралы ол емес (М. Ә.).

АУЗЫНЫҢ ЖЕЛІ БАР Тілге шешен, сөзге үста. Аузының желі бар, қолының ебі бар (Мақал). Жиын тойда өлең айтып, жүртты аузына қараташ, жарқыратыш «жол» алып шығуды «талағының биті бар», «аузының желі бар» жігіттің берін көретін (С. С.).

АУЗЫНЫҢ САЛУЫ [САЛЫМЫ] БАР Бұл фраза, көбіне, тамақ үстінде келген кісіге айтылады. Ниязды жұрт қастерлеп, арнап шашырмайды, ал ол келіп қалса, жатырқап штекте және қақпайды... О, Нияз, сен де жақсы көлдін. Бүгін бір қонақ шашырып едік,— деген сөзді Ләззат талай есіткен. Кейде «аузының салуы бар екен, мақтап жүреді екенсін» деген сөздер де айтылып жатады (Т. А.). Аузының салуы бар екен, қайын енесі сүйеді екен (С. Ш.).

АУЗЫНЫҢ СУЫ ҚҰРЫДЫ Құмарланды, ынтықты, өте қызықты. Мейрамның сезін алғаш естіген Жанәбіл, казір аузының суы құрып айтып отыр (Ф. Мұс.). Олар әр түрлі өткен-кеткендерді айтты, әңгіме етіспіп, ауыздарының суы құрыбы (С. К.).

АУЗЫНА ИЕ [БЕРИК] БОЛ Абайлап сөйле, аузыңа сақ бол, аузыңды бақ. Айтып алып кірпіт болғанша, ез аузыңа ие болсаң еді (Ф. Мұс.). — Сапарың оң болсын, Қуренбай. Ақыргы тілегімді айттып қалайын. Өзінен басқа жаңға сезірмеген құпия сырларым бар еді, аузыңа берік болғайсың,— деді Нұртай (С. О.).

АУЗЫНА ҚАРА ҚАН ТОЛҒЫР ① АУЗЫННАН ҚАРА ҚАНЫҢ КЕЛГІР ① АУЗЫҢ ҚАРЫЛҒЫР! қарғыс. Аузың қан болғыр, қан жалагыр деген магынада айтылады. Айтып тұран жорамалын қарашы. Мына аузыңа қара қан толғырдың! (К. Е.). Аузыннан қара қан келгір, жүгермек, мойныңды үзейін бе, мойның үзілгір, екінші осындан сез айтасың ба, кектей солғырдын тұмай жатып, аузынан шықкан сезін қара (АТ).

АУЗЫНА МАЙ ① АУЗЫНА МАЙ, АСТЫНА ТАЙ! алғыс. Айтқаның келсін, дегенің болсын. (Жақсы хабар жеткізген кісіге айтылады). Ол жігіт Шыңғыстаудан жуырдаған келген екен. Енді не, нанбайсыз ба? — Аузыңа май, қарағым, наңдық қарағым! — деді шешем жасқа булығып (С. М.).

АУЗЫҢ ЖЕЛДЕЙ ЕСЕДИ Алып қашпа сөзге құмар, тым сөзуар кісі туралы айтылады.

АУЗЫ ОРАЗА Діни дәстүр бойынша (мұсылман салтынша) күндізгі үақытта тамақ татпау, сусын ішпеу; аузын бекіту. (Өзге діндегілерде аузыз бекітудің басқа турлери де кездеседі: белгілі бір үақытқа ет жемеу, т. б.). Құлқынды қожа, оңаза, Жинақы жылпың шаруага, Жем, шебі кеп қорага Қожаның аузы ораза (І. Ж.).

АУЗЫ ПІСП [КҮЙШИ] ОТЫР Беті қайтып, сағы сынып отыр. Байқұстың аузы пісіп қалған, қайтсін сүйдемей (АТ).

АУЗЫ ТӘУБЕДЕН КЕТПЕДЕІ діни. Жалының-жалбарынып құдайға сиынды. Қекежан езің кеткелі Кетпеді аузын тәубеден, Кетпеді қолым жағадан (МЗ).

АУЗЫ ТЕМІР [ЗЭН] ТАТИДЫ ② АУЗЫ АҚАУ ТАТИДЫ Шөлден немесе сырқаттан таңдайы кеүіп, ауыздың дәмі өзгеріп туралы айтылады.

АУЗЫ ТҰШЫДЫ [ТҰШЫМАДЫ] ② АУЫЗ ТҰШЫРЛЫҚ [ТҰШЫТАР, ТҰШЫТАРЛЫҚ] Көңілі толды (толмады); айтарлықтай, көңілдегідей; іліп аларлық. Жүргегі жұмсак билген құл, Шын дос таппаштынышмас, Пайда, мақтап бәрі тұл. Доссыз ауыз тұшымас (Абай). Асханада даярланатын тамақтың біреуі де аузыма тұшымай қойды (С. М.). Ауыз тұшырлықтай күрделі шыгарма бере алған жоқ (С. М.). Сол арадағы аз үақыт ішінде, қақ сұнандай тыныш жатқан үйым өміріне ол енгізтеп өзгеріп ауыз тұшытарлықтай (К. Құрм.).

АУҚАТ ҚЫЛДЫ Талишық етті, тамақ қылды. Балалары, тым болмаса, ішуге жарымай, байдың үйінен тығып, жасырып алған талқанын... кішкене гана ескі табағына салып... алдына алып ауқат қылып отыратын (С. Е.).

АУҚАТТЫ АДАМ Тұрмысы қуйлі, шарасы бай кісі. — Қүйеуі қандай адам, жасы нешеде? — Петропавл қаласының бір ауқатты адамы дегенмен басқа ештең білмеймін (М. Гум.). XI—XIII ғасырларда қаладағы ауқатты адамдардың балалары мектептерге барып, немесе жеке адамдардан оқып, хат танып үйренгендері белгілі (О. Ж.).

АУЛАҚ БОЛДЫ Өзін жаман істен, қылықтан сырт, бөлек үстады. Сый дәметпе, берсе алма еш адамнан, Нең кетеді жақсы өлең сез айтқаннан? Сүйенерлік адамды құрмет қыл, Аулақ бол әнін сатып нәрсе алғаннан (Абай).

АУЛЫННАН ҮРГЕН ИТТИҢ ҮНІШЫҚПАҒЫР! қарғыс. Үрерге итің, сығарға битің болмасын; құр алақан қал.

АУМАЛЫ-ТӨКПЕЛІ ЗАМАН [ШАҚ] Өззегмелі, бірде олай, бірде бұлай кез. Үақытша үкімет құлағаннан кейінгі ауマルы-төкпелі заманда ел билеп қалуға есек дәмелілер көбейіп жатыр (Ә. Н.).

АУРУФА ШАЛДЫҚТЫ [ҰРЫНДЫ, КЕЗІКТІ] Науқастаны, сырқаттаны;

дөрттенді. Тамақтары аш, көпшілігі ауруға шалдыққан. Жаралы болып қолға түскендерге ешқандай дәрігерлік көмек көрсетпейді (Ә. ІІІ.).

АУРУ КӨРДІ Дерт санауды, жаратпады, ұнатпады, жаңтырмады. Қараңғы, саңырау қайғы ойды жеген, Еркелік пен достықты ауру көрген. Ақылы жоқ, ары жоқ шуылдақты Құнде көріп, тұл бойы жиіркенген (Абай).

АУРУЫНА ЕМ ҚОНБАДЫ [БОЛМАДЫ] Сырқатына дауа болмады; дөргіне дауа жоқ; қырсығын жазып болмас. Дәрігері, дару болса да, Ауруына ем қонбас (Д. Б.). Айдаңарға мынаны айт: Жеті жылдай ауруына ем қонбаса, бақытты бақса тепкен адамның басын жесін, сонда ауруынан жазылады (КЕ).

АУСЫЛ БОЛҒЫР [КЕЛГІР] қарғыс. Сиыр малина айтылады.

АУ ТӨКТІ Ay салды, ау құрды (К. орда, Арап).

АУЫЗ БАЙЛЫҚ ЖАСАДЫ Құр сөзбен жомарттық етті, босқа мақтанды. Ауыз байлық мал болса, [ол] екі мың метрсіз тоқтар емес,— дегенде күліп жіберді бірсызырасы (Ғ. Мұс.).

АУЫЗ БАҚҚЫШ Сөз аңдағыш; байқагыш. (Сөз теркінін ерінің емеурінін танығыш кісі туралы айтылады). Қекбай әддегіт ауыз баққыш, қабак танығыш қалпымен Абайдың жаңағы сөзін жетерген кісі болды. Шыдаған болып, сыр білдірмей, үндемей тыңдады (М. Ә.).

АУЫЗ БАСТЫРЫҚ Ешкімге айтпау, сыр шашпау ушін берілетін пара. (О баста тағам түріндегі сияппаттан алынған).

АУЫЗБЕН [ТІЛМЕН] АЙТЫП ЖЕТКІЗЕ АЛМАЙТИН Мақтауга сөз табылмайтын, ете сұлу, көркем. Ойбай, тақсыр, ауызбен айттып нұр сипатын жеткізе алмайтын бір қыз таптым (КЕ).

АУЫЗ БІРЛІК Ұйымышылдық, бір жеңін қол, бір жағадан бас шыгаралықтай ынтымақ, татулық, бір сөзділік. Ауыз бірлік қыла ма, Ашулы болған кектісің (Жамбыл).

АУЫЗФА КЕЛПІ ТҮСТІ Еңбексіз, дайын ас болды (АС). Енді неңі істейміз, Бәрінен де бос қалдық? «Ауызға келіп түс», — дейміз, Қылып жүріп құр салдық (Абай).

АУЫЗФА ТҮСЕР [АЛАР] Шу дегендегі оға келетін, бірден еске алынатын деген жағынада. Келе сала ауызға түсер сөзім мұна хабар еді (АТ).

АУЫЗФА ҮРІП САЛҒАНДАЙ Өте сүлу, сүп-сүпкімді. ...Ойбай-ай, неге шошиңдар, ауызға үріп салғандай емес пе! Бұндай көркем жігіт қолға түсе бермейді (С. Жан.).

АУЫЗФА [ЕЛ, ЖҮРТ АУЗЫНА] ІЛПІКТИ [ІЛІНДІ] Аты шығып белгілі болды, паша болды. Нияз жұмысқерлердің көзіне түсіп, ауызға ілікті (С. С.). Ыбырайым Жайнақов бағытын ұстап жүргендей, ол кеткесін, ел арасында ауызға ілініп, [оны] қасына алды (З. Ш.). Откен кепті Ақан атаққа ие бол, жүрт аузына ілінді. Екі комбайнды бір тракторға тіркеп, торт күнде бірінші бригаданың егінін түгелдей орып бітірді (З. Ш.). Біздің Ленин атындағы колхоздың «Қызыл диңгіз» участогінде еңбектімен ел аузына ілізіп, алғыс есітіп жүрген жастар көп (ЛЖ).

АУЫЗДАҒЫ АС КЕТЕР Барынан айрылар, берекесі үшар. Ағайын ала болғанда, Ауыздағы ас кетер (ШС).

АУЫЗДАН АУЫЗФА КӨШТІ Ел арасына тарады, көпшілікке жайылды. Уақтың жеріне жіберілген пәлен костан елу жылдық келіпті деген өңшең өлім мен ауыр апат хабарлары май айының алғашың күндері бойында ауыздан ауызға көшті (М. Ә.).

АУЫЗДАН [АУЗЫНАН, ТІСІНЕҢ] ШЫҚПАДЫ Ешкімге айтылады, тіс жармады.— Рас, Нұрланыңмын, жан ата. Болмасам да боламын дегенмін. Боламын әлі де. Тек бір ғана тілегім: естігеніз естігеп жерде қалып, аузыңыздан шықпасын, беріңіз осы тілегімді,— деді Сөүле Тайманға (Ә. Ә.).

АУЫЗДАП ЖІБЕРДІ д и а л. Ән салды, ән шырқады. Ол ауыздан жіберді. Осындай бас қосқанда ауыздан жібер (Гур., Тен.). Есентайдың домбырага қосылып, аздан ауыздан жіберетін де бар (Гур., Маң.).

АУЫЗДАРЫНА ТҮКІРП ҚОЙҒАНДАЙ Беріне бір сөз айт деп бұйырып қойғандай. Ауыздағына түкірп қойғандай, бәрі бірдей осы сөзді айттың жіберіпті (І. Е.).

АУЫЗДЫ АШАР-АШПАСТАН Сөз бастап үлгірмей жатып. Келсөң көлмақол: «Не шаруаң бар, айт!» — дейді де, ауызбұи ашар-ашпастан, жоныңа бір салып қоя береді (З. Ш.).

АУЫЗДЫРА СӨЗ, АТТЫФА [АЯҚТЫФА] ЖОЛ БЕРМЕЙДІ Ә АТТЫФА СӨЗ, ЖАЯУФА ЖОЛ БЕРМЕЙДІ 1. Ешкімнің айтқанына қонбейді, көк бет, долы. 2. Сөзге жүйрік, қызыл тілдің шешені туралы да айтылады.

АУЫЗДЫҚПЕН АЛЫСТЫ Аласұрып, жаның жеді, жұлжынды. (Жараулы ат туралы айтылады). Жынын-тойдың у да шу даусымен шыбықтай жараган жүйріктер ауыздығымен алдысып, ойқастап жүр (М. Е.) Ауыздықпен алдысып, Ұшқан құспен жарысып, Маядай мойның созады (КЖ).

АУЫЗЕКІ СӨЙЛЕСТИ Ә АУЫЗБА-АУЫЗ [АУЫЗДАЙ] АЙТТЫ Көзбе-көз

әңгімелесті, тікелей, бетпе-бет тілдесті. Дмитрий Андреевичтің баласымен ауызекі сөйлесіп тұрганын жүрттың бәрі ортақ қабылдады (Ж. Т.). Құдайың келсін, ауыздай айтсын, біз арыз айтамыз — дейді адайлар (КЕ).

АУЫЗ ЖАЛАСТЫ Әкей-үкей болды, бірін-бірі жақтады, ымы-жымы бір сырлас болды. (Мысқыл түрде де айтылады). Қаланың да, ауылдың да байлары бірімен-бірі ауыз жаласады екен деп естіміз (С. М.). Актармен ауыз жаласып, ымы-жымы бір болғаны есінде жоқ... Қызылдардың алдында қурдай жорғалап, өліп-ешіп жур, баяны (С. О.).

АУЫЗ ЖАППАДЫ [ЖИМАДЫ, ЖАППАС] Дамылсыз сөйлей беру; уздіксіз куле беру. т. б. үғымды білдіреді. Кеш, бос шақтарында бұл тере Оразбай бастаған ақ сақал, қара сақал, Елеу, Әзімбай, Сәмендей жас атқа мінерлер ортасында ауыз жаптай есіп сейлеп, керген-бліген жайларды баяндаумен болды (М. Ә.). ...«Әшейіндегі ауыз жаппас ашық ауыздың өзі boldым да қалдым» — деді де, асыра басты тепкішекті (А. Т.). Сандықтың үстінен алдып, шай келгенше сөзден ауыз жиган жоқ (С. М.).

АУЫЗ ЖАРМАҒАН ҚҰНАН д.и.л. Үйретілмеген асас құнан (Орал., Жән.).

АУЫЗ ЖАРЫМАДЫ 1. Жартымсыз та- мақ тұралы айтылады. Құні-тұні істеген ауыр жұмыстары үшін жалышылар байлардан ауыз жарымас тамак ішті, ескі-құсқы киді, ең мықтағанда азғана арық-тұрақ мал алды (Б. Бер.). 2. Мардылымсыз, тыым аз магынасында айтылады. Оған ауыз жарымас, Сондадағы ар қылмас. Қалтқұлт етіп жүргені. Қысы-жазы қарны аш (Жамбыл).

АУЫЗ [АУЗЫН] ЖИГАНША [ЖИ-МАЙ, ЖИМАЙ ЖАТАЙП] Лезде, көзді ашып-жұмғанша. Ауыз жиганша болған жоқ, поселкенің орта туынан айсын түнде қызыл жалау жалт етіп, қартың көзіне түсе кетті (Ә. Ә.). Осыны айтып ауыз жиганша, тағы да бір қалың қабакты жігіт келіп кірді бөлмеге (Ә. Н.). Баян ауыз жимай жаттып, даладан бір даусы шықты. Таныс даусы. Қора жактан айғайлаш жатқан күйеуі Бәкірдің даусы екен (ЛЖ). Ауыз жимай бір адам Кіріп келді тесіктен, Жәдігөй ме, шайтан ба? — Әйтеп, әлгі сезді есіткен (Абай).

АУЫЗ ЖИҒЫЗБАДЫ Күлдірді. Бұлардың қалың ортасында біздің Кайрақбай да жүріп, күлкілі сездерден ауыздарын жигызбайды (С. М.).

АУЫЗ САЛДЫ Тап берді, жармасты, жабысты. Кошқин советниктің өзіне ауыз салды. «Ар таза болса, тұмсық жемге былғанбаса, қол істеген бір іс түк емес» — деді (М. Ә.). Айлалы айдаһар губернатор бұл екеуін Ералинге қарсы әбден пайдаланып алдып, енді өздеріне ауыз салған-бы (Д. Ә.).

АУЫЗ СУ Адам ішуге жарамды тузың су туралы айтылады. Кедей ауылға ауыз судың өзіне іш тарлық істеп, құдық басына барған қатын, баланы сабап жіберді (Ә. Н.).

АУЫЗ ТИДІ [ТИГІЗГЕН ЖОҚ] Дәм татты, аздал тاماқ ішті; ым татырмады. («Ауыз ти» деген тіркес, көбіне, жеке айтылмай, алдына «тамақ», «ас», т. б. тағам атын билдіретін сездер қосылып барып қолданылады). Ербол Әйгерімнің үйінен қызымы ауыз тие сала ашық, жарқын эзілдер айтты (М. Ә.). Еламан ыссыз күлшениң шетінен ауыз тиді де, қайтарып берді (Ә. Н.). Май біткеннің бәрін анау жалмауызын ішіп қойды, маған ауыз тигізген де жоқ (КЕ).

АУЫЗ ТОЛАРЛЫҚ [ТОЛТЫРЫП АЙТАРЛЫҚ] Қөңілден шығатындағы, қөңілге ток санараптың, мақтаныш етерлік. Бірақ олар бірер тақырыптың ғана басын шалды. Сондықтан ауыз толтырып айтарлық сыйныш бар, пәннен үлті ал деп айта алмаймыз (С. М.). Илиястың ауыз толтырлықтай дейтін бір шығармасы — «Дала» (С. М.). Ауылдағы осындағы еңбек қарқынын, тұрмыстың жағдайын ауыз толтырып айтқанмен, өлі де болса, көп болып қолға алуды керек ететін ақаулар да аз емес (Т. Қ.).

АУЫЗ [ТІЛ] ҮЙІРДІ Дәмі, тәттілігі тілді, ауызды түштітти. Тұрменің өңшең жасығы мен жылбысының үйреніп қалғандықтан ба, тым ашы секілденіп тұрушы еді, енді барған сайын ауызды үйріп бара ма қалай, іздейтін секілдісің (С. Ш.) Тенізідің маржан тасындағы, Тіл үйірғен талышындағы (Н. Б.).

АУЫЗ ХАБАР Ауызша таралатын сез (АС). Олар заманның көбін ғылымсыз дыкпен өткізіп, тауарихларын терең білмей, түбі ескерусіз қалып, ата-бабаларын ақсақалдарының айтуымен, ауыз хабарынан білгеніне қанағат қылыш жүріскең (Абай).

АУЫЛ-АЙМАҒЫМЕН [БОТА-ТАЙЛА-ФЫМЕН, БАУ-ШАРВАҒЫМЕН] Баршасы тугел. — Әй, білмеймін! Ауыл-аймағымен тегіс-ақ: «Айыпқа берген қызы ғой. Малын қимай, жанын қиды ғой айыпқа!» — десіп, жаман сездер сөйлейді деп есіттім ғой, — деді Сүйіндіктің бойбішесі (М. Ә.).

АУЫЛ АРАЛАС, ҚОЙ ҚОРАЛАС Аралас-қуралас отыру магынасында айтылады. Ауыл аралас, қой қоралас отырмыз, өзің де есітіп жатқан шығарсың (С. Тал.).

АУЫЛ БАҚҚАН Ауыл төңірегінен шықпайтын. Ауыл баққан жігіттің андығаны сез болар, Малды бақкан жігіттің байтабасы без болар (Мақал).

АУЫЛДЫҢ АЛТЫ АУЫЗ Қонақ алдында ауыл адамының зуелі ән бастап беру салты. Бұндай жердегі әдет бойын-

ша ауылдың алты аузын айтты да, домбыраны қасындағы жігітке ұстатты (Ә. Н.).

АУЫЛДЫҢ ӨУЛЕКІСІ Ауылдың әүе-йісі, ауылдың тентегі. Ауылдың өулекісі-мін деп жөнсіз тиіспе (АТ).

АУЫЛ ЖАҚТЫҚ ИСТЕДІ Өз жерлесіне болысты, өз елінің кісісін жақтады.

АУЫЛ ИТИНІҢ ҚҰЙРЫҒЫ КАЙКЫ
Әзіл-оспақ ретінде «өз жерінде мықты, күшті» деген үғымда айтылып тұр. Ауыл иттерінің құйрығы кайқы болушы еді, бұлардың иттерінің жұні жығылып, құйрықтары салырып кеткен (І. Е.).

АУЫРДЫҢ УСТІ, ЖЕҢІЛДІҢ АСТЫМЕН ЖҮР Қалт-құлт жұмыс істеді, ауыр іске бел шешіп кіріспеді, жалқаулық етті. Бұғінгі жарқын қоғамымызда ішінара болса да көздесіп қалатын шаруашылық-ка қырсыз, ауырдың усті, женілдің астымен жүретін, жұмысқа жалтақ, өмірде өзімшіл, меммен жандарды шенейді (Б. И.).

АУЫР КҮРЗІ Жазушы бұл ожерде сойылын соғушы, қатығез деген үғымда қолданып отыр. Егер орыстың Горчаков, Скоблев секілді генералдарына салсан, осынау кең далада бірде-бір қазақ қалдырмауга бар. Бірак, бұлар орыс халқы емес, орыс халқы түгіл, саналы оқығандарына да жатпайды, бұлар Николай-Палкин секілді отаршыл патшаның ауыр күрзілері (І. Е.).

АУЫРЛЫҚ [АУЫРТПАЛЫҚ] ТҮСТИ
Бейнеттің, өмірдің яғзеге бір іс-әрекеттің, оқиғаның ауыртпалығы, салмагы түсті. Мына дүрлігудің ауыртпалығы жүртқа түсті (АТ).

АУЫР ТИДІ 1. Жайсыз болды, көнілінде алды.— Тек шырағым, түгін жасырма, толық айт! Еламан ұзақ жолдан қалжырап келген кәрі атасына мына әңгіменің ауыр тиерін білді (Ә. Н.). **2. Қатты батты зесері күшті болды.** Қыс билы ауыр тибі, жүртты діңкелетіп кетті (АТ).

АУЫРЫП ЖУРДІН БЕ? Ай карап жүрдің, бе деген мағынада айтылып тұр.— Мұны мен сиязға салыспай-ақ біге ала-мын.— Бітсек, ауырып жүрдің бе? (І. Ж.).

АУЫТ ҚЫЛДЫ д и а л. Есін ауыстырыды, шатастырыды. Біз оны, тіпті, ауыт қыллып жіберетін болдық (Қ. орда, Арас).

АҢ [АЙ] ДУНИЯ! Шіркін, жалған өмір-ай! Осындай шын сүйісken арамызды Ай, дүния, қандай жалған жала бұзды?! Қосылған қос көнілді айырган жан, Болмай ма өмірінше қара жүзді (Б. К.).

АҢ ҰРДЫ ӨКІНДІ, қатты опық жеді. Күшті орынсыз сарп етпе, Келеді деп шамадан. Аң ұрып қалма бейқам боп, Қармалап қолың соза алмай, Ілінген күні сағадан (Н. Н.). Сөз бірге, ақыл үйлес, мінез тату, Тұрады сені көріп көніл та-

сып. Махаббат бізде болмай, жатта болса, Аң ұрам, у ішкендей ішім ашып (Ә. Тән.).

АШАҢ ЖҰЗДІ Арықшалая, жудеу адам туралы айтылады. Строгов ең әуелі бұлардың кімдер екенін білмек болды. Кейір қатты сөзді айғайлан айтқан бірекі ұзын бойлы, ашаң жұзді адамдардан: — Сіз кімсіз? Сіздің фамилияңыз кім? — деп жән сұрап еді. Жаңағылар айтпады (М. Ә.).

АШАҢ ТАРТПЫ Аурудан я дерттен жудеп, қатты ысылды. Келгендер арасында Абай бұрыннан билетін Дәндібай, Ерәнай сияқты қарттар бар жөне түстері жудеу, ашаң тартып сұрланған, күмдері жыртық, екі-үш орта жасты адам бар (М. Ә.). Қарғам-ай, ашаң тартып, тарамыстана қапты, нениң зардабы (АТ).

АШ-АРЫҚ ҚӨРДІ д и а л. Аштық көрді. Алтайлар 1916 жылы көп аш-арық, қорді (Шыр. Қаз., Больш.).

АШ АРЫСТАНДАЙ ЫНЫРАНДЫ
Ашу қысып, күңіренді, күйзелді. Ордада отыр Зарлық хан Аш арыстандай ыныранып (МЗ).

АШАСЫНАН КЕЛДІ д и а л. Бұт айрығынан келеді. Жол бойында ашасынан келетін шалшық сұға түсіп кетіпти (Алм., Кег.).

АША ТҰЯҚ Уақ, айыр тұяқ мал. Сонда анау басқарма қатын үшін тентірең жүр деймісін? Бір-екі арық-турак жоғалса, орнына аша тұяқ, төлей алатынымды билетін шығарсындар? (М. Сүн.).— Аша тұяқ қалмасын. Сойып тастасын бары болса. Тасқорғанға жөнелсін (А. Байт.).

АШ БӘЛЕДЕН ҚАШ БӘЛЕ Бастан құлақ садақа, бәлелеге жолама. Ана Бұқабай сөйтіп жүріп, бастықтарды ырқына көндіріп алды. Шамасы «аш бәледен қаша бәле» дейтін болу керек (Н. Байс.).

АШ БЕЛ НАЗІК, жіңішке бел. Женілгенді намыс қып, Аш беліңіз бүгілгез (Жамбыл). Өзі де қолға қонған қаршығадай сергек, аш белінен қынай буынған, ұша жөнелердей жайнақы отыр (Ф. М.). Алтын балдақ ақ семсер Саған арнап соқтырып, Салып қойдым қынапқа Аш беліңе ілгейсің (ҚЖ).

АШ БЕТТИ Жақ еті солыңқы, күшүң бет кісі туралы айтылады. Аш бетті, арықтау келген, сұлуша, қара жігіт Сamat сияқты жылдам басып, ыңғайлы аттай лыш-лып етеді (ЛЖ).

АШ БОЛДЫ д и а л. Бидай, т. б. дәні толыспады. Биыл бидай дәні аш болды (Жамб., Шу, Мер.).

АШ БӨРІДЕЙ Жалақтап, опырып жіберді, құныға ауызды салды. Медеу аға, біз арашашы болайық деп келдік, біздің жігіттер қойға тиген аш берідей келгендерді жайратып-ақ салыпты (Б. М.). Мен де аш берідей табада піскен тананың жұм-

сақ етін қарбыта асап, бірде шайнап, бірде шайнамастан жұтып отырмын (Б. Мом.).

АШ БҮЙІРІН ТОЙФЫЗДЫ Бұл жерде жазушы кем-кегізін, жетпегенін толтыру мағынасында қолданып отыр. Сенің еліңің сыйнына толып, қызын алайын деп жүргенім жоқ, Тобықтының шешені мен ділмарынан алған мақтамен Найманның арылған етін семіртіп, аш бүйірін тойғызам ба? (М. Е.).

АШ ИТТИҚ АРТЫН [К...ИН] СҮҚ ИТ ЖАЛАЙДЫ Сұғанақтың істегіші кісі тұралы айттылады. Сондай бір есем айырган күні: — «Аш иттиқ артын сүқ ит жалайды» деп, менің кан кешіп... тапқан жаман-жәутік тынышма да сұқтарынды қадайсыц... бірақ осы табан акы, мандай терімнен жегендерің желкеңнен шықсын деп, айтқандарына көне бердім,— дейді Сейіл Абайға (М. Е.).

АШ КЕНЕДЕЙ ЖАБЫСТЫ [ҚАДАЛДЫ] Талақтай жабысты, кек бауырдай жабысты; қыр соңынан қалмады; сұлікше қадалды; мұқтап жабысты. Атының жалына аш кенедей жабысын, ере қарай тырмыса бастап еді, оны көріп бандылар баж-баж етті (Ә. Е.). «Аспанға мені ұшуга үйретші» деп, Тасбақа қолқа салды буркітке кеп. Болмады «ұшпай-ақ қой» десе-дагы, Жабысын аш кенедей кеп езепті (Ә. Т.). Қанды таяқ, қара жүрек қанқорлар, Балаларға аш кенедей жабысын (Ә. Т.).

АШ КӨЗ [АШҚАРАҚ] АДАМ Қомағай, тамаққа шыдамсыз. («Қарақ» сезін қазақ тіліндегі жеке қолданылмайды. Кейбір түркі тілдерінде «қарақ» сезінің «көз» орнына қолданыла беретінің байқалады. Мысалы осы «аш қарақ» деген ұғымды үйгір тіліндегі «аш көз» (адам) деп те айтады). Ашқарақ, тамақсаулық жанына қас (СК). Тамаққа дегірсіз аш көз адамнан құдай сақтасын (АТ).

АШ КӨЗДЕНДІ [АШҚАРАҚТАНДЫ] Ашқарақтанда сұқтаңды, жұтына телмірді. Тек сынық мүйіз кара сиыр анадай жерде аш көздене қарап, телміріп тұр (Б. С.).

АШ КӨМЕК Пайдасыз, жалаң жәрдем (АС). Кедейі — ер, кеселі зор, Малды байдан сорлы жоқ, Аш көмектің, жемдемектің, Босқа електің орны жоқ (Абай).

АШ КҮЗЕНДЕЙ БҮГІЛДІ 1. Қанышырдай қатын жарады. Алыстан қара көрінсе, Аш күзендей бүгілді, Қаракұлан шабар кесіліп (АӘ). 2. Қайғы балып, қусалық көрді. Аш күзендей бүгілді. Томаршаға сүрініп, Жакындал Назым келгенде, Ақ еткелдің өзінен, Өтіп кетті ер Қамбар (ҚамБ). Бала келді жүгіріп, Аш күзендей бүгілді (ҚЖ).

АШ ҚАРЫН ① **АШ ҚАРЫНДА 1.** Тамақ ішпей тұрган таңгертеңгі шақ тұралы айттылады. Тұрлі құс орманда ұйықтап жатқан жиын, Шошынып ояна сап кор-

гайды үйін. У-шу бол жандарынан түңілісті, Бұркіттің аш қарында көріп қуйін (С. С.). Буаз саулықтарды аш қарында суаруға және сүрлеммен азықтандыруға болмайды, олар пішем мен сабанды тоя жегеннен кейін ғана суарылады (М. Е.). 2. **Тамақ ішпеген, ішін-жемі жоқ.** Аш қарын жұбана ма, майлы ас жемей (Абай).

АШ ҚАСҚЫРДАЙ Мейлінше аранын ашу, қомағайлану деген ұғымда айттылады. Жеңіске мастанған қатызғез жауынгерлер корғансыз қалып қойға тиіп, қаңға құныққан аш қасқырдай, жүрттың жазықты-жазықсызына қарамай, түні бойы ойран салды (І. Е.).

АШ ҚҰЛАҚТАН ТЫНЫШ [ТИНЫШ] ҚҰЛАҚ ② **АШ ТАМАҒЫМ,** ТЫНЫШ ҚҰЛАҒЫМ Ешкімге түіспей, ешкім бізге тимей, өз жайынызға жүрелік деген мағынада айттылады. Аш құлақтан тыныш құлақ, сол жарықтықтан қашық жүрсек деймін,— деді хатшы (С. Е.).

АШ ӨЗЕРГИНЕ ТҮСТІ Бірнеше күн тамақ ішпегендіктен, ішкен тамағын көтере алмай әлсіреп, талықсып қалды. Апта өткізіп татқан екі жұттым қымыз аш өзегінегін түсіп, талықсып кетіпті (АТ).

АШ ӨЗЕРГІН ҚАРЫДЫ ③ **АШ ӨЗЕРГІ ӨРТЕҢДІ** Уайымға батты, қатты қайғырды, жаны ауырды, қайғыдан іш құса болды. Жалын жас Шуақ қаза табады. Қазан мен Қобыланды бетпе-бет кездеседі. Аяулы іні өлімі Қобыландының аш өзегін қарып түсірді (Р. Н.). Ана сорлы қундізтұні баласын ойлап үнлең, аш өзегі өртенип, көз жасын қөл қылыш төгеді (С. С.).

АШ ӨЗЕК Тамақ ішпегендіктен, талып, әлсіреген ішкі сарай. Малыңа ие болмай жүрген бағып, Ит-ай! — деп қамшымен етті қағып. Сүйегін омырғандай болып кетті, Аш өзек тегеуінде шыдар нағып? (Қ. Т.). Аш өзегім бүлінген. Құба жонда жүгірғен, Қуніреніп соққан жел ғана (С. Кер.). Қос боздақ қиял атқа мінен, Қанбақтай жел қуалап жерді кезгенді, Тартылып табан тамыр кейде талып, Аш өзек қуырылған жанын езген (Қ. Б.).

АШ ӨҢДІ Арық келген құқыл жүзді. Өбдірахман оның аш өңді, бозғыл тартқан сопакша бетіне жаңа ғана тұра қарады (Х. Е.).

АШПА-ЖАЛАП БОЛДЫ Тоймай қалды, жарымай қалды. «Байға қызмет істейміз» деп, іргесін аулаққа салғанмен, кеп ұзамай ашпа-жаларап қүгеге ұшырап, енді сол кеткен байдын босағасына қайта баруға ыңғай таныткан кедейлер тағы бар (Қ. О.). Әүрінғы заманда біздер ашпа-жаларап болып едік қой (АТ).

АШСА АЛАҚАНЫНДА [АЯСЫНДА], ЖҰМСА ЖҰДЫРЫҒЫНДА [ЖҰМЫРЫНДА, ҮЙСЫНДА] ҰСТАДЫ Билептөстеді, айтқаның істетті; айтқанынан шықпайды, ырқына көнеді. Егер Мартен

оның ыркына әбден беріліп кетсе, бараба не болмақ; айса алақанында, жұмса жұмырында кетеді ғой (ЛЖ). Бұл шаққа дейін айса алақанында, жұмса жұмырында болып келген ағайынның осы бір сөздерінде зіл жатқанын сезген Жұманда үндег алмай қалды (Ф. М.). Бұрынғы жақсымын деген би-болыс елді айса алақанында, жұмса жұдырығында үстап, еркін биледі емес пе (АТ).

АШТАН ӨЛІП, КӨШТЕН ҚАЛМАЙДЫ Өз әлінше ішерлік-жерлігі бар, күн көріс жайы бар адам туралы айттылады. Элекең кейіп кетті: — Бок жеген күшіктің айтып отырган сөзін! Сендерден ақша алғанда, мен аштан өліп, көштен қалатын шығармын,— деді (Б. М.).

АШУ БИЛЕДЕ [БУДЫ, ҚЫСТЫ, КЕРНЕДІ, ШАҚЫРДЫ] ◉ АШУЫ КЕЛДІ Іззалаңа қаны қайнай, ызалы реңішлен бұлқынды, бұлықты; долданды, қанаңра мінді, бұырқанды-бұрсанды.— Жә, ашу биледі сізді, тастаңыз! — деп Алма да келіп, Жақыптың мойнына асылды (Ф. Мұс.). Құңғренер ем, күркір ем, түтер ем, Іззатолып, ашу қысып, долданып... (Б. К.). Сөлесе алмай Қамбарга, Тағы да қалды арманда. Отырган слуу көз тұтып, Ашу келіп Назымның, Асая тайдай тулады (ҚамБ). Танаң әжесінің қабагына қараса, қабагы туйліп, ашу қысқаны көрініп тұр (С. Бақ.). Қайын ага мен күйеудің дағынан, ете-мете Сергейден хауін етпесе, Пугачевтің бұлайша ұрынып неси бар еді? Сол әңгімені естігенде Сергей ашу шақырган жок, даусын да кетермей (Г. С.). Қек атты омыраулайды. Құла құып, Жендетті ыза ап кетті, ашу бұлып. Қанталап екі көзі көрмей кетті, Қан мұздап сала берді, бойы сұзып (І. Ж.).

АШУФА МІНДІ [БҰЛЫҚТЫ, ТЫҒЫЛДЫ] Қатты қанаңланды, бұлан-талаң болып, көріне мінді. Өкіл жолдас, мыналарға айтсаңызы: «Сезімді бөлмесін!», — деп, Дайрабай бұрындыдан да ашуға мінди (Б. М.). Әлгінде ғана бауя ағып жатқан көгілдір өзен әлденендей ашуға мініп, көк долы толқындарын кекке көтере тулайды (Ә. С.). Беті кенет сұрғылданып, езу жыралап, ашуға тығылғаннан Зәкіржан сөйлей алмай, тұтығып қалады (Б. М.). Қасымда да ешкім жок. Жалғызын. Өз ашыума өзім бұлығып, құсаланып отырымын (Б. Мом.). Аттардың тұғығын көтөрілген шаш тараалмай жатып, өні құбыльып, ашуға бұлықтан Оспанның әйелі көрінді (Ж. Мұз.).

АШУ-ЖАНЖАЛ ШЫҒАРДЫ [ҚЫЛДЫ] Булік салды, шатақтық жасады. Құлақ салып тыңдасан, Ашу-жанжал қылмасаң, Тойыңа мен қайтамын (КЕ).

АШУ ҮСТИНДЕ Ашулану кезінде. Алдар кесе молдаға қарап жыламсыраш: Молдеке, ашу үстінде әйелімді өлтіріп алдым, бірдеме оқып, тірілтіп бермейсіз бе? — дейді (КЕ).

АШУЫ ЖАУҒАН ҚАРДАЙ, ШӨККЕН НАРДАЙ Ашуы қатты, қанаңлы, ашуы зілді, салмақты.

АШУ-ЫЗА ШЕКТІ Ашуланды, ашулы күйіншік түсті. Танкенәудын да, басқаның да ашу-ыза шегіп, қабагын қарс түйгенимен табигат әлемінің ісі жок (Ә. Ш.).

АШУЫ МҰРНЫНЫҢ [ТІЛІНІ] ҮШҮНДА Ашуы тез келетін, шертіп жиберсөн, «жарылып» кететін тыз етпе, күйін-пісі кісі туралы айттылады. (Көбіне мысықыл ретінде қолданылады).

АШУЫН АЛДЫ Кек алды, өшін қайтарды.

АШУЫН БАСТЫ Ашуланғанын қойды, көрін басты. Жасырган болсақ Жібекті, Соңак соң тақсыр қинаңыз Ашуыңды басыңыз (КЖ).

АШУЫНДЫ БЕР! [ҚИ!] Өкпенди, ашуыңды маган қи. (Бұл фраза арашаға түскенде, ашуға қолқа сала айттылады). Ашуыңды, өкпенди бер. Сенің арқаңда ене «екпесі қанамаган» атандық...— Жә, қи енді ашуыңды бір жолға (С. Ш.).

АШУЫ ТҮСІП КЕТТІ ді а л. Ашуы, ызасы келді, ашуланды. Осындай мәселені естігенде, менің ашуым түсіп кетеді (Шығ. Қаз., Больш.).

АШЫҚ ЖҰЗДІ Ақша бет, ақ құба, шырайы жарқын (АС). Аласы аз, қара кезі айнадайын, Жүрекке ыстық тиіп салған сайын. Үлбіреген ақ етті, ашиқ жұзді, Тіци әдемі, көріп пе ең қыздың жайын (Абай).

АШЫҚ ҚОЗБЕН ҚАРАДЫ Іске оймен, ақылмен зер салды. Бар жаманышлыққа ашиқ қозбен анықтап қараудан басқа шара жоқ... (М. Ә.).

АШЫҚ ҚАЛДЫ Белгілі бір жұмыс айқындалмай, шешілмей қалды, негайбіл қалды. Айтыса келіп, емле мәселесінен кейір үснисыты ашиқ қалдырық (АТ).

АШЫЛЫП СӨЙЛЕМЕДІ Ойын ортага салмады, пікірін үзіл қалды, күмілжітіп сөйледі. Бірақ Таат оған ашыллып сөйлеген жок, қайта шаруасын онша анықтамай, тартына, көмескі қып айтқан (М. Ә.).

АЩЫ АҢСАҒАН МАЛ СИЯҚТЫ Ашыға ете құмарарты. (Жерік болған әйелге, ашылаған кісіге айтады).

АЦЫ ДАУЫС Шыңғырған үн, үрейлі, зарлы айқай, қатқыл зарлы үн. Не істерімді білмей, сәл кідіріп қалып ем, Наташаның: — Аға, атар болсаң, тезірек ат, эне, келе жатыр, тезірек! — деп ашы даусы тағы шықты (Ә. Ә.). Құс қайғылы, мұнды ун, ашы даусынен сайрайды (КЕ).

АЦЫ ЗАР Ауыр қайғы, уайым, мұң, тілек. Шуақ: Алдағы тілек алыс бол, Қолға жетпей қызын бол, Айырап болса еріктен, Ей қалқажан, Қарлығаш, Арман деген ашы зар Айттылмасын неліктен? (М. Ә.).

Ақындар үнемі баласынан айрылған ананың ашы зарын жазады, әке зары одан кем бе екен (Ә. Әл.).

АЩЫ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Араз болды, өкпелесті. (Ағайын, дос-жар арасын бұзтанды айтылады). Өтірік, өсек, зорлық-зомбылық ағайын арасын ашы қылады (Абай).

АЩЫ МЕНЕН ТӘТТИНІ ТАТҚАН БІЛЕР Берін көрген, көрмегені жоқ, өмірдің ыстық-сұғыны, ашы-тұщысын көп көрген. Ашы менен тәттіні татқан білер, алыс пenen жақынды жортқан білер (Мақал).

АЩЫ ӨМІР 1. Азап шешкен тіршілік. 2. Берекесіз, өсек-аяқды күн. Мұндай ашы емірді кім көрген? Калия дұрыс аңғарған. Қашеден бері Сабанбаев, Төлеутаевтардың топталуы жаман. Мұны білу керек екен (М. И.).

АЩЫ ТЕР Қатты қиналған жұмыс, артық жұмсалған еңбек күші туралы айтылады. Осынау жердің әрбір сүйемін ол езімің ашы терімен суарауды (Ә. Ә.).

АЩЫ ТЕРІ ТӨГІЛДІ [ШЫҚТЫ] Қатты қиналды; қатты қиналып, әрекет етті. Ашы терің жерге төгілсе, төгілер, менің дәүлелтің төгілмес, бардан ауысады, балдан жұғысады, жүзді айдал, бірді жетелейсін (ҚЕ). Төрт шам-шырақ жақтарыды, Аянын арқан қияр деп, Жібектен арқан тақтарыды. Ашы тері шықсын деп, Таң асырып шаптастыры (ҚВ).

АЩЫ ТІЛ [СӨЗ] Отे ауыр, жер-жебіріне жеткізе, қатты айтылған балағат сез, ызсалы сөз, қатты айтылған кейіс сөз. Ыздалы жүрек, долы қол, Улы сия, ашы тіл Не жазып кетсе, жайы сол, Жек көрсендер, езің біл (Абай). Қызы өзілін кетере алмайсын, келешкептің әйелінің ашы сөздерін естігенде не болар екенсі, ә? (А. Сат.).

АЩЫ ТІЛІН СҰҒЫППИ [СҰҒЫП-СҰҒЫП] Алдың Кекесінді еткір сөзбен түрдей. ... Ауылдағы пысықтар езімнен де артылмайды? — деп, Шөгел ашы тілін сұғып-сұғып алды (Ф. М.).

АЩЫ ШЫНДЫҚ ЖАҢГА батар ақиқат. Қоспан қарсылық айтқан жоқ. Құптасын, құптамасын, бірақ, Гусевтің сезінде ашы шындық бар (Т. А.).

АЩЫ ШЕКТЕЙ [ШЕКШЕ] СОЗЫЛДЫ 1. Ұзыннан-ұзак шұбатылды. Бірде Әжібай бұрылып, арт жағына көз жіберді де: — Ойбай-ой, халықтың ашы ішекші созылуын-ай! — деп қойды (ҚӘ). 2. Оралғы, сылбыр кісігө де айтады. Ашы ішектей шұбатылмай, былай тұршы (АТ).

АЮДАЙ АҚЫРДЫ Айқай салды; үстемдік жүргізді, ырқына көндірді; ашу шақырды.

АЮДЫН ӨТІНДЕЙ Қасиетті мирас зат үғымында айтылып тұр. (Қазақта аюдын өтін, жүнін, қасқырдың жүнін, жыртқыш құстың тұғыны кесіп сақтау салты болған).

Қабаққа біткен қайыңның Беріші еді, безі еді. Өтіндей-ақ аюдың Әкемнен қалған кез еді (І. Ж.).

АЯҒАНДЫ ИТ ЖЕСІН БАР болса бүйірмасын. Сенің сұраганың жоқ болып отыр. Сенен аяғанды ит жесін (АТ).

АЯҒАНМЕН ЖАН ҚАЛМАЙДЫ Неде болса, бел шешіп кірісу керек, көрғаштаганмен, бас аманда алмайсың, тәуекелге бел байлан, батылдың жасау керек. Аянаған жауды алар! Аяғанмен мұндайда, Дей көрменіз жан қалар, Қорқақ адам қор болар (Жамбыл).

АЯҒЫ АЛЫСҚА ТҮСТІ Тартысқа түсті, алысқа килікті. Тәнірбергеннің де аяғы алысқа түсті кетті (Ә. Н.).

АЯҒЫ АННАН-САННАН КЕЛДІ [ТИДІ 1. Табанын жерге тигізбеді] Есқара шынымен-ақ босаңсып қалғандай. Піржан соңсоң-ақ екім-екім кимылдай бастады. Ес жиғызуға мұрша бермей, жеңілtek жігіт деңесін теске алып, үсті-үстіне үйіреді. Есқараның аяғы аннан-саннан бір тиоге қарады (З. Шук.). 2. Безіп уша жонелді. Аяғы аннан-саннан тиіп, безіп келеді (АТ).

АЯҒЫ АСПАННАН [ҚӨКТЕН] КЕЛДІ ◎ **АЯҒЫН АСПАННА** [ӘЛЕГІН АСПАННАН] КЕЛТІРДІ 1. Құлі көкке үшты, тасталғаны үшкін, бәлеке үшырады, жаза тартты. Тиісті наңынды жеп жайына жүр. Әйтпесе аяғы аспаннан келеді (С. Ш.). Қанат болмас жігіттер өктем желік, Кішіпейілділік дегенді жек көрмелік, Желігем деп, орынсы сөкірем деп. Жатқандар бар аяғы қоктен келіп (Қ. А.). 2. Шалқасынан түсті, жығылды, алып үрді, сереігіп салды. Ол шап берген кезде былжыр Жүсіптің кимылына көз ілескен жоқ. Үрысмагамбеттің аяғы көктен келе, тыраң ете түсті, шаш бүрк етті (Ғ. Мұс.). Күшті болмақ түгіл, бұл заманың Әзірет Әлісі болса да әлегін аспаннан келтіреін (С. М.).

АЯҒЫ АСПАННАН САЛБЫРАП ТҮСКЕН ЖОҚ Басқадан бітімі артық емес. ерекше жаратылған жоқ, құдайдың баласы емес. Оразай осы жолы қашқындарғана емес, Ыбырайдың дәл өзін қанды мойын айыпкер етіп, табанымның астына салмай тынбаймын! Аяғы аспаннан салбырап түскен жоқ,— деді (М. Ә.).

АЯҒЫ АУЫР [АУЫРЛАДЫ] ◎ **ҚАТЫНЫ [ӘІЕЛІ]** КҮМӘНДЫ Екі қабат, жүкті болды. Жұбайы айы-күні жақындал, аяғы ауырлап жүрген соң, самауырга өзі от салып жүр еді (С. Ад.).— Көке, неге біраз дем алмадыңыз? — деді Қунтуар.— Демді епін біткен соң алармыз, балам. Әдей Айыма көмектесейн деп ерте келдім. Сен білуші ме едің, оның аяғы ауыр екен гой,— деді Нұрекен (Ә. Ә.).— Ай-күні жақындал, күн еткен сайын әйелдің аяғы ауырлай беріпті (ҚЕ). Менің дағы әйелім күмәнды еді (ҚКБС).

АЯҒЫ-АЯҒЫНА ЖҰҚПАЙДЫ [ТИМЕЙДІ] ◉ АЯҒЫ ЖЕРГЕ ТИМЕДІ Шапшаң, тез жүреді, зыр жүгіреді. Қарымсаң одан жаман үрелі болып, аяғы-аяғына жұқпай, бүкіл ауылды көзіп шыкты (Б. М.). Асқан бір көнілділік те осы құбыльыспен ере келгендей ол [Есен] тіпті, аяғы аяғына тимей, адымдай аттап, қасындағы Ганиды шұбар терге шомдырыа (М. И.). Мұнда келгелі Еламаның аяғы жерге тимеді (Ә. Н.).

АЯҒЫ БІР ЖЕЛМЕДІ Іңгайы келмәді. Он бес пен жиырманың арасында талай-ак шайқассам деп келгенімде, аяғым бір желмейтін еді. Енді қайттім? (Ғ. М.).

АЯҒЫ ЖЕТТЕІ Келіп қалды, келіп улгерді.— Иттердің аяғы жетіп қалған екендей (Ә. Н.).

АЯҒЫМЕН [МҰРНЫМЕН] ЖЕР ТІРЕП, МАНДАЙМЕН КӨК ТІРЕП ТУН ҮЙКІСІН ТЕРТ БӨЛІП ДЕГЕН МАҒЫНАДА да, аспан тіреп түрган кісідегі деген магына-да да айтыла береді.

АЯҒЫНА БАС ҰРДЫ [ИДІ, ЖЫ-ФЫЛДЫ] Алдына барып жығылды, тәубе қылды, тізе бүкті, кешіріп сұрады, кунанын тілеіді, мойнына алды. Селкілден келіп жығылды, Аяғына бас ұра: «Қарағым жылты, тاماқ бер, Жаз шыққанша асыра» (Абай). Ол отырып құм жоталы асууды, Тас қүйінди бораннан асырды. Алып ауыз құмды алқымға алғанда, Бұқты боран, аяғына бас ұра (Қ. Б.). Тосқан айың оралып, Аяғыңа бас иш, Тәу етсе де болмай ма, Сендей жардың «құтқар» деп, Жалғыз айтқан демінен! (М. Ә.). Жығылып аяғыма жауым жылап, Езіліп табанымда жатты сулап (Қ. Мұқ.). Аға бауырдан болады, іні жастан болады, ініңіншің бар аяғына жығыл (Ш.С.).

АЯҒЫНА КІСЕН САЛДЫ Байлады, бас бостандығынан айырды; басын байлады, матады. Мұндаидың аяғына кісен салып, Зынданга жаяу айдал бармаймысың (С. А.).

АЯҒЫНА ҚАН [ЖЕМ] ТҮСТІ Ыстық-сұқтап атың аяғына сары су үядады; жылқы малының ауруы, Бабын білмей иесі Аяғына қан түсін Ұлы дүбір жиында. Қосылмаған ат жетім (Ш.С.). Мен көрдім қара шіркей бала қаздай, Жұк арттым бес қарсақта ала жаздай. Тұлқісін қырдаң қызыл жайлаймын деп, Қан түсіп аяғына, өле жазды-ай (Қ.Е.). Қан түсін аяғына ат сүріншек, Келгенде жиырма беске қыз еріншек (Х.Ә.).

АЯҒЫН АЛЫСҚА КӨСІЛМЕС Бұл жерде бейбастақ, көргенсіздік, басынғандық көрсетпей магынасында.— Қазақта тағы да бір мақал бар емес пе, дастарқан қасында отырып, конак, аяғын алысқа көсілмес болар деген? (І. Е.).

АЯҒЫНА МІНДІ Аяғынан түрдү, сауықты.— ...«Тарықланызы, ата, әлі-ақ аяғы-

ңызға мініп кетерсіз»,— деп айтқысы келсе де, осы сөзге ол түтіл бұның езі де сенбей тұрған соң, үндемеді (Ә. Н.).

АЯҒЫНАН АЛДЫ Біреуді күнделеп, кесір жасау, етегінен тарту магынасында айтылады. Сол уақыттағы ез ағайындары Ережеп, Олжеке дейтін кісілер күншілік қылыш, оны аяғынан алып жүрді білем (С. Т.).— Әркім аяқтан ала бастада. Жас болса келіп қалды. Тартысуга әл жете ме? Бас сауға ар жете ме? (Ғ. Мұс.).

АЯҒЫНАН КЕЛДІ Өзінен-өзі, өз еркімен келді. (Кәде-құдасыз үйге кіргізіп алған әйелді де осылай атайды). Мұндаиды аяғымен келген арзан жұмыскерді байлар ақы жағынан мейлінше жеу есебімен жұмысқа да оңай орналастырган еді (І. Ж.).

АЯҒЫНАН [ТАБАНЫНАН] САБЫЛДЫ [САРСЫЛДЫ, ТОЗДЫ, ТАУСЫЛДЫ] Әуре-сарсанға түсті; шаршап-шалдықты. Ей, Мұлқайдар, сілеймей бері қара. Мына женғеңді аяғынан сабылтпай, қоймаймысың қолынды (Ш. X.). Сиыр әлі төленген жоқ. Іс сот архивінде жатыр, Қасым қарт сирын іздел аяғынан тозуда (С. Тел.). Алайда, жүрепін қолына ұстап, аяғынан таусылып жүрген Әміржанды Қалампир ұнатпады (М. Гум.).

АЯҒЫНАН ТІК ҚОЙДЫ [ТҮРФЫЗДЫ] 1. Мазасын алды, өре түрегелдірді; құрметтеп күттірді. Шауып отырып ауданға барып, айқайды салды-ай кеп, жүрттың берін аяғынан тік түргызыды, акт жасады (Ә. Әл.). 2. Кәдеге жарайтын етті, жұмысты орнына келтірді, бітірді. Дос-тықтың, үйымшылдықтың арқасында біз заводты аз мерзім ішінде аяғынан тік түргызып, іске қостиқ (С. Ақ.). 3. Құлан таза сауықтырыды. Алты ай сал болп жатқан Сәлімді аяғынан тік түргызыды (АТ).

АЯҒЫНАН ТІК ТҮРДЫ ◉ АЯҒЫНЫҢ УШЫНАН ТҮРДЫ Құрмет көрсетті, тебесінен тік түрып қарсы алды. Үй иесі [Төлжан] бізді жайрандап қарсы алды. Аяғынан тік түрып күтті. Студент күндеріміз сез болды. Көп отырдық (С. Ш.). Келген қонақтарды бұлар аяғының үшін түрып қарсы алды (М. Иб.).

АЯҒЫН АНДАП БАСТЫ Сақ, аба-лап жүрді магынасында айтылады. Аяғында аңдалап бас, ей Жақсылық, Өз басында жының бар бір бақсылық, Борыш-корлық адамда қызын нәрсе, Әр қайда есткізеді мал тапшылық (Абай). Майлықараша аңға кетісімен, аяғын аңдалап басып кемпір келеді (Қ.Е.).

АЯҒЫНА ОРАЛДЫ 1. Алдын кес-кес-теді, еркеледі. Шешесін далага жібергісі келмей, кішкене қызы аяғына оралды (С. М.). Биік өкшені қадай, тық-тық басқан қызы сонынан Қайырдың көnlі жетек-теген күшіктең бірсек алдына, бірсек артына шығып, аяғына оралады (З. Ш.). 2. Бөгөт болды, масыл болды. Оның баласы алдақашан ер жетіп, сомадай жігіт

болса да, әкесінің аяғына оралып, тиышын кетіріп жүр (АТ). Үй іші бол киіну, ішіп-жеу, тұрмысын дұрыстасу жалғыз Қасенің ғана міндепті емес. Жемила да бірдеме тауып, оны-мұны кіргізу керек. Өзінде аяққа оралар бала жоқ (М. Ә.).

АЯҒЫНА [АЯҒЫНЫҢ ҰШЫНА] ОТЫРҒЫЗБАДЫ [ОТЫРТПАДЫ] 1. **Жақын болмау, көңіл қостау магынасында.** Жұстайлай [Жантасқа]. Сүйгенімнен күйіп тұрмын-ау! Аяғына отырғызып па ем өзгенді? Қадір білгенің осы ма, сен тексіздік? (М. Ә.). 2. **Маңына жолатпады, шеніне ұжытпады, тендей бермеді.** Қыс бойы Жұматый мен Жетпісбай, бұрынғы колхоздарда істеген машық бойынша бұндағы камбаны да көн жағалап еді. Бірақ Әшім аяғына отыртлаған (М. Ә.). Өлім, Ақсугат бидің тентектері Байұлының бір адамын елтіріп, тендей бермейді. Сойылғындары көп Ақсугат би күн сұрай барған адамдарды аяғына отырғызбайды (ЛЖ). Даркембай «Егінімді жедін гой» деп зарлап барғанды, аяғының ұшына отырғызбай, әке-бабасынан боктап, Тәкежан мен Майбасар құып тастапты (М. Ә.).

АЯҒЫНА [ТАБАНЫНА, ТАБАНҒА] САЛДЫ Жауын тізе бүктірді, табанына басты. Осы жолы дауын жеңіп, жауын аяғына салып берсе, Жақыпса одан үлкен қолқа керек емес, тамырына еле-елгеше риза (Ғ. Мыс.). Айдарлыны құл қылды, Тұлымдыны тұл қылды, Солқылдаған мырзамды Табанға салып жүн қылды (АБ).

АЯҒЫНА ТУСАУ [ОРАЛҒЫ] БОЛДЫ ① АЯҒЫ БАЙЛАДЫ Кедегі болды. Газиктің митыңдаған жүрісі (Касболаттың) аяғына тусау болып ебден зықысын алғып келеді (Т. А.). Екінші, барлық аудан малы шұбыда қалтайды жүргенде, ол жүріс аякты байлады (М. Ә.).

АЯҒЫНА [-ҚА] ТУСАУ ТҮСТІ [САЛДЫ] ② АЯҒЫ ТУСАЛДЫ Үйленді, үйленип, бойдақ күннің жүрісінен айрылды; басы байланды; үйленіп, үй-ішінің алаңы еркін биледі. (Кебіне жаңа үйленген жігітке, кейде атастырылған қызға да айтылған). Қалыңдық деген атпен аяғына тусау түскең қызы бұрынғыдан ойын-тойға баруды сиретті (АТ). Тентек Оспанға Байтастың Еркежан деген қызы қалыңдық бол атальты. Үй іші, әсіресе, шешелері күліл, мәз бол, Оспаннның аяғына тусау түскесін, өзіне естіртуді, түсіндіруді ойлап күліскең-ди (М. Ә.).

АЯҒЫН АУЫСА [ҚИЯ, ШАЛЫС] БАСТЫ 1. Шаршап-шалдықканнан не бір басқа жағдайға байланысты аякты дұрыс баса алмау магынасында айттылады. Ентігіп есек жүгін ауырлады, Моншақтап мойнынан тер сауылдады. Аяғын шалыс басып, әлі құрып, Сондағы атқа айтып жалынғаны (Ә. Т.). 2. Қателесті, тұра жолдан тайды. Амалсың тағдыр бір күн кез болмай ма, Біреуге жай, біреуге тез болмай ма, Асасу жүрек аяғын шалыс бас-

кан, Жерін тауып артқыға сез болмай ма (Абай). Неткен қатал ит еді өзі. Азар болса, жас әйелдің аяғын ауыса басқан бір кезінің үстінен түскен шығар. Оны осынша елге әйгілеп, жүртқа масқараламай-ақ қоймай ма? (І. Ж.).

АЯҒЫНА ШАҢ ЖУҚПАЙДЫ 1. *Bir жерде тиянақтай алмайтын қыдырымпаз кісі туралы айттылады.* Апам бойындағы бір кемшілік — аяғына шаң жұқпайтын құлдырымпаз еді. Қолы боста тоқтамай, ауылды шарлап жөнеледі (Б. С.). 2. *Өте үшқыр, жел аяқ жүйрік.* — Мен аяғыма шаң жұқлас жүйрікпін, үшқан құс, жүгірген аңын менен құтылатыны жоқ (КЕ).

АЯҒЫН [АЯҚ] БАСПАДЫ Жоламады, жұымады, жақындаамады. Басқа жан онда аяғын басушы болмасын (КЕ).

АЯҒЫН ЖЕРГЕ ТИГІЗБЕДІ *Көкке көтерді, маңтады, құрметтеді; колдан-қолға ауыстырыды, жүзіртті.* Былтыр мектепті бірге бітірген жолдастары мен жоғарғы оқуға дайындалып жүрген баланың аяғын жерге тигізбеді, үйіне алғып келді (С. Жұніс.).

АЯҒЫН ҚИЯ БАСПАДЫ [БАСТЫРМАДЫ] ③ **АЯҚ БАСТЫРМАДЫ Ешқайда бір қадам шықпады;** тұрп еткізбеді, жолатпады, беттегепді. Аяғын қия баспады. Залдағы үнді сүйсе де, Жаттығып күйге саусағы, Жақсы үйреніп жүрсе де (Ж. М.). Жау адымын ашырмай, Аяғын қия бастырмай, Томага көз қыраным Көреді шолып қырыдан (Н. Б.).

АЯҒЫН ҚҰШТЫ *Кебін киді, біреудің басына келгені оның да басына келді.* Тәңір атқан неме, әсек-аянға бір табан таяу жүруші еді, суайт жолдастының аяғын құшқан екен гой (АТ).

АЯҒЫН ШАЛДЫРДЫ *Опық жеу, өмір соққысын көру магынасында айттылады.* Көп адам дүниеге бой алдырган, Бой алдырып аяғын көп шалдырган. Өліді деуег сия ма ойланадаршы, Өлемейтүғып артына сез қалдырган (Абай).

АЯҒЫНЫҢ ЖЕЛІ БАР Суық жүрісті, жортуылыш кісі туралы айттылады. Әсіресе, тунде жортып, жылқы жеткестейтін аяғының жели бар жігіттер үрлікә салып жүрген аттарын қойқақтатып, олай-бұлай жүріп, көлбендейді (І. Ж.).

АЯҒЫНЫҢ ЖЕЛІ ҚОЗДЫ *Машықты есқі жүрісіне басқан кісі туралы айттылады.*

АЯҒЫНЫҢ ҰШЫНАН БАСТЫ 1. **Жайлап байылпен жүрді.** Бірдеңеге жұмсауға қажет болып қалып: «Жұніобай!», «Мәсімбай!» — деп дауыстап қалғанда, аты аталған [Көпекбайдың] балалары үйден аяғының ұшынан басып, буқең қағып, жорғалап шығады (Б. С.). 2. **Тайсалу, қаймығу, имену, қорку магынасында айттылады.** Кеш келген інісі ағасынан қорқып,

аяғының ұшынан басып, төргі үйге етіп кетті (АТ).

АЯФЫҢ АСПАННАН [КӨКТЕН] КЕЛГІР! қарғыс. *Онат болғыр, мерт болғыр, сәтсіздікке ұшырагыр.*

АЯФЫҢДЫ АНДАП [БАЙҚАП] БАС Тыныш жұр, абаила, байқап жұр, сақ бол. Аяғынды аңдал бас, ей, Жақсылық! Өз басына жынын бар бір бақсылық, Борышқорлық адамға қызын нәрсе, Әрқайда өстікізеді мал талшылық (Абай).

АЯФЫ СҮЙЫЛЫП КЕТТИ Нәтижесіз қалды, аяқсыз қалды, «қой болды» болды. 1-дауыс: Больстың айтқан хабары жақсы еді гой. 2-дауыс: Рас шығар, әлде, неге сенбейміз? — Ай, кім біледі, аяғы сүйылып кетті гой (М. Ә.).

АЯФЫ ТАЙДЫ 1. Жазатайым болды, апат болды. Кетті бірлік, Сөнді ерлік, Енді кімге беттемек? Елің — ала, Отты шала, Тайса аяғың кім көмбек? (Абай). 2. Айнайды, шәлкем-шалыс кетті. Қорқылуға құдіреттен, Жүргегіме түсті өрт. Тайды аяғым ескі серттен, Түсті емсіз қатты дерг (Абай). 3. Қызыметтен қуылды, орнынан айрылды. Бірер жыл отырып еді, қызыметтен аяғы тайып, кетіп қалды (АТ).

АЯФЫ ТҰСАЛДЫ Діңкеледі, болдырыды. Жиырма-жыирма бестің арасы емес, Қарт басып аяғыңыз тұсалынды (М. Б.).

АЯДАЙ ЖЕР Алақандай аумақ, ала-жаның аясындаид жер. («Ая» сөзі алақан деген ұғымды білдіреді). Аядай жерде Тогызбалық колхозының қостары. Бәрінде де әдемі арқа. Сөнді, салтанатты. Орталық дүкен. Есігі ашық. Радиодан ән сәйрап түр. Халық көңілді (Т. А.).

АЯЗ ҚАРЫДЫ [СОРДЫ] Суыққа тоңды. Володя аяз сорып қызартқан саусақтарымен шатасып қалған түйінді шешүге қайта кірісті («Жетісүй»).

АЯЗ СЫНДЫ Күн етеп жылынды, сүңктың беті қайтты, күннің зәрі сынды. Шұнақ ала азырақ сынды (С. С.).

АЯҚ АЛҒЫСЫЗ ◉ АЯҚ АЛЫП ЖУРГІСІЗ Бір нәрсениң көптігінен аяқ басыға болмайды деген мағынада айттылады. Бөлменің іші үріккен ауылдың жұрттыңдай шашылып жатқан нәрслерден аяқ алғысыз (Б. Мом.). Кеменің устінде ирелендеп жатқан кесінділерден аяқ алып жүргісіз еди (ЛЖ).

АЯҚ АЛЫС Истің бет алысы, барысы, ыңғайы. Жігіттер, жағдай қалай? — деп сүрай қалса,— Былтырғыдан жақсы, — дер едік. Бұған қарап: «былтырғы аяқ алғыстары ауызға толмаған-ау» дей көрмениздер. Өз көніліміз толмағанмен, езге шаруашылықтар арасында жақсы атальп келеміз (ЛЖ).

АЯҚ [БҰТ] АРТАР Minis мал, мінуге жарар көлік.— Ось аудылда аяқ артар

көлік жоқ! Шетінен қара жаяумыз (Ә. Н.). Балаң мініп жүретін бұт артар көлігі жоқ. Менің бір қоңыр тайым бар. Соны ал да, құнажыныңды, өзі қысыр екен, мен соғым етейін, маған бер,— деді (М. Ә.).

АЯҚ АРТЫ Медеу ету, сүйеніш тұту мағынасында айттылады. Ата-бабаның да, аяқ артып, арқа сүйеген қадірлі көлігі болса да, өгілдің жүрісіне лагынеттеп басқа сенің айттарын аз сияқты (Ә. Ә.).

АЯҚ [ТАБАН] АСТЫ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ] 1. Қалай болса солай, берекесіз шашылып жатқан, керексіз болған нәрсе туралы айттылады. Мына шашылып жатқан дүние не? Остіл, аяқ асты етуге бола ма екен? (АТ). 2. Менсінбей, қорлау мағынасында айттылады. Етті-ау,— деп мынау мені аяқ асты, Долданың ашу қаптап қайнап тасты. Қалаға қойындар,— деп,— қалмастан ат, Қосына қоңырау қағып жарлық шашты (РД). Откен ғасырдың екінші жартысында болған қазақ елінің бүл соңғы көтерілісі патша екіметінің біржола табан асты етегін отаршың тәртібіне карсы тұру еді (Х. Е.). Омарбек жесірін әкетіп, аяқ асты болғысы келмейді Жолтайдын (Қ. Тай.).

АЯҚ [ТАБАН] АСТЫНАН Кенеттен, бірден, күтпеген жерден, жоқ жерден. Бұрын мыңқ етпейтін салмақты жанинан енді бір ауыз сөзді кетере алмай аяқ астынан тулаганына Әлбіi іштей таң қалып отыр (Ә. Н.). Шекербекті аяқ астынан бір көніл-сіздік басты. Кім білсін, қыз келген бойда құшагыма құлап кетпеді дей ме, жоқ, әлде, біздің Гүлжанға сұқтана қараганымызды жақтырмады ма, әйтесуір жоқ жерден кіржип шыға келді (Қ. Най.). Қос күрең арныңда жөнелгендеге, қосағындағы арқы торының ашамай сүйектері арбанадап, табан астынан шоқытып кетті (Қ. Ж.). Табан астында не болғанын аңғармай қалды (Қ. Қ.).

АЯҚ БАСА АЛМАЙДЫ Тырп ете алмайды, әрекет ете алмайды.— Бізге бүгінгі таңда техниканың жайын білетін, егін салудың, мал бағудың сырларына жетік, білімді адамдар керек бола бастады. Мектебіміз бізге осындаи адамдар тербиелеп берсе екен. Білімсіз аяқ баса алмайтын күн туып келеді (М. И.).

АЯҚ БАСПАДЫ Жоламады, сақтанды, жуымады. Жамандық, жақсылыққа қарар салқын, Долығы тез басылып, қайтар қарқын. Ұлыққа қошеметшіл құлсықылды, Қатерге аяқ баспас көрмей артын (Абай).

АЯҚ БАСТА 1. Қадам қойды, беттеді, бет қойды. Бұл Найзакараның даудан шығып, тартысқа аяқ басқаны (М. А.). «Ұлы жол» колхозының атакты шопаны Күнтуар былы 66 жасқа аяқ басты (С. О.). 2. Қадірсіз, ескерусіз, елеусіз қалдырыма. Ұлы әжептің орны гой, аяқ басты етпе (АТ).

АЯҚ БАСТАРМАДЫ *Беттегпеді*, жо-
латпады. «Басқарма мәжілісінде товарлы-
сүт фермасын механикаландыру керек
деп ұсыныс айтып едім. «Қолмен саууга
блолады, басты шатып керегі не» деп, *аяқ*
бастырмады», — дейді Лесбек (ЛЖ).

АЯҚ ЖЕТЕР ЖЕРДЕ *Барып-келіп*,
қатынасуга боларлық жұық жер, талу
төңірек. Қайырлы байды еш жерден ізде-
гінмен таптайсың. Ол *аяқ жетер жерде*
жоқ (Б. Ф.).

АЯҚҚА БАСТЫ О АЯҒЫНА ТАП-
ТАТЫ *Қорлады*, *ар-намысқа кір келтір-
ді*. Совет соты адамның адамдың қасиетін
алғаң базасын, қорлайтын заңды қолда-
нуды білмейді (СССР Конст.).

АЯҚ-ҚОЛЫ ЖЕҢІЛ Үл жерде қолга-
нат, тіл алғыш ұғымында айтылып тұр.
Үл фермадағылардың алқ-қолы жеңіл
деп, балаша жұмысайтын адамы — Сәпей
(ЛЖ).

АЯҚ-ҚОЛЫН БАУЫРЫНА АЛДЫ ◎
АЯҚ-ҚОЛЫН ЖИЫШ, БАУЫРЫН КӨ-
ТЕРДІ *Аман-сау* босанған әйел туралы
айтылады. ...Немере сую үміті жүргегін
ұлыжыта отырып, Сырбайдың қорқаты-
ны — аман-сау, алқ-қолын бауырына алса
(С. М.).

АЯҚ-ҚОЛЫН ЖЕРГЕ ТИГІЗБЕДІ *Жа-
нын қоймады; асықтырды, тыным берме-
ді*. Аяқ-қолын жерге тигізбей, дедектеп
айдал келді (АТ).

АЯҚ ҚОРАЗДАНДЫ д и а л. Аяқ *icin*
ауырды. Аяқ қоразданып ауырып жүр
(Гур., Ес.).

АЯҚ ӨРЕ ТҮРДЫ *Жапатармагай*, бәрі
бірден орнынан тұрды.— Ассалаумага-
лекүм, Қажымұқан! — деп, ... бәрі аяқ
өре тұрып кетті (І. Ж.).

АЯҚ САЛДЫ *Көңілдес* болды. «Қызыл
аяң» деген бір елді шауып, ат сауырына
салып келген бір қызға аяқ салып, сонан
бір бала туады (ШС). Сол күнде Құлтайы-
ның аяқ *салған* Тезекші қара күнден бір
ұл туды (АБ).

АЯҚ СУЫТТЫ *Biraz дем алды, ты-
нықты.*— Кішкене аяқ суыттайық деп ек,—
деді Фильчагин кипқатап (Т. А.).

АЯҚСЫЗ ҚАЛДЫРДЫ *Текке*, босқа
қалдарды. (Бастаған жұмысты нәтижесіз
қалдары мағынасында айтылады). Эзір
ешкім иеленбеген бір жердің кені болса,
мұны аяқсыз қалдыруға болмас деп те
ойлады (Ф. М.).

АЯҚ-ТАБАҒЫН БӨЛПШ ШЫҚТЫ *Бе-
лінді*, жеке үй болды, еншісін алды.

АЯҚТАҒЫ СУҒА АҒЫП ӨЛ, ҚАСЫҚ-
ТАҒЫ СУҒА ҚАЛҚЫП ӨЛ! қарғыс.
Болмашыдан опат бол.

АЯҚТАЙ БАРДЫ д и а л. *Жаяу бар-*
ды. Ол жиналысқа аяқтай барды (Гур.,
Орал, Чап.).

АЯҚТАЙ САТТЫ д и а л. *Tiridей сат-*
ты. Біздің колхоз биыл мал жоспарын
толық орындал, 300 қойды аяқтай сатты
(Ақт., Ойыл).

АЯҚТАН АЛДЫ [ШАЛДЫ] *Қаску-*
немдік істеді; сүріндірмек болды. Алдың-
ғы күні осы Алшынбаймен бірталай сей-
лесіп кеп, аяқ кезде Құнанбай Бәжейге
арнап бір қатты сұық сез айтқан. Бәжей
арыз беріп, *аяғынан алғанын қойсын*.
Болмаса, сұр шекпенді кигізіп, бойын кез-
дел, айдатқанша тоқтамасын! — деп еді
(М. Ә.). Бұл күнде, жау жағадан алғаны
рас, Көп дүспан аяқтан кеп шалғаны рас,
Шала өлген қара жылан андаусызыда, Өк-
педен кек наизасын салғаны рас (С. С.).

АЯҚТАНДЫРЫП ЖІБЕРДІ *Үйлендір-
ді*. «Келісі тегін емес, нағашысы осы жо-
лы аяқтандырып жібермен көрінеді» —
деген сыйыс тарап жүрді (Т. А.).

АЯҚТЫ АЯҒЫМЕН, ШАНАҚТЫ ША-
НАҒЫМЕН ЖҰТАДЫ *Мешкей*, жемпаз,
парақор, «түйені түгімен жұтатын» кісі
туралы айтылады.

АЯҚ УСТИ БОЛДЫ д и а л. *Aуруынан*
жазылды, дертінен сауықты. Еркін аяқ
усті болып, жұмысқа кірісті (Орал., Жән.).

АЯҚ УСТИНДЕ ЖҮРДІ д и а л. *Кепіл-
де жүрді*. Ол уақытша босап, аяқ устінде
жүр (Гур., Маңғ.).

АЯҚ ШЫРМАДЫ *Үл жердегі мағы-
на: үйленді, семъя құрды*. Өзі бойдақ
жігіт болған соң, көңіліне үйлескен бір
бой жеткенге құдаласып, «аяқ шырман»
кетуде де ниеті болады (ҚЕ).

Л АЯЛ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ, БЕРДІ] *Кідірді*,
кідіріс берді, шыдас берді. Байжекен әр
сөзінің артынан азғана аял қылуға әрек-
шыда, әрт келе жаткандай, тағы да тәз-
тез қайталап жіберді (Ф. М.). Ол бір күн-
ге аял беріп жүре берді (АТ).

АЯН БЕРДІ [ВІЛДІРДІ] д і н и. Өңін-
де болатын істік «қиелі» күш «әруақ» ар-
қыллы кісінің түсіне енүі туралы айтыла-
ды. («Аян» деген араб тілінің «көрү» ма-
ғынасындағы сезіз; көбіне «қыдыр» кез-
десін туралы қолданылады). Сол Масұт
Халифага уәзір болты, Тарқатыпты алды-
нан көплен топты, Бағанага қыдыр шал
бір уақытта, Түсінде аян беріп жолығып-
ты (Абай).

АЯН БОЛДЫ Әйгіленді, белгілі болды.
Кер құла атты Кендербай батыр атанаپ,
әлемге аян болыпты (ҚЕ).

АЯНЫШ БІЛДІРДІ *Mysirkedі*, есір-
кеді, жаны ашибы. Жанды, жансыздар-
дың барлығы жыланға аяныш білдіріп,
әкпесін орында көреді (ҚЕ).

АЯТ ОҚЫДЫ д і н и. Өлгөн кісігө ар-
най құраннан оқылатын үзінді туралы
айтылып тұр.

Ә

ӘБЕС КӨРДІ *Лайықсыз деп тапты, қате, артық деп есептеді.* Ойланбай сейлеменін әбес көрді (АТ).

ӘБІГЕР БОЛДЫ © ӘБІГЕРІ ШЫҚТЫ
© ӘБІГЕРГЕ ТҮСТІ Асыл-састы, берекесі кетті, құаты кашты. Құсайын қатынымен, бала-шағасымен сасқалақташ, әбігер бола қалды (С. С.).

ӘБІГЕР ШЕКТІ Әуре-саңаңға түсті, әуре болды. Айналамда әбігер шегіп, ала-сұрып, апы кіріп, күпі шығып жүрген адамдарды көрдім (ЛЖ).

Ә [А] ДЕГЕНДЕ [ДЕГЕННИҢ...] 1. Салғаннан, бірден. Аптығып ә дегенниң амандастай, Әдепті үйренбейсің, Жамбыл жастай (Жамбыл). Әктем күшпен өршелене инген жауды ә дегенде сүріндіріп жіберіп, жылжытпай қоюдың сәті келмеди (Е. Ә.) А дегенде құтырган пәледен жан сауға қылыш, жаңын қорғай бастады (С. С.). 2. О баста, шу баста. Адам баласы осы күнгі тілге ә дегенниң ие болған жоқ (ЛЖ). Осыдан он бес жыл бүрын Семейдегі Н. К. Крупская атындағы педагогикалық институттың филиалы болып бөлинген оқу орнына ә дегенде 200 студент қана оқушы еди. Оқытушылар қатары да аз болатын (Ф. Қас.).

Ә [А] ДЕГЕННИШЕ Лезде, бірден, көзді ашып-жүрганша. Біз де құлақшынымызды бұлғай кетіп барамыз. Ә дегенниш мұның кеп әсері болмайдай еді, біз үзап кетсек те, Гүлжаның тебе басында жалғыз отырып қалуы ілгері басқан аяқты кейін тартып, кілт тұра қалдым (Ә. Ә.). Мешеу ел, мәніреу жапан гүл жайнайды, Барады а дегенниш айлығына (С. Б.).

ӘДЕП КӨРГЕН Ибалы, улгі көрген. Жасынан оқу оқып, көпті білген, Несиелі сез жоқ, әдел көрген. Сенен асып басқаны тандамас ем, Жүргегіц мендік болып, қолға түссен! (С. Т.).

ӘДЕП САҚТАДЫ Ибалық етті, үят сақтады. Сары сақалды ұлықтың еңі-жүзін андай бере, Мәкен ішінен «мына кісі

орыстың бір сұлу адамы екен» деп қалды. Әдел сақтаганы болмаса, Мәкен бұл сатте де үрейленіп, қорыққан жоқ (М. Ә.).

ӘДЕПТЕН ОЗБАДЫ *Иба сақтады, үяттан озбады, сыртыйлық жасады, әдет-тұрлығы бұзбады* (АС). Жүректен қозғайын, Әдептен озбайын. Өзі де білмей ме, Кеп сейлеп созбайын (Абай).

ӘДЕП ТҮТҚАН Улгі еткен, улгі үстарған.

Ә ДЕСЕ, МӘ ДЕДІ 1. Іс-қимыллы, қарсылық әрекеті дайын турған кісі туралы айттылады. Сау басың дауда болар өскениңше, Күш кетіп, ә десе, мә дескениңше (С. К.). 2. Ұрысқақ, бет бақтыйрас, бетімен кеткен адамға айтады. Жамал жүре-жүре ә десе, мә дейтін болды (Қ. Тай.).

ӘДЕТ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] *Дағдыланды, дәстүрге айналдырыды.* Не жаманышылық болса да, бір әдет етсе, қазақ ол әдемін ерікіз қорыққанда я елгендे тоқтайды (Абай). Тән сүйгенін бермесе, Жан шыдамас жаны ашып, Бере берсең бер десе, Әдет етер қарысып (Абай).

ӘДІЛ БОЛ *Турашыл бол.* Досыңа достық — қарыз іс. Дүшпаныңа әділ бол, Асығыс түбі — екініш, Ойланып алмақ — сабыр сол (Абай).

ӘДІЛЕТКЕ ШӨЛДЕТТИ *Туралыққа за-рықтырыды.* Дүрыс бастар басшы жоқ, Әділетке шөлдепті (Д. Б.).

ӘДІЛ ҰСТАДЫ *Қияннат жасамады, жүртті әділ биледі.* Билеген соның бәрін әділ ұстап (Ш. Ж.).

ӘЖЕП БОЛДЫ д и а л. *Табалау мағынасында.* Қой десе, қоймап еді, әжеп болды, құсынан айрылыпты (АТ).

ӘЖЕП КАЛДЫ *Таңырқады, таң-тамаша болды.* Баланың жауабына әжеп қалды (ҚЕ).

ӘЖЕП ОЙНАДЫ *Жақсы сүқпарат қылды.* керемет, тамаша ойнады. Мына тама-

ғын таппай жүрген жаман шал менімен
әжел ойнады гой (Қ. Е.).

ӘЖЕТКЕ [ҚАЖЕТКЕ] ЖАРАДЫ
1. Өтеуге жарады. Мен пұл болып әжетке жарап, сендерді өлімнен алғын қалатын болсам, мың жаңым болса да қидым, мен садака! (Б. М.). 2. Өсті, ер жетті. Забира сияқты әкесі Әзіздін де момын, тіл алғыш болатын. Осы үлкен ұлы, Ұлы Отан соғысы кезінде, әжетке жарап қалған (Л. Ж.).

ӘЖІМ [АЖЫМ] БАСТЫ [ТҮСТИ] Беті қыртыс-тыртыс болды, қатпар-қатпар сзызық түсти. Үстіндегі киімі қалың әжім бассан бетіндегі жудеу (С. Жұнис.). Батырау, бәрінің де маңдайларының әжім бассан кеткен бе, қалай? (Х. Е.). Мен дағы көп есіттім жастың назын, Кол жетпеске қол созар бар ма лажың? «Боламын» дег жүргенде болат қайтып, Жалын сөніп, жас жүзін басады ажым (Абай). Жүзіне әжім түсмен орта жастагы әйел көзін ашты (Ф. С.).

ӘЖІМ ТАРТҚАН БЕТІ, БАРШЫН ТАРТҚАН ЕТІ Қарт кісі туралы айтывалады. (Бұл фраза, кебіне, Жетісу қазактарында қолданылады. Қыргыз тілінде «баршын» алты-жетіден асқан бүркіт).

ӘЗ БОЛДЫ Су қараңғы соңыр болып қалды. Барлық денем сау, тек көзім әз бол қапты — деді Балғын (С. Бак.).

ӘЗЕЗІЛДЕЙ АЗДЫРДЫ ЖЫН-САЙТАНДАЙ, АРБАУШЫДАЙ АЗГЫРДЫ. (Бұл жерде ақын ерекше жан толғанысын айтып тұр). Кеттім-ау, мен ұшырап бір кеселге? Бардым-ау, өзім анық білмесем де... Аздырың әзезілдей сүм домбыра Қу басым, күйге сенбей! Қүйге сенбей! (І. Ж.).

ӘЗЕЛДЕ ЖАЗҒАН ИС Ежелден бүйірған іс; тағдырыбың жазмыши. Әзелден жазған іс болса, Несіне мұның күйелі (Ш. Қ.).

ӘЗЕР ДЕГЕНДЕ Зорға дегенде, әрен дегенде. Әзер дегенде тұтанып, жалыны қазан түбін енді жалай бастаған от таға да сөніп қала ма дегендегі шегір көздерін отқа қадай түседі (Ә. Ш.). Қөлденен салынған бастырықты сырғытып, ентігіп демігіп әзер дегенде қақпаны ашты (Ж. Ж.).

ӘЗ ТҮТТЫ Қадірледі, құрметтеді, сыйлады, пір түттү, әулие түттү. Әз түтуға, сыйласуға, Қалмады жан бір татыр Сылпараты, Пәле шақыр, Болдың ақыр таптақыр (Абай).

ӘЗІЗ [ФАЗИЗ] ЖАН Ардақты, қасиетті деген үгымда. («Әзіз» — араб сөзі, сүйкімді, қымбатты). «Faziz жанымбы әділліттің жүргіндегі Москвам үшін соның топырағында бердім» дейтін секілді Жұматай (Ф. С.).

ӘЗІЛІ ЖАРАСТЫ Қоңілі, сөзі жарас-кан сыйлас, сырлас адамдар туралы айтывалады. Әкен де болса бір жолдас, жарас-

қан әзіл теңменен (М. Сұл.). Әзілің жарасса, атаңмен ойна (Мақал).

ӘЗІР АСҚА АЛҒЫН АЛА ЖҮГІРДІ Еңбексіз күнелтті, даярга тап болды. — Сен шіркін әзір асқа алғынды ала жүгіретін нағызыдың өзісің ғой (Т. А.).

ӘЗІРЕЙІЛ [ЖЕБІРЕЙІЛ] ПЕРШТЕДІНІ. Жан алушы періште.

ӘЗІРЕТ ӘЛІНІҢ ҚҰШІ Асқан алып, күшті. (Мұндағы «Әлі» — ислам діні бойынша төрт халифің бірі; «әзір» — арабша, мәртебелі мырза). Айқасқанның терісін, Шаранадай жыртқан ер. Әзіреті Әлінің Әдіс-кушін тұтқан ер (І. Ж.).

ӘЗІРЕТИҢІЗДІҢ ҚӨЛЕНҚЕСІНДЕ Сіздің арғанызда, сіздің патиханызben. (Қазіргі уақытта кебіне, әзіл ретінде айтывлады). Әзіретіңіздің қөлеңкесінде, амандау жүріп жатырмыз (АТ).

ӘЗІР ЖАУАП КІСІ диял. Тіл мен жағына сүйенген кісі туралы айтывлады (Қ. орда).

ӘЙЕЛ ЖАНДЫ [ҚҰМАР] Қыз, қатынға мейлінше «әүес» кісі. Патшасы Түрімненің әйел құмар, Сұлудың сыйға тартас оған да ұнар (Б. Аман.).

ӘЙЕЛ [ҚАТЫНЫ] Ұл [БАЛА] ТАПҚАНДАЙ ҚУАНДЫ ◉ ӘКЕСІ БАЗАРДАН КЕЛГЕНДЕЙ ҚУАНДЫ Өте қатты қуанды, мәз болды. Әйелім ұл тапқандай қуанып, құрығымның басында турып секіре беріпшін! (Қ. Е.). Кешкі күн құлақтанса, қатының ұл тапқандай сүйін, Ертеңі күн құлақтанса, Елінді жау шапқандай күйін (Мақал). Баяғы қашқан етігім анадайдан көзіме оттай ұшырады. Қатының бала тапқандай қуанып, секіре беріпшін (Қ. Е.).

ӘЙ ҚӘПІР АТАНДЫ [БОЛДЫ] Исламдың үағыздаушылар бойынша басқа діннің үәкілі туралы айтывлады. (Қазірде сыйқа ретінде ұнамсыз, жағымсыз кісі туралы да айтты береді). Жақсылығын пайдалана отырып, әзінді «Әй қәпір атандырасың!» — дей әбден киініп ап, — біздің бұл хал солай болды ғой, Жәмила? — деді Қасен (М. Ә.).

ӘЙ ДЕГЕНДЕ Лезде, шапшаң, тез. Екпініне шаң ілеспей, әйт дегенде алты қырдан бір-ақ асып, Керқұла ат зымырап келеді (Қ. Е.).

ӘКЕЙ-ҮКЕЙ [ӘПКЕЙ-ҮПКЕЙ] БОЛДЫ Ымы-жымы бір еді, тату-тәтті еді. Бір кезде бала едік біз әкей-үкей, Екі жолға салды ғой құрғыр көкей (Х. Ә.). Одан кейін де Қажымұқан талай рет жағаш күштер көрсетуіне күэ болған мен кейде тілдесіп те жүргенмен, дәл мына Ақмешіт сапарындау әкей-үкей бол сырын ала қойған жоқ ем (С. М.).

ӘКЕҢНИҢ АЛА МОНШАҒЫН АЛЫП ПА ЕДІМ ◉ ӘКЕҢНИҢ ҚҰНЫ БАР [ҚАЛДЫ] МА? Әкенниң, ақысы бар ма; атаңың құны бар ма, не ақың бар, қандай өшиң кетті деген магынада айтывлады.

(Ыза кернеп, ажуалағанда айтылады). Естісе кім мұны жаттап алар, Алты бақан төпкенде әнге салар, Әкесінің көз құны бардай іздел, Кім жазғанын боз азбан тінтіп табар (С. Т.). Қорабай ентелеп келіп ақырын жіберді: Әкенің көз құны бар ма еді? Мен Қорабай...— деді (М. Ә.).

ӘКЕСІН ӨЛТІРГЕН ЖОҚ Жазықты емес, тиісекен жоқ. — Нақ көргенсіздің өзі. Әйтпесе, соңшама шаптығатын әкесін біз өлтірген жоқ едік қой — деді Шемшигүл (С. Ш.).

ӘКЕСІН ТАНЫТТЫ [КӨЗІНЕ КӨРСЕТТІ] Сайтанын қағып алды, жаңын көзіне көрсетті, сазайын тарттырды.— Әй, сен өзің көзінді ашып қара! Үэли кенет ашуға мініп көкпенбек болып дірілдеп кетті.— Әкенің танытармын мен сенін,— деді Ержанға (Т. А.). Ол, Ақпан өзі ешкімге соқтықпайды екен де, соқтыққанының әкесін танытады екен, сондықтан оған ешкім жоламайды екен (С. М.).

ӘКЕСІН ШЫГАРДЫ Улкенін, зорын шыгарды. Маскүнem қым-ғұты төбелестің әкесін шыгарды (АТ).

ӘКЕСІНІҢ ҚАМШЫСЫ ТИП ЖУР Бесіктегі сәбидің әкесі жол журіп, келу мерзімі таянғанда айтылады. (Бұл фраза, көбіне, өзіл-оспақ ретінде жүмсалады).

ӘКЕСІ ӨЛГЕНДІ ДЕ ЕСТИРТЕДІ Қандай ауыр жағдай болса да жасыруға болмайды; бетіне қаймықтай, тайсалмай тұрасын айтып салады. Тілді алсаң елге де, кемпір-шал, бала-шагала да пәле тілеме. Байлау сол, әкесі өлгенді де естіртеді, жігітінді бересін...— деді Жантасқа (М. Ә.).

ӘККІ БОЛҒАН Қу, талайды құртқан, тіс қаққан. Әй, әккі болған неме екеніндер. Мызыымас қу екенсіндер! — дейді Алдар ішінен (КЕ). Аргыннан шыққан қу екен, Әккі болған сүм екен (КЖ).

ӘККІ [КӘНІГІ] ЖАУ Қу, айлакер, сыр мінез дүшпан. Бұның бірін бере алмай, албырт жасты айбалталы әккі жауға құр қол жібердім. Бірақ ақ батамды ала кет (Ф. Мұс.).

ӘЛ [БОЙ, ҚУШ] БЕРМЕДІ Үрыққа көнбебі; күшке салып жөнге келмедин. Әл бермей Чкаловқа соңынан соққан дауды, Тигізді көп әсерін ұшуга ауыр (А. Т.). Айтуын үят басқаға, Бетімен кетсө бөрмей бой (К. Ай.). Қатал ажал із салса да көнілге Бой бермейміз, бас имейміз өлімге (С. М.).

ӘЛДЕКІМНІҢ СӨЗІН ҚАЙТЕСІҢ Кездейсоқ біреудің сөзіне құлақ аспа. Әлдеқімнің сөзін қайтесін, көлденең кек атты не демейді (АТ).

ӘЛДЕҚАНДАЙ БОЛДЫ [БОЛА ҚАЛДЫ] Өзінше бола қалды, бәлденең қалды. Ей, өзің, неменеге әлдеқандай бола қалды? Бастықтың қолын қайырма,— деп

Хасен де Башарды бастырмалата жөнелді (С. Ад.).

ӘЛ-ДӘРМЕННЕН АЙРЫЛДЫ ◉ ӘЛ-ДӘРМЕНІ [ДІРМАНЫ] ҚҰРЫДЫ ◉ ӘЛ КЕТТІ Буыны босады, күш-қуаты құрыды, қалжырады. «Әу, бірдеме деп аузыңды жыбырлатсаңы тым болмаса» дескен әкесін көтермеші дауыстар көбейіп бара жатқанда, әл-дәрменин айрылып отыра кетіпті байғұсын (ЛЖ). Қаусаған отыз тісім қайта шықты, Болғанда қызыл иек, әлім кетіп (Жамбыл).

ӘЛДЕН [ӘДДІНЕН] АСТЫ Асылық етті, тәкаппарлық жасады. Батыр, батыр дегелі, Дәу перімсіп екеуің әлден асқан екенсін Тайғақ болса табаның, Тантырамай шынынды айт. Өзім берем есесін... (М. Ә.).

ӘЛДЕ НЕ Бір нәрсе, бірдеме. Гүлнэр сәл үндемей отырды да, бір кезде есіне әлде не түскендей бол күліп жіберді (Н. Фаб.).

ӘЛДЕ НЕ УАҚЫТТА ◉ ӘЛДЕН УАҚЫТТА Біраз уақыт өткеннен кейін, біраздан соң. Әлде не уақытта баласы есін жиып: «Маған осы қызды алып бермесеңіз, мен сізден безем»,— деді (КЕ).

ӘЛЕЙ БОЛСЫН! «Жол болсын!» деген тілекке айтылатын жауап.— Ал, жол болсын, шырақтарым?— Әлей болсын! Біз ел арапал жүрген күйіш боламыз (Т. А.).— Жол болса, әлім болсын, карындасым, Желкене түйіліпті сүмбіл шашың (F. Малд.).

ӘЛЕК [ӘҮРЕ] БОЛДЫ ◉ ӘҮРЕ-САРСАН БОЛДЫ ◉ ӘЛЕККЕ [ӘҮРЕ-САРСАН-ФА] ТҮСТИ ◉ САРСАН БОЛДЫ ◉ САРСАНҒА [ӘҮРЕГЕ] ТҮСТИ Шала бұлінди, сабылды. Осы оймен Сейіт барад болып әлек, Денені жалғастырган сынып бөлек, Жаратқан үргашыны «тәңіріге», Кей күндер жылап жүріп айтты нәлет (С. М.). Бір заман әлек болды барша елім, Қалмады қыдырмаган ешбір жерім (Ы. А.). Бір кезде қатты жел тұрып, теңіз толқып, әлек болды (А. Маш.). Бүйтсек кен аласын, мықты атанаңың деп, ауқаттыларды азығыралы әлек болып жүр (Абай). Есентайлар қайта келгелі, байдың қорасы жанжаққа бұлан-талаң кісі жүгіртіп, асығыс әрекетке кірісіп әлекке түсті (М. Ә.). Жылқыдағы айғырды іздел барып, Түніменен таба алмай әлек болды (ККБС).

ӘЛЕКЕДЕЙ ЖАЛАНДАДЫ ◉ ӘЛЕҢ-КІДЕЙ ЖАЛАНДЫ Қылышылдан сақадай сай тұрды. (Мұндағы «әлеңкі»— үйғырша «әлеңгә», жалын деген магынаны білдіреді. «Жалынды сәлем» дегенді үйғырша «әләңгилик салам» дейді). Мектеп үйінің қабырғасы белуардан асып, ажептәуір биіктеп қалған. Әлекедей жалаңдаған қырық шақты адамның пәрменді қимылына көзін мен көңілің тойғандай (С. О.). Қүйымшынан майы шыққан егіздер, жегуге әзірленген аттар, әлеңкідей жалаңған жігіттер (F. М.).

ӘЛЕК САЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Бүлік салды, жанжал-шатақ шыгарды, әбігерге түсірді. Ақ киімді, денелі ақ сақалды, Соқыр-мылқау танымас тірі жанды. Үсті-басы ақ қырау, түсі суық, Басқан жері сықырлап келіп қалды. Дем алсың ұскірік, аяз бен қар, Қарі қудаң қыс келіп, әлең салды (Абай).

ӘЛЕК-ШӘЛЕК БОЛДЫ ◎ ӘЛЕК-ШӘЛЕГІ ШЫҚТЫ Әүргеге тусти.

ӘЛЕКЕЙ-ШӘЛЕКЕЙ БОЛДЫ д и а л. Бейберекетін шыгарды. Уақыттым жок, маған тамақ қылып әлекей-шәлекей болмаңдар (Алм., Шел.).

ӘЛЕМ БАЙЛАДЫ Қастерлеп белгі тақты. Әркім-ақ әлем байлап жүйрігіне, Құйрығын сайдылкітін түйді міне. Жапсар ел, жақын көңіл тілекtes боп, «Бейгелі болсын!» деп жүр бір-біrine (І. Ж.).

ӘЛЕМГЕ АЯН Қөпшілікке белгілі, жүргіз белгілі. Ер бол туған батырдың Әлемге аян ісі бар (Қ. Қуан.).

ӘЛЕМГЕ [ЖИНАНҒА] НУРЫН ШАШТЫ Барлық жүртқа жарық-сәулеңін түсірді. (Бұл жерде бостандық, тендік үфымында). Қызыл жалау ұтқытып, Әлемге нұрнын шашқан күн, Айданарды қорқытып, Аптығын судай басқан күн (І. Ж.).

ӘЛЕМ САСИДЫ Дәмсіз, сасық көрінеді. Қазыға тойсан, қарта әлем сасиды (Макал).

ӘЛЕМ-ТАПЫРЫҒЫН ШЫГАРДЫ ◎ ӘЛЕМ-ТАПЫРЫҚ [ТӘПІРІК] БОЛДЫ Астан-кестен қылды, асты-устіне шыгарды. Қардың әлем-тапырығын шыгарып, боран түтеп қоя берді (С. О.). Бұларды тағы қандай «Барса келмеске» жіберуді ойлап іштей әлем-тәпірік (І. Е.). Екі жақтан бірдей атынан мылтық, тартылған садақ, әлем-тәпірік бір қыллаг (І. Е.).

ӘЛ [ҚУАТ] ҚЫЛДЫ ◎ МЕДЕУ ҚЫЛДЫ [ТҰТТЫ] Сүйеніш етті, құат көрді. Елсіз жүрсөң көрер ең, Салғанда үйде сан бүлік! Жүре көр анам жүдемей, Сөзімді осы әл қылып (Ф. О.).

ӘЛПЕШТЕП ӘСІРДІ [БАҚТЫРДЫ] ◎ МӘПЕЛЕП ӘСІРДІ Багып-қақты, алақанына сан есірді. Боз інген бота туады, Мәпелеп шал мен кемпірге, Әлпештеп оны бақтырды (Қ. Е.).

ӘЛТЕК-ТӘЛТЕК БАСТЫ Әбден болдырыды, шаршады, қалжырады, тәлтірек-теп жүрді. Ал өзім неше күнгі ұзақ сырқаттан түрғандай аяғымды әлтек-тәлтек басамын (Қ. Е.). Жаттығудан қайтқан бетіміз. Ол аяғын әлтек-тәлтек басады (ЛЖ.).

ӘЛ [ХАЛ] ҮСТИНДЕ Өлім алдында. Мен барсам, Молдағазы әл үстінде екен (С. М.).— Қоріп келдік. Кәмшат ауру, әл үстінде. Бізді танымады,— деп Абай тоқтап қалды (М. Ә.).

ӘЛІ [ҚУШІ] ЖЕТТИ [КЕЛДІ] Күши басымдық етті; шамасы жетти. Жалғыз қа-

тынның әлі кімге жетсін, Есітіп іші күйіп отырады (ККБС). Жәй жату — тек бүгінгі жанның қамы, Қалерсіз шөп жетүтін малдың қамы. Өзді-еziн талап жеген әлі жетсе, Хайуан сахарарада аңның қамы (А. Қор.). Қайратым мәлім, Келмейді әлім, Мақсұт алыс, емір шақ (Абай).

ӘЛІМ-БЕРІМ КҮНЕЛТЕДІ Өлме-талма, еттеп-септеп тіршілік ету мағынасында айттылады. Грузчиктер бір замандарда ашарық, елдерінен косіп ізден, ішерлік, күн кешерлік талшық ізден келген қазақ көдайлері, Затон пароходтар жұмысында ашжаланаш болмай, әлім-берім күнелтеді (М. Ә.).

ӘЛІМ ЖЕТТИ ҚЫЛДЫ Тартып алды, күш көрсетті, зорлық етті. Құн сайын ауына ілінген екі балығының біреуін бір түлкі әлім жетті қып тартып жей береді екен (Қ. Е.).

ӘЛІМСАҚТАН [ӘЛМІСАҚТАН] БЕРІ ◎ ӘЛМІСАҚТАН [ЖАУ ӘЛМІСАҚТАН] КЕЛЕ ЖАТҚАН Ежелден, бағыдан, атам заманнан бері қарай. (Қазақ тіліндегі «Әлмисақтан бері мұсылманбыз» деген діни ұғымды білдіретін де фраза бар). Отырған әйелдер кәдүілгі әлмисақтан келе жатқан әдеті бойынша, ауыздарын тағы бір сылп еткізді (Ғ. М.).

ӘЛІН БІЛМЕГЕН ӘЛЕК ӨЗІНІҢ шамашарқын білмеген адам туралы айттылады. Енді жеңілген, жентек жеген Оразбай жіберген қол гана емес. Ең әуелі әлін білмей алегте қалып, мазақта болып отырған Оразбай, Жиренше, Абыралы, Тәкежандар сияқты тыныссыз буліктердің өздері болды (М. Ә.).

ӘЛІН [ӘЛ-КУШИН] ЖИДЫ Құаттанды, тынықты, күшип жибы. Сандалыш келе жатқан ақсақ киік, Бір тоқтап, анда-санда әлін жибып. Ақбекен сахараның қара көзі, Атты екен қандай мерген көзі қылып (С. С.).

ӘЛІНІҢ КЕУІР ҚЫРҒАН ЗҮЛПЕРІНДЕЙ Өте еткір, жойқын, алғыр. Шалғыны шынығратып жанып-жанып, Жонқабай жоңышқаға қалды салып. «Әлінің кеүір қырған зүлперіндей» Үйіріп қырып-жойып кетті жарып (І. Ж.).

ӘЛІНДІ [ӘДДІНДІ] БІЛ ◎ ӘЛІНДЕ ҚАРА Шамаңца қара, шамаңды біл.

ӘЛПІТІ ТАЯҚ ДЕП БІЛМЕДІ Хат танымайтын, сауатсыз адам туралы айттылады. («Әліп»— араб сөзі, араб алфавитінің бірінші әрпі таяққа ұксайдын алынған). Сахарада өмір кешіріп жүрген қазақ бала-лары үш түрлі жолда болады. Біріншісі жасынан бір ауызғылым оқымаған, әлпіті таяқ деп те білмейтін, айуан секілді ішіп-жеп, мал бағып, есек аңдап, айтұға ауыз шошибын неше түрлі бұзық мінездерменен қараңғылықта күнін еткізіп бара-ды (С. Т.).

ӘМПЕЙЛЕСЕ ҚАЛДЫ ◎ ӘМПЕЙ-ЖӘМПЕЙ БОЛДЫ *Шүйіркелесті*, сырласты. (Нампа — парсыша, серік, жолдас, сүйеуші). Қарашы, мына екеуінің әмпейлесе қалуын! (АТ).

ӘМІРКЕН ЕТИК Әдемі, жылтыр *етік*. (Орысша «американский» деген сөз ықшамдалып, қазақ тіліндегі «әміркен» болып кеткен).

ӘМІР [БҮЙРЫҚ, ЖАРЛЫҚ] БЕРДІ [ЕТТІ] *Бүйірбұры*. ...Тең жиналаудар! — деп ез жауынгерлеріне *әмір берді* (Ә. Ш.). Қартайын арыстаның әлі кетіп, Сүйекке қатаң тиіп жатқан төсек, Шақырды бас адамын *әмір етіп* (Б. Өт.).

ӘМІР ЖОҚ д и а л. *Дамыл жоқ*, тыныштық жоқ. Осында хабар келісімен, бізде *әмір жоқ* (Шығ. Қаз., Больш.).

ӘМІРІ [БИЛІГІ, БҮЙРЫҒЫ, ЖАРЛЫҒЫ] ЖУРДІ *Дегені*, айтқаны долды. Әліби заты жуас кісі. Үй ішіне билігі жүре бермейді (Ә. Н.).

ӘМІРІН [БҮЙРЫҒЫН, ЖАРЛЫҒЫН] ЕКІ ЕТИПЕДІ [ҚЫЛМАДЫ] *Айтқанын істеді*, бүйрыйын орындағы. Әке еткеніңдің маған керегі жоқ. Әкесі болар балаларым жетеді. Алда-жала Самарқант тағына отыра қалсан, *әміріңді екі етпеймін* деп серт берсең құба-құп.— Әміріңді екі етпеке міне құран, міне нан (І. Е.).

ӘНШЕЙИНДЕ БИ АҒАЛАР ◎ ӘНШЕЙИНДЕ БИ АҒА [ҚӨДЕДЕН ҚӨП ҚАЙНАҒА] ТҮИЕ АУҒАНДА ҚАЙДА ЕДІҢ *Керексізде күнде бар, керегінде ізі жоқ дайынға тап жандарга айтады*. Әншеинде би ағалар, үйді қөшіргендегі бірің жоқ (АТ).

ӘНІМЕН ҚҰЛАДЫ д и а л. *Тез, лезде, ән-міне дегенше жылдам жықты*. Азамат соғысы кезінде ол ақтардың сегіз офицеріннен аттан *әнімен құлатты* (Шығ. Қаз., Больш.).

ӘНІ-МІНЕ [ӘШ-ПУШ] ДЕГЕНИШЕ *Лезде, тез арада, көзді ашып-жүрганша. Беу, шіркіннің жүйірігі-ай!* Еstemestін қара шоқысынан әні-міне дегенше жеті қоян алғанын өзім осы кезіммен көрдім (Қ. Тай.).

ӘНІНЕ БАСТАЫ 1. *Шырқап ән салды, күй тартты*. Сонымен сол сапардан қайткан елге, Өкініп әміріме кеткен желге. Жаңартқан жан жүректі әсем қүйдің Әніне әсерленип *басқам мен де* (І. Ж.). 2. *Баяғы әдетіне басты*.

ӘНГЕЛЕК ОЙНАТТЫ *Шыр көбелек айналдырыбы, үйіріп әкетті, қан көбелек ойнатты*. Үйдегі тастарды *әнгелек ойнатып тау тасқыны* келіп қалды (Ғ. С.).

ӘНГІМЕ БҰЗАУ ЕМІЗЕР *Құр, бос сөз зиянға тусер*. Бегдербек кенет қабагын сәл түкситті де, сөзінің бетін бірден бұрып әкетті.— Иә, әңгіме бұзау *емізер...* дегендегі енді бітім-келісімге қіріскең жөн болар (І. Е.).

ӘНГІМЕ-ДУКЕН ҚҰРДЫ ◎ ӘНГІМЕ ШЕРТТИ *Шүйіркелесті, сырласты, сойлесті*. Мұны көрін Төлеуген, Атының басын бұрады, Әңгіме-дукен құрады (ҚЖ). Жақыптың су таситын көлігі — жирен қасқа биенің жайылып жүрген бағытына көз жібере отырып, екеуі әңгіме-дукен құрады (Ж. Ж.). Біраздан кейін кемпір есін жинаған бол, Кулайіммен әңгіме шертті (ҚЕ).

ӘНГІМЕЛІ БОЛДЫ *Басына іс түсти, хайп төнді*.— Балам, патшаның өз басы әңгімелі болып жатыр деген не?— деді Мәңке (Ә. Н.).

ӘНГІМЕ СОҚТЫ *Үзбей ұзақ әңгіме айтты*. Хан самылдаш әңгімені соғып отыр (ҚЕ).

ӘНГІМЕСІ ЖАРАСТЫ *Ортақ тіл, жол тапты; келісті*. Бұл әйелмен әңгімесі *жараспады*. Қалай айтса да конетін түрі жоқ (Т. А.).

ӘНГІМЕСІ ШАТКАН ЕКЕН 1. *Сөзі көп мылжың адам туралы айттылады*. 2. *Көпті көрген тәжірибелі кісі туралы да қолданылады*.

ӘНГІР ТАЯҚ *Балалардың таяқ лақтырып ойнайтын ойыны*.

ӘНГІР ТАЯҚ ОЙНАТТЫ [ОРНАТТЫ] *Билеп-төстеді, устемдік етті, әлеке түсірді*. Орынбор бізбен әзір жауласпай отырса, ол — ана Кеністің шаруасы. Ертең Кеніс кете қалса, басымызға әңгір таяқ орнайтыны даусыз (І. Е.).

ӘНКІ-ТӘҢКІ ЕТТІ ◎ ӘНКІ-ТӘҢКІСІН ШЫГАРДЫ *Ойран-топыр етті, булдірді, бейберекетін кетірді*. Ондай кісі бүтініңдің бүлдіріп, бәсеке, билікке таласып әнкі-тәңкіңді *шыгарған болар еди* (Ә. Н.). Жұкті актарып, үйдің әнкі-тәңкісін шыгарыпты (АТ).

ӘПЕР БАҚАН ◎ ӘПЕР БАҚАН, САЛ СОЙЫЛ ◎ ӘПЕР БАҚАН, ҮР Да ЖЫҚ *Шаш ал десе, бас алатын, даңғой, үр да жық адам*. (Оспадар, ожар мінезді адам туралы айттылады). Мусілім езу тартып жымыды. Қайыр, інісі қаншама *әпер бақан* болса да, елер жерін біледі (З. Ш.). Сарбастың, Дәүлетовтің алдыңғы *әпер бақан* үш бүйрыйы ауыздан шығысымен, қол қойысымен екі етпестен іске асты (С. Тел.). Әсіреле біздің қынжылатынымыз *әпер бақан, сал сойыл, үр да жық мінездің, төрешілдіктің, меммендіктің, адамгершілік салтқа жаттайтын жат мінездің, қалмай жүргендігі* (А. Т.).

ӘР АЗҒЫНҒА БІР ЗАУАЛ *Азғындық жолға түсек адамға да бір тосқауыл болады, арамбығына тыбын салынаады*. Әр азғынға *бір зауал*. Бұл өкімет сол ушін келген. Сен сұраган соң, шындықты айттым, балам (Ғ. Мұс.).

ӘР-БЕРДЕН СОН *Біраздан кейін*. Уәли омбы карды кешіп жүгіре берді. Әр-берден соң майдан қайсы, тыл қайсы, оны да шастастьыр алды (Т. А.).

ӘРВІР ХАННЫҢ ТҰСЫНДА БІР СҮРҚЫЛТАЙ 1. Белгілі бір хандық заманда қалайда бүліншілік, сурқия болмай қоймайды деген магынада айтылады. 2. Әр заманда бір ғұлдұл шешен, ақын, сәуегей, жырау. Билік айтын әркімге патша құдай, Әрбір ханның тұсында бір сүрқылтай. Кешегі хан Құсбектің заманында, Мен түріл өзің қайтті, хан Жамантай (Ш. Қ.).

ӘРЕҢ [ЗОРҒА] ДЕГЕНДЕ Әзер-әзәр. (Кебіне әбден қинап барып орындалған іске айтылады).

ӘРЕҢ [ЗОРҒА] ТАНЫДЫ Зорға дегенде білді. Касірет пен қапалық шеккен сорлылар айтумен әрең таниды (Қ.Е.).

ӘР КЕМЕЛГЕ БІР ЗАУАЛ Әрбір нәрсениң бітер, таусылар шагы бар деген магынада айтылады. Пайтамбар бізден бұрын етті дейді. Әр кемелге бір зауал жетті дейді (Қ.К.Б.).

ӘРКІМНІҢ ҚОЛЫ ӨЗ АУЗЫНА ЖУЫҚ Қім де болса өзіне қарай тартады, жақының қолдайды, ағайының сүйемелдейді. Жақсы, жаман болса да қаның бірге, Өлсен де, тірілсөн де тәнің бірге. Әркімнің өз аузына қолы жуық. Егерде өлшестіріп салсаң гирге (С. Т.).

ӘР НЕ ҚЫЛСА ЕРКІ БАР Не істегісі келсе де қолынан келеді, көңіліне алған іске ерікті. Қаншайымның көніліне киял түсіп, қапа болып, әуелі алла тағалага, екінші пірлерге мінәжат қылып, жалбарының айтканы: Жаратқан қадір біреу бар, Әр не қылсан өркің бар (М.З.).

ӘР САҚҚА [ОН ЕКІ САҚҚА, БІРНЕШЕ САҚҚА] ЖҮГІРТТІ Сан қылыш құбылтты, әркім әр түрлі жорамал айтты. Қазыбектің үйі бүгін тойға ерте әзірленіп, жұртты ерте-ақ хабарландырган еді, бірақ неге ариналған жағдай алмай, әркім әр саққа бір жүгіртп әкетті (Ә. Ә.). Әй, қалқам, Қамаш-ай, бір затты бірнеше саққа жүгіртке беруге болады той (М. И.).

ӘРІ ИТЕРПІ, БЕРІ ЖЫҒЫП Біреуге сілтеп, «сен салар да мен салар» қылып. Көпкө мәлім даулы, құдікті жерлердің бәрін де «әрі итерпі, бері жығып» дегендей бұлдырыға соға береді (М. Ә.).

ӘРІ-СӘРІ [ДЕЛ-САЛ] БОЛАДЫ Белгілі бағыт жоқ, не істерін білмеді, дагдарды, ауре-сарсаңға түсті. Не істерімді білмей көңілім әрі-сәрі болды (АТ). Секпіл бет әлті орнынан тапжылмай, мыналар қайтеді дегендей, бізді көзімен бағып, көңіліндеңі құдігін не айтпай, не Сұлтанның айтқанына сене алмай дел-сал болып тұр (Б. С.). Гүлсім шығып кеткен соң, Алманың еңі тағы бұзылды. Не істерін білмей дел-сал бол, терезені ашып, аурухана бақшасында шықылықтап үшқан құстарға қарап тұра берді (З. Ш.). Даладан естілген адам сыйдыры жан жүргегімді жейді, әлім құрып, бойым дел-сал болады (Ж. С.). Тұла бойы дел-сал бол, үйқы басып отырган Арыстан, аузын аңырайта бір есінеп кепе-

неге қисая кетті де, мұрны шуылдай бастады (Ж. Т.). Аспанда отыр алла тетті мұнда, Үмытты барша әлемді, батты сырға. Дел-сал бол еш нәрсені басқарған жок. Иесіз ез бетімен жатты дүние (І. Ж.).

ӘСЕР БЕРМЕДІ д и а л. Қөңіл бөлмелі, зер салмады, ықылас бермеді. Сарыбай деген ақын бар еді, елең айттар кезде домбыраның құлагын бұрап-бұрап жіберіп, айқай салушы еді, жас бол елеңіне көп әсер берген жоқыны (Жамб., Шу, Луг.).

ӘСІРЕ ҚЫЗЫЛ Құбылмалы, өзгермелі деген магынаның білдіреді. Сабыр, батыр,— деді Фалик шегініп,— әсіре қызыл тез оңады. Жаңа шешек атқан достық гүлін лып-пұлдаған құмарлық жалыны жаласа, тез сенер, үй жаққа барайық (С. М.). Тарлықта наездік қылыш тұра алмасаң, Бояма әсіре қызыл жалған жарсық. Арадан оттан ыстық қызу кетпес, Біріндей көз таныстың болған жарсың (Ә. Тәң.). Әсіре қызыл тез оңар, барінен де солғын озар (Мақал).

ӘТТЕҢ ДҮНИЕ ШІРКІН-АЙ. Шортанбай, Дулат пенен Бұқар жырау. Өлеңі бірі — жамау, бірі — құрау, Әттен дүние-ай, сез таныр кісі болса, Қемшилігі әр жерде-ақ көрінеу тұр-ау! (Абай).

ӘУДЕМ [ӘУ ДЕЙТИН] ЖЕР ЖАҚЫН жер, иек астындағы жер, таляқ тастам жер, дауыс жетер жер. Ол унге қарайласам, айналамын, Ахамның білем тағы аймаларын, Әудем жер шығарып сап, алдымын орап, Құйрығын қалды бұлғап Майдыяғым (Т. Ж.). Ол кебісін килем дегенше, әу дейтін жерге зытып кеттім (С. К.).

ӘУ ДЕСКЕНДЕЙ Келісіп алғандай. Дүркіреп жанның бәрі жау дескендей, Жау жетті ел шетіне әу дескендей. Тұяқтап тасылдаган дабыл қағып, Қара жер дүбүр қақты дән көшкендей (І. Ж.).

ӘУЕ ЖАУДЫ д и а л. Құн жауды, жаңбыр жауды. Бүгін әуе жауып мүмкін, тез жүруге тырысу керек (Шығ. Қаз., Больш.).

ӘУЕЗ ҚЫЛДЫ Аңыз әңгіме, лақап сөз тарады. Ән болып Қекшетаудың құңцаренгі, Сез болып жат мінезі, шерткен шері; Кетіпті елдің аузы әугезе қыл: «Жын құшып, жалғыза жүрген Ақан пері» (І. Ж.).

ӘУЕЗ САЛДЫ Жар салды, хабар тарапты. Шаһардың халқын жиып той қылмақ болып жүртқа әуез салды (БЖ.).

ӘУЕЛ БАСТА-АҚ [БАСТАН] О БАСТАН Алғашқы кезден, бұрыннан. Бір таудағы хайуанды бір арыстан, Бидеген патшасы екен әуел бастан, Әділ атак алмағышы ниеті бар, Ешкімді ауыртпастан, жылатпастан (Абай).

ӘУЕЛ ҚҰДАЙФА, ЕКІНШІ САҒАН ТАПСЫРДЫМ О Алдымен Құдайфа, Сонсон Саған тапсырдым Біреуге бар ынталсымен сенгенде айтылады.

ӘҮЕНІ [АСПАНДЫ] АЛАҚАНДАЙ, ЖЕРДІ ТЕБІНГІДЕЙ ҚЫЛДЫ Бір нәрсені

жоқ етіп, кішірейтіп әсірелегендеге айтылады.

ӘҮЕНИҢЕН ЖАҢЫЛДЫ [ТАНДЫ]
Дағдысынан, үйреншікті қалпынан айрылды. Етікші, үйші, теріші, заводшы, жолшы, кемірші, Жарлы, жалшы, құл-құтанды, Шіріген қундер көмірше, Жарыс тойға жа-бырла, Әүеніңнен жаңылма! (І. Ж.). Ол бір үзенінен танбай жүріп отырды (Ә. Н.).

ӘҮЕС КӨРДІ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ] Құмартьы, қызықты; жеңсік көрді; тамашалады. Әүес көріп жүгірген жас балалар Беті-қолы домбырыт үсік шалды (Абай). Міне, бір пленкасы елес берді. Жиінанкез, мұны неге әүес көрді. Арқалап жас бөбекін қайырышы ана, Нан іздеп көзген талай белестерді (Қ. Б.).

ӘҮКЕ САЛДЫ Ұғғагы түсіп, күп бол ісіне қалды; мойнын ішіне тыға, ұғғагын шығара, шалқая, шірепе қалды. Ұлкен-кішінің бәрін басынып алдың. Е, немене, әзіңнен басқа кісі жоқтай әукеңді салып кеткенің (Ә. Н.).

ӘҮКЕСІ САЛБЫРАДЫ [ТУСПИ ЖҮР] 1. Берекесі кетіп, мойны босал жүр. Еңсесі кетіпті... әүкесі түсіп жүр (М. Ә.). 2. Ің-таянытты, бейіл білдіріші. Әй қатын, ананы қара!... — деп Жанишаны қасына шақырды.— Құдай берді, ана қайныңың әүкесі салбырап құлап тұр! (Ғ. М.).

ӘҮЛЕКІГЕ АУЫЛДАС БОЛМА Есер-соққа көрші қонба, жакын журме. Қызықты экен байдың дұ濡летіне, Көшкенде көген тартып сөүлетеңе. Соңынан экен сырды мәлім болды, Ауылдаас болма деген әүлекіге (Айттыс).

ӘҮЛИЕ АҒАШКА ШЫҚТЫ д и а л. Мақтаңды, даңдайсыды. Оны мақтаң қойсан болды, ол онан сайын әулие ағашқа шығады (Алм., Кег.).

ӘҮЛИЕГЕ АТ АЙТТЫ Құрбан шалды, ғадақа берді. Әулиеге ат айттып, қорасанға

жоқ айттып, Шыбын жанга жан айттып, Артынан құып келіпті, Өлгөндеге көрген шешесі (ҚЖ).

ӘҮЛИЕГЕ ТҮНЕДІ Бұл жерде «кездей соқ, әлдекімнен» деген ұғымда айтылып тур.— Әулиеге тунеп тапқам жоқ. Бұл сениң де балаң... (Ә. Н.).

ӘҮЛИЕДЕН ӘҮЛИЕ ҚОЙМАДЫ д і н и. Дала кезін әнбиелерге жалбарынды. Шал баласыз болып, әулиеден әулие қоймайдырып, етегін шенгел сидырып, өлдімталым дегенде бір перзент көрген екен (ҚЕ).

ӘҮРЕ ЖАСАДЫ Әлекке салды, әлек қылды. Патша сарайының күзетшілері оны сарайға кіргізбей әуре жасайды (ҚЕ).

ӘҮРЕ-САРСАНҒА ТҮСТИ Сабылды, әлек болды.— Қап, әттеген-ай тағы да ғуресарсаңға түсестін болдық қой!— деп жерге түсті ол (ЛЖ).

ӘҮСЕЛЕСИН ҚӨРЕ ЖАТАР [ҚӨРЕЙ-ИН] Шама-шарқын, қарсылығын, қоқан-лоқысын байқап қөрерміз.— Міне сез! Карапазды қайтесін... Ендігі жерге сендермен бірге қараашекпенің де қосын жегіп көрейік. Әүселесін кейін қоре жатармыз (Ә. Н.).

ӘШКЕРЕ БОЛДЫ Әйгіленді, ұкария болды, сырлы ашылды. Жасырын сыр әшикере болады, масқарасы шыққан ерін есітіп біледі (ҚЕ).

ӘШКЕРЕЛІ БОЛДЫ д и а л. Атақты, белгілі жария болды. Сартай деген әшикерелі би болған (Қ. орда, Арап).

ӘШ-ПУШ ДЕГЕНШЕ Әп-сэттің арасында, лезде, көзді ашып-жүмғанша. Әш-пуш дегенше жетіп келді (АТ).

ӘШ-ПУШКЕ [ӘЙ-ШАЙФА] ҚАРАТПАДЫ Еркін қоймады, ырық бермейді. Жұрттың дегбірін алыш, әш-пушке қаратпады (АТ).

Б

БАБАЙ ТҮКТІ ШАШТЫ АЗИЗ діни. Есқі үгымда қолдан-жебейтін әулие тұрағы айтылған. Бабай түкті шашты Азиз Баламды сізге тапсырдым (ҚЖ).

БАБЫНА [КУЙНЕ] КЕЛДІ ◎ БА-
ЫНДА ТҮРДЫ Баптауы, сұтыну келді; нағыз жетілген күйіне түсті, шабыттына келді. Бабына келген, лепіріп желгелен, Жүйріктей жүйткіп шабуга (С. С.). Болдың қандай жаңа толған шағында, Жас жүректің бір кіршікіз ағында, Ақ сүңқардай айналага кез салып, Жастық алтын тұрган кезде бабында (Б. К.).

БАБЫН БІЛДІ [ТАПТЫ] Діттеген ойынан шықты, тілегін тапты, күйін, баптауын меңгерді.— Бәсе, осы жым-жырт отырыстың бабын мен де таптай отырмын. Жан ашыр болмайдығой, бундай!...— деп, Жириенше тіпті күйініп отыргандай болды (М. Э.). Айуанның аты айуан да, адам бір басқа. Адам тілге түсінуге тиіс, жеке бір қасан да, қатып қалған адамдар болады. Ондайлар сирек, там солардың бабын қалай табуды езім де білмеймін (Ғ. С.). Бағташы еді Есім қарт, Бабын белгелен егіннің, Баяндайын соны қалт, Балаға да кейбір күн (Ғ. О.).

БАҒА БЕРДІ Қадір-қасиетін, құнын айырып дәл таныды. Ақылды қара қылды қырыққа бөлмек, Әр нәрсеге өзіндей баға бермек (Абай).

БАҒА ЖЕТПЕЙДІ Өте құнды, аса қылмабат; сапасы тым жогары. Қөнеден қалған әрбір зат баға жетпес дүние (АТ).

БАҒА ҚОЙДЫ Бағасын белгіледі. Ақыры, жыл аяғында тәртібіме де төрттік баға қойып отыр (Б. С.).

БАҒАНАДАН [МАНАДАН] БЕРІ Bir-az үақыт бойы. Секретарьдың бүл бір ауыз сезі Қайыраевтың бағанадан бері лапылдал отырган көнілін су сепкендей етіп басып тастаған сияқты (Ә. Нұр.).

БАҒАР ҚӨБЕЙСІН а лғы с. Алдыңда жайып, бағып жүрген жалың көп болсын деген магынада.

БАҒАСЫ КЕТТИ Қадірі түсті. Бағасы кеткен жігіттің Бетінен алар зайдыбы, Бір алладан басқаның Қөп-ті қылған айыбы... (Д. Б.).

БАҒАСЫН ҚӨТЕРДІ Қадірін асырды; жогары бағалады. Аз үлттың баласын Қөтеріп бійк бағасын Білімімен ашып санаңы, Фылым берген партия (ХА).

БАҒЛАН ЖІГІТ Iрі денелі жігіт. Қасқа маңдай, қара мұртты бағлан жігіт қырандай құйылып тәнген сияқты (Ғ. Мұс.).

БАҒЫ [БАҚЫТЫ] АСТЫ [КЕЛДІ, ӨР-ЛЕДІ, ҮСТЕМ БОЛДЫ, АРТТЫ] Әзүірі жүрді, дәүірледі; бағы жанды, жерей артты, дегені болды, тасы ерге домалады. Бақпен асқан патшадан, Мимен асқан қара артық. Сақалын сатқан кәріден, Еңбегін сатқан бала артық (Абай). Аңшыға ұқсан желіккен, Жігіттің мынау бағы асты. Атама! Жоқ! Жоқ! Неліктен, Неліктен Айғұл адасты?! (Н. Ш.). Бағың асқан шағында, Құзғын салсаң қаз ілер. Бағын тайған шағында, Түйғын салсаң, аз ілер (Мақал). Бағы келген жігіттің Қенлі соғып жогары, Жамандықтан қалды ол, Өзіне дейді обалы (М. Сұл.). Жеребиде алды жеңіп, Бағы үстем бол Марияның (С. Б.). Баланың бақыты артқаның көре алмай уәзірі күндейді (ҚЕ). Тәкаппар Дағыстанда Жұсіп батыр, Бақыты аспып құрбысынан келе жатыр (А. А. Қ.).

БАҒЫ [БАҚЫТЫ] Ашылды ◎ БА-
ҚЫТ ОТЫ ЖАНДЫ Maңдайы ашылды, ырысы тасыды. Бұл тұлпар келіп тұрған әбден бабы, Салбырап тұрғанына деме жәбы. Маңдайы жарқырап тұр жануардың, Ашылдың тұр осаста мұнын бағы (І. Ж.). Жаксы болып ер жетсе, Балапаны, бөлесі, Бағы ашылып, анасы, Қекке тиер төбесі (С. С.). Мендей де гарын бар ма екен Бақыттың, оты жанбаган (А. А. Қ.). Дәм үстіне тұра келдің, жолың болады екен. Шах-

тер болсаң, бағың жанады, қарагым,— де-ді үйдегі ақсақал адам (Н. Габ.).

БАҒЫ ЖАНБАҒАН [ЖАНБАДЫ] Бақтысыз, сор маңдай болды, бақтысызыңқа ушырады. Бақтарың жанбаган сорлы ба-лаларым-ай, ендігі күндерің не болар екен? (КЕ).

БАҒЫ КЕСІЛДІ ЖОЛЫ БОЛМАДЫ, СӘТ-СІЗДІККЕ УШЫРАДЫ. Бағы кесілді, бағы қатышылығы, бағы кедейлігі, төрелердің бағы кез алартып қарауы, мойнындағы борыштың көптігі зәресін алды (С. Шәр.).

БАҒЫ [БАҚ, БАҚЫТ] ҚАЙТТЫ [ТАЙДЫ, ҮШТЫ, АУДЫ, КЕТТІ] Дәурені кетті, бақтың сөнді. Солай деп Салиханың соты тынды, Сорлының бағы қайтып, сағы синди. Сәменді алғашқы ұстап алған жерде Өлді деп білмей кеткен өңшең жынды (Даст.). Сол кезде Әжібайдың қайтып бағы, Күпшектің айналды оған қүнгірт жағы, Күпшектің бұрып алу тағы өзінен, Айтайын оның мәнін тында тағы (С. Т.). Бағы тайып басынан, Пірлері тайып қасынан, Жан торсыққа ұсады (КБ). Басынан бақтың тайғанын Қөрмейсін бе, ей ханым (ШС). Отірік сөзге алданы, Бақыттың ауыл басынан, Әскерім кетіп қасынан (М. Ә.). Бидің бағы таярда Үлгілі сөзден айрылып, Әркіннің мінін қазбалар (Б. Ә.). Әзелде бар жазуы Құдірет ісі сондай-ды. Ер жігіттен бақ тайса, Құраса да болмайды (Ш. Қар.). Мал кетті. Малмен бірге бақ кетті. Бірақ ру, феодал құншілігі қалышқойды (Ф. Мұс.).

БАҒЫН АЛДЫ БІРЕУДІҢ Бақыт жолын кесу мағынасында айтылады. Көл қылыш құйдым талай судай ағын, Сейлей көр өлмей тұрып, тіл мен жағым, Дүниенің ма-шакатын шектім талал, Алмасын тірілікте ердің бағын (Ш. Ж.).

БАҒЫН БАЙЛАДЫ ОБАҚЫТЫН [БАСЫН] БАЙЛАДЫ Бағын кесті; болашағына бөгет болды. Есембек қызының бағын байлады. Енди бұған тәуір күйеу кездес-пейді деп жүрт есек қылыш жа жүрді (Б. М.). Алмасаң басын байлама, бағын тоқтатпа (ШС). Бағым асып бара ма, Ішің күйіп отыр гой! Ә! Байлама бағымды, босат жолымды (С. Ад.). Ырысы жануардың таймай-ақ тұр, Батыраш аруақты ерге ай-дап-ақ тұр. Алдына әлі күнге жылқы салмай, Бақытын бар жүйріктің байлан-ақ тұр (І. Ж.).

БАҒЫН [БАҚ-ТАЛАЙЫН, БАҚЫ-ТЫН] СЫНАДЫ Тәуекелге бел байлады. Байдың баласы олай ойлап, бұлай ой-лап:— Не болса да бағымды сынап ке-рейін,— деп сандықты арқалайды да, жылланың айтқан жеріне келеді (КЕ). Ертең-гі балуан күресіне кімді түсіру де сез болып, күші асқанды шығару үшін, сан жерде бақ сынасу күресі қызы жүріп жа-тыр (С. М.). Бейгеден озып келген атты алайын, Ер жігіт сынамай ма бақ-тала-йын. Жиылып үлкен-кіші отырганда толқын-тып «Ақсеркешке» мен салайын (Б. Қож.).

Алыш жүр аруақсыз да, құдайсыз да, Құланың бақтының сіз де сынаіссыз да (І. Ж.).

БАҒЫҢ АШЫЛМАҒЫР! қарғыс. Сор маңдай бол ет, бейшаралың құнмен ет деген мағынада.

БАҒЫҢ КҮЙГІР! О БАҒЫҢ КҮЙГІП БАҚТЫ ҚАРА БОЛҒЫР!

қарғыс. Ба-
сыңдағы бақтың тайып, жер қарап қал деген мағынада.

БАДАНА КӨЗ Үлкен көз деген мағынада айтылады. Қөжектей қамыс құлақ, сымыпс құйрық. Бүгілген бадана көз, мінсін сүйрік, Алмайды қанатсызың қапталына, Жүйткісе көз ілеспес сағым жүй-рік (С. С.).

БАДАНА КӨЗДІ КІРЕУКЕ көнен. Бұрынғы кезде батырлар киген ірі көзді сауыт. Бадана көзді кіреуке, Шар айнасы бес қабат. Тоғыз қабат көз сауыт Саған аринал соқтырып... Оны үстіңе кигейсің (КЖ).

БАДЫРАҚ [БАДЫРАҢ] КӨЗ Алар-ған көз. (Бұл фраза, көбіне, үрейленген кезде айтылады). Өзің бір жетіскендей мақтанасын, Өзіңдің бадырақ көз ойла, жынам (ХА). Сен тимесен, мен тимен ба-
дырақ көз (АТ).

БАЖАЙЫНА КЕЛДІ Сабасына түсті, қалпына келді. (Бұл фраза, көбіне, келе-ке, кекесін ретінде айтылады).

БАЖ ЕТТИ Қатты дауыс шыгарды.— Ей, ей, малды есіз тастап қайды барасыз, ей?! — деп соңымда келе жатқан Дәүір баж етеге қалды (Ә. Ә.).

БАЗАРҒА [БАСЫН БАЗАРҒА] САЛДЫ 1. Сау басын саудаға салды, әуреледі. Өзін-өзі базарға салып, бар акылы кезін-дегі ақымақтарға «бәрекелді» дегізбек (Абай). 2. Бой жеткен, күйеуге шыңпай отырып қалған қыздар қыдырғыш болса да осылай айтылады.

БАЗАРЫ ТАРҚАДЫ [ӨТТІ, КЕТТІ] Күні өтті, қызығы, дәурені өтті; қызығы, рақаты жойылды. Бұл сөзге сөлемдеп не деп айттар екен. Дүние де бір бейнесіз сайқал екен. Құн түскен күзгі шептің мысалында Махаббат базары сүйтіл тар-қар екен (А. Қор.). Несіне асығам,— дей салды Ләззат қашыртып.— Ойбай-ау, асықпаганы неси мынаның! Қөрмейсін бе, өзіміз уш баланың анасы болдық. Жігіт-тән жігіт тандап жүріп базарыңды еткі-зіп алсаң... (Т. А.).

БАЗ [БАҒЗЫ] БИРЕУ Кейбіреу, кез келген тосын адам. Баз біреу «қарағым» деп жалынып жүр, Оны да тыңдаймысың құлақ салып. Жақсыны жат санамай, жадыңа алсаң, Толқыған көңілі табар ризалық (Ұш ғас. ж.). Бағзы біреулер жылаш қайтар еді (БЖ).

БАЗ БІР ЖЕРДЕ Кей жерде. Баз бір жерде жүгіріп, Баз бір жерде кідіріп, Жүгіре басып барады ай (АБ).

БАЗ КЕШТИ 1. Ажалға дұшар болды, елді. Бақа жаны баз кешер, Құлағына құлланың, Ойнаймын деп бойлаудаң (Ш. Б.). **2. Үміт үзді, күдер үзді, жаннан туцілді.** Үш жұз мың адам басқа тіршіліктен баз кешиңдей, ас-су татпай, ыстык-сұқты елемей, үйқы, тыныштық дегенді үміткөшеге шығып отырган күйінен қозгалған жоқ (Ф. М.). — Құндердің күнінде баз кешип жүріп тапқанымыз осы бала болды,— деді ағайынам (АТ).

БАЗЫНА [-ЛЫҚ] ҚЫЛДЫ [ЖАСАДЫ]

Өзімсінді, беті қайтпасына сенди. Күні суық зымыстан Қаһарлықтың жағартық. Көз жұмысып күш еткеннен, Базына қылған наз артық (Н. Н.).

БАЗЫНАЛЫҒЫ [БАЗЫНАСЫ] ЖУРМЕДІ

Өзімсініп жасаған қолқасы етпелді. Базынаң жүрмей татуға, Аңдысып құда сүйекпен, Қөтеріп тастап иекпен, Қадир-касмет іс кетті (Д. Б.).

БАЙБАЛАМ САЛДЫ Азар да безер болды; бет бақтырмады. Жігітек тобын бастап келген Базаралы байбалам салып, бақыра-шақыра келген жоқ. Ол тартынған салмақпен сейледі (М. Ә.). Баламның соғынел жаңым түршігіп, бұл сезді айтпа дег байбалам салды (С. М.).

БАЙ БАСТАС, БАТЫР ҚАНДАС, БИ ҚҰЛАҚТАС Өзарда пікірлес, тенденс магынасында айттылады. Келіпсің Шормановты тұстасым деп, Бұл Шорман не қылмады нашарды жеп. «Бай бастас, батыр қандас, би құлақтас», Шорманға ақылыңды сен беріп кет (Ж. М. Б.).

БАЙ БЕТКЕ ҚОНДЫ Жайлы жерге қоныстанды. Мен келмеймін дедім бе? Есік алды ор болды, Үйдің арты жар болды. Бай бетке қонды, Кедей шетке қонды (ШС).

БАЙ БОЛҒАН [-ДА] БАҚЫРЫП БОЛАМА ЕКЕН! Болған кісі өзін-өзі даурығып көрсете ме? Бай болған бақырып бола ма екен, немене жүртты сонша дүрліктіріп (АТ).

БАЙАЗЫ БЕРДІ салт. Жаңа көрғен нәрсеге көрімдік ретінде берілген сый. Сенде жұзғен кеменің, Тәрінде менің өлеңім. Өлеңімді Волга-Дон, Байға-зыға беремін (М. X.).

БАЙАЗЫ СҮРАДЫ Жаңа киген күйінде т. б. нәрсеге құтты болсын ретінде сый сұрап салтына байланысты айттылады. Ауылдың артындағы үйлерге барып, байғазы сұрап кел! — деді кемпір (КЕ).

БАЙҒҰС [ЖАЗҒАН, СОРЛЫ] БАСЫМ Бақытсыз, соры қалың, соры арылмаган басым. «Көн жаса, бақытты бол, үбірлі-шүбірлі бол!» — деп балама бата бергенім-ай сонда! Көптен үйқы көрмей сергелден болып жүрген байғұс басым! (КЕ).

БАЙДАН ШЫҚҚАН ЭЙЕЛДЕЙ АЛАНЫ

КӨП ЖОҚСЫРАУЫ, іздеуі көп. Байдан шыққан эйелдей алаңы көп, сайдан шыққан кісідей қаранды көп (Мақал).

БАЙДЫ КӨШСЕ, НЕ ЖЕТИ АТЫН ЖЕЙДІ, НЕ КӨК МОЙЫННАН ТҮЗДҮЙК

БЕРЕДІ Тогыз құмалақ ойынына байланысты айттылады.

БАЙЛАМҒА [ТОҚТАМҒА] КЕЛДІ

Келісті, үзделесті; бір пікірге, шешімге келді. Ойы шатыса бастады. Әсіресе, Колчак жөнінде бір байlamғa келе алмады (Ә. Н.). Бір тоқтамға келіп тірелу командирге оқай емес (Б. Мом.). Мен дәрігермен ақылдаста отырып бір тоқтамға келдім (С. Ш.).

БАЙЛАНЫП ҚАЛДЫ [ТҰРДЫ] Жанжалдасты, тиису магынасында айттылады. Бұл арага оны мен шақырып келгем жоқ, оның өзі келді, өзі маган байланып тұрды!... деді Гайни жәбірленген үнмен (С. С.).

БАЙЛАР ҚӨБЕЙСІН! Бие байлағанда айттылатын тілек. Е, Тәнеке! Байлар көбейсін, желін толсын, құлышың семіз болсын! (АТ).

БАЙЛАУ [БАЙЛАУЫН] АЙТТЫ

Шешімін шығарып, қорытындысын айтты. Енді жігіткің бурыл шалы Келден үнсіз дағдарыста қалған топқа бірақ қана байлау айтты (М. Ә.). Өлген бала ушін тірі балалардың обалына қалмайық. Ертерек келсек, бәлкім, бүгін жерлерміз,— дег байлауын өзі айтты (Ә. Н.).

БАЙЛАУҒА ТҮСТИ ҚОЛГА ТУСУ МАГЫНАСЫНДА АЙТЫЛАДЫ. Алыстан ізден келгенде, Сендерден қорлық көргенім. Нарындағы тогыз залымнан Құтылдым деген сүм басым, Қайтадан түстім байлауға (А. Аз.).

БАЙЛАУ АЛДЫ Сауынға мал алды. Арқадан қылдым жайлауды, Әркімнен алдым байлауды. Қиямет күн болғанда, Қандай жерде мекенім, Мен гаріптік байлаулы? (Ш. Қ.).

БАЙЛАУЛЫ БҰЗАУДАЙ Өте кіріптар, тәгуелді, лажсыз. Өзін әбден бағындырып, байлаулы бұзаудай етпесі бар ма? (АТ).

БАЙЛАУЛЫ СӨЗ ҮЗІЛДІ-КЕСІЛДІ ТОКТАҒАН, ТИЯНАҚТЫ ПІКІР, ОЙ.— Сүйгенім, айттынышы байлаулы сезіңізді — деді Сызыдық (М. Ә.).

БАЙЛАУЫ ЖОҚ Құбылмалы, тұрақсыз. Өзіміздік дей алмай өз малынды, Құндіз құлқің бұзылды, тунде үйқың. Көрсе қызар келеді байлауы жоқ. Бір күн тыртың етеді, бір күн бұртың (Абай).

БАЙЛЫҒЫ ЖУРДІ Малының, байлығының күшімен жүртты алды, байлығымен жүрт қарратты. Байлығы журмеген кезде күшке, омырауга салып кететін сабаз (Ә. Н.).

БАЙЛЫҚҚА БАТТЫ [БӨКТІ] Мол дүниеге кенелді. Айтпасақ та шет елдік французға сатқанын: Ағылшының сүм Гергерт Байлыққа да батқанын (Қ. Мұғ.).

БАЙПАҒЫНАН БАСҚА СҮЙЕНЕРІ ЖОҚ Ешбір арқа сүйері жоқ, таяныши жоқ, қара табаны, қуаты. Байпагынан басқа сүйенері жоқ мен сияқтыларды қайтесін (АТ).

БАЙТАҚ ДАЛА О КЕҢ-БАЙТАҚ ЖЕР Кең жазық, үлкен өлкө. Жатыр шалқып байтақ дала, кең пейіл, Құшақ жая, шық дегендей төріме (А. Х.).

БАЙТАҚ ЕЛ [ЖҮРТ] Мол, үшан қиырды алып жатқан ел. («Байтақ» ертеде «жүрт, ел» сөзі орнына да жүрген). Жүйріктей жиын жарған қағын жайтақ. Таңғалтып ән атымен елді байтақ; «Ауылым қонған Сырымбет даласына» деп Акан ән сап жатты басты шайқап (І. Ж.).

БАЙТАЛ ТҮРСЫН [ТҮРМАК, ТУГПІ] БАС ҚАЙФЫ О БАСЫМЕН ӘЛЕК БОЛДЫ О БАСЫМЕН ҚАЙФЫ ВОЛДЫ Birreuge біреу қарасуға мұрша болмады, әркім өз басының қамымен (өзгөнін қамыбылай түрсүн) болды. «Байтал түрсүн, бас қайғы», молда-екенін бес теңгелік ақ шапанды да әркімнің қолында кетті (С. Т.).

БАЙТОЛЛАНЫ ҚҰШАҚТАП ТІЛЕК ҚЫЛДЫ діни. Құдайға жалбарынды, алланың рақымын сурады. («Байтолла» — араб сөзі, діни ұғым бойынша Мекедегі «тәңірден келген» кек тас).

БАЙШЕШЕК БЕТТИ Балғын жүзді, гүл жүзді. Қарындад үрген домалак, байшешек бетті бала едім (Ш. Б.).

БАЙЫНЫНА БАРМАДЫ [ЖЕТПЕДІ] Анық-қанына жете түсінбеді, көзі жетпебі, ақиқатын білмеді. Бөлекбас Сөүлелінің бүл сөзінің байыбына бара алмай: — Е, бастықтарға жалын, жұмысшыларға жалын, бәріне бірдей жалына беруге жаным жете бере ме менін... — деп (Ә. Ә.). Не сыр бар Зілқараның зайдында, Ол сэтте жете алмадық байыбына (Д. Ә.).

БАЙЫМ ҚЫЛДЫ ді а л. Ҳабар берді, білдірібі. Патшага уәзірлер байым қылды. Келді деп екі бала сұрап сізді (Т. қор., Қарат.).

БАҚАЙШАҒЫНА ДЕЙИН ШАҚТЫ Түгел, бәрін айттып берді, басынан аяғына шейін талдады. Жиналас соңында Қайдар сөйледі. Нұржаның бақайшагына дейин шағып, соңғы айдағы шәлкес мінезін көзіне басты (З. Ш.).

БАҚАЙЫНАН КЕЛТІРМЕДІ Менсінбей, елемеді, құлақ аспады. Жетім отырған жесірімді бір тентегің ат сауырына салып әкетіп отыр. Бітім сұрап кісі салсам, бақайынан келтірмейсін. Мына найманда алынбай жүрген кегін, тимей жүрген есек болса оныңды айт (М. Ә.).

БАҚАЙЫН САЗҒА ТИГІЗБЕДІ Шаң жуытпай, өзледен құтқарды; аман алып шықты. Үлті айтып бір болыстың қазағына, Ішқыласпен достарына сыр ақтарған. Бақайын сазға тиғізбей шықты алып, Откел қып қия жардан құлап тұрган (Н. Н.).

БАҚАН АТТАР Құда түскелі барғанда құдалардан алынатын кәде.

БАҚАН ТИРЕС, ИТ ТАРТЫС Бақастық, тым-тырагай айтысу, жүлжысу. Құрылтайдың шарына Бақан тирес, ит гарысы, Кеп список партия, Әзір қымызы, әзір ет (І. Ж.).

БАҚ АУЫСАДЫ Жақсылық үнемі бір адамның басында бола бермейді деген мағынада айтылады. Бақ ауысады, ырыс жұғысады деп, бізден бұрынғыларды да тырп етпей отыра берген екен, біз де тырп етпей отырмыз (Ғ. М.).

БАҚ [ДӘҮЛЕТ] ДАРЫСЫН [БЕРСИН, ҚОНСЫН!] а лғыс. Зор байлық, бақыт басыңа оралын деген мағынада.

БАҚ-ДӘҮЛЕТІ ШАЛҚЫДЫ Байлығы асты, дәүлеті тасыды.

БАҚИФА ЖЕТТИ Дуние салды, қаза болды. Бақиға жеткен қайта келмес болар, Келмеске жылаған көздің жасы зағ болар (ШС).

БАҚ КҮНДЕС [ТАЛАС] Бәсекелес, тайталас. Тек Ақжол бимен бақ күндең Қобыланды батыр ғана намыс оты күйдіріп іштей алай-дүлей (І. Е.).

БАҚ КОНДЫ [ҚАРАДЫ, ҚАЙРЫЛДЫ] О БАҚ [БАҚЫТ] ҚҰСЫ КОНДЫ О БАСЫНА ҚЫДЫР ДАРЫДЫ [ҚОНДЫ] Даулет білті, атақ-әрежесі артты. Өлді Оспан, Кетті шопан, Енді кім бар бақ қонар (Абай). Бақ қараса, қыдырдың бастасы даритын көрінеді (ҚЕ). Сортан жерге қақ тұрып Суы ішүге келмейтін. Сараң байға бақ қонып, Қолынан қайыр бермейтін Қоржигандар бек болды (Д. Б.). Халқым алып тәндікти, Еліме бақыт қонған қүн (ХА). Қермедин болыстықты Байбас оңды. Жұрт шулап десе дағы «бақыт қонды»... (С. Т.). Қос қолы қызыл қаңға бояланына қарамағы, он жеті жасар Әблілкайырды азулы тілекестері бір мың төрт жұз жирыма жетінші жылы Денгіт Қыпшаққа хан етіп ақ киізге көтерді. Бақ құсы басына қонып, ақ түйенін қарны жарылды (І. Е.).

БАҚ ҚҰМАР Мансапқор.— Жок, ол Мырқал, атана нәләт, жаман әліне де, жастығына да қарамастан, сондай бақ құмар. Бақ құмар адам атакқа болмаса, ақылға көнбейді,— деді Қазыбек Тайманғра (Ә. Ә.).

БАҚ [БАҚЫТ] ҚҰСЫ ҰШТЫ Байлығы, дәүлеті, әрежесі тайды. Міне, енді Бердібек сүмнен қанды қолы арқылы Бату ұрпағынан бақ құсы ұшып еді, Алтын Орда өзімізге қалған жок па? (І. Е.).

БАҚСЫ [ЖЫН] ОЙНАҒЫ Опыртопыр, ушы, даң-дүң болып жатқан орынды айтады. Жүрген жері жын ойнағ (АТ).

БАҚ ТАЛАСТАЙҚ Көре алмастық, күндеңстік, бақастық. Жайықтың бергі бетіндеңдегі Әлімұлы мен Байұлының, кейір мықты руладың арасында бақ таластықтан туған ру тартыстары мықты еді (К. Жұм.).

БАҚТАН КІШІРДІ Төменедеді. Сонда да, мейлі, сөйлейін, Кіширдім бақтан дәмейін, Халықтың болсын хабары (М. Сұл.).

БАҚЫЛ АЙТЫ ◎ **БАҚЫЛ БОЛ!** Қоштасы; қош, есен-сау түр. Бір күні бала еке-шешесімен бақыл айттысын, алтын су іздел алыс сапарга шығады (КЕ). Өлімнен құтылу жоқ батыр болып, Сөзге шешен, әнге жүйрік ақын болып. Баралынын алыс сапар қайтып келмес, Қалыңдар елі-жүртім бақыл болып (Б. Ш. Б.).

БАҚЫЛДАСЫП ҚОШТАСТЫ Өлім аузында жатқан адаммен қоштасы. Ауру әкесін қайта-қайта есіне алыш, көзі тірісінде бақылдасып қоштаса алам ба, жоқ па деген қорқыныш көңлін мұздатып отыр (Ә. Н.).

БАҚЫР КҮМІС БОЛМАЙДЫ Жаман қанша маңғағанмен сол жаман күйінде қалады. Бақыр күміс болмас-ты, Сенің сүйген Зәйтүнің Сыртын алтын қылсан да, Ішін гаунар қылсаң да, Бозжігіттей болмас-ты (БЖ).

БАҚЫР ШАЙҚАДЫ д и а л. Кен тазалады, кен жуды. Қамбаров бақыр шайқап жатыр (Шығ. Қаз., Зай.).

БАҚЫТҚА БӨЛЕДІ Бақытты етті; қызық дәүрөнгө жеткізді. Бақытқа бөлеп елімді, Құтқа бөлеп жерімді, Алтынға бөлөп кеңімді. Тенеді тауга деңімді (У. К.). Бақытына бөленип күнде еліттім, Қөрген сайын гажайып күндер туар, Сол себепті өзінді мактанды (Х. Ер.).

БАҚЫТ ҚҰСЫ Бұл тіркес «бақыт, қус сияқты ұшып кеп біреудің колына қонады» деген бейнелеуден туған. Баяғы аруақты ерлерге қонатып бақыт құсы енді бір қара шыбынға айналып, ұшып таздың басына, соқырдың көзіне қонатып болды деп барамын (ШС). Бақыт құс ұшып жүрген қолға түспес. Билеме оны ешкімнің күші жетпес. Қолыңа құдай айдал бір кондырыс, Барал деп мен анаған ұшып кетпес (С. Т.).

БАҚТЫ ТЕНПІ ◎ **БАҚЫТТЫ БАСҚА [МАҢДАЙФА]** ТЕНПІ Өз бағын өзі қорлады, келген жаңсызықты білмеді. Айда-нарға мынаны айт: жеті жылдай ауруына ем конбаса, бақытты басқа тенпен адамның басын жесін, сонда ауруынан жазылады (КЕ). Басқа келген бақты тенпес болар (АТ). — Пай-пай, басқа келген бақытты маңдайға тенпен осы да... Мәскеуден келген сыйлық қой, тәбәрік бермейсің бе? Одан да? — деп қағытты жен-гелері (КӘ).

БАҚЫТТЫ БОЛ! а лғы с. Бағың жансын деген тілекпен айттылады. «Көп жаса, бақыты бол, үбірлі-шубірлі бол!» — деп балама бата бергенім-ай сонда (КЕ).

БАҚЫТТЫ ДА ҚӨЗІ СОҚЫР Бақыт кіcis таңдамайды, бақ, бақыт «не таза», не ақылы азға қонадды» дегенді мезгейді. — Да, болыс кім болды? — деді тेң алдында көлбеп жатқан біреу. — Болысың — Карапаз! — Ой, құдай-ай! Бақыттың да көзі соқыр екен гой,— деді Рай (Ә. Н.).

БАҚЫТЫ [БАҒЫ] АЛДЫИНДА Бар уміті келешегінде, болашақта.— Қалымын, жан ата, Сұлуды да, малды да, Маңдаймын жағған бар, Бақытты менің алдында (Д. Б.). Сіздің бағыңыз алдыңда Ойнап-күліп жүргейсіз (БЖ).

БАҚЫТЫ ҚАРАҢ Бақытсыз. Тазашмен ойнас болып жамандапты, Баян деген бақыты қараң (ҚКБС).

БАЛА БАЛДАН ТӘТТИ, ОТТАН ыстық, құннен жарық, мамықтан жұмысак Ата-анаңың балаға деген мейірі, сүйіспеншілігі туралы айттылады. «Әркімнің өзінің баласынан артық көретіні жок екен гой. Баласы өзіне балдан тәтти, оттан ыстық, құннен жарық, мамықтан да жұмсақ екен гой» деп ойлайды (КЕ).

БАЛА БАСТЫ БОЛДЫ Кеп балалы болды. Балқая баланы үсті-үстіне лепілде-тіп таба беретін, біраздан кейін бала басты бол, етегін жинап алмайтын «салды балақ сары қатының» өзі болуында сез жоқ (С. М.).

БАЛА БЕРСЕ АДАЛЫНАН, АҒЫНАН БЕРСІН! т ілек. Ата-анаға, еліне, халқына қамқор болатын үрпағын, болсын деген магынада.

БАЛА БОЛМАЙДЫ Еш нәрсе шықпайды. Бұзаубақтың жабайы аңқаулығымен пайдаланбақ болатын шыгарсыздар. Бірақ оларыңыз бұл арада бала болмайды (С. С.).

БАЛА КӨТЕРДІ Екі қабат болды, жүкті болды. Бала көтермегендіктен үлгайған сайын қадірі азайып бара жатқан Көпейдің көңлі жүдеу ме, жоқ па, оны Жұман елемейтін (F. M.).

БАЛАҚ ЖУНІ ЖЕТКЕН ЖОҚ Ержетпеген, бойы қатып, буыны бекімеген. Бойың сенің өскен жоқ, Ұғанаң енді қатқан жоқ, Балақта жунің жеткен жоқ (ЕК).

БАЛАҚТАҒЫ БИТ БАСҚА ШЫҚТЫ Болмашы жүрг басынды, қорлады. Менің балам тірі болғанда соның тіршілігінен аужал алыш телміріп отырушы еді. Бақыттарға биттің басқа шыққанын көрмеймісің,— деді кемпір (М. Ә.).

БАЛА ҚҰШАҚТАДЫ д и а л. Собық салды. Колхоз жүгерісі бала қушақтады (Алм., Ен.).

БАЛАЛАЛЫҚ ЖАСАДЫ Білмектік істе-ди, балалықпен әбес іс етті. Далада үсіп

я қасқырга ұшырап жүрсе... япрай, балалық жасамаса, не қылсын (Т. А.).

БАЛА МІНЕЗ Бала сияқты әр нәрсеге сенгіш, аңқау, алаңсыз жал. Бала мінез ойыншы бүрінгілар, Аңқау екен, мазақтап соны сынар. Артқа қарап, ақ бейіл шалға күліп, Абұйырысыз, атақсыз көрге құлар (Абай).

БАЛАНЫҢ ТҰСАУЫН КЕСТИ [ҚЫРҚАТЫ] Сәбідің апайл-тапыл жүре бастаған кезіндегі жасалатын ырым.

БАЛАПАН АШТЫ ЖҮМЫРТҚА шай-қап, балапан шыгарды. Арасында бурғеннің, Торғайлар ашып балапан... Жапырағы жайқалып, Ағашқа бітер түрлі сән (М. Б.).

БАЛАПАН БАСЫНА, ТҰРЫМТАЙ ТҰСЫНА КЕТТИ Әркім өзінше, өз жөнімен. Балапан кетіп басына, Тұрымтай кетіп тусына (Д. Б.).

БАЛАПАН ҚҰСТАЙ ОНДАЛДЫ ТАЛАПТАНЫ, ТАЛПЫНДЫ. Балапан қустай оңдалып, Қанатынды қомданып, Жатпа ұяды қорғанып (Д. Б.).

БАЛА СҮЙДІ Перзентті болды. Шарапа жиып кенеліп, Бала сүйіп, мал жиып, Қерсениң бал құйып, Өмір де сүрер ме екенін? (Д. Б.).

БАЛА ТАПТЫ Туды, босанды. Оның екі қатыны болыпты: олар бала таппапты (К. Е.).

БАЛА [TYSIK] ТАСТАДЫ АЙ-КУНІ ТОЛМАЙ ӘЛ ТУДЫ. «Не бетімді айтайын, Ақбала шошып, бала тастай жаздады...— деп, көршілердің беріне суық хабар тара-тып жіберді (Ә. Н.).

БАЛА-ШАҒАҢНЫҢ ИГІЛІГІН [РА-ҚАТАНЫ] КӨР! алғыс. Бала өсіріп, жұмсақ, қызығын көр, қуанышқа кенел деген мағынада.

БАЛАША [БАЛАДАЙ] МӘЗ ВОЛДЫ СӘБІ СИЯҚТЫ ҚАЛАУСЫЗ, ШЫН ҚУАНОЫ. Өзің үлкен, қылышың, бала-шага, Балаша мәз бол жүрсін тамашага. Экесі ұрысса балага, ол да — достық, Валасы ұрысса әкеге жараса ма? (Абай).

БАЛ [БАЛДАМА] АШТЫ 1. Әулиелік етті, сәуегейлік жасады. Жалғыз жігіт басына іс түссе, ақылынан адасады, Сасқанынан қырық құмалак алғын бол аша-ды (АӘ). Абайға бал ашып берем деп, бақытында атап берем деп сүсылдағ алаканын жаза сөйледі жүр (М. Ә.). Үйіне келіп балдама айса, сенің бак-талаіынса су перісі, су сұлтанының қызы несіп болайын деп түр,— деп түсіпті балдамасына (Ш. С.) 2. Сырттан тон пішті, долбарлар айта салды. «Сібір» деген жалғыз сезден Согушы еді үскірік, Анықтап бір көрмей көзбен, Бал ашыппыз түшкіріп (К. А.).

БАЛ АШТЫРЫП, БАҚСЫ ОЙНАТТЫ Бақсы-балгерге «сәуегейлік» жасалтырыды,

тәғдышын сыннатты. Боз тайлақ жасы толған, қайымаған, Қайғырып мал иесі зар жылаған. Балгерге бал аштырып, бақсы ойнатып, Қалмаған құмалақшы айырмаған (И. Ж.).

БАЛ БАСЫ Бал аштырушиның бал ашқан адамға беретін алғашқы ақысы. Бал басы деп сіздерге, Серіз тіллә беріпти. Тілләмді бер сақау қар, Сары қызын білілті (АБ).

БАЛ БӨБЕК Сүйкімді сәби, балдырган. Сүйсінгенім, өпкенім, бал бебегім балапан (С. Кер.).

БАЛ-БҮЛ ЖАНДЫ Балбырап кетті, жүзі от болып нұрланды; қаны бетіне ойнап шыға келді, қызарды.— Шам дейсін бе? Оны қалай көрдің? — деп жүзі бал-бул жанып, үзін қигаш қасы дірілдеп, қуанышты дауыспен сұрады (З. Ш.). Назгұл жалындай ыстық гажайып бір тәтті сезіммен бал-бул жанып түр (Ә. Ә.).

БАЛДАҒЫ АЛТЫН АҚ БЕРЕН Асыл, еткір қару (мылтық). (Бұл фраза фольклорда көп кездеседі; «берен» — парсы сезі, «болат» мағынасында).

БАЛДАЙ [ТАСТАЙ] БАТАЙП, СУДАЙ СІНДІ Бойқана тарады; (бір нәрсені) мұлдем шемденіп кетті. Село Советінің депутаты С. Жаңбыршинді көріп, тайып тұрды. Осы капустадан түскен табыс оған балдай батып, судай сінді (КТ).

БАЛДЫ БАРМАҚ Берекелі қол; өнерлі, шебер кісі. Балды бармақ астанған, Колхоздағы Әли карт. Енбегіне ел айтқан Алғыстарын мың қабат (З. Қал.).

БАЛ ЖАЛАСЫП КЕТТИ Татуласты, бір-бірімен достық қатынасқа көшті. Оспанның кісіге сойған бір-екі токтысынан жаны шығып тыптырап жүрген Омар сорлы, татулықтың дыбысы шықкан соң ақ, ағаларымен баяғыдай бал жаласып кетті (С. Т.).

БАЛИГАҒА ТОЛДЫ ◉ [БАЛАҒАТ-ҚА] **БАЛЫҒА БАТҚАН** Қамелетке жетті. (Ескі заманда 13—14 жасқа келгенде балыгатқа толды дейді; он үште отау иесі деу де осыдан). Балығатқа толғанда бала— есейгенде шала (АТ). Молдалар балыға батқан әйел баланы күйеуге бермеген қатты обал дейді (С. Т.).

БАЛҚАН ТАУ Алыс, жырақ жер. Түйе, түйе, түйелер, Тұзың қайда түйелер? Балқан таудың, басында, Балдыр қоян қасында (АӘ).

БАЛ СОРҒАН АРАДАЙ Мелшиіп, тапжылмастан қадалып. Гүлден бал сорған арадай күні-түні кітаптан бас көтермейді. Басқа тірлік біткенді ұмытқан сияқты (Д. Ә.).

БАЛТАМ ТАП Халық ойыны.

БАЛ ТАНДАЙ Әңгімені майдын тамызып, келістіріп айтатын кісі; үзілтіп, елді еліктіре ән салатын адам. Бебектей был-

дырлаган бір бал таңдай. Ойнаған жібек қанат желісі қандай! Жұлқына көкте қылыш сұрыса бұлт, Бұлқына акқан селі сезін қандай! (К. А.).

БАЛТА ШАПТЫ Құртты, жойды, та-
мырын кесті. Ескіліктің қалдығы дейтін болсақ, мен ең алдымен осыған балта шапқан болар едім,— дейді Ақмарал (Ә. Сат.).

БАЛТЫРЫ БЕСІКТЕЙ [КЕЛІДЕЙ] ④ ТҮИЕ БАЛТЫР Жуан балтырлы. Қеудесі бір құшқа, балтыры бесіктеі, жасы отызға жаңа толған жалпақ бер, ала көз, қара Марқабой шын алып қайратты (М. Ә.).

БАЛУАН БІЛЕК Алып күш иесі туралы айтылады. Алдында бәсеке деген екі тосқауыл кезең түр. Бірінен өту үшін түгі шыққан жүрек, балуан білек керек (М. Ә.).

БАЛ ШЕКЕРДЕЙ СӨЗ ЖАҒЫМДЫ, үнажды, сүйкімді тіл. Дарға асылар ер ме едін? Қарақаттай көздерің, Қызыл гүунар жүздерің, Бал шекердей сөздерің (БЖ).

БАЛШЫҚҚА БАТҚЫР! қарғы с. Қараң ешсін; болмай бордай тоз.— Бала ма ол! Ол балшыққа батқыр жеті басты пәле гой (Ә. Н.).

БАЛ ШЫРЫН Өте тәтті. Алманың алмұрт-шиенің, Тәттілігі бал шырын. Ден қаласын, бұл бақты, Өсірген екен Мичурин (М. Ә.).

БАЛЫҒЫ ЖЫЛҚЫ ЖУСАТПАС, БАҚАСЫ КІСІ ҰЙЫҚТАПАС Айдын шал-қар көл, дария, сулы алғап туралы айтылады.

БАЛЫҚ БАҚТЫ д.и.а.л. Балық ша-
руашылығын касіп етті. Біз балық бақ-
кан елміз гой (К. орда, Ар.).

БАЛЫ ТАМҒАН ЖАС ҚАМЫС Бұл жерде ақын ете нағіз, жегілмеген, жаңа жекелілден өсіп келе жатқан жасты айта-
ды. Ары кеткен алдағыш, Мени-ақ алда, сөкпейін, Балы тағын жас қамыс, Ормасаныш, көктейін (Абай).

БАППІЕН СӨЙЛЕДІ Әңеімені асық-
пай-саспай, салмақпен жайлап айтып
берді. Назғул байыпты үлкен адамдарша баллен сейлем отыр (Ә. Ә.).

БАРАБАН ҰРДЫ Той-думанның үл-
кен салтанаты туралы айтылып түр. Ойды-
қырды козгалтып, Солқылдатып таутас-
ты. Кім бәрады күй тартып? Кім барабан
үрады (І. Ж.).

БАРА ЖАТҚАННЫҢ БАЛТАСЫН, КЕЛЕ ЖАТҚАННЫҢ КЕТПЕНИН ҚОЙ-
МАҒАН Болмас жерден пайдада табатын;
кісінің бермесін алған. Бара жатқанның балтасын, келе жатқанның кетпениң қой-
маган, жалмауыз! Енді мениң жалғыз аттыма ауыз салдың ба? (КЕ).

БАРАНЫ ҚАШТА д.и.а.л. Үрейі
үшты. Бараны қашып, сейлей алмай түр
(Қос., Жан.).

БАРАР ЖЕР, БАСАР ТАУЫ ЖОҚ [ТАУЫ ҚАЛМАДЫ] Қылар үміт, артар тук айла-амалы жоқ. Қаланың кедейі на-
мыс үшін болса да, жалғыз ғана нан мен сорнага жалданбайды. Ол он бес тиын болса еңбегін айтыш, ақы алады. Ал ауылдан келген барар жер, басар тауы жоқ аш кедей қайтеді (М. Ә.). Қатын-қа-
лаш, қызыл қарын жас баламен барар жер, басар тауымыз қалмады (ЛЖ).

БАРАР ЖЕРІН — БАЛҚАН ТАУ Ең алыс қашықтық, мыңтаганда алыстап барар жерін деген магынада айтылады. Барар жерін — Балқан тау, О да біздің көр-
ген тау (АӘ).

БАРАР КҮН БОЛДЫ Жүретін мезгіл келді; о дүниеге кететін сәт таянды. Бізге барар күн болды, Сізге қалар күн болды (БЖ).

БАР БОЛАРСЫЗ? Сау-саламатсыз ба,
есен-саусыз ба? Алдыңғы тана көз жапалақ сары қызы суды екі аяғымен сабалай аргы бетке қарай жүзе жөнелді де, соңғы кара торсы мойның бүроп кейін қарап, тек судан басын шығарып:— Бар боларсыз, мырза! — деп сәлем берген (І. Е.).

БАР БОЛҒЫР! Жеңіл-желлі, зілсіз же-
ку, кею. Бар болғыр, қор бишара, әкеболып итілік көрсеткен күнің бар ма еді? (М. Ә.). ...Осы тоңып келген болар-ау деп мени де есіркесенші, бар болғыр (М. И.).

БАРҒА [БАР] МӘЗІР, ЖОҚҚА [ЖОҚ] ӘЗІР ④ БАРЫМЫЗ ӘЗІР, ЖОҒЫМЫЗ ЖАЙ Қолдағы бары осы-ақ, аянып қалған еш нарсе жоқ. (Осындағы «барға мә-
зір» ауызекі тілде «барым әзір» түрінде де көздеседі). Есіркеген шалды аяп кетті. Қысылмаңыз, отағасы, барға мәзір, жоққа әзір... Біз ықыласынызға да риза-
мыз (І. Е.). — Шырақтарым, бар мәзірі-
міз осы-ақ болды,— деді қоңыр үнмен,—
басымның сақинасы устап, қастарында бола алмадым (Т. Ә.).

БАРДАН АУЫСАДЫ, БАЛДАН ЖҰ-
ҒЫСАДЫ Бір-біріне қарайласып қол үшін-
нан жалғасады деген магынада айтыла-
ды. Ашы терің жерге төгілсе, төгілер,
менің дәулетім төгілмес, бардан ауысады,
балдан жұғысады, жұзді айдал, бірді жетелейсің (КЕ).

БАРҒАНЫҢНАН КЕЛМЕТІР! қарғы с. Барған жеріңен оралмай қал, сол жаңа опат тап.

БАР ЕКЕНДЕ ЖОҚ ЕКЕН Болған-
болмаган белгісіз. (Ауыз әдебиетінде
колданылатын дәстүрлі тіркес). Бар екен
де жоқ екен, Ертек-өртек ерте екен, Ешкі-
лері берте екен, Қырғауылы қызыл екен,
Құйрықтары ұзын екен (КЕ).

БАРҚАДАР ТАПТЫ Тұрақтап ти-
ныштық тапты. Колхоздан кетсем, мениң
барқадар табам деген жерім де сол сенің
жылдық совхозың (М. Ә.).

БАРМАГАН ЖЕРІ, БАСПАГАН ТАУЫҚАЛМАДЫ Жер жиһанды түгел шарлағы, кезбекен жері жоқ.

БАРМАҒЫН ШЫҒАРДЫ Үш саусағымен ыңғайсыз шашарал істегү туралы айтылады. Адыра қал, мә! — деп, бармагын шығарды (АТ).

БАРМАҒЫНАН БАЛ [ӨНЕР] ТАМ-ФАН Он саусағынан өнер төвілген; бес аспап шебер, көп өнер иесі. Арық қазып алысқа, Асырдым сүйн теніздің. Бармагынан бал тамған, Шебер жігіт дегіздім (О. Ш.). Бұның оның саусағы қүй қағуға, Бал тамған бармагынан домбырашы, Жантерге түсіп отыр мынау дуда (І. Ж.).

БАРМАҒЫН ТІСТЕДІ [ШАЙНАДЫ] Өкінді, аса қатты қынжылды. Ашуланбай қайтушы едің кешке сен, Құндіз еткен еңбегінді еш десең. Зорықканнан еліп кейір аттарын, Бармагыңды өзің қатты тістесен (Х. Е.) Тайман зересі үшін көзі шатынап, бармагын тістеп қалды (З. К.). Туыстағы тұрмыс дерті зығырынды кайнатып, бармагыңды шайнатады (С. Т.). Сирек фонаръдың кара көлеңке соулесінде қолбаңдан жүгіріп бара жатқан Добрушкиниң сиқына қарап (Ержан) ызыланып, бармагын шайнатаннан басқа амалы қалмады (Т. А.).

БАРМАҚ БАСТАЫ, КӨЗ ҚЫСТЫ ЖЕҢ ҰШЫНАН ЖАЛГАСТИ.

БАРМАҚ БАСЫМ ҚАҒАЗ Болмашы, титімдей солем хат қағаз. Ортаға салмай сөздерін, Бармақ басым қағазын, Сәлемдескен заман-ай (Н. Н.).

БАРМАҚ БАТЫРАДЫ Құқай көрсетті, қоқан-лоқылық істеді. Сол бас бұзарлардың берін болмас да, бірер басшысына бармақты батырып койсан, бұл халге жетпес едік-ау (Ф. Мұс.).

БАРМАҚ НАНДИАЛ. Нан көже. Бармақ нанның қамырын қолмен үзіп-үзіп дайындауды (Гур., Мац.).

БАРМАСАҢ БАДАЛ! ◎ БАРМАСАҢ БАДАЛЫП ҚАЛ! ◎ БАРМАСАҢ БАДАЛ [БАДАЛЫП ҚАЛ], ҚАРА ЖЕРГЕ КАДАЛ [ҚАДАЛЫП ҚАЛ]! қарғыс Байланып қал, баруызың қал деген магынада.

БАРСА КЕЛМЕСКЕ ЖІВЕРДІ [КЕТТИ] Қайтып оралмайтында үзақта жөнелтті. Барса келмеске екі жол бар еді, уәзірімді жазасы үшін соған жіберіп едім (КЕ).

БАРЫМТА АЛДЫ қөне. Ертеде же-сір, т. б. дауымен қарсы жақтың малын барынталап шауып алу салты болған. Түбінде сез бола қалса да осыны айтартмыз... Ақымызды бермеген соң барынта алатын әдеттіміз еді дерміз,—деді Ъсмайыл (І. Ж.).

БАРЫН АЛДЫНА САЛДЫ [ТӨКТИ, ҚОЙДЫ] Қолдағысын ірікпеді. Тарту қылыш жалынып, Алдыңа салым барынды (МЗ). Туласын ойлағанда, балаңа қатын өперме, енші берме, барыңды сал-

саң да балаңа орыстың ғылымын үйрет (Абай). Ақылға дана ару жар, Тал шыбықтай бұралған. Алдарыңда, беклерім, аянбай төгіп барымды, Бір шығарайын құмардан (Б. О.).

БАРЫНАН ЖОФЫ ИГІ [ЖАҚСЫ] ◎ БАРЫНАН ЖОФЫ, АШЫНАН ТОҒЫ Tipi жүргеннен ғері құрып кетсін деген магынада айтылады. Жалғыз да туган сүм басым, Барынан жоғым көп игі (АӘ). Барынан жоғың, ашиңдан тоғың жақсы (Макал).

БАРЫНА ШҮКІР, ЖОҚҚА САБЫР Барды азырқанбай, жоққа зар қылмай қанағат ет деген үгымда. Екі ізгі іс бір орында қосылмай ма? Жатқа ал, бір құдайды осындауда. Барына шүкір, жоғына сабыр етсе, Эр пәнде орны жұмақта деген қайда? (М. С.).

БАРЫН БАЗАР ЕТТИ ◎ БАРЫМЕН БАЗАР Қолдағы барға қанағат ету магыннасында. Барымды базар етейін, Өлшеулі емір біткен күн, Нешеулердің жалғызын Жалынан тартып құлатқан (Б. О.). — Барыммен базар етіп, есітіп таза ұстаяу болады гой,— деді Жақылбек.— Не қылар дейсін, осы қалымызбен де сабак беріп келгенбіз,— деді Батыrbай (М. И.).

БАРЫН [БАР НӘРСЕСИН] АЯМАДЫ Ештеңесін жасырмады, барын берді. Біз сізді іздел келдік Баянас деп, Бай айттар бәйбішеге жаяны ас деп. Ішінде осынша ауыл іздел қондық, Үстінде бар нәрсесин аялmas деп (ШС).

БАРЫН СЕРМЕДІ Бар шабыт-құтатымен өнер төкті. (Бұл тіркес көбіне ақын-жыршы, әншілер туралы айтылады). Көптен бері сағынып, Бас қосқансын сендермен, Барымды бүгін сермейін, Бықыласың мен тындасаң (Б. О.).

БАРЫП ТҮРҒАН Нагыз шектен шыққан.— Сәрсенбай барып түрган су жүрек екен, біреу жеп қоятындаш шегіншектей береді. Аяғын баспайды. Зып беріп моланың есігінен кіріп кеттім,— деді Біләл (С. О.).

БАС АЙНАЛДЫ 1. Ауырғандықтан пайды болған әлсіздік. [Абай] жүрейін десе, көзі қарауытып, басы айналып құлап қалады. Бұның ауруына қарап, көшпей отыруға болмайды (М. О.). 2. Елітті, еркінен айрылды. Астарлы өзіл айтып, шымыр саусақтан ұстап, сыр тартудын орнына Розаның балғын денесінен ескен жас лебіне балғып, басы айналады (Т. А.). 3. Мәктанды, масаттанды. Табыска басың айналды ма? (АТ).

БАСА-ҚӨКТЕДІ ◎ БАСА-ҚӨКТЕП КИРДІ Қийн-жарбы, еш нәрсеге қарамады; басынғандық, зорлық көрсөтті. Атты әс-керлер жолындағы елді баса-қөктеп бет-бетімен етіп жатыр (Ә. Ә.). Машина шүңқыр демейді, ой-қыр, арық демейді, баса-қөктеп оқтың жылдамдығындаш үшады (С. Е.). Жолындағының бәрін, әй-шайға

қарамай жапыра кірді. Сотқар кісі... қарапы үйге баса-көктеп кіріп келе жатты (Ә. Н.).

БАС АЛДЫ Дән салды, масақтанды. Жақындаған тегіс бас алған тары тақта болып, масақтұмсықтары дән ала бастаған (Ж. А.).

БАС АЛМАДЫ [АЛДЫРМАДЫ] Бас көтермей істеді. Кітап оқуға едістендеріп алғаннан кейін, оларды бас алдырмай оқудан сақтандыру керек (ХМ). Кітаптан бас алмай, үнсіз бір соңыдай сарылып отырып күз салқынын сезеді (М. Ә.). Қол жуып, асқа отыруларын өтінгенде, Абай танертешнен бас алмай, бір қыбыр етпей үздіксіз оқып отырган кітабын жауып шетке қойды (М. Ә.).

БАС АМАН БОЛСЫН! тілек. Бір аяулы малы, мұлкі жоғалғанда я үрланғанда көніл жұбату үшін өздерің аман болыңдар деген мағынада айттылады.

БАС АМАНДА Ден сауда, тірлікте, сау жүргенде, жайшылық кезде.— Мынау маңайдағы ел жұтап қырылып жатыр. *Бас аманда* пішенинді шабатын, құдышынды казатын, малынды сауаратын, барып-келуіне жүретін сол ағайын болатын (М. Ә.). *Бас аманында* енді әүлиелік құрмасқа ант етілті (КЕ).

БАС АМАНЫН ҚӨКСЕДІ [ОЙЛАДЫ] Өз басының ғана аманығы үшін қам жеді. Бозбаласты бошалаң, Батыры қөксер бас аман (Д. Б.).

БАС АРАЗДЫҚ Өзара келіспеушілік, қыргы қабактық, өшпендейлік. Бұл елдің бокысы Тәекежан да жаман. Ол Оралбай мен Базаралыға *бас араздық* арқылы өш болғанмен, ұлықта қарсы наразылық ашууды тоқтата алмады,— деп Ояз қорытынды шығарды (М. Ә.). Менің сізбен ешкандай *бас араздығым* жоқ, айтсам жөнін айтам (М. И.).

БАС АСАУ 1. *Басына жүген кигізбейтін (салғызбайтын) тарпаң, тінезді жылқы.* 2. *Мінезі шатақ, айтқанға көнбейтін адам.* Мұндай ма едің, ана күн, Мұның қалай, батыр-ау? Үш күн арқаң босаса, Вола қалдың *бас асау* (Абай).

БАС АСАУЛАНДЫ Бұлғынды, ырқына қөнгісі келмелі, үркектеп қашқалақтады. Мескара, Тамиға сен онша бас асауланба (М. А.).

БАС АУЫРТТЫ Іғырын шығарды, мезі *етті*. Балалар шулаң бақырды, Ынтасы — даусын білдірмек. Қонақтың күйін қашырды, Басты ауыртты көп дүрмек (Абай).

БАС-АЯҒЫ ЖИНАЛДЫ Тегіс келді, төрт көзі түгел болды. Жер астына түсіп болып, соң шахтаниң тубіндегі жұмыскерлердің *бас-аяғы* жиналатын үйшікте жиналып қойған ағаш сәкілерде отырдық (С. С.).

БАС-АЯҒЫНА [ТҰЛА БОЙЫНА] ҚӨЗ ЖҮГІРТТІ [ҚАРАДЫ] Бой-басына түгел қарап шықты. Мырқал оның *бас-аяғына* қөз жүгіртпі: — Так, так, езің адам болғалы тұр екенсін, ә! — деп еді, Сайран мырс етіп: — Немене мен қазір адам емеспін бе? — деді (Ә. Ә.).

БАС-АЯҒЫ ТҮЗҮ *Он екі мүшесі аман, дені сау; ақыл-есі дұрыс.* Мағрипанның *бас-аяғы түзү* бала болған сон, маңайындағы жақсы да, жаман да құда болғысы келеді («Айқап»).

БАС БАЙЛАДЫ Өз басын қандай болса да қынышылықтан аямады, белді буып, тікелей кіріспек болды, бел байлады. ...Сондықтан хауіп тұған күндерінде, бір сен ушін (Москва) өлімге бас байлаган (Ж. С.). Ел жата дүрілдегіп тимек болып, майданға не де болса байлагап басын (С. Б.). *Бас байлагал* тәуекелмен жау штабта, Өткізіп әр сағатын жан қыспақта, Дәл хабар біздің жаққа жеткізеді (ҚӘ).

БАС-БАСЫНА ТОЗДЫ *Бет-бетіне кетті, бытырады, тарады.* Алдына келген жақсының, Қадырын оның біле алмай, Қадыр-құрмет қыла алмай, Артында қалған жамандар, *Бас-басына тозбас па?* (Б. Қ.).

БАС БӘЙГЕ *Бірінши жүлде, маңдай алды сыйлық.* Алға батыл өрледің, *Бас әйгіні бермедин, Құтты болсын төрінде Ұлы Ленин орденің* (Ш. С.).

БАС [БОЙ] *БЕРМЕДІ* *Бірқына жүрмөді, көнбебі, мойын ұсынбады.* *Бас бермейін дегенді, Жалғыз жардан құлатты.* Мал бермейін дегеннің, Жалғыз тайын бері алды (Д. Б.).

БАС БОЛДЫ 1. *Алдыңғы, бірінши қатарда жүрді.* Бала болдың, жас болдың, Жалғандықта ермедин. Төре болдың, *бас болдың, Қекірепінді кермедин* (Абай). 2. *Бір нәрсеге басшылық етті, басқарды.* Қарашан айтты бұл сөзді «Ногайлының қайраты Қырық жігітке бас болып, Алшыоразға жолық» деп — Келмембет ерді бұйырды (ҚамБ).

БАС БҰЗАР *Бұзақы, сотқар, тентек адам.* Күресіп онымен де кедей табы, Дүшпапаның жоғалтуға арадағы. Аластап *бас бұзардан* сойқандыны, Адымдал келе жастыр колхоздағы (И. Б.).

БАС БІЛДІРДІ *Асайды үйретті; көндирил.* Ішуге бал қымызын байлагап мыңын, Колхозның қарсы алғын тұр алақайлан, Асауын *бас білдіріп үйретем* деп, Оңтайлы жастарым жүр күліп-ойнап (ХА).

БАС БІЛМЕЙТИН 1. *Асай, мініске үйретілмеген.* Кейбір жұлдыз әуеде ай сеқілді, Кей жаман *бас білмейтін* тай секілді. Келген жерден өлеңді қоя беріп, Баласы жақсы ауылдың қай секілді (Айттыс). 2. *Әлі жөн, бағыт біле, үйрене қоймаган.* *Бас білмейтін* баласын, бас жібін үзіп аларсың (АТ).

БАС ДЕСЕН, ҚҰЛАҚ ДЕЙДІ Сөзді жөндең үқпайтын, дұрыстап байымдай алмайтын, орынды жауабы, сөзі жоқ кісі туралы айтылады. (Мұнын орнына кей уақыт «саңырауга сәлем берсең, атаңың басы дер» деген фраза жура алады). Осы шіркінді кайтемін, бас десен, құлақ деп тұрып алады (АТ).

БАС ЖАРЫЛСА, БӨРІК ПІНДЕ Жария болмады; жабулы қазан жабуымен қалдырылды. Же, ерекшімей-ақ, қой. **Бас жарылса, бөрік ішінде;** шегің шықпас. Айтқандары істеп, дауласпай, төбелерің нен тік тұрып күтіңдер,— деді (М. Ә.).

БАС ЖАРЫП, КӨЗ ШЫҒАРЫП БАРАДЫ Ешкімді тыңдамай, өз дегенін істеді, тентектік жасады, дегенге көнбейді. Ақсақал-ау, мына завучын бас жарып, көз шығарып барады. Мектепті казармаға айналдырымақ... Кеп алдында бас салып тілден, алтархамды түсірді,— деді Жауынбаев Күдеріге (М. И.).

БАС ИДІ 1. РАЗЫЛЫҚ БІЛДІРДІ; көрсетілген құрметке ілтипат билдірді. Әнші әнін аяқтап, залдағыларға бас иді (К. Ж.). **2. МОЙЫНСҮНДЫ, КӨНДІ, АЛДЫНА ТІЗЕ БУКТІ,** бағынды. Бірлігі бар, арманы бар, ойы бар, Бұл — Корея **бас иетін** ел емес (Ж. С.). Өрсі қатты тарылды, Ел қорғайтын ерлердің, Аяғына барып **бас иін**, Алдияр деп жалынды (Жамбыл).

БАС ИЗЕДІ 1. КЕЛЕСІМ БІЛДІРДІ, МАҚҰЛДАДЫ, құлтады. Білімділер сөз айтса, Бейті атындаған ақылдан, Өзгелер басын изейді, «Эрине» деп мақұлдан (Абай). Он екі мың жылдықтың бар Игліктін әдей келуін уміт етпейтін елдер мұнысина қатты риза болып **бас изесін қалысты** (Ф. М.). **2. БАС ШУЛҒЫП ИШАРАТ ЕТТИ;** амандасты. Орнынан тұрып сәлем берудің орнына басын изей салды да, әнгімесін соза берді (Т. А.). Зенбірекшілердің сәлемін **бас изеп қана**, салындау алған Скориковте ашу барлығы байқалады (Ә. Н.).

БАС ИМЕДІ БЕРИЛМЕДІ, БОЙ БЕРМЕДІ, бағынбады, тізе бүкпелді, кешірім сұрап аяғына жығылмады. Қатал ажал із салса да көңілге, Бой бермейміз, бас имейміз елімге (С. Маш.). Жабыға тоқым салма жалы бар деп, Жаманға басынды имемалы бар деп (А. Қор.). Құн еткенше, тұн еткенше. Дүшиш жолын бегеді ерлер, Тізе бүгіп күнелткенше, Деп бас имей өлеңдер! (Ж. М.).

БАС КЕСЕР ҚАРАҚШЫ, ЖЕНДЕТ. Ажалдан бас тартпайтын өңкей бас кесерлер (Б. Тұр.). Ұрыс тағдыры минаниң дәл мезгілінде жарылуында, айтпегендеге бізден үш ессе кеп бұл **бас кесерлерге төтеп беру** мүмкін емес (Ж. С.).

БАС КЕСПЕК БОЛСА ДА [КЕССЕДЕ], ТІЛ КЕСПЕК ЖОҚ Салттан, жолдан аттау жоқ. (Ештегенден тайынбай бетіне айтып салу туралы айтылады).

БАС КЕТЕДІ Өмірін жояды, өлеңді. Жатқан сырды айтпаңыз, Жамандық қыласа, бас кетер (ШС).

БАС-КӨЗ ВОЛДЫ БАСШЫЛЫҚ ЕТТИ, басқарды; көз қырын салды. Үй іші, шаруасы жайрап жатқан, Адам жоқ **бас-көз болып** оны бақшан. Шешесі ғайышы бол жүруші еді, О дағы жазғытурым қаза тапқан (С. Т.). Абайдың өзі келетін мал-дүниенің бәрін әбден сайғын женелткен соң гана келмек. Оған шейін мұндағы істерге Баразалы, Жириене бәрінің де **бас-көз болының** сұрады (М. Ә.).

БАС-КӨЗ ДЕМЕЙ АЛМАЙ, жаны ауырар демей; еш нарсанің байыбына бармай, алды-артына қарамай. Үйдің есігіне шегініп келе жатқан Кәмеш артында тұрган үзын кесеуге қолы тигенін сезді де, шашаң кетеріп алыш, **бас-көз демей**, алыш адамға сілтеп қалды (Ж. Мол.).

БАС КӨРСЕТТИ 1. КЕРІНДІ, КӨЗГЕ ТУСТІ. Жүртпен бірге Асқар да бас көрсегін шықты (С. М.). **2. ҚАРСЫЛЫҚ БІЛДІРДІ.** Оразай мен онын әр үйде отырған балалары, бауыр-туystары, қатын-қалаштары **бас көрсету** былай тұрыны, іннен інге тығылды (М. Ә.).

БАС КӨТЕРДІ 1. ОРНЫНАН ТҰРДЫ, үй-қыдан оянды. Төсектен **бас көтерісімен** Зейней төбеле сәл-ақ жетпей тұрган шарайнаның алдына келді (Ө. Қ.). **2. ЖАЗЫЛДЫ, АУРУДАН АЙЫҚТА.** Байбосыновтың аурудан қалжыраган анысы бір айдан асқанда барып **бас көтерді** (Ө. Қ.). Ауру басын кетеріп, тамаққа қарапты (АТ). **3. ҚАРСЫ ТҰРДЫ, ҚАРСЫЛАСТЫ.** Тәуелді жүртты қанау қауым мүшелері болған шаруалардың феодалдарға қарсы **бас көтеруін** туғызыдады (ҚССРТ). Халық бұқарасы патша үкіметіне қарсы **бас көтеріл** ереуіл жасауда еді (С. К.). Бірақ Елек уезінде қазақ әйелдерінің **бас көтере** бастиғаны аздаپ сезілді. Бірақ оларға қазақ тілінде үйретуши, бастық жоқ. ...Бұл жерде де көп катын алу бар екен (С. С.).

БАС КӨТЕРЕ АЛМАДЫ ҚАРСЫЛАСА АЛМАДЫ; қарсы куреске шыға алмады.— Егер патшалық жеңесе, ол ереуілдеп аскындаш кетеді. Революция ол шакта бас көтере алмайды,— деді Павлов (М. Ә.).

БАС КӨТЕРЕР [БАС КӨТЕРГЕН] АДАМАЫ [АЗАМАТЫ, КІСІСІ] Қолынан іс келер, басшылық етеп алар. Мәңке бұл ауылдағы бас көтерер азаматты жыны алды, үзақ ақылдақсаннан кейін бұлар мықты бір байламға тоқтады (Ә. Н.). Аулындағы бас көтерген адам — Байтай Аманов (С. К.).

БАС КӨТЕРТПЕДІ [ҚАРАТПАДЫ] Мұршасын келтірмеді. Оқ құні бұрыннан қарқында, аитығып келе жатқан жауды жерге жапсырып, **бас көтертер емес** (Б. Мом.).

БАСҚА БӘЛЕ ТІЛДЕН Не нарсе болса да тілінен табасың, деген мағынада. «Бас-

қа бәле қайдан?» деген менің сұрағыма ол «басқа бәле тілден» деп жауап берді (ШС.).

БАСҚА КЕЛГЕН ПӘЛЕДЕН, БАСТАН ҚҰЛАҚ САДАҒА ◎ **БАСЫНЫҢ САДАҒАСЫ** *Бас аман қалғанына риза болу мағынасында айтылады.* — Олай деме, шүкірлік ет, құлыным. *Басқа келген пәледен, бастан құлақ садаға.* Бір басқа бір көз жетер. Сенен айырылғанда экен екі көзінен айырылатын еді (F. Mұс.).

БАСҚА, КӨЗГЕ ТӨПЕЛЕДІ ЖұДЫРЫҚТЫ астына алды, сабады. Жігіт (алыстан айғайлап): *Қырамысындар, өздерін, шетімізден. Не жазығымыз бар саған келмей жатып басқа, көзге төпелеп.* (Билер айрып қарайды). Қай басынғаны бұл! Қоя берші, сонау отырган биге барамын (М. Ә.).

БАСҚА КІРМЕДІ МИЫНА ҚОНБАДЫ. — Хаттарды жыртып тастады деген сөз менің *басыма кірген* емес... — деді Сагит (М. Ә.).

БАСҚА ҚЫСЫМ ТҮСТИ ҚЫНЫШЫЛЫҚ көрді, басына құн туды. *Басқа қысым түскен соң, Қайрылмластай құн болды Қатын менен балаға* (М. Ә.).

БАСҚАН [ОТЫРҒАН] ЖЕРПНЕҢ ШӨӨП ШЫҚПАСЫН ◎ **БАСҚАН АЯҒЫ КЕЙИН КЕТСІН!** қарғыс. *Ici onqbasyн, қырсық-кесір арылмасын!*

БАСҚАН ИЗДЕ БЕЛГІ ЖОҚ Өткен өмір белгісіз, із-түзсіз. *Басқан изде белгі жоқ,* Өткен күндер енді жоқ, Қорғендейміз әлгіде (I. Ж.).

БАСҚАН ИЗ — КӨРГЕН ҚЫЗЫҚ ◎ **КӨРГЕН ҚЫЗЫҚ — БАСҚАН ИЗ** *Көрғен қызық басып өткен из сияқты.* Жас қартаймақ, жоқ тумақ, туган өлмелек, Тағдыр жоқ өткен өмір қайта келмек. *Басқан из — көрғен қызық артта қалмақ* (Абай).

БАСҚАН ИЗІМ АРТЫМДА ҚАЛСЫН Эзіл, қалжың түрінде, өтірік қарғанғанда айтылады. Нұргали — аңғал, балуан құбы. «Желкемнің шұңқырын көрмейін. *Басқан изім артымда қалсын.* Тілім мұрнама жетпесін» — деген құлықтарды шын антқа балап, кабылдай береді (F. Mұс.).

БАСҚАН ИЗІН БІЛДІРМЕДІ *Істегенін сездірмейді.* *Басқан изін білдірмей жүретін, айлалы, епті Тәнірберген де татар байныңың тырнағына түсіп қалатындақ-ақ, оның алдында етек-жөнін жиып отыратын* еді (Ә. Н.).

БАСҚАН [БАСЫП КЕТКЕН] ИЗІНЕ ТҮРМАЙДЫ [ТЕҢ КЕЛМЕЙДІ, ТЕНГЕРМЕЙДІ] *Тені емес; оның қасында түк емес, оған айырбастамайды.* — Карапазаңдай бола алмайсындар. Оның *басқан изіне де түрмайсындар*, — деп бұрқылдаш, балықшылармен сейлеспей, тұрды да, жүре берді (Ә. Н.). Дүниеде тірі жүрсем не көрмеймін, Алаштың несін алым, не бермеймін. Арғында алты шекті алпыс мырза, *Ізіне басып кеткен тенгегермеймін* (Құж.).

БАСҚАН ИЗІНЕ ШӨӨП ШЫҚПАЙДЫ *Кү, арам, инеті теріс кісі туралы айтылады.* *Басқан изіне шөөп шықпайтын* қу өзі (АТ).

БАСҚА ТЕПТІ БАГАЛАМАЙ ӨЗІНЕН ҚУДЫ деген мағынада айтылады. Мекіреніп Қүрекбайдың басынан бақайына дейін шолып етті. — *Басқа тенсе кетпейтін ырысымың* гой (С. О.).

БАСҚА ТҮССЕ, БАСПАҚШЫ *Көрер ауырлықта, бейнетке көнү, көндігу мағынасында айтылады.* *Басқа түссе, баспақшы.* Үәли бұрын төзе алмас талай қорлықта да көнді. Ол бір тәулік нәр таттай әбден ашыққан соң, жүрек жалғаудың қамын іздеді (Т. А.).

БАСҚА ТҮСТІ ДУШАР БОЛДЫ. — Тәуекел, не осы суды ішіп өлейін, айтпесе басқа түсken бәлені көрейін, — деді жігіт (ҚЕ).

БАСҚА ҮРДЫ ҚАЙТ ЕТТІ, ҚОР ЕТТІ. *Хан емессің қасқырысың, Кас албасты басқырысың, Достарың көліп табалап, Дүшпаның сені басқа үрсының* (М. Ә.).

БАСҚА ШАУЫП, ТӨСКЕ ӨРЛЕДІ ӨРЛІК, АСТАМДЫҚ МІНЕЗБЕН ҚЕКІРЕК КЕРДІ. Бітпеймін деп *басқа шауып, төске өрлеген Матай бауырыңмен бітім талтың ба, түге?* (М. Ә.). Өзім де *басқа шауып, төске өрледім, Қазаққа қара сөзге дес бермедин. Еңбегімді білерлік еш адам жоқ, Тубінде гыныш жүргенді теріс көрмедин* (Абай).

БАСҚА [ТӨБЕБЕГЕ] ШЫҚТЫ *Менсінбеді, санаспады.* — Сіз әрі аңқаусыз, әрі момынсыз, — деді ол Құдеріні қайрап, — Әділбеков басыңызға шығып барады. Қазір директор сіз емес, ол болуға қалды, — деді (М. И.). Жұнис айғай салып: «Уа қайдасың, Қарсақ, Борсақ, Олжай-Қарсақ, шығағой олай болсал Асқан екен бұл Борсақ! Тамам елдің тәбесіне шығып, қатынына шейін басыма ойнатайын ба?» — деді (М. Ә.).

БАС ҚОЙДЫ 1. ҚУНЫГА İШІП-ЖЕЙ БАСТАДЫ. *Міне, сол Оразбайдың жасағына барымыз!* — деп Әзімбай Әйгерім үсынған қымызыға жаңа *бас қойды* (М. Ә.). Өздері де аттарынан түс-түсे қалып, аттарымен таласқандай, суга *бастарын қойып көмейлери*н дүрсілдете жүтты (С. С.). 2. *Жатты. Жастыққа бас қойды* (АТ). 3. *Тілек тіледі.*

БАС ҚОСТЫ [ҚҰРДЫ] ◎ **БАСЫ ҚҰРАЛДЫ [БІРІКТІ, ҚОСЫЛДЫ]** 1. *Бір жерге жиналды, мәжіліс құрып, кеңесті.* Ортамызда ежелті жырау отыр, Барлық ақын *бас қосқан* мынау отыр (Жамбыл). Мұнда Аргын ағадан Каракесек жақсысы бар. Ойдағы, қырдағы Керей атаң баласы бар. Өрдегі, ылдидарғы Найман азamatы да *бас қосып* отыр (М. Ә.). Сәндібек үйіндегі *бас қосу* Галяны ауыл жастарымен біраз жақыннатып тастады. Қазір олар бұрынғыдай жатырқамайды (Т. А.). Колхоз конторының алдында халық көп. Жиналыс емес, газеттегі мақаладан кейін халық өзөзінен *бас құрап* жиналып қалған тәрізді

(Т. А.). 2. *Бірігін тұрмыс құрды, үйлі-бараңды болды.* Фаны оны еркелетіп, айналып-толғанды. Қарындастының Зарқұммен бас қосқанын, жаңа өмірін құттықтады (Ж. А.). Біріннің кенже ұлың, біріңің кенже қызың үй тұргызып бас қосқалы жатыр (Ф. С.).

БАС ҚҰДА Жолы үлкен құда. Жиналған құдалар бас құданың сезін үйіп тыңдады (С. Ад.).

БАС ҚҰСТЫ диял. Егін сабақ шыгарды, бас тартты. Имаштың тарысы басын құсыпты (Қос., Жан.). Егініміздің бас құспагандары да бар (Қ. орда., Арап).

БАС МАМА БИЕ Үйірдегі кексе бие, өрбіген урлағы үйірде көп бие.

БАС ПАНА Лекер етуге жарайтын үй; лашық, курке, итарқа сыйылдылар. («Пана»— парсы сезі, коргау мағынасында). Берсөң бер, бермесең қой бас панаңды, Сонда да тастамаймын астанамды. Өлеңнің отын жағып жылтыармын, Өзімді, қатынымды, жас баламды (Қ. А.). Жанпейісте қатын да, бала да, бас пана да жоқ (М. Ә.).

БАС ПАНАЛАДЫ Басын қорғады, аман сақтады, тығыла тұрды. Бала мен әйелді асырау, наң табу, еңбек істеге, бас паналай еді... (А. Т.). Казірше тогайға туспін бас паналай тұр (АТ).

БАС САДАҒА Бастан құлақ садага; аман қалғаныңа құдайға шүкір.— Япирай, ә?! Біздің ауылда да басы амандар келіп жатыр. Ол, бір қол, бір аяқ, бір көз деңгендегі бас садағасы болды гой қазір... (Н. С.).

БАС САЛДЫ Олай-былайға қаратпады, бұлтартпады, шап беріп үстай алды. Тұр еді бір инженер ақ сақалды, Нұрланды ең алдымен сол бас салды (Қ. А.).

БАС САУФА СҰРАДЫ Бас амандығын, құтылуын тіледі. Уа, мына бәледен бас сауға сұраңдар, бас сауға (Ф. М.).

БАС САУҒАЛАДЫ Қара басының қасын, амандығын ойлап қаша (қашқалақтай) қорғанды, жеке басын қорғады; басын алтын қашты. Мен отқа күймей отырмын ба? Жан күйерім екесін, бас сауғалайын деп не едің?— деді Тәкежан (М. Ә.). Сен неге үндемейсін, әлі де бас сауғалап отырмысың? (М. И.). Жұман... бас сауғалай бастады да, онысина қойған жоқ, бармағын бастырып қол хат алды (Ф. М.).

БАС СҮКТЫ 1. *Бір жерге барды, кіріп аялдағы.* Қазір Абай үлкен Семейдің базарын аралап жүргелі сағаттан артық уақыт етті. Әуелі Плещев, Деров, Тухфатуллиндер магазиндеріне кіріп, бас сұғып шықты (М. Ә.). 2. *Өзгөнің ісіне көлденеңнен кірісті.* Қалыс біреудің жұмысина араласпа, бас сұқна (АТ).

БАСТАН АСАДЫ Өте көп, толып жатыр деген мағынада айтылады. Жұмысшылар талай көпір жасады. Борлытебе жаңдауларын қашады. Сонымен де біте қойған арна жоқ, Жұмыс шіркін әлі бастан асады (Х. Ер.). «Ой, рақмет!» деді Мырқал ішінен, бір пәледен күтілғандай куанып.— Енді айта берсін, басқа шахтадының былығы басынан асып жатқанда, ондай ұсақ нәрсені Орлов елей қоймас (Ә. Ә.).

БАСТАН АЯҚ Бәрін түп-түгел. Тірліктері істерін, Қараңғы көрге кірген соң, Бастан аяқ сұралар (Үш ғас. ж.). Қолымға аузын аштым кілтін алғып, ішіне қарай бердім назар салып, ішінде кітап та бар, қағаз да бар, Тексердім бастан аяқ көп актарып (С. Т.).

БАСТАН БАҒЫН ТАЙҒЫЗДЫ Бағынан айырды. Тайғызды бастан бағымды (Д. Б.).

БАСТАН ЕРІК КЕТТИ Тәүелді болды, бағынышты халғе түсті.— Ұа, жұрт!— деді,— қараңғыға қамалғанда, жауыздар сорып қан алғанда, майдан билік, бастан ерік кеткенде, атын есіткен еріміз еді (Б. М.).

БАСТАН КЕШІРДІ [ӨТКІЗДІ] Өмірдің үстіңкүсүгін көрді; көп օқиғаны көз алдынан өткізді. Жасыбай талай қуаныш пен қүйіншіті басынан кешірғен (С. О.). Тәуір көрдік сөздерді, Пәленше мырға ердеген, Қызықты бастан өткіздік, Ғажайып әрбір көрмеген (XVIII—XIX ғ. қаз. ақындары).

БАСТАН ҚҰЛАҚ САДАҒА Бас аман болса болды мағынасында. «Бастан құлақ садага» деп молда астындаға атынан және айрылып жаяу үйіне қашты (С. Т.). Бастан құлақ садага дейім де, Нұртайға шаң жуытпадым.— Нұртай Хаировнен байланысты деген сез миыма қонбайды деп отырып алдым,— деді Елемес тергеушіге (С. О.).

БАС ТАРТТЫ Мақұл демеді; қарсылық білдірді, ықылассызық көрсетті. Жігіттекен айып кесіп, мал әперетін болды. Оның үстіне Оралбайдан Керімбаланы айрып, Каракесекке жөнелттін болды. Жігітек оларға пана болудан бас тартты (М. Ә.). Оның үстіне Сапаров партком секретары болуды кімнен сұрапты? Коммунистер сайдады, бұл бас тартпады (З. Қ.). Мен ерінбеймін, бас тартып, қызметінен сендердің. Тек сейлекен сезім жөн болса (III. Ж.).

БАС ТЕРИСІ КЕЛІСПЕГЕН Бас әлнеті, пішімі келіссіз, үсқынсыз. Сэтекең үйіндеғі молда бас терісі келіспеген неме еді (Б. М.).

БАС ТЕРИСІ САЛБЫРАДЫ Үнжыргасы түсті.— Шай дайын, турмаймысың?... Бірақ наны құрғыр тағы жетпейді,— деп бағанағы тері тарамысы жиырылып, бас терісі салбыраған күнде тағы дыбыс берді Жемила (М. Ә.).

БАС ТОҒЫЗ Ескілік кәде бойынша берілетін сыйлық. Алғашқы айтқан билігің екен, әділдігің үшін жолына нар бастаған тогыз байлаттым, бұдан былай сенің сыйбағаң бас тогыз болсын! (Ш. С.).

БАС ТІКТІ [ҚИДЫ] ◉ БАСЫН АЖАЛҒА [БӘЙГЕГЕ, ӨЛІМГЕ] ТІКТІ Жанын пида, қурбан етті; нар тәуекел етті; саудага салды. Қорғауга махаббат — достықты, Ер Нәүпіл ажалаң бас тікти. Таңқандап шығуға бел буды, Қоршаган зұлымдық, қастықты (Ш. Мұх.). Халық үшін бас тігіп. Ат құйрығын тарады. Дүшпанынан тайсалмай, Қасқайып қарсы қарады (О. Ш.). Байлау біреу-ак, не Абайды аман шығарып ал, күле жайнал беріміз елең қайтамыз. Немесе, Базаралы бас қылды да, осыдан ел бетін көрмей айдауға кетеді (М. Ә.). Неліктен әлгі жігіттер болмаши ақшага бола басын бәйгеге тігеді (ЛЖ.).

БАС ҰРҒЫЗДЫ [ҰРДЫ] Аяғына жықты, бағындырды; жалынды, әжалбарынды, аяғына жығылды. Жанды тәнге бас ұрғыздық, еш нәрсөн көнілменен қарамадық (Абай). Сатып алған, жалындып бас ұрып алған болыстық, пеп биліктің ешбір қасметі жоқ (Абай). Селкілдең келіп жығылды, Аяғына бас ура (Абай). Қастығын жасырып, Келмесе бас ұрып. Алтынтар, акбалдақ Сондайдың сазасы (І. Ж.).

БАСЫ АЙДАУДА, МАЛЫ ТАЛАУДА Шапқынышылыққа ұшырау деген мағынада айтылады. Егер далада жүріп қазақтың айғыры кісіненесе, менін қорадағы биелерім құлын тастайды. Айғыры кісінегенің басы айдауда, малы талауда болады — депті (Ш. С.).

БАСЫ АЛТЫН, Қ...! КҮМІС Ертегі мен жырларда асыра мақтау үшін қолданылады. Шөгрілінің тауына келген халде, Патшаның бір киікке келді кезі. Бұл киіктің басы алтын, қ...! күміс, Патша оғыра алады үлкен жұмыс (М3).

БАСЫ АЛЫНДЫ ◉ БАСЫН АЛДЫ Өлім жазасына ұшырады; өлім жазасын берді, өлтіріді. Хан қызының көңіліне бір де бірі жақпай, сыйлық экелген кіслердің басы алынады (КЕ). Жалаңаш елден шықкан бір сорымын, Жалғыз-ақ уміттімін рақымынан. Басымды алар болсаң жылдам алышы, Ұзығырық етіп барады табанынан (Ш. Ж.). Атам деп тигізе алмаса, басын аламын,— деп жар салады (КЕ).

БАСЫ АМАН, БАУЫРЫ БУТИН Уайымсыз, қайғысыз, төрт жары сай. Сен езінді өзің аяп... басы аман, бауыры бутін кісінше бейжай жүрсөң дары, бөрібр жаралы жырытың жанынан жел ызғын, өлген ініндең орны үңірепейді де тұрады (Ә. Н.).

БАСЫ АРТЫҚ Керектен тыс, қажет-сіз, бос жүрген. Бізде осындаң басы артық пәндер бар (З. К.). Қарауындағы

адамдарын он саусағындағы билетін Назаренко көп ойланған жоқ.— Қазір бізде басы артық кісі жоқ. Қырман күзетіндегі өзіңнің әкесе барып айт, бір-екі күн сендерге көмектессін,— деді (Ә. Ә.).

БАСЫ АУҒАН ЖАҚҚА КЕТТИ [ТҮРДА ҚАШТА, ЖОЛҒА ШЫҚТА] Қайда болса сонда, бағытсыз жүре берді, қаңғырып кетті. Сол түрк тасқа мінген кезімді ойлан отырсым, бұл күнде жүргегім зырқ ете қалады. Мезі болатының соңшалық, аттан қарғып түсіп, басын ауған жаққа тұра қашқың келеді (Б. С.) ... Азанда ыс-қақ бәрін шегіп алыш, басы ауған жаққа қарай жолға шығып жүре беріпті (КЕ).

БАСЫ АУЫРЫП, БАЛТЫРЫ СЫЗДАДЫ 1. Ауырып, сырқаттанып қалды; жаңы қысылды.— Қалқам Әбіш, әжең сені де көп ойлады гой, марқум... Басы ауырып, балтыры сыздаса серігі жоқ, бұтадынан үзілген мәүем еді, дегеніне жеткенін, пісіп толғанын, әкесіндей-ақ аңсаушы ем,— деп, көп курсинетін (М. Ә.). Қазақ дene қызы қөтерілсе, басы ауырып, балтыры сыздаса, шай ішіп терлейді (Е. О.). 2. Жаны ашыды, қайғырды. Сен үшін басы ауырып, балтыры сыздап отырған кісі жоқ (АТ).

БАСЫ АШЫҚ 1. Ап-айқын, даусыз, ешкімнің таласы жоқ. Бұл жұмыс барымтага да, партияға да жанаспалты, басы ашық үрлек,— деді Қоқыш (М. Ә.). 2. Бос; ешкімнің ортақтығы жоқ, қолы тимеген.

БАСЫ ЭҢҚІ-ТӘҢҚІ [ДАЛ, ДАН] БОЛДЫ ◉ БАСЫ [МИЫ] ҚАТТЫ ◉ БАСЫ ҚАНҒЫРДЫ ◉ МИЫ АШЫҚДЫ ◉ ШАҚШАДАЙ БАСЫ ШАРАДАЙ БОЛДЫ ◉ ШАРАДАЙ БАСЫ ШАҚШАДАЙ БОЛДЫ Не істерін білмей дал бол абыржыды, дагдарын әрі-сәрі болды; қатты састы. Жәмила, Жаңылменен қөтпен мәңі, Мәңгі емес Зықыштың да жайы әлгі; Ұру, ұрсу, даң-дүңмен милары ашип, Бастары болып кеткен әңқі-тәңкі (С. Т.). Бір уақытта елдің іші ала тайдай булініп, адам басы дал болды да қалды (Ф. М.). Басым дал бол енірегендеге Қөзден аққан ыстық қан. Пана болмай ешбір пәнде, Зар илем, жылагам (Ж. С.). Ойлай-ойлай әр істі, Айқайды көріп жарысты. Жалғыз басым даң болып Өзімнен-өзім терледім (Е. М.). Жүргені құдай әмірі, мұндай жан бол, Көбінесе, кеткені гой басы даң бол, Болмай ма шыдай тұрса біраз күнге, Қатыннан менен бейнет көрғен жан жоқ (С. Т.). Дайрабайдың кек спыры ұлы дауға ұласқан.— Қок сиыр дауы кімнің болса да басын қатыратын,— деді Құлзира (Б. М.). Қундегідей бүгін шат мінезім жоқ, ойым алтау, шешуи қыны бір жұмбактың соңында басым қатулы (Ж. С.). Қайғылы көnlім қайдағы, Ұрынғымды жаңғыртар. Қайратты алыш бойдағы, Басымды қайғы қаңғыртар (Абай). Ишкені қымыз емес, қызынан жасы,

Жас бала жау қолында қатқан басы (Д. Е.). Менің басымды қатырып жүрген, Дәмеш, бұл емес (З. Ш.). Фанидың ойлай-ойлай басы қатты (М. И.). Әр түрлі айтып жүрді. Біреулер бір қыздың соңынан еріп-ті деді. Ал өзім неге кешкінен біле алмай, шашадай басын шарадай болды дейді Шара (ЛЖ). Биыл налок ақшадай, Қалтасы бол, ақсамай, Ақша іздеғен қазтаңын, Шарадай басы шашадай, Ха-ха-лау қазагым! Көр малыңың базарын (І. Ж.).

БАСЫ БАЙЛАНДЫ [БОС ЕМЕС] 1. Еріксіз болы, мәжбур болды. Жау қолға түсті де басы байланды, лажы құрыды (АТ). 2. Айттырып, құда бол қойды; жігіт бар. Жүрт аузы Аппақайды мақтаушы еді, Қырындан бозбалалар жактаушы еді. Қорддары жетпесе де қорданып, «Басы бос емес... әттең... қап!» деуши еді (С. Т.).

БАСЫ БӘЛЕГЕ [ҚАТЕРГЕ] ДУШАР БОЛДЫ [ТҮСТИ] Басына бір іс түсіп, хай-іп төнді, жамандық іс кез болды. Ол адам... егер жалынбаса тереулі сотты адам болып ешбір қызметке жарамай, басы қатерге түсіп әткен (Абай).

БАСЫ БӘЛЕДЕН БОСАДЫ Азаптан құтылды, қынышылықтан шықты. ...Жаманға қылған жақсылық өзіңде үлкен за-лал болады. Баледен басы босанын алған соң, сол жаман өзіңде тап берер (ШС).

БАСЫ БОС 1. Еркін, азат; ешкімге атастырылмаган, ешкіммен үде байлас-паған, үйленіп тұрмыс құрмуган. Әйтсе де басы бос қыз гей деп, жігітке Дәмеш-кенді ұсынды. Ендеши мұна қызбен жүрініз... (Б. М.). Есінде бар ма жас күнің, Қекірегің толы, басың бос? Қайысызы, ойсыз мас күнің, Қімді көрсөң — бәрі дос (Абай). 2. Тұтылмаган, ешқайда жұмсал-маған, басы артық. Ол үшін жинау бастанысымен-ак, құзде жолдың кебу уақытында тасып үлгіру жағын көзделеп, бұған басы бос көліктің бәрін пайдалану көрек (А. Е.).

БАСЫ [БАСЫМЕН] БУТИН БЕРДІ [АЛДЫ...] Еш сұраусыз, қайтарусыз берді; қайтарып алмайтын бол берді.— Ой, тәйір, басы бутін беріп тұрган жоқ, ұста мынаны — деп, бүркітті жігіт қолына қондырыды да: — Бермеймін, бермейтінім Қараперден айрылғымыз жоқ,— деді Бекпол Жәнібек (М. Ә.). Баймаганбет:— Тонды басы бутін ал, енді үйге кір! (Ш. Ж.).— Қорықпа басымен бер,— деп тағы айтпай-мын деді Танағез (Ғ. Мұс.).

БАСЫ ЕКЕУ ЕМЕС Қатерге басын тіккей, жонсіз іс істемеу, батыл жігер көрсетпей магынасында айтылады. Өзім суға мала білмеймін, тұғғызың терең көлге қалай түсем, басым екен (АТ).

БАСЫ ЕСЕН Өзі сай, ауру-сырқаудан аман. Барлы-барлы, барлы тау Басы есениң дені сай (ШС).

БАСЫ ЖАС Қартайып отырган жоқ. (Жас жігіт пен қыздар туралы айтылады). Басыңыз жас, достарым, Есен болың, достарым (БЖ).

БАСЫ ЖЕРГЕ ТҮСТИ Қадірі кетті, беделі түсті, ар-ұяты алға асты болды. Басым жерге түскен-дұр, Көтерсөң де болмассті (БЖ).

БАСЫ ЖЕТПЕС ОРЫНФА АЯҒЫН САЛДЫ Әліне қарамай, шама-шарқын байқамады. Бұл сөздің ишаратын адам білер, Үлгісіз не деп айтсам надан білер? Басы жетпес орынға алға салып, Жақсымен не себептен жаман құлдер (Ы. А.).

БАСЫ ЖҰМЫР ПЕНДЕ Tipi жан. (Әйтеуіп бір адам, жүрт қатарлы кісі деген ұғымда кекесіндеу айтылады). Қанша айтсаң пәндеңің гой басы жұмымыр, Жатырсын михнантаныш жоқ іске құр, Бұл ағаш есіп алма алуыңа, Керек қой, ойласаңың екі құмымыр (С. К.).

БАСЫ КЕМІДІ Қорланды, қор болды, беделі түсті. Ішкілік салдарынан беделі түсті, басы кеміді (АТ).

БАСЫ КЕТТІ Мерт болды, өліп кетті. Сіз басыңыз кететін сөзді айтып отырғанаңызды сезесіз бе? — деді, Мұрат булыға сөйлем (Ә. Ә.). Жар басына қонбаязы, Дауыл соқса, үй кетер. Жатқа тізгін берменіз, Жаламенен бас кетер (Б. Қ.). Жатқа кеңес салғаның, Жазымға басы кетпес не (ШС).

БАСЫ-ҚӨЗІНЕ ҚАРАМАДЫ Айырып жатап, парқын айыргысы келмедин; есептеп жатпады. Ол олжа майдың басы-қөзіне қарамай, бүйдасынан тізіп әкеп, Құдайменде мен Тәңірбергенниң желісіне байлай салатын (Ә. Н.).

БАСЫ ҚАДІРЛІ Қөншілік сыйлайтын, құрмет тутатын (адам). Өзімдей-ақ ұл тауар, Бір кісінің зайдыбы. Халқына басы қадірлі, Кейбір жерде жігіттің, Қөрінсе көзге зайдыры (Б. Ә.).

БАСЫ ҚУАРДЫ Бала көрмедин, соңынан ешкім ермедин, тұқымы еспеді. Қайтесін, сорлы басы сорлап қуарды гой, жалғыз таянышын да құдай көп көрді (АТ).

БАСЫМЕН ЖАУАП БЕРДІ Қандай жаза болса да өз мойнымен көтерді. Үкіметтің босқа кеткен қаржысына басыңыз-бен жауап бересіз (І. Е.).

БАСЫ МУЙЗ, К...І КИЗ Ауыз эдебиетте жалмауыз кемпірді кейінтеу тәсілі. Әлкисса, халқы жиналып айтты: «Е, тақсыр, тұс деген тұлкінің бояғы болады қорықпаңыз, еш нәрсे етпейді» — деп жақсыға жорыды. Оnda Тайшық хан айтты: «Жоқ, оларың болмайды, онан да ойла-сып, ақыл табындар!» — деді. Ешкім амал таба алмады. Сол кезде жасы үш жузге жеткен, ыстық ішкен, сүйық тышқан, көрінгенмен үрісқан, қабагы қатып тырысқан, дамбалы бұтына қатқан, өзін туғаннан құдай атқан, бір кез ширек

бойы бар, адам таипас ойы бар, тізесіне шекпен жетпеген, басынан жаманшылық кетпеген, басы мүйіз, к...и киіз бір мыстан кемпір келді (АБ).

БАСЫНА ӘЛЕК САЛДЫ, ӘЛЕК ЕТТИ *Әуре-сарсанға түсірді, көресісін көрсетті* (АС). Адалдық шұпін алысып, Жерішке ақын телетті. Бас шайқаймын дегениңін *Басына салды әлкіті* (Абай).

БАСЫНА ӘҢГІР ТАЛҚ ОЙНАТТЫ *Әмірін жүрізді, үстемдік жасады; әлек-шалегін шығарды; құдалады, жүндей тутті.* Мирон: «Қойымды ұрладың», — деп басыма әңгір талқ ойнаттып жер ортасы *«Көктебеге»* қуып салды,— дейді Сәмет (С. О.). Төркінің бердің деді Қалимашқа әңгір талқ ойнаттан едік, мынау әулие көршің басына жастанып жатыр екен гой,— деді (С. Ад.).

БАСЫНА БҮЛТ АЙНАЛДЫ [ТӨНДІ, ТҮНЕРДІ] ◉ **БАСЫНА ХАУІП-ҚАТЕР ТУДЫ [ТӨНДІ]** ◉ **БАСЫНА БӘЛЕ ЖАУДЫ** ◉ **БАСЫНА ГАРІПШІЛІК [ТАРЛЫҚ ІС] ТҮСТІ [КҮН ТУДЫ]** ◉ **БАСЫНА ЗОБАЛАҢ [КҮН, ҚИЯМЕТ КҮН] ТУДЫ** ◉ **БАСЫНА ЕҚІТАЛАЙ КҮН ТУДЫ** *Мұнгаждықта ұшырады, ауыр халге тап болды, қызын-қыстау күн туды; мүсәлір болды.* Бекейден қамшы баstryн тарлан атка, *Басыма хауіп-қатер төнген шакта.* Альстан ат терлеңтіп, іздеп келіп, Жолыктым тауып алып, Самыратқа (С. Бат.). *Басына қындық іс түссе, қажеті болар деп, жүнінен жұлып қолына ұстартты (ҚЕ).* Жақсыменен дос болсан, *Басыңа қызын іс түссе, Алдыңнан шығар еңбектеп, Жаныңа не керек деп? (М. О.).* Біздің басымызға қиямет күн туды, біз осы зынданда жеті жыл жатамыз (ҚЕ). *Басыма бәле жауып түр осы күн, Құдіреттің, кәкten түскен таяғындей (Ш. Ж.).* Күнде мінгін курендей арықтайды, *Басына гаріпшілік* соңда түсті (ККВС). Ата ұлынын баласы, Асыл ерге малың бер. Малың бер де басыңа қос. *Басыңа тарлық түскенде, Ардақтаған әділ жанын аяр ма (М. О.).* Өз басына зобалаң туганда... астанадан Орынборға ағылып жатты (Ә. Н.). Өгіз өз басына күн туган соң шолақ құйрықты пүштаңдатып, арбаны салдарлата атқылаш женилді (І. Ж.). Қанаттанды қасиетті ойды ұға, Жен деген не, жан қысылса арлыға. Екіталаік күн туганда басыңа, Жаным деме, жан арыңнан садаға! (М. Х.). Жақсылыңың басына іс түссе жасымайды, бойлай береді. Жаманың басына іс түссе, қүнделіз-түні ойлай береді (ШС).

БАСЫНА ЖЕТТИ Құртты, тубіне жетти. Тасыма, жігіт, тасым! Тасыған жетер басыңа (ШС).

БАСЫН АЙНАЛДЫРДЫ Алдан-арбады; иліктіруге әрекет етті; дегенине қөндіруге айласын салды. Қызды өзіне қарасту ушін, шал қызды дүғалап басын айналдыра бастапты (ҚЕ).

БАСЫНА КЕЛДІ 1. Жеке кісіге оралды, жеке-дара душар етті. Басыма келді бұл шаттық, Бостандық көрдік, қуандық. Кешегі откен күндерді Ойлап көнілім жасыма (Ш. И.). **2. Біреуге дегені өзіне келді.** Басыңа келгірдің басына келіпті ақыры, құдайын ұмытып кетіп еді өзі (АТ).

БАСЫНА ҚӨТЕРДІ [ҚӨШІРДІ] Айналаны жаңғырыңтырып айқай салды; даурықты, азан-қазан болып шулады. Бір шуеу көшенні басына қөтеріп келеді (Ф. Мұс.). Жұпар көшенні басына қөтере саңқылдай сейлен келеді (М. И.). Аузы көпіріп, Үйді басына көшіріп, Үкінің көзін, Қораздың желбезегін тіліне тиек етті (О. Сей.).

БАСЫНА ҚАЙЫ САЛДЫ [УАЙЫМ ТҮСТІ] *Зор азап, ауыртпалықта килікти.* Құлмес хан елін алғаның, Елін қырып, жан кеке, *Басына қайы салғаның.* Бишарап болған Мұндықты, Соңда да есіне алмадың (МЗ). Қайы түсті басыма, Ақыл таппай болдын зар (БЖ).

БАСЫНА ҚАРА ЖАМЫЛДЫ [САЛДЫ] Аза тұтып, үстіне қара киді. Қалқамды алып, құдайым. *Басыма салдың қараны.* Өзі түгіл көрмедім, ізі жоқ басқан табаны (Абай).

БАСЫНА ҚҰДАЙ САЛДЫ *Бір іске душар болды, көнбеуге шара калмады, амалсыз күн болды.* Басыма құдай салған соң Тоқтата алмадым Шын ғашықтық қапасын (ҚЖ).

БАСЫН АЛА [АЛЫП] Қашты Безіп кетті, беzek қызын айтқанға көнбейді; мойындағады. Қаратаз да алғашқыда болыс сайлауына түсуге жүрексініп, басын ала қашты. Сұпы ағасының айтқанына құлақ аспаптыйдай... (Ә. Н.). ...Ал қарағым, құртты ала гой,— деді кемпір.— Қой, о не дегениңіз, жоқ айта көрменіз,— деп Бөрібай басын ала қашып еді, кемпір қоймағасын екі қалтасын құртқа сықап алды (Т. А.).

БАСЫНА МҮЙІЗ ШЫҚПАЙДЫ Ешкімнен асып кетпейді. Сендер өздерің барып, сүйінші алғанда, бастарыңа мүйіз шықпайды (ҚЕ). Менін жақынымды нағашы сыйлығына қарық етпекші едің. Онсыз жалғыз өзін барыпсың, басыңа мүйіз шықкан шығар, ә! (АТ).

БАСЫНАН АСЫРДЫ *Біреудің сезін елемеді, естімеген кейіп білдірді.* Е, немене бұл, бар молда-қожан жиылып мені Мекеге жібергелі жатырсындар ма? — деді Абай. *Кекбай Абайдың бұл сезін де басынан асырып естімеген тәрізденіп былай қойды (М. О.).*

БАСЫНАН СӘЗ АСЫРМАЙДЫ Ешкімді басындырмайды, ешкімге ез есесін жибермейді. Ол [Дамежан] кейір кездерде аса намысқер, басынан сез асыра алмайды. Қаладағы көрші-қоланға да сол мінезі әбден мәлім (М. О.). Күрекең басынан сез асырмайды. Шын сырын айтты өзінің ба-

сындағы — Сенемін жиналысқа, бармасам да,— Партия ойын елден жасырмайды (Ж. М.). Жасым бар жиырмада жасырмайдын, *Басымнан дүшпан сезін асырмайдын*. Елімнің еркелеткен серісімін, Сен түгіл, патшага да бас ұрмайдын (Б. Қож.).

БАСЫНАН ЖУГЕНИН СЫПЫРДЫ ЕРКІНЕ ҚОЯ БЕРДІ. НӘП — байдың *басынан жуғенин сипырып* жіберу деген сез емес,— деді Жұмабек (Ғ. Мұс.).

БАСЫНАН КЕШТИ [ӨТКІЗДІ] Өз өмірінде болып етті. Осы ой устінде Есей өз *басынан кешкен жастық шағын еске алды* (Ә. Н.).

БАСЫНАН КҮН, АЯҒЫНАН АЙ ТУДЫ ◎ *ОҢЫНАН АЙ, СОЛЫНАН КҮН ТУДЫ* *Болып-толды;* *шам-шырағы жанды.* Қазанқап бір күні үйықтап жатып түс көрді. Түсінде *басынан күн, аяғынан ай туып,* қасында екі қозы қошқар соғысып жатыр екен (Қ.Е.).

БАСЫНАН ҚҰС ҰШЫРМАДЫ *Жаманыштық көрсетпелді,* *бетіне ешкім келтіреді.* Арыстан тұған ағалар, *Құс ұшырдың* *басымнан,* *Қайғы түсті көніліме,* *Бір түс көріп тосыннан* (БатЖ).

БАСЫНАН ҚҰСЫ КЕТТИ *Багы тайды,* *сәтсіздікке үшінады.* Мін тақпас ем шебердің ісіне түк, Қалса дағы *басынан құссы кетіп,* Артық емес ақ басты Алатауды Қашаса да Мұхтардың мұсіні етіп (Р. Нияз.).

БАСЫНА НОҚТА КИДІ *Еркіндіктен* *айрылды,* *бала-шага,* *үй ішін бағып,* *шаруа күйттеп кетті.* — Шырағым-ау, қатын алу, бала сую құдай бүйріғы емес пе? Қалай туласаң да, соңыра сен де бір *ноқтаны басыңа киерсің* (Ә. Н.).

БАСЫНАН СЫРЫҚ [ТАЯҚ, ТОҚПАҚ, ҚҰРЫҚ] *КЕТПЕДІ* ◎ **БАСЫМНАН СЫРЫҚ, ЖЕЛКЕМНЕҢ ТОҚПАҚ КЕТПЕДІ** *Қысым көрді,* *таяқ жеді,* *аяқ асты болды.* Мұндай іс білемісін жаман атақ, Бармасаң да береді байлаң-матал. Малдан құрық, *басынан сырық кетпей,* Бермесе дау көбейер болып шатақ (С. Т.).

БАСЫНАН [ТӨБЕСІНЕ] *ОЙНАДЫ* [ШЫҚТАЙ] *Басынды,* *менсінбеді.* Уа қайдастың, Карсак-Борсак, Олжай-Карсак, шыға қой олай болса!... Асқан екен бүл Борсак! Тамам елдің төбесіне шығып, қатына шейін *басыма ойнатайын ба?* (М. Ә.). Содан кейін: «Енді не болса да тыныш отырып, тыныш жүріп байқайық. Үндемей момын болып отыrsaқ, кім *басымызға ойнайды?*», — деген болып табысқанды (М. Ә.). Жалынсан жау *басынар,* *Басынар да басыңа шығар* (Мақал).

БАСЫН АРАШАЛАДЫ Өз *басын қорғады,* *жанына сауға тіледі.* *Кісі есігін ашып көрмелеген жас* әйел баланы жиылдықса не бетімізбен әкелмекпіз? — деп

өзінің күнәсіз екендігін айтып, *басын арашалады* (Б. М.).

БАСЫНА ТАС [АҚ ТАС, ҚҰЛПЫ ТАС, КӨК ТАС] *Қойды көне.* *Моласының* *басына ескерткіш орнатты.* Ойқай, сонда күн қаран. *Басына ақ тас қойылса,* *Сөзбен түрлі безенген.* Устіне топырақ үйілсе, Шеккен нарга мегзеген (Ш. Б.). Інімді ағамның тілін алып көмбей кетіп едім, соны енді іздел, сүйегін көміл келейін деп, *басына қоятын құллы тас жасап жатырмын* (Қ.Е.).

БАСЫНА [БАСЫНА ТАС] ТИДІ *Беті қайтты,* *соққы жеді.* *Басыңа тас тиген жоқ,* *Көзің перде киген жоқ.* Қанша қүйіп, жансаң да, Сүйгенің бой иген жоқ (С. Т.). *Басыңа тиді байқадын,* *Бәрінен баста шайқадың.* Тағы бар ма айтарың? Нанғыш болсан, енді наң (Абай).

БАСЫНА ҮЙ [ОТАУ ҮЙ] *ТІКТІ* *Үйлендіріп жеке үй етті.* Баймагамбет Шернинязга қызы алып беріп, *басына үй тізіп,* алдына мал салады (Ш. Ж.).

БАСЫН АШТАЫ [АРШЫДЫ] 1. *Күрделі бір мәселенің, талас істің бетін ашты.* — Осы бастан бір мәселенің *басын ашып алайық* — деп бастады әңгімені ол («Адам және химия»). 2. *Өзін бір істен, бәзеден құтқарды.*

БАСЫНА ШЫРМАУ САЛДЫ *Әуреге түсірді,* *әлегеге душар қылды;* *басын матап,* *қынышылықта тал қылды.* Әй, алла, біз сорлыға мал бермедин, *Болмаса бағып-қағар үл бермедин.* Жалғыз қызы ортамызыда ермек қылған, *Басына салып шырмай әуреледің* (Қ.Е.).

БАСЫН БАҚТЫ *Өзін-өзі қорғады.* Жылылық қарға-құзғын шулаганмен, Артылып қалыбынан мәз болмайды. Жамандар жауда жәрдем бермек түгіл, Тар жерде *басын бақса* аз болмайды (Ш.Ж.).

БАСЫН БЕРДІ 1. *Неден болса да тайынбады.* Ондай адам *бас берер* намысына, Намыс бермес бес күндік дабысына (А. Т.). Елжіреп еріп кетті адам іші (Үйқыда секілденіп жатқан түсі). Халық *үшін қызындаққа басын берген,* *Дүниеге бір-ақ келер мұндай кісі* (АЖ) 2. *Өтегуін, төлеуін берді.* Айтбайға жоғалған малының *басын берді* (АТ).

БАСЫН БҮРДЫ *Тартынды* (АС). «Ала бер» ден, «келе бер» ден, *Бір күн басын бүрді ма?* (Абай).

БАСЫНДА ДӘҮРЕНІ ТҮРДЫ *Қалаганы болып, үкімі жүріп түрді;* *базары болды.* *Баста дәүрек түрганда,* *Біздер-даты,* *байеке,* *Оза көшіп, кең жайлап,* *Еркімен еркін жатқан ел едік* (М. Ә.).

БАСЫНДА ЕРКІ ЖОҚ *Жеке кісінің бостандығы болмау туралы айтылып түр.* Қасында жоқ серігі, *Жау қолында бір түткүн,* *Басында жоқ ерігі,* *Торда торғай болыпты* (І. Ж.).

БАСЫНДА МІНІ БАР [КӨП БОЛДЫ] Өзі айыпты, жазықты деген магынада. Әкең де болса бір жолдас, Жарасқан эзіл тенменен. Болымсыз туған боз бала. Басында батпан міні бол, Кісі айыбын тергеген (М. Сұл.).

БАСЫН ЖАЛМАДЫ [ЖОЙДЫ, ЖҮТТЫ] Құртты, жоқ қылды, тубіне жетті. Сөзіңе құлақ салмаймын. Қолымдағы кек алмас Төрекхана арнаймын. Ол жалғыз да біз екеу, Қу бастың басын жалмаймын (БатЖ). Мүштектің ішінде обаңыз микробы болады. Әлігі мүштектен біреуден біреуге ауысып, талайдың басын жалмайды (Е. О.). Екеуді де қанжарға қолды қойды, Аямаска бекітіп алды ойды. Ыза менен суарған улы қанжар, Не қылса біреуінің басын жойды (А. А. Қ.). Әділеттің бір жастың басын жүттесін. Қайнаң тұрган қанымды ішкенменен, Қаңсыған қаткан ішін не жылтысын (Абай).

БАСЫН ЖАРЫП, КӨЗІН ШЫГАРДЫ Бір нәрсенің әлек-шәлелін шыгарды, ойран-асыр етті. Орысша сейлеймін деп, орыс тілінің басын жарып, көзін шыгарды. Ақсақал-ау, мына завучың бас жарып, көз шыгарып барады (М. И.).

БАСЫН ЖИДЫ Біріктірді; құрап жүрт етті. Мұқым қазақ баласы Теріс ақын сұрапты. Тобықтыны ел қылып, Басын жишип құрапты (Абай).

БАСЫН КЕССЕ ДЕ, ШЫНДЫҚПЕН КЕТТИ [ӨЛДІ] Турашыл әділдік туралы айттылады. Араз бол, кедей болсан, ұрлықпенен, Кете бер кессе басың шындықпенен. Қорек тап бейнеттен де тәнірім жәргем, Телмірме бір адамға мұндықпенен (Ы. А.).

БАСЫН КӨТЕРЕ АЛМАДЫ Орнынан тұра алмады. Аяқ-қолым жоқ. Басымды көтере алмай, жер бауырлап қалдым (ҚЕ).

БАСЫН К...ИНЕ ҚАЙЫРДЫ Екі бүкітеді, илеп жіберді.

БАСЫН КҮН ШАЛДЫ Бұл жерде ақын басың аманда, басыңа бақыт қонғанда, бақытың жүріп тұрганда деген магынада қолданын отыр. Жаман дос көлекке: Басыңдың күн шалса, Қашып құтыла алмайсың, Басыңды бұлт алса, Іздеп таба алмайсың (Абай).

БАСЫН [ҚАРА БАСЫН, БАС ҚАМЫН] ҚАЙТАДЫ [КҮЙТЕДЕ] Басын аллып қашты, бас аманын істеді. Қален болса басын қайттаң қашып жүр (Ә. Н.). Осы кезге дейін ел-жүрттан безіп, қара басын қайттаң кеткеніне өкінді (Ә. Н.). Қазіргідей аласапыранда ата баладан безіп, әркім ез басын қайттаң кететін (Ә. Н.).

БАСЫН ҚАЙЫРДЫ 1. Біраз нәрсені айтып я істеп гастанды. Сол көреген қария қырғыздар жайлы әр алуан-ақ әңгіменің басын қайырады. Сонау бір кездерде көрғен той-думандарын айтқанда жігіттер

катты қызығатын (ЛЖ). 2. Иіні келді.— Үндеме, бірдеценің басы қайырылатын түрі бар,— деді Қасен (М. Ә.).

БАСЫН ҚАҚТЫ Қөзін жойды, өлтірді. Жаудың басын қақты (АТ).

БАСЫН ҚОЯРҒА ЖЕР ТАППАДЫ Әбден қиналды, пана болар жай таппады, не істерін білмеді, әуреге тусти. Адам көп. Адамнан шыбын көп. Шыбын семіз, адам арық. Қіші-гірім бармақтай қара шыбындар ызындала келіп тобымен жабылғанда, басыңды қоярға жер таппайсың (Ф. Мұс.).

БАСЫН ҚУДАЙ КЕСТИ Мойның әжүлпі алды, өлтірді. Ай-ай тазша-ай, тазша! Атаңа нәләт, қу тазша! Басыңды қудай кесермін, Қаныңды судай шашармын (ҚЕ).

БАСЫН ҚҰРБАН ҚЫЛДЫ Өзін-өзі біреу үшін өлімге қиды. Қайтейін әже, қолымнан келетін нәрсе болса, басымды құрбан қылсам да сендерді құтқарап едім, бірақ қайтейін (Б. М.).

БАСЫН ҚҰШТЫ 1. Құшақтан аймалауды, төсіне басты. Білмеді не болғанын айрылды естен, Аймалап Құлагердің басын құшты (І. Ж.). 2. Кебі келді. Ол жаман қылықтың, біреудің көрген азабының басын құшты (АТ).

БАСЫН ҚЫЛТИТТЫ Төбесін ғана көрсетті; басының бір шетін ғана шыгарды.— Әжем ішсін деп жатыр,— деді Бектай есіктен басын қылтитып (М. И.).

БАСЫН ТАУФА ДА, ТАСҚА ДА СОҚ-ТЫ [ҰРДЫ] Ойға да, қырга да жүгірді, әлеке түсті, әуре-сарсаң болды. Басымды тауга да, тасқа да согып, дағдарып жүргенімде мейірімді (оган) кездестім,— дейді Айшуақов Салкен (С. О.). Бізді әдейі сорласын, басын тауга, тасқа үрсын, содан барып қырғын тапсын деген қылып па? (М. Ә.).

БАСЫН ТӨМЕН САЛДЫ Бетіне карай алмады, жерге қарап қалды; мойындасты. Кетерімді білген соң, Осы отырган, жаржар-ай, Әлеуметтер бастарын, Төмен салды, жар-жар-ай (М. С.). Біраз уақытқа басын төмен салып сөніп, сынып қалды (М. Ә.).

БАСЫН ШАЙҚАДЫ 1. Қайран қалды, таңғалды. Мына қатын Жұмабаймен бір күн де отырмайды, мұнда бір сыр болу керек,— дед атқамінерлер сенімсіздік көрсетіп, бастарын шайқайды (Б. М.). 2. «Жоқ» деді, құптамады, бас тартты. Басыңа гиді байқадың, Бәрінен басты шайқадың, Тагы бар ма, айтарың? Наныш болсаң енді наң! (Абай). Біз де әркімді байқаймыз. Сіздей асыл кез болса, Қайтіп басты шайқаймыз (Абай).

БАСЫН ШАЛДЫ 1. Тиіп-қашып біраз нәрседен хабар берді. Сақыптың кенеулі ойы жоқ. Ылғи нұқып-нұқып, әр жайдаң атын айқайладап атап, басын шалып

етеді (М. Ә.). 2. *Мал сойды*. Кіші айтта бір малдың басын шалдық (АТ).

БАСЫН ШАТТЫ 1. *Кесірін тигізді, бәлгеге душар қылды, кіріттар етті.* Байзактай батырдың Қокандай ләшкөр құсбеті. Терекке байлан атылған, Бәлгеге басы шатылған (Жамбыл). Алыс та болса жақын бар, Жақсы болса нәсліді. Жаманға ісің түскенде, Шатып кетер басыңды (М. С.). 2. *Аузына келгенін айта берді, бірді айтам деп көп нәргені араластырып соқты.*

БАСЫН ИЗЕДІ [ШҰЛҒЫДЫ] *Мақулдады, құптағады.*

БАСЫН ШЫРГАЙ [ШЫРЫК] қылды діа. Басын қатырды, миын ашытты. Сен басты шыргай қылмай қысқақысқа айтты (Тау., Қош.). Ол көп сейлеп басты шырық қылады екен (Вұл да).

БАСЫҢА КӨРІНГІР! ӨЗ БАСЫН-МЕН КЕТКІР! қарғыс. Бар бәле візіңмен болсыны! Қысқарт енді басыңа көрінгір, не көрінді, басыңмен кеткір! (М. Ә.).

БАСЫҢ ҚАЛҒЫР қарғыс. Энде басың қалғыр, сен сүмелек де ән керек пе? Қозінді ағызайын! деп, узын шыбық қамшысын [Майбасар] иіре кетеріп келеді (М. Ә.). Әпкелді тағы өңшең қаңқайған ағаштарын! деп сырт айнала бере: ағашта басың қалғыр өңшеңдайтін Әседдің енесі (М. Ә.). Ойында басың қалғыр, ертеңден қара кешкө дейін ойнасаң да, ойының басылмайды. Ой, ойының осылғыр! (АТ).

БАСЫП КІРДІ Рұқсатсыз, сұраусыз баса-көктен енді. Осында хан атамның хандығы бар, Есіктің сол себепті тарлығы бар. Тінтушідей ордага басып кіріп, Ажалиңа асыққан байғұс мұндар (С. А.).

БАСЫП ОЗДЫ Қуып жетіп, озып кетті. Адымы алыс атпен жарысқанда, Басып озар байталды ыржаңдатып (Жамбыл). Кірісін іске батыл еркін еңбек, Талай шөл ұлан байтақ кетті көл боп. Қанағыш дүниені басып озып, «Ең мықты» дегеніне тұрсын тәқ боп (С. М.).

БАСЫП САЛДЫ [ҚАЛДЫ] *Атып тастады.* Тұқымынды құртып мынамен басып салсаң тас, сериеісін де қаласын (М. Ә.). Апырымсыз, әң *Басып салса, табаныңан жатқызар еді-ау!* (М. Ә.). *Басып салып офицерді Ажар біраз тұрды ойланып, Неге рақым еттім сүмға, Адам ғой деп назар салып* (С. Б.).

БАСЫР, БАСЫР, БАСЫР-АЙ [БАСЫР-ДЫ] *Жырда үйқас үшін алынатын тіркес, дәстүрлі бастау.* Басыр, басыр басыр-ай, Аққа құлпы жасыл-ай, Басыңды кетер, ей Жібек, Төлеген келді қасына-ай (ҚЖ).

БАСЫ САЛЫРАДЫ Еңсесі түсті, жуні жығылды, сұлқ түсті. Басы салырап, үйіне қайтты (Ә. С.).

БАСЫ ҚАҢҒЫРДЫ [САНДАЛДЫ] *Не істерін білмей дал болды; басы қатты.* Ойнашы қатын болса қар, Аңдыған ерде қала ма ар? Қемексіз көзің, бір жалғыз езің, Бага алмай басың сандалар (Абай).

БАСЫ [ҚАРА БАСЫ] САУ Аманесен, тыныштықта. Момындардың басы сау, Жаманды байқай қарасан, Қүндердің күні болғанда, Өз басына өзі жау (Абай).

БАСЫ ТАУДАЙ, АЛҒЫ ҚЫЛДАЙ *Басы жәнштауғы болып, аяғы сүйильп кетті деген мағынада.* (Темендегі тексте қорқыта-ұркіте келгенмен, соны мардымсыз болды деген ұғымда айтылып тұр). Баба Мата сезінің басы таудай болып келсе де, аяғы сиыр құйымшақташ келіп, қылдай болып кетті (М. Ә.).

БАСЫ ТЕҢ Артық-кемі жоқ, бір-біріне сай. Ердің атын шыгарар, Алған жары ақылды, Өзімен басы тәң болса. Жігіттің басын кемітер, Әйелі шайпы өр болса (М. Ә.).

БАСЫ ТҮЙІСТИ *Bir жерге жиналды, кездесті, жолықты.* Манаңына жиылған, ат үсті кездескен, ас айналасында басы түйісін тобықтының ақ сақал, қара сақалдарының бәріне Оразбай төрени, тіпті көрмей жатып, әдейі көпірте маңтап қояды (М. Ә.).

БАСЫ ШАТАСТЫ *Қателесті, алжасты, бір іске кіріттар болды.* Байқұстың малы жоғалып, басы шатасып жур гой (АТ).

БАТА АЛДЫ *Алғысқа бөленді, жақсы сөз естіді;* ырзалығын алды. Әлгі құз «Жұмбақ тас» деп атапты, Солайша қалмақ қыздан бата алыпты. Суретті «Жұмбақ тастың» шекіресін, Үлкен кейінгілер жат алыпты (С. С.). Бейтесіне ат алған, Алғыс алған, бата алған. Балуандығы асқан соң, «Нарқызы» болып атаптанған (Н. Б.).

БАТА АЛМАДЫ *Тайсалды, батылы бармады, жүрексінді, жүргегі дауаламады, қорықты.* Ақанға ешкім қой деп айта алмады, Ер көнілін енірекен кайтармады. Жазықты сияқтансын жаниның бәрі, Жанына жақындауга бата алмады (І. Ж.). Көп үақытқа дейін Әміре онымен ойнауга да бата алмай жүрді (Қ. Ж.).

БАТА БЕРДІ діни. *Жақсы тілек білдірді, жақсы нисет айтты.* Үміт еткен достарым, Сіздерге бердім батамады (Б. А.). Албан, Дулат жиылып бата берсе, Кеңес айтып жырлайын етіп баян (Жамбыл).

БАТА БҰЗДЫ діни. *«Құдай» алдын-дағы үәде-антты үмытты, орындаламады.* Жерге кіргір, Бетің күйгір! Бата бұзып, Ноктана үзіп, Елден, ерден кетіп көр (М. Ә.).

БАТАҒА КІРМЕДІ *Пәтүаластықта кірмей, батадан, келісімнен сырт қалды.* Жоқ, мұғалім, біздің сізге ренішіміз жоқ. Жолыңыз болсын, бір батага кірмеді деп айтпаймыз (М. Ә.). Мені жарақаттамауы-

нұзды сурар едім. Мен сіздермен бұлай ажырасамын деген жоқ едім. *Батара да кірмәдім* (М. Э.).

БАТА ҚЫЛДЫ [ОҚЫДЫ] діни. Өлген кісінің үйіне барып, дуга етіп, артында қалғандарына көңіл айтты; ас қайырды. Колымда туған адам еді, Мұхан маркұмға батағын деген талпындым (С. М.). Қайтарда бата оқуға түстім арнац, Құр жаны, екі сорлы отыр зарлап, Бала ушын бейшаралар жылағанда, Жаңбырдай кездің жасы ағар парлад (ХХ г. басынд. қаз. ақындары). Жақының батасын алындар деген бағанағы қара жігіт жүртты үйге шашырды. Ауыл азаматтары бата оқысын деген тары сұрады (ЛЖ).

БАТА ОҚЫР Өлген кісігө дуга оқып, кейінгі қалғандарына көңіл айтту салты. Ертең Бежейдің бата оқыры. Қонақ асысы аз болмайды. Қара тіккен үй еткен-кеткеннің бөрін шақырып тұрмақ (М. Э.). Қызы айтты: «Жарылқайтын күн қайда? Жақсылық көрем деген түк жоқ ойда, Құдайдың-ақ ажалы қазір жетіп, Бата оқыр болар ма еді осы тойда» (С. Т.).

БАТАР КҮНМЕН БАТТЫ *Дүниеден көшті, өлді.* Құдіреті күшті, құдай-ай, Батар күнмен батайын, Өзінен бұрын атайдын (ҚЖ).

БАТА СҮРАДЫ [ТІЛЕДІ] діни. *Жақсы ниет, оң сапар, адап тілек білдіруін (айтын)* сұрады деген магынада айттылады. (Бұл фраза ас ішіп болғанинан соң да айттылады). Баса жүріп қонысын, Барса ертіп алайық. Ермесе бата сұрайық, Жақсыдан тиер шарапат (ҚБ). Құрлтайға қойын сойып, Шал алдына басын қойып, Бата тілеп жүгіністі (Б. М.). Үйінен дәл он бес жыл кеткенніне, Өкінбес аз өмірдің еткенине, Ұстаздан ең бірінші бата тілеп, Байыргы қайта оралды мекеніне (Н. А.).

БАТАСЫ ҚАБЫЛ БОЛДЫ көне. Улкендердің тілегені болды, жақсы тілегі жүзеге асты. Дегенде колын жайды, «Илланы» деген атасы, Іккыласымен берген соң, Қабыл болды батасы (Б. О.).

БАТПАНДАЙ АУЫР Осы жерде уайым-қайғы басу мәнінде айттылып тұр. Есіркеген атқа қонысымен-ақ, тарғы сазара ойға шомды. Жанындағы серіктөрінде де үн жоқ. Қалай үндесін, бағанағы ауылдағы көрген көріністері екі иіндерінен сегіз батпан ауыр жүккей жерге жанша түсіп, бастарын көтертер емес (І. Е.).

БАТПАН ҚҰЙРЫҚ, ЖОЛ УСТИНДЕ НЕҒЫЛЫП ЖАТҚАН ҚҰЙРЫҚ Не қылған тегін жатқан, кездесе кеткен дүние деген магынада айттылады.— Кой,— «батпан құйрық, жол устінде неғылып жатқан құйрық» — дегендей, бұл не қылған майқалаш? Артын күтейік,— десті олар (ҚӘ).

БАТТИТЫП АЙТТЫ Айдан анық, нақпа-нақ, жанына батыра. бетіне сөйлемеді.

Қазір мынау жас төрөнің Құнанбайды «Құнанбай» деген баттитып айтқаны, кектесін қақ басқа бір салғандай, Оразбайға жағып отыр (М. Э.).

БАТЫҚ ТИСІН БАСЫНА! қарғыс. Шоқпар тисін басыңа. («Батық» — ағап салты шойын шоқпар).

БАТЫЛЫ БАРМАДЫ [ЖЕТПЕДІ] Бата алмады, жүрексінді, тайсалды, қорыкты. Терезеден шыбып кет, ежең білмейді,— деді Сапар Бектайға. Бектай батылы бармай, біраз күйбешектеп тұрып еді. Сапар мен Сейтен жеме-жемге алғып болмады (М. И.). Бұқіл жұрт жиналды. Сексен кез жогары тұрган жамбыны атып түсіруге ешкімнің батылы бармады (ҚЕ).

БАТЫР АҢҚАУ [АНҒАЛ] Батырлар аңғырт, қамсыз келеді деген магынада айттылады. Батыр аңқау, ер көдек (Макал).

БАТЫР БАСТАС БОЛАДЫ Тілеге, мұддесі бір деген магынада айттылады. Батыр бастас болғанда, Байлар да болар қоныстас (Д. Б.).

БАТЫР ВОЛСАЦ, БОПСАГА ШЫДА! Ер болсан, сирттай жасалған сеске шыда, қандай қындың (бәле-жала) болса да төзіп бақ, «Батыр болсан, болсага шыда» дегендей... Ерліктің, ептиң үлкені болсага шыдау екенине көзіміз жетті (М. Э.).

БАТЫРДАН САУФА, МЕРГЕННЕН СЫРАЛҒЫ Батырдан араша, мергеннен олжа сұрау магынасында. (Кей жерде «сыралғы» бертін келе аңылардан алынатын салыққа айналған). Қамқа тонын бас қылыш үстіне жауып, Таймас толық тогызы сый береді. Отырғандар шулап қоя береді: «Батырдан сауға, мергеннен сыралғы, бізге алған олжадан байла» дег (ШС).

БАТЫРДЫ БӘРЕКЕЛДІ Өлтірепді Мағтаншақтық адамның тубіне жетеді деген магынада айттылады. Көдейді көтерме, батырды бәрекелді елтіреді (Макал).

БАТЫР ҚАНДАС Намысы бір, қандың кейлек жолдас. Келіспің Шормановты тұстасым деп, Бұл Шорман не қылмады нашарды жеп. «Бай бастас, батыр қандас, би құлақтас», Шорманға ақылынды сен беріп кет (Ж. М. Б.).

БАУДАЙ ТҮСТІ Оқка үшты, бірі қалмай қырылды; бірінің үстіне бірі жапырыла жығылды; шетінен сұлады. Ерлердің бірқатары түсті баудай. Түнекте араласты салып айғай. Ойнақы ат бүйірінен наиза тиіп, Шапшиды, шыңғырады зар қаққандай (І. Ж.). Темір жол топырағынан 150 метрдей жүгере алаңына құрылған қос пулемет жау солдатын баудай түсіріп, турал бір берді (Ә. С.). Оба, шешек, дифтерия, сүзек, туберкулез сияқты жұхпалы аурулар адамдарды баудай түсіріп, опат қылышп жатты (А. Бис.). Құмды кезген солдаттың, Барлығын баудай түсірді.

Қарасын құртып батыра, Жеңілген сонша солдаттан Алтауы қашты алыстан (Н. Б.).

БАУ КЕСПЕ [ҰРЫ] *Барып түрган, нағыз ұры.* Біреудің ақы-адал малын алған бау кеспе, жәлеп Серікбай дейтін ұры бар. Сол саған арқа сүйеді, яғни оны ұры етіп, осы қылмысты істетіп отырған сенсің, — деді (М. Ә.).

БАУРАП АЛДЫ *Өзінің еркіне, ырқына қөндірді; елгітіре тартты.* Тас бауырғой ежелден өлім шіркін, Аяп көрген күні жоқ дүние көркін. Бұл жолы да қырсығып болмады ажад, Баурап алды жас қызды емін-еркін (Қ. Сат.). Әлде баурап алды ма ән Тіршілікті сол маңда? Қарға бөгіп, қалғыған Елеңдейді таулар да (С. Акт.).

БАУЫ БЕРИК БОЛСЫН 1. *Жас балага күтті болсын, өмірлі болсын деген сияқты тілек.* Ау, Мәке, тумаңын бауы берік болсын (М. Жан.). 2. *Мызығымайтын берік, табанды болсын.* Күнту да Оразбайдың жаңағы айтқан сөзін қатты қостайды. Құнанбайларды ура беріп, бұктыра берсе, өсіреке жене берсе, бұның болыстығының бауы берік бол тұра беретін айқын (М. Ә.).

БАУЫЗДАУ ҚҰДА *Қызы айттыруға ең алғашқы құда болып барған адам.* (Тұнғыш құда түсуге барған адамға арнай сойылған малдан келіп шыққан ескі дәстүр). Мұстапага бауыздау құдасынан осы құдасы жақынырақ, жылырақ болған соң, меселімді қайтармас деп сұрап еді. Бақай шығысымен, адуын әйелі Қадиша секті-ай келіп (Ғ. Мыс.). Иә, аруақты Нарбас өүлеті, соның ішінде бауыздау құда Бұрқан, Даңқан мырзалардың ауылдары өлкенін аяқ жағына алдыңың күні көшіп кеп қоныпты (Ә. К.).

БАУЫР БАСТЫ ЖАҚЫН ТАРТУ, ЖУРЕГІ ЕЛЖІРЕУ МАҒЫНАСЫНДА АЙТЫЛАДЫ. (Көбіне жас балага, жас төлге айттылады). Аудым көшіп барады таудағы асып, Таудан бік бүлттармен араласып, Аулың алыс кеткенде, қимас қалқам, Әлдекімге кетесің бауыр басып (ХӘ). Әйелімнің ата-анасы бұған туған ата-анадан бір де кем болмай, бауыр басып кетті (Ә. Н.). Болат Гүлжанаңа әбден бауыр басып, туысып алған, кетер-кеткенше одан айрылғысы келмейді (КТ).

БАУЫРҒА ЕЛ ТАРТТЫРМАДЫ *Маңына топ жинағатады* (АС). Алдайды деп жауыңа, Ел тартағырмай бауырыңа, Қерінгенді азғырар (Абай).

БАУЫРҒА [БАУЫРЫНА] ТАРТТЫ *Ішіне тартау, жақын тартау.* Түсіндім берін кеш қалып, Қүшітте бердім құдікті. Бауырга тартаип, басқарып, Жүрмедин мына жігітті (Ғ. Қ.). Бауырына тартақан, Сырынды айтқан, Сырласың сырт айналар (Абай).

БАУЫР ЕТИ *Өте жақын, қымбаттысы.* Бала адамның бауыр ети емес пе? Басына күн тіліп, табанына шегір кірген құлыш-

шагына қол тигізу ата-анаға да оқай болмаса керек (М. Е.).

БАУЫР [БАУЫРЫН] ЖАЗДЫ ◎ **БАУЫРЫ ЖАЗЫЛДЫ** *Көсле шапты* (ат туралы). Сөйтті де ол: «Осы құрғылар тұра ұмтылса, ат бауырын жазғанша құп жетіп жазым етіп тастар», — деп қараатты тебікіп қалды (Х. Е.). Талай жерге барғанмыны, Жау көргенде кесіліп, Бауырымды жазғанмын (БатЖ). Федор астындағы құла аттың тегіс терлегенін көрді... Осы саттегі бастап құла аттың бауыры жазылып, жұлдыздай ағып, суырылып алғашыга берді (Ә. Н.).

БАУЫРЛАП АЛДЫ *Тебініп, қамышымен аттың бауырынан осып-осып қалды* (жіберді). Қаракерді бір-екі бауырлап алып, жолдасым тағы сөзге кірісті (Б. М.).

БАУЫР ТҮТТЫ ЖАҚЫН ТАРТТЫ; *туықса санады, туыс етті.* Ол Арманды бауыр түтүп, барынша апа көңілімен сүйседе, еркек болған кесек, үлкен, бікік бойлы қалпын сөлекет, жұғымсыз көретін (М. Ә.).

БАУЫРЫ БАЛҚЫДЫ *Мейірленді, елжіреді.* Сонда ананың қуанғаннан, Ыршыл тамшы көзінен жас. Бала жаны қуанғаннан Бауыры балқып иген жартас (Т. Ж.).

БАУЫРЫ БҮТІН, БАСЫ ЕСЕН АМАН-САУ. Бауыры бүтін, басы есен, Сағынар сауық-құлқін-ай, Қызықтырган түлкідей, Дүние өтер бір күні-ай (Н. Н.). От басы аман, есен-сау, Бауыры бүтін, сау бар ма, Өлімнен үлкен жау бар ма? Бұлсыз берді, құнсыз алды, Бұған айттар дау бар ма? (ШС).

БАУЫРЫ БІТТІ *ди а л. Жүрекі елжіреді, жаны ашыды.* Ойбай, соган бауырын бітіп баратқан шығар (Қос.).

БАУЫРЫ ЕЗІЛСІН! ◎ **БАУЫРЫҢ ТІЛІНГІР!** ◎ **БАУЫРЫНА ҚҮРТ ТУССІН!** қағыс. Оны бауырым дегенін қауыры езілсін (М. Ә.).

БАУЫРЫ ҚАТТЫ *Мейірімсіз, қатал* (АС). Артына белгі қалдырмай, Бауыры катты тас елім. Жыламайын десе де, Шыдарлық па осы елім? (Абай).

БАУЫРЫ ҚҰТСЫЗ 1. *Жұртқа береке, ынтымагы, жақсылығы жоқ.* 2. *Бала тұрмайтын.* Ізіне кара ерметен бауыры құтсыз қақbastan опа таппайсың (Ә. Н.).

БАУЫРЫМДАП ШАПТЫ *Ескі салт бойынша, қазалы ауылға қарай ат қойып, айқай салып, жылап келу.* Біреу сиыр, саулық ап, Біреу шапан, біреу ат, Ағайыны бауырымдап, Тұс-тұсынан шаптай ма? (І. Ж.).

БАУЫРЫНА БАСТЫ [САЛДЫ] 1. *Құшқатады, аймалап төсіне қысты.* Ауыр жұмыс әбден жүйкелеткен ана Асаның бауырына басып тұні бойы зарланып шығады екен (С. Қ.). 2. *Асырап алды, бала құллып алды.* Аナン мен өмірге келген

күннің ертесіне дүние салыпты. Бір шаңырақта бір өзім қалған соң, осы бір қайрымды адам бауырына басыпты мені (М. Ш.). Өкесінен есі кірмей қалған күнде бауырына басып балыратып есірген анасы Қалампыр есіне түсті (С. Б.). Сыйбаланы бауырына басқаннан кейін, баладан қалдым деп жүрген бәйбішениң бойы иіп, емшегінен сут шығады, сол сүттен бойына перзент бітіп, ұл туады (С. М.).

БАУЫРЫНА КІРДІ *Tinti жақын тартты*. Бір дәнді жарып жеп, бір маңдаң сутиң беліл ішкен бүтіндікке не жетсін,— деп жылы сезбен Елманнның бауырына *kipin* бара жатты (Ә. Н.).

БАУЫРЫНАН ЖАРАДЫ *Бабына келді, дер кезіне келді*. Шашын дынданменен тараган, Бектер мінген бедеудей, *Бауырынан жараган*. Бет ажарын қарасаң, *Жазғы түскен сағымдай...* (ЕТ).

БАУЫРЫНАН СИГЕН *Еразамат*. *Бауырынан сиғен* Албан баласының жалғызы арманы сол (М. Ә.).

БАУЫРЫНДА БОЛДЫ [ӘСТИ] *Тәрбесін алды; біреудің астырауымен ести*. Жаппарбектің туған шешесі ерте өліп, үлкен атасы мен әжесінің бауырында болды (С. Б.). Мендей сені қызғанар, *Бауырында есken қай балаң!* Көл қорыған қызғыштай Сен десе салам байбалам (Д. Б.).

БАУЫРЫН ЖАЗДЫРМАДЫ 1. *Атты бар қарқынымен жібермеді, бар пәрменімен шаппады, тізгінін тартып, жібермеді. Мына аттарды көслітер ме еді... аттың бауырын жаздырмай қор қылуларын қарашы* (С. М.). *2. Бір іске еркін, көсліе кірісе алмау магынасында айттылады*.

БАУЫРЫН ЖАРЫП ШЫҚҚАН *Бұл жерде туған бала, қызы, перзент туралы айттылып тұр*. Қызыл көз қиқар шал қоңілі қатты қалғасын, бұл түріл, өзінің бауырын жарып шыққан жалғыз қызының да жүзін көрмей сырт айналып кетті (Ә. Н.).

БАУЫРЫН КӨТЕРДІ *Төрт аяғын басты, журуге жарап қалды*. *Күшіктер бірінің үстінен бірі үйіліп, бауырын көтеріп қыбылрай алмай, жақын жерде жатыр еді* (М. Ә.).

БАУЫРЫН ТӨСЕДІ *Кеудесін қойды*. (*Бұл жерде еркін жайғаса деген магынада*). Айналайын атынан алтынам-ай, Ақ жұзінді көргенде балқыдым-ай. Сіз дария болғанда, мен қоңыр қаз, *Бауырын тосеп* бетінде қалқыдым-ай (ХӘ).

БАУЫРЫ СУЫДЫ *Күдер үзді*. Өзің күйіп келген Абай еке жүзінен қаймыга алмады.— Көріп, біліп келдік. Кемшат ауру. Эл үстінде. Бізді танымады. *Бауыры суып*, аямас қас көргендей барлық жанды... Не айттын?— деп тоқтап қалды (М. Ә.).

БАУЫРЫ ТАРТЫЛДЫ *Ат күйіне келді, жарады*. Ақ боз ат айта қалғандай бол-

ды. Семізден жарап, *бауыры тартылғаннан* кейін, маңайынан өткен кісі оның сұхулығына тоқтап қарамай кете алмады (С. М.).

БАХАЙМ ҚЫЛДЫ *ди а л. Улгі қылды*. Біз осы шалдардың айтқанын өзімізге баҳым қыламыз (Шығ. Қаз., Құр.).

БАҢАР АЙДА ҚЫРҚАРЫ *Көктемге салым қүнелтегін, әжетке жарататын мағы*. Екі саулық, бір қозы, *Bahar айда қырқарым* (МЗ).

БАШАЙДАН ТАРТУФА ЖАРАДЫ *Аяғынан алды, етегінен тартты, жолына колденең тұрды*.— Бала ғой деп жүруші едім, бақсам, сен де башайдан тартуға жарап қапсың ғой (Ә. Н.).

БАЯҒЫ БІР ЗАМАНДА, ДІН МҰСЫЛМАН АМАНДА *© БАЯҒЫ ЗАМАН* Есқі сенім бойынша дастан, қиссада, аңыз әңгіме, ертегіде, т. б. «атам заманда, ел-жүрттыныштық кезде, ертеде» деген үгымда кездеседі. *Баяғы заман емес, басқа тартса аяққа, аяққа тартса басқа жетпей жатты* (С. М.). *Баяғы заманда тау етегіндегі жазықта сабан тобелі есқі, есқі болғанда ете есқі үй тұрды* (М. Т.).

БАЯ КУДЫ Өріс кезін, түрлі бұта-бұтаны сағалай мал жайды. Қозыдай қауын, қарбыз қөнгендегі, Тай тұяқ алма күміс тебендегі, Қой жайғыш бағ ңұып тақыс шалдаңы *Үстады қойын, тонын шегелдегі* (І. Ж.).

БАЯН ЕТТИ *Тәлтіштеп айттып берді*. Дәрменнің тағы бір сырын ашып, Дәркембай өзі сырлас Базаралыға балын етті. Дәрмен Көркембайдың өз баласы емес екен. Ол баяғыда Құнанбай өлтіретін Қодардың немере інісі бол шықты (М. Ә.).

БАЯНЫ ЖОҚ *Тұрақсыз, байлаусыз фәни*. Өмірдің, алла, беріпсің Қүнде ертерлік шылғығын. *Баяны жоқ, байлаусыз, Тілекте жоқ бұзығын* (Абай).

БӘДДУҒАҒА ҰШЫРАҒАН НАЙСАП! *Жақсы ат алып көрмеген кәззап, ел алдаған қу*. Ой, ой өңкей бәддүғаға ұшыраган наисап (Ә. Н.).

БӘДІК АЙТЫ *Бәдік деп аталатын жырды айтты*. Айт дегенен айтамын-ау *Бәдікті*, Қара маңпал тоным бар бүрме әдіпті. От оттамай, су ішпей жата берсе, Бәдік емей немене бір кәдік-ті, Қөш, қөш, қөш!... (Айтыс).

БӘЙГЕ АТЫНДАЙ АҢҚЫЛДАДЫ *Мудірмебі, тоқтаусыз ағыла сөйледі* (АС). Адам деген даңқым бар, Адам қылмас халқым бар. Өтірік пен есекке *Бәйге атындаи аңқылдар* (Абай).

БӘЙТЕГЕ АТ ҚОСТЫ ЖАРЫСҚА *ат жиберді*. *Бәйгеге ат қоссаң, атыңды тартыспайтұғын ағайын, атың келсе, бәйгесіне өкпелейтүғыны қалай?* (Абай). *Жұз ат бәйгеге қосылса*, мен бәйге алдым деген

сөз болса, алдында неше ат бар деп сұрап (Абай).

БӘЙГЕНИҚ АЛДЫН БЕРМЕЙДІ Құса жетіп, қашса құтылатын жүйрік; жарыста озып шыгады. Ас пен тойда бәйгениң алдын бермей жүрген бір торы атты апак-сапақта мінеді де, тартым береді (КЕ).

БӘЙГЕ ТІКТІ Озғанга берер жулдесін атады. Ал Қарсақ, Борсақ жарысы болады. Жеңеше, балуаның қайсысы, бәйгенді тік (М. Ә.).

БӘЙЕК БОЛДЫ 1. Асты-устіне түсті, асқан ілтипат көрсетті, кішіпейлілік жасады. Екі дай болып тұрды елдің жағы — Шық! — Шық! — деп, жұнді қара шабынады. Шықпалап Баян жағы бәйек бол жур, Абүйир осы жолы қағылады (І. Ж.). Қолындағы бар етін аспы, жылы-жұмысғын осыларға тосып, тунерген қабагын тарқатып жіберуге бәйек болып жүр (F. M.). 2. Құрдай жоргалады. Тере көрсе, жалаң бас шұлғып билеп, Байек бол, аулиедей ізін сүймек. Елге келсе, етірік маңататын, Қоркайын ба ұлыққа айттым сүйеді (С. Т.).

БӘЙІТ БОЛДЫ д и а л. Кідіріп қалды (Жамб., Жам.).

БӘЛДЕНЕ БЕРМЕ! Бәлсінбе, міндетсінбе. — Адры қал! Балықшы, балықшы дегенге бәлдene берме. Сен балықшы болсан, мен басқарманың қатынымын,— деді Дәмелі (Т. А.).

БӘЛЕГЕ ҚАЛДЫ Дауга қалды; ренішті, кейісті ұрысина ілікті; қақаған жала жабылды, басына іс түсті. («Бәле» — араб сөзі, магынасы бақытсыздық). — Өңкей жас былай шығар, бүлік салар, Бәлеге Шолтан бала сонда қалар, Он бесі былай шығып төбелесіп, Біреу ақырында женіп алар (АШ). Пұшық мұрның айтамын деп бәлеге қалдым, торсандаң өкпелеп кетті (АТ).

БӘЛЕДЕН ҚАЛАС Бол қатерлі істен аулақ жүр, бәледен бойынды аулақ сал деген магынада жұмсалады. («Қалас» — араб сөзі, магынасы құтылу, босану).

БӘЛЕДЕН МАШАЙЫҚ ҚАШЫП ҚҰТЫЛЫПТЫ Жалалы сөзден я істен жақсы адам аулақ жүреді деген магынада. Шырагым, тек жүрсөң тоқ жүресің, бәледен машайық қашыпты деп, нең бар, аулақ бол (АТ).

БӘЛЕ [ЖАЛА] ЖАҚТАЙ [ЖАПТЫ] Қаралады, басына бәле салды; орынсыз кінжалады. Бәлесі маган қалар, біреу бәле жақса, мені кім ажыратып алар дейсін, онан да аулақ болайын (КЕ). «Құдай тағала езі ақыл бермеген соң қайтейін?» демек — құдай тағалаға жала жауып, өзін құтқармақ болғандығы (Абай).

БӘЛЕ КЕЛТІРДІ Қесірлі іске душар етті. Көп етірік жаман сөз, Басқа бәле келтірер («Шайыр...»). Қажеке, құдай көлденең бәле келтірмесе, осы малды бақпай немізді бағамыз? (С. Шәр.).

БӘЛЕКЕТІ КЕТСІН [ӨЗІМЕН КЕТСІН!] Қесір-кесапаты қашсын, жоламасын. (Ескі наным бойынша ескі-құсқы бұйым я сынған ыдысты өртеу, лақтыру салты болған. Сол кезде бар ауырлық я бар қесір-кесапат осымен кетсін деп ниет ететін болған). Әжем бір шыны ыдыс сына қалса, «бәлекет осымен кетсін!» деп басымыздан уш айналдырып барып лақтырып жіберетін (АТ).

БӘЛЕНИҚ ОТЫН ӨРГІЗДІ Бәлени үлкейті, жандандырып. Татуға өсек жүргізіп, Бәлениң отын өрзізіп (Д. Б.).

БӘЛЕСІ ЖҮҚТЫ [ТИДІ] Қесірі тиdi. Вуының қатпагай жас қанат балапан екенсін, бәлесі тиер, көріспесең қайтеді (Ш. Х.). Қатынға тиме, қарасы жұгады, балаға тиме, бәлесі жұгады (Мақал).

БӘРІН АЙТ ТА, БІРІН АЙТ Сөздің қысқасы, тоқ етерін айт. Әуел баста ойла-маған соң, ендігінің бәрі екініш. Бәрін айтта, бірін айт, ауылға жетудің лажы қалай болады! (М. И.).

БӘСЕ ДЕСЕНШІ Е десейши. (Макұлдау, қоштау мағынасында айтылады). — Орталарындағы не бәрі екі әйелді сыйлай салу бірінің қолынан келмесе, енді не демекпін? — Бәсе десенші, осы еркектер мәдениетті қашан үйренер екен! — деп, ақ пиялайтын әйел бір жасап қалды (М. И.).

БӘС ТІКТІ Серттесті, бір нәрсе жайлышталасты. — Жарыс ретінде емес, жайлышталады болады, — деді. — Ойнаган соң, бәс тігіп ойнау керек қой (М. И.).

БЕБЕУ ҚАҚТАЙ Қақсады, зар иледі. Осы шайхананың қарасын өшірмесем, күн керуден қалдым, — деп Байдүрды бебеу қақташ бойынша патентті алып көрсетті, бірақ қанша табыс табатынын айтқан жоқ (КЕ). Бебеу қақташ қоңыр, майдай бояу жаңырыадан ба? Қалайда болса Абай бұл күнге шейін, өмірінде дәл осы Барлас, Байкекше баян еткен дастан, жырларға барабар еш нәрсе есітпеген сияқты (М. И.).

БЕДЕЛІ АРТТЫ [ЖЕР ЖАРДЫ] Қадірі асты; абырай-айбары елге жайлышты. Ақырында Мұхамеджанның байға беделі артып 1909—1910 жылдары онын сенімді адамы болады (Б. Кен.). Естіген құлакқа қызы беделі жер жарады (КЕ).

БЕДЕЛІНЕ СЫЙМАЙДЫ д и а л. Беделіне сатылмады. Приемщиктер менің беделіміне сыймайды, ез бағасы қандай болса сонымен алады (Қос., Жан.).

БЕДЕЛІН ҚӨТЕРДІ Қадірін асырды. Беделді қолдан жасауға болмайды.. Мен сіз айтқандай, мұғалімнің беделін түсірдім демеймін. Қайта беделін қөтерудің амалын қарастырдын деп білемін, — деді Жақыпбек (М. И.).

БЕДЕЛІН ТҮСІРДІ Қадірін кетірді. Атына кір келтірді. Беделді қолдан жасауға болмайды... Мен сіз айтқандай, мұғалімнің беделін түсірдім демеймін. Қайта

беделін көтерудің амалын карастырдым деп білемін,— деді Жақыпбек (М. И.).

БЕДЕУ АТ ЖҮЙРІК АТ. *Бедеу аттың бестісі-ай, Адамның болмас естісі-ай, Қайда кетіп барасың? Қарағымның ешкісі-ай (АБ).*

БЕДЕУ БИЕ ҚҰЛЫНДАМАЙТЫН ҚЫСЫР БИЕ. Қозыларды жусауынан тұргыздым, тыңсыра айдал, келесі жоннан аса бергенімізде, қос жетегі бар екі атты алдарымыздан шықты. Віздің үйдің жатаган *бедеу* қара көк биесіне мінген, оң жақтағы қожбан қара жылқышы Сейфолла екенін мен бірден таныдым (Ә. К.).

БЕДЕУ БОЛДЫ ПЕРЗЕНТ ҚӨРМЕДІ, ҚУРСАҚ ҚӨТЕРМЕДІ, БАЛА ТАППАДЫ. Микробтар әйелдің аналық безін қабындырады. Әйел *бедеу* болып, перзент қөрмеуі мүмкін (Е. О.).

БЕДЕУ ҮҚЫЛАС АЛДАМШЫ ҚҰР ПЕЙІЛ, ЖАЛАҢ ШЫРАЙ БЕРУ. Алдаберген [Сапарға]: *бедеу үқылас көңілді тойғызбайды екен* (Т. А.).

БЕЗ БҮЙРЕК МІЗ БАҚПАЙТЫН, ҚАНЫПЕЗЕР, ҚАТЫГЕЗ АДАМ ТУРАЛЫ АЙТЫЛАДЫ. — Эй, залым, не шатын отырысың? — деп Бекет кесені талтап тастардай болды. Анау, бірақ без бүйрек қайтпас екен (М. Ә.). Сені бұз маңға жуытпас Ермекбай, без бүйрек жігіт көрінеді, — деді Шолпан (Ф. Мұс.). Етінен ет кесіп алса бұлк етпес бедіріген без бүйректің өзі екен (АТ).

БЕЗБЕННЕҢ ҰТТЫ ТАРАЗЫДАН АЛДАДЫ, ТАРАЗЫНЫ КЕМ ӨЛШЕДІ. Ауылдағы қатын-қалашты қакпай-соқпайлап безбеннең ұтып жүріп көз қызыны Сүйеудің үйінен айрмады (Ә. Н.).

БЕЗЕК ҚАҚТЫ ◎ БЕЗЕКТЕЙ БЕРДІ
1. Зыр жүгірді, тыным таппады. Кірпігін ілмей дедектеп, Дамылсыз безек қағады. Өз ұлымдай өбектен, Немересін бағады (К. А.). 2. Біреудің асты-устіне түсті; ұшып-конды, дегбірсізденіп алтып ұшты; колды-аяққа тұрмады, шыр-шыр етті. — Жо-жок, атай қөрменіздер, маған ешқандай сыйдын керегі жоқ — деп Нұржан безек қақтты (Ә. Ә.). Әйелі аң-таң болып: «Бұның не?» деп, Қожекенің бірдемені булдіретінін сезіп, безек қағады (ҚЕ). Мен актығымды айтып, құр безектей бердім. Тіпті болмаған соң, күімдерімнің қалай жоғалғанын, кай жерде жоғалғанын, ұстаниң қызын күэ қылдым (С. С.).

БЕЗЕР БОЛДЫ ІГЫРЫН АЛДЫ, ЖАЙСЫЗДЫҚ ЕТТИ. Тентек болма балаға, Безер болма келінге, Кадірің кетер еліце, Қараяуыл қой сезіңе (Д. Б.).

БЕЗІП КЕТТИ 1. ҚАШЫП ЖОҒАЛДЫ. Отірік айтқан сезің деді бекер, Дию жоқ құлан болып безіп кеттер (РД). 2. Қудер үзді, ығыр болды. Ей, соның қылышынан жұрт безіп кетти (АТ).

БЕЙБАҚТЫҢ Қ...І БЕЛГІЛІ ШАМА-ШАР-қы белгілі; қолынан ештеңе келе қоймай-

тын кісіні қомсына айтуда қолданылады.

БЕЙЖАЙ КҮЙ *Бейтап көңіл, көңіл жабырқауы, көңілдің алаң болуы.* Шаутартқан денесімен бірге ойы да бейжай күйге түсіп, астан кейін маужырап дем алушың орнына әлденеге сіркесі су көтермейді (Т. А.).

БЕЙҚАДІР ЕТТІ [ҚЫЛДЫ] *Қадірсіз етті, ешқандай беделін қалдырмады, жүрдай етті деген үгымда айтылып түр.* Жолбарыстың піл менен күшін алды, Тырнағы мен мұқалтып тісін алды. Бетеге мен жуссанын бейқадір қып, Терек пenen шынарды үсік алды (М. Сұл.).

БЕЙНЕТКЕ ТУСПЕДІ *Азаптанбады, қыналмады (АС).* Келмесең егер сен бізге, Сау болmas па ем, әлбетте? Болмасам ашына мен сізге, *Түспес ем мұндай бейнетке* (Абай).

БЕЙНЕТ ҚОРДІ [ТАРТТЫ, ШЕКТІ] ◎ **БЕЙНЕТ АЗАБЫН [СУСЫНЫН] ШІНТІ [ТАРТТЫ, ШЕКТІ]** *Азап шекті.* Сорлы дәүім, артық бейнет қоріп, аяғыңың басы ұстаранын жүзіндей болып қайтқың келсе, жолың болсын (ҚЕ). Сырбай емірінде көп бейнет қорді дегенмен беті мен мәндайындағы қос қыртыстанған әжімдер болмаса, денесі тіп-тік (С. М.). Бейнет шеккен ұлдарға, Жарық сәуле көрсетед, Барлық кедей серт етед, осы жолдан таймауга (И. Б.). Кейде көңіл құрғырың, Махаббат іздел талпынар. *Ішем* деп бейнет сусынын, Асаяу жүрек алғынар (Абай).

БЕЙНЕТІ ЖЕЛГЕ КЕТТИ ЕҢБЕГІ ЕШ, ЗАЛ БОЛДЫ, ЕҢБЕГІ ДАЛАГА КЕТТИ. Еңбегің еш, тұзың сор. Бейнетің желге кетер ме (Д. Б.).

БЕЙІПЛІ АУЫЗ АУЫНАН АҚ ИТ КІРІП, ҚАРА ИТ ШЫГАТЫН, АУЫНА НЕ КЕЛСЕ, СОНЫ АЙТАТЫН, ТІЛІНДЕ ТИЕК ЖОҚ КІСІ. Мынау, тіптен тегі, тайраңдап осында жүр гой. Эй, сен өзің, бері қарай тайраңдаши! Тайгарина: Ой, бейіпіл ауыз! Тайраңдап мен түйемін бе? (М. И.).

БЕЙРАТ БОЛДЫ д и а л. *Бейберекет, берекесіз болды.* Оның ісі әлден бейрат болды (Сем., Абай).

БЕЙІЛ БЕРМЕДІ [ҚЫЛМАДЫ] *Жылы шырай, жуз, ықыласты қөңіл қөрсегтеді.* Ауыр машина дөңгелегі басқанда тұган жар болып ол неге мейір бермеді, бейіл бермеді, жұмсақтық етпеді. Суында Айсұлу жүргегі (М. Ә.). Қөкіректен сенің дертиң, сірә, қалмас. Дертіме дәрігер шина ет таба алмас. Падиша алтын тәжді елге шықса, Басқага өзіңізден бейіл қылмас (А. Қор.).

БЕЙІЛ САЛДЫ ◎ БЕЙІЛІ АУДЫ *Көңілі, ықыласы түсті, қөңіл аударды, ден қойды.* Абай езі ас ошагы мен қонақ үйлерінің арасында соңшалық бейіл салып, сары ұрып жүргендіктен бұл астың қаншалық ұланғайыр уақыға болғанын байқампты (М. Ә.). Жалғыз гана бір жаңға ынта, бейілі аүған да құлаған (М. Ә.).

БЕЙІЛІ БҰЗЫЛДЫ *Ниеті өзгерді, жаманшылық ойлады.*

БЕЙІЛІ КЕҢ ЖОМАРТ, мұрза. Жүрсі тыныш жорғадай, Алдына келсең кең болар, Олар неге тарылсын, **Бейілі кең болған соң** (Д. Б.).

БЕЙІЛІ КЕҢІДІ ◎ **БЕЙІЛІ ЕНДІ ЖАДЫРАДЫ,** көңілденді; **тарынбады,** көңілі түсті, **сараңдық етпеді.** Ішуге асы мол, киүге киімі бар, төтен қайғы, төтен күйігі жок адамзаттын **бейілі кеңіп,** қаны тасуда еді (С. С.). Ой, Тоқан, не қыласың, ол бір сабаздың бейіті, деп арбадан қырындаңырап отырды.—Шешеміз Қунетай деген кісі «**Бейілім кеңіді,** ерімнің кенесіне құлақ салғышы болдын» деген екен (Б. М.). Қара тастан басқаның бері жадырап, Бір сараңнан басқаның **бейілі енер.** Тамашалап қарасаң тәңірі ісіне, Бойың балқып, ериді іште жігер (Абай).

БЕЙІЛІ ҚАШТА [КЕТТИ, ТАРЫЛДЫ] ◎ **БЕЙІЛІН ҚҰДАЙ АЛДЫ** *Көңілі тарылды, іштарлық етті, сараңдығы ұстауды.* Дәуке, осынша не қылды **бейілің қашып?** Арқада жатыр едім мойның қашық. Атағын ала таудай болғанкан соң, Құмар бол келген едім болын гашық. Дәуken бидің қалыпты **бейілі кетіп,** Бейілі кетіп тұрғанда келдім жетіп (Ш. Қар.). **Бейілі кеткеп** жігіттен Еш береке болмайды (Ш. Қар.). Еірің жал, бірін құйрық көңілге ток, Аллада пенде бар ма қайғысы жок. Бердім деп тоғыз қара отырганын, **Бейілді тарылтқан** гой дүнне боқ (Ш. Қар.). **Бейілін** Қарабайдың құдай алды (ҚКБС).

БЕЙІЛІ АРАМ [ТАР, ҚАРА] *Сараң, көзі тойлайтын, инеті бұзылған, жаман ойдағы адам.* Қодар сирттан биледі біткен майды, Мұндай адам көрмессін **бейілі тарды** (ҚКБС).

БЕЙІМ ТҮРДЫ [БОЛДЫ] *Ыңғайланды.* Жинап ап ақыл-есін көптен кейін, Құлауға қаңғалақта болды **бейім** (РД). Жарайқтық шатаққа **бейім болды** (АТ).

БЕЙШКЕ КІРДІ *Бұл жердегі магына:* жақсылықта кенелді, рақатқа батты. Апам байқұс: «**Бейшке кірдім,** енді қолымды жылы суға малып отырам»,— деп қалды (АТ).

БЕЙШТЕН ЖАНҒАН ШАМ-ШЫРАҚ *Жанары ішті ерітегін көз деген магынада.* **Бейштен жанған шам-шырақ** Қезінің гаунар қарасы (ҚЖ).

БЕК ТҮТТЫ *Қатты, берік құрмет тұты, қадірлі санауды.* Досынды дос деп бек тұтып, Жауынды да шабысқам (М. Ә.).

БЕЛ АЛДЫ *Күш алды, сүйеніш етті.* Сырдақ: Бибіш, сен байыбына жетпей айтып тұрсың! Бұл сірә екі адамның арасындағы сөз емес сияқты. Таластық түбі терең жатыр. Содан қорқам... Егер мұндайлар бел алып кетсе... Сонда біздің не бітіріп жүргеніміз (А. Т.).

БЕЛ АСТЫ 1. Қырдан әрі етті. **2.** Бір міндетті орынадады, белгілі бір кезеңнен отті. Асыл тұқымды тұлікті аман төлдептіп, бір бел асқандай Сәрсебай аса көңілді (С. Б.).

БЕЛ АТАСЫ 1. *Аргы, түп атасы.* Бел атасы батыр еді (АТ). **2.** *Түп төркіні, нағыз көзі.* Қырги қабақ соғыстың бел атасы Аденauэрдан мирасқа қалған осы одақ (Франция мен Батыс Германия арасындағы одак) жаңа канцлер Эрхарттың тұсында нығаға түсті (ЛЖ).

БЕЛ БАЙЛАДЫ [БУДЫ] ◎ **БЕЛДІ БЕКЕМ [ШАРТ] БАЙЛАДЫ** *Бір нәрсені істеуге шындал кірісті, тәуекел етті.* Ауыл аралында келе жатқан, кетіп бара жатқан топ-топ атты кіслер... Жасына да, үлкеніне де бір түрлі мәніреу күш біткен. Бәрі де тәуекелге бел байлаган (С. С.). Әр кез ақ скарқын ашық жүретін, бидай өнді орта бойлы жігіт қылмыс зерттеу болімі бастырының алдынан қатты ширығын, белді шарт байлан шықты (ЛЖ). Жеткіншегім жас батыр, Тәуекелге бел байла, Үмтұлып алға бас батыр, Надандықтан жоқ пайда (Ш. И.). Кемпір-шал да бел байлан, Құлшындарды жігітті (С. Дайыр.). Болған іске болат бол... да, белінді тас қып буып ал, тіршілік жолына тус! (С. М.). Келдің сен міне тағы құшақ жайып, Өлімге бел буганда, шыгарда жан (Ж. С.). Ақырында тәуекелге бел буып ақынның үйине бардым. Маған, үй қызметшісі болар, ені жүдеу, жабырқау жас ойел есік ашты (Т. А.). Келешегім айқындалып, әрі оқи беруге бел будым (С. К.).

БЕЛ БАЛА 1. Әкесінің өз баласы, тұган баласы. Ол адам атаулыға қаны қас, катығез, қасқыр мінезді бай, өзінің дәүлеттін, үстемдігін, сактау үшін неге де болса талғамай баратын қара ниет жауыз. Ол Жүсілтің әкесін елтірғен кәдүлігі Есіркептің бел баласы, Құралайды алмақшы болған сүм Ысмайыл... (М. Қ.). **2.** *Жүрт қалының жеген ел улы, азаматы.* Жұмсақ эке, бел баланын — ұлынын. Ел бакытын, ер азабын. Керген сенің ұлынын (Б. Мом.). Сайғай ағай өзін қазақ халқының бел баласының деп санайды. Ол біздің халқымызben, жерімізben қарым-қатынасын еш уақытта үзген емес (С. О.).

БЕЛ [-ИН] БЕРМЕДІ *Қажымады, ырқына жығылмады, сыр білдірмәді.* Оңашада оязға, Мектамаймың елімді. Өз еліме айтамын, *Бергеніл жоқ* деп белімді (Абай). Неше жыл жау тепкісінде ажалдың аузында жүріп, соған шыдал, белін бермей келген адамның мұнысы несі, соншалық нeden түңілді (Т. А.).

БЕЛБЕУІ ШЕШІЛЕДІ *Бұл жерде егілді, ынтыга елжіреді деген үғымда.* Шыңқанда мен үйімнен бесін еді, Астында шайтан торы есінеді, Есіме беу, қарағым түсекен кезде, *Белбеуім* бес ораған шешіледі (Ж. М. Б.).

БЕЛ БОЛДЫ 1. Арқага сүйеу етті. Бұлай ету Сәкенге күш, бел болды, алдына қойған мәселені партиялық көзқараспен шешуге мүмкіндік жасады (М. К.).
2. Алынбас асу, қамал болды.

БЕЛГЕ МЕДЕТ Арқа тірек, үлкен сүйемел. Нақылды: «белгі — белге медет». Шар айна қалды, белдік алтын кісе. Тайдан — ат, аттан мұрат, тірі болса, Тайыңды — таза асына, ұстар мүше! (О. Шор.).

БЕЛГЕ СОҚҚАН ЖЫЛАНДАЙ БОЛЫП [ТҰРЫП] ҚАЛДЫ 1. Орнынан козғалмай қалды, кирелеңдел қалды. Зылқа Әшім ісіне басын шайқап белге соққан жыландај жел етінде турып қалды (К. О.).
2. Қайғыға ұшырады, дөртті болды.

БЕЛГЕ ШЫҚТАЫ ОЙ өсіп, ақыл тоқтатты; өмір жасының орта шеніне келді. Өмірдің өрін таусып, Білімсізben алсып, Шықтың, міне, белге енді (Абай).

БЕЛГІ БЕРМЕДІ Ұңғай көрсетпейді; сыр бермеді. Құнанбай естімеген сияқты, ешбір белгі бермеді (М. Э.).

БЕЛГІСІЗ ҚЫСЫЛДЫ Себебі белгісіз именшектенді. (Ішкі көңіл күйінің бір сөзін туралы айттылады). Дем алыс ісініп, Саусагы сұнынып, Белгісіз қысылып, Пішіні құбылып (Абай).

БЕЛГІЛІ БЕКВИКЕ [БЕКВИКЕНІҢ ӘЗІ] Ең жексүрін, сүрқия («Беквике» — иранша, қарғыс атқан, оңбаган, бұзық). Қойшы соны, белгілі беквикенің өзі емес не? (АТ).

БЕЛДІ АТА Тексті, елжүргтқа белгілі зулет. Таңсық — белді ата, бай ауылдар (Б. М.).

БЕЛДІ ҚЫНАЙ БУЫНДЫ Қатты бұынды, әдемілеп, нәзік, жинақы буынды. (Кебінесе «белін қынай буынды», кейде «белін қынап буынды» деген түрде де ұшырайды. «Қынай» — көсемше тұлғасы, түбіре — «қына», магынасы қысып байлау. Қырғыз тілінде «қийімі жарасып қонып тұр» дегенді «қийими бойго қыналып жарапашып турат» дейді). Майдан маңы, бір жолда, Үсте жаңа шинелі, Қынай белін буынған Еір жауынгер келеді (К. А.). Қынай белін буынды, Вір аллага сыйынды (КЕ).

БЕЛ ЖАЗДЫ [СУЫТТЫ] Дамылдаады, тыныстады, дем алды. Қемекше не туыс кеп, Қалды карттар бел жазып. «Егін, егін — ырыс!» деп, Жанғырықты кең жазық (І. М.). Азғана аялдан, аттың белін сүйтіп алды (АТ).

БЕЛ КЕТТИ Құш, құат кетті, қартайды. (Бұл жерде дәрменсіз, қуатсыз магынасында айттылып тұр). Жердің сәні болмайды. Ел кеткен соң, жар-жар-ау, Жүк көтермес кара нар, Бел кеткен соң, жар-жар-ау (Айтыс).

БЕЛ КӨРСЕТТИ Мықтылық қылды. өк-

темдік жасады, күш қылды, тізе батырды. Жауың емес, жатың емес, ауылға, ағайынға бел көрсеткенде табарың қайсы? (АТ).

БЕЛ КӨТЕРМЕ БОЛДЫ Дем алып, құат жинады, күш жиғды. Соғы үміті Арап болатын. Арап түбінде қызылдарды талқандаса, өздеріне азырақ бел көтерме боларын білді (Ә. Н.).

БЕЛ КУШКЕ КІРІСТІ Қекірекке, кеудеге салды. Ауданның желіктіруімен біз елді үгіттеп, түсіндіріп отырып істеудің орнына, бел күшке кірістік қой (Б. М.).

БЕЛ ҚАЙЫСТИ Салмағы батты, ауырлық түсірді. Орынборға келген большевиктер де Орынбор байларына белі қайысадыл салық салып отыр (С. С.).

БЕЛ ҚҰДА Тұмай жатып ұл-қызыны атастырысқан кісілер. Илияс енді бір топ фелетондарын әйел тәндігін елемеушілікке арнады. Қалың мал, бел құда, бесік құда, әмемгершілік сияқты феодалдық салтанаға қарсы шабуыл жасады (КЭ).

БЕЛ ҚЫЗЫҒЫН ҚОРДІ Бұл жерде айтырдың биеge шабуы туралы айтылып тұр. Бұл ад қолда тұрмас деп, Тұрандағы жылқыдан, Он екі байтал алдырып Бел қызығын қөрсін деп, Әккесы түкім ерсін деп, Үйірге оны салады (ӘМ).

БЕЛ ҚЫЛДЫ Сүйеніш, арқа тутты. Сүйінбайдың Тезек алдында батыл сөз айттына себеп — оның сүйенері, бел қылары Сұранышы батыр (Е. Й). Шемен: Токтат, өшір үнінді, Тар қылармын қунінді. Бел қыласың кімінді? (М. Э.).

БЕЛ НЕМЕРЕСІ Бел баладан (өз ұлынан) өрбіген бала. Қамауда отырган Бақытжан — Қаратайдың бел немересі (Х. Е.).

БЕЛ ОМЫРТҚАСЫ ҰЗІЛДІ Құл-талақаны шықты. Жауға солай соққы берілді. Фашистердің бел омыртқасы ұзілді (ЛЖ).

БЕЛ ОРТАСЫНДА 1. Кісі жасының белгілі шамасы, белгілі бір мүшел жастың орта тұсы. Мұстағаның экесі Мәуліс — тоқсаның бел ортасына шыққан қуатты шал (ЛЖ.). **2.** Нарыз қайнаған жерде, қызған жерінде, қақ ортасында. Ол бұдан жиырма жыл бұрын орыстың ұлы өзені бойындағы Волгоград түбінде от-жалының ішінде, әмір мен өлім шайқасының бел ортасында жүрген, ажал аузында талай болған адам (КТ). Менен бірі тәрт, екіншісі сегіз жас кіші Накысбек пен Маржанқұл жанағы көштің бел ортасындағы сары атанның устінде, көздері жаудырап өтіп кетті (Ә. К.). Суренсіз жадағайда жаланаш жапан тұздың бел ортасында күйтартта күлім қакқан шөл еркесі — кек айданын төрінен бетіңе келіп согатын самал қандай көрікті, қандай рақат дүние десеңізші (Ә. К.).

БЕЛ ҰСТАСТЫ Құресті; айттыс-тартысқа араласты; айқасқа түсті. Вір кісімен бел устасқан емес. Оның өз ойынша,

басымды «ешкімге көрсетпедім» деп ойлады (І. Ж.).

БЕЛШЕСІНЕН БАСАДЫ *Білгенин істеп, дәурен сүрді.* Ал, кейбір студенттер кино мен театрды қызметен танысу үшін пайдаланатын сияқты... Ондайлардың «философиясы» әмірді белшесінен басып еткізу, институттан диплом алуға (ЛЖ).

БЕЛШЕСІНЕН [БЕЛУАРДАН] БАТТЫ 1. *Улкен олжага кенелді.* (Бұл фраза кейде келеке түрде де айтылады). Оспаның Оразбайға не істегенін есіткенде, Абай:— Бұның арты белгілі — екі жуаның бас араздығы, бәсекесі болады да қалады. Енді мол бәлеке белшесінен батқан деген осы... Бірақ жазалаудың жазалапты. Оразбайды енді босатып жіберсін,— деген (М. Ә.). ... Алмат қиял түғиғырына белшесінен батып, көзге қөмексі, қөңілге аяң ой төмпешіктеріне сүріне-қабына құлай жаздайды (Т. Б.). Егері Қаратаудың толқын егін, Батты оған белшесінен еңбекші елім (Т. Ә.). **2. Қайғы-дертке, қының жағдайға душар болды.**

БЕЛ ШЕШПЕДІ *Тыным көрмедин, дем алмады. Бел шешпегеніме он күн болса да, ойым өзімде емес,— деді Қосай шал* (М. Ә.). Он жеті күн бел шешпеген. Он күн бойына күнін-түні баспаңасыз жүрген (М. Ә.). Ақтың өскерінен қазак аулының шошынганы соңша, түнде бел шешіп үйқтаудан қалды. Күндіз көз далада. Жарамды көлік, мұлік, ет, майға дейін таусақта, сай-жыраға тығулы (Ф. Мұс.).

БЕЛ ШЕШІТІ *Шешіле кірісті, шындалап кірісті; шешіле қатарылды.* Құрт көзін, жоғалтындар ел шетінен! Күнәға батқан мұндар белшесінен. Күн болса, мен-ақ тартам бір кіслік, Қашанды халық үшін бел шешінген! (Ф. Қ.). Қызы ойыны біртебірте Үәли билеп барады. Балалық шақтан жаңаға ғана асқан қызын ешкім бұлай бел шешіп сырласып көрген жоқ еді (Т. А.).

БЕЛІ АУЫРДЫ *ди а л. Жаны ашиды, аяды.* Бидайды мал жеп жатыр, оған ешкімнің белі ауырмайды (Жамб., Жуал.).

БЕЛІ БҰЗЫЛЫП ЖҮР *Етек кірі келіп жүр.*

БЕЛІ БҮГІЛДІ *Қайғырды, қамықты, басына ауыргалық түсті.* Енді одан айрылғасын белім бүгіліп, қабыргам сөгіліп отыр (КӘ). Сайрай бер тілім, Сарғайған соң бұл дергітен, *Бүгілді белім, Жар тайған соң әр серттен* (Абай). *Бүгілген белі жазылды, Бұлдыр ойдан түңілер...* Арна-мыстың жолында, Бас бәйгеге тігілер (А. Т.).

БЕЛІ КӨТЕРІЛДІ *Күш алды, кеудесі жазылды, еңсесі көтерілді;* *бойы сергіді.* Кедей-кепшіктің Қапан ауылнай болғаннан бері белі көтерілейін деді (Б. М.).

БЕЛІ НӘЗІК ТАЛЫП ТҮР *Қыпша бел.* (Бұл қызы-келіншектерге айтылады). **Белі**

нәзік талып түр, Тартқан сымнан жіңішке, Үзіліп кетпей негізп түр (КЖ).

БЕЛІНЕН АЙРЫЛДЫ **О БЕЛІ ЖОҚ** *Ереккетік қабілеті жоқ деген мағынада айттылады.*

БЕЛИН СЫНДЫРДЫ 1. *Мерт қылды.* **2.** *Беделін түсірді;* *сүйенішінен айрырды,* қолын қысқартты. Тарту қылып мен түрмін, Құралай атты қызынды, Қырық жігітімді елтіріп, *Сындырма* мениң белімді (М3).

БЕЛИНІЦ КУШИ, БЕТИНІЦ ҚЫЗЫЛЫ БАР *Бойда құат, бетте әр бар; етімі бар шақ.* — Шырагым, Ақбала, сен де қор болмас жағынды ойла. *Белинің күші, бетінің қызылы бар* кезде қатарынды тауыш ал,— деп Ақбаланың қолын қысып-қысып қойды (Ә. Н.).

БЕЛІ ШОЙЫЛДЫ **[ШОЙЫРЫЛДЫ]** *Белі құрыстынын ауырды, сіресті, белін жаза алмады.* Совхоздың моншасы біткен кезде, мен белімнен шойырылып жатып қалдым (Ә. Нұр.).

БЕРГЕНИНЕН [БЕРЕРИНЕН] ЖАЗБАСЫН! *тілек.* *Құдайдың* *рақымы қырқылmasын, мейірімі бетін бұрмасын деген мағынада.*

БЕРГЕНИҢ ТОЙМАДЫ *Алғанына риза болмады, қанагат етпеді.* Жаман болса тамырын, *Бергеніңе тоймайды, Сұрағаның қоймайды* (Д. Б.).

БЕРЕГЕН ҚОЛЫМ АЛАҒАН *Мырзалиқ етіп біреуге бере де білем, біреуден ала да білем деген мағынада.*

БЕРЕКЕ ДАРЫДЫ *Құт қонды, береке кірді.* Бусанған кара бұйра дағалаға барған сыйын береке дарып, өзгеше бір жарастықты ажар тауыш келеді (ЛЖ).

БЕРЕКЕ ҚОНБАДЫ *Берекесі кірмедин.* Бейілі кеткен жігітте, Еш береке болмайды. Дәүлеті қашкан жігітке, *Береке келіп қонбайды* (Ш. Қар.).

БЕРЕКЕ ТАПТЫ *Байыз тапты, рақат көрді.* Бел шешіп, береке тауып, төсекке жатып бір күн ұйықтағанымыз жоқ (Б. Тұр.).

БЕРЕКЕСІ КЕТТИ **[ҰШТАЫ, ҚАШТАЫ]** **О БЕРЕКЕ ҚАЛМАДЫ 1.** *Әбігер болды, абырайды, асып-састы;* *құты қашты.* Қылышы бар адам көрсе, қалаға келсе, берекесі кете қалатын ауыл адамдары тіл қатыспай тыныш қана отыр (Ф. М.). Адасқанын білген адамның берекесі кететіні, жол тапқысы келген жорамалының көп болатындығы мәлім (С. М.). Емханага жатқан әйелімнің сырқаты бәсендеду орнына қүшіше берді. Одан кейін қызметімде береке қалмады, күніне әлденеше рет емханага жүтірсем, үйге келсем, емшектен айырған кішкене бала зар қақсан дамыл бермейді (С. М.). **2. Ауыз бірлігі болмады.** Бертиң келе үрпақтары жайыла түсken сайын араларын ала ауыздың

кернеді де, берекелері ұшады (Б. С.). Біздің үйде қыстың басынан кірген ұрыс, шешем Бұлсті үеделі жеріне бермей қалғаннан кейін тіпті де үдеп, үйдің берекесі кетті (С. М.). 3. Сәні кетеді, тәртібі бұзылады. Расында февраль туды-ак, Алматының көшесінен береке қашады. Бірде көктайғақтанса, бірде қар ағыл-тегіл еріп... арықтарынан су сарқырап, көктем буы аспанга көтеріледі (М. И.).

БЕРЕКЕСІН БЕРСІН! тілек. *Барды, бардан қалғанды азырқанғанда — «қой, шырагым, бейілінді тарылтпа, берекесін берсін осы бардың!»* — деген турде айтлады.

БЕРЕН МЫЛТЫҚ *Бұрынғы уақытта болған білтегі мылтықтардан кейін шықкан қару.* («Берен» — парсыша, болат). Берен мылтық аттырып, Мыстан керней тарртырып, Соғыспак бол патшамен, Қапалдан тосяп, бір шықты (Жамбыл).

БЕРСЕ ҚОЛЫНАН, БЕРМЕСЕ ЖОЛЫНАН *Өздізінен көнсө көнсін, көнбесе қоysын.* Біледі аса жақсы жауыздықты, Қоңсыға қасындағы соңдай мықты. Берсе қолы, бермесе жолынан да, Зорлықпен көрсетеді озбырлықты (Б. От.).

БЕС АСПАБЫ САЙЛАУЛЫ *Бар қаруы дайын, жау-жарағы әзір.* Бес аспабы сайлаулы, тұлпары байлаулы, дайын тұрады (К. Е.).

БЕС АСПАП *Қолынан бәрі келетін шебер, барлық іске икемді, он саусагынан опері тамған.* Оған: «Бес аспап десем, баз күйік борбас па едің! Кез алдындағы жуликті көрмей ай қарап жүрсің бе?» — деп Жұнісов зекіп, мықылдағ сейлейтін сиякты көрінді (К. Т.).

БЕС БИЕНІҢ САБАСЫНДАЙ *Толық, ет-женді, үлкен; том семіз.* Бұл баласына тартпаған бес биенің сабасындағы семізше адам (Б. С.). Соғыс кезінде қаршадай кара сирақ қыз еді. Енді міне сегіз балаға ана болды, бәленбай сиырға бакташы болды, тұлғасы бес биенің сабасындаи... — деді Декей (М. К.).

БЕСЕНЕДЕН [ПЕШЕНЕДЕН] *БЕЛГІЛІ* *Ежелден анық, бұрыннан мәлім.* Алыстан оның өзін, атын таныдым. *Бесенеден белгілі шұбар ат* (С. М.). Мүсілім де қамсыз жүрген жоқ, інісінін басқан әр қадамы Мүсекеңе бесенеден белгілі, інісінің ептең тентектігін, білмestігін де ертең көрек болатындағы саусағымен санақ қояды (З. Ш.).

БЕС [АЛТЫ, СЕГІЗ, ОН...] *ҚАНАТ* *ҮЙ* *Кереге санына байланысты айтылатын күйіндейтін түрлөрі.* Ол Мұратты тарантастаң түсіріп, жасауы шамалы бес қанат үйге алыш кірді (Т. А.).

БЕС САУСАҚТАЙ БІЛДІ *Жатқа білді, жетік білді.* Барлық сабакты бес саусақ-

тай біліп алыш, барлық класты аузына қаратса гой!

— деп қиялданады Сапар (М. И.).

БЕС [СОҚЫР] ТИЫНҒА ТҮРМАДЫ *Еши нәрсеге жаралады, арзылады.* Ақыннын деп ұялмай жүрсің өзін, Бес тиынға түрмайды айтқан сезің (Жамбыл).

БЕСТИ ҚЫМЫЗ *Бес күндік қымыз.* Қымызды жақсылап ашыту әдістерін үйреткен жөн. Әдетте қазақтар қымызды бірнеше түрге бөледі. Саумал қымыз, бесті қымыз, құнан қымыз, дөнен қымыз. Қымыздың осы түр-түрлін ашыту көрек! (С. Керім.). Бермestік үйінде бесті қымыз тұрады (Мақал).

БЕСІК КЕРПТИ КҮЙЕУ *Бесікте жатқанда атастырылан күйеу.* Қайнағаның үйінен келген жігіт сол үйдегі бикештік бесік керпти күйеуі екен, бағана іірі қараңғысында шұнақ қыздың өзі келіп, айтыш кетті (АТ).

БЕСІК ҚҰДА *❶ БЕСІК КЕРПТИ ҚҰДА* *көне.* Сәбілдерді бесігінде атастыру арқылы болған жеккеттік. Екінші — бесік құда. Бұл әдет-салт бойынша, жастардың ата-аналары балаларын бесікте жатқан кезінде-ақ атастырып, құда болысқан (М. F.).

БЕСІК ТАБЫ *[ТАБЫ БЕЛІНЕҢ] КЕТ-ПЕГЕН ЖАП-ЖАС,* *аузынан ана суті кетпеген.* Бесік табы кетпеген, Қабыргасы қатпаған, Екі бірдей қос жетім Жүре алмадық алысқа (А. Аз.).

БЕСІКТЕН БЕЛІ ШЫҚПАҒАН *Қаршадай, кіл-кішкентай.* Бесікten белі шықпаган, Жасы есіп тәңелді (Д. Б.). «Тойбай токсанға келсе де, қайдан шықпайды», — деген жүрттың сезін естімей жүрсің бе? Бүйте берсөң бесікten элі белі шықпаган жалғыз балан Қеңесбектің бетіне салық етерсің... (М. Е.).

БЕСИН АУДЫ [ЕҢКЕЙДІ] *Уақыт бесін мезгілінен етті.* Бесін ауа бәрімізді қағазға тіркең, жарактты казак-орыстар тыска шығарып, атты, жаяу конвоймен айдан жүрді (С. С.). Жанымда зоотехник Серік бар, Тасбулақтағы осы үйге бесін еңкейе жеттік (ЛЖ).

БЕТ АЖАРЫ *[ЭЛПЕТІ]* *Түрі, кескіні, кейпі, үсқыны.* Қызы Жібектің ақтығы, Наурыздың ақша қарындаи, Ақ беттінің кызылы, Ақ тауықтың қанындаи, Екі беттің ажары, Жазғы түскен сағымдай (ҚЖ). Тұтқынның бет әллетінде, тұрысында еш қимыл, өзгеріс жоқ (Ф. К.).

БЕТ АЛДЫ¹ [БЕРДІ] *Бағыт алды, кірісті, ыңғайланды;* *көңіл берді, жүзін көрсете.* Дорбаларын арқалап, қолдарына кетпенін не орағын алыш колхозшылар жұмысқа бет алды (Б. Керб.). Келген жүртты Майбасар үйге қарай бастап, енді жайланып отырыспаққа бет алған кезде, қақпа ашылып, Қарабас кірді (М. Э.). Енді біразда Дәмежан мен Жәбікен бұл

аурудан титықтап өлімге бет берген кісілердің тұс-реңі қандай болғаны туралы айтысты (М. Ә.).

БЕТ АЛДЫ² 1. Қалай болса солай; мақсатсыз. Әңгіме бет алды оқуда емес, тоқуда. Кітапта айтылғанның бәрін жаттап алған білім болмайды (М. И.). Жүрт аң-таң. Біреулер бет алды қол көтөріп жатыр (Б. М.). 2. Қайда болса, сонда, басының ауған жағына, өз бетімен, өз бағытымен. Салған күсінде жете алмаса, ителгі бет алды үшіп, үзап кететінін үғындырыды (С. Б.). Ол неше дала-лармен, бет алды құла дұзбен жүре берді (КЕ).

БЕТ АЛДЫНАН [АЛДЫНАН] ЖАРЫЛҚАСЫН ◎ БЕТІНЕН [БЕТІННЕН] ЖАРЫЛҚАСЫН тілек. Жолы оң болсын, мақсаты орындалсын. (Алдың айқын, даңғыл, бақытты жол болсын, құдай тілегінді алдыңдан берсін деген мағынада). Мен саған еремін, Сырым! Ермекке жохым тар... Тәңір бетінізден жарылқасын (М. Ә.). Е, кәкел Сіздің ақындығыңыз ауызыңда тістеп алып бір қыңырлыққа басқан екен. *Бетінізден жарылқасын*, хантеренің кілемінде түсіп, адыра қалған дәуренің шашпауын кеттермек болыпсыз (М. Ә.).

БЕТ АЛЫС 1. Бағыты, бара жатқан жағы. Таймас тұра қашты. Бет алыстары — Төртпак Жәнібектің елі (Ф. Мұс.). 2. Ұстаган жолы, нысанасы. Жас қызың бет алысы дұрыс. Ол өмірдің өзі нұсқаған арнамен келе жатыр (ЛЖ).

БЕТ-АУЗЫН ТЫРЖЫҢ ЕТКІЗДІ ЖАҚТЫРМАДЫ, ҰНАГПАДЫ. Қәкима Қадишаңың Сөүлеңі мадақтағанын жақтырмай, бет-аузын тыржың еткізіп: — Ә, қойши, еркектер майданға кетпесе,... бастық болу қайда оған,— деді (Ә. Ә.).

БЕТ-АУЗЫ ШІМІРІКПЕСТЕН [БУЛК ЕТПЕСТЕН] Ұялластан, қызармастан. «Ұрғаны үшін ол жаза тартады, ал газетті жыртқаның үшін сен де жаза аласың. Екеуіне үш жылдан алты жыл» — деді ол бет-аузы шімірікпестен (З. Ш.). Анау қара кемпір келінім сарап деп, беті бұлк етпестен бір нәрсені қоңырсытып отыр (АТ).

БЕТ АШАР 1. Халықтың жаңа түскен жас келінге жақсы тілек айту салты. Есбай, Қарлығаш: Басталды ойын, Басталды бет ашар! (М. Ә.). 2. Алғашқы қадам. Бұл концерт орыс өнерпаздары көрсетер өнердің алғашқы бастамасы, бет ашарығана (КӘ).

БЕТ АШЫСТЫ Жұз шайысты, бірінебір шындықты айтты. Әке мен бала алғаш рет шындастып бет ашысатын белгел келген еді (М. Ә.).

БЕТ БАҚТЫРМАДЫ Бой бермелі, айтқанға көнбеді; жолатпады. Қөпей бейбіше осы такырды тастап, бір түгі бар жерге кешейік те дегендеге, Жұман бет бақтырмаган (Ф. М.). Жел жер түгін жұлқылай, Құйындастып, шаңғытып, *Бет бақ-*

тырмай

бұрқырай Қекке атылған шаңытік (Т. Ж.).

БЕТ БҮРДЫ ◎ БЕТКЕ АЛДЫ 1. Бет алды. Онымен Оқас тағы бірге кетті, Шабдан да Алатауға бүрді бетті. Ойран ел, өлгөн атпен жұмысы жоқ, Ояз да лауланған атын жекті (І. Ж.). Таңктер беттің бізге қарай бұрган кеңде, шынында да ажалдың жері осы шыгар деп ойлады (ЛЖ). Қара жолдың устінде Арқалықтың бетінде алып, қала жақтан бір пар атты келе жатыр (М. Ә.). 2. Қірісті, жұмылды. «Достық», деген ұранмен, Еңбекке бейбіт бет бүрдің (А. Т.).

БЕТ БҮРЫС Мәнді бағыт; улкен өзгеріс. Заводты салып жатқан кәсіпорындардың жауаптылықты арттырып, завод құрылышына мықтап бет бүрьс жасайтын кезең жетті (ЛЖ).

БЕТЕГЕДЕН БИК, ЖУСАННАН АЛАСА ◎ БЕТЕГЕДЕН АЛАСА, ҚОЙДАН ЖУАС 1. Тым аласа, тәмен. Кемпір бір нәрсеге алдана бергенде, мен бетегеден бик, жусаннан аласа бола берейін, сол кеңде егеуді іліп ала жөнел (КЕ). 2. Аса сыпайы, кішіпейіл; ілтишті, инабатты, Бетегеден бик, жусаннан аласа болып аз уақыт жүріп көрейінші, менен жақсы адам болмасын (Ә. Сат.). «Сіз» деп, «біз» деп бетегеден бик, жусаннан аласа бол майысып... титігі қуриды ғой бұл бейбақтардың (М. Ә.).

БЕТЕГЕСІ ШОНҚАЙҒАН Қояндай Малға жайлы шебі бар, от жер.

БЕТ-ЖҰЗГЕ ҚАРАМАДЫ ◎ БЕТ-ЖҰЗІ БАР ДЕМЕДІ ◎ БЕТ-ЖҰЗІН ДЕМЕДІ Қаймықпай әңгіменің тұрасын айтты, жасқанып тайсалмады. Құрмет оған, әт-тән аз ғой мұндай сын, Бағалайтын, қарамайтын бет-жұзге,— Бұл кім тағы, ей, тоқта сен, бұл қайсың? Деп дауырга келетін сын көп бізде (А. Ш.). Әлия менің бет-жұзімеге қарамай шындықты айттып тұр (Ж. Ж.). Өздерін бет-жұзі бар демей, мақшара түрде әшкөрелеп отырған сыншы, жыршыдан қолдан келген жаманышылық пәле-қазаны аямайды (М. Ә.).

БЕТ ЖЫРТТЫ 1. Әшкөрелеп, бетін ашты. Әншілердің бірқатары өздерінің шығармаларында бұқарашибалдық, халықтық идеяларды корғап, үстем таптың зұлымдық озбұрылғын бетін жырта әшкөреледі (КӘ). 2. Сөзге келді; үрсұсты, бетінен алды; абыронын төкті, жуз шайысты. Ұзақ уақыт бет жырттысып сейлескен Әділбай үйден үнсіз шығып бара жатты (С. Ад.). Ахметтің аман-есен келуіне өзінен де бетер тілекtes болып отырған жас адамның көңілін қызып, бетін қалай жыртады (Ж. Ж.).

БЕТКЕ АЙТТЫ Шындықты қозінде айтты, тұра өзінде айтты. Әділбеков жолдаста сізге көмектесуден басқа бетен ниет болмауға тиіс. Жұмыс бабында кейбір кемшіліктерінде бетіңізге айтса, оған шам-

данбай, дұрысына құлақ асып отыруыңыз керек,— деді Керей (М. И.). Не айтқысы келсе де, ол бетіне айатын (ЛЖ).

БЕТКЕ БАСТЫ [САЛЫҚ ЕТТИ...] Айыбын алдына көлденең тартты, айыбын айтып үзілтты; табалады. Сен менің еткендегі өкінішті істерімді бетіме басудан еш нерсе үтпайсың (Ш. Х.). Истерді не сұрқия бетке басып, Шықты есікті сарт үршіп, терлеп-терлеп (К. Жұм.). Сапарга Жарқынның ызасы жаман етти. Бұл оның тәлке-гіне айналып барады. Қыт етсе, жаман өкітінін бетіне басады (М. И.). Қодар сүмнін қылышы сырт елдің алдында мениң бетіме салық болса, осы елге, өз келене келгенде, осы отырган берімізге салық (М. Ф.). Энеу күні Құнекең мына Сыбан ішіне топка барса, сонда Солтабай тेңесінің бетіне салық қылты (М. Ф.).— Бүндейдай қателік әрқайсымыздан табылады. Тек оны бетке салық етпейік, сабак етейік,— деді секретарь (Ф. Мұс.).

БЕТКЕ БЫЛШ ЕТКІЗДІ ◎ БЕТИНЕ БЫЛШ ЕТКІЗПІН БАСТЫ Бетің бар, жүзің бар демей айтып салды.— Тергесен, Қодар сүмдігін аңыз қып көпке жайып әкеткен елді терге. Ел тұрсын, кешегі жиында бетімізге былш еткізіп, жарып айтқан жатты терге...— деді Құнанбай Сүйіндікке (М. Ф.).

БЕТКЕ КЕЛМЕДІ ◎ БЕТИНЕ ЖАН КЕЛМЕДІ Қарсы сөз айтпады, сөзін есі етпейді. Құдері мұндай сезімдерге өз басы онша құлай берілмесе де, біреудің бәйек болғанын, бетіне келмегендің ұнататын еди, оның мұнысына Батыrbайдың «бауырмалдығы» деп келіп, екеуінің ішек-қарны әбден арапасып кеткен-ди (М. И.). Байекең айтса билікті, Жалшы бір сөз қатты ма? Бай бетіне келуге. Бұрын жалшы батты ма? (С. С.). Бетіне жан келмейтін мықты батыр болған еди (КЕ).

БЕТКЕ ҚАН ЖҮГІРДІ Рені кірді, өні кірді, ажарланды, шырайланды. Жолдастарға қараймын. Бөрінің де кір, күйе басқан аш беттеріне қан жүгіргендей (С. С.). Ал, көңілім, желден озып, серпіл енді. Қызықты, қызығылықты заман жетіп, Беттіңе қан жүгіріп, көркің енді (ХӘ).

БЕТКЕ [ЖҰЗІНЕ, КӨЗІНЕ] ОТТАЙ БАСЫЛАДЫ Жылы үшырады, жақын көрініп кетті. Өз-өзіме самокритика жасамадым ба? — деп Қасен есік алдына шыға берді. Қөз алдына Үлкен Алматы биіл тағы сап етти. Әлденеден бетіне оттай басылған сияқтанды... (М. Ф.).

БЕТКЕ СОҚТЫ Бетіне басты, табала-ды... Тек бір қоя салған ат еді-ау! — деп, қазақтың қарттары датты бетіне соғып жүрреді (ШС). Мыпты болсаң өзің неге жазбайсың? — деп Жұмабек талай оның бетіне де соққан (Т. А.).

БЕТКЕ САЛЫҚ [ТАҢБА] БОЛДЫ Үлтқа қалдырыбы.

БЕТКЕ ТҮТТЫ Арқа сүйер күш етті, маңтап етті; абырайлы болуды көздеді. Қол жеткен ұлы табысты ақын бетке тұта орынды айтты (АТ).

БЕТКЕ [БЕТИНЕ] ТҮКІРДІ Өлде маган деп масқара етті; жиіркене безінді. Бойыма күш біткенге еттім шукір, Қажысам абақтыда бетке түкір. Темірің екі итеріп тартқанымда, Қірпіші жерге түсті күтір-күтір (Б. Ш. Б.). Дәл қазір жай мадақтау түгіл, бетіне түкіріп берсе де мейлі, Сандыбайға малын алу ғана керек еді (Ф. М.). Есті, есті бірак сен, Молда мен байдың алғысын, Еңбекші тап естіртер, Түкірген бетке қарғысын (Ш. И.).

БЕТКЕ ҰСТАРЫ [ҰСТАР, ШЫҒАР] 1. **Көрініске шығарары, жүргіқа көрсегері, қаймаққа шығаны, сүйеніш еткені.** Ұщеуінің бетке ұстаганы бір ғана Зейнур (Ә. Ә.). Соқыр көргенінен жазбас дегендей, соқыр басшылар мені қауқытып бетке ұстап жүргенде, ақырын жүріп, мығым басқан талайлар менен озып кепті (Т. А.). 2. **Беделді, білікті, жақсы адам деген мағынада айттылады.** Орта Азия мен өзінің туған республикасының бетке ұстар күрішшілері гектарынан 30—35 центнерден өнім алғанын мактанды етеді (Ә. Әл.). Он бес, жиырма кісі жинаған. Бұлар әр рудын, атаның бетке шығарлары, болыстың өртеден тізелестері (Ф. Мұс.).

БЕТКЕ ШІРКЕУ БОЛДЫ [КЕЛТІРДІ] Абырайсызы етті, жамандыққа апарды; ұлатты ісімен табага қалдырыбы. Бергі атасы хан Абылай құлдық кезімің күесі болып, бетіне шіркесу келтіреді деп, ажалдан аман алыш шығып, ерлік жолға қайраған Ораз құлды өз қолымен бауыздаган (І. Е.).

БЕТКЕ ҚАРАТПАДЫ Қанарына шыда-мады, ешкім тіктеп сөз айта алмады. Бандыны сол бетімен бет қаратпай, бектерлей Тасбасқанды қуыш кетті (С. Б.). Алтайдың қаңтардағы долы бораны қазір бет қаратпай соғып тұр (К. К.).

БЕТ ҚОЙДЫ Ниет етті. Киімін шешінди де, шекпен күйіл, Балуанмен ұстасуға бет қойдыш (Ж. С.). Топ бастар серкеміз деп Әмірханды, Бет қойдыш билетуге мал мен жанды. Сыйса тек аз «соқырдың» маңдағына, Тұғызған мұндай сирек арыстанды (И. Б.).

БЕТ ҚОСТЫ д и а л. **Беттесті, бетпебет, жүзбек-жуз келді.** Олар бір-бірімен бет қосып сөйлесті (Сем., Абай).

БЕТ МОНШАҒЫ ТҮСТІ [ҰЗІЛДІ, САЛЫРАДЫ, ТӨГҮЛДІ] Ұялды, батылы бар-мады, кісіге тіктеп қарауға жүзі шыда-мады.— Әй, құдай-ай, сенің орныңа еркек болмаған екем! — деді келіншек.— Қазынаның берем дегенін сұрауга да бет моншагың түседі (Ф. Мұс.). Қарсы жақ кісі ташпай болды жүдеу, Қек темір болды асып алмас егуе. Салбырап бет моншагы батырлардың, Теп-тегіс, темен қарап бол-

ды күйеу (Г. Ж.). Бет моншагың төгіліп қалты гой (АТ).

БЕТ МОНШАҒЫ ҮЗІЛМЕГЕН ҰЛЫ, беті ашылмagan. Қаншама ер жетті дегенмен, бет моншагың үзілмеген жассың гой, сондықтан ойына алған ісіңе батылдығың жете бермейді (С. М.).

БЕТ ПЕРДЕСИН АШТЫ [ЖҰЛДЫ, ЖЫРТТЫ, СЫПЫРДЫ] Құпиясын жарық-қа шығарды, жұмбагын шешті; әшкере етті, айыбын бетіне басты; масқаралады. Соның өзінде ақын өз деуірінің қайсыбір жекесүрын көріністерінің бет пердесин батыл ашып, аяусыз әшкерелегендеге, араттура болсын сатириалық кекесінгө дейін көтеріле алады (Ы. Д.). Бейімбет өзін революция өкелген жаңалықтардың сакшысымын деп білді де, откен заманды кекесуіші жат мінездердің бет пердесин жұлып тастап, оның күйрек жанын, ескіні кекесігін көкіргін, тұғырыктай түнерген арам ойларын халық алдына жайып салды (К. Ж.). Белсендісін бояма, Бет пердесин сипырып, Іздесе қоя ма? (А. Т.). Осы науқаның тұсында талай шермендердің бет пердесин жыртып, жүртшылықтың алдына сүйреп салармыз! — деді Арыстан жайрандаған пішінмен (Б. М.).

БЕТ СИПАДЫ д и а л. Өлікке, мәйтікке бала оқыды, бата қылды. Сол қыс күйеу баланың экесіне бет сипай келіпті (Тұрғым, Ашх., Красновод.).

БЕТ СИПАСЫП ҚОЙДЫ Үзделесті, келісті, сөз байласты. Жамал соны Әділге айтып, Әділ Есенәлігі «қызымды көндірдік, ұзағынан сүйсіндірсін» деп, екеуі бет сипасып қойған еді (Ж. Т.).

БЕТ ТУЗЕДІ Бет алды, бет қойды, алған бағытына қарай тұра жүрді. Екі қызы тамақ алып шахтага бет түзеді. Өндерінде кызыраңдаш құлқи ойнады (Ф. Мұс.). Танабай балаларымен, малайымен өзінің қырдағы жылқысына қарай бет түзеп келе жатты (С. С.). Жапар бар күдігін еңсөріп, акыры аулына қайтуға бет түзеген соң, иығынан жүргі арылғандай серпіле баставаны айтпаса да, жадыраған түрін танылады (Р. Ә.).

БЕТ АУДЫ 1. Бағытсыз, мақсатсыз, қалай болса солай жүрді. Беті ауган жак-жа журе берсе, тағы бір сорға кездесуі сөзсіз (Ә. Ә.). Миршад адамдарының қалғандары қолдарындағы құралды тастап, беті ауган жаққа тұра-тұра қашты (С. Ай.). 2. Райдан қайтты, бері қарады.

БЕТ АУМАДЫ Бағыттынан таймады. Қазанғап күләпарасын жана киді басына. Алысты көре алмаса да, қас қарайғанша беті ауган жоқ, адасам деп қобалжыған жоқ (Ф. Мұс.).

БЕТ АШЫЛДЫ 1. Аныкталды. Ханың бергісі келмей отырғанын түсінген Керей намысқа шауып, Гайып-Жамал Сұлтанбейімнің бетінің ашылып калғанын алыштан түспалдаш сезірді (І. Е.). 2. Қы-

сылып-қыттырылмайтын болды, батылы жеңті. Жаттанды өлеңдерге өзі шығарған бірер жолды, кейде бір ауыз өлеңді аз-азадап қоса жүріп барып беті ашылады (М. Ә.). Әжем тіпті «өзің де жай журмейсің» деп, оңаша ұрысын алады. Жай журуғе болды ма? Таң күресіндегі көнгерлілік, сыйрайылық күн сайын жойылып, бет ашылып келеді (Ф. Мұс.). Беті бір ашылған әйелдің үйде тұруы қын (АТ). Бір беті ашылған соң бола ма, келіннің тілі сүйрәндегі бастады (АТ).

БЕТИ БЕРИ [БЕРМЕН] ҚАРАДЫ ◎ БЕРИ ҚАРАДЫ 1. Аурудан жазыла бастады. Тоқсанбай қасына әйелін өртіп, Атбасарға барып қайтқан екен, «қызының беті бері қарады, енді аз күнде құлан таза сауығып шығады» деп, емши дәрігер жақсының хабар айтты (С. О.). Шукір, бері қарадым. Бірақ көтерем сияқтымын (Ф. Мұс.). 2. Райдан қайтты, ашуы тарауды, әкпесін басты, айтқанға көнді. Беті бері қарал, қол оң жайылғаннан бері қарай, жыл сайын бестең, ондал «жас ііс жаңа талап рисалалар да тауып тұрды (С. Т.). Инженерге айтып едім. Алғашында көнбей қойды. Әйтеуріп әрі айтып, бері үгіттеп, бетін бері қараттым-ау (ЛЖ).

БЕТИ БУЛК [БЫЛШ, ШЫЛШ] ЕТПЕДІ ◎ БЕТИ ШІМІРІКПЕДІ Ұялмады, бедірлейп тұрды, арсызданды. Теріци сүйегіне жабасып қалған атамың қансыз, арсыз беті булк етег емес (Ә. Ә.). Жасы үлкен кісінің жас кісінін сырласуға шақырганда, азырақ жасқанғандай бол, дауысы еріксіз дірілдеп шығар еді, ал бұның беті булк етпейді (Ә. Н.). Тарт, Әзімбай, арсыз тіліңді! Әкенің аузы бармас арамдыққа бетің бышыл еттей сен барайын деп пе ең! (М. Ә.). Раушан Кемебайдың қатынның бір сезін он сөз қылып өкелуге беті шылл етпейді (Б. М.). Ерінің беті шімірікпестен, момақансып отырған аярлығы Сагиланы жиремдеріп жиберді (М. И.).

БЕТИ ДУ ЕТЕ ТҮСТІ Қатты қысылды, қызарды, қаны бетіне ойнап шыға келді; үяды. Әзімханды қөргенде Гүлияның екі беті ду етіп қып-қызыл болып кетті (С. С.). Елена Михайлопнаның беті ду етє түсін: — Сіздің айтқаныңыз болсын. Мен бір-екі жігітті оқытып келгем. Егер курс ашылса, онда да істеуден мен кашпаймын,— деді (М. Қ.).

БЕТИ ЖАРЫҚ Қөңілі ашық, көтеріңкі, жузі жарқын. Малдының беті жарық, малсыздың беті шарың (Мажал).

БЕТИ ЖОҚ Арсыз, үятсыз, ардан кешкен. Бас косылса арысқа, Кім шабады намиысқа, Жатқа қарап беті жоқ, Жалынбай тұрар к...и жоқ, Ісі кетер шалысқа (Абай). Ағылшын қызын үйіне шейін шығарып салуга Барановтың беті жоқ. Кеткісі келмегендей қылып есік көзінде қызы тұр (Ә. Ә.).

БЕТИ ЖУМСАРДЫ Ашуы қайтты. Бір ай бұрын Ақбала оған кісі жұмсал:

«Әжемнің бетін жұмсартып берсін», — деп сөз салды (Ә. Н.).

БЕТИ КҮЙДІ Ұятты болып, бетке қарай алмады. Қамармен тап бетте-бет келген үақытта, беті күйгендегі ұялып, қызыра бастаушы еді (С. Т.).

БЕТИ ҚАЙТТЫ Қөнілі қалды, тауы шағылды, қарқыны басылды. Қенжекей осылай деп Бекторының бетін қайтарып тастады (Қ. Е.). Асан Айсұлудың беті қайтып қалмасын деген ниетпен кітапты қолынан алып, сәл ұстап отырып өзіне қайтып берді (А. Б.).

БЕТИ ҚАТТЫ Қанары қүшті, екпіні катты, ашу-ызасы көп. Онызы да осы қазір патшага жігіт бермейміз деп ереулі деп, бой көрсетіп жатқан ауыл көп еді, бірақ соның бәрінен мыналардың беті қатты екенін Тәңірберген бірден білді (Ә. Н.).

БЕТИМЕН ЖУРДІ [ЖІБЕРДІ, КЕТТИ] ◉ БЕТИМЕН ҚОЯ БЕРДІ. 1. *Ешкімде ісі жоқ, өзімен-өзі болды, ойына келгенін істеді.* Нәспінді шұғылдандырып, жатпа босқа, Ашуды қой, серік бол ақыл досқа. Егер де бетіменен қоя берсөн, Сенің ол еркінді алып, қылар шошқа (С. Т.). Өнер бастап, жайына және алдаң арбап, Өз бетімен сен кетесің (Абай). 2. *Қайырусыз жіберді, қолын қақпады, тыым салмады.* Әлібек қырма сақалын *бетімен жіберіп*, қүйек сақалды болыпты (Ф. Мұс.). Баланы *бетімен жіберіп*, жаман үреттеп (АТ). Іздемеген жерім жоқ. Загипа үйге ене алмай тұр. Есікті құлыптағансың да бетіңмен кеткенсің. Ендігөрі ейтпе, шырапым (Ф. Мұс.).

БЕТИН АЙДАЙ [АЙМАНДАЙ] Қылды [ЕТТИ] Қара бет қылды, жерге қаратты, қинасын бетіне басып ұялтты. Абайдың өзі ғана емес, Оразбайдан елдін өшін аламыз. Бір өзі емес, оған құрық берген айыпкердің бәрін жазалаймыз, айып тартырамыз, бетін *айдай етеміз* десті (М. Ә.). Бәрі де жаңағы айтқаңдай: Оразбайдың *бетін айдай қыламыз*, айыпты етеміз, сол айып-қыбымен Абайдың аяғына әкеп жырамыз дескен еді (М. Ә.).

БЕТИН БҮРДЫ БІҢГАЙГА қөндірді; ашуын басты; айтқаңға қонді.

БЕТИН БІЛДІРДІ Ойын айтты, ыңгайын, ниетпен аңғартты, жөнін көрсөтті. Жаңнат ар жағын өз ойымен жорып келіп, бетін білдірді (Ф. Мұс.).

БЕТИНДЕДЕГІ ШІРКЕУІ Құнасы, айыбы. Эттен мына бір бетінде тұрған шіркеуі болмаса, Жаппасбай сияқтылардың адымын ашырмас еді (Т. А.).

БЕТИНДЕ ҚАН-СӨЛ ЖОҚ Annaқ, құп-құдай. Аңнан Майлықарашилар келді. Келсе қыздың *бетінде қан-сөл жоқ*, құп-құбылып кеткен (Қ. Е.).

БЕТИНЕ ЖАН ҚАРАТПАДЫ ◉ БЕТИНЕ КЕЛТІРМЕДІ Бет бақтырмады, өзіне

ешкімді тұра келтірмеді, олайғысын олай, былайғысын былай жайпады. Қуресте қалың қолды адақтаған, Майданда бетіне жан қаратпаган, Сондықтан «Адақ» деген есім алып, Ер еді атына кір жолатпаган (С. С.). Осы бір көздердің салыса кездесуінде бұрын *бетіне жан қаратпайтын* Садақ сескене, ойланып қалғандай (Д. Ә.). «Аты-тонын олжалап, Аман қайтса жарар», — деп, Өзінше желдей есіпти, *Бетіне жан қаратпай*, Қеңіл әбден есіпти (Қ.Б.).

БЕТИНЕ [БЕТИМЕН] ЖІБЕРМЕДІ ◉ БЕТИНЕН ҚАҚТЫ Еркіне жібермеді, өз бетімен қоя бермеді. Желіні бетімен жібермей, реттеп жолға салып, бірі-біріне шатастырмай дарапап есіпти (К. Әб.). *Бетінен қағар* бір пәнде табылмай, тыюсыз кетіп жүрсің (Ә. Н.).

БЕТИНЕ КЕЛДІ Қарсы сөз айтты, көнілін қалдыратын мінез көрсөтті. Байекең айтса билікті, Жалашы бір сөз қатты ма? Бай бетіне келуге, Бұрын жалашы батты ма? (С. С.). Соның білген әйелі қүйеуінәң бетіне келе бермейтін. Осы жолы да онан қаймығып, үндемей қалды (Ә. Н.).

БЕТИНЕ КҮЙЕ [КІР] ҚАҚТЫ *Масқаралады, беделін түсірді, айыпгады.* Өздерінде белгілі, Қытыраштың қызының Жүністің алдың қашқаны — бүкіл Сикымбайдың бетіне күйе жақаны гой (Ф. Мұс.).

БЕТИНЕ КИРЕУКЕ БОЛДЫ [САЛДЫ] Жүзін пәс етті, назарын төмен қылды. Билік беріп біреуге, Аз нәрсеге алданба, *Бетіне болар кіреуке, Жалбақтап жоққа жалданба* (Б. К.).

БЕТИНЕН АЛДЫ [ҚАПТЫ] Қөнілін қалдырыды. тілдеді, қарсы келді. Көтібар: Кет әрі, енді менен қамшы жерсін, Үргізген анау байың тыым берсін. *Бетінен алдыруши* сен гой Маман, Тұра-тұр бұл бәйгіден атам келсін (М. Ә.). Тіпті басынып ал, ананы, мынаны істе деп мазамды ала берген сон, әуел «жасы үлкен» деп сыйлаганыммен, артынан бірер рет *бетінен қауып* та тастаным (С. М.).

БЕТИНЕН АРЫН ТӨКТІ Ұялтты, ұялтқа қалдырыды. Төкпе беттен арымды Патша зада шырағым, Қашырма беттен қанымды, Қунәм болса кеше ғер (МЗ).

БЕТИНЕН БАСТАЫ Ұялды, қысылды. Ана жолы төбелестен кейін Мюлгаузенді көргісі келмей *бетінен басты* (Ә. Н.). Орнан Жаппасбай тартып алғаннан кейін Қостан елді қызмет іздеуге бетінен басып, сол жердің өзінде Жаңылмен бірге жүк tieuци болып істей берді (Т. А.).

БЕТИНЕН БОЗДАҒЫ ШЫҚТЫ Қалтырап тоңды. Түсі сүзектен тұрғандай, бетінен боздағы шығып жақ жүні үрпиген (С. С.).

БЕТИНЕН ИМАНЫ [ҰЯТЫ] ТАМҒАН Әділлітті, инабатты адам; жузі жылы, қөнілі таза. Тіпті кісіге қиянат жасайтын түрі жоқ қой өзінің. *Бетінен иманы тамын тұрған жігіт* — деп ойлады ішінен (Т. А.).

БЕТИНЕН ҚАЙТПАДЫ Алған бағытынан таймады. Зевстің айтқанын жаса да, ауыр азабынан құтыл деп қаншама жалынса да, Прометей өзінің адам баласына жақсылық жасауын ен ізгілік іс деп ұғарды да, бетінен қайтпайды (Қ. Жұм.).

БЕТИНЕН [ЕКІ БЕТИНЕН] ҚАНЫ ТАМ-ФАН Әрлі, қып-қызыл (адамның жузі туралы). Алғашқы күні қымызды бетінен қаны тамған шолпылы қызы құйып беріп еді. Өзі Жамантайға құлімдеп қарай берген (Қ. И.). Алмадай пісіп тұрган бақшадағы, Ашылған гүл бейнелес қызы тұлғасы. Албыран екі беттің қаны тамыл, Құйылышы төңкөрілген көз қарасы (Ә. Най.).

БЕТИНЕН ОТЫ ШЫҚТЫ Қызарды, қатты қысылды, ұллды. Жиын есіне тускенде, бетінен оты шықса да, мұғалімнің сезінен көнбесіне Бектайдын шарасы болмады (М. И.). Фани конкурастан ете алмайтынын алғашқы бетте-ақ сезе де, артынан Нұриға сеніл... сайып келгенде, мәселеңің қызыры бұлайша көңілсіз болып шықканын екі бетінен оты шығып, ұяла тұрып баяннады (М. И.).

БЕТИНЕ НҮР ЖҮГІРДІ Қуанды, риза болды; құлпыра, жандана түсті. Подполковниктің қықыласын көріп біздің жігіттердің бетіне нұр жүгіре бастады (Т. А.).

БЕТИНЕН ШЫҚТЫ диял. Асты, сыймады. Жинаған қағазы көп, тіпті жәшіктің бетінен шығып тұр (Қ. орда, Арап).

БЕТИНЕ ТУРА ҚАРАМАДЫ Жасқанды, қаймықты, жузін тайдыры. ...Ауылда әлі ру басы ақсақал басқарады. Жалшы әлі қанауышының бетіне тура қарай алмайды... (Ғ. Мұс.).

БЕТИНЕ [ЖҰЗІНЕ] ШІРКЕУ БОЛДЫ [САЛДЫ, ТҮСТІ, ЕТТІ] Ұлаты болды, арлы болды, ерсі болды, айыбын бетінен айтты. Есенөлінің бүгін Колосовпен шәлкем-шалыс келіп қалғаны бетінен шіркеу болып отыр еді (Ж. Т.). Тексіз немелердің көргенсіздігі менің бетінен шіркеу салды (Қ.Ә.). Сонын ойлаған бетінен шіркеу түсін жүргенде, 1960 жылы ұлым Әділбек осы келінімді алып келді (ЛЖ).

БЕТИН ЖЕЛ ҚАКПАДЫ, МАНДАЙЫН ҚУН ШАЛМАДЫ Ешбір қыындық, бейнет көрмейді. Айбар бұл ерке сұлудың бетінен жел қақпауын, маңдайын қун шалмауын тілейтін (З. Қ.).

БЕТИН [ЖҰЗІН, ҚАВАҒЫН] КІРВІН ШАЛДЫ Жұзінде көңілсіздік білініді. Тәңірберген қанша епті болғанмен, Еламанның алдында айла-амалын тауысып, мысы құрып, қанды қызыл бетін кірбің шалып, көңілсіздене бастады (Ә. Н.).

БЕТИН ЖЫРТТЫ 1. Ойбайлалады, жыла-ды, зарлады. Еңіресін, ұлым-қызы бетін жырттып, Соны саған сыр қылып айтқан адам (ҚКБС). 2. Сөкті, ұрысты.

БЕТИН КӨРМЕДІ Екінши қайтып жо-жамады; кездеспеді. Мен балаң, жарық

күннен сәуле құған, Алуға күнді барып белді буган. Жұлдыз болып көрмеймін елдің бетін, Болмасам толған айдай балықп туған (С. Т.). Бәрінен бұрын ғалымды не-ге алдаған, оның бетін қалай көреді? (Ж. Т.).

БЕТИН КОРСЕТЕ АЛДЫ 1. Таныта алды, айқындағы, білдіре білді. Таңдаулы әңгіме, повестері берілген бұл жинақ прозаик Сәкеннің бетін толық көрсете алады десе болғандай (Қ.Ә.). 2. Ұяллады, қысылышы-қылтырыллады.

БЕТИН КОРСЕТИПЕСІН ◎ ӘЗ БЕТИМЕН [ӨЗІМЕН] КЕТСІН ◎ БЕТИ АУЛАҚ қ, а-ғы с. Біреуеге тап болған жамандықты әңгіме еткенде «сондайдан күдай аулақ етсін» деген тілекпен айттылады.

БЕТИН ҚАЙЫРДЫ [ҚАЙТАРДЫ] Қар-қының басты, алған бетінен тайдырды; жолына ғосқауыл болды; жігерін құм қылды; қолын қакты, меселін қайтарды. Қарт шыдай алмай:— Өлмесе жерлеуге апартайды гой!— деп жігіттің бетін қайырып тастайды (Қ.Е.). Ат сұраган ағайынның да бетін қайырмай, дос-досына ат шаптырып, күн-түні дамыға көрмей, әйтеу-ір жұртты өзіндік қылып жатыр (С. Т.).

БЕТИН ҚАҚПАДЫ Еркін өсірді. Қамар да қоя берді бетін қақпай, Жүрсө де сонынан жүртқа жақпай, Әркімдер құдалықты ойланса да, Қамар қызы қайдан көнсін тенін таппай (С. Т.). Мен әкемнің жалғыз баласымын. Бетімнен қақпай еркелетіп өсірді. Әкем аудандагы белді кызметкерлердің бірі еді (З. И.).

БЕТИН ШИДЕЙ ҚЫЛДЫ [ТЫРНАДАЙ] 1. Тырнап алды, осып-осып жіберді. 2. Мақара қылды, әшкереledi, сөкті, ұрысты. Сыйлағаның бетімді тырнатып, аялымнан шалдыру болса, құрт жесін ондай құрметтінді (Ә. Ә.).

БЕТИН ШЫМШЫДЫ Ұят-ай деген мағынада айттылады. Қемпір Фабиденің бетінен таңдана қарап, ернің шылы еткізіп, бетін шымшип, «бар еді» дейді де, салқын құмға көмілген торсықтан мұздай шұбатты табан аяқ қып құйып береді (С. М.).

БЕТИНИҢ КІРІ БЕС БАТПАН [БЕС ЕЛІ] ◎ БЕТИНИҢ КІРИНЕ БЕС ИТ ТОЙ-ФАНДАЙ Тым лас, өте былғаныш. (Бұл фраза, көбіне кішкене балаларға айттылады. «Батпан» сөзі бірнеше пут деген мағынада — салмақ өлшемін білдіреді. Бұрынғы уақытта екі га шамасында жер өлшемі ретінде де қолданылған). Шай қамзол, құндызы берік кигенменен, Бес батпан десең болар беттің кірі (С. Т.).

БЕТИНИҢ ҚАНЫ ҚАШТАЫ Сұрланды; жудеді, талықсыды; қорықты. Кітап оқып отырған Салиқа Ләззаттың қаны қашқан бетінен таңырқай қарап, басын шайқады (Т. А.).

БЕТИҢ БАР, ЖҰЗІН БАР ДЕМЕДІ ◎ БЕТ-ЖҰЗІН БАР ДЕМЕДІ Тайсалмады,

ешкімнің беделіне қарамай көңіліндегі сөзін айтып салды. Жақыпбек, әдтетте бір беккей, мінезі тікшіл, ойлаганың беті-жүзің бар демей, тіке айтып тастайтын қызыу канда жігіт еді (М. И.). Бұлар бетің бар, жүзің бар деп жатпайды (З. К.).

БЕТИҢ ТІЛІНГІР! қарғыс. *Ар-ұялттан айрылып, қара бет болғыр, ұятың төгілгір деген мағынада.* Сал кісенді! Табаның тіліп, күн қызындар! *Бетің тілінгір, қайтып шыдап түр мына бетің* (М. Э.).

БЕТИ ТУЗЕЛДІ ЖӘНГЕ ТҮСТІ, ОҢГА БАСТЫ. Кемелге келу елі алыс, Құлаудан кетті алайда. *Түзелін беті барады іс, Мақсат-қа жетпек қалайда* (Ж. М.).

БЕТИ ШІНЕ БОЛДЫ *Бұл жерде ерін жоқтап, бетін жыртып қан етті деген мағынада.* Құлторат шабарыңа кие болды, *Беттері қатынынмың шиे болды.* Үлкен күшік секілді қуас Мамай, Иесіз тұрган ауылға ие болды (В. В. Р.).

БЕТИ ШИҚАНДАЙ *Нарттай қызыл, семіз, екі бетінен қаны тамған.* Қала адамдарының беттері шиқандай. Әсем киінген, арбалары да жақсы, аттары да семіз-ак (С. Шәр.). Сауыншылар да келіп жатыр: *беті шиқандай екі еркек, қасында бір-бірден бала жігіт бар* (Ф. Мұс.).

БЕТИ ШЫДАМАДЫ *Жүзі тайды, бетіне тікстеп қарай алмады, аруяты бармады, ұллды.* «Сіз Есен аға, кешіріңіз. Мен сіздің көзінің көрінуге де бетім шыдамада жолықпастан кеттім. Не болды? Неге ұлдым? Бәрін де кейін толық жазамын», — дегіп Фани (М. И.). Ал, мынаны қайтем... деп Ақбала қолындаға емізуі жас баласын көрсетті де, *беті шыдамай бір қырындан бұрыла берді* (Ә. Н.).

БИБІБАТПА [БИБІСАРА] **ПІРІМНІҢ ҚОЛЫ** ◎ **БИБАТПАҒА** [БИБІ ФАТИМА, ҚАДИШАҒА] **СЫЙИНДЫ** ◎ **БИБІ БАТМА ПІРІМ** Ескі әйні сенім бойынша, Бибатпаны (бұл сөз «Фатима» дегендеген шықкан) — әйелдердің, пірі етіп тұтынған. (Бұл фразаны әйелдер науқастанғанда, босанарда демеуші кемпірлер қолданған. «Бұл менің қолым емес, Бибатпа пірімнің қолы» деп келеді. Қырғыз тілінде бұл фраза «менің колым эмес, Умайәтәнәмдик колу» деп айтылады. «Ұмайәтәнәмдик колу» дегендегенді ескі ұғым бойынша сәбі балалардың камкоршы періштесі деп түсінген). Бір кемпір басты «тәңірім, қи атпага», Біреулер сиынды Бибатпана. Маган жер-көк сілкініп, сатыркутір, Жатқандай бол сезілді қирап да-ла!... (С. М.). *Бибі Сара піріміз*, Мен бишира сорлысын, Қолынан сүйреп алмаса, Қалдым жалғыз тогайда, Қөз жасым қабыл болмаса, *Бибі Фатима, Қадиша, Жаксылық назар салмаса* (МЗ).

БИДАЙ ӨНДІ *Ақ құба, ажарлы.* *Бидай онді,* селдір кара мұртты Қаракең биік шағылдың басынан төмөндөй түсті, бұйратқа қаптай жайылған қой соңынан көз тігіп түр

БИДАЙША ҚҰЫРДЫ *Екі аяғын бір етікке тықты.* Ол кетісімен Танагөз Әбекең мен Тәуекел бидайша құырды (Ф. Мұс.).

БИДАРҚА БОЛДЫ *Босқа қаңғып, бе-зінді.* Қебісі келмей шеніме, Бидарқа болып жөнеген (К.Ж.).

БИЕ БАЙЛАДЫ *Қымызың дайындау ушін желіге құлын байлан, бие сауды.* Еділдің бойын ен жайлап, Шалғынға бие біз байлан, Орнықтың қара сабадан, Бозбала мен күліп, ойнап, Қымызы ішер күн қайда?

(М. О.). **БИЕ БАУЫНДАЙ ЖЕР** *Өте жақын, шамамен бір арқан бойы жер.* Абай бие бауындаид жерде өремен жайылып жүрген аттарды көрді (М. Э.).

БИЕНІ БҮГІМЕН ЖҰТАДЫ ◎ **БИЕНІ БҮГІМЕН, ТҮИЕНІ ТҮГІМЕН ЖҰТАДЫ** *Жебір, жемжор, паракор.* Үйдисысың пара-ның, түйені түгімен, Биені жұтсаң, бүгімен, қақалмай бір-ақ толғайтын (Д. Б.).

БИЕ САУЫМДАЙ УАҚЫТ *Биенің екі сауымының арасы, бір сағат шамасындағы мезгіл.* Асылтас асықпай капитанды енді бір бие сауымдай кідірткенде, Серіктің жүздігі де жетіп үлгіретін еді (Ж. Т.).

БИЗАР ЕТТИ *ди а л.* *Азапқа салды.* Күн бойы осы бала-ақ мені бизар етті (Түрікм. Ашх., Красновод).

БИЛЕП АЛДЫ [ТҮРДЫ] *Өз дегеніне қондірді; басқарып тұрды.* Қаракөз зорға есін жиып, қайта түзелгендеге, ішінде күшті намыс пен жігер қайнагандай болып, алсірегі ұйып кеткен денесін қайта жиып, билеп алды (М. Э.). Оны қызы патшасы билеп тұрады (К.Е.).

БИЛЕРДІҢ К...ЕН БИЛІГІ *көн е.* *Жөн-сіз үлік, әділегісіз шешім.*

БИЛІГІН БҮРМАДЫ *көн е.* *Ешкімге іш үбра, тартқады.* Тұлласын көріп көз толған, Тұлымына әркімден қойған, Билігін бұрмай тұра айтқан Төбедей билер төрде жоқ (Б. О.).

БИТ ҚАБЫҒЫНАН БИЯЛАЙ ТОҚЫ-ФАН *Өте шебер.*

БИТТЕЙ ДЕ НӘРСЕ [НЫШАН ҚАЛ-ФАН] *Жоқ!* *Дәнеңе, ештеңе қалған жоқ.* Бүгінгі ауыл өскен, бұрынғы жадау көріністен биттей де нәрсе қалған жоқ (АТ). Биттей нәрсе қалсайшы Бұрынғы заңнан ырымта (Ш. К.).

БИТИН [БИТІН БІР] **САЛДЫ** *Әзіл-оспақ ретінде бүйірі шыққанша құныға ішіп-жесу мағынасында айтылады.* А, құдай, той тегінен болса екен, битімді салар едім деп пышақтарын жалақтатып, тыптышып жүрген ақсақалдар шыдасын ба?

(С. Т.). **БИТИН СЫҒЫП, ҚАНЫН ЖАЛАП ОТЫР** *Жарымауды, тақыр жоқшылықта отыр.*

БИТИ ТОРҒАЙДАЙ, МОЙНЫ ҮРҒАЙДАЙ Жадап-жудеп, азып-тозды. ... Усенінің халінен де жаман азып-тозған, бигі торғайдай, мойны үргайдай болған Асанға кездеседі (К. Е.).

БИТІШІНЕ ҚАН ҚҰЯДЫ Өзегенің білмегендің белетін айлакер адам туралы айтылады. Сұмдықпен бит ішіне қан құясын, Білмейсің неден зар боп жыларыңды (Айттыс).

БИІК БАЙТЕРЕК Мейлінше ұзын, зәулім. (Бұл ауыз әдебиетінде жиі қолданылады).

БИІК МАНСАП Үлкен мәртебе, жоғары атақ. Биік мансап — биік жартас; ерілбей еңбектеп жылан да шыгады, екпіндеп үшіп қыран да шыгады (Абай).

БОҒЫ БОТҚА БОЛДЫ ◉ **БОҒЫ БОТҚА, СІДІГІ СОРПА БОЛДЫ** ◉ **БОҚ-СІДІГІ АРАЛАСТЫ** Әбден былықты, ластанды.

БОҒЫМЕН ЖАСТЫ кекесін. Өзінен ете көп кіши, тым жас.

БОҒЫН ПЫШАҚТАДЫ кекесін. Өтіп кеткен іске өкініп, қап деп, шала бұлініп қалды. Кешегі истеген тентектігінді есітіп, ағаң бояғын пышақтады (АТ).

БОҒЫ ШЫҚТЫ Булінді, бұзылды. Ішпек, жемек, кимек, құлмек, көңіл кетермек, құшпақ, сүймек, мал жимақ, мансап іздемек, айлалы болмақ, алданбастьқ — бұл нәрселердің берінің де өлшеуді бар. Өлшеуінен асырса, бояғы шыгады (Абай).

ВОДАМ БОЛДЫ [ЕТТИ] ◉ **ВОДАН БОЛДЫ** д и а л. Біреудің қол астында болды, біреуге бағынды. Бағында бір халық екінші халықта бодам болатын (Сем., Үрж.).

ВОЗА БОЛДЫ д и а л. Ашыды, көгерди, бұзылды. Бір пәшкі темекі алып едім, арасы боза болып кетіпті (К. орда, Арап).

ВОЗ АЛА ТАН Елең-алаң, таң сәрі. Ертеңіне ағам мені боз ала таңнан оятын (ЛЖ).

ВОЗАМЫҚ ТАРПТЫ Таң атып бозара бастады. Бозамық тартып көк жиек, Келеді тұман арылып. Арайлы таңға бет сүйеп, Отырдың жігіт сарылып (Н. Ш.).

ВОЗ БАЛА ЖАС жігіт. Мылтық атқан, құс салған. Жас боз бала бір белек, Су жағалап құтындар (Абай). Ах дүние, ойнар ма едім, жылғанда, Бас косып, боз бала-лар даумен сүріп (С. Т.). Мінгенде атын бозғана, Қүйеуің жап-жас боз бала, Пайғамбар қызын ұзатқан, Соның бір салған жолғана (В. В. Р.).

ВОЗДАҒЫН БОРДАЙ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Азаматын жойды, жерге қаратты, қорлады. Қезім тірі тұрғанда, Кемітпеймін басымды, Боздағын бордай етпесем, Жасайын неге жасымды (К. Е.).

ВОЗДАҚ ЕДІ Еңірекен ер еді, жігіт-ақ еді, болып тұрған қырышын еді деген мағы-

нада өлген, хауілті сапарға кеткен кісіге арналы айтылады.

БОЗ ЕМШЕК ҚЫЛДЫ Биенің желініңде түк қалдырымай, қайта-қайта сауып алды. Құздігүн күн кысқарғанда биені таң жусауында қосақтап, боз емшек қылып, сәскеге жеткізбей күн шыға ауылға әкеледі (Х. Е.).

БОЗ ЖАҢБЫР Ақ жауын. Үзбей бір қалыптен сылбырап жауған боз жаңбыр устін сұлады (Ә. Н.).

БОЗ КҮЙІК БОРБАС Қолынан ештеге келмейтін (адам). Оған: «Бес аспап десем, боз күйік борбас па едің! Қөз алдындағы жулыкті көрмей ай қарап жүрсің бе?» — деп Жусіпов зекіп, мысқылдап, сөйлейтін сияқты көрінді (К. Т.).

БОЗ ҚАСҚА, АҚ САРЫ БАС ШАЛДЫ ◉ **БОЗ ҚАСҚА СОЙДЫ** Мал сойып, құдайы берді. Боз қасқа қойын соғызып, Үлкенге басын қойғызып, Ақтүяққа ер салғызы (Жамбыл). «Құдай-ай», «Пірімой!» бұл не деген заман болды!, «Алдай!» «Ақсары бас!», «Ой, алда-ай, боз қасқа!» деп қазак етіздей әкіріп жылай бастаған (С. С.). Ханың көз нұры суалған шақта, құндердің бір күнінде ханша құрсақты болып... бір қыз тауыпты... Ай тұяқты боз қасқа шалып, азан шақырып, Ай-барша деп ат қойыпты (Т. А.).

БОЗ ҚЫРАУ Құзгі түскен қырау. Таң атқанда боз қырау күмістей жылтырады. Үйқыдағы даланы жылқылар тұяғымен төуеді, оятып жүргендей (К.Ә.).

БОЗ ӨКПЕ ЖАСЫҚ; қойнынан бөзі түскен бос. Өзің бір боз өкпесін-ау деймін,— дейді бір қапсағай жігіт Ақышовқа шүйлігіп,— мына балықтарды қара топыраққа ауната салғаның не? (ЛЖ).

БОЗ ИНГЕНДЕЙ ВОЗДАДЫ [ЗАРЛАДЫ, ЕҢІРЕДІ] Зар иледі, егіл-тегіл жыла-ды. Тағы бір сәтте ботасы өлтөн боз інгендей зарлап кетеді. Тындаған жаның көңілін босатып, егіле еңірейді (С. О.). Ақ сәлдесін төңкеріп, Қөзін жұмып тенселип, Боз інгендей боздаған, Қайтіп сабақ береді? (Жамбыл).

БОЙ БАҒАДЫ 1. Өзін-өзі күтті. 2. Сақтанды; аңысын аңдауды; тартылды. Бұғын таңтерценен бергі жүрісте, әр сөзде Абайдан үстемірек болмаса, езін кіші таныттай, дардайсып келген Оспан қазір бір сәтте өзгерді. Абайдың ажарына көз қызыны тастанап, әлгідей үрсі үнін естүмен ілес, енді сескене түсіп, бой бақты (М. Ә.). Жақсылықтан жамандық асып кетті, Бой бағып тұрған артық, келсе шамац. Бой бақтай бетіңменен ага берсең, Ақырында пұлсыз болып кетер баған (А. Қор.).

БОЙ БЕРДІ ЖЕҢІЛДІ; ырық берді, еркіне көнді. Құдай кесел қылмаса қайратыма, Не қылып бір Қодарға бой берермін (КҚБС). Ойларға езге бой берген, Не мені алған шырматып, Өзеген онша қол көрмей, Жүректі сорға сыздатып (Б. К.).

БОЙФА БИТТИ Екі қабат болды, бойына бала бітті. Ерікті екен деп бойга біткен ба-ланы алдыра беру әйелдің денсаулығына ете хауіпті (Е. О.).

БОЙФА ДАРЫТПАДЫ Өзіне жұытпа-ды, жолатпады, жақындарапады. Хазовты жасырыш асырап-сақтап келгенін тергеуші бірнеше нақтылы дәлелдермен тәндірсе де, Нұртай бойына дарытпады (С. О.).

БОЙФА ЖЕТКЕН [ЖЕТТЕІ] Кәмегет-ке толған, есейген қызы бала. Бүркеніп жалғыз отырысын, Бойға жеткен жас бала. Ұнатсаң айтқан сөзімді, Құлмендең көзін бері қара! (ШС). — Айап, несін жасырай-қы. — Тізе құшақтап өткен күні құрсын. Бой жеткен кісі ерсіз қалай тұра алды. Сіз ренжімесеңіз біреуге бас қосқымыз келеді, — деді (МБТ).

БОЙФА ЖҰҚПАДЫ Сіңбеді, ас болма-ды. Жұқпайды жан ауырса, жалаң бойға ас (Т. Ә.).

БОЙФА ҚОНДЫ Шақ келді, жаразты. (Киім туралы). Кіім адамның бойына қо-нып, жарасса, жұртты таңдандырып қызықтырыса, сондаға ол ұнайды (З. Ш.).

БОЙФА ӨЛШЕДІ ◉ БОЙЫНА ӨЛШЕП СӨЙЛЕДІ Өз шамасына қарал іс етті (айтты). Ақылсыз өзін мактап былжырайды, Бойыңа өлшеп сейлесең, нең құрайды? Жақсы болсан, жарықты кім көрмейді, Өз бағынды өзінден кім сұрайды (Абай).

БОЙДАЙ АЛДЫ [ЖЕНДІ] Ерікті биле-ди, мендеді; балқытты, ерітті (АС). Ғашықты келес, женер бойынды алып, Жүдетең безгек ауру сыйқылданып (Абай). Құлақтан кіріп, бойды алар, Жақсы ән мен тәтті күй. Қенілге түрлі ой салар, Әнді сүйсек, менше сүй (Абай). Жас жүректің толқынның деп, Жаза алышынын толтырып, Бойды жеңіп бұл асыл леп, Тұрды титік көп құ-рып (Абай). Қылдың арам ойынды, Бір бүрмадың мойнынды. Сен ақылмен кен-лінді, Тыбын, жеңдің бойынды (Абай).

БОЙ ЖАЗДЫ [ҚӨТЕРДІ] Дем алып, тынықты; бойын сергітті; сайранады, қыдырыды, көңіл көтерді. Балалар да бойын жасын, Қек майсаға салды асыр (З. Қал.). Сұлтанымның жогында, Сен болды менің ергенім, Әкелдің де қамадын, Жарық сәуле көрмедім. Далага шығып қызы Құртқа, Бойын жасын демедін (ҚБ). Үш жігіт атқа мініп, бой көтеріп келуге шықтық (С. С.).

БОЙ ЖАСАДЫ Өлер алдында көңілі көтерілді. Осы кеш пен түн Әбіштің бой жасаған, соңғы қуатын танытқан болымсыз, шолақ шағы екен (М. Ә.).

БОЙ ЖАСЫРДЫ [ТАСА ҚЫЛДЫ, ҮРЛАДЫ] Жасырынды, тасаланды; көзге түспеуге тырысты. Жолбарысқа жол тосқан, Қазалы құлан тап болар. Бой жасырып ол жыртқыш, Шыға бір шапса сайлаудан (Ш. Б.). Ойнақтап толқын, жел гулеп, Майисар дінгек сыйқырлап. Ол жүрген жоқ бақ іздел, Қашпайды бақтан бойды үрлап

(Абай). Ізгі адам бұл ауылда қай жерде бар, Тұрар ем аңшы өткенше бой таса қып (С. К.).

БОЙ ЖЫЛЫТТЫ 1. Дене жылышты, ыстық ас ішті. Халық сүйкта тоңып бой жылышты үшін тамақты өте ерте ішеді (Е. О.). 2. Бойды тебірентті. Дүние ойдан шыгады, Өзімді-өзім ұмытып, Қенілім әнді үғады, Жүрекім бойды жылыштып (Абай).

БОЙ ҚӨРСЕТТІ 1. Өзін-өзі көрсетіп, өз ойын білдіріп алды. Мұғалима баланың қамын өзінен бетер ойлап отырган бір жан екен, араласын нем бар, бой көрсетпей, үн шығармай қайтып кеттім,— деді Болатбек (Ж. Ж.). 2. Қыр көрсетті, зорлығын танытты. Қолымен ерекіс, ұстал сойды, Жуандар көрсеткенін жүртқа бойды «Бір жолға не қылса да шыдадың», — деп, Әжібай жақ, ауыздарын жауып қойді (С. Т.).

БОЙ КҮЙЕЗДІК Керенау, іске қалай болса, солай қарауыштық, жалқаулық, салақтық. Бос белбеу, бой күйездіксе дұшар қылған, әттең сен, мүгедектік! Әйтпесе, келер ме едім, партиялық арымға қол салғызын ма едім,— деді Баймакан (Г. Мұс.).

БОЙ САЛДЫ 1. Жығыла сенді, шын берілді. Балам, маган кейіме, Әкем айтпай кетті деп, Сырын білмей бой салма, Атасы оның текті деп (Д. Б.). Бет алды жанға бой салма, Қорлық жүрмес сақтықта. Елу бесте біз дағы, Сенісер адам талпық па? (Абай). 2. Шын ықыласымен, бар ынтыссын салып. Қасқырлар бой салып қашқан жоқ (М. Ә.).

БОЙ САЛДЫРМАДЫ Сенбеді, ынты-шынтымен сене құламады. Келісімді тәтті ой, әм шеберлік, Қуантпас ойын қозғап пәлен дерлік. Өз қеудесік өзі аңдып бой салдырмай, Тоқымдығы бусанбас неткен ерлік (Абай).

БОЙ САЛЫП ИІДІ Емірене, бауырына тарта шіді. Ялымай, мына тоқты ембекен бе? Бой салып енесі оның шімеген бе? (ШС).

БОЙ ТАРТТЫ [ТЕЖЕДІ] 1. Өзін еркін үстамады; бойын ірікті, тартыншактады. Сырлассақ, сұхбаттассақ аулақ артық, Нашалы боламыз гой сөйлел шалқып. Анаңды да бір жерге жібер, балам, Сырымды үйрете алман бойым тартып (Абай). 2. Ау-лақ болды, жоламады. Мұндай елден бой-ың тарт, Мен қажыдым, сен қажы, Айтып-айтып етті қарт, Қенбеді қарт, не лажы (Абай). Медетбек келіп директордың каби-нетін ашып жібергенде, бейтаныс екі-үш адамның отырганын көріп, бой тартып (Ә. Сат.). Әзім де бөгелмеді бойын тежеп, Талабы, тәуекелі сондай-ак көп. Тәңірінің бір жағаны екі болмас, Маяның ішіне ен-ди тәуекел деп (Абай).

БОЙ ТЕНДЕСТІ 1. Бой таласты; биқтеп, үзара есіп, өзге биқтеп бой таластырыды. Қарашы маган, сендей сорлы емеспін,

Тау, жартаска ұзарып бой тенестім. Сенің қорықан дауылың — маған өлкек, Маңыма сөүле өткізбей, күнгө еgestім (Абай). 2. Бәсекелесті. Менімен бой тенестірмекпісің, балам! (АТ).

БОЙ ТҮММЕР Діни сенімге лайық дұғалы сөз жазылған тәбәрік: амулет, талисман. (Ескі наым бойынша, оның желепжебеп жүретін қуаты бар деп есептеледі. Бұл жерде кекесін ұғымда айтылып тұр). Содан бері ол пластинканы жаңынан тастамай, бұл бой түммер бәле-жаладан сактар деген умітте болып келген (ЛЖ).

БОЙ ТҮЗЕДІ Сәндөнді; буыны бекіді, есейді, ер жетті, ести. Менің қызымын өзге қыздардай емес, оқыған, бойын түзеген (К. Куан.). Қатарымызға қарал бой түзең бастадық, сыланып, таранатын болдық, әдемілік, әдептілікке үмттылдық (Ә. Сат.). Жаңағана бой түзеп, зәулімдене бастаған сұлудың көркі қанша қызықтыраса да, Айқын сабыр тапты (Ә. Ә.).

БОЙ ҰЙЫТТЫ Рақатқа батырды. Көленкө қоңыр кеште ұзақ сүйіс, оттай демалыс... үнді өшіріп, бойды ұйытқан, құйындан құтырган жастық... (М. Ә.).

БОЙ ҰРДЫ Бір нәрсеге құлай жығылды, көңілі ауды. Өзі көп дәстүрлерін қабылдаған орыс классиктері: Пушкин, Лермонтов, не Байрон сияқты Европа классигінің анық үлкен поэма жазудағы өрнектеріне Абай бой ұрлайды (М. Ә.).

БОЙ ҰСЫНДЫ 1. Қенди, мойындағы. Ақыры ол әйелді бой ұсындыра алмай бәріміз де шаршап отырмыз (КЕ). Шешейдің сезіне қарт екеуміз бірдей бой ұсынғандай отырып тамақ іштік (К. И.). 2. Өлер халғе жетті. Дәл осы күндерде Магаштың науқары да оны мәнделеп, жәніп болған еді. «Қатты әлсіреп, тері тарамысына ғана ілініп қалды, бой ұсынып кетті» деген ажал лебіндей, сұық хабар оның әр тараптагы жақындарына, туыстарына түгел жеткен (М. Ә.).

БОЙ [БОЙЫ] ҮЙРЕНДІ 1. Қорқынышы басылды... Бұрынғыдай емес, бойы үйренди, қорқу кетті (КЕ). 2. Жатырқамады. Бір күн өткен соң кыз бойы жігітке үйреніп те қалды. Бір нәрселерді сұрамақ бол қасына кеп тұратынды шығарды (АӘ).

БОЙЫ АУЫРЛАДЫ 1. Екі қабат әйел туралы айтылып тұр. Был көктемнің басында Ақбала бала көтерді. Күн санаң бойы ауырлап, сүлемелеп жата беретінді шығарды (Ә. Н.). 2. Қөңіл қошы болмай, бойы дел-сал тартты.

БОЙЫ БАЛҚЫДЫ ◉ **БОЙ ЕРІДІ** Қызықта елжіреп, беріле маужырады, ләззаттанды. Қара тастан басқаның бері жадырап. Бір сарацинан басқаның бейлі енер. Тамашалап қарасаң тәңрі ісіне, Бойын балқып, ериді іште жігер (Абай). Тұла бойым балқи көр, Әбіш ағам дегендө. Мейлің, Магаш шалқи бер, Не десен де сөгем бе? (Абай). Иісің гүл аңқыған, Нұрың күн

шалқыған. Көргенде бой еріп, Сүйегім балқыған (Абай).

БОЙЫ БЕКІДІ Әлденді, қуаттандасты, қайратка мінді; өзін-өзі биледі, бұнын-буныны қатайды. Сол бойын бекіткен қалпында Бейсебай саспай, салмақпен жауап қайырды (С. Б.).

БОЙЫ БІР ҚАРЫС, САҚАЛЫ ҚЫРЫҚ ҚАРЫС Ергегілерде кездесетін кейінтеу. Менің қүйеуім бойы бір қарыс, сақалы қырық қарыс. Ол казір адам ізден, ері малын бағып далада жүр (КЕ).

БОЙЫНА АС БАТПАЙДЫ [ТАРАМАЙДЫ] ◉ **ШІКЕН АСЫ БОЙЫНА ТАРАМАЙДЫ** Қөңілі көншімейді, қөңілі тынбайды; таратаптайды. Әсірсе, біреуді колға алыш, қағытып, мысқыл ажуа қып отырмаса, Тәкежаның бойына ас батпайтын (М. Ә.). Е, үйтпесе арапасып та кепрек емес. Қасымханың қатынының міnezі мәлім гой... Бодыратып жүріп бірдемені артық қағыстырып алмаса, оның бойына ас та батпайды,— деп, қала берді Жәмила (М. Ә.). Откен күні таң алдында үрланып келген кісі Еламанды оңашалап алтың тұрып «Сақ бол!»— деп ескертіп кеткелі, Ақбаланың ішкен асы бойына тарамай жүрген (Ә. Н.).

БОЙЫНА БАЙСАЛДЫЛЫҚ КЕЛДІ Өзін-өзі үстады. Үйленген соң міnezі өзгеріпти, Байсалдылық бойына тез келіпті. Бойдақтарға айтасың сен де шалқын, Жалғызыдықтан жар сую жұз есе артық (М. Ә.).

БОЙЫНА БІР ШАЛА СҮЙЕК БІТПЕДІ Бала көтермеді. Қайнайымен алты ай отасқанда бойыма бір шала сүйектің бітпегегінін айтсаңы (Ә. Н.).

БОЙЫНА ДАРЫДЫ 1. Ішкен-жегені бойына сілді; 2. Қонды. Ақындық бойыңа кішкене кезінде дарыпты гой (АТ).

БОЙЫН [БОЙДЫ] АУЛАҚ [КЕЙІН] САЛДЫ Өзін-өзі сырт тартты, жырақ үстады, жақындағады, үйір болмады, басқамен араласпады. Келін шырағым, жұрттың өсегіне еріп, мен де сенен бойымды аулақ салып жүр едім,— деді әйел Раушанға (Б. М.).— Жақсы, жақсы сіз де мениң бойыңызы аулақ сала бастадыңыз ба,— деді де Батырбай орынан тұрып кетуге айналды (М. И.). Байдан ірге ашып, бойды аулақ салатын мәгіл жетті (АТ). Откен іс әм болашақ қақтан білсек, Сақтаның дүние қамын ойлап жүрсөң, Жауыздан қайыры жоқ жырағырақ, Бойыңды кейін сап тұр түрін көрсөң (С. К.).

БОЙЫН БАЛАДЫ Бұл жерде ақын өзінде жоқты барға санаң, артықпен, өнерлімен бой тенестіріп, өзін кісімсіл, білгішін көрсететін өзімшілді айтып отыр. Кісіде бар болса талап, Оттырмас ол бойын балап. Жүрер, әр қайдан ізденер, Алар өз сүйегін қалап (Абай).

БОЙЫН БИЛЕДІ [ЖИДЫ, БИЛЕП АЛДЫ, ЖИЫП АЛДЫ] 1. Өзін-өзі келді,

БУНЫН БЕКІТТІ. Бекбол бойын тез билеп алып, талайдан сағынып, құштар болған жан жүйесін көргендей, бар ынтасымен:— Сәтбек! Қайран Сәтбек-ай, тірі ме едің, бар ма едің?— деді қуанған тәрізді (М. Ә.). Абай тоқтаған калпында бойын тез жишип, аттылардың алдына, жұмысы бар кісідей көлденендең кеп, тосып тұрды (М. Ә.). 2. *Биреудін еркіне қоңиді, озіне баурап алды.* Мәлдіреген көкшіл түс, Тәңкерілсе алдынан; *Бойымды билеп гажап құш, Ой туғызар толқыннан* (О. М.). Нәзік сезім бойды билеп, Елжіредім, тұрдым тағы, Жүргегімді елжіретіп, Жас жарымның жылаганы (А. Жұм.).

БОЙИН БИЛЕЙ АЛМАДЫ *Састы, дегірі кетті.* Жалмауыз қорқып, зәресі ұшып, буның қалтырап, бойын билей алмай, жаны мұрнының ұшына келеді (ҚЕ).

БОЙИН ЖАЗА АЛМАДЫ 1. *Денесін ауырлады.* 2. *Еркін, жайдары бола алмады.* Мен астанадан келдім. Беделім де, қызыметім де одан жогары. Соңда да оның алдында кібіртікеп, бойымды жаза алмай қалдым (Ғ. Мұс.).

БОЙИН КӨТЕРДІ Сергіді. Мұнан кейін кемпір тағы да: кимінді ки, бойынды көтер, су жиегіне барайық,— деді (ҚЕ).

БОЙИН ТАРПАДЫ *Іркілмеді, аянаңда* (АС). Орынсаңда айтпаған, Тұзу жолдан қайтпаған. Жақсылық қылар орында, Аянып бойын тартпаған (Абай).

БОЙИН ТАРПТЫ Өзін-өзі тежеді, сескендей. Шыңдағы алтын құнмен бірге өскендей, Бұлттан бойын тартып бір сескендей. Басында бала бүркіт шаңқылдайды. Таулардың үлағымен тілдескенден (ҚӘ).

БОЙИНДЫ БЕРМЕ *Билетте, ықпалына журме, берілме, ықтиярына көнб.* Бойынды берсең де, ойынды берме (АТ).

БОҚ БАСТАЫ *Болымсыз, абырайсыз іске үрінди.* Әйелің — Медет қызы, аты Әрім, Айында бір жумайды беттін кірін. Ер кезек ер жігітке үшке дейін, Бір бокты тағы бас та және сүрін (Абай).

БОҚ БАСЫНДА [БАСЫМДА] Өлді *Бекерден-бекер, болымсыз нәрседен мерт болды.* Кемпірдің жалғыз ұлы бар еді, ана жылғы тебелесте бок басында өліп кетті (АТ).

БОҚҚА ЖАРАМАЙДЫ [АСПАЙДЫ] *Түкке тұрмайды, көз майына татымайды, ештеңге тұлға болмайды.* Жұман: Е, жазығым не? Нұрқан: Жазығың сол, боққа жарамайсың (М. Ә.).

БОҚ ЖЕЙ МЕ? «*Не бітіреді, дәненеге көрегі жоқ*» сияқты кею магынасын білдіреді. Е, мұнда қалып жалғыз өзі бок жей ме? (АТ).

БОҚ ЖЕМЕСІН! *кейіс.* Босқа билжырамасын, не болса соны оттап сөйлемесін! Өйтіп бок жемесін, жайына тек журсін де! (АТ).

БОҚ МҰРЫН *Түкке түсінбейтін; мұрныңың bogын суртпеген.* Ең ақыры әлгі менің бок мұрын немерем де «ақын боламын, Алматыға барып, соның оқуын оқимын» деп, күнде мазамызды алады (М. И.). Маган «тамырдың элсіз жерден басуын қарашы» деп түйді де, намыстана сөйледі:— Жоға, мені бір бок мұрын бала көресің-ауезің (С. Ш.).

БОҚТАН [ДА] ОҢАЙ *кекесін.* *Tinti оңай, бүйім да емес.* Эрия-айдай, әриядай, Ақ серкенің мүйізі қарагайдай. Қарагайдай мүйізін қағып алса, Тоқал ешкі болмағы боқтан да оңай (ХӘ).

БОҚТАШАҚ БАЛАЛАР *әзіл-оспақ.* *Ұсақ, кішкене балалар.*

БОҚ ЖЕДІ *кейіс.* *Білгенін істеді.*— Ия, би мен болыс та, ауылнай, елу басы да ол бокты жемегені бар деймісің (Ғ. Мұс.).

БОЛАРЫ БОЛЫП, БОЛУЫ СІҢГЕН *Bir істің істеліп қойғандығы, біреудің дәмелі ісінің өкінішпен отіп кеткендігі турауда айттылады.* «Жау кеткен соң қылышынды бокқа шап. Ақтебе дегесін айттып қайтелең: Ол жөнінен өз тұсында айтарты айттылған, кінәсі ашылған, мойнына қойылған, орнынан алынған». *Болары болып, болуы сіңген* (С. Тел.).

БОЛАР ИС БОЛДЫ *Өткен іске өкінбе деген магынада.* Гүләйім енді болар іс болды, не де болса маңдайыма жазылған осы шығар деп, бастан-аяқ сырды айтады (ҚЕ).

БОЛАТ ҚАЙТТЫ *Θ БОЛАТ ТЕМІР БОСАНДЫ* *Қайрат-жігері жасыды;* *беті қайтып, тауы шағылды.* Мен дағы кеп есіттім жастың назын, Кол жетпеске қол созар бар ма лажың? «Боламын» деп жүргенде болат қайтып, Жалын сөніп, жас жүзін басады ажым (Абай). Қорлықпен етті ғұмырым, *Босанды болат темірім* (М3).

БОЛ-БОЛДЫҢ АСТЫНА АЛДЫ *Асықтыруды, қысты.* Әдеңкіде аузымға сөз түспей, аңтарылып отырып қалдым. Ойланып алсын дей ме, кім білсін, тергеуші бол-болдың астына ала қоймады (С. О.). Осы есепті аллы баруға Жанай белгіленісімен-ақ Сәтжанды бол-болдың астына алып, о да асықтырып отыр (С. Б.).

БОЛҒАНҒА [БОЛМАСҚА] *БОЛАТ БОЛ!* жұбату. *Қатты қайғыға кезіккенде, орнына келмейтін қазага шырағанда айттылады.* Шырағым келін! *Болғанға болат бол!* *Боздамаған жұбай жоқ,* Оны көрген құдай жоқ! Шыдамасаң шырт кетесің, Бұктелісещ күрт кетесің! Бес балаға шешесің, Толтырмасын жасқа де, Осылардың бет кесесін! Бірі — балаң, бірі — бай, Әлі-ақ жетіліп кетесің (АӘ).

БОЛҒАНЫН БІЛМЕЙДІ *Есейіп ер жеткенін, кемеліне жеткенін сезбейді.* Ай толғанын білмейді, жігіт болғанын білмейді (Мағал).

БОЛМАЙ [БОЛМАСА] БОРДАЙ ТОЗСЫН! кейісі. Құрып кетсе де мейлі.

БОЛЫМСЫЗ ТУҒАН ЖЕТЕСІЗ, ілгері ииетсіз, үй күшік оймен өскен. Болымсыз тұған бозбала Басында батпан міні бол, Кісі айбыны тергеген (М. Сұл.).

БОЛЫМЫ ЖОҚ Берекесіз, жұмысқа енжар кісі туралы айтылады. Бақ қонады ұл таңдап, қонақ қонар үй таңдап. Болымы же жоқ бол бала, Бейнеттен қашар күй таңдап (М. Сұл.).

БОЛЫСТЫҚ ЖАСАДЫ [ҚЫЛДЫ] Жәрдемдесті, көмек жасады. Кісіге біліміне қарай болыстық қыл; татымсызыга қылған болыстық өзі адамды бұзады (Абай).

БОР ВОП [БОРДАЙ] ЕГІЛДІ Қатты өксіп жылады, көңлі босады. Әншнейінде қандай ауыр қаза үстінде де көзіне жас алмай, құп-құ боп танауды құсырыла түсетін кісі осы қазір өзін-өзі тоқтата алмай, жүйке-жүйкесі бор бол егіліп бара жатты (Ә. Н.). Е, балам, «шешенін судай төгілген, тыңдаушың бордай егілген» дегендей, сейлеуде де, тыңдауды да сүйген ел-дағы (М. Ә.). «Болмайтын іске бордай егілмей, болаттай берік болу» гана қалыпты (ЛЖ).

БОРДАЙ ТОЗДЫ АЗЫП-ТОЗДЫ, берекесі кетті; іріп ыдырады. Бордай тозып кеп едік, Жем болудан құтылып, Азаптан ауыр сыйылып, Етек-жәнді жиып ап, Қатарға бүгін тенелдік (ХА). Рушылдық бордай тозып жатқан заман да, кейір таулардың сайдында қалып қойған қар тәрізді, ол-дағы алыстағы елдердің ішінен әредік-сәредік көзге түседі (Ф. Мұс.). Болмасаң бордай тоз, қаран қалғыр. Сен үшін қашанғы қүйіп-пісемін (АТ).

БОРЖА БОЛДЫ д и а л. Бір іске мұршасы болды, қолы бос болды. Егер боржам болса, бидайды орып болып, қырманға апаралын (Қ. Орда, Арап).

БОРША БОЛСЫН! қ а р ғ ы с. Пышак-қа ілінсін, соысқа жығылсын деген мағынада айтылады. Түйен арам катсын! Борша болсын! Қара өкпе тисін түйене! (Ә. Н.).

БОРША-БОРШАСЫ ШЫҚТА Быт-шыт болды, күл-талаңын шықты; қара суга түспін терледі.

БОСАҒА АТТАДЫ к е н е. Келін тускенде айтылады. Келеміз төменіңкен өрге басып, Ентелеп, тайталасып, араласып, Аттап кір он аяқпен босағаңды, Жолыңыз күтті болсын, екі ғашық!... (Ф. С.).

БОСАҒА АТТАР к е н е. Қүйеуден алынатын кәде. Е, қүйеуден босага аттар алмай қалай үйге кіргізем,— деп бір келіншек алдарынан шығыпты (АТ). Босаға аттарға бұрын бір мал дейді екен (С. Қаз., Сер.).

БОСАҒАМА АҚТЫҚ БАЙЛА Бул фраза есқі ырыммен байланысты. Екі қа-

бат әйел аруағын сыйлайтын улкен үйлердің үйінде шуберек байлап, ырым ретінде зат, мал әкелетін болған.

БОСАҒАҢ БЕРИК БОЛСЫН! т і л е к. Үй ішің, от басың аман-сау болсын.

БОСАҒАСЫ БЕРИК Мыңты, мызығымайды деген мағынада. (Құмалақ салып бал ашқанда айтылады). Қадалса да түк бітіре алмайды... Талайы жогары, босағасы берік, жүрек сүйініш не қылады! — Айтқаның келсін. Енді езіміздің мырзага тарт! (Ф. Мұс.). Босағасы берік, Алды ашық, Екі бүйірі тоқ, Уайымы жоқ, Қуаттаушысы көп (О. Ә.).

БОСАҒАСЫН АТТАДЫ Үйге кірді; өмірге қадам қойды. Пайғамбар жасынан асқан осы шағыма дейін біреудің босағасын аттап, ала жібін алып көрген емеспін (К. Т.). Жайғастырып болып тыныштандырганнан кейін мұғалім сөйлей бастады. Біз босағасын аттап отырған білім дүниесінің мән-қасиетін, оқушылық міндеттерімізді түсіндірді (Б. С.).

БОСАҒАСЫН ПАНАЛАДЫ [САҒАЛАДЫ] Үйіне тығылды; бас сағалады; күнелліті. Конвойдан енді мойны босаған соң, Айдау мен каторгінің осы арасын Үқті да ез үйіндей ракаттанып, Біреудің паналады босағасын (К. Т.). Ауғанбай дейтін сырттан көшіп келген, бала-шағасы мол біреу бар еді. Үйі жоқ болатын, көрінгеннің босағасын сағалап жүретін (Б. С.).

БОСАҒАСЫН СОЛҚЫЛДАТТЫ Қира-тып кете жаздады, күйзеллті, күш көрсетті. Ол бір мын үш жуз тоқсан екінші жылғы, Алаша ханың Әмет пен Сәмет деген балаларын жолай өлтіретін аттанысында-ақ Алтын Орданың босағасын бірден солқылдатып кеткен жоқ па еді (І. Е.).

БОСАҒАСЫН ТОЗДЫРДЫ Қайта-қайта келді, ер қашты болды.

БОСАҒАСЫН ШАПТЫ Жауласты, шаңырагын ортасына түсірді. Босағасын шапқылап, Тәңкерді талай орданы, Бұрымын кесіп күң қылып, Сан аруды корлады (Ш. Әб.).

БОС БЕЛБЕУ Салдыр-салак, жалқау; дәненемен ісі жоқ, болжыр; ештегеге құнты, ебі жоқ. Бота тірсек бос белбек бозбалаар, Арасынан табылмас жайды ұға алас (АӘ).

БОС КЕУДЕ Ойсыз, мақтаншақ, талапсыз. Талансыз, ойсыз, бос кеүде, Ермегің елден ет жеуде (С. Б.).

БОС К...ЕН 1. Үәдесіне шалағай кісі; 2. Олақ, қорқақ адам туралы айтылады.

БОС КУЛКІГЕ САЛЫНДЫ Бекерге дарақыланды, орынсыз ыржақтады. Та-лал, білім, еңбексіз, Қалайша тірлік женбексіз? Бос кулкігеле салынып, Қара терге

малынып, Жақсы болған кім еді? (М. Сұл.).

БОСҚА БҮЛДЫР ҚАҒАДЫ Байқат-лагысы келеді, пысықсып жүргеді. Откен әмір белгісі — осы сыйдыр, Кенілді күнде сыйдыр, әлде тындыр. Ақыл анық байқатан қызығынды, Қу шыққансып қағасың босқа бүлдүр (Абай).

БОСҚА КӨПІРДІ Бейберекет, бет алды сөйледі. Сұраған мәслихатымызға тұра келмей босқа көпіргенсіз («Айқап»).

БОС ҚАЛДЫ 1. Ештеңеге үйренбей, ештеңені улғі етпей құр алақан қалды, құр қалды. Енді нең істейміз. Берінен де бос қалдық. «Ауызға келіп түс» дейміз, Қылыш жүріп құр салдық (Абай). Махаббатсыз дүние бос, Хайуанға оны қосындар. Қызықтан өзге қалсаң бос, Қатының, балаң, досың бар (Абай). 2. Құр бекер сөз бол шықты, жайына қалды. Ағаженде сияқты женіл-желпілердің айтқан сезінің бері бос қалып, Жемеш Кенжеханың қалыңдығы деп саналып еді (М. Ә.).

БОС ҚОЛ Құр алақан деген мағынада.

БОС СӨЗ Бекер әңгіме, орынсыз айтылған (айтыла салған) сөз. Қартайғанда асырасын десен, о да бір бос сөз, әуелі өзің каруын қайтарлық қартаюға жетемісін, жоқ па? Екінші, балаң мейірімді болып, асырарлық болып туа ма, жоқ па? (Абай).

БОТАДАЙ БОЗДАДЫ [БОЗДАП ЖЫЛАДЫ] Еңіреді, ағыл-тегіл көзінің жасын бүлады. Шөпшілер жақындан келгенде теке мен кошқар да шөмелде астынан шыға келіп, шөпшілерге қарай қарсы жүріп келіп, алдарында болгадай боздал, жылап жата-жата қалысты (Қ.Е.).

БОТАЛАҒАН НАРДАЙ ЗАРЛАДЫ Еміренді, мейірім түсін егілді. Сағынғаннан зарлаймын, Қарағым сені көрген соң, Боталаған нардаймын (М.З.).

БОТАСЫ ӨЛГЕН ТҮЙЕДЕЙ ЗАРЛАДЫ Қайғы батты, жоқтап, зар еңіреді. Айтамын айт дегеннен ар ма, Жібек, Ботасы өлген түйедей зарла, Жібек, Кеткелі жаман жарың көп жыл болды, Хабары сол жездемінің бар ма, Жібек? (Қ.Ж.).

БОТА ТІРСЕК Бул фраза сайгулік, жүйрік аттың әпитеті. Бота тірсек, бүйра жал, Болдырмайтын кеңбісін? Сымбатты сұлу кер марал, Ер мінер ат сенбісін? (Ж. С.).

БОТА ТІРСЕК БОЗ БАЛА Аяқты май-мақ басып, билік-сылқ еткен әлжуз, қайратсыз жас.

БӨГЕНАЙЛАП ҚАРАДЫ д и а л. Байымдаң қарады. Сен бұз мәселеге бөгенайлаپ қара (Шығ. Қаз., Больш.).

БӨГЕУІЛ БОЛМА Кедергі жасама, тоқсаяуыл тұрма. Шырағым жол жүргелі тұрмыз, бөгөуіл болма (АТ).

БӨДЕНЕГЕ БӘРІ БІР [БӨДЕНЕНІЦ ҮЙІ ЖОҚ] Қайда барса бытпылдық Құр бекерге күн еткізді; ісінде еш береке жоқ; еш жерде мекен-жай, тұрақ жоқ, панасыз. Жиылып қала салып алмадым-ай! Табам деп кең орынды қармадым-ай! Қайда барсам «бытпылдық бөденеге», Жаңа екіндім, амал не, аңдадым-ай! (С. Т.).

БӨЖЕП ОТЫРДЫ д и а л. Мажтанып отырды. Мен сейлескендегі бөжеп отырам (Шығ. Қаз., Қат.).

БӨЗ ОРНЫНА СӨЗ БЕРДІ Мал-мұлікпен көмектеспей, құр сөзбен алдарқатты. Бөз орнына сөз беріп, Құда, тамыр, дос кетті, Қол ұстамай көз көріп Айтқан арыз бос кетті (Абай).

БӨКЕН ЖЕЛІС Аттың екпіндеген қатты желісі. Аяны тұмакты алдың кітізгендей, Кісінің бұлбыл қағып жүргізгендей, Шапқан атқа жеткізбес бөкен желіс, Ыза қылды қолыма бір тигізбей (Абай).

БӨКЕН ҚАБАҚ Тұксиген, түсінкі қа-бақ. Шоқпардай кекілі бар, қамыс құлак, Қой мойынды, қоян жақ, бөкен қабақ. Ауыз омыртқа шығыңқы, майда жалды, Ой желкелі үнірейген болса сағақ (Абай). Ояздық шарты комитеті — орта бойлай, ишкің, бәкен қабақ, буркіл көз, боз жігіт телефонмен сейлесіп тұрды (Ғ. Мұс.).

БӨКЕН ҚҰШАҚ САН д и а л. Жуан, жұмыр, үлкен сан. Жалбыраған жалы бар, Бөкен құшақ саны бар. Анау жылқы үйірі (Қ. Орда, Арап).

БӨЛІСКЕ ТҮСТИ Ортага түсті, болінді. Бір төбеге жылды, Құм төбедей үйліді. Беліске олжас түссін деп, Хан Абылай бүйірды (Б. Қ.).

БӨРКІН АСПАНҒА [ҚӨККЕ] ЛАК-ТЫРДЫ Қатты қуанды. Біреу көкке бөркін лақтыраса-ақ болғаны, оның артынан сары ала қаздай ала тақиялар, бүркіттей сенсөн тымақтар, аккудай айыр қалпақтар аспанға ұшады (Ж. А.).

БӨРІ БЕТ БАТЫЛДЫҚ Қайсарлық, хаялқе қарсы шабу. Небір жан алым, жан бередей жерде де, Орынбор атаманы бері бет батылдықтан гері құғындық көп көрген кәркесте тулкінің айласына баса береді (Ә. Н.).

БӨРІК КИГЕН Еркек кісі туралы айтылады. Сені алдаң қолына түсіргелі тұрған еркек те емеспін. Бөрік киғенің нағысы бір болса, орамал салғандардың да ары бар. Әйелдің ары қайта берінен асып түсуі керек емес пе! (Р. Р.).

БӨРІКПЕН ҰРЫП АЛАТЫН Оп-оңай, жан қинамайтын. Сәлім Нұртайлардың бұз өрекел әрекетіне пәлендей мән бере қоймады. Оларды бөрікпен ұрып алатын жердегі оңай жауға санайды екен (С. О.).

БӨРИКТІ ТАСТАП, БӨРИДЕН ҚҰТЫЛДЫ Бас амалдағы, жан сауғалады, қара

басын құтқарды. Ең болмаса миномет ба-
тареясын көмекке қалдырмай, бөрікті
тастап, бөріден құтылып кеткен екен гой
комбатың,— деді Самарханов (Ж. Т.).

БӨРІ ҚҰРСАҚТАНДЫ Аш құрсақ бол-
ды, ас орнына жел жұтып жүрді. Жорық-
ша шыққалы бері құрсақтанып үйреноңд
жүрген жігіттер тоқтаған бойда тез ас
қамына кірсті (Ә. Н.).

БӨРІНІҢ АРТЫНДАЙ [К...ИНДЕЙ]
ШУЛАДЫ Азан-қазан, у да шу болу ту-
ралы айттылады. («Арт» сөзі бейпіл фор-
маның орнына эвфемизм жолымен алы-
нып кеттесін.)

БӨРІ [ҚАСҚЫР] ОЙНАҚ Қасқыр
үйр болған жер. Біектеу обаның төңірегі
қасқырдың ойнағы екен, шебі жапыры-
лып қалыпты (С. М.).

БӨРІ ТИГЕН [БӨРІККЕН] ҚОЙДАЙ
ҚЫЛДЫ Выт-шыт етті, ойран-топырын
шығарды. Бөрі тиген қойдайғып Тұс-
тұсына куады. Садағы жеткен жер болса,
тартып кетіп барады (МЗ).

БӨТЕН СӨЗ 1. Керексіз сез. Балам,
бетен сезді қой, малыңа қара (АТ).
2. Ақын бүл жерде айтар ойға қатысы
жоқ, жай, әншейін айтыла салған сезді
айтып отыр. Бөтен сезбен былғанса сез
арасы, Ол ақынның білімсіз бишарасы.
Айтуши мен тыңдаушы көбі надан, Бұл
жүрттың сез танымас бір парасы (Абай).

БӨТЕН КӨРМЕЙДІ 1. Жат санамайды,
бетенсінбейді. Еспембеттің шешесі, Ер Қо-
сайға немере, Қыңқ, жоқ қыздан туғанда,
Оны бөтөн көрер ме? (Д. Б.). 2. Теріс көр-
мейді. Бір қой әкеп тастайын дегенін шал
бетен көрмейді (АТ).

БУАЗ БОЛДЫ Бойына төл бітті. Құ-
дайдың құдіретімен буаз болып, қанатты
қара бедеу құлыш туды (ҚҚБС).

БУ АЛДЫ [БОЛДЫ] Буланды (АС).
Мен көрдім көктің ғажан жасалғанын,
Жер үйіктап, кекшіл шықпен бу алға-
нын. Менің не мұнша қапа қысылғаным,
Үміт пе, екініш пе ойлағаным (Абай).

БУА СӨЙЛЕДІ Біреуді тайсалта, бетін
қайтара, қыса айтты; өз шеніне жуық-
татпай сөйледі. Іздеп барған Садуақас
барған жерден мени түссіз, буа сөйледі
(С. Т.).

БУ ҚЫЛДЫ Сүйеніш етті, медеу тұт-
ты; күпілдеп мақтанды. Бу қылыш шекті
малын не қыласың, Мінгізген ашамайға
ұлың бар ма (АШ).

БУУЛЫ СӨЗ Іште жатқан, айттыла
алмай жатқан сез, ой. Буынсыз тілің,
буулы сезің, Әсерлі адам ұлына (Абай).

БУРАДАЙ БҮРҚЫЛДАДЫ [ЗІРКІЛ-
ДЕДІ, БҮРҚЫРАДЫ] Бүрқан-тарқан бо-
лып қатты ашуланды, қаһарланды. Бул
жеке шаруага тізе көрсеткендік! Мен бұ-

ған көнбеймін, мен ізденем!— деп, Мұқыш
бурадай бүрқылдады (Б. М.).

БУРА КЕЛЕГЕ ТҮСТІ [КЕЛДІ] Инген-
нің, үргашы нардың қаю маусымы тура-
лы айттылады.

БУРЫЛ [ШАР] ТАРПТЫ Шашына ақ
кіре бастады (АС). Елуге келген, шашы
бурыл тартқан, Көзінің түсі оңып, нұры
қайтқан, Жүріс-тұрыс сүйтсе де жас жігіт-
тей, Қуатына жарамас шал деп айтқан
(Абай).

БУЫНА ЖЫҒЫЛДЫ ① **БУЫНА МАС**
БОЛДЫ [ПІСТІ] Бақ-дәрежесіне мәз бол-
ды; атағына мастанды; құр даурықты.
Міне, мұның буына жығылып Шабданбек
кариндасын беріп отыр! — деді күліп,
Жантайдал жоғары отырган Ысқақ (С. С.).
Айбаршаның ақ білегі мойнына оралып,
қызы ернінен бал алып, гашықтың буына
мас болып, еткен-кеткен дүниенің бәрін
ұмыттылау (Т. А.). Қымыз ішс-ақ елер-
ген, Жіріт заң да қыза бас, Құнде бөртіп
семірген Құр әшейін буга мас (Ф. О.).
Бес ұлдың буына піскен адудын, орақ ауыз
әйел шалына соқтыға кірді (Ф. Мұс.).

БУЫН БОС Әлсіз, қуатсыз (АС). Сүе-
гім жасық, буын бос, Біраз гана айлам
бар. Айлам құрсын білмеймін, Болыстық-
тың жолы тар (Абай).

БУЫНДЫ ҚҰРРТЫ Жүйкелетті, дің-
келетті (АС). Қекірек толған қайғы кісі-
нің өзіне де беттепнейді, бойды шымыр-
латып, буынды құрттып я көзден жас болып
агады, я тілден сез болып агады
(Абай).

**БУЫНДА [ИСТИ, ШАЛҚАҚ-
ТАДЫ]** Ишпей-жемей мас болды, біреуді
мақтандып етті. Бос белбеу, арам тاماқ
мырзатар, буына семірген бурадай күнде
кешпе ойын-кулкі, сауық, қызы ойнақ, ән
салумен уақытын еткізеді (С. С.). Сен бай-
дың буына ісінгенде, мен қызыл эскердің
буына неге ісінбеймін. Итаршыланбай
шай құй! Асығысын,— деді де комиссар-
га бүркілді (Ф. Мұс.). Әзірше жо-жо...
жоқ, хош болыңыз. Ой сорлы жетім, нениң
буына шалқағап жүрсің (И. М.).

БУЫНСЫЗ [ҚИСЫНСЫЗ] ЖЕРГЕ ПЫ-
ШААҚ ҰРДЫ [САЛДЫ] Орынсыз жерге
жабысты, кісінің қимас нәрсесін сурал,
әлең болды; босқа әуреленді. — Не біті-
рем, буынсыз жерге пышақ үрганмен бола
ма? (М. И.).

БУЫНСЫЗ [СҮЙЕКСІЗ] ТІЛ Шешен,
сөзен. Буынсыз тілің, буулы сезің, Әсер-
лі адам ұлына (Абай).

БУЫНЫ БЕКІДІ [КАТТЫ] Әлденді,
қатайды, есейді, өзіне-өзі келді, күш
жинады. Алғаш ұрыс алдында солдаттар-
дың дәйек тұтпай, абыржыған көздері
түсті генералдың есіне. Я, одан бері диви-
зия біраз шығынға ұшырап, сан жағынан
кемігеннемен, буыны бекіп ныгайып қал-

ған сияқты (Т. А.). Соңғы сөзден соң буыны қайта *бекіт*, жүзіне қан қайта жүгірді (К. И.). Буыны *бекіт*, бортандап аяқ басқалы қозы арасында көзін ашқан (К. Әб.). Илияс онда буыны қатып кеткен кісідей емес, ынтасын сала оқыды (М. К.).

БУЫНЫ БЕКІШ, БҰҒАНАСЫ ҚАТПА-ҒАН *Кемеліне келмеген, ер жетпеген, естилр болмаган.* Буыны *бекіт*, бұғаңасы қатпагандығын, жастық, қызық дәүренін айрылғанын, малға сатылып, еріксіз қүйеуге кеткен бара жатқанын білдіреді (М. Ф.).

БУЫНЫ БОСАДЫ [ҚҰРЫДЫ] *Күши кетті, әлсіреді.* Столга отыруға барғанда, Раушанның тұла бойы қалтырап, буыны *босап*, көзі бұлдырап кеткен секілді болды (Б. М.). *Буыны босап*, тілі байланып, не айтарып білмей, босағадан бері қарай келе алмай қатып тұра қалды (С. Шер.). Егер кісі бірер қызықты құғанда-ақ мойны қатып, буыны құрып, екінші талапқа, қайрат қылуға жарамай қалады (Абай).

БУЫНЫ БОСАМАСТАЙ *Қалжыра-*мластай, әлсіреместай, қартаяр шақ жетпестай. Жастықта бұл қызықтан соң және бір қызық тауып алатын кісімсіп, жастығы тозbastай, буыны босамастай көріп жүріп, бірер қызықты құғанда-ақ мойны қатып, буыны құрып... қалады екен (Абай).

БУЫНЫНА ТҮСТИ *Бул жердегі магына:* көнілі жай; елжіреді, балқыды. Хоп иіс, салқын ауа дененді балқытып, буыныңа дейін *tүсін*, өзінді бір кіршіксіз гүлдей таза етіп жібереді (С. Е.). Іздеңі тап болып, Олжасына қарық болып, Маң-маң басып ол қайтар, *Буынына түсін* жылы қан (Ш. Б.).

БУЫНЫН БАСА АЛМАДЫ *Аяқ-қолынан эл кетті, аяғын басып тұра алмады.* Ай мен күндей екі әйелдің ортасында буының баса алмай былқылдан келе жатқан жігітті көріп, патшаның іші күйеді (КЕ). Мұрат Назгулді көре сала атынан қарғып түсіп еді, буының баса алмай түріп қалды (Ә. Ә.).

БУЫНЫҢ БЕКІТТІ *Өзін-өзі тоқтатты,* күш-құят жинады, қайратқа мінді; *тоқтамға келіп бекінді.* Жарықтық буыныңды бекіт. Өзіңе өзін сүйеу болмасаң, сені кім сүйеттін еді (АТ).

БУЫНЫ ТҮСТИ *Елжіреп былқы-сылкетті.* Сонда сұлу қызы Құртқа... *Буыны түсін* былқылдан, Алтын қалпақ дұлыға, Шекесінде жарқылдан, Мақпал тесек ма-мықтан, Алтын иек ақ тамақ, Көтеріп, басын сейледі, Естеміс құлға былқылдан (КБ).

БУЫ ТАРАДЫ *Масаттанды, бойын же-*лік алды. Қыскасын айтқанда, Үақбайдың үйіне әлдеқалай кірген алтының буынудай тарап, алты қырдың астында жат-

қан Сидаң сияқтыларға үйқы берер емес (А. Маш.).

БҰҒАҒЫНАН ҰЗІЛДІ *Барынша есін жетілген, толысқан қызы туралы айтылады.* Был ел қорага кіре ұзатылғыны деп бұғағынан ұзіліп тұрган Тәңірбергеннің сұлу балдызы бар еді (Ә. Н.). Сағағынан ұзілген, шікен алма сияқты. Жіргіт болсам, осы елдің бұғағынан ұзілейін деп тұрган қыздарын өзім тандар едім (Ә. Н.).

БҰҒАЛЫҚ АЛЫП КЕТЕ ҚОЙМАС *Ешиқайда кетпес; тай тулас уйірінен шықпас, ашууланса да кек сақтамас.* (Бұғалық — асау, қашаған жылқыны ұстайтын бір үшін тұзакталған арқан).

БҰҒАЛЫҒЫН АЛА ҚАШТАЫ *Бас асаулық етті.* Артына кете берді қарамастаң, Асаудай бұғалығын ала қашаң. Кейіді Кию келіп Кей-Қауыска, — Қалдай, — деп — мынау ісің қара басқан? (Т. І.). *Бұғалық алып қашаң* асаудай туласа да, ақ жаулықта еріксіз көндірген ата-ана ғұрпымен тағдырыға өзі мойын сұнса да, қайын сіллісін қимайтын (А. Л.).

БҰҒАЛЫҚ [БҰҒАУ] САЛДЫ 1. *Ауыз-дықтады, ырқына көндірді.* Ауа райы адамның дегеніне көніл, жүгенделуге тиіс. Борана бұғалық салынып, бұлтты сілкіп жаңбырды қолдан жаудыру да біздің міндеттіміз болып отыр (С. Мәу.). Кімдерге *бұғау салмаған*, Дүниенің асау белені? Біреу үйде отырып, От басында хош ұрып (М. Сұл.). 2. *Қол артты; күш көрсетті, қысымға алды.* ...Білікті қолына алған күнине бастап мениң махаббатымға ие болғысы кеп бұғалық салды, мен көнбедім, қасақана елемедім, одан бетер қытығыма тиіп, былай қадамымды аңдып, қымс етсе, жалпы жиналысқа сап талқылап алатын болды (З. Ш.).

БҰҒАУЫН БҰЗДЫ [ҰЗДІ] *Қысым-қияннаттан құтылды, еркіндікке шықты.* Қасқайып шықты ауылы бар қазактын, *Бұғауын бұзып тастап қанды азаптын,* Мәңгігіе берілді де сол азаттық, Мәңгігіе басында ойнап сол ғажап күн (Ф. Қ.).

БҰ ДУНИЕ Тіршілік, өмір. («О дуние-ден» — дүние салғаннан бұрынғы тірлік). Сен жаратар жан досым, *Бұ дуниеде тұрғым жоқ* (ЕЖ).

БҰЗАУ ТІС *Iri қылып өрген қамышының бір түрі.* (Оны бұзау терісінен бұзау тісіндей жалпақ етіп таспа тіліп, содан өреді). Сәмен, қол батыр болмай, жүрек батыр болмас... — деп, Сәменнің қолындағы жінішке қамышыны алды да, өзінің серіз өрме *бұзау тіс* дырау қамышыны ұстatty (М. Ә.).

БҮЙДАЛАҒАН [МҰРНЫН ТЕСКЕН] ТҮЙЕДЕЙ [ТАЙЛАҚТАЙ] *Тіл алғыш және мойын ұсынып бағынып, тізе бүк-*

кен кісі туралы айтылады. Ол көнсө, ол бастаса бұл елде ешкім шылбырынан кетпейді. Бүйдалаган тайлақтай ереді (Д. Э.). Шіркін, өзіміз-ай, штабын талқандап, офицерін бүйдалаган тайлақтай жетеледік те жөнелдік, бәріміз де ермізая, ә? (Ә. Ә.).

БҮЙҚҰТ СОҚТЫ д и а л. Кенеттен, күтпеген жерден тиисті. Онбаган, бүйқұт соқты, әйтпесе ме? (Түрікм., Таш.). Бұрын біздің жақ шағын бір ауданнан шағын әскер күшін топтап ап, бүйқұт согатын (Ә. Н.).

БҮЙРЫҚ ЖЕТТЕІ д і н и. Бұл жерде ажал қатері төнді деген мағынада. Өлтінде имансыз құл жолда қалған, Мен — газраил плененді жанын алған, Шукір қызы иман айтып, Шортанбайым, Құдайдан жетті бүйрық, келдім саған (Ш. Қ.).

БҮЙЫМ-БОҚША ҚЫЛДЫ Қажетіне жаратты. Жаудан алған олжасын Бүйым-боқша қылсын ол (БЖ).

БҮЙЫМ [БҮЙЫМ ҚҰРЛЫ] КӨРМЕДІ Mice тұтпады; көзге ілмеді. Үлімәлік ішсөн де, Үмбетәлі, Мен жеңемін сөзінді бүйым көрмей (Жамбыл). Уа, қияға қонған қырандай болат топшы Жомарт батыр қанатын сылап қолда асыраған тотыдай тоқмейіл мырзаны бүйым көрсін бе, еп-сөтте жәүкемдеп тастанты (Т. А.).

БҮЙЫМ САЛМАДЫ д и а л. Шыбын күрлы көрмәді. Белдесе кетсе сен құсаған жігітерге әлде де бүйым салмайды (Гур., Маң.).

БҮЙЫМЫН [БҮЙЫМТАЙИН] СУРАДЫ Тілекстерін айтты, не қалағанын білдірді. Менің ракымшылығым түсіп, сендердің биліктерінді ездеріңе бердім. Енді менен бүйымдарыңды сұраңдар (ҚЕ).

БҮЙЫРҒАН НӘСІПТІ КӨРДІ Маңдайына жазғанын көрді, таланына таылғанды жеді. Жапанды жалғыз жайқылып, Бүйирған көрдім нәсіпі (МЗ).

БҮҚА — БУҒА, АЗБАН — ДУҒА Қуркөуде, босқа тыраштану сөз болып отыр; бұл жерде ақын өз шамасын білмеген қарт ханды ажуа етіп отыр. Деген сөз: «Бұқа — бұға, азбан — дұға», Хан қарық бол түсіп жүр айтай-шуга, Етімді шал сипаған құрт жесін деп, Жартастан қызыңапты терен суга (Абай).

БҮҚА МОЙЫН ЖУАН МОЙЫН. — Ей, онбаган! — деп кікінді машинаның есігін ашып, сыртқа қараган бұқа мойын, жуантық шофер,— немене басқа жер таппадың ә? Әлің келсе сенага бар. Ол онша алыс емес, онға бұрылсан, үстінен түсесін (Т. Ш.).

БҮЛАН-ТАЛАН БОЛДЫ ◎ **БҮЛАН-ТАЛАНЫ ШЫҚТЫ** [ЕТТИ] 1. Тас-талқан, астан-кестен болды. Апасы келсе, үйдің ішін уақ балалар бүлан-талан етіпті (АТ). 2. Қатты ашуланды.— Бұл жұмыстарыңда Келдей қүймегенде кім қүйеді. Бұған

қалай шыдауға болады,— деп Келдей ақай жоқ, тоқай жоқ, бүлан-талан болды (А. Х.). Таң атқанда катыным қайтып келіп, шашын жайып, бүлан-таланы шығып қайғы басып отыр екен (МБТ).

БҮЛАН-БҮЛАҚ БАСТЫ ЖАРАСҚЫЛЫҚТЫ ҮРГАЛА ЖУРДІ.

БҮЛАН [СЫЛАН] ҚАҚТЫ [ЕТТИ] Жайнаңдасты, көз тартты, көз алдынан жайраңдал бүралып етті. Кешке жақын келіп кірсөн ішіне, Қірмейтіннің бәрі сонда тусяңде, Кербез сұлу бұлақ, қаққан майсызып, Алтын алқа, ілгек тағып тесіне (Б. М.). Сұлу күрен тәбел бестіні жылыстыра аяңдатып, сылаң қақтырып, Назыкеш алда кетіп барады (Ф. М.).

БҮЛАҢ ҚҰЙРЫҚПЕН ЖОРТТЫ [ЖОРТЫП КЕЛЕДІ...]. Бір қалышты бүлкілмен жүріп отырды. Аттар семіз, күлі. Тегіс тағаланған, жүріске қажын емес. Бір қалышты бүлан құйрықпен жіті жортып келеді (М. Ә.).

БҮЛАҢ ҚҰЙРЫҚА САЛДЫ СОЗ БҮЙДАГА САЛДЫ; сөзден ешкімге үстапады, әнеліне деп біреуді үзреледі. Бүлан құйрыққа салынба, сенің де сырыйнды білеміз, таусын түр! — деп мінбеден қуып түсірді (К. Ә.).

БҮЛА ӨСКЕН ТҰРМЫСТЫҢ ҮСТЫҚ-СУЫНЫН көрмей, емін-еркін ерке болып өскен. (Мұндағы «бұла» дегеннің о бастағы мағынасы — жібек, нәзік, биязы жүн. Қыргыз фольклорында да «була менен жибекти» деген сөз бар). Майда жал, қаз мойынды тобым қайда? Бәрінен сырыйндылым бірекі айда. Үстінен жел шықпаса, адам шықпай. Бұла өскен ая көзім қандай жайда (С. Т.). Әкесі жалшылықта берейін десе, шешесі бұла қылып өсірем деп көнбейді (С. М.).

БҮЛБҮЛ ҚАҒЫП ЖҮРГІЗДІ Кісінің көңілін шат қылып, көңілін тасытып шаттандырыбы, риза етті. Аяны тымдағы алшы кигізгендей, Кісіні бүлбүл қағып жүргізгендей, Шапқан атқа жеткізбес бекен желіс, Ыза қылды қолыма бір тигізбей (Абай).

БҮЛҒЫР ТАУ Зенгер тау; тірекен, үзінін бойы жалғасып жатқан таулар. («Зенгер тау» дегеннің мағынасы — мұнартқан, көгілдір тау; асқар тау — биік тау; балқан тау — биіктікі, көлденеңі, үзындығы жағынан жатқан бір алып). Бұлғыр тау бұлдырамай қойныңды ашшы, Шырқашы есітіліп даусым ацы, Салақып салғырт батыр салқын жүрсө, Ояттып асықтырышы, болып жаршы (М. Ә.). Бұлғыр, бұлғыр, бұлғыр тау. Бұлдырапт еткен құрғыр тау (ЕТ).

— **БҮЛ ДУНИЕЛІК АДАМ** Tipi жан, осы емірде тіршілік етіп жүрген кісі. Осының істегендеге, шашашаң, тез барыңыз, егер жаупқа келемін деп бір минут кешіксеңіз, сіз бұл дүниелік адам болмайсыз (КЕ).

БҰЛДЫР КҮЙ *Түсініксіз жағдай.* Онда біз ертегіден де азғын қиялға кетерміз де, **бұлдыр күйге жетерміз.** Сөуегей-лікке ауысып кетерміз,— деп ол екі жол дасымен қоса құлді де алға қарай бұрылды (М. Ә.).

БҰЛДЫ САТПАЙЫ БОЛДЫ д и а л. *Бетімен магатындар, артық сөйлейтіндер болды. Халықтың ішінде бұлды сатпайы болады* (Қ. орда, Арас).

БҰЛЖЫТПАЙ АЙТТЫ [СӨЙЛЕДІ] *Әзгергей, өзіндегі етіп айтты, арасына сөз қоспады, айнытпай жеткізді.* Хасен де құлші: — Шайтан-ай, ертек айтқандай қылыш **бұлжытпай сөйлегендегі әңгімени тіпті өндеп жібереді** — деді (С. С.).

БҰЛЖЫТПАЙ ОРЫНДАДЫ *Айтқан-дай етіп істеді.* Атасының айтқанын **бұлжытпастан орынданап шықты** (С. Б.).

БҮЛҚАН-ТАЛҚАН [БҮРҚАН-ТАР-ҚАН] **БОЛДЫ Қатты ашуланды.** Бай ашуланыш, **булған-талқан болды** (ҚЕ).

БҰЛСЫЗ БЕРДІ, **ҚҰНСЫЗ АЛДЫ** *Төлеу алып берген жоқ; құннын тәлел алған жоқ, өзі беріп өзі алды.* Бауыры бүтін сау ба бар ма, Өлімнен үлкен жау ба бар ма? **Бұлсыз берді, құнсыз алды,** **Бұған айттар дау ба бар ма?** (ШС).

БҰЛТ АЛА, ЖЕР ШОЛА *Ақын бұл жерде бәрі бірдей, сипыра тақыр болмай, ілүде бір болса да жақсы-жаманы аралас болсайши дегенді айтады.* Тым болмаса болмады, «**Бұлт ала, жер шола**» (Абай).

БҰЛТ БЕРДІ [ЕТТИ] 1. *Жалын бұрылды.* Сасқан үйрек **бұлт беріп**, бір шоқ талға барып жоқ **болды** (С. Б.). Әбден еккі ашқан Қанат қоянша **бұлт етіп беріп еді**, **Көктаспа қарынан бір үзіп үлгірді** (Н. С.). 2. *Сырт беріп шыға келді.* Дос алады, бермесең **бұлт берем** деп, **Жауынца қосынды** сырт берем деп (Абай).

БҰЛТ ҚАПҚАН *Аспанмен таласқан, зәзүлім бік.* Болат ірге қалаймыз, **Жаңа тұрмыс үйіне, үй саламыз,** Иске тастай түйіне (С. С.).

БҰЛТ ҮЙІРІЛДІ *Xayin-қатер төнді,* **бұлік нышаны төнді.** Ана жолы қызы үшін тебелес салыш, бір балықшы қаза тапқаннан бері бұлардың аулына **булт үйірілді** (Ө. Н.).

БҰЛЫҚ АЙДАДЫ д и а л. *Жер жыртты, егін айдады.* Біздің колхоз **булыш айдау жұмысын** 15 күнде бітірді (Шығ. Қаз. Тарб.). Колхозшылардың **булыш айдайтын** күні де таянып қалды (Сем. Үр., Мак.).

БҰРАЛҚЫ СӨЗ *Қуақы, көлденең әнгіме;* **қысыр сөз.** *Бұралқы* сөз күлмекке жақсы (Мақал). Оның ұзын құлақтан естіген **бұралқы сөзі** Тәтиев жолдасты алты ай әуреледі (С. Төл.).

БҰРАН БЕЛ *Қыпша бел; нәзік, тал шыбықтай бұралған бел.* (Қызы-келіншек-

тер туралы айтылады). Ай қабақ, алтын кірпік, қызыл ерін. Кел десен, неге аяйын аттың терін, Сары ағаш сазға біткен секілденіп, Қай жерде отыр екен **бұран белім** (И. Б.). Қос етек **бұран бел.** Қуалай соғар қоңыр жел (ХӘ).

БҰРАН ҚАЛДЫ д и а л. *Өнерінен қол узды, сыртта қалды.* **Бұран қалып** суретшілік талантымды өсіре алмадым (Сем., Үрж.).

БУРАТАНА ЕЛ [ХАЛЫҚ, ЖҮРТ, АУЫЛ] *Бағынышты жүргіт; басында билігі жоқ кірпіттар адамдар.* Бізден бұрын бұл жерде билеп-тестеген ағылшындар гой. Олар орыс, қазақ, татар дегенді **бұратана халықтар** деп менсіней, кем устағанын білесіздер (М. Қ.). Бар еді Құбылайдың жалғыз қызы, Жанарлы шамдай жанған екі кезі, Екі ауыл **бұратана басын қосса**, Шінде кез тартатын сол жұлдызы (И. Б.).

БҰРАУ [БҰТА, ШӨП] **БАСЫН ДА СЫНДЫРМАЙДЫ** *Еш нәрсе істемейді.* (Бой қүйездік, жалқаулық туралы айтылады). Сонымен арада ай өтіпти.. жыл өтіпти. Тоқтар **бұрау басын сындырмай** үйінде бос жүрді. Сынықты сылтауратуы кебейді (Н. Фаб.).

БҮРК ЕТТИ *Дүңк ете түсті.* Сагит шешесіне де **бүрк етіп**, тоңторыс сұық жауап айтты: — Тілеуін берсін, апа, кіріспе! Айтпа! Керегі жоқ!

БҮРК-САРҚ БОЛДЫ *Қаны қызын, бұліне ашуланды, тулады.* Біргеңбай Құнанбайды беріктіріп, **бүрк-сарқ еткізіп**, тулатып жатқан тартысқа Ақшоқыдағы ауыл қатысқан жоқ (М. Ә.).

БҰРЫН, БҰРЫН, БҰРЫНДА *Тым ерте кезде.* **Бұрын, бұрын, бұрында** Қанбақшал деген шал болыпты (ҚЕ).

БҮТ АРТАР *Мініс ат, көлік.* Балаң мініп жүретін бұт артар көлігі жоқ. Менің бір қоңыр тайым бар. Соны ал да, құнақыныңды, өзі қысыр екен, мен соғым етейін, маған бер,— дейді (М. Ә.).

БҰТЫ БЕС [СОҚЫР] *тийн қадірсіз, құны жоқ, беделі жоқ; керегі жоқ.* Қылған ісіңін бұты бес тиын (АТ).

БҰТЫН БҮТ, ҚОЛЫН ҚОЛ ҚЫЛДЫ 1. *Парша-паршасын шығарды.* Баланың төбеттері, жалмаусы кемпірдің қолын қол, бұтын бұт қылыш жұн-жұн шығарып талап тастайды (ҚЕ). 2. *Мейлінше жаралмасыз етті, түккө тұрғысыз етті.* Жаңада бір келелі жиылды болып, менің қателерім талқыға түсті. Әлбетте, қатеммен бірге өзім де талқыға түстім-ау. Жұрт мен жазған сөздің бұтын бұт, қолын қол қылыш созғылап жатыр (І. Ж.).

БҰТЫН КӨТЕРДІ *Қожаңдады, кікін-деді, қоқан-лоққы жасады.* Көтере берме бұтынды, Көптіре берме ұртынды, Құндер-

дің күні болғанда, Өзіңнен мықты жолықса, Ту сыртынан жармай алар етінді (М. Ө.).

БҮТЫННАН БОРСЫҚ [КЕСІРТКЕ] өт-
КІР! қарғыс, Жолың болмасын, сәтсіз-
дікке душар бол. (Ескі салтқа байланысты
улкен шөл кесірткесі жолда аңдып жатын,
жолаушы бүтүннан я атының аяғы ара-
сынан етсе, жолы болмайды деген үгым
бар).

**БҮГЕ-ШІГЕСІНЕ [ЕГЖЕЙ-ТЕГЖЕЙ-И-
НЕ] ДЕЙІН ҚАРАДЫ [ТЕКСЕРДІ]** Бағай-
шагына дейін анығына жетті. Қызыгылт қа-
ғаздың бетіне түсken әрбір сызық пен
цифры бүге-шігесіне дейін, алшысына
қойып та қарайды (ЛЖ).

БҮЙЕНІ МАЙЛЫ Құйлі-жайлы, дуние-
малға бай деген магынада айтывлады. (Ке-
біне кекесін ретінде қолданылады).

БҮЙРЕГІ БҮРДЫ [ТАРТТЫ] ◎ **БҮЙ-
РЕК БҮРДЫ ЖАСАДЫ** Жаңы ашыды;
жақын тартты, болысты, іш тартты. Не,
Дәмешке бүйрекі бурып, соның жыртысын
жырта ма? (З. Ш.). — Эне, мал десе, бүйрекі
бурады да тұрады,— деді Дмитрий
Андреевич (Ж. Т.).

БҮЙРЕГІ БУЛК ЕТЕ ТУСТИ Iши сезе
қойды, сезіктенди. Мыркалдың бүйрекі
булк ете тусти. Кезінің астымен қақ төрде
отырган Орловіца қарап еді, ол ұнатпаган
кездегі әдетімен кең маңдайын сипап отыр
екен (Ә. Ә.).

БҮЙРЕГІ БІТЕУ Өте семіз. Шебіміз
шүйгік, малымыз дилы, бүйрекі бітеге
(АТ).

БҮЙРЕК БЕТ Екі жағының еті қалың,
шықшыты дөңгеленген томпақ бет, дөңгелек
жұз. Біраз уақыттан кейін бүйрек бет-
ті, деңгелек улкен қара көзді, қою қара
шашы ретсіз будыраган, шагын денелі,
женсіз ақ кейлекті, көк шалбарлы бір ба-
ла жігіт кірді (А. Л.).

БҮЙРЕКТЕН СИРАҚ ШЫҒАРДЫ Бол-
машы нарседен шатақ шыгарды, орынсыз
сейледі, езулем кері тартты. Үн, осы атшы-
ма, бүйректен сирақ шыгарады да жүре-
ді (З. Ш.). Зашем арам асты ауызға сала-
мыз, басқарманікі кате, энеугүні райном
жатшысы, қаласандар асыра, қаламасандар
зорлаймыз деген, бүйректен сирақ шы-
гарып байимыз деп жүр ғой (Қ. Қуан.).

БҮЙРЕК ШЫҒЫП КЕЛЕ ЖАТТЫ Ок-
шаш келе жатты. Ақтардың бір косын әс-
кери Танабайдың аулына қарай бүйрек
шығып келе жатты (С. С.).

БҮЙІДЕЙ ТИДІ [БҮРЛІКТІРДІ] ◎
БҮЙІ [БЫҚПЫРТ] ТИГЕНДЕЙ ҚЫЛДЫ
Қатты зек салды; злем-таптырығын шы-
гарды; алышсын құырды. Өзіңзеге мәлім,
бұл бай-жуандарға, молда, саудагерлерге
...бүйідей тиген кезі (С. Б.). Айналандағы-
ның бәріне бүйідей түтіп, езіңе сірә бүгін
бірдене болған ғой (М. И.).

БҮЙІР ӘҢГІМЕ Сырт әңгіме, бөтен сөз.
Сонан бері... ау, Мәңкежан-ау, менің де-
амалым құрып, ішіме тікен қадалғандай
бол жүрмін ғой,— деп бұл білмейтін бүйір-
әңгімеге басып бара жатты (Ә. Н.).

БҮЙІРДЕН БӨЛЕК БІТКЕН БҮТАҚ СИЯҚТЫ Бөгде, бірге тұмаган адам тәріз-
ді; көлденең келген адамдай. Жалпы Ка-
ламүштің өз үйіне деген сезімі қызық. Бір-
турлі — бүйірден бөлек біткен бұтак сияқ-
ты (Т. А.).

БҮЙІРІ ҚЫЗДЫ Елікті, желікти; на-
мыса шапты. «Айдал салы кезіндегі Дом-
бай қүйеудің де бүйірі қызып кетіп, қалыңдығының үстінен арыз айтты. Екі
ұдай көрушілер... айттыс, талас... Бәрінің
бүйірі қызган... тек құлақ, ас... (М. Әл.).

БҮЙІРІН ШЫҚПАҒЫР! ◎ **БҮЙІРІН
ШЫҒЫП, АС ШІПЕГІР!** ◎ **БҮЙІРІН ТОМ-
ПАЙМАҒЫР!** қарғыс. Бойыңа шыр біл-
песін, тойын ас ішпей өт!

БҮЙІРІ ШЫҚПАДЫ Жарымады, той-
ынбады.

БҮЙІРІ ШЫҚТЫ [ШЫҚПАДЫ]
1. Қарны қампылып, тойды. Шұқырап жат-
қан жылқының Шалғыннан жоны қыл-
тылдап, Ат, айғырлар, билер Бүйірі шы-
ғып, ыңқылдап (Абай). Шіркін-ай қазығ
араласқан қой етін бүйірім шыға бір же-
мей-ақ кеткенім бе?— деп Қасен қабағын
түйіп алды (М. Ә.). 2. Жарыбы, жетісті.—
Кек төбет! Отыз жыл би билеп, ел сорған-
да, бүйірі бір шықсан емес. Алғаны жыл-
май агады артынан деді Шәкен (Ф. Мұс.).

БҮЙІ ТИГЕНДЕЙ БОЛДЫ Астан-кесте-
ни шықты, әлекке түсті, әбігерленді. Ай-
қай-шу шықты қоса екінші үйден, Секілді
ол да болды бүйі тиген. Қақпаның мұның
бәрі тоқалдары, Қызығаның кәрі шалын іші
куйген (Д. Е.). Ілеңде сол алты ауыл бүйі-
тигендегі ушу болып, үрпісіп апалаң-то-
палаң болды да қалды (С. С.).

БҮЙІ ТИГЕНДЕЙ БҮРІСТИ Жақтырмай-
тырыспен қалды. Қаражекектің азаматы
Мусин деген бір түн ішінде бүйі тигендей
бүрісінде де қалыпты (С. Төл.). Аулақ жүр-
Аулақ!— деп бүйі тигендей бүрісінде де қал-
ды (С. Төл.).

БҮКЕҢ ҚАҚТЫ Букшеноңды зыр қағып
жүрді. Келін кетті. Балам әзілды. Келінсіз
үй қарақ қалды. Кемпір сорлы бүкен қа-
рып, «Келін тап!» — деп мазамды алды
(Б. М.).

БҮК ТҮСТИ Аяқ-қолын бауырына
алып, бүрісіп жатып алды. Қалың қардың
ойылған құдықша түбінде бүк түсіп жат-
қан кішкене дәне көрінді (М. Ә.). Қызымет-
теп қайтқан Хасен теріс қарап бүк түсіп,
ас күтіп жатыр (М. Ә.).

БҮКІР [ҚҰНЫС] БЕЛ Кәрілікten не
аурудан бел омыртқасы шілген (шығынқы) кісі. Кемпірдің бүкір белі төмен түсіп. Мас-
болған жас секілді қайғыны ішіп, Әжім-

мен тозып қалған кәрі беттін, Өңіндегі хаятпі ойнайды бұлтша көшіп (И. Б.).

БҮЛІК ЕТТИ [ЕТПЕДІ] *Дүрдарараз пішін білдірді; қарсылық білдірді, қарсы әрекеттеді.* — Абайдың сізге бергені рас болса, дәл үлкен үйге өзім кірем деңіз. Және Еркежаннан сез бастамасаңыз, онда берген сөздеріз бәрі де бергі жердегі «хайлашарғы гой!» — деп, бұлк етті (М. Ә.). Бірақ он жыл бойы бұлк етпеген Тоқайдың арыз бере қоюы, қас пен көздің арасында қайқы ерін тоқалдың жоғалуы «Қызыл отаушылардан» екеніне жайлай елі күмәнсиз (Ф. Мұс.).

БҮЛІК САЛДЫ [ШЫҚТЫ] *Жанжал шығарып, лаң салды, шырын бұзды; жанжал туды, ұрыс-керіске айналды.* Қаралым қаралама, ая мені... Аяғаннан айтамын мен де сені. Құйдіріп бір сен үшін ата-аңамды, Елге бұлік салудың келмес жөні (С. Т.). — Алдымен сез шығарған, бұлік салған өзін, Айсары азғырмай қайтсін?! — деді (Б. М.). Тенге бұлікті салып, Айманнан алдынан ешкімді шығармайды (К. Жұм). Қамарымыз жоқ жерден мұндай жалаға ұшырап, бұлік шығып кеткендігіне қайғыра-қайғыра сүзектен тұрған кісідей, құр шыбыны ғана бар еді (С. Т.).

БҮЛІНГЕН ЕЛДЕН БҮЛДІРГІ АЛМА *Жанжалды жерге баста, еш нәрсе алма; сойқаннан қашық жур.*

БҮРСЕҢ ҚАҚТЫ *Тоңды, қалышылдан, дірледе.* Түнде тұрған боз қырау әлі еріп біткен жоқ. Жайлай құмар қазақтар жазытырым тастай қашқан қыстауларына бұрсөң қағып қайта келіп жатыр (Ф. Мұс.). Қар ұшқынтай, үйірді жел тозанды, *Бұрсөң қақты, дірледеп, тал-тораңғы* (А. Х.). Жаңа киімділер бұрсөң қақты. Кеше бойын тон, ішік, тымактылар қаптады (Б. М.).

БЫҚПЫРТ ТИГЕНДЕЙ *Бүйі тигендей, азан-қазан етті.* Осы топ ымырт жабыла Үркімбайдың аулына жетіп, барлық ауылдың еркектерін бықпирт тигендей сабап, Үркімбайды өз үйінен сүйреп алып шықты (М. Ә.). Қексерек түн баласында бір ауылдың шуын бір ауылдікіне қосып, бықпирт тигендей қылады (М. Ә.). Шаруаның бір тулік пірі — шодан, Келтірмей қу, пір ата, қойға топан! Қойды аңдыған пәленің бәрі құрып, *Бықпирт тиіп* үні өшсін қасқыр апаң (С. С.).

БЫҚПЫРТ ТИГІР! қарғыс. *Бықпирт — қойда болатын ауру.*

БЫҚЫП ЖАТАЫР *Tіptі көп, үшан-тәңіз, ұшы-қиыры жоқ, сан жеткісіз.* — Ишкі Россия жерінде, орыста да сан Құнанбай, Тәкежандар иттеп де көп, бықып жатады екен гой... — деді Дәркембай (М. Ә.). Көлшімек бықып жатқан томарым-ай, Томарға жылжып барып қонарым-ай, Суында тай жұздіріп ермек қылған, Енді кеәм жетпейді оцарыма-ай! (С. Т.).

БЫЛАЙ ТҮРСЫН *Ол тугіл, оны айтпанды (АС).* Хәрами, макруни былай тұрсын, құдай тағаланын құатыменен, ижидат қызылынменен тауып, рақатын көрмегіне бола жаратқан (Абай).

БЫЛІК ЕТПЕДІ *Тырп етпеді, сескенбәді, қозғалмады.* Жартастай толқын ұрса былғ етпеген, Бутақтай кектен бомбы құйып тұрса, Сескеніп ер жүргегі бұлк етпеген (К. Ай.). Тәкежан аулы Баазаралының ереуді сезіне былғ еткен жоқ. Қар екі жауса да, уй іргесін шыммен көмдіріп алып, тағы да ықтырмасын құрғызып қойып, құндіз-түн демей, кедей ауылдың пішени мен корығын аямстан жеді де отырды (М. Ә.).

БЫЛІШ ЕТКІЗДІ 1. *Түкірді, жалл еткізіп тәзге салды.* Құдай соккан неменің «тұғы» деп былғ еткізіп бетіме түкірғені бар ғой (К. Е.). 2. *Қойып қалды; кенет айтып салды.* (Аяусыңа оңдырмай жасалған әрекет туралы айттылады). Қатыны бірдемеге бұртиын отыр еді. Жігіт былғ еткізіп қатынды тұмсыққа беріп кеп қалды (С. С.). Сенімен мына келініңді жаман атка тағады! — деп былғ еткізген-ди. Қодар: Ой жаңым не шатып отырсың, — деп Бекет көсени тапап тастардай болды (М. Ә.).

БЫРДАЙ БОЛЫП ЖАТЫР *Тым көп, құжынап жатыр, қаптап жүр, бықып жатыр.* Ауылдың малдары көп жерлерді алып, бырдай болып жабылып жатыр екен (С. С.). Егін орында топ-тобымен бырдай болып жайылып жатқан қаздар... Сәтжанды көре салып ұша бастады (С. Б.).

БЫТ-ШЫТ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] ① **БЫТ-ШЫТЫ ШЫҚТЫ** 1. *Сынды, қирады; талқандалды.* Генерал сол елу тоғыздың алғашқы ушеу-тертеуін өзі ұргандай, мінбені жұдрықпен қойып-қойып қалып еді, фарфор шыны аяқ ұшып түсіп, быт-шыт болды (Ж. Т.). Осы кезде тағы бір снаряд бағылданып келіп, оқ дәрі тиейтін шанаңың дәл үстіне түсіп оны быт-шыт қылды (Ж. Ж.). 2. *Жан-жаққа қашты, тарауды.* Сонымен бір нәрседен үркіп, шұрқырап, дүркіреп жөнелген. Өзі семіз, өзі тоқ жылқы қайыру бермей быт-шыт бол кетіп барайып, тан алдында жылқышыларға ырық беріп, басы құралыпты (М. Ә.).

БІЛГЕНІ БІР ТОҒЫЗ, БІЛМЕГЕНИ ТОҚСАН ТОҒЫЗ *Білгенін білмегені көп.*

БІЛЕГІН СЫБАНДЫ *Белсене түсті, барыниша ынталанды.* Мен енді білекті сыйбаның дегендей, сабақтарыммен қатты шұғылдануға кірістім (С. М.). Рота өмірінде елеулі өзгерістер болды. Шабуыл басталды. Жылы орын, блиндаждар мен жер үйшіктерді тастап, жауынгерлер білек сыйбанып ұрысқа аттанды (С. Сей.).

БІЛЕУДЕЙ БОЛЫП ИСТИ *Бадырайып, күптег болып кетті.* (Жылағанда «бұлаудай» дейді, жай іскенде «білеудей» дейді. «Білеу» — қайрақ деген магынада. Осы күнгі үйғыр тілінде қайрақты биләй дег атайды. «Жанымаға жанып, білемеге бі-

леп...» дегендегі білеп, білеу, білеме дегендердің түбірі бір, ол — біле. Бұл сөз монгол тілінде де бар). О, сүмдік! Ғанидың төсегінде көзі *білеудей*, белгі күп болып *ісін* кеткен, еріндегі дүрдіген, қай-қайдағы жекесүрын біреу жатыр (М. И.). Қатты толық шеке тамыры *білеудей* болып кеткен алсіз Мендігереидің сезеге ұсталығы мен қайсарлығына Жанша қайран қалды (Х. Е.). Беттері *білеудей* *ісік*, солықтарын зорға басып, қыз-келіншектер де біртіндең көріне бастады (Б. М.).

БІЛІМ ШАРҚЫ *Білім көлемі, білім дәрежесі*. Оның *білім шарқы* бәрімізге де белгілі емес пе, несіне мақтайды бересің? (АТ).

БІР АЙДАМ ЖЕР д и а л. *Шамамен алғанда ширек гектар жер* (Шым., Арыс).

БІР [-АҚ] *УЫС ҚЫЛДЫ* *Anышыны құырды, тарылтты, қысты* (АС). Берген бе тәнірім саған езге туыс? Қыласың жер жиһанды *бір-ақ уыс*. Шарықтап шар тараптан көніл сорлы, Таппаган бір тиянақ еткен қуыс (Абай).

БІТЕР ИСТИК БАСЫНА, ЖАҚСЫ КЕЛЕР ҚАСЫНА *Istik аяқталар шағында, жүрт шаршап қалған кезде келіп, көмектесін кететін кісіге айтылады.* (Берекелі іске шақыру мағынасында да айтылады). *Бітер істік басына, жақсы келер қасына деген, балам!* Жақсы келдің! Көмектесе мой, мына шаршаган атаңа — деді (АТ).

БІР ЕСЕБІНТАПТЫ *Лажын жасады, айла істеді.* Ушінші күнгі сорыста, Құнанбай тәсіл ойлаған кезде, Байдалы да *бір есебін тапқан* (М. Ә.).

БІР АСЫМ *Bіr ret асуға келетін еттің шамасы, мәлшері.* (Казак тілінде, қала берді, жалпы түркі тілінде осы текстес өлшем мәнді сездер бар: *бір асым, бір қайнатым, бір салым т. б.* Бұлар «*бір*» сезін қатысқанда үнемі *-ім* (-м) қосымшасымен келді). Қой қасқыраға: Өзің де мал танығыш едің мой, қарны кампиган, бұты тыртиған, аузында ақ тісі жоқ, *бір асым* еті жоқ, тұла бойы шандыр мені қайтесің — депті (КЕ).

БІР АТТАМ *Bіr қадам жер; қол созса жететіндей өте жақын жер.* *Bіr attam жер мой,* бара қойсан қайтеді, табаныңнан сапқыр (АТ).

БІР АТЫМ *Бұл жерде тілдің астына немесе ерінге бір-ақ рет салатын насыбай-дың мәлшері, шамасы.* Шернияз *бір атым насыбайды тілінің астына тастап кеп жиберді* (Ә. Ә.).

БІР АУЫЗДАН *Түгел, тегіс, бәрі бірдей.* Балықшылар Жақсыкелдің Қазақстан комсомолының XI съезіне делегат етіп, *бір ауыздан* ұсынды (ЛЖ).

БІР АУЫЗДЫ *Бінтымақшыл, үйымшыл.* Ел болуға алдымен білік тірек, *Бір сөзді, бір ауызды* намыс керек (С. Т.).

БІР АУЫҚ *Bіr мезгіл, бір сәт.* Секретари обкомның, Кетсе-дағы түн ауып, Қабинете әлі отыр, Дамылдамай *бір ауық* (С. Мәу.).

БІР АЯҒЫ КӨРДЕ [ЖЕРДЕ], **БІР АЯҒЫ ЖЕРДЕ** [КӨРДЕ] *Жасы үлгайған, өмір мен өлімнің арасында;* кәрі қойдың жасындандаған жасы қалған. Мен болсам сарнаған тілімнен басқа түгім қалмаган, қайратым кайткан, *бір аяғым көрде, бір аяғым жерде тұрган* бір кемпірмін — деді (М. Ә.).

БІР ӘУДЕМ ЖЕР д и а л. *Едәуір жер.* (Әдеби тілде дауыс естілер жақын жер). Үргайтыға дейін *бір әудем жер* (Жамб., Қор.).

БІР БАС, БІР ТАС ВОЛДЫ *Aуыз бірлік сақтады, үйымдасты.* Жаманатты сыртқа кеп таратпас үшін Жетпісбай, Жұматай бол *бір бас, бір тас бол* алу да, іштей осындаидың орайына істеген қарсы қамының бірі еді (М. Ә.).

БІР БАСҚА 1. **Бетен** (АС). Кеп жаман тексермесен, тауып алған өнерінің жоғалғандығын және өзінің ол мезгілдегіден *бір басқа* адам болып кеткенінді білмей қаласың (Абай). 2. **Бөлек.** Батырлық, байлық кімде жоқ, Ғашықтық жөні *бір басқа* (КЖ).

БІР БАУЫР ЖЕР *Халықтық өлшем; бауыр жазар, бой жазар жер.* *Bіr бауыр жерде* дейін дуылдаған әлті көнілді жиынның үні өшіп, үй іші тына қалды (Ә. Н.).

БІР БӘС [БАС] *Esh айырмасы жоқ, бірдей* (АС). Жамандық жақсылық пен оған *бір бәс*, Дін ісін, құдай ісін айыра алмас. Арын сатып, ант ұрып іадегені — *Бір семіз ат, аяғы бір табақ ас* (Абай). Ер жігіт таңдал тауып, еппен жүрсін. Төбетке елекіншің бірі *бір бас* (Абай).

БІР БЕЙЛДІ *Huettes, тілекtes.* Бай сейілді, *Bіr бейлді* Елде жақсы қалмады. Елдегі ерек, Босқа селтек Қарып елін қармады (Абай).

БІР БЕС КҮН *Өлшеусіз аз үақыт* (АС). Дәмі қайтпас, бұзылмас тәтті бар ма, *Біr бес күннің орны жоқ алтығарға!* Қай қызығы татиды құ өмірдің, Татуды араз, жақынды жат қыларға (Абай).

БІР БЕТ [БЕТКЕЙ, ЕЗУ] 1. **Айтқанынан қайтпайтын, жөнге келмейтін.** Жақыпбек әдете *бір беткей*, мінезі тікшіл, ойлаганын беті-жүзін бар демей тіке айтып тастайтын, қызу қанды жігіт еді және едуаір қызыбалығы да болатын (М. И.). 2. **Сыңар жақ, өзге жағдаймен санаспайтын.** Жұнді биязылау мақсатымен сұрыптау жұмысы *бір беткей* гана жүргізілді (М. Е.). Несіне жылайысың, жақсы болған екен, сен вәіз, кеше гана Таймасов маган көнбейді, *бір бет* өзімшіл деп арыз айтың емес пе? (С. Бақ.). Байғұс, осы-ақ *бір езу* болады да жүреді (АТ).

БІР БИЕДЕН АЛА ДА, ҚҰЛА ДА
ТУАДЫ *Біркелкі*, бірдей нәрсе (*адамдар*)
жоқ дегенде айтылады. Бір биеден ала да
туады, құла да туады деген рас қой, Се-
лімнің кіші баласы тым пысық, үлкені со-
райып, нағашыларына тартқан білем, ете
бос (АТ).

БІР [БІРЕУ] БОЛҒАНМЕН [ВОЛСА
ДА] БІРЕГЕЙ *Аз болса да саз; жалғыз да*
болса көпке бергісіз. *Бір болғанмен біре-*
гей. Мыңға сезін тыңдатар, Ат арқанын
шұбатар, Иығы асқан ер болар (F. С.).

БІР БОРАНДЫҚ *Бір боранда жұтап*
қалатын. Жасты шіріктен шалы түр, *Бір*
борандық малы түр. Аузын ашып әкел
деп, Болыс, билер тағы түр (С. Т.).

БІР БІЛЕМ *Бір қайрақ тастай*. Бір кү-
ні бұлар тамақ іздеп келе жатып, жолдың
жигіндегі қардың үстінде жатқан бір бі-
лем құйрыққа кездесілті (С. К.).

БІР-БІРІНЕ СЕП ВОЛДЫ *Віріне-бірі*
көмектесті, *бір-біріне сүйеу болды*. Ағайы-
ның көп болса, Бірлігі оның бек болса,
Жамандық жер кез келсе, *Бір-біріне сеп*
болса. Бүгін тұрган бұзылмай Отыз екі
тіспен тең (Ш. Құл.).

БІРГЕ ЖАСАДЫ ① БІРГЕ КЕШТІ *Қай-*
да жүрсе де тастамады, өзімен бірге бол-
ды; қатар өмір сүрді.

БІРГЕ ОТ ЖАФЫП, ТҮТИН ТҮТЕТТІ
Семья құрды, отасты, ынтымагы бір бол-
ды, тату-тәтті болды. Жәнібекпен, тубі,
бірге от жағып, түтиң түтеге алмайтынын
сөзген хан қызын беруден үзілді-кесілді
бас тартты (І. Е.).

БІРГЕ ӨСІП, БІТЕ ҚАЙНАҒАН [БІТЕ
КАЙНАДЫ] *Бірге жүріп-тұрган; жақсы*
білетін; көп арапасқан. Бала күннен бірге
өсіп, біте қайнаган замандасты еді, қалай
көзім қызып, тастап кетейін (КЕ). Бұл кол-
хоздық өрендері Еңбекте көл ұстасқан. Қа-
зах, татар көрші елі *Біте қайнап ұштасқан*
(М. Х.).

БІРГЕ ТУҒАНДАЙ [КӨРДІ] *Өте*
жакын көрді (АС). Бір елдің ішінде жама-
гайынды кісі *бірге тұғандай көріп*, іші ел-
жіреп, жақсы көріп тұрып, елге келсө,
әрберден соң кайта қашқаңдай қылатұғы-
ны қалай? (Абай).

БІР ДЕГЕН ЕҢ күшті, мықты, мына
деген. [Ол] Комиссион комитеттің *бір деген*
мүшесі еді. Бүгін құбылары оны бас-
тауыш комиссияның секретары
етіп сайдады (ЛЖ).

БІРДЕҢ БІРГЕ ЖУГІРДІ Сөз етті, өсек-
ке салды. Ол ел басы, топ басылары қалай
қылса, қалай бітірсе, халықта оны сына-
мақ, бірден *бірге жүгірмек* болмайды екен
(Абай).

БІРДІ БІРГЕ СОҚТАЫ 1. *Астан-кестенің*
шыгарды. Қалтай соққан қара дауыл бу-
кіл әлемді былғап *бірді бірге согып*, ойран
қып жатқандай, жердің топырағын суы-

рып шандатып, ышқына ұли согады
(Ә. Н.). 2. *Атыстырып- шабыстырыды, арага*
сөз жүгіртті, шагыстырыды, айдал салды.
Әкемнің бір ерекшелігі *бірді бірге согып*,
тамақ асырап күн керуді жек көретін еді
(С. К.).

БІРДІ ЕКІ ЕТТІ 1. *Aса үқыптылықпен*
үстады. Ерік берсе, *бірді екеу етіп жібере-*
тін сендерсіңдер — деді Ерофей әйеліне
(ЛЖ). 2. *Пайдалынемдік жасады*. Сауда-
герден нысал кеткен екен, бірін *екі етті*
(АТ).

БІРДІМ БОЛДЫ д и а л. Өзінен басқа
кісі жоқ сияқты болды. Өзінше *бірдім* бо-
лып жүреді (Қос., Жан.).

БІР [ЕКІ] ЕЛІ ҚАЛМАДЫ *Ешбір ажы-*
рамады; соңынан *еріп отырды*. Соңан бері
ол жас жігіттің қасынан *бір елі қалған*
жоқ (Ә. Н.).

БІР ЕМЕС, ЕКІ ЕМЕС *Қайта-қайта*.
Қалтайды: Батырау, мына Күшікбай мені
өлтірген шешек осы Ж. қаласы дей ме?
Немене *бір емес, екі емес ызығыркайтайды*
да тұрады,— деп күлді (М. Ә.).

БІР ЕРНІМЕН ЖЕР [КОК] ТІРЕП, БІР
ЕРНІМЕН ҚӨК [ЖЕР] ТІРЕП *Бәрін де*
жасай алатын, бәрі қолынан келетін, дұ-
ниеге тұлға болып тұрган сияқты мінез
көрсеткендегі айтылады. Мен жігерсіз Сол-
тыйбай әүлөтін *бір ернімен көп тіреп*, бір
ерінмен жер тіреп тұрғандай көремін ғой
(С. Верд.).

БІР ЕСЕПТЕН *Бір жағынан, бір ойдан,*
бір реттен. Бекболаттың жер-суым болса
деген ойы бар. *Бір есептен бұл ойның іс*
бөліп қалуы да қысынды (С. Шәр.).

БІР ЕСІК, БІР ТЕСІК ЗАМАН [УА-
ҚЫТ Т. б.] *Қыспақта болды, зәрүлікке*
үшырады деген мағынада. Олар *бір есік,*
бір тесік үақытқа кез болып, қыспақта
жүрді (АТ).

БІРЕУДІҢ К...ЛНЕ КІРДІ *Жағыну,*
жалбарыну мағынасында айтылады.

БІРЕУДІҢ К...ЛНЕ ШҰҚЫҮНДЫ ҚОЙ-
САЙШЫ *Біреудің соңына түсүңді қой,*
бәле ойлауынды қой.

БІРЕУДІҢ ҚАҢСЫҒЫ, БІРЕУДІҢ
ТАҢСЫҒЫ [БІРЕУГЕ ТАҢСЫҚ] Өзегенің
қолындағыға ғүс.

БІРЕУДІҢ ОТЫНА ЖЫЛЫНАДЫ
Біреуге кіріптар болды. Аман бәрін көріп,
бәрін танып отыр. Заманы етіп, жасы жет-
кен Фазиз ақын енді біреудің отына жы-
лыныпты (F. Мұс.).

БІРЕУ ТОЙЫП СЕКІРЕДІ, БІРЕУ ТО-
ҢЫП СЕКІРЕДІ *Әр істің себебі басқа деген*
мағынада. Біреуді үру, әрине, тентектік
қой... Біраң тентектін де әр түрлісі болады,
біреу қорлыққа, ызага шыдай алмай,
лајсыз тентектік қылады, *біреу тойып*
секіреді, *біреу тоңып секіреді*. Тентектік тे-
сол тәрізді (С. С.).

БІР ЖАҚТЫ *Бір-ақ сарын, бір беткей.* Мектеп ұзақ уақыт шаруашылықтан, өмірден қол үзіп, жастарға *бір жақты* білім беріп келді (ХМ). Бүгінгі адам өз мамандығын белетін, өз ісімен ғана шектелген ойеріци тар, тек *бір жақты* жалаң білімі бар адам болуга тиіс емес (К. С.).

БІР ЖАҚТЫ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ] *Тынды, тындырыды; бітті, бігірді; брынгайлады.* Балам, мына кісінің жұмысын *бір жақты* қыл тезірек, риза болсын (АТ).

БІР ЖАМБАСТАДЫ *Қыңыр тартты.* Айтқан ақылды алмай, *бір жамбастамады ма?* (АТ).

БІР ЖАПЫРАҚ *Азрантай, зәредей, бір жұлым.* Сұлуға батыр енді дейді шырақ! Оншалық аулын сенің емес жырақ, Ризамын қайт ізінше сертің бітті, Қызықсам қала ма арадан *бір жапырақ?* (С. С.). Бұл кітапсыз босанбас қатындар да, «Мың да бір дауа, дейді мартуларға», *Бір жапырақ тұмарға* бойда сактар, Ауырсаң ішірткі ал, қапыл қалма (С. Т.). Кәріптен тымағының мәндайына қыстырыган *бір жапырақ* қағазды алғып берді (Ә. Ә.).

БІР ЖАР ЖЫЛІ *ди а л.* *Бірер жыл.* Құғынға түскен Қәлен оған да қарайлай алмады. *Бір жар жылдай* Адай, Табынды паналагысы кеп, Маңғыстауға бет қойды (Ә. Н.).

БІР ЖАР КІСІ *ди а л.* *Бірер адам.* Бұл ауылдың белдеуінде бәйгі күренең жетегін дәмелі ат жоқ және *бір жар кісі* мұны турием деп дәме қылмайды (Ә. Н.).

БІР ЖАСАДЫ [ЖАСАП ҚАЛДЫ] *Күмардан бір шығып, мәз бол қалды.* Дауыл алдына ішін тартқан осы сәл тыныштықтың езінде Коростылевтың кішкентай ғана санитар взводы бел шешіп ес жылып, *бір жасап қалды* (Т. А.). Деев езі пікірлес адамдардың ортасына түсіп түсініспіп, *бір жасап қалды* (М. Қ.).

БІР ЖАСАП, ЕКІ ЖАСАП ӨСТИ *Елеусіз, біргінде ер жетті* (АС). *Бір жасап, екі жасап* Өзім ести, Сонан соң медресеге барай түсті (Абай).

БІР ЖЕНДЕН ҚОЛ, БІР ЖАГАДАН БАС [БІР ЖАГАДАН БАС, БІР ЖЕНДЕН ҚОЛ] *Шығарды* *Бірікті, үйымдасты,* ауыз бірлік жасады. Бұл жұрт *бір жагадан бас, бір женден қол шығарып* атқаңбаса, аңсаған арманына жете алмайтын көрінеді (Ж. Т.). *Бір женден қол, бір жагадан бас шығарып* ел болайық (З. Ш.).

БІР ЖОЛА *Ә БІР ЖОЛАТА* *Мұлде, үзілді-кесілді, әбден.* Бұл жолы тілі *бір жола* байланды (Ф. С.). Былтыр кетіп еді, содан *бір жолата* хабарсыз кетті (АТ).

БІР ЖҰТЫМ *Бір үрттап жұтарлық.* Бүйірмаса пәндесі, Дария кешіп жүргенмен, *бір жұтый* суга зар болар (АӘ).

БІР КЕЛЕР [КЕЛЕРСІН] *Түбінде оралар, әйтеуір қайтар.* Жалғыз ғана Кенже-

кей, Ер Тестік *бір келер* деп, дәмелі болып жүреді (ҚЕ).

БІР КИЕР *Кейде, оқта-текте киіп шыгатын кіім.* Байлық көзімен қараганда Үлпан тыр жалаңаш еді. Әжесінен, шешесінен қалған ол-пұлдан қыстырып берген «*бір киері*» бар (Ф. М.). *Бір киер* күнде киген, тойлы күні жерге кірген (АТ).

БІР КӨЗІНЕН ҚАН, БІР КӨЗІНЕН ЖАС АҚТЫ *Қатты қайғырып, жылап-сықтады, зарлады.* Жандыбатыр кәрілік басып, оның үстіне баласының қайғысы қосылып, *бір көзінен қан, бір көзінен жас ағып* отырған әке-шешесін көреді (ҚЕ).

БІР КӨРМЕГЕ *Алғашқыда, шүү де-генде, ә дегендеге.* *Бір көрмеге* тәп-тәтті, Қазаны мен қалбаңы. Дөң айналмай антаты, Бұксіп, бықсып ар жағы (Абай).

БІР КӨШ ЖЕР *қ а ш ы қ т ы қ ө л ш е м і.* (Шамасы 10—15 шақырымдай жер). Мұндай мал жүріске де нашар. *Бір көш жер* жүрмей қолтығы ойылып қалады (Ә. Н.).

БІР КӨРҮГЕ ЗАР ҚЫЛДЫ [БОЛДЫ] *Айырды, көргөze мұң болды.* Төлеген сынды-ай баламды, Ақырында, құдай-ай *Бір көргөze зар қылдың* (ҚЖ).

БІР КҮНІ *Күндердің күнінде, бір уақытта, әйтегеуір бір кезде* (АС). Амалсыз тағдыр *бір күн* кез болмай ма, Біреуге жай, біреуге тез болмай ма? Асая жүрек аяғын шалыс басқан, Жерін тауып артқыға сез болмай ма? (Абай).

БІР КІНДІКТЕҢ *Бір анадан.* Еламан *бір кіндікten жалыз, әке-шешесінен ерте айрылды, әкесімен бірге туған Есбол деген ағасы бар, бірақ бұл арадан бір күншілік жерде тұратын* (Ә. Н.).

БІР КІСІДЕЙ БАР ЕКЕН *Сыйлауға тұра-рлық азамат.* Жігітім езіп *бір жас дана екенсін, Ақылын, бір кісідей бар екенсін.* Асылды жүрт білмеген сен таныдың, Жасынан дүние көрген жан екенсің (Н. А.).

БІР КІСІДЕЙ БОЛДЫ *Ұйымышылдык-пен, ынтымақтасып іс етті.* *Бір кісідей болды бірігіп, Алпыс ұлт халық бауырым* (М. И.).

БІР ҚАЙНАУЫ ШІНДЕ 1. *Пісуі жет-пеген.* (Шала піскен тамақ туралы айтылады). 2. *Толық шешілмеген мәселе, жұмыс туралы айтылады.*

БІР ҚАЛЫПКА СОҚҚАНДАЙ *Ұқсас, бір-бірінен айнымайды;* *соып терісін қаптап қойғандай.* Екесіп *бір қалыпқа соққандай,* үқсай қалыпты (АТ).

БІР ҚАЛЫПТА [ҚАЛЫПТЫ] *Әзгерме-ди, өзгерісіз* (АС). Енді көңіл қайдан *бір қалыпта* тұра алады? (Абай). Дүние *бір қалыпта* тұрмайды, адамның құаты, өмірі *бір қалыпты* тұрмайды (Абай). Тері тіршілікте дene қызын *бір қалыпты* 30—37 градуста ұстайды (Е. О.).

БІР ҚАРҚЫН ді а л. Бір қатар, бір үақыт, бір мезгіл. Кешке бір қарқын отыруға болмады. Віжай да бір қарқын сейлейді. Балаларды шешесіне жібер, бір қарқын ойнап келсін (Орын, Ад., Бер.).

БІР ҚАСЫҚ [ҰРТТАМ] ҚАНЫН ТІЛЕДІ Өлтірмейін сурады, шыбындаі жаңын қиуды өтінді. Айналайын, тақсыр хан! Құзетші құлдарың қatalықпен зор күнәк болыпты, солардың бір қасық қанын тілей келдім (КЕ).

БІР ҚАСЫҚ СУМЕН ЖҰТЫП ЖІБЕРЕРЛІК Сұлу, уріп ауызга салғандай... Жас баланы көрдім. Ай десе аузы бар, күн десе көзі бар, көрген кісі қызығып, бір қасық сумен жұтып жіберерлік (ШС).

БІР ҚОЛЫ ЕКЕУ БОЛЫП ҚӨРІНГЕНДЕ Әбден кедейленіп құйзелген кездे. Бейтерекке ат басындаі алтын тықтым, мінерге ат таба алмағандарында, бір қолдарың екеку болып қөрінгенде алып, күндерінді көріндер (КЕ).

БІР ҚОЛЫ ОН БОЛДЫ Бір өзі бірнеше кісінің ісін істеді. Бұл үйді тіккен бір әйел, Көтерген өзі шашырагын. Бір қолы он бол жүрді әйел, Әр істің қағып шаңдағын (Ж. М.).

БІР ҚОС АЯҢ ді а л. Біркелкі, бір сыйдыргы жүріс. Тартқан жүтін ауырсынатын бір қос қызу аяқмен жүріп отырды (Қ. орда, Арап).

БІР ҚҰДАЙҒА СИЫНДЫ діни. Алласына шукіршілік етті, тәүбасына табынды. Жатыр ұйықта барша халық. Бір құдайға сиынп, қайғы-қасірет бәрі қалып, Шаруасы жиыннып (Б. К.).

БІР ҚҰЛАҚ СУ ді а л. Бас арықтан, шелек аузы кіндіктен бұрын алып ағызған су. Біз бір құлақ суга әрең жеттік (Жамб.: Мер., Луг., Шу., Қор.; Алм.: Еңб.; Иле; Т. қорғ.; Г., Панф., Қарат.; Шымк.; Арыс, Шәү.). Қөлденец шөп бір құлақ суды байлады (Мақал).

БІР ҚЫДЫРУ ЖЕР Біраз, бірталай, едәүір қашықтық. Біз шыққалы үш сағаттан аспын кетті, бір қыдыру жерге келіп те қалдық (С. Б.). Жаяуга мал базарынан қала бір қыдыру жер (Ф. Мұс.).

БІР ҚЫЗАРДЫ, БІР БОЗАРДЫ Қатты қысылу не ызаланудан бетіне қан тебу, қаны қашу сияқты іштей өзгеріс. Хан не дерін білмейді, бір қызарды, бір бозарды, жерге кіріп кеткендей болды... (КЕ).

БІР МАЙДАН ді а л. Біраз үақыт, біршама мезгіл, бір кезең. Бір майдан біздің ауылға да келіп кетсең не қылады (Қ. Ком.).

БІР МОЙЫН ЖЕР ді а л. Жарты гектар шамасындаі жер. Бұрын кедей шаруалар бірігіп, бір мойын жерден егіс салатын (Шымк., Арыс). Біз бұрын бір мойын жер деп айтатын едік (Қ. орда, Жал.).

БІР МІНЕЗБЕН КЕТТИ [ӨТТІ] Бір қалыпты, біртога мінез көрсетті; бір қалыпта үстады. Антүрганмын езім де, Бір мінезбен өтпеймін. Момындық күшті екенін, Қорсем дагы құтпеймін (Абай).

БІР САБАҚ ЖІП АЛМАЙДЫ Еш нәрсеге тимейді, дәнене алмайды. Бейгіден бір сабақ та жіп алмаймын, бәйгі, көпшілік, сенін сыбагаң (С. М.). Біреудің бір сабақ жібіне тиесін бе? — деп, Тайман баласы Мырқалда соғып алды.— Тимеймін, көкетай, тимеймін,— дейді Мырқал (Ә. Ә.).

БІР САЛҒАНДА МОЛ САЛДЫ Қөп етіп алды деген мағынада айттылады. Бұл сөзді айтып Төлеуген Қорамсаққа қол салды, Бір салғанда мол салды (ҚЖ).

БІР СӘРІ [ЖӨН] Орынды, жүйелі, реті бар деген сияқты мағынада айтылады. Бұлар және ұрлық қылғанда калтадан ақша ұрлау, үй арасының дүниесін ұрлаумен болды... кесірлерін тигізбей жүрсе, бір сәрі гой... (С. С.).

БІР СӨЗБЕН [СӨЗІМЕН, СӨЗІНДЕ] ТҮРДЫ О БІР СӨЗБЕН ӨЛДІ О СӨЗІНДЕ ТҮРДЫ Тұрақты, екі сөзді болмады. Шын қоңылмен сүйсек екен, кімді сүйсек. Бір сөзімен тұрса екел, жанса күйсек. Қырмызы қызыл жібек бол балалар, Оңғақ бұлдай былғайды бір дым тисе (Абай). Шын жүрек — бір жүрек, Қайта толқып, жолдан қорқып, Айнымас, шегініспін қайтнас, Өлсе бір сөзбен, не керек? (Абай).

БІР СӨЗДІ Екі айтпайтын, айтқанын бұлжытпай орындайттын. Жайнакұлы Баймагамбет — елдің кісісі, кедей. Он шақты ауыз сөзді орысша білетін, оқымаған, қажырлы бір сөзді, пысық адам (С. С.).

БІР СЫДЫРҒЫ О БІР ҚЫДЫРУ Әжептәүір, біршама. Тұнғыш газетіміз асып кеткен көркем болмаса да, бар өнерімізді салып бір сыйдыргы тәуір шыгардық (С. О.).

БІР СЫРЛЫ, СЕГІЗ ҚЫРЛЫ Өнерлі, шебер, қолынан келмейтін жоқ. Елин орыстың бір сырлы, сегіз қырлы азаматтарының бірі еді. Біздің дивизия құрыла бастағаннан бері екеуіміздің арамыз жаман болып көрғен емес (Б. Мом.).

БІР ТАВАН ЖАҚЫН Аз да болса жуығырақ. Таумен ағам аулына қызметке шакырғанда, «ет мол, ауылға бір таван жаңын болайыншы» деген сияқты бір құлық көмейіне тірелді (Ф. С.). Макашқа, Байболға қарагандар, туыс жағынан Аманға бір таван жаңын болғанмен, Жақыппен чиеттес. Алда-жалда жанжал шыға қалса, Жақып енді қол күштен де женілмеймін,— деп жүр (Ф. Мұс.).

БІР ТАВИФА ді а л. Ыңғайласқан, бір жерден шығатын. Бір табиға ауыл. Ана отырған бір табиға колхозшылармыз (Қ. орда, Арап).

БІР ТАЙПА [ТАЙПЫ] ЕЛ ШОҒЫРЛАҚАН бір топ, көп қалық. («Тайпы» — араб сөзі, тұтас, қалың және ру). Өзін-өзі бір тайпы елдің табынар тәсірісіндегі көретін ол мұндай қорлыққа шыдаған жоқ. Сідерер бір тайпы елсіздер. Сол асуға ие болдыңыздар (Ә. Ә.).

БІР ТАНАП ЖЕР Гектардың алтыдан бір болегі. («Танап» — арабша жер ешкейтін ұзын арқан).

БІР ТАРЫНЫҢ ҚАУЫЗЫНА СЫИ- ФЫЗДЫ Әбден қинап, қынышылыққа салды, қысты. — Нұрлан бүрнағы жылы мені құрдастық жөнімен бір тарының қауызына сыйғызыған еді, сонын қысасын бүгін қайтармакшы едім, көрдің бе екі жылғы еңбегімнің далаға кеткенін,— деді Шалғай (Ә. Ә.).

БІР ТИҮИНГА ТҰРМАЙДЫ Құнызы, ештеңеге жарамайды, кәдеге аспайды. Бір тиүинга тұрмайтын насыбай тостаған үшін Досболдың бір-екі қарасының шығын болуында сез жоқ (Б. М.).

БІР ТОҒА Бір қалыпты, бір сыйдыргы. Бір тога кесек мінезі бойынша осы көңілін әле-әлгенше сактаумен көрге бірге жетемін деп сенуші еді (М. Ә.).

БІР ТОҒЫЗ Тогыз түрлі зат, бүйім не тогыз түрлі мал түрінде берілетін алым, кәде. Әбілеңден бір тогыз келдім алыш, Сенең құдай үрүп па сонан қалып. Сенен кіші тереден тогыз алдым, Екі тогыз бересің намыстанып (Айтыс).

БІР ТӨБЕ Ерекше; өзінше бір болек. Еңбек екпіні өз алдына бір дастанғой. Ал, қазақстандық миллиардтық қамы өзінше бір төбе әңгіме. Візді сол толғандырағы (ЛЖ). Серіз ұлым бір төбе, Ер Тестігім бір төбе (КЕ).

БІР ТУҒАН [ТУЫСҚАН, ТҮҚЫМДАС] Тегі бір, бір күрсақтан шыққан. Бәлелең бүл Бишанды мемін қойған, Бір тусаң меніменен оны да ойлан (РД). Өмір нәсілінен құмар Шайх баласы, Белгілі Бабыр патшаның шешесімен бір туысқан екі бауыры болған (Абай).

БІР ТҮТАМ өлшем. 1. Бір сыйғым. От орындар тұяқтан Оймақтайы қалыпты, Етектейін еріннен Екі елсі қалыпты, Қиған қамыс құлақтан Бір тұтамы қалыпты (ЕТ). 2. Отег қысқа, көлкө бармайтын. Бірлігі қара бағынан артылmas, халық жайын, қауым жайын өз тоқтығынан кейін ойлайтын білгірліктің құйрығы да, өтіріктің құйрығында, бір тутам (Ә. Т.).

БІР [ЖАЛҒЫЗ] ТҮЙІР Аз, кішкене деген мағынада. Бір күні үлкен баласы басқа жерден пайда-көсіп қылуға талаң етіп, өзіне тиген ешкісін сойып алыш, кемпір мен шалға бір түйір де бермesten, арқалап көтіпти (Ы. А.). Байлықтан ыза шектім ақырында Бір түйір мал болмады жақынымда, Малымның бәрін жинап отқа жағып, Отырмыз кедейліктің тақырында (КЕ).

БІР ТҮЛЕК [БҮРКІТ, ЛАШЫН...] Бір жастаң екі жасқа шыққан құс туралы айтылады.

БІР ТҮНДІК АСТЫНДА ТҮТИН ТҮТЕТТІ Бір үйде бірге өмір сурді. Бірақ арғы жағынан бір-біріне қаша құштар болынтығын тұрса да ендігі жерде баяғыдай бір түндік астында бас құраД, тутін түтегін тұру — бұларға бүйірмәқ емес (Ә. Н.).

БІР ТҮРЛІ Өзгеше, ерекше. Нұғманың отырысы, қалам ұстаган нәзік саусағы, сипайы киімі бір түрлі жарасымды (Б. М.).

БІР [ЖАЛҒЫЗ] ТІЛІМ [ТІЛІК] Бір гана кесіп алған, бір кесім. Біреуге су әкеліп, отын жарып, Бір тілім наң жеу үшін отын жағып (Т. Ж.).

БІР УЫС Бір шекім, алақанға сиярлық. Кейде шешем қалтама бір уыс, жарым уыс қуырган бидай салып береді (Б. С.). Каразауытып тұрған жалы мен жонын бір уыс шеп алдын сипап сүртіп тастады (М. Ә.).

БІР УЫС БОЛДЫ [БОЛДЫ ДА ҚАЛДЫ] Кіп-кішкене шүйкедей гана болды, бүрісті, кірпідей жиырылды. Қырги куын түсірген торғайдай, бір уыс қана доп-домалқ болып, тығыла, тықсырыла... мүсәпшіреп жатқандагы формы адамның сайсүйегі сырқырайтындық көріністе еді (С. Т.).

БІР УЫС ҚЫЛДЫ Апишысын қуырды, зәресін алды. Таудай толқын, Тасыды да жынданды. Жай жарқылда, Құн сартылда, Қылды бәрін бір уыс (Б. К.).

БІР УЫС ТОПЫРАҚ Ақын бүл жерде өлімді бейнелеп отыр (АС). Қазір тірі дүниеге мен де ортақын, Осы күн баттай батып жоғалмақпен. Алдындағы асасу жас қайнап тұрған. Мен болмасын — бір уыс топырақтын (Абай).

БІР ҰРТЫ МАЙ, БІР ҰРТЫ КАН Бірін жарылқап жатса, екіншісін тонап жататын залым (адам). Эбен бір ұртында майы, бір ұртында қаны бар зұлымның өзи. Қанай Қабанбаевтың жездесі. Қызымет бабын пайдаланып, ойда орыс, кырда қазақ еңбекшілерін кан құжатқан аты шулы ала аяқ (С. О.). Ал мына өлеңде ақын, жақсылық та, жамандық та қылышы бар деген мағынаны білдіріп тұр. Жақсы менин жаманды айырмады Бірі қан, бірі май бол енді екі ұртың (Абай).

БІР ҰЗІМ [СЫНДЫРЫМ] Жарым-жарты белшек. Бір ұзім наң бергенге сезін жүргізе билетін есепкөй (АТ).

БІР ШАЙНАМ Tіске басарлық, ауызға бір саларлық. Ол маған бір шайнам сағыз берді (АТ).

БІР ШӨКІМ Азғана, кішкене гана. Аспанда бір шекім бұлт жоқ (АТ).

БІР ШЫБЫҚПЕН АЙДАДЫ Бет бактырмай, айса алақанында, жұмса жұдырығында үстады. Атбасар уезін актар үстемдік құрып тұрган кезде Хазов... маңайдағы елді бір шыбықпен айдал, қырылжойып, кан-жосасын шыгарды (С. О.). Танқыбай, ала бұзауың болайын, наң жауғыр, ойпыр-ай, бұл үйді бір шыбықпен айдайсың гой өзің (С. Ад.).

БІРІ АЛТЫН, БІРІ КҮМІС ◉ БІРІ ГАУҢАР, БІРІ ЖАҚҰТ ◉ БІРІ МЕРУЕРТ, БІРІ МАРЖАН Екеуді де жақсы (асыл) деген магынада. Бірің алтын, бірің күміс. Хош болыпсыз жар-жар! Бірің гауңар, бірің жақут Қосылыпсыз, жар-жар. Бірің меруерт, бірің маржан, Тізіліпсіз, жар-жар (БЖ).

БІРІ АПА, БІРІ ЖЕЗДЕ ЖАҚЫН АДАМДАР деген магынада айтылады. Бірің апа, бірің жезде Иншан алла жар-жар (БЖ).

БІРІ БҮЛБҮЛ, БІРІ ТОТЫ Екеуді де әдемі, сұлу, теңдес деген магынада айтылады. Бірің бүлбүл, бірің тоты, Жар болыпсыз, жар-жар (БЖ).

БІРІ ЖАРТЫ, БІРІ БУТИН Тен өмес. Бала: Біріміз жарты, біріміз бүтін, әңгімеліміз келісе ме? — деді. Сөйтсе, әлгі жігіт қызы екен (ШС).

БІРІ КҮН [ХОР], БІРІ АЙ [НҰР] Екеуді де әдемі, сұлу, теңдес. Бірің күн-дүр, бірің ай-дүр. Қосылыңыз жар-жар (БЖ). Бірің хор-дүр, бірің нұр-дүр, Бір тұрыңыз жар-жар (БЖ).

БІРІН-БІРІ КӨРЕ АЛМАЙДЫ Іш тарлық жасады. Бақастық, бірін-бірі көре алмайтын қылыш қарап қалды (АТ).

БІРІН-БІРІ ҚИМАДЫ Айырылғысы келмеді, іши-бауыры елжіреді. Қимаса да бірін-бірі, Қайта-қайта қайрылып. Екі гашық зрең тірі Тағы кетті айрылып (С. С.).

БІРІН ҚОЙМАЙ [ҚАЛДЫРМАЙ] Бәрін түгел. Сейледі Әзім дағы аяибай-ақ, Мен ғарп бишарамын жүрген саяқ. Әуел-

де өзі көрген бар қыссаны, Сейледі бірің қоймай бастан-аляқ (Абай).

БІРІН ҚУАНТЫП, БІРІН ҚУАРТЫП ОТЫР Алалық істеу, әділетсіздік ету туралы айтылады. Мына жылпосың ала қол екен: бірің қуантып, бірің қуартады да жүрөді (АТ).

БІРІНІҢ АУЗЫНА БІРІ ТҮКІРІП ҚОЙҒАНДАЙ Бірінің сезін бірі сойледі, бірін-бірі қостау магынасында. Өздері бірінің аузына бірі түкіріп қойғандай (Ә. Н.).

БІРІНІҢ ЕТИН БІРІ ЖЕДІ ҚЫРҚЫСТЫ, тістесті (АС). Мен көрдім дүние деген иттің к...иң, Жеп жүр гой біреуінің біреуі етін. Ойлы адамға қызық жоқ бұл жалғанда, Қебінің сырты бүтін, іші тұтін (Абай).

БІР ІНІ ШІНДЕ Ішіне бүккен арамойы бар деген магынада. Бір іні ішінде жаттын, ін ішінен ін қазған арам кісі (АТ).

БІРІ ХАН, БІРІ ХАНША Бір-бірінеге лайықты бескәдалар. Бірің хан-дүр, бірің ханша. Хош болыпсыз жар-жар (БЖ).

БІР ШІЕК БОЛДЫ Тамақ ішпейтін, тамақты аз ішетін кісіге айтады. Ойын баласы гой, тамақ ішпей бір ішек болып қалмасын (АТ).

БІТЕУ ЖАРА Ашылмас сыр, ішке бүккен күйік. Әсіма іштей ғана күйініп, жүректі бітеу жарага беріп қойып тым-тырыс жата алмады (М. И.). Іште іркілген бітеу жаралмен кеше бір заманда Бақтығұлға сенип келген Жарасбай жүрді (М. Ә.). Бітеу жара бол, дурдиіспін біраң отырдык. Есік жақ қаптаған бала-шага (Б. М.). Әзімнің де енжүргам босал, көптен бергі кеудемді кернеп жүрген бір жалқыңтай, бітеу жара бол ішімді кеулеген сасық лептей, бұрқетіп жас парлап женелді (Ә. Сат.).

БІТЕУ ЖАРА ЖАРЫЛДЫ Іштегі түйілген сыр, дерг-құса сыртқа шықты, жария болды. Қатындар қуып соңда әр баланы, Қарғап-сілеп, ушығып ай даланы, Өйткені Әжібай келіп бүтін жармак. Жүректе көптен бітеу бір жараны (С. Т.).

Г

ГАУНДАР ТАС Асыл тас. Кебісінің екшесі Макшардың *гаунар тасындаи* (КЖ).

ГУЛ [-ДЕЙ] ЖАЙНАДЫ ◉ ГУЛ-ГУЛ ЖАЙНАДЫ Құлпырды, әдеміленді. Жалын мен оттан жарапып Жарқылдал Рағит жайды айдар. Жаңбыры жерге тара-лып, Жасарып шығып *гүл жайнар* (Абай). Жалынды жан сарайым тебіреніп, Қенілдін көкжиегі кетті кеңіп. Құлпырды жалпақ дала *гүл-гүл жайнап*, Мызғымай сұла-п жатқан бейне өлік (С. О.). Бала құстай талпынып, Бір күндері қаз түрді. *Гүл-гүл жайнап* құлпырды, Бет бейнесі жаз нұрлы (О. Ш.).

ГҮЛДЕЙ СОЛДЫ Жан азабын шекті, сары уайымға салынды. Жас кезімде мен де өзіңдей сұлу болдым, мені көргөм ереккесінен танып *гүлдей солушы* еді (КЕ).

ГҮЛІ СОЛДЫ [ҚҰРАДЫ] Өмірі таусылды, бітті. Ойласаңшы, Мағашым, Кімнің *гүлі солмайды?* Артын тіле құдайдан, Бір қалышты тұрмайды (Абай). Дәл уақыты жеткенде Талайдың *гүлі қурайды*. Рассулды алған бұл өлім Кімнен жәнді сұрайды (Абай).

F

ҒАЖАЙЫП [ТАҢ, АҢ-ТАҢ, ТАҢ ҒАЖАЙЫП] ҚАЛДЫ Қайран қалды, таңырқады. Бұлардың бәріне ғажайып қаласың және ақылың жетпейді, осылардың бәрі де кез келгендеңен бір нерседен жаралған ба, яки бұлардың иесі бір өлшеусіз ұлы ақыл ма? (Абай). Шәлтік ішінен апайрау, осы кімнің даусы?— деп таң қалды. Таба алмады. Бір жағынан құла айғыр баспалатпі барада (М. Ә.).

ҒАЖАП [ТАҢ] ЕМЕС Таң, қаларлық емес; солай болуы мүмкін де. Мениң ойым: осы «білеут», «брут» бір сөзден шықкан деймін, о да қырғыздың нәсілі болмағы таң емес (Абай).

ҒАЗЫРЕТ ҚЫЗЫР ИЕ діни. Жарылқаушы, күт басысың қыдыры деген мағынада айтылып тұр. («Ғазырет, әзірет, қазириет» — арабша жарылқаушы «пір», «қызыр, қыдыр» — «киелі пайғамбар»). Ғазырет қызыр жеміз: Тұр балам, жатпа! — деп ете берді (М3).

ҒАЙЫП БОЛДЫ ◉ Қозден ғайып БОЛДЫ Жоқ болды, ушті-күйлі жоғалды. Волода қүйіндай зымырап қозден гайып болды (С. О.). Қашты ма әлде күш жиып, Болды бір күн қызы гайып (С. Мәу.). Қызды сыртқа алып шық. Мен де дайын тұрамын,— дейді де, гайып болады (ҚЕ).

ҒАЙЫП ЕРЕН-ҒАЙЫП ЕРЕН ҚЫРЫҚШІЛТЕН діни. Мұсылмандарды жебеп, қолдан жүретін, көзге көрінбейтін киелі бейнелер. Қызыр ие, қызыр пайғамбар гайып ерен қырық шілтемен келіп Қаншаймыгға айтты (М3). Ерікті ерке сенің құдіретпенен Келлен күнің жарыққа. Хорлар күліп, құттықтаған гайып ерен, Нұр себілген бүкіл шарыққа (Б. К.).

ҒАПУ ЕТ! Қешір.— Солай де! Fany et, жаным! Білмеген у ішеді емес пе (Р. Р.).

ҒАПЫЛ БОЛДЫ ◉ ҒАПЫЛ ҚАЛДЫ Өкінді, қапы қалды, опық жеді, арманда қалды. Ғапыл бол көп нерседен бос қаласың, Аңдамай көп сөзімен жүріп кетсең (Абай). Ей, Алшагыр, Алшагыр, Сөзіме

құлақ сал, Шагыр, Менің атым Қобыланды, Қара қасқа атың, міне шық, Алды-артынды қарамай шық; Арманда ғапыл болмай шық (ҚБ). Ғапыл болып дүниеден, Талай жақсы пенде өтер. Жарлы, жалғыз демейді, Мынды айдаған бай да өтер (ШС). Сөлім де осы сөзді керді макұл, Мақсатқа кетпек керек қалмай ғапыл. Баганағы жаяуды мінгізіп ап, Жылдамдаш жүріп кетті қылмай тақыл (Магауия).

ҒАРАСАТ КҮНІ діни. Maғшар күні, қиямет-қайым, ақырзаман. Сондағы айтары тар заман туды, бүгінгінің адамдары әбден бұзылып болды, экені тыңдарлық әд, шешеге иба көрсетерлік қызыды таба алмайтын гарасат күні таянып қалды деп қапаланады, налиды (Ы. Д.).

ҒАРЫП ҚЫЛДЫ көне. Қор етті, азапқа салды, мүгедек халғе туғірді. Осылайша өзімді гарып қып, мына сарайдың бір жағын бұзып, барлық адамдарымызды жылатып кетті (ҚЕ). Өлтіріп қездескенді кетер жарыл, Неше рет набыт болдық оған барып. Ашып жеп ұралған азықты да, Жүдетьіп жұрт біткенді қылды гарып (РД).

ҒАРЫП МҰСКІН көне. Бейшара жан. Біздей гарып мұскінді Қандай болып отыр деп, Неге бір іздел келмеді (ҚЖ).

ҒАРИП КӨҢІЛ Қайғылы көңіл. Перзентім көріп тіріде, Fapin көңілім толар ма (М3).

ҒАСЫЛЫҚ ЕТТИ көне. Асып-тасты. Кешіргей алла пендешің ғасылық еткелі катесін (ҚЖ). Ғасылық қылмай сейлейін, Рақман етелік құдая (ҚЖ).

ҒАШЫҚ БОЛДЫ Інтықты, құмарлты, сүйді. Кекілі бар қараса, ашып бөркін, Ғашық болды көрді де қызыды көркін. Жақындастық қасына келді-дағы. Жігіт қызға сөйлесті емін-еркін (М. Б.). Ғашықтық, құмарлық пен ол екі жол, Құмарлық бір нәспін үшін болады сол. Сенен артық жан жоқ деп ғашық болдым, Мен не болсам болайын, сен аман бол (Абай).

ҒАШЫҚ ЖАР ШЫН сүйген жар (АС). Шын ғашық жар болса, Неге өлдім дең налиmas. Онда екеуі кез келсе Бірін-бірі танымас (Абай).

ҒАШЫҚ ОТЫ ЖАНДЫРДЫ [КҮЙДІРДІ, ӨРТЕДІ] Біреуді сүйгеннен күйіп-жанды, дерпті болды. Гул жайнаған жас журегім балдырган, Еркіндікпен ойға есін алдырган. Дамыл бермей, үйкі бермей ұзақ түн, Сонда оны ғашық оты жандырган (Б. К.).

ҒАШЫҚТАРДЫҢ ПРИ Сүйіскен жастардың сүйеніши, тірегі. Ғашықтардың пірі едің, Ләйлә — Мәжнүн сәруар-ай (КЖ).

ҒИБАДАТ ҚЫЛДЫ Құлышлық қылды, сыйынды (АС). Қайрат, ақыл, жүрек—үшеші өнерлерін айтысып, таласып келіп, ғылымға жүргініпти. Қайрат айтыпты: Ей, ғылым, өзің білесің, дүниеде ешнәрсе менсіз кемәлатақ жеттейді, өзелі, ғылым, өзінді білуге, ерінбей, жалықтай ізденіп, үйреніп, орнына келтірмек — менің ісім, құдайға лайықтығы гибадат қызып, ерінбей, жалықтай орнына келтірмек те менің ісім (Абай).

ҒИБРАТ АЛДЫ [ЕТТИ, КӨРДІ] Ұлғи алды, өнеге көрді, тәлім алды. Мен көрдім сиңиң қанат көбелекті, О да білер өмірді іздемек-ті. Құн шуаққа жылынар қалтқұлт етіп, Одан гибраг алар жан бір бөлек-ті (Абай). Әрбір гибраг алмағтың өзі де мастыққа жібермей, уақыттымен тоғтастады (Абай). Гибраг менен алыңдар, Өлтегінімді көргенің... Өлгендеге көрі қараңғы, Бір күнгідей болмады. Мың қун тірі журғенім (Шортанбай). Әрбір жақсы адамның

жақсылық тапқанына рақаттаныш күлсөң, оның жақсылықты жақсылығынан тапқандырын гибраг көріп күл (Абай).

ҒИБРАТ СӨЗ НАҚЫЛ, ҰЛГІ СӨЗ (АС). Сөз Мастиғұ қызыр шалдан бата алыпты, Соңында шәмсі-жинаң атанаңты. Мағынасы: «бұл дүниенің күні» деген, Жетілліп бізгер гибраг сөз қалыпты (Абай).

ҒИЛМАН БОЛДЫ ЖАНЫН ҚУРБАН ҚЫЛДЫ. Әулиенің дәп өзі болмасам да, Кандидат болып жүруші едім ізгі санға. Ұшпақ, кірмек, хор құшпақ, кәусар ішпек, Ғилман болмақ бол жүреп дұрыс жолда (Б. К.).

ҒҰМЫР БАҚИ [БОЙЫ] Өмір бойы, өле-өлгегеше. Бұл сүм бір мініп алса, енді ғұмыр бақи мойыннан түспес. Осыдан аулақ болайын,— дәп, Алдарға бұдан былай мінү туралы сөз қозғамайды (КЕ). Ғұмыр бойы кусақ да, Жетпес жерге кетіпти (БЖ).

ҒЫЛЫМ БАҚТЫ Ғылымның соңына түсті, ізденді. («Багу» тұлғасы кейбір сөз бағу, дау бағу, есек бағу т. б. өзге сездерге жанасын белгілі қылыққа бой ұру, соңы соңына тұсу сияқты ұғымды білдіреді). Ғылым бағу? Жоқ, ғылым бағарға да ғылым сөзін сейлер адам жоқ. Білгениңді кімге үретесің, білмегеніңді кімнен сұрапсың? (Абай).

ҒЫЛЫМ ТАПТЫ Сабақ оғыды, біліж алды (АС). Бұл — құдайдан тілеген емес. Бұл — абыронын, арын сатып, адам жаулагандық, тіленишлік. Қош, сейтіп журінек ақыл, мал таптық, байыдық. Сол маддысарып қызып, ғылым табу керек. Өзің таба алмасаң, балан тапсын, ғылымсыз ақирем тे жоқ, дүние де жоқ (Абай).

Д

ДАБЫЛ ҚАҚТЫ [СОҚТЫ, ҰРДЫ]
1. Қоңырау соқты барабан ұрғызыды. Ашуга булықтан Фарит соғыс дабылын қақтырып, барлық жауынгерін кек темірге орандырды (МБТ). 2. **Хабарлабы, шақырды, білдірді, жар салды.** Баставан саулеңүрга адамзатты, Ленин қара түнде дабыл қақты. Миллион ер көтеріліп, бірге шықты, Зорлықты талқандады бейне абақты (Жамбыл).

ДАБЫЛЫ [ДАБЫСЫ] ЖЕР ЖАРДЫ Даңқы шартарапка жайылды. Сол орманнаның ішінде Малхуан сұлудың мекені бар. Малхуан білімді, көркіті деп дабылы жер жарып жатыр (КЕ).

ДАБЫРА ҚЫЛМАДЫ [ЕТПЕДІ] Көпке жария етпеді; шу шығармады. Дабыра қылмай, бүгін түн катып жүріп кетпекшіз,— деп еді Аман, Алексей оның беліндегі алты атарын үнисін сурал алып, қарал шықты да, ез беліне байлады (Ф. Мұс.).

ДАБЫС БЕРДІ [ЕТТИ] ◎ ҮН ҚАТТЫ Дауыстады, дауыстап белгі берді; хабарлабы. Олардың косы ойда екен, өздері шоғырланып жиылсып алды да, келе жатқан қойышының алдын тосып тұрып дабыс берді (І. Ж.). Мен гой келген, деді Андрей шұқанашқа жақындаған соң да бас беріп (ЛЖ).

ДАҒ ЕТПЕДІ д и а л. Түк те етпеді, ештеме етпеді (Гур., Маң.).

ДАЙЫМШЫЛЫҚ ҚЫЛДЫ д и а л. Қәсіп қылды, соңына түсті. Шатыраш ойнауда дайымшилық қылмады (Орын., Ал., Бер.).

ДАҚ САЛДЫ [ТУСІРДІ, КЕЛТІРДІ]
1. Бетін шимайлабы, бұлдірді. айғыз-айғыз етіп тастады. Бұлтардың қалқыған көлөңкелері... езеннің бетіне... ойдым-ойдым дақ салды (КӘ). 2. Ар-ұятына нұқсан келтірді, атагына кір келтірді. Гасыр бойы алысқан дүшпандары Мандаіның дақ салмас оның күндел (С. Т.). Жасы улжен ага мен Заманы қатар тенімे Дегейсің дақ

салмады Ардақты ат көгіне (Н. Б.). Бізге, жолдастар, бүкіл халық қарал отыр, бүкіл халық қорғаным деп сеніп отыр. Мықтап соғысұмызы керек, халық сеніміне дақ туғірмей керек (Б. Мом.). Менің атыма дақ келтірдіңдер деп дарға асуы да мүмкін дейді (КЕ).

ДАЛАГА [ЗАЯ, ЗАЯДА] КЕТТИ Еңбегі еш болды, босқа кетті... Оларды қатты да, тәтті де айта алатын кісі басқармаса, біздің барлық жақсы нистеміз далага кететін, сені шақыргандагы ойым осы жөніндегі көңесу еді (Ә. Ә.).

ДАЛАГА ТАСТАДЫ 1. Қараусыз қалдырыды; 2. Керексіз етті.

ДАЛАДАЙ ҚАН Қан-жоса. («Далай», «талай» көне түркі-монгол тілдерінде мұхит, теңіз мағынасында айтылған). Самсаған жұмысшылардың ортасында екі вагон көмір. Вагон жаңында бір казақ жігіт отыр, аузы даладай қан... (Б. М.).

ДАЛАНЫ [ҮЙДІ,...] БАСЫНА КӨТЕРДІ Азаң-қазан қылды; бар даусымен айқай салды. Өзінің есі кеткен кісідей атын көк тер ғып, осынша шапқанын оғаштау көрді білем... Сасық күзендей шаңқылдаپ, даланы басына көтере күліп алды (Ә. Н.). Көгеріп кең даланы бастарына «Өлеміз, берілмейміз» десті (Г. Малд.).

ДАЛБАСАМЕН КҮН ӨТТИ [КЕШІТІ] Уақытын мағсатсыз босқа еткізді. Жас өмір далбасалық күнмен өтті. Женетпен көп шаршадым жанды қинал, Машақат, сауда сенің базар қанун, Түсе тұр жолық-қанша жолын сыйлас (А. Қор.).

ДАЛ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Не істерін білмей састы, әүреге салды. Басы дал болып, шаршап-шалдығып, бір қарияға келеді (Ы. А.). Магаш пен Кәкіттай есі шыққандай не қылдарды білмей, дал болып, үркіп қалысқан еді (М. Ә.). Алжасты ақыл есінен Жалын үн толқын жандырыды. Болат сез күрыш күшімен Дүшпанды солай дал қылды (К. Сат.).

ДАЛДЫҢ-ДҮЛДІҢ ЖУРДІ диял. Арсың-гүрсің қалай болса сола, ебедейсіз жүрді. Ол еш нәрсені ескермей, далдың-дүлдің жүре береді (Шығ. Қаз., Больш.).

ДАЛИЫП САЛА БЕРДІ Қоңылі масаттанды, масайрады, қоңылі кеңіп жайдарыланды. Батпақ қоңыл жайнаган мынау қек майса даладай далиып сала берді (Ф. Мұс.).

ДАМЫЛ АЛДЫ Тыныштық тапты, салыранды. Таң алдындаға ғана азғана дамыл алған мұрагерлер бүгінгі шайларын ерте ішті (М. Ә.). Мен қарсы айта алам ба? Рас-рас, ұзақ күнде бір дамыл алмайды! — деп іштей аяп та қоям (З. Ш.). Ишарат қызды батырга Қозғалызың жиылын, Сіз жолаушы күн ыстық, Жатып бір дамыл алуға Елге қарай жүрін деп (АӘ).

ДАМЫЛ БЕРМЕДІ Тыныс бермедин, ма-засын алды, тыныштық бермедин. Жақсын еттің қайда бар екенин біліп алған қома-гай, қане, дамыл берсінші (М. Т.). Жау кейін түрган екі полкін соғысқа салғанша дамыл бермей шайқаса беруіміз керек (Б. Мом.). [Ол] қарамағындағыларға дамыл бермей егінді құні-тұні орды (С. М.).

ДАМЫЛ КӨРМЕДІ [АЛМАДЫ, ТАП-ПАДЫ] Тыныштық көрмедин, демалыссыз істей берді. Адамзат аласұрып жем іздейді, Жем тапса енді керек семіз дейді. Тұрмысын жәнілдеуге дамыл көрмей. Тұрлыш қындыққа ем іздейді (С. С.). Жасынан іске кірдім дамыл таппай, Бір дуан соғыра түсті түтег жаппай. Бұлдірген бұлдіргенге болғанан соң, Ветімең қоя берді тағы қаңпай (Б. Ш. Б.). Бірде қалқаға, бірде басқаларға еріп, елге шығып, көлік, түйе жинады, азық-түлік жинады. Сейтіп, қыс бойы дамыл таппай майданға, жас Совет үкіметіне көмек етті (Г. Мұс.).

ДАҢ [ДАҢҒАЗА] ҚЫЛДЫ У-шу, айқай-үйқай болды.

ДАҢ БОЛДЫ Дал болды. Ел естірте алмай, есі шығып, даң болды (К. Е.).

ДАҢҒЫЛ [САРА] ЖОЛ Тура түзу жол, дұрыс жол. (Даңғылдың — мәғым, берік деген де мәғынасы бар: «сара» — ең дұрыс, бірден-бір тұзу деген мәғынаны білдіреді. Мысалы, сара басшылық дейміз. «Отының ең жақсысы» дегенді қыргызша «отуңдуң сарасы» дейді. «Таңда» дегенді «саралу» деп те айтамыз). Ол қия қазір даңғыл жолға айналған. Онымен жаяуда, аттылы-арбалы да, машина да құні-тұні құрдай қатынайды (ЛЖ). Екі немесе бірнеше мал тұқымының қажетті қасиеттерін ұштастыру жөнінде мичуриндік биологияғы ғылыми даңғыл жол ашты (М. Е.). Азық-түлік елімде Арзандады әрбір жол. Коммунизм таңына Алдымызда даңғыл жол (О. Ш.).

ДАНДЫ СУДАЙ ТАСҚЫЗДЫ Екпін-дегі, желіктірді; жалпы дұрменке салды... Найманды даңды судай тасқызып,

мұнда әкеле жатқан қызыл қарын жас баланың мандайындағы соры ма? (М. Ә.).

ДАҢҚҚА БӨЛЕДІ ◉ ДАҢҚЫН ШЫҒАРДЫ Атагын шығарды, құрметтеді. Қыруар еңбектің арқасында қол жеткен мұндағай көп жақтылық оны «білімді жігіт» деген даңққа бөлел, беделін де арттырып әкеткен (М. И.). Ойласақ кім сүймейді мактаганды, Бай даңқын шығаруға ойна алды (Б. Әт.).

ДАҢҚЫ АРТА [ӨСЕ] ТҮСТІ ◉ ДАҢҚЫ ЖЕР ЖАРДЫ [ӨРЛЕДІ] Атагы әлемге әйгілі болды; куллі жүргт қадір тұтты. Біздер мықты болғанға, Достарымыз сүйінсін. Даңқымызға жер жарған. Көре алмашан күйінсін (С. Мәу.). Сейтіп кемпіршалдың еңбегін ағтаған баланың білімділігі, тапқырлығы жер-кеке жайыла бастады. Осылайша баланың даңқы жер жарады (К. Е.).

ДАҢҚЫНА ТАСЫДЫ Атына семірді, мәз болды. Аргы атаң қыдыр қонған Дулар қожа, Даңқына Дәукем деген келдім тасып. Бергенің бір сезіме татымайды, Калды гой қоңыл шіркін жаман сасып (Ш. Қар.).

ДАРАҚЫ [ТАНТЫК] ӨСКЕН АДАМ Ветімен өскен, әдепсіз өскен. Жүгендіз, дарақы өскен адамды тантық демеске не шара? (АТ).

ДАРҒА АСТЫ Асып өлтірді. («Дар» — араб сезі, жазалы кісіні асып өлтіретін арқан байлаған ағаш). «Ол — жалғыз-ақ «дарға асу» — деген жерде, ішінен бір тұрлі тікініп қалды. Өкесіне сене алмай, сескене қарал «соны істейді-ау» деп бір ойлады (М. Ә.).

ДАРДАЙ [ДАП-ДАРДАЙ, ЕНГЕЗЕРДЕЙ, СОМАДАЙ, СОҚТАНДАЙ, СОЙДАУЫТТАЙ...] БОЛЫП Үп-улкен бола тұрып, дәу, дөкей бола тұрып деген магынада. («Еңесің биік улкен үй» дегенді қыргызша — «дардайған чоң үй» дейді). Біз осы колхозды іргесін қалап жатқанда екене маза бермей, еңіреп отыратын жылауық бала едің. Қарай гөр енді, дардай жігіт болыпты! (Н. Габ.). Сомадай болып, сопайып жалғыз қайтқаның не? (АТ).

ДАРДАЙ ҚЫЛДЫ Әлдеғандай етті. Шәкен мырза ішінен Қазанғапты айуанға тенгерсе, сыртынан «Қазекелеп» дардай қылады (Ф. Мұс.). Әрбір өздеріне пайдалы деген сөздерін дардай қылып қампайтып жазады (С. С.).

ДАР ЕТТИ 1. Дауысын дарылдатып шығарды. Тәнелтек сары жігіт — Қаби гармонды құлаштай созып дар еткізді де, бұлғақтата жөнелді (ЛЖ). 2. Жыртылды. Атқа міне бергенде жайшылықта тар етк дар етє қалды (АТ).

ДАРИФА, ҚАЙРАН ЕР-АЙ ◉ ҚАЙРАН ЗАМАН-АЙ! к е н е. Өкініш, аяныш. («Дарифа» — парсы сезі: қап!, эттегенәй! мәғынасында; «қайран» — ардақты, сүйкіті, қымбатты мәғынасында қынжылу,

назалану түрінде келеді. Ал «дариға», «қайран» сөздері өткенге өкініш, аяның ретінде, әліп кеткен жас жігіт, белгілі кісі, аяулар ер туралы айтылады. Осы мағынада «хайран» түрінде монгол тілдерінде де кездеседі. «Қайран» дегеннің осымен байланысты өкініш түрде айтылатын бекер, босқа деген мағынасы да бар. «Дариға», «қайран» дегеннің орынна «есіл», «есіл ер-ай! деп те келе береді. Қырығы тіліндегі «Жаманға айтқан сез қайран» деген мақал қазақтың «Жаманға айтқаның тамға сейлекмен бірдей» деген мақалына жуық келеді.

**ДАРИЯ КЕШІПТІ, ТАУ ӨТТИ Қызын-қыс-
тау жол шекті.** Шын ақыкат жар болсан. **Дария кешіп, тау етіп,** Бізді іздесең керекти (БЖ).

ДАСТАРХАНЫ МОЛ Пейілі кең, қолы ашиқ, қонақжай. Арғымақ ат жығылар, Алдын қазып орласа. Әркім болар ағайын, **Дастарханым мол** болса (М. Сұл.).

ДАТ ЕТТИ Айттын, жария етті. Бір жырау ез руының ерлігін паш етсе, қарсы жырау сол рудың айтылған ерлігінің кемшілігін, қатесін дат етеді (І. Е.).

ДАТ ТАҚСЫР! көне. **Хандардың, құлтандардың алдына бас иш баған қара бұқараның лауазымды сөзі.** («Дат» — парсы сөзі, кемек, жәрдем, кешірім тілегенде айтылады, қыргызша кешірім арзыды «даттуу арыз» дейді). Хан кемпірді шақырып алып, оның басын тагы алмақ болды. Кемпір: — Ойбай, тақсыр, дат! Хан: — Ал, датыңды айт,— дейді (КЕ). Хан тагы да таң қалып отырганда, Кенебай есіктен кіріп келіп: — Дат, тақсыр! — дейді.— Да-тың болса, айт! — дейді хан ақырып (КЕ).

ДАТЫ БАР Айтатын арыз сөзі бар. Азага арнал ақелген Тогыз шұбар құнан бар. Және азага ақелген Қөргөн жан қарал түрғандай Алты шұбар атым бар, **Айтатұғын датым бар** (ШС).

ДАУА ЖОҚ Шара жоқ, ем жоқ, лаж жоқ. («Дауа» деген сез «бар», «көп» деген сияқты бірек-саран сөздермен ғана жана-сады. Бұл сөздермен «дауа» өзінің түбір қалпында да, тәуелдеули қалпында да жа-наса алады: «мұның дауасы бар ма», «не дау бар» т. б.). **Дауа жоқ** кей адамның жаманына, **Мылжының дәл осындаи на-данына** (С. Дайр.).

ДАУАЙТЫ Қарсы сез сөйледі, нара-зылық білдірді. Өз үйінде өзендей күркі-рейді, айтса **дау.** Кісі алдында кірбенде, Шабан, шардақ және шая (Абай).

ДАУАСЫН ТАБА АЛМАДЫ Емі бол-мады; қолайы табылмады. Кемпір-шал зар жылады баласы үшін, Қезінің көніл нұры баласы үшін. Еш **дауа** іздегенмен таптыра ма, Жүрекке терең түскен дауасы үшін (М. С.).

ДАУА ТІЛЕДІ Қөңіліне медет, шила іздеді. Дүниеге мейман көңілім, Мақтан-

сам **дауа тілерсің.** Өлшенип берген өмір-бар, Уақытыңмен жүрерсің (Б. Ө.).

**ДАУ ҚҰДЫ [ВАҚТЫ, САЛДЫ, САУ-
ДЫ]** Жанжалдасты, таласты. Жол құған қазынага жолыгар, **дау құған** бәлеге жо-лығар (Мақал). Ауылдың алты ауызын айтып алыш, соңан соң салсаңдаршы маған салмақ. Алтау түгіл, бір ауыз айттай жатып, Дұрыс па **дау салуга** азырқанып (К. Сат.). **Дау саған** адамдар екен (ШС).

ДАУ САБАСТЫ Дауга түсті, айттысып-тартасты. Болмашы нәрседен таласып, **дау сабасудың** қажеті жоқ (АТ).

**ДАУСЫ АЙШЫЛЫҚ ЖЕТЕ-
ДІ** Зор дауысты деген мағынада айттыла-
ды. Менің асыл тексті есегім бар. Ақырса даусы айшылық жерге жетеді — деді Қо-
жанасыр (КЕ).

ДАУСЫ КЕЛСЕ Айта алса, даусы жетсе. Алайын даусым келсе желіп-же-
ліл, Гүлесе басылмайтын мен бір көрік.
Ат жалын езім тартып мінгеннен соң, Сұ-
лу қызы, келіншекке болдым жерік (БШБ).

**ДАУСЫ К...ИНИҢ АСТЫНАН ШЫҚ-
ТЫ** Міңгірледі, жөндеп жауап қата алма-
ды деген мағынада. (Ән сала алмайтын,
даусы нашар кісі туралы да айттылады).

ДАУСЫН СОЗАДЫ Әнді сазымен мә-
нерлеп айтады. Созады Біржан даусын
қоңыр қаздай, Басқаға бір езінен журмін
жазбай. Бас қосқан мәжілісіміз болады
деп, Жанбота мазамды алда ала жаздай
(Б. Қож.).

ДАУСЫ СЕМБЕДІ Айғайы басылма-
ды; үні өшпелді. Таймас шыны ма, етірігі
ме, ойбайлап, алға қарай шаба жөнелді.
Даусы элі семген жоқ (Ф. Мұс.).

**ДАУ ТОРТ БҮРШШІТЫ, ҚАМШЫ ЕКІ
ҰШШЫ** Дауды әр саққа жүргізіп айта бе-
руге болады деген мағынада.

ДАУЫС АЙТЫ [ҚЫЛДЫ, САЛДЫ] Өлген адамды жоқтады, қүңіренді; жоқ-
тап, мұң-зарын шағып жылады. Кешкі бейуақытта осы тілілген үш үйде Оспан-
ның үш ейел үш белек **дауыс** айтады.
Зейнеп Оспанна күніне екі рет емес, тілті
үш қайтарадан дауыс айтып отырды
(М. Ә.). Айғыз жарының денесін үйінен
дауыс қылып шығарып салған (К. И.).

ДАУЫС БЕРДІ 1. Үн қатты. Қақпаның
ар жағына келіп **дауыс берген** ашық үнді
әйел, әдай тесіктен сыгалап келгендерді
болжап көрмек еді (М. Ә.). 2. **Мақулдан,**
ризалиқ білдірді, ерік білдірді, сайдады.
Әркім шешіп өз еркімен қалағанға **дауыс**
бермек (С. Маш.). Халық сүйген депутатқа
бір кісідей **дауыс берді** (СК).

ДАУЫС КӨТГЕРДІ Наразылық біл-
дірді, ашу шақырды, жекіді, ұрысты. Ха-
кімді алыш кетті... Нурым да жоқ. Шиет-
тей мына баламен жалғыз қалдым деп, Ба-
лым кемпір **дауыс көтерді** (Х. Е.). Жайшы-
лықта тіл тигізгенде, Сәни оны **дауыс кө-
термей-ақ**, сабырлы сөзімен мысын құртый

тастар еді (Р. Ә.). Бұркітбай! — дейді, *дауын көтеріп*, — не керек сондай сөз... жетпей ме (С. М.).

ДАУЫСҚА САЛДЫ [ҚОЙДЫ] *Бір нәрсени анықтау үшін қол көтертті, ортага салды.* Жекененнің айдалуы туралы *дауысқа салады*. Кедейлер бастығы Есім бол қол көтерісе бастады. Ақырындан бірінебірі қарай барып бері көтереді... (М. Ә.).

ДӘДЕСІН [ҚОЛЫНА] БЕРДІ Қекесін көрсетті, ең мықтысын көрсетті. Талай Амантайлар етіркітің дәдесін беріп барауды... (Ғ. Мыс.).

ДӘЙЕК ТҮТТЫ [ТАПТЫ] *Тыным тапты; сабырлылық көрсетті.* Осыдан кейін ол Тәңірбергенниң қасында дәйек тұтып отырмай, бала орнында ұшып-конып, үй шаруасын істең жүрді (Ә. Н.).

ДӘЛДЕК ТАНАУ *Танауы дәлдиң тұрган.* Қара бұжыр дәлдек танау, көз ұясынан шығып адыраған, ұзын бойлы сопиған бір жігіт үйге кірді (В. М.).

ДӘЛ [ТАП] УСТИНЕН ШЫҚТЫ [ТУСТИ] *Тал басты, кез болды.* Әңгіменің дәл устінен түсті (АТ).

ДӘМ АЙДАДЫ [БҰЙЫРДЫ, ЖАЗДЫ, ТАРТТЫ] ◎ **ДӘМ-ТҰЗ [ТҰЗ-ДӘМ] АЙДАДЫ** *Белгілі себеппен бір жерге сөті, жолы түсті.* — Енеке, қайда бармас қан айдаған, Таттайды тұзды қайдан дәм айдаған. Дәмін болса, бер сана жан енеке, Мен бір мұңлыш бишара тәңірі айдаған (ҚКБС). Шашубай менін атым, елім қырда, Сол қырдан дәм бүйірып келдім мұнда. Қері аруақтың орнында бір шырақшы, Қалың ел, аманбысың Жетісуда? (Айтые).

ДӘМ БЕРДІ [ТАТҚЫЗДЫ, ТИГІЗДІ] *Тамақ ішкізбі.* Келдік, женеше. Анада өзінің қолыныздан дәм берген Шакан баған да келді (Ш. Х.).

ДӘМДЕС [ДӘМДЕС-ТҰЗДАС] БОЛДЫ *Бірге жүріп, дастарқандас болды.* Ақан серінің көзбен көрген, дәмдес-тұзда болған Доскей, Хамиг ақсақалдардың естеліктері — ақын мұраларын зерттеуде маңызды материалдар (ҚӘ).

ДӘМДІ СӨЗ Қөңілге қонымды, мәнді әңгіме. — Ол өзіне байланысты. Құлаққа жағар дәмді сөз бар да, құлақтың сарсытар татымсыз сөз бар. Сенікі соңың қайсысы екенін естіл көреміз, — деді Есенбек (М. И.).

ДӘМЕ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] *Уміт артты, үміттенді, дәмеленді.* Онаң да айт, сен менен қандай дәмеме етпексің? Қазақша айтқанда, менен сұрамақ бүйімтайың жоқ па? Мен ақшалы адаммын, шүкір, саған не сұрасан да қысылмай бере алам (F. С.). Жыл мойның жақын ба деп дәмे қылышып еді, көкек аяқтаң мамырға да тақадық. Бірақ ақпан қантардай бол элі қақап тұр. Енді не қалды? — деп, Базаралы түніліп отыр (М. Ә.). Байлар жүр жиган малын қорғалатып, Өз жузін онын

беріп алар сатып. Онын алыш, тоқсаннан дәме қылыш, Бұл жүртты қойған жоқ па құдай атып? (Абай).

ДӘМЕСІ БАР [ЗОР] Үміті, инеті, талағы күшті. («Дәм» — «жоқ», «қыл», «ет» тәрізді сөздермен де тіркеседі). Сіз екеуді де көпсінейін дейсіз бе. Ендеше менің үшеу-төртеуден де дәлем бар (С. Б.). Жапалақ, қоңыр қаңдан дәмесі бар (ШС). Бебекті бағлан сайып бақты енесі, Бірақ та тоқтар деген жоқ дәмесі. Алданың қалар еді-ау, мейірімді ана. Жалғыз-ақ аман туса нәрестесі (Б. А.). Боран да қалмады бір қыр соңынан, Қылжақтап келе жатыр карт айт үрган, Дегені болмас да дәмесі зор. Соқтығып, етеді көп ырқаң-ыржан (Қ. А.). Тоқтар заң институтына түс алмаса да, прокурорлықтан дәмесі зор еді (Н. Раб.).

ДӘМ ҚАЙЫРДЫ д и а л. *Ас қайырды, бата қылды* (Кекш.: Ең., Шуч.).

ДӘМ ТАТҚАН ҚҰДЫҚҚА ТҮКІРДІ *Жақсылыққа жамандық істеді, қайтып кірер есікті қатты серіпті, кесірлік жасады.* Құсайындың көрген соң қу құйрық. Шалматай әңгімені ушықтырмай майда бикеге салып, бұл шіркіншің дәм татқан құдыққа түкіргеніне әкпелегендігін айтқан да, оны енді Құсайын араласқан соң, «тастадым» деген (І. Ж.).

ДӘМ [ДӘМ-ТҰЗ] ТАТТЫ [АЛДЫ] *Тамақ жеді, ас ішті.* Біздер дастар-қан үстінде отырмыз, міне, дәм татып (Жамбыл). Енді дәм де татлаганы ма шіркіндердің (С. М.). Ана екен, аман, ағаларың — бәрі де мына ауылдарға кіріп амандастып, үлкеннің баталарын алыш, улксен үйлерден дәм татып шықсын дейді (С. С.). Содырга керек десе дәм татқыза да алмай қалдық (М. Ә.).

ДӘМ-ТҰЗЫ АРАЛАСТЫ *Аралас-қураластықта болды, алыс-берісі, қарым-катысы болды.* Майыр екеуміз бірге де талай істестік. Дәм-тұзымыз араласты гой. Енді мені айыптастын басқа қағаздарың болса, бәрін түгел шыгар,— деді Құнанбай (М. Ә.).

ДӘМ-ТҰЗ [НАН] ҰРСЫН [АТСЫН] *Арамдық істеген кісігін айттылатын қарғыс:* татқан дәмнің құшырына (құссырына) жолың деген мағынада. («Дәм» мен «тұзды» қадір тұтуды мынадан да байқауға болады: қазақ «құдай қаласа», «құдай исе» деудің орнына «дәм жазса», «дәм бүйірса», «дәм-тұз айдаста» деп те айта береді). «Дәм ұрсын» деген қарғыс бары, «татқан дәмге қас қылған адам онбас» деген есiet өлең бары есімде (С. М.).

ДӘМ-ТҰЗЫ [ТҰЗ-ДӘМІ] ЖАРАСПАДЫ *Бір-бірімен тату-тэтті тұра алмады, келіспеді, отаса алмады.* Дәстүрі жараспағаның дәм-тұзы жараспайды (Мақал). Жұмабектің бір дәм-тұзы жараспай-ақ қойған кісісі Ермек. Әйтесінен сондай Моск-

вада оқып жүргеннен-аң екеуінің арасы жуыспады (Т. А.). Үндемеймін, кінәмді мойындал курсіне беремін. Үйленгенді де расты. Сол баяғы Сағадатқа үйлентемін. «Тұз-дәміміз жараспады»...— дейді Зейін ішінен (Ә. С.).

ДӘМ-ТҰЗЫН [ТҰЗ-ДӘМИН] АҚТАДЫ *Ішкен дәм-тұзының қарымын қайтарды; ойлаған жерінен шықты, үмітін, сенімін ақтады. Дәм-тұзын актап елімнің, Салайын ойран мен жауға (Д. Э.).*

ДӘМ-ТҰЗЫНА ТАПСЫРДЫМ [САЛДЫМ] *Дәм-тұздың қасиеті ұру мағынасында. «Дәм-тұзыма тапсырдым» деген-нен артық қарғыс казакта болмайды (С. М.). Сейтіп, Сапақтың төрін де, көрін де көзіне керсетіндер. Тайласып тартын-сандар, дәм-тұзыма салам, құдайдың да, адамның да алдында жауабын өзім берем (С. Тал.).*

ДӘМ-ТҰЗЫН [ТҰЗ-ДӘМИН] АТТАДЫ *Жақсылыққа жамандық істеді; қиянат жасады, үмітін актамады, опасыздық жасады. Олай дегенше, ата, түлен түртіп жүрген балаңының өзіне айтсанышы, бізден кетіп, дәм-тұзды аттап, жолы болар деп пе ен? (М. Э.).*

ДӘМІ КЕТТИ Қадірі кетті, мәнісі қалмады. Ұзынағашта көп журип қалдық. Бұл жердің дәмі кетіп барады (Б. Қыд.).

ДӘМИН АЙЫРДЫ 1. *Дәмін сезді, ажыратты. Жылан қан дәмін айыра алатындарды шақыртады (ҚЕ). 2. Жаман мен жаңсыны, зиян мен пайданы таныды, ту-сінді. Талғамын қара, дүниенің дәмін айрып қаптады (АТ).*

ДӘМИН АЛДЫ [ТАТТЫ] *1. Татып көрді. Тыптырап тас астында кемпір қалды. Мұстапа ағызып тұр қызыл қанды, Түйіліп қарға, құзғын, құрт-құмырска, Қан ұрттап аузының дәмін алды (Ф. Малд.). Адам дертті болмай ма құса тартып, Тұщы үйкі үйкітіп алмай түнде жатып, Ептең бағып, есерге ем таба алмай, Тәтті тамақ жей алман дәмін татып (Абай). 2. Мәлісін біліп қалды, тіршілік тетігін туңінді. Махаббат, қызық кім көрер; Оның дәмін татпаса? Біржола басты кім берер, Жаныңа қайғы батпаса (Абай).*

ДӘМИН БҰЗДЫ 1. *Дәмін кетірді, ай-нұтты. Сабаны ыстай алмай, қымыздың дәмін бұзылты (АТ). 2. Шырқын алды, бұлдірді. Сол заманда-ақ надандар шырыш бұзған, Жалғаның дәмін бұзылын хаяїн қылғызыған. Ақыл мен мал екеуін асырай алмай, Арашашы іздепті қатын, қыздан (Абай).*

ДӘМИ ТАУСЫЛДЫ Өлді; *өлер шақ келді. Дүниеде татар дәмім таусылғанша, Жүремін, тарта-тарта ғашық зарын. Біреуге бір көргеннен ғашық қылдың, Ажарсыз бір наданға наесіп қылдың (М. С.).— Баяғыдан бері сендердің қылғандарың аз емес. Дәмдерің таусылған сағат осы шы-*

гар. Енді дүниемен қоштасындар,— деді Бекболат (С. Шер.).

ДӘНДӘН БОЛСЫН МЫҚТЫ, МУГАЛ БОЛСЫН. («Дәндән» — парсыша, піл сүйегі, тіс). Пышағымның басы қайдан болса онан болсын. Сабы тек дәндән болсын (АӘ).

ДӘНЕКЕР БОЛДЫ ЕКІ КІСІНІН, НӘРСЕ-НІҢ АРАСЫН БАЙЛАНЫСТЫРУГА СЕБЕП БОЛДЫ. Ал ерлі-байлы адамың жириңішті тұрмысына дәнекер болып тұрған жіпті үзетін бір нәрсе бар, ол — талақ (Б. М.). Біздің достығымызға оқуды жақсы менгеретін алғырылғымыз дәнекер болды (С. К.).

ДӘН ҚОЙДЫ ДИАЛ. *Аллады, мұзға отыргызы. Қап ақшамды алып, мына-ның дән қойып кеткені-ай? (Гур., Маң.).*

ДӘНІГІП АЛДЫ ҚұНЫҚТЫ, ҮЙР БОЛДЫ; *дәміне қызықты. Жас болса да малды сүюді беріп тоқыған, дүниені ыстық керіп дәнігіп алған бай баласы қуанган-нан қызарып күліп жіберді (М. Ә.).*

ДӘНІ СУАЛДЫ ҚУАРДЫ. *Құрт жеген-дей қуарып, әнің тандыр суалып, Елдігін кетіп ыдырап, Алтын тағағ сөгіліп, Абыройың тәгіліп, Барынан да жақсы еди, Жоқ болғаның мұнан да (Д. Б.).*

ДӘРГАҢЫНА БАС ҰРДЫ ҚҰДІРЕТИНЕ табынды. Шешесі сонда сейлейді, Уа дедім құдайға, *Дәргаңына бас ұрдым* (ҚЖ).

ДӘРЕТ СЫНДЫРДЫ ◎ ДӘРЕТКЕ ОТЫРДЫ *Бул фраза «түзге отырды» мағынасында да қолданылады. Шығанақ көпкі дейін жауап қайтармай ойланып қалды. Қабыш дәрет сындырып келіп, кайта отырғандағағана сезін бастады (Ф. Мұс.).*

ДӘРЕТИ БҰЗЫЛДЫ [СЫНДЫ] *На-мазы қаза болды. Дәретім сынып кетті, тез дәрет алып келе қояйын деп тартып отырыпты тұлқі (ҚЕ). (Дәретің бұзылmas, бізben бір болсаң түрінде әжуа мағынада да келеді).*

ДӘРЕТИН КӨМГЕН МЫСЫҚТАЙ ЖА-МАНДЫҒЫН БҮГІЛ ҚАЛДЫ, жасырып қалды. Қасболат дәретін көмген мысықтай өткен кінәсінің бетін бүркей салды (Т. А.).

ДӘРКҮМӘНЫН КЕТИРДІ [ШЕШТИ] *Ешбір шубә қалдырымады деген мағынада. («Дәр» дегенинің о бастағы тікелей мағынасы «бәлшек», «титтей белек». «Малдың бір белегі» дегенді қыргыз тілінде «малдың бір даары» дейді). Қерсетеши жылы шырайынды, көңлімдегі дәркүмәнымды кетірши (М. Ә.). Мен-дагы жүргенім жоқ маңдан қүсіп, Айттым, балам, басыңа мейірім түсіп, Ертең ерте мысынмен дайын болып, Қоңлінің дәркүмәнын алшы шешін (Абай).*

ДӘРМЕН БОЛДЫ ҚУШ-ҚУАТ, ТІРЕК БОЛДЫ. Сөүірдің әрбір күні дертке дәрмен, Құдайым дәрмен бол деп етер пәрмен. Бір малы шаруаның екеу болып, Қыстаудан ел шыгады алуан-алуан. Күлісіп,

құшақтасып әзіл етер, Әйелдер көш жөнлөтіп кейін қалған (Ы. А.).

ДЭРМЕН ЕТТИ д и а л. *Қуат тұты.* Екі баласынан айрылғалы көп жыл болды, қайбір *дәрмен етер* жалғыз баласы бар (К. орда., Жал.). Зенбірекшілер асылып таңқіге мінгендеге, Баян Фроловты сүйемелде, тіктеліп отыруына *дәрмен етти* (Ә. Н.).

ДЭРМЕН ЖОҚ ШАМА, *куш-қуат қалмады.* Оның құзгаларға *дәрмені жоқ*, тек саусақтарының, басыға ғана қыбырлайды (Ә. Ә.).

ДЭРІ БОЛДЫ *Бұлданды, әлдеқандай етті.* Малы жоқ ногайлышың беретүғын. Неге *дәрі қылайын* өңшеш масты (ҚҚБС). Иттің борғы *дәрі болса*, дарияға тышады (Мақал).

ДЭРІП ҚЫЛДЫ *Мақтады, мадақтады.* Ел босқа айтады екен *дәріп қылып*, Келіп ем қайтарар деп қарыңқ қылып. Сондағы бар алғаным тоғыз қара, Орнынан тұрғызбадың арық қылып (Ш. Қар.).

ДЭС ӨҮЕЛІ д и а л. *Ең алдымен. Мұнда дәс әзелі* келген ногайлар аталарымыздың аты болған (Жам., Св.).

ДӘТІ БЕРИК ШЫДАМДЫ; *көңілі шімірікпей, қаталдықпен шыдан қалатын кісі туралы айттылады.* Сымбатты, оқтай тұзу бойын мінсіз, Бұл жақта сенде-ақ көрдім мұндағы көрік. Аспанға бой созасың, үндемейсін, Текаппар, жалғыз есken, *дәтік берік!* (С. С.).

ДӘТІ [ШЫДАМЫ] ЖЕТПЕДІ [ЖЕТТИ] *Шыдамады, төзімі таусылды, көңілі дауаламады.* Оған қарауға өзге жүрттың дәті жетпей, назары сынып, сазарып сұлқұтүр (Т. А.).

ДӘУДЕ БОЛСА *Әйтсе де, қайтсе де, сір.* Дәу де болса шолақ белсенділердің біреуінің мінген аты ғой, қаңғырып жүрген! (Ф. М.)— Қалай оқиды екен, ол жағын білмейсіз бе? — деп сұрады Жакыпбек, дәу де болса, жаңағы екі тентексің ғой деп ойлап... (М. И.).

ДӘУЛЕТ БІТТИ [ҚОНДЫ] *Бақ қонды, байлық бітті.* Дәулет бітсе жаманға, Сәлем берер жеңменен. Бір өзің қайда бара-сың Адамсыз халық, елменен (М. Сұл.). Байлар, олар өздері де бір күн болса да, дәулет қонып, дүниенің жарымы қолында тұр (Абай).

ДӘУЛЕТКЕ ЖЕТТИ *Қолы жүрді, байыры, тұрмысы көтерілді.* Уайым аз, үміт — көп, Ет ауырмас бейнетке, Бүгін-ертең жетем деп, Қөнілге алған дәулетке (Абай).

ДӘУЛЕТ КЕТТИ [ҚАШТА], ТАЙДЫ, КӨШТИ, ҚАЙТТА] *Бақ тайды, байлық кетті.* Дәулет кетін біреуден, Біреуге жана қонады. Нала болып біреулар, Біреулар риза болады (М. Сұл.). Дәулет көшип біреуден, Біреуге қонар жанаңдан (М. Сұл.). Бейілі кеткен жігіттен, Еш береке бол-

майды. *Дәулеті қашқан жігітке, Береке келіп қонбайды* (Ш. Қар.). Құрсағы құшақ байлардан, *Дәулет таймас деменіз.* Жарлы байга тәң келіп, Жайлауға жарыса көшпес деменіз (Б. Қ.). Қалыпты қыздын колы шолақ болып, Ісін істеп ас жеуге олақ болып. Кесір болып бұл ісі *дәулет қайтып*, Ақырында бай өлді харап болып (М. Б.).

ДӘУЛЕТКЕ МАС БОЛДЫ *Байлыққа масаттанды, кекірейді, терісіне сыймады.* Дәулетке мас бол кейбіреу, Көтеріліп есірген. Мениң артық малым деп, Салтаннынның сөнім деп, Мақтап қағып Ісінген (М. Сұл.).

ДӘУЛЕТ ҚҰСЫ *Байлық, бақыт.* Шалдың бір әйелі, екі баласы, бір дәулет құсы болыпты (Қ.Е.).

ДӘУЛЕТІ АСТЫ *О* **ДӘУЛЕТІ СУДАЙ ТАСЫДЫ** *Мыңғырган байлық, көл-көсір молишилық туралы айттылады.* Ағын жеңең, ақылың жаннан асар, Сарыны алсаң, дәулетің судай тасар. Егерде қызыл жеміс алып жесен, Үргашыда жан болмас сенин кашар (Абай). *Дәулеті асқан,* Ері арыстан, Әділдігі — қасқа жол (Б. Қ.).

ДӘУЛЕТИ БАСЫНА КЕЛДІ *Багы басына конды.* Түсім бе деп қорқамын, Распа, қалқам, көргенім, *Басыма келді дәулетім*, Патшалық сәулетім (М3).

ДӘУЛЕТИНЕ СӘҮЛЕТИ САЙ *Төрт тұлға сай, төрт жағы құбыла.* Дәулетке сәүлет сай. Мәдениет үйіміз, мектебіміз, магазиндеріміз қаладағыдан бір кем емес (Б. Ж.).

ДӘУЛЕТИ ШАЙҚАЛДЫ *Тұрмысы нашарлады, басынан багы тайды, жұтап қалды.* «Оның бұрынғы малы қайда?» деп Мұрат әркімнен сұрап көріп еді, ... біреулері «қазақтың жұт дейтін болада, шырагыт, бөрі-қарсыы бар. Дәрекенінде дәулеті шайқалды» — деді (Т. А.).

ДӘҮРЕН КЕШТИ [СҮРДІ] *Кезінде билеп-тестеп қалды, үстемдігін жүргізді, жақсы өмір сүрді, рақат тұрмыста болды.* («Дәүрен» — араб сөзі, уақыт, өмір деген мағынада). Құшікбайдың кім екендігін, басынан қандай дәүрен кешкендейгін әріберін етіп жүрген керуенинің кебі білуші еді (М. Э.).

ДӘҮРЕНІ ЖЕТТИ *Заманы келді.* Шырагым, енді сенің дәүренің, заманың жетті, соган лайық өрекет иесі бол (А.Ә.).

ДӘҮРЕНІ ӨТТИ *Басынан жақсы күні тайды.* Заманым етті басынан, Дәүренің етті басынан, Бұл не деген іс болды?.. (С. С.). Фани: *Дәүрені етіп,* күйреуге айналғандар жанталасуда (Ш. Х.). Бурыл толқын көбік бүркіратып, Құмды үйіріп тауға, тасқа ұғран. *Дәүрені етіп,* оның ызғары бітіп, Қемейіне кесе тас тұрган (Б. Қ.).

ДӘҮІР АЙНАЛДЫРДЫ д и н и. *Ислам дініндегілердің, ұғымы бойынша өлікті*

жерлемес бұрын күнәдан арылту мағынасында қолданылады.

ДӘҮІРІ ЖҮРДІ Билік қолында болды; айтқаның істетті, заманы келді... Сайдалының дәуірі жүріп, айтқаны келіп тұрганда, төменгі Қарауылдың адамдары біре бас қосыс болыпты (ШС).

ДӘҮІРІНЕ САЛДЫ діні. Ақыретіне салды, өлгенде таратып беретін нәрселері ретінде қарады. Содан тұрып, «ендеше өз обалың өзіңе, бір жақын адамың мерт болса, дәуіріне саласың ба?» дегені гой (А. Н.).

ДӘҮІТ БАС Қішкене бас. (Дәуіт пен биесау бір жәндік; басы қішкене болады; әддете тұлпар атты мақтағанда етсіз қішкене басты бол келетінін бөліп айтады). Дәуіт бас, қамыс құлак, қуарған жақ (І. Ж.).

ДӘҮІТТИҢ ҚОРЖЫНЫНДАЙ Діни үгымда уш пайғамбардың (Сулеймен, Мұса, Дәуіт) уш заты (жүзік, аса, қоржын) кереметке ие болған. Ол тастың Сулейменнің жүзігіндегі, Мұсаның аласындаид, Дәуіттің қоржынында қасиеті бар (КЕ).

ДЕГБІР ТАППАДЫ [ТҮТПАДЫ] Қөңіл-тұнышымады, тағат қылмады. Таланған құлышында көргенше дегбір таппаған ол (Жандос) әкесіне... еріп барса, оң жақ санының қоң еті үніреп ойылып қапты (С. М.).— Біз қателескен жоқ сияқтымыз,— деген Сейілбектің сезіне дең қоймай, саудагер қашан ұстаганға дейін Кузьменко дегбір таппаған (К. Т.).

ДЕГБІРІ ЖОҚ [ҚАЛМАДЫ] ◎ ДЕГБІРІ ҚАШТАЫ [КЕТТІ, ҰШТАЫ] Шыдамсыз, тағатсыз; асып-сасулы, қорықты, үрлейледі. Бір қатын үйден шыкты қауап басып, Асығып дегбірі жоқ асып-сасып. Жүсіп айтты қатынға: шақыры да, Қөрейін жалғызынды болса нәсіп (А. А. К.). Төзіміміз таусылып, дегбіріміз кеткенімен, директордың кас-қабагына қарап үн-түнсіз түйелі адамды күттік. Омбы қарды кешіп, қалбақтарап, ол да жетті-ау әйтеуір (С. Мәу.). Шымкентте тұратын қайнағасының «шықтым» деген телеграммасын алышымен-ақ оның дегбірі ушып, қауағары кетіп қалды (Ә. С.). Айқай көтеріліп бара жатқан соң, ас іесі Беклембеттің дегбірі қашқандай болып, өні сурланғанда отырып қалды (Ф. С.).

ДЕГЕН ҚАРА ҚАСҚА ЖАРЛЫ Майдайында қарасы жоқ нағыз кедей. Сорлы шаш қара қасқа деген жарлы, Қөрмеген өмірінде бір де малы. Қақтығын бір-біріне тілерсегі, Қысты күн отын ала ағаш барды (С. К.).

ДЕГЕН ҚОЖА БІЛМЕСТІН ӨЗІ Ешкімге білдірмей жұмысын бітіретін кісі.

ДЕГЕН САРАН БАЙ Нағыз сараңның өзі. Шық бермес Шығайбай... заманың деген сараң байы; өзі тойса да, көзі тоймайтын бай екен (КЕ).

ДЕГЕНІ БОЛДЫ Айтқаны болды; ойлаганы орындалды, көңілдегісі болды. Тәңірберген өзіңің дегені боларын біліп, жылтыр қара мұртын сипаң, насағтанып күлімсірей тусти (Ә. Н.).

ДЕГЕНІ ЕМ БОЛАДЫ «Тұп» деген түкіргі әдірі болды, айтқаны дауа болды; аузынан шыққан сөзі орындалды. Жалпы қазақ баласын тегіс жисақ, Тезектің мына отырған жемі емес пе? Қара қазақ балпылдаш кеп сөйлейсің, Тезектің бір дегені емес пе? (С. А.).

ДЕГЕНІНЕ БАҚЫЛ ЕТКІЗДІ Айтқанына қендеріді, дегенін істетті. Конгісі келген рулады ақылмен қендеріді, ал көнгісі келмегендерін қос шоқпарын бірдей сілтеп, қан-жоса етіп, күшпен дегеніне бақыл еткізеді (І. Е.).

ДЕГЕНІНЕ ЖЕТТИ Мақсаты орындалды. Арыстан тұған Исадай, Дегеніне жете алмай, Арманда етіп кетті деп, Олардың кегін алұра (М. Ф.). Сілкінеді қолда тұрып кетейін деп, Ойлаған мақсатына жетейін деп. Жолдан шыққан зағым мен дұшшандарды, Қаһар қылып дегеніне жетейін деп (М. К.).

ДЕГЕНІНЕ КЕЛТІРДІ Айтқанына келтіріп істетті, қөңілдегісін орындаатты. Дегеніне келтіріп, Есебін тапқан қиыннан. Дауасыз науқас кез болды, Көз тиді ме екен жиыннан (А. А. К.).

ДЕГЕНІНЕ ҚӨНДІ Айтқанына бой сұнды, лажсыз қөнді; келісті. Балықшылар әрі-бери толқып, ақыр аяғында Тентек-Содырың дегеніне қөнәйік деген пәтүага келді (Ә. Н.).

ДЕГЕНІНЕШ ШЫҚТЫ Айтқанынан шығы, ырқынан сырт кетпеді. Өлбі заті жуас кісі. Үй ішіне билігі жүре бермейді. Биыл да қызы мен кемпірінің дегенінен шыға алмай, ыссы түскенше теңіз жага сында отырып қалды (Ә. Н.).

ДЕГІШПЕ ӘҢГІМЕ ді а л. Жай, анауына жайындағы әңгіме. Ал сендердің дегішле әңгімелерің біті гой (К. Орда., Арап.).

ДЕДЕК ҚАҚТЫ ◎ ДЕДЕКТЕП КЕЛЕДІ 1. Зыр жүргірді, алды-артына қара-мастан зытты. Мен заводқа жақындағы бергенімде, еңгезердей біреу дедек қағып кетіп бара жатты (ЛЖ). Кеп қойда бір жағу жүр дедек қағып, Иті бар жетектеген шынжыр тағып. Соңша қойға мен ие болмас едім, Жүргенін таңырқаймын қалай бағып (С. Ә.). 2. Қорқып қалтыйрады. Бармаймын деп мен айтсам бесек қақттын, Әуе пірің келгенінен соң дедек қақтың (КӘ). Файна асықкан үстінен асығып, тәлтіректеп, дедектеп келеді (С. С.).

ДЕЙІНДЕ ОТЫРДЫ ді а л. Ықпалында болды. Сен оның дейінде отырысқы (Кекш., Қ. ту).

ДЕЛДАЛ БОЛДЫ Арада жүріп екі жақты бітістірді.

ДЕЛЕБЕСІ ҚОЗДЫ Арқасы қозды; кеу-кеуге еріп қызды, көтерілді, желікті. Делебем қозын кетті дүбір көріп, Алайын мен де біраз жорта желіп (М. Эл.). Делебесі қозған қаракер... дәңгелеумен көліп қарақшыны айналды (Ф. С.).

ДЕМБЕЛ [ДЕМБЕЛШІ] ДЕНЕЛІ Орта бойлы толықша келген адам. Менің көршім — Академияның биология институтының ғылыми қызыметкері Михаил Михайлович Самосенко — дембел беленелі жалпақ, бет, ет-жәнді жігіт (Ж. Ж.).

ДЕМ БЕРДІ 1. Демеді, сүйемелдеді, күш-құат беріп кеттермеледі. Бұлардан көңіл суып, қызыл тозып, Таза жүрек нәпсімді менгеріп ең. Нәпсіме жүргімді сұltан қылыш, Тоқтатып ез бойыма дәм беріп ем (Ә. Тән.). **2.** Еліртті, қайрап салды, айдал салды. Оразбайларға астыртын дәм беріп отыратын ездерінің де арам саясаты бар-ды (М. Э.).

ДЕМНІҢ АРАСЫНДА Жылдам, лезде, тез арада, көзді ашып-жұмғанша, қас пен көздің арасында. Кемпір мен Қадиша демнің арасында әкей-үкей болды да қалды (А. Т.).

ДЕМ САЛДЫ діни. Аурұ кісіні қо-жа-молдага ушкіртті. Молданы тезірек шақырып, дәм салдырмаса болмас,— деп еді, бала жастықтан басын жұлып алыш, міңгірлеп басын шайқап қолын сілтеді (Б. Тұр.).

ДЕМ ҰРДЫ д і а л. Жын ұрды, жынданды. Дем ұрган ба езінді, тегі, күле бөресіп? (Алм., Жам.).

ДЕМИ БІТКЕНШЕ Өмірінің соңына дейін (өлгеше). Қасық қаның қалғанша, соңғы демің біткенше, күшінді отаныңа берген Нұрсұлан жолдас, сені елің де ұмытпайды (Ф. М.).

ДЕМИНЕ [КЕУДЕСІНЕ] НАН ПІСТИ Өр көкіректік істеді; мақтапын ісіп-кепті, паңсынды, ешкімді менсінбеді; жетісіп шалқып отырды.— Осында деміне нан піскендер әр жерден-ақ шығып жур (С. Ад.). Келерсін деп жөнен, Қөрсетермін көзінде Нан пісіп тұрган деміңе (К.В.).

ДЕМИ ОТ БОЛДЫ Құйіл-жанды, ыстығы бетті шарлыбы. Демің жалын от болыш, Қозім атқан оқ болыш, Бір сілтесем талай бас, Домалады жоқ болыш (Б. К.).

ДЕНЕ БІТІМІ Тұла бойы, тұлғасы, жаратылыс қалпы (АС). Не ушін десен, дүниеде жүргенде туысың, есуң, тоюың, ашыгуың, қайғың, қазан, дene бітімің, шыққан жерін — бәрі бірдей (Абай).

ДЕНЕСІ ТҮРШІКТІ [ШОШЫДЫ] Тәбе шашы тік тұрды, аза бойы тітіркенді. Түбінде қарақшының тұрдын тосып, Бәйгенді алушы едім талай қосып. Алдыңғы ат баран емес, қылаң дейді, Сол жерде тұра алмадым денем шошып (А. Қор.). Түсіп жатқан оқтап сол екі орта қарының көпірши бүркүрауын көргенде бір

секундтай Павлоның денесі түршігіп кетті (Ә. Қ.). Қасқамның төбесіне дөл төгілген, Жаңбырдың моншак-моншақ тамшылары. Тәмен қарай зымырап пәрменімен, Денемді түршіктірді, шымшылады (Т. Б.).

ДЕН ҚОЙДЫ Назар аударды, ықылас қойды; ілтират көрсетті, көңіл бөлді; бой ұрды. Қөшшілік Сармалланың сезін үлжел ықыласпен, аса дән қойып тыңдағандай болды (М. Э.). Жоқ, онысина мен сәмбеймін, анық, ақиқат көзі жетіп, дән қойып, үйш сенбейді (Абай).

ДЕН ТАРТТЫ Iш тартты, iш үұрды. Төремен оязы бір, жері тақау Сарманов чиновниктің айтуынша Оразбайда бұл төреге қарай ерекше дән тартқан бір сыр бар бол шықты (М. Э.).

ДЕНІ САУ [ТАЗА] 1. Аурұ емес, он екі мүшесі аман, тәні сау. Бір залалсыз момынды аурұ қылыш, қор қылады екен. Кейбір ұры, залымыңді денин сау қылады екен (Абай). Денин саудың — тәні сау (Мақал). 2. Жаны, көңілі ақ. Дениң таза болмаса, тіл тазасы не керек (ШС).

ДЕНІ ТЕТИК Сырқаты тәгүір. Магаш қала жайын кеп естіп, Әбіштің дени тетік көздерінде өз аузынан да кеп ұрынған еді. Өтегелдік Алматының бақша жайын баян етті (М. Э.).

ДЕР КЕЗІНДЕ [ШАҒЫНДА] ① **ДЕР КЕЗ [ШАҚ]** Дәл мезілінде, нағыз өз үақытында. Біз болсақ кеше дер кезінде Есболат Қарасуына жетіп қондық. Түн бойы айтай салып, атой беріп белгі де жасадық (М. Э.). Мына қызы — кедейдің қызы. Дер шағында оқуға түскен, оқырлық жағдайы толық (С. М.). Адамбек [Қойшыбайға]: жұмыстың дер кезі ғой, көлік артыла ма, шырагым (Ф. Мұс.).

ДЕРТ БАСТЫ Уайым жеді, қайғырды. Сексенде селкілдетіп бір дерт басып, Ба-сынды игере алмай ырақтасың (К. Э.).

ДЕРТКЕ ДАУА [ЕМ, ДЭРМЕН] Жанға, аурұ-сырқауға шипа болды. Дертке дауа ізделеген, Тірліктен күдер үзбеген (Д. Б.). Оның алма сілденген беттері, Ұшықтырды, дертке дауа етпеді. Қатты қысып құшақтасып тұрғаның Жатсан-тұрсаң еш ойынан кетпеді (Б. Қ.). Сен едің сарғайғанда дергіме ем, Өзіме өле-өлгеше біліп ем тен (Б. К.). Ақ қылаң жылқы жай тартауды деп, ақ биенің стүті, ақ байталдың еті дертке дәрмен болады деп сенетін (С. С.).

ДЕРТКЕ ДЕРТ ҚОСТЫ Ауруга аурұ үстеді; қайғыға қайғы жамады. Надан бақсы-балгерлер емдеймін деп қазак халқының дертіне дертке қосқаннан басқа еш нәрсе істей алмады (А. Бис.).

ДЕРТКЕ ҚОЗҒАДЫ 1. Аурұры қүшейді. 2. Уайымы үдеді, шері қүшейді. Қозғалған дертке Өршіген өртке, Мын да бір дауа, Тозды шеп (Б. К.).

ДЕРТТИ БОЛДЫ 1. Ауруга шалдықты. Осы бала дертті болды, жазылары екі

ұдай (АТ). 2. Шерлі болды. Жаны ашыр жалғыз-жарым, ағайындар, Олар да құтын құйып пайдаланды, Қайғылы талай қыздар дергі болып, Өмірі қыска болып үзармады (КСХӘ).

ДЕРТІ АРТАДЫ Уайымы, шері күшінді. Батаңды бер, жан ата, Шөберен сырны сарқады. Егер бата бермесең, Шөберен шердің құлы боп, Құн санаң дергі артады (Д. Б.).

ДЕРТИНЕ КҮЙДІ Уайымады, қайғысина өргенди. Қоймады дергің күйіндірмей, Не салсан да тартамын (Абай).

ДЕРТИН ҚАШЫРДЫ Сауыктырды, сырқаттан жазды. Қенілің сұнын ішсеп ашылады, Дененде бар дергіңді қашырапады. Өксіген оттай жаныш жануарлар, Өзеннен рақат тауыш басылады (Ы. А.).

ДЕС БЕРГЕНДЕ Жол болғанда, құдай оңдаганда. Құдайдың дес берісінде, қара несер тәтіп берсе, сондаға ерт басылады (С. Ш.).

ДЕС БЕРДІ Ырық берді, айтқанға көнді, сөзге құлақ асты, бой сұнды. Құш коллективе еңбекте, Еңбекке дес бермекте, Шығамыз біз майданға, Еңбек жауын жеңбекке (С. С.). Таза құс талпынбай-ақ аштан елсін, Жем ізделпір жемтікке шағыланша, Деп ойнаң ез нәпсіме дес беріл ем, Жас құнде қызылға қол көп сермен (А. Қор.).

ДЕС БЕРМЕДІ [БОЛМАДЫ] 1. Жол (кезек) бермейді, теңдік бермейді. («Дес» — парсы сөзі, күш, қуат магынасында). Айлық істі сағаттық іс көрмеген, Басқага тайталаста дес бермеген (Ш. Қош.). Өзім де басқа шауып, тексек өрлемеді. Казакша кара сөзге дес бермейді. Еңбекімді білдерлік еш адам жоқ, Түбінде тыныш жургенді теріс көрмедин (Абай). 2. Бұйырмады, кезінкепеді, орындалмады. Бақ қонбайтын жігітке, Іздегені дес болмас (ШС.).

ДЕСТЕЛЕП СОҚТЫ ди а л. Бірінің артынан бірін айтты, үсті-үстіне төпеледі. Алданазар өнгімені дестелеп соғып отыр (Қ. орда, Арап.).

ДЕС ТИДІ Есесін, теңдігін алды. Өміріне ақ патшаның амал қанша! Алтыс үй айдалада жатыр аңша. Дарига, дес тиер күн келер ме екен, Етер ек сан етінді борша-борша (ҚӘ.).

ДИДАР ҚОСТЫ Жүздесті, кезікті, жолықты. Жүзінді көрген құмар сүйінемін, Көргенше дидар қосып қүйінемін, Сыншының кезден таса болғаннан соң, Мас болыш, арманда боп илемін (А. Қор.).

ДИДАРЫНА ТОЙМАДЫ Жұзіне қаруадан тоймады, аса құмар болды. Бір сағаттай көрмесем Дидарына тоймаган (ҚЖ.).

ДИХАН ТЫШСЫН! ◉ ДИХАН ДАРЫСЫН! Егінің өнімді болсын, береке болсын деген магынада егіншилерге, жер

айдаушыларға айтылатын тілек. («Дихан» — парсы сөзі: о бастағы мифологиялық мағынасы — «жер атасы». Орта Азия халықтарында ертеде жерге бай ақсусиек, алпауытты «дихан» деген, бертінде бұл сөз «қара шаруа» мағынасына ие болған).

ДОБАЛДАЙ [ВІЛЕУДЕЙ, КУПТЕЙ] БОЛДЫ Ісінді, ісініп-қабынды. (Бұл фраза, кебіне «көз» сөзімен байланысты айтылады. «Добал» — балшықтан істелген қабырга жар, парсы тілінен алғынан «дуал» дегенин шыққан болу керек). Бозжанов келді. Оның сол қолы добалдай болып ісіп кетіпти. — Ей, сенің қолыңа не болған? — дедім. — Кеше кешке бұршақтай минаяның жаңқасы тиіл, соның кесепаты мой (В. Мом.).

ДОДАҒА ТҮСТІ 1. Қекпаршылардың қалың үйірлген тобына кірді. («Дода» — «үйірлген тол», шаршы толтың ортасынан додага түсін қекпарды шығарушы күшті, тәсілдік жігітті қазақ «шабандоз» дейді). Қекпар жақтан манағы «ағарандап» жүрген арық боз бала шауып келеді. Сөзін енгітіп зорға айтады. Қекпар додага туцинти (ЛЖ). 2. Талауға салды, жан-жаққа сүрді.

ДОЗАҚТАН ӨТІП КЕЛГЕНДЕЙ Ажаз аузынан қайтып оралғандай.

ДОҚ ҚЫЛДЫ Сес көрсетті, айбат көрсетті, дөң айбат қылды. («Дохт» — парсыша, қабілет, күш; жек көру, ұнатпау).

ДОЛДАНЫП, К...ИН ЖҰЛДЫ Долданып, көң беттенді.

ДОМАЛАҚ АРЫЗ [ХАТ] Біреудің үстінен жасалған шағым; жасырын хат. Советтік баспасөзін бетінде домалақ арызға орын жоқ (ЛЖ.).

ДОМ БОП ЖАРАҒАН Жұп-жұмыр болып семірген, семіріп қуйіне келген. Құнанбайдың астында шұбалан құйрық торы аты бар. Дом боп жарап алған есік пен төрдей үзын торы ат келденең тұр (М. Ә.).

ДОРБА САҚАЛ Қауқиған сақал. Енді, міне, әбден бабына келген теке сақал, дорба сақал қара, сары, қызыл шырайлы шалдар тіс шұқысып, кекіріп койып отыр (М. Сұн.).

ДОС-ДҮШПАНЫ КУЛДІ Мазақ етті, табалады. Ата-анаңын зарлатып, Бір қыз үшін кетті деп, Дос-дүшпаның кулмей же? (ҚЖ.).

ДОС ЕГІЗ, ДҮШПАН СЕГІЗ Досынан дүшпаның кеп деген үгымда айтылады.

ДОСЫНА БІР ҚЫЛЫМ Жора-жолдастына бір қалыпты. Досына бір қылым, Дүшпанына жұз мың түрлі амалдым («Шайыр...»).

ДОСЫ СҮЙНІП, ДҮШПАНЫ КҮЙИНДІ Қызықты, қуанышты өмір сурді. Екеуің адал некемен қосылып, өмірді рақатта

өткізегеріндер. Осындай зор мәртебеде до-
сың, сүйініп, дұшпаның, күйінер (КЕ).

ДӨНЕН ҚЫМЫЗ Торт күн тұрып ашы-
ған қымыз. Тай қымыз, құнан қымыз,
дөнен қымыз. Тен-тендей қара нарга са-
баны арқан (Н. А.).

ДӨН АЙВАТ КӨРСЕТТИ Сырттай, сырт
керінісімен айбар, қыр көрсетіп, уркіте,
шошыта келді.

ДӨН АЙНАЛМАЙ Қепке бармай, ұза-
май. қыр аспай. Бір көрмеге тәп-тәтті,
Қазаны мен қалбанды. Дөң айналмай ант
атты, Буксіп, бықсып ар жағы (Абай).

ДӨНГЕЛЕК ЖҰЗДІ Бет-әлпеті ғома-
лағтау деген мағынада. Мәнзиғаның ау-
лы жеткізбей-ақ қойды. Осы сәтке бидай
өнді, дөңгелек жұзді Мәнзиға көз алдына
елестейді (ЛЖ).

ДӨНГЕЛЕК ШАРУА Орташа әл-ауқа-
ты бар адам. Беркімбай женіл үйір жыл-
қысы, бес-алты сиыр, отыз шамалы
қой-ешкі тұяғы бар дөңгелек шаруа бола-
тын (С. О.).

ДӘП ҚЕЛЕДІ Дәл, сәйкес (сай) келеді;
шамалас келеді. Ерлігім ерлігіне дәп ке-
леді, Байлышына байлышым еп келеді
(Жамбыл).

ДӘП ТИДІ Нысанага дәл тиді, тап кел-
ді. Тоқтама женел! Женеле бер! — деп
Абай атына қамшы баса берді. Қарабас
өз ішінен: «Мына балага Байдалы сезі
дәп тиді-ay! Ширығып келе жатқаны сол-
ау!» — деп ойлаған (М. Э.).

ДӘП ТҮСТІ 1. Дәл түсті. Аспалы шам-
ның жарығы дәп түскен қызыдың дөңгелек
жүзіндеңі үлкен мені Әбілбекже кәдімгі
қүнде көріп жүрген таныс адамның менің
дай (Х. Е.). 2. Устінен түсті.

ДУА ҚОНДЫ Бұл жерде киелі, аса
қасиетті деген үгымда айғылып тұр. Үш
арыс Ысты деген ел емес пе? Үш жұз
айналасы жер емес пе? Дулаттай дуа
қонған болмаса да, Сенімен Албан, Суан
тәң емес пе? (Айттыс).

ДУА ҚЫЛДЫ кене. Жақсы тілек ті-
леп бата оқыды.

ДУАЛЫ АУЫЗ Айтқаның екі етпей-
тін, беделді кісі туралы айттылады. Мен
жырлайын, Сөзде қалау болмасын, Шы-
нықтыра шыңдайын. Дуалы ауыз сез-
табар, Құлашымды жазайын (Н. Б.).

ДУАНА АЙТТЫ д и а л. Хабар айтты,
жар шақырды. Биыл дуана айту керек.
Ертең болатын жиналышқа бүгін дуана
айту керек (Жамб., Тал.).

ДУАСЫ ДАРЫМАЙДЫ Сиқыры отпей-
ді. Корғаның сыртында тұрып қыз бен
молданы дуалай бастайды, бірақ қызының
оқуы басым болып, торы аттың (қатыны-
ның) дуасы дарымайды (КЕ).

ДУАСЫЗ АУЫЗ Берекесіз сезді, көкі-
ме; бәзуалы сезі жоқ адам. Өз басынды

білмеймін, ал әкенді көріп едім... Пакыр
көптірме болатын. Қызыл сезді желге
шашкан, дуасыз ауыздан нағыз өзі еді
гой,— деп қарт соғы қенкілдеп құлді
(Ә. Н.).

ДУАСЫ ТИДІ Бата-тілегінің қайыры
болды. Балама сол шалдың дуасы тиіп
әнерлі болды (АӘ).

ДУДАР ШАШ Қалың, үйпалақ шаш.
(Кей уақыт бүйра шаш, сең-сең басты да
«дудар шаш» дейді). «Әке-ау, әкем-ай,
әруағың атты гой» деп ышқына құңғрен-
ген таныс дауысты естігендеге, елті таңбаға
кезін қыса қарап, мең-зең болып отыран
дудар бас, толық қара жігіттің үйқысы
шайдай ашылды (С. Ад.).

ДУ ЕТЕ ТҮСТІ Беті үяттан, ибалық-
тан алауланып, қызыарып кетті. (Ішкі сезім
толқыны).— Қандай науқас!— деп, Ма-
ғыш бірінші рет Әбішке шашаш сұрақ
бергенде, жузі де қайтадан ду ете түсті
(М. Э.).

ДУШАР БОЛДЫ Кезіге кетті, тап бол-
ды. Дәл осы машиналар сигналдары,
шандары, қарбалас-әбігерлері орталықты
қым-құыт карбаласқа салып жатқан шақ-
та Айсұлу да үлкен кесірлі әбігер күйіне
душар болды (М. Э.). Иш-тисы тең
жаман, Қап-қара батпақ лай-ды. Оған
Душар болғандар Өкінішпен жылайды
(М. Сұл.).

ДҮФА АЙТТЫ [ҚЫЛДЫ, ОҚЫДЫ] Аллаға жаһынды, тілек тіледі (АС). Оны-
мен сезімді тазалықта кіргендігінді, көміл
қылаласынды көрсетіп, ішімнің сағтығын-
ның соңында халық көрер сыртынды да
пак етемін, һәм көзге көрінбейтін ағзала-
рымыда да пак етемін, бұл пактікің үстін-
де аллаға дуга айтамын деп әзірленесіз
(Абай). Үмітім бар сіздерден, Дуга қылыш
қойсаныз, Рақым айтып біздерге (Д. Б.).
Әмірде ойға түсіп кем-кетігін, Тулағыш
мінезің бар, жүрек, сенің. Сонда сенің
отында басатұғын, Осы өлең оқитуғын
дүғам менің (Абай).

ДҮҒАДА БОЛ Тілекtestіk ет, тілекtes
бол, бата қыл. Тым болмаса, жан ата,
Дүғада болып тұрыңыз (АТ). Мұратына
жеткір деп, Дүғада болып тұрсын-ай, Бес
уақыт намазда, Қөнілін маган бұрсын-ай
(БЖ).

ДҮҒАЙ СӘЛЕМ Көп-көп сәлем. Дүғай
сәлем жазамын Күйісбайға, Бермек бол-
ған айғырдың көзі қайда? (Абай). Сәлем
де менен барсаң дүғай-дүғай, Мен журмін
күігіңнен кешіп лай (ХӘ).

ДҮҒАСЫ ЖІБЕРМЕДІ д і н и. 1. Тіле-
ген тілегі қабыл болды. Шығып ең
амандасып келмес белгे, Оралып енерің-
мен қайттың елге, Тілеген ел дүғасы жі-
бермейді, Айналып ажық күстай, қондың
көлге (Ә. Тәң.). 2. Біреудің істеген, жаса-
ған ырым-жырымынан мерт болды.

ДҮҒАСЫНА КІРГІЗДІ д і н и. Әлген
кісіге тие берсін деп дүға, бата оқыды;

дүрга қылды, тие берсін дебі.— Жұрт сені өлді деп дүрасына кіргізіп жүр еді. Өзің о дүниеден келгеннен саумысың,— деді Көлен күліп (Ә. Н.).

ДҮШПАН КӨЗІ Басқа кісіге сыр бермег ушін алдарқата істелген әрекет. Құнанбай әнеу күні Базаралының сымбатын мактап, туысина сүйсінген еді. Бүгін кепке дүшпан көзі болса да, бүндайлық азamatқа аяныш керектігін айтты (М. Ә.).

ДҮШПАННЫҢ ОТЫН СӨНДІРДІ, ДОСТЫҢ ОТЫН ЖАҢДЫРДЫ Дүшпаның жүккетті, досына иегі көмек етті.

ДҮБІРГЕ ҚЫЗДЫ Дұман жарысқа елікті. Қерейін мен де толғанып, Келгенинші шаманың, Дүбірге қызған жүйріктей Қызыл түр тәр табаны (М. Сұл.).

ДҮЗГЕ ОТЫРДЫ ◎ СЫРТҚА ШЫҚТЫ

Дәрет сыйндырыды. Жылан, құрт ұрықтары тырнақ астындағы кірді панарайды, қолта дүзге отырганда жұғады (Е. О.).

ДҮЙІМ ЖҰРТ Шарши топ, күллі ҳалық, барлық ҳалық. («Дүйім» дегенін тікелей мағынасы — әр түрлі, неше алуан. «Әр түрлі, қосынды дәрі» дегенді қырғыз тілінде «дүйім дары» дейді). Жұрттың бөрінен көп жылаған — Қаламның. Бірақ, ол жылай отыра, қайғылы дүйім жұрттың бөрінен артық қайрат көрсетті (С. М.).

ДҮКЕНДІ БҰЗБАДЫ Өмір қызығының шырқын, салтанатын көтірмеді. Дүниеден үміт үзбегін, Дүкеніңді бұзбағын (БЖ).

ДҮКЕН [ӘҢГІМЕ-ДҮКЕН] ҚҰРДЫ Әңгімелесті, мәжіліс құрды. Сол аже бүгін тағы бақта отыр, Гүлі көп, сақсы мол жақта отыр. Өзіндегі аналардың қадымында, Әңгіме-дүкен құрып баптың отыр (Ж. М.). Қозыкем ойын ойнар, дүкен құрып, Ашуланса кетеді толтып бұзып (ККБС). Бақытты өмір кезінде, Бар әлемде тені жоқ, Бақытты бала туады, Бала мен егіз ұлы боп, Колхозданған ауылда, Жақсы жыр дүкен құрады (Жамбыл).

ДҮЛЕЙ КУШ Қөзсіз, топас қажыр-қайрат. Дүлей күшкө қарсы тұра алмай, әк жуын мәлдір жасы жауып талмаусырап жатқан «жас істі» тағы да бие сауым мезілі әурелей, аға сұлтан әлден уақытта орнынан тұрды (І. Е.).

ДҮНИЕ БАҚИ Өлген, өмірден откен деген мағынада. Ажал жетсе бәндеге, Дүние бақи болмақ жан (БЖ).

ДҮНИЕГЕ БОЙЫН АЛДЫРДЫ Дүниенің қызығына түсти, өз еркін дүниеге билетті. Қөп адам дүниеге бой алдырган, Бой алдырып, аяғын қөп шалдырган (Абай).

ДҮНИЕГЕ КЕЛДІ Туды, жаратылды, пайда болды. Иесінің дүниеге келгенін сездіретін ақырғы белгісі, томпиган бейіт аз уақытта жоғалмақ, із бітпек (М. Ә.).

ДҮНИЕГЕ КЕҢ ЖОМАРТ, пейілі кең. Отыз жасқа келгенде, Дүниеге кең едің, Отыз беске келгенде, Қара судың бетінде Шайқалыш ақсан сен едің (Б. Қ.).

ДҮНИЕГЕ КӨЗІ ТОЙМАҒАН ◎ ДҮНИЕГЕ ТОЙМАҒАН Қанағасызы, мешкей, обыр, тойымсыз. Ал, Қуреңбай, азamat, Алтын, күміс, жамбыны Қоржынға салып жинады. Дүниеге көзі тоймады, Тастайын десе қимады (Е. Қ.). Нәспін қарар талтың ба, Дүниеге тоймайтын. Бір шыны шай ішे алмай (Ш. Қ.).

ДҮНИЕДЕН ӨТТИ [КЕТТИ, ОЗДЫ, КӨШТІ, ЖӨНЕЛДІ, ҚАЙТТА] ◎ ДҮНИЕ САЛДЫ Өлді, қазага үшырады. Құс қонбас құла жапанды Жылай-жылай бір жалғыз Дүниеден өтти дегейсін (ҚЖ). Жас кетіп біреу дүниеден, Арт жаына калдырган, Өкесі мен шешесін. Картайып жетсе қазасы, Төлейді бала есесін (М. Сұл.). Семейден торт ат алдым бес жұз тенге, Тоймадың, екі көзім бұл жалғынға, Қөрмедин қатын-бала, ез үйімде, Мен көштім дүниеден енді арманда (Ш. Қ.). Құтылды сан қатерден қының-қыспак, Еңбегі жаңып еді тұра нұқсап. Қайран қамқор жөнелді дүниеден, Жеті жыл әйділдік қып тұрган үстап (Ә. Тәң.). Шырағымы, Әділжан, жас қалдың. Қелин алып, қызығынды да көре алмадым, мен бұл дүниеден озғалы жатырмын, адап сүт емген әйел ал (КЕ). Онаң соң қайта сезге келген де жоқ. Сол жерде Сарыбай да дүние салды (ҚКБС). Кейін тавы бір ет асымдай мезілі өткен соң, таңға тағаған кезде Дәркембай дүние салды (М. Ә.).

ДҮНИЕ ЕСІГІН АШТЫ Өмірге келді, тіршілік әлеміне енді. Туғанда дүние есігін ашады өлең, Өлеңмен жер қойнына кірер денес, Өмірдегі қызығын бөрі өлеңмен, Ойласаңшы, бос қақпай өлең-селең (Абай).

ДҮНИЕ ЕСІГІН ТЕУІП АШТЫ Бұл жерде ақын есқі өмір құрсауын бұзып шықты деп отыр. Есқі дүние есігін төүіп ашилп, Кіріл келді ол жүзінен жалын шашып (Қ. А.).

ДҮНИЕ ЖАЛҒАН [ФӘНИ] Дүние мәңгілік емес, тез өтеді деген мағынада.

ДҮНИЕ [ЖЕР] КЕЗДІ Әлемді шарла-ды. Коркыт жүрттап ақсан ақылды, алдағыны болжагыш адам екен. Ол бір жерде отырмай, үнемі дүние кезін, тіршіліктегі жақсы-жаманды көріп, салмақтап, сынап, байыбына жетіп, біліп жүрілті (КЕ).

ДҮНИЕ ҚОНЫЗ Дүниекор, пасың, малғор. Менің қайнұмының мылжың Дүйсен деген баласы бар гой. Қатынына жыбырлағаннан басқа істейтін адам сияқты бір мінезі, бір ісі жоқ. Жаннан ақсан дүние қоңыз (М. Ә.).

ДҮНИЕ ҚҰДЫ Мал-мұлілтің соңына түсти, көзі тоймады. Дүние құдым екіле-ніп, Ұстамақта кезеніп, Дүние қырын салмады, Ешбір бізге еміреніп (Б. Ө.).

ДҮНИЕНІ БІР ТЫЫН [ГА] САНАМАДЫ [ЕСЕЛ КӨРМЕДІ] ◎ ДҮНИЕНІ ТЫЫН ҚҰРЛЫ КӨРМЕДІ Мал-муліктің, бетінеге қаралады. Дүниені бір тыын есеп көрмей тұғыны, жомарттығы, әр түрлі белгісі бойында тұрмас па еді (Абай).

ДҮНИЕНІ ҚЕҢ САЛДЫ Емін-еркін дәурен сүрді. Бұз дүниені қең салып, Алтынды қамшы қолға алыш (КЖ).

ДҮНИЕНІ КӨРДІ Өмірдегі азы-тұщының дәмін татты. Әр жігіт дүниені көрғен артық, Дүниенеде не бар-жоғын сезгені артық. Түскендей аспан жерге іс болса да, Бел байлан, тауекел дең тезгені артық (А. Қор.).

ДҮНИЕНІ ҚАН САСЫТТЫ Ойран-тапыр қылды, қырып-жайды. Дәулет пен бақты қуып құнықкан, дүниені қан сасытып, тұвалы тоймай еткен, Ақсан (КЕ).

ДҮНИЕНІҢ АЗАВЫН [МАШАҚА-ТЫН, БЕЙНЕТИН] ТАРТТЫ [ШЕКТИ] Қорлық көрді. Мұндағы пенен Зарлыққа қосылар күнді болар ма, Дүниенің тарттым бейнетін, Түзелер ме екен келбетім (М3). Көл қылыш құйдым талай судай ағын, Сейлей көр өлмей тұрып, тіл мен жағым, Дүниенің машақатын шектім талай, Алмасын тіршілікте ердің бағын (Ш. Ж.).

ДҮНИЕНІҢ БОҒЫ к е н е. Мал-мулік, бүйім. (Бұз жерде дүние құған қылышты сынаи отырып айту бар). Мал басына бармаңдар, Ақырет қамын қармаңдар. Дүниенің боғы үшін, Сірә тілті азбандар (Ш. Қ.).

ДҮНИЕНІҢ ДӘМ-ТҰЗЫН ТАТТЫ ◎ ӨМІРДІҢ ДӘМИН ТАТТЫ [БІЛДІ] Біраз жерді аралады, өмірдің азы-тұщысын көрді. Мәдіне ези ескі дүниенің біраз дәмтұзын татып, сол көлемде қалыптастып қалған көзқараспен келсе де, жаңа заманға бар пигылымен разы (С. Ш.). Кейінірек өмір бағытының дәллін тата бастаған соң, қандай тілек болса да орындалатынына көзім жете бастаған соң, Анри Барбюсті керуге ете құмар болдым (С. Е.).

ДҮНИЕНІҢ ЖАРТЫСЫНДАЙ Өте улкен, зор. Қепірмен жүріп, дарияның ар жағына шықтым, ар жағында дүниенің жартысында тас бар екен (КЕ).

ДҮНИЕНІҢ ТОЗАҒЫ Өмірдің соры, тіршіліктің қорлығы. Атын шабан болса, жалғаның азабы, Алғаның жаман болса, дүниенің тозагы (ШС.).

ДҮНИЕНІҢ ТӨРТ БҮРЫШЫ Барлық злем, куллі жер жүзі. Бір күнде жас көңілін судай бастың, Тасқындарап кемерінен шалқып астың. Төрт бүрүшинин дүниенің, көрмей болжап, Киялмен көк қапысын барып аштың (Ш. Б.).

ДҮНИЕНІҢ ТҮТҚАСЫН ҰСТАП ТҮРДІ Болып-толды, билеп-тәстеді, дүниеге тірек болды. Сенсіз де таңым атып, тауығым шақырады. Дүниенің түтқасын ұстап

турған сен емессің. Палуан болмай-ақ қоидым (ЛЖ).

ДҮНИЕНІҢ ТІЛІН БІЛЕДІ Өмірдің сырын пайымдағыш, түсінігі мол, көреген кісі туралы айттылады. Оның себебі олар дүниенің тілін білді, мұндай болды (Абай). Қызы оқымысты, дүниенің тілін біледі (КЕ).

ДҮНИЕНІ [МАЛ-ЖАНДЫ] ТӘРІК ҚЫЛДЫ Дүниеден безді. Қаңғырып кетті жапанға, Тәрік қылып дүниені, Шыбын жанды қинаңды, Бір перзенттің дертінен (М3).

ДҮНИЕНІ ТЕПТІРДІ ◎ ДҮНИЕНІ ШАЙҚАП ӨТТІ [ШАЛҚЫТТЫ] Өмірдің той-дұманмен, қызық, тамашамен өткізді, рақат емір сүрді. Одан соң біздің елде Тайпақ еткен, Дүниені заманында шайқап еткен (ХЭ).

ДҮНИЕ [ӨМІР] ӨТТІ 1. Тіршілік емір артта қалды. Сізден дүние егілті! Мен де артынан кетейін (БЖ). 2. Дәурен кетті.

ДҮНИЕ ӨРТЕНІП БАРА ЖАТСА ДА... Қандай ауырлыққа, қынышилыққа тап болса да. Осы мінезін білген жұрт дүние өртеніп бара жатса да бұған жалынудың қойып алған (Т. А.).

ДҮНИЕ САРСАҢ Әуре, сергелдең, бос салдалис. Болатын дүние сарсаң тұған шақта, Өскемін отын — жастық, құм — құндақта; Жер теуіп темір екшем балға болған, Иленген тікен шенгел бұл құшақта (И. Ж.).

ДҮНИЕСІ ТАР Қөңілі алаң. Қозы Қерпеш дегенде дүниесі тар. Анда-санда болмаса, сейлеспейді, Жалғыз жатып Қозы үшін қылады зар (ҚКБС).

ДҮНИЕ — ШЫР АЙНАЛҒАН БІР ДӘҢГЕЛЕК Өзгермелі, құбылмалы дүние.

ДҮНЦ ЕТЕ ҚАЛДЫ Тез тарады, лезде жайылды (хабар, лақап туралы). Қекшета жақты шауыпты деген хабар келеңсі қуні-ақ бүкіл Сарыарқаға дүңг еткізі (И. Е.).

ДҮНЦ ЕТТИ Күтпеген жерден, туїдеген түскендей айтты салды. Галя ез ойымен алаң болып, қасындағы жігіттің сезін де ден қойып тыңдамады. Қенет Башек туїдеген түскендей: — Мен сени сүйемін,— деп дүңг еткізі (Т. А.).

ДҮНЦІ ЖҮРДІ Ди а л. Еппен жүрмедин, алды-артын байқамады, алтығып жүрді. Бәрі өздеріңен, дүңкі жүресіңдер (К. орда, Арап).

ДҮРДАРАЗ БОЛДЫ Араздасты. (Бірде тату, бірде араз жандардың сырттай өкпелесуі). Қеше қидаласып, біріне-бірі алыстан қамшы сермесіп, дүрдарараз болып жүрген Торғауыт пен Ногайбай бірігіп кетті (С. Тал.). Бірде тату, бірде араз, Боп жүргенде дүрдарараз (ХЭ).

ДҮРЕГЕ ЖЫҚТЫ ◎ ДҮРЕ СОҚТЫ Өлтіре үрды, сілейте сабады. (Дүре

парсы сөзі, бұрынғы уақытта шонжарлардың жазалыларды үршіп айыптайтын қамшысы; жаза кесігінің бір түрі). Өзінің туған сауырына, Келген соң кімді аясын, *Жығыл салар дүреге, Қызыққан соң параға* (Ш. Қ.). Ояз алғаш тақай берген күндерінен-ақ алдынан шыққан Қызыл Адым мен Шыңғыстын екі старшынына қолмақол *дүре соқызыпты* (М. Ә.). Жауап берген көктіге, Әлғи *дүре согады*. Бейнет шегіп талайы, *Жылаш кетіп барады* (Н. Б.). Боктаң, қорқытын, белмелеріне апарып шешіндіріп, жатқызын мылтықтың түбімен құйрықтарына *дүре салды* (С. С.).

ДУРМЕККЕ ЕРДІ [ЛЛЕСТИ] *Көпшілік-тің жетегінде кетті*. Қолдар бір жерден көтеріле бастады да, кебей-кебейе келіп, ақыры класта отыргандардың бері, тіпті білмейтіндері де *дурмекке еріп* кетті (М. И.). Мектепте кісі боласың, *Дүрмекке еріп дүрледе*, Мектепке берің бугін кеп, Оқисың, думан саласың (*Жамбыл*).

ДҮРРІ ЖАУҢАР СЫРҒА Асыл тасты сырга. («Дүрр» — парсыша інжу). *Дүррі жауңар сырғасын* Көтере алмай түр құлағы (*ҚЖ*).

ДҮРСЕ БАС САЛДЫ [ҰМТЫЛДЫ] ◎ *Дүрсे қоя берді* 1. Кенеттен тұра ұмтылды. Бала сайга түсे бергенде үршылар екі жағынан *дүрсе ұмтылды* (Қ.Е.). 2. *Жекіді, дауыс көтерді*. («Дүрсे» — парсы сөзі, шапшаш, тұра мағынасында). Дереу, іле-шала Абубо жолдас қыз-келіншектердің дегірін одам сайын қашырақ болыштар жерден тәсіл іздел, *дүрсе қоя бермесі* бар ма (С. Төл.). Омардың айттысы-ақ сол екен, жан-жағынан *дүрсе қоя берді* (С. Т.).

ДЫБЫС БЕРДІ *Дауыстады, дауыстап белгі берді*. Мен гой келген, — деді Андрей Шығанаңқа жақындаған соң дыбыс беріп (Ф. Мұс.). Қақпаның ар жағынан біреу келді, Құзетші сол екен деп дыбыс берді (Абай).

ДЫБЫСТАЙ АДАМ ди а л. Атақты адам, даңқты адам. Бұл Махамбеттің өзі дыбысты адамның бірі екен гой (Қ. орда, Арап).

ДЫҒЫРЫ МЕН ҰҒЫРЫН ШЫҒАРДЫ ◎ *Ұғырын шығарды* Берекесін алды, мазалады, шырқын кетірді. Алтын еді бір күнде, Ағаш болды тұғырын, Тилюсиз тентек төлеңгіт, *Шығарды* елдін ұрлықпен, *Дығыры мен ұғырын* (Д. Б.).

ДЫҚ САЛДЫ [ТУСІРДІ] *Көңілін қалдырыды*. Ақылын атаң саған айтпайтын ба еді: «Кой, балам, ұят кой, — деп, — жарбақтаған». *Дық салып қатарыңың көңіліне*, Өсектен олжаң қанша жинақтаған? (Айттыс).

ДЫМАҒЫҢ ШАҚ ПА? ди а л. Денің сау ма? (Шымк., Мак.).

ДЫМ АЛДЫ ◎ *Дымқыл тартты* Суланды, *дымқыл болды*.

ДЫМ БУРИКТІ *Су себеледі, жаңбыр сіркіреді*. Сұрғылт тұман дым бұрқіл, Барқыт бешпент сұлайды. Женіменек көз сүртіп, Сұрланып жігіт жылайды (Абай).

ДЫМ ТАТЫРМАДЫ *Ештең бермеді, аузына нәр салғызбады, талшық тістеткізбеді*. — Рақмет, қарақтарым, дұрыс екен талаптарын. Бұның қылығын өзім де жаратпадым. Мен оның кезін жоямын. *Дым татырмай* қорага байлаймын да қоямын (О. Ә.).

ДЫМЫ [ДІҢКЕСІ] ҚҰРЫДЫ 1. *Жүйкеледі, шаршады, сілесі қатты*. («Дым» деген сез «құрыды» дегенінен басқа «қалма», «жоқ» сөздерімен өзінің түбір қалпында да, тәуелді түрінде де тіркесе береді: дым қалмады, дымы қалмады т. б.). *Діңкесі құрып* — құр сұлдер, Екі иинін тыныстап, Дем берердей тұган жер Топырағын үстап (М. Әл.). Өнеугүні кегалға шығып, ауыл сыртында әдейі классикалық күрестің әдіс-айласын әбден *діңкем құрып* шаршаганша көрсеттім (ЛЖ). Ит жанды жау соңын өлемен көк жұлын боп, дымы құрып жатса да, әлі кектен, жерден соққылап түр оқпен үршіп (Ә. Ә.). Жауы жанынан табылған, жақындары жабылып *діңкесін құртқан* Омар сорлының құр қынжылып, сақалын жұлудан басқа не әлі бар? (С. Т.). 2. *Лажы таусылды*. Айтқанына иландыра алмай дымы құрыды (АТ). 3. *Бінтықты, сұктанды*. Жігіттің қызға *діңкесі құрып* отыр (АТ).

ДЫМЫН ШЫҒАРМАДЫ 1. *Үндемеді, аузын ашлады*. Не десе де дымын шығармауга бекіді (АТ). 2. *Үнін өшірді*. Өкімі жүріп тұрган кезде жұрттың дымын шығармай құрып жібере жаздады гой (АТ).

ДЫМЫҢ ШІНДЕДЕ БОЛСЫН *Үндеме, ешкімег айтпа*. Екеуіміз ғана білейік, дымың ішиңде болсын (АТ).

ДЫРДУМЕН ӨТТІ *Алаңсыз ойын-кулкі, айқай-шумен өтті*. Кийкей дөңнен-дәңгеге ыргуменен, *Өттіп-тая* көп уақыт дырдуменен, Не дермін қайран мезгіл қайрылышып көп, Сұраса өз етеуін бір күн менен (Ш. Мұк.).

ДІПЕР САЛДЫ *Маза, шырқын кетірді*, берекесін алды, әлек салды, тәбесіне әңгір таяқ ойнатты. Атаган адамдарды жеткізбей жатқан облыстық совхоз трест басшылығына да Строгов маза бермей дігер салды (М. Ә.).

ДІКЕН ҚАҚТЫ *Мазаны алып қыдынадады, қожаң-қоқаң етті*. Балуаны шешінен жаңа *дікен қақты*, «Кісінді шыгар» — деп-ақ бакты, Шыдамай шешінеге нелер балуан, Самай тер шекелдерен шып-шып ақты (І. Ж.).

ДІЛГІР БОЛДЫ *Өте зәру, мұқтаж болды*. Калған тұнып жер аспан, *Ділгір болдып* бір тілге. Зердей сұлу Зәравшан — Сенің күміс күлкің бе? (С. Мәу.).

ДІЛГІРЛІК СОРЫНА БЕЛДЕН БАТТЫ
Мұқтаждықта түсті, жоқтық-мұқтаждық азабын тартып отыр. Кедейлік жаңышын, ділгірлік сорына белден батып отырган жоқ-жітікке жаңы ашыды (Ф. М.).

ДІН АМАН *Теңіс аман, есен, сау, бүтін. «Дін аманмын, бармын, алаң болмасын! Осыны білдір!» — деді (Ж. Ж.).*

ДІН КҮТТІ *діни. Құдайға сыйынды, жолын құды. Сенен хандық кетті, Менен жыл қуған жастышқ кетті. Енді дін күтті, Жан бағатын уақыт жетті (Ш. Қ.).*

ДІН МҰСЫЛМАН АҒАЙЫН *діни. Күллі мұсылман жұрты, қауымы. Өлең ғылп ем өзеген, Мұны жырлап жазайын. Құлагың салып тыңдағын, Дін мұсылман ағайын (МЗ).*

ДІННЕҢ АЗДЫ *діни. «Құдай жолынан» безді деген мағынада.*

ДІННЕҢ [ДІНІ] БЕРІК **О** **ДІНІ ҚАТТЫ**
Өте қатал, қатығез адам. Ер қозы жүріп кетті қатты дінди, Шуылдан елі-жұрты салды үнді (ҚКБС). Соған қарамастан әлі де дініне берік (Ә. Н.). Ақбала күйеулің ықыласына да шімірікпей қойды.

Еламан бұрын-соңды жас адамды, дәл мұндай дініне берік кісіні көрген емес (Ә. Н.).

ДІНІН БҰЗДЫ *Жолдан тайды; сертінен айныбы. Шопандар сені көріп созды қолын, Сенің үшін бұзды дінін, бұзды жолын. Туралықты бұзықтықта алмастырыған, Сенің түсің, сенің суың, сенің буың (М. Қал.).*

ДІНІН САТТЫ *Арын, уятын айырбастады. Сарыбай өзі мерген маралды атқан, Маралға ит Қарағай дінін сатқан... (ҚКБС).*

ДІҢКЕГЕ ТИДІ **О** **ДІҢКЕНІ ҚҰРТТЫ**
Титығына жетті, тұралады, болдырды. Мынау соғыс халықтың әбден діңкесіне тиген жоқ па (І. Ж.).

ДІРДЕК ҚАҚТЫ **1. Тоңып бұрсаңдеді.**
*Дірдек қағыл жүре алмай, Аңдар қарда бұрсанған, Қасқыр да жай тұра алмай, Қоралы малға кірсем деп (Т. Ж.). Жаныбек жаутаң-жаутаң етіп, Жамал жатқан жертөлениң есігінің алдында дірдек қағыл, ерсілі-қарсылға жүгіріп жүр (Ә. Ш.). Осы суықта пеп жоқ үйде отырмыз. Бала-шаға, кемпір-шал дірдек қағуда (Қ. Қ.). **2. Алдында зыр жүгірді.***

E

Е [Я] БӘСЕ Құптаі мәнүлдауды білдіреді: өзі де солай болуы керек деген мағынада. Торы жорға озық келді! — Е бәсе, торының бейгенді бермейтінін мен де біліп едім (КӘ). Я, бәсе, келгенде мылтыққа шаба алмады (С. М.).

ЕВЕЛЕК ҚАҚТЫ Қолды-аяқта тұрмады; аяқ-қолы сағта тимеді, зыр жүгірді. Айтқанымды екі еттей, Ебелек қарғып жур өзі... (Ә. А.). Атака тағдырын противогаз шешетіндегі-ақ химия белім бастығы да ебелек қарғады. Түн қараңғы (Т. А.).

ЕБЕПТЕН СЕБЕП Бітегін іске не болса сол желеу деген мағынада. Ебептен себеп, балшықтан мұрат (Мақал).

ЕВІН [ЕСЕБІН] ТАПТЫ Амалын келтірді, істің жөнін, қысынын келтірді. Келдін бе ебін тауып қалқашым деп. Боз үйге есік ашып енген кандай? Сол жерде айтыс паған сыр қалмайды. Мысалы әздіре ашып ақтарғандай (А. Қор.). Ертең тос. Есебін тауып, көреміз, келемін,— деді Абай Тоғжанға (М. Ә.). Даулет болмас тапқан мал, Есебін тауып құрамай (М. Сұл.). Бай шал отыр тоқпақ шауыш, Бейбіше отыр бие сауып. Сонда барсақ ебін тауып, Болмақ қызық ойын-сауық (Ә. Т.). Есебін тапқан екі асар (Мақал).

ЕВІ КЕЛМЕДІ [КЕТТІ] 1. Икемі болмады, жуыспады. Ебі кеткен ерінің дірілі жок (АТ). 2. Басы бірікпеді, берекесіз іс істеді. Нары жалғау кер табан, Құсы — қуйшыл, ат — шабан, Жыргалың жоқ, жабалаң, Ебі кеткен ел болды, Енді кайда мен барам! (Д. Б.).

ЕГДЕ [МОСҚАЛ] АДАМ [КІСІ] Улжан адам, орта жастан асқан кісі. Ері әйелін жұбатып, болған істің мән-жайын әлті егде адамға түсіндіріп жатыр (Ә. Кеш.). Сауатсыздықты жою ісінде әзір басқалардан озық сияқты. Сондықтан осы адамдардың бұрын сауатын ашуды жас Ардақ егде адамша ойлады (Ғ. Мұс.). Шауып келген Баймұхамбеттің керуен

бастығы жаралы мосқал адамнан білгені бұларға тиген Ағыбай тобы екен (І. Е.).

ЕГДЕ [МОСҚАЛ] ТАРТТЫ Жер оргасы жасқа келді, жасы ұлғайды. Жастықта адамға тесек те, үй де, тіпті дүние де тар екен. Ал егде тартып зауал шағына бейімдеген сайын дүние кеңеңдереді екен,— деді Ұлжан (М. Ә.). Қойши, егде тарта үйлене, о да «құдайдаң бергені» (М. Е.). Байсалды, мосқал тартқан адамның қосылуы тұла бойды дірілдетіп жиберді (А. Т.).

ЕГЕС ШЫҒАРДЫ Ұрысты, керісті. Өңкей жақсы қосылса, Бітіреді кеңесті, Өңкей жаман қосылса, Шығарады егесті (М. Сұл.).

ЕГЕСІ ШІКЕ [ШІТЕ] КЕТТИ Ежелден кекті еді, ескі кегі қалған еді. Вайтеке, құтты болсын көнесініз, Исатай ішке кеткен егесініз. Ақ сұңқар түлегенде тұқ қалады, Бұл да бір қалған жүгім демесеңіз (Ш. Ж.).

ЕГІЗ ҚОЗЫДАЙ Өте тату, айрылmas дос. Амантайды мен Тұяқбай жас кезінде егіз қозыдай тату еді (С. М.). Экесі егіз қозыдай екі баласының мұдайғанын көрген сайын реңі қашып тістенді, аңы запран лоқсытқандаш шүйліп жатты (Ж. А.).

ЕГІЛІП ЖЫЛАДЫ Солқылдан көз жасын текті, ағыл-тегіл жас текті; зарлады, қайғырды. Ахмет естіген сайын ене бойы шымырлап, үзіліп кете жаздағандай болып, егіліп жылап отырып мынаны айтты (С. Т.). Досы тар жерде жатқан Балуан баладан жаман егіліп жылады, оны ұзақ уақыт уату қызын болды.. (С. М.). Қодарды өлтіру сүмдышын кезімен көргеннен кейінгі Абайдың егіліп жылауы қандайлық терең сырлы, қандайлық жан азабы десенізші (Е. І.).

ЕЖЕ ҚАБЫЛ ҚҰДА Құдандалы жекжат туралы айттылады.

ЕЖЕЛГІ ДҰШПАН ЕЛ БОЛМАЙДЫ Ата жау ымырага келмейді деген мағы-

нада. Ата дүшпан сен едін, Ата жауың, мен едім, Ежелгі дүшпан ел болмас, Етек-тен кесіп жең болмас (М. О.).

ЕЖІЛ-ГОЖЫЛ БОЛДЫ *Бір-бірімен шүйіркелесіп, ауыз жаласып сейлесіп кете алмады, әңгімелері қызыспады.* Шуга жай сейлескені болмаса, Әбдірахманмен онша ежіл-гоҗыл бола алмады (Б. М.). Жақсылық бұрын Қайырбектің көнді қарас алатын. Бұл жолы сөлем беріп, орындық үсінғанмен, онша ежіл-гоҗыл бола койған жоқ (Ф. С.).

ЕЗ АДАМ [ЖІГІТ] *Ар-намысы кем кісі.* (Қолынан іс келмейтін адамга да «ең екенсін!» дейді. Мылжың мағынасында да айтылады. Осы мағынада әдебій тілде «ердін бағы — ездін соры» деген сез орамы кездесіп отырады). Ұқтайсың бізді демейік, Емессін ғой ез жігіт, Есбол-ау, саған сенейік, Тоңбайын жүртты тез жібіт (Х. Ер.).

ЕЗУ ЖИМАДЫ Күле берді, ұзақ үақыт құлқісі тыйылмады. Әүурен ағайдың өзіне ұқсаған қызыңша қой көзді, дәң мұрын, қалқан құлақ кішкене қоңырдың да езуі жиналмайды (З. К.).

ЕЗУ ТАРТТЫ *Күлімсіреді, сәл ғана жыныды.* Езу тартты қызыл ер, Автоматын ұсынып, Өлім іздеп келгендер, Жатты аяққа басылып (Ж. С.). Езу тартып құлуге жараган кезінен бастап-ак, Бепежанның қылықтарынан акесіне тәтті көрінбеген біреуі де жоқ (С. М.).

ЕКЕУ АРА 1. *Екі адамға ортақ.* Айша әзілге үйір, ашық кісі көрінеді:— Болыс бүгін сырқаттанып қалды. Екеу ара бір шал еді, жатып қалмагай-ак,— деді де орнынан тұрды (Ф. Мұс.). Екеу ара бір табақ (АТ). 2. Әзара. Бірде шоландар арасында мынадай әңгіме болды. Екеу ара сейлесіп тұрып: Неге осы кейіріп капиталистік елдер өмір шындығын теріс айналдырысы келеді, есек айтады? (ЛЖ).

ЕКЕУДЕҢ ЕКЕУ *Екеу (екеуі) ғана, басқа жан жоқ.* Мына дағардай төрт бөлмеде сопайып екеуден екеуміз құлазып қалғанымызға ғой (С. Ш.).

ЕКСЕ ЕМЕС *ди а л.* Кенде емес, зэрү емес. Біздің колхоз мал мен жерге ексе емес (Шығ. Қаз., Больш.).

ЕКШЕГІ КӨРСЕТТІ *ди а л.* *Мейлініше анық көрсетті,* дәл көрсетті (Қ. орда, Арап).

ЕКІ АЙНАЛЫП *КЕЛМЕЙДІ* Қайта оралмайды, қайталап бола бермейді, қолға түстейді. Адай жылжысын будан былай таза сақтап «еазара жақсарту» кажет. Мұндай тарихи жылжы туқымы *екі айналып келмейді* (М. Е.). Желдей заулап бір күні, Өте шығар бұл дәурен, Көзінді ашып-жүмғанша. Бір кеткен соң басынан, *Екі айналып келмейді* (Б. О.).

ЕКІ АУЫЗ СӨЗ *Қысқа, тұжырымды әңгіме.* Әділ бидің алдынан іс кетпейді,

Жәбірлікті нәспі үшін істепейді, Ердің құнының *екі ауыз сөзбен айтып, Абыройын* кісінің еш төкпейді (АӘ).

ЕКІ АЯҒЫН БІР ЕТИККЕ ТЫҚТАС *Састырыбы, апшысын құырды.* Келіншек Мейрамның *екі аяғын бір етикке тықты.* Сөзі тіпті заңды, дәлелді. «Кетеміз, қырамызы» жоқ (Ф. Мұс.). Раушан мына қалпын қоймаса, *екі аяғымызды бір етикке тығудан тайынбас,*— деді Қайырбай (Б. М.).

ЕКІ АЯҒЫН [ӨКПЛЕСІН] ҚОЛЫНА АЛДЫ *Табаны сайра тимей жүгіре жөнелді, аяғы аяғына жүқпады; асығып келді.* (Асыққан, қуанған кісіге айтылады). Үш мың сом қолға тиестін болған соң, жаббар-құлда, жан бар ма?— деп Жанғозин *екі аяғын қолына алып, ауыл Советке қарай тартты* (С. Төл.). Менкे арсаландал келе жаткан Курнос Иванды көріп, Еламанға:— Мынауын *екі өкпесін қолына алып келе жатыр ғой,*— деді (Ә. Н.).

ЕКІ АЯҚТАС *Бейнелі мағынада:* «адам», «кісі» дегенді білдіреді. Төрт аяқтыда бота тату, *Екі аяқтыда құрдас тату;* *Екі аяқтыда бажа тату,* Төрт аяқтыда бота тату (Мақал). Анадай тұрып қарасам, Жанды ерітер жандайсын, Жуып кетсем маңына, *Екі аяқты майдайсың* (С. Т.). Бұл — *екі аяқтының* қуы (АТ).

ЕКІ БАСТАН *Ежелден, қашаннан.* *Екі баста,* аргы жағын өзініз де түсінетін шығарсыз (Ф. С.). Төртеуі түгел барып қостарына, Қуанып қосылып жар-достарына, Мактасып *екі баста* жатыр ерді, «Саулықтың шығарды,— деп — бостанына» (Т. І.).

ЕКІ БАСТЫ САМҰРЫҚ ҚҰС *Аңыз бойынша ерте кезде екі басты алып құс болған;* ертегілерде көп кездеседі. Келекеле бұл тіркес зорлық көрсетегер күш иесінің баламасына айналды.

ЕКІ БАСЫН ҰСТАП, ОРТАСЫНАН ТІСТЕП *кекесін.* Сараңдық туралы айттылады. Сендей сараңды көргенім жоқ, ку сүйектің де *екі басынан ұстап, ортасынан тістейсін* де отырасың, Карабайдан қай жеріп артық? (АТ).

ЕКІ БОЛМАЙДЫ *Қайталанбайды.* Хан жарлығы *екі болмайды,—* деп алышқа келген жасы бар, ақ араласқан шашы бар адамдардың барлығын қыра беріпті (С. К.).

ЕКІ ДАЙ [ЖАР, ЖАҚ] БОЛДЫ *ОДАЙ-ДАЙ ВОЛДЫ* *О ЖАҚ-ЖАҚ БОЛДЫ* *Екі жаққа бөлінді, жақ-жақ бол екіге бөлінді.* Осыдан *екі дай бол елеуресті,* Үйткенин етке тойып, қымыз ішті. Күтірган қораждайын қырқыстырып, Дағдырын қос аусардың сүйтіп шешті (І. Ж.). Ел *екі жар болған соң, кім ант ішіл ақтап, арамдығын жақтап, сүйеймін десе, соган жақ болып сүйеніп бұрынғыдан үрлігын алдененше асырады* (Абай).

ЕКІ ДУНИЕ *Діни үгымда екі дунис бар деп есептейді:* бірі тіріліктегі кез-

бул — жалған дүние, екіншісі, адам өлгеннен кейінгі кез, бул — шын дүние. Екі дүниенің қайғысына, пәлесіне хаупі, екі дүниенің жақсылығына рақатың бері бірдей екен (Абай). Дін де осы шын ойласаң, тағат та осы, Екі дүние бұл тасдик — хақтың досы. Осыларды бұзатын және үш іс бар: Пайда, маңтап, зуесқой — онан шошы (Абай).

ЕКІ ДҮНИЕ БІР ҚАДАМ СЫРДЫҢ СУЫ СИРАҒЫМНАН КЕЛМЕЙДІ, АЙТҚАНЫ ҚАПЕРИМЕ КІРМЕЙДІ ДЕГЕН МАГЫНАДА.

ЕКІ ЕЗУІ ЕКІ ҚҰЛАҒЫНДА ◉ ЕЗУІ ҚҰЛАҒЫНДА Өте көңілді, көңілі кетерінкі, қуанышты, мәз-мейрам. Нияз мәз болып, екі езуі екі құлагына жеткенше күліп: А-а солай ма!... деді (С. С.). Жақсылық екі езуі екі құлагында, жарқылдай түсіп, қасындағыларға жалт-жұлт қарап асыға басып келе жатыр (Ф. С.).

ЕКІ ЕЛІ АЖЫРАМАЙДЫ [АЙРЫЛМАДЫ, ҚАЛМАДЫ] Үнемі жаңында, қасында бірге болды. Қекітай қалада школда болған Магауиының білгенінен де көп пайдаланатын. Өзі Абайдың қасынан екі елі айрылмайды (М. Э.).

ЕКІ ЕЛІ АУЫЗҒА ТӘРТ [БЕС] ЕЛІ ҚАҚПАҚ Сақтық ету, сыр шашпау; сезіне, тіліне ие болу. Сөз бар ма, тілімнен таптым осының берін. Жоқ, екі елі ауызға бес елі қақпақ керек екен (Г. Мұс.).

ЕКІ ЕЛІ ҰЗАМАЙДЫ Ешқайды үзап, алыстап кетпейді. Алайда, ерінің жайсыз жатқаны Хакиманың тынышын алады. Ашу, ыза, ренжіске аралас, осы адамға арналған жақындық аяныш та одан екі елі ұзамайды (М. И.).

ЕКІ ЕТЕГІН ТҮРІНДІ 1. Бел шешіп кірісті, білегін сыванды. 2. Жолға түсті. Бізден бұрын етіпті. Екі етегін түрін, Әулие іздел жүргенде, Ақ деген құлдар еңеніп (Б. Ә.).

ЕКІ ЖАҚТАДЫ Екеулеңді; екеуді бірігін істеді. Жалызы тартса тоғзан екен, үзіліпти. Тартса қылуға шылбыр да жоқ. Олактық пен салақтық екі жақтан Әбекенді елсіз далада қинады-ау! (Г. Мұс.).

ЕКІ ЖАПСАҚ, БІР ЕПСЕК «Екі жеп, биге шыгу», еселеп пайда табу магынасында айттылады.

ЕКІ ЖАРТЫ, БІР БҮТИН БОЛДЫ

Bірікті, үйымдасты, қауымдасты. (Бұл кебіне кемтар, жоқ-жітік, жалғызлік кіслер арасында болатын өзара селбестік). Екі жарты, бір бүтін болайың. Кімге сенеміз? Иық сүйесіп күн көрейік деп, Құтжанға құран оқи келгенде, Қодар Жәмпейіске зарын шақты да, қолына үстап қалды (М. Э.).

ЕКІ ЖЕП БИГЕ ШЫҚТЫ Сәтін түсіріп, жұмыстың оңтайы, орайын етпен келтіруі туралы айттылады. Мектепті берік, әдемі етіп салып алсак, келесі жылдан бастап отырықшы болсак, тура екі жеп биге шы-

ғамызы! (С. О.). Әрине, ел оқпанын Маңажан алдын ала біліп, оның устіне қалың малын да көп беріп ойсыраган жоқ, істің сәті келе кетті, «екі жеп биге шықты» (С. Тал.).

ЕКІ ЖҰЗДІ [БЕТТИ] Кісінің көзінше бір түрлі, сыртынан екінши түрлі сөйлейтін, опасызы (адам). Есекіреп жүрмесең, Елді неге даттайсың, Екі жұзді болмасаң, Байды неге мақтасың?! (Жамбыл). Екі жұзді, сұрқия адвокат Мәжен дәлме-дәл және нағымды бейнеленіп, Мейманның елті сынары етіп көрсетілген (М. К.). Бұған да қуандым,— «екі жұзді алдамшыға сол керек!»— деп түйіндім ішімнен (С. М.).

ЕКІ ИЫҒЫНА ЕКІ УКІ, БАСЫНА БІР УКІ ТАҒЫП Асыра мактады. Екі иығына екі укі, басына бір укі тағып, ажарлап таңыстырудым (Ә. Н.).

ЕКІ ИЫҒЫНАН [ИІНІНЕН] ДЕМИН АЛЫП ОТЫР 1. Болып, жегісін отыр, сөміріп отыр; деміне наң пісті, мақтанды. Дәркембад шықпай бөгелген екен, екі иығынан дем алып алқынған жынды жігіттер: Шыңқ, ойбай, құдайсымай! Болыс пен стражник қысып жатса, сен қу кедей де салмақтанамысын?— деп боқтап ақырып тастайды (М. Э.). 2. Қатты ашуланып отыр. Профессор Мусин екі иығынан демін алып, ышқына сейлем, бұлығып отыр (З. К.). 3. Ауырып, енгізіп отыр; шаршап отыр. Ас ішу емес, Абай енді біржолата тесек тартып жататын науқастың күйінде екен. Ысынған демі алқындыра деміктіріп екі иығынан зорға алынады (М. Э.). Шолақ торы тайдын терін маржандай тамшылатып, екі шінінен дем алып, шөлтің басына Шекердің інісі келіп тұр (Б. М.).

ЕКІ ИЫҒЫНА ЕКІ КІСІ МІНГЕНДЕЙ Еңгезерді, ете тұлғалы. Тракторист екі иығына екі кісі мінгендей алпамса тұлғалы адам екен (Қ. И.).

ЕКІ ИЫҒЫН [ИІНІН] ЖҰЛЫП ЖЕДІ 1. Қатты долданып, ашуланды. Тұнып қалған топты толқыта, екі шінін жұлып жеп, еңгезердей кара жігіт келді (Г. Мұс.). 2. Еті тірі, пысық кіслерге айттылады. Екі иығын жұлып жеп жүрген кіслерден гөрі, кайта осындаид момын жандар ер жүрек батыр бол шығатын (Ә. Н.).

ЕКІ КЕМЕ ҚҰЙРЫҒЫН ҰСТАДЫ Екінші істі (кейде бір-біріне керегар нәрсені) қатарынан бітірмекші болғандарды айып-тап айттылады. Ғылымды іздел, Дүниені көздел. Екі жаққа үцилдім. Құлатын салмас, Тілінді алмас, Көп нағданнан түнілдім. Екі кеме құйрығын Ұста, жетсін бұйрығың (Абай). Екі кеме құйрығын ұстаган суға кетер (Макал).

ЕКІ КЕШТІН АРАСЫНДА Анақ-санкта, іңір қараңғысында, көз байланар байланбаста. Қариялар күн қызылды тарап, атап басылған екі кештің арасында күм шағылдың біріне шығады. Әңгіме-дүкен құрады (С. Бер.). Осыдан екі жеті еткенен кейін, екі кештің арасында әлде-

қандай өз деревиясынан қайтып келе жатқан Алленка оның күзет үйіне кіріп келгенде, Егордың жүргегінің алқынып соққаны сондай, қапелімде корқып кетті (ЛЖ).

ЕКІ КӨЗДІҢ БІРІНДЕЙ **О ЕКІ КӨЗІНІҢ БІРІ** Ең жақыны, туысқандай көретін адамы; бауыры; досы. Екі көздің біріндегі, Екі талай жер болса, Мен едім кимас егізің (Б. О.).

ЕКІ КӨЗДІҢ ШАРАСЫ Көздің ұясы. Алтын шыны кеседей Екі көзінің шарасы (ЕЖ).

ЕКІ КӨЗІ АЛДЫНДА Алдыңғы жақтан көз алмайды, ылғы алға қараумен болады. Әбдірахманың екі көзі алдында. Алдымызда жұз саржан шамасында Есімбектік үй тұр. Бірақ Шұға көрінбейді (Б. М.).

ЕКІ КӨЗІ [КӨЗІ] СУ ҚАРАҢҒЫ *Көр, түк көрмес соқыр.* Өзіне қатты ұнаған қүшінін біреуін алып қалады. Оның екі көзі су қараңғы екен (КЕ).

ЕКІ КӨЗІ ТӨРТ БОЛДЫ Сағынды, аңсады, жолына қарай-қарай шаршады, күте-куте зарықты, коруге асық болды. Жарайды, жаным Сара, сөйлер сезін, Сүйенген қызыл тілге шын сорлы өзің, Қалмақтай қолға түскен ықтіярсыз, Төрт болар құлға барсаң екі көзің (Айттыс).

ЕКІ КӨЗІ [КӨЗІ] ШАРАСЫНАН ШЫҚТАЫ [АТАҮЗДАЙ БОЛДЫ] Қатты қорықты, үрәй үшты, жүргеzi жарыла жаздады; сасып қалды; таң қалды. Сэтте қартайған, сақалының ағы басып кеткен Абайдың жүзі қазір атпақ құдай бол апты. Екі көзі шарасынан шығып, шатынап барады (М. Э.). Зөуренің көзі шарасынан шығып бара жатты (К. И.). Тұс керді ме әлденеге? Шығып көзі шарасынан, Жалбарының бір нәрсөні Сұрағандай анасынан (А. Жұм.). Ахметтің екі көзі атыздей болды (Ә. Н.).

ЕКІ ҚОЛЫ АЛДЫНА СЫЙМАДЫ Жұмыссыз еркіті, жалықты; өзін сыйғызар жер таплады. Осында келгелі мұлде өзгеріп барады. Екі қолым алдыма сыймай, ішім пысады. Бірдеме жеттейді, не екенін білмеймін. Қөніл соны да ласалап іздейді, таппайды... (Ф. Мұс.).

ЕКІ ҚОЛЫ ЖАҒАСЫНДА БОЛДЫ Арпалысты, күресті, тайталасты. Керегі жоқ бұз төлеудің, мен тәңірі алдында сұрапмын, оған дейін екі қолым жағаңда болар! (Ф. М.).

ЕКІ ҚОЛЫН [ҚОЛЫН] Құсырдың Ізет, кішілік қылды. Екі қолын құсырып, Үлкенге қызмет қылады. Әдепті демей не дайміз, Жақсыдан ақыл білген сон (Д. Б.).

ЕКІ ҚОЛЫН МУРНЫНА [ТАНАУЫНА] Тығып қалды **О ЕКІ ТАНАУЫН** құсырып қалды Құр алақан қалды, айырылып қалды, қолына дәнене ілінбейді. Езіп кетіп ақ жауын, Екі қолды танауга

Тығып қалдық, қалайда, Облысқа, ауданға Мәжіліске барғанда (Ш. С.).

ЕКІ ҚОЛЫН ТӨБЕСІНЕ ҚОЙЫП... Құр алақан қалып түңілді, безді. «Тілімді алмаса, өздерінің қолынан ау-құралынды сыйырып ал! Өңкей құ тақыр кедейлер екі қолын төбесіне қойып тентіреп кетеді», — деді Қаратаев Федоровка (Ә. Н.). Өйткені еңбекші бұқараның негізгі күн көрісі жерді, олар егін салып қана күн көре алатын еді, жерден айрылса екі қолын төбесіне қойып тентіреп кететін (Б. Кен.).

ЕКІ ҚОЯНДЫ БІР ТАЯҚПЕН ҰРЫП АЛДЫ [ӨЛТІРДІ] Жолы бола кетті; бірден екі шаруаны бітірді.

ЕКІ ҚҰЛАҒЫНАН ВАСҚА АДАЛ ҚАРАСЫ ЖОҚ Нагызы кедей; құ кедей, тақыр кедей, «тірсегі шыққан» кедей, аузын ашса, ішек-қарны көрінетін кедей.

ЕКІЛЕНЕ СӨЙЛЕДІ [АЙТТИ] Елірін, өршелене сөйледі; асқақтай, өрекни сөйледі. Біреулер егіле жылап, енді біреулер екілене сөйлеп, даурыға қалыпты (Ә. С.).

ЕКІНІҢ БІРІ **О ЕКІНІҢ БІРІ, ЕГІЗДІҢ СЫНАРЫ** Кез келген (адам), жұрттын, бәрі. Әбдінің ең алдымен айтқаны қыстың жайы:— Қазір екінің бірінің аузындағы сезі осы қыс бол тұр, Абай аға! Қыстан қысылған ел күн санап көбейіп барады (М. Э.).

ЕКІ ОЙЛЫ БОЛДЫ **О ЕКІ ОҚТЫ БОЛДЫ** Дүдемалданды, іске бел шешіп кірісуге батылы жетпеді, өз ісіне сенімсіздік етті, көнілі тұрақтамады. Тағы да белгісіз күш Ержанды қыздардың вагонына сүреп апарды. Ол екі ойлы болып тұрып, қыздардан артта қалып, кейінірек кірді (Т. А.). Әбдірахман хат жіберуге екі оқты болған соң мен демеп жібергем (Б. М.).

ЕКІ ОРАЙДЫ Асып түседі; озып кетеді. Сол кезде, шаруашылықтың бұл саласында Қазақстанның бір өзі-ақ Американы екі орайтын болады (М. Е.).

ЕКІ ОРТАДА Тектен-текке, бостан-босқа. Екі ортада, бұз дүниенің ракатының қайда екенін білмей, бірін-бірі аңдып, бірін-бірі мақтанып, есіл өмірді ескерусіз, басқа жарамсыз қылышпен, қор етіп өткізеді (Абай).

ЕКІ ОТТЫҢ АРАСЫНДА [ОРТАСЫНДА] Қалды Айнала қындыққа ушырады. Жаным күйіп, кейде әлім сұраймын, Тағы ойланып бал тұрмыстың қимаймын. Шыжық болған арасында екі оттың, Жүрегімді көз жасынмен бұлаймын (Б. К.).

ЕКІ РҮК [ҰРЫҚ] д и а л. Екі турлі. Қөрғалыны екі рүқ айтады (Жам., Шу). Екі талай, әлде қалай. Оқуға қайтар қайтпасы өзге түгіл, өзіне де екі ұрық көрінеді (Ф. О.).

ЕКІ СӨЗГЕ КЕЛМЕДІ 1. Қоне кетті, келісе салды. Әбіш екі сөзге келмей-ақ түсін-

ді. Магышы иғынан құшақтан сипай түсіп: «Жүр!» деп бір-ақ сез айты да, шашаң киіндіріп ерте жөнелді (М. Э.). 2. *Ай-шайга келмейді.* Екі сезге келмейдістаса кететін шатақ мінезді кісі (АТ).

ЕКІ СӘЗДІ [СӨЗ] КӨТЕРМЕЙДІ Әзіл-қалжыңды түсінбейді, біреудің айтқан әңгімесін жақтырмайды, сәзді басынан асырмайды. Тәкәншар Дағыстанда Жүсіп батыр, Бақыты асып құрбысынан келе жатыр, Екі сезді көтермес зор кекірек, Соқтығып бұған ешкім тимейді акыр (А. А. К.).

ЕКІ СӘЗДІ КІСІ Өтірікши, тиянақсыз кісі. Екі сезді болып елеңдеп жүргеннен, бір сезді болып мерт кеткен дұрыс (Б. Мом.). Жүрттыш әрі сез сатқан, Сатып аллып не керек? Екі сезді тәнірі атқан Шыр айналған дәңгелек (Абай).

ЕКІ СӨЗ ЖОҚ Тұрақты; айтқанына, үәдесіне берік. Қаймақ еді көнілімде, Бізге қаспақ болды жем. Екі сез жоқ өмірімде, Мен де сорлы бақыты кем (Абай).

ЕКІ СЕЙЛЕМЕС БОЛАР Айтқан сертінен қайтпас, бір беттен айнымас болар.—Хан екі сөйлемес болар,— деді Зейнеп енді екі көзі жалын атып,— мені Қараулекке байға берсөн, Қоңырқұлжадан да өшінді қайтарасың (І. Е.).

ЕКІ ТАЛАЙДА [ҰДАЙДА] ◉ ЕКІ ТАЛАЙ КҮН [ЖЕР] ◉ ЕКІ ҰДАЙ ШАҚ Қызын-қыстау, қызылтаяң шақ. Екі талай жер болса, Ердің ісі жөн болар. Қаса батыр майданда... Иіліп сәлем қылышқан, Ибаменен тұрысқан (ҚБ). Сапырақ сар шарата құлаш керіп, Жиылган мейманына құйып беріп, Ата ұлын, ене қызын беziп тастап, Кетпей ме екі ұдайда саган еріп? (С. Т.).

ЕКІ ТУЫП, БІР ҚАЛҒАНЫМ ЕМЕС Et бауыр жақыным емес, ағайыным, туысқаным емес, екі көзімнің бірі, егізімнің сынары емес. Уа, қой, женгей,— деді Боранбай кейін,— осындан ғарлы бораңда апаратын бұл менің қайбір екі туып, бір қалғаным еді? (С. М.).

ЕКІ ТУЫП, БІР ҚАЛМАҚ ЖОҚ Бұл жерде әйтеуір бір өлім бар деген магынада айтап отыр. Екі туып, бір қалмақ жоқ, мылтықтын даусынан құттарың қашпа сынин, жауга садақпен қан жұтқызып алайық та, содан кейін наиза, сойылға жол берейік (І. Е.).

ЕКІ ТІЗГІН, БІР ШЫЛБЫР [АЙЫЛ] Һынтымақты ел-жүрттыш өрік-білігін, білік тізгінін ұстай, ел-жүрттыш көш басшысы болу мәнінде айттылады. Ерекісден дүшпанга, Айдаһардай шалысты, Екі де тізгін, бір айып. Бір өзім деп салысты (В. В. Р.). Ел басы, топ басылары қалай қылса, қалай бітірсе, халықта оны сина-мақ, бірден-бірге жүгірмек болмайды екен. «Қой асығын қолыңа ал, қолайыңа жақса, сака қой», «Бас-басыңа би болсан, ма-нар тауға сыймассың, басалқаның бар

болса, жаңған отқа күймессің» деп, мал айтлы, тілеу қылып, екі тізгін бір шылбырын бердік саған, берген соң, кайтып бұзылмақ түріл, жетпегенді жетілтемін деп, жамандығын жасырып, жақсылығын асырамын деп тырысады екен (Абай).

ЕКІ ҰРТЫ СУАЛДЫ [СОЛДЫ] Ары-ды, жүдеді. Қөзі бозарып, екі ұрты суалып, Ойсырап жүдеп қалыпты (С. О.).

ЕКІ ҰШТА БОЛДЫ [СӨЙЛЕДІ] Екі жақты; өтірік, шыны белгісіз, күмәнді деген магынада. Тұысқаның, достарың — бері екі ұшты. Сол себепті досынан дүшпан күшті. Сүйсе жалған, сүймese аянаған, Бұл не деген заманға ісім түсті (Абай). Құнанбай өз баласы туралы екі ұшты болуын тез жойып, Байдалы сезінің салмағына көз салып кетті (М. Э.). Агроном бригада басында қонған екен, бұлтақтап екі ұшты сөйледі (З. Ш.).

ЕКІ ШОҚЫП, БІР ҚАРАДЫ Сақтық жасады. Адам баласы біздің дүшпанымыз, сақ болындар, екі шоқып, бір қараңдар,— деген (Қ.Е.).

ЕЛ [ЖҮРТ] АФАСЫ [ТҮТКАСЫ] Қөпшілік сыйлайтын қадірлі кісі, ел сезін сөйлейтін кісі. Социалистік Еңбек Ерліктеріміз — ел ағасы адамдарымыз (ЛЖ). Ол ел басы, топ басылары қалай қылса, қалай бітірсе, халықта оны сина-мақ, бірден бірге жүгірмек болмайды екен (Абай). «Шіркін ел ағасы Мақажан ғой, елгөн інісі Оспаның орнын жоғалтпады, кісі-ақ екен», — деп жүрт шулады (С. Тал.). Көдемін деп жасыман! Берекелі елді айтам, Ел тұтқасы ерді айтам, Басымнан сез асырман (Айтыс).

ЕЛ АМАН, ЖҮРТ ТЫНЫШТА Айдың аманында, заманың дұрыс кезінде, бей-бейді күнде, жайшилық үақытта. Ел аман, жүрт тынышта, Қырдағы ұлы құрлысты, Бізді неткен жау алад? (І. Ж.).— Қоя тұр кітабында бір мезгіл. Тыныштықпен шайымызды ішейік. Ел аман, жүрт тынышта күйінесің де отырасың, не көрінді сонша! (Ғ. Мұс.).

ЕЛ АУЗЫНА ЕЛЕК [ҚАҚПАҚ] Қой-мақ болды ◉ ЕЛ АУЗЫНА ЕТЕК ТҮІК-ПАҚ БОЛДЫ Қөлтің сезін, тілін тыймаң болды деген магынада. Ел аузына елек болма (Мақал). Жүрттыш тілін, сезін тия алмайды. Маган қойғызынмен ел аузына қақпақ бола алмайсың (Ә. Н.).

ЕЛ АУЗЫНДАҒЫ АДАМ Мақтаулы, жүрт қалаған кісі, ауыздан-ауызға тарап, атақ-данқы жүртқа кеткен кісі.

ЕЛ [ЖҮРТ, КІСІ] АЯҒЫ БАСЫЛҒАНДА ◉ ЕЛ ОРЫНГА ОТЫРА Қараңғы ту-сін, ел аяғы салыптар тартаңда. Шай ішіп, ел аяғы басылған кеңде, Сәмет ағай сез арасында менен шыжымдаш сыр тартты (С. О.). Жүрт аяғы басылды. Ерте жататын еңбек адамының көбі үйқыға да кірісті. Үйінде тыжырышты атып шыдай алмай қонақтар отыр (М. Э.). Ел орынға отырар

кезде Абай Қарашоқыдағы қыстауға та-
қап еді. Тогайлы өзекте ғарсы алдынан
келе жатқан жалғыз салт атыны көрді
(М. Ә.). Бір кеште, ымырт жабылып, ел
орынға отырды—ау деген мезетте, жылтыл-
даған оттың жарығы қөзге ілініп, ауыл
активтері оны қолға түсірді (М. Е.).

ЕЛ БАКТЫ ХАЛЫҚҚА ЖОЛ БАСИШЫЛЫҚ
ЖАСАДЫ (АС). Ал, енді қалған өмірімізді
қайтып, не қылыш өткіземіз? Ел бағу?
Жоқ, елге бағым жоқ (Абай).

ЕЛ БАСТАДЫ ◉ ЕЛ БАСТАП, ЖҮРТ
АЛДЫ ЖҮРТТЫ СОҢЫНА ЕРТІ, ХАЛЫҚТЫ АУ-
зына қаратты. Ту ұстап, тұлшар жараттай,
Алдынан топ тараттай, Жай отыңдай оқ
аттай, Анадан тұдым дегенмен, *Бастамас*
ел, улан ба? (Д. Б.). А — а! Ел бастап,
жүргілайын деген үл екенсін, сез бастап,
би болайын деген үл екенсін, алдыңа кел-
се, әділдігінді аяма, аймағың кетпес ал-
дынан (Ы. А.).

ЕЛ [КІСІ] БЕТИНЕ КАРАЙ АЛМАДЫ
Ұятқа қалды, қара бет болды. Қыстаумы
Сырымбеттін жел бетінде, Мың қарғыс се-
ні өлтірген жендетіне, «Алыс жер, апар-
ма» — деп қақсанап еді, *Қарармын* енді қа-
лай ел бетіне (І. Ж.).

ЕЛ БЕТИН КӨРМЕДІ Елге оралмады.
Базаралы бас қияды да, ел бетін көрмей
айдауга кетеді (М. Ә.).

ЕЛ БИЛЕП, ЖҮРТ ҰСТАДЫ ◉ ЕЛ
[ЖҮРТ] СҮРАДЫ ◉ ЕЛ ҰСТАДЫ Ел бас-
қарып, өкім-білік жүргізді. Олар да ел би-
леген жүрттры ұстап, Патшага қара қазак
барысаң жоқ (Ш. Ж.). Кешегі ел ұстаган
ханзадандың Сізді де ұрпағы деп бердім
сөлем (Ш. Ж.). Кедейден де талай топ жар-
ған шешен, қол басқарған батыр, ел ұстаган
білер шыққан (Ф. Мұс.). Мынау елді
ұстарлық кісі емеспін, кел, құтқар (Абай).

ЕЛ БОЛДЫ 1. Терезесі тен ҳалық бол-
ды деген мағынада. Қазаққа күзетші бо-
лайын деп, біз де ел болып, жүрт білгенді
біліп, ҳалық қатарына қосылуудың қамын
жейік деп нистептің үйрену керек (Абай).
2. Тату, арасы жақын болды, жақтас бол-
ды. Айдалада екі батыр кездесіп қалады
да, бірі екіншісін: — Сен бізге жау бола-
мысың, ел боламысың? — деді (АТ). Жиен
ел болмас, желке ас болмас (Макал). Енді
Кексеректі өлтіріп, терісін алу керек; осы
кәпір түбінде ел болмайды — дейтін де бо-
лып еді (М. Ә.).

ЕЛ БҮЛДІРГІ [БҮЛДІРГІШ] ХАЛЫҚ-
лаң салғыш. Ҳалыққа емес сыйымды, Па-
ракор баспақ биінді, Ел бүлдірғіш белгінді,
Әперіп сөзбен кегінді — Ұлы тілмен ұлат-
тым (Д. Б.).

ЕЛГЕ [ЖҮРТКӘ] ЖАЙДЫ Даңғаза
қып таратты, өсектеді. Я өзі пөле шығару-
ға пысық, я соңдайлардың сезін «естігени-
м, білгенім» деп елге жайып жүріп,
айтып ырбаңдауға пысық... (Абай).

ЕЛГЕ СЫЙМАДЫ Қайды журсе де сүй-
кімі болмады. Өлсे көрге сыйытын еді, тірі
калып еді — елге сыйар емес (Ф. М.).

ЕЛДЕН АЛА БӨТЕН [АЛА БӨЛЕ] ◉
ЕЛДЕН ЕРЕК ◉ ЕЛДЕН ЕРЕКШЕ Өзгеше.
(Жүрттан жырылып шыққан, я жүрттан
беле қарған адама қатысты айтылады).
Шығын-ау, бұл сұмдықтың қайдам шы-
ғарып жүрсіндер — елден ала бөтен маған
ауыз салғандарын қалай (С. О.). Елден
ала бөтен Сызыдың мал айдайды, Сызыдың
лау тартады. Жазыны не? (Ф. Мұс.). Сы-
рым маған қыран топышылы, толық денелі,
кең кеуделі, шалқақ төсті, жолбарыс беті
болжа көрінді. Басы да елден ерек, торсың
шекелі екен. Ағамды осыдан білдім,—
депті (ШС).

ЕЛДЕН БЕЗГЕН ТУГАН-ТУСТАН, өз
ортасынан қашақтаған (адам). Май шай-
наған билердің Нанға мұқтаж күні бар.
Елден безген зағымның Елге мұқтаж күні
бар (ШС).

ЕЛДЕН ЕЛГЕ ЖУРДІ ◉ ЕЛДЕН ЕЛДІ
АРАЛАДЫ ◉ ЕЛ КЕЗДІ Жагалай қызыры-
ды; ауыл-аймақты аралады. Елден елге
журермін, Елден жақсы көрінсе, Сені оған
берермін (БЖ). Елден елді аралат, Қоңы-
қар, теке жинаңын, Маңдайдаға бай бол-
дың, Нәпсінді неге тыймадың (Д. Б.). Ел
кездім Кертебелмен арықтатып, Жақсыға
сөз сөйледім анықтатып, Үш жүздің орта-
сында Біржан едім, Бұл күнде қойды құ-
дай шашықтатып (Б. Қож.).

ЕЛДІ АУЗЫНА ҚАРАТТЫ 1. Билеп-
тостеді. 2. Шешен, ділмар, сөзге жүйрікті-
зімен елді сөзіне үйітты.

ЕЛДІГІ КЕТТИ [ЫДЫРАП КЕТТИ] Ел-
дікten айрылды, ел болудан қалды. Құрт
жегендей қуарып, Дәнің тандыр суарып,
Елдігің кетті ыдырап (Д. Б.).

ЕЛДІК ЕТТИ [ЖАСАДЫ] д и а л. Жар-
демдесті, көмектесті; елге лайық іс қыл-
ды. Елдік етіп еңбегімізден ақша оралық
депті (Жам., Мер.).

ЕЛДІК [-ТЕН] КЕТТИ Ұйымышыл болу-
дан қалды, ауыз бірліктен айрылды. Ел-
дікten әбден кеткенде, Сүйекке зарда
жеткенде, Шыққамыз бүгін жарыққа, Лаг-
нат айтып өткенге (І. Ж.).

ЕЛДІ ҚАРАТТЫ [ЗАҢЫНА ҚАРАТ-
ТЫ] Билігіне көндірді, үстемдік жүргізді.
Тұпқи атаң Барак хан, Елді заңына қарат-
қан, О да өткен дүниеден (ШС).

ЕЛДІ [ЖҮРТТЫ] ШАҚТЫ [ШАҒЫС-
ТЫРДЫ] Адамдарды бір-біrine айдал сал-
ды, арага өсеп тасыды. Кетеді тан атқан
соң өсек бағып, Еріне былшылдайды елді
шагып. Конакқа тамақ бер деп ештеп айт-
са, Жүреді теріс қарап сыйыр қағып
(А. Қор.).

ЕЛ ЕМЕС Дүшпан, қас. Ханыша күйі-
ніп тұр сіздер үшін, Отаяны бір текеніз
сүзген үшін. Жиылды жасақ сізбен жау-

ласуға, Ел емес, жау деп күдер үзген үшін (І. Ж.).

ЕЛЕҢ ЕТТИ Құлағын тікті.— Жолдас Марабайұлы Жандосқа сез беріледі,— деді Ералин. Жүрт елең ете тусты (Ғ. Мұс.).

ЕЛЕҢ ҚЫЛМАДЫ Ескермәді, елемеді, көніл де болмәді. Жаулар көп те бұлар аз, Оны да елең қылмады (Н. Б.). Бүгін қайта-қайта ат ауыстырып мініп, сол Марқабай талай Жігітекті аттап үшірдь. Өзі дөйілділік көп жепті. Басы бітей жара болса да, оны елең қылған жоқ (М. Ә.).

ЕЛЕС БЕРДІ Қөз алдына сағымданды, аздал қана көрінді, ептен назарға ілінді. Мария Ивановна дәйтін Торғайда тұратын мұғалима да ұзақ поэмандың екі-ақ жерінде елес беріп, өзге жерінде жоғалып кете-ді (С. М.).

ЕЛЕУСІЗ ТАСТАДЫ [ҚАЛДЫРДЫ]
Ескеруіз қалдырыбы; елемеді, көзге ілмәді.
Арзан болар алтын сез, Елеуіз жерге тас-
таса (Жамбыл).

ЕЛ ЖИДЫ Өзіне жақтас, сезін сөйлей-
тін жүртты топтастырыбы (АС). Өзімдік бол
деп ел жиып, Құрастырып септеймін. Бұ-
зақының бүлігін «Жақсы ақыл» деп «құп»
демін (Абай).

ЕЛ-ЖҰРТ ҚАРАҒЫСЫЗ Кісі көргісіз,
түккес алғысыз. Қарғысыз ел мен жүрт,
Төрелік түскен дағына, Ие болмай айрыл-
дың Атаңың алтын дағына (Д. Б.).

ЕЛ ИМЕНДІ Жүрт тайсалды, жарсы
келуге жаймыңыз, жасқанды; бетіне айту-
га үлді, қымысынды. Жасқаның, қорқыш,
Жорғалап, жортып, Имене елің балттан-
бақ, Қарғаганың жер қылмақ, Алқаганың
зор қылмак (Абай).

ЕЛ ҚАРАТТЫ Өз жағына тартты;
айтқанына көндірді; бір елді бағындырыбы.
Заманадан хабарсыз біздің халық, Болыс
болар мың ақша алып, Ел қарату үшін де
пара беріп. Онысын қайта жияр паралып
(М. Қал.).

ЕЛ ҚАТАРЫНА КЕЛДІ [ҚОСЫЛДЫ]
Шарасын, тұрмыс жағдайын түзеді. Тым
болмаса есімізді жиып, ел қатарына келіп
алайық (Т. А.).

ЕЛ ҚҰЛАФЫ ЕЛУ Жүрт құлағы ту-
риңкі, жаңалықты. сыйбысты дерек естиді.
Ел құлағы елу, жаманат жерде жатпайды
(Мақал). Ак сұңқар құс дабысты, Дұш-
паннан алған намысты, Қамбар кедей
деген сез, «Ел құлағы елу үй», Есітті
батыр дабысты (ҚамБ). Адалы қанша,
аррамы қанша кім білсін. «Ел құлағы
елу» деген емес пе, көршілес колхоздар
гү-гү етеді (С. Төл.).

ЕЛ ҚҰЛАФЫ ТҮРІЛДІ Ԑ ҚҰЛАҚ
ТОСТАЙ [ТҮРДІ] Елең ете қалды; тоғын
хабарға құлақ үйробы. Дабысы үйробын
жеткен Керқұланың Дегенге «Келді» тур-
ди ел құлағын. Ас тегіс алды-артына қал-

ды үймелеп, Көруге Көкшетаудың кер
пирғызын (І. Ж.).

ЕЛ ҚЫЛДЫ Ҳалық қатарына қосты,
үйымдастыра білді. Мұқым қазақ баласы,
Тегіс ақыл сұрапты, Тобықтыны ел қы-
лып, Басын жиып құрапты (Абай).

ЕЛСІЗДЕ ӨСТИ Әғайын-түссызы өмір
кешті. «Елсізде өскен» демесін, Елден
тандап сұлу ал. Ақ отау тігіп басына
Төрт тұлік майдан еншінді ал (Д. Б.).

ЕЛ СІЛКІНДІ Жүрт түрілді, безді. Аға
сұлтан, қазының, Ел сілкінді ісікен, Ау-
ылдың атқа мінері, Жемтікке қонған
күшігөн (Д. Б.).

ЕЛ ТАБАНЫ АУДЫ Ауыл көшті, ірге-
сін көтерді. Ел табаны аумай, ұзақ оты-
рылған жайлау, бұл шақта сары
жүрт боп, шаңдағы шығып жатыр (Ә. Н.).

ЕЛ [ЖҰРТ] ТАНЫДЫ Ҳалықпен ара-
ласып, жақсы-жаманың көріп білді; өзге
жүртты танып білді. Ата көnlі жанбаса
бір, Артық өнер шықпаса, Ел танымай,
үй танып құр, Шаруасын да үқпаса
(Абай). Біздің қазақтың достығы, дүшпанды-
ғыры, мақтанды, мықтылығы, мал іздеуі,
өнер іздеуі, жүрт тануы ешбір халыққа
үйсамайды (Абай).

ЕЛ ТАРАЗЫСЫН АНДАМАДЫ Келеге
түсеміз, талқыға түсіп, сөзге ілінеміз
дел ойламады. Бүгінгі Найманмен шиеленістір
отырган сылтауды алсам, ол ел таразысын
аңдамаған албырт жастардың
шалалығы (М. Ә.).

ЕЛУ ЖЫЛДА — ЕЛ ЖАҢА, ЖУЗ
ЖЫЛДА — ҚАЗАН! Ұақыт өткен сайын
заман өзгереді деген магынада. Кеше сен,
бүгін мен болсам — дүние кезек емес пе,
бесеке сенің де шараң жоқ! «Елу жылда —
ел жаңа, жуз жылда — қазан!» (Ғ. М.).

ЕЛ ШАЛТЫ Җаулап алып, талан-та-
ражға салды. Батырды айтсам, ел шауып,
алған талаң, Қызды айтсам, қызықты
айтсам қызыдымалап, Әншіейн күн өткіз-
бек әнгімеге. Тындар едің бір сөзін мын-
га балап (Абай).

ЕЛІ АЗҒАННЫҢ ЖЕРІ АЗҒАН Бере-
ке-бірлігі жоқ жүрттың дәүлеті де жоқ
деген магынада. Бала: — Елі азғаның
жері азған деген осы екен-ау, біздің елдің
қоянының мүйізінен шаңырақ иеді. Сіз-
дің елдің қоянынан шақшағана шыққа-
ны ма? — депті (ҚЕ).

ЕЛІННІҢ [ХАЛҚЫННЫҢ] ЕЛЕУЛІСІ
[ҚАЛАУЛЫСЫ] БОЛ! а лғыс. Жақсы,
қадірлі азamat бол!

ЕЛІННІҢ КӨШІН БАСТА! а лғыс.
Жүрт иесі бол, билігін, тізгінін үста, көш
басы бол.

ЕЛ ІРГЕСІН САҚТАДЫ Еліне тыныштық
орнатты; ел ішине іріткі түсірмеді.
Ауылдың атқа мінері, Жемтікке қонған

күшіген, Өзі тойса мәз болад, Ел іргесін сақтамай (Д. Б.).

ЕЛ ШИНДЕГІ ЕКІ ЖАНБАС ЕДІМ
көне. *Кірмелерді*, шеттен келген елді айтады.

ЕМГЕ ТАБЫЛМАЙДЫ Еш жерде жоқ; қолға туспейді. Бірде бір химиялық реакцияны, физикалық құбыльсты тәжірибе жасап қуантпайды. Керекті құрал, түрлі материалдар емге табылмайды (ЛЖ).

ЕМЕСЕСІ [ЕМЕШЕГІ, ЕМЕШЕСІ, ЕМЕТАЙЫ] ҚҰРЫДЫ [ЕЗІЛДІ] Қатты құмарты, қатты сүйді, құштар болды. («Еметай» деген сез Жетису өңірінде жирик қолданылады). Қарлығаш Кекбайдың қойын қалып, мінбелдей отырады. Не болады деп емесесі құрып жаныш отыр (М. Ә.). Балқаштың көлі қандай болса, мысы сондай мол екенін сезген (шет ел капиталистері) емесесі құрып, талай рет сілекейн шұбыртқан (Ә. Ә.). Егер Жамал басқа біреуді сүйсе өз еркі. Сондай-ақ менің де [Кенжеғұл] оған емешегім езілген емес (Р. Р.). «Оңдай емесесі құрып тұrsa, кімнің кемпірі өлді, өзі соган тиіл алсашиш» деп суман-суман етеді (С. Б.). Олар тұрсын, Ақбала қойында жатқан күйеуіне емесесі құрып өліп-тірілген жоқ (Ә. Н.).

ЕМЕС ТЕ ЕМЕС Ол да емес, бул да емес. Құлдық емес, емес те емес. Байқадамның айналасы осынша кедей, көзінен сорасы ақған сорыла бола ма екен? (Ғ. М.).

ЕМЕУРІН БІЛДІРДІ [ЖАСАДЫ] Шет жағалатып, нышанын сездірді. «Дәмешті кайтесін?», дегендеге емеурін білдірді (З. Ш.). Ендігі отырыста Абай тек қыска гана емеурін жасап, сезді өзі бастамай, өзелі даугер би Вараққа сөйледті (М. Ә.).

ЕМШЕКТЕН ШЫГАРДЫ Баланы емізбетін болды. Жаңыл жәнешем... Үмітті емшектен ертерек шыгарып, өзі сиыр фермасына кетті (М. Д.).

ЕМІНДІРІП ҚОЙДЫ Дәмеленірді. Басында байдың ұлын менсінбейді, Өлудің біле алмады емін қылып, Батымсыз оның басы бола берді, Қойған соң сені құдай еміндіріп (Айтыс).

ЕМІНІП АЛДЫ Езеуреп көзін сатты; теліріп тіленді. Еріншектің бір мінезі — еміншек, еміншек бола көрме, шырағым. Емінін алғаның арында айырбастап алғаның. Арсыз қалғаның — жалаң бұтқалғаның (Ғ. Мұс.).

ЕМІС-ЕМІС ЕСТІЛЕДІ Анда-санда қулақта әлсіз жетіп, зорға шалынады. (Қырғызы тілінде: «Бул ішті ушул қылды деген іміш-іміш бар») деп келеді, қазақша: «Бұл істі осы істеді деген қауесет бар»; «ол келеді деген сез бар» дегенді қыргызыша «ол келетіміш» дейді. Осыған қараганда, қазақ тіліндегі «еміс» сезі көне түркі тілдеріндегі «е, екен, еді» сияқты көмекші етістікке -міш белгілі журнағы жалға-

нып, -еміс болып қалыптасқан сияқты). Құтуші жігіттің байға айтқан сөздері сырттағы Байымбетке *еміс-еміс естіледі* (С. О.). Алыстан дамыл-дамыл дүпілдеген зенбіректердің даусы құлаққа талып жетілп, *еміс-еміс естіледі* (Б. Мом.). Бір тог бала Ганидың кабинетінің алдында тұрмыз. Жиналыс болып жатқан тәрізді. Бірде орынша, бірде казакша, бірде өзбекше сейлеген сөздер құлаққа кейде анық, кейде *еміс-еміс естіледі* (Ә. Т.).

ЕМІСІ ТЕПТІ Сәл-сәл нышанасы білінди деген мағынада. Мұрнына таныс иістің *емісі тепті* (Т. Ә.).

ЕН БАЙЛЫҚ [ДӘҮЛЕТ] Мол қазына-қыруар мал-мулік. Сол жерден, миуалы бақтаң алынып жатқан сарқылмас қазына, ен байлық (Ғ. С.). ...Дербісәлі де қамсыз отырған жоқ. Өзің де байқаған шығарсын. Ен дәүләттің үшығы гана қалған онда (Т. А.).

ЕН БАЙТАҚ [ДАЛА] Қен, ұшы-қыры жоқ көңістік. Бастиған партияның панақында, Ен байтақ Казақстан даласында, Бал құйылды далада (ХӘ). Бақшаның шетіне, қыранға шығып, жан-жаққа қарасаң, қырысыз қен, көлбей барып аспанмен құшактасқан ен дала көрінеді (С. С.).

ЕНЕСІН ҰРАЙЫН бейтіл. Тіл тиізу, боқтау (АС). «Ой, енесін ұрайын, өліп кеттей неге керек? Азар болса атылып ясса ушін айдалып кетсем де көнгеним-ақ! Әйтеуір бір өлім бар ма?» — деп қалшылдайтүғын кісі көл қой (Абай).

ЕН ЖАЙЛАДЫ Емін-еркін қоныстады. Еділдің бойын ен жайлап, Шалғынға бие біз байлаپ, Орныкты кара сабадан, Бозбаламен құлп-ойнап, Қымыз ішер күн қайда? (М. Ә.).

ЕН ЖАЙЛАУ Жазғы қен қоныс. [Жириене Абайға]: Пәле басы тағы да, Кезеп түрган өзіңсі! Ен жайлауда құл-құтан Бидің атын қабан деп, Абыроы төгілсін (М. Ә.).

ЕНЖАР ҚАРАДЫ [ВОЛДЫ]

Селюс қарады. («Енжар» парсы тілінде уайым, қайғы, реніш). Ушаков қазір неге де болса *енжар қарайтын* болған екен (Ғ. М.).

ЕН САЛДЫ [ТАҚТЫ]

Белгіледі; атады; меншіктеп алды. Сен ушін нағашымның бір тайына ен салдым (Т. А.). Мұса Мырза, білсөнші сейлер сезін, Ерте туып кеш қалып жүргөн өзің. Қызы біткенге ен тағып қойып па едін, Өңмендейсің өзеу-реп, сүзіп көзің (Айтыс).

ЕНШІ АЛДЫ ① **ЕНШІ БЕРДІ** [БӨЛДІ]

Үйленген баласына мал-мулік бөліп беріп, бөлек үй етіп шығарды. Оған байкалың беріп, қатын ә sperdi де, кейін енши беріп бөлек шығарды (С. М.).

ЕНШІГЕ ТИДІ 1. Қарамагына алды. 2. Сыбаға, мұра берді. Пікір қыл көрінгенге, шықсаң үйден, Айни көр, тілімді-

алсаң, надан күйден, Малым жоқ бөлек ауыл қандыратын, Еңші осы, ойла, балам, саған тиген (Ә. Тәң.).

ЕҢШІСІ БӨЛЕК, ЕҢІ БАСҚА көне. 1. *Бұрынғы уақытта малға таңба салу, ер жеткен азamat балаларына тиісті малжулік улесін беру туралы айтылады.* (Осыдан «еншілес», «енші алды», «еншісі бөлек» немесе «еншісі басқа» тәрізді тіркестер жасалады. Ен малдың құлағына салынатын белгі: тілік ен, ойық ен т. б. Бұрынғы уақытта «ен» жылды мағында да болған. Ен уақ, тек өзара жақын руда болып, ал таңба — атын саурына күйдіріп салынатын белгі — үлкен, ірі руда болған). 2. *Мұлде бөлек, іргесін аулақ.*

ЕҢ АЯҒЫ *Басқасын түгіл, басқасын былай қойғанда.* Ләззат жер бетіндегі тіршілік атаулының бір түрлі тосын мейрамының үстінен шығып, қызығып құныга қарап қалған. Ең аяғы шіркей де бір кеудесіне қуаныш сыймай дірілдеп ұшып жүр (Т. А.).

ЕҢБЕГІН ЕШ, ЖІГЕРІН ҚҮМ ҚЫЛДЫ ◎ ЕҢБЕГІ ДАЛАҒА [ЖЕЛГЕ, ЗАЯ] КЕТТІ ◎ ЕҢБЕГІ[-Н] ЕШ, ТҰЗЫ[-Н] СОР ◎ ЕҢБЕГІ ЕШ БОЛДЫ, ТҰЗЫ СОР БОЛДЫ ◎ ЕҢБЕГІ ЕШ БОЛДЫ ◎ ЕҢБЕГІ ҚАЙТАПДЫ *Бар әрекет зал кетті; еңбегін өтмеледі.* Мен қындықты емес, еңбегінді еш, жігерінді құм қылатын мешеулікті айтамын (Т. А.). Мүйіздескен сиырдай, Байласаң бас жіп жетер мә? Еңбегің еш, тұзын сор, Қайратың селге жетер мә? (Д. Б.). Ақырын жүріп, анық бас, Еңбегің кетпес далала (Абай). «Құп» — деді, айтқаңының бәрін қылды, Жүре-журе Жүсіппі қолы білді. Аппаңайға қашшама жалынса да, Еңбегің зал қылды, алмай тілді (С. Т.). Ол сені бір күні тірідей жүткіп қояды. Бар еңбегің зал кетті (Ф. М.).

ЕҢБЕГІ ЖАНДЫ [ҚАЙТТА] *Қадамы ерге басты; жолы болды, ісі алға басты; еңбегі өтмелі.* Еңбегің жанып, мінекей, Жайқалып түр егінің, Еңбегі гой көгерген, Егіншідей ерінің (І. Ж.). Қун болса егер де, Еңбегің жанатын, Сонда айт, ала атым, Мейрімдап шабатын! (В. М.). Құтылды сан қатерден қының-қыспақ, Еңбегі жанып еді тұра нұсқап, Қайран қамқор жөнелді дүниеден, Жеті жыл әділдік қып тұрған ұстап (Ә. Тәң.).

ЕҢБЕГІН САТТЫ 1. *Көрсеткен қызметтің бұлдарын, пәлденді.* 2. *Өз күшімен күнін көрді, қызмет қылды.* Бақпен асқан патшадан, Мимен асқан қара артық. Сақалын сатқан кәріден, Еңбегің сатқан бала артық (Абай).

ЕҢБЕГІН САУДЫ ◎ ЕҢБЕК ЕМДІ *Адал еңбекпен күнелтті; қызметінің же місін жеді.* Әуелі құдайға сыйынып, екінші өз қайратына сүйеніп, еңбегінді сау (Абай).

ЕҢБЕГІ [ҚЫЗМЕТІ] СІНДІ [ӨТТІ] *Көп қызметін қылды, бейнеттенді.* Қай-

ыры болсын халқына, Сабыр қыл, ойла келмесін. Қарияң келіп, жырлап түр, Еңбекін сіңген ер үшін (Б. Қ.).

ЕҢБЕККЕ БАУЛЫДЫ Еңбекке тәрбие-леді, әдеттендірді. Қаралайым еңбекші бұқараның эстетикалық талғамын өсіріп, рухани мейірін қандыратын, еңбекке баулып, ерлікке бастайтын жаңа мазмұнды, жаңа нәрлі өнер туын отырды (С. Қ.).

ЕҢБЕККЕ ШАШТЫ д и а л. Еңбекке бөлді (ақша, астық). Алты айлық еңбекке ақша, астық шашқалы жатыр (Жам.: Мер., Қор.).

ЕҢБЕККҮН ҚҰЙДЫ д и а л. Еңбеккүн есептеп, соған қарай табыс бөлді (Гур., Мах.).

ЕҢБЕК РАҚАТТЫ БОЛСЫН! ◎ ЕҢ-БЕГІНІҢ РӘТІН КӨР Тіле к. Жұмысын қэтті, баңды болсын деген мағынада.

ЕҢ БОЛМАСА *Тым құрыса, тілті болмaganда* (АС). Дүниенін көрінген һәм көрінбеген сырын түгелдеп, ең болмаса денелеп білмесе, адамдықтың орны болмайды (Абай). Адасып алаңдама жол таба алмай, Берірек тұзу жолға шыққамалмай, Не ғылым жоқ, немесе еңбек те жоқ, Ең болмаса кеттің гой мал баға алмай (Абай).

ЕҢКІЛДЕП ЖЫЛАДЫ *Дауысын шығарып қатты бағырмай жылау туралы айттылады.* Кейде ол [Оспан] алпамсадай алып денесімен сол жайды (баласы жоқтығын) жан қүйер жақындар арасында қүйзеліп айтқан шактарында еңкілден жылау та жіберетін (М. Э.).

ЕҢСЕ КӨТЕРІЛДІ *Көңілі жайланды, бойы жазылды, үстін басқан батпандаі ойдан, уайым-қайғыдан құтылды, көңілденді.* —...Еңді мінне жаңа ғана ездерің жиберген палаткалар, әне бір киіз үй кеп тіріліп жатыр... Қазір бойым сергіп, мұлдем еңсем көтеріліп қалыптын! — деді Жақсымбет (М. Ә.). Сол жасыл бұтақтар алып үйлерден алыстаған сайын еңсесі көтеріліп, бара-бара ну орман сияқтанып, жасыл ала қапқа айналады да, басына ақша бұлттар шүккен қарлы тауға жалғасады (М. И.).

ЕҢСЕ ҚАРА д и а л. *Күйеу алғаш келгенде алынатын кәде.* Еңсеме келдін, еңсе қараң қайда? (Қ. орда, Арап).

ЕҢСЕСІ БИІК БОЗ ОРДА *Ауыз әдебиетінде хан, сұлтанның үй-жайы (байтағы) туралы айттылады.* (Үлкен сарай деген мағынада). Еңсесі биік боз орда, Еріксіз кірсем деп едім (М. Ә.).

ЕҢСЕСІ БИІК, ЕРНІ САЛПЫ *Батырлық жырға тән суреттеу тәсілі.* Еңсесі биік, ерні салпы құбаша үл (АӘ).

ЕҢСЕСІ ҚҰРЫДЫ *Аңсады, сагынды;* арман етті. Ауылым жайланап отыр Қексен-гірді, Көз сүзіп сіздің жаңақта еңсем құрьыды (Жамбыл).

ЕҢСЕСІН ЕЗДІ Кеудесін басты, көңілін (бетін) қайтарды. Пенжектерін, галстуктерін шешіп, омырауларын ашып тастаған, бет-аузыздары нарттай марқасқалардың жаппай жалт қарауы еңсесін езіп жіберді (К. Құт.).

ЕҢПРЕГЕНДЕ ЕТЕГІ ТОЛДЫ Көз жасын бұлады; біреуді жоқтап зарықты, зар иледі, ботабай боздады. Етегі толып еңіреп ол, Жүріп кетті тақыр пенде. Аманат қып кетті тастаған Соңғы жұғы қалды менде (А. Жұм.). Орт ішінен жылап қашқан бала мен көз жасына етегі толып еңірекен анада есеп жоқ (К. Ж.). Жас балалар жау наизасына түйрелді, кәрі аданын көз жасына еңірекендеге етегі толды, ақсақалды ата қайғы түйшігіна тірелді (С. Мәу.).

ЕҢПРЕН ТҮРҒАН [ЖҮРГЕН] ЕР Ел ушин, елдің қамы ушин іс еткен адам. Мен, мен едім, мен едім, Мен Нарында жүргенде, Еңіреп жүрген ер едім, Исадайдың барында, Екі тарлан бөрі едім (М. Ә.).

ЕПКЕ КӨНДІ Ыңғайға жүрді, айтқанды істебі. Кәрі, жас дәурені взге, тату емес. Епкес көнер ет жүрек сату емес. Кімде-кім үлкен болса екі мүшел, Мал беріп алғанмен катаң емес (Абай).

ЕР КЫЛАДЫ Лайық көреді, амал жасайды. Қорған салып биік қылса, Көңіліменен еп қылса, Құдай жақсы көрер ме, Шаригатты бұзған соң (Д. Б.).

ЕР ӘБЗЕЛІН ТҮЗЕДІ Ат жабдығын сайлады. («Әбзел» — парсы сөзі, «ер-турман» деген мағынаны береді. Парсының «әбзел» деген сөзі «мұлік, құрал» деген мағынада қазақ тіліндегі басқа сөздердің де соңынан — «үй әбзел». Тіркесінде де келеді). Жатқызып жалын үштымен, Құйрығын тараған сузеді, Алтынан тағып қүйіскан, Ер әбзелін түзеді (ҚБ).

ЕРГЕ БАРДЫ Тұрмысқа шықты, күй-еуге тиді. Арман етпе, жас күнің көп, Игіл көр, ерге бар (Абай). .

ЕР БАСЫНА КҮН ТУДЫ Қиындық жағдай тап болды. Қәпке тентек ез қысық, Қамшыменен и болар. Ер басына күн туса, Бұта тубі үй болар (Ш. Қ.). Ер басына күн туса, етігімен су кешер, Ат басына күн туса, ауыздықпен су ішер (Макал).

ЕР БЕСІКТЕН ТАҢЫЛАДЫ Кішкен-таянан-ақ белгілі болады, жастайынан көзге түседі. Топтан таңдал алғаны, Ақ-бөртедей тай болады. Таңылар тұлпар желіден, Ер таңылар бесіктен (Д. Б.).

ЕРДІҢ БАСЫ ЕКІ ЕЛУ Ер көп жасайды, оның өзі жасамаса да, атағы жасайды деген мағынада.

ЕРДІҢ ЕРІ, ЕГЕУДІҢ СЫНЫҒЫ қөне. Асыл тектің ұрпағы, жақсының көзі. Тойдан кейін «ердің ері, егегудің сынығы» деп қасына баласы Үйсінді бас қылыш жұз жігіт қосып беріп аттандырады (ШС).

ЕРДІҢ ҚҰНЫН ЕКІ АУЫЗ СӨЗБЕН БІТІРДІ қөне. Шешімді сөз, ұтымды үкім айтты. Экен Қыдыр, ердің құнын екі ауыз сөзбен бітірген. Сөз таныр деп келдім (Ф. Мұс.).

ЕРДІҢ ҚҰНЫ, НАРДЫҢ ПҰЛЫ Қымбат, бағалы нарсе; салмагы ауыр талап. Еспембет, сенің мына айтып отыраның береке, бітім емес. Найман мен Тобықтының арасына ердің құны, нардың пұлының дауын саламын деу (М. Ә.).

ЕР ЕГЕСІ ЕҢІСТЕ Ер адамдардың тартысы сырт жерде деген мағынада. Бесе, ер егесі еңісте! Сырлас келінің алдында мактандайын деген шыгарсың. Шық байлай! (М. Ә.).

ЕРЕСЕК ТАРТТЫ ӘР ЖЕТТЕТІ Есі кірді; үлгайды, үлкейді; бой жетті. Вұл кезде ересек тартып қалған бала Лермонтов Рылеев жырларын оқып жүрді (Ж. С.). Балам ер жетсін, кемеліне келсін, ақылы толсын, содан кейін кімге барса да еркі (С. М.). Ер жеткен тұңғыш ауылдың үлкендерінің қазіргі қундердегі тілеулем мейірі басқа болатын (М. Ә.). Жасында ғылым бар деп ескермедин, Пайдасын көре тұра тексермедин, Ер жеткен соң түспеді уысына, Қолымды мезгілінен кеш сермедин (Абай).

ЕРЕУІЛ АТҚА ЕР САЛДЫ Жаугершілкітеге елін қорғауға аттанды; жортуыла шыгуға сай тұрды. Ереуіл атқа ер салмай, Ереуіл найза қолға алмай, Ерлердің ісі бітер ме (М. Ә.).

ЕРЕУІЛ СӨЗ Шошыға, үркіте айтылған сөз. Текежан аулы Базаралының ереуіл сөзіне былқ еткен жоқ, қар екі жауса да үй іргесін шыммен көмдіріп алды, тағы да ықтырмасын құрғызып қойып қундізтүн демей, кедей ауылдың пішени мен қорығын аямастан жеді де отырды (М. Ә.).

ЕР ЖАНДЫ Еркекті тәуір көретін әйел туралы айтылады. Катаң алма төреден, Катаң алсаң төреден, Еркегі болар жау жанды, Үргашысы — ер жанды (Б. Қ.).

ЕР ЖҮРЕК Батыл, қайсаң кісі тура-лы айтылады. Еспембеттей ер жүрек, Қолмен бірге келеді, Топ «шу» десе, Ақ-бөрте, Артына шаңды боратып (Д. Б.).

ЕР КЕЗЕГІ УШКЕ ДЕЙІН Тағы да бірер рет қайталай мағынасында айтылады. (Ушке дейін ғана қүресуге, айқасуға, тайталасуға болады деген ескі салттан келіп шыққан тіркес; бұл дағды ертеде батырлардың егесүіне байланысты болған). Әйелің Медет қызы, аты Өрім, Айында бір жумайды беттің кірін. Ер кезек ер жігітке ушке дейін. Бір бокты тағы бас та және сүрін (Абай).

ЕРКЕК КІНДІКТІ Ұл, ер адам. Экешесі әлдеқашан қайтыс болған, еркек кіндейсті жалғыз Сапар жас басынан же-тім боп, ешкімнің тепкісінде шіріген жоқ

(F. С.). Үй-үйдің ортасында еркек кіндіктен менен төрт-бес жасы үлкен ағай бар (Б. Тұр.).

ЕРКЕК ҚОЙЫН АУДАРАДЫ Еркек малды ұргашы малға ауыстырып, мал өнімін есіре тусу мағынасында. Мың-мыңан қойды аз деп жүрген манаң, Еркек қойын аударған пайда қалап, Құнгел сеңіп мәз болып күлімдейді, Арпа менен бидайдың басын санаң (М. Сұл.).

ЕРКЕКТЕП КЕТТІ д и а л. Түйінді аз салды, түсімді аз берді (қауын, қарбызы). Біздің салдан қауынымыз еркектеп кетті (Қ. орда, Сыр.).

ЕРКЕК ТУДЫ Батыр, ер туралы айттылады. Жігіттер сені керіп дәм тата алмас. Қасиретінен алдында сөз қата алмас. Жігітте еркек тұган мен болмасам, Қосына жаман барып бір жата алмас (А. Қор.).

ЕРКЕК [ЕРКЕ] ШОРА Ер балаша күнгеген, ер бала сияқты жүрген, еркін есекен қызы. Ұлпан бала күнінен еркек шора болып ерке есіп еді (F. M.). Аста бәйгеден келген Табын руынын аты шұлы қаракек ақалтекесінен гөрі, ханды осы атқа шапқан сегіз жасар бүлдіршіндегі ерке шора қызы таң қалдырыды (I. Е.).

ЕР ҚӨКІРЕК [ҚӨҢІЛДІ] Өр мінезді, айбатты. Масғұтқа келді әлгі шал көзін тікеп, Қөрс, бастан ағып тұр қан дірдектен. Мұнын қарызын мен де етеп кетейінші, Жігіт қой ер қөкірек, жау жүрек деп (Абай). Осы жүрт Ескендірді бліме екен? Македония шаһары оған мекен. Филипп патша баласы, ер қөнілді, Мактан сүйгіш, қызғаншаң адам екен (Абай).

ЕРКІ КЕТТІ Білгітариына айрылды. Шолшандай адам едің жиһан көркі, Тіл шаршап, көп айтуга кетті еркі. Қымбатты жаннан ғазиз асыл еркем, Шықтаған бұл касіреттен жаннан беркі (А. Қор.).

ЕРКІНЕН АЙРЫЛДЫ Еріксіз күйге тусти; соктар, бұзық сазайын тартты. Сотталып, еркінен айрылды (АТ).

ЕРКІН ТИЕДІ Қарамағына емін-еркін етті. Соңда жаупан бере алман мен бишара, Сіздерге еркін тиер, байқап қара. Екі күймек бір жанға әділесті? Қаны қара бір жанмын, жаны жара (Абай).

ЕР ҚАРА ◎ ЕР ҚАРАҒА БІР ҚАРА

Халық қатарына қосылған адам.— Сенің енді азamat болғаның, күнім, ер қара болып ел қатарында, еңбекте болды,— деп баласын мактан еткендегі жымындан аз отырды (С. Б.).

ЕР ҚАРУЫ БЕС ҚАРУ көне. Қылыш, наиза, садақ, шоқпар және сойыл—ерлер асынып жүретін қару-жарақ. (Қару түрлерін басқаша да атаган). Бұрын мықтаганда — ер қаруы бес қару дейді екен (М. Баз.).

ЕР ҚАПИТЫ Ығыр қылу, мезі ету мағынасында айттылады. (Көп мініліп, жау-

ыр болған аттың ер-тоқымнан қатты қашқалактау мінездін келіп шыққан). Құлан асау құр жылқыдан әбден ер қашты, эккі болған малды ұстату күш, еттілікті қалайды (ЛЖ). Әлде шахтердің үйіне қонақ жіңі келіп ер қашты қылған ба? Оған түс беретін қазақ па, тәйір. Мунда бір сыр бар,— деді Дәмеш (З. Ш.). Онда әмір кайыршының қиміндей, Қыс қысып таудың азған күігіндей, Езілген ер қашты бол елде сұр жок, Бидайдың шелде қалған түйірндей (Д. Е.).

ЕРЛІК БУДЫ [ҚЫСТЫ] Қайраты тасыды. Ерлік қысқан кеудеге, ішкен асы батпады (Д. Б.).

ЕР МАНДАЙЫН БАҚҚА БЕР Батырды, ер-азаматты бақытқа баста. Адалдан бер, ақтан бер. Бәлекетін жатка бер, Ер маңдайын баққа бер! (М. Ә.).

ЕРМЕК БОЛДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] Көңіл алданышы, ұқыт еткізу желеуі туралы айттылады. Жатырмын жапан түзде жауды бағып, Қасымда ермек болар серігім жок. Өтеді біздің әмір осыменен, Елімнен кеттім жалғыз дерегім жок (КЕ). Сынауына сорғалап келмесе де, Сөкпендер мына сөзі қалай десіп. Біліккен соң ер сезін ермек еттім. Осыны айтпасам да әнер қысым (А. А. Қ.). Жазамын тәржіманы ермек қылып, Жұмыс жок еріккен соң жай отырып (С. Қ.).

ЕР МОЙНЫНДА ҚЫЛ АРҚАН ШІРІМЕС Kicidé кісі ақысы кетпес, түбіндө ол да сондай бір жақсылықты қайтарар. — Ай, шыбын жаным-ай, он, зекетің кетей-ай! Ер мойнында қыл арқан шірімес, алып қалшы жанымды! — деп, зар илеп, әл үстінде жатқан Дүйсенбі Қундікбаев бақсыға жалынды (М. Р.).

ЕРНІ КЕЗЕРДІ Шөлдеді деген мағынада айттылып тұр. Аузы құрғап, ерні қатты кезеріп қайтты (М. Ә.).

ЕРНІН ШҮЙРДІ Жақтырмады, мен-сінбебі. Оспаның бұны сырттан қыжыртып жүрген қабагын сан естігендеге, тұқымсынбай, ернін шүйртіп «есуас» деп қана қоятын (М. Ә.).

ЕРНІН ШЫГАРДЫ Мазақтады, күлді, келеселеді. (Әйел ажуалуы туралы айттылады). Қөршінің әйелі маған ернін шығарып күлді! Әне, қакпа алдына тағы да күлін үйіп кетті,— деп Олжайдың әйелі жылап жіберді (С. Ад.).

ЕРНІНІҢ ЕМЕУРІНЕН БІЛДІ [ТАНЫДЫ, ТҮСІНДІ, АҢҒАРДЫ] Біреудің көңілге алып, ойна алып айтпақ болғанын айттуға ыңғайланып келе жатқандандағ біле қойды; көңілдеғісін ыңғайынан таныды. Өткіл өзімден өз болып, әлдеқашаннан таныс адамдай ернінің емеурінін түсініп тұрмай ма? (F. M.). Итбайдың сөз түрін ернінің емеурінінен аңғарып үйренген Буркігбай көмекейінде бір нарасе тұрғанын шамалады (С. М.). [Сәметтің] Ернінің емеурініне қараганда жандай

жақын құрбыға ғана айтылатын асыл сыр бар сияқты ішінде (С. О.). Бас инженер орнынан тұрып жас бүрғылаушының қолын қатты қысады. Олар бір-бірін еріннің емеурінің түсініп мәмлеке келеді де, жауынгерлік вахтасына блокты белгіледі (КӘ).

ЕРСІ КӨРДІ Ұнатпады, жақтырмады; ыңғайсызданды. Жіберді ортасынан тоғыз елші, Ден «елдің өтінішін айттып көрші». Барған соң тоғызы да тарты алыш, Кей Қысырау «келиңдер» деп көрмей ерсі (РД).

ЕРТЕДЕН [ЕРТЕҢНЕҢ] ҚАРА КЕШКЕ ДЕЙІН Құні бойы, ұзақты қун. («Қара кеш» деген «түн болды, қарашы түсті» мағынасында айтылады). ...Айтсам тілімді алмайсың. Құстың бабы саған — Абылғазы мен Әділ емес, ергеден қара кешке боктағ берсен, кеттере беретін дегенім қайда? — деп Абылғазы Жабайды мазақтап күледі (М. Ә.). Ертеңнен қара кешке дейін жұдырықтай баланың басын қатырады да отырады (Ф. Мұс.). Желі басында ергеден қара кешке бие сауған Бұркітбай да қасындағы көмекшісі бала жігіт Баймағамбетке әр биені сауға отыра бере ауыр ауыр кеп-істер, мұндар айтады (М. Ә.).

ЕРУ БОЛДЫ [ЖАСАДЫ, ОТЫР] Аялдады, дем алды. (Кеші-қонды елдің жолжөнекей бір жерге жүгін шешпей аз уақытқа аялдауы туралы айтылады). Керуеншілер бір жерге малдарын тынықтырып, тойындырмаққа тоқтап, бес-алты күн еру болып жатады (КӘ). Дарынды Жамбыл ақынның атақты «Майтөбе» жайлалаудың дүйсенбі құні далага көшкен Тойекең «Қектекшіде» еру жасап, ертеңнен колхоз селосының терістік деңгейіндегі Итбай бастаудың басына көліп қонды (М. Е.). Көшіп бара жатқан кай ауылдың да болса, бір қонып үдеруге ақысы бар, еру болып бүк қонып отырып қалса, оның арты қып-қызыл жанжал (С. Шәр.).

ЕРУ ЕЛ Қешип келе жатып, жолай аз аял жасаған ауыл. Еру елдің ерулігі болса, көшкен елдің көмегі болады (Мажақал).

ЕРУННЕ ҚАРУЫ ◉ ЕРУЛІГЕ ҚАРУЛЫ Жақсылықта жақсылық деген мағынада. Бар, етінсе жолдастың жолдастық жұмысына, Қолғабысын жолдастың сен де сына, Еруліге қарулы іс етсөн де, Бірақ өлец сұрама ақысына (Б. К.).

ЕРУЛІК БЕРДІ Қөрші кеп қонған (қазіргі кезде қөрші жерден пәтер алған) үй шелерін шақырып қонақ ету мағынасында айтылады. Алғашқы қундері-ақ қатар қонған екі ауыл бір-біріне ерулік беріп, шакырысып, арага аяқ-табақ катынап қалды (Ә. Н.).

ЕР ШЕКІСПЕЙ БЕКІСПЕЙДІ Басы қатты болса да, аяғы тәтті болатын іс, жақтығысып барып түсініскен адамдар

жайында айтылады. «Ер шекіспей бекіспейді» деген, шекістім — сен жендің деймін, — дейді ішінен Конырқұлжа, — міне қолым (І. Е.).

ЕРИК АЛДЫ Рұқсат алды. Алпыстығы шалға Мерғұлжанды кезім кимай ханнан үш күн ерік алып саған келдім (КЕ).

ЕРИК БЕРМЕДІ [ТИМЕДІ] ◉ ЕРКІНЕ ҚОЙМАДЫ Әрқына жібермебі, ықтаярынан айырды. Ой кіргелі тимеді ерік өзім, Сандалмамен құн кешкен түспе ізімі. Өзі ермей, ерік бермей, жүрт қор етти, Сен есірке, тыныш үйқтат, бақ сөзімі (Абай). Жатса да, журсе де, Тек жалғыз мени ойлаған. Қайтырып, талып құлс де, Еркіне зарым қоймаған (Б. К.).

ЕРІ МОЙНЫНА КЕТТІ 1. Жудеп-жадады; берекесі кетті, шаруашылығы қүйзелді. — О, құрметті досым, Бақаш, ерің мойныңа кетір қалыпты ғой, саған бір дос жәрдемі керек-ау, — деді ол (С. Ад.). Кеттер бастықтың лауазымы жоғарылаپ бара жатса, сез баска. Ал, ери мойнына кетіп, орнынан аударылып түсіп, кабинет кілтін басқа бір қызылуы алақанға салған соң, оның көрген құні бар болсын (С. Ад.). 2. Қысылды, ұялды, үнжыргасы түсті. Тек Роза қыналғанда бірге қыналды. Доғалдың қалжынына көтермеші бола алмай, ери мойнына алып, біраз мәңкіс де, ақыры көніпті (З. Ш.).

ЕРИН БАУЫРЫНА [МОЙНЫНА] АЛДЫ Қатты ашууланды, шала бұлінді. «Сурау біткен соң сөйле» десен, Дайрабай ерін баурына алып тулауга дайын, — деді Үрысты (Б. М.). Шал әуел баста заңводты қимай, ерін мойнына алып, біраз мәңкіс де, ақыры көніпті (З. Ш.).

ЕРІНБЕГЕН АРЫСТАННЫҢ АУЗЫНДАҒЫСЫН АЛАДЫ Жаһықпай бейнет етсөн, қолыңа түспейтіні жоқ деген мағына. Ерінбек аузындағысын айрылады. Ерінбекен арыстанның аузындағысын ала-

ды (Ф. Мұс.).

Е СӘТ! ◉ ИСКЕ СӘТ! Е бақ! «Лаһим!»; жақсы нисет, ізгі тілек етуде қолданылады. Бәуken бедененің жасырынған жеріне екі адым қалды. Енді бір адым. Бедене соңа қол жетер жерде жатыр. Аңшының дәстүрі осы ғой. Е Сәт! (Р. Ә.). Иске сәт, жолың болсын, қарындасын, Талқандай төңкеріп ет жер құйқасын (Ф. Малд.).

ЕС БОЛДЫ [КӨРДІ] Серік болды, көңіл алаңы орнына жүрді.

ЕС БІЛДІ ◉ ЕС БІЛІП, ЕТЕК ЖАПТЫ [ЖИДЫ] Улкейіп ақыл кіріп адам болды. Абайдың өзі ес білгелі шын жақын жанның өлімін көргені осы (М. Ә.). Бала [Абай] ес білгеннен бері қарай, экесінің кабығын жұтап қыста құнрайын баққан көрі бақташыдай бағып, танып есекен (М. Ә.). Өзі ес біліп, етегін жапқалы жеген таяғы болғандықтан, Итбайдың

барлық каны жүргегінен басына шыкты (С. М.). Естерін біліп, етегін жапқанша асырадың, оқыттың, адам санатына қостық бөрін де. Отау болды, үй болды (F. С.).

ЕС БІЛІП, ЕТЕК ЖИҒАН ЖЕР [МЕКЕН] Ақыл кіріп, онды-солды білген мекен. Тайсойған: Орал еді тұған жерім, Ес біліп, етег жыныш жүрген жерім. Айғырды қаңтарда бел бүгілдіріп, Құйрығын әсемдікке түйген жерім (М. М.).

ЕСЕ БЕРМЕДІ Тенден бермеді. Не дейсің... Есе бермедім, еңсеріп үттым дейсің бе? (М. Ә.).

ЕСЕВІ БАР Қөздеген ойы бар.— Мынау бізді неге шақырды екен? — Қайдам бір есебі бар шығар? (Ә. Н.).

ЕСЕВІ ЖОҚ Tinti көп, мол, сансыз, уши-қызырыз. Мұсәпір, жарлы адамды, Тоқтарбай жыныш алышты, Есебі жоқ дәүлетті, Тойға келген елдердің, Ортасына салыпты (Н. Б.). Есқи досын кергенде, Есебі жоқ ант ішіп, Аруақ құдай айттысып; «Сыр алғалы айттым» деп, «Жауынды алдаң қайттым» деп, Құдайдан қорықтай ант үрган, Иманың жүзін тоздырар (Абай).

ЕСЕВІНЕҢ ЖАҢЫЛДЫ Қателесті, ойлаганы болмады, ойынан шықлады. Есебінен жаңылсаң, Есіңен адасасың (К. Ай.).

ЕСЕК ДӘМЕ Үміттену, емексу магынасында. (Күткен нәрсенің болмай қалуына орай, көбіне, мысыл ретінде айттылады). Толғана келіп салмақпен айттылған «сіздер» есек дәмені сыйзып-сыйзып тастады. Сол сыйықтар Махметтің бетінен айқын көрінеді (F. Мұс.). Шернер солдаттарынғана алдамаған, өзі де алданып, есек дәмеленіп келгенін осы бүгін білді (Ә. Н.).

ЕСЕККЕ УКІ ТАҚҚАНДАЙ Жарасымсыз қылық, орынсыз мақтауға байланысты айттылады. («Сиырга ер ертегендегі сияқты үғыммен ыңғайлас». Есеккө укі таққандай, Итке жалпош жапқандай (Макал).

ЕСЕК КҮРТЫ МҰРНЫНАН ТУСТИ Байыды, шалқыды, тоқ болды, молшылықта отыр. (Кекету, мұқату магынасында). Есек күрті мұрнынан түсті жетіліп түрдейді деп осы Әкіштерді сез қылады. Байғұлдың Әкіші саудагер, қара жұдьрықтау болса, Демеуі хат-шот билетін (І. Ж.).

ЕСЕКҚЫРҒАНДЫ ШОЛПАН ДЕП Тұн ортасы аяу шығыс жақтан туатын жарық жүлдіз Есекқырғаны Шолпан деп ерте көшкен керуен барлық көлігін— есегін қырып алышты-мыс. Содан ол жүлдіздың аты есқі аңыз бойынша Есекқырған аталыпты. Беймезгіл у да шу, дүркірлей жонелу магынасында айттылады.

ЕСЕКТИҢ МИЫН ЖЕГЕНСІҢ БЕ? Құтырған су шаштін бе? Өқұтырған қойдың миын жегенсің бе? кейісі. Ақылың орнында ма, ақымақсың ба? Мұ-

ның не? — Оттай бермеші, қатын! — деді Әбен, Шалабай сияқты қашқынға, қан ішерге Шәкен мөр беріп құтырып па, есектің миын жеді деп сонша! (F. Мұс.)— Біз есек миын жеді деп ойлайсыз ба, сез астарына түсінбейтін?— деп редактор әуелі күліп алды (З. Ш.).

ЕСЕКТИҢ [ҚАРА ЕСЕКТИҢ] МОЙНЫНА БАЙЛАП ЖІВЕРДІ Ө ҚАРА ЕСЕККЕ ҚОСАҚТАП ЖІВЕРДІ Мазақ етті, күлкі етті. Әүрінгі замандағы ел жазасына байланысты тұған фраза). Қатын қарғысынан қарағызылғы орнаганы көргенім жок, бас таңбаңды, Жалмұқан, Қарауылдың ұлқызына үлті болсын, байлап жібер бір есектің мойнына! (F. М.).

ЕСЕП АЙЫРДЫ Бул жердегі магына: бөлінді, есептесті; бір-бірімен қатынасты үзіл. Айырбыұқ есеп ақыры, Құн төлете береік (К. А.).

ЕСЕП АЛДЫ Іске қорытынды жасау, изтижені топшылау магынасында. Егер ести кісілердің катарапында болғың келсе, күнінде бір мәртебе, болмаса, жұмасында бір ең болмаса, айында бір өзінен-өзің есеп ал. Сол алдыңғы есеп алғаннан бергі емірді қалай еткіздің екен (Абай).

ЕСЕП БЕРДІ Өткен-кеткенге қорытынды жасады; істелген іс жайлы жүртқа баян етті. Әмеш не істеп, не қойғанына есеп бермеді. Ажар қылғына шыдамы жетпеді. Есікті шалғайта ашты:— Бармаса жалынба, Ораз!—...өзіміз барамыз, кейін!— деді (З. Ш.). Делегат әйелдер өзінің жұмсызы жеңінде жалпы жиналыс алдында есеп беріл отыратын (ЛЖ).

ЕСЕП БОЛДЫ Солай деп үйгарылды, саналды. Әр жүздің халқы өз ынтымадымен бір туысқанға есеп болыпты (Абай).

ЕСЕП ЕМЕС Оған есептегімдей, жатпайды, саналмайды. Ғарып-қасыр бишараны құрметтейін десен, жатқан түйеге міне алмаса да, ол момындыққа есеп емес (Абай).

ЕСЕПКЕ АЛДЫ Ө ЕСЕП ҚЫЛДЫ Санақта (санатқа), қатарға қости, көзіл бөлді, еледі. Хан өзіне жақын дос қылды, қыз Ескерді есепке алмай тастады. Қой, бүйіп болмас, біз бұл екеуін араzdастырайық (КЕ). Үлкендей — адам ішінен өзін-өзі баялы есеп қылмақ (Абай). Қімде-кім сырттан естіп білу, көріп білу секілді нәрселерді көбейтіп алса, ол — көп жиганы бар адам; санақ, орындысын, орынсызын — бәрін де бағанағы жиган нәрселерінен есеп қылып қарап табады (Абай).

ЕСЕСІНЕН ТОЛТЫРДЫ Басқаның есебінен түгелдеді. Байлар ұлықта берген парасының орнын момын шаруалардың есесінен толтырады (М. А.).

ЕСЕСИН ЖІВЕРМЕДІ [ҚАЙТАРДЫ] Ақысын, үлесін жібермеді. Зұлқия есесін жібергісі келмей сейлеп келеді (Ә. Ә.). Деді әйел Гұлжамал, «Батыр» басын шайқа-

ды. Күбір етті бар ма амал, Бұл да *есесін қайтарды* (Ф. К.). «Сәлемдеспеген *есенди қайтарды ба*» дегендей Торсан Аскарға онша шүкшімай, Итбаймен басқа кеңеске кірісті (С. М.). Сусанина Михайлова талай синай байқаған, басынан асыра сез айтып жатса да кейпін бір бұзбайды, бірақ ол сөздік *есесін кейін қайтарады* (З. Ш.).

ЕСЕ ТІДІ ӨМІР кезегі келді; ерік, тен-дікке қол жетті деген үғымда айтылып тұр. Келді санқ-саңқ мына үн: «Кимылда, тіл, қимылда! Кимылдастын күн бүгін, Ес тиғен күң-құлға!» (І. Ж.).

ЕС ЖИДЫ Сезімі, көніл күй орнықты, өзіне-өзі келді. Қансырап құлаганда айлы тунде, Елсізде *ес жия алмай жатқан кезім* (Д. Э.).

ЕС [ӨН] ЖОҚ, ТУС ЖОҚ Мулде сазарып, аң-тан қалу, қорқу мағынасында айтылады. Нұрым да «омин», «омин» деп аузын толтырып жалаңбас, *ес жоқ*, түс жоқ терлең-тепшіп, екі езуі құлағында, алақандар шегір көзі ақынп, жирен сақалы қауымып кеткен, әншайін-ақ күр-күр етеді (С. Т.).

ЕСКЕНДІРДІҢ ҚОС МУЙІЗІ Бұл жерде іште жатқан шер, құпия сыр үғымында.— Отар, айтылмаған әкпе — іште жатқан Ескендерідің қос муйізімен тең (І. Е.).

ЕС КЕТТИ, ЖАН ШЫҚТЫ ДЕГЕНДЕ Өлдім-талдың дегенде, әрек дегенде. Сейілдің ендігі үміт-тірегі 15—16-ға келген үлкен ұлы екен. Қызыла барып экесін неше күндей қан жылатып *ес жетті, жан шықты* дегенде сәл бері қараган тәрізді (М. Э.).

ЕСКІДЕН ҚАЛДЫ ◎ **ЕСКІНІҢ [ҚӨНЕНІҢ] ҚӨЗІ** Ескі уақыт, бұрынғы заманнан қалған затқа, салтқа, кісіге қатысты айтылады. Ескіден қалған бұрынғы, Батуалы ырымды, Адаспастай даңғыл жол... (Д. Б.). Жерге белуарынан батқан шатырлап жапқан темірсіз тақтай тәбесі далдул, жуан беренден қызып салған ағаш. Қабыргалар да қуарып, ақжемделген осы үй *ескінің* көзі екенін өзі-ақ әйгілек тұр (Ф. Мұс.).

ЕСКІ ЖАРАНЫҢ АУЗЫН АПШЫ [ТЫРНАДЫ] ◎ **ЕСКІ ЖАРАНЫ БІЛТЕЛЕДІ** Бұрынғы жағымсыз істі қайта еске салды; откен-кеткенді қайта қозғады. Ескі жараны білтелемей, мына сергелден болған елге жол табатын жендерінді айтсандаршы (М. Э.). Құп блемін, сізге жақлас, Ескі жара білтелеу Ақ жүргерігін енді ұнатпас, Мезгілі жоқ қай медеу (Абай).

ЕСКІНІҢ ҚОЛҚАСЫ Бұрынғылардың ізімен әйтегір бір айтыла салған сез.— Осы мені тым қолпаштай бересің, Касеке. Тек ескінің қолқасы болмай, атағыма ісім сай болса жақсы-ау,— деп еді, Қасболат оның құдігін бірден сөндірді (Т. А.).

ЕСТЕ ЖОҚ ЕСКІ МЕЗГІЛДЕ Баяғы көне заманда (АС). Есте жоқ ескі мезгілде

маңғұлдан бір татар аталған халық бөлінген екен (Абай).

ЕС ТОҚТАТТЫ *Сана-сезімі оянды*. Бұрынғыдай емес, былтырғыға қараганда *ес тоқтатып қалыпты* ғой балаң (АТ).

ЕС-ТУСІНЕН АЙЫРДЫ *Есінен тандырыды, ақылынан жаңылдырыды, шала-жансар қылды*. Саурықтай шын батырым, Ерекікен кісіні, *Ес-тусінен айырдың* (Жамбыл).

ЕСТИ ҚАШЫРДЫ [ШЫҒАРДЫ] *Састырды, дегбірін алды*. Шырайды қайғы жасырмай, Құлқінің ерні көзөрмес, Шыда-саң есті қашырмай, Құлдатып, қор қыш жибермес (Абай). ...Екіншінде жүр астыңғы үйде барып отыр, мұнда (казак-орыстар) іздең келеді енді!— деп қоймай *есімді шығарды* (С. С.).

ЕСИ АУДЫ ◎ **ЕСІНЕН АДАСТЫ** [ТАНДЫ]

Есекірді; *есустанды*; жынданды, жарымес болды. Есі ауып сорлы сұлу жатыр талып, Алады демін зорға ыңыранып (С. М.). Байтерекке өрмелеген қасқырлардан қорқып, *есі ауып талып қалған қошқар* сірсекен жабағы жүннен байтерек бұтағына ілініп, аман қалды (К. Е.). Еңіреп Рахым ел кезді, *Есі ауып қырда адасты*. Талай да талай жер кезді, Шөлдерді кешіп тау асты (М. Әл.). Қувасидің көзі қарауыттын, денесі дұылданап, *есі ауып...* төсегіне құлап кетті (С. Е.). Әттең, арманда кеттім ғой — деді қырылдаш келесі сокқы тигенге көзі қарауытшып, *есінен тана құлап түсесті* (Ә. Н.). Есімнен адастын жатырмын ба дегендей Төлеген өз көзінен сенбей оларды тағы бір шолып өтті (К. И.).

ЕСІГІ [КОЛЫ] АШЫҚ *Пейілі кең, дастарқаны жаюлы*. Жомарт, *есігі ашық*, ак көңілділердің бірі — сенің әкен еді (АТ).

ЕСІГІН АШПАДЫ Келмәді, хабарласады.— Жаман ағаның *есігін ашпайтын* едің, осы жөнің түзу, жаксы келдін, қайным (Ә. Н.).

ЕСІГІНДЕ ЖҮРДІ көне. *Біреудің босагасында қызметті*— Хан екі сойлемес болар,— деді Зейнеп енді екі көзі жалын атып.— Мені Қараулекке байға берсең, Қоңырқұлжадан да өшінді қайтарасын, *есігінде жүрген құлыңың да сауабын аласын*, айткан үздені де орындайсың (І. Е.).

ЕСІГІНІҢ АЛДЫНА КЕЛТІРДІ Дегенің істетті, бас идірді. Қөрмес, келмес деп едім. Өз еркіммен бетінді-ай. Есігінің алдына. Ұрмай-соқпай келтірдің (М. Ә.).

ЕСІГІ ОЙРАН, ТӨРІ ТАЛҚАН БОЛДЫ Шаңырағы оргасына түсекен, тас-талқаның шыққан. Қебікті (Қазан, Алшағыларға): Қөр мынаны беріп де, *есігі ойран, төрі талқан!* Қарақаттай қайран көзі қамшы бойы жас тегін отыр мінеки!... (М. Э.).

ЕСІГІ ТАР *Пейілі тар, сараң үй тұра-лы айтылады*. Осындағы хан атамың хандығы бар, Есікстің, сол себепті тарлығы бар... (С. А.).

ЕСІ КЕТТИ [ҚАЛМАДЫ, ШЫҚТЫ] ①
ЕСІНЕН АЙЫРЫЛДЫ 1. Асып-састы. береекесі кетті. (Бұл жерде құмарту, құштар болу магынасында). Үш жүзге атын шыққан Балуан Шолақ. Денеме тегіс біткен күш пenen бақ. Қөргенде сұлу әйел есім қаллас, Жігіттік бойымдагы күнәм сол-ақ (Б. Ш. Б.). **2. Жаңы қысылды, қатты қорықты.** Бір жағынан сен қыстың. Бір жағынан — партизан. Есі кетті фашистің (Ж. С.).

ЕСІК КӨЗІНДЕ Үйдің дәл алдында, табалдырықтың қасында. — Көлініз ағай, бері келе берің! — деп [Сәуле] есік көзінде тұрып қалған Олжайға қараға еди, бетінде шіркеуі бар ма, қалай, ол терге бас берсе шығар емес (Ә. Ә.).

ЕСІК КӨРГЕН Қүйеуге тиген, қүйеуден қайтқан әйел. Есік көргенді алма, бесік көргенді ал (Макал). Е, е, е!... Таймас, Тоқағандар есік көрген әлігі қызды билесе, «Қызыл отау» емес, ол бір қызыл ерт-тагы (Ф. Мұс.).

ЕСІК КӨРСЕТТИ [АШТЫ] 1. Қүйеу ірге көрді, ұрын барды. 2. Қонақта шақыруды, дәм ауыз тигізді. Жаңа түскен келінге де есік көрсете алмай қысылып журміз (АТ).

ЕСІК ҚАҚТЫ ҚАНГЫБАС, кезбе. Мержан: Аулақ менен ендеше. Сорлы сұмырай! Құлқынына сатылған есік қақты! (М. Ә.).

ЕСІК ПЕН ТӨРДЕЙ өлшем. 1. Тіпті жақын, бір аттам ғана жер; таяқ тастам жер. Түтеп тұрған боран Қалтайдың сезін шынға шығармақ болып түтеп тұр. Есік пен төрдегі жердегі қарайған бұлдырап жонді көрінбейді (М. Ә.). Үлкен қоштің алдында есік пен төрдегі жerde аттарын қатар бастырып бір топ қызы келеді (М. Ә.). 2. Келіскең, үлкен, үзын. Құнанбайдың астында шұбалаш құйрық торы аты бар. Дом бол жарап алған есік пен төрдегі үзын торы ат көлденең тұр (М. Ә.).

ЕСІКТЕГІ БАСЫҢ ТӨРГЕ ЖЕТПЕСІН! қарғыс. Елеусіз күйінде, қаріп күйінде, қадірсіз күйінде қал деген магынада.

ЕСІКТЕГІ БАСЫ ТӨРГЕ ЖЕТТИ Елеусіз кісінің, беделі артты, мерейі кетерілді (устем болды). Қозғамбайдың қызын Жақыптың баласы алса, Қозғамбайдың есіктегі басы төрге жеткені емес пе? (Қ. Тай.). Ахметтің арқасында, Жәзуkenің есіктегі басы төрге жетті (С. Т.).

ЕСІКТЕН ШЫҚСА ТЕСІКТЕН, ТЕСІКТЕН КЕТСЕ ЕСІКТЕН КЕЛДІ Құнан кіріп, одан шыққан су жүкпас қу. Тағы да сенбісің, су жүкпас! Есіктен шықсаң тесіктен, тесіктен кетсең есіктен келесің, калдым-ау, бір пәлеге (Ә. Т.).

ЕСІКТЕ ӨЛТИРЕДІ көне. 1. Жалышылышта кун откізді. 2. Қорлықта өлтірді. Ерден қайыр кеттесе, Өлтірмейді есікте, Өлшеп берген наспікте (Ш. Қ.).

ЕСІ [АҚЫЛЫ] КІРДІ 1. Ақылы толыкты. 2. Ер жетті, есейді. Кім білер ел қадірін есі кірмей, Тұған үй, ез босаған есігіндей, Тұған жер жайлы тәсек көзін жұмсақ, Бөле боп тұнғыш жатқан бесігіндей (М. Әл.). Бірақ қүйеуге бергенін, келешекте жеңгелері секілденіп біреуеге қатын болып, күнде таяқ жет өмір еткізетін Зейнеп есі кіре бастағаннан-ақ сезген (Б. М.). Теріс тәрбиеде өскен баланы ес кіргеннен кейін түзел аламын деп уміттену екіталаі нәрсе (С. К.).

ЕСІЛ [ҚАЙРАН] БАСЫМ Қадірлі басым қор болды деген магынада. («Есіл» арабтың «асыла» (қымбат) деген сезінің езгерген түрі болуы, бірақ ол өкініш мәнді «қайран» сезіне синоним болып, бастапқы магынасын әлсірету мүмкін).

ЕСІЛ [ҚАЙРАН] ДУНИЕ 1. Қимас өмір. Кіжінумен, тұңғулмен еткен есіл дүние (АТ). 2. Асыл мұлік. Есіл дүние үстаяны білмей қор болған (АТ).

ЕСІЛ ЕЛ, ҚАЙРАН ЖҰРТ Қасиетті ел-жұрт. (Қымбат, ардақты, асыл... деген магынада). Сүм патша тозаң қылыш есіл елді Талай қыршын өмірді текке қиды (К. Ә.).

ЕСІЛ [ҚАЙРАН] ЕРІМ-АЙ Асыл азamat. (Өкінгенде айттылады). Жетім-жесір көп қалды, Хан ескері кенелді... Қызығыштайды болған есіл ер, Қайран да жүртттан не көрді?! (М. Ә.). Қайтесің қолы тимелті, «Өлеңші, әнші есіл ер», Алға жаздай ән салсаң, Селкілде де білей бер (Абай).

ЕСІЛ [ҚАЙРАН] МАЛ [ЖАНАУАР] Ит-құска, өзеге қимас мал. (Өкінгенде айттылады). Есіл мал, алты ай жаз, алты ай қыс аялап бақсан еңбектің соры ма, не қылсын. Тез көмекпен жетпесеңдер, оподай шашалып төгілгелі тұр... — деді Дәүлетбек (М. Ә.).

ЕСІЛ САБАЗ Ардақты, асыл азamat. (Өкінгенде айттылады). О қадірің артық, қасиетті көп есіл сабазым! Енді кімге айттылар асыл назым. Құлазып ішкі дүнием күзіккенде, Барсам сенен табушы ем көңіл жазын (АӘ).

ЕСІМХАННЫң ЕСІКІ ЖОЛЫ Есімхан деген қазақ ханының атына байланысты атанип, ертеде қалыптастан салт-турмыс заңы, көне дәстүр жиынтығы. Қенгірбай, Қараменде, Құнанбайлардың айтуларынан жазылып алынған «Қасымханның қасқа жолы», «Есімханның есікі жолы»... дейтін ортағасырдағы қазақ қауымының жұртшылық заңдарымен орыс галымдарын таңыстырмақшы болады (Ә. М.).

ЕСІНЕН ТАНДЫРДЫ Еңсесін көтертпеді, бой жаздырымады, есін шыгарды. Бірде атып, бірде тартып, Жанды есінен тандыrap (Б. К.).

ЕСІНЕН [ЖАНАУНАН] ШЫҚТЫ Жадында болмады, ұмытты. «Жогары шық-

ка» қарық болып, тамақ, киім, борыш есінен шығып кетіп, енді олар қысқан күні біреудің малын бұлдаپ қарызға алды (Абай). Кінәлі өзі, Ақан. Егін орамын әдеп, біржола Райханды жадынан шығарды. Кеше Ташмағамбетов тегін айтқан жок, барып қайту керек еді... (З. Ш.).

ЕСІН [ЕСІ-ТҮСІН] ЖИНАДЫ [ЖИДЫ] 1. Өзіне-өзі келді, ақылы кірді. Бір кезде есін жиды, көзін ашып, Жанарлы қара кездік оты жасып. Коштасып Мұқанменен үйге қайтым, Дірілдеп, әлсіз аяқ шалыс басып (С. Т.). Шатасатыны — қорқып, жүргегі үшқандық. Әлсіз болған соң, есін жия алмай тұр, — деді доктор (С. Т.). Елдің ішінен шыққан кедей енбекші байға қарсы дегендер болса, устінен құс үшшыртып, астынан ит жүгіртпін сотты қын, әлекке салып, есін жигізбай ... айдатқан күндер де болды-ау (М. Ә.). Үшлеі уш күн, уш түн жылаш қалды, Терітінші күн есі-түсін жинал алды (ҚКБС). 2. Тынықты, демалды, көңілі орнықты.

ЕСІН БАРДА ЕТЕГІҢ ЖАП Ойлан, өзіңе-өзің сақ бол. (Сақтандыру магынасында айтылады). Әлі де болса кеп емес, кем-кетігін бітесін дейміз, есің барда етегің жап, өзіңе лайықты орын тап дейміз (С. Төл.).

ЕСІП СӨЙЛЕДІ Әңгімені көсліте айтты. Соны (өлеңді) кейде ән мен домбыраға қосып айтса, кейде Сейіт қарадай төгілтіп есіп сөйлеп, ағызып айтып береді (М. Ә.).

ЕТ АСЫМ [ПІСІРІМ] Халықтың уақыт өлшемі: шамамен бір тاماқ пісегін уақыт. Базаралы бір ет асым жалызы алысқанда, он жігіттің бесеуін наизалап, қалған бесеуін жаралы, ызалы жолбарыстан қашқан қорқақ иттей қып қуып, айдал тастады (М. Ә.). Директордың кабинетіне ет picipim мезгіл сарғая күтіп зорға кірдік (ЛЖ).

ЕТ [ЖАН] АШУМЕН ИСТЕДІ Bіreudің жанға батқан ісіне, қылығына табанда қарсы әрекет етти. Таңтертең Жіріткен жаулыққа шығып, Солтанбайдың қатынын алып қашып алды деген соң, бұлар ара ағайынды елемейін деген екен. Бекенші ет ашумен Оралбайдың тентектігіне орай бір оғаш іс істепті (М. Ә.).

ЕТ БАУЫР ЖАҚЫН Ең жағын ағайын, туысқан. Абай келгенше өмірдегі бір тіреп құлап кеткен жандай болды... Бұл күнде тілті қасындағы ет бауыр жақындары: Қекітай, Дәрмен, Баймағамбеттермен де тіл қатысып, шешіліп сейлесспеді (М. Ә.).

ЕТ БАУЫРЫ ЕЛЖІРЕДІ [ЕЗІЛДІ] Аяды, есіркеді, жаны ашыды; туысқан-дық, жақындық етті. Сол тобықтыға төтеп беремін деп кесіп отырын гой, сен де жалғыз өзің ет бауырын елжіреп жүмсаған тұрсаң көрерміз (М. Ә.).

ЕТ БҰЗДЫ Етті жіліктеп бөлшектеді, мушеледі.

ЕТ БІТТІ Оқалды, жетілді.— Бұл тер,— дейді Сейден,— асіреле қозы мен қойдың бұындарын тез бекітеді. Қанын толтырады, ет бітіреді (М. Е.).

ЕТЕГІ АШЫЛДЫ 1. Абуйыры көрінді. 2. Құлқи болды, ұятқа қалды. Ашылған етегі жабылтмай, Біріне-бірі сеніспей, Кешірім жасап келіспей, Бет-бетімен ел кетті (Д. Б.).

ЕТЕГІ [ПУШПАҒЫ] ҚАНАМАҒАН Бала көтермеген, көрмеген.— Дәл өзі. Елді хан, ханды әйелі билейді. Үлдайдың етегі қана маған кісі. Вірақ жасыраң кезінде көк айылдыққа салып, ханға екінші әйел алғызбайды, берегірек келгенде әлдеңе оймен, ханға жас әйел алуға рұқсат етеді (Қ. Жұм.).

ЕТЕГІН [К...ИН] АШЫП КУЛДІ *Масқара етіп, мазақтап күлді;* кектепін кекесінмен күлді. Тұлпардан туған тұқым ен, Ере алмадың жабыға. Етегін ашып кім күлмес Азғындаған шағыңа (Д. Б.).

ЕТЕГІН БАСТЫ 1. Асып-састы. 2. Шеғіп отырып қалды. Ер пайдасы тиеді сасқан жерде, Ел жаңылып, етегін басқан жерде. Жаманға жазатайым ісің түссе, Жабысып қалады екен аспан жерге (А. Кор.).

ЕТЕГІНЕН АЙРЫЛМАДЫ Соңынан қалмады, жабысып алды. Сапар: Енді мына Достанованаң етегінен айрылмаңыздар (Т. А.).

ЕТЕГІНЕН [ЕТЕКТЕН] БАСТЫ [ТАРТЫ] Кейін тартпақтап басып отырды. Тарай рет қиянаткердің қолында олетін жerde де осы шал өздерін етектен басып, тоқташып қала беретін (Ә. Н.). Ел ішінде өзінен бір адамның бойы артылып бара жатса, етегінен басып бәрі жабылады (Ә. Н.). Сәуле: Өз қолынан келері болмаган соң, өзгелердің етегінен тартпасаң екен-ау тым құрыса (Т. А.).

ЕТЕГІНЕН ҰШЫНДЫ Жіегіт-желеңдікке беріліп, женелі жүрген сұық жүрісті. Сүлекең жиырма жасынан бастап-ақ етегінен ұшынды да, бозбалалықтың соңына түсті (Қ. Жұм.).

ЕТЕГІНЕ СӘЖДЕ ҚЫЛДЫ [НАМАЗ ОҚЫДЫ] Ақ пейіл болғансып, еш кунәлі болмағансып жүрген сұық жүрісті, арам қылдың кісі тұралы кекесін магынасында айтылады; әзіл ретінде жас әйелдерге: «оқ аттарың, етегіңе намаз оқырсың!» деп те айтады.

ЕТЕГІНЕ СҮРІНШЕ ЖАТТЫ Шаруа басып, қолы босамады. Промсолда істейтін қатындар жұмысқа кетер алдында үйдегі шаруасын үлгіре алмай етегіне сүріп жатты (Ә. Н.).

ЕТЕГІН КӨРДІ Жақындасты, көңіл жақын болды. Бала түгіл сымбыл жоқ,

Бедеуге, бала бермек ең, Бедеу катын қалды ма? Сен етегін көрмеген? (Д. Б.).

ЕТЕГІН ТӨСЕК, ЖЕНІН ЖАСТЬЫҚ ҚЫЛДЫ Қандай қыныңдың болса да тәзdi, қар төсеп, мұз жастанды. Аяз бен боранда, жауын-шашында топ не көрсө, сонын көруге шыдаган, жаңын аямаған, қар тесінен мұз жастанған, етегін төсек, женін жастық қылған бақташы ғана баға алады,— деді Абай (М. Ә.).

ЕТЕК АЛДЫ Тарады, жайылды; ерісі көнді, әбден орныңты. «Большевик» деген сез елде етек алған сез (Б. М.). Патша әкімшілігі Петербургке: қазақ дала-сындарға көтерілістін етек алыу ханға ғана емес, сонымен қатар патшаның шекаралық әкімшілігіне де хауіп төніп отырынан хабарлады (КССРТ).

ЕТЕК БАСТЫ БОЛДЫ Алысқа бармады, үйден, үй жұмысынан шықлады. Мен дерімнен етек басты болып ауылдың жердегі мектептің төңірегінен әрі үзай алмадым (С. К.).

ЕТЕК БАСТЫ ҚЫЛДЫ [БАСТЫЛЫҚ ҚӨРДІ] Жүргө кедерегісін, тартпағын көрді. Бұға, бұға болындар гой осы! Етек басты шығын етілдіңдер гой осы сендер-ақ — деп бөрі де Сүйіндік пен Сүгірге қарады (М. Ә.). Жасымда албырт естім, ойдан жырақ, Айлаға, ашуга да жақтым шырақ. Ерте ояндым, ойландым, жете алмадым, Етек басты көп көрдім елден бірақ (Абай).

ЕТЕК ЖАПТЫ ӘТЕГІН ҚЫМТАДЫ [ЖЕЛПІНБЕЙ ҚЫМТАДЫ] 1. Өзіне-өзі келіп ес жибы. Берінен Тасболатқа осы батты, Қайғырды келіні ушін жаман қатты; Тірі кісі тіршілік қамын қылып, Жыл етті: есін жибы, етек жапты (С. Т.). 2. Ұхыт көп шашылмай ақылға келді. Бірақ есті әйел етегі желпінбей қымтадын, райға келеді (ҚӘ).

ЕТЕК ЖАЙДЫ 1. Кең тарады. Комсомолдық тойлар да көп етек жайды (ЛЖ). 2. Тіленді, сұрады. Алтыннан абырай қымбат кыз балага, Алтындың ақымақ болса қызғана ма. Өкпелер жаман күйеу түс келгенге, Болмасын етек жайды бозбалага (М. С.).

ЕТЕК-ЖЕНІ КЕҢ Ақ көңіл, пейілі кең, жомарт. Кошқар болар тоқтының маңдай жері дөң болар, Адам болар жігіттің етек-жени кең болар (Мақал). Әйтпесе, етек-жени кең, жеті-сегіз баланың анасы, бәйбіше бол отыратын дария жан емеспісің (М. Сун.).

ЕТЕК-ЖЕНІН ЖИДЫ [ЖИНАДЫ] 1. Есін жибы. 2. Шаруашылығы, тұрмысы түзеліп ықшамдалды, өзіне-өзі келді, бұрынғы қалпынан бір қос тауір болып тәртіпке түсті, жақтарды.

ЕТЕК-ЖЕНІН ЖИМАДЫ Ештеңеден сескенбөй, именбөй. Ел үркеді, біз көшеге сыймаймыз, Сонда-дагы етек-жениді жи-маймыз (С. Б.).

ЕТЕК-ЖЕНІ ШОЛАҚ Қолы қыска. Мен келмеймін дедім бе? Етек-женим шолақ болды. Қиын тоным жоқ-ақ болды (ШС).

ЕТЕК КІРІ [КОНАФЫ] КЕЛІП ЖУР ӘТЕГІ СЫНЫП ЖҮР Ә БЕЛІ БҰЗЫЛП ЖҮР Әйелдердің әр айда болатын, келетін табиги белгісі қайталағанда айтылады.

ЕТЕКТЕН АЛДЫ Шалғайдан тартты, ілгері бастырымады. Сұлтан үшін тұрды:— Балық жоспары орындалмай аудан жағадан алыш жатқанда, сендер етектен алыш құрттындар гой?— деді (Т. А.).

ЕТЕКТЕН КЕСІП ЖЕҢ БОЛМАЙДЫ Әр нәрсе өз орнында деген магынада. Ата дүшпан сен едің, Ата жауын мен едім, Ежелгі дүшпан ел болмас, Етектен кесіп жең болмас (М. Ә.).

ЕТЕКТЕН ҰСТАДЫ Қол ұстасып қосылуға бел байлады. Қарагәз [Сырымға]: Не деймін...? Не айтармын?... етегіңнен ұстаяу, еру (М. Ә.).

ЕТЕНЕ ЖАҚЫН [ТАНЫС, ДОС] Жандай дос, аралас-құралас тұратын тату жолдас; етеге жақын, үйреншікті. Жұмабек айналған сайын бойын рақат кернег барады. Розамен баятыдан бері бір жүріп, бірге жасап келе жатқандай, ол ең жақын етеге досы сиякты (Т. А.). Енді егістік алқалтың мол бөлігін алыш жататын билай жайлыш береп сез. Бұл етеге жақын бол кеткен дақыл (ЛЖ). Қазір мұндағы адамдармен етеге танысып, талайлардың сырына да қанық (ЛЖ).

ЕТ ЖАҚЫН Түис, ағайын-жегжат.— Ойпырай, ата-анадан тіптен жас қалған екенсің, шырагым. ...Ет жақын, түис дегенен ешкімің бар ма?— деді Тойтық (М. И.). «Абай сол орайда Тобықтының Оразбайғанға ғана емес, есіресе бұның аталастандары, ұраны бір ет жақындары қанын ішіне тартып, түршіге дем алатын бір сездерге ауысты (М. Ә.).

ЕТ ЖЕМЕСЕ ДЕ, СОРПА ШІКЕНДЕЙ БОЛДЫ 1. Қара терге түсті. 2. Ұялып қысылды.

ЕТ-ЖЕНДІ АДАМ Семіз, толық адам. Ол елде Нияз деген кісі би екен. Өзі ет-женділеу адам болса керек (ШС).

ЕТ ЖУРЕГІ ЕЗІЛДІ [ЕЛЖИРЕДІ] ӘМАЙ ШІКЕНДЕЙ БОЛДЫ Уайымдасты, іши күйді, қайғырды.

ЕТКЕ ШЫҚПАДЫ Шыр бітпеді, етеймедині, толыспады, семірмедині. Қолға алғаннан бері ілігінен айығып, тілі шығып адам бол аяғына басып келсе де, сорлы бала етке шықпай-ақ қойды (Ә. Н.).

ЕТ ҚЫЗУ Алғашқы қарғын. Тәкежаның астындағы жирен жал құла дөнені катты терлеңгі. Құміс жүгениң аузыздығын тістеп, әрлі-берлі көлбектеп ет қызынуң баса алмай түр (М. Ә.). Шешем осы баланы ойланбай бере салғаны ушін құдай тағаланың өзін де ет қызында біраз шықпрытып алды (Б. С.).

ЕТИЕН ҚАЙНАП, СҮЙЕККЕ СІҢГЕН Әбден дагдылы болған, әдетке айналған, үйренісken. Бір мінезің алты алаш білген мінез, Етіен қайнап, сүйеккес сіңген мінез. Шыны періште секілді құлышының, Жас жүргерін, ойласа, тілген мінез (Б. К.).

ЕТПЕТИЕН ТҮСТІ Мұрттай үшті; жалға етіп қарнымен жерді сүзе құлады. «Сонсоң жаңынан безгөнің келе бер» деңгендей, етпетінен түсіп, көзінен от шаша құрілдеп жатыр көкжал (Ф. Мұс.). Бозінген боздаған бойы ботасына жете бере етпетінен түсті, ботасын аймалайды да боздайды, боздайды да аймалайды (Ә. Ә.).

ЕТТЕН ӨТІП, СҮЙЕККЕ ЖЕТТЕ 1. Қатты батты. 2. Шыдамы кетті, төзбестік халғе үшырады, шектен шықты. Сардала, кімдік едің еткен кеңде. Қан болып, жан шыгарға жеткен кеңде? Арақа ет ариша, борбай ет борша болып, Еттен етіп, сүйеккес жеткен кеңде? (Қ. Қуан.). Етінен еткен, сүйегіне жеткен, атадан мирас алған, ананың сүтіменен емген надандық әлдекашан адамшылқтан кетірген (Абай). Тақақ еттен отеді, сез сүйектен отеді (Мақал).

ЕТИ АУЫР 1. Денелі, зор жаратылған. Эсдел еті ауыр, жауырынды, сауырлы молденесін отырыс-тұрыста өзгеше толықтығына қарамай шашаша, женіл қозгайды (М. Ә.). 2. Жалқау, жай басар.

ЕТИ АУЫРМАДЫ 1. Жақын адамның үрісқанын елемеді. 2. Жаны ашымады. Енесі тепкен құлышының еті ауырмас (Мақал).

ЕТИГІМЕН СУ КЕШТІ Қандай қыншишылғы болса да конді, төзді, шыдады. Ер басына құн туся, Етігімен су кешер (Мақал).

ЕТИ ҚАШТАЫ Арыды, жудеді. Жігіт едім, мұхандай болдым, Етім қашып, қандай болдым (ШС).

ЕТИ ҚЫЗДЫ 1. Еліріп көтерілді, намысы қозды. 2. Шабытына келді, екпіндеді, қарқыннады. Дуаным Қара откел мен Қарқаралы, Барады кешкі базар тарқағалы, Алған соң еті қызып тоқтата алмас, Өлеңді тағы да отыр шайқағалы (Жамбыл).

ЕТИНЕН ЕТ КЕССЕ ДЕ МЫҢҚ [БЫЛК] ЕТПЕЙДІ 1. Шыдамды, мінезі салмақтың кісі тұралы айттылады. Жұмаштың агасы үстінен түйе аунап, етінен ет кесіп алғып жатса да мыңқ етпейтін (Н. С.). 2. Без бүйрек. Етінен ет кесіп алса былқ етпес без бүйректін өзі болты (АТ).

ЕТИН СЫРТЫНА ТЕПТІ ② ТҮГІ СЫРТЫНА ШЫҚТЫ Ашуға мінді, ыза кернеді, терісіне сыймады. ...Найман етін сырттына тейіп шертіп келеді (М. Ә.). Нұрман етін сырттына тейіп, зәрін шашып, Жақсылықты жер-кекке сыйғызбайтын болып, әке-бабасынан бері қарай боктай бастады (М. Ә.).

ЕТИ ОЯЗДАДЫ [ОЯЗ ТАРТТЫ] Арықтады, еті тартылып, қоңы түсті, Мына құнан тұяғының еті оязып кетіпти. Жиреніңді мініп кет! (Ф. М.).

ЕТИ ӨЛДІ ③ ЕТИ ҮЙРЕНДІ Конді, көндікті, мойынсынды, үйреніп кетті. Соғыс жағдайына Даулет екеуінің не деген еті өлгем адам екендітеріне Сырбай қайран қалды (С. М.). Соған [ұрысқа] әбден еті өліп кеткендіктен бе, Ҳаким қүйеуін-ренжіп жүріп-ақ қызмет етеді (М. И.). Түйебайдың салған азабынан еті әбден үйренип ашынған Назім неден болса да тайынбайтын халге жетті (Ә. Ә.).

ЕТИ СЫРБАЗ Тәтті, әмді ет, жас малдың еті.

ЕТИ ТІРІП Пысық, ширақ, қолынан іс келетін. Қолынан іс келетін Дүйсенғалы қартардағы колхозшы болса дағы, еті тірі пысық адам екен (С. Бак.). Кім сені бұл дүниеде бар деп айтар! Кім саған жықпайдайті ал деп айтар? Жықпасаң да күресіп талаптансаң, Еті тірі жау жүрек жан деп айтар (С. Т.).

ЕТИ ТІРІЛДІ Пысыды, ширақ тартты. Ләйланың көзі от шашты, енді қаштым деп ішінен қуанып, еті тіріліп, беті ажарланып қалды (С. Шәр.).

ЕТИ ТІТІРКЕНДІ Жиіркенди. Оның хатын ашып көруге қолым кірлекендей етім тітіркенетін,— деді Нұрбұбі (М. Ә.).

ЕШКИ БОЛСЫН, ТЕКЕ БОЛСЫН, БАЛАЛАРҒА СҮТ БОЛСЫН Не болса, ол болсын, пайдасы тисе болғаны. (Осы күнгі ауызекі тілде «Бұқа болсын, шорт болсын, балаларға сүт болсын» деп те айтылады. Қыргыз тілінде «буқа болсун, теке болсун, балдарымса сүт болсо, болгону» түрде қолданылады).

ЕШКИ КӨЗДЕНДІ Бақырайды, аларды, тікірейді. Ит көрген ешкі көзденіп, Елерме жынды сөзденіп (Абай).

ЕШКІМІНІЦ АЛА ЖІБІН АТТАМАДЫ Жан баласына қиянат жасамады, бұрауын алмады.— Қой, ойбай!— деп бажылдады Алым байғұс абыржып... Ешкімініц ала жібін аттап көргенім жоқ (КЕ).

ЕШКІНІҢ АСЫҒЫНДАЙ Кішкентай, шүйкімдей, көзге қораш көрінетін. Бұл баяғы ешкінің асығындаі кішкентай Есірекеген емес (І. Е.).

ЕШТЕН КЕШ ЖАҚСЫ Игіліктің ертегеші жоқ. (Мұндағы «ештен» дегенінің түбірі — еш; бұл — ешбір, ештене, ешкім т. б. келетін болымсыз есімдік, ал оған жалғанып тұрған шығыс жалғау; «еш» дегенде басқа қосымша жалғанбайды). Ертерек келмедің деп несіне ескертейін, ештен кеш жақсы да (Ф. М.).

Ж

ЖАБУЛЫ КАЗАН ЖАБУЛЫ КҮЙИНДЕ Сырды жасырды; шетке сыр білдірмей, не болса да өзі біліп қол салды; істі әрі қарай қоздырмады. Жан керек болса, өмірден үміт кылса, Қуренбай ең әуелі Нұртайдан белініп келсін. Оған шейін жабулы қазанды жабулы күйінде қалдыра турайық (С. О.).

ЖАБЫДАЙЫН ЖАЛТАНДАП Тайсалып, беттей алмай. Аргымак дейтін жыгылар, Найза бойы жер келсе, Жабыдаійн жалтаңдал, Түсер жерін қарай ма? (М. Ә.).

ЖАБЫ ЕМЕСПІЗ, ТҮЛПАРМЫЗ, ҚҰЛАДЫН ЕМЕС, СҮҢҚАРМЫЗ Екінің бірі емеспіз, қарапайым, әншейін емеспіз. Ал Сәкеннің ақындық асуларды да, ер жотадан атой бергендей текаппар сез үндере, «жабы емеспіз, түлпармыз, құладын емес, сүңқармыз!» — деп бүрынғы өткен тарихта, бүгінгі ояңған табына, езілген еңбекшіліріне дабыл үрады (М. Ә.).

ЖАБЫҚҚАНДЫ ДЕРТ БІЛМЕЙДІ Қайғылы адамың еңсесі қөтерілмейді. Жабыққанды дерт білмес, Басқан қайғы серілмес, Шамшырақтай жайнамай. Ер деп атақ алмайсың, Алмас семсер асынбай (Д. В.).

ЖАБЫНҚЫ [ЖАБЫРҚАУ] КӨҢІЛ СЫНЫҚ, мұңдайы коніл. Тек жүйрік боздың үстінен шыққан кеэде жабынқы коніл жарқетіп, ашылып кететін (Ф. Мұс.).

ЖАБЫРҚАУ ТАРТТЫ Қөңілсіздік басты, мұңдайды; коніл сынық болды. Естілді бір кез таныс үн, Жүреккө жылы тым алыс... Жабырқау тартқан жан үшін Бұл да бір демеу, жұбаныш (Н. Ш.).

ЖАҒАДАН АЛДЫ ① **ЖАҒАСЫНА ҚОЛ САЛДЫ [ЖАРМАСТЫ]** 1. Қылғындырды, тарпа бас салып, кеңірдектен алды. Қолма-қол жауабын аламын, езгені емес дәл осы жолы қос қолыммен сол Ыбырайды [Абайды] жағадан аламын. Аламын да шеке түсіріп табнымың астына саламын — деді Оразбай (М. Ә.). Кеше ғана туу деген түкірігін жерге түсірмей қағып

алып түргандар бүгін жағасына қол салды (З. Ш.). Шауып жүріп ерлерін, Белден ұстал алады. Олар белден ұстаса, Тұра шөгріп қалады, Жағаға қолды салады (БЖ). 2. Асықтырды, жан алқымға алды, қысты. Балық жостары орындалмай аудан жағадан аллып жатқанда сөндер етектен алып құртындар ғой,— деді Сұлтан (Т. А.). Ертең тағы тексеру басталғанда, бірінші жағаңнан бірің аласындар ма деп қорқамын (С. Ад.).

ЖАҒАСЫ ЖАЙЛАУГА КЕТТИ 1. Ал-қа-салқа болды; түймесін ағытып, қалай болса солай отырды. Отекеншің мойны салбырап, жағасы жайлайуына кетті (С. Ад.). 2. Шалқыды, тасыды.

ЖАҒАСЫ ЖАЙЛАУ, ТӨБЕСІ [АРҚАСЫ, ТӨСІ] ҚЫСТАУ ② **ЖАҒАСЫ ЖАЙЛАУ, ТӨСІ ӨРІС** Мол өмір, уайым-қайғысыз түршілік, еркіндік, көңілділік; жайбарақат күйде күн кешу. Жағамыз жайлай, төбеміз қыстау болып отыратын басымыз аяқ астынан мұндай пәлеге кез болдық (К. Тай.). Шешін, шырагым,— деді Науша. — Өзін жокта үйіне кіріп алыш, жағамыз жайлай, төбеміз қыстау, отырмыз жайланип (Ф. М.). Ой, шатастырган құдай-ай, мен де сол сияқты шаруа бағып үйде тыныш жатсам, әуелден, жағам жайлай, төсім өріс болмай ма? (А. Н.).

ЖАҒАСЫ ЖАҚЫТ КІРЕУКЕ ЖІВІСІ ЖЕТИП ЖҮН БОЛҒАНША Ұақыт олшемі: шыдамның, төзімнің жеткепініше. (Бұл жерде мейлінше тезу, әбден шыдас беру мағынасында айтылғын тұр). Жағасы жақыт кіреуке жібісі жетіп жүн болғанша шыдастық. Найманың не пелесі болса да көтердік (М. Ә.).

ЖАҒАСЫН ҰСТАДЫ 1. Таңданды, айран-асыр болды. Жас баланың мынау мінезінен жағасын ұстады (АТ). 2. Қатты түңілді, күдер үзді, жерге түкірді. Эзімбайдың зорлығын естігенде, бар Шыңғыстың іши-тысындағы сай тасына дейін шулаған жоқ па? Соққы-тепкі көргеншің бәрі жағасын ұстап, тісін басты ғой,— деді Дәркем-

бай (М. Э.). Үй ішінде гілердің бәрі «астапыралла» деп жағаларын ұстады (С. М.).

ЖАҒЫ ЖОҚ АҚЫН [ЖАН, ШЕШЕН] Сөзүар, шешен адам туралы айттылады. Қалтадан өлең екен шыққан қағаз, Жағы жоқ ақын екен жігіт сабаз, Қөшіріп ап өләнді қолымға алды, Жел сөзге онан өтер ақындық аз (М. С.).

ЖАҒЫЗЫП ЕМІЗДІ *Иіп емізді*. Қөзімен жасты ағызып, Емшектен сүтті тамызып, Өлгеннеде көрген ботамды *Емізбейділ жағызып* (Қ.Е.).

ЖАҒЫ ҚАРЫСТЫ *Үні өшті, тіл қатпады, дыбыс бермеді*. Қүрәңбайдың жан терге түскен масқара кескініне тесіле қарап түрмұз. Құлағы тарс бітіп, жағы қарысып қалғандай жуық маңда үн қататын түрі жоқ (С. О.).

ЖАҒЫНА [ЖЕЛКЕСІНЕ] ПЫШАҚ ЖАНЫҒАНДАЙ Құлағынаң күн көрінеді; құр сұлдері қалған жудеу; герісі сүйегіне жабысқан арық (адам). От басына таяуырақ ұзынша шоқша сақалын сипап қойып, жағына пышақ жаңығандай болып Мүсірәлінің өзі отыр (С. С.).

ЖАҒЫН АША АЛМАДЫ *Жұмған аузын аша алмады; сөйлей алмады*. Шашыртсам көлер ме екен, жеткізсөң қайтер деп, көп қинады жалынып, аша алмадым жағымды (Ф. М.).

ЖАҒЫҢА ЖЫЛАН ЖҰМЫРТҚАЛАСЫН! қарғыс. Жайсыз хабар, жаман сөз айтқан кісіге айттылады. Содан құрметті доцент сенен айрылысып, мына Бике апай сиякты бір көрі әйелге үйленіпти,— дейді. Бике: Ой, жағыңа жылан жұмыртқаласын! Айтпа ондай жаманшылықты — деди Мариямта (М. И.)— О, жағыңа жылан жұмыртқаласын!— деп, қызы тырнаны лақтырды (Қ.Е.).

ЖАҒЫҢ ҚАРЫСҚЫР! қарғыс. Үнің өшкір т. б. деген магынада.— Жағың қарысын, қатын, жағың қарысқыр-ау, жалғыз сиыр қатса, сыныңа келерсін,— деп Қоңқа үйде жатып кейіді (Б. М.).

ЖАҒЫҢНАН АЛҒЫР! қарғыс. Бәле жағыңан келсін, жағың қарысқыр деген магынада. Қойши, жағыңдан алғыр! Мынын не дейді?— деп, кемпір жүгіріп келіп, қараган болыш жатты (Қ.Е.).

ЖАҒЫҢ ТУСПЕЙ, ЖАМАНДЫҚ ҚӨРМЕ! тілек. Өле-өлгенше бейнет, тасқарет тартпа деген магынада.

ЖАҒЫ СЕМБЕДІ [ТЫНБАДЫ] ◎ ЖАҚ ЖАППАДЫ Дамыл таппай, көп сөйледі. Бір шетте теңкіп үлкен клуб тұр. Бір белмеде Бану мен Нагима ағаш кесіп жатыр. Ашық мінезді Нагима жағы сембей сөйлем тұр (Т. А.). Шығырлап ат байланды қалмақшаға, Жөңкіліп жаяу халық келді ортаға, Жаршылар жағы сембей жүр каксауда (І. Ж.). Екі көзі жүлдіздай, Жайнаш кепті барады, Міндеп қылып құдайға, Жағы тынбай бұлбұлдай, Сайрап кетіп

барады (БЖ). Бүгін жұмысқа келгелі Қәкиманың жағы тыным таппай «Баян аулы басынан бұлт кетпеске» басып отыр (Ә. Ә.).

ЖАҒЫ ТАЛДЫ Сойлей-сойлей, айта айта қажыды, шаршады. Жұмсаудан жағың ғаласың. Ісінің көріп шаласын. Бірі жеңелді айтады, Көре тұра нанаңың (М. Сұл.).

ЖАҒЫ ТҮСКІР! қарғыс. Үні өшкір, бар болғыр деген магынада. Баян деген сөзінді жана есіттім, Жағы түскір, жүгермек, кім айтады (ҚКВС).

ЖАҒЫ ТУСІП ӨЛДІ Әбден қартайып өлді.

ЖАДЫ БАС КІСІ Басы айналған кісі. (Ескі сенім бойынша, әйелі, не басқа біреу дуалаған, басын айналдырган кісі. «Жады» — парсы сөзі, бас айналдыру, магия мағынасында).

ЖАДЫМНАН КӨТЕРІЛДІ діал. Ұмытты, есінен шықты. Балқыбек өлеңінің біразын білуші ем, жадымнан көтеріліп қапты (Жамб., Луг.).

ЖАЗА [ЖАЗЫМ] БАСТАҮ Қателесті, жаңылды, жансақ кетті. Қолында екен қылышы! Әкеңнің жалаң намысы осы болаттын жалындаған жузінде. Жаза бассан, жаза да берер сол қылыш,— деді (М. Ә.). Айдынның ақ шортанын жібермеймін, Жасымнан жаза баспас қармақ едім (Жамбыл). Акутин — айлакер адам. Қақпанға аяғын жазым баспайтын, ізін де кестірмейтін нағыз көрі түлкі (Х. Е.).

ЖАЗАБА ТИДІ діал. Қырысқ шалды, бөлгө жолыкты. Егер осы пірәдерді бұзса, жазаба тиеді,— депті (Жамб., Луг.).

ЖАЗАҒА ШЫРАДЫ [ТАРТЫЛДЫ] ◎ ЖАЗАСЫН [ЖАЗА] ТАРТЫЫ Айып-сыбагасын, сазайын алды. Аксујекті қор тұтқан, Қараны онан зор тұтқан, Ноғайларды пір тұтқан, Тартарсың сонда жазаңды (БЖ). Қожа есегін ұрады жаман қатты, Үрмай қайтсін калғаны жаңа батты. Жазаңды тартқызыайн мен сенің деп, Өлгеннеше тас тасуға майын сатты (М. Қал.).

ЖАЗБАЙ ТАНЫДЫ Дәл басты, жаңылмай ажыратты, бірден білді. Ол жазбай таныды, кешегі өзіне таныс көрі суыр (А. Х.). Ұмыртқаралының баланын Жарқын екенин Салар жазбай таныды (М. И.). ...Анатолий Кондратьевиз есіктен кіре бергенде-ақ Сырбайды жазбай таныды (С. М.).

ЖАЗ БОЙЫ ◎ АЛА ЖАЗДАЙ Қектемен күзге дейін. Жаз бойы Бекенші мен Борсаққа Құнанбайдың қабагы келіспеген (М. Ә.).

ЖАЗҒАН [ЖАППАР] ҚҰЛДА ЖАН [ШАРШАУ] БАР МА? көне. Еш қажылайды, ертеңен қара кешке дейін дамылсыз жұмыс істейді, тиісті міндеттін бас тартпайды. Немене, жүргегін дауаламай

ма? Жазған құлда шаршау бар ма, Қәшеш-мен өзі-ақ баяндайды (М. И.). Жердің астында болса да тап деді. Жазған құлда жан бар ма, жеті түнде ізден кеттім (АТ).

ЖАЗҒА САЛЫМ Қыс етеге, жазғытурым. Жазға салым қой қоздар кезде сауын айтылған. Сауын, астың болатын ай-күнін, орнын жариялаған (М. Э.). Күзембай тұрғын жазға салым түйені жүндейді (М. Е.).

ЖАЗ ДИДАРЛЫ Жұзі жылы, ашық жарқын (кісі). Ән еркесі — келте мұрын, үлкен қой қезді, жаз дидарлы, қою шашты қызы (ЛЖ).

ЖАЗДЫҢ САРША ТАМЫЗЫНДА Шілденің нағыз ыстық кезіндегі. («Тамыз» — араб сөзі, ыстық магынасында). Жаздың сарша тамызындағы тандардың бірі. Құн кекте ермелеп, көлеңкелердің бойын қысқартып келеді (Ф. Мұс.).

ЖАЗМЫШ НЕ ЖАЗСА ДА КӨНДІ көн е. Тағдырдың бүйрекінә тойын ұсынды. Қайтейін, ғашық жарым, мейлің білсін, Қызық құн сенсіз жерде маган құрсын! Мен көндім жауыз жазмыш не жазса да, Мейлі дос табалап, дүшпан күлсін (Б. К.).

ЖАЗМЫШТАН ОЗМЫШ ЖОҚ Тағдырдың дегені болады. (О баста құдай әр пәнденің не көрерін мәндайына жазып қояды деген діни ұғымнан көліп қалыптасқан).

ЖАЗЫҒЫ ЖОҚ Құнәсіз, айыпсыз. Жазығым жоқ. Омбыға жауя бардым, Жол бойы бейнет көріп мен арыдым. Жазығымның жоқтығы бұл емес пе, Үш кыстай, үш жұз теңге, он ат алдым (Ж. М. Б.).

ЖАЗЫҚСЫЗ КҮЙДІ Текст-текке, қарадай жүріп айыпты болды. Жан-жарын, жақын досын, жан сүйгенін, Жас жанын қыды таптақ болып емін, Құп білем, жақын үшін жанған отта, Жазықсyz оның дағы құр күйегін (Б. К.).

ЖАЗ[-ЫЛ]ҒАН ХАТТАЙ [ХАТТАЙ ТАНЫС] 1. Аса таныс, ап-анық... Бұл ара-ның елі, жері, сусы жас мырзаның жадында жазылған хаттай сайрағ тұратын (Ә. Н.). 2. Жүйелі, мәністі, магыналы.

ЖАЗЫМ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Майып болды; күтпеген жерде қазага ұшырады, бейнетке кезікті. Жазым болса, быламық-қа тіс сынар (Мақал). Құлагер шапсан, баурың жазылатын, Жер ошақ тұғғыдан қазылатын. Құшқатап ку далада калдым жылал, Жазым бол жау қолынан жалғыз атым (І. Ж.). Ұйықтасам үсініп жазым болармын деп ойлаган ол [Құсбек] сергек-ақ сияқты еді (К. О.). Құн де сәттің ішінде сұыта берді. Ай, ірілеп кетті-ау, кәпір жазым құлмаса игі еді,— десті Несілбай мен Күзембай бір-біріне (М. Э.). Әй, тыста қайсың бар? Мына кіслерге жазым қылып ана иттер үмтүлыш жүрмесін (С. С.).

ЖАЙДАҚ АТҚА МІНГЕНДЕЙ ЖУЛҚЫНДЫ Орнықты мінез көрсетпелі, желикті. Құлмамбет Суандагы сен бір buquerque.

Терем пысық болды деп Албан, Суан, Жайдақ атқа мінгендей жулқынып жүр (С. А.).

ЖАЙДЫҢ АТҚАН ТАСЫНДАЙ Аса құдіретті, мықты, бой бермес. Жайдың атқан тасындаи, Ерегіскен дүшпаниның Еңсін үздін жасылдай (Ш. Қар.).

ЖАЙ-ЖАЙНА ТАРҚАСТЫ Бет-бетіне жөнелді, әркім өзінің бас қамын жасады.

ЖАЙҚЫН ДАЛА Кең, елке, байтақ, дала. Арғы бет қып-қызыл жар кемеш, онан қарай бірте-бірте жалданып биіктей беретін жайқын дала (А. Н.).

ЖАЙЛАУЫҢ БАЙСАЛДЫ Болсын, Айғырың БАЙТАЛДЫ БОЛСЫН! тілек. Жаңа жайлауға шырқанда айтылады.

ЖАЙЛАУЫНДЫ ЖАУ АЛСЫН, қыстауынды өрт алсын! қарғыс. Қылқұыт зобалаң шаққа кезік деген магынада.

ЖАЙЛЫ ЖҮРІП, ЖАҚСЫ ЖЕТ! тілек. Аман-сау бар деген магынада. Жолың болсын! Шаршамай, шалдықпай, жайлы жүріп, жақсы жетің (АТ).

ЖАЙМА-ШУАҚТАДЫ Жұып-шайып айтты.— Өзге бала сам-саяу! Жалғыз осы бала бақырга бір жаман іш ауру тип, толас таптай қойғаны!— деп, бейбіше жайма-шуақтаган болды (М. Э.).

ЖАЙНАҢ [ЖАЙРАН] ҚАҚТЫ Ашық шырайлы, көңілді жүзді кейіп білдірді. Қызы да енді алғашқы беттегі кібіртіктен құтылып, «жүріңіз, аға көрсетейін» деп жайнаң қарып үйірілп қоя берді (М. И.). Участке бастығының орынбасары болғаннан бері жабырқау дегенінді жадынан шыгарып, бүрінгісіндей жайнаң қарып жүруші еді (Ә. Э.). Бүгін тік көтеріле жер белісіне шықсан мына жалшы, кедей, орташа жайраң қарады; бірі қуанышын кеудесіне сыйыза алмай танаулаш журсе, бірі қызара бертіп жымың-жымың етеді (Ф. Мұс.).

ЖАЙ ОҒЫНДАЙ АТЫЛДЫ [БОЛДЫ] 1. Шанышла, тұтқынлдан шабуыладады; күтпеген жерден тарпа бас салды.— Сіздер қарсы алдынан оқты аямай жаудырып, немістердің есін шығара берініздер, мемлекардың төбесінен жай оғындаі бір атылайын,— деді Төлеген (Ә. Э.). 2. Шаншудай қадалды. Оңсыз да қанына шапшып отырган Иосифке мына сез төбeden түскен жай оғындаі бол көрінеді (К. И.).

ЖАЙ ОҒЫНДАЙ ЖАЙРАТТЫ Сұлатып салды, жүргітай ұшырды. Қамбар алды садақты, Атайын деп қос оқты, Сырттан шығып аткан оқ, Жай оғындаі жайратты, Семізідің соңша екен, Төбенің басын майлапты (КВ).

ЖАЙ СОҚҚАНДАЙ [ТУСКЕНДЕЙ] Есекіреп, қиналып отырган адам туралын

айтылады; ойламаган жерден, тұтқылдан, аяқ астынан, төбеге үргандай, ойда жоқта болған жаддай туралы айтылады. Күтпеген жерде төбесіне келіп жай тускендей Фани есі шығым: «Бағила! Бағиша! Не айтыш тұрыс сен?— деп қызыдың екі білгінен үстай алыш еді. Ол қолын жұлқып кейін тартып әкетті. Жігіт қолын көтерген қалпында қалып қойды (М. И.). Алуа төбесінен жай тускендей тұрып қалды (С. Бак.). Шылымсыздың екі көзі шығып кетті. Төбесіне жай тускендей ошарлып қалды. Шиқылдал, күркілдеп ұзақ жетелді... (ҚӘ).

ЖАЙ ТАПТЫРМАДЫ Тыныштық бермедин, маза бермедин. Қанаттың қүйген қолы ашып, жай таптырмай барады (Г. С.).

ЖАЙ ТАСЫНДАЙ Жарау, күйі келген, сақадай сай, еткір. Сендер де бір ескерсіз, Ел шетінә жау келсе, Тас-талаңдан шыгарып, **Жай тасындаі** қайнандарап (Жамбыл). Жануарлар жайтаңдал, **Жай тасындаі** ойнаған (Қ. Қуан.).

ЖАЙЫЛЫП ЖАСТАЙҚ БОЛДЫ ◎ **ЖАЙЫЛЫП ЖАСТАЙҚ**, илілп ТӨСЕК БОЛДЫ ◎ **ЖАЙЫЛЫП ТӨСЕК**, ЖАЗЫЛЫП ЖАСТАЙҚ БОЛДЫ Төбесіне көтеріп күтті, алдында құрдай жоргалады. Өз басым Бекенниң жағымсыздығына шыдай алмадым. Қашанғы оған жайылып жастайқ бола бересің, шыдамның да шегі бар емес пе (ЛЖ).

ЖАЙЫН [ЛАҚА, КЕБІС] АУЫЗ 1. Екі езуі екі құлагына жетегін улкен ауыздың кісі туралы айтылады. Мойнында жез қарғыдай улкен теңге салыратқан көк сакал Уәйіс отыр. Күжірейген семіз, жайын ауыз, бақа бойлы сұзық қарайтын болыс отыр (М. Э.). 2. **Обыр, қомағай.**

ЖАЙЫП САЛДЫ 1. Барын алдына қойды. 2. Бар білгенін түгел айтып берді, мәселе мен таныстырды, хабардар етті. Сапар болған шатақтың өзін гана айтып қоймай, оның төркінін бағындал, бар шындықты езгергелестен түгел жайып салды (М. И.).

ЖАҚҚАН ШАМДАЙ ҚӨРДІ Қадірледі, жогары бағалады, құрмет тұтты. Айтқан сөзді, айтушы адамдарды, Арамызыда көреміз жаққан шамдай, Хакімдіктен мәжірет төржіміндер, Қөрінеді біздерге өткен қалдай (М. Қал.).

ЖАҚ ҚЫЛДЫ Өзіне тартты; оданғасты, жақтасты. Бейбактардың басына бақ қылып жүр, Арам женіп, адалды жақ қылып жүр. Ақша беріп билерді антка салсаң, Мөрін басып қара істі ақ қылып жүр (М. Сұл.).

ЖАҚСЫ АЙТЫ Дұрысын сөйледі, орынды сөз сөйледі. Тақсыр-ау, сізді қалай жамандаймын, Мен түгіл құдай жаман жаратқан жок, **Жақсы айтсал**, тақсыр төрем, маңтанарсың, **Жабырқап** жаман айтсан, жасқанарсың (Ш. Ж.).

ЖАҚСЫ АТА Беделді, текті, қабыргалы ата баласы.

ЖАҚСЫ АТАНДЫ Жақсы атты болды, ауызға ілінді. Жақсыны алыс, жаманды жақын көрме, Жақсы атансаң басқаның хакын жеме, «Жақсымын» деп момынның малын жесе, Жаман адам сол болар, «макұл» деме (Ш. Құл.).

ЖАҚҚҮРТ КЕЛСІНІ қарғыс. Құдай жағынан алсын, зар жақ бол сөйлей алмай қал! (Тісінің күрті үстасын деген мағынадан келіп шыққан).

ЖАҚСЫ АТ [АТАК] ЖОҚ Қанша бейнеттенип, тырбанса да мақтау ала алмады, еңбекі зал кетті. Он айдан бері артта келе жаққан участкені жүз елуге бір шыгардым. Сонда да маган жақсы ат жоқ. Өзің-ақ айтшы, Сөүлетай, осылары да әділет пе?— деді Бөлеқбас (Ә. Ә.).

ЖАҚСЫ АТТЫ БОЛДЫ Тәуір атанған, ел ауызына ілінген, мағтаулы атқа ие болған кісі. Ол Абайдың Текежаннан кіші бола тұра, жақсы атты жігіт бол бара жатканың қызығанып жақтырмайды (М. Ә.). Шұбар болса, бұл ағайын ішінде Абайдың ақылымен жүретін кісі деп сөйледі. Бірақ Абайға ішті-тысты мінезі арқылы бүгін жақсы атты кісі болып сырласады. Өзге туыстың бәрін жаман атты көрсетіп отырған да өзі (М. Ә.). Ондағы ойы, жақсы атты болғысы келеді Мадер (С. Шек.).

ЖАҚСЫ АТТЫ КӨРІНДІ Жағымпазданды, жалпақтады. Өз елінің адамын таңымай шатасқан Қабыш гана емес, осы арада атаманға жақсы атты көрінешін деп көрі ояз да алданып қалды (Ә. Ә.).

ЖАҚСЫ АТЫ КЕЛЕДІ Абырой-атагы, мақтауы саған болады.

ЖАҚСЫ-ЖАМАНДЫ АЖЫРАТТЫ Өлер жерін білді, оқ мен солын таныды. Пырақ он жақса келгенде, жақсы-жаманды ажырататын болады (ҚЕ).

ЖАҚСЫ [ЖАЙЛЫ] ЖАТЫШ, ЖАЙЛЫ [ЖАҚСЫ] ТҰРЫҢЫЗ! тіле к. Ұйқтар кезде, жатар алдында айтылады. Бүгінгі еңбек күніміз де жемісті етті: еңбек ракаты деген осы да. Сіз де өзірге дем альыңыз, жақсы жатып, жайлы тұрыңыз (ЛЖ).

ЖАҚСЫ ИТ ӨЛІГІН ҚӨРСЕТПЕЙДІ Өзін ешкілге қорлатпайды, көз тұртқи болмай шетке кетеді. Шошыдым! Жақсы ит өлігін қөрсетпейтін еді. Есім барда аулаққа кетіп өлем (Ф. Мұс.).

ЖАҚСЫ ҚӨРДІ ҰНАТТЫ, сүйді; тәуір, мақұл қөрді. Сені жақсы да көретін. Бірақ қазір қайда екенін білмеймін. Бірнеше жыл болды. Хабарсыз кеттік,— деді Назым (М. Ә.). Сені жақсы көрмесе, Сенер мәдін сөзине (Абай).

ЖАҚСЫ ҚӨРІНДІ Жағынды, жағымпазданды. Рас, бұл управительдеріңіз ақы-

мак емес, олар сізді бір алдағап болыс болып алған да, сізбенен есебі біткен. Енді болса сізбен тату болғаннан да губернатор, оязға жақсы көрінү артығырақ, қымбаттырақ екенін де ұғынған,— деді Михайлов (М. Ә.).

ЖАҚСЫ ЛЕПЕС [СӨЗ] — ЖАРЫМ ЫРЫС Жағымды сез жаңға демеу. Қарағым, Жантас, жақсы лепес — жарым ырыс деп еді (М. Ә.). Тек ары, жақсы сез — жарым ырыс деп айтсан жақсылыққа жоралғы етіп айт, сез құрып қалды ма?! (АТ).

ЖАҚСЫЛЫҒЫН АЛДЫҢНАН ШЫҚСЫН! тілек. Өзгеге істеген жақсылық істерің өзіңе біреуден қайтын. Шырағым, өзіңде жақсы барда жақсылық неге өлсін. Жақсылықта улкен-кіші жоқ. Жақсылықты танымаған кісі боқ. Жақсылығың алдыңнан шықсын! Жамандық әмісе бұксын! — Әмин! (АТ).

ЖАҚСЫЛЫҚ КҮЛДІ [ИСТЕДІ] ◎ **ҚАЙЫРЫМ ЖАСАДЫ** Өзгеге қайырым, көмегін көрсетті. Тіршілікте өзіңің жақсылық құлған кісін көп болса, кім құран оқынымайды? (Абай). Орынсызды айтпаған, Тұзу жолдан қайтпаған, Жақсылық қылар орында, Аянып бойын тартпаған (Абай). «Мен екінші қайтып осы үйдің баласына залал жасамай және өзін үшін бір жақсылық істейін» — деп ант ішеді құс (КЕ).

ЖАҚСЫНЫң ШАРАПАТЫ Жақсы адамның тигізген пайдасы, көмегі, қайырымы. Жақсының шарапаты деген сөз бар, Аз ойлаған алысқа болмас жолдас (М3).

ЖАҚСЫСЫН АСЫРДЫ, ЖАМАНЫН ЖАСЫРДЫ Жұрт көзіне наұмысын қорғады, сыр бермедин; көгермеледі, қолдады. Берінін де бояғын жуып, жақсысын асырып, жаманын жасырып, адам секілді қылыш, осы ауылды адам қатарына қосқан сол менің балам емес пе еді? — деді кемпір (М. Ә.).

ЖАҚЫН ТАРТТЫ Тұысқан көрді; бауырмашылық істеді. Жырлар болса жақындаі, Ел кала ма сағынбай, Жүргегіне ас болса Жақын тартып жанындаі (С. Кер.). Әдінен, Манаң сұлу, асып жүрме, Мен жақын тартсам сені қашып журме, Айласы карт кісінің көп болады, Қакланың қанды аузын басып басып журме (М. Б.).

ЖАЛАҒА ҰШЫРАДЫ Жалған айып, кіп арқалады. Асыл Қамарымыз жоқ жерден мұндан жалаға ұшырап, бүлік шығып кеткендігіне қайғыра-қайғыра сузектен тұрған кісідей, құр шыбыны ғана бар еді (С. Т.).

ЖАЛАЙЫРҒА [ЖАРИЯҒА] ЖАР САЛДЫ Шар тарапқа хабар таратты, жүргізқа жайды. Баганағы қылжақпас жас жауынгер — комиссар келді! — деп жарияға жар сап қойған сияқты (Ә. Н.).

ЖАЛА ҚОЙДЫ ди а л. Жала жапты. Kicige жала қоюға болмайды (Tau., Қош.).

ЖАЛАҚ ОЙНАДЫ Қыз-бозбала бірігіп, айлы түнде ойнайтын ойынның түрі. Бірін-бірі жарық сансыз жұлдызы, Қарсетер көркем бейне күндіз, Жарқылда жалақ ойнап жүрген қыздай, Жалт берер жымың қағып, қалдырып із (Б. К.).

ЖАЛАҢ АЯҚ ЖАР КЕШТІ, ҚЫЗЫЛ АЯҚ ҚЫР КЕШТІ Үлкен бейнет шекті, түрмис қынындағын көрді. Қарсы менен күрағе Жалаң аяқ жар кешіп, Бөз тоқынан... едің (Б. К.).

ЖАЛАҢ БҮТ КЕЛДІ Қонегоз киімнен, жасау-жабдықсыз келді. Сенің еліңе осы есқі-құқсымен бара берем, біреу болмаса біреу жалаң бүт келмегеніне құдайға шүкір демес пе екен? (Ф. М.).

ЖАЛАҢ ҚАБАТ Астар салынбаған (кім); бір ғана қабат. Жалаң қабат кенеппен сен де жүрсің гой, тарта бер — деді Қазыбек Мұратқа есік жаққа иек қағып (Ә. Ә.).

ЖАЛАҢ ҚАҚТЫ Қанағат етпеді, сұманұдады, ашқаралтады.

ЖАЛАҢ ТӨС Білекті сыйбанып кірісітін, ештегеден тайынбайтын (кісі). Ойдан-қырдан оңай олжа ізделеген жалаң төс жас жігіттер соның (Барақтың) жасыл жалауынын астына жиналды, жас батыр жасағын бастап, жат елге талай-талай аттанды (ҚӘ).

ЖАЛАҢ ТӨС, ЖҮНДІ БАЛАҚАТЫР СОМ кеүде, бура сан алып, ер жүрек батыр. Халыққа тек импрам «тобыр» деп қарайтын Әблілкайыр, сонау жалаң тес, жүнди балақ батырлардың артында рулары барын, ол едеген магына осы руларда екенин есепке алмайтын (І. Е.).

ЖАЛАСЫНА ҚАЛДЫ 1. Бәллеге басын шатты, айылты болды. Қосады өз тарихын арасына, Қалғаның бір егіздің жалаусына. Мерзімі серіз-ақ жыл, құтылар гой, Қаршадай жаны ашиды баласына (Қ. Т.). 2. Біреудің обалына ұшырады.

ЖАЛВАРЫНЫП ЖАЛЫНДЫ Аруагыны сыйынды, қызылып сұрады. Мұңайма, көнілім, мұңайма. Мұңайма, жалына берме жалбарынып (Б. К.).

ЖАЛ БІТТІ 1. Қонданды. Жаман атқа жал бітсе, жанына торсық байлаттас (Макал). 2. Тұрмысы түзелді, шаруасы оңалды. Бәйнекен, Жобан, Сиқымбай, Бұларға сірә жал бітпес, Шұбартай көзі жогалмай (Қ. Қуан.).

ЖАЛҒАНҒА ТІПТІ ТОЙМАДЫ Өмірдің қызығына құмартты. Дүние ыстық көрінді, Құрғыр да мениң көзіме. Жалғанға тіпті тоймадым, Өлмеймін деп ойладым, Дүниенің бояғы осы деп (Ш. Қ.).

ЖАЛҒАН ДУНИЕ діни. Алдамашы, тұрақсыз өмір деген магынада айтылады. (Діни үғымда екі дүние бар деп біледі, тірі кездегі дүниені жалтап дүние дейді). Атандым Балуан Шолақ бала күннен, Ту

ұстап, ерлік етіп, тұлпар мінген, Ешкімге опасы жоқ жалған дүниесінде өтті ғой талай, талай кеменгерден (Б. Ш. Б.).

ЖАЛҒАНДЫ ЖАЛПАҒЫНАН БАСТАУ *Дүниені шайқап етті, береке, молышылықтың, қызық, тамашаның жуан ортасында жүрді.* Нашарды зар жылатқан жалғызының жеп, Тірлікте ойламаған «өлемін» деп, *Жалғанды жалпағынан басып етті, «Жағаның көрге бара көрмін»* деп (С. Т.). *Жалғанды жалпағынан басып, кейде Сырдың суы сирагына келмеген, кейде михнат, бейнет дарияларын белдек кешкен ағаның жасы алпыстан асқанда жан тыныштығын ойлағанын көріп отырмын,* — деді Тауман (Ф. С.).

ЖАЛҒАННЫҢ ЖАННАТЫ Дүниедегі ең жақсы нәрсе, дүниенің рақаты. Мейманханасы кірген кісі шыққысыз, жалғанның жаннаты екен (ШС).

ЖАЛҒЫЗ АЙЫЛ *Бұл жерде ақын берекесіз, патусызың сабау бас кісіні сез етіп отыр.* Не дейсің? Сенің жүргенің әлгі қуаяқ, жалғыз айыл ма? Ондай құдық басын құртармыз (І. Ж.).

ЖАЛҒЫЗ [ЖАРТЫ] АУЫЗ СӨЗ *Аз гана әңгіме, айтпақшы болып өкітальған гәп.* — Біздің Садекенмен айтысар шамамыз көне? Эңшешіл бір жалғыз ауыз сездің тұсында болымсыз тоқсауыл айтқаным гой (М. Ә.). Ей, ағайын! *Жарты ауыз сезге құлақ сал!* Истемегінді содан кейін істерсің (М. Ә.).

ЖАЛҒЫЗ АЯҚ ЖОЛ *Тек жаляу адам гана жүретін соқпақ жол.* Абайлар жалғыз аяқ жолмен кеп, өткелден етіп, тоғайдың ар жағына шығысты. Кеңірек алан бар екен. Сүйіндік аулы көрінді (М. Ә.). Орман ішіндегі жалғыз аяқ жолдар да ереғіскендегі бірде жаудың үлкен колонналары ағылып жатқан шоссеге тіреліп, енді бірде сол жаққа қысық тартып әлек қылды (Т. А.).

ЖАЛҒЫЗ [ЖЕКЕ] БАСТЫ Сыбай-салтан, өзінен басқа ешкімі жоқ, бойдақ. Қалай деп ойлайсың, *Жақынбек жақсы бала емес пе?* Ақылды, әдепті, қыздай сызылып тұрады. Өзі жалғыз басты көрінеді, — деп бір койды Тойтақ Ақынқа (М. И.).

ЖАЛҒЫЗ БАСЫ МЫҢ БОЛСЫН! а. л. г. с. *Көп жасасын; есіп-өнсін, урім-бұттары кебейсін!* Берем деп уағда қылмайды, Сонда да құры қоймайды, *Жалғыз басы мың болсын.* Ата сезін тыңдайды (Д. Б.).

ЖАЛҒЫЗФА ЖАРА САЛДЫ *Өзінен элсізге азап көрсетті.* Жетінші тілеу тілекіз, Атадан алтау, Анадан төртеу, *Жалғыздық көрер жерім жоқ, Ағайын бек көп,* Айтамын ептеп, Сөзімді үгар елім жоқ (Абай).

ЖАЛҒЫЗДЫҚ ҚОРДІ *Кемшилік көрді, жеке бастылықтан опық жеді; жалғызындары.* Атадан алтау, Анадан төртеу, *Жалғыздық көрер жерім жоқ, Ағайын бек көп,* Айтамын ептеп, Сөзімді үгар елім жоқ (Абай).

ЖАЛҒЫЗДЫҢ ЖАРЫ ҚҰДАЙ [ӨЗІ] көн е. *Сүйенші жасаган иенің өзі.* Бірін көріп жалықтым, Жау қолына құнықтым, Жалғыздықты ұмыттым, *Жалғыздың жары өзі* деп (Б. Е.).

ЖАЛҒЫЗ ҚАЗЫҚ ЖОЛЫҚСЫН! [ҮРСЫН] қарғыс. *Жаманық қызың кездे көзделссін!* Сол кегімді сен екеуің жоқташ еперемісің, жау құғанда *жалғыз қазық үрсін,* екі сумелек деген (М. Ә.).

ЖАЛҒЫЗ ІЛІКТІ Жалғыз басты, сүйенер ешкімі жоқ. Баршагул әлгідей емес, күлкіден тыйылған, кілең ереккітің ортасындағы жалғыз іліктен бе, ұяла туследі (Ф. Мұс.). Мен жалғыз ілікті адаммын. Су алып барып, құдалық іздейтін жай жоқ бізді (Ф. Мұс.).

ЖАЛ КЕТТИ Арыды, қоңынан айрылды. Наз бедеуден жал кеттіп, Мастектердің субесі, Сере солған заман-ай (Н. Н.).

ЖАЛ-ҚҰЙРЫҒЫН КЕЛЕТЕ АЛДЫ Жастай қазага ұшырады. Артына белгі тастамай, *Жал-құйрығын келте алды, Ағайынды тойғызбай,* Аз күн қоймай, ерте алды (Абай).

ЖАЛ-ҚҰЙРЫҒЫН КУЗЕДІ 1. *Қысқартып, шүнтитты.* Оның [Әйттеннің] өлеңі жал-құйрығын күзеліп, бір гана шумақ болып редакция алқасының устінде қалған кішкентай орынга сына бол тұра қалған (М. И.). 2. *Тыл-типшіл етті, барынан айрылтты.* Өткен сұрапыл соғыс талайлардың жал-құйрығын күзеп кетті (ҚӘ).

ЖАЛ-ҚҰЙРЫҒЫН ТӨГҮЛГЕН [СҮЗІЛГЕН] *Әдемі, сұлу жылқы малы туралы айттылады.* Бейге аттар Жомарт тебениң күншығыс жағына жиналған. *Жал-құйрықтары сүзілген, құйрықының дәл түбі мен кекіліне үкі таққан, жұзіктің көзінен еткендегі әдемі бейге аттар бес жұз екен* (С. Тал.).

ЖАЛПАҚ ЕЛ [ЖҰРТ] *Барша, куллі жүрт, қалың көпшілік.* Әркім өзі сүйен үйшігін тұрғызады. *Жалпақ ел, бар ауылдар осы жағалауға көшу сапарында балалардың «ауыл-ауыл», «құркес-құркес» деген ойынын ойнап жүрген сияқтанады* (М. Ә.). Сөзді үгар осы күнде кісі бар ма? Демеймін жалпақ жүртқа бірдей жағар (Абай). Бір кісі емес жағаным жалпақ жүрт қой, Шамданбай-ақ, шырактар, үқсан жарап (Абай).

ЖАЛПАҚ ШЕШЕЙ *Көрінгенге көнілшектік істейтін адам деген мәнде айттылады.*

ЖАЛП ЕТЕК *Жалбақтан әркімге бір жағынатын (кісі).* Жап аузынды, жалп етек, Жалының есекен жаппар құл!

Корлан, Қазан тұрғанда, Алшагыр ма еді айдынды! (М. Ә.).

ЖАЛТАҚ-ЖАЛТАҚ ҚАРАДЫ *Имене, тілениң қарабы.* Шеке тамырлары көгеріп, көзі аларып, кірпітар пішінмен жалтақ-жалтақ қарайды бізге (С. О.).

ЖАЛТАҢ КӨЗ БОЛДЫ Жалтынышты, тәуелді болды, қолына карады. Жат елде жадап жүргенше Жалтаң көз бол тірі бол, Кім ермейді соңымнан, Көрнекке шықсам ірі бол (Д. Б.). Сол Жақсылық бұрын нашар, кедей күнінде маңындағы малды, жуан ауылдарға жалтаң, көз болушы еді (М. Э.).

ЖАЛТ БЕРДІ [БҰРЫЛДЫ, ЕТТИ] Соғде тұрмады, үәдебен тайды; жеме-жемде, ат құлағы тіресер шакта, екі талай күн болғанда үәдесерттен, байланған сөзден тайқып кетті.

ЖАЛЫ БАР Семіріп, жал біткен жылды малына айтылады. Жалы бары қазанға кеппесін, Жараганы базарға кеппесін (К. Қуан.).

ЖАЛЫНА ҚАҢТАРУЛЫ д.и.л. Семіз. Ол — жалына қаңтарулы айғыр (Гур., Маң.).

ЖАЛЫНА ҚОЛ АПАРМАДЫ Бұл жерде ырыққа келмей осқыра асаусыды, жылды мінез көрсетті деген мағынада. Жаңағана жалына қол апармай өрекліп тұрған жан, кенет бір лезде өзінен-өзі жуасып, су сепкендей сөне қалды (Ә. Н.).

ЖАЛЫН АТТЫ 1. Іштен қайнап қайрат-жігері тасыды, кеудесінен от-жалын шашты. 2. Іззалы кек қайнады. Қайран қартым-ай! Қадірлім-ай! — деп Абай өзімен-өзі сөйлескендегі курсінің бір жалын атты. Демі дір-дір еткен өксік тәрізді ауыр күйінші қалпын байқатты (М. Э.). Бәрі-бәрі де шап болғап елді аз көреді. Шаңырағы күйреп жатқан күзелулікті айтады гой. Сол текке айтылып жатқан жоқ. Жалын атқан көптің дергі айтқызып жатыр гой! — деп Қадыrbай бір үлкен түйін түйді (М. Э.).

ЖАЛЫНЫ АУЗЫНДА Анаїы сөздерді де қысылмай бетке айта берегін бір бет, ожар мінезді адам туралы айтылады.

ЖАЛЫНЫ ТҮГІЛ, ШОФЫ Да Сөнди Бұл жерде жазушы күш көрсетер қарқынбылай тұрсын, күш-қайрат мұқалып тозағы деген ұғымда айтқан... Қөрінген жendet топтар Қарібай шалдың аулындайдыша барсе, сорлы казақтың несі қалады? Жарық күнге жеткенше, жалыны түгіл, шоғы да сөніп бітпей ме? (І. Е.).

ЖАМА АҒАЙЫН Тым жақын туысқандығы жоқ аталас, рулас адам туралы айтылады. Жас Тұрлыбай жама ағайындарының бірі таз Ахметтің келіншегіне қызығып жүріп, алды қашады (F. Мұс.).

ЖАМАЛЫНА КӨЗ АЛМАСТЫ Ажарына, жуз, көркіне көз сүрінді. Жұпар жел мас боламын самалыңа, Тұып ең нұр бәзенін заманыңа, Сағымдай жазғытұрын толқын ұрып, Қарасам көз алмасар жамалыңа (Ә. Тәң.).

ЖАМАЛЫҢ ҚОРКЕЙДІ Ажары артты, сүлупанды. («Жамал» — араб тілінде сұлу, көрік деген сез). Олецим өзен судың аймағында, Бауырдың ат шаба алмас тайғын-ай, Жамалың күннен күнге қөркейеді, Қайнатқан сары алтынның қаймағында (ХӘ).

ЖАМАН АЙТПАЙ ЖАҚСЫ ЖОҚ Алда-жалда сәтсіздік болса; алма-ғасып дүние. Жаман айтпай жақсы жоқ, сақтықта қорлық жоқ деген, әйтеуір жігіт алмайды екен гой, ендеше мынаның да керегі жоқ. Мына список — бүгін ояз бен Нұрқан өз қолдарымен тізген сендердің списогі (М. Э.). Жаман айтпай жақсы жоқ, егер адаса қалсанызы сонау көрінген обалардың біріне қарай мандаі алышы да тарта берініз. Оба бар жерде малышлар бар (Ә. Э.).

ЖАМАН АЙТТЫ Қатты айтты, үрсып тастады. Тақсыр-ау, сізді қалай жамандаймын, Мен түгіл, құдай жаман жаратқан жоқ, Жақсы айтсам, тақсыр терем, мақтанарсың, Жабырқап жаман айтсам жасқанарсың (Ш. Ж.).

ЖАМАН АТ 1. Жаман атақ. Жақсы сөзбен біреуге тапсырған соң, Жаман аттан боласыз сіз дағы аулақ (Абай). 2. Өлім туралы, не өзге бір жайсыз хабар. Жаман атты естірте келгендер далага кештетіп шықты. Құлазыған қараңғы түн, жел әлі үлпіп түр (КӘ).

ЖАМАН АТТЫ БОЛДЫ ① **ЖАМАН АТАҚҚА ҚАЛДЫ** Өсекке, абырайсызыдағы қалды.— Бие сауып ішем деп әрі колхозга, әрі Жантасқа жаман атты бола алмаймын,— дедім (Ж. Мұз.). Гүлияның өзі де қайтпаймын деп отырған соң, жаман атты болмаймын дегендей, ықтияды Гүлияның өзіне салғандай болып отырды (С. С.).

ЖАМАН АТҚА ТАҚТЫ Өсекке, айып-ка теліді. Қодарда соңғы күндерде Құтжан дертінен бөлек өзгеше бір ыза бар. Оның себебі осыдан уш күн бұрын Сүйіндік бір кісі жіберілті. Одаша алып сейлескен Бекіт деген бір сезуар кесе бұған әр нені шарлап кеп: «Жаман айтады... Сенімен мына келінінді жаман атқа тағады! — деп былш еткізген (М. Э.).

ЖАМАН АТЫ ШЫҚТЫ Жаман қылығы әйгілі болды. Әбден жаман аты шығып, тамам елден алып болған соң, дегендеріне жетіп, бірге тұрғандарын да көріп жүр (М. Э.).

ЖАМАН ДАТ ТҮЙДІ д.и.л. Айып-тады, қаралап сөйледі. Сот процесінде прокурор ол туралы жаман дат түйді (Сем., Кекп.).

ЖАМАН КӨЗБЕН ҚАРАДЫ Жаратпа-ды, жақтырмады, үннапады. Жаман көзбен қарады Вадим сонда, Ертіп жүрген екеуге байды жолда. Көзіне шыдай алмай к...ін қысып, Жым-жырт болып екеуі болды молда (Абай).

ЖАМАН КӨЗДЕН АУЛАҚ [ЖЫРАҚ] ЕТСІН тілек. Тіл-көзден сақтасын деген мағынада.

ЖАМАН СӨЗГЕ БАРДЫ Ренжісті, жұз шайсты, жағымсыз сөз айттысты. Қылмады құдай душар деп налыпсыз, Ассылық жаман сөзге сіз барылсыз, көрерсіз нәсіл болса бақытыңыздан, Ақылдан орта жаста құр қалыпсыз (М. Б.).

ЖАМАН ТҮЙЕНИҢ ЖАБУЫНДАЙ Эбден тозығы жеткен есікі, алба-жұлбасы шыққан. Қалиқа Есбике құндың, Бәшбек құлдың сінірі шыққан қызы жаман түйениң жабуында жалыбыраган қайыршы кимімен ак үйлер жаққа келмесін. Ән не тені, шықпасын ана үйінен! — деп кетіпти (М. Э.).

ЖАМБАР ТАРТТЫ д і а л. 1. *Жақын тартты, жыңық көрді.* Ол Мәріяшты жамбар тартты (К. орда: Сыр., Жал.). 2. *Жағынды, жарамсақтанды.* Бұрынғы кездегі жасауылдар бай, болыс, билерге жамбар тартатын (Қос., Жан.).

ЖАМБАСЫ ЖЕРГЕ ТИГЕНШЕ Өле-өлгеше, ақыргы демі біткеніше. Абай аға досының бұл жайды оңашалап айтқанын езінше тустанді. Айналада жауы көп. Аңдасып, арбасып, алыстан болса да, бұның басына пәле тілеп жүретін қаскейлер бар. *Жамбасы жерге тигеншесе, солар «асқақтасасын, басынбасын!» — деп ойлады гой (М. Э.).*

ЖАМБАСЫ ЖЕРГЕ ТИДІ 1. *Өлді, дүние салды.* Ақсақал, көзініздің тірісінде езінізге бір жайлай орынды лайыктамайсыз ба, ертең жамбасыңыз қайырымсыз қара жерге тиген күні атыңыз өshedі-ау (М. Е.). 2. *Жығылды.*

ЖАМБАСЫ [ЖАУЫРЫНЫ] ЖЕРГЕ ТИМЕГЕН Күшті, біреуден жығылып көрмеген. (Атағы шыққан балуан туралы айттылады). Пұшық сары — даусы кернейдің үніндегі созылған енші, қара сұры — жамбасы жерге тимеген балуан (И. Е.). Балуан еді даңық артық, Жауырны жерге тимеген, Талай мықты балуанды, Тымак құрлы көрмеген, Жығылуды білмеген (Н. Б.). Жасынан жауырны жерге тимеген, жырынды, әүлетті Шакшай бұл ауыр жәшкіті лип еткізіп, асықша алып тастап жиберді (І. Ж.).

ЖАМБАСЫНЫҢ АСТЫНАН ЖЕП ЖАТТЫ Қиналмай, еңбектенбей өмір сурғен адам туралы айттылады.

ЖАМБАСЫНЫҢ ШҰҚЫРЫНА САЛЫП САҚТАДЫ Тыққыштап, көзден та-салап сақтады. Ой, дүниес-ай, жамбасының шұқырына салып сақтагандай-ақ тыққыштап еді, құдай, соны да көп көрді-ау (АТ).

ЖАН АҒА Жасы улкен кісіге жалыну жағынасында айттылады. (Жақсы көргендеге айттылады). Қарға-құзғын жемесін, Жақыра кеткін жүзімді. Замандас еді жан аға (ҚЖ).

ЖАН [КӨР] АЗАБЫН ТАРТТЫ Қатты қиналды, дерпті болды. Кейін Дарига сырқаттанып қалған мезгілдерінде Қасым қатты жан азабын тартқандай, қалыпты жазу, творчестволық жұмысын тоқтатушы еді (Е. І.).

ЖАНАЗА ОҚЫДЫ [ШЫГАРДЫ] дін. Қатын оқыды, өлген адамға құран шығарды. (Дін адамдары жаназа оқып, мал тапқан). Молда емессің соқырың, Зікір айтып зарлаган, *Жаназа оқып* өлгенге, Підія алып жалмаган (Жамбыл). Оқытып жаназасын бар халықта, Қойдырыды күмбезіне сол қалыпта, «Шаңдатып, шайда үстіне кірмендер» деп, Жаздырып қойды аузын арқалықта (Т. І.). Аныраган ел жер қайысқан қалып топыр бол кеп, бірнеше күн жыласып, аза салып болды да, ақыры Бәжейдің жаназасын шығарды (М. Э.). Дәл жаназа шығарылар алдында Әбіштің денесі бұл сөтке дейін салынып келген ағаш табыттан алынатын болды (М. Э.).

ЖАН АЛҒЫШ дін. 1. *Әзірейіл дең жағынада.* 2. *Жүргітің екі аяғын бір етікке тығып үстайтын, жанын жай таптырмай, жан алқымға алып, бол-болдың астына алатын кісі туралы да айттылады.*

ЖАН АЛҚЫМҒА КЕЛДІ [ЖЕТТІ, ТАЙЛДЫ, ТЫҒЫЛДЫ, ТІРЕЛДІ] Жанын қолыра жер таппады, әбден қысылды, қиналды, басына қынышылық күн туды, тыңыр таллды. Нарғыз жан алқымға келіп қалмаса, менің бүйрекімсиз бір снаряд шығарма, — деді Мұрат взвод командиріне (Т. А.). Рас, ұрыс оңай болған жоқ, жан алқымға тірелген жерлерде үш рет өзі шапқылап барып, полк командирлерінің ісінен қолма-қол араласып, езіне карай бұрып жиберді (Т. А.). Тығылып жан алқымға арпалысып, Дем алып екі иықтан күйіп пісіп, Қарманған қаралап қалмас дегендейін Арғының қайығына келді ұшып (Ф. Малд.). Қүйрекіндай сарықтық, Жүрергі оршып тулайды, Жаны алқымға таялды, Қөріп пе еді мұндайды! (К. А.). Кейде тун ішінде айналада ұлыған қасқырдың үнін, ақырган аюдың, қорсылдаған қабаның дауыстарын есітіп, жаны алқымына тығылғандай үрейленді (ҚЕ).

ЖАН АЛҚЫНДЫ Демікті, тынысы та-рылды; жан күйіктен азапқа түсти. Шер козгалса, жырлаймын, Жан алқынса, жылаймын, Жарылқа деп жалынбан (Б. К.).

ЖАНАМА АТ д і а л. Қызызың туыста-рина «қырық жетіден» — негізгі қалың маідан болек берілетін мал (Жамб., Мойн.).

ЖАНАРЫ КЕТТИ [ҚАЙТТЫ, СӨНДІ, ТАЙДЫ] Кезінің нұры тайды. «Ауылдан не хабар бар» — деді Сәлім, Жанары кеткен кезін аша салып (АТ).

ЖАН АШЫР СӨЗ [НИЕТ, ТІЛЕК] Қамхорлықпен айттылған niet, адап көңіл. Раушан Ержаниң даусынан бар жан

ашыр жақсы нисетін таныды. Жанаға гана үркө қарған қыз көзінде ерекше бір ыстық мейірім пайда болды (Т. А.).

ЖАН АШЫР Ең жақын, ет жақын адам жөнінде айттылады. Бөлекбастың ең жақын досы Нұрлан болса, жок, ендігі қалған жалғыз жан ашыр доссынан айрылатын болған сон, ол балдағынан айрылған ақсақ адамдай, лезде күйреп қалды (Ә. Ә.).

ЖАН АЯДЫ Хауіпке бармады; басын алып қашты. Алғанда ит етектен, жау жағадан, Ер ме екен жалтақтанып жан аяган (ХӘ). Болмасын кекшіл, Болсайшы кепшіл, Жан аялай кесіп қыл. Орынсыз ыржан, Болымсыз қылжан, Бола ма дәүлет, нәсіп бүл? (Абай).

ЖАН АЯМАС 1. Айнымас, кіршикесіз, қалтқысыз берілген. Ол [Дәрмен] езінің достарының, құрбылас қызы-келіншектің араларындағы достыққа, ынтызарлық махаббатқа барынша тілеулем. Қалтқысыз таза дос, жан аялас көмекші, дедал болғанды сүйетін (М. Ә.). **2.** Хауіп-қатерден қайтпас, асқан, ерекше, нағыз. Қызыл Сақалдың Дикті құтқарудағы жан аялас отқыратын айтқанда, Абай Баймағамбетке аң-тән болып, сүйсініп қарауды (М. Ә.).

ЖАНБАЙ ЖАТЫП СӨНДІ Өмірге жастай енжар болды, жастайынан талабы орындалмай, тауы қайты. (Жастай қайтыс болған адамға да айттылады). Сізге ғұлым кім берер Жанбай жатып сөнсөнз. Дүние де өзі, мал да өзі, ғылымға көніл бөлсөніз (Абай). Қызымет қылма оязға, Жанбай жатып сонуғе Қалай сабыр қыла-сын, Жазықсыз қунде сөгүте (Абай).

ЖАН БАҚТЫ 1. Тамақ асырады, талышқ қылды, тіршілік етті, қалт-құлт етіп күнелтті. Балдырдан тұнықтағы тойғанша жеп, Бақылап аю жатыр арт жағында, Дайындақ қысқы азығын үңіріне, Алдағы әбігерде жан бағуға (Қ. Тер.). **2.** Өзін-өзі күтті, күн кешті. Жанды бағыл, жай еткіздім жазымды, Жатқан күнім кінішкеге жазылды. Арқа сүйеп, еркелік қып журуп ем, Ағайын гой көтерер деп назымды (ҚСХӘ). **3.** Біреуді күтті, асырады.

ЖАН БАЛАСЫ Тірі жан; еш адам. Әлі жан баласы көрмеген, ешкім оқып білмеген бір Әбіштің өзіне жолдаған талаі қүйлі сырлар көп тұған (М. Ә.). Бұрын жан баласына жүрек жарып ашылып көрмеген момын, таза Мәкен де соңғы күндерде Дәрмен домбыра алып, бұның қарсысына отырып, үн сазын бастағанда, жас жүргегі лүпілдеп соғып қалады (М. Ә.).

ЖАН БАУРАДЫ Өзіне беріле еліттірді, еліктірді. Абай да өуел бастан осы әщекейден, әсіре жылтыр нақыштан қашады. Бұл — көркем сөздік жан баураң күшін, бар асыл айбатын біржола менгеріп, оны өзіне әбден сағындырған суреткердің әдісі (М. Баз.).

ЖАН БЕРДІ діни. 1. Өлді, дүние салды. Жан анам, барайын ба? Барайын деп, риза бол балада деп қойды күліл, Аздақ соң, Келденіне арыз айттып, Есіл қыршын жан беріп кетті үзіліп (И. Б.). Жалызы-ак сен болмасаң таз Құлмамбет, Қай ақынға бүл Жамбыл дес береді. Батыр Саурың Сұраныш жаудан өлген, Халық үшін шэйт болып жанын берген (Жамбыл). 2. Біреуге ададығына жанын арага сап, араша тусти. Биеке, мына кісінін сезін естідіңіз гой, мынадай адам ешкімге бұзықтық іstemес. Осының ададығына жанымбы беруге бармын. Танитын кісін емес, бірақ сезі адал екен,— деді (С. Шәр.). 3. көне. Діни үгым бойынша өлген адамды қайта тірілту мағынасында айттылады. 4. Тірілтті, жандандырыды, көркейтті. Нияз оның әр сезінен жан беріп, ажарап, тірілтіп шыгарған сияқты (Т. А.).

ЖАН БЕТТЕПЕДІ Ызғарымен, айбарамен кісінін бегінен қаратпауды; бегінек алды. Жау айбынар гүсі бар, Жан беттепес күші бар (Қ. Қуан.). Жеті атасынан бері жан беттепей, жан-жағындағы елді жаншип келе жатқан әрі бай, әрі сотқар туқым (Ә. Ә.).

ЖАН БІТКЕН Күллі адам атаулы; күллі тіршілік атаулы. Жайдары жузінд жабылмай, Жайдақтап қашып сабылмай, Жан біткенге жалынбай, Жақсы өліпсін, яптырмай! (Абай). Мың түрлі күйге салып толқытады, Маңайда жан біткенді таңыратын (Абай).

ЖАНҒА САЯ Жайлы, рақат мағынасында айттылады. Тірлікте бірлік ізде жанға сая, Үқпасқа айтқан сезің болар зая, Бақига жеткен қайта келмес болар, Келмеске жылаган көздің жасы зая (ШС).

ЖАНҒА ШИПА, ДЕРТКЕ ДАРУ Аурупсырқатқа дауа. Менің алмам жанға шипа, дерткес дару, егер алманы жесе, өлген адам тіріледі (ҚЕ).

ЖАН-[ДАЙ] ДОС [ЖОЛДАС] Қимас. тату кіслелер тұралы айттылады. Қошқар мен теке екеуі жандай дос еді, біріне-бірі қамқор, ақылшы, серік болатын (ҚЕ). Бір күнде, бала дәурен, басында едін, Туганда жан жолдастай қасыма ердің, Айқасқан түнде оянын тар тескете, Асыл жар мысалындей досым едің (Ш. Б.).

ЖАНДАЙ ШАП Әркімге бір қол шоқпар болып, көрінгеннің сезін сөйлейтін, қайда болса, сонда жүретін кіси. Дәүлет жеткен жерге қол да жетеді деуші еді гой, оның саған айдал салып отырган жалғаң қылыш урядник, приставтарын, жандай шаптарын сатып аламыз (Қ. Қуан.). Жандай шап, қол шоқпары болғысы келмедин, іргесін бөлек салды (С. Тал.).

ЖАН ДАЛБАСАЛАДЫ ④ **ЖАН ДАЛБАСАМЕН** Тірлікten күдер үзбеген үмітпен, әйтегір бір жай қарбалас деген мағынада айттылады. Қанат оны құмай деп жүгіріп келсе,

қасқыр, қып-қызыл ала қан, өлім халінде жан далбасамен тұрып жығылады (А. Х.). Не пайда, жан далбаса қып есікті тартып ем, мызгитын да емес, терезе онан да берік (Ә. Ә.). Көзге түртіп қалса көргісіз, жан далбасалап алдымдағы бұтаны қолыммен сиршы, жүріп келем (А. Л.).

ЖАН ДАУСЫ ШЫҚТЫ Ышқына айқынады, қатты дауыстауды. Оның «құтқарындар!» деген жан даусы шықты (ЛЖ). Бұл жолы Еламаның жан даусы шыққан айқайын да сезбеді (Ә. Н.).

ЖАН ДӘРМЕН ҚЫЛДЫ Барын, ақырғын күшін салды. Қорғаныста әйттеір жан дәрмен қылып, жауды тежеп тұрса, шегіністе жау бұларды түп-түгел талтап етеді (Т. А.).

ЖАН ДЕГЕНДЕ ЖАЛҒЫЗ ҰЛЫ [БАЛАСЫ...]. Ең ардақты бір ғана деген үримдә. Жан дегенде жалғыз ұлым бар еді. Кешегі күні сол әскердің ішінде балам кетіп елді (КЕ).

ЖАНДЫ АЛДЫ 1. Өлтірді. Сен бетінді әрі бұрсан, Шықты көзім, болды кер, Жанды аларсын, разы болсан, Біздің орын — қара жер (Абай). **2.** Асықтырды. Асықтырып жанымды алмаши, күнім. Құдай жеткізөр жер болса жетерміз (АТ). **3.** Қорқытты.

ЖАНДЫ БАСШЫЛЫҚ д и а л. Әсерлі, үқпалды, түмді басшылық. Қатынас белімі жанындағы партия үйімі бұларға жанды басшылық жасауды керек (Кекш., Руз.).

ЖАНДЫ ЖАН ДЕМЕДІ Қозіне ілмей баса көктеді, ешкімді менсінбеді. Қөрінбе ел көзіне есте қорқақ, Жанды жан демейтүрғын жан шығып бақ, Анда-саңда құтырған жаман емес, Оныңды жиі қылмай және бол сақ (Абай).

ЖАНДЫ [ЖАНЫН] ЖЕГІДЕЙ ЖЕДІ ◎ ЖАНЫН ЖЕДІ ◎ ЖЕГІ ЖЕДІ Жанын қатты қинаңы, іш құса үайым болды, азапқа сала мазалады. («Жегі» ертеден құрт ауру ұғымында қолданылған). Осындан ойлар жанымды жей береді. Өзімнен-еізім қиналып, сол орнында отыра бердім (Б. Мом.). Опасыз тілектердің қайғысы аспып, жанды жеп, қоймаганда қуалаптым, Талдырып бірақ нәрсе, барлық жerde, уында әурелесе ой азаптын. Сол кезде сырласты іздел таптаймыз ба, Тобынан топырлаған жас бойдақтың (І. Ж.). Кітаптың бірінші бетін ашқаннан-ақ біздін көз алдымында сол бір дүние езінің барлық сұмдығымен, жанды жегідей жеген ауыр жағдайларымен көз алдымында тұра қалады (ЛЖ). Барлық жақсы қасметінді жегідей жегітін бір жаман дертиң бар (Ә. Ә.). Жібершілеп тасыр салған ой ма екен, Немене екен, алде жегі жей ме екен (Б. К.).

ЖАНДЫ ЖЕР Тән ауыратын талма жер.

ЖАНДЫ ЖЕРИНЕН ҰСТАДЫ ◎ ЖАНДЫ ЖЕРИНЕ ТИДІ Сөзден тосылар, сөзден

жығылар, жанына батар жерде үримтал тиісті. Бұл шіркіннің осал жері — жұмысқа үнемі кешігуі еді. Дәл осы жөнде сез болған соң, жанды жеріне тиген соң, үнде-мей қалды (АТ).

ЖАНДЫ ҚӨЛЕҢКЕ Тұралап құр сүлдесі қалған адам. Тұтқындардың жартысындағы ауру. Қунде бестен, оннан кісі өлім тұрады. Қыстайғы сұық, аштапқы шыңдарына жетіп қалған. Қебі сандалған делбе, жанды қөлеңке (С. С.).

ЖАНДЫ МЕН ЖАНСЫЗРА АРЫЗ АЙТТАЙ Бар дүниеге шағым етті. Қундердің бір күні жылан жер жүзіндегі жанды мен жансыздарға арыз айтады (КЕ).

ЖАНДЫ СӨЗ Қисыны бар әңгіме, асыл үағыз. Өлген ата қабырының басында, Жанды сөздер жазылған көп тасында. Лашылдайды: «Өлме, үрпағым, өлме!» — деп, «Қиянатқа, қияметке көнбей!» — деп (Ә. Т.).

ЖАНДЫ ҮРЛАДЫ Өлтірді, қаза болды. Өлейін деп өлмейді өлерлік жан, Әсте өлмесін білгендей қылыш қылған. Ажал келіп, бас салса, жанды үрласа, Өмір қайда, сен қайда, соны да ойлан (Абай).

ЖАНЖАЛ [ШАТАҚ] ҚЫЛДЫ Сойқан шығарды, ерегіс тұғызыды. Біреуден алсаң аманат, Берсен жақсы саламат, Жанжал қылсан, бақ кетер, Ақыры қалар жаман ат (ШС).

ЖАН ЖАР Ғашық, сүйіскең кісі тура-лы айтылады. Жан жарым, осы саған сөзім айттар, Әкпем көп шын айнасаң саған атар. Тапсырдым шын сүйіскең ақ жүрекке, Сол үшін мейілінше жауап қайтар (Б. К.).

ЖАН ЖҮГІРДІ Құят кірді, күш енді. Өлі бойға жан жүгірді. Қайратым құрыш болды, нан. Мұз жүргегім май сыйылды, Еріп, от бол күйді жан (Абай).

ЖАН ЖҮЙЕСИН БОСАТТЫ [ТЕВІ-РЕНТТИ] Сезімі мейілінше толқыды, көңілін тербеді. Асанының алыс сапара жүрер алдында анасының айтқан сезі, көз жасы оның жан жүйесин босатты (АТ). Краснодар өлкесіндегі совхоз жұмысшыларының жөне ауыл шаруашылығы мамандарының хаты «40 лет Октября» колхозы еңбекшілерінің жан жүйесин тебірентті (ЛЖ).

ЖАН КЕШІТІ [АДАМ] 1. Қанішер жауыз. 2. Өлімге, қызын-қыстау іске баратын кісі. Жан кештіге баратын өңкей ер жігіттерді сайланап ал. Құс қораны да, мәдениет сарайының басындағы оны-муны қалған істерінді де басқа бір адамына тапсыра тұр, — деді (Ф. С.). Жеткеннен кейінгі жан кешті айқастан зәредей сескенбеді. Әкесі Олжабоздың ішін тарттырып, етін біраз қатырып тастаған (Ф. Мұс.).

ЖАН[-Ы] КІРДІ 1. Тіршілік пайда болды; жасарды, қайта жайнасты. Біртебірге тіріліш, Бетпақ шалға жан кірді (К. А.). 2. Разы болды, айызы жанды. Са-пардың «үеде берем» деген сөзі Бектайды

канагаттандырмады. Қызы сөз сейлесе, жалынды серттер беріп, көп алдында сайрап айтып шықса, Бектай жаны сонда кірер еді (М. И.).

ЖАН ҚАДІРІН БІЛЕДІ Өзін-өзі күтеді, қастерлейді.

ЖАН ҚҰДЫ д и а л. Жан таласты. Ол жан құған адам екен (Шығ. Қаз., Больш.).

ЖАН ҚҮЙТТАДЫ [ҚҮЙТТЕДІ] Қара басының қамын ойлады, бас пайдасын ойлады; жанын бақты. Жақсам ба екен доклад? Жақсам ба екен жан қүйттап? (І. Ж.).

ЖАН ҚҰРЛЫ ҚӨРМЕДІ Қөзіне ілмеді, ескермейді, адам екен деп есептемеді. Қызы еді ол берілген бір бай жерге, Алыстау болысы басқа екінші елде. Қалыңдық ойнағалы қүйеу келсе, Қызы бен Әжібай жан құрлы көрмейтін-ди (С. Т.).

ЖАН[-Ы] ҚЫСЫЛДЫ Қиналды, теги-рене қүйзелді. Қолына еткір балта беріп: «Жан қысылса аянар не бар, сен әйелдерге шошыма деп басу айт та, ана сыртқа шығатын терезені бақ!» — деп, Әбді де Дәрменге қамқор бұйрық етти (М. Ә.). Жан қысылса жайтаңдал, Жанды еріткен жайдары-ау, Жан жай тапса, сен неге, Жат мінездің, жабырқау (Абай).

ЖАННАН АСҚАН Дүниедегі ең артық. Бұрынғы уақытта ерлігі жаннан асқан Аламан деген бір мерген болыпты (КЕ). Осында пәленше байдың баласы әйел алғыпты, әйелі **жаннан асқан** сұлу екен (КЕ).

ЖАННАН КЕШТІ [ҚУСТИ, БЕЗДІ, ҚУДЕР ҮЗДІ] ◎ **ЖАНЫНАН ТҮҢІЛДІ Ынты-шынтымен, жан-тәнімен ажалға басын тізу туралы айтылады.** Бәріміз Баян үшін жаннан кештік, Үрысуға бәріміз «еңе» дестік (ҚКВС). Батыр жаннан кешті, арыстан ақ білеғін сыйбаның Баршынжаннаның жолына жандарын садақа қылып екеуі палуандыққа түсті (АБ). Тоқсан жаста ер Қосай, Тұғырдан ебден түскен ер. Елім десе еліріп, Жаннан мұлде күскең ер (Д. Б.). Жаннан безіл елігіп, Қызыл қанға жерігіп, Қызығып байтақ жеріме, Еліме жау шапқанда (М. Жан.). Тынық Дониниң жағасында, Ақсай құяр сағасында, Тағдырларын таңнан сезіп, Тұтқындар тұр **жаннан безіл** (К. Ж.). Жаннан жылқы күдер үзген кезде, Қек егіс қасындағы келіп жетті (С. Т.). Мылтық атыш, ауылдық иманын үйіреді. Момын жұртты малынан, жанынан түңілді (С. С.).

ЖАННЫН МИЯТЫ Медеу, сүйеніштәлнеш Қызыл тіл — жаннның миляты, Абырай — ердің қуаты. Өтірік — ұят, Шын — мият (Макал).

ЖАН ПИДА [САДАҒА] Жолына бар өмірі құрбан. Сондайда сені зар қылған, Қуаныш яки сана ма? Сенер болсаң мен ортақ. Сенен жаным садага (Б. К.). Осы

болса пәтуа, Жан пида, мал құрбандық (І. Ж.).

ЖАН САҚТАДЫ Аман қалды; етпеп-септеп күнін көрді, паналады. Ол өзі [Базаралы] жұтыңғы бұл өңірдің еліне аса катты тметін бір себебі Құнанбайдан деп біллетін. Жол бойы көріп келеді, Құнанбайдан оң қараған жуан ауылдар Үргизбай ішінде майдарын айдалап апарып, сонда жан сақтап жатыр (М. Э.). Масғұтты ұры шапты қылышпенен, Тәуірақ жан сақтапты жұмыспенен (Абай).

ЖАН САЛМАЙДЫ Ешкімге алдын бермейді, кезек бермейді. Жақсыны көрсө табалар, Сауысқанша шықылдап, Алар жерге келгендеге, Жан салмайды сынылдап (М. Сұл.).

ЖАН САУҒА Бас амандығын тілеу туралы айтылады. Үшеуі ел жақ шеттен кірді тауға, Күн шыкпай не де болса аралауға, Сорлы жетім Еркежан тірі ме екен, Өлді ме әлде таба алмай жаны сауға (И. Б.). Жан сауға деп, көкелер, Әркімге мойын бұрады, Қарама деп бетіме, Әрқайсысы келіп ұрады (АБ).

ЖАН САУҒАЛАДЫ [САЯЛАДЫ] Бас амандығын ойлады, өйтіп-бүйтіп күн көрді. Ұшып тұрып Сегізбай, Қол қусырып, тұра кеп, Төрек сәлем беріпті, Бауырим деп жылады, Қол қусырып тұрады, Жан сауғалап қалшылдап, «Құнәмді кеш» деп сұрады (Н. Б.). Дәркембай, сенің екі жолдасың осы қойдың қасында болсын. Ал, езің... осы маңдағы өзіндегі ауылдарға хабар айт. Қойларын қорыққа салып, қараршып, жан сауғаласын (М. Ә.). Жау қолында ел таптай, Жалғыз әлсіз, панаңыз... Жан саллар жер таптай, Өлімге өзін бергені (І. Ж.).

ЖАН СЕБІЛ Төзімді, шыдамды, сірі жанды. Ұзлыс деген бір тау бар үлкен, биік. Басы қарлы, таянып көкке тиіп, Пілден пайда етуші жан себіл бар, Харекет қып сүйегін атып, жиып (А. А. К.). Сал ауруынан вирусы өте жан себіл келеді. Олар ауыз суларда, азық-тұліктік заттарда емір суреді (Е. О.).

ЖАН СОЗДЫ д и а л. Тырысты, бір нәрсеге жетуге жан таласты (Қ. орда, Жал.).

ЖАНСЫЗ ҚОЙДЫ Тыңшыға аңдытты. Сақ жігіт қапысыз болмау жағын ойланап, ел ішінде жансыз қойып отыр (Ә. Н.).

ЖАН ТАЛАСТЫ Аяңбай құмымладағы, барлық күшін салды; ышқына арпалысты, алысты. Жеті-сегіз қызы бен жігіттер бункерден саулаған дәннің бір түйірін жерге түсірмesten қаптап, онаң арбага тиеп жан таласып жатыр (Ә. Ә.). Қаннен-қаперсіз сайға қарай аяңдал бара жатқан Ботакөз, артынан біреу тап беріп ұстай алғанда, селк ете түсіп, қатты қысқан құшақтан сыйтылып шығуға жан таласты (С. М.). Ол жан таласып қанша туласа да, ұзаққа бар-

ған жоқ, арбаны сүйрете, жұлқынып ба-
рып құлады да, жоқ болды (Ә. Ә.).

ЖАН-ТӘНІМЕН СҮЙДІ ◉ ЖАҚСЫ
КӨРДІ Бінты-шынтысымен құлай, беріле
ұнатты. Ол... табигатты жан-тәнімен жақ-
сы көретін (Қ.Ә.).

ЖАН-ТӘНІН САЛДЫ Бар айла-шарғы-
сын жұмсады. Тойтық: Жақыпбек оң-
баган адам болып шыкты. Директор болу-
га жан-тәнін салып, әкенінің соңына шам-
алып түсті, сені де ұмытты,— деп жазған
(М. И.).

ЖАН ТӘСІЛМЕ ТАЯНДЫ Өлім хал-
нінде жатты. Мен еттім арманда, Қоре
алмадым, артымда, Ағайын мен туғанды,
Жан тәсілмеге таянды, Айта көр, Жақе,
иманды (Ш. Қ.).

ЖАН ТӘСІЛІМ ЖАСАДЫ [ҚЫЛДЫ]
Қаза болды, қайтыс болды, дүниеден қайт-
ты. Ауыл адамдары атқа міне шауып бар-
са, қос ауыз мылтықтың өкітари кіндік
тубінен шоқталған тиғен Фаббас шала-жанс-
ар жатыр екен. Тілге келе алмаган ол,
ауылға жеткізгенше жан тәсілім қылды
(С. М.).

ЖАН [ЖАНЫ] ТӘТТІ Өмір сүру ете
құымбат магынасында. Бойымда да жоқ
екен, Ораның жатар кебінім, Ұл қылды
екі күштік, Жан тәтті екен шошықты
(М.З). Құдайдың ойлаған тұрсым қана-
ратты, Тірлікте піендің жаны тәтті. Бір
күні кеш бол кетіп, ел таба алмай, Да-
даға мейман бол қонып жатты (Ш. Қ.).

ЖАН ТЕРГЕ ТҮСТІ Әбден әуреленді,
ышқына әрекеттенді, әбден шаршады, Тұ-
тінімен жан терге түсіп, ағаларымен талай
қызыл кенірдектесіп, өзер-мәзәр әйтесір,
ертеңінде еш нәрсе жоқ, тым-тырыс қылды
да қойды (С. Т.). Буынсыз он сау-
сағы күй қағуга, Қоңіліне тыңдағаның
от жағуга, Бал тамған бармагынан дом-
быраши, Жан терге түсіп отыр мынау-
дуда (І. Ж.).

ЖАН ТОЙМАДЫ Құмарта қызығып,
жөз тоймады. Қара кез, имек қас, Қара-
са, жан тоймас, Аузың бал қызыл гүл,
Ақ тісің кір шалмас (Абай).

ЖАН ТУРШІГЕРЛІК [ШОШЫРЛЫҚ]
Өте қорқынышты, тым үрейлі. Сол топтан
бізге қарай қолын бұлғап, жан түршігер-
ліктер дауыспен ойбай салып, бір қартан
әйел тұра жүгірді (Қ. Ә.).

ЖАН ТЫЛСЫМҒА ТАҚАДЫ [ТАЯ-
ДЫ...] Өлеменге жеткізді; әбден қыстақ-
қа алды. Судыр Ахмет салған жерден
суырыла жөнелген жоқ. Әулиелігінің құді-
ретін көрсетіп қалғысы келген кісіше, ау-
зын бағып отырган әйелді әдей зарыкты-
рып, жан тылсымға тақап алды.— Құ-
малағың жақсы емес. Кайдам, перуәрді-
гер жар болмаса... пақырлардың басына
бір зауал анық төнген сиякты (Ә. Н.).

ЖАН ҰШЫРДЫ ◉ **ЖАНЫН АУЗЫНА**
ТІСТЕДІ Асығып-аптықты, жаны қина-

ды, безектеді. Хамит жан ұшырып жүгі-
ріп, атын қайырмалап жүріп, ағашқа қа-
мап үстап мініп алды (С. С.) Аттан құлан
түссе де, енді естерін жиуға жараган
әлі барлары қолға түсіп қалғысы келмей,
жан ұшырып өз кісілеріне қарай жүгі-
ріскен екен (М. Ә.). Дәңгелектің астында
жатқан Ақылбекке көзі түсті де, жан
ұшыра тартқылады. Болмаган соң, сірің-
кени жағып жіберіп еңкейді де, кенет
шынғырап жіберді (ЛЖ). Құлшан өзен
жағасынан үйге жан ұшыргандай тез
жетті: Жайықтың сап-салқын екі шелек
түнәң суы оған құр иін ағаш көтергендей
де болған жоқ (Х. Е.).

ЖАН ҰЯДА БОЛСА Tipi болса, tipi
турса. Мырзеке, сабыр сақтал күтінді.
Жан ұядада болса, барамын. Сарсенбі, бей-
сенбіден қалмаспн. Әңгімені сонда қоз-
датармыз (ЛЖ).

ЖАН [-ЫН] ШАҚЫРДЫ Бул жерде
дем алу, тыныстау магынасында. Қалты-
рап иман айтып күйіші тұрды. Қысылып
манадайынан тер сыйырды, Сапағы Әлім-
құлдың деген кезде, «Үн» деп, күйіші бай-
ғус жан шақырды (І. Ж.).

ЖАНЫ АСЫҚТЫ Құмарта тіленді,
ете құштар болды. Асқа, тойға баратұғын
Жаны асығып жас жігіт, Қолға кетті
жауға бір күн, Tipi адамның іci — уміт
(Абай).

ЖАНЫ АУЫРДЫ 1. Өте налып қинал-
ды, дерпті болды. Ауырмай тәнім, Ауыр-
ды жаным, Қанғыртты, қысты басымды
(Абай). 2. Жаны ашыды. Бір кезде жылт
етіп көрінген мәдениет университетінің
жұмысы да жатып қалыпты. Ол жөнінде
де ешкімнің жаны ауырмайтын көрінеді
(ЛЖ).

ЖАНЫ АШЫДЫ Аяды, есіркеді,
мүсіркеді. Жалшы үйіне жаны ашып ас-
бермес бай, Артық қайыр, артықша қыз-
метке орай (Абай). Қайнайды қаның, Аши-
ды жаның мінездерін көргенде (Абай).
Жігітке жаным ашып кетті. Қателеспейтін
жан бар ма. Онысын өзі мойындан, шыны-
мен жалынып тұр (М. Сер.).

ЖАНЫ БАР Орынды, қисынды, жөн.
Бүйтсек байға жем болмаймыз. Ақымызы-
ды да кетереміз. Сендерді жеп жүретін
әншес подрядчиктен де құтыласындар.—
Жаны бар сөз! — Жен-ақ — деді жігіттер
(Х. Е.).

ЖАНЫ БАСҚА Бул жерде жазушы
ерекше сүйсінде магынасын аңғартып отыр.
Сары тайлақ жөнге түссе бастаса-ак,
Жолмұрат кеп түйенің ішінен сары інгенді
іздейді. Үкі жүні желкілдеген, сүтті сары
інген дегенде жаны басқа (Ә. Н.).

ЖАНЫ ЕРІДІ Елжіреді, рақаттана
сүйсінді, көңілін елітті. Жарамды әнді
тыңдасан, жаның еріп, Жабырқаған көңі-
лік көтерілер (Абай). Жақсыға айтсан,
жаны еріп, Үгар көңіл шын беріп (Абай).

ЖАНЫ ЖАЙЛАНДЫ [ЖУСАДЫ, КІРДІ, ЖАЙТАПТЫ, САЯТАПТЫ] Қөнілі орнықты, тынышды, көнілі көншіді. Қонай Мұратқа: Айналайын-ай, айналайын-ай, тіпті жаным жаңа сая табайын деді-ау мүниша сөзіңен (М. Ә.). Дарада сапырылсыкан көпшіліктік жан сая табар жері жоқ (С. М.). Жаңа қолында ел таптай, Жалғыз, елсіз, панаңыз... Жан саллар жер таптай, Өлімге өзін бергені... (І. Ж.). Үстіне ақ халат, басына ақ қалпақ киген дәрігер келді. Аурудың жанын жай тапқызып, тыныштандырды (К. С.). Апаратай, маған рұқсат ет,— деп бір кезде Назгұл атын тұрды,— партизандарға қазір кетпесем жаным жай табатын емес (Ә. Ә.). Жан қысылса, жай таңдал, Жанды еріткен жайдары-ау, Жан жай тапса, сен неге Жат мінезсің жабырқау (Абай). Қеп алдында сайрап айтты шықса, Бектай жаны соңда кірер еді (М. И.). Үн! Жаным жаңа кірді гой (М. Ә.). Тонқалан топ басынан асқан тұмак, «Бәлі» деп бас тұқырган темен құлаап. Бой балқып, ой өрістен, жаның жусап, Құзетте калған жалғыз серпек құлақ (І. Ж.).

ЖАНЫ ЖАЛҒЫЗ АДАМ Тірлікten, ортадан бөлек; өмірге өгей. Қеніліне Құлагерден құйылып муз, Құйылшып отыраста Ақан байғыз. Жан тынышын елден емес, жерден тапқан, Соңдай бір адам болты жаны жалғыз (І. Ж.).

ЖАНЫ ЖАННАТТА БОЛСЫН! діни. Дүние салған кісіге айтылар тілек.

ЖАНЫ ЖАНШЫЛДЫ Үлжен ауыртпалаңың көрді, құсамен күйзелді. Ел Еділге жүргенде, Еркін жайлай, кен оттай. Еділге откен күндерде, Соңда да жан жанышылған (І. Ж.).

ЖАНЫ ЖАРА Қайғылы, күйікті (АС). Соңда жауап бере алман мен бишарап, Сіздерге еркін тиер, байқап қара. Екі күймек бір жанға еділестір пе? Қаны қара бір жанмын, жаны жара (Абай).

ЖАНЫ ЖАРҒА ТАЯНДЫ Өлер шағы жақыннадады. Жаны жарға таянды, Қояғер, әке, жастықты. Алпыс үштен асырмай... (Ш. Қ.).

ЖАНЫ ЗЕР ТУВІНЕ [ҚАРА БАҚАЙЫНА] кетті ◉ жаны қөзінен көрінді ◉ жаны мұрнының үшінда келді ◉ жаны тырнағының үшінда [үшінда келді] Қатты қорыкты, кенет шошыды; қатты қиналды, бәзектеп қысылды. Қенжекей... Еламанның бір жақ бетінде ырсиган ат тұяғындастырылға көзі түсіп жаны зер тубіне кетіп қыбыр еттеп тұрғып қалды (Ә. Н.). Жаны қөзінен көрінген Сайран: «Шекер, жаным Шекертай», — деп тәуір-ақ жалының көріп еді, бірақ Шекер үн ката қоймады (Ә. Ә.). Ызғар шашқан сүйк жүзін жүзінә таяп төніп келгенде Ебайсіннің жаны қара бақайына кетті (Ә. Н.). Жинальып тұрған ақсақалдардың, байлардың сурла-

ры кетті. Жандары тырнағының үшінда келді (С. С.). — Жок! — деп кемпір қысың-қырап жібергенде, Ерназардың жаны мұрнының үшінда келді, өлуге аз-ақ қалды (К. Е.). «Бае, бае, құдай біледі, жаны мұрнының үшінда!» ...деп азamatтар гу-гу етеді (Ф. Мұс.).

ЖАНЫ ИНЕНИЦ ҮШИНДА Тақат таппады, әбігерге түсті, урейленді. Жанын қоярга жер таптай жүр... Ақбала... енді әке-шешесін күткелі жаны иненің үшінда: үйден де, түзден де тыныштық таба алмай, әлденеге іштей әбігерленип бітті (Ә. Н.).

ЖАНЫ КҮЙДІ 1. Үза болды, қорланды; жаны заңда өртеді. Қодар қайғыдан сандалып жаны күйініп отырып: «Маңымда тұлдыр жоқ. Құдай маған қылды гой. Қепір өтсем де, енді кәрінен аянарим жоқ...» деді (М. Ә.). Наданды әркім жейді нандай илеп, Жыртқыш ілген үйректей тірі жүнделеп, Өтей бала секілді тесік екпе, Жалғанда тендік көрмей жаны күймек (С. Т.). 2. Аяды, есіркеді. Жаны күйегін жер болмағанда олар [Байсал мен Ежек] осы соңғы мінезді кеп қолданатын. Екеуі де жарытып тіс жарып үндемейтін (М. Ә.).

ЖАНЫ ҚАЛАДЫ Аман қалады; тіршілігі болады. Есіркеген қазір де сол ой шумагын жалғай түсті. «Жоқ, жоқ, қайткенмен де Россия қол астына тезірек кіру керек. Соңдағана бұл халықтың жаны қалады» (І. Е.).

ЖАНЫ ҚАЛМАДЫ ◉ ЖАНЫ ШЫҒА ЖАЗДАДЫ 1. Зәресі үшты, корыкты. Оспанның да құйрығына қыл батпай, Нұрым ыңғыранған сайын бетіне қарай түсіп, жаны шыға жаздал, құр анау үйден мынау үйге кезекке жүгіре берді (С. Т.). 2. Бәйек болдай, бар ынты-шынтысымен күтті. Үлгерімі де жақсы. Студенттер жаны қалмай сыйлайды. Бәрі қолпашташ кетті (ЛЖ).

ЖАНЫ ҚАС Өш, жауықтан. Экем ауылнай, бай атаулыға жаны қас кісі еді (С. К.).

ЖАНЫ ҚИНАЛДЫ Азап шекті, жаны көзіне көрінді.— Ауырмақ түгіл, жаным көзіме көрініп түр. Бірақ, менің жанымның қиналғаның көрсе, әжем де киналып, жүдемесін деп шыдан жатырмын (Ы. А.).

ЖАНЫ ҚҰМАР Тым әуес, ете үйр. Олар сүйегіне біткен машығы бойынша, айтыс пен таласты сүйеді. Қақтыхып-қағысқан кездер болса, ол үшін бар жұмысын, жүрісін де догарып қойып, керіс қызығын көруге жаны құмар (М. Ә.). Тауға шығуға дегенге жаны құмар оның көзіне Көкшетаудың бүйра басты шоқылары елестеді (М. И.).

ЖАНЫНА БАЛАДЫ [ТЕҢГЕРДІ] Жақын тұтты, өзіндей санағы. Жіргітті жанына балап жақын тартқаны соңша алдыартын ойлаған жоқ еді (Т. А.). Өз басына

зобалаң тұғанда кешегі өздерінің жаңына тәңгерген патша ағзамы мен тәжді, такты... тастай офицерлер Орынборга ағылып жатты (Ә. Н.).

ЖАҢЫНА БАТТЫ [ТИДІ] Қабыргасын қайыстырды, қатты қүйзелтті. Осылай Ақан зарлап жылап жатты, Қайтсін ол жыламасқа, жаңға батты. Қүйінді ол қүніреніп Құлагерге, Айрылды ол аттан — жақсы, достан тәтті (І. Ж.). **Жаңыма баткан** жара бар, Кеке қуйіп барамын. Өкен, шешем, туғаным, Бауырларым шегіп зар (Қ. А.). **Жаңыңа батса** да шыдай тұр. Кейде адамның бейжай болып жүретін кездері болатын, өзінен-өзі түзеліп кететін,— деді Танагөз (Ғ. Мұс.). Жұмандық алдына түсіп алып, қайтсем Игіліктің жаңына қаттырақ батырап екемін деп келе жатыр (Ғ. М.).

ЖАҢЫНА ЖАҚТЫ Іңкөр болды, ұнады. **Жаңына** еліміздің жылқы жаққан, Жылқыға жетпеген көз жаутаң қаққан, Мінсең — ат, ішсөң — қымызы, жесең — қазы. Кашаннан қазак халқы жылқы баккан (І. Ж.). Бұл, әрине, Бектайдың жаңына жағып кетті. Үйнен барысымен ол отрядтың алдағы уақыттағы жұмысы жайын ойластырып, өзінше жоспар да құрды (М. И.).

ЖАҢЫНА ЖОЛАМАДЫ [ЖУЫМАДЫ] **Манына бармады, шенінен аулақ жүрді.** «Тас түскен жеріне ауыр» деген барғой, Демеймін мениң қайым саған батар. Деді де теріс қарап қалды жатын, **Жаңына жоламады** жеңге батып (С. Т.).

ЖАНЫ СҮТ ТАТЫП ТҰР **Көбіне** әзіл ретінде жаңы «аяулы» деген үгымды білдіреді.

ЖАНЫ ШЫҚТЫ ◎ **ЖАН ТАПСЫРДЫ** [КЕТТИ] ◎ **ЖАНЫ** УЗІЛДІ діні. Өлді, қаза болды, дүниеден қайтты. Біреуін малға зар ғып тұр, Жәнсіз оқтай қаңғып тұр. **Жан** шіркін-ақ берік екен, **Узіліп** кетпей нағып тұр (Ш. Қ.). Ақсаннан биік тау болмас, Бауырынан қашқан күзен керінбес. Ақшам батпай түн шыққас. Ажал жетпей жан шықпас (Б. Қ.). Мойны узіліп өкірген аю біраз жатып жан тапсырды (Қ.Е.). Талықсып білер-білмес жатып есін, Құлышым, Қайсар, қош бол деп еркесін. Бір сүйт майдайынан жан тапсырған, Қатты үстай оң қолынан винтовкасын (Т. Ж.). Адам ғашып дүниені дер менікі, Менікі деп жүргенниң бері онықи. Тән қалып, мал да қалып, жан кеткенде, Сонда ойла болады не сенікі? (Абай).

ЖАҢЫН АЯЛАДЫ Эллешилді, мәпелді. Сұлулық жерден өніп, көктен жауған, Тапкан ол тыныштықты таза таудан, Шомылып мәлдір көлге, орманда үйқтап, Жақсы жер жұмбақ жаңын аялаған (І. Ж.).

ЖАҢЫНДАЙ КӨРДІ [ЖАҚСЫ КӨРДІ] Қатты ұннатты, өте сүйді. Қамар, Ахмет, іштерінен бірін-бірі жаңындаі көріп,

жарылып кете жаzdаса да, ағасы Қасенің жаңын бірге досы, құрдасы болып, бірге жүріп, бірге тұрган соң, бірі аға, бірі қарындаас секілді бір-біріне бүгінгө шейін ойнап болсын, шындал болсын, сыр ашып, сыйырласа қойған жерлері жоқ еді (С. Т.). Ол қазір Алғадайды жырлап отыр, Алғадай — Жамбыл ақсақалдың жаңындаі жақсы көретін ұлы (С.К.).

ЖАҢЫН ЖАҒАСЫНА ҚЕЛТІРДІ [ЖАҒАСЫНАН АЛДЫ, ҚӨЗІНЕ ҚӨРСЕТТІ] Қатты қысты; зәресін алды; апшысын құуырды. Сақты: «Жаңымды жагама келтіріп, мениң қысқан осы жалмауыз, қарасын ешір, достым», — деп қасқырга баян етілті (Қ.Е.). Жұмандық (Мөржанға): Көрмейін бе сені, аман-жаманыңды көрмей, білмей отырмыз ба? Тіпті, ана көршепек жаңымды жагамнан алған жоқла?

ЖАҢЫН ЖАҚТЫ диял. **Ыза** қылды, құйдірді. Мың десе де түсінбей адамның жаңын жағады (Түрікм.: Таш, Тадж., Мары).

ЖАҢЫН [ЖАН] ЖАЛДАДЫ ◎ **ЖАН** [-ЫН] САТТЫ 1. **Арын-абыройын салды;** үждан-иманын жалдағы. Мал үшін тілін бөзеп, жаңын жалдаған. Мал сұрап біреуді алдаған, біреуді арбал (Абай). Баяғы құлық, бір алдау. Қысылған жерде жан жалдау (Абай). Ел актаған бір ақын болушы еді. Тілін бөзеп, жаңын жалдаған, тіленшілікпен байды сауып, сез қадірін сол көтіруші еді (М. Ә.). Мал үшін аш қатасын, жан сатасын (Абай). 2. **Аянбай құлышына, жан-тәнін салып істебі.** Жаксылыхан, үйшіндегі топты жанды қыстай-жаздайтынын таппай енбек қып, жаңын жалдағасырам жүретін (М. Ә.).

ЖАҢЫН ЖӘННЕМГЕ ТАПСЫРДЫ Жаны шықты, өлді. Алдар келіп екі аяғынан көтеріп, сабага басын тыға қояды. Кемпір тұншығып «қор-р-р-қ» деп, жаңын жәннемге тапсырады (Қ.Е.).

ЖАҢЫН ЖҰБАТТЫ Алданыш етті. Жалында сені ұннатам, Неге, сәулем, нанбайсын. **Жаңымды** қалай жұбатам, Жүрептің жоқ па, қандайсын (Ғ. Құрм.).

ЖАҢЫН КҮЙДІРДІ Қыттығына тиіп, ыза кернетті. Өзі нервный байғұстың сенде көңілін қатты қалдырдың деген Қалияға Әшімі: — Қалас, қайтейін. Ол да мениң жаңымды күйдірмесін! Не дұрыс адам болсын,— деді (М. И.).

ЖАҢЫН ҚАРМАДЫ Бет-бетімен қашты, жан сауғалады. Дүркіреп қашқан көп дүшпан естері шығып, жан қармады (С. Б.).

ЖАҢЫН ҚАРМАНДЫ Аянбай әрекет ету, құлышына кірісу мағынасында айтылады. Тыныш жатып, қозін сатып, біреуден тіленбей, жаңын қарманып, адап еңбекпен мал іздемек, ол — арлы адамның ісі (Абай).

ЖАНЫН ҚАТЕРГЕ ТІКТІ Ажал аузында жүрді, басын өлімге байлады. Бойын басқан күпісін де ауырлап, қанша күннен бері жау ішінде жанын қатерге тігіп жүргенде, тұк бітірмей босқа сенделіп қайтқанына ренжіп тұрган-ды (Ә. Н.).

ЖАНЫН ҚОЯРГА ЖЕР ТАППАДЫ Әбден мазасызданды, әбігерге түсті, әлек болды; жаны көзіне көрінді, әбден қиналды. Мұндай корлықты көрмей есken ерке неме ызаға шыдамай, шахтының бір шұңқырына құлап өлді екен деп, шыбын жанымы қоярга жер таппады, — деді Шалтай Сәулеге (Ә. Ә.). Салқын қорага үйренген Ахметтің алға биесі бөгелектен жанын қоярга жер таппай жүр (Ғ. Мұс.). Күннен-күнге сабыры қалмай, жатса-тұрса көз алдында Қамардың суреті елестеп, жанын қоярга жер таптырмай барады (С. Т.).

ЖАНЫН ҚҰРБАН ҚЫЛДЫ [ОТҚА САЛДЫ, ТІКТІ] ◎ **ЖАНЫН КЕШІТІ** [ҚИДЫ] **Басын тікті, өзін садаға етті.** Дәмеште мұны көріп ақсия күліп, қарсы жүрді. Осы бір күлісін Дәмеш Қайырга: «Саған гана арнадым» десе, жанын құрбан қылар еді (З. Ш.). Мен сен емес, еке, таптың улымын, Таптың колға ұстар құрал-құлымын. Езілгенде ерік тілеп жауласып, Жанды құрбан қылатының бірімін (Б. М.). Сенің кешеден берігі анау пашаны өлтірген, ел үшін жанын отқа салған азаматтар туралы айтқан сезің менің көніліме өсіреле қонды-ау, Абай, — деді Дәркембай (М. Ә.). Жараланған жолбарыстай, Өрт жанарлы бір жас ұлан, Ырғыш бұлттан түсер жайдай, Өзі оқ бол атылғандай Ұлы айқасқа жанын тігіп, Күтті жауын тас бекініп (А. Жұм.).

ЖАНЫН [ОРТАГА] САЛДЫ ◎ **ЖАНЫН ЖЕБЕДІ Аялай күресті;** бар ынтаңыластын салды, ынты-шынтымен аянбай істеді. Дәрмен мен Мәкениң жұмысына жанын салып араласқан Әбіш, енді сол жұмыстың сот алдында аяқталуын тоса алмады (М. Ә.). Жақынга еріп, мал салмай, Жауды көріп, жан салмай. Қайдан гана біледі, Ауыр менен жеңілдің, Арасынан өтерді (Абай). Жағара жақындей бергенде, Ербол егіздің бас жібін лақтыруды. Абай жабыса түсіп тарта берді де, Ербол қамшылап отырып жиекке шықты. Жанын ортага салып, қатерге басын тігіп, Абайға шын достық көрсетіп шықты (М. Ә.).

ЖАНЫН ТЫНДЫРДЫ 1. **Ауыр салмақ түсірмейді,** қол ушын беріп, көп көмектесті. Оқуынан босап, жағзы демалысқа шыққан Кеңесбек үйіне келісімен-ак, ол-пұл шаруасын істейтін, анасына кемектесіп, суын тасып, отынын жарып, кірін жуып жанын тындыратын (М. Е.). 2. **Көңілін орнына түсірді.**

ЖАНЫН ШУБЕРЕККЕ ТҮЙДІ ◎ **ШЫНЫДАЙ ЖАНЫН ШУБЕРЕККЕ ТҮЙДІ** **Оте хауіп-қатерге, өлімге бас байлады;**

тәуекелге бел байлады. Тәнеке: — Ей, Қыдырбай... Біз қу жанды шуберекке түйіп кеп тұрмыз, білдің бе? Сен де шараңдан аса берме, — деді (М. Ә.). Снарядтар ысырып кеп, жер жұлдынын үзетіндегі гүрсігүрс жарылып жатыр. Шыбын жанын шуберекке түйіп алған солдаттар оқка қарсы жүгіріп барады (ЛЖ).

ЖАНЫН ҰРДЫ **Қатты қиналды, қайғырды;** қатты батты. Жарлының жалғызы өлсе жанын ұрап, Дәл соңдай жақсы атына Ақан жылар (І. Ж.).

ЖАНЫҢА ЖАМАНДЫҚ **БЕРМЕСІН!** **тіле к.** Қаза-жазадан сақтасын; кесір-кесапттың бетін аулақ қылсын деген мағынада.

ЖАНЫҢ БАРЫНДА **Қайтсөн де, өлсөң де;** тірі тұрганда. Сейле, актар ішек-қарныңды. Жаның барында актар шапшаң, болмаса өзім актарам қазір (М. Ә.).

ЖАНЫҢ ШЫҚСЫН! [ШЫҚҚЫР!] **қарғы с.** Өліп кет деген мағынада. Жетібай да бугін үйінен шықпай койды. Кім біледі, «Жаның шықсын, өлмесең өрем кап!» — деп, Нұртайды табалап жатқан шығар (С. О.).

ЖАНЫ СІРІ ◎ **ЖАНЫ СІРІДЕН ЖАРАЛҒАН ЕКЕН** ◎ **ЖАНЫ СІРІДЕН БЕРІК ЕКЕН** ◎ **ЖАНЫ СІРІДЕЙ** ◎ **ЖАНЫ ТЕМІРДЕН ЖАРАЛҒАН** **Оте мықты, төзімді деген мағынада.** Тастанның мәстегі арқа еті арша, борбай еті борша болса да, жаны сірі немедей өлмей жүре берді (С. М.). Солтустікте қыс әлі, Жаны сірі неткен бұл? Қиқу салып құстары, Алматыда көктем жүр (С. Мәу.). Ұзақ ауырып, үлкен кеселінен зор дегенде айықты, жаны сіріден берік екен (АТ).

ЖАНЫ ТҮРШІКТІ **Аза бойы тік тұрды, шошыды.** Жалпы адам баласының қауымында саудагер дегеннен зұлым пендे болмасқа керек. Жас баланың жаны соны сезіп, түршігіп келіп тұр еді (Ф. М.). Нұржан Назидын түрі бұзылып бара жатқанын, ези айтқан әңгімені жаны түршігеге әзер тыңдаған отырғанын, бірде-бірін байқаган жоқ (З. Шүк.). Жанын түршікірген сол бір көрініс көпке дейін оның [Хакиманың] кез алдынан кептей жүрді. Бірнеше тұн бойы түсінде ылғы жылан көріп, шошып оянатынды шығарды (М. И.).

ЖАНЫ ТЫНДЫ [ТЫНДЫТАЛДЫ] 1. **Әуре-сарсаңнан арылды.** Бөлініп ақылым алты, ойым онға, Қол сермен, құр жүгіріп, әрбір жолға, Надандықта қалдының деп жаным тыныш, Редакция қызметін алдын қолға (С. Т.). 2. **Көңілі орнына туысірді.**

ЖАНЫ УСТАРАНЫҢ [ПЫШАҚТЫҢ] **ЖҰЗІНДЕ** [ҰШЫНДА] **ТҮР Жаны өлім, ажал аузында.** Қызы ішіп елтіп қалды күйдің уын, Дерттенен тыңдай-тыңдай домбыра үнін, Жұзінде ұстараның жан тұрганда, Бойында сақтамақшы кім аруын (І. Ж.).

ЖАНЫ ҰШЫП КЕТТИ Бұл жерде ақын құмартуды, дегірі кетіп, тағат таппауды сөз етіп отыр. Атты артық көрген елміз мінгел тастан. Қызық-ақ біздің бейге қырда шапқан! Шыдар ма қазақ жаны ұшып кетпей, Аттарға шаш шыгарып келе жатқан (І. Ж.).

ЖАНЫ ШОШЫДЫ Қорықты, зәресі үшты; қатты туңілді; екінші қайтып жоламастай болды. Бұл кітаптан жын-шайтан қашып кетер, **Жаны шошып**, зәресі ұшып, сасып кетер (С. Т.). Бәкен жүрттың азғыруымен жиылыстан жаны шошыды (Б. М.). **Жауыздықтан жаны шошып**, Кімдер сонау қүніренген? Қосылып жүрт жатыр босып, Қош айтысып туған елмен (Қ. А.).

ЖАҢА АЙДА ЖАРЫЛҚА, ЕСКІ АЙДА ЕСІРКЕ Ай жаңа көрінгенде айтылар тілек-бата. Ай көрдім, аман көрдім, Баяғыдан заман көрдім. **Жаңа айда жарылқа, Есқі айда есіркел** (АТ).

ЖАҢА ЖЫЛ Бұл жерде ақын жаңа бастама, тың өміріді айттып отыр. **Жаңа жылдың** басшысы — ол, мен ескінің арты едім, Арман деген аңы — сол, Сүйекке тіді, қарт едім (Абай).

ЖАҢА НИЗАМ Жаңа тәртіп, жаңа зан, жаңа ереже. Дулат жырау қазақ дасында хандық дауірі жойылып, патша өкіметінің отарлау саясаты кеңінен еріс алып, «**жаңа низам**» бойынша, ел басқару тәртібі аға сұлтандардың қолына көшкен кезде жасаған ақын (Ы. Д.).

ЖАҢА [ЖАС] ӨСПІРІМ Ө КЕК ӨРІМ **Жеткіншек**, жас буын. Интернатта оқып жүр, Талай қазақ баласы, **Жаңа өспірім**, кек өрім, Бейне қолдың саласы (Абай).

ЖАҢА ТУҒАН АЙ СЕКІЛДІ Сұлу, ару әйел туралы айттылады. Алыстан-ақ бұл әйел қалың кекпек арасындағы сарғалдақтай кезді тартады. Өзі де мейлінше сұлу, **жаңа тұған ай секілді жіңішке** қасын сүрмелеп тастаған (І. Ж.).

ЖАНБЫРДАЙ ЖАУДЫРДЫ Усті-устіне боратып жіберді. Сол қамаудағы қалалардың әрқайсының айналы қамап алған дүшілан ескерлерінің **жанбырыдай жауудырған** оғына шыдал келді («Айқап»).

ЖАНБЫРЛЫГЫ ЖАБЫҚ Қоңды, сауыры тұтас. Еламан аттың ерін алды. «**Жанбырлығы жабық**, қазір бабында», — деп түйді Еламан (Ә. Н.).

ЖАПАДАН ЖАЛҒЫЗ Жеке-дара, көптен бөлек, шет. Қыыр жайлап, шет қонып, **жападан жалғыз** жүріп шая болған ауыл едің (М. Ә.).

ЖАПА [ЖӘБІР] КОРДІ [ШЕКТІ] **Корлық көрді, азып-тозды; қайғы-касиретте.** Болашақ күз тобықтының өзінен шықкан адам отыр. Бұнысы жана көрген Кәкен елінің күзега не сенгенін көрсетеді, немесе ел болып, сынға салып, шынға тартқысы келген байлауын танытады

(М. Ә.). Күндер өтті, ай өтті, жылдар өтті, Сорлы тұтқын қамауда жана шекті (Ш. И.).

ЖАПАЛАҚ ҰШПАС ЖАПАН ① **ЖАПАН ДАЛА** ② **ЖАПАН ТҮЗ** ③ **ҚҰЛА ДУЗ** ④ **ЕСІЗ ЖАПАН** Ай дала, мидай дала, құлазыған дала, құла дуз дала. **Жапалақ ұшпас жапаннан**, Жалғыз кетіп барады, Ит татпаган аңы көл, Онан да татып барады, Жері сортаң оты аңы, Аңы көл мен тұңы көл, Онан да татып барады (М3). Бір мен деп ата-анадан беззен, сөулем, Қорқыныш жас жүргегін езген, сөулем, Мықты ұстал, білегімнен басын байлаап, Хауілті **жапан дүзді** кезген, сөулем (М. Ә.). Домбырағып шаланы **Жәкенің жырын** салғаным, Жаңғыртып **жапан далаңы**, Арқалап **халық арманын** (ХА).— Арғы сайды, бергі сайды да толады, Сайсыз жерде неге жаңың талады!. **Жапан дүзде жаңа арнасын** ол езен, Осы ауылдың адамынан алады (Х. Ер.). Арада сусызы жол жүрді. Сөйле-ріне сөз болды, Жүргені **жапан тұз** болды (М3).

ЖАПАН [ЖАНАН] КЕЗДІ [КЕШТІ] **Дүнен кезді, дүниені аралады.** **Жапан кеziп жүргенде** Қызы Жібекті тауыпсыз (ҚЖ). Біреу үйде отырып, От басында хош ұрып, Біреу **жанан кездеді** (М. Сұл). Кеп жүріп **жанан кешті** Сейфұлмәлік Жамалдыш Иран-бақтан іздел барған (А. Қор.).

ЖАПЫРАҚТАЙ СОЛДЫ Бұл жерде қайғымен шекті деген мағынада. Бір күні, ата, жыларсың, Көп пұшайман боларсың, Іс өткен соң пайда жоқ, **Жапырақтай соларсың** (БЖ).

ЖАРА БАСТЫ ҚАЙГЫ женде, шер тартты. **Жара басты** кеудені, Жаудаң елді ар үшін, Ескермей өзге дүниені, «*Ah*», деп өтті жар үшін (Абай).

ЖАРАҒАН БУРАДАЙ ① **ЖАРАҒАН БУРАДАЙ ҚЫЛШЫЛДАЙДЫ** Нагыз кемелине келлен қайратты қас баярыдай. Тұяғынан атының, Тозаң кекке бораган, Айқайлаң кірді соғысқа, Қарт бурадай жараган (БатЖ).

ЖАРАҒА СЕВІЛГЕН АҢЫ ТҮЗ Азап үстіне азап. Құдай бір сүріндіргенді мың сүріндіреді, бұл қызыдың қуйігі шал үшін жарага себілген аңы тұз болды гой (АТ).

ЖАРАДАН ИРІҢ АҒЫЗДЫ Пасықтық істеу мағынасында айттылады.

ЖАРАНЫҢ АУЗЫН АШТИ [ТЫРНАДЫ] Ескі қүйікті, дерпті, еске салды. Титей де масаттанғаным жоқ. Менің жыққаным жігіттер бейгені алып жұтып жатты. Сол женіс менің көңілімдегі бір жараның аузын ашып кетті (ЛЖ). Осының байқай қойғандықтан коридорда қысраймын деді ме, қалай, Байсал Жарқын ойлаған жараның аузын тырнамай, жайғана құлімсіреп: «Амандастып жүру керек! — деді (М. И.).

ЖАРА САЛДЫ Қайғыға салды, уай-ымға қалдырыды; көнілін алаң қылды. Көнілімеге ажарыңмен салдың жара, Салған соң тәңірім басқа недүр шара?! Бұның ғашықтықты, асыл затым, Сізге де татқызды ма һақ тағала (М. С.). Жат есікті және корып, Жара салма сен маған, Жұрт жамандар жатқа жорып, Жа-лынамын мен саган (Абай).

ЖАРАСТАЙҚ ТАПТАРЫ Бірін-бірі тусін-ді, тілек-талағы қосылды. Қуанам тату, сәнді үйге, Жараптың тапса қос көніл, Қуанам жақсы ән-күйге, Сауықпен етсе кеш небір (А. Ш.).

ЖАРАСЫ ЖЕҢІЛ Түк емес, оңай, салмағы жоң. Жақынна болса, жарасы жеңіл, табамыз, жазалаймыз (М. А.). Бар арашашы желісіз өткен жиырма жыл болса, оның жарасы жеңіл деп едім (М. И.)

ЖАРАСЫНА МАЙ ЖАҚСАН Да ЖА-ЗЫЛМАС Түзелмес, қайта орнына келмес. Жарылыш бүйірінен дал-дал болған, Тәсілін таба алмапсың о басында, Кеткендей қасқыр талап қабыргасы, Жазылмас май жақсан да жарасына (Н. А.).

ЖАРАТҚАН АЛЛА [ҚҰДАЙ, ТӘҢІР] ЖАР БОЛДЫ діни. Жаратушы, жасаған жебеп, қолдады, жақасты деген магына-да. Құдай-ай қайдан ұқсатқан, Қекесіне сияғын, Жаратқан алла жар болып, Жанды ма ешкен шырагым (К.Ж.).

ЖАРАТҚАНҒА [ЖАСАҒАНҒА] ЖАЛ-БАРЫНДЫ [ЖАЛЫНДЫ] діни. Құдайдан тіледі, аллаға жағынды, мінажаға етті. Жанымды жаппарға тапсырып, жаратқанға жалбарыны ел кезін кеттім (АТ). Ай жүремін түзде, жыл жүремін, Құнің болар мені сағынар, Жатсан-тұрсаң ойлап құлыным деп, Жасағанға жылап жалынар (Б. К.).

ЖАРАТҚАН ЖАППАР ҚҰДАЙ діни. Аллатагала, жасаған ие. (Діни жалбарыну магынасында айттылады). Болды ма менің ақ ордам, жаратқан жаппар құдай-ай, Құс ұшинастың аралы (М.З.).

ЖАРАУ АТ Әдейі мініске баптап қойған жылқы малы туралы айттылады. Тегіс емендей қатын жарап аттар болса да, бүгінгі жүріс бұларды қан сорпа қып терлеткен екен (М. Э.).

ЖАРҒАҚ [ЖАР] ҚҰЛАҒЫ ЖАСТАЙҚ- ҚА ТИМЕДІ Тыным таппады, дамыл көрмеді. Жарғақ құлагы жастыққа ти-мей, анаған бір, мынаған бір айта жүреді екен. Өлкеге шейін жазады екен (С. Төл.). Бірақ есі-дертім туған жақта, Семейді қашан көрем, елге қашан бір оралам деп аңсағанда жар құлагын жастыққа ти-мей-ди,— деді Данияр (М. Э.). Екіншіден, тон келте, қол қысқа болған соң, жарғақ құ-лагы жастыққа ти-мей-ди, кемпір-шалды асыраймын деп, жазы-қысы тізесін бүк-пейді (С. М.).

ЖАРҒА ҚҰЛАТТЫ [ЖЫҚТЫ] ◎ **ЖАРҒА ҰРЫНДЫРДЫ [ҰРЫИНДЫ]** Аран-датты, айдал салып жолдан тайбырыды, орға жықты (орға құлады), опасызың істеді. Сейтіп жүрген көнілің сал, Жар болса жақын құлатпақ (ШС). Елді бүлдіріп, жарға жығайын деп пе едік? (М. Э.) Көзі ашық, ел қамқоры азаматтарым, бас-тарың жақын қосылды. Қөріндер, ел жайы солай. Қызыл езулер ауыздықталмаса, бір жарға ұрындырмай тоқтар түрі жоқ (Г. Мұс.).

ЖАРҒА СОҚТЫ Қолайсыз жағдайға душар болды; мерт болды. Екі күнде бір кермесе, аңсады. Бұл құмарлықтың аяғы жарға согатынын тағы да біледі (З. Ш.).

ЖАРДАЙ СЕМІЗ ◎ **ЖАРДАЙ БОЛЫП СЕМІРДІ** Бұл фраза малдың, әсіресе түйе мен жылғының семіздігі туралы да, адамның семіздігі туралы да айттылады. Арыстан, қасқыр, тұлқи — уак аң, тышқан аудап жеп жүреді. Түйе жердің оты мен сұнына жардай болып семіреді (К.Е.).

ЖАР ДЕГЕНДЕ ЖАЛҒЫЗЫ Сенері де, сүнегері де солған деген магынада. Бай-тұяқ үнемі үнісіз қүйде бас жағында отырып жас төкен көрі шешесіне ғана, жар дегенде жалғыз жақыны, жесір анасы Тұлымдыға ғана сырын айтады (М. Э.). Жар дегенде жалғыз баламнын тілегі алдында. Жұмыс істегін дегенді айта көрмейдер, оқытам өзін дегем (ЛЖ).

ЖАР ЕСІГІН БЕРМЕДІ ◎ **ЖАР ЕТЕ АЛМАДЫ** Жұбай етіп қосыла алмады; өмірлің жолдағы бола алмады (АС). Жаным ғашық асылым ең, Жар есігін бер-медің, Сорға біткен ғашығымсың, Неге тым кеш сермедин (Абай). Тәңір қосқан жар едің сен, Жар ете алмай кетіп ең, Ол кезімде бала едім мен, Аямасқа бекіп ең (Абай).

ЖАРҚЫН ЖҮЗДІ Мінезі ашық-жар-қын. Алдым тағы қара нор, Жарқын жүз-ді жақсы жоқ, Асылымның бәрі бор, Халқым қайтіп күн керер! (М. Э.).

ЖАР [ЖАРЛЫҚ] САЛДЫ [ТАРАТ-ТЫ, ШАҚЫРДЫ, ШАШТЫ] Жария етті, хабар тарраты; жүртты ұранға көтерді. Ұлықтың үй ішінен ақырып: «Мылтық атиға, тоқтат!» — деген әмірін сыртта анық аңғарған Абай бар елге қатты айғаймен белгі берді. «Сескенбәндөр. Енді ата ал-майды», — деп жар салды (М. Э.). Жар салып, шауып жүріп шар тарраты, Құла-гер келлендігін жар тарратты. Құлагерге қанық шіркін, Иесі Қектүйғын-ның ішін таррты (І. Ж.). Қатардан жақсы қалдырмай, Айнақұл, Беті ішінде, Өңкей батыр жиналип, Абылай салды жарлықты (Б. К.). Комиссар жүрткә болып қалған оқигаларды баяндаған, жар шақырып, жақын жердегі Ақтөбе азаматтарының бірнешесін телеграмма арқылы Орынборға шақырды (С. С.). Тегінде, Құнанбай, Өскембай, Ырғызбай — бәрін мақта, қа-ра қазақтың «ардақтысы», «асылы» деп

күн сайын екі рет атырапқа естіртіп, жар шашып отырган жақтаушылар елі Ырғызыбайға гана емес, тірі Ырғызыбайға да көп еңбек етіп отыр (М. Ә.).

ЖАР СҮЙДІ Ерлі-зайылты болды; гашық бол табысты, сүйіп үйленді. Бала сүйер, жар сүйерден. Тук неме жоқ, тұрденем, Сен — тоты құс бакта жүрген, Қай жерімнен тең келем (Абай).

ЖАРТЫ [АЛТЫ] МАЛТА АС БОЛДЫ [ЕТТИ] Ауыз жарымас ауқат талшық болды; қынышлық көрін, ашығын күн кешигі. Беттеген жауды үркіткен Жарты малта ас еткен, Қатын-бала жат еткен... (Н. Б.). Алты малта ас болмай, Өзіннен туған жас бала, Сақалы шығып жат болмай, Ат үстінен күн көрмей... Ерлердің ісі бітер ме? (М. Ә.).

ЖАРЫДАН АУДАРДЫ д и а л. Жартысына аударып бізіріп тастады. Мен шығырдың жартысын бір рет аударып, екінші ретте жарыдан аудардым (Қ. орда, Арап).

ЖАРЫҚ ДҮНИЕ Өмір, әлем, тіршілік дүниесі. Жас бебек жарық көрген жаңа гана, Қорсеткен жарық дүние мемін ана (С. Кер.).

ЖАРЫҚ КӨҢІЛІНЕ ЖАРА САЛДЫ Қіршікіз, таза көңілін бұзды, дақ түсірді. Мына Еламан інің азғырып, жарық көңіліме жара сап жүр (Ә. Н.).

ЖАРЫҚ КӨРДІ 1. Дүниеге келді. Жас бебек жарық көрген жаңа гана, Қорсеткен жарық дүние мемін ана (С. Кер.). **2.** Жузеге асты, пайда болды. Оның бір кітабы билы жарық көрді (АТ).

ЖАРЫҚ ҚАРЫН ЖЕР д и а л. Бірнеше жыл тыңайтылған жер. Жарық қарын жерге егін жаксы шығады (Жамб., Шу). Биыл көптеген гектар жарық қарын жер жыртылды (Алм., Жам.).

ЖАРЫҚ СӘУЛЕ КӨРМЕДІ Дүниеде жақсылық, рақат көрмедин. Жарық сәуле көре алмай, Ел шаңына ере алмай, Сол бойы кетер ме екенсің (Д. Б.).

ЖАРЫЛА ЖАЗДАДЫ Ызага бұлықты, ашуланды, қызғанды, іші күйді.— Мен белікті өз көніліме сыйған әділеттін белімекін. Байқаймын, жүрісім Қажекбайға жақпайды, тыжырынып, жарыла жаздал келеді,— деді Сүйіндік Абайға (М. Ә.). Қайсыбір істі болған кісілердің Нығметке қошемет көрсетіп, жалпылдан жатқанын көргенде, Судыр Ахмет жарылып кете жаздайды... (Ә. Н.).

ЖАРЫЛА КӨШТІ Жапа-тармагай беттей көшті. Бөліне көшкен елінді, Бөріккен қойдай қылармын, Жарыла көшкен елінді, Жаралы қойдай қылармын (М. Ә.).

ЖАРЫП БОЛДЫ д и а л. Атақты болды, даңқы шықты. Ол деген бүкіл Қызылы ордага жарып болған (Қ. орда, Арап).

ЖАРЫС ҚОЙДЫ Қатарласа шапты. Екі мырза елге таман жарыс қойды (ҚКБС).

ЖАСАҚ ТАРТТЫ Қол жинауды; қасына нәктер ертті. Не байлар етті дүниеден, Шоқпардай қылып шүйдесін, Тере мен етті манап та, Жасақ тартыл қабатқа, Жалтыратып шен-түймесін (М. Сұл.).

ЖАСАНҒАН ҚОЛ Қарулы әскер. Жиылды жасаңған қол жауға анталап, Құрілдеп кек жалдары кез қанталац. Зенбірек ыргакталып азар шекті, Аулына Әлім-құлдың аузы қарап (І. Ж.).

ЖАСАНҒА ШЫҒАРДЫ д и а л. Теріске шығарды. Менің сезімді жасаңға шығарып, соған еріп кеткелі отырың ба? (Жам.: Шу, Мер., Луг.).

ЖАС БАЛАПАН Нәресте, жас бала; он ғулінен бір ғулі ашылмаған жас. Жан жарымды, жолдасымды, Күшпен дүшпан айырды. Жас балапан жауқазынды, Қанатынан қайырды (Б. К.).

ЖАС БУЫН ЖЕТКІНШЕК Екі жетім — Садуақас, Қасен деген балалар болатын. Бұл екеуін Абай мұсылманша оқуға бергізді. Жатақ жөнінде:— «тым құрыса олардың жас буынына азды-көпті саңылау болсын» — деп ойлады (М. Ә.). — Азamatты өзөлі еңбекке үйрететін кім? Мектеп, Біздер — мұғалімдер. Олай болса, жас буынды еңбек сүюге баули алмай жүргеніміз,— деді Байсал (М. И.).

ЖАС БОСАНДЫ Жаңа босанды. Қарашаш: Жириенше үйде, жас босанып жатыр (ҚЕ).

ЖАС БУДЫ Қөзіне жас толды, жасқа тұнышты. Қақпа алдында қалып жау, Қыр арқада тас дуал, Ерлік-ау жауға жалынбау! Жасысаң кезді жас буар (Ғ. Ж.).

ЖАС ЖАУҚАЗЫН САРЫМСАҚТАЙ Бұл жерде ақын үзіз жас келіншекті әлі толып піспеген жас жауқазынға тәңеп отыр. Келіншекті — жас жауқазын сарымсақтай, Қыздар да пісіп отыр қауыншақтай; Ақ тамақ, алма бетті арулар жүр, Қыдыртқан бақалышылар сабыншақтай (І. Ж.).

ЖАС ИІС 1. Сәби бала, нәресте. Пүшпагы қанап, жас иіс көрмеген қатыны жасы келсе де, әлі қырлы (АТ). **2.** Жас әйел. (Бұл фраза көбіне қартап ер кісі алған жас әйелге қатысты айттылады). Жас иіс сұлу тоқалы Тоқтарбике де Әбілқайырға тек езінің сұлұлығы мен жастығын берді (І. Е.).

ЖАС КҮН Балалық кез, жастық шаң (АС). Жан бізді жас күнімізде билеп жүрекен (Абай). Арман етпе, жас күнің көп, Игілік көр, ерге бар! (Абай).

ЖАС ҚЫРШЫН Ә ҚЫРШЫНДАЙ ЖАСОЖАС ҚЫРШЫНДАЙ Өрімдей жас, жас өрім, боздақ. (Бұл фраза көбіне есіркей, әлпепштеу мәнде айттылады) Сатай жас

балғын қайын, сұлу еді, Ботакөз, албырт беті нұрлы еді. Жасы асқан жиырманы жаңағағана, Жас қырышын туған жылы үлкен еді (І. Ж.).

ЖАС ӨЛІМ ҚЫРЫШЫН ЖАСТИҢ ҚАЗАСЫ. Көп жасамай кек орган, Жарасы үлкен жас өлім (Абай).

ЖАС ӨСПІРІМ ◎ ЖАС ТҮЛЕК [ҰЛАН] Өрімдей бала. Боз атты жас өспірім — кәдімгі Сапардың Аманы екен. Тал шоқпары ишінде, жетпесе де, үргуға дайын келеді (Ф. Мұс.). Қосылғанда қостілек, Жәрдем тосса дос тілек. Тартынар ма ажаддан Намысы бар жас түлек (М. Ә.). Маңдайынан жас ұланның Майда қолмен сипат білші (М. Ә.). Жас өспірім замандас кана қылды, Сабыр, ар жок, аял жок, ілді-жүлды. Тұрлау қылып еш нәрсе басқара алмай, Сенімі жок, серменде өңкей жынды (Абай).

ЖАСТАЙ СОЛДЫ ◎ ЖАС КЕТТИ 1. Өмірі ерте қылды. 2. Жасынан дөртке шалдықты. Кешке жақын Екей ақырын, Келмеп пе едік жаныңа, Сендей болып, Жастай солып, Кім отырды алдымал (Б. К.).

ЖАСТЫҒЫН АЛА ЖАТТЫ [КЕТТИ, ӨЛДІ] Есесін жібермеді, қаруын қайтарды, кегін алды. Батар құнмен батайын, Бекежанды өлтіріп, Тым болмаса, құдай-ай, Жастығымды ала жатайын! (ҚЖ). Пәлеві бастаған мен емес. Ал, сол пәле келіп жалмай бастаған соң, алышқаным рас. Өзім іздел бармаймын. Ал, ізденіп келсөн, келіп көр! Әйтесуін өлген екем! Бірақ жастығымды ала өлемін, бар жөнеле бер,— деді Базаралы Ақбердіге (М. Ә.).

ЖАСТЫҚ ҚҰМАР Бала шағынан өмір-ге құмарлық. Рақат, мені тастан қоймадың тыныш, Ғашық жар, ағайын, дос — бәрі алдағыш, Жастық құмар үміттің нұры қайтып, Құңғрт тартты бәрінің аяғы реніш (Абай).

ЖАСТЫҚТАН БАСЫН КӨТЕРДІ Аурудан айықты, тәүір болды. Профессор бір жетіден кейін ғана жастықтан басын көтерді (З. Қ.).

ЖАСТЫҚ ШАҚ Жігіттік кез. Жастық шақ көк семсердің жүзі емес пе, Қайрап ал қалып жауға сермеғендей (Қән).

ЖАС ҰЫЗ Балдырган, балауса. Мал да, кемпір-шал да, Жас нәресте, жас ұыз (Б. К.). Жас ұзызы жараладың, жат түнілер іс еттің (АТ).

ЖАСЫ ЖЕТТИ 1. Жер ортасы кісі болды, қартаң тартты. Бейне жары Кавказдың не баласы, Өрт алғандай таусылып айналасы, Жасы жеткен, қапалық қайғы басқан, Жабырқанқы Жүсіптің жалғыз басы (А. А. Қ.). 2. Бой жетті, балиғатқа толды. Жасы жетіп отырған қарқаралы қызы бар (АТ).

ЖАСЫН САЛДЫ д.и.а.л. Жасы қаншада екенін көрсетті. Мен өзімнің үй ішім-

дегі балаларымның жасын салып, іспрәпке бер деп бардым (Жамб., Қор.).

ЖАСЫН [ЖАС] ТӨКТІ Егіле жылады, еңіреді. «Жолын қыл!» деп баламның, Қарт атаң жасын төкпей ме? Қарт тілеуі қабыл боп, Қанына ұрық екпей ме? (Д. Б.). Ер жүргім, Етпей тәзім, Өксіп-експін төгем жас (Б. К.).

ЖАСЫ ТОҚТАСТЫ д.и.а.л. Бұл жерде өмір жәнірібесін көрген, қартаң тартқан мағынада. Жасы тоқтасқан тәжірибелі шаруа әйелдер жастарға орақ ору, бау баулау, астықты маялау әдістерін үйретіп жастыр (Ақт., Байғ.).

ЖАСЫ ҰЛҒАЙДЫ Қартаң тартты. Жасы ұлғайған сайын Қорқыт өлім жайын көбірек ойлайтын болыпты (ҚЕ).

ЖАСЫ ТОЛҒАН Ер жеткен, азamat болған.— Жок, жасы толған бала, шыратым. Бізді үрелеме (Т. А.).

ЖАТАҚ БОЛДЫ Оттырықши тұрмыска көшті. Екеу болса, біреуі шатақ болды. Законмен жән сұрамақ атақ болды. Құмды қыстап, тау жайлап, Сыр күзейтін, Мал басының бәрі де жатақ болды (М. Сұл.).

ЖАТ БАУЫР ҚЫЛДЫ Өтегісітті, қатығас етті, тұғаннан бөтенсітті. Сыримның жүргені аруақтың аркасы шығар. Қайтушы едің жатша қуып, жат бауырғып (М. Ә.).

ЖАТ БОЙЫНАН [ЖАНЫНАН] ТҮҢІСІН Бөтен, өш жүргі арадан жарықшаш таппасын. «Өзінді өзің жаттай сыйла, жат бойынан түңілсін» (Мақал). Айнала алмай елсін, Айыра алмай жат өлсін. Жат бойынан түңілсін. Бәріңіз бір енеден тұнандай болыңыз (Б. К.).

ЖАТ БОЛДЫ Бөгделеп, бөтенсіді. Ағайын араз мал үшін, Аңдысып алды абысын, Жаттай болды танысың, Қазақтан мүлде түңіліп (Д. Б.).

ЖАТ ЕСІК Бөтен үй, бөгде жүрт. Жат есікті және қорып, Жара салма сен маған. Жүрт жамандар жатқа жорып, Жалынмын мен саған (Абай).

ЖАТ ЖҮРТТЫҚА ЖАРАЛҒАН Бұл жерде қыздың өзге елге (ryga) үзатылуынан келіп тұған салтты білдіреді.— Балапаным, айналайын, жас емессін, енді бой жетті... Қызы деген қашаннан жат жүрттықа жаралған (Н. С.).

ЖАТ КӨРДІ ◎ ЖАТҚА САНАДЫ Бөтенсіді, бейтансы көрді. Жолым жішікке жігіттің жолбарыстай, Аттасам, айшылық жер бір қарысталай. Жат көріп, жатырқама, қалқам Мамық, Сыр білмес, сырғып кетпе бейтансытай (Ш. Қош.).

ЖАТҚА АЙТЫ [СОҚТЫ] Есте сақтаганың мудірмей айтты. Іркілместен жатқа айттып, «Қызыбы кешін» Пушкиниң, Өткен тоқсан басында «Бестік» алған Мұслім (Ш. С.). Оқымаған, жабайы қазақтың тілі шешен, ойы орамды, құлагы тіпті түрік.

Сүйінбай, Абай, Біржан, Сараларды жатқа соғады (Ф. Мұс.).

ЖАТҚА ЖОРЫДЫ ЖАМАНДЫҚҚА ҮЙГАРДЫ. Жат есікті және қорып, Жара салма сен маған. Жұрт жамандар жатқа жорып, Жалынамын мен саған (Абай).

ЖАТҚАНҒА ЖАН ЖОЛАМАС [ЖУЫМАС] Эрекет, тірлікіз кісі туралы айттылады. Жан жоламас жатқанға, Жүргенге жөргем ілінер. Бұ дүниеде арман емес дүр; Бір кезек дәурен сүргенге (Ш. Қ.).

ЖАТҚАН ЖЫЛАННЫҢ [ТИРІ ЖЫЛАННЫҢ] ҚҰЙРЫҒЫН БАСТЫ БІРЕУДІҢ ҚЫТЫГЫНА ГІП, шатақ шыгару, жанжалга бару магынасында айттылады. Нұртайдың Қазовпен байланысты деген сөз миымай қонбайды деп отырып алдым. Жатқан жыланның құйрыйын баспайдың деп, түлкі бұлтақа салдым (С. О.).

ЖАТ ҚЫЛДЫ АУЗЫНАН ТАСТАМАДЫ. Жақсының жаман қайдан білсін затын, Қазаққа болған мағлұм менің атым. Тағдырыңа ғашық бол жаздым назым, Зарланған сени жат қып жазған хатым (А. Қор.).

ЖАТТЫ ЖАҚЫН, ЖАРДЫ КЕШУ ҚЫП ӨТТИ диал. Сыйласумен өтті (Жамб., Шу).

ЖАТЫНЫҢНАН КӨР ЖАМАНДЫҚЫН үшін жатының шағын деген магынада. Сендей үл туда бермес ата ұлынан, Ишкілік касібі артық бақытынан, Жансақал әкен жақса адал еді, Қөрмесең осыныңды жатыныңнан (Ә. Тәң.). Қазақта әкесі жақсыдан жаман үл ессе, жатыныңан (жатырынан) көр деу бар еді, сен шіркін, менен сейтіп туган үл болмасаң өтті (АТ).

ЖАТЫП АТАР ЖЫМЫСҚЫ ЛІНЕЗДІ, ҮНДЕМЕЙ ОТЫРЫП СӘЗБЕН ШЫШЫП АЛАТЫН АДАЖ ТУРАЛЫ АЙТЫЛАДЫ.— ЖАТЫП АТАР ЕКЕНИҢДЕ МӘЛІМ. Сөзге бүрүн араласпасаң, енді араласасың. «Қосшысыз» қазір сөз бар ма? Аманнан өн жақын адамысын... (Ф. Мұс.).— Менің өз бойыма шақ жатып атар құлығым бар (С. О.).

ЖАТЫП ШЕР ЕҢБЕК ИСТЕМЕЙТІН ЖАЛҚАУ, МАСЫЛ. (Бұл жерде қатығас, наяр мағынасында). Байлар кеп жатып ішер, арам тамак, Өсірген, қызығын көрмей, басын санап, Шынында, өсіретін кедей жалшы, Бай еңбек сінірген жоқ мaldы қарап (С. Т.).

ЖАТЫРЫНАН ҚАҒЫНГАН ТУА ҚАҒЫНЫП ЕСКЕН, ЕЖЕЛДЕН БҰЗЫЛГАН ДЕГЕН МАГЫНАДА.

ЖАТЫРЫНА ТАРТТЫ [ТАРТҚАН] Мінез-құлқы, тур-сипаты туганына (шешесіне) үқсады деген магынада айттылады.

ЖАУ АЛМАЙДЫ ЕШТЕЦЕ БОЛМАЙДЫ (ЕТПЕЙДІ), ЕШКІМДЕ ТИМЕЙДІ. Әудем жерге барғаннан сени жау алмайды, мына хатты тапсып да қайтып кел (АТ).

ЖАУАП БЕРДІ [КАТТЫ] 1. ҚОЙЫЛҒАН СУРАУГА ЖАУАП ҚАЙТАРДЫ. Сұрап едім мен одан, Жауап берді бір куліп.— Сол кісіңіз мен болам, Атым Махмет Зинуров (С. Мәу.). Шұбар төремен жанасуына Абай сездері себеп болатынын енді анықтап, аңғарды. Жаңағы сұракқа ол: «Білем» деп жауап берді (М. Ә.). Масқаралан мені тағдыр, Қылды мазақ не шара? Менің үшін сен жауап бер, Менде сөз жоқ бишара (Абай). Қанша жалына сурса да, мен жауап қатпадым (АТ). 2. *Міндетті болу магынасында*. Аманат бұйымға сен жауап бересің (АТ). 3. Есесін қайтарлық, қарсы әрекет жасады.— Малтың көрсейші,— деді Мәншүк. Терентий, Мәншүк және басқа кезектестер аргы жағаға шыққанда, жауап артиллерияга артиллеријамен жауап беріл, қызу дүэль басталып қалған еді (С. М.).

ЖАУАПҚА ТАРТТЫ СОТТАДЫ, ЖАЗАЛАДЫ. Мынауыңыз етірік қағаз болды. Оны берген адамды да, өзінді де біз жауапқа тартамыз (Т. А.).

ЖАУАП ТАПТЫ ҮЭЖДІ СӨЗ ҚАЙЫРДЫ. Тосынан тере жарлық қылған соң, Бұл Шерің жауап таптай сасып қалды, Хан мақтап бәрекелді дегенмен соң, Бұл Шерің тағы да есіп, тасып қалды (Ш. Ж.).

ЖАУАТЫН [ЖАУАР...] БҮЛТТАЙ [КҮНДЕЙ] ТҮНЕРДІ [ТОРЛАНДЫ] Өте жойын, қаһарлы деген үғымда. (Бұл, кебіне, көркем әдебиетте кездесетін әсрелеу). Шым қаһары келгендеге, Жауар күндегі торланған, Кетер құстай қомдаңған (АӘ). Мұны біліп Зарлық хан Қірді енді күшине, Жауатын бүлттай түнеріл, Сейлемеді кісіге, Адам қарал болмайды, Зарлықтың сонда түсіне (МЗ).

ЖАУ БАСАР ЖҮЙРИК ҰРЫСҚА, ҚИЯНГА ШЫГАР ТАҢДАУЛЫ САҢЛАҚ; сайысқа сайтуллар. Ер азаматтары жау басар жүйріктерінің ер-тоқымын алмай, тұнде қос майдында оттатып отыр (І. Е.).

ЖАУ БҮЙРЕК 1. ЕШ НЕРСЕДЕН ҚАЙМЫҚПАЙТИН БАТЫЛ АДАМ. 2. ДИАЛ. ЖАУ БҮЙРЕК ДЕП АТИП АЛҒАН АРҚАРДЫҢ МАЙЫНАН, БҮЙРЕГІНЕН ОТҚА ҚАҚТАП НІСІРЕТИН ТАҒАМДЫ АЙТАДЫ (Сем.: Абай, Ақс., Көкп.).

ЖАУАФА ТҮСТИ ТҮТҚЫН БОЛДЫ, ТҮТҚЫНДА КЕТТИ. Бармысың жауға түскен алтын-май, Самалым, саз қонысым, салкын-май, Қоюрдің қоржынына түспіп едің, Шықтың ба аман-есен жарқын-май (Ә. Тәң.).

ЖАУДАЙ ЖАҒАЛАСТАЫ АРПАЛЫСТЫ, БОЙ БЕРМЕЙ ТАЙТАЛАСТАЫ. (Күнделікті өмірде, мәселен, мазасыз, тентек балаға да кею, ренжу ретінде айттылады). Жаудай жағаласып мұның не? Не деген сотқар баласың! (АТ).

ЖАУДАЙ ТАЛАДЫ ТАЛАН-ТАРАЖГА САЛДЫ, ЖАТ ЖҮРТША, ӘШІПАНША ТОНАП-ТАЛАДЫ. О. Барак жас, Барак жас, Жеген-

те — ток, ішсөн — мас. Жақсы болса ұлығы, Өз елін жаудай таламас (Д. Б.).

ЖАУДАН ҚАЙТПАЙДЫ [ТАБАНЫ ТАЙМАЙДЫ] Жеңілмейді, беті қайтпайды; дүшпаннан тайсалмайды. Қиядан қиқу төгілсе, Аттың басын тартапған, Қысынсыз кол көрінсе, Қорқып жаудан қайтпаган (Б. К.). Табаны жаудан таймаган, Нарғыз газел сендерсің, Асыл туған негізін (Ш. Ж.).

ЖАУДЫ АЛДЫ Дүшпанын қаратты, жеңді. Жақсы болған батырды, Батыр демей не дейміз, Айғай салып қамалға Қіріп жауды алған соң (Д. Б.).

ЖАУ ЖАҒАДАН АЛДЫ 1. Шабуыл жасады, соғыс ашты. Жау жағадан алғанда, Аттандық майданға: «Жауға ойран сал!» — десумен (Жамбыл). 2. Ақын бұл жерде өзгеден көрғен қысымын, соққынын айттып отыр. Жау жағадан алғанда, Жан көрінбес көзіме. Арғын, Найман жылса, Таңырқаған сөзіме. Қайран сөзім қор болды, Тобықтының езіне (Абай).

ЖАУ ЖАНДЫ Соғыс құмар, шабуылшы. Қалың қазақ арасына Бұқар жырау айтқан: «Қатын алма тереден, Қатын алсаң тереден, Еркегі болар жау жанды, Үргашысы — ер жанды», — деп басталатын өлең кең тараған (І. Е.).

ЖАУ-ЖАРАҒЫН САЙЛАДЫ Қарусайманын дайындағы. Орманшы ағаш кесе алмас, Ақ балтаны қайрамай. Жорыққа батыр аттанбас, Жау-жарағын сайлағай (Д. Б.).

ЖАУ ЖЕТТИ, ЕЛ КӨШТІ Бұл жерде у да шу, аласапырандату мағынасында; анау да болды, мынау да болды деп, ақыр заман туғыза, ушықтыра сөйлеу. Тоқалды бәйбіше де жамандайды. Ол дағы байға жағып амалдайды. Жау жетті, ел көшті деп, жалған айтып, Астыртын жек көрін деп хабарлайды (Д. Е.).

ЖАУ ЖОҚТА ЖАУ САҒЫНДЫ Түйсөрге қара таппады, ұрынуға кісі таппады деген мағынада. Жау жоқта жау сағынып, жан бергің келді ме, дау жоқта дау сағынып, жан бергің келді ме? (ШС).

ЖАУ ЖҮРЕК Батыр, батыл, қайсар. Масғұтқа келді әлгі шал көзін тіріп, Қерсе бастан ағып тұр қан дірдектеп. Мұның қарызын мен де өтеп кетейінши, Жігіт қой ер көкірек, жау жүрек деп (Абай).

ЖАУ КҮГАНДАЙ ① ЖАУ ҚҰЫП БАРА МА? ② ЖАУ ТИГЕНДЕЙ Асығыс, тыл жедел; қым-құйт. Әр түстен үміт, жорамал аралас дауыстар шыға бастаған.— Тым күрт келе жатыр-ау! — Артынан жау қүгандай! Жоқ, қуаныш әкеle жатқан жан тәрізді (І. Е.).— Эй, жау құып бара ма сени?! Аттың өкпесін қабындырып аларсық,— деп кейін кояды (Т. А.). Жылдың тұр даурығып, Жүрген жандай жау құып, Бейне соққан борандай (І. Ж.). Жаздың қайнап тұрган ыстық күні жылжымды

суарайын деп, құрық үстіне құрық салып, жау тигендей куа, көлге келсем,— тақсырай, күннің ыстығын сонан білерсіз (КЕ).

ЖАУРАҒАН ТОРҒАЙДАЙ БОЛДЫ [ҚҰТЫ ҚАПІТЫ] Берекесі кетті, састи, Сейткен Шыңғыс хан ұргағынан шықкан Әбілқайыр хан болса енді мынау, бір жигіттің тағдырын шеше алмай, жаураган торғайдай құты қашып тұр (І. Е.).

ЖАУЫРЫНЫ ҮЛКЕН ҚАҚПАҚТАЙ, АЙДАРЫ ҮЛКЕН ТОҚПАҚТАЙ Жауынгер, балуан денелі кісі туралы айттылады. (Жырларда батырлыққа тән суреттесу).

ЖАУТАҢ ҚАҚТЫ Біреудің, бетіне қарап, жалтақтады. Біз жасты көзімізден жаутаң қарып, еке жүзіне телмірумен болдық (Ж. С.).

ЖАУЫП ҚОЙ Атама, ауызға алма, қоя қой (А. С.). Тасыса есек, Ысқыртса кесек Құмдардан әбден шыққаны. Құпілдек мақтап, Табытын қаққан, Аңдығаны, баққаны. Үнсал, үят, терең ой, Ойлаган жан жоқ, жауып қой (Абай).

ЖАУЫР БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Әбден мезі қылды, ығыры шықты. Шайкен іскер цех бастығы, ез жұмысына жантәнімен берілген адам деу керек пе... Жоқ, бұл құргақ мақтап, айттыла-айтыла жауыр болған жалпылама сөздер гана (М. Сәр.). Қаптаған теріскендегі кара дауыл, Сіркедең мыңын баққан байға ауыр, Келіншектің баласын кезек сүйер, Бай езіп, жалшыларды қылса жауыр (С. Т.).

ЖАУЫРДЫ ЖАБА ТОҚЫДЫ Қемшилігін бүргеді, жасырды; жең үшынан жалғаса қостады. Ендеше, осылай деңдер, жолдастар, осы қемшилікті көре білген соң, жауырды жаба тоқымаған соң, қемшилігімізді түзеу қын болмайды (І. Ж.). Тілмаш пен шолақ тереңі тұлпар санап, жауырды жаба тоқығандай болп, исі оқыған қазақтың бәрін бірдей керегіне жаратпақ болған бұл тенкөріс. Файшаны да бірталай аспандатып кетергендей болды (М. Ә.).

ЖАУЫР СӨЗ Айттыла-айтыла, үнемі қайталаңып, жүрттү мезі еткен, машықты әңгіме. Жаттанды, қолдан қолға еткен, бедері кеткен есік тиын секілді жауыр сөздер оқушыны селт еткізбейу занды (ЛЖ).

ЖАУЫРЫНЫНАН [АРҚАСЫНАН] ҚАҚТЫ Қотермеледі, мадақтады (АС). Жақсы білгенді жорғалықпенен көңілін алсам екен деген надан әке-шешесін, ағайын-жүрткіс, дінін, адамшылығын жауырынынан бір қаққанға сатады (Абай). Мәз болады болысың Арыға ұлық қаққанға (Абай).

ЖАУЫРЫНЫНАН ЖЕЛ Әтти Азапбейнет шекті. Мандайынан күн өтіп, Жауырынынан жел өтіп, Күн астымен жеткен ер (Б. Ө.).

ЖААННАМФА КЕТТІ ① ЖААННАМФА ҚАМАЛДЫ Дүниеден қайтты,

өлді, о дуниеге кетті, қазага үшырады. Мен көрдім соқыр ағаш басын иген. Жаһаннамға кетеді оған тиғен, Зәһәр деп, жас алманы дұспан тұтып, Мисыздар уды ұжмақ деп барып сүйгей (С. Т.). Астапыралла, тәубе қыл, жаһаннамның түбіне кетерсің, кәпір болдың, тәубе келтір (Д. Е.). Аман-есен кеппессің, Жаһаннамға қамалмай. Алдаң алған малыңың Есебіне жете алмай (Д. Б.).

ЖАЯУ БОРАСЫН [БҮРҚАСЫН] Ызгары шамалығана (қысқы, күзгі) қарлы жел. Ақшоқының қүйқалы адырларының қой жататын қойнауларында әзір малды ықтыратын ак боран бола қойған жоқ. Бірақ «ақ жорға» дейтін жаяу борасын журмейтін күні жоқ (М. Ә.). Күн алған-шықтап ашылған екен, желтен, жаяу бүрқасын (С. Тал.).

ЖАЯУ ЖАТЫП, АТТЫ ТҮСІН ҚАРАҒАНДАЙ Адам таңданарлық әдемі, көз тартатын, аса сұлу. Мериностиң биязы жүні күн сәүлеңін тартып, неше қылыштыбылады. Одан жасалатын сан алған таза киімдердің ажарын жаяу жатып, атты түсіп қарагандай (М. Е.).

ЖӘБІР ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] ◉ ЖӘБІР-ЖАПА БЕРДІ Қиянат жасады, тізесі батты. Болса да достарының бері дүшпан. Сен шыда көрмендей жәбір қылсын, Үстіңде үйе берсін тасын, тауын, Қиналып, әурелемей сабыр қылсын (М. Қал.).

ЖӘДІГӨЙ ЖАУҒЫШ АТАНДЫ Қазымырланды, жексүрын болды. Сарыарқаға келген соң, Төрт аяқты жорғасың. Жәдігөй жауғыш атанып, Осынша жиған мүлкітін, Не көреді құбасың (Ш. Қ.).

ЖӘМӘЖӘ ДЕСТИ ді а л. Сөз байлас-ты. Ол осы мәселе жеңіндегі келісіп, жәмәжә десініп (Шығ. Қаз., Больш.).

ЖӘП-ЖАЙЫН ЕЛ ді а л. Бейбіт жатқан ел (Шығ. Қаз., Больш.).

ЖЕБЕДЕЙ ЖЕРГЕ ЕҢГІЗДІ Жер-жебедінеге жетті, тілдеді, бетін қайтарды. Қамарға хаттар судай ағылыш келсе де, кейбіреулерін жауапсыз жыртып, кейбіреулерін өзінің шешендігімен жебедей жерге еңгізіп, енді қайтып басын көтеруге жаратпай тастай беруші еді (С. Т.).

ЖЕБЕЙ [ЖЕБЕЛЕЙ] БАСТЫ Асығыс, ентөлей жүрді, тез, шашаш жүрді. Жүргірген бала, жебелей басқан әйел-еркектер көрінеді (Ф. Мұс.). Аяқдал жетін келді бір-екі адам, Аяғын жебей басты маған таман.— Әсет ақын сіз бе? — деп жұбап қыла, Сұраганың білмейін қалайшадан (КӘ). Бастан бу бүркырап жүріп, бірен-саран үйде қалғандарды сайлау басына жеңелтті де, жебелей басып, Сыздықтікіне кірді (Ф. Мұс.).

ЖЕБЕЙ САУДЫ 1. Қақтап, түк қалдырымады. («Жебей сауды» дегениң тікелей мағынасы қойды қозыға идірмей сауды, кейде жиі-жиі, қақтап сауды мағына-

сында да айтыла береді). Жер желінің жебей сауып, «шықпа жаным шықпамен» күнелтіп отырган еңбек елі артына жалт-жалт қарал, жылап-сықтап кете барған (С. О.). Болыс пен билер алатын «Қара шыбын» деген салықтың жайы... Өзінің есебі де, шегі де жоқ, Халыктың жебей сауып, ұлық атаулы алатын жем-пара осы (М. Ә.). Бай ауылдарға о да осылай көп арбамен бұл әкеліп сатып, күзде қарай тағы бір жебей сауып кететін (Ф. М.). 2. Сарқа сауды. Қөптеген қойды көгендеп қойып, жағалата бір саудым, ізінше қайталап жебей саудым (АТ).

ЖЕБЕЙ СӨЙЛЕДІ Бастырмалай, сұнырыла айтты. Тағы көп талай тілдің сұнныласы, Өлеңнің ақсақалы, сырлы жасы. Құлліміз жебей сөйлей ой жүгірттік, Қайдалап әсем жырдың сұлу нәші? (Қ. Б.).

ЖЕГЕНИ ЖЕЛІМ [ЖЕЛКЕ], ШІКЕНГІРІН ҚОЛДЫ Қөргені қорлық, омірі өксізеген деген мағынада. Талай жылдар жырладым. Жырлай жүре жыладым, Патшадан көріп зорлықты. Желім болды жегенім, Орындалмай дегенім, Байдан көрдім қорлықты (Н. Б.). Бұл кездегі мениң көрген күнім құрысын. «Ішкенің ірің, жегенің желім» дегендегі, еш нерсөн тіс жарапы айта алмастан, құста боласың да жүресің,— дейді Ақмараз (Ә. Сат.). Жегенім желке, ішкенің ірің. Басқаным жер емес, дарияның сұннадай (Қ. Тай.).

ЖЕГЕНИ КЕРЕ БОЛСЫН! ЖЕГЕНИҢ ЖЕЛІМ, ШІКЕНІҢ ИРІН БОЛСЫН! қа рғы с. Ішкен асың бойына құт болмады; арам таңақ, жемқордың сазайын берді. Тұлкіні әрі қуып, бері қуып, жегенің желкесінен шығарды (ҚЕ). Мен төремін, Білмедім қатер төнерін, Болмады дегенім, Желкемнен шықты жегенім (Д. Е.).

ЖЕЗ ӨКШЕЛІК Сайқалдық, әйелдің жесіл мінезділігі. Қенілің бір ерде емес, көп ерде екен. Болғаның мұнша көпшіл өнер ме екен (М. Б.). Ең аяғында өлген балыққа да тәңеді, жез өкіле әйелдерге де тәңеді (Г. М.).

ЖЕЗ ТАҢДАЙ Шешен, сөзге шебер кісі. (Ақсан әнші туралы да айтылады).

ЖЕКЕ БАТЫР көне. Ұлкен, дара шыққан батыр. (Бұл тіркес әнностарда, батырлық ертегілерде жиі кездеседі. Тегінде жеке сезі монголдың иеке — ұлкен деген сезі болуы мүмкін. Бұл сөз келе-келе дара, жалғыз деген мағына алған). Өзің бір жеке батырсың, Айтқан тілді алмасаң, Жау жолында қаларсың (В. В. Р.).

ЖЕК КӨРІНІШТІ БОЛДЫ Сүйкімсіз көрінді, жаман атты болды, көз тұрғыға түсті. Жұртпен жағаласып, жек көрінішті бол жүргенше, қап арқалап жүргенім жақсы емес пе,— деді Жанқабылов (К. Т.).

ЖЕЛ АЙДАҒАН ҚАНБАҚТАЙ 1. Ойда жоқта деген магынада айтылады. 2. Иле-шала дереру, апыл-күпүл. Сөйтіп жүргенде, соғыс деген пөле дүңк ете түсті де, уш бірдей боздағым жел айдаған қаңбақтай, су аударған дәңбектей, соғысқа кете барды (Ә. Нұр.).

ЖЕЛ АУЫЗ [АУЫЗДЫ] Еспе шешен, төкпе тіл. Осылай шешкен Жәнібек ауылы Қара кеңір жағасына келіп, жайлауға қонған шақта, бір мың төрт жұз алпыс бесінші, тауық жылы, екінші айдақ оргашенінде Аргының ақсақалы Қотан жырау мен Қыпшақтың әрі біи, әрі батыры, әрі сезуар, жел ауызды шешен ақыны Қарға бойлы Қазтуғанды кенеске шақырды (І. Е.).

ЖЕЛ АЯҚ 1. Алдына жан салмайтын өрен жүйрік. Ленинградтық теңізші Владимир Куц 5000 және 10.000 метр қашықтықтарға жүгіруде талай-талай танымал «жел аяқтарды» шаңына да ілестірмей, сөрөг бірінші болып келді (ЛЖ). Ақшолақ пен Шудың арасында бір жігіт ерсілі-қарсылы жүйткіп жур. Шіркіннің жел аяғы-ай, еш жеріне шан жұғып, маңдайынан тебіндегі тер де шықпайды (ЛЖ). 2. Ертегі кейінкери. Жаяу жарыста жел аяқ озып келді (КЕ). 3. Үйден-үйге, ауылдан-ауылға өсек тасып, қыдыра беретін адам. Бір ғана шешейлер мен жеңгейлер ғана жел аяқ емес, қыдыруға салтау тағылышты, әзір тұратын кейбір шалдар да табылады (М. И.). Кейінгі әйел ауылды қоңылтак кебісін қолқылдатып-тырпылдатып, ернің салыптылдатып өсекті бүркүлдатып, есік аңдып, ел аяқтайтын қыдырымпаз жел аяқ, қаңғыбас қатын екен (І. Ж.).

ЖЕЛ БЕРДИ Айдал салды, қайрап салды. Мұрны қанаған жазықсыз Жұмабай Әлібектің жел бергенін сезбесе, осы уақытта не күйге үшірайтынын Бондаренко да сезебеп еді (Ғ. Мұс.). Ералинге де жел беріп жүрген осы екен гөй? Әзекемен ақылдасып алайын да, еліне қарамайтын әлжілдік тәусебін есіне түсірійн (Д. Ә.).

ЖЕЛ БЕТКЕ ШЫҚТЫ Ақын бул жерде жақсылықта кездесуді бейнелеп отыр. Кеңшілікте туган жок, Шықсын деген жел бетке. Тарлықта қанша тайпалса, Қадірі болмас, әлбетте (Абай).

ЖЕЛ БОЛЫП ТИЮ ді а л. Ешкімнің көңіліне қарамай, қарсы келу деген магынада. Мен адамның бетіне жел болып түтіп көрген емесін, жел болып тимеймін де деп мақтанады (Ақт., Байғ.).

ЖЕЛ БУАЗ Даурыңпа, кез келген нәрсеге көтеріле жөнелетін желікпе. Келіспес

араңызға салқын қабақ, Салқын болсаң, әркімге болдық тамак. Жел бергенге, же ліккен жел буазға Қанжығалы биеке үлкен сабақ (С. Т.).

ЖЕЛ [ЖЕЛИК] БІТТІ Елірді, көтерілді. Сырдақ; Түсінбеймін. Жұрттың бәрі пысық бол кетті. Осыларға қайдан жел бітіп жүр (Т. А.).

ЖЕЛГЕ КЕТТІ Зая болды, босқа кетті. Жер үшік берген кісідей Тоңқандай ма, не етеді? Нәпіл түгіл намазы — Бәрі желге кетеді (Абай).

ЖЕЛГЕ ҰШЫРДЫ [ШАШТЫ] Бостан-босқа шығындағы, босқа ысырап етти, бей-берекет жумсады. Ақыры ретсіз көші-қонның кесірінен жаңа шаңырақ көтерген Өмірзақова, Таңатарова, Баймұраиндер тірнектеп жиган қаржыларын желге ұшырды (ЛЖ). Бұл Құдайменде мен Тәңірбергеннің ағасы — Алдаберген. Қалтасы қалындаған бір кезде болыстыққа тала-сып, қыруар майды желге шашып, ақырнда жер соғып қалды (Ә. Н.).

ЖЕЛДЕЙ ЕСТИ 1. Асып-тасып, шара-сына сыймай шалқыды. Қойды қоралады. Мардан бала болса да, малдың жайын жақсы біледі. Эбіш те жаман емес, аздаған құлығы бар, онисы жымдаспайды. Жас қой, жас, кейде судай тасып, кейде желдей есіп кететін де кездері болады (Д. Е.). Назар көңілсіз. Мылжың шалдың әңгімесін ұнаттап, кіржін етіп: «Ал, жаңағы Асан, Бану туралы белетініңді айтты!» — деуі мұң екен, қалтылдақ шал желдей есіп жүре берді (Т. А.). «Аты-тоның олжапал, Аман қайтса жарап» — деп, Өзінінде желдей есілті. Бетіне жан қаратпай, Қенілі әбден өсіпті (ҚамБ).— Адьра қалсын! Не қылған-ау! Кеше емес пе еді осы. Сері жігіт келгенде желдей есіп, аяғы-аяғына тимей кеткені қайда? (Ә. Н.). 2. Қатты қарқындағы. Құшті жаңынан астындағы аты да аса белді жылқы екен — алдыңғы аяқты шенгелдей тастап, жалды мойнын ілгері соза түсіп, бекен желіспен желдей есіп бара жатты (Х. Е.).

ЖЕЛДЕЙ ЗУЛАДЫ Зымырап ұша жөнелді, ағып кетті, ете шықты. Желдей зулап бір күні, Өте шығар бұл дәурен, Қөзінді ашып-жұмғанша Бір кеткенсін ба-сыңын, Екі айналып келмейді (Б. Ә.).

ЖЕЛДІН ӨТІ Желге қарсы жақ. Барлы-жоқты киініп алған туристер жогары палубаға шығып, жел өтінде тұрып, теңіз күшагында бұлдырай көрінген қалалаға қарайды (ҚӘ).

ЖЕЛЕГІ ЖЕЛКІЛДЕДІ Көбіне жаңа түсек келінге қатысты айтылады. Желегіміз желкілдеген жас та емеспіз, дегенмен, өзіңмен кездесуді кәдімгідей аңсап тұрмын,— деді Биби (Р. Ә.).

ЖЕЛЕКТИ АДАМ ЖЕҢІЛТЕК Пысық, ыңғайлы деген магынада. Үй шаруасын сен құра, Желекті адам жеңілтекс. Тұз

шаруасын сен құра, Малыңды бак, егін сеп. Осылай бетінді ашайын Желегінен жетелеп, Жән осы деп төтелеп, Ілгерігінде көсайын (І. Ж.).

ЖЕЛЕУ [СЫЛТАУ] ЕТТИ [ҚЫЛДЫ]
Жоқтан-барды себепке санауды. Болмашы иәрсенің желеу етіп, күшті ру басылар элсіз рудың мaldарын айдатып алды, білсе, «барымта», білмесе, «сырымта» деп сіңіргін кететін болған (БА).

ЖЕЛ ЖАҒЫНАН ЖУРГІЗБЕДІ ◎
ЖЕЛ ЖАҒЫНА ШЫҒАРМАДЫ *Маңайына жағындағатпады, шеніне жолатпады.* Өзің үндемегенге, басының барасын гой тіптен. Жел жағынан енді жүріп көрши, бұрымынды жүйкенмен коса үзіп, қолыңда берейін,— деп Олжай Қадишаға алара бір қарады (Ә. Ә.).

ЖЕЛ ЖЕТПЕЙТИН Өте жүйрік, үшқыр мағынасында айттылады. Жел жетпес құйын, қаңбак сәйгүлігін, Жүйрігін, маған аяя, байгілігін! Серт майдан билгісі етіе-мете, Есіңде ал оның жұртқа әйгілігін! Ақ селеу, ақ бәкендей, аппақ санлақ, Ақ тұлпар, жел жетпейтін үшқыр қаңбак. Мініп ап «шү!» деп кетсең жоқ болады, Жалғыз-ақ білдірмесе қалған шаңдақ (С. С.). Тілегені бұлік бол, Момынды сорып сүліп бол, Арам дауға келгенде Жел жетпейтін күлік бол (Д. Е.).

ЖЕЛКЕ ЖҮНІН ҮРПИТТИ Сырт көзге қыр көрсетті, дөң айбат көрсетті. Тек біл-мегенсіп, бар айбатынды бетіңе жишип, желеу жүніңді үрпітіп жүрдің (Ә. Н.).

ЖЕЛКЕМНІҢ ШҰҚЫРЫН [ТӨБЕМДІ] КӨРМЕЙІН Өз сезінде сенірүү үшін әзіл ретінде айттылатын қарған.— Қойдым, ағатай. Ендігөрі саңқиған мұрынызды, шиқылдаған арбаңызы ауызга алсам, желкемнің шұқырын көрмейін (Ф. Мұс.).

ЖЕЛКЕҢ ҚЫЛҒЫР [ҰЗІЛГІР] ◎
ЖЕТПЕЙ ЖЕЛКЕҢ ҚЫЛҒЫР қарғыс. Өмірің өшікір, жұлының ұзілгір, т. б. деңгөн мағынада көбіне балаларға айттылады. Ой, желең, қылғыр, тамыр-таныстық-ай, солан еткізіп сұырасың да шыгарасың-ау! (С. Төл.).

ЖЕЛКЕ СУ д и а л. *Бас арықтағы су; бірінші сұарым.* Желеу су аса мол екен, арыққа сыймай жатыр (Сем.: Ақс., Қекп.). Егін желеу су ішкеннен кейін буазданып, басы желкілдей бастайды (Алм., Шел.; Жамб.: Мер., Шу).

ЖЕЛКЕСІНЕ МІНДІ ◎ **ЖЕЛКЕСІНЕН** ТУСПЕДІ *Мойнына мініп алды; біреудің еңбегін сорды; устемдік етті.* Желкемізге мініп мыңтап, Жургеміз біз жылап-сықтап (І. Ж.). Қазақ-орыстың еңбекші халқын бірлікке шақырып, «бізден Алашорда», сіздердің Дугов, Каледин тәрізді атаман, жандарал, офицерлеріңіз,— еңбекші халықтың желкесінен түспейін деп журген арам тамақтар дедік (С. С.).

ЖЕЛКЕСІН ҚАСЫДЫ Жол таба алмай абыржыды, қысылды. састы. *Бас*

шайқағанмен, желеу қасығанмен іс бітеп ме, Жақан мен Ақан атқа қонды (М. Т.). Ойлаган жерден шыға бермейді,— деді Байсал кінәлі адамдай желкесін қасып (М. И.).

ЖЕЛКЕСІН ҚИДЫ [ҰЗДІ] 1. *Өлтірді.* Бір уақытта бүркіттің Желкесін қиды бидайық, Жерге түсті денесі, Аяқ, басы қылжайын (КамВ). 2. *Қыргынға ұшыратты, құртты.* Хасан көлі маңында, Халкин көлдің устінде, Бұрынғы Польша жерінде Жау желкесі қылды (Н. Б.). Көп неміс қалды жер болып, Желкесі баудақ қылды. Ойнақтап етіп бір шалып, Жай отындей қүйілды (С. Б.). 3. *Дегеніне жеткізбеді, үмітін кесті.* Ет жүрек өртенді, От бол жанып, жалын шашып ішіме. Иттей қормын, зармын, Сен үздің гой ғұл желкемді (Абай).

ЖЕЛ ҚҰЙЫН Дақпырт Алып қашты хабар. «Күйеу келеді» деген жел құйын дақпыртпен қарадай әулілік жүрген қызы-келіншек, бала-шаға, бейбас бозбалалар Нұржан үйіне сыймай кетіпти (С. О.).

ЖЕЛ ӨКПЕ Не болса, соған елігіп, желіге жонелетін адам туралы айттылады. Құрылых басы думан. Қоңілді топтың ішінде бөгде адамдар да, кейбір жел өкпе көрілер де жүр. Айнала қоршаган топ ішінде Нагима сыйылтып, майыса билейді (Т. А.).

ЖЕЛ ӨСЕК ЕРДІ Қаңқу сез, өсек-аяң тарады.— Күйеуге берген қыз ба, бермеген бе, Жел өсек қыз соңынан ермеген бе? Кеткен сөн көnlім қатты сұрап тұрмын, Айып етле, бимаза етіп терегенге? (М. С.).

ЖЕЛ САҚАУСЫРАДЫ Қатты жел бірте-бірте басыла бастады.

ЖЕЛ САНЛААҚ Жараулы ат, сәйгүлік жүйрік. Жер тарпип, жел саңлақтар дүмбір қағып, Оқыранып, кісінесе, күмбір қағып: «Ұрыны қанды мойын қолға бер!»— деп, Дулатқа тұрғандары кісі салып (І. Ж.).

ЖЕЛ СӨЗ 1. Алып қашпа етірік, бекер әңгіме. Жел сезге жаны құмар көліншек әңгіме устінде талай-талай сездерді де айттып үлгірді (Ф. С.). 2. Ғұл жерде өлең сез мағынасында. Сенімен жау емеспін, елдескенмін. Бес алты ауыз жел сөзбен белдескенмін. Мал мен бастың бірінен кем болар деп, Қожам, қай күн құдаймен тілдескенсің? (Айттыс). Некермен сауық құрад, байға конад. Жел сезбен белі ауырмай орак орад. Қыдырад, қызы-қырқынай қымыза іздейді. Айында кенселерде екі болал (І. Ж.).

ЖЕЛІ БОЙЫ Желінің ұзындығындаи. Екі аяқты серіпкенде, Желі бойы жер алған (Ш. Б.).

ЖЕЛІГІ БАСЫЛМАДЫ Екпіні, қызының қайтпады; тасыған көңілі қайтпады. Федоров аттан қарғып түсті. Желігі басылмай. сұлығын шайнап, тықыршып тұрған

аттың тізгінін сағасынан тұқырта ұстады да, Еламанга келді (Ә. Н.). Әдейі ат терлең келдім тойға, Айқұміс әуелден-ақ болдын ойда, Желігі басылмаған албырт едім, Асырыс айтқанымға кінө қойма (Жамбыл).

ЖЕЛЕП ЕТТИ *Негізгі өзек, жүйе қылды.* Дина барлық күшін күй өзегіне арқау етіп, күйлі сазын соған желі *етіп* тартты (С. Бақ.).

ЖЕЛИМДЕЙ ЖАБЫСТЫ Айрылмай қалды. Ақсаров та желимдей жабысып, соңынан қалар емес (Т. А.).

ЖЕЛИМ ЖЕП, У *Ішкені ірің, жегені желім болды; ішкені бойына сіңбеді, азап шекті.* Айдаһар қоршап, патшага Отар болған Жетису. Қан жасымен бет жуып, Желім жеген, ішкен у (І. Ж.).

ЖЕЛИН ЖАМБЫ Желін үлгілес *етіп үйіған сом күміс.* Алды тауып тыққанды, Шынжырлы шен, шубар тон. Шыкты көрдін онан соң Желін жамбы, тайтұқ (П. Ж.).

ЖЕЛИНІ ЖЕР СЫЗАДЫ *Сутті, желінін үлкен сиыр.* Мысықтың соңынан жүріп келе жатқан жолаушылар... жер қайысқан, желиндегі жер сызған сиырларға... кездеседі (Қ.Е.).

ЖЕЛІ ОНЫНАН ТҮРДЫ Жолы болды, *сәті түсті.* Найзасы аумай қолынан, Желі түрүп онынан, Ай мүйізді қошқардың Бері тартадаңынан, Төлеген сонда жеңелді Кеткен Жібек соңынан (Қ.Ж.).

ЖЕЛІСІНЕ МАЛ АЙНАЛДЫ *Мал біті, қазығына мал байланды.* Есболда мал аз, желисіне мал айналып, бақ-даулеті тасыған кісі емес (Ә. Н.).

ЖЕМ БАСАРДАН АЙРЫЛДЫ *Тегегүріні қайтты, күш-қуаты азайды.* Қырық тулеңен бүркіттей, Жем басардан айрылды, Елуден асып жасымыз, Уақыт осы мендерен (Н. Н.).

ЖЕМ БОЛДЫ Еңбегін, мал-жанын әркім бір пайдаланды, мал мұлкіне өзі иелік ете алмады, қаналды; тапқаны ұстаганың қолында, тістегенниң аузында кетті. Жуанмен ұстасқан кедей тентек болатыны, оның сезі тышталмайтыны, есесі тилемейтіні, ылғи ғана алдауга түсіп, көптің талқысынан шыға алмай, жаңаға жем болатыны айттылады (М. Э.). Бермейді ешбір уақыт жанжал пайда, Өзара қосылмаса ынтымалың, Жем болдың көрінгенге әрбір жайда (С. Т.).

ЖЕМЕ-ЖЕМГЕ АЛДЫ *Ортага алды, кеү-кеүледі, қыстауды.* «Я, я бірдене деп жібер» — деп екінші бір келіншек те өзгелерге көз қыса, сығыр кез сауыншыны әдейі жеме-жемге ала бастады (М. И.). Терезеден шығып кет, әжең білмейді,— деді Сапар. Бектай батылы бармай, біраз қүйбеккетеп түрүп еді, аналар жеме-жемге алып болмады (М. И.).

ЖЕМЕ-ЖЕМГЕ КЕЛГЕНДЕ *Бірме-бірге келгенде, жөпелдемеде, мезілі жеткенде.* Ержан орнынан тұрып, сұраққа түсінбегендегі, аңырып қалды. Кеше ғана айтастын сезі көп сияқты еди. *Жеме-жемге келгенде, аузына сезі түспеді* (Т. А.). Айттыра мақшы ол қызды, бұл қызды да, Бүгін-ертең хабар сап болмақ құда. *Жеме-жемге келгенде, сезін бұзып, Әжібай кете берер, тайқын шыға* (С. Т.).

ЖЕМЕС АСТАН ҮМІТ ҚЫЛДЫ *Босқа дәме етті.* Ит шіркін, жемес астан үміт қылып, Шымшығаның не еткенін, тазшаша? — дейді (ҚКБС).

ЖЕМЕСЕҢ, ЖЕМЕТИҢДІ ЖЕ [ЖЕР ТІСТЕ] *О ЖЕМТІГІҢДІ ЖЕ* қарғыс. *Көбіне назырқап, өкпелеген жаңға айттылады.* Тындарасан, әрі кет мынқылдамай, Жук артқан өгізге ұсалыңылдамай, Жерді қап, жемтігіңді жегір, молда! Неке қияр алам деп қылқылдамай (С. Т.).

ЖЕМТІККЕ ҚОНҒАН КУШІГЕНДЕЙ *Дайынға тап беріп, ел ырысын шайқап жеген жемқор адам туралы айттылады.* Аудылдың атқа мінері Жемтікке қонған күшігенді. Өзі тойса, мәз болды. Ел іргесін сақтамай (Д. Б.).

ЖЕҢІЛ БАРЫП, АУЫР ҚАЙТ тілек. *Базарылап, я жекжат қыдырып шыққан жолаушыға жаңсы барып, олжамен орал деген үғымда айттылады.*

ЖЕМІСІН ҚӨРДІ [ҚӨЗБЕН ҚӨРДІ] *Нәтижесі болар шаққа, жузеге асар шаққа жетті.* Жасамаймын еңбектің, Жемісін көзден көрем деп. Жасаймын бір қолқабыс Кейінгігे берем деп (С. Т.).

ЖЕҢГЕЛІК СҰРАДЫ *Женгелері күйеуге қалыңдықты көрсетіп, кәде сұрады.* Қатындар келіп женгелік сұрап, неше болса, соңша тілладан берді (Қ.Ж.).

ЖЕҢ ҰШЫНАН ЖАЛҒАСТЫ [БӨЛІСТІ] 1. *Астыртын көмек берді.* Тек көп конактың ішіндегі кедей күйін жаңсы түсінет есті-басты адамдар ғана Сейіттің сирьын аңдал, жен ұшынан жалғасып, азды-көпті көмек етіп кетіп журді (М. Э.). 2. *Ұмыжымы бір болып, ауыз жаласты.* Екесүнде анық сертесіп айттар сезім: жен ұшынан жалғасып, дүниеге сатылып журмендер, — деді Абай Жириенше мен Оразбайға (М. Э.).

ЖЕҢ ҰШЫНДА ҚҰРЫДЫ *Ұстаганың қолында, тістегенниң аузында кетті.* Болыс, бидің қыдырыры ұры бол жүр, Колдайтын Бәнәүйідің пірі бол жүр. Зекеті жоқ байлардың жиган малы, Жен ұшында парамен құрыр бол жүр (М. Сұл.).

ЖЕҢІЛГЕН ЕЛДЕ ЖЕЛКЕ ЖОҚ *Соғыста женілген жүртта қыр көрсетер сез жоқ деген тағынада айттылады.* Олардың ақырғы тамтығы талқандалып жатқан кез еди. «Женілген елде желке жоқ» деген рас екен. Желкесі жоқ адамда не қуат болсын (Ә. Ә.).

ЖЕҢІЛДІК АСТЫ, АУЫРДЫҢ УСТИМЕН ЖҮРДІ ◎ АУЫР МЕН ЖЕҢІЛДІН АРАСЫНАН ӨТТІ *Істің оңайына жүгіретін, ауыр бейнетсіз, жаңға жайлы жағына ұмтылатын кісіге айттылады.* Олар женілдік асты, ауырдың, усті дең жүрген бір жан (АТ). Жақынға еріп, мал салмай, Жауды көріп жан салмай, Қайдан гана біледі, *Ауыр менен жеңілдің Арасынан өттерді* (Абай).

ЖЕҢІЛ-ЖЕЛІППІ ҚАРАДЫ *Ат усті, жүрдім-бардым, нем кетті істеді.*

ЖЕҢІЛ ЖҮРДІ *Жылы күйміз, жеңілtek күймін жүрді.* Қыс көзі қыраулы, жеңіл жүрме, балам (АТ).

ЖЕҢІЛ ЖҮРІСТІ *Жұбайының көзіне шөп салып, жат мінезге түскен кісіге айттылады.* Терде жатқан қонақ оң жағынан кол салып, көрпе астында қол қысса да, жас кеүіл бір есіп, жапырағын жайып марқайып қалмай ма? — дең тошылап, ақ тоқалдың жеңіл жүрісін салауат көреді (Ә. Н.).

ЖЕҢІЛ ТИДІ *Ауыр болмады, оңайға соқты.* Бір үйдің іші түгел ауырса, жеңіл тие ме? Жок жарымы сау болса, жеңіл тие ме? Жер білмеген көп адам адасып жүрсе, Бір жер білетүғын кісінің керегі жоқ па екен? (Абай).

ЖЕҢІМЕН СӘЛЕМ БЕРДІ *Менсінбей амандасты, кердәң мінез көрсетті.* Дәүлет бітсе жаманға, Сәлем берер жеңіменен. Бір езің қайда барасың, Адамсың, халық, елменен (М. Сұл.).

ЖЕП ҚОЯ ЖАЗДАДЫ *Қатты ашууланды, қолды-аяққа тұргызыбай ұрысты.* Шапыраш көз, семіз, биртиған толық бетті, дембеліше сары жігіт, маган неге сыйлық бермейсің, мен беленешеден кеммін бе дең, Шәйкенді жеп қоя жаздал, дікіндеп тұрды, — дегіді (М. Сәр.).

ЖЕП ҚОЯТЫНДАЙ [ҚОЯРДАЙ] ҚАРАДЫ ◎ **ҚӨЗІМЕН** *ШІП-ЖЕП ҚАРАДЫ Сұстана қарады; қатты қызыңты, екі көзімен ішіп-жеп, сұқтана қарады; үздіге, обырлана көз тікті.* Қосын бастыры айуан түсті көзін тұндырып, Гайнидын бас-аяғына жеп қолтүндай бол қарал, оның қолынан жұлып алды (С. С.). Қу шал жеп қоярдай бол, көзімен ішіп-жеп барады (АТ).

ЖЕР АСТЫНАН ЖІК ШЫҚТЫ, ЕКІ ҚҰЛАҒЫ ТІК ШЫҚТЫ *Табан астынан бәле шықты; ойламаған жерден кісімін, ақылдымысып, қожасып шыға келді деген магынада айттылады.* Жер астынан жік шықты, екі құлагы тік шықты деп, қара мұның аяқ астынан! (М. Ә.). Жер астынан жік шықты, екі құлагы тік шықты! Айналайын, Еркежан, құтқар мұнадан! — деп, Аманды қарапап зарлаганда, Жақыптың жуырда жагы сембеді (Г. Мұс.).

ЖЕР АУДАРДЫ *Басқа жаққа айдауды, еріксіз қонысынан аудардь.* 1911 жылы 22 жасар П. М. Виноградов... астыр-

тын революциялық жұмысқа катысқан-дайы үшін сотталып, Сібірге жер аударылды (ЛЖ).

ЖЕР АУДАРЫП ЖАЙДЫ *Өрісін өзгертті, басқа жерге бақты.* Бір жылы жұт болып, бай қоныс аударып, жылқысын жер аударып жақады (КЕ).

ЖЕР АУДЫ *Еріксіз қоныс өзгертті, басқа жерге көшті.* Тоқа деген кісі жер ауып жүріп шыгарған екен бұл күйді. Осы күй ойналас, Колчактан қашып жүрген таршылық күндерім есіме түседі, — дегіді Сәкен (С. М.).

ЖЕР АЯҒЫ АЛЫС БараЯ *Жері жырақ.* Арттан шаң шықпағасын, енді олар асықпады. Жер аяғы алыс (Ә. Н.).

ЖЕР АЯҒЫ КЕҢІДІ [БОСАДЫ] *Қар кетіп, жер құргап, күн жылынды.* Жазға салым жер аяғы кеңи жездемдікіне кеттім (С. М.). Жер аяғы кеңіген соң барам, араалап қайтам, амандық болса, тату көрши болармыз. Ағайын-туғанға сәлем айтындар, — деген-ди [Абай] Дәркембайларға (М. Ә.).

ЖЕР АЯҒЫ ҚИЯНДА [ҚҰРЫМДА] ◎ **ЖЕР ТУБІ [ШЕТИ]** ◎ ИТ ӨЛГЕН ЖЕР ИТ АРҚАСЫ ҚИЯН *Ат туғы жеткізбес алыс шет.* Астында кік танау Тышқансұр ат, Долданып шапқан сайын құтырынад. Қоймаймын жер түбіне кетсендер де, Айқас дең, жігіт болсаң айқай салад (И. Б.). Қыыр жайлаудан, ит арқасы қияннан, күн-түн қатып тыным алмай, қалага келсем, ол [Абай] боса, қағанғағы карқ, сағанағы сарқ, — деді Манас (М. Ә.). Би, болыстан қашып, бұта түбін паналяған торгайдай бол жер аяғы қияннан келген жігіттердің ертеңгі күні не болар? (Ә. Н.).

ЖЕР БАУЫРЛАП ЖАТТЫ *Жата қалып жылады; қатты қайғырды, уайымдауды.* Еркежан тенде келед, жылайды құр, Айтын сүйеуші жоқ дүние сүп-сүр, Қайғырып жер бауырлап жатып калған, Суреті ата-ананын алдында тұр (И. Б.). Масаты ұзак тунде шықты жылап, Қез жасы таудан аққан бейне бұлақ, Құшақтап көрегені дауыс қылып, Қей көзде жер бауырлап жатты сұлап (О. Ш.). Кеше күн Құлағердің жатқан жерін Құшақтап, жер бауырлап жылап жатты (І. Ж.).

ЖЕР БОЛДЫ 1. *Тып-типыл болып тегістелді, күл-талқаны шықты, жермен жекен болды.* Бұлармен аралас: тебе-тебе, жота-жота болып жатқан көмір қордалары, жер болуға айналған кресті, айшықты адам молалары, бұзылған ескі үйлердің орындары ерте уақытта бұл жердің біркетар халыққа мекен болғанын ескертеді (F. Mұс.). 2. *Абыройы түсті, беті күйді, кісінің бетіне қарай алмады, үятқа қалды.* Елеусіс қалатын иорсени Мурат өз сөзімен баттитып Айшаның бетіне басып, улken қиянат істеген сияқты. Осыдан кейін жазықсыз жер болған әйел үшін

ренжіп, жайдары жарқын мінезден өткір, аңы мысқылға ауысты (Т. А.). Қызым, досың аз, дүшпандың кеп болса, жер боларсың. Сен кешегі жиылыстарда Мирқал туралы қатты кеттің — деді Мирон Павлович (Ә. Ә.).

ЖЕРГЕ КІРІП КЕТЕ ЖАЗДАДЫ ◉ **ЖЕРГЕ КІРГЕНДЕЙ БОЛДЫ** *Бетінен оты шығып, қатты ұлды, өзін қоярга жер таппады.* Нақақ болса да, жақсыға жала оңай ма деп, кісі көргенде, Қамар ұялғаннан жерге кіріп кете жаздаушы еді (С. Т.). Ұялғаннан Ақбала жерге кіре жаздаады. Ол артық отыра алмай, жас баланы сылтауғып сыртқа шығып кетті (Ә. Н.). Соның берін де біле тұра, жерге кіргендей болып, бір арамдығы, жамандығы шыққандай, несіне ұялып қорлана-ды екен (Абай).

ЖЕРГЕ ҚАРАДЫ [ҚАРАТТЫ] 1. Ұятқа қалды, ұятқа қалдырыды. Абай мырза, арманыңыз сол болса, Жеттіңіз гой! Тобықтыңың игі жақсысын жерге қараттыңыз гой! — деді Сәмен болыс (М. Ә.). Естемес, шырагым,— деді шал,— өлімнен ұят күшті. Сен келгендеге, бір тоғтаған сусын тауып бере алмай, жерге қарап отырмыз (Т. А.) — Балаң тілімді алмай, жерге қаратып бір кегіп еді. Енді өзің қараттыңыз ба! (Ф. Мұс.). Біріншіден, Құнтуардың көңіліне қарады, екіншіден, шынында солай етсек қайтеді, оны жерге қаратып койып алған атақтың не сәні бар? (Ә. Ә.). 2. *Ишерге үнем таппады; құр алақан қалды.* Ат шіркін — елге дәүлет, ерге санат, Ат шіркін — ерге қайрат, Жарлының жалғыз аты жазым болса, Қалмай ма жарым жан бол, жерге қарап (І. Ж.).

ЖЕРГЕ ТҮКІРДІ *Түңілді.* (Өзімен кетсін, беті аулақ деген мәнде). Тілеубай Айнакөлге қайтыш келіп, революция күндерінде тебе шашы тік тұратын сүмдүң сез айтатынды шығарды. Шалдардың иманы қасым болды, жағасын ұстады, жерге түкірді. Көк мылжың деп ат қойды (З. Ш.).

ЖЕРГЕ ТЫҚТЫ *Тас-талқанын шығарды, қүйрете жеңді.* Үрбіт, Алтай, Мәкәржі, Жәрменкеде жыққан ер; Алатаудың алыбын, Алып жерге соққан ер; Қаратудың алыбын, Қазын жерге тыққан ер (І. Ж.). Ақ сұңқарды бектергі іле ме деп, Ерегіскен дүшпанды жерге тықтым (Б. Ш. Б.).

ЖЕРДЕН АЛЫП, ЖЕРГЕ САЛДЫ ◉ **ЖЕР-ЖЕБІРІНЕ ЖЕТТІ** *Әбден балағаттады, түп-тубымен қазбалан үрысты.* Ол «қайда болдың» деп бастап, мені жерден алып, жерге салып, боягуызын араластыра үрысты (С. М.). Анаға тілі де тиді. Өткен жылы МТС-те директордың көзінше қандайды үрысты. Жерден ап, жерге салды (З. Ш.).

ЖЕРДЕН ЖЕТИ ҚОЯН ТАПҚАНДАЙ *Қуанды Қатты шаттанды.* (Табан астына, күтпеген жерден болған жақсылыққа қуанғанда айтылады). Атына міне сала,

жерден жеті қоян тапқандай шауып бара-ды (F. Mұс.). Келе сала, жерден жеті қоян тапқандай қуанып, тасымды алдарына тастай бердім (А. Маш.). Іліксем, кім көрінген шауып, Аты деп «бай-құлақтың» жала жауып, Өкпеге тепкілеумен өлтір-мей ме, Алғандай жеті қоян жерден тауып (Б. М.).

ЖЕРДЕН ҚАЗСАМ ДА [ТАУЫП БЕРЕМ...] *Қалай да, қайтсем де.* (Қарызы, жоғалғанды, т. б. қайтарамын деген орайда айтылады).

ЖЕРДЕН ПІШІП АЛҒАНДАЙ ◉ **МОЛДАН ОЙЫП АЛҒАНДАЙ** *Кең дұниеден еркін, лайығынша үқсатып тұрлып жаса-ғандай.* Құлқісі тау бұлағы төгілгендей, Сейлесе меруерт, маржан себілгендей. «Алғандай жерден пішип» — деген сұлу, Коркіне көз тойынып семіргендей (І. Ж.).

ЖЕРДІҢ АСТЫНАН ШЫҒА КЕЛДІ *Аяқ астына, ойламаган жерден пайда болды.* Бандалар таңтертең, я түнде бір ауылға жердің астына шыға келгендей жетіп, құтырған қасқыр тигендей, катын-баласын шу ете түскізді (С. С.).

ЖЕРДІҢ ЖАРЫҒЫН БІТЕДІҢ БЕ? *[БІТЕРСІН]* 1. *Осынша кешіп, қолың тимей қайда журсиң деген магынада айтылады.* 2. *Тынысмаз, еңбек еткен кісіні унтағанда да айтылады.* Візден озып, артық істеп, жердің жарығын бітерсің, қал! (АТ).

ЖЕРДІҢ МИЫ ШЫҚТЫ *Лайсан, жүріп-түруга қолайсыз батпақты жер туралы айтылады.* Қоңыр күз жаңбырлы болтандықтан, жердің миы шығып, совхоздар мен аудан орталығының қатынасы үзіліп қалған (ЛЖ).

ЖЕР ЖАНҒЫРЫҚТЫРДЫ *Даң болып, атағы көпке тарады.* Сәуле айтқан соң, Мирон қарттың қаравуна қалып койды. Оның ақыры жаман болған жоқ. Даңды бүтін жер жаңғырықтырып, елдің еңсесін көтерген комбайнды бірге жасасты (Ә. Ә.).

ЖЕР ЖАСТАНҒЫР! ◉ **ЖЕТПЕЙ ЖЕР ЖАСТАНҒЫР!** *қарғыс. Ғұмырың таусығыр, өлім келгір.* Э — ә, жер жастанғыр, жер жастан! Сен басыма түскен бақ болмай, майдайыма біткен кек болдың гой, төрт балаң бірдей шулап отырғаны мынау, кімге ғана сенеді екен (ЛЖ).

ЖЕР ЖАСТАНДЫ *Мұрдем кетті, өлді.* Желтіне шапқан тобымнан Жер жастанбай бөлінбен, Желкілдең тұымнан Айрылmasпын тірі мен (С. Б.). Ермолайдың оғы екі фашисті табанда жер жастандырыды (Ж. Ж.).

ЖЕР ЖАСТАНЫП, СУ СҮЙЕНІП *ОТЫРЫР Сараң, пейілі тар кісі туралы айтылады.*

ЖЕР ЖҰТҚЫР! *қарғыс. Қөзің жоғалғыр, қараң өшкір.* Бармаган жерім, баспаған тауым, ізdemеген жерім калмады, көрген, білген құдайдың бір тірі жа-

ны жоқ. Жер жұтқыр, сірә, жер жұтқан болар (АТ).

ЖЕР ЖҰТТЫ [ОПТЫ, ТАРТТЫ]

1. Аяқ астында жоқ болды, гайып болды. «Ертең той қыламыз» деп уәде байлассан күні жер жұтып қойғандай Асқар жоқ болды (З. Ш.). Күзетшілер уні өшіп, жер жұтқандай. Еш дыбыссыз турме іші тына қалды (К. Жұм.). 2. Өлім келді. Түзелер ме еді бұл заман, Пейілі бұзық пендесін, Кетсе астына жер тартып (Б. О.). Ажалина асыққан Обырларды жұтар жер (Жамбыл).

ЖЕР ЖҰЗІ [ШАРЫ] Букіл әлем, кул-ли дүние.— Бұл — адам көз сүйегі,— деді ханға, Тоя ма адам көзі мың мен санға? Жеміт көз жер жұзіне тоймаса да, Өлсө тояр көзіне құм құйылғанда (Абай).

ЖЕР ЖҰЗІН ШАЙҚАДЫ Әлемді би-леп-тәстеді. Багынбаган жауым бар, Алынбаған арым бар, Жер жұзін шайқар жайыл бар (Е. К.).

ЖЕР ИІДІ Жер көктеді. Күн күркіресе, жер шір, Жер иісе, мал иір (Мақал).

ЖЕР-КӨККЕ СЫЙФЫЗБАДЫ 1. Ба-рынша дәріптеді, әбден көтермеледі, асыра мақтады. Біз Жан әзірлеген тамакты жер-көкке сыйғызбай мақтайдыныз. Ал, Рахимов одан әрдайым бірдеңе тауып отыратын (Б. Мом.). Айттап па едім! Ке-не, етірік деші! Ойбай-ау, Нияздың сенде көнді бар. Соңын гой өлеңінді жер-көкке сыйғызбай мақтағаны. Басқа біреу болса, сөйтер ме еді,— деді Бағила (Т. А.). 2. Құ-далап, еш жерге тұрақтатпады.

ЖЕР-КӨКТЕ ЖОҚ Жұрттан бөлек, еш жерде кездеспейтін. Бұл үйдің бейбішесі жер-көкте жоқ сараң еді, етті қонақтан өлдердің қызғанып қалды (І. Жар.).

ЖЕР-КӨКТІ БАСЫНА КӨТЕРДІ [КӨ-ШІРДІ...] Қатты дүрліктірді; сарыны қатты шықты. Күніренті ойды, қырды өншең күлік, Арқаны дүрлідettі дубір қылып, Қөшіріп жерді, көкті келеді аттар, Керілген кең даланы бұліндіріп (І. Ж.).— Кім тиді, о не болды?— деді Тіспай, жер-көкті басына көтеге шығырган бала-сына төніп кеп (Р. Р.).

ЖЕР-КӨКТІ ШАРЛАДЫ [КЕЗДІ] Көп жерді аралады. Қаргалар жер-көкті қоймай шарлап, ақыры өлдім-талдым дегенде бір жерден адам тірілтетін шепті тауып алыш, қасқырга алыш кеп береді (КЕ).

ЖЕР КҮҢІРЕНДІ 1. У-шуға толды, айнала жаңғырықты. Құнанбай балаларының талай жылдан жемдең жүрген айлалы досы Казанцев ояз көп күйменен қоңыраулатып, жер күңірентін келген болатын (М. Э.). Қала үстінен мындаған снарядтар мен миналар ұлып, ықсыра келіп жауды. Жер күңіреніп кетті (Б. Мом.). 2. Айнала тегіс тебіренді, қайғы-зарга толды. Сол сәтте Мағаш үзіле берді. Үй-

дің іші, ауыздағы бөлмелер, одан әрі то-лы үлкен қыстаудағы барлық жан енді түгел ексіп, айтайлады дауыс айтып, жылай жөнелісті. Жер күңіренді (М. Э.).

ЖЕР ҚАЙЫСТЫ [МАЙЫСТЫ] Отег көп, құмырсқадай бол қаптаған, саны мен салмаған, қана-айбары мол жылы жайлай айтылады. Тұрманен қызыл-жасыл, қайысып жер, Толтанып атқа мінді шет келгендер (И. Б.). Өтемістен туған он едік, Онымыз атқа мінгендеге, Жер қайысқан қол едік (М. Э.). Іңыранысқан, жер майысқан, Үйр-үйр ортасы ой (Б. К.). Жер қайыстырып ағыла жүйткіген жүрттың бір шеті осы ас үйлердің жаны болса, анау шеті көз үшінда (М. Э.).

ЖЕР ҚАПТЫ ◉ ЖЕР ҚҰШТЫ Өлді, өлім тапты; тіл тартпай кетті. Өздерінің жиіркенішті өлекслері де сиырлардан аса ұзамай, далада жер қауып қалды (К. Ә.). Қарағанды қыраны соққылап өткенде, ...жиырмадан артық жау офицері мен солдаты мәнгі тұрмастай жер құшты (Ф. М.).

ЖЕР ҚАПТЫРДЫ ◉ ЖЕР СОҚТЫРЫП [МҰЗҒА ОТЫРҒЫЗЫП] КЕТТИ Алдан соқты; «қап» дегізди. Мен бүркелген шындықты сахнаға шығардым,— дегенде Зәру, Бейтен: «Естіп тұрсындар ма? Мына сүм қыз бізді жер қаптырыды. Қорғен-білгенін обкомға жеткізген»,— деді (М. И.). Еркінбектің сотқарлығын білесін гой, жер соқтырап бір күні,— деді Жауке (Б. М.). Балабай аулы — олай еткен, бұлай еткен жорықшының жолы. «Жаман айтпай, жақсы жоқ», бір күні жортуылыш жау келіп соқтықса, «тойт» дегізіп, жер соқтырып кетеді (С. С.).

ЖЕР ҚАРАДА [-Н] Қар туспей тұрған кез. Биыл, міне, жер қарадан қасына еріп, Есенейдің қасқыр алатын арабы иттерін балтап жүр (Ф. М.).

ЖЕР ҚУАНЫШЫНДЫ КӨРГІР қарыс. Қызығынды жер алсын, өле қал. Қалай ғана амал қылармын. Жер қуанышынды көргір, жетпегір Сәлім бар лақ-қозыны тарыға жайып жіберіп (ЛЖ).

ЖЕР ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] 1. Тас-талқанын шығарды, жермен-жексен етті. Соқаны түгел жегеміз, Егісті дүрыс егеміз, Дүшпанды жер қып құртуға Осылай жауап береміз (К. Қуан.). 2. Қатты үялтты; жерге қарата, үялтқа қалдырыбы; беделік түсіре, абырайсyz етті; алқыңа басты. Тобықтының жақсысын жер қылуда, соның ішінде, есіресе сіз бер мені жер қылуда, Абайдың аянары жоқ екен деп білдім,— деді Сәмен (М. Э.). Жоқ ұмытар мен емен, Ел жорасын жер етіп, Жаттан барып жен сұрап, Жүльетта деп сандалып, Шіркеуге шұлғырып мен емен! (М. Э.). Базаралы Майбасарға көп ашылып жауап айтпады. Соған жыны қоза түскен Майбасар мынау жүрт алдында, есіресе, ези білетін сыйбысы, сырлы бар Нұрганым ал-

дында, жігітті жер қылмақ бол, бір сүм құулық ойлады (М. Ә.).

ЖЕРМЕН-ЖЕКСЕН ЕТТИ [ҚЫЛДЫ]
Ойран салды, қырып-жойды, тып-типыл етті. («Жексен» — парсы сезі, бірдей, бір тегіс деген мағынада). Женғен жауға жетуге, Жермен-жексен етуғе, Жеделде жүйрік, жете бас, Желпілде қызыл байрағым (І. Ж.).

ЖЕР ОРТАСЫНАН АСҚАН АДАМ ①
ЖЕР ОРТАСЫНА КЕЛГЕН АДАМ **Жасы 40—50-ден асқан кісі**. Енді жасы жер ортага келгенде, не сүйенер ері жоқ, не талшық қылар малы жоқ, жалғыз ұлдан айрылғын не күн көремін десін-ау! — деді бір әйел (В. М.). ... Ол — тілеуім алда дейтін кезден етіп, жер ортасынан асқан адам (Ә. Ә.).

ЖЕР СОҚТЫ 1. Жығылды, құлады; қирады. Балалар ерлік іс етті, Жер соқты жау, курс етті. Екі көзге екі біз Қас қақ-қанша кірш етті (С. Дайыр.). **2. Алданы; опық жеді!** Қалтасы қалыңдаган бір кезде болыстыққа таласып, қыруар малды желге шашып, ақырында жер соғып қалған еді... (Ә. Н.).

ЖЕР СІЛКІНТІ Жер жара, дүниені қатты жаңғырықтырды; үрей үшырды. Танктер дүрілдеді жер сілкінтекен, Табаны жерге батқан ауыр жүкпен (Ф. Малд.). Программаны әскерлік тез орындац, Маршатып шығамыз жер сілкінтин (Қ. А.).

ЖЕР ТАЯНДЫ [ТАЯНПЫ ҚАЛДЫ] Уайым-шерге батты, қайыда қалды. Шырқырап тірі жетім бала қалды, Иесіз аздықтепті қара қалды. Айрылып біреу жалғыз, егізинен, Ата мен жер таянпана қалды (Е. Қ.). Жеткіншектен айрылған, Жер таянбай тұрмайды (Мақал).

ЖЕР ТЕНГЕДЕЙ, АСПАН ТЕБІНГІДЕЙ Қін-қішкентай, болар-болмас қана деген мәнде. Шешендік сөздердің бастанын ертегі-аңыздардан іздеу керек. Ертегі-аңыздарда жиі кездесетін «ай мен күндей, әлемге бірдей», «ай десе аузы, күн десе көзі бар», «жер тенгедей, аспан тебінгідей», «темір етіктен тенгедей, темір таяңтан тебендей қалғанда» дег келетін бейнелі сөз тіркестері шешендік сөздің алғашқы нұсқасы деуге болады (Б. А.).

ЖЕР ТЕПСІНДІ Қатты кейіді, қатты кіжіне үрсты. Өзінің мұрынды келген, қара кез, қыргыштай қатыны оған нақ бір малайынша жер тепсінен жекіретін (М. Г.).

ЖЕР ТЕПШІЛЕДІ д и а л. Жерді қолдан өңдел күн көрді. Кешегі жер тепшилеп жүрген шағымызда шаршаганды білмеуіш едік (Сем., Үр.).

ЖЕР ТОБАРСЫДЫ Жер суды бойына тартып, ширады. Таңертең қалың несер толлассыз төгіп-төгіп өтеді де, жер тобарсып, астық құрғай берген кезде, жауын қайтадан шелектеп құйып кетеді (Ә. Нұр.).

ЖЕР ТУБІНЕН ОЙЛАДЫ Арыдан, тेңнен түйді. Соның берінде де жас мырза қанаарын тіккен дүшпанына қарсы істер әрекетін күні бұрын жер тубінен ойлан, тор-тұзғын жайып тастайтын (Ә. Н.).

ЖЕР [ҮЙЕК] ҰИЫҚ *Малға, жанға береке, құт мекен; шұрайлы жер.* Бұл не, ойбай-ау, сағым ба? Фасырлар бойы даға халықың қөзін алда, тілегін колдап, үмітін қошеметтеп келген сағымның өзі ме? Жоқ, әлде, ата-бабасы арман етіп, қой устінен бол торғай жұмыртқалаған жер үйықтың өзі ме? (З. Ш.). *Жер үйық* осы деп қазіргі Корқыт моласы тұрган Сырданияның жағасына келіп тоқтайды (ҚЕ). — Мені бұл сияқты жер үйыққа жеткізген де сол қарагым (Ғ. С.).

ЖЕР ҰТТЫ *Жүрер жолдың ортасынан асты, жолдың көбі артта қалды деген үғымда айттылады.* Жол үзак, бүлкілдей бер, кер дөненим, Құлдилап, көп жер ұтып, дөнгеледің. Қектемге қарсы ұшатын қарлығаштай, Сағынған сахарама мен келемін (Т. Ә.).

ЖЕР ШҰҚЫДЫ Қатты ұялып, тәмен қарады; қараяға беті шыдамады. Ұлжан буййір таянды, Мұқанды улы ой алды, Мырза жерді шұқыды (І. Ж.).

ЖЕР ШЫРАЙЫ [ЖАННАТЫ] Құнарлы жер. Қоныс қыпсыц орнығып, Алатаудың бауырын. Егіндікке жыртыпсың Жердің шырай тәуірін (ХӘ). Жер жаннаты Жетісү, Тамаша ғой айналам (Қән).

ЖЕРИК БОЛДЫ 1. Екі қабат болған әйелдің бір асқа аңсары аууы туралы айттылады. Аю қойышыдан: «Қойшым, анау не?» — деп сұрайды. Қойшы: «Ол ханиң, баласы. Қатыны аюдың жүргенде жерік болып, соны іздел жүр!» — деді (ҚЕ). Жемиланың жерік бола бастаганы білініп, үй іші, ауыл-ауданы қуаныш қылым жатты (М. Ә.). **2. Ынтықты, құмар болды.** Алайын даусым келсе желіп-желіп, Гулесе басылмайтын мен бір керік. Ат жалын өзім тартып мінгеннен соң, Сұлу қызы, келіншекке болғам жерік (Б. Ш. Б.).

ЖЕРИ ҚҰСТАЫ д и а л. Жері ылгалданды. Жері құсып, шық болды (Қ. орда, Арап).

ЖЕРИНЕ ЖЕТТИ Әбден ақиқатына көзі жетті. [Қекітій] Атын тебінің жіберіп: «— Ой, тәңірі-ай, жеріне жетпей Қекітій жығылмайды. Анау Абай ағама жүргінімін. Жүр, білгіштерінді сонда көрермін, көнен!» — деп жорта жөнелді (М. Ә.).

ЖЕРИНЕ ҚӨТЕРІЛДІ д и а л. Өз еліне көшті, өз еліне кетті (Қ. орда, Арап.).

ЖЕРИН ТАПТЫ Бұл жерде теніне тұрмысқа шықты үгымында. Қарындасты болса, жерін тауып бердім, айны емес. Мойныңдағы борышты кештім (ҚЕ).

ЖЕСИР ДАУЫ, ЖЕР ДАУЫ Ертеде жесірге, жайлау-қыстауға байланысты ел арасында тұган талас-таргыс. Шешендік дауларды мазмұнына карай жер дауы, жесір дауы, құн дауы, мал дауы және ар дауы деп беске бөледі (Б. А.).

ЖЕСИР ҚАЛДЫ Ері өліп, күйеуіз тұл қалды. Назыменен күйдірген, Құлқыменен сүйдірген. Ардақтал жүрген биекші Жылай да жесір қалмасқа (Б. К.). Дугай сәлем айтайды, Жесір қалған катынға, Тоқтасын сез бер ақылға (Ш. К.).

ЖЕТЕСІ ЖАМАН Тегі нашар, тексіз; ақыл-парасаты төмен; ұшып шыққан ұясы жаман. («Жете» — араб сезі, аргы ата-баба магынасында). Жетең жаман болмаса, Жете жарлы болмассын (Мақал). Жетесі жаман бозбала, Тоқсандағы шалмен тең, Тере деген халқыныз, Саудасы біткен сартпен тең (Д. Б.).

ЖЕТЕСІНЕ ЖЕТТИ [ЖЕТКІЗДІ] 1. Түсінді, айқын болды. Қөрген қияннаттары қашан шекесіне тиіп, саби жаны зәразап болғанша күрестісіз бұл дүниеде тенденция жок екенин жетесіне жетти мә? (Ә. Н.). 2. Жер-жебіріне жете үрсты.

ЖЕТИ АТА Аргы ата, ата-баба. (Қазақтың ескі рулық жігінде ата, аталастық негізі орынға ие. Бір кісіден тараған аталақ қауым жеті атага жеткенде ақ түйе, боз қасқа сойып, үлкен жиын жасап, бұдан былайғы жерде қызы алды, қызы берісүгे болады деп, баталасып отырган. Аталастық, туыстық, жік осы жерден тоқтарап, енді қызы алышуға көшкен қауым, жеке-жеке ру бол есептелген). Алаштан азап көп көрдім, Өлтөн соң батыр қапыда. Әлді болған адам жок, Өзім түріл жұрагат, Жеті атадан затымда (О. Ш.). Ар жағын айтпай-ақ қой,— деді Жабай сөзімді беліп,— «жеті атасын білген үл, жеті жұртының қамын жер» — дегіті (С. М.). Жеті ата, жеті мысттан бабалардан, Зират бар елге жазу ерте салған, Ағыстың астыменен Өмірхандар, Аялдан аттан түсті жетіп соған (И. Б.).

ЖЕТИ АТА ЖАУ Ежелгі дүшпан. Жөні келер іс етсем — жайнаңдаған, Кесе келсем — көрмессіп бажбаңдаған. Бірде тату, бірде араз құбылма дос, Досым түріл жеті ата жаудан жаман (Б. К.).

ЖЕТИ АТА, ЖЕТИ ТҮПТЕН БЕРІ ҚАРАЙ Үрім-бұтақ, жұрагатынан бері қарай. Жеті атаң, жеті түптен бері қарай Ориған қыздыр төніп, есіл берім! Дүшпаның табанында жұн қызы түтіп, Қор қылған егескенін атаң сенің (Ш. Ж.).

ЖЕТИ АТАСЫНА БІТПЕГЕН... Өмірінде үрім-бұтағына бітіп көрмеген. Жеті атасына бітпеген дәүлет Құдайменде мен Тәнірбергенге арнал тұр (Ә. Н.).

ЖЕТИ АТАСЫНАН ҚАРА ҚӨҚ көнеге. Аргы аталарынан бері қарай аты шұлбы бай, шынжыр балақ, шұбар төс.

ЖЕТИ АТАСЫНАН ТҮК КӨРМЕГЕН Ата тегінен бері қарай өмірі аузы жары-маган. Өмірде жеті атасы түк көрмеген, Билік түгіл, қолынан түк келмеген Қасан деген ши аяқ ауылнай бол, Жік салмақ арамызға жіктелмеген (Б. М.).

ЖЕТИ АТАСЫН БІЛМЕГЕН МҮРТ [ҚҰЛ] КӨНЕ. Өз аталарының шежіресін білмеген «қәпір», жеті атасын білмеген діннен шыққан, тексіз құл деген мағынада.

ЖЕТИ АТАСЫН [МАЛ] ӨЛТІРГЕН Дүниекор, дүние қоңызы (АС). Досың жок, дүшпаның жок, тыныш жатасың, Мал үшін аш қатасың, жан сатасың, Әкесі аштап елден кісідей-ақ, Неткен жүрт мал өлтірген жеті атасын (Абай).

ЖЕТИ БАСТЫ ДӘҮ Ертегілерге тән кейінкер, жеті басы бар таңғажайып мақұлық. Ең әуелі жеті басты дәү кездеседі (КЕ).

ЖЕТИ БҰЗІРІК [МУДІРІК] ӘУЛИЕ Жеті түрлі әулие, жеті құлы әулие.

ЖЕТИ ҒАЛАМ ЖЕТИ ҒЫЛЫМ [ЫҚЫЛЫМ] ЕЛ Әлем, дүние. (Осындағы ғылым сезін гректі «ықылым» — ел, әлем деген сөзінен ауысқан). Ата-анаңың жүзін көрмединде деп, Зарлыққа жүз ердін күшін пидады, ... қызға ана жүзін көрмединде деп, жеті ғылым елдің ернегін үрретті (М3).

ЖЕТИ ДАРИЯ [ЖЕРИ] Алыс, қиыр шет. Аялап, ақырын ұстап, алып ұшып, Бауырға басып алып кетсем қысып. Жетин жеті дария арман етіп, Апарып алтын тауда жатсам құшып (І. Ж.).

ЖЕТИ ДУАН ЕЛ Байтақ ел, дүйім жүргіт. Өрмекшінің әкесіне ас бергенін, сол асқа жеті дуан елді шақырып, шұжықтай семіз шіркейді шалып, сайдан ақ май ағызғанын жырлапты (КЕ).

ЖЕТИ ДҮСПАН көнеге. Жеті түрлі жау, жеті түрлі қырық-кедергі. (Байлық-бerekені жеті санымен айту сияқты адамға жаулықты, зиянды, адам мінезінен жат істі жеті санымен айту да бар). — Ойбай-ау, бұрынғылар біліп айтқан ғой. Бұл әйел — жеті дүспаның бірі. Ер жігітке она берген бе? (Ә. Н.).

ЖЕТИ ЖАСЫНАН Ежелден, әуел бастан, қаргадайынан, қаршадайынан, бала шағынан. Жеті жасынан-ақ көргені мол (АТ).

ЖЕТИ ЖҰРТКА Әйтгілі [БЕЛГІЛІ] Улкен-кіши түгел бледі, бар ел-жұртқа таңымал. Бұл жеті жұртқа әйгілі сайқал емес пе (Ә. Н.).

ЖЕТИ КЕНТТИ ҚҰРТТЫ Неше буын жақсыны құртты, жалмады, жойды. Құртқан жеті кентті қара кер-ай Көшке жаяу

жүрсем де алмаймын-ай. Өзі жауыр, езі кәрі, ақсақ екен, Мұныңды алғын елге бармаймын-ай (С. А.).

ЖЕТИ ҚАВАТ ТАУ ҮСТИ Адам аяғы өзөр жетер қызын, алыс жер. Қаламым талпынады жазайын деп, Бұйырсан, хак жолына жарайын деп, Керегің жеті қават тау үстінде, Қемілсе, жібер мені, қазайын деп (М. Қал.).

ЖЕТИ ҚАЗЫНА Байлық козі, байлық құт берекенің бірі. Диірмен де жеті қазынаның бірі ғой, соган баргалы қоң жинап алды (АТ).

ЖЕТИ ҚАРАҢҒЫ ТҮН ЖЕТИ ТҮН Тастай қараңғы түн, түн іші, беймезіл уақыт. Айнала көзге тұртқа көргісіз, Жеті қараңғы түн (С. М.). «Жеті қараңғы түнде мына қүймен қолға түссем, алдымен ұры деп ұрады ғой» — деп ойлады баспаңдақтың жанында бұғып тұрып (Х. Е.). Кім істегені белгісіз, әйттеуір, жеті түнде, барлық ұйқыда жатқан шақта, ояз жатқан үй лау етіп өртene бастады (М. Ә.).

ЖЕТИМ ҚАЛДЫ Ата-ана сынан айрылды. Жетім қалып Еспенбет, Қолында соның ер жеткен. Он терт жасқа келгенде, Еспенбеттей ерінің Тұған ел ойын тербеткен (Д. Б.). Кірекейді атпа, қонжыры же-тім қалар (АТ). (Осындағы «кірекей» — аюданың ұғрасысы, «қонжық» — оның, баласы).

ЖЕТИМ ҚЫЗДЫҢ ҚҰНЫН СҰРАДЫ Арзан болса да, ақы сұрады, арзан болса да, ақысын талап етті. Өз қолында болса, шошқа демей-ақ жетім қыздың құнын сұрапсы (М. Ә.).

ЖЕТИМ ҚЫЗДЫҢ ТОЙЫНДАЙ Елеусіз, берекесіз деген ұғымда айтылады. Сенің тойың жетім қыздың тойындаи болмауына кепіл боламын (АТ).

ЖЕТИ НАН ҚҰДАЙЫ ЖЕТИ ТИЫН САДАҚА ЖЕТИ ТИЫН НӘЗІР Ертеде бір нарседен қатты қорқып сескенгенде, яки сыйынғанда құдайға, аруаққа жалынып, кездескен қындықтан өзін сақтауын тілеп, жолына мал, зат, ақша атап отырған. Оның саны жетеу болуы шарт болған. Тұнеугүнің бір қатты ауырғындағы зындандағы пәндерлерге жеті наң құдайы айтып едім, сол нанымынды әкелемін (КЕ).

ЖЕТИ НАСЫРЫМ ЖЕРГЕ КІРІП, БЕТІМНІҢ СУЫ БЕС ТӨГЛІП Әбден ұллын, бетімнен отым шығып деген магынада айтылады.

ЖЕТИСІН ВЕРДІ Өлген кісінің артын күту; қайтыс болған кісігө жеті күн еткен соң, құдайы садақа берді, оны еске алу үшін жүргіт жинап, ас берді. Тек Даркенбайдың жетісін беріп болған соң, Абай мен Дәрмен бұл ауылдан қайтатын шаққа жеткенде, жанағы түйінді Абай ақыл қоса отырып, Жаңылмен бірге шешті (М. Ә.).

ЖЕТИ ТЫЛСЫМ Құпиясъ мол, хаяпты. Төмөнгі Меке жолында, Жеті тылсым да-риялар бар (КЖ).

ЖЕТИ ШӘРІР діни. 1) Қәлем шәрір, 2) Мүшқат шәрір, 3) Қидан шәрір. 4) Байтұлла (нарәм) шәрір, 5) Шам шәрір, 6) Худіс шәрір, 7) Бұхар шәрір.

ЖИРЕНИШТІ КӨЗБЕН ҚАРАДЫ Жақтырмады, ала көзбен қарады. Осыдан кейін ол маған ит тиген табақтай жиреништі көзбен қарайды,— деп, сөзін тамам етти (КЕ).

ЖОҚИН ЖОҚТАДЫ Жырттысын жыртты, мұддесін жоқтады, сөзін сөйледі. Октябрь тәңкөрісінен кейін патшаның жоғын жоқтап шыға келген көп генералдан Орынбор атаманының бір артықшылығы бар... (Ә. Н.).

ЖОҒЫНЫҢ ОРАЛҒЫСЫ БОЛСЫН! Жогалған зат, мал қайта табылысын деген магынада айтылады. Қайғырган қара күнің қараңғысы, Томсарған тогағайдың то-раңғысы. Жалғыз-ақ жылқышың құс көңіл айтып, «Жогының болсын, — деген, — оралғысы!» (І. Ж.). Бала күнімде ауылда қой жоғалды деп естуші едім. Сіздің ауылдың адамы жоғалыпты, оралғысы болсын (С. Сұбх.).

ЖОҚ ДЕГЕНДЕ ҚҰРЫГАНДА; ең болмағанды. Жоқ дегендеге бір келіп кетсе, қайтеді екен? Жоқ дегендеге бір қыздың құны бұл (АТ).

ЖОҚ ЖЕРДЕ Бекер, босқа, құр бекер, тектен-текке. Қырық үәзір жоқ жерде өлтіріп, қырып тастайды ғой! — деп, журуге үнғайланады (ШС).

ЖОҚ-ЖІТІК АДАМ Кедей. — Мынаны Айғаншаның кішкене қызына апарып бере ғой. Жоқ-жітік адамдар, ұсақ-түйекке де тапшы, — деді (Т. А.).

ЖОҚҚА ЖУЙІРІК ЖЕТПЕЙДІ Қолы қызыңа кісінің жүртқа берері болмағанда айтылады: жоқтың аты жоқ, оған еш нәрсе істей алмайсың деген магынада. Есірке-ген шалды аяп кетті. — Қысылмаңыз, ота-ғасы, барға мәзір, жоққа әзір... Біз ықылласыңызға да ризамыз. — Ия, жоққа жуийірік жете мә? — деп, шал ауыр курсінді, — ренжімесеңдер болғаны (І. Е.).

ЖОҚ ҚЫЛДЫ Тұқымын құртты, көзін жоқды. «Достық» атты құралмен, Талқан-дап жауды жоқ қылдық (А. Т.).

ЖОҚ СӨЗ Ретсіз, қисынсыз әңгіме, бос сөз. Мәмбет те Катямен жоқ сөзді әңгіме қылыш, жатпай отыр (І. Ж.).

ЖОҚТАН БАРДЫ [ӨЗГЕҢІ] Әр қар-сені, кез келгенде, ауызға түскенді. Под-носқа бөтелкемен арақ толды, Бір-екі жақсы рюмка дайын болды. Жоқтан барды сөйлесіп, сауқым салып, Алысты пияланы оңды-солды (Абай).

ЖОҚ ТАСПЫРДЫ діал. Жоқ сұра-бы, жоғын іздестірді, сұрау салды. Әбіш кешелі бері жоқ таспырып жур (Сем.: Абай, Ақсу., Кекп.).

ЖОҚТАУ САЛДЫ Жоқтау айтты, дауыс қылды. Эр жерде сұлаған елік, оны қоршап, жоқтау салған әйелдер (І. Е.)

ЖОҚТЫ АЙТТЫ *Не болса, соны айтты, бос сөз сөйледі. Ай, қойшы әрі! Ол қай бір әулие дейсін!* Жоқты айтқаны несі (К.Е.).

ЖОҚТЫҢ ҚАСЫ *Tinti az, жоқ десе болады.* Біздің облыста бұрын миллионер колхоз аз болушы еді, ал, биыл миллионер болмаған колхоз жоқтың қасы (Ж. С.).

ЖОЛ АЗЫҚ *Ақын бұл жерде рухани нәр, байлық туралы айттып отыр* (АС). Откен соң базар, Қайтқан соң ажар, Не болады құр қожақ, Кеш деп кайтар жол емес, Жол азығым мол емес (Абай).

ЖОЛ АЛДЫ *Кезекті бұрын алды.* Бай болса күйеу жағы, даулетке мол, Несілі болса дағы қызылбас құл. Өздері шикі надан, лас болса да, Қөп малдың арқасында алады жол (М. С.).

ЖОЛ АШТЫ *Мұмкіндік туғызыды, жағдай жасады.* Май айының басында болған облыстық партия комитетінің кең мәжілісі жасаған үлкен екі корытынды, екі сала бойынша келеді, жана, үлкен шаралардың ер алуан әзірліктеріне жол ашты (М. Э.).

ЖОЛ АЯҚ *Сапарға шығатын адамның жолдаст-жораларын шақырып беретін дәмі.* Москвага жүрер алдында Орынбай жол аяқ жасап, көрші шопандарды шақырган еді (К.Э.).

ЖОЛ БАСТАДЫ *Басшылық етті, соңынан ертті.* Тұманның көзіндегі ашқан, кедей халқым, Болғанда өзі сұнқар, тұяғы алтын, Жол бастап, жүртшылықта жен сілтеген, Ленин еді данишпаным қызыл жалқын (КСХ).

ЖОЛ БАЙЛАУ БОЛДЫ *ди а л. Кедергі, қырысық, бөгет жасады.* Бұлардың көңіл аудармауы бұл жұмыстың орындалуына жол байлау болып, жоспардың орындалуына кесірі тиді (Ақт., Байг.).

ЖОЛ БАСТАУШЫ *Тарғырына бағыт, жөн беруші.* Тән жаратқан жан берген, Тауекел қылым «аллаға», Жол бастауышы өзінсің (БЖ).

ЖОЛ [САПАР] БАУЫРСАҚ *Ұзақ жолға арналып пісірілген бауырсақ.* Женгем пісіріп берген сапар бауырсақты жарты жолға жетпей-ақ жеп қойдым (АТ).

ЖОЛ БЕРМЕДІ *Кезек беріп, алғына түсірмеді, өзінен алға салмады, ілеері жибермеді.* Сенің бар бір колхозың «Ағашты көл», Атағы асқан колхоз, табысы зор. Жарыста социалистік жеке келіп, Ешкімге екі дайда бермейді жол (О. Ш.).

ЖОЛ [ЖОЛЫН] **БОЛСЫН!!** *1. О баста жолаушының қайда бара жатқанын білүүшін қойылатын сұрақ.* Кейін сөт сапар тілеу сияқты ауыс мағынаға ие болған. Осы шығар ханым деп, иіліп сәлем берге-

нім, Жол болсын, балам, дегенде, Женімді айтып бергенім (МЗ). Ей, диуана, жол болсын, Жеке басың қол болсын. Олжа басың мол болсын! Атыңың басы шашшактай, Садағың оғы бүршактай, Диуана саған жол болсын (АБ). 2. *Мұның жөні қалай, мұнысы несі деген мағынада айттылады.* ... Мына жазығы жоқ жүртқа істеп отыран қияннатына жол болсын! Есіркегеннің кез алдына тағы да қараша үйдегі сурет елестем кетті (І. Е.).

ЖОЛ БОС *Бөгет жоқ, кедергі, тосқауыл жоқ, беті қағасыз.* Білгенге жол бос, Болсайши қол бос, Талалтың дәмін татуға. Білмеген соқыр Қайғысыз отыр, Тамағы тойса жатуға (Абай).

ЖОЛ БІЛМЕЙДІ *Жөн таппайды, айқын бағыт-багдары жоқ; салт-дәстүрді ес-кермейді.* Өрнекіз жол білмеген надандарға Тұып ең нақыш беріп, өрнек шашып, Қараңғы көңілімнің ай мен күні, Жарыңың азаймады күнгірт басын (Ә. Тән.).

ЖОЛҒА ҚОЙДЫ *Жөнге келтірді, ретке, тәртіпке түсірді.* Мектепте оқу-тәрбие жұмысын жолға салмаса, Жамандардың гадеті, Өзін үлкін көрген соң (Д. Б.). 2. *Барар жағына жөн сілтеді.*

ЖОЛҒА САЛДЫ 1. *Өмірге бағытын, бетін түзеді.* Жамандар жақсы болар ма, Тәнірім жолға салмаса, Жамандардың гадеті, Өзін үлкін көрген соң (Д. Б.). 2. *Барар жағына жөн сілтеді.*

ЖОЛДА ЖАТҚАН ЖОЛБИКЕ *Кім көрінгенмен көңіл көтеретін, «жүрісі» көп зейел.* Балуан Шолақтың Ғалия туралы қорытқан ойы жүрттың ол туралы өсегі қате: ол жолда жатқан жолбике емес (С. М.).

ЖОЛДА ҚАЛДЫ *Жете алмады; болдырып тұрып қалды; ілесе алмады, маңай-ламады.* Қас жүйрікке жолықсан, Жолда қалмас күй таңдал, Қазан аттың осалы Таты болар қаңданап (М. Сул.). Өнерде жас таланттан жолда қалды, Тотығып, жабыланып, ша тартқан соң (АӘ).

ЖОЛДАН АДАСТЫ *[ЖАҢЫЛДЫ, ТАЙДЫ]* *Дұрыс жолдың жөн-бағытынан бұрыс кетті;* алған бағыт, устаган идеясынан теріп тартты. Достар арасын ала сез ашса, ынтымактың қиуы қашса, жақсы жолдан адасар, жамандыққа жол ашар (Ә. Т.). Адасса жолдан жаңылып, Тура баста, жолға сал (КЖ).

ЖОЛДАН АӘДЫ *[ШЫҚТЫ, ТАЙДЫ]* *Азғындаады, бұзылды;* бұрынғы салтынан, дәстүрінен тайды. Әрбір ойда жүрер ол, Жүртқа бұлік салар ол, Жақсылар жолдан азар ма, Ниеті жақсы болған соң (Д. Б.). Бала, ата-баба жолынан тайып шығып, олжанды үлкендерге байламаганың қалай? (ШС).

ЖОЛДАС БОЛМАС *Мәңгі-бақи бірге журмес, унемі серік болмас.* Қу өмір жол-

Әс болмас, әлі-ақ өтер, Өз күлкіңе өзің қарық болма бекер. Ұятың мен арынды малға сатып, Ұятызыда иман жок, түпке жетер (Абай).

ЖОЛ ЖАПАСЫ *Сапардың қызындығы, азабы. Қыз Жібектің дертінен, Қорейін деп барамын Мехнатты жолдың жапасын (КЖ).*

ЖОЛ ЖОРГА *Бір қамышылық жоргасы бар, жүрісі жайлар ат. Мынау — кебік карда шаш қасыр соққан ат. Азырақ жол жоргасы бар...* (Ф. М.). Көртөбел аттың көрбез жол жоргасына дәнгелек толық, денесі тербеліп, Молдақым да шірене отырған күйінде (С. Б.).

ЖОЛ ЖУРДІ [ТАРТТЫ] *Сапар шекті, бір бағытқа бет алды; аттанып кетті. Баянда Мұрат деген кісі жол жүріп келе жатып қатты шаршайды, шөлдеді (КЕ). Енди, біразда, кеш бата бергенде, осы үйдің түйесін алыш, екі жауапты қызыметкөр сол түйеге мінгесіп, колоннаны ізден, тағы да кейін қарай жол тартты (М. Э.).*

ЖОЛ КЕСЕР 1. *Шолушы. 2. Қарақиши, тонаушы. Бір жол кесер жүрген жүргіншілерді талан-таражға салды (КЕ).*

ЖОЛ КӨРДІ 1. *Жол білді, жер таныды. Жолды бастап келе жатқан — Шәкे. Ол жас та болса, жүріске берік және салқылығы жок, бойы жинақы жігіт. Онын үстінен, аңшылықпен бұдан бұрын да екі қыс салбурунда болған, жол көрген, ысыланған сияқты (М. Э.). 2. Тәлім алды, үйрепінде, әдет-тұрылтықтағында. Үлкендер арасында жүріп, көп жол көрді, жен таныды (АТ).*

ЖОЛ [ЖӨН] *КӨРСЕТТІ [СІЛТЕДІ] Басшылық жасады, өміріне бағыт сілтеді. Дүниеде барлық жаңнан мейрімді ол, Адамға бақытты сол көрсеткен жол (Жамбыл). Ән салып тоғыз жастан сайрап жүрмін, Талаі-талай балуанды жайлап жүрмін. Жаманға жол білмейтін жол көрсетіп, Арбага бұзаудай қып байлаپ жүрмін (Б. Ш. Б.). Ел ішіне сау келсек, Тағлым айтпас ер ме едік? Жол көрсетіп сонда өлсек, Арманым бар дер ме едім? (Абай). Түр, мазмұн мәселеңі жайлы әдебиет тәжірибесінде болған кате ұғымдарды сын кезінде көріп, түзетіп, дұрыс жол сілтей алмады (М. К.).*

ЖОЛ ҚУДЫ *Жолға түсті, ізін, бағытын үстады. Алғысқа әр кез кезігер, Әкес көріп жол құған (АТ). Жол құған қазынға жолығар (Мақал). Тез бәлеле жолығар Есеппен жүріп жол құған. Әуеде бар көк шұлан, Әуезі төмен аққудан (Б. О.).*

ЖОЛ САЛДЫ 1. *Жүретін жолын тараптты. Біздің құрыш қалың қол Қайнап қырда айқасып, Алдына оқпен салып жол, Жатыр жаумен шайқасып (Т. Ж.). 2. Улгі-өнеге көрсетті, бастауыш болды. Тамам жүртқа бұзық болма, туық бол деп, жарлық шашып, жол салады екен (Абай).*

ЖОЛ СОҚТЫ БОЛДЫ Ұзақ жүрістен қалжырады, шаршады. Жол соқты бол, күйі қашып келген қой мен ешкі топырлап, бұрсисіп, бірін-бірі ықтайды (Т. Э.).— Октябрь емес, Октябрь жемістерін ауылға жеткізгім келеді. Жетпей жатыр, жол соқты болып жатыр (Ф. Мұс.).

ЖОЛ ТАЛАСТЫ *Бәсекеге түсті, кезеккі таласты, бақ сынасты. Тамам керуен Баянға жол таласып, Ажал жетіп, сол жерде қырылады (ҚКБС). Женуге, қорқылуға тағы да үста, Өзіне күндес шықса жол таласқан (Абай).*

ЖОЛ ТАПТЫ 1. *Бақыт берді, өмірге жөн сілтеді. Жол тауып саған беретін, Қөзінің жасын көретін, Соңынан сенің еретін, Қалмады елде адам да (Д. Б.). 2. Ретін келтірді, лажын тапты.*

ЖОЛ ТОСТЫ *Жүретін жолын аңдыды, күтіп жатты. Жолбарысқа жол тосқан Қазалы құлан тап болар, Бой жасырып ол жыртқыш, Шыға бір шапса сайлаудан (Ш. Б.). Та жаңғырығып, ән қосып, Үрген итпен айтаққа, Келмеп пе едік жол тосып, Жолығуга аулаққа (Абай).*

ЖОЛ ТҮСТИ *Сәті келді, кез келді; сәтімен кез болды. Құдай айдал сіздерге жол түсіні (АТ). Егер бұл үйден біреу жол түсіп Алматыға бара қалса, бұған әділелп соғуды, қонақ болуды Есен көп-көп етініп, адресін беріп аттанған еди (М. И.).*

ЖОЛ ШЕРТТІ *ди а л. Әңгіме айтты, жол ермек әңгіме айтты. Есімбеков жолдас, жол шертініз (Қос., Аман.).*

ЖОЛЫ БАЙЛАНДЫ *Бағы жанбады; бөгөтке ұрынды, кедергіге ұшырады. Жоқтықтан жолы байланып, Қеңеске басы кірмей жүр, Жігіттін не бір сығайы (Б. О.).*

ЖОЛЫ БОЛДЫ [ОНҒАРЫЛДЫ] *1. Тілелегі қабыл болды. Тәжидің жолы болды. Шалматтай бай «кепілсіз-ақ жиырма қой берейін», — деді (І. Ж.). Осы ұзақ сапарында менін атқосшыдан жолым болды (С. К.). 2. Олжала болды, сапары оң болды. Айдардың бестен, оннан аттанырыған кісісінің көбі талай келіп, жолы болмай, бос қайтқан (М. Э.). Бұл жолың онғарылымас сенің балам (ҚКБС).*

ЖОЛЫ КІШІ 1. *Жасы жас; іс, жол, сөз бастауда кезек жасы үлкенге берілгенде, жасы кішілерге айттылатын ескерту. 2. О баста кішіліктен келіп туса да, есқі қазақ салтында жасы үлкен болғанына қаралай, күйеудің жолы кіші деп үғынлады. Жасы үлкен болса да, жолы кіши. Қолын тартып отырса, күйеу кісі (АӘ).*

ЖОЛЫ ЖІҢІШКЕ *Тосқауыл, кедергісін көп; көрер көзі, аңдуышысы көп; қадымы есептегулі деген мағыналарды береді. (Қазақтың есқі салтында бұл фраза көбіне әйелге, күйеуге арналған; оларды жолжорага арапастырмадан келіп шыққан). Тағы да бас қосқынан Жагалбайлы, Жылдызының көптігінен баға алмайды, Сол елді*

өзім іздел кетер едім, *Жіңішке* әйел жолы таба алмайды (ҚЖ). Қүйеудің жолы *жіңішке* деуші еді, сен тал түстес қотанға шапқан қасқыраша келесің гой, тегі (АТ).

ЖОЛЫ ҚЫРСЫҚТЫ *Ici оңбады*. Қап, жолым қырығып жүрген бейбақ едім, бұда соның салдары гой,— дедім (КЕ).

ЖОЛЫНА БОЗ ҚАСҚА АЙТТАЫ *Садақа атады, құрбандықта мал атады*. Барайын деп келіпсің, сөзге «ehe» деп, *Боз қасқаны мен айттым жолыңа* деп (ҚКБС).

ЖОЛЫНА ЖӘРГЕМ ІЛЕСТИ [ІЛІНДІ] *Жолы болды, олжала болды*. Вала тоңған шығар... жолына жәргем ілеспей, үйге келмейтін әдеті емес пе, оның (С. М.).

ЖОЛЫНА ҚҰРБАН [ҚҰРБАНДЫҚ, ПИДА] *БОЛДЫ Өмірін құрбан етті, садағасы болды*. Құдай-ау, осы жалғыз баламады алғанша, жолына құрбандық болайын, мені ал,— деп жылапта (КЕ). Қарасам ертелі-кеш көзім талмас, *Жолыңа піда болсын бұл гаріп бас*, Бағасыз дүниедегі ай нұрындей, *Жүзінді бір көрген жанқайтылы бас* (А. Қор.).

ЖОЛЫНА ҚҰРБАН ҚЫП ШАЛДЫ САДАҚА ЕТТИ. Қаныңды сенің алуға, Құрбан қып мыңнан шалуға, Ордасына оқ атып, Сен үшін ойран салуға; Қаныңменен еттім серт (АЖ).

ЖОЛЫНАН ЖАРЫЛҚАСЫН! ◎ *Жолы болсын!* тілек. *Бетінен жарылқасын, сәт сапар болсын, аман болсын!* Ал, жақында бөтен ұлттан жалғыз сырласы Иосиф Гербурт *Жүсіп үшті-күйлі жок болып кеткенде, тұнжырай отырып*: «Айдынама келіп қонған ақыұым еді, сірә көлім тайызданайын деген екен, *жолынан жарылқасын*»,— деген де қойған (І. Е.).

ЖОЛЫНАН ҚАЛДЫРДЫ САПАРЫНА *бөгет етті, жібермеді*. Не оймен қосқанын кім біледі? Достықпен қосқан болса, жолынан қалдырмайық, дүшпандықпен қосқан болса, сыр алдырмайық, соларды орта жолдан қайтарып жіберсек екен (ШС).

ЖОЛЫНА ТҮСТІ ◎ **ЖОЛЫН ҚУДЫ** [ҰСТАДЫ] *Улағісімен істеді; ізімен жүрді; бағытын ұстады*. Экем мен шешем уштеуміз отырып ақылдасып, ыбырай ағаның жолына түсді үйғардық (С. К.). Қазакта күйге мұхит Құрманғазы, Ел мұны, ердің кегі, жастың назы. Сол ерден сон туса да жолын қуып, Бұл күйші — бүгінгі жүрт өнерпазы (Д. Е.). Үй иесінің шын аты Ахмет, бірақ дін жолын қуып, тақуалық жасап, молдалық құрганына қарап, оны жүрт Қарамолда деп атап кеткен (Ж. Ж.).

ЖОЛЫН АШТЫ *Бақытын жандырды, жолын болдырды*. Ердің жолын тәнір айса, Адаспас қара тұманнын, Қалыңға салсаң қайырып, Аң кетпейді қыраннан (В. Ө.).

ЖОЛЫНДА ӨЛДІ *Жолына жанын құрбан етті*. Ілгері тілеудің бәрі де орындалмай-ақ қойсын. Қысқа тілеу, бірақ тілеу тілесін жас! Сонысы осы жолы, тек, Керімбала! Соның жолында өлү. Бірак, білегінен үстап өлү (М. Ә.).

ЖОЛЫНДА ТҮРДЫ 1. *Алған бағытына, инет еткен ісіне көлденең түрдьы, кедергі болды*. 2. *Алдын кес-кестеді*. Енді кездесле маған, тұрма жолында, кездессен, рақым күтпессін, қара жерге қағып жіберермін (Ғ. М.).

ЖОЛЫН ҚИДЫ *Кезегін, үлкендік, дәреже нәзегін берді*. Ореке, сөз бастайын, жолың қисаң. Мұрит бол ең гой пірге сен, Зейнолла ишан. Жаңа тағы өзкендең қол тапсырын Шұлтұлан ақ сөлделі үл жай ишан (А. Қор.).

ЖОЛЫҢА [ҚАДАМАНЫҢ] *ГУЛ БІТСІН!* тілек. *Сапарың, не келу қадамың, құтты болсын!* деген тағынада.

ЖОЛЫҢА ЖУА ШЫҚСЫН [БІТСІН] *қарғыс*. *Жолың болмасын, ісің оңға шаппасын*. Жолдама алтың қолына, Барғанда сонау тәскейге, *Бітпесе жуа жолына, Қайдай да адам естпей ме!* (К. К.).

ЖОЛЫН ОҢҒАРА *КӨР!* тілек. *Жолың қыл, жолың бер. Я, құдай, жолындың онғара көр*,— деді ішінен (Ә. Н.).

ЖОЛЫНДЫ ТАП *Өз жөніңмен жүр, жөнінді тап; бағытыңды, өмірлік жолыңды ізде*. Беу, Ақан! Өзіңдің қате жолда болып келгенінді әбден түсінген екенің гой. Бізге өз жолдарыңды тап деген екенің қой, қалай есietінді есіме алмай келгенім! (І. Е.).

ЖОЛЫ ҚЫРСЫҚ *Жолы болмайтын, сапарының сәті болмайтын, үнемі бір нарсе кедергі бол жүргетін кісігे айтылады*. Осының жолы қырсық болушы еді, ертпей-ақ қоялық, бәлени (АТ).

ЖОЛЫ [САПАРЫ] *ОҢ БОЛДЫ* *Дегеніне жетті, ойлаганы болды*. Қызыл тулы дивизия *Сапарларың болсын оң!* Құлімдай барып, күліп қайт (Д. Ә.).

ЖОЛЫ СУЫҚ *Теріс жолды, жолы арам кісі туралы айтылады*. Ендігінің батыры жолы суық. Кісі өлтірген батырлық, үрлік, құлыш, Кітапта мұның бәрін дейді бұзық (А. Қор.).

ЖОЛЫ ТАР *Жауапты, қыын, алмағайыбы көп*. Сүйегім жасық, буын бос, Біразғана айлам бар. Айлам құрсын білемін, Болыстықтың жолы тар (Абай).

ЖОЛЫ ҮЛКЕН *Бас рудың адамы, не атасы, әкесі үлкен кісі туралы айтылады; қызмет бабы жогары кісі туралы да айтылады*. Батыrbай жүрттың неге қулғенін алғашқы кезде үқпаса да, артынан сезіп: «Жасы кіші болса да, жолы үлкен болған соң айтам да, оған несіне күлесіндер»,— деп кейіп қалды (М. И.).

ЖОНЫНАН ЖАРЫЛГАН 1. Семіз. Соқыр қария бұрынғы тоқал үйін темірмен шатырлатып жатыр. Ол аз күнде «кек тебел» үйлі болады. Үнемі жүруші еді, қазір жонынаң жарылған жириен аты бар (М. Ә.). 2. Өте бай. Байлығы теуіп сиртшыма, Жондарынаң жарылған, Отан үшін қажеттің Бар керегі табылған; Отан үшін ендектің Әбділды құшті қағылған, Мақтауыма сыйярлық Үрыс құты жер болды (Н. Б.).

ЖОНЫНАН [ЖОН ТЕРИСІНЕН] ТАСПА [ҚАЙЫС] АЛДЫ [ТІЛДІ] ① **ЖОН ТЕРИСІН СЫПЫРДЫ [СЫДЫРДЫ]** 1. Өлімши етіп сабады, азаптады. Ерлігі елең қылмайды. Бір өзіңнен басқаны, Қайырымызыздығы талауды, Жонынаң алған таспаны (Б. Қ.) — Теніз жанды тентегім,— экем мені жерден жогары көтеріп алды,— рұксатсыз кеткендігің үшін жонынаң қалың таспа тіліп, алаканымың айызын бір қандырармын деп жүр едім. Қап, ұмытып кеткенімді қараши. Жарайды, бір жолға кешірдім (Ә. С.). — Оңбаған күн, тұра тұр, байын келсін, жонынаң таспа алдырмасам, менің Зейнеп атым құрысын! — деп, Зейнеп қазанды бұрынғыдан жаман шақырлатып былғады (Б. М.). — Нени тосамыз? Атаңың басын тосамыз ба? Сөзді дөғар да, іске көш! Ертен кешке қайта оралам. Егер де, орында масаң, жон терінді сылпанаң, қашан айтты деме! (З. Ш.). 2. Өлтіре тілдеді.— Жақсы келдің ғой. Тілеуің берсін, осылардың жон терісін сыйырган өлеңдерің бар ма, Абай екеуіншін? — деді Оспан Дәрменге (М. Ә.).

ЖОНЫН [ЖОТАСЫН] КӨРСЕТТІ 1. Қашып кетті, тайып тұрды. Осы алысқа екі күн өтті, жонын көрсеткен жау да жоқ, алғаның қайтарған ел де жоқ (Ф. М.). Бұрын біз құшті болып жүрген уақытта бос болып көрініп, жылмандап жүрген адам суретіндегі талай пасықтар басқа қыныштық түскенде жондарын көрсетті (С. С.). 2. Қыр көрсетті, қарсылық пығыл білдірді.— Спесікті қайтесің? Өзін кімге қарсысың, спесікке ме, ұлыққа ма? — Ұлыққа да, саған да қарсымыз, ал? Ұлық деп жотасын көрсетуін, ең алдымен ұлығыңмен боламыз, бер спесікті (М. Ә.).

ЖОРА БОЛДЫ д. и а. л. Жолы болды. Жора болар ма екен деп, осының бір нәрсеге сақтап едім (Қ. орда, Сыр.).

ЖОРА ҚЫЛДЫ 1. Жорыбы, ырым қылды. 2. Лайық көрді деген мағынасы да бар; ырым-жоралғы болды. Сөз сұрашам: «өлесяң», — деп бересін, Қалай жора қыласың, шешем, сірә (ҚКБС).

ЖОРТҚАН АҢ, ҮШҚАН ҚҰС АТАУЛЫ Жер бетіндегі барлық жан-жануардың бәрі. Бізді аристан күтіп отыр. Ол таудағы жортқан аң, үшқан құс атаулыға патша болу үшін, кеше осында келіпті (Қ. Е.).

ЖОРТҚАНДА ЖОЛОЫҢ БОЛСЫН, ЖОЛДАСЫҢ ҚЫДЫР [ҚЫЗЫР] БОЛСЫН! Сапарга, я соғысқа аттанған кісіге берер бата-тілек. Күтіп отырған көп ауыл Аманға «жол болсын» айттуға күн шықпай жиналды.— Жолың болсын, жолдастың қызыр болсын! — Дүшпаның жерге қарасын...— деп, кемшір-шал, құрбы-құрдаң бір ауыздан тілеу тілец, арбаны қоршап тұр (Ғ. Мұс.).

ЖӨН АЙТТЫ 1. ЖӨН СІЛТЕДІ. 2. Ақыл-көңесін берді. Қысқа күнде ол қамтып Шығады қырық колхозды. Бәріне де жөн айтты, Маздатады мол сөзді (Қ. Б.).

ЖӨН БІЛДІРДІ Анығын айтты, дұрысны сөздірді. Жылан Бапы жеріне, Жер астының еліне Шыға келген мезілде, Тіл бітіп саған, Шалқұйрық, Жөн білдірдің ерінде (Қ. Е.).

ЖӨНГЕ БЕРДІ Әділдігіне, билігіне салды. Сегіз би сегізіңе бердім жөнге. Шідерімді таң қалар көрген пенде. Шідерімдің бағасын сұрасаңыз, Бағасы болады оның жұз мың теңге (Б. Қож.).

ЖӨНГЕ ЖҰРМЕЙДІ Айтқанға көнбейді. Сырттан гайбат қылғанша, Айт көзімен өзіне. Айтқан жөнгө жүрмеген. Мен менсіген зор кеуде Қызық жүріп кете алмас, Аспанменен өте алмас, Алдындағы жолығар Құдайдың құрган тезіне (Ш. Қ.).

ЖӨНГЕ КЕЛДІ Келісті, көнді, қарсы болмады. Гүлжан оған болар еді-ау разы, Жөнгө келсе ашуалының бразы. Кеше түсте жыламасын қыз қалмай, Жәмила мен Кәшк болды наразы (Х. Ер.).

ЖӨНГЕ САЛДЫ 1. Жолға тусірді, бетін жолға салды. 2. Дұрыс бағыт берді, тәртіпке шақырды. Халық ағасы жүрт қоргайтын панаңдай, Адақсанды жөнгө салар данадай. Қара халық, жөн білмейтін адасқан, Соңынан еріп халықтаған балаңдай (С. С.). Солардан бас қорғау ретінде және бір жағынан жаманын жазалаймын, жөнгө саламын деген талаппен Абай алышады (М. Ә.). Шошығандай отырсың, бағыр, неге, Жылқыны қоя бердім салып жөнгө. Қорғалап, қорыққандай түрің қалай. Бір нәрсе ар жағында көріне ме? (БЖ).

ЖӨН [ЖӨН-ЖОСЫҒЫН] СҮРАДЫ 1. Аты-жөнін, қайдан келе жатқанын білгісі келді. Рақымшылығы түсіп, екі балаңың сұлұлығына таң қалып, жөн-жосығын сұрады (Қ. Е.). Бір арық кек атты екі жаяу-ды түрткілеп экетіп барады. Есім дауыстағанда, екі жаяу тоқтай қалды. Есім жөн сұрады (М. Ә.). 2. Жол-бағыт сұрап білді.

ЖӨН КӨРДІ Дұрыс деп тапты, мақұл, лайық санаңы, үннatty. Жағасы қызыл ерлердің Жорығын жырлап беруді Жүрептім сүйіп жөн көрдім (Жамбыл).

ЖӨНІ БӨЛЕК Ерекше, өзгеден айрықшаша. Рәке, ақын едің жөнің бөлек. Қартай-

ып қалғансың ба, тұрсың не деп? Қандай көмек бердің малшыңызға, Бұл жағын да қалдырмай айту керек! (Е. Қ.).

ЖӨНІ КЕЛДІ Орайы түсті, реті болды. Жүртқа аяи менің дабысым, Кеткен жоқ жаңа намысым. Би-боялыстан кем емес, Жөні келсе танысым (Жамбыл).

ЖӨНІ КЕТТИ Реті болмады, ыңғайы, қысина келмеді. Досым, жөні кетіңкіреп қалған екен,— деді Шығанақ Олжабекке қарап,— қуып жетіп, озып алмаса, артта келе жатып, бер дегенге бере ме бұлар? (Ф. Мұс.).

ЖӨНІН АЙТТЫ 1. Кім екенін баяндады. Ағай, сіз мені танисың ғой, апайларға жөнімді айттың берінізші (М. И.). Алайын десем оңайсың, Алмазын десем тоғайсың, Айтты маган жөнінді, Нағылып жүрген ногайсың? (ЕТ). 2. Түсіндірді; расын, мақұлын айтты. Жо, мен соны кек қылымдемеймін, жөнін айтам. Ие, онда да үндеген жоқ. Өзім шешіндім де, пеш жаңына отырдым (Б. М.). Сыртынан естуші едім Еркеш бала, Тотыдай тәңкөрліп бері қара, Мін тапсаң, жөнін айттың отыра бер, Әйтпесе, айттысайық бір аз гана (И. Б.).

ЖӨНІН БІЛДІ Жай-жасарын анықтады; сырын ашты, мәнін түсінді. Ақыл да, ашу да жоқ, күлкі де жоқ, Тулат, қайнап бір жүрек қылады әлек. Біреуінін күні жоқ біреуінсіз, Ғылым сол ушеуінің жөнін білмек (Абай). Әмірхан Ақтарланын іздеп келіп, Ақырын қағыстырып жөнін біліп. Жылқымен жібергенін көзі көрген, Соңынан жылқышының жансызы еріп (И. Б.).— Жолдастар, осының біз жөнін білсек қайтеді, немене екен осылар? — деді Мәмбет (І. Ж.).

ЖӨНІНЕ КӨШТІ [ҚАЙТТЫ] 1. Дұрыс жолға түсті; үнамды іс істеді. Қалтырасың, ешеним, Қыл көпірден ете алмай. Жөніңе көш, ешеним, Тозаққа қарай бет алмай (Д. Б.). Қарымбайдай сараңдар толып жатыр, Оны мактап әуре болмай, жөніңе қайт (Жамбыл). 2. Жайына отырды.

ЖӨНІН ТАПТЫ 1. Орайын келтірді, ретін тапты. Жап-жаңаға гана вәін қайда қоярға білмей именін, дұрыс амандастың да жөнін таптай мүсөпірсіп тұрған Банудың мына зәлі Жақыпбекке ұнап кетті (М. И.). 2. Көзілінен шықты. Баламның жөнін жүрткын тапсын деді, Төрт жұз кеме ұсталар шапсын деді. Әр кемеде жұз кісі отыргандай, Тебесін бітей қылып жапсын деді (БЖ).

ЖӨНІ ТҮЗУ Қолынан іс келетін, сөзге түсінетін; нисті, бағыты дұрыс. Саған кез келген адам шешіліп, шынын айта бермейді. Ал, Дербісілінің мал-мұлкінің кайда екенін мен білем. Мен білгенді ел біледі. Сені осы маңдағы жөні түзу, еті тірі жігіттермен кездестірем,— деді Жантабыл (Т. А.).

ЖӨНКІП ЖҮРДІ 1. Ағылып өтіп жатты. Қектем не? Бұл па мынау жөңкіп жүрген, Қектем не! Гүл ме мынау шешек атқан (Ш. Мұқ.). 2. Босты, жосыбы. Жүрткүмда құлданай жөңкіп жүрді (АТ).

ЖӨРГЕГІНДЕ [ЖӨРГЕГІ, ЖӨРГЕГІНЕҢ] ҚАҒЫНҒАН [ҰРҒАҢ] Әуел бастаңақ, тұа оңбаған. Жөргегінде қағынған не-менді әлпештеп-әлпештеп, аласүрткан өзіңсін, Ғұлнаптыс (Ш. Х.).

ЖӨРГЕГІНДЕ ҰРҒЫР! қарғыс. Кішкене балаларға айттылады. Жасында тәрбиеssi жоқ, үлгісі жоқ деген мағынада жүмсалады.

ЖУАДАЙ СОЛҒЫР! қарғыс. Тез өлім тал деген мағынада. Мұны оқып, қайдан барып оңамыз. Миымыз шіріп, жуадай соламыз (С. Т.). Бармайды келінім, елтіріп кет, ертеп кет, ақ сүтімді садаға қып кет, жуадай солғыр,— дег Ділда жылап жабысады (М. Э.).— Кек шешек келтір-ай, жуадай солғыр-ай, ертеден қара кешіке ойнайтыны асық! Асықта басы қалғыр, қаңсытты-ау...— дейді Ырысжан баласына бұзауды жамыратқаны үшін (Ф. Мұс.).

ЖУАН АТА Революциядан бұрынғы ел басқарған, үстемдік жүргізген үлкен әulet. Бұл қаулы бойынша, мені қәнпеске-леу қызын. Мал саны үш жүзге жету шарт көрінеді. Менікі жүзге жетпейді. Өзім түгіл, әuletімде де бі, болыс болған ешкім жоқ. Жуан ата дей алмайды (Ф. Мұс.).

ЖУАН АЯҚ КӨЖЕ Үлкен ыдысқа толтыра құйған, бір кісі сыбагасынан артық көже.

ЖУАНДЫҚ ҚӨРСЕТТИ Ірілік жасады, тізесін батырды, үстемдік етті. Баласы ол Мейрамның Қуандықты, Қорсетті нашарларға жуандықты. Ол заты Баляубайдың— сол Қуандық. Қорсеткен өз халқына арамдықты (Ж. М. Б.).

ЖУАН ЖҰДЫРЫҚ [ЖҰДЫРЫҚТЫ] көне. 1. Біреуді жалдал, еңбегін пайдаланушы, зорлап үстемдік жүргізуши. Оның үстіне, осы үйдің жана бой жетіп келе жатқан жалғыз қызы Ұлжанды ертең осы ортаның жуан жұдырық болысы тоқалдыққа алғып кеткелі келмек (Қ. Сат.). 2. Алды-артының қарамайтын, үр да жық, томырың мінезді, өзімшіл, тізе көрсетуші кісі тұралы айттылады. Оразай мынау сырлас жуан жұдырықтыларының бәріне Абайды жамандаумен болған (М. Э.).

ЖУАННЫҢ СОЗЫЛЫШ, ЖІЦІШКЕНИҢ ҰЗІЛГЕН КЕЗІ көне. Қектемде мал көкке тойынбаган, қысқы қор сарқылып, жаңаға ерін тие қоймаган шақ; бардың шуқарып, жоқ-жітіктің үнемсіз қалған шагы. Қазақша айтқанда, жуаннның созылып, жіцишкенің ұзілген, тоғ тамақ ішуге жүзден бір адам болмаса, шамасы келмейтін кара қатқақ кез еді (Б. Тұр.).

ЖУАН [БЕЛ] ОРТАСЫНДА *Iстік, я топтың, әңгіменің наң төрінде, ең ішінде, арасында. Жатақхана маңы ың-жын...* Чемодан көтерген жастар ағылып келіп жатыр. Солардың **жуан ортасында** Нұри (М. И.).

ЖУСАТЫП ӨРГІЗЕДІ *Айса, алаңа-нында, жұмса, жұдырығында үстал, биле-ди; еркінше билеп-тәстеп, барыша қатал үстады.— Қызыда күшті бар ма менен белді. Жусатып өрзізмін бүкіл елді* (Д. Е.). **Жусатып тағы өргізіп, Жұмсап бір түрсаң қолынан, Ақтан болды-ау күнініз Арсы менен күрсіге Тайталасты үніңіз** (Б. К.).

ЖҰБАТҚА АЛДЫ *ди а л. Қөнілін ау-лады, жұбатты. Сейіп олар баланы жұ-батқа алышты* (К. орда, Арап).

ЖҰБЫ БЕРИК *Тату, үйымдасан, бір тутас, ынтымақты, бірлігі мықты. Қайнан-ған еңбекшілер жұбы берік, Қорықпайтын дүшпанынан топқа серік* (ХӘ).

ЖҰБЫН ЖАЗБАДЫ *Бір-бірінен ажы-распады, үнемі бірге жүрді, ынтымақта болды, бөлінбеді. Абай айналасындағы тілеулерестер, есіресе, денелері, бітім-тұлға-лары балығын, кесек біткен, отыз-қырқы тізе қосып, жұбын жазбай жүрген груз-чиктер болатын* (М. Э.). Әбіш, Мағыш, Әлмағанбеттер бір белек кетті де. Дәрмен мен Мәкен үзақ кешті жұбын жазбай еткізді (М. Э.).

ЖҰДЫРЫҒЫН ТҮЙДІ *Кіжініп, жұдырығын көрсетті, сес қылды. Ә, бәлем-ай, тұра түр, көрсетермін,— деп Қажырбет-тің, Ержанның үйіне қарап, Дүйсенбай жұдырығын түйді* (Б. М.).

ЖҰДЫРЫҚ ЖЕДІ *Таяқ жеді; соққы-ға үшырады. Жәмила... етірік айттып, ұят-сыздық қылса да, тырмысың, тістірна-ғымен жабысын көреді. Сондай-сондай мінездері көптің көзіне түсіп қалып, тен-тектігі білікіп, екі-үш ретте жұдырық жеп қалғаны да бар* (М. Э.).

ЖҰДЫРЫҚТАЙ БАЛА *Кіп-кішкен-тай бала. Көтере алмай басымды Кеттім бе, енді, ғаппай-ай, Жұдырықтай баланы Токтата алмай барамын Не болды маған апрай (МЗ).*

ЖҰДЫРЫҚТАЙ АСТЫНА АЛДЫ *Са-бады, ұрып-соқты, тәмпештеді.*

ЖҰҚ БОЛМАЙДЫ ◉ **ЖҰМЫРЫМА ЖҰҚ** [**ЖҰҒЫН**] **БОЛҒАН ЖОҚ** *Үнем болмады, мардымады; түк болмады. (Ке-біне алдына қойған асты азырқанғанда айтылады). Бір көлдің сұы қарыма жұқ болмады* (КЕ). Е, кемпір, мынауың жұмырима жұқ болатын емес, тағы бір нәрсөн бар ма қаужай тұратын (АТ).

ЖҰЛДЫЗДАЙ АКТЫ *Қатты жүгірді, оқша атылды. Старт берілісімен, Олег жұлдыздай ағып алға шықты* (ЛЖ).

ЖҰЛДЫЗ ТОЛҒАНДА *ди а л. Ел орынға отырган соң, кеш әбден түскен*

соң. Олар жұмыс басынан **жұлдыз тол-ғанда қайтты** (Алм., Кег.).

ЖҰЛДЫЗЫ ЖАНДЫ [**ЖАРҚЫРА-ДЫ**] *Жолы болды, ісі алға басты, еңбегі жанды; бақытқа бөленді. Біз бірімізге біріміз күлмей-ақ қояйық. Екеуміз де сәт-сіз сорлымыз, біріміздің әдебиетте, екін-шіміздің махаббатта жұлдызымыз жан-бай-ақ келеді* (М. И.). ...Омбы қаласында тірі бір жан білмейтін, мұжық тақылет-тес, шала сауатты кісінің де жұлдызы жарқырап шыға келді (Ә. Н.).

ЖҰЛДЫЗЫ ЖАРҚЫН 1. *Өмірі кір-шікіз; Ол қашаннан жұлдызы жарқын адам. Өзінің биографиясы тамаша (Т. А.). 2. *Беті ашық.**

ЖҰЛДЫЗЫ ЖОҒАРЫ [**ЖОҒАРЫ КӨ-РІНДІ**] *Мерейі үстем, дүшпанын мұқатып, ишігі есіп түр деген мағынада.* (Көбіне бал ашында айтады).

ЖҰЛДЫЗЫ ҚАРСЫ *Өш, қас. Есік әдет-ғұрыптың қандайымен болса да жұл-дызы қарсы адамды мен осыдан көрдім (С. М.). Шіркін-ай, Еменалы екеуіндің жұлдыздарың қай жерде шақырайысып, қарсы қарасын түрғанын көрер ме едім бір (Ф. М.). Сапар десе, жұлдызы қарсы Жарқын сабакқа одан әлдеқайда озық еди. Өзінен осал Салардың жекпе-жекке ези тіленип ұрынғанына ол рақаттанып кетті (М. И.).*

ЖҰЛДЫЗЫ ОҢЫНАН [**СОҢЫНАН**] *туды Бағы ашилды; жолы болды. (Бұ-рынғы уақытта бақытты кісінің «жұлдызы-ді кісі» деп те атаган). Жұлдызың туып оңынан, Қаруың түспей қолынан. Ала-тау ассын атағың, Қарагым, жалғыз тіле-гім (К, Жапс.). Айын туын оңынан, Жұлдызың туын соңынан. Хабарсыз кет-сөн Талеген, Сансызбай атты інісіз, Іздел бір шығар соңынан (Ф. М.).*

ЖҰЛДЫЗЫ СӨНДІ [**ҰШТЫ**] 1. *Өлді, дүниеден қайтты. Басы ауырса: «Жарық жұлдызын сөнді»* дер, Бар кінәні Дәрі-герге төндірер (Ш. С.). 2. **Бақыты тайды.** Осыдан бір жұма өткенсін, Алматыдан министр жіберген комиссия келді, бүкіл аурухана қызметкерлері әбігер болды. Пыш-пыш әңгіме көбейді. «Алманы орнынан алатын бопты», «Сапар бас хирург болады» дейді. Жұлдызы ұшты. Кім та-ратты. Ол арасын әзірше білу қын (З. Ш.).

ЖҰЛДЫЗЫ ТУЗЕЛДІ *Тағдыр таразы-сы оңғарылды; ici, beti онғарылды. Жұл-дызы тузеліп, жолдарын оңғарып, жарық дүниеге екеуі қайта шыгар заман туса, өздеріне табыс етем* (М. Э.).

ЖҰЛДЫЗЫ ЫСТЫҚ *Сүйкімді, кісінің төзіне тартатын қасиетке ие. Келініңіц өтін кім ашса, сол ыстық деп, сенің анау ке-лінге жұлдызың ыстық-ау, бала (АТ).*

ЖҰЛЫНГА ТИДІ *Ауыр соқты, қыын тиді, діңкесін құртты.*

ЖҰЛЫНДАЙ АҚТЫ. *Tin-tike* созыла ушты. Көп ұзамай қала жақтанды жұлымдай ағып келе жатқан жалғыз шаң көрінді (Ә. Н.).

ЖҰЛЫНДАЙ ҰШЫРДЫ [ТҮСІРДІ]. 1. *Mұrttai ұшырды*. Жоқтады жүртқа тендік ез құнындаидай, Жаны ашып, бейнет-қорды көрді ұлындаидай. Отыз жыл қашып жүріп еңбек қылыш, *Tusirgen* падишина дәл жұлымдай (Ә. Тәң.). 2. *Оп-оңай мәңгерді*. Бұл шіркін, он жыл бойына несін оқыған. Бесінші класты баяғыда бітірген. Мәрпуға жұлымдай ұшырып отырган есепшілік қызмет қолынан келмеген ұят-ау есі! Қара есеп пеш шотқа сол әйелден шорқақ болғаны ғой бұл,— деп кейіді әкесі (Н. Фаб.).

ЖҰЛЫНЫҢ [ОМЫРТҚАН] ҰЗІЛСІН! қарагыс. Өле қал деген магынада. Қас-саң қал мендей! Үйіңе жетпей жұлымың үзілсін! Шаңырағың ортасына түсіп, бала-шағақ тентіреп кетсін! (Ф. Мұс.). — О, жұлымың үзілір Тілеубай, сен бара-бара, бір күндері кісі өлтіресіп ғой. Тәнір аткан неме, жас та болса, жолы үлкен шешен-дай әйелді аясан етті (Ә. К.).

ЖҰЛЫНЫ ҮЗІЛДІ 1. Өлді, дүниеден қайтты. Ойбай, өлді, бауырым үзілді деп, Қерібайдың бәрі үйліккіті үстін басып. Ықылых атып, қара қан құсып жатыр, Үзіліті жұлымыны, аузын ашып (И. В.). Жау алдында сыр бермес, Үзілсе де жұлымыны, Дүние тауын құлатса, Дірілдемес буыны (О. Ш.). 2. *Tirergi құлады, таянышы жоқ болды*. Шырағым, сен кетіп, жұлымың үзіліп отырып қалдым-ау (АТ).

ЖҰЛЫП АЛҒАНДАЙ Жылдам, лезде, тез. Эжем жұлып алғандай «шөпке келгендер келді ме» деп еді, Айсұлу «келген жоқ» дегенен басқаны айтлады (С. М.). — Мен бармын, кім қорқақ, кім табанды екенін көрерміз,— деді Яковлев жұлып алғандай тез сөйлеп (Х. Е.).

ЖҰМАҚ [БЕЙШІ] АНАЛАРДЫҢ ТА-БАНДАРЫ АСТЫНДА Анаңың қадір-қасиеті жұмақтан артық, анаңың табаны да жұмақ мекенінен артық деген магынада. Ана деген сез адам баласының құлағына қандай жағымды, қөніліне қандай сүйкімді сөз! Қірлі кейлек кигізбеген, дәмсіз тамақ жегізбеген, ыстыққа күйгізбеген, сұыққа тоғғызбаган, қатты жерге жатқызбаган сол сүйкіті ана емес пе? Оның үшин ананың хақы балада көп болмақшы. «Ұжмақ аналардың табандарының астында» — депті (ӘМ).

ЖҰМҒАН АУЗЫН АШПАДЫ Үндемді, сөйлемеді, ләм-мім демеді. Құдері бұл сез айтылғанда, өңі қуарып, бір қызырып, бірсесе Мамырөлігे, бірсесе Жақып-бекке қарғыштап, әлдене айтатын адам сияқтанса да, жұмған аузын ашпады (М. И.).

ЖҰМЫЛА КІРІСТИ Жұмысты, белгілі бір іс-әрекетті барлығы бірдей бар ықы-

ласымен құлай істеді. Жеңін сыбанбаған, балағын түрмеген жан жоқ. Жұмыла кірісінде. Жұмыс қызы жүрді (С. Тал.).

ЖҰМЫР БАСТЫ ПЕНДЕ Қарапайым ағам, көптің бірі. Біздіңше Жер-Ана әлі табылған жоқ, «Мынау Жер-Ана» деп қыргызша, немесе қазақша күндірілген бір кемпірді отырызып қою ол әлі «Жер-Ана» емес. Сонын оның саҳнадағы кез келген жұмыр басты пендеден айырмашылығы жоқ бол қалыпты (ЛЖ).

ЖҰМЫР ҚҮРТ диал. Қой ауруы. Жұмыр құрт қойда болатын іш ауруының бір түрі (Гур., Маң.).

ЖҰМЫРТҚАДАН ЖУН ҚЫРЫҚКАН Айласын жүрттап асуырган, жоқ жерден үнем талқан. Ол жұмыртқадан жун қырққан кү (М. Әл.).

ЖҰМЫС БАСТЫ, ЕР ЖАНЫШТЫ [КАШТЫ] Жұмыстан ешбір қолы боса-майтын, жұмыс женғен, иығына жұмыс мініп, ығыры шыққан «Е, бәрі де жұмыс басты, ер жанышты титығына жетіп журген сорлылар ғой» — деп, Жәбікен кайтыс болғандардың жайын айтты (М. Ә.).

ЖҰМЫСЫНА БҰҚТА Өте пысық, епти, білгіш, тәжірибелі.

ЖҰМЫСЫ [ІСІ] ТҮСТІ Күні түсті, мұқтаждықпен барды; істес болды. Жаманды әр кез дос деме, Жұмысың түссе, теріс қарал, Қадірінді білмеген (Н. Н.). Тұысқаның, достарың, — бәрі екі үшты, Сол себептен досынан дүшпан күшті. Сүйсе жалған, сүймесе аянаған, Бұл не деген заманға ісім түсті (Абай).

ЖҰНТТАЙ [БОЛЫП] СЕМІРГЕН Өте семіз мал. (Көбіне жылқы малы туралы айтылады). Жем мен шөптен жұнтау болып семірген Ерденнің күтіміндегі жабады аза уақытта көзге түсे есken, сүйегі де тамаша түзелген (ЛЖ).

ЖҰПАР ИІС Аңқыған иіс. Жерім бейне бүлістей, Қолім бейне күмістей, Айналасын көмкеген Жұпар иіс гүл еді. Салқын шалғын белестің Шоктығын басқан нүр еді (Н. Б.).

ЖҰПАР КІНДІК Қыз-келіншек үйір келетін, жұлдызы жанып туган жігіт туралы айтады. Жанына қыз-келіншек үйірліген, жігіттің жұпар кіндік біреуі екен (АӘ).

ЖҰПТЫ БОЛДЫ Үйленді, жұбайлұт болды. Манат қызы, құлағың сал, сөзге мына, Кедейге жұпты болған жоқ па сірә? Малы жоқ патша қызын көрген, алған, Тиерсің менен шалға жазаса құда (М. Б.).

ЖҰПЫНЫ КИІМ Арзан, әрсіз мата-дан тігілген ескілеу киім. Ойга түсіп, бір түрлі бауя келе жатқан Абай бір кезде арт жағынан кеп қалған ат дүбірін естіді. Ол — мұрты жаңа ғана тебіндеп келе жатқан бала жігіт. Жұпның киім күйпіті. Абайға жақындаидай бере, сөлем берді (М. Ә.).

ЖҰРДАЙ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Дәнене қалмады; бәрінен айрылды; тонап кетті. (Қыргыз тілінде «құнжұрдай» дег келеді: «құнжұрдай болған, кімі жоқ»). Әке-шешесінен жүрдай бол, панаңыз жетім қалуын бейшара іштен біліп тұган ба? — дег қайран қалысатын еді (С. М.). «Жер-Ана» символ. Ендеше, оны символдық қадыр-қасиетінен жүрдай қылған режиссерге түсінбедік (Л.Ж.).

ЖҰРТ АЯҒЫН АУЫРЛАДЫ Кісінің көп келуінен ауруы асқынды. Абай мен Ұлжан кітті сесскенді де, Зеренің қасын күзетті. Сусын, төсегі, бар күтім екеуінін гана мойнында. Жұрт аяғын ауырлады дег, үй ішін оңаша ұстауга тырысты (М.Ә.).

ЖҰРТ ЖАНҒЫРТТЫ Басқа қонысқа ауысып қонды. Останын жылын беріп, қонағын атқаруда Құнанбайдын бар аулы арапасты. Келген жыныңдар мол болғандықтан, әр ауылдың жұрты да, ат-арқаны да тозды. Енді, жұрт жанғырту керек еді (М.Ә.).

ЖҰРТҚА ТАСТАДЫ Көшкенде қалдырып кетті. Таң атқан соң, екі агасы Майлышараны жұртына тастап көшпін кетті және әйелі мен үйің алға кетті (К.Е.).

ЖҰРТ СҮРАДЫ Ел биледі, елді үкіміне қардатты. Білемін, хан Бәйеке, нарлығынды, Келсе — кең, қайтса — қайтпас тарлышынды. Баласын алты алаштың шырқирип, Ел билеп, жұрт сұраган хандығынды (Ш.Ж.).

ЖҰРТТА ҚАЛҒАН ЖҰРЫН Түккө түрмайтын, кәкір-шүкір нарсе. Жұртта қалған жұрның олжа көретін, ауысқанын алмай қоймайтын дау салған адам бар екен (Ш.Ж.).

ЖҰРТТА ҚАЛҒЫР! қарғыс. Қаңғырғып айдалаға кеткір, ешкім қарайлласпағыр деген мағынадан.

ЖҰРТТА ҚАЛДЫ Бәрінен айрылып, басы қаңғырды. Жұртта қалған күшіктей, Накак тартым күр азап, Құрдастардың бері дагы Бала сүйіп, жар құшып (Б.К.).

ЖҰРТТЫ БАСТАДЫ Халықты, көпшілікті соңына ерті. Жөнелді азат қылған жұртын бастап, Енді күнін көрмекші неге жастап, Не нашар өз тізгінін ұстал еді, Жылатып берін жетім кетті тастап (Ә. Тән.).

ЖҰРТТЫ ЖЕДІ ЕЛ устінен күн көрді; қанады, жұрт ақысын жеді. Жіргіттің жасы жиырма, Өлім деген киын ба? Жұртты жеген Шортанбай, Төрт қарыс без бұйырмай, Қалды менің артымда (Ш.К.).

ЖҰРТЫН БЕРМЕДІ Жауға алдырмады. Аймағың сениң бір болса, Алға болып тұрмаса, Жаманга жұртын бермесе, Орның мықты соң (Д.Б.).

ЖҰТ БОЛДЫ Қыс қатты болып, мал жұтады, аштан қырылды. Бір жылы жұт

болып, бай қоныс аударып, жылқысын жер аударып жаяды (К.Е.).

ЖҰТҚА ЖАҒА ЖЫРТҚЫЗБАДЫ Жұтқа жендерімеді, мал жанды аман сақтады, мұртын шалдырмады. — Өзені қойда, малды Қаратаса қарай дікесін құртпай, аш жүріспен бүрліктырмай жүргізіп, маңғыстасып отырши. Мал өлтірмей-ак, жұтқа жаға жыртқызбай-ак, мына Мырзабай даласынан шығып кетеміз (М.Ә.).

ЖҰТҚЫНШАҒЫН БУДЫ Тамақтан қақты, ашиқтырды. Азық-тұлік пен қару-жарактын келер көзі байланып, онсыз да аш-жалаңаш отырган халықтың жұтқыншагын буып тастады (Ә.Н.).

ЖҰТПА ҚАРА КӨК диал. Ал қара көк. Жердің оты жұтпа қара көк қой (Гур., Маң.).

ЖҰТТАН ШЫҚҚАН ЖҰРЫНДАР Жұттан аман қалған кедей-кепшік. Жұттан шыққан жұрындар, жамырасын, күлісін, Бұрынғы өңшең, күң, құлдар, Екпіні тау жыққандай (І.Ж.).

ЖҰТТЫҢ ЖҰТЫ Барып тұрган әлемет. Кем-тарлық Оттың оты, Жұттың жұты, Апаттың да апаты (Б.К.).

ЖҰТЫНЫП ТҮР Келсөң кел деп белсеніп, дайын түр; бабында түр, иле жөнелгелі түр. (Адамға, отқа, құска, тазыға, т. б. айтылады). Білек сыйбанып, іске жұтынып тұрган азаматтар (АТ).

ЖҰГЕН-ҚҰРЫҚ ТИМЕГЕН Үйретілмеген, бұғалық тимеген; еркін, тағы, бетімен өскен. Асай өсіп арқада жүген-құрық тимеген, Матау көрмей ер жетіп, Жасынан ноқта көрмеген, Бостандық, тәңдік, еркіндік — Басқаны жаңы сүймеген (С.С.). ...Жүген-құрық тимеген асауды үйреткенде, ешбір жігіт оның алдына түсекен емес (Қ.Ә.).

ЖҰГЕНСІЗ КЕТТИ Ешкімге багынба-ды, тысызыз, бетімен кетті. Омбыда лай судан балық аулатыны Мұқан деген жігіт бар. Бұл жігіт бостандық болғаннан бері жүгенсіз кетіп, ойна келгенін істеп, жа-лыққа зиянын күштейтіп барады (С.С.).

ЖҰГЕРМЕК БОЛДЫ Жастай өлді, қырышынынан қылды. Бұл ісін Әзімбайдын Естіп, Қамбар шамдаңды: Жүгермек болып өлген жаң Мұнан құры қалғанды (ҚамБ). Уай, уай, менің басым-ай, Келе көр, Жәке, касым-ай! Амалым нешік құдайға, Жүгермек болған жасым-ай (Ш.К.).

ЖҰГЕРМЕК [ҚЫРЫШЫН] КЕЛГІР! [ҚАТҚЫР!] қарғыс. Балаларға айтылады. («Жүгермек» — иран сөзі, жас деген мағынада). О, тоба құт етсе, жүгермек келгір, қырышын келгір! — дег, қарғысын қардай жаудырып шыға келеді (АТ).

ЖҰЗ АУДАРА АЛМАДЫ Бетін, наза-рын бура алмады. Қален оны байқаса да,

бетпе-бет тұрған жаудан жұз аудара алмады (Ә. Н.).

ЖҰЗ БЕРМЕДІ д и а л. Іңгай бермеді, көнбеді, шырай бермеді. Сөйтіп, Өсекен жұз бермей қалды ма? (АТ).

ЖҰЗГЕ ЖЕТ, ЖҰЗГЕ ЖЕТ ТЕ МУРДЕМ КЕТ, КЕТПЕН-ШОТТЫ ӘУРЕ ЕТПЕЙ, ӨЗІН БАРЫП, КІР ДЕ КЕТ Көп жаса, ұзақ өмір сур деген тілек. (Әзіл-қалжың ретінде айтылады).

ЖҰЗ ЖЫРТЫСТЫ Ұрысты, араздасты, ренжісті. Бірімен бауырлас дос бол, бірімен жұз жыртысып жауласыты (Ә. Н.).

ЖҰЗДЕН [МЫННАН] ОЗҒАН ЖҮЙ-РИК Толтап, жұрттан сұрылып шыққан өнерлі, елден ерек. Откен жылды аудан орталығында көркем өнерпаздар үйрмелерінің байқауы болып етті. Біздің жігіттер мен қыздар жұзден озған жүйрік болмаса да, алдыңғы орындардың бірін алды (ЛЖ).

ЖҰЗЕГЕ АСТЫ [ШЫҚТЫ] Іске жарады, орындалды, шындыққа айналды. Колхозда енетін мәдени дақылдардың барлық түрі мектеп жанында өспейінше, оқушы соларды өз көздерімен көріп, өз қолдарымен егіп, өз өнерін жұмсал, жемесін таттайынша, әр жақты білім беру жүзеге аспайды (М. И.).

ЖҰЗДІ АЙДАП, БІРДІ ЖЕТЕЛЕДІ Дүниені алышысанан басар, мыңғырган бай болды. Ашы терін жерге төгілсе, төгілер, менің дәүлетім төгілмес, бардан ауысады, балдан жұыысады, жұзді айдал, бірді жетелейсің (КЕ).

ЖҰЗ ЖИЫРМА ТӨРТ МЫҢ ӘНБИЕ [ПАЙҒАМБАР] д іни. Құллі пайғамбар деген магынада. Жұз жиырма төрт мың әнбие, Баршаңыдан тілейін (МЗ). Бері де өлген ойласан Жұз жиырма төрт мың пайғамбар. Бұрынғы жаннан бірі жок, Өлмей тірі кім қалған (КЖ).

ЖҰЗ КӨРІСПЕДІ Араз болды, араздасты. Еламан балықшылар аулының жік ашып белініп кеткенін естісе де, олардың тап мұншалық жұз көріспей жауласып кеткенін білмеуші еди (Ә. Н.).

ЖҰЗ КӨРІСТИ Кездесті, бірімен-бірі бетпе-бет жолыңты. Тобықты енді уш болыс ел бол белінетін көрінеді. Жаңа дуан жана ұлықтың қолында. Олармен жұз көріпін, сыр мінез болған Құнанбай жок (М. Ә.). «Е, оның не ойлас, не байлайтыны бар? Федор Иванович хатты шешіп койған жок па? Жиынна барам, ұлықтармен жұз көріпін, айтатын айыбын естіп білем», — деді Абай (М. Ә.).

ЖҰЗ [МЫН] ҚҰБЫЛДЫ Сан қылыш түрленді. Айдын шалқар өзен, көл, асқар пана, Жұз құбылып жайқалған жібек дала. Қолтығына құмармен көмілесін, Қек орайлы көрінед сай мен сала (Б. К.). Бір атка жұз құбылған жузі күйгір, Өз үйінде шертиген паңы құрсын (Абай).

ЖҰЗ ПАРА Жақынға, бет көрсе, жуз үялар ағайынға тартар билік. Қазақтың ұғымында «би істін турасын айтатын, жақынына тартпайтын әділ болуға тиіс». Ал әділетсіздік байқалғанда: «Тура биде тұган жоқ, тұғанды биде иман жоқ», — деді. Мұндағы «туган жоқ» дегені, жақынына тартпай, «жуз пара», «қол пара» дегендеге бұрылмай, істі әділдікпен шешеді дегені. Бірақ осындағы билер мен әкімдердің көбі «жуз параға», яғни жақынына тартпай, қоймаган. «Қол пара» дегені алым (С. М.).

ЖҰЗ [ЖҰЗІ, ӨҢІ] ТАНЫС Аты-жөнін білмесе де, өзін бірер көрген кісі. Осы еткен күзде, қасында Қоспанға жұз таныс ауданнын бір қызметкери бар, үйіне кеп тусе қалды (Т. А.).

ЖҰЗ ТАСА ҚЫЛДЫ 1. Жасырынды. 2. Бойын аулаққа салды, беле бастанды. Бұл саналы адамды қынжылтарлық жай, халықтың караңғыдан жарыққа жетектеген мына езідіс сияқты үстаздарды ойландыратын жай. Қалаға сирек келесіз дедіңіз, бұл рас. Жиі қатынасуға зауық жоқ, зұлымдықтан жұз таса қылуға айналып барамыз, — деді Ғұбайдолла (Х. Е.).

ЖҰЗ ТОЛҒАНДЫ 1. Мың бүктелді, шиширық атты. Асау Терек дoldанып, бұрықанып, Тауды бұзып жол салған, тасты жарып. Арыстанның жағындағы бүйра толқын Айдаһардай бүктеліп, жуз толғанып (Абай). 2. Қатты ойланды.

ЖҰЗ ТҮТТЫ д и а л. Бетке үстады, ара-қа сүйебі. Сенің жұз түтқан адамынды да білдік (Түрікм.: Красновод., Небид, Ашх.).

ЖҰЗ ШАЙЫСТЫ Бір-бірімен сезге келді, ұрысты. Қазір бұларға қарсы шықсам, тубінде «синағаным үшін мені құнынға салды» деп, тілге тиек болар деген ой Батырбайға сап ете түсті де, инспектор ойын айтпай тұрып, кие женелу көрек болды. Міне, сол үшін де, ол қалайда Мамырлімен жұз шайысып қалуды мак-сат етті (М. И.). Сәлкен бұрын бүйтіп ұсақ-түйекке бола, допқа, ойынға бола, өмірі біреумен жұз шайысып көрмеген еди (Н. Баин).

ЖҰЗІ АШЫҚ Жыллы жузіді, жайдары, жаңыс нисетті. Сөзге түйік болса да, жузі ашық (Т. А.).

ЖҰЗІ ЖАНБАДЫ ◎ ЖҰЗІ ЖАНБАЙ ОТЫРЫП АЛДЫ Mіz бақпады, бет-аузы шылп етпелді, үялмады. Ақты-қарама жетпей, ел алдында маскарамды шыгардындар, — деп, өкле-пана айттып, жузі жанбай отырып алды (С. О.).

ЖҰЗІ ЖАПЫРЫЛДЫ д и а л. Қысылды, үяды. Алажағы бар адам кездессе, жузім жапырылып кете береді (К. орда, Арап).

ЖҰЗІ ЖАРҚ ЕТТИ 1. Бет-әлпеті көріне кетті. Махорқадан шылым орап жатыр екен, шылымын тартамын деп, отты жа-

тып қалғанда, жүзі жарқ етті. Дәугара екен! Шұрқырасып, жолымызы болды да қалды (Б. М.). 2. Қуаныш кетті, бегінде шаттық оты ойнады. Әлгіндей емес, жас баланың жүзі жарқ-жарқ етеді, қуанышы қойнына сыяр емес (АТ).

ЖҮЗІ [ӨҢІ] ЖЫЛЫ Жайдары, мейірімді. Бүгінгі жиылысқа «обязательно кел, пікірінді үсын!» — деп төр аға Азаматты иықтан қағып, жылы жүзбен сейлесіп, өзінін сезіп жүрген бірсыныра кемшіліктерін айтқан (Б. М.). Иванның көліншегі мархабатты жан еді: жүзі жылы, тілі тетті (Д. Ә.). Ол тілі майда, жүзі жылы, сақал-мұрты жоқ, көсе жігіт екен (С. Шәр.).

ЖҮЗІН, КҮЙГІР [ӨРТЕҢГІР]! қарғыс. Қара бет болғыр; қарғыс атқыр (АС). Бір атқа жуз құбылған жүзі күйгір, Өз үйінде шертиген паны құрыны (Абай). Қонай: Ой, жүзін, күйгір. Жалтараіның деймісін? (М. Ә.).

ЖҮЗІКТІН КӨЗІНЕН ӨТКЕНДЕЙ
1. Сұлу, мүсінди. Өзі де жүзіктің көзінен өткендегі жұтынып түр (Т. А.). Менен төрт жас кіші ол, 1926 жылы алғаш танысқанымда денесі де, кескіні де сұлу, жүзіктің көзінен өткендегі, жылпос, ойнақы жігіт екен (С. М.). 2. Ети тірі, пысық. ...Жүзіктің көзінен өткен сегіз қырлы, бір сырлы жігіт (З. Ш.). Келінің жүзіктің көзінен өтедегі бол, апалап, іші-бауырыңа кіріп тұрады (ЛЖ).

ЖҮЗІ [БЕТІ] ҚАЙТТЫ 1. Тайсалды, қаймықты. Вірап, айтып кетеін, Жүзім қайтып көрген жоқ (Жамбыл). 2. Орақ, устара, пышақ, т. б. жузі жапырылып, етпес болып қалады. Орақты жантакқа салма, жузі қайтып қалады (АТ).

ЖҮЗІ ҚАРА қарғыс. Ұлтсыз, арсыз, қара бет. Ақбала сыртқа шығып, сері жігітті аттан түсірді. Ал екеуінің қалай көріскенін көрсөң!... О, жузі қара! О, қара бет! — деді Қарақатын (Ө. Н.). — Арам жесен, тойғанша деп, кімнен қымсысын, имансыз жузі қара. Елге, жұртқа енді не бетімізді айтартмыз,— деп, бәйбіше бетін үзіп-үзіп алды (Ш. Х.).

ЖҮЗІН АУДАРДЫ Бетін басқа жақта бұруды. Ұлатын, ар-намысын ақырында, Бәрін де алмас қылыш етті тамам, Шыққанда ертең тұрып, көзі түсіп, Аударды жүзін елгөн баласынан (Ш. Б.).

ЖҮЗІН ЖАСЫРДЫ Бетін жапты. (Өлікке байланысты айтылады). Қарға-құзғын жемесін, Жасыра кеткін жүзімді, Замандас едім жан аға (ҚЖ).

ЖҮЗІН ҚЫБЫЛАҒА БЕРДІ діни. Құдайға сыйынды. (Бетін Мекеге қаратудан келіп шықкан). Сүйіктім менің құрбым дер, Қыбылаға жүзің бер. Тағдырыча ашынып, Дүспанга бол қайтпас ер (Ш. Б.).

ЖҮЗІН ТАЙДЫРДЫ ① **ЖҮЗІ ТАЙДЫ** Бетін, назарын, көзін бұрып алды; жасқанды. Сол сәтте сопы жалт қарады. Қыз қаймығын, жүзін тайдырып әкетті (Ә. Н.).

ЖҮЗІ САРЫҚ Жүдеп-жадаған. — Жоқ еді осы үйімде дәм-ай, деді, Ай, баалам, не берейін, көн-ай, деді. Атың арық болыпты, жүзің сарық, Баласы көргендінің тәңір-ай деді (ҚКВС).

ЖҮЗІ СОЛДЫ 1. Жүдеді. Жүріс азабы қойыны ба, баланың жүзі солыпты (АТ). 2. Ұятқа қалды, назары төмен болды. Берейін десем асым жоқ. Қүлейін десем қасым жоқ. Жаңдай досым келіп тұр, Қызыл жүзім солып тұр (ШС).

ЖҮЗІ СУЫҚ Шырайы салқын, ызгарлы. Бұ жолы оның қабағында құлкі жоқ, жүзі суық көрінді (Т. А.).

ЖҮЗІ [ӨҢІ] СЫНЫҚ 1. Сыпайы, инабатты, ұятты. Жүзі сынның жақсы жан екен (АТ). 2. Бет ажары бәсек, көңілдері төмен, бірденеден беті қайтқан. Бәрінің мойындарына сү құйылғандай, жүздері сынның, кімге өкпелеп, кімге килігерін білмейді (Қ. Жұм.).

ЖҮИЕСІ БОСАДЫ Егіліп, елжіреді, мейірі түсті, алпыс екі тамыры иіді. Ең жақыны мендей, соңғы сырын маган шаққандай, айтып жеткізгісіз жалынышпен қарады, жүйем босап, сай-сүйегім сырқырады,— деді Қәкібай (Т. А.). Боташымнан айрылып, Ішім оттай күйеді, Жүйем босап сағыныш, Тұла бойым иеді... (ҚЕ). Жан досым, бір-екі ауыз назым жаздым, Қергенде босасын деп жүйе-жүйен (С. Т.). Тауға біткен шиедей, Босатты бала жүйени, Алпыс екі тамыры Алпамыстың иеді (АБ).

ЖҮЙКЕНІ КЕСТІ ② **ЖҮЙКЕСІН ҚҰРТЫ** Мысын құртты, діңкелетті, әбден шаршатты. Жылжып келе жатқан адам жақындаған берген кезде, Тайман көнілді дауыспен: Ойбай, досым-ау, мына бүйен құсаған мұндардың тоқтап қалып, жүйкені кескенін көрдің бе? Екі сағаттан бері екі түйір көмір бере алғанымыз жоқ,— деді (Ә. Ә.). «Жаны ашығаның мынау болса, мұнан да жарылып елгеним жақсы»,— деп ойлап, ішіміз қайнап, көзіміз жайнап, іштегін сыртқа шығаруға дәрмен жоқ, айта берсе, арман көп, амалсыздан үніміз ешіп, жүйкеміз құрып, дымымыз шықпай қала береміз (С. Т.).

ЖҮЙІРІК АТТАЙ ОЙҚАСТАДЫ Қыр көрсетті. Жүйірік аттай ойқастап, Құнан қойдай бой тастап, Қалмаймын деп ұялып, Жан-жагын қарап, байқастап (ҚЖ).

ЖҮЙІРІК АТ ШАППАСА Да, қырындаиды Бұқаның өзі қартаиса да, мурны қарташмайды, кеуде болмаса да, көніл үйреніп қалғанына басады деген мағынада. «Қызы деген сөз жас кезінде бозбалашылықты басынан көп өткізген Перовскийге жылы тиді ме, ол еріксіз жағасын жөндел, тікірейген сарғылт мұр-

тының үшін сөл шырышықтай әдеміледі. Генс пен Перовский біріне бірі қарап, күліп жіберді. Жүйрік ат шаппаса да, қырындаиды деген (Л. Е.).

ЖҮЙРИК АТТАЙ ОЙҚАСТАДЫ ҚЫР көрсетті. Жүйрік аттайды ойқастап, Құнан қойдай бой тастап, Қалмаймын деп ұялып, Жан-жагын қарап, байқастап (ҚЖ).

ЖҮЙРИК ҚИЯЛ Асау көңіл, шар таралты кезген көңіл. Жүйрік қиял желдей есед, қуиірнеді (Б. К.).

ЖҰЛДЕ АЛДЫ ТОПТАН озып, бәйге алды. Жасынан толты жарып, сері журген, Жулде алып әнші, әкын серігімен, Құресте құдіретті Сымекенді, Қереку, Баянауыл бері білген (К. Б.).

ЖУН БОП [ЖУНЖІП] КЕТТИ Бейша-
ра болды; ұнжыргасы түсті; аяғынан тоз-
ды, азып-тозды. Осы сіңлісі әнебір күйеуге
шыққан жылы соктақ жандардың арасын-
да түсіп, жун бол кетіп еді (Ә. Н.). Мыр-
қал мен Сәуле екеуі егеске түскен сайын,
Сәуленің беделі жұмысшылар арасында
үдей түсті де, Мырқал жүдегей түсіп, жун-
жіп кетті (Ә. Ә.).

ЖУНДЕЙ ТҮТТИ [САВАДЫ] Әбден са-
бады, көк ала торғайдай етіп сабады; та-
лады; қор етті. Тақыты көп жеген Завья-
лов... абақты қызметкерлері мас бол қал-
ғанин кейін, кегі қозып, оны жүчдей
түтти (С. М.). Қара басы Ақенже Қуннен-
күнге жүдеді. Қатты көрген қысымнан
Қайда деп өлім тіледі. Жундей сабап бей-
біше Қайтыға толды жүргегі (Н. Б.).

ЖУН ЖЕП, ЖАБАҒЫ Т... ТЫ [САН-
ФЫДЫ] ① **ЖАБАҒЫ ҚҰСЫП, ЖУН ЖЕ-**
ДІ 1. Нас тұрды. Төрт тұлік мал бір-бірі-
не сыр айтасып, «Кімге бітесің?» деп, сұ-
рау қойыпты. Қой бұл сұрауға былай
депті: «Күнгейлі қара тасқа бітем, Жун
жеп, жабагы т... қан наска бітем (АӘ).
Оразбай: Құпшектей тілеуін құрғыр, сон-
да барғанмен де, әлі бағы жун жеп,
жабагы саңғыған Құпшектей көрінеді той
(М. Ә.). 2. Иығы түсти, жудеп-жадап кет-
ти.—...«Алаштап» тірек табасың, Іғы тау,
нұры күн, деді... Қайда сол мықты «ала-
шың? Жабагы құсып, жун жеді (Ж. М.).

ЖУН-ЖУНІН ШЫГАРДЫ Дал-дұл ет-
ті. Баланың тәбеттері жалмауыз кемпір-
дің қолын қол, бутын бұт қылып, жун-
жунин шыгарып, талап тастайды (КЕ).

ЖУН ЖЫҒЫҚ [ЖЫҒЫЛДЫ] Беті
қайткан, еңсесі түсін, көңілі басылған;
екпіні басылды, беті қайтты. Достардың
бірак, көбі келмей қалған. Қырын қарап,
қүйриқты сыртқа салған. Келген достың
көбінің жун жығық, Бағын күріл де жоқ,
дүниен алған (С. Т.). Жаңа гана ұлы са-
парға аттанар алдындағы сезімі мен
жүрт қошеметі марқайтып, іріленіп, пер-
ронға салмақты басып шыққан Қекектің
жуні жығылып қалды (Т. А.).— Ақбол-
тайға сақалынды жұлдырған осы мінезін
екен той — деп әйел күнк ете түсті. Ша-

тактың жуні жығылып сала берді (F. Mys.).

ЖУНІН ЖҰЛҒАН ТЫРНАДАЙ Кейпі
жоқ, сиғы кеткен, үсқыны қашқан.— Жу-
нін жұлған тырнадай той мына! — деді
одырая қарап қойып.— Оят өзін! Содан
кейін Макагонды да ояту. Ол да әлі үйқы-
да көрінеді. Мен далада біраз серуендей
турал (С. М.).

ЖУНІН СЫРТҚА ТҮКСИТТИ [ҚАМ-
ПИТТІ] Панданды, қоқан-лоққы жасап,
қыр көрсетті; дұшпан көзі қылды. (Бұл
фраза кекесін магынада айттылады). Бері
арының білдірмес, сыртқа жунін қампи-
тар (Мақал).

ЖҮРГЕН АЯҚҚА ЖӨРГЕМ ІЛІНЕР
Қарап жатпаган адамға бірдене кез бо-
лар деген магынада айттылады. («Жөргем»
байлаудың бір түрі: «аш ішекті жөргем-
де, жөргемдеп байла», не «сәбиді жөр-
гекте», т. б.). Жан жоламас жатқанға,
Жүргенге жөргем ілінер, Бұ дүние орман
емес дүр, Бір кезек дәурен сүргенге
(Ш. Б.). «Жүрген аяққа жөргем ілінер»
дегендей, барған, болған жерлерімнің бе-
рінен де қыруар ғибрат алдым, тағым
көрдім (Н. F.).

ЖҮРГЕН ЖЕРІ ДАРҚАН Жүрген жері
ойын-кулкі; береке-молышылық. Сүйедім
пірге арқамды, Жүрген жерім дарқанды,
Шаштар хан дарға бұйырған Мойныма са-
лып арқанды (М3).

**ЖҮРГЕН ЖЕРІНЕ ШӨП ШЫҚПА-
СЫН!** қарғыс. Iciң өрге баспасын, жо-
лың болмасын деген магынада. Жүрген
жерінен шөп шықпасын.— деп, кемпір қақ-
сай-сарнай жөнелді (АТ).

ЖҮРДІМ-БАРДЫМ ҚАРАДЫ Қалай
болса, солай; ат усті назар салды; дұрыс
көңіл белмелдей.— Көншілік қауымның иғі-
лікті жұмысына жүрдім-бардым қарауға
болмайды, Бейсеке,— деді жігіт, оң жағы-
на басын қызырайтып (С. О.).

ЖҮРЕГІ АЙНЫДЫ 1. Құсқысы келді.
Менін койкама басқа бір аурудың матра-
цын әкеп, тесеп қойыпты. Әлгіден жүрегім
айныды (ЛЖ). 2. Безер болды, мезі болды,
ығыр болды. Қабыш қазылған жердің то-
пырагына баурын тесеп жатыр, жұмыстан
жүрегі айнып жатқан сияқты (F. Mys.).

ЖҮРЕГІ АЛЫП ҰШТА ② **ЖҮРЕГІ**
АУЗЫНА ТЫҒЫЛДЫ ③ **ЖҮРЕГІ АТТАЙ**
ТУЛАДЫ [ДУРСІЛДЕДІ] Қатты толқыды.
(Қорықанда, я куанганда көңілде бола-
тын қатты қобалжу саты туралы айтты-
лады).— Рақмет, женгей... білмеймін, Бүгін
менде үйқы жоқ, Алып ұшып жүрегім Лұ-
пілдейді жүрек топ... (С. С.). Қайын атасы-
ның келетін хабарын есіткелі, балықшы
жійттің жолы болып, жүрегі алып ұшып
жур (Ә. Н.). Қатты қорықаннан, жүрегім
аттай тулас, кейде буындарым қалтырап
кетеді (F. Mys.). Барып ед, ұялғаннан,—
кімсін?— деді. Қалайша ту көтеріп түр-
сын?— деді. «Қоймас,— деп, ат-жөнімді

айтпаганмен», Жүргеі жүйткіп алтай дүрсілдеді (Т. І.). Тіл айтса да, көңілде сайрап тұрган қасірет хал. Абайдың кеудесін отпен уға толтырган. Шайға отырса да, жүргегі аузына тығылып, кеудеге бір кесек тас ориғандай, бар денені сенделткен қайы-қапырық бар (М. Ә.).

ЖҮРЕГІ БҮЛК [СОЛҚ] ЕТТИ Көңілі қобалжыды, қорқып, үреллені, секем алды. Жықпышдан қос атты шыға келгенде, жүргегім бүлк ете қалды (АТ).

ЖҮРЕГІ [ҚОНЦЫ] ДАУАЛАМАДЫ [ҚОБАЛЖЫДЫ] Батылы бармады, қаймықты, тайсалды. Бір жапырағыңыз қалғанша керек. Осыған жүректерің дауалай ма? (Ф. Мұс.). Түү, қызық екенсің гой, өзің? Сені мұнда деп кім ойлаған,— деген Күлшеге Қашкен: Немене, жүргегін дауаламай ма? Жазған құлда шаршау бар ма, Қәшкең өзі-ақ баяндайды (М. И.). Жүрек қобалжымай, табан таймай, қаскайып тұрып, салысуга шыдастық. Би солай сілтеді (М. Ә.).

ЖҮРЕГІ ЕЛЖИРЕДІ ◎ **ЖҮРЕГІ ЕРІДІ [ЖЫЛЫДЫ, ЖІВІДІ]** Жаны ашыды, көңілі түсті, аяды; мейірленді. Сені біз жар етпейміз, бауыр еттік, Достықпен жүрек еріп, тәуір еттік. Тұбінде сен тұра алмас болсаң мұнда, Елде жеткізуге біз де жеттік (Абай). Бұл сөзді естіген соң, менің жүргегім жылып коя берді (С. М.). Зураның бетіне қадалып еді, оның жүзінде әлдене бір жұмбақ күлкі ойнап тұр екен. Соны көрген соң ғана, Балқияның жүргегі жылы қалды (Ә. Ә.). Жер, аспан бірден қозғалып, Таулар мен тастар жібісін. Ойлаган ойлар толғанып, Мұздаған жүрек жібісін (Б. Қ.). Қара қасы қызылып, Бебекке ана қарады. Қараган сайын жүргегі Елжіреп, еріп барауды (Ә. С.). Зейкүл ындаш шақырды. Қалтасынан бір қағазды ұсынды. Хат екенін білдім. Жүргегім елжіреп, жылап жібердім. Әбдірахман да сезіп тұр екен, оңашарақ шығып оқыдық (Б. М.).

ЖҮРЕГІ ЖАНДЫ Гашықтықтан іши елжір өртенді. Жүргегім жанып болған соң, Суга салсаң солмасты (БЖ).

ЖҮРЕГІ ЖАРЫЛДЫ ◎ **ЖҮРЕГІ ЖАРЫЛА** ЖАЗДАДЫ Қатты қуанды, көңілденді. Әулиеге ат айттып, Қорасанға қайтып, Қабыл болған тілегі, Жарылғандай жүргегі. Аналықтай бейбіше Қабырғасы қайысқан (ҚБ).

ЖҮРЕГІ ЖҰМСАҚ Ізгі жүректі, адап көңілді, адап бейілді, рақымышып. Жүргегі жұмсақ білген құл, Шын дос таптай тыншымас, Пайды, мақтан — бәрі тұл, Доссыз ауыз тұшымас (Абай).

ЖҮРЕГІ ДІР [ЗҮ] ЕТЕ ҚАЛДЫ [ТҮСТИ] Бірден қатты шошыды; кенет қатты қорықты. Сайран өзін-өзі тежеп, Қекима мен Шекерге кезек қарап алды да: «Мен бір сез айтсам гой, екеуін ел бетіне қараута зар боласындар,— деп еді, Қекиманың жүргегі зу ете түсти (Ә. Ә.).

ЖҮРЕГІ ҚӨТЕРІЛДІ 1. Жүргегі айны-ды. Шикі, етті, қанды көрсө, жүргегі көтепіліп кетеді осы баланың (АТ). 2. Қорықты. Таңдайын басындар, баланың жүргегі көтепілген гой (АТ).

ЖҮРЕГІ КҮПТІ БОЛДЫ 1. Тамақтан бейжай болды; кекіріп азды. Сәресіде туинен қалтан қазыны жеп, тағы майсек жасатып жеп, шалдың жүргегі күпті болып қалыпты (АТ). 2. Қорықты, жүргегі лоблы-ды. Алғаш жер астына түсетінде, жүргегім күпті болып жүрді (С. С.). «Қашан шакыру келеді» деп, ажал сағатын күткендей, жүргегі күпті болып, алақол, арамза билердің әмірін, кәрін күтті (М. Ә.).

ЖҮРЕГІ ҚАРА Қара ниет, ешкімге мейірім жоқ. Жанга жақсылық ойламайтын, жүргегі қара наданнан сақта (ШС).

ЖҮРЕГІ ҚАРАЙДЫ 1. Қарны ашты, жүргегі сазды. Мыжғылап соғып, кек иық болып, екі қарың салдырап, жүргегің қарайып, усті-басын лай суға сүнгіп шыққандай боласын (С. С.). Екі күннен бері дым таптай, жүрек қарайып отырганы мынау!— деді Шырынкул (Б. М.). 2. Ниеті бұзылды, жамандық ойлады. Жауыздықтан жүргегі қарайып біткен бауқеспе, балаға тап берді (АТ).

ЖҮРЕГІ ҚАРС АЙРЫЛДЫ Қайғыдан қатты қуйінді, өзегі өртенді. Аруағыцан айналайын, қайран, аткем-ау, киелі атын жаман-жәутіктерге қол жауалық болды-ау! Ой-көй, заман!... дегенде бай мен бәйбішениң жүргегі қарс айрылды (Б. М.). Элиза әлі ессіз, окта-текте ғана тұрғысы келгендей, кос қолымен ауаны қармап, «а-а-а!...» деп, жүргегі қарс айрыла күрсінеді (Ә. Н.).

ЖҮРЕГІ ҚОЗҒАЛДЫ д и а л. Жүргегі айныды. Арасан сүйн ішсе, оның жүргегі қозғалады (Шығ. Қаз., Больш.).

ЖҮРЕГІ ЛУП ЕТТИ [ЕТЕ ТҮСТИ] 1. Бір нарседен жай секем алды. «Адастым-ау!... Адақсаным гой, енді!» деген сезім Айшаны биледі. Сейтіп келе жатқанда, оң жақтағы адырдың етегінен шоғырмакталған, топтанған бір қара көрінеді. Айшаның жүргегі луп ете түсти (С. С.). 2. Кенет келген қуаныш сезім туралы айттылады. Алмастың жүргегі луп етті де, ізінше дүрсілдеп, жиі соғып кетті... (З. Қ.).

ЖҮРЕГІ МАЙ ШІШЕНДЕЙ КІЛКІЛДЕДІ [БОЛДЫ] Көңілі қобалжыды, тынышсызданды. Мұз үстінде жүрген күйеүін ойласа, жүргегі май шішкендей кілкілден коя береді. Ақбала сосын үйде отыра алмай, сыртқа шықты (Ә. Н.).

ЖҮРЕГІМЕ ЖҰДЫРЫҚТАЙ БОП ТУРА ҚАЛДЫ ◎ **ЖҮРЕГІМЕ ИНЕДЕЙ ҚАДАЛДЫ** Көңіліме дың ете қалды. Шіркін неме, кісінің көңіліне қараса нетті, түйеден түскендей етіп, дүңк еткізген сезі жүргегімде жұдырықтай бол тұрып қалды (АТ).

ЖУРЕГІНДЕ [КӨКІРЕГІНДЕ] ОТЫ БАР *Еті тірі, өткір, өжет, зерделі.* Журегінің оты бар бала көрінесіц,— деп, той басы арқамнан қағып, макташ қойды (Б. С.). Қара басқан, қаңғыган, Қас надан нені үға алсын? *Көкірегінде оты бар* Құлағын ойлы ер салсын (Абай).

ЖУРЕГІНЕ БЕРШІ [ТАС] БОЛДЫ [ВОЛЫП ҚАТТЫ] ◎ **ЖУРЕГІ ТАС ТҮЙИН БОЛДЫ** *Көңіліне дық болып үлады; ойынан кептес, жадында қалар кекке айналды.* Қек сиырдың кегі Дайрабайдың журегіне беріш болып қатқан тәрізді,— деді (Б. М.).

◎ **ЖУРЕГІНЕ ДАҚ ТҮСТІ [ҚАЛДЫ]** ◎ **ЖУРЕГІНЕ ДЕРТ [ЖАРА]** *ТҮСТІ Қайғынің үлады, өксікті өкініш мендеді.* Журегіне дақ түсіп, Жасық пышактай майрылды (АӘ). Балам менің бұл дүниенден аттанған. Содан, қалқам, журегімде дақ қалған. Бұл қайғының басқа түсер салмағын Біледі тек бала асырап, баққан жан (Ф. К.). Кемпір-шал зар жылайды баласын ушін, Қөзінің көңіл нұры қарасын ушін. Еш дауа ізделгенмен, талтырап ма, Журекке терең түсін *жарасы* ушін (М. С.). Мен көрдім ғашық жардан үеде-сіздік, Өмірдің қызығынан күдер үздік. Жылы журек сұынды, жара түсті, Шықпапан шыбын жанмен күн өткіздік (Абай).

ЖУРЕГІНЕ ЖЫЛУ БЕРДІ Нәрлендірді, көріп берді, рух, шабыт берді. Болғанмен, сыртын қорап, ішім сулу, болғана журегіме берген жылу. Ажары бет пен іштің бірдей емес. Керек-ау Кәмшат соны пайым қылу (Жамбыл).

ЖУРЕГІНЕ ӨРТ ТҮСТІ *Fашықтың жалыны жанды.* Қор қылуға құдіреттен, Журегіне түсті өрт. Тайды аяғым ескі серттен, Түсті емсіз, қатты дерт (Абай).

ЖУРЕГІНЕ ТИДІ 1. *Май, немесе майлы ас тәбетін қайтарып тастады.* Майлы ас жемеген шалдың кешегі тамагы журегіне тиіп қалыпты (АТ). **2.** *Бетін қайтарды; көңіліне тиді.* Ат үстінегі аударыссақта, мені аларлың жігіт жоқ. Тартқан кекпарда, жаяу күресте, ат үстіндегі аударыста көбінің көзіне көріп, ногай жігіттерінің журегіне тиіп тастаган (І. Ж.).

ЖУРЕГІН ЖАРАЛАДЫ ◎ **ЖУРЕГІНЕ ЖАРА** [ДЕРТ] *САЛДЫ* *Жанына жара салды.* Таза тас сияқтанған күміс кесек, Жапырақ сеқілденген таза кесек. Журегін жуықтаса жарагаған: Кір емір, тікен тұрмыс, улы есек (І. Ж.).

ЖУРЕГІН СЫЗДАТТЫ *Жанына батты, жанын ауыртты.* Бізге бүгінгі таңда техниканың жайын билетін, егін салудың, мал бағудың сырларына жетік, білімді адамдар керек бола бастады. Мектебіміз бізге осындаид адамдар тәрbiелеп берсе екен. Бұл біздің күнбек-күн журегімізді сыйдастып отырған мәселе,— деді Есенбек (М. И.).

ЖУРЕГІН ҰСТАП САТТЫ *Ақын бұл жерде құлыққа салынуды, жанын жалдап, арын саудага салуды айтып отыр.* Журегін пайдасы үшін жұрт ұсатпақ, Кірмен өлшеп базарға ұстап сатпақ. Оны сатып, ол кімді уатады, Оның өзін тағы да кім уатпақ (Абай).

ЖУРЕГІНДІ ТУГІ БАР [ШЫҚҚАН] *Ер, батыр, батыл кісі, еш нәрседен таймайтын, қаймықпай, бегіне айтатын адам.* Сезге шешем би болса да, журегінің түгі шыққан батыр болса да, төтеп беру керек (М. Ә.). *Түгі бар журегінде кере қарыс,* Жасынан кеудесінде жанған намыс. Ер болды Аманкелді айдыны асқан, Жігіттің бір сырттаны жас жолбарыс (О. Ш.).

ЖУРЕГІ [КОҢІЛІ] *ОРНЫНА ТҮСТІ [ОРНЫҚТЫ]* *Көңілі жайланды, журегі жай тапты, сабасына келді, қорқыныши, не қуанышы басылың, өзін-өзі келді, толқыған көңілі басылды.* Я, құдай, бересің. Бәсе, мен де адамның баласы едім ғой,— деп, журегі орнына түскендей бол, аз тыныс алып, Айша алты атарды көкіргіне басып отырып қалды (М. Ә.). Тенізден көз ала бергенде... уш дауыстай жерден балықшылар аулының түтіні көрінді. Осыдан кейін ғана Судыр Ахметтің журегі орнына түсті (Ә. Н.). Сыяз бар десе *журегін Орнықпайды* сұылдаш. Сыртқыларға сыр бермей, Құр қүлемін жынындаш (Абай).

ЖУРЕГІ ӨРЕКПІДІ *Көңілі қобалжыды.* Сары атанның үстіндегі Қазтайдың да көңілі боздал келеді. Журегі өрекпіп, аузына тығылғандай болды (ҚӘ).

ЖУРЕГІ ӨРТ [ОТ] БОП ЖАНДЫ *Өзегі өртенді, қапа болды, қайғырды, уайымдауды.* Лашынның жаны күйініп, Журегі өрт бол жанады. Уайым қып текстесін, Қөзінен жасы тамады (С. С.). Жалғыз-ақ, елейін деп өле алмай, өз жанын кия алмай, қайғылы, қалпада, қундіз-түні жапада, жылауда еңреу, барінең де көңілі қалып, журегі от бол жанып, қолынан келері жоқ болып журген сорлы Қамар халін көріп, жаны ашптын Омар ғана еди (С. Т.).

ЖУРЕГІ САЗДЫ *Қарны ашты.* Таңертең ас ішпеп едім, түске қарай *журегім саза бастады* (АТ).

ЖУРЕГІ СОҚТЫ *1. Тірілді, жаны кірді.* Элден уақта баланың журегі соқты (АТ). Осы кезде оның кеудесі булкілдеп, әдеттен қаттырақ соқты. Демек, еке журегі соқты (Ә. Ш.). **2. Белгілі бір көңіл күйге байланысты айттылады.**

ЖУРЕГІ СУ ЕТТИ [СУЫЛДАДЫ] ◎ **ЖУРЕГІН СУ ЕТКІЗДІ** *Бойын қорқыныш биледі, үрейленді, зәресі үшты, шошып кетті.* Аузы үңірейіп, өлім көзден, түп-түзу төніп тұрған алты атар мылтықты көріп, Хамиттің журегі су ете түсті, бар денесі мұздай болып кетті (С. С.). Атынан домалай түсіп, құшағын аша жүгірген Кәкіттай Әбішшен қатты құшақтасын сүйісіп тұр. Бұған Әбіш ауру сияқты көрініп

еді. Бауырмал жүргегі су етті (М. Ә.). Ойында дәнеңе жоқ, адымдай аяңдан келе жатқан Арынгазының жүргегі кенет су етеге қалды (З. Қ.). Орнынан тұра бере, «іске кірісем» дегені, «ұлыққа, оязға барып айтамын» дегені. Бұл Тәкежаның жүргегі суылдал тұра алмады (С. Е.). Мұнар ішінде ұмар-жұмар күй Байкешнің көзінен жыртқыштарды да, Абайды да жасыра берді. Жүрек суылдал, көзге жас келеді (М. Ә.).

ЖУРЕГІ СУЫП [МҰЗДАП] ҚОЯ |САЛА] БЕРДІ 1. Қатты қорықты, үрелленді. Құғыншылар отрядының бастығы дәл алқымда тұрганың көріп, қашқын не істерін білмей, жүргегі суып қоя берді (СК). Әр жерде төрт-бестен онша отырған ылғи кебеже карын, бұқа мойын, шұбар төстерді көргеннен-ақ, Мұсәпірдің жүргегі мұздап сала берді (Ә. Ә.). 2. Ренжіді, көңілі қалды. «Қойшы, сол жесір қатынды» дегендеге, жүргегім суып қоя берді (АТ).

ЖУРЕГІ [ӨЗЕГІ] ТАЛДЫ Қарны ашты, ашығып, әлсіреді. Қарны қатты ашып, жүргегі талып кетті (АТ). Өзегі талып ет жемей, Ер тесектен безінбей (М. Ә.).

ЖУРЕГІ ТАЛЫҚСЫДЫ Қиналып, әлсіреп кетті; қатты қиналып, есі ауып кетті. Әлгі сөзді естігенде, жүргегі талықсып кетті (АТ).

ЖУРЕГІ ТАС ТӨБЕСІНЕ ШЫҚТЫ ◎ **ЖУРЕГІ [ЗӘРЕСІ] ҰШТА [ШОШЫДЫ]** ◎ ЗӘРЕСІ КЕТТІ Қатты үрелленді, шошып кетті, қорықты. Менің жүргегім тас төбеме шықты, қалтырап кеттім (Б. М.). Қараңғы түндеге жер астынан, аяғының астынан, көрден шыға келгендей, еki-үш дауыс үздік-создық ұлып қоя берді. Айшаның жүргегі тас төбесінен шыққандай болды (С. С.). Оқ жыландай ирендереп, Жайдың оғы тасталды. Жүргегі ұшып Құнайым, Ердің қасын бас салды (С. М.).

ЖУРЕГІ ТЕБІРЕНДІ Елжіреді. Ақ жүргегін тебірентіп, Ер көңілін желдентіп, Ақ сүйектің баласын Қара ұлына теңгеріп, Қоңыраулы наиза өңгердім (М. Ә.).

ЖУРЕГІ ШАЙЛЫҚТЫ [ШАЙЫЛДЫ] Вегі қайтты, қаймықты, шошыбы, сескенді, запы болды. Сыртта тықыр естілген соң, жүргегі шайлығып қалған Балуан тергі бөлмелеге кіріп, есігің қақта (С. М.). Соңда мені алып ұщан қиял құсы... осы үйдің төбесінде айналып біраз жүрді де, жүргегі шайлыққан жаралы құстай тайки соғып, ешқайда қона алмады (Ә. Ә.). Енді бірінің үстінен бірі орнаған үйдеге екі тас қана қалды. Бірақ, оған шығу ете хаяїтті еді. Егер табан тайып кетсе, тірек болар ешқандай бұдыр жоқ. Осы арага келгенде Сейтеннің де жүргегі шайлылды (М. И.). Қарт сезінің ерісін таныған Мария күлгін жібере жаздады. Қайтқан күнде де Марияның жүргегі шайлығар емес (Ж. Ж.).

ЖҮРЕК [ӨЗЕК] ЖАЛҒАДЫ Жеңілжеллі ғана тамақтанды; болмашины қорек етті, талшық қылды, нәр қылды. Басқа түссе баспақшы, Үәли бұрын тезе алмас талай қорлыққа да көнді. Ол бір тәуелік нәр татпай, әбден ашыққан соң, жүрек жалғаудың қамын іздеді (Т. А.).

ЖҮРЕК ЖҮТҚАН Еш нәрседен қорықпайтын батыл, еразамат. «Тап солай» десіп, шұлғи-шұлғи иланып еді. Осымен қатар, Құнанбайдың жүрек жұтқан ерлігі, айла-тәсілі өзін-өзі атамай-ақ, әйгіленіп жатты (М. Ә.).

ЖҮРЕККЕ [ЖҮРЕГІНЕ] АС БАТПАДЫ Сабырызыданы, көңілі орнына түспеді, көңілі күпті болды; жегені желім болды. Жүрт күңіреніп, жерімен, сұмын коштаса бастады. Қолдан келер іс жоқ. Салының қанмен елдің толқынына қарап отыруға шыдай алмай, жүрекке ас батпады (С. С.). Сіз жатқанда, сол секілді күймен, Батпай асым, жүрекімді түйнеген (С. Д.).

ЖҮРЕККЕ ЖЫЛЫ ТИДІ Көңілге қона кетті. Өлең — сөздің патшасы, сез сарасы. Қынинан қыстырыар ер данасы. Тілге жеңіл, жүрекке жылы түіп, Теп-тегіс, жұмыр келсін айналасы (Абай).

ЖҮРЕК КЕСТИ [ТЕСТИ] Жүректі түйнеп, қыжылдатты. Қара наң қыжылдастып, жүрек кесіп, Жатасыз жамбасыңды тақтай тесіп. Осы екен «Ұрлық түбі — қорлық» деген, Япырмаяу, құтылармыз мұнан нешік? («Айқап»).

ЖҮРЕК ҚАЛМАДЫ Қатты қорықты, үрелленді. Шығатын зор қарага бір жан алмай, Жігіттер қоян болды, жүрек қалмай, Сібірдің цирктерін сілкіп шыққан, Осыны алып отыр ояз қолдай (І. Ж.).

ЖҮРЕК ҚЫЖЫЛДАДЫ Қарын қышқылының (запыран) артуы туралы айттылады. Ротер — Голландияның дәрісі. Оны ақсаzanға, бүйінге жара түскенде, шперацидті гастритке, жүрек қыжылдағанда қолданады (С. Сұбх.).

ЖҮРЕК [ҚӨҢІЛ, СЕЗІМ] ҚЫЛЫН ШЕРТТИ Сезіміне әсер етті, қөңілін аулады. Соның бүріс-қырысын жазамын деп, көліншегімді қебблекше шыр айналып, бүйірін түртіп қалып, шымшып етіп, сипай қағып, жүрек қылын шертпек болам (С. Төл.).

ЖҮРЕК СЫРЫ Қөңілдегі бар арман, құпия. Жүрек сырьы ашылмағаны жақсы (АТ).

ЖҮРЕК ТОҚТАТТЫ Қөңілін орнына түсірді; сасқалақтауын қойды; қорқынышы тараады. Мұндайда жүрек тоқтатып, сейлеу де қыны екен. Егер де тез от ашқызыбасам, қорқыныш билеген денеге қуат кірмей қалатын, соны сезіп, бар даусыммен айғай салдым (Ә. Ә.).

ЖҮРЕКТІ ДЕРТ АЛДЫ Қүйік шалды; қайғыланды, қапаланды. Богаштың

бойын өрт алды, Жүректің басын дертулалады (АӘ).

ЖҮРЕКТИ САРА ТІЛДІ ЖАНДЫ ЖАРАЛАДЫ, НЕКІРЕКТІ ҚАРСАЙЫРДЫ. Ойлану — кейде наркескен, Жүректі сара тіледі. Ойланбасаң, жаның жай, Қысыла қында жүреді (І. Ж.).

ЖҮРЕКТИ ТЕРБЕДІ МЕЙІРЛЕНДІРДІ, ТЕБІРЕНТТЕ. Жынды жастық жүргегімді тербейді, Жүйрік қиял у толтырып кернейді. Бұл мезгілде жалғыз өзім өлем де, Жанисеі адамды көрім келмейді (Б. К.).

ЖУРМЕЙ, ЖУРІМІҢ ҚЫСҚАРҒЫР [ҰЗІЛГІР! ҚҮРҒЫР! ҚЫСҚАРСЫН!] ① **ЖУРМЕЙ, ЖҮЙКЕН ҚҮРҒЫР [ТАУЫЛҒЫР]** қарғыс. Жетепеір, өмірің, қысқа болсын деген мағынада. Өзім күйіп отыранда, ол жүрімі құрғыр, неге күйіндіреді (Б. М.).

ЖУРІМІ ҰЗАРДЫ Өрісі ұзады, барап жері көбейді; мініс малы болды.— Ал, Аха, Тәңірбергенін арқасында тақымың атқа тиді. Жүрімің ұзарды (Ә. Н.).

ЖУРІСІ СУЫҚ АСЫГЫС, ҚАТТЫ, ҚАНАРЛЫ КЕЛІС. Эне, келе жатыр! Құнанбай жіберген кісінің алды осы! — дегендеге: «Жүрісі суық екен!» — деп, бес қасқаның үлкені Тұрсынбай да көз тікті (М. Ә.).

ЖУРІСІ СУЫҚ ЖЕҢІЛ ЖУРІСІ, МАРДЫМСЫЗ, ici берекесіз. Әлібек аң-таң. Екі оттың арасында қалды деген осы. Қай женғененің менікі деуге де болмайды. Өйткени, Асанның жүрісі суық, ici бұлдыр (С. О.).

ЖУСІП ПЕН ЗЫЛИХАДАЙ Bіr-bіrіn жақасы көретін, сүйетін ғашық адамдар тұралы айтылады. («Жусіп—Зылиха» қиссасындағы кейіпкер ғашықтардың есімдерінен алғынған). Қадірін кім біледі мұнай сезізді, Түсі онбас, шірігенше мыс пен жездің. Жусіп пен Зылихадай шын ғашықтың, Мысалы, сол сияқты сіз бен біздің (АӘ).

ЖЫҒА [-СЫ] ЖЫҒЫЛДЫ [ТҮСТИ] ҚИСАЙДЫ Бағы тайын, басына қыындық тусти. («Жыға» — иран тілінде тәжге қадайтын алтын қауырсын; ерте уакта қызыдардың бас күміне, сұлтандардың, хандардың бас күміне қадайтын қауырсынды да «жыға» деген). Пайда ушын біреу жолдас бүтін таңда, Ол тұрмас, бастан жыға қисайғанда. Мұнан менің қай жерім аяулы деп. Бірге тұрып қалады кім майданда? (Абай). Тобықтының жығасы жығылған жоқ (М. Ә). Өз атың жүртқа әйгілі Баймағанбет. Шатшаға сексен қара ат байлаган бек. Түсіріп жау жығасын жага астаған, Сібірге Ісатайды айдаған бек (Ш. Ж.).

ЖЫҒА ТАНЫМАДЫ Кім екенін жете, аның білмеді. Сәлем беріп, есіктен кірген ұзын бойлы, ат жақты жірітті қара ала көләңкеде кемпір жыға тани алмады (ЛЖ).

ЖЫҒЫЛҒАНФА [ЖЫҒЫЛҒАН ҮСТИНЕ] ЖҰДЫРЫҚ Сорға сор қосылып, бұрынғының үстіне жаңа бәле жабысты деген мағынада айтылады. Батыстағы зеңбірек Қүрілдейді күн сайын, Қан сасыды төңірек, Жығылғанға жұдырық (І. Ж.). Жығылғанға жұдырық, Сақтаулы шықты сыйбагам, Есінді біліп, ер жетіп, Белді бусақ қынаған (Н. Б.). Бес жер егінімді мынау Тәкежан, Майбасар ауының жылқысы құздігүні жеп кетті. Биыл жығылған үстіне жұдырық деп, кектемде жаңа қылтанқатап келе жатқан бес жер егінімді тағы сол, жаңағы таптап, қара топырағын шыгарып кетті (М. Ә.). Жақып өлді. Одан бір жұма кейін жығылғанның үстіне жұдырық деп, Мұқашым өлді (М. Ә.).

ЖЫҒЫЛҒАН [ЖЫҒЫЛЫП ЖАТАЫП] СҮРИНГЕНГЕ КҮЛЕДІ Өз мініне, өз бойына қарамай, біреуді менсінбей, мінейді, сынайдай.— Қазір жел-құз басталды. Мұз ұстаспай, абыржың, кезеңнің үстінде тұрмыз... — Кең біліп қапсың...— кекетпеніз. Жығылған сүрінгенге күледі деп... (Т. А.).

ЖЫҒЫЛСАН, НАРДАН ЖЫҒЫЛ Құласаң да, үлкенін құла, жеңілсөң, күштімен алсып жеңіл, өзінен күштімен тартысқа тус деген мағынада. Жығылсан, нардан жығылдың керімен ауызды мықтыға бірақ, сапты (АТ).

ЖЫҒЫП БЕРДІ Біреудің алдында кінәлі етті, жеңілдірді.— Мағашқа сен екеуің де қосылып, Кәкітайды жығып бердіңдер ме, шынымен жығып беру оңай гой (М. Ә.).

ЖЫЛАҒАН БАЛА, БОЗДАҒАН АНА Азапқа түскен жүрт. Қандай ұрыс болса да, ең алдымен бүліншіліккө ұшырайтын халық. Бұ жолы да солай болды. Жылаған бала, боздамаған ана қалмады. Бұл қырғын тек таң атағана толастады (І. Е.).

ЖЫЛАМАҒАН БАЛАҒА АС [ЕМ-ШЕК] БЕРМЕИДІ Өзі емекурін білдірмесе, жайын айтпаса, біреуге біреу қол ұшын бермейді, көмектестейді деген мағынада айтылады. Қаншама күлсे дағы мақтансаққа, Қебіне үлес тиер бөлген шақта, Балаға жылаған ас бере мә? Ұмтылып жыламаса бір тамаққа (Б. От.).

ЖЫЛАНДАЙ ЖАРАУ АТ ТАҢ АСЫП, ЖАРАТЫЛҒАН АТ ТУРАЛЫ АЙТЫЛАДЫ. Астында жылаңдаған жараву ұзын құлақ, қарында ыргайдай сойыл (Ғ. Мұс.).

ЖЫЛАН ЖАЙЛАП БАРАДЫ Тамақты қатты аңсан, ашқарақтық жасау мағынасында айтылады. (Бұл тіркес, көбіне, ішімді (ішінді, ішін) сезімен қоса айтылады).

ЖЫЛАН [КҮИЕ] ЖАЛАҒАНДАЙ
1. Еш нәрсе жоқ, тук қалдырмай, тыптипыл қылған. Ат, атан, шөп, астық, соғымның еті, киіз, көрпе, жастық, қап, арқан — берінен де ауыл жылан жалағандай таза. Сыптырып алыш қойған ақ-

тың адамы, алаштың әскері... (І. Ж.). Жа-загер отрядтың бастығы офицер Антоновтың жүрген жері жылан жалағандай болып қалатын (F. Mys.). 2. Tap-taza, мұн-таздай. Уау, ағайын, Иле мен Бақанас арасындағы бөгеттерді белден бастырып, көпірлер салдырып, жолды тегістеп, жы-лан жалағандай тазартып жатырмын, мол қаражат керек! — деп лепірді Ырсалды (КТ).

ЖЫЛАН ЖҮРИСТИ Izin bіldіrmейтін, зымын әрекет иесі. Қай күні Сүгір ха-бар етсе, сол күні... күлін көкке үшіреп кету қолынан келетін, жылан жүрісті пәле қатын (М. Ә.). Жарқын: Жау бар, ол даусызы, үсінсы, үсінін ізде. Мұрат: Бұл жаулық, тегі өзіне шебер-шебер едістер жасап алған, жынын білдірмейтін, жы-лан жүрісті жаулық (М. Ә.).

ЖЫЛАН ҚАРАҒЫ ЖОҚ ◉ ЖЫЛАН ҚАРАҚ МАЙЫ ЖОҚ Жылан көзі жыл-тырағы жоқ арық, ет, я қатықсыз көже. Соғымға сойылған торы төбелдің жылан қарагы жоқ болған соң, семіс ет іздеушілер бұл үйге мойын да бұрмайтын (ӘЖИ). Бұл қай ел? — дейді Шуаш. Бұл кесіп алсан, қан шықпас, аузына жылан қара-ғы жүқпастың елі,— дейді анау (ШС).

ЖЫЛАНША БІСҚЫРДЫ Қанарын тәкти, барынша ашу шақырды. Урядник қанға тойған ит сияқты, түсі суық бір ит еді... Осы жыланша ысқырады (С. С.). ...Неге онымен әлі күнге сәнденип тұрсындар!... Ал, менің командасты тыңдан-дар! — деді командир жыланша ысқырып (С. С.).

ЖЫЛАНЫ [ЖЫЛАННЫҢ БАСЫ] ҚАЙТПАЙ ОТЫР [БАРАДЫ] Әлі де аш-қарақтығы басылмады, әлі де жалақтап тоймады.

ЖЫЛАНЫ ҚАЙТТЫ Ac išin, журек жалғады, ашқарақтығы басылды.

ЖЫЛАП ӨТТИ Зар еңіреп өмір кешти. Сенің шешенә айранши, Бұтін кейлек ки-меген, Аузына екпе тимеген, Бетін жу-май, кір-кір боп, Жылап әткен дүниеден (Ш. Қ.).

ЖЫЛАП ШІП, ШЫҢҒЫРЫП Т...ЫП Жоқшылық, тапшылық туралы да, саран-дық туралы да айтылады.

ЖЫЛ АРТЫНАН ЖЫЛ ӨТТИ Көп уа-қыт өтті. Құн артынан күн, ай артынан ай, жыл артынан жыл өтеді (ҚЕ).

ЖЫЛАРЫН ДА, КУЛЕРІН ДЕ БІЛМЕ-ДІ 1. Қорқарын да, қуанарын да білмейді. Білмейді жыларын да, кулерін де, Еліне кетерін де, жүрерін де. Қорінед әзірейіл-дай қыздың түсі, Қараса Қарашаштың реңіне (І. Ж.). 2. Қатты қуанғаннан не істерін білмейді. Байқұс бала, қуанғаннан жыларын да, кулерін де білмей, қалт тұрып қалды (АТ).

ЖЫЛАСА ЖАСЫН КӨРМЕДІ Қын-шылық көргенін сезбеді, рақымы түспеді. Сұраса жекжат бермеді, Жыласа жасын көрмеді. Өз малыңды құрттың деп, Жа-нын берсе сенбеді (Б. Қож.).

ЖЫЛАУ ЖЫЛАДЫ диал. Дауыс айтты. Жылау жылауга да шамасы жок, әбден шаршаган (Қ. орда, Арап).

ЖЫЛАУ КҮНДЕР, БҰЛАУ КҮНДЕР Қайғы-қасіреті мол ауыр кез. Ұзақ өмір-нің ішінде қылы-қылы замандарды басынан еткізіпті. Жылау күндерді, бұлау күн-дерді көп көрген (О. С.).

ЖЫЛДЫҢ ЖЫЛЫНА диал. Жыл сайын, жылма-жыл. Біз жылдың жылына бір келіп, көріп тұрамыз (Шығ., Қаз., Больш.).

ЖЫЛ КӨРДІҢ БЕ? Көп үйықтап, кеш түрган кісіні айтады. Сен жыл көрдің бе, осынша үйықтап? (АТ).

ЖЫЛ ҚАЙЫРДЫ Есқі жыл есебімен кісінің жасын шыгару, жыл есептеу тұра-лы айтылады. (Есқі жыл есебімен қазақ жыл сұраса келіп, «жылың не» дегендे «жылым — мешін», немесе «жылым — ұлу», т. б. дейді. 12 жыл бір оралса, «мұ-шел» дейді, екі оралса, «екі мұшел», уш оралса, «үш мұшел», т. б. Мысалы, «ме-нің биыл екі мұшелім», «менің биыл уш мұшелім» дейді. «Екі мұшел» — 25 жас, «үш мұшел» — 37 жас, «төрт мұшел» — 49 жас болып, бір жыл қайта оралып кел-гендіктен, артық қосылып отырады. Ол жыл аттарының тәртібі мынаш: 1) Тыш-кан, 2) Сыр, 3) Барыс, 4) Қоян, 5) Ұлу, 6) Жылан, 7) Қылқы, 8) Қой, 9) Мешін, 10) Тауық, 11) Ит, 12) Доңыз. Мұндағы «ұлу» деген — қытай сезі «дракон» мағынасында; кей түркі елдерінде мәселең, үйғыр тілінде бұл жыл «белік» болып аталады. «Мешін» деген маймыл мағына-сында, үйғыр тілінде «маймұн» түрінде айттылады; ал «доңыз» деген «жабайы шошқа» мағынасында қолданылады. «Ұлу» мен «мешін» қазақ тілінде осын-дағы есқі жыл аттары ретінде ғана жу-реді.

12 жыл туралы аңыз бірінші рет XI га-сырда жазбага түсінген. Махмуд Қашғари езінің «Дивану лұғат-ит түрк» атты еңбе-гінде бұл аңызды былай деп келтірген:

«Түріктер он екі түрлі хайуан атын он екі жылға ат етіп қойған. Адамның тууы, соғыс тарихы және басқаларды, міне, осы жылдар айналысымен есептейді. Бұл жыл есебінің келіп шығуы мынадай еді: Турік қағандарының бірі өзінен бір-неше жыл бұрын болып әткен ұрыстың тәсілін үйрекші болған. Сонда бұл ұрыс болып әткен жылды анықтауды жа-нылышты. Қаған қауымымен осы жайга қатысты кенесе отырып, айттып: «Біз бұл тарихты анықтауда қаншалық жаңы-лысак, бізден кейінгілер де соншалық жаңылысады. Осы себепті, біз енді он екі ай және аспандағы он екі зодиакты негіз-

деп, он екі жылга ат қояйық. Тагы бізден кейінгі жыл есебі сол жылдардың айналысына қарап алғынын. Әрі, бұл кейінгіге ескерткіш болып қалсын! — депті. Қауымы: «Айтқанызыз болсын!» — деспіті.

Қаған ауга шығыпты, кісілеріне жабайы хайуандарды. Іле езеніне қуды бүйірыпты. Бұл өзі, үлкен су. Кісілері ау қылып, хайуандарды суга қарай үркіте бастапты. Сонда он екі хайуан судан өтеді. Он екі жылды міне, сол хайуандардың атымен атайды. Ең өзелі судан өткен «сычған» — тышқан болады. Осы себепті, жыл басы соның атымен аталды, бұл сезеге жыл сезін қосып, «сычған Ылы» деп атапты. Одан кейін өткендегілер болды да, олардың әрқайсының бір жыл үшін ат болып қалды: «уд (сивы) Ылы», «барс Ылы», «тавышған (кояң) Ылы», «нек (крокодил) Ылы», «йылан Ылы», «йұнд (жылқы) Ылы», «көй Ылы», «бічин (маймыл) Ылы», «тақағу (тауық) Ылы», «ыт (ит) Ылы», «тоңуз (доңыз) Ылы».

Түріктер есқі сенім бойынша, бұл жылдардың әрқайсысында қасиет бар деп біледі. Оларша, сиыр жылы ұрыс көп болады, себебі, сиыр бір-бірімен сүзістін хайуан. Тауық жылы кірсе, азық-астық, та мақ көп болады...»). (МК, I, 331—332 б.). Қариялар жыл қайырып отырып, келген қонақтардың жас шамасын да шыгара бастады (С. М.).

ЖЫЛ ҚҰСЫНДАЙ Bir нәрсенің басы, алғашқы көрінісі деген магынада айтылады. Естіміше, Қарқаралыдан, Омбы, Қараеткелден және онан аргы Орынбор, Троицкіден, Кіші жүзден де оқып жүрген қазақ жастары шыға бастады. Жыл құсындаид сендерсіндер, жаңа дәуреннің алғашқы келгенні боларсыңдар,— деді Абай Әбішке (М. Ә.).

ЖЫЛҚЫФА [ҚОЙФА, МАЛҒА] САЛДЫ Мал бақтыруға жіберді деген магынада айтылады. Он жетіге келгенде, Салған екен хан Бейтік, Бақ деп сені жылқыға (Ш. Қар.).

ЖЫЛҚЫФА [ҚОЙФА, МАЛҒА, ҚОРАҒА] ТУСТІ Үрлік қылды деген магынада айтылады. Жылқыға түсін алған соң, Байсейіт, Башоғ ағаңың Бір көнбедің ырқына (Ш. Қар.).

ЖЫЛҚЫДАЙ ЖУСАТЫП, ҚОЙДАЙ ӨРГІЗДІ Айтқанына көндіріп, айдауына жүргізді. Букіл Дешті қыпшакты езіне бағындырып, жылқыдай жусатып, қойдай өргізуің керек (І. Е.).

ЖЫЛҚЫ МІНЕЗДІ [СИЯҚТЫ] АДАМ 1. Шыдамды, төзімді. Ендігі ел жылқы мінезді болды. Аяз бен боранда, жауыншашында тон не көрсе, соны көруге шыдаган, жанын аямаган, қар тесеніп, мұз жастанған кісі ғана бағады (ЛЖ). 2. Мен сінбей кету, жылқы тәрізді осқырып кету. Жылқы мінез кісілер бар (АТ),

ЖЫЛҚЫШЫ [ҚАМБАР] АТА ① ШОПАН АТА ② ОЙСЫЛ ҚАРА ③ ЗЕҢГІ БАБА ④ ШЕК-ШЕК АТА ⑤ ПІР АТА Қазақ есқі салт бойынша, өзі баққан төрт түлік мальның «исе» бар деп үғынған. (Олардың әрқайсысына ат қойып, осы малдарды сақтау солардың ісі деп білген. Және мал «исеінен» мал тілел малдың амандағын сұрап отырған. Қазақтың осы салтұғымы аузын әдебиетіне түскен. Шопан атага: Шаруаның бір түлік пірі — Шопан, Келтірмей қу, пір ата, қойға топан; Жылқышы атага: Шаруаның бір пірі — Жылқышы ата! Тілегенде өзің бер, актан бата; Ойсыл қарага: Шаруаның бір пірі — Ойсыл қараға, Түйені есір жарылқап, болып пана; Зенгі бабаға: Шаруаның бір пірі — Зенгі баба! Сиыр берсөз, сүтті бер, өңкей мама; Шекшек атага: Қарагай мүйіз серкелі, Шүйде жалды, желкелі, Шекшек ата баласы. Ешкі бассын үйінді! — деп келетін ұзақ жыр туғызған).

ЖЫЛМАН ҚАҚТЫ 1. Қылман-қылман етті магынасында. Мойнында сылдырмақ қарғысы бар қара ауыз, тарғыл қаншық Абайға бір түрлі сұлу көрінді. Жұтының тұр, жылман қагады (М. Ә.). 2. Жылмандаған, асты-устіне түсті, іші-бауырына кірді. Хош келдіңіздер, терлетьіңіздер! — деді Мырқал жылман қагып. Ол, есіресе, өзіне хауіпті адамдарды жылы қарсы алды (Ә. Ә.).

ЖЫЛ ОН ЕКИ АЙ Жыл бойы. Қойшы жыл он екі ай кой соңында сүйретіліп жүрсе де, оның табан ақы, маңдай тери іске аспайтын (М. Е.).

ЖЫЛТ ЕТКЕН Азғана, болмашы. Шаруашылықтың жылт еткен табысының өзі осы мал өнімдеріне байланысты (ЛЖ).

ЖЫЛТЫҢ ЕТТИ 1. Тез отіп кетті. Шабатұғын қылыштай, Жылтың еткен жиырма бес! Жиырма бестен еткен соң, Орда бұзған отыз бес (Ш. Ж.). 2. Тап бола кетті. Сол-ақ кит еткеннен күр қалмай, жылтың ете қалады (АТ).

ЖЫЛУЛАҒАН МАЛ Елден сауын айтып, көмек сұрап, жиган мал. Жұз-жүзден жүрген жігіт даяшыға, Ақ көбік мінген аттың жаясында. Екі айдай Ерейменді ет сасытпай, Жұрт малын жылулаган аясын ба (І. Ж.).

ЖЫЛУ СҮРАДЫ [ЖИНАДЫ] көне. Жәрдем, көмек сұрады. (Қазақтың есқі салттында, я жұтқа үшырап, малы қырғанда, я шабындыға үшырап қалғанда, ағайыннан жәрдем сұрайтын болған. Жылу сұрау қаріп бол қалған кісінің ісі де, жылу жинау ру, ауыл ақсақалының аласуымен болған). Тезекбай: Алтын басым сау болса, жоқ-дұр қарам, Борышты қылды мені хақ тағалам! Белуардан қарызға батқаннан соң, Тәңірім жылу жидырды, бар ма шарам (Айттыс). Мұқаттай: ...Жылу сұрап отырғаным жоқ. Сыңайдың он бес аулынан он бес мың жылқы өреді. Сол маган жетеді (Ф. Мұс.).

Ата-ананы, жасы үлкенді сыйлау, елдік жақсы дәстүрлерді сақтау, ағайының қа-засына ат қойып, енірей келу, жұтап қалса, жылу жинап беру, жұмысы бітпей жатса, жабылып көмектесіп кету... — на-гызы адамшылық емес пе?! (F. Mұс.).

ЖЫЛУУ ЖОҚ Сүйкімі, жана сымы жоқ. Жылуу жоқ бойының Жылмиганы неткені? Құбылуы ойының Кетпей, құйтын еткені (Абай).

ЖЫЛЫ БОЛДЫ [ТОЛДЫ] Өлгеніне бір жыл болды. (Өлімнің артын күту салтына орай тұған уақыт өлшемі). Шырағым, Сәлімнің жылы болды, мезгілінде еткіз (АТ). Келінгे жолық. Қазір жолық... жылы толды. Конілінде қандай ойы бар екен? Біл! — деді (Ә. Н.).

ЖЫЛЫ ЖАУЫП ҚОЙДЫ 1. Қолға алмады, сол күйінде қалдырыбы. Әлде, мектепте бүгінгі өмір талабына сәйкес білім беруді жүзеге асыруға әзірге тиісті жағдай жоқ, деп, оны биылша жылы жауып қоя тұрмақпаз ба? — деді Бану (М. И.). 2. Қоя қойды, атамады. Болмаса, аты шықсан Сүйімбайың, Басқасын қою керек жылы жауып (Жамбыл).

ЖЫЛЫ-ЖҰМСАҚ Еттің майлы, дәмді жері. Қолындағы бар етін асып, жылы-жұмсағын осыларға тасып, тұнерген ашууды бір тарқатып жіберуге бәйек болып жүр (F. M.).

ЖЫЛЫ ЖҰЗДІ ЖАЙДАРЫ, мінезі жайлы. Талдырмаш денелі, жылы жұзді Зелиниң сазарып алған. Жерді ойып жібередей, нық басып, тұтқының қасына таяп келді де, басын шалқақ кетеріп, көзімен атып, тістен сейледі (Т. А.).

ЖЫЛЫ ЖҮРЕК Қайырымды, мейірімді; тірлікке ынтығы бар сергек көніл. Жылы жүрек сүйнди, жара түсті, Шыңпаган шыбын жанмен күн өткіздік (Абай). Сезімпаз көніл, жылы жүрек Таппадым деп түнілмес (Абай).

ЖЫЛЫ-ЖЫЛЫ СӨЙЛЕСЕ, жылан інінен шығады Қагымды, көнілге қонымды әңгіме айтса, жібімейтін адам жоқ деген магынада. Тілімді тістеп өлмек едім. Еріксіз сейлеттің. Жылы-жылы сөйлесе, жылан да інінен шығады. Сүрай бер, елім барында айтып кетейін (F. Mұс.).

ЖЫЛЫ КӨНІЛ Ілтипатты сезінгеге толы көніл, жұмсақ, елжіреген көніл. Өлеңде көнілің күмар, даусың жытар, Созылтып ән мұржасы созсаң зытар, Ән сүйгіш, жылы көніл, сөзге таңсық, Жылпындар жылы сезіді неге үмьтар? (І. Ж.).

ЖЫЛЫ ҚАБАҒЫН БЕРМЕДІ ЖАДЫ-РАП, жылы жүзбен қарамады, торсып, үндемеді. Балуан үйине келген Балқашқа жылы қабағын бермей, бойын жырақ ұстаптан еді (С. М.).

ЖЫЛЫ ҚАБАҚ [РАЙ] БІЛДІРДІ [КОРСЕТТИ] О жылы қарады Жылы шырай берді, жадырап, жақсы қарсы ал-

ды. Осы бай үйдің барлық арқан-жібін, ноктасын, желісін, тізгін-шылбырын қысы-жазы есестін тынымсыз карт — Иіс еді. Сонысын айтты. Қаражан бұған сәл жылы қабақ білдіріп, баласына қарап: «Бұл байғұсты әлі шаңырақтан шығармап па едіңдер?» — деп еді. Әзімбай қырыс сейледі (М. Э.). Жіңішке, орақ енді, ұзын бойлы, шоқша сақал декан мұны жұмсақтықпен, жылы рай беріп қарсы алды (С. Ш.). Дәмежанның сезін де, езін де, есіресе, қол енерін де сыйлайды. Бұған Жәбікен шүкірлік етіп, Дәмежанға осы әнгімелер тұсында ете жылы қарады (М. Э.).

ЖЫЛЫ [ЫСТЫҚ] ҚҰШАҚ 1. Ана құшагы, ана аймалауы. ...Қазір де анасының жылы құшагында отырып, сол кездегідей әсер алды (Т. А.). 2. Ыстық көңіл. 3. Жар құшагы.

ЖЫЛЫМШЫ ТАТАРДЫ Дәмі жағымсыз келді деген магынада айтывалы. («Жылым» — иранша, қойдың майы, құйрығы). Дәмештің де жетелі үдең, су ішпек бол тұра бергенде, жып-жылы, жылымшы татыған бірденеге аузы толды (З. Ш.).

ЖЫЛЫН БЕРДІ [ӨТКІЗДІ] Кісі өліп, оған жыл толғанда, еске алып, жын жасады. (Бұл салт кіші-гірім бас қосу жыны, не үлкен ас беру сипатында болады). Экесінің жылын беріп, қарындастының басынан қарасын түсіргеннен кейін, ұзату жабдығына кірісken (С. М.). Жас келіншек қосағынан айрылған соң, жылау мен қайғыда қаралы жылын өткізген (М. Э.).

ЖЫЛЫ ОРНЫН СҮҮТПАДЫ Отырған, тұрган үйінен қозгалмады; қоныс ауыстырмады, ешқайда көшпеді, сол тұрган жерінде қалды. Батырбай шала бұлініп үйіне кетті. Олай ойлап, бұлай ойлап көрсө де, жылы орнын сүүтқысы келмеді (М. И.). АНАМ да, — «шырагым, барсайшы осыған, жылы орныңды сүүтпа, кез алдында бол» — дегенді айтты бірде (ЛЖ).

ЖЫЛЫ ОРНЫН ТАПТЫ Жайлы орынға жайғасты. Айттым гой, балам қорқады деп, мына шайыңды ішіп, соңан соң, жылы орныңды тапсайшы! — деп, енді тізе бүгіп, шай құйып беруге оңтайланған берді (Ж. Алт.).

ЖЫЛЫ СӨЗ Қагымды сөз, үнамды әңгіме. Түсімде мені жұбатын, Жылы сөзбен сөйлесіп, Кетуші едің қуантып, Қалуышы еді көніл есіп (Абай). Жігіт тагы да біраң жылы сөз айтқысы келіп еді, эттең, өзі білетін орыс тілінің тапшылығы діңкесін құртып тұр. Галя оның ықыласына риза бол қалды (Т. А.).

ЖЫЛЫ СӨЙЛЕСТІ Ішіне кіре сөйлесті, жағымды тіл қатты. Аяқ астынан ұсталып қап, торға түскен құстай, екеуіне кеzek жаутаңдаған түрін көріп, осы әйелді аяп кетті. Жылы сөйлескісі келді (Т. А.).

ЖЫЛЫ ТИДІ Көнілге үнады, жанға жайлы болды. Жарым жақсы киім киіп,

Келді жанға жылы тиіп. Диуана болды бұл көнілім, Басылмай бір құшып-сүйіп (Абай). Өлең — сездің патшасы, сез сарасы, Қыннан қыстырып ерданасы. Тілге жеңіл, жүрекке жылы тиіп, Теп-тегіс, жұмыр келсін айналасы (Абай).

ЖЫЛЫ ШЫРАДЫ 1. Істүк көрінді, көзге оттай басылды. — Біздің жақта тартылып жүретін «Жамбас сипардың» әні құлағыма жылы ұшырап кетті, елді сарынғандығым шығар деймін,— деп, келіншек күрсінің қойды (І. Ж.). **2. Іш тартты, жайдары кейіп білдіріп.** Жиренише де Абайға енді жылы ұшырап амандасты. Жаңа адамдар келгөн соң, үлкендердің өзге істері мен сездері белініп, тоқырап қалды (М. Ә.). Асан «қашайық» деп еді, Үсен мен Жамал «бізді ұстал алады» деп, жылауға айналды. Бірақ, жаңағы үлкен орыс мына балалардың қорыққанын көріп, жылы ұшырап күліп қойды (М. Ә.).

ЖЫЛЫ ШЫРАЙ Жайдары жуз. Төлеу әріптестерін жылы шыраймен қарсы алып, «Еңбек — совет азаматының ардакты борышы» деген тақырыпта ашық сабак еткізді (СҚ).

ЖЫЛЫ ШЫРАЙ БЕРДІ [КӨРСЕТТИ] Жылы жуз, жайдары келбет көрсетті. Өмірімнің өрлерін Жазы шықпас қыс қылыш! Жылы шырай бер десем, Ажданадай ысқыршы! (С. Т.).

ЖЫЛЫ ІЗІН СУЫТПАДЫ Иле-шала, тез, кешіктірмеді. Жандарм Павловты ұстаган жерде таба алмаған қағазын қылыштың жылы ізін суытпай, Абайдың қалтасынан суырып алмақ болды (М. Ә.).

ЖЫМ [ЖЫМДАЙ] БОЛДЫ Үні ешті, сөйлеп отырган сөзін қол қойды. Төр алдында Катыбай әңгімені кейітіп отыр екен, бізді көргөн соң, жыл болды (Б. М.). Әйелінің ұнатпаганын Батыrbай анық аңгарып, жыл болды. Өшे қалған әңгімені Қудері де ершіткісі келмеді (М. И.). Сонда Жарқын сияқтылар келеке етпек түгіл, мұның алдында жылдай болып жүрер еді, бұған қарсы ешбірі аузын да аша алмас еді (М. И.).

ЖЫМПИТИШ ЖІБЕРДІ Ұрлап алды. Әлгі адам жымпитетіп жіберді-ау егуімді (АТ).

ЖЫМЫН БІЛДІРМЕДІ Ешкімге сез-дірмеді, істеген ісін байқатпады, ізін таптырмады. («Жым» сөзі қояннын, т. б. кейбір тұз хайуанатының жүретін жолы, салған ізі дегенен алынған). Жарқын: — «Жау бар, ол даусыз, ұясын, ұясын ізде» — дегенде, Мұрат: — «Бұл жаулық, тегі, езіне шебер-шебер әдістер жасап алған, жымын білдірмейтін, жылан жүрісті жаулық», — деді (М. Ә.).

ЖЫМЫҢ ҚАҚТЫ Күлімдеді, езу тартып күлді. (Ұнамсыз мағынада да айтылады). Нұрганымды билетін, Құнанбайға еш-көгі бардың бәрі де дәл осы арада бүр-

кіті тұлкі алғандай, мәз болысып, жының қағысты (М. Ә.).

ЖЫН БУҒАН БАҚСЫДАЙ БУЛІНДІ Аласұрды, бұлан-талаң болды, әлекке түсті, қүйіп-пісті. Оразбай Дайырдың хабарын естігенде, жын буган бақсыдай бүлінди. Салған жерден ауызға алып қиянатап, айыппат сейлегені Абай болды (М. Ә.).

ЖЫН ОЙНАҒЫ Астан-кестені шыққан, у-дулы, ойын-сауықты орта. Ел емес, анау түрган — жын ойнағы, Болар деп, оны мұндай кім ойлады? Қандары мен дегендеге, қап-қара бол, Өзгерген, жаңарған бір түр ойнады (Б. М.). Үй үстінен құйын өтті. Үй сыртындағы сары төбенің шаңдағын өз бойына, жын ойнағына үйіріп ап, сонау ойпаңға қарай құлдилай жөнелді (Ә. Н.).

ЖЫН ОЙНАҒЫНДАЙ ҚЫЛДЫ Астан-кестенін шығарды, опыр-топыр қылды, шашын аспанға көтерді. Елірген тобыр станицияның маңайын жын ойнағындағы қылды (С. С.).

ЖЫН [ПЕРІ] СОҚҚЫР [ҚАҚҚЫР! ТИГІР! ҰРҒЫР!] қарғы с. Есалан болып, есің ауысып кетсін деген мағынада.

ЖЫН СОҚТЫ [ҚАҚТЫ, ҰРДЫ] Eci ауысты, жынданды. Нұргали қүйіп-пісіп, Әлжанның құлак етін сыйырлап, жеп түр: — Жын соқты ма өзінді? Қалтанда кек тының жоқ, көрінген малға саудасасын (F. Mys.). Кеше каз деп түрган инженер қалпақтай түсіп, жын соғып кетті, — деді Сәду (С. Е.). Мақпал тамсанды да, аяғын екі-үш басып: қараң қалғыр, қоясың ба, жоқ па? Тұр гой, міне, мынаштар адамша тып-тыныш. Әлде, жын ұрды ма сені, түгे? — деді (М. Ә.). Жын соққаннан мыс соққан жаман (Мақал). Төбесі сұлу қыздың көрінгенде, Аякты баса алмаймын жын қаққандай (КӘн).

ЖЫН [-ЫН] ШАҚЫРДЫ к е н е. Киелиесінен сыйынды. (Бақсылық, туралы айтылады).

ЖЫНЫ АЛЫСПАЙ ҚАЛДЫ д и а л. Жыны ұстап қалды, ашуы келді. Қылышибаймен жынылым алыспай қалып, тамаққа қарамай кеттім (Түрікм.: Ашх., Кенеур, Тахта.).

ЖЫНЫ ҚОЗДЫ [ҰСТАДЫ, ТҮСТИ, ҚҰРЫСТЫ] С жынына мінди Ашуы келді, ыза болды, «арқасы құрысты», ашуына басты. Жұмабектің салған сүретін ұнатындырамай, Ермек үнсіз үзіле түскен сайын, Жұмабектің ішіндегі жыны қозып, ызага булығып, сұлу жузі дүйнелдей бастайтын (Т. А.). — Эрине, Дәркембайдың аулына қоңсы қоңсам, сүйтірме ем деп, өзім де бармагымды тістеп журмін. Бір мен емес-ау, осы жайлалауда көшіп жүрген қалың елдің көптен-кебіне жынылым түседі (М. Ә.). Бұрындық ак бурасына мініп, жауға қарсы шықса, жұрт «Тентек қара жынына мінди, енді жолымыз болар» дейтін (І. Е.).

ЖЫНЫНАН АЙРЫЛГАН [ЖЫНЫН АЛДЫРГАН] **БАҚСЫДАЙ** Қарқының қайтып, кенеттөн беті қайтып, не істерін білмей қалғанда айтылады. Бәрінен де ұтымдысы табалауға дайын отырган дүшпандар, жынынан айрыйланған бақсыдай, антарылуға ұшырайды. Солай емес пе, Халеке, ә?... (Х. Е.). Осы күні адасып қалдым содан, Бақсыдаймын айрыйланған демнен, жынан. Жүйрік қиял алдырып, уміт сөніп, Жасым жетпей қуарып, кеүіп солдым (Б. К.). Аббас пен Ұрқия екеуі екі жақтан жайып шуып, Шоқылтының ашуын әреп басты. Қарқынбай жынын алдырыған бақсыдай, басқа жөнге кешті (Д. Ә.).

ЖЫНЫНА ТИДІ ◊ **ЖЫНЫН КЕЛТІРДІ** Ашуын келтірді, ыздаланырыды. Гани бұрынғысынша қабыргадан көз алмады. Оның бұл түсініксіз қылығы Шәкірдің жынына тиді (М. И.). Шалқардың түрмесінде жатқан Еламан мен Райға бара алмаганы жанына батып, ызасын кімнен аларын білмей, бала-шағара жыландай ысқырып отыр еді. Оның үстіне жеке көретін аулының жігіттері кеп, жынына тиді (Ә. Н.). Қыдыш [ентелеген жұртқа]: Ә, әрмен, әр кеп шуылдақ, жынымбы келтірмей, үйтіп жіберерсің сен мен! Қайтер екен десем, ырық бермейді гой,— деді (М. Ә.).

ЖЫНЫН [САЙТАНЫН] ҚАҒЫП АЛАЙЫН! Арынын лезде басайын, тыйым салайын! Неге құтырынып кетті екен, шірік неме, жынын қағып алайын (АТ).

ЖЫНЫН [САЙТАНЫН] ҚАҚТЫ Мысын құртып, желігін басты. Жүр, алып жур, тезірек. Арыстандай хан үшін қағармын барлық жынынды (М. Ә.). Бұл қызықты көрмесе, Қанағарына киліксе, Қайырыла барып шабамын, Ежелгі жынын қағамын! (Манас).

ЖЫНЫН ҚАРЫҚТЫРДЫ д и а л. Атты қатты жүріп, жынын араластырыды. Тоқ атпен қатты жүріп, жынын қарықтырмай көрек (Орал, Жән.).

ЖЫНЫН ҚҰСТЫ Аузына келгенін сөйледі, аузынан ақ ит кіріп, қара ит шықты.

ЖЫНЫН ШАШТЫ Ашууланды, айбатын, ашулы қанағарын бетіне алып, кейіп, балағаттап жүрді. Емельянов мырза,— деді жынын шашып, көпіріп жүрген майор тістеніп,— бұл тобырлар өз бетімен кеткен жоқ. Оларды басқарып, үйімдестырып жүрген біреу бар (Ә. Ш.).

ЖЫНЫ ҰСТАДЫ 1. **Жынданың кетті.**— Ойбай, сап-сау емес пе еді?— Сап-сау еді бейшара. Әйелінің жыны ұстал, бір көремет басталыпты (О. Ә.). 2. **Ашуы келді, қырысыға келді.** Әншайїнде дүрдіп, бастық алдында жылмиып, өзгеретініне жынын ұстайды (АТ).

ЖЫП ЕТКІЗДІ Көз ілестірмеді, шапшаң қимылдады. Жәми менін алақаныма

бір қағазды қыса қойды. **Жып еткізіп,** қыйын қалтама тастап жібердім (С. О.).

ЖЫПЫҚ КӨЗ 1. **Кірпігін жи-жи қағу магынасында.** Қалабайдар төмөнгі осылардың ішіндегі ең жасы, жұқалан, жыптық көз жігіт — белгілі Нұршаның Мұқатай (F. Mys.). 2. **Өтірік момакан,** мысық жумбай кісі. Ол өзі жыптық көзденіп отырып та, жан-жағын байқап отырады (АТ).

ЖЫПЫЛЫҚ ҚАҚТЫ [АТТЫ] 1. **Кірпігін тез-тез қақты.** Журліннің жыптылық қақкан шүңірек көзі қызыл жиектенген еткір қара көзбен кездесіп қалды (Қ. И.). Тікірғен кірпігі жыптылық атты. Көз жанарына жас іркіліп, сынаптай бүршіктеліп, беттен домалады (Б. М.). 2. **От немесе май шамның желден шалқуын айтады.** Пеште пышырлап от жанады, сығырайған май шам жыптылық қағады (Қ.Ф.).

ЖЫР БОЛДЫ **Жұрт арасында ақыз,** әңгімеге айналды. Ол екеуінің қылығы осы елге жыр болды, алыс елге де тарап кетті (АТ).

ЖЫРҒАЛҒА БАТТЫ д и а л. **Қызыққа батты, рақаттанды, жетісіп қалды.** Бала-ларының бәрі жұмыс істеп, сен жырғалға баттық рой (Жамб., Қор.).

ЖЫР ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] **Аузының сұы құрып әңгімеледі.** Қемтір жалғызының істеген ісін жыр етіп айтты берді (АТ).

ЖЫРТЫЛЫП АЙРЫЛАДЫ **Өте көп, мол магынасында.** Алыстан айдыны жалтырап Камқалы жатыр, балығы асыр салып, қаз-үйрегі жырттылып айралады (Ә. И.).

ЖЫРТЫСЫН ЖЫРТТЫ **Намысина шапты, сойылын соқты;** жогын жоқтады, жақтастық қылды. Ол болыстардың момыны халқының аузында Абайдың: «Ел бұлігі Тобықты Қөп пысыққа молыкты» деген сөздері жін айтыла жүреді. «Тобықтының жырттысын жыртамын» деушілерге қарсы әрдайым Тобықтының өз жақсысы айтқан «үрип жығары» дәлелдейді (М. Ә.). Тобымның тартам тартсын, Жарлының жыртам жырттысын, Мешеудің мейірін қандырам (І. Ж.).

ЖІВЕК БАУЛЫ ҚЫРАНДАЙ **Алғыр құс сияқты, қынга барар кісі әрекеті туралы айттырады.** Ол өзі — бұл емес, Қаптын тауы, Бір бөлек үлкен таудың бергі бауры. Бергі таудың басында сол дәрі бар, Қырандай ап қайтармыз жібек баулы (Абай).

ЖІВЕК ЖЕЛ **Жұмсақ леп, салқын са-мал.** Жасыл барқыт тау, өзенінің жағасы, Судырайды қайың, терек ағашы, **Жібек жел** желліп, әсем даланың, Таза аудада жұпар аңқыр маңайы (З. Қал.).

ЖІВЕКТЕЙ ЕСІЛГЕН **Mінезі биязы,** жақсы қылықты.— Жақсы оқыған, жібектей есілген, бұл өнірге бітпеген асыл бала алтынам еді. Іздей көріндер, азаматтар (М. Ә.).

ЖІВІ БОС [БОСТАУ] Момын, иі жұмсақ; пысық емес, болыр. Взводтың шынымен жоғалған кеткені ме? Өз бетімен қоршаудан шығуға командирінің қайраты же те ме? Қате істеген жоқпыш ба? — деп қиналды Мұрат. Сол жігіттің жібі бостау көрінуші еді ылғи (Т. А.).

ЖІВІ БОСАДЫ 1. Ашуы қайтты. Мержан: Жұстайлак арын сатқан арсыз еді. Аю қатын екенін білмеуші ме ең, мұғалім? Сізге не болды, жібің босап? Мен айтайды ба ақылды, бұныңыз не? (М. Э.). Содан Шәлтік әңгімесінің жібі босап: — Белім кеше қасқыр аттап бастырмай, шойрылып қалды еді, соған қарамастан, шапқаным,— деді (М. Э.). **2.** Бәсекеніл, екінің басылып, босап қалды. Василий Кусаков қансырап, шегініп келе жатқан ротаны күннен-күнге нығайтып, шындан бергісі күлелді. Солдаттардың да, командирлердің де жібін босатпай, берік ұстауға бар күшін салды (Т. А.).

ЖІВІН АҒЫТТЫ Ойынан шықты, тілін тапты. Мен шының айтқан соң, ол да сырын айтты, жібін ағытты (АТ).

ЖІВІН [ТАМЫРЫН] ТАРТЫП ҚОРДІ **• ТАМЫРЫН** БАСЫП [ҮСТАП] ҚОРДІ Байқады, сынады. Өзінің жібін тартып, тамырын басып көр. Ой сыңайы, тамак бұлкіл қалай екен (АТ).

ЖІВІН ШИРАТТЫ Пысытты; өзінен келтірді, сергітті. Ой, жайсаным! Қазір екеуің брудершафт ішкіземін. Өзінің жібінді ширапты кетпесем (Т. А.).

ЖІВІ ТУЗУ Дұрыс жолдағы, жөнімен жүретін (адам). Жібі түзу адамға бұл сұркиялар күн көрсетуші ме еді (К. Наж.). Бондаренко мен Добрушкин екі түрлі адам. Бондаренко қылтың-сұлтыйндың білдіктін, жібі түзу, өмір жолы айқын, ұстамды адам, ал, Добрушкин болса, ала аяқтың өзі, онысынан әскерде де арыла алмай келеді (Т. А.).

ЖІГЕРІ ЖОҚ Ынта-талабы, қайрат-қа жыры жоқ. Жігері жоқ, ақылы кенде, Жамбасынан жат сұлап (Абай).

ЖІГЕРІ ҚҰМ БОЛДЫ Діңкесі құрып, жасып қалды; тауы шағылып, бармагын тістеді, қынжыла күйінді. Ауыл адамынан да бірде-бір жан Сейіттің маңына келмеген. Тек, ел жатқан соң ғана күні бойы жігері құм болған Сейітке жаны ашып жүрсе де, титыры құрып, бабын таппаған Айса Оразбай аулының көрі күзетшісіне келді (М. Э.). Жан жігері құм болып, Кекірек толған мұң болып, Мақсат алыс, жол узак (К. А.).

ЖІГЕРІН ЖАСЫТТЫ **• ЖІГЕРІН ҚҰМ ЕТТИ** [ҚҰМ ҚЫЛДЫ] Бетін қайтарды, еңсесін түсірді, мұқаллты. Анырай, сізден бір тілек тілесем, қабыл алар ма екенсіз, мистер, адамның місесін қайтарып, жігерін жасытатын осындау улы сөзді тастасаңыз екен,— деді Барапов Эгенсонға (Ә. Ә.).

Ойға батып, сарылып, Жігерінді жасытпа, Ауыр мұңдан арылып, Ақырын күт, асықпа (С. Мәу.). Жақыпбек сүрініп сәтсіздікке үшірай қалса да, от жігерін құм етпей, қыныңдық селине қарсы жүзеге еді (М. И.).

ЖІГЕРІН ЖЕГІДЕЙ ЖЕДІ Азаптанды. Осы түсінік Шәрипаның бұрынғы жігерін жегідей жеді. Шәрипаның долылығын, ашуын албастыдай басты (Б. М.).

ЖІГЕРІ ТАСЫДЫ Қайраттанды, қа жырланды. Асылханның жігері тасып, қайраттана жұмысқа кірісті (АТ).

ЖІГІН АШТЫ **• ЖІК ҚОЙДЫ** Аралярын алшақтатты, сұзып кетті. Жау етті осы бір күн екі жасты, Сол қастық бірте-бірге жігін ашты. Бірінің алашорда болды ұраны, Біреуі Совденке кеп араласты (І. Е.). Қудерінің мектеп пен колхоз арасына жік қоя сөйлеуі Жақыпбекке жат естілді (М. И.).

ЖІГІТ АҒАСЫ БОЛДЫ 1. Есейді, кісі бол қалды, орга жасқа келді. Бақанын сөзін бөліп, жігіт ағасы болған бір кісі:— Віздің үйдегі келініңіз екен, мына ногайға ерегісін тығып қойып жүрген,— деп, күнк еті түседі (КЕ). 2. Жұртқа ақылышы аға, ел басысын дәрежесіне жетті. Бұл күнде бағығ қызыбалық жоқ, осы ауылдың жігіт ағасы өзі болды (АТ).

ЖІК-ЖАПАР [ЖІГІ-ЖАППАР] БОЛДЫ Асты-устіне түсті, бәйек болды. Қой сойдырып қойып ем, басын жеп кетінді!— деп жік-жапар болды (С. М.). Жігі-жаппар болың, жалынып шақырганда келмей, сүтке тиген күшіктей бол, бұралқыланып жеттіп бару Фаниға өлім емес пе (М. И.).

ЖІККЕ БӨЛДІ Айырып қарады. Еңбекіз залымдарды тәң көрмейміз. Жолында енер-білім бөгелмейміз. Басшымыз Ленин бізді тенел жеткен, Мен қазак, сен орыс деп жік бөлмейміз (Ш. И.).

ЖІК САЛДЫ [ТҮСІРДІ] Бөлді, арасына от тастады, араздастырды, татулығын бүзди. Өмірде жеті атасы түк көрмеген, Билік түгіл, қолынан түк көлмеген, Қасен деген ши аяқ ауылнай бол, Жік салмақ, арамызға жіктелмеген!... (Б. М.). Қырмызы мен Садуақастан үміт күтеміз, екеуі де жас. Біз олардың араларына жік салудан да аулақпыш және ондай нәрсе біздің әдеттімізде жоқ (Ж. Мұз.). Ана бұзық арамызға жік түсірді, араздастырмак, жауластырмак болды (АТ).

ЖІЛІГІ ТАТЫМАДЫ 1. Жасык, арың ет туралы айтылады. Малдын саулығы да, түрлі өнімі де, оның қоңына, етіне байланысты. Береке де осында. Арық малда қүн жоқ. Сондықтан да, халақ арық малды: «арықтың жілігі татымас» деп мақал еткен (М. Е.). 2. Болымсыз, құны төмен. Дүниеге бір өлең келіп қалды. Тыңда, оқиғыны,— деген Қәшкенге Ораз:— Бәсе, маңадан бері сарнамай не тып отыр деп едім. Жілігі татитын өлең бе? — деді (М. И.). Ең оңайы қайрып мал баққандай, Тұрғыла-

тып тұрғыдан аң қаққандай. Ол оңайдың жілігі татымайды, Сөз керек өшпес мәңгі шам жаққандай (С. Ә.).

ЖІЛІГІ ШАҒЫЛДЫ *Беті қайтты, жалықты, болдырыды. ...Естүй бойынша, ұзақ соғыстан [империалистік соғыстан] жілігі шағылған орыс әскері қару-жараптарын тастап, майданнан қашып жатқан көрінеді* (Ә. Н.).

ЖІЛІК МАЙЫ ТАУСЫЛДЫ [**ЖҰҚАРДЫ, ҮЗІЛДІ**] *Жүдеді, болдырыды. Жілік майын тауысып, қыстап әлсіреп шыққан мал көкке аузы тиіп, оның да кеудесіне жаңадан жан біткендей (М. Е.). Қыс тұрсын, құздың қара суығын ықтанағатын кедей сорлы жілік майы үзіліп, борбай еті борща, арқа еті арша болып, кектемеге әзәр ілгетін (М. Е.).*

ЖІНІШКЕЛЕП ЖІБЕРДІ *ди ал. Жасырын жіберді. Балаңың өзін ғана жіңішкелеп жібер,— дәп еді құдам (Жамб., Мойын).*

ЖІПКЕ ТІЗДІ *Тәптіштеп санағы; бірін қалдырымай, есепке алды. Жүрттың көбі елемейді, бұл ішінен жіпке тізіп отырады* (С. С.). Өзім де колхозыңды көріп келдім, Кішілік етіп, сәлем беріп келдім. Сүмдардың не қылғанын біліп әбден, Бәрін де жіпке тізіп, теріп келдім (С. С.).

ЖІП САБАҚТАП КӨРМЕГЕН *Өмірінде еш нәрсе істемеген. (Ак саусак, я керген-сіз кісі туралы айтылады). Инеге жіп сабактап көрмеген пенді, енді бір үзім нанга зар болды, көсіп іздеді (Ә. Қан.).*

ЖІПСІЗ БАЙЛАНДЫ [**БАЙЛАДЫ, ТҰСАДЫ, ТҰСАЛДЫ**] *Еріксіз үсталды, босқа қарайлап, үақыт өткізді; үзап кете алмай, бірденеге қарайлабы, үстал жібермей қойды. Жетелеш жетпіс алды, алпыс айдаپ, Бекітіп қол-аяқты жіпсіз байлан, Дүниенің бәрі де күнгірт тартты, Шашыған тұнық едім тұрган қайнап (Ә. Тәң.). Қайрат қылар ер болсаң, Заманымда болған «сұлтанным», Бізді жіпсіз байлады* (М. Ә.). Ертеде мал берілген жесірі жетіп келе жатқандықтан, сол қайын аға Әйгерім басына рұқсат бермей, өзім алам дегіті. Сонымен Бекей қызы жіпсіз тұсалулы көрінеді (М. Ә.).

ЖІП ТАҚТЫ *Белгілеп қойды, меншік-теді, еншиленді, иемденіп алды. Қазақта қасқыр да кеп, тулқы де кеп. Алайда жіп тақтаймыз ешкімге дәп. Сөз түртіп шағыстыраган қасекендер, Тулкіге қалып жатыр күлкі де боп (С. Д.). Аяғында көпшілікten ешкімді мынау деп, жіп тағып үстай алмаған соң, тінтіп-тінтіп таба алмай кетті. Бірақ, бізді жұмысқа шығармады (І. Ж.). Соңғы әзірде ол Мериямды әзілден: «Мериямжан, тұпкілікті біреуіне жіп тағасың ба, қайтесің?» — дейтін болды (Б. М.).*

ЖІТІ ЖҮРДІ *Асығыс жүрді, шапшаң жүрді. Мырзаның күндіз жатып, тунде жүретін әдеті болушы еді, осы бүгін де түнгі салқынмен жіті жүріп, жол өндіріп тастамақшы (Ә. Н.).*

ЖІТИККЕ САЯҚ *Жоққа серік, жоққа жалқы, жоққа тән, есекке жоқ. («Жіті»— сөзі өлім-жітім тіркесінде келеді: «жіті»— жоғалды, гайып болды деген мағына береді. Қене дәүірде жіт//йт етістік түбірден жітук//йтук түрінде жасалған түбір, яғни «жоғалған, гайып болған» деген мағынадағы сөз қолданылған (МК, II, 182). Бұл түбірден йітүккіліг (йітүккіл апаяның қойун ашар — алдырган анасының қойыны ашар) сөзі де жасалған (МК, III, 18). Қазақта бұл сөз өлім-жітім, жоқ-жітік тіркесінде сакталған. Бұл фразада «жоқ» мағынасы базым жатыр. «Ел ішінен аластайтын өншеп жітікке саяқсыңдар», — депті Майдасар Даркенбайға (М. Ә.). Аулыңа келген жалғыз-жалқы қадір, салмағы жоқ, жітікке саяқ, бір жауга қол былғап қайтесін — дәп, Оразбайды тоқтатқан-ды (М. Ә.). Жітікке саяқ, бір құды, бұзықты ол үстаса, бұқаланың ішінде қалған бар бұзықты мен де үстай білемін! Сонын бәрін Ыбырайдың өз соңына қаптатып салып, қан қаксату мениң де қолымнан келер! — деді Оразбай (М. Ә.).*

ЖІТІ КӨЗ ӨТКІР *көз, көреген. Панферов ойынан тез серпіліп, тәңіреккеке көз жіберді. Әскери адамның жіті көзі күзгі қоңырқай жер реңінде әрең байқалатын, жақсы тасаланған зеңбіректерді байқады (Т. А.).*

3

ЗАБЫТ АЛДЫ д и а л. 1. *Менгерді, иелік етті, бағындырды. Жұмысты забыт алды.* 2. *Асықты, тездедті. Колхоз егісті тез бітіруге забыт алып жатыр* (К. орда, Сыр.).

ЗАЙЫГЫ БОЛДЫ *Восқа кетті. Залымның зұлымдығы жуса кеттес, Не ушін сол секілді жаратылған. Қызметің ондайға еткен зайығы болар, Мысал көп, неге десен, бізге қалған* (С. К.).

ЗАҚЫМ БОЛДЫ [КЕЛДІ, ТИДІ, ТУСТИ] *Зиян келді, залал келді, қатты соққы тиді. Зәңбіректі аршып тазаламаса, қандай зақыс болғанын айыру қынын* (Ә. Н.). Врачтардың айтуышна, суга түншыкканнаң, етіне зақым келді ме деген хаяїп бар (С. М.). *Зақым түссе, ал бірақ, Ағаш қалар, семер де. Жылдағыдай балбыраң, Жемісі қайта өнер ме?* (М. Әл.).

ЗАҚЫМ [МАЙЫП] ҚЫЛДЫ [ЕТТІ, ЖАСАДЫ] *Жараптада; қастық іс етті. Айналаны қоршап алып, баспа қып тұрғанда Александрың ен алдымен ойлағаны Бекбол еді. Қысылған банды Бекболды зақым қып кете ме деп, сескеніп еді* (М. Ә.).

ЗАЛАЛ [ЗИЯН] ЖАСАДЫ [КЕЛДІ, КЕЛТИРДІ, КӨРДІ, ТИГІЗДІ, ТИДІ] ◉ *ЗАЛАЛ [ЗИЯН] ТАРТТЫ [ШЕКТИ] Қиянат көрді, кедегісі, кесірі болды; обалы болды, обалына қалды; шығындағы. «Мен екінші қайтып осы үйдің баласына зиян жасамайын және өзін ушін бір жақсылық істейін», — деп айт ішті құс (К.Е.). Қасқырдан келетін залалды фашистер келтірген залалмен ешбір салыстыруға да келмейді (С. М.). Үрлық пенен қорлықтан, Өтірік, гайбат зорлықтан Бойынды тартып, тек жүрсөн, *Кормессің* деген залалды (Ш. К.). Нұр сипатың, Фалия, жамалыңыз, Ешбір жаңға тимесін залалымыз (Б. Ш. Б.). *Зиян келсе, балам, сонаң келер, Ебін тапсан, Қодарды өлтіргейсің* (ҚКВС). Кулық, сұмдық, үрлықпен мал жиылмас. Сүм нәпсің үйір болса, тез тыйымлас, *Зиян шекпей калмасың ондай істен, Мал кетер, мазак кетер, ар бүйрмас* (Абай).*

ЗАМАН АҚЫР Қынышылдығы мол, тар кезең; зобалан шақ. Заман ақыр жастары Қосылмас ешбір бастары. Біріне-бірі қастыққа Қойына таққан тастары (Абай). Заман ақыр болғанда, Алуан-алуан жан шықты. Қайыры жоқ бай шықты. Сауып ішер суті жоқ, Мініп көрер күші жоқ Ақша деген мал шықты (Ш. К.). Шатырда мекен еткен күйеу батыр, Қарасам, ішке тусер заман ақыр. Қоканның зекетшісі жатқан үйдей, Қөзіме теріс көрінер жасыл шатыр (М. С.).

ЗАМАН ДАБЫЛЫ *Дәуір сарыны, ағымы, ұраны. Төгіл жырым!* Ер заман дабылына! Ер даусынды естісін жердің шары (Ж. С.).

ЗАМАН КЕШТИ [ӨТТИ] *Өмір сүрді, күн кешти. Бірталай жүре-жүре, заман кешти. Атқан аңызы етін жеп, сұны ішті* (ҚКВС).

ЗАМАН ТУДЫ [ЖЕТТИ] *Күн туды, арманына жетті. Дүшпаның — бай құлданған, сен нашар, Заман туды ту ұстаң, алға басар, Жолдастар!* (ХӘ). Ал, көнілім желден озып, серпіл енді, Зарлы күн еттікетті, еркін енді. Қызықты, қызығылықты заман жеті!, Бетіңе кан жүгіріп, көркің енді (ХӘ).

ЗАМАНЫ БІР ЗАМАНДАС *Бір дәуірде, бір үақытта өмір сүрген адамдар. Баяғы заманда заманы бір замандас, қатары бір құрбылас үш адам болыпты* (Қ.Е.).

ЗАМАНЫН ТАР ҚЫЛДЫ ◉ ЗАМАНЫН ТАРЫЛТТЫ *Көрген күнін зар (мұн) қылды; күнін қаран қылды. Алдыңдағы жақсылар, Жаман қатын жігіттің Тайдырады табанын, Тар қылады заманын* (Б. К.). Қызы Жібек, тарылтармын заманыңды, Білмей жүрсің айырылып қалғаныңды. Ат ізін сегіз жылдай бір салмаған, Мырға деп мақтай берме жаманыңды (Қ.Ж.).

ЗАМАНЫ ӨТТИ *Күні, дәурені етті, дер мезгілі етті. Күйшінің де көзінен жас та- мыш кетті: «Заманым өткені осығой», — деп ах ұрып, жалт бұрылды* (Т. А.).

ЗАПЫРАН ЗӘРІН ҚҰЙДЫ Қайғы, дерт уын құйды; қайғы берді. Екеуінің көнілінде де бір у сарқыны қалғанын екеуде сезінді, бірақ ондайды қайта қозғап, бірінің жүргегіне бірі запыран зәрін қайта құлттын жандар бұлар емес (Ф. М.).

ЗАПЫСТА [ЗАПЫС] БОЛДЫ Ығыр болды, ер қашты болды, мазасы кетті, жүргегі шайлықты, беті қайтып, тауы шагылды. Несіпбай көнілінде күдік көп. Сене алмайды. Запыс бол, зар қасып қалған. Аяғын төмен қарай бір басып, екі басып келе жатып, көзімен ылғи кек шеп ішін тінтіп келеді (М. Ә.). Алып қара құс содан запы болып, қайтқанда, осыған жылап қайтады екен (КЕ). Талай таяқ жеп, запыс болып қалған қара бие аршындей шоқтыш, қасыр текірекпен-ақ жақындал қалған ат пен сойылды кергесін... ұрмай-соқпай-ақ, дір-дір етіп қолға тұрды (Х. Е.).

ЗАР БОЛДЫ Ынтықты, іңкәр болды; зардабын шекті, өмір жасы өксіді. Кең жайлау — жалғыз бесік жас балаға, Алла асыраған бендесі аш бола ма? Ер жеткен соң сыймайсың кең дүниеге, Тыныштық пен зар боларсың бас панаға (Абай). Өлгенімше зар болым, Аға менен жеңгеге. Жалғыз қара сен үшін Ниеттеніп қана келемін, Ұсыныш мойын елімге (А. Аз.).

ЗАРДАВЫН БАСТАН КЕШТИ [ТАРТЫ] Азабын көрді, зиян шекті, кесірі, кеселі тиді, азабын тартты. Неше жыл бойы осы жыланның зардабын бастан кешіріп келе жатқан елміз (КЕ). Біз балаға бала деп қараймыз да, артынан сонын зардабын тартамыз — деді Елизавета Сергеевна Жакыпбекке (М. И.).

ЗАРДАБЫ ӨТТИ ◉ ЗАРДАБЫ ТИДІ Зияны тиді, табы өтті, кесірі тиді, қорлығы өтті. Аштық зардабы өтіп кетсе керек. Ішім тойса да, көзім тояр емес (С. Ай.).

ЗАР ЕҢІРЕДІ [ЖЫЛАДЫ, ҚАҚТЫ, ИЛЕДІ, ҮРДЫ] Егіл-тегіл бол жылады, зарлады, ботадай боздады, зар жылады; жалбарына тіледі. Жаным, кеше ғер! Жаздым, жаңылдым. Ол менің қанымды қарайтқан жауым емес не еді. Сені, сениң жасынды, бар колхоз, елімді сүймесем текке қалып па ем? — дед, Айша зар еңіреді (М. Ә.). Эжібайдың көнбесіне көзі жетті, Кетем деген жесірді енді нетті? Ағайыны Таஸболаттың Садық деген, Қорлықпен соған қосып зар еңіретті (С. Т.). Тез басып, демігіп келсем, өзеннің жағасында, бір туп талдық түбіндегі көзінің жасын көл қылыш, егіліп, зар жылап отырған Мұслимажан екен (С. С.). Нашарды зар жылатқан жалғызын жеп, Тірлікте ойламаған «өлемін» дед, Жалғанды жалпағынан басып отті, Жазғаның көрге бара көремін дед (С. Т.). Ал, Қаңбақ болса, тан атысымен ередегі атын іздеп, ауылдан жаяу шығын еди. Егін жакты белгі баса бере, бар сүмдүкты көріп, жалғыз өзі ойбайды сап, зар қақты (М. Ә.). Тым құрыса, сендерді айуан емес, адам дерлік біреудің босаға-

сында да қалдырмадым,— деді. Шешесі мен әйелі Исаңың сезінен шошып, зар қақты (М. Ә.). Тәкежан құс салып қайтқанда, осында алдынан шығып жүгірген бала-ларға, кейде ол олжасын беретін. Бірақ, балаларды шетінен зар қақтырып, жалындырып, көп сұратып барып қана беретін (М. Ә.). Жасым көл бол ені генде, Қөзден ақкан ыстық қан, Шана болмай ешбір пенде, Зар илеген, жылаған (Ж. С.). Адасып сум тағдырдың жетегінде, Зар илел бөтен жаққа кеткенімде, Москва өзің болдын ойлағанын! Қисал жок қайғыменен еткен күнде (Х. Ер.). «Мені, тым болмаса, өлтірем деген елдің қолына берсендерші! Енді, Мәниді өлтіре көрмендер!» — дед, Құрбан зар иледі (С. Т.). Бұл үйде көрі Жүсіп қана қара, Талайга зар илетіп салған жара. Балық да көп байларға кетті батып, Жүргегін намыс тілді пар-пара (И. Б.).

ЗАР [МИНАЖАТ] ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] 1. **Жалбарына тіледі, жалына өтінді.** Шын жүрек елжіреп, Алладан тілеймін, Шын қалқам осы күн, Болып тұр керекті... Зар етсе бендесі, Бермей ме алласы, Тән саулық қалқама, Қабыл бол көз жасы (Абай). Зар қылып тілеймін, Рақметін алланаң, Елжіреп жылаймын, Қөнілін аш пенденің (Абай). 2. **Ділгір, мұқтаж етті.** Солдатқа ұлды аттырып, Аруды малға саттырып, Елді ерікке зар қылды (Жамбыл).

ЗАР ЖАҚ 1. **Жылауық (адам, бала), безілдеуін (мал тәлі).** Зарлама, енді, зар жақ болған жетім қозыдай. Бұндай күйде көргенше, сонсе нетті жанаарым. Оралып шабар дос десем, не қып жүрсін тіленіштей тентіреп (М. Ә.). 2. **Әзіл ретінде: созуар, таңдайы тақылдақ.** Кененде алдырайық, сейтіп, ол зар жаққа біраз ән салдырып, ойнап-күліп отырайық — деді Иманәлі (С. М.).

ЗАР ЖҰТТЫ Қайғырды, азалаңды, азап тартты, қасірет шекті. Қызыл гул шықпай көліне, Нәрлі су бармай шеліне. Тәрт тұлға толмай деңіне, Ғасырлар қалып зар жұтқан (ХА).

ЗАР ЗАМАН Халыққа жайсыз дәүір. Мына заман қай заман? Азулыға бар заман, Азусызға тар заман. Тарлығының белгісі, Жақсы жаннан түнілгей, Жаман малдан түнілген, Мұның өзі зар заман (Ш. К.).

ЗАР КҮЙ Азапты хал. Осындай зар күйде қалдырып, қандай тағы еш-кегің бар еді (АТ).

ЗАР ҚАҚСАДЫ 1. **Сай-сүйегі сырқырап ауырды.** Аурудың азабынан тұла де-нем зар қақсайды (АТ). 2. **Зар иледі, жала шегіп, зар жылады, ботадай боздады.** Қебейген кек жүзінде жұлдыз қоздап, Боз інген зар қақсаган жолда боздап. Түктіде түйедегі зарлы сарын, Қажытпас қай көнілді қалай қозғап (І. Ж.). Біз болдық, қу жалғыз-ақ, неден сорлы, Бейсен-нің қызы болмай, пәле бөлді. Шаруа-

тастап, ата-ана тілін алмай, Зар қақсатып бола ма адам оңды (С. Т.). З. Сарнағ, құлақтың, құртың жеді, мазаны алды. «Алакөләндеге суға жалғыз барма, қарағым. Су перісі қағып кетеді», — деп, бұрын зар қақсан жібермейтін (Х. Е.). Жауларамызың бұған құдік тудырады. Буржуазиялық идеологияның жандайшантары «Нұрек ГЭС-і бос қиял» деп, қундіз-түні зар қақсады (ЛЖ).

ЗАРЛАП ҚАЛДЫ Зар жылап қалды. Ұшеуі думандатып қунде кешке, От жағып, отырады темір пешке. Алыста зарлап қалған ата-ана, Ағайын-туғандарды алады еске (К. Т.).

ЗАРЛАУ БОЛДЫ д.и.а.л. Зарлы болды, кем-тарлық көрді. Ол жігіттің бірақ баласы бар, бастан зарлау болып жүр (Шығ. Қаз., Больш.).

ЗАРП ҰРДЫ *Teyin тастады*. Сол тазшадан үмітін үзгенен соң, Есігін зарп ұрып үйге кірді (ҚКБС).

ЗАР [ОЙБАЙ] САЛДЫ Жоқтай, дауыс шығарып жылады; қатты айқайлап жылады. «Е, тәнірі, Фазиза жоқ болды, елді! — деп әйелдер зар салып, даусы айттып үйге кірді (М. Ә.).

ЗАР ТАРТТЫ [ТАРТТЫРДЫ] Зәбір көрді, қайғы шекті; зәбір көрсетті, жапа шеккізді. Бұлардың зар тартқаны Лейлі — Мәжнүн, Ізденіп ақырында мансап қонған, Зияда — Корлығайын, Фархад — Шырын, Бұл қунде хабарым бар сондай жолдан (А. Кор.). Олардың да ешбірін, Қайты аман қойған жоқ шығар. Ойлан, байқап көр түрін, Тарттырман па дүниес атап (Абай).

ЗАРЫН [ЗАРЛЫҒЫН] АЙТТЫ Мұнын шақты, арман-муңын білдірді, өлеңдегі тілегін айтты. Толыш тұрған кеуделері от пен жалын. Есігін тұра алмластай, айтқан зарын. Қүйдірдің ағанды да өңкей жұтқыш, Аянбай бұлқынса да қолда барын (С. Т.). Хан екем, казым да сен, төрөм де сен. Мен байғұс саған айттым зарлығынды (Ш. Ж.).

ЗАРЫН ҚЫЛДЫ Қақсады, азар да безер болып айтты, алдын ала ескертті. Сол құға ерме деп, құдайдың зарын қылдым. Отыргызып кетеді тақырга деп зар қақсадым, болмадын (АТ).

ЗАРЫН ТАРТТЫ [ШЕКТИ] Жоқтықтың қасирестін, азабын көрді, тақсиреттін тартты, жоқтықтың кемшилігін көрді. Шеше, сізде екі бала бар еді. Бірі елі үшін құрбан болды. Екінші балаңызы маган қиып отырысыз. Сіз бала зарын тартқан ана болсаныз, мен ана күшагын сағынған баламын. Егер қаласаңыз, үшеу болып бір тұрып емір сүрәйік (М. И.). Айналайын, құдай-ая, Қапалық салдың жасынан. Шешениң зарын тарттырдың, Бес жасында басымнан (Абай). Жапанда жалғыз жүрген бұл неткен жан? Жалғызы-

нан айрылып зар шеккен ана болар ма? (С. О.).

ЗАРЫН ШАҚТЫ Мұңын айтты, мұңдасты. Екі жарты, бір бүтін болайық. Кімге сенеміз? Іық сүйесіп күн көрейік,— деп, Құтжанға құран оқи келгендеге, Қодар Жаппейіске зарын шақты да, қолына ұстап қалды (М. Ә.).

ЗАРЫ ӨТТИ Жоқтық, тапшылық қадірі өтті, қажеттік қадірін өткізді. Әбден зарым откенінше, Әуре етейін деп жүріп, Өтер уақыт зулап желише, Қалма өзің де көп жүріп (ҚӘн).

ЗАТЫ [ТЕГІ] БАСҚА *Tегі* бөтөн, бөгде, табигаты болек. Тілі, асылы өзге, тегі басқа демей-ақ, елімізде барша халық бірлікте (АТ).

ЗАТЫ ЖОҚ *Nегізсіз, тексіз; түк жоқ*. Секілді Шамси, Қамар, Даҳтарбану, Затындың жаңа арам мендей тану. Заты жоқ жақсылықтың нышанасы, Адамға ар — айтқан сөзге жетпей қалу (Ә. Тәң.).

ЗАУАЛ КЕЗДЕСТИ [ТӨНДІ] Басына қызын-қыстау күн туды, бақытсызық кездесті. Ерлерге зауал кездессе, Жуан созылып, Жіңішке үзіліп қалатын. Құс қана-тимен үшып, Құйрығымен қонағын (ШС). Құлаганы жақсы емес, Қайдам, пәруәрдіңар жар болмаса... пақырлардың басына бір зауал анық төнген сиякты (Ә. Н.).

ЗАУАЛДЫ КҮН Жауал бергрә сәт. Және жазмыштағы зауалдың күнінің осыншалық тақау қалғанын сезбейтінсін (Ә. Н.).

ЗАУАЛ ШАҚ Егде тартып, жас ұлгайып, өмірдің еңкейген шагы. Жастықта адамға тесек те, үй де, тіпті, дүние де тар екен. Ал егде тартып, зауал шағыңа бейімделген сыйын, дүние көңеңе береді екен — деді Ұлжан (М. Ә.).

ЗАУАЛЫҢДЫ ҚҰДАЙ БЕРСІН! ◎ **ЗАУАЛЫҢ ҚҰДАЙДАН БОЛҒЫР!** қарғыс, кене. Басыңа жамандық күнді құдайдың, өзі айдал әкелсін.

ЗАУҚЫН БАСТЫ [ҚАНДЫРДЫ] Құмарын тарқатты, көңіл күйін көтөрді. Ал да, ойна зауқың бас. Соган лайық ойнай біл, Пехотаның мауқын бас (К. А.).

ЗАУҚЫ СОҚТЫ [ШАПТЫ] Тәбеті шапты, көңілі соқты, ықыласы тусти. «Бірақ есіңізде болсын, зауқыңыз қашан соқса, сонда аласыз», — деді Грозный (М. Ә.). Еламан шөлдеп отырғанына қарамастан, шайға зауқы шаппады (Ә. Н.).

ЗАУҚЫ ШАППАДЫ [БОЛМАДЫ, ЖОҚ] Тәбеті шаппады, көңілі соқпады, пейілі тартпады, ықыласы жоқ, ықыласы түспеді. («Зауқық» — рақат, көңіл шабыты; тәбет). Қайролла үйіне келеді де: «Еш нәрсеге зауқын жоқ», — деп жатып қалады (С. А.).

ЗАХМЕТ ШЕКТІ Бейнет көрді, азап шекті, басынан қыныңдық өткізді, бейнетке көнді. «Рұхына хақ тағала қылғай ракмет, Нәсілі үңгіт, әм есімі Баймұхаммет. Тілеуберген баласы апат болды, Ғашықтық саудасынан шеккен захмет (М. С.).

ЗАҢАР ШАПШЫ Қатты ашуланды, айбат шекті, ашу көрсетті; уын сыртқа шығарды. Ахмет жерді ойып жіберетіндей, заңар шаша, баж етіп тынды (Т. Н.).

ЗАЯ КЕТТИ Босқа іс істеді, бейнеті жүзеге аспады, текке қылған іс болды. Ләззаттың құныңып істеген көп енбегі зая кеткен жоқ. Аз жылда абыройы асып, жүрт мереін қандыrap біраң шығарма беріп тастады (Т. А.). Еңбегің еш, тұзыңкор, зая кетті жақсылық (АТ).

ЗӘБІР-ЖАПА [ЗАРДАП] КӨРДІ [ТАРТТЫ] Бейнет, азап көрді, азабын тартты. Соның қай-қайсысы да Нұрдаулеттен зәбір-жапа шегіп, мүгедек халге түскен бұйымдар (Б. С.). Айбар бір турлі кинала тітіркеніп қап, әлдекайда зәбір-жапа шеккендей, со халіне деген апсызынан күйзеле айтқан (З. Қ.).

ЗӘМЗӘМ СУЫ [СҮҮНДАЙ] діни. Қасиетті, шипалы су. («Зәмзәм» — араб сөзі). Ол Меккеге барар жолдагы құдықтың аты. Аңызда оның бір тамшысын өлер алдында ауызға тамызса, «тозақ» азабы жеңілдейді-міс. «Зәмзәм сұзы» бұл жерде тәтті, мәлдір, шипалы мағынасында әсірелене айтылып тұр). Әл-зәмзәмнің сүүндай, Аузынан шыққан сөздері Сары алтынның буындан (ҚЖ). Осы таулардың жықтырылышынан сыйлышырап, сегіз бұлақ ағады: Айман, Қатпас, Шоқай, Мойылді, Қапар, Қешет, Малай, Кетен бұлақтарының сұзы зәмзәм сүүндай мәп-мәлдір, кекпеңбек, ішсөң сусыныңды қандырады, жусаң бетінді жасартады (З. Ш.).

ЗӘН ТАЛАҚ кейіс сөз. Асқан бұзық, шапқынши деген мағынада. ...деген зән талақ, Екі беті қанталап, Зарлық ханды көрген соң, Жиылды бала анталаң (М3).

ЗӘРДЕ БОЛДЫ Жүргегі шайылды, зәрезап болды, бегі қайтты. Себебі, Байбол енді жүртқа наңбас, Наңбақ тұрсын, сөзіне құлақ салмас. Алдыңғы партиядан зәрде болған, Жүрт екеп, басшылыққа берсе де алмас (С. Т.).

ЗӘРЕЗАП БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Жүргегі шайықты, үрейі үшіп, зығыры шықты; зығырын шығарды. Алты атарың құрысын! Ағайын бізден шошыда-ау, Зәрезап болған ел еді, Бір шошыса жосиды-ау (І. Ж.). Арқарларды көп шошытып, зәрезап қып жіберген гой (Сем.: Үр., Мак.).

ЗӘРЕ-ҚҰТЫ ҚАЛМАДЫ ① Зәресі үшті [ЖОҚ] ② Зәре қалмады ③ Зәресі зәр түбіне кетті ④ Зәресі қалпақтай болды Қатты қорықты, жүргегі үшты, үрейі қашты, көзі тас тебе-

сіне шықты. Осындаған қалмады (С. М.). Құн жарқыраганда, моланың іші осы аптақ болып ақырайып, көрініп қалады. Осы, зәрем жоқ. Бірақ, өйтеке, ішімнен калима айттым білем (С. С.). Екі кекжал шайқасып, Жарқылдаған ойнал кек сүнгі, Желікті жебе сумандап. Зәресі қалмай ел тұрды (С. Б.). — Ун, қарағым-ай, ел екесін гой, зәрем кетті гой,— деді шал (М. Ә.). Ол [Үәлі] қаптап келе жатқан ажал, сұсты дүшпанды көргенде, зәресі зәр түбіне кетті (Т. А.). Қасымдағы жолдасым, Сатай Жанқұттыұлы, орысша білмейді. Екі көзі шарасынан шығып, зәресі қалмай отыр (С. С.). Бақаға егіз таумен тен, Ұшыл кетті зәресі. Мактанаңтақтың сен көрсек, Бақада екен төресі (Абай). Қалтамдағы акшам жоқ десем гой, зәресі қалпақтай болады (АТ).

ЗӘРЕСІН АЛДЫ ① Зәресін алыш, құтын қашырды. Үй іші адамның зәресін алыш, құтын қашыргандай... Әбілқайыр, енді, сол жақта, қара мақпалдан қокалап әрнек салынған ак киізді, үстінен қойылған табытта жатқан өлікке қарады (І. Е.). Сен едің бір «құдірет», Зәресін алған талайдың Жағасын үстап күбірлеп, Қарт ежем бүлтқа қарайтын (Ф. Қ.).

ЗӘР ЖАЙДЫ діа. 1. Қаһар төкті, қаһарланды, қаһар шашты, ашу көрсетті. Әйеліне оқуға баразы деп, зәр жайып отырганым жақтырмадың ба (Қ. орда, Арап). 2. У таратты. Жылан шаққан екен, зәрін жайыпты (АТ).

ЗӘР ЖҰТТЫ Ишкени ас болмады, жегені жеміл болды. Ол катынның қасында Отырганша зәр жұтып, Бомба мен оқ астында Жүргенің артық қан жұтып (Қ. А.).

ЗӘРЛІ ТІЛ Улы, ашы тіл. Әкім емес, кене ме? Жылан ба, өлде, немене? Зәрлі тілді, улы азу Аш бүйірден жабысты (Жамбыл).

ЗӘРІ ҚАЙТТЫ [СЫНДЫ] 1. Уы тарауды. Жыланнан зәрі қайтты білем, бала тыныш бастады (АТ). 2. Құннің аязы бәсендеді, жылана бастады. Зәрі қайтқан күн әлсізденіп, таудан асып, ұзына кіріп барады. Жұқалаң, ұзынша кек бүлт, қызыл сендей болып, батар күнге ентелеп қамап тұр (Қ. Жұм.). Қыстын зәрі қайту жоқ. Барынды алмай басылмас (М. Ә.). Арқаның көз даласынан өткенше, ызгардың зәрі сынып, қуаты кетіп қалады (С. М.). Март айы еңсеріліп қалса да, әлі суық зәрі сынбаған (Ә. Н.). 3. Ашыу басылды. Қемпірінің кешегі ашыу басылды, зәрі қайтты (АТ).

ЗӘРІНЕ МІНДІ Қаһарланды. Кешкі жел шүғыл қатайып, бар әлем шаңтынып, зәріне мініп кетті (Ә. Н.).

ЗӘРІН ТАТТЫ Басына қыыншылық күн туды, азабын тартты. Оқпен атпай,

отпен ат, Талай жалын жанга батсын. Ер шыдайды өзіндей, Нелер удың зәрін татсын (М. Ә.).

ЗЭР [ЗӘРІН] ТӘКТІ [ШАШТЫ] Ашулы айбат көрсөтті, ашу шыгарып үрсты, улы, ызылды бет көрсете сөкті. Батырды мұқкадтын деп үйіне келіп, жаңа жайланын отырганда, Құшікбай атын ойноқтастып, найзасын түйілтіп, ерт сөндіргендей болып, зәрін шашып жетіп келген (М. Ә.). Одан аса беріп, Абайға да көрін тегіп, зәрін тәкти (М. Ә.). Начальникке тіci батпаған соң, Тоқайға тәкти зәрін: — Сен гой, әтбекет болып жүрген. Сиыр әне, ала бер! (Ф. Мұс.).

ЗӘРІ ТАМДЫ Қаһарын тәкти, ашулы пішін көрсөтті. Лек-лек болып, қала тоғып, Ереуілге жиналды, қаруланып, Зәрі тамып, полиция кеп калды (З. Қал.). Қылышынан қан тамған, Найзасынан зәр тамған (Жамбыл).

ЗЭР ШІКІР [ЖҮТҚЫР, ТАТҚЫРІ] ◎ ШІПЕЙ ШІНДЕ КЕТКІР! қарғыс, Емініп артыцнан қалмайды, асынды ішкізбейді, зәр ішкірлер (М. Ә.).

ЗӘУДЕ БІР Анда-санда, ыңғайы келген кезде. Көптен бері, зәуде бір келіп қалған екенсін, әңгіме-дүкен құрайықшы (АТ).

ЗӘУ ШАЙТАН [САЙТАН] Түрт шайтан, әззіл тіл магынасында. Керім: Жириенше, сіз үлкен кісісіз... Сүйікен жастың жүрегінде не бар, басында не қалды, оны үғар едің. Жалғыз-ақ, зәу шайтан, еш мысықтан езі қысылған шағында маган кел дер ем (М. Ә.).

ЗӘУДЕ БОЛМАСА Әлдеқалай, ілүде (bir) болмаса. Қаратай мен Мойынкүмнен жуан ортасында жапан түзде отырган жалғыз үйге, зауіде болмаса, жолаушының жолы түспейді, ариналы жұмысы барлар ғана келіп кетеді дескен (ҚӘ).

ЗӘУІМЕН КЕЛДІ Сәті (орайы) түсті. Жәукең маған өкпелейді гой: «Зәуімен бір келгенімде қызыымды күтпегенің деп», — деді Ергали Беренге (Б. М.). Құп алды, қабыл етті он конакты, Қоныңыз тесек жайлай, тағам тәтті, Зәуімен келген сізді сыйлайын деп, Бит байғұс борсан-дапты, жорғалапты (С. Д.).

ЗЕЙІН [ЗЕР] ҚОЙДЫ ◎ ЗЕР САЛДЫ Қөніл бөлді, қөніл ауанын бөлді; ілтіп қойды, ықылас салды. («Зейін» — араб сөзі, ақыл, сана-сезім магынасында). Жаңаділ оның сезін барынша зейін қойып тыңдады (С. Бақ.). Терен зейін қойып, кеңінен қамтиды. Халық сезінің қуатын, құнарын, нәшін үгады (Т. Ә.). Қасыма ерген жолдастар, Аңтыңды бұзып айрылма, Зейініңді бермен сал (М. Ә.). Жандос соңғы жылдары орыс тіліне аса зер салып, ана тіліндегі сейлейтін болған (С. М.).

ЗЕКЕТ БЕРДІ 1. Қайыр-садақа берді. Болмаганның бәрі сал, Ерлі-зайып араңда, Малдан зекет бермеген, Қайыры жоқ сараң-ды (Ш. Қ.). 2. Діни салық. Малдан зекет, егіннен ұшыр беретін (АТ).

ЗЕКЕТИҢ КЕТЕЙИН Садаға кетейин. (Біреуді айналып-толғанғанда айтылатын сез). Енді әлем, арманым жоқ! Бауырым, сәулем, ботам! Қезінен айналайын, жылаған, жасының зекеті кетейін,— деді екіншін басып Балтабай (С. М.).

ЗЕНГІР ТАУ [СЕНГІР-СЕНГІР ТАУ] Алыстан мұнартып, көгілдірленіп көрінген бійк тау. («Зенгір», «сенгір» — монгол тілінде де бар, «көк» мағынасында колданылады). Қез алдында тұлғаң тұр, Биік зенгір таудайын. Халықтың нұрың қарық қып, Қараңғыны жарық қып, Жарқырап жанған шамдайын (Жамбыл). Сенгір-сенгір таулардан Секірте басып женелді (ҚБ).

ЗЕРДЕСІНЕ ҚҰЙДЫ Қөніліне тоқыды, жадына, ойына сақтады. Қарт ұстаз бұған білім беріп кана коймай, іскерлікке, ұқыптылыққа баулып, болашақ оқытуши, ғылыми қызметкерге өз ой ерістен өрістету жолында не керектің бәрін зердесіне құя білген еді (М. И.).

ЗЕРДЕСІН [ЗЕР] САЛДЫ 1. Қөнілін қойды; ықылас қоя, назар аудара қарады. Серегин, енді, Асқар мінезінің жағын ашқысы келгендей, зердесін сала, сынай қез тастады (З. Ш.). 2. Қез қырын салды. Эй, балам, біздің малға зер сала жүрші! (АТ).

ЗЕРЕН ЖҰЗДІ Тостағандай дөңгелек бет. Жасы қырықтан жаңа асқан, дөңгелек зерен жұзді, шоқша сақалды ефрейтор ертеден бері майдасын құрып, баппен отыр еді (Ә. Н.).

ЗИБА БОЙЛЫ д и а л. Талдырмаш, ұзын бойлы. Оның алған әйелі зиба бойлы, ақ құба адам екен (Қ. орда, Арап).

ЗИРАТ ЕТТИ Қайтыс болған адамның зиратына барып, бата оқыды, дұға қылды. (Бұл жерде ақын үлкен ізет етуді, ерекше құрмет көрсетуді айтып отыр). Дағиядан артық ақылын, Тәбец биік гарыштан. Қартайғанда бір көріп, Зират етіп қайтуға, Жамбыл келді алыстан (Жамбыл). Басына келіп зират қыл, Ажарыңды көрген соң, Бір жасап қалды Кенененің (Қ. Ә.).

ЗИЯТ БОЛДЫ Парасатты, артықша, жарқын болды. Оқушым айтусыдан болсын зият, Ақыл, ғылым, піғылдың білсін парқын. Астан жілік тістейін, тойдан ілік, Шарапатты жақсымен жүрсөң жақын (А. Қор.). Ішкапалы ілімдінің зият болмақ, Улестен кезіндегі ал сыбага, Қарай соң кадамынды катарыңа, Атыңды қалыптаң тың қамшылама! (О. Шор.).

ЗОБАЛАҢ ТУДЫ Басына хауіп төнді, хауіпті құн туды. Сержан үйінің сенгені жалғыз Ергали еді, ақырында мұның өз

басына зобалаң туды (Б. М.). Болмайды ғой, кемпір, бізді сүйемек түгіл, ез басыса зобалаң туып жатқан көрінеді — деді Сейтен (Б. М.).

ЗОР КЕУДЕ [КӨКІРЕК] 1. Тәкаппар, менмен (АС). Зор кеуде адамзаттың айласына Көнбей бүгін күшімді көрсеткенмін. Екі езуім көпіріп, айғайласам, Шын құтырсын, шың-тасты тербелгенмін (Абай). Менменсінген зор кеуде Қыныр жүріп кете алмас, Аспанменен ете алмас (Ш. К.). 2. Улкен жүрек, үмітті кеуде. Тоқтамады, тұрмады, Кетті ортадан асылым. Тәкаппар, зор қөкіректі көтере алмай басылдым. Тиянағым, тұрлауым, Енді кімге асылдым? (Абай). Бір дәурен кемді күнгеге — бозбалалық, Қартаймастай көрмелік, ойланалық. Жастықта қөкірек зор, уайым жоқ, Дейміз бе еш нәрседен қорғана-лық (Абай).

ЗОР ҚЫЛДЫ Улкен, күшті етті, улкенге санауды (АС). Сөзуар, білгіш, көргіш Атанбақ — мақсұт, мақтанбақ, Жасқанып қорқып, Жорғалан жортып, Именсе елін, баптанбақ. Қарғаганын жер қылмақ, Алқағанын зор қылмақ (Абай). Өзгени ақыл-ойға қондырады, Біле алмай, бір тәңірі болдырады. Талып ұйықташ, көзінді ашысымен, Талпынып тағы да ойлап зор қылады (Абай).

ЗОРЛЫҚ [ЗОРЛЫҚ - ЗОМБЫЛЫҚ] ҚӨРДІ Зәбір-жапа көрді, шекті. Боз торғай зорлық көріп тұрымтайдан, Таяныш таба алмалты қырдан-ойдан (С. Д.).

ЗОРЛЫҚ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Қысым жасады, күш көрсетті. Қалыда откен дүниесін, Халқымның көрген қорлығы, Хандардың еткен зорлығы (М. Ә.). Әлдекімге өздері тізесін батырып, зорлық қылмаса, бұл өнірдің бірде-бір қазағы ез бетімен бұл толқа келіп соқтыға алмастай (М. Ә.).

ЗОР ТҮТТЫ 1. Улкен, күшті санауды, артық көрді. Менсінбеуші ем наданды, Ақылсыз деп, кем тұтып, Түзетпек едім заманды, Өзімді тым-ақ зор тұтпа (Абай). 2. Бұл жердө жағымсыз мәнде. Өзінді зор тұтпа, өзгегі кор тұтпа (Мақал).

ЗУ [ЗУ-ЗУ] ЕТТИ Зуылдады, зымырай жөнелді. Қызыл балық өрлем шығып алыш, сол сәтінде жарқ беріп, шұғыл бұрылып, тәмем қарай зу етіп, құлай жөнелді (М. Ә.). Зу-зу еткен машиналар үстіміден етіп жатыр (КӘ).

ЗЫБАН ҰРДЫ ді а л. Элек салды. Далага от жақсақ, ерг кетеді, біреу зыбан ұрап (Қ. орда, Арап).

ЗЫФЫРЫ [ЗЫФЫРДАНЫ] ҚАЙНАДЫ Ыза көрнеді, ашууланды, ызаланды, ашу-кегі қозды. Оған қарсы қашалықты кек-теніп, зығыры қайнап келсе де, шамасы жетпейтінін біліп [Бақтығұлдың] діңке-сі құрлып қоюшы еді (М. Ә.). Дунай бойын жайлаган, Зығыры іште қайнаган, Жат колында жанышылған, Бауыр қайта қосылған Қуанышты күні етті (Н. Б.). Аз-

ган сені көргенде, Қайнайды менің зығырым (Д. Б.).

ЗЫҒЫРЫНА ТИДІ Ызаландырды, қытығына тиді. Солай ма, бала, солай ма, Зығырына Жамбылдың Тисен саған оңай ма? Қуырамын енді мен Ақындықтың ашысын (Жамбыл).

ЗЫҚЫН [ЗЫҚЫСЫН] АЛДЫ [ШЫФАРДЫ] Әбігерге түсірді, берекесін алды, беймаза етті. Осы үйдің бар жаңын бір езі билеп-тестеп отырған адамдай, от басының ұсақ-түйек шаруасына дейін арасын, әркімге бір әмір етіп, зықын алтын болады (Ә. Н.).

ЗЫҚЫСЫ ШЫҚТА Әбігерленді, берекесі кетті, әбігерге түсірі. Бұдан екі ай бурын зықысы әбден шыққан ел Бөжейді салып, Құнанбайдан: «Майбасарды орнынан түсір», — деп тілеп еді (М. Ә.). Екі сәздін екеуі де біздің елге жайсыз. Бірін үстасам, елдің сағы сынады, бірін үстасам, зықысы шығады (М. Ә.)

ЗЫП БЕРДІ Қимылына көз ілеспеді, ете шашаң қозғалды. Үйдегілер өздерімен-өздері болып, әбігерленіп жатқанда, зып беріп, тыска шығып кеттім (Б. С.). Мына Сәрсенбай барып тұрган су жүрек екен, біреу жеп қоятындаш шегіншектей берді. Мен зып беріп, моланың есігінен кіріл кеттім (С. О.).

ЗЫР ЕТТЕ [ҚАҚТЫ] 1. Азар да безер болды, бебеу қақты.— Ойбай, атай көрме, қарағым, бұлдіресін! — деп Нұрке зыр ете қалды (С. М.). Сырбайға Рахмет өзінің күріштен мол енім алу жөніндегі тәжірибесін Ауыл шаруашылық комиссариатының коллегиясында баяндама жасайтынын айтты. «Жүдэ болмас, ол», — деп зыр ете қалды Сырбай (С. М.). 2. Лезде, көзді ашып-жұмғанша жетіп келді. Бір кезде артынан зыр етіп, женіл машина шыға қалды (С. М.).

ЗЫР ЖҮГІРДІ 1. Әбігерге түсті де қалды, әрі-бері әүре-сарсан, болды. Бай-құс шеше, баласы кетіп қалғанын естіп, екі үйдің арасында зыр жүгірді (АТ).

ЗЫРК ЕТТИ 1. Қатты шанишып ауырды. (Көбіне бас пен жүрекке қатысты айтылады). Шүйдем тақтайға тоңқ етіп онбай соғылды. Зырк етіп миым аузыма құйылғандай болды (Б. С.). 2. Тұла бойы түршігін кетті, жағымсыз сезім пайда болды. Осы көлінің қабагы жадырап бір күлгениң көрген емеспін... Сораңдай есіктен кіріп келе жатқанда, жүрегім зырк етеді (З. Шук.).

ЗЫРЫЛ ҚАҚТЫ Тез айналды. Қармасып қатты аяз, Шатынатқан кек болат, Қысқа да қалды уақыт аз, Үйірл үршық, зырыл қақ (С. Б.). Қадағалап алды қарап, Зырыл қағып жүргенін! (Т. Ж.). Міне, дән тазалайтын, тиетін және суыргыш механизмдер зырыл қағып жүріп тұр (ЛЖ).

ЗЫТА [ЖЫТА] ЖӨНЕЛДІ **О ЗЫТЫП** [ЖЫТЫП] ОТЫРДЫ Тырагайлап тез қашты, тайып тұрды, зыл беріп кетті. Сөбіт екеуміз берісге бет алып, арасына зыта жөнелгелі турғанымызда, сыртымыздан құшқақтай алған бауырмал қолдар үйге қарай алыш кетті (F. M.). Болат тонын сыптырып алсаң, немістер де бір, қоян да бір екен. Танкілері талқандалғаннан кейін, көп карсыласа алған жоқ, зыта жөнелді, біз ұран салып қуып бердік (Ә. Ә.). Құлап мертіреміз-ау дейтіндей емес, аласа тамның кез келген жағынан секіріп, зытып отырамыз (B. C.). Қараңғы түнде, арқасында қапшық, жытып отыруды Бәйтен (F. Mұс.).

ЗІКІР АЙТТИ [САЛДЫ] діни. 1. Бақсы мен дәруиштердің «иллауға-иллауға» деп, аллага, тәңірге жағынан, жалбарынып айтар сарыны. (Мұны кейде молдаларға да айтады). Молда емессін, соқырсың, Зікір айтып зарлаган. Жаназа оқып елгенте, Підия алыш жалмаган (Жамбыл). Имам соナン соң: «Жеті күн ұдайымен оқып, зікір салып, басындағы дуасын аламын. Оған болмаса...» — деп емдеуге кірісті (C. T.). 2. Аудыс магынада үкі мен көгершінге де айтады. Ел жатарда кешегі үкі сынтаста зікір салып отыруды (АТ).

ЗІЛДІ БҰЙРЫҚ Ауыр, ауыртпалығы көп укім, қайғы экелер укім.

ЗІЛДІ СӨЗ Кекесінді сөз; кісінің көнілін қалдыраптық, ете ауыр сөз. Керегі не ондай зілді сөздің. Бұл істі түзеуге болмастай асқындырып алдық. Ендігі ак жүрктігіміз құр әбігер болады (M. И.).

ЗІЛ КӨТЕРЕМ **О ЗІЛ ҚАРА ТАС Тыж ауыр, шойынданай ауыр, ете салмақты.** Қойшығара да, Петро да ұшып тұрды. Зіл көтерем болыш жатқан дене кенет жеңілденіп, икемге келіп қалғандай болды (B. M.). Балқия үйіне жетсе де, ішіне кіре

алмай, тәлтіректеп барып, босағаға отыра кетті, иығындағы зіл көтерем күргегі деушып түсті (Ә. Ә.). Әбіш пәтеріндегі жастар ажары мен аз әңгіме жүрек түкшірінде жатқан зіл қара тастай салмакты дерти сейілткен жоқ-ты (M. Ә.).

ЗІЛ ҚАРА ТҮН Өзі тастай қараңғы, өзі тымырысьқ, ауасы ауыр түн жөнінде айттылады. Зіл қара түнді жапсарынан сөге, таң сызаттап келеді (F. Mұс.).

ЗІЛ ТАСТАДЫ Салмақ салды; кекеді, мұқады, ауыр сез айтты. Оспан Оразбайдың өз үйіне кіріп отырып, ақыра зіл тастаган. «Осыдан жердің тубіне кіріп кетсе де, Оразбайды лақша бақыртып, байлатып алғызбай, тыным таппаспсы!» — деп аттанған еді (M. Ә.). Сүйіндік атының басын іркіп тұра қап, қатты зіл тастай: — Эй, жігіттер, тоқта былай! — деді. Жүрттың бәрі іркіліп, соның аузына қараады (M. Ә.).

ЗІНІ КЕТТИ Аңсары ауды, көңілі, ықыласы түсті. Заманында бар екен қариясы, Өзің әйел, агарған қардай шашы. Тұзуліктен аспланға басы жеткен, Сол кемпірдің бар екен бір ағапы. Уақытында патшасы көрді мұны, Көрді-дагы ағашқа кетті зіні (M. Б.).

ЗІҢГІТТЕЙ ЖІГІТ [АЗАМАТ] Есейіп ескен, толысып жетілген жігіт. Несін айтасыз, Абай аға! Үш-төрт жылдың ішінде ол балалардың ездері де өңкійін, зіңгіттей жігіт бол алды. Сонымен көзім ашылдығой (M. Ә.). Ашуланба, баламысың! Өзің зіңгіттей азamat болдың — деді Майбасар Абайға (M. Ә.).

ЗІРКІЛ ҚАҚТЫ Зірк-зірк етті, солқ-солқ етті, дүниені көшіре күңіренді. Найзагай жарқылдатып жалын атты, Күнірепіп көк әлемі зіркіл қақты, Не жорық бейне қаңбақ лашықтарға, Тенқиіп ақ боз үйлер құлап жатты (C. O.).

И

ИБА ЖАСАДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ, САКТАДЫ, ТҮТТЫ] *Кіші пейілділік істеді, әдеп салғады.* («Иба» — араб сөзі, кіші пейілділік, ибадаттық магынасында). Бұлардың [Файша мен Қожаштың] ынғайын байқап, Файшаның апасы қандай заман болады, бір-біріне айта алмай, ибальқ қыт отырган сөзі болса, сейлессін деп, екеуін оңаша тастап, ауыз үйге шығып жүрді (С. К.). Қадала қарап жігіттер Сұлудан көзін алмады. Қош келдіңіз дегендай, Асқа өрлеміз дегендай. Иба қып батыр қаралды (Жамбыл). Берен иба салғатан адам секілденіп, темен қарап, үнде меді (Б. М.). Борзих Нұржанның ибальқ тұтып, рақмет айтқанына болмай, жаңа басталған «Беломордан» ұсынып, шырысын шағып еді (Ә. Н.). Ол сөлем беріп тұрып, колымды катты қысып, амандық сұрап, кішілік иба жасады (КӘ).

И БОЛДЫ Момын болды; жуні жырылды; езілді; жуасып басылды. Бұрынғы Бейсен емес, и болып қалған, кімге тоپырақ шашсын (Ғ. Мұс.).

ИГІ ЖАҚСЫ Елдің, халықтың беделді адамдарының баламасы ретінде қолданылады. Қекшетау мен Қызылжар оязынан мыңға жақын иғі жақсы жиналды (С. М.). Екі торының өзгелігі жок, иғі жақсының бетендігі жок (Мақал).

ИГІ ЖҰМЫС Жақсы іс, пайдалы әрекет. Жалпы жастарға, иғі жұмысқа атсалысқан ел еңбекшілеріне мектеп кеңесеңінің атынан алғыс айтамын, — деді (Б. М.).

ИГІЛІГІН КӨРДІ Пайдасын, рақатын жақсылығын көрді. Социализмді қолмен құрдық та, иғілігін көрдік (С. К.). Енді ойлап қарасам, тертіптің иғілігін көрғен жігіттердің иықтары көтерінкі (Б. Мом.). Арман етпе, жас күнің көп, Игілік көр, ерге бар. Бүл заманың қашқыны деп, Мен гаріпті есіне ал (Абай).

ИГІЛІГІН КӨРСЕТПЕСІН қарғыс. Қызылын көрсетпесін. Құдай сактасын!

Бес-онды қарамыздың *иғілігін көрсетпесін!* — дегенді айтады (КЕ).

ИГІЛІГІНЕ КИ [ТҮТ, ҰСТА, ЖҰМСА] тілек. Қуанышқа бұйырсын. Киімің келісті-ақ екен, *иғілігіңе ки, шырағым!* (АТ).

ИГІЛІККЕ ЖЕТТЕП Даулетке, жақсылыққа қолы жетті, тұрмысы тузелді. Ен жерді мекен етем деп, *Игілікке жетем* деп (Д. Б.).

ИГІЛІККЕ ҰСТАДЫ Қажетіне жаратты, пайдасына тұтты, рақатын көрді; жақсылыққа жаратты, пайдаланды. — Биылғы су мол ақ! — дейді Сырбай дарияның ағысына қарап тұрып,— тек, *иғілікке ұсталсын, жарықтық* (С. М.).

ИГІЛІКТІҢ ЕРТЕ, КЕШІ ЖОҚ *Игі істі, жөн жұмысты қашан атқарса да орынды.* Эйтсе де, сіздің пікіріңіз ойланарлық екен. Тағы да байқап көреміз. *Игіліктің ерте, кеші жоқ, жоспарыңызды калдырып кетіңіз* (Ғ. Мұс.).

ИГІ МҰРАТ [ТІЛЕК] *Жақсы тілек, қасиетті мұдде.* — Столетовтың өнім түгіл, түсімде де көргенім жоқ. *Игі мұратыма бойы мыртық алbastыны көлденен салар жайым жоқ,* — деп, алғын сатар қарғанып, анттын берді (К. Т.). Бізде құр талап пен *иғі тілек* кана бар. Қарсыласуға, табан тіреп тартысуға шамамыз келмейді, — деді исполком мүшелеріне Яковлев (Х. Е.).

ИЕ БЕРМЕДІ Үркіна көнбеді, бой бермеді. Сөйтег тиген бұқалар ақсақ шалға ие бермейді (КЕ).

ИЕ БОЛДЫ Немденді, қожалың етті, қожа болды. Жарасбай ез елінің ішінде болыстығына қайта ие болып қалды (М. Э.). Кешегі қара табан қара бала, Бүгінде ие болды машинаға (Қ. Қуан).

ИЕГІ ТИМЕДІ Қалтырап, діріл қақты, тісі тісіне тимеді. Ұмырт жабыла коймен ілесіп, жаяулай келген қойшы Байтұяқ үйіне жетіп, есікten кіре бере, кәрі шешесінің көзінше, босағаға қисая кетті. *Иегі иегіне тимей дір қаққанда,*

екі кезінен ағыл-тегіл жас та акты (М. Э.).

ИЕГІ ҚЫШЫДЫ *Дәмеленді, дәме етті, уміттенді, емексіп қалды.* «...Ал, араңды үзетін болсан, бала ушін менен бірденең өндіремін деп, иегін қышымай-ақ қойсын. Сенімен мен ЗАГС-ке тұрган емеспін гой — депті қуиейім хатында,— дейді Ақмарал (Ә. Сат.). Олжага иегі қышығандар құмалаш ашып, балерлікпен өуреленді (Т. Ә.). Ит тимеске иегі қышығана несі (АТ).

ИЕГІНЕН ТАҒАЛЫ АТ ТАЙЫП ЖЫЫЛҒАНДАЙ *Қылау, сақалы жоқ, беті жып-жылтыр көсе туралы айтылады. Жұмекенін іегінен тағалы ат тайып жыылғандаі* (Р. М.).

ИЕГІН САҚЫЛДАТАДЫ *Қалиш-қалышткізді, тоңдырып жіберді.* ...Терістен соқкан ызгарлы желі денеге салқын тиіп, жамаулы күймдерден иегін сақылдатып жіберді (Б. М.).

ИЕ ЖАЗДЫ ТӘЦІРІ ҚАЛАДЫ, ТӘЦІРІНІҢ ДЕГЕН БОЛДЫ. Күнірентен бәйбіше де қоңыр қазаша: «Бермес пе ед бір шикі екпе ие жазсал!» Үйлықтан, үндей алмай отырған жұрт, Шеттегі түрекелді жетім тазша (І. Ж.).

ИЕК АРТПА 1. *Дөң, биіктеу, шыға беріс жер.* Келе жатқан жүргіншіге коян-қолтық кездестіріп, артынан құғыны болса, тез жасырып әкететін Бақтығұлға онад жауға қан балта сабы иек артпа керек (М. Э.). Жотага шыгармаймыз деп, жиырма кісінің ішінде Несіпбай да иек артпага ездері шығып, адасқан болатын (М. Э.). **2.** *Tіреуіш, сүйеу.* Тіркеуіл түйеге шаршаганда ноқта да иек артпа демеу гой (АТ).

ИЕК АРТПЫ [СҮЙЕДІ] **1.** *Арқа сүйеді,* *(біреудің) көмегіне сеніп есті* (әдеттегенді). Баланы бағала телу деген мүлде теріс әдіс екенін тұрмыс өзі көрсетті. Біреуге жастайынан иек артып есken бала, есе келе өз бетімен талпынудан қалады (М. И.). Дүниенің не халі жоқ, қанша айтқанмен, сондай қоюнда ісі бар, күші бар кісіге иек сүйеу керек (С. Т.). **2.** *Бір жерге жақындауды, артылды, жетті, тырмысты.* Кешкі зауал шақ. Бес-алты түйе тіркеген шолақ керуен сұалған емшектей тандыры кеүіп қалған өзен сұлбасынан етіп, дәлеске иек артты (Т. А.). **3.** *Қол арта, мінгесе деген магына да береді.* Тәңзіге иек сүйеп түрған Қараңға мінгесе отырған ауыл — біздің ауыл (АТ).

ИЕК АРТЫМ [АСПА, СОЗЫМ] ЖЕР *Жап-жақын, бір қыр артындағы жер.* Жолбарыс жотаның табиғаты да айнымалы келеді. *Иек артым жерден тоқымдай бұлт шықса болғаны, іле долы несерін тегіп-төгіп жібереді* (ЛЖ). Кенет, ол дәл қасынан, иек созымдай ғана жерден жермен-жексен бір үйді көрді (Ә. Н.).

ИЕК АСТЫНДА ЖАҚЫН ЖЕРДЕ, МЫНА ТҮРГАН ЖЕРДЕ. Тұлкі иек асты жақыннан, теменнен қашқан еді. Құс аттылар үстінде аз көтеріліп, жай қалқи түсті де, ыра темен құлдилап кетті (М. Ә.). Қиршіксіз бол, мәлдірей жайнаған осындаі бай, бақытты өлкениң амандақ, тыныштығына дақ салушы жыртқыштар Бекболдың иегінің астында, осы өңірде тығызып отыр (М. Ә.) — Әскер деген біздің заманымызды иек астынан шығатын үйреншікті нәрс болып кетті гой (Х. Е.). Қазақтың осы жер дегені көш жер, көрсеткен иек асты жерине екі күн жүрдім (АТ).

ИЕК АСТЫНДА ЖҮРІП КЕТТИ *Табан астында жүріп кетті деген мағынада.*

ИЕККЕ АЛДЫ *д и а л.* *Күштеді, зорлады.* Мени ол Нарынқолға иеккә алып апарағысы келді (Алм., Кег.).

ИЕК ҚАҚТЫ *Білмады, белгі берді, ишара етті; бірденеге нұсқады.* Оспан көшірі Баймагамбетке үлкен көзін қысып, «әзір түр» дегендей бол, иек қақты. Өзі Оразбайдан екі есе биік заңғар бойымен оны бауырына ала, тақап түр (М. Э.). Атаман зәрлі көзін сыйырайта түсіп, басын изеді де, ат айдаушыға иек қақты (АТ).

ИЕНІ ЖАД ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] *к е н е.* *Бір алланы есіне алып, сыйынды.* Ұстап беріп биені, *Жад қылады* иені (ҚБ).

ИЕСІЗ ҚАЛҒЫР! **О АДЫРА ҚАЛҒЫР!** **О АРТЫНДА ҚАЛҒЫР!** *қарғыс. Багу-қагусыз, бас-көзіз болғыр.* — О, кек тігілгір! О, қара байланғыр! *Иесіз қалғырдың мүлкі түгे!* Тап жаңа ғана тап-түйнектайғып, орын-орнына жинап қойып едім. Баласы құрғырлар-ау, жүретін жолға қойған (Ә. Н.).

И ҚЫЛДЫ 1. *Мылжа-мылжасын шыгарды.* Есіл еңбек-ай, мына мал аяғымен таптап, и қылды-ау (АТ). **2.** *Адамдарды езді, еңсесін басты.* Өзге тоқалдардай дегеніне көндіріп, и қылдып, мықтап отырғысы келеді. Әйеннің алдынан әйел түгіл, Шалматай сияқты еректер де шықпайды (І. Ж.).

ИЛЕГЕН ТЕРІДЕЙ БОЛЫРАДЫ 1. *Пи-сүі қанды, бабына келді.* (Зат туралы айтылады). **2.** *Жунжіл, босал, майысқаңтанып кетті.* Мен тұтас бір халық уақтанаңып, ер жүректігі жойылып, илеген терідей болбырап кетеді дегенге сенбеймін (І. Е.).

ИМАН АЙТТЫ *к е н е.* *Дұға оқыды.* (Өлер алдындағы діни уағыз). Мен өттім арманды, Көре алмадым, Артымда ағайын мен тұғанды, Жан тәсілімге таянды *Айта көр, Жеке иманды* (Ш. К.).

ИМАН БЕРСІН *к е н е.* *Риза болғанда айтылатын ғәні алғыс.* Баршанызға қудайым иман берсін сіздерге, Фаза қылса дидарын, Ұжмақ деген жерінде (АӘ).

ИМАНДЫ АДАМ [КІСІ] көне. Ұятты, әділ-қалыстығын бар кісі; таразысы тен ақыл исі. Ақылы жок кісіге ақыл болдың, Дүниенің беріне мақұл болдың, Құдай берген иманды бір кісісін, Медіресе мен мешітке жақын болдың (Ш. Қар.).

ИМАНДЫ ҚҰЛҒА ЖОЛЫҚСЫН ◎ ИМАНДЫ ҚҰЛ КЕЗ КЕЛГІР! көне, тіле к-б а т а. Ұяттары бар, ізгі инетті, тілеу ақ пендеге кездессін. Иманды құл кез келер Қазақи, каусар сұнына (ҚБ). Ашылмаған қызыл гүл Иманды құлға жолықсЫN (АТ).

ИМАН [-Ы] ЖОҚ Ұятты, ададығы жоқ. Өзінде ешen иман жоқ, Елге иман бермексін (Д. Б.). Кімнің ұяты жоқ болса, соның иман да жоқ (Абай). Иманы бардың белгісі — Тілінен тамар шырасы (Ш. Қ.).

ИМАН ЖУЗДІ Инабатты, жузі жылы. Е, мынау бір иман жузді адам екен, нағып тиіспей кетті? (Ф. М.). Зәкір олардың қасында иман жузді десе де болады (З. Ш.).

ИМАН КЕЛІТІРДІ көне. Дін қағида-сында құдайдың барлығына, бірлігіне ила-ну, сену. Құдай тағаланығайыры жоқ, міні жоқ, өзі әділ деп, иман келіріп едік, енді құдай тағала бір ант ұранға, еңбек-сізге мал береді екен (Абай).

ИМАНМЕН ҚАПТАП ҚОЙҒАНДАЙ Бір көргенге мұнгаздай, күнәдан пәк кісідей. Қайдан білейін, адам аласы ішінде гой, түріне қарасам, иманмен қаптап қойғандай,— деді (Ә. Н.).

ИМАННЫҢ МАШАЙЫҒЫ, ҚҰРАННЫҢ АЯТЫ діни. Дін шелерінің көп сөзі, діни уағыз сөздер. («Машайық» — арабша, құдай жолын куушы; «аят» — арабша, құранның суресі).

ИМАН САЛДЫ Құран түсірді, құран аятын оқып, иманын үйірді. Байғұстың не қылса да, тілегі тұзу екен. Садақасын беріп, иман тілігіп кетті (ҚЕ).

ИМАН СҮРАДЫ [ТИЛЕДІ] діни. Құдайына жалбарынды. Екеумізді пір туып, Жәдігей жауғыш болмаңыз, Ақырет камын ойлаңыз, Жасың жетті жетпіске, Иман бер деп сұраңыз (Ш. Қ.). Аузын ашса болғаны, жиналған жүрт шуылдастып, елікке иман тілеп жатты (Ә. Н.).

ИМАН ТАПТЫ діни. Иманды болды. Меке мен Медине жердің үшін, Иман таба ала ма барған кісі. Ата-ананы, мейманды құрметтесең, Кеменен де нұрлы гой үйдің іші (АӘ).

ИМАНЫ БЕТИНДЕ ҰЗІЛПІН ТҮР ҰЛН, ибалы, тәрбиелі деген магынада. Біз де қыз асырап едік. Бірак, біздің қызымыз ер кісіге қарамай, иманы бетінде ұзілпін тұрып еді (Ә. Н.).

ИМАНЫ ЖОЛДАС [КӨМІЛ] БОЛСЫН! діни. О дүниеде бақытты болсын деген тілек. Берекеллі-ай, шешеміз асарын асап,

жасарын жасаған адам еді. Өлсе, бәрібір иманы жолдағас болсын! (ҚЕ).

ИМАНЫ КӨМІЛ БОЛДЫ Сенди, ақиқат сенди, наңды. Енді дүние қожасы Еңбекші тап саілген, Иманың көміл болмаса, Келіп қара көзіңмен (Қ. Әб.). Гүлнәрдің майданаға кетпей тыңбайтынына Байжаның иманы көміл еді (С. М.).

ИМАНЫ ҚАСЫМ БОЛДЫ Үрейі үшты, зәре-құты қалмады, қатты қорықты. Тілеубай Айнакелге кайтып келіп, революция күндерінде тебе шашы тік тұратын сұмдық сөз айтатынды шығарды. Шалдардың иманы қасым болды, жағасын ұстады, жерге түкірді. [Тілеубайға] кек мылжың деп ат қойды (З. Ш.).

ИМАНЫН АЙТЫ 1. діни. Діндар адамдардың өлім, не қатты хауіп-қатер төнгенде дұға окуы. Шеткі үйдің жанына кеп машинаны тоқтатты да, шофер аулага кірді. Астында текемет, қолында тасбих, иманын айттып, күбірлеп отырған кемпірден жөн сұрады. Ақботаның қайда тұратынын анықтады (З. Ш.). 2. Қатты қорықты, үрейі үшты. Зәрем кетіп отырғанда, әліл нәрсе қыбырлап, маған қарай қозғалғандай болды. Қарауға дәрмен жоқ... Иманымды айта бастадым (ҚӘ).

ИМАНЫНА ҚАМШЫ БАСПАЙЫН Сыйлау мағынасында айттылады. Иманыңа қамшы баспайын, сыйлап келдім (АТ).

ИМАНЫНДАЙ САҚТАДЫ Ешкімге айтпады, сыр шашпады. Тек езінде ғана айтатын құпия сырым бар. Егер бұл сырымды иманыңдай сақтайтын болсаң... (І. Е.).

ИМАНЫН САТТЫ Ар-ұлтын сатты. Қысылтаянда иманын сатып жүре берді (АТ).

ИМАНЫН ҰШЫРДЫ ◎ **ИМАНЫ ҰШЫРДЫ КЕТТИ** Үрейін алды, қорқытты, зәре-құтын қашырды. Бір-бірінде отты шала лактырып, қылыш жұтып, адамның иманын ұшырды. Бұдан шошыған Мұқсина Бержабайға тығылды (І. Ж.).

ИМАНЫН ҮЙІРДІ көне. 1. Өлер алдында, «жан» тапсырада кісіге құран оқытты. — Ойбай ішім, ойбай бетім, өлдім, өлдім, біреуің иманымды үйіріңдер, — деп бір шетте ішін басып жылап этиды Кенже молда (С. Ад.). 2. Үрейін ұшырды. Бандылар бүгін бір жерден көрінсе, өртөн барып күндік жерден шығады. Танертен, я тунде бір ауылға жердің астынан шыға келгендей жетпі, ... мылтық атып, ауылдың иманын үйіреді (С. С.).

ИМАНЫ ТАЯҚТАЙ БОЛДЫ Зәресі үшты, зәре-құты қашты, аза бойы каза болды, иманы түршікті. Жауыр аттай ығыр болған халық қыр басынан бір қара қылт етсе де, иманы таяқтай болып: «Ойбай, келіп қалды!» — деп, зар қағып қоя береді (Ә. Н.).

ИМАНЫ ТУРШІКТІ Аза бойы қаза болды, құйқа тамыры шымырлады, төбе шашы тік тұрды. Құдай жазбасын да, есіткенде иманың түршігеді (Б. М.).

ИМЕҢ ҚАҚТЫ Бул жерде жағынып ілді мағынасында. Жыландардан жиредің, Итере алмай иләндің, Имен қақтың қылымсып, Топыр болды, той болды, Көріжасы ыбырсып (І. Ж.).

ИНДЕЙ ҚИЯНАТЫ ЖОҚ Ешкімге зәрдегі жаманышлық жасамайтын, еш за- лал келтірмейтін адам. Есімді білген соң, Әбдірахманға бірақ жолдас болды гой, құдай біледі, қазақ баласына индей қи- янаты жоқ еді (Б. М.).

ИНЕЖІПТЕН ЖАҢА ӨТКЕН [ШЫҚ-ҚАН] Су жаңа, ишқа алі ілінбеген. Дос-кенниң өзі де ине-жіптен жаңа шыққан люкс костюмін столдын еш жеріне тигіз-бейін дегендей, сіресіп отыр (Ә. Сат.).

ИНЕЛІКТЕЙ БҰРАЛҒАН [ЛІМІГЕН, ҚАТҚАН] Ұзын тұра, сидиған арық. Сен-дер бастаң журген адамсыздар,— деп Мінайдар мен Қойшыгараны инеліктей бұ- ралған біреу тереуге алды (Б. М.). Женіл машиналардың алдыңғылары жолда тур-ғандарға қарайламастаң, жүйткітіп ете шықты. Ең соңғы машина әдейі тоқтады. Оナン инеліктей ілміген біреу шықты (Ә. Қан). «Шамбетім жанымда болса, ине-ліктей қатқан неме маған бүтіп тиисек түгіл, бетіме қарай алар ма еді»,— деп Айғаныш кейіп кетті; кезіне ыстық жа-сы тола қалды (Т. С.).

ИНЕМЕН ҚҰДЫҚ ҚАЗҒАНДАЙ Өте ауыр, мандымайтын, еш өнбейтін, бейнегі ауыр (ic). Вірден айтам, оңай айтам деу арзан киял, бос үміт. Поэзия! Тамаша өлең! Инемен құдым қазғандай ете қызын бұл еңбектің құшагына кіру қайдан оңай-ға түссін,— деді Құрмаш (М. И.). Кездес-кен екі тоptың оқуышылары қағаз-қарын-даштарын қолына алып, кейірі кысқа-қысқа белгілер жасайды. Білмек, ұғынбак, көптен отырып тереңдең түсінбек, ғылымы-ның көп инесімен құдым қазбақ (М. Ә.).

ИНЕНІ ЖІПКЕ ТІЗДІ Бұрынғы-соңғы-ны ұмытады, болған істі теріп журді, бәле құды. Өкпен жоқ бауыр болсын деге-нің — не болса соған екепел, инені жіпкे тізіп, өкпешіл болма дегенің (ШС). Тере берсең, тезек те әңгіме, неге инені жіпке тізе бересің (АТ).

ИНЕНІҢ ЖАСУЫНДАЙ Бір мысқал, азантай, зәрдегі. Сондагы оның қарайлайтыны Тәрбияның көңілі ғана. Өған қарайламас еді, егер онда осы сәбиге деген иненің жасуындағы алалық болса (С. М.).

ИНЕНІҢ КӨЗІНЕН ӨТКЕНДЕЙ Пы-сық; қайдан болса да тесіп шығатын кісі әрекеті туралы. Иненің көзінен өтетін жылтыр қара, пысық-ақ. Тұқ бетендігі жоқ. Атасына ермек болып алды (Т. А.). Тәнірберген жас болғанмен, қысылған

жерде айла менен акылды қатар жұмса-ине көзінен өткендей ебі болатын (Ә. Н.).

ИНЕ ШАНШАР ЖЕР [САНЫЛАУ] ЖОҚ Ә ИНЕ ӨТЕР ЖЕР ЖОҚ Қалың, ты-ғызы. (Іін тіресек көп адам, ығы-жығы көп халық, я зат). Алапқа алқа-қотан отырды жан, Жері жоқ ине шаншар адам тұран, Жаяулап тай шаптырым жерге келді, Алыста аттар қалды байластырыған (І. Ж.).

ИСІ АЛЫП КЕТТИ [АҢҚЫДЫ] Иси мұрныңды жарды, исі мұнқіп тарауды, жайылды. Керосиннің исі бөлменің ішін алып кеткен (С. М.). Қек торғындағ аспан-кек. Білемін жайнап ашылар. Иси аңқыған байшешек, Турленіп жерді жасырапар (Абай).

ИСІ ДЕ ЖОҚ Тұқ жоқ; көленкесі, еле-сі жоқ. Мен бір бұраңылды жолды білем. Онда автоинспекцияның исі де жоқ (Т. А.).

ИСІ ҚАЗАҚ Қазақ атаулының бері, күллі қазақ біткен. Адамның көз жеткісіз қарасына, Дегендей исі қазақ бері осында. Жауандай Ерейменге жаңбыр кісі, Қусактың тартты тұра жағасына (І. Ж.).

ИСІН АЛДЫ Иси сезінді, исін біліп қалды. Өзге хайуандар секілді, тамақтың өз басымен алғызбай, ыңғайлы екі қолды басқа қызмет еттіріп, аузына қолы ас бергенде, не ішп, не жегенін білмей қалма-сын деп, исін алып ләззаттанғандай қылышп, аузы үстіне мұрынды қойып, оның үстінен тазалығын байқарлық екі көз бе-ріпті (Абай).

ИСІНІП КЕТТИ Мейірі түсіп кетті, жү-регі шіл салды. Бері көніл исініп кетіп:— Зардақ-ай! Сай-сүйегімді сырқыратып біт-тік гой,— деп жеңімен көвін сұртті (Ә. Н.).

ИТАРҚА БОЛДЫ д и а л. Әзуре болды. Не қыласың, бекер итарқа болып (Орал. Жән).

ИТАРҚАСЫ ҚҰРЫСТЫ Қайратқа мінді, ашуланды, шын қаһарланды, арқа-сы қозды. Бір уақыт болғанда Қынабынан сұырды, Қиялай тартып қылышты Жалғыз жаумен ұбысты. Жау қарасын көрген соң, Ұттылмай кетер ер ме еді, Ит арқа-сы құрысты (ЕТ).

ИТАРШЫ БОЛДЫ Жарамсақ, жағым-нас адамың іс-мінезі туралы айтылады. Жер астын билейтін үлкен ұлық — Шегір мен наредшіктер байдың итарышылары болады (С. С.). Итаршы, итарышыга бір шар-шы деп, сениң килігіп, итарыш болып, жағымпазданған неңді алған (АТ).

ИТ [ТАЗ] АШУЫН ТЫРНАДАН АЛА-ДЫ Әлі жеткеніне күш жұмсайды, біреу үшін кекті әлсізден қайтарады. Кешке шейін осы хабарды тегіс естіген Жігітек ауылдары үрпісіп қалды. Заман не бол барады? Құн райы қалай бұзылды. Ит ашуын тырнадан алғаны ма деп тіксінді (М. Ә.).

ИТ АЯКТАН САРЫ СУ ШІКІЗДІ [ШІ] Қорлады; көзіне көк шыбын үймелетті. Эрине, сөз сенікі, келмей кетсөн, Келер болсаң, иттей қып, басқа тепсем. *Ішкізіп ит аяқтан сары суды*, Дүниеде арманым жоқ соған жетсем (С. Т.). Тұтын бол ит аяқтан сары су *ишин*, Қісендеге қол-аяғы жатыр Абақ (С. Б.).

ИТ ӘУРЕСІ ШЫҚТЫ ◉ ИТ ӘУРЕГЕ САЛДЫ Әүре-сарсанға түсті (*tүсірді*), әбден қажыды (қажытты). Өскеменге облыстық комсомол комитетіне барып едім, онда болғанымнан, жолда жүргенен көбейіп кетті. *Ит әурем шығып*, зорға келемін (ЛЖ). Мен «Беларусті» табандай екі ай шұқылладым. Тат басып, көптеген тетіктепін бала-шаға шығарып әкеткен екен. *Ит әуреге салды* (ЛЖ).

ИТ БАЙЛАСА ТҮРҒЫСЫЗ *Адам тұрып, тіршілік жасап болмайтын жер*. Қайрақтының осы жақ беті *Жалтыртебе ит байласа тұрғысыз*, бір ызырық, оң жақ беті аярайған кең аңғар (Ф. М.).

ИТ БАСЫНА ІРКІТ ТӨГІЛДІ ◉ АК ТҮЙЕНІҢ ҚАРНЫ ЖАРЫЛДЫ *Ішкін алдында, ішпеген артында болды, ағылтегіл болды, молшылық, ауқатты тұрмыс орнады*.— Нагыз жарылқайтын социализм көрінді!— деп Әбен кие жонелді... Құллі жұмыс машинамен істеледі. Мәселен: кешіл-қонғанда маинау үйді жығып, тігіп әуре болмайсыз, машина тебесінен бүркітше бүріп апарады да, қондыра қояды. Молшылық дегенінде есеп жоқ. *Ит басына іркіт төгіледі...* (Ф. Мұс.).

ИТ БОҒЫНАН ҚЫЛ ШЫҚПАЙ ҚАЛМАЙДЫ Әр нәрсе тегіне, затына тартпай қоймайды. Әр нәрсе асылына тартпай қалмас, Қыл шықпай ит боғынан қалмас деген (ШС).

ИТ [ИТТЕЙ] БОЛДЫ ◉ ИТ БОЛЫП КЕТТИ Қор болды; абыроны төгілді, масқара болды. Әлгі атаңа налет, завхоз, бүгін тағы алдады. Құні бойы күгс-куте ит болдым. Ақыры бермедин қолігін,— деді Батыrbай (М. И.). Әбден иттей бол қажыған Бизанов Мұғалжарға қарай көшіп келе жатқан Кенесарының ауылын күмай, Ор қаласына қарай шегінді (І. Е.). Жалығуды пәлден, Жұрт ұмытты біржола, Шынымен тамам ел, *Кете ме екен ит бола?* (Абай).

ИТ БҮЙДА ЕТТИ ді а л. Ұрысты, сөкти, үялтты (Акт., Қараб.).

ИТЕЛГІДЕЙ ЖҰТЫНДЫ *Сұқтанды*, жаланды магынасында. Зарлық бала ойнайды Арыстандай құтырып, *Ителгідей жұтынып* (МЗ).

ИТ ЖАНДЫ *Жаны сірі, сүйретіліп жүріп те өлген-тірілгеніне қаралай* әрекет етегін кісі. *Ит жанды жау сонша өлемен, көк жұлын бол, дымы құрып жатса да, әлі кектен, жерден соққылап тұр оқпен үрүп* (Ә. Ә.).

ИТ ЖЕГІРДІ ИТ ЖЕСІН ◉ ИТ-ҚҰС ЖЕГІР *Кейіс сөз*. (Өзіне бұйырмagan нәрсे туралы айтылады). Ау, мына ит жегірінді ит жесін! Мә, жемтігінді ал!— деп, қойнынан наңды лақтырып тастайды (КЕ).

ИТ ЖЕККЕНГЕ АЙДАТТЫ *Алысқа, қызыр қиянға жер аударды*. Нарды алған кісі бір күн ішінде әкелип, үйімнің маңына тастап кетпесе, түбіне жетем! Ауыл-мауылмен шабамын! Еркегін құл қылып, әйелін күң қылып, ит жеккенге айдатам (КЕ).

ИТ ЖЕМЕДЕ ҚЫРЫЛДЫ *Азапта, ит-корлықта өлді*. Тұтқындардың күімдері жұқа, жыртық болған соң, жатқан жерлері қарлы жер, уйлдеген барак болған соң, азаң шегіп, бұлардың бәрі ит жемеде осылай қырылып таусылған екен (С. С.).

ИТ ЖЕМІГЕ ТАСТАДЫ ◉ ИТ ЖЕМІ ҚЫЛДЫ *Тастандыға (садақаға) шыгарды, қараусыз қалдырыды; өлімші етті, қорлайды, азапқа салды*. («Ит жемі» көбіне қорлау, қорлану мағынасында жұмысалады). Ендеше ортамыздығы ең әлсіз, ең пышайман бір гаріпті қайда тастап отырмыз? *Ит жемігеге тастап отырғамыз жоқ па?* (М. Ә.). Мазагы болыппын-ау мына жының, Жарайын осы арада ит жемі қып, Кім сұрап аласа екен құнын мұның (М. Ә.).

ИТ ЖҮГІРТШІ, ҚҰС САЛДЫ *Сауық-сайран құрды*. *Ит жүгіртіп, құс салған* өнерпаздың өнері. Өтіп кеткен нәрсеге Өкінсен жоқ келері (Ш. Қ.). Ел ішінде сәлем де, Замандас, құрбы, тендерге. *Ит жүгіртіп, құс салған*, Найза ұстаган ерлерге (КБ).

ИТ ЖҮРЕК Қызық-қуанышы жоқ, құлазуға қонғен қоңіл. Сенісерге жан таба алмай, Сенделеді ит жүрек. Тірілікте бір қана алмай, Бұл не деген тентірек! (Абай).

ИТ ЖЫҒЫС 1. *Бірін-бірі жерге қатар түсірді*, жеңіс алмады, тен түсті деген мағынада. *Ит жығыс жатып*, енді тыптырлап кеп итше ырысласып, тістерімен шайнастеп (С. С.). 2. *Кімнің (ненің) негайбыл болғанында айттылады*. Баян жақ бәйге бер!— деп келді оязға:— Бейгесін, кім жыққанын жаз қағазға! Керей жақ берігізбестен, кетті кернеп;— *Ит жығыс!* Мынаның да жыққаны аз ба? (І. Ж.).

ИТ ЖЫНЫ СЕЛДІ [ҰСТАДЫ] *Ашуланды, тоң мойындық қөрсетті*. Мақау емес пе, ит жыны келсе, бетің бар, жүзің бар демейді (АТ).

ИТ КЕМІРГЕН АСЫҚТАЙ *Бұжыр, сыңызыз бет*. Тегінде, ит кемірген асықтай тығырайған қара қажы қаны қашып, қара пышқатай болған екен (І. Ж.).

ИТ КӨЙЛЕКТІ БҰРЫН ТОЗДЫРҒАН *Жасы аздал үлкен деген үгымда әзіл ретінде айттылады*. Бұдан ақыл сұрап, күн көріп жүргендегер шамалы болса да, ит көйлекті бәріңнен бұрын тоздырганмын деп, өзінше өктем соғар мінезі қалып керген емес (А. Б.).

ИТ КӨРГЕН ЕШКІ КӨЗДЕНДІ ◉ ИТ КӨРГЕН МЫСЫҚША ҮРПИДІ Үрэй үшты, елере үркіті. Ит көрген ешкі көзденіп, Елерме жынды сөзденіп, Жасынан үлгісіз шіркіи, Не қылсын өнер ізденіп (Абай). Төрде отырган Ықсан бұл сөздерге шыдай алмай, ит көрген мысықша үрпіл, екі кәзі мұғалімді жеп қоятындаі аларып, кепкенен кеүп бара жатыр еді (І. Ж.).

ИТ К...ИНЕН ИНЕ СУЫРҒАН Айлакер, енти; жыллос.

ИТ ҚОР АДАМ Өмірден соққы жеп, тағдыр тәлкегіне түсіп, қайғы, жапа шеккен адам. Қабыл көрсөң, көңілім жай, Тастан кетсөң, япырмай, Ит қор адам болар ма, Бұл жалғанда сорлындаі (Абай).

ИТ ҚОРЛЫҚЫН ҚӨРСЕТТІ ◉ ИТ ҚОРЛЫҚ ҚӨРДІ ◉ ИТ ҚОРЛЫҚТА ӨЛДІ Азап тарттырды, қынышылық қөрсетті, ауыр халғе тап болды, азаптанды, қөресіні көрді. Қызыды желмаяның артына таңып, ит қорлышын қорсеттіп, ханың қолына өкеліп табыс қылды (КЕ).

ИТ ҚОРЛЫҚ Ауыр жағдай, үлкен кемтарлық, азап шегу. Жоқшылығыммен, ит қорлық бейнетіммен, тұзы сор, еңбегі еш қам-қарекетіммен болсам да, әйтесір, жат үйдің босагасында емеспіп,— деді Дәркембай Базаралыға (М. Ә.).

ИТ ҚОСТЫ Айтақтады, соңына түсті. Ақырып ақырында жіберді ұрып, Ит қосып орамынан шықты қуып, Әлсіреп, әлі кетіп титықтады, Қек шөпті көшедегі жеді жұлдып (О. Ш.).

ИТ ҚҰС ЖОЛДАС БОЛДЫ Тұзде қанғырып қалды; елсіз, адамсыз, жыртқыш ақ бар жерде жүрді. Ит-құс болып жолдасым, Тағдырга шара нешік-ті (МЗ).

ИТ [ИТТЕЙ] ҚЫЛДЫ Қор етті, қорлады, абырайын түсірді. Енді бір бала туғызып, оны да ит қылуга, оған да қорлық көретүге мүнша нете құмар болдың? (Абай). Ермен шықты, ит қылышп, Бидай шашқан егінге. Жай жүргенде ерт қылышп, Тыныш елсенші тегінде (Абай). Әрине, сөз сеникі келмей кетсөң, Келер болсаң, иттей қып басқа тепсем, Ішкізәр табактан сары суды, Дүниеде арманым жоқ соган жетсөм (С. Т.).

ИТ МИНЕЗ Үржана мен ашуы қатар жағымсыз қылық. Жас баладай жеңсік қой, Байлаулы емес ақыл, ой, Ойлағаны — айт пен той, Үржан-қылжақ ит мінез (Абай).

ИТ МІНІП, ИРЕК ҚАМШЫЛАДЫ ◉ АҒАШ ЕРГЕ ЖІП ҚҰЙЫСҚАН Азып-тозып, тіршілікті жамал-жасқап өткізу мағынасында. (Тепендең өрек, зорға жүргендес, немесе азып-тозып, өмір соққысын көргенде айттылады). Еңіреген, егілген, Итке мініп, ирекпен Қамшылаған өмірден Аулын тартып алып тұр (І. Ж.).

ИТ ӨЛІМ Қадірсіз, жириенішті қаза, қаңғырып, көмусіз қалу. Жұсатып, жер

қүштырды ит өліммен, тізілген неміс тоғынынан, жүзден (М. Жан.).

ИТ ӨМІР Қорлықпен өткен тұрмыс, қорлық, итше ырылдағасқан тірлік. Ит өмірдің осылай аяқталарын білді ме? (Ә. Н.).

ИТ ПЕН ҚҰСКА ЖЕМ БОЛДЫ ◉ ИТ ПЕН ҚҰС ТОЙ ТОЙЛАДЫ 1. Қім қорингенің қолында кетті, ұстаганың қолында, тістегенниң аузында кетті. Қошып кетіп не көрді, бетен жүрттада ит пен құсқа жем болды, күшігіне дейін тісін көрсетті (АТ). 2. Айдалада көмүсіз қалды. Айтып-айтпай, немене, Сол секілді асылдар, Кебіні жоқ, көрі жоқ, Ит пен құсқа жем болып, Әмбетина жета алмай, Арманда болып кетіпти (ҚЖ). Сейтіп, Жақсылық жақсылығынан өмір сүріп, мұрат-мақсатына жетіпти, Жамандық жамандығынан ит пен құсқа жем болып кетіпти (КЕ).

ИТ ПЕН ҚҰСТЫҢ АРҚАСЫНДА Қім қорингенің кесірінен. Ит пен құстың арқасында кедей болсан да, бұл өңірде сені білмейтін кім бар дейсін,— дейді Бібырай Қалжанға (К. Тай.).

ИТ ПЕН МЫСЫҚТАЙ Бір-біріне өш, өштес, ақбысып өтер жау мағынасында айттылады. Неге екенін білмеймін, ағамның Шайтыққа жұлдызы қарсы, екеуі ит пен мысықтайды, — деді Жұмаш (Н. С.).

ИТ СІЛІКПЕСІН ШЫҒАРДЫ ◉ ИТ СІЛІКПЕ ЕТТИ ◉ ИТ СІЛІКПЕГЕ ТҮСІРДІ Борша-борша етті, мылжа-мылжа қылды; әбден шаршатты, қажытты. Онаң сайын Шернер әздерінің ит сілікпесін шығарып, мылжалап, домалатып әкеп, енді сол қанқан денені бір-ақ лактырғалы көр аузына тақап тұрган ана құз қеуделі алып елді, әсресте, көп ойлады (Ә. Н.).

ИТ ТАЛАҒАНДАЙ ◉ ИТ ТАЛАҒАНДАЙ ҚЫЛДЫ 1. Үсті-басының алба-жұлбасы мәнінде. Сақыштың үсті-басы менің үстімнен де жаман, ит талағандай шокпіт-шоқпіт деп, Есбике көзіңің жасын тағай алмай отыр (М. Ә.). 2. Улан-шулап миын ашытты, есінен тандырды, басын қатырды. Жаным-ау, қойсандаршы, ит талағандай қып, берекемізді кетірдіңдер гой (АТ).

ИТ ТАРТЫС Үріс-керісті тіршілік. Та-тулық ұзакқа бармады, жанжал қайта қоздады. Осылайша алма-кезектесіп, ырыңжырып ит тартыс өмірі бітпейді (М. И.).

ИТТЕЙ ҰЛЫП ҚАЛДЫ Адасқан жүргітта қалған иттей, жалғыз зарлап қалды; жалғыздан жалғыз зар жылап қалды. Қойдың ба мені бүйтіп зорға қылышп, Мен елсем сен қаларсың иттей ұлып. Қимайтын ешкімім жоқ бұл жаңанда, Өлемін де кетем деп көзім жұмып (РН).

ИТТЕНДЕ КӨП ◉ ИТ БАСЫНА ТЫШАДЫ Өте көп; бықып жатыр мәнінде. (Жек көргеніне айттылады). Ішкі Россия жерінде, орыста да сан Құнанбай, Тәке-

жандар иттен де көп, бықып жатады екен рой,— деді Базаралы Дәркембайға (М. Э.).

ИТТЕН ДЕ СҮЙЕК ҚАРЫЗДАР Қарызы алмажан адамы жоң, әбден тілемсектікке салынған кісі туралы айтылады. Сорлығау, иттен де сүйек қарыздар боп жүріп, қай бетіңмен шікірәмексін?! (АТ).

ИТ ТЕРИСИН БАСЫНА ҚАПТАДЫ Айыбын бетіне баса масқара қылып, ұрысты, балагаттады. Біз тозакта күйіп жатсақ, сендер қолдарының ұшын бермей-ақ қойындар!— деп Әмірбай молдалардың ит терісін басына қаптады (С. С.). Немесе, енді, менімен салғыласқың келе мел Ал, баста! Тілегенің сол болса, ит терінді бассыңа қаптайын (М. И.).

ИТ ТИГЕН АРАМ АС Керексіз, қадірсіз. Ақ Жүністей аруым Болғаны ма мұнын да, Ит тигендей арам ас (ЕТ).

ИТ ТИГЕН ТАБАҚТАЙ ҚАРАДЫ Жек көріншіті сезіммен, жиіркене қаралды. Қайта халық оны менен гері құрметпен күтеді, маған ит тиген табақтайды жириңшіті көзбен қарайды (КЕ).

ИТ ТИДІ Сүк көз тиді. (Жас балаға біреудің назары түсіп, содан ауырды деген ел арасындағы нағын). Байқұс баляға ит тиген екен, Балтай, Шантай аталағының біріне түкірте қойындар (АТ).

ИТ ТҮМСЫҒЫ БАТПАЙТЫН [ӨТПЕЙТИН] Адам ете алмайтын қалың орман, тогай, шабындық, немесе жайылым шөп; бітік шыққан егін. Бақтығұл қалың, бійк таулардың арасында ит түмсұғы батпайтын қалың жыныс қарагайды арапал келіп, қызыл тастың түмсұғына ілінді (М. Э.). Ит түмсұғы батпайтын орман іші жыныс жырт (К. О.). Арасынан иттің түмсұғы өтпейтін, қалың қарагайдын өзі ғана билетін бір жіңішке жолды тауып алды (С. М.).

ИТ ТҮРТКІ БОЛДЫ [ТҮРТКІГЕ ТҮСТИ] Қаңтай, тұрткі көрді; әркімнің мазағына, қорлығына ілікті. Бұрын ел ішінде кім көрінгенге ит тұрткі болып жүрген кір кіслер де астыққа бір шығып кеп ауызға ілікті (Ә. Н.).

ИТ ТІЛЕУІН ТІЛЕДІ Жаман өмірді, жалғыздықты, қаңғымалықты қалады. Ақыры қалып аралда Иттің өмірін тіледім, Ит тілеуін мен тілеп... Құс үшпас деңен дарияда (М3).

ИТТИҢ ЕТИНЕН ЖЕК [ЖАМАН] КӨРДІ ◉ ИТТИҢ К...ЛНЕН ЖЕК КӨРДІ Өте қатты жең көрді, ұнатпады, сұқаны сүйімді, тым сөлекет, сүйікімсіз көрді. Дәл сол сағатқа дейін сүйген қызыымды азғырып әкетті деп, бұл адамды иттің етінен жек көріп едім (Ә. Нұр.). Веті кенет сүргілттапып, езу жыбырлап, ашуға тығылғаннан, Зәкіржан сейлей алмай тұтығып қалды. Қалдыбайды таң сол сағатында ит етінен жек көрді. Оны ертіп шыққаны үшін өзіне кейіді (Б. М.).

ИТТИҢ ИЕСІ БОЛСА, БӨРІНІҢ ТӘҢІРІ-СІ БАР Әркімнің өзіне лайық бір сүйенері, қорғаушысы бар. Көбей: Еспембет, Тобыхты да рулы ел, «Иттің иесі болса, бөрінің тәңірісі бар», сенің мына айтып отырғаның береке, бітім емес (М. Э.).

ИТТИҢ ҚАРА ТҮМСЫҒЫНДАЙ КӨРДІ диял. Өлердей жек көрді, иттің етіндей жек көрді (Гур., Маң.).

ИТТИҢ ҚҰЛЫ ИТАҚАЙ ◉ ИТТИҢ ҰЛЫ БАЙҚҰТАН Кім көрінген, кез келген, кім болса сол.— Мен Шәкенге сенемік. Осы жасқа келгенше бір қабақ шытыстық па екен. Иттің құллы итақай алып жүрген мөрді аяғаны несі (F. Mus.). Иттің ұлы байқұтан, кез келген адам барып жатыр емес пе (АТ).

ИТИШЕ ТАЛАСАДЫ Болар-болмас нәрсе үшін жағаласты, араз болды. Жаман адамға мал бітсе, Көрінгенмен итише таласады (ШС).

ИТ ҮРҒЫЛЖЫҢҒА САЛДЫ [ТҮСІРДІ] диял. Әүре-сарсақ етті; ары тарт, бері тартқа салды. Аナンы бір ит үрғылжыңға түсірді-ау! Өнімсіз жұмыстың өзі бір ит үрғылжыңға салды-ау (Орал: Чап, Жән.).

ИТ ҮРҒЫН [БОЛДЫ] Мол олжага кенелді, олжага батысты. Қалмақты жеңіп қалың қол, Ит үргын да көл-көпір, Бақыршы тоқ олжа мол (Б. К.).

ИТ ҮРЖЫН [диял. Ары тарт, бері тартты, берекесіз іс. Осы бір ит үржыңмен үш күн өтті (Ә. Н.).

ИТ ҮРЫЛДАР, БАҚАН АТТАР ◉ ИТ ҮРЫЛДАТАР Ескі салт бойынша, күйеуден алынار кәдениң түрі. Кәкенде женделері күйеуіне оңаша жолықтыру керек те, күнәсіздігін көрсетіп, күйеуден кемпір өлді, ит үрүлдәр, бақан аттар, есік ашар, қол ұстарат, шаш сипатар... сияқты қеделерін алуға тиісті (С. М.). Мырза жігіт, өуелі ит үрүлдатарымды бересің (АТ).

ИТИ ҚЫРЫМ ЖЕРГЕ ЖҮГІРГЕҢ Қөң жерді (алыс жерді) көрген.

ИТИ ҚЫРЫМ ЖҮГІРДІ [ЖҮРДІ] Шаруасы қырықты, қырына кетті, кесір болды. Соңғы кезде... ит қырын жүгіріп жүр! Сауып отырған, сүті бұлактай қараша інген жаман шөп жеп, арам өлді... (Ә. Н.).

ИТИНЕ ДЕЙІН БІЛЕДІ [ТАНИДЫ] Жүргіттың беріне әйгілі. [Оны] елдің итіне дейін күндік жерден таниды, керек болса, елден бұрын иттер таниды (F. M.).

ИТИН ШЫҒАРДЫ Берекесін алды, ма-засын кетірді, әбігерін алды, ығыр етті. Өзіңіз білесіз, біреудің үстінен арыз жазып, өмірі үн шығарған пенде ме едім? Мына біреу келді де, итімді шығарған жоқ па?— деді Батыргай Құдеріге (М. И.).

ИЫҒЫ БҮТІНДЕЛДІ Қиім-кешекті болды; тұрмысы оқалды. Ал Төлеу білте

мақпалдан бешпет, шалбар киіп, азгана уақыттың ішінде үй ішінің иығы бүтінделіп қалды (Ә. Н.).

ИЫРЫ ЖАУЫР БОЛДЫ Әбден әбігерленді, қажыды, бейнет отіп кетті. Ми кепті боктау-қарғысқа, Жауыр да болды иығым. Алатын акым әр қыста, Бұрыши бұзау үйінін (Ж. М.).

ИЫРЫНАН ДЕМ АЛДЫ 1. Ентігін отыр, ауырып, әзер тыныстап отыр. Шал иығынаң дем алып, барып-келіп отыр екен (АТ). 2. Мақтаны, ісіп-кепті. Облыстаға дос-жарандарының әлгі гей-гейін сон, Ерзадаев... екі білегін сыйбанып, екі иығынаң дем алып, қателесуге кірісті (С. Төл.).

ИЫРЫНА [ЕКІ ИЫРЫНА] СУ КЕТТІ ◎ **ИЫРЫ [ЕКІ ИЫРЫ]** САЛБЫРАДЫ [ТҮСТІ] ◎ ЕҢСЕСІ ТҮСТІ ◎ ҰНЖЫРГАСЫ ТҮСТІ ◎ САЛЫ СУФА КЕТТІ Қажып, шаршап қалды; қоңіл жудеп, төмен тартып қалды; қатты жудей, қоңіл қалды.

— Не дейді? Сонда қалай болғаны,— деп Бобров иығына су кеткендей, дал бол отырды да, кенет Долгушовқа жалт қарады (Ә. Н.). Кирсановқа тук айтылған жок, иығы салырып, сүмірлейген күйі шығып кетті (Ә. Ә.). Еспембеттің сезі бабамның да, сенің де иығынды түсіріп кетті ме? (М. Ә.). — Көлік табылмады,— деді екеуі де иығы түсіл тұрып, Ефремнің атын да алым кетіп (Ф. С.). Нияз иін түсіл мұндайып отыр (Т. А.). Журмісін аман-есен, ақын Жамбыл, Өлеңге жастайынан болдың даңғыл. Үйдемісін ұнжырған түскендай-ак, Күн туды ма басына тәңір алғыр! (Жамбыл). Қүйеу-құдалар да, Айшаның туған-тұсың, әке-шешесі де, барлық жақындары да салдары суға кеткендей болып тұрды (С. С.).

ИЫРЫН ШОҚЫЛТЫ д и а л. Күн көрсетпелі, қорлады. Оған тыныштық керсетпей, иығын шоқыттырды (Қ., орда, Арап).

ИЫҚ КӨТЕРДІ *Кеудесін керіп, улкен-сіді. Көтерме иық, Болма биік, Салың қа-бак, ұртыңды, Қайдад барсақ, Ойыңа ал-сан, Қор болмассың, жұртыңды* (С. Д.).

ИЫҚА ШЫҚТЫ ◎ **ИЫҚТАП АЛДЫ** Басынды, биледі, үстемдік жасады. Қой бұрынғы желгенді. Қайғы шығып иышқа, Қамалтасын түйікқа (Абай). Бірінің артынан бірі, тізбек-тізбек келген ойлар оны мұлда шықтап алды (Н. F.). Ең аяғы, бұны кек шымшыққа дейін шықтап, басыншып алды (Ә. Н.).

ИЫҚ СҮЙЕСТІ Селбесті, екі жақ бірін әрекет етти, бір-біріне көмек берді, дамеу болды. «Екі жарты, бір бүтін болайық. Қімте сенеміз? Иық сүйесін күн көрейік» деп, Құтжанға құран оқи келгенде, Қодар Жанпейіске зарын шакты да, қолына ұстап қалды (М. Ә.).

ИИ [ТОЛҒАФЫ] ЖЕТТІ Дер кезі келді, жемеліне келді. (Кейде «бұл мәселенің ии жеткен», «бұл мәселенің толғағы жеткен»

деп те қатар қолдана береді). Тұрақты өнімді қалай алу керек деген мәселе толғағы жетіп келе жатқан іс сияқты (С. Бақ.).

ИИ ЖҰМСАҚ *Мінезі майда; қатал райы жоқ; беті онша қатты емес (кісі).* Әкесі Мұстафаны «осы баламның ии жұмсақ, ете ақ жарқын, ері райлы» деп отыратын (А. Т.). Бұлар да атаман Анненковтың солдаттары екен. Кебі отрядқа өзі тіленип кірген оқудағы балалар екен. Бұлардың ии бұрынғылардан жұмсағырақ көрінеді (С. С.).

ИИ ЖҰМСАРДЫ *Ашуы басылды, район қайтты, сабасына түсти. Қызылжарға таянған соң, конвойларымыздың қылыштары біраз өзгергендей болды. Азырақ илері жұмсағандай болды* (С. С.).

ИИ ҚАНДЫ Әбден жұмсарады, жетілді; әбден орындалды. (Кісігі, ері іс-әрекет, құбылысқа, затқа айтылады). *Ии қанған лай жігіттер жабылып көккенде, лезде-ақ ада болды* (Қ. Қ.).

ИИ ҚАТТЫ *Тоң мінез; бір бет, қатты, босаңсымайтын, оңайлықпен жөнге көне қоймайтын (адам).* *Ии қатты Олжабектің бабын табатын бір ғана Жамал еді* (Ғ. Мұс.).

ИІЛІП ТӨСЕК, ЖАЙЫЛЫП ЖАСТЫҚ БОЛДЫ *Tіk тұрып күтіп алды, асты-устіне түсти. Нұрым қолына еркін тиген соң, Қамарды күтпеу қайда?* Шыбын жаны соның үстінде шықсын деп, иіліп тесек, жайылып жастық болып, өлп-ешіп барады (С. Т.).

ИИН ТІРЕСКЕН [ТИРЕСТИ] 1. *Өте көп, тығыз, кептеліп сірескен, аяқ алып жүргізіс.* Алқа-қотан отырған аттылы-жаяу жүрттың иін тірескен тобы алдынан пар жегілген екі боз жорғаның кербез жүрсіне ыргала отырып, Иса: — Көрдіңдер палуанды Қажымұқан, Құшімен жердің жузін қалдырыған таң. Жалонның Жиндоғұын басын мытып, Ағызған алысқанда аузынан қан,— деп құйындай жүйткітті (М. Тан.). Енді көпірге де ешкін таласпайды. Міне алмаган, іліне алмаган арбалы жүргіншілер бірі артынан бірі иін тіресін сыйылышқан сендей қала беріскен (М. Ә.). 2. *Күш тәңестірді.* Егескенде иін тіресе, таласа кететін әдеті болушы еді. Бастапқы екпіні сондай-ақ еді. Не болды екен? Немене есеппен бұғып қалды екен (М. Ә.).

ИІНІ ТАРТТЫ көне. Ескі салтта алыстан сағынып күткен кісі келе жатса, я бір белгісіз қонақ келер болса, я қымбат күйін киер болса, иығы тартады деген үгым бар. *Иіні құрғыр тартады* Қараспан тауға ел қонып, Еруге қамқа кигендей (ҚБ).

ИІСІ МҰРНЫНА КІРМЕЙДІ [ВАРМАЙДЫ] *Ештеңені сезбейді, мәнін тусінбейді, надан, топас.* Шыгарманың көркемдік сапасының иісі мұрнына бармайтын

сыншылар шығарманы не мақтап, не жамдаап жарытпай, шерменде болады (М. К.). Жақсылықтың иісі мұрныңа кірді ме? (С. М.).

ИІСІН ШЫҒАРДЫ Бірдемепің басын *бастады, шет пүшпақтан сездірді, бықсытты.* Егер Сыrbай уайымды сездік иісін шығара бастаса, Тәрбия жекіп тастайды (С. М.).

ИІ ТҮСТІ 1. Умаждалып ескірді, болуы кетті, тозды, қыртыс-тыртыс болды. Жыр-

тылуы да, тозуы да оп-оцай. Бірнеше күн қалтага салып жүрсөң, өз-өзінен *иі түсін,* бояуы кете бастайтын-ды (К. Э.). 2. **Жунжіп кетті, жұасыйы, берекесі қашты, ер қашты болды.** Сақалының бурыл тартқаны болмаса, қазір де [Дербісөлінің] сырт пішіні көп өзгерменті. Бірак, бұрынғы манғаздық пен екпін жоқ, *иі түсін қалыпты* (Т. А.).

ИІС БІЛМЕС [АЛМАС] Еш нәрсенің парқын айырмайтын топас.

К

КӘДЕГЕ АСТЫ [ЖАРАДЫ] *Қажетке жарады, бір пайдага асты; іске асты, бір керегіне жарады.* Жарайды, алсаң ал, қарғым, деген сөзді Айдабол қалай айтқанын да білмей қалды, жауға қарсы жұмысалатын, бір кәдеге асатын болар деген оймен (А. Х.). Арынгазы екеуі мұның аң-қаулығын да, ұялшақтығын да аяқ астынан аңдып, тауып, бір кәдеге асырып қалады (З. К.). Міне, кәдеге жарады деген осы да. (АТ).

КӘДЕСИН АЛДЫ Жолын алды; салтқа байланысты жолмен сыйлық, бүйім сияқты альмын алды. Кекенді женгелері күйеуіне одаша жолықтыру керек те, күннөсіздігін көрсетіп, күйеуден: кемпір өлді, ит ырылдар, бақан аттар, есік ашар, кол ұстарат сияқты кәделерін алуға тиісті (С. М.).

КӘДІК БОЛДЫ Екі талай болды, хауіп-қатер төнді. Бекболатқа кәдік болып бара жатса, соғыс салуға бері де дайын, киген киімдері қазақша болғанымен, кесібі қызыл әскер жақтан келген большевик-әскерлер (С. Шер.). Өздерінде кәдік болып бара жатса, адамын атпаңдар. Тік басқан малдан түк қалдырмай ала келіндер,— деді Дүрімбай (С. Шер.).

КӘДІК ҚЫЛДЫ Күмәнданды, хауіп ойлады. («Кәдік» — парсы сезі; шұба, күдік, сенбеушілік мәғынасында). Мақтана-мын кісімін, Оязға сезім сенімді, «Көрсеттім» деймін, ымдаймын, Кәдік қылар жерімді (Абай).

КӘЛИМАҒА ТІЛІ КЕЛМЕДІ көн. Иманын айтуға, иманын үйірге шамасы келмеді. Айдарлы хан мен Мәрі ханым көздері қарауытып, қаталап өліп бара жатып, ең соңғы умітіндей сақтаған, бір кесе сүн жалғыз қызына — Айбаршаға беріп, тобарсып таңдайға жабысқан тілдері кәлимага келмей жан тапсырыпты (Т. А.).

КӘЛИМАҒА ТІЛІН КЕЛТИРДІ діни. Құдайға құлышылық етті, тәңірге сыйын-

ды. Астапыралла, молдалар, тілдеріңдің кәлимага келтіріп, жагаларынды ұстаңдар, — деп Остан қалпе сакалын сипап, жағасын ұстап, жан-жагына кез астымен қарап қойды (С. Ад.).

КӘМЕЛЕТКЕ [КӘМӘЛАТҚА] ЖЕТТІ Бұл жердегі мағына: шындық тапты; ақиқатқа көзі жетті. Бұл жолда риясыз, жеңілдіксіз бір қарар тұрып іздейген ғана кісі істің кәмәлатына жетпек (Абай). Кайрат айтыпты: Ей, ғылым, өзің білесің, дүниеде еш нәрсе менсіз кәмәлатқа жетпейді (Абай).

КӘМІЛ ПІРІ ЖАР БОЛДЫ діни. Қолдаушысы демеді, пірі, сүйеушісі қолдағы. Рас келсе бу түсім, Кердім деп бейнет не дейін, Шүкір қызып құдага, Өкінемін несіне, Отіп едім қорлықпен Кәміл пірін жар болып Бүгін кірді түсіме (М3).

КӘМІЛ СЕНДІ [НАНДЫ] ◉ ИМАНЫ КӘМІЛ СЕНДІ Еш күмәнсыз, шын иланды, анық сенді. Жаңылмаймыз жол сара, Жол басшымыз партия, Соған кәміл сенеміз (Ф. О.). Пролетариат диктатурасымен елімізде жасалып жатқан социализмің коммунизмін шынына барып шығатынына біз кәміл наңған едік (Ф. Мұс.).

КӘНІГІ БОЛДЫ Машықтанды, жан-жақта меңгерді, үйреніп алды. Нагашым мені сол жақ қарымнан қапсыра ұстап қолтықтап алды да, бүрін да бұл мезгілде талай кеп кәнігі бол алған адамдай, алшаң басқан адыммен ілгері қарай тартты (С. М.). Запорожиелік жастар қысқа мерзім ішінде тас қалап, бетон құюға кәнігі болып алды (Ш. М.).

КӘНІГІ ЕТТІ [ҚЫЛДЫ] Қызықтырды, құмарланырды, құныңтырды; машықтандырды, әуестендірді. «Жарып шыққан» арқылы Тайберіні қызыл балықпен кәнігі етегін тені — осы, мына алдымыздагы. Бұл теңізден капитаны мына Яковлев,— деді Ниетқабыл (Ф. С.).

КӘНІГІ ЖАУ Тіс қақжан, сыралғы дүшпан. Вұлар ез қолымен талай жанды

өлтіріп, езі де талай өлімнен қалған, қан құйлы көнігі жау (Ә. Н.).

КЭР ҚЫЛДЫ ◎ КЭРІНЕ МІНДІ ◎ КЭРІН ҚАДАДЫ [ТӨКТІ, ШАШТАҮ, ТІКТІ] ◎ КЭРІ ТҮСТІ Күш көрсетті, ашуға мінді, айбат шекті, ашуы келді; қанаңды әйбат көрсөтті. (Мұндағы «кэр» сөзі парсының «қаһар» дегенинен алынған). Шамандас, жыгар асаумын, Шамырқансам, сынар болаттын, Кәр қылар деп «тақсыр-ау», Аяғыңа бас ұрман (М. Ә.). Қандай кәр қылыш жаза кессе де, Абай бұл ұлықпен салысын қалмақ (М. Ә.). Сол сөлемін, Байсалдың қыстаудың езіме қалдырысам деген сәлемін Құнанбайға әкелгенде, ол ашу шақырып, кәріне мініп, Қаратай мен Жұмабайды сол түнде қайта жиберіп: «Сөзді қойып, көшін» деген бұйрық жолдасты (М. Ә.). Жиындысты ашты, есіреле, Петров пен Колтунов деген семинарияның скытушысы тұра күжілден жүлкесін, бізге кәрлерін төкті (С. С.). Бұл қылышын қоймаса, құдайдың кәрі түсер (С. Шер).

КЭРІ БУЫН Егде тартқан, тіс қаққан. Ушеуміз де кәрі буын, көпті көрген көне еженбіз (К.Е.).

КЭРІ ЖЫНЫ ҚОЗДЫ [ТҮСТІ, ҰСТАДЫ] Ашуы келді, ашулы айбарға көшті; нағыстан ашуға мінді; шабыты келді. Кәрі жының қозған екен,— деді Мәмет Жақыпқа (Ф. Мұс.). Ой желке, қамыс құлақ қара көктін, Тұнықтан жүзіп ішпей қанбайтұғын. Даусымның жаңа түсті кәрі жыны, Дауирлеп барған сайын болмайтұғын (Б. Қож.).

КЭРІ ИТТИК Бұрыннан келе жатқан арамдық, онбагандық; есқі қыңыр жінес. Сейтсе де, жамандықта бір тоймаган, Айт ұрғандық қылышын еш қоймаган. Бағая алдау, ескірген кәрі иттікпен, Не қылдым, не бітірдім деп ойлаган (Абай).

КЭРІ ҚАТТЫ Ашуы ызгарлы. Қасекенің кәрі қатты. Мұмкін, езіңіз де бізбен бірге жүрерсіз (К.Е.).

КЭРІ ҚОЙДЫҢ ЖАСЫНДАЙ ЖАСЫ ҚАЛДЫ Жасы жетіп, қартайды. Енді қарттық женди. Бұрынғыдай самғап ұшқан күніңіз жоқ, Кәрі қойдың жасындаид жасасыңыз қалды (ШС).

КЭРІ ҚҰЛАҚ [ҚҰЛАҚТЫ] Көне сөзді, есқі әңгіменің көп білетін кісі. Қозыбаев бұдан сон елдің, жердің жайын жақсы білетін Ыбырайым Сәдуақасов, Мырзагали Алтынбаев секілді кәрі құлақ, көне көздермен пікірлесті (СК). Кәрі құлақтардан естігенін пайдалансын, қырысын ертегі-ақыздарды еске түсірін (Т. Ә.). Ойбай-ау, мына жүрт не дейді, Бақа? Естімеген сөзің жоқ кәрі құлақты езің ең. Өзің айтшы деп, Кәкітай содан уміт қып еді (М. Ә.).

КЭРІЛІК ТҮСАУ, КЕДЕЙЛІК БҰҒАУ БОЛДЫ Кәрілік пен жарлылық аяғын бу-

ды, қолын байлады деген мағынада. Жығылғанга жұдырық дегендей, кедейліккө көрілік қосылады. Кәрілік түсау, кедейлік бұғау болыпты (ШС).

КЭРІНЕ ҰШЫРАДЫ Қанаңына тап болды, ашуға кезікті. Тәнірінің кәріне ұшырамай тұрғанда, кетелікші тезірек! (Ә. С.). ...Астапыралла, олай деме, қарашығым, айттым да, қайттым де, аруақтың кәріне ұшырап кетерміз (С. Сұх.).

КЭРІП БОЛДЫ Қор болды; халі мушкіл болды. Ат қүйгелек болса, арық болар, Ер қүйгелек болса, кәріп болар (Мақал). Егер бұл кетсе, кәріп бол қалады гой—деп Сейіт езің-еzi тоқтататын (Р. Р.).

КЭРІ ТАРЛАН Көпті көрген көне; жасы орта жастарға келген, егде тартқан, ыстық-сұзықты көп көрген адам. Е, беттеген сон, жетпей неге тоқтайын!— деген Тәнекеге: — «Қайран кәрі тарлан! Есіл кәрі боз»,— деді дауыстар (М. Ә.). Мұгалимді Жақан дойбыдан келістіріп тұрып ұтты— дегенде, — Ой, жарайсың, кәрі тарланым — деді Керей (М. И.).

КЭРІ ШӨҢГЕ Көпті көрген, көне көзди, айла-шарғысы жол. Эй, ол кәрі шөңгеге малтыға қоймас! Жур беріл... Менің байқауымша, қыз райдан қайтты... енді үндеудің қажеті жоқ (М. И.).

КЭУ [ГЭУ] БАС диял. Өгіз бас, үлкен бас; тұк білмес қауақ бас. («Гау»— иран тілінде өгіз, сиыр деген мағынаны білдіреді). Ей, әзіз бас, қашанғы айтумен істейсін, езің біліп, бір нөрсе істесеңі (Шым., Сарыагаш).

КЭУСАР СУЫН ШІТІ ◎ **КЭУСАР ШІТІ** діни. 1. О дүниеде күнәсіз пендесіне арнаған тіршіліктің ләззатын берер шипа сүны ішін. Ол дүниеде хорды құшып, қаусар ішіп, жеті жәннат жақсысы бол (М. Ә.). 2. Өмір, тіршілік көзі болған, қасиетті жерге, елге нәр болған су мағынасында. Сол бетпаққа ел қаптап, Желбіреп қызыл та барды. Сарқырап ағып ойнақтап, Құміс қаусар су барды (К. А.).

КЕБЕЖЕ ҚАРЫН, КЕН ҚҰРСАҚ 1. Қобиңе, мама биелердің ауыз әдебиетінде жиі келетін баламасы. 2. Әдебиетте семіз, денелі келген бай кісілердің тенеуі ретінде де жұмсалады.

КЕБЕЖЕ ҚАРЫН, ШҰБАР ТӨС [МЕС ҚҰРСАҚ] көне. XIX ғасыр ауыз әдебиетінде және бергі көздегі тарихи тақырыптағы шыгармаларда би, болыс деген мағынада жұмсалған. Шекспін кіген, шен таққан, Би менен болыс, ақсақал, Кебеже қарын, мес құрсақ «Знак» таққан сарала, Ояздан хабар жеткесін, Жинальсты қалага (Н. Б.). Әр жерде төрт бестен оңаша сөйлесіп отырган ылғы кебеже қарын, бұка мойын, шұбар төстерді қөргеннен-ақ Мұсепірдің жүргегі мұздап сала жөнелді (Ә. Ә.).

КЕБЕНЕК ТИГЕН [КИГЕН] КЕЛЕДІ
Басқа түсken ауыртпалаң үшет жайлатаң, я ұзаңқа сапар шектірген азамат, ерге айтылады. («Кебенек» — кебіне жауыншашинынан корғаныш үшін, құрым киизден жасалған киім; жылқышы, түйші кижен: «Кебенек киженнен безе, кебін киженнен без; «кебенек кижен келер, кебін кижен келмес; «ерді кебенек ішінде таны» деген нақыл сөздер осыдан шыққан). **Кебенек тиген** ер еді, Кебін кижен жоқ еді, Өлмесе, қозым келеді. Ертең қозым келгенде, Серкем қайда дегендеге, Мен сияқты құ бас шал Не деп жауап береді?! (АБ).

КЕБІН [КЕРІН] КІДІ Аягын құшты. (Біреудің басындағы мін, қылық, ұнамсыз әрекетке еліктеген, ерген екінші біреуге тақ болса айтылады). Қоян жолдас сол ақымақ арыстаның **керін күйті** (Ә. Ә.). Ал, осылар [дүмшіе молдалар] кімге болсын, ез кебін **күгізіп**, ез тезін ұсынбақ. Мұсылманмын деген сезге сүйеніп, өздерінің қараңғы нанымдарын іске асыруға кімді болсын құраДал етпек,— деді Абай (М. Ә.).

КЕБІНІ ЖОҚ, КӨРІ ЖОҚ Өлігі айда-лада қалды, көмусіз. Сол сияқты асылдар, **Кебіні жоқ, көрі жоқ**, Ит пен құсқа жем болып, Мұратына жете алмай, Арманда болып кетілті (КЖ). Бадиғымды көрмедин, көре алмаймын дер ме едім **Кебінім жоқ, көрім жоқ** Балықтарға жем бе едім (FH).

КЕБІНІНДІ ЖАЛМАҒЫР ◉ **КЕБІНІН [КЕБІНІНДІ]** КИГІР қарғыс. **Күйміді** салақ киегін балага қатты ұрысқанды, біреудің бересін бермей жүрген кісінің киянат мінезіне күйгендеге айтылады. («Кебін» — араб сезі. Ақырет киімі мағынасында. Жатқанынан тұрмазыр, **кебінің-ди жалмағыр** (АТ). **Кебінінді** кигір, жетпегір, саған киім не керек! (АТ).

КЕБІС [ЛАҚА, БАҚА] АУЫЗ 1. Ул-кен, жайын ауыз. Әй, сен кебіс ауыз, кімді сүйретіп әкетесін (F. M.). 2. Аузы салусызы адам.

КЕБІС БАСЫ ҚАР халықтың өлшем. Жұлықтан аса жауған, тобықта таяу, кебіс басы батарлық қар. Таңтерең тұрсақ, кебіс басы қар жауып қалыпты (АТ).

КЕГІН [ӨШІН] АЛДЫ әсперді, қайырды! ◉ **КЕК** [ӨШ] АЛДЫ Кеткен есесін қайтарды, егесеп алтып берді. Сол күнде жауыз тағдыр арып-талып, Тынармын өмірімше **кегімді** алып. Беті ашық, жөні тузу, айнала кең, Қиялым бар жалғанды етер шарық (Б. К.). Өшті болған әкенмен Өшімді алмай мен кетпен. Кекті болған әкенмен **Кегімді алмай** мен кетпен (КБ). Құтқарып Сарыарқаны зор азаптан, Елімнің дұшпанынан кек әперді (О. Ш.). Қодарды жөніп, бізге кек әперер, Алаштан асып туған ер үл қайда (ККБС).

КЕДЕЙДІКІ КӨЗЕДЕ Кедейдің байлығы тамагынан артылмайды, қоры жоқ, бары табағындағы ішер асы деген мағынада. «Кедейдікі көзеде» деген ол бір пакыр адам, не дәмә етіп келдің одан? (АТ).

КЕДЕЙДІҢ АУЗЫ АСҚА ТИСЕ, МҮРНЫ ҚАНАЙДЫ көне. Кедейді цектеген қырық қалмайды, кедей сорды қоса табады. — Эрі құтылып кетіп, әрі шыныры атын тұрғанын көрмеймісін? — дескенде, Шәлтік жерге отырып ап, тұндегі әңгімесін ағытты. Енді міне белімнен аттап... Кедейдің аузы асқа тисе, мұрны қанайды деп, белімнен шойырылып... (М. Ә.).

КЕДЕЙДІҢ ЖЕТИ ҚАНТАРАУЫ БАР Кедейге келер жеті қырық бар. Кедейдің жеті қантаруы бар: бірі — аузы асқа тисе, мұрны қанайды, екіншісі — етегіндегі байдынын... тегеді... (АТ).

КЕДЕН КЕДЕН БОЛДЫ, КЕДЕРГІ НЕДЕН БОЛДЫ ◉ **КЕДЕН КЕДЕН БОЛДЫ, КЕДЕРГІ НЕДЕН БОЛДЫ** Қыындықтың тұптаркіні неде деген мағынада қолданылады. Қ. Халидовтың «Тауарих ҳамасасында»: Кеден кеден болды, кеден неден болды деп келеді. «Еңлік — Кебек» пьесасында соңғы «кеден» дегеннің орнына «кедергі» түрі кездеседі. Бул түрі кейінректе взегертіліп алынған болу керек. («Кеден» — араб сезі, қыындық деген мағынада). Кеден кеден болды, кедергі неден болды деп отырынан жоқ, «Қой асығын қолыңа ал, қолайыңа жақса, сақа қой» деген, жақпаса, билігіндегі өзің айт (М. Ә.). Кеден кеден болды, кедергі неден болды деп, мына жеті ру Маман салмақты бізге салып отыр. Араңдағы құдай деген ағайын ек, қысылып тұрмыз (М. Ә.).

КЕДЕЙДІҢ КЕРІНЕН САҚТА көне. Кедейді ұнатпау, місе тұтпау мағынасында. — Құйын келіп қалды. Әй, керен болып қалдын ба? Даала шық! Керілуін! Адыра қал-ау... Кедейдің керінен сақта деп... Тұндік бауын тартып байла (Ә. Н.).

КЕЖЕГЕҢ КЕСІЛГІР! қарғыс. Желкен, қыылғыр деген мағынада. Кежегең кесілгір, жүгермек, бол, жур, табандан қалдын гой! (АТ).

КЕЖЕГЕСІ [КЕЖЕГЕСІНЕН] КЕЙИН [КЕРІ] ТАРТТЫ Жалқауланды, еш нарсө әстегісін келмеді; ерінді; ынжықтанды, мойны жар бермеді. («Кежеге» атын, құлақ шекесін жаба күгізілетін жүгенің бір үші. Қыргыз тілінде де, «кежігем кер тартып тұрады» деген тіркес бар. Тіл алмайтын, тілазар кісіні қыргыз тілінде «кежігесі жоқ», немесе «кежігесі кесілгін» дейді. «Желкенін шұқыры» дегенді «кежілгенін шұқыры» дейді. «Атының басын тежеп» дегенді қыргызыша «атының башын кежеп» дейді). Еспембеттей ерінде Тұған ел ойын тербеткен, Тұған елді кексей ме, **Кежеге туған**, кер кеткен (Д. Б.).

Біреу білгішсінгенде, Нұрбайдың көнегеге-
сі кері тартыл, қырыса қалатыны болу-
шы еді (Т. Н.).

КЕЗ БОЛДЫ [КЕЛДІ] О КЕЗ ҚЫЛДЫ **О КЕЗДЕЙ КЕЛДІ** Тап болды, жолықты,
ұшырасты, кезікті, кезіктірді (АС). Желіккен жауын кез болса, Араздығы сез болса, «Бәрекелді, батыр» деп, «Мықты бол бара жатыр» деп, Мақтап-мақтап қоздырап (Абай). Наурыз Сәнгизар шаһарын аралап, әдей іздем барған жоқ еді, ойда жоқ жерден ырысына қарай осы шаһардың маңайына кез келді (С. Шәр.). Ірімшікті құдайым кез қылды бір күн қарғаға, Алып ұшып барды да, Қонды бір бійк ағашқа (Абай). Ағашқа қонып, қаралып, Қанатын, жұнін тараңып, Болмақшы еді мәз-майрам, Дейтін емес қу қайдан, Жем ізделеген бір тұлкі Кездей келді сорына (Абай).

КЕЗЕГІН АЛДЫ ЖОЛЫН алды; істі,
я сөзді бастау наубетін алды. Сөз кезегін алып, Ержан да өз емірінен біраз ақпар беріп тастады (Т. А.). Қашатуын қатын ба, Кезегін бабай алсын деп, Карсы қарап тұрады (ЕТ). Кезегін батыр алған соң, Қоңығының ішінен Сұр жебе деген оқ алды (ЕТ).

КЕЗ БАСТАУ БОЛЫП ЖҮР Дұрда-
раз, іш араз болып жүр. Былтырдан бері ерлі-байлы екеуі кез бастау болып жүр (С. Ос.).

КЕЗЕК БЕРДІ ЖОЛ берді; айтуды, я істеге кезегін берді. Жиын жүрт екі әншіде қуаныш, қызыға тұрып кезек берді (М. Э.). Самалбек келтеп соң, Әбіш оған бас иді де, кезек берді (М. Э.).

КЕЗЕК [КЕЗІ] КЕЛДІ Ретін, орайы, са-
тіл келді. Кезі келсе, кетпен шап, Майрыл-
маса, қайрылысын (Мақал). Жоқ деп едің керегің, Топ жиын ең бір белек. Кезек келер демедің, Ендігі керек қай керек? (Абай).

КЕЗЕК КҮТТИ Ретін тосты. Сатушымен, кезек күткендермен ықыластана амандастып, кімнің соңы екенін сұрап білді (С. Ш.).

КЕЗЕК КҮТТІРМЕЙТІН ИС [ЖҰМЫС,
МЭСЕЛЕ] Шұғыл орындалуға тиісті, кей-
інгे қаралтаптып, ең бірінші алда тұрған шаруа. Осы кезек күттірмейтін жұмыс-
тарға күшімізді дұрыс беліп, бәрін қатар жүргізуіміз керек (К. К.). Ал, қазір кезек күттес, қауырт іс мың сан (Т. Н.).

КЕЗЕҢГЕ ШЫҚТЫ Бұл жерде жас (емір сұру) мөлшері жогарылады деген мағынада. «Кезен» жол өтөр кішірек қыр, тәбебе, ол улкен бел, ерлі асу емес. (Бұл жерде ақын адам жасының қырық бесін өмір жолының осындай кіші-гірім кезеңіне балайды. Адамның жас мөлшерін суреттеу үшін қолданылған балама). Қырық бес шықтың кезеңге Ман-маң басын

була аттай, Елу қондың ауыл үй, Тізгін-
деп үстап құлақтай (Д. Б.).

КЕЗЕҢДІ ЖАУ Ежелден көз тіккен, аңдысқан дұшпан. Тіпті керек десе, қа-
пышында тосян кезеңді жаудың жаулық
ісіне зығыры қайнап қуйінбеді де (Ә. Н.).

КЕЗ КЕЛГЕН Кім болса сол, кім кө-
рінген. Пасыңтық өз-өзінің сезін жүтқан,
Арзандық кез келгенге бетін түтқан. Жа-
нымды зіл құнәмен айыпты қып, Корла-
дың жалғаншы деп қосты ұмытқан (С. С.).

КЕЗ ҚОСПАҚ ді а л. Түйенің түрі.
Кез қоспақ түйенің өркешінің арасы бо-
лар-болмас қана болады (Гур., Маң.).

КЕЗ ҚҮЙРЫҚТЫ ЛАШЫН деп Бұл
жерде жасыны тұллар деп, қорқаңты ба-
тыр деп, жаманды жақсы деп деген мағы-
нада. Кенеусізді асым деп, Кез қүйрыйкты
лашын деп (Д. Б.).

КЕЗІН БЕРДІ Ретін келтірді, сәтін ту-
сірді (АС). Осылар елдің тынышын алды
бүгін, Бірдің нанын тілеңіп, бірдің сүтін,
Құдайым кезін берсе, күтін жүріп, Ұял-
май берін аштан елтіретін (Абай).

КЕЙІП [РЕҢІ, ТУСІ] ҚАШТЫ [БҮ-
ЗЫЛДЫ] Қорқыныштан, қатты шошудан,
аурудан жүзі құқыл тартты. Шырагым,
рениң қашын отырғой, бір жерің ауырмай
ма? (АТ).

Л КЕК КЕРНЕДІ О КЕК ҚАЙНАДЫ Қа-
нарына мінді, кек қысты, өш қысты. Кер-
ді ақын бұғаудағы шерлік жанды, Ар-
ұлын, азаттықты аңсағанды, Кеудесін
кек кернеген бір жан екен Жанары жа-
лын аткан, жузі қанды (К. Ж.). Басын
сүйеп отырдым. Тұла бойда кек қайнап,
Жүректі өртеп қанды кек Жау жағасын
шепке айдал (С. С.).

КЕК КӨРДІ [САҚТАДЫ, ТҮЙДІ] Iши-
не түйді, көңіліне алды. Ол кезде баспа-
сөзде қатты айтысып қалғандар, бірінің
үйіне бірі қонаққа барып, ойнап-құліп
жүре береді, араздасу, кек сақтау болмай-
ды (С. М.). Алдыңда мен кішірдейдім, ке-
шірдім, Өңпенді сен сонша неге есірдің.
Кек сақтауға қеуден қалай төзеді, Қасың
емес туысымын, доссымын (К. Б.). Қарт
сорлы ана жолы шабындық жайымен те-
ңіз жағасына келгенде, ішінен Райға кек
туйіп кеткен екен (Ә. Н.).

КЕКСЕ ТАРТҚАН Орта жасқа келген,
жасы үлгайған; тіс қаңқан. Кексे тартқан
қатындар құдаларды қоршап алды (АТ). Өңшөң кексес тартқан иттер Оспан-
ың қунде осындай сан рет жоқ шатаққа
бастай бергенінен мезі болған ба, тазыны
жұлқымады (М. Э.).

КЕКІЛ КЕСТИ Араздасты, ат қүйрый-
тың кесісті, біржола айрылысты. Жолына
күшім құрбан, семсер кепіл. Көр, міне,
хан-сұттанмен кекіл кестім (М. Э.).

КЕКІЛ ТҮЙДІ Бел байлады, белсене
кірісті. Екі аудан үдай болмай, екі жақ

боп, Айтысқа кекіл түйіп түстік жеке (Т. К.).

КЕКІРЕГЕ ТОЙҒАН ТЕКЕДЕЙ БАҚЫЛДАЙЫ Қоразданып, «маза» бермен, өкіреңдеген еркек кісі туралы айтылады. Жасың болса, келіп қалды, ақ сайтаның қашан басылады сенің? Әлі де кекіреге тойған текедей бақылдайсың! (АТ).

КЕКІРІГІ АЗДЫ Майлы тамақ жеп, күпті болды. Қызылды-жасылды қылып сәнмен жиылған жақсы үйлерде жуан-жуан билер құндыш-түні семізді көртіп жеп, кекірігі азғанша майта бегіп жатқан (М. Ә.). Кекірігі азып, күпті болған шонжарлар кекірісін, желпінісіп шай устінің әңгімесіне кірді (Ф. С.).

КЕКІРІК АТТЫ Кесепаттанды; ішкені алдында, ішпегені артында болды. Бұнда да кекірік атқан тоқшылық болмаған, егінші орыс поселкалары жақын тұргандыктан, маңайдағы ауылдың адамында аштықтан басы іскең, қайыр сұраған ешкім көрінбейді (С. М.).

КЕЛВЕТІ [КЕЛІМІ] КЕЛГЕН Сымбат, көркі келісін. Келбеті келгеннен кеңес сұра, Турі келгеннен түңілме (Мақал). Сен тұра тұр деп, кемпірді тоқтатып, шал айтты: — Жалғыз біткен тал шыбық, келбетің келген қарғым, бір дерегін білуге дүниенің кезіп қарадым, аш бурадай жарадым... (Ы. А.).

КЕЛЕГЕЙ ҚАРА БҰЛТІПЫН Сұсты, ызгарлы магынасында. Келегей қара бұлтіпyn, Кештете жаумай ашылmas (ШС).

КЕЛЕГЕ КЕҢЕС КІРГІЗДІ Ортага ой, ақыл салды; қауымға ақыл қосты. О, ширкіндер, ол күнде Бұл күнінді ойлап па еді! Ол күнге енді бір сәлем! Онан бері өтейін, Келеге кеңес кіргізген Кешегі күнге жетейін (І. Ж.).

КЕЛЕЛІ КЕҢЕС [СӨЗ] Ақылға қонымды ауқымды әңгіме. Етпекке кеңес келелі Азырак сейлеп берелі. Бақ пен дәүлет тен келсе, Адамның болар кемелі (М. Сұл.). Келелі кеңес жоғалды, Ел сыйбырды колға алды (Абай). Мал қораның әр жерінде үштен-төрттен, тоғыз-оннан тоңталып, коралай отырып, келелі сөздерін сөйлесіп жатқан даулылар (М. Ә.).

КЕЛЕР КҮН Болашақ, алдағы өмір. Барасын қайда, қайда болмай маган, Жас өмір алтын-күміс жарқылдаған. Келер күн келеді екен не дайындал, Қараңғы, қарағанмен болжай алман (Абай).

КЕЛМЕСКЕ [КЕЛМЕС САПАРҒА] КЕТТІ ◎ КЕЛМЕС САПАР ШЕКТІ ◎ ҚАЙТПАЙЫН САПАР ШЕКТІ Дүниеден қайтты, қаза тапты, өлді. («Сапар» — араб сөзі, жол шекті, жаһан кезді магынасында). Айттым ғой ерегіс бір іс істетті, Түбіне Төлегенниң намыс жетті. Атыста, айдалада, жекпе-жекте, Төлеген қайтпай-

туғын сапар шекті (Ф. М.). Ішім толған у мен өрт, сырттың дүрдей, Мен келмеске кетермін тұқ әндірмей. Өлең шіркін — өсекші, жүртқа жаяр, Сырымды тоқтатайын айта бермей (Абай).

КЕЛСЕҢ КЕЛДІҢ ӨЗІ Еш нәрседен тайынбайтын, ерегіске құмар, шешінген судан тайынбас кісі. Үрыс, төбелеске келгенді, ешкімнен тайына қоймайтын нағыз келсөң келдің, өзі деп естуші едім (С. М.).

КЕЛУІ МҮҢ ЕКЕН Келісімен, келе салып, келгені сол еді. Шақырган соң, қонақтар да келеді. Келуі-ақ мүң екен, қыз: «Мына жігіт» деп, Жұмакелдің құшақтай алады (КЕ).

КЕЛІМГЕ [КЕЛІСКЕ] КЕЛДІ Бітімге келіп, татуласты; мәміле тапты.— Төлеу қарғым, қармак жұтқан балықтай, келімге келмей, кейін тарта берме,— деп Монке құлді... (Ә. Н.). Бұрынғыдай қарыштап, Қона алмадың конықса, Келе алмадың келіске (М. Ә.).

КЕЛІННІҢ БЕТИН КІМ АШСА, СОЛ ЫСТЫҚ Бұл жерде алғашы қадым, бірінші бастама жақсылыңға апарады деген магынада. (Көне дәстүр бойынша, ұзатылып келген келінді «бет ашар» айтты, қайын жүртқа таныс еткен кісінің келіншек үшін құрметті болуынан келіп шыққан). Тұлға, сенің жақсылығыңды ұмытпасып: «Келіннің бетін кім ашса, көзин сол ыстық» деген (КЕ).

КЕЛІНШЕК ТУСТИ Ұзатылған қызыдың, қайын жүртқына, күйеудің үйіне, аулына келуі магынасында. Келіншек тусті көріндер... Ақыл, көмек беріндер (Қ. Қуан).

КЕЛІ ТУБІ Келі туїске берілген сыбага. Келі тубім деп алады, Қеусенім деп алады. Ұтыра зекет деп алады, Қошақ зекет деп алады. Арқадан келген сор найман Аң-таң болып қалады (І. Е.).

КЕМ БОЛДЫ Тарлық көрді, жоқтық көрді. Мал мен бастың бірінен кем болар деп, Қожам қай күн құдаймен тілдестің сен? (Айттыс).

КЕМДІКТЕ ҰСТАДЫ Қагажу көрсетті, қор түтті. Тендікке алмай, кемдікте ұстайды (ШС).

КЕМДІ КҮН Тапши өмір, қысқа өмір. Кемді күн қызық дәурен тату өткіз, Жетпесе біріндікін бірің жеткіз (Абай). Жасың келген сайын кемді күнгі алданыштың да жолы тарыла түсті (Ә. Н.).

КЕМЕЛІГЕ [КЕМЕЛІНЕ] ЖЕТТІ [КЕЛДІ] Құшине енді, толды; ер жетті, шыңына жеткізді. Енді өлсем арман жоқ, Кемелге осы келгенім (МЗ). Осы күні ой жүгіртіп, пайымдаған қарасам, басқасын былай қойғанда, әйел затын біздің қазактай келістіріп, кемеліне жеткізе суреттеген бірде-бір халық жоқ екен (С. О.). Балам ер жетсін, кемеліне келсін, айылын толсын, содан кейін кімге барса да еркі.

Фалияның қалыңынан күн көрмей-ақ қоям — деді әкесі (С. М.).

КЕМ ЖАҚСЫ д и а л. Едәуір жақсы, тәп-тәуір (Шығ. Қаз., Больш.).

КЕМ НЕСІБЕЛІ к е н е. Аузының салуы жоқ; «құдайдың» о баста еседен қара беріс жаратқан адамы. Өзінін кем несібелілігінен көрмей, майдың жетпегенін менен көргенің сасқаңың ба? — деді (КЕ).

КЕМПІР КЕЛСІН д и а л. Сиырға айтылатын қарғыстың түрі (Қ. орда, Арап).

КЕМПІР ӨЛДІ Ескі салт бойынша, жаңа үйленген жастарға «өзгелер үйқтады, жата берулеріңе болады» деп беретін әзіл белгі. (Мұны хабарлаған әйел сыйлық алатын болған). Кәкенді женгелері қүйеүіне одаша жолықтыру керек те, күнәсyzдығын көрсетіп, қүйеуден: кемпір өлді, ит ырылдар, бақан аттар, есік ашар, қол үстаратар, шаш сипатар, т. б. ырымын алады (С. М.).

КЕМ ТАЛАП Талабы жоқ, ықыласы кем. Іштеріндегі бас көтерері кем талап болғасын, қалғанына не жорық (Ә. Н.). Кем талап, шолақ ой сонынды қоя гой (АТ).

КЕМ ҚОРДІ [ТҮТТЫ] Төмен санауды, өзіне тен деп білмеді. Жақсынан мені кем қордің, Жаманыңмен тен қордің (Ш. Т.). Құрмет алмай, кем түтты, Ағайын-тұган жақындар, Он қайырып бір сәзін, әсіреле, қатындар (Д. Б.).

КЕНДЕ ҚЫЛМАДЫ ◉ **КЕНДЕ ҚАЛҒАН** [ҚЫЛҒАН] ЖОҚ Тарлық көрген жоқ; құр емес, жоқ емес, құр алақан емес (қойған жоқ). Фалияны киер киім, ішер астан кенде қылған жоқ (С. М.). Мал мен бастан кенде қалған жоқ, құдайға шүкір (АТ).

КЕНДІРІ КЕСІЛДІ [ҰЗІЛДІ] Аштықтан әл-дәрмені құрып, титықтады, көтөрем болды. Кендері кесілген, құр сұлдері қалған адам (АТ).

КЕНЕДЕЙ ҚАДАЛДЫ Қадалған жерден қан алды, жабыса кетті, үстай қатып, тістей жатты. Мал жарықтық жер кадірін адамнан артық біледі-ау. Қорықтың сонынса кенедей қадалып, жабысын қапты,— деді Дарқан Оспанға (М. Ә.). Тұмсығын тіреп тұра қалды. Қасқа-а! Бір жабыссаң, кенедей қадаласың-ау. Бол дегенім қайда саған,— деді Сұлтан әйеліне (Т. А.).

КЕНЕЛІП ҚАЛДЫ Молшылық болды, байлыққа батты. Жалпы әлем тегісімен тенеліп, Кедей-жалины қалсын енді кенеліп, Кегінді алыш, үлесінді, Алып қалышы малай-жалышы, Ерте оядык демейік! (ХӘ).

КЕНЕУІ ЖОҚ [КЕМ] 1. Жұғымдылыры, сіңімділігі жоқ, күши жоқ дәмсіз тағам. Қонақта деген көнілі дарқан, әркімдік мендей туын да, ас болып па кенеуі

кем жай тамақ (Ә. С.). 2. Бейберекет. Кенеуі жоқ бос сөзді айтып қайтесің! (АТ).

КЕНЕУІ КЕТТИ Азып-тозды, булінді; үсқыны қалмады. Былтырдан бері сол курорт тағы да ашылды... Бірақ, кенеуі кетіп бүлінген курорт үйлері әлі тәртіпке келіп, жетіле алмай жатыр (С. М.). Ол үйлердің орны Жиенғали дейтін қарттың атам заманан келе жатқан, әбден тозығы жетіп, кенеуі кеткен қора-қопсысы еді (ЛЖ).

КЕНЖЕ ҚАЛДЫ Ерте туып, кеш қалды; өмірден, үақыттан қалып қойды. Өзі оқыған болса да, үй іші өмірден кенже қалған жаізыз екен демесін (М. И.). Қой есірушілерге көмек беретін ғылымның әзіде ол кезде мешеуел, кенже қалып отырды (М. Е.).

КЕҢ БАЛАҚ, ЖАЛПЫ ЕТЕК Қолынан іс келмейтін, олақ, салдыр салақ (әйел); шаруасы үқсан жатпайтын кісі. Мұны қойшы. Бұл, ауылдың кең балақ қатыны ғой (Т. А.). Уай, соның кең балақ, жалпы етек, шүйке бас қатының қойшы, тамагы таза емес (АТ).

КЕҢ ДУНИЕ ТАР БОЛДЫ Қуллі әлем, жарық дуниеде бараЯ жері қалмады; дуниеден түкілді. Құдаға, ракым қылмасаң, Кең дуние маган болды тар (МЗ).

КЕҢЕС ҚЫЛДЫ Ақылдасты, әңгімелесті, әңгіме қылып бағнадады. Ол жігіт танығаның қылды кеңес, Біреудің қам қайғысын біреу жемес. Кеткені гайып болып, болды он бір жыл, Екенін елі, тірі адам білмес (FH).

КЕҢ ҚОЛТЫҚ, КЕҢ ЕСІК Кең пейіл, бауырмал жан. Қоғамшыл кең қолтық болсаң, халқың сүйер (ШС). Ол ағайынға кең қолтық, кең есік жан (АТ).

КЕҢ ҚҰДАЙ д і н и. Кешірімі, рақымы мол, тәңір. Ахиретке көректіні алмай, кең құдай әзі кеңшілікпен келтіреді дағы, мына кезі келіп тұрғанда, мұны жіберіп болмас деп (Абай).

КЕҢ ПЕЙІЛ Ашық көңіл; қолы ашық, мырза; сараңдығы жоқ (адам). Мұндай есепке Зере отырған үлкен үйдің барғаны жақсы. Бұл көп Тобықтың үлкен санатын, күткін үйі. Және Құңқедей емес, Үлжан қонақуар, кең пейіл, мырза (М. Ә.).

КЕНШІЛІК СҮТИ Бейбітшілік рақаты, мағыржайлық, көңіл қалауы. Кеңшілік сүтиң ішем деп, Ойменен тон пішем деп (Д. Б.).

КЕППЕ КЕУДЕ Icіn-кеппе мақтанашақ. Иесі Батыраш бір кеппе кеуде, Үр-кеппе, томырық мінез, намыс берме, Осы аста сағы сонып, бағы тайса, Ол әзін дап-дайын тұр «өлдім» деуге (І. Ж.).

КЕППЛДІККЕ [КЕПІЛГЕ] Алды Біруді әзі жауапкер болып босатып алды; ара түсті. Балуан Шолактың бір досы Бібырай бастап және тағы бірнеше досы

қостап, Балуан Шолақты сотына шейін кепілдікке алуға Көкшетау барды (С. М.).

КЕПІЛ БОЛДЫ ЖАУАПКЕРШІЛІГІН АЛДЫ. Ботақан ошағынан Қазбалага қымызды мол қылыш жеткізіп тұру ушин, бір Абайлар емес, осы арта қалған ауыл-ауданының, кәрі-жастың бері кепіл болуы шарт (М. Ә.). Әке,— деді Нұрмагамбет үйіне бір барғанда,— енді кісі есігіне кіріптар болуды қой. Апам мен екеуінің аштан еліп, көштен калмауыңа Төлебай екеуін міз кепіл болайық (С. М.).

КЕР АЗУ ◎ **КЕР АУЫЗ ҚЫРСЫҚ, ТІЛІНІҢ ІЛІМШЕГІ БАР;** теріске тартар, озыбыр, соктар. Қап, қап, қапы болды-ау осы жол! Кеізін қалды-ау кер азу Есен (М. Ә.). Ол өз ақылынан басқаны тыңдамайтын қарыс, кер азу, мінезі үрт адам-ды (С. М.). Өзі кеуде, өзі би, кер ауыз келіннен сақта (ШС). Мұндай кер ауыз түзелмейді (З. Ш.). Кер азу қырық, би:— Бұлар аттарын жатқызып-тұргызып жүргендеге, біз де қарап тұрмаспсыз!— деді (Ғ. М.).

КЕРБАЛАНЫҢ ШӨЛІ Onat мекен. (Діни қиссаларда Әзірет Әлі балалары Асан, Үсеннің өлген шөлі осылай жалшылық мағына алған). Әзірет Әлінің үрім-бұтағы түп-түгел шаһид бол қырылып кетеңі, әлтігі... *Кербаланың шөлі осы емес пе?* (Ә. Н.).

КЕРДЕҢ БАСТЫ ТАЛТАҢДАЙ, кеуде көтере жүрді, ғандайсып жүрді. *Кердең басып, шіркеуге жақын барды, Қалтадан бір тенгелік күміс алды.* Есікте шегелеулі құльбы бар Бір сандық бар, барды да соған салды (Абай). Жүрісі нар түйенің жүрісіндегі, Құлісі айғақ құстарын күлісіндегі, Құлаққа сырға орнына сарымсақ сап, Власаны *кердең басып жүр түсінбей* (РН).

КЕРДЕҢ КЕТТЕІ [АСТЫ] Өзге жүртты менсінбөді; шалқыды, жүрттан ала бөтен болды. Осы елдегі ең бір күшті ру басы, ері мынғыран бай — сансыз жылқысы, қора толы койы, тогай толы түйесі бар Байқазы өз заманындағы шектен шығып, *кердең кеткен алпауыттың бірі болатын* (М. Қ.).

КЕРДЕҢ МОЙЫН Bir бет, тоң мойын (АС). Саудырыс зоры қамқаны, Садаға кеткір сұрайды, Самарқаның бөзіне, Кеселді түйін шешілсе, *Кердең мойын кесілсе, Келмей кетпес кезіне* (Абай).

КЕРЕГЕСІН ИТИНЕ ҚОМДАСЫН! қ, а рғы с-к е й і с. *Түк бермеймін, көмектеспеймін деген мағынада.*

КЕРЕГЕСІН КЕРТЕДІ *Керегесін кесіп, ойран салды.* (Жаугершілік заманың салты). *Керегесін кертпесем, кертіп отын етпесем* (АӘ).

КЕРЕГЕ [-СІН] ТҰРҒЫЗДЫ 1. Уй қып болек шыгарды. Баласын үйлендіріп, бөлек кереге тұргызығ берді (АТ). 2. *Iгресін қалады.* Жаңа уй салудың толып жатқан

әңгімесі бар. Алдымен кесек құю керек, оны ұстага өргізу керек, *көрегесін тұргызу* керек (А. Т.).

КЕРЕГЕГЕ ТАҢЫЛДЫ Aқын бул арада әрдайым масқара ұлатқа қалатын кісі туралы айттып отыр. Құшік ит бері ала ма жабылса да? Тәңірі сақтар, табандап тап үрса да. Арсыз адам арсаңда, арсылдайды, Әр жерде-ақ *көрегеге таңылса да* (Абай).

КЕРЕ [ЖЫРТА] ҚАРЫС ҳалықтың өлшем. Қебіне маңдайға, қастың арасына, бет пен жаққа, ауызға, азу тіске, ишқа, жауырын сүйекке, сондай-ақ, жылқының құлагына, жал етіне, шоқтығына, қолтығына, бұт арасына, алдыңғы аяқтан артқы аяқтың асып түскен ізі қашықтығына, т. б. ретте айтылады. Келген екі көзі қыран бүркіттің көзіндегі, кере қарыс жазық майдайына жараса біткен қалың қара қасы бар, қара сұр жігіт екен (Ә. Ә.). Жұмабек езуі *кере қарыс* далиып, мәз болып түрган Ермектің көргенде, жарылып кете жаждады (Т. А.). Дәрігерлік пунктке келген еректің жырға қарыс жалпақ, бетінің иек үшындағы шіл құйрық сүйір сақалы да өзінің емес, басқа біреудік сияқты (Т. А.).

КЕРЕ [САЛА] ҚҰЛАШ ҳалықтың өлшем. Барлық құлашпен өлшепген нарас туралы айттылады. («Кере» дегендер түбірі «көр»— етістік; «көре» кебіне үзіндыққа, «сала» биіктікке қатысты сез). Балуан Шолақ бір кез ақ жібектің бір үшін шандып орады да, екінші үшін арасынан *кере құлаш* салырыптың жіберді (С. М.). Сала құлаш мойыны, үзін сирақ, үсынса кол жеткісіз биік ерен (Қ. Жұм.).

КЕРЕ ҚЫЛДЫ Войға сіңірмеді. (Осындағы «кере» деген, қебіне, «атау-кере» тіркесімен жи үшырайды). «Шелек, шелек» деп, ішкен асымыдь *кере қыл болып едің*, сенен қорықцанан, темекі алатын ақшама шелек алдым,— деп Бірмұғамбет Айшаның қолына шелекті үстатқанда бұлдан, нығыздан үстатқан (Б. М.).

КЕРЕНАУ ТАРТТЫ Жалқаулық, бойкүйездік мінез көрсетті. Ақаның қиялдарын жақтап айтпа. Ол өзге білгіштерді аттамақ па? *Керенау тартып оның тас кежірі, Тапсырмак істі түгел автоматқа* (Қ. Б.). Алдағы тұрган келелі міндет — *керенау тартқан* экімшіліктерді жойса, талап тұғырынан көрінері қақ (ЛЖ).

КЕРЕНДІ ЖЕ [ШІКІР] ◎ **АТАУ-КЕРЕНДІ ШІ** қарғыс. Жегенің желкенен шықсын, өлер алдындағы соңғы таңақты шіл деген мағынада қолданылады. Әттөн, мына тойдың усті. Әйттесе, үшіншідегі желкеге үш түйіп, анау еттің берін қазанга салғызып едім. Же керелеріңді. Бірақ, енді жаңажал шығармандарап — деді де, Жөнен жүре берді (Ғ. Мұс.). Атау-көренді ішкір, саумал ішсе, жетпей ме, сауғынан бүрын қымызды өзің құртасын,— деп қақылдаپ тұрады (М. Ә.).

КЕРЕҢ ТҮН Меніреу, саңырау, дыбыссыз түн; саңырау дуние. Жолшыбай жол көп елді аралатты, Бұрылмай бас еңгерен баран атты, *Керен түн* кең даланы құнірентіп, Байбайлас «Құлагерге» бара жатты (І. Ж.).

КЕР ЕСЕК Кері тартпа; қыңыр бет. «Ой, тәңір-айшыл» кер есек, Құлық, сұмдық не есек, Болмаған соң, бір есеп — Мейлі қамқа, мейлі без (Абай).

КЕР ЗАМАН Қу заман; кері кетіп, азып-тозған кезең. Кер заманга кез болып, кері кеткен елдің кері тартқан тентегі шыгарсың (М. Ә.).

КЕР [І] КЕТТИ [ТАРТПЫ] 1. Истің төрсіне жүрді, қырсық шалды, ере бастырылады. Абыз: Әлі береке десе, кері кетіп, пөле десе, жұлынған.. матаі баурыңмен бітім таптын ба, табыстың ба, түгे? (М. Ә.). Келелі кеңес кеңейді, Кер кеткен әдет шемейді. Қуаңшылық көnlіnde, Басысың қадам, тауып жол, Жармасып жаңа өмірге (І. Ж.). Жарылған қасиетті әүлие еткен, Найзасы үзын болса да кері кеткен. Аруағына ит қосып, жауга берген, Қорғенінді айтасың Бейімбеттен (Айтыс). Мен жетсем, үәдеге сен жетпедің. Қайғымды қай-қайдады тербетпегін. Айтқан серт, алышқан қол сені тапсың, Аузыңды байқап сейле кер кеткенім (Айтыс). Менің де би деген атым бар. Ылғы кер тартып, кесір шығара беретін қарғыс атты мен-ақ бола берем бе? (М. Ә.). 2. Азып-тозды, жүдеді. Қамар құн асқан сайын кері кетіп, нашарлап барады, онда жұмыстарды да жоқ: «Қожекен қаралы әңі тауір, пәлен-түген..» — деп Нұрымның ыңғайына қарай сөйлеушілер кеп еді (С. Т.). Ақырында бар шаруасының өзі кері кетті, тұралап қалды (С. О.).

КЕР МАҒЫЗ Кербез, паң (АС). Ел жайын біліп қансаныз, Айтайын құлақ салсаңыз: Кейбіреу дүрсіп жур, Жер тәңрісіп кер мағыз (Абай).

КЕР МАРАЛДАЙ КЕРІЛДІ Кербез, сұлу, бойына әсемдік жарасқан деген мағынада. Хор келсе — сұлу сүйген жарым, Кер маралдай басып, керіліп. Қырмызы ерің, ай жұз, бота көзім, Маған қымбат хорың, перінчен (Б. К.).

КЕР МИЫҚ Асыл, жақсы, әсем деген мағынада. Кер миығым, кербезім, Керіскендей шандозым, Құлжадай айбар мүйіздім, Құланнан азың дауыстым (М. Ә.).

КЕР ТАБАН Қияңқы, қырсық, тартыншаң. Нары — жалқау кер табан, Құсы — күйшіл, ат шабан, Жыргалаң жоқ, жобалаң (Д. Б.).

КЕРТ ҚАРА БАСЫ ① КЕРТ БАСЫ, ҲАҚ ҚАРА БАСЫ ② ҚАРАҚАН ҚУ БАСЫ Сүйенер ешкімі жоқ, соқа басы, жалғыз өзі. Баланың мінезі туралы мен не дейін? Керт қара басым оны жамандай алмаймын (АТ). Жалғыз өзін, қарақан қу басын асырай алмайды деуге болмайды (АТ).

КЕРІ КЕЛДІ Басқаның басындағы жагдай екінші бір кісіде болды деген мағынада айтылады. Ұялған тек тұрмасың кері келіп журмесін, жығылған сүрінгенге күледінің кері келді ме, қалай (АТ). Дауыл алдында құн райы әрдайым ашық болуының кері келіп журмесін (Б. Мом.).

КЕРИСКЕ ТҮСТИ Айтыссы, дауласты, сөз таластырыды. Сүгір аулындағы жынын, Жігітек кіслері болған соң, бір күн, бір түн керіске түсіп, қыры Бейсенбі, Жабайларды жасытып женді де, байлау жасады (М. Ә.).

КЕРИСІП ҚАЛДЫ Ұрысты, жұз шайысты. Сол жерде нәренжікпен шартта-шұрт керістім де қалдым (С. С.).

КЕРІ ТАҚЫС Қияңқы, қырсық. Қияңқы қызық, Бітеу түйік, кері тақыс, шадыр мінез, салт-сана, шіріген әдет-ғұрып. Ол біздің жау (С. Кер.).

КЕСАПАТЫ [КЕСІРІ] ТИДІ [ЖҰҚТЫ] ① Қырсығы [Зияны] ТИДІ Зардабы, жаман әсері болды. Жақсымен жолдас болсан, шарапаты тиеді, Жаманмен жолдас болсан, кесапаты тиеді (Макал). Елді жеп-жеп, сау кетпеді өлсе де, Кесапаты тиdi болыс бүлктік... (Б. М.). Керінің көзге түссе осы хатым, «Оқыды» деген бар ед менің атым: Қызды оқытпа, оқытсаң мынау гой деп, Кейінгіге тимей же кесапатым (С. Т.). Бүгін Сыпатаев пен Жанаевтар кесірі малға тиdi (М. Ә.).

КЕСЕ-ҚӨЛДЕНЕҢ БОЛДЫ [ТҰРДЫ] Алдынан кескестеді; кедергі жасады, қарсы болды, кесірін тигізді. Ұяралқы есек тау шыңындаң кесе-қөлденең болып, көзінің алдына келе қалды (Т. Н.) — Үндемес, мемнін гой бұл! Кесе-қөлденең тұратыныңда білгенде, қалтама қант сап келетін едім Айжан құспап (З. Ш.).

КЕСЕ-ҚӨЛДЕНЕҢ ТҮСТИ Ұзынның ұзақ созылып, сұлап жатты. Алдымызды: кешіксен, кесе-қөлденең түсіп, еткел бермеймін деп Ловать өзені жатыр. Бүгін ерте шыққандағы оймызы — тасып кетпей, сол өзеннен етіп алу еді (Ә. Ә.).

КЕСЕ ӨТКЕН ЖОҚ Қішілікпен иба, ізет көрсетті. Шалдың алдынан кесе оте шыққанға жүт бір күбірлесіп қалды (АТ). Алдыңнан кесе өткем жоқ, құдайға айғақ (С. Т.).

КЕСКЕКТІ АЮ Ашулы, қаһарлы деген мағынада. Кескекті туған аюмын, Кескілестей басылман... Сүйегім тұтамдай қалғанша, Дұшпаныма бас ұрман (М. Ә.).

КЕСПЕГЕ ҚАРАСЫ ЖОҚ Өте семіз, аппақ қардай май. Ақтарылған ақ майлы. Кез алдынман кетпейді, Кеспеге жоқ қарасы, Сөзімнің жоқ жаласы, Бұдан семіз етпейді (Н. Б.).

КЕСТЕСІ КЕЛІСТІ д и а л. Истің реті, қиуы келді. Ондағы қырқымшылардың

да кестесі келіспей жатқан көрінеді (Тұрким.: Қенеүр., Ашх., Таш.).

КЕСІК ҚҰЛАҚ көне. Құл-құн; жалшы. Жарлы-жалшы желкіне, Кесік құлақ есіктен Кетеріле, серпіле, Тере, ханға, қазыға (І. Ж.).

КЕСІМДІ КҮН — КЕСІЛГЕН ЕТ Өлшеулі күн; өлшемді күн кесілген еттей өте аз. Кесімді күн — кесілген ет деген той, міне күн біткен сияқты (ШС).

КЕСІП АЙТЫ Бетін күрт қайтарды; тұрасын айтты; тұжырымды сөз сөйлемді. Тіпті керегі жоқ деп кесіп айтты (С. Тел.). Жақыпбектің білуінше, Елизавета Сергеевна яки қатал, яки жұмсақ мұғалім деп кесіп айтуда қын (М. И.).

КЕСКЕН ЖЕРІНЕН [КЕСПІ АЛСАҢ] ҚАН ШЫҚПАЙДЫ [ҚАН ТАМБАЙДЫ] 1. Бет бақтырмас без бүйрек, қатал адам, үятсыз жан. Еламан шошып, Ақбаланың неге жылағанын сұрап еді, Ақбала кессе, қан тамбайтын көктікпен тіл катпай са заршылған күйі тұрды да, үй шаруасына кіріспін кетті (Ә. Н.). 2. Тук тамбас сараш. Беті қандай құрысып қалған қасаң болса, ниеті де сол, кесіп алсаң, қан шықпас кесір сараң (Ф. Мұс.). — Арқадан шықкан жолаушымыз,— деді Есіркеген.— Арқаның қай тұсынан боласындар? — Қарқаралы жағынан. — Қаракесексіңдер ме? — Ия.— Кесіп алсаң, қан шықпас, ел билейтін жан шықпас дайтін Қаракесек екенсіңдер гой (І. Е.). 3. Теріci сүйегіне жабысқан арық. Тіп-тік, узын денесін кесіп алса, қан шықпас, кеүіп қалған (Ф. Мұс.).

КЕСПІ САЛДЫ Мойнына салды; қарыздар етті. Байекеңнің мойнына Ақыны кесіп салады. Жалшы жігіт табанда Ақыны санаң алады (С. С.).

КЕСІРІ ҰРДЫ Қанаңына ушырады. Җалғыз атты жолаушы, Кесірім ұрып кетпесін, Қасыма келмей аулақ қаш (ҚЖ).

КЕТ ӘРІ ЕМЕС Онша жек көрмейді, көнілі теріс көрмейді; қалайды, ұнатады. Сөзін естідің бе? Кет әрі емес. Ойбай, кимылдан қал. Мұндай сұқсырлар тұзакқа тез түседі,— деді Сағынбаев (М. И.). Көкжек әкесіне келіп: — Бекенбайдың қызына көнілім кетті. Қыздың өзі де кет әрі емес,— деді (Т. А.).

КЕТЕР АЯҒЫМ, КЕТПЕҢ ТАЯҒЫМ Не қылса да өзіме, зуре болсам өзімнен деген ретте келеді.

КЕУДЕГЕ САЛДЫ ◎ КЕУДЕ КӨРСЕТИ 1 Күш көрсетті, өр көкіректік жасабы. Өйтіп кеудеге салма, жаным, үят болады (АТ). Ағанияз Әмірлінің «қыр жігіті» деп кеуде көрсетуінде де өзіне пайдалы бір үлкен мән жатыр (Ә. С.).

КЕУДЕ КӨТЕРДІ ◎ КЕУДЕСІНЕ [КОНЦІЛІНЕ] НАН ПІСТІ [ЖЕЛ БІТТЕ] ◎

КЕУДЕСІН ҚАҚТЫ Өр мінездікке салынды, көкірек көтерді; тардыымсыды.... Дедең күйектен күйекке дейін екі қой, бір серкеш, бас ұлтан, тағы бір есік кім соққалы тұр! — деп Сәмет кеудесін қақты (Ф. Мұс.). Фалияны бай-батша, мырзапардан женіп алдын дегендей, кеудесіне наң пісін, нығызыи бастаған еді (С. М.). Кеудесіне наң пісегін кедей гой! Салыңдар мынау кергел! Тірідей жерге кеміп; жерге сонымен қағамын! — деді де, Сейттің екі қолын артына қыл шыбырмен байлатель жіберіп, терең қазылған күр құдыққа тастатып жіберді (М. Ә.). Атағымды шығаруға асықпа. Онсыз да кеудеме едәуір жел бітіпти (Т. А.).

КЕУДЕМЕН СОҚТЫ Өр көкірекке салды, омырауга алды. Жүйеден жығылған бастық енді жұртты кеудемен соғуға көшті (АТ).

КЕУДЕНІ АШТЫ ◎ КЕУДЕНИ [КЕУДЕСІН] ЖАЗДЫ Бойын сергітті, көнілін көтерді, тынысты кеңейтті. Құлпырған дала ғулдерінің жұпар исі мұрын жарып, кеудені ашады, көніл көтеріп, бой сергітеді (З. Ш.). Ойласам, жарық таңды нұрын шашқан, Шапағы қызыл күннің таудан аскан. Мәңгілік патшалығын көркемдікін Ойласам, ғұлдің исін кеудені ашқан (С. С.).

КЕУДЕ САЛЫСТАРДЫ Мықтылығын, зорлығын теңестірді. Мен мұнда күш сыйнақсыз, кеуде салыстыргалы келгеним жоқ (Ә. Т.).

КЕУДЕ СОҒАР БАТЫР [ЕР, ЖІГІТ...] Мен мұнда деп, тес ұрып шыгар өр кеуде батыр... Қобыланды батыр алақандай қанды көзімен ханға қигаштап қарап, ерлік көрсеткен кеуде соғар батырлардың атын атап келіп, кенет сәл кідірген (І. Е.).

КЕУДЕСІ АСҚАН Ойы биік, зердесі озық, ала ботен. Заманнан кеудесі асқан, ел қамқоры, батагей қарттың сөзін сенің аузыңан естіп отырмыз (М. Ә.).

КЕУДЕСІ ЖОҒАРЫ Менімен, пан, өзімшіл. Маусымбаев ат қораны менсінбейді, одан үлкен қызметті көтере алмайды, кеудесі жогары, ези темен, ақ пейіл жан әлін білмей, дәмесі үлкен (Ф. Мұс.).

КЕУДЕСІ [ШШ] Құыс пенде ◎ Құыс кеуде 1. Қаралайым кісі, жүргт қатарлы адам деген мағынада. Бір міні қаталдық десек, қасиеті де содан тараң жатыр-ау, білесің, бе? Біз де іши құыс пенде емеспіз бе, бір міні жоқ адам бар ма екен? (Ф. С.). 2. Іши бос, құлазып қалған кісі. (Топас, надан адамдар туралы да айттылады).— Балам-ай, әженде құыс кеуде болмаса, не сымбат қалды? — деп, өзінің дағдылы мұн-шыңына карап беттеп еді. Баласы қимады. — Жазыла ма ези? Емдесе қайтеді? — деді (М. Ә.).

КЕУДЕСІН [КОНЦІЛІН] БАСТЫ Еңсесін көтертпелі, есесін алды, есесін қай-

тарды; дандайсыган көңілін басты. Мен өзім акқан судай тасып жүрмін. Кеудесін дүшпанаңмыңың басып жүрмін. Жаласы сексен өгіз маган ауып, Ұлықтан сол себепті қашып жүрмін (Б. Ш. Б.). Жалынды туған Жақын бай балаларына кеудесін бастырмай, ер болып еседі (С. М.).

КЕУДЕСІНЕ НҮР ҚҰЙДЫ *Көзін ашты; қоңіліне бақыт спулесін құйды.* Келе жатқан жылдардың Кеудесіне нүр құйыл, Ортасында туладардың Ленин түрді жымысып (С. М.).

КЕУДЕСІНЕ СЫЙМАДЫ 1. *Аптықты, алқынды, демікті.* Қамар хатты оқып болған соң, бір қызырып, бір сұрланып, жүргегі кеудесіне сыймай, не ашу емес, не қуану емес, белгісіз қысылып, қараң тұрьып бір тынысыздыққа калды (С. Т.). 2. *Паңданы, ісін-кепті, маңтанды.* Шіркін, өз кеудесіне өзі сыймай, тасып журген бір жан (АТ).

КЕУДЕСІНЕ [КОҢІЛІНЕ] ТҮЙДІ 1. *Көңіліне тоқыды, жадында сақтады, ойында үстады.* Ей, құрбым, бұл сезінде құлақ астын, Түйермін тек кеудеме, жыламаспын, Шайқалын кетемін мен ойланғанда, Азырак жарылармын, құламаспын (Қ. А.). 2. *Кек сақтады.* Жаман неме емес пе, болмашыны кеудесіне түйіп, бұртишпі жүреді ылғи (АТ).

КЕУДЕСІНЕ [КОҢІЛІНЕ] ШАЙТАН [ЖАМАНДЫҚ] КІРДІ [ҰЯЛАДЫ] *Суық жүріске (ойга) салынды; азды, жолдан тайды; ойына арамдық кірді.* Ей, Егіzbай, Серізбай, Өтірік айтып алдама, Шайтан кірді кеудене, Жеделіңнен танбайсын, Жаратаймын түрінді (Н. Б.). Енді, міне, кеудесіне бір шайтан кіргендей, тұн бойы өзімен-өзі арпалысып, үйқы көрмей шықты (Ф. М.).

КЕУДЕСІН [КОҚІРЕГІН] КЕРДІ [КОТЕРДІ] 1. *Керілді, бой жазды; бас көтерді, орнынан тұрды.* Сенеміз де болашағымызға, қоңіліміз толады, кеудемізді кере дем аламыз (Ә. Т.). 2. *Паңданы; менмендік жасады.* Кеуде керіп паңданып, Тау толқынын лепірген. Днепр — Волхов асауды, Бұғалық сап үйретіп, Қендерінде біздің ел (В. А.). Жігіттің кеудесін көтергенің ақылының жоктығы (Макал). Кезінде дос-дүшпанаң таба болмас ушін, кеуде көтеріп, қыр көрсеткем (С. Бақ.). Үшінші бір жігіт бар толық топы, Ойлайды кез келмес деп дүшпана оры. Ауызбен нағыз асыл жігітпін деп, Кеудесін көтеретін таудай толы (А. Кор.).

КЕУДЕСІН [КОҚІРЕГІН] ТОСТЫ *Жаңын қиды, басын тікті.* Өкініш онда тағдыр қосқанына, Жоқ, ол көнбес қызындық, тоқсауылға, Густа сен менің сүйген жарым болсан, Кеуденді маган ұқсан тос дауылға (С. М.). Досты қалқалап, жүрт есегіне қорғасын құяр, өш оғына көкірегін тосар жан сирек (АТ).

КЕУСЕН [КЕПСЕН] СҮРАДЫ кеңе. *Қырман айдағанда, немесе қырман көтергенде, қырман исесінен жүрттың салтты альмы.* Баяғыда бірен-сарап кісі егін егіш, егер онсын шыға қалса, қоңіл жетер досжарандары одан кеусен сұрайды екен (С. М.). Қызылды дайын болмай-ақ, «қызыла қыдыр дарысын, қырманға береке, қырманыңа қыдыр қонсын!» — деп қалта, дорбасын, шелегін көтеріп, кепсен сұрай жоқ-жітік ағайын жиылып келе бастайтын (АТ).

КЕУІЛГЕ МАЛАЛ КЕЛДІ диял. *Сенімсіздік етті, сенбеді* (Жамб., Сар.).

КЕУІМ ТАРТТЫ диял. *Қараңғы тус-ті, қас қарайды.* Қас қарайып, кеуім тартқан соң, үйге қайтамыз (Т. қор., Гв., Ақт., Қараб.).

КЕУІМ УАҚЫТ диял. *Ала көлеңке, алагеуіл* (Ақт., Қараб.).

КЕШ БАТТЫ *Күн батып, қараңғы тус-ті, ымырт үйірілді, көз байланбы.* Кеш бата кеңестің бар жағын шешкен ағайындар тарай берді. Абай да Өбішті өртіп, өз ауылдарына қайтты (М. Ә.). Өзінің артына бектерген үлкен қоржының екі басы обден сықан толған соң, содан асқан нарселерді Ызғұттының қойны-коншина тыққызып алышп, кеш бата әкесінің қасына қайтып кеп еді (М. Ә.).

КЕШ БОЛСА, ҚОЙҒА САҚПАН ТАБЫЛАР *Керегінде не де болса кездесер,* КЕШ ЖАРЫҚ! *Қайырлы кеш болсын деген магынада.* («Кеш жарық!» дегенге дағдыда өзіл жауап — «Ешкін арық, қойың сарық!»). Сатай соны айтқан кезде, көрші қостардың бірінен бір тықпа қара сақалды жігіт келді, отыргандарға: *кеш жарық!* — деді (С. С.).

КЕШКІ ЗАУАЛ ШАҚ *Кешкі тунерінкі кез, жарық атаулы жогалып бара жатқан шақ, жарық пен қараңғылықтың өлі арасы.* Кешкі зауал шақ. Ақырғы сәулесін жартас басында ойнатып, күн де батып барады (І. Е.).

КЕШ ҚАЛДЫ *Кезінде үлгірмеді; уақытында, мезгілінде істемеді (шешпеді, айтпады...).* (Бұл тіркес «Ерте туып, кеш қалдың» түрінде кебірек кездеседі). Керекті уақытында айтпайдай, дәйім уақытынан кеш қалып, «әй, эттеген-ай!, үйтуім екен, бүйтуім екен» — деп өмір бойы гафил болып-ақ отырганың (Абай).

КЕШУ АЙТЫСТЫ ◉ КЕШУ [КЕШІРІМ] СҮРАДЫ 1. *Арыздасты.* (Өлер алдындағы арыздасу туралы айтпады). 2. *Кеш деп етінді, алагына жығылды.* Ертеңіне барлық шаһар халқын шақырып алып, кешу сұрайды (Қ.Е.).

КИЕ ЖӨНЕЛДІ ◉ КИШ КЕТТИ *Омыраулады; қосарлана сейледі; сөзін бөліп, көлдененең кірісе кетті.* Жиында олек оқу қайдан шықкан жаңалық? — дей, Сапар кие жөнелді (М. И.). Әкелі-балалы Жү-

ман мен Мұхаметжан жарыса сейлеп *күіл кетті* (М. Ә.). Ойда жоқ ауру *күіл кетпесе*, алдынан қой өліп көрген емес,— деді шопан (С. М.).

КИЕСІ [АРУАҒЫ] АТТЫ [ҮРДЫ] діни. Қарғысқа ұшырады. Жан емен сайқалдықтың соңына ерген, Жалдыга жалбарының күнін көрген, А纳мның ақ сүтінің *кіесі* атсын Шықпасам екі дайда күткен жерден (Н. Б.).

КИКТІН АСЫГЫНДАЙ *Кішкентай да, сүйкімбі, оңтайлы.* *Киқтің асигында* екен, қолайыңа жақса, қолыңа ал (АТ).

КӨБЕСІ СӨГІЛДІ 1. *Tігіци сөтінеді.* Көбесі сөзілген жерін әр жерден бір іліп қойыпты (АТ). **2. Еріді.** Бұл кезде қыс бойы тоңы ойылмай, бітеуленіп жататын Сібір қарының көбесі сөзілгіті (Ә. Н.).

КӨБІК АУЫЗ *Көп сейлелітін мылжың,* кекіме адам. Шолпан оған білдірмей басын шайқада да:— Жоқ. Мен сейлескеним жоқ. Сөйлесуге реті келмеді, үйінде ағайынды қос *көбік ауыз* отыр (Х. Е.). Мақтаншак, *көбік ауыз* кекіме қызы, Түсінің жаңа білдім сары екенін (Айтис).

КӨБІК ҚАР Жаңа жауған, әлі жел қағып қатпаған еспе қар. Алғашқы *көбік қар* түсісімен, бір жетідегі құсты алышып, уш киік алғыздын да, азулы аңра салуға жүрексіндім (Қ. Әб.). *Көбік қарда* түлкі ойнар, Арық атқа камши ойнар. Жыртық үйде тамшы ойнар (АӘ).

КӨБІК ӨКПЕ *Ештеңеге икемі жоқ, шалагай, ісін-кеппе адам.* Жақсы оқып, зеректігін танытқаны, Жолдас түгіл молдады ақыртқаны. Піскен бас, *көбік өкпес* бай баласын, Таң қылды сөйлесе естен жаңылтқаны (С. Т.).

КӨГЕНДЕГЕН ҚОЙДАЙ 1. *Tізіп байланғандай.* Біз көгендереген қойға ұсап, мұрынды тарта түсіп, Әйтелес үйінде надан молдадан надандық оқып отырмыз (Ф. М.). **2. Сылыра, түгелдей.** Көгендереген қойдай қырып салыпты (АТ).

КӨГЕН КӨЗ Өңкей қыршын, өрім жас, көгендерегінде жас. Тәнеке: Қолымен жігіттерді көрсетіп: Міне, мен! Мына тұрған көген көздің бері мен! Жылаш келген тағы мен, жылатушы тағы сен, Қыдырбай (М. Ә.). Көген көзді қосақтап, Қалай қынып береміз (Жамбыл).

КӨГЕН КӨЗДЕНДІ *Телмірді, байлаулы жандай қолға қарады.* Сатай Бұзаубаққа: Сен жазықсыз бүйтіп ұра берсөн... қатынан айрыласың, отырасың сонсон көген көзденіп (С. С.).

КӨЗАЙЫМ БОЛДЫ *Жолаушылап кеткен, зарыға күтіп отырған адамы келіп қуанды, масайрабы, көnlі тынышды.* Балам, дени-қарының сау ма, Айнұр байғұсты әбден сагындырып едін, баласы келіп *көзайым болған* екен той,— деді Анаркул (А. Х.).

КӨЗ АЙЫРМАДЫ [АЛМАДЫ, АУДАРМАДЫ] Қадалып көп қарады. Өздері шарбақ арасынан баспалап қарап, Әбениң қарасынан көз айырмаган (М. Ә.). *Көзінді айырмадың-ау,* жіргіт, өзің арбалып қалғаннан саумысын (АТ). Абай үлкен столдың жанына қойған екі үлкен жастыққа көлденең түсіп, шынтақташ жатып, Есбергеннен көз алмайды (М. Ә.). Абайды көргелі үндемей ойланып қалған Тогжан күлгөн жоқ, бірақ одан көз алмай түр (М. Ә.). Қырық пышақпен қыржандап түрған түлкі, О да — осал жау емес қыран паңға: Серіз наиза қоюында, көз алдармай, Бағыр да аял қылмайды ертең таңға (Абай).

КӨЗ АЛАРТЫСТЫ Өштесті, жауласты, аңдысты. Я көрсө қызарлық қылып, көз алартыстаң лайық па? (Абай).

КӨЗ АЛДАДЫ Әшейін жубата салды, немінүрайды іс істеді, көз болушылық етті. Шәкен былтыр Тоқабайды жалдал, үлкен мектептің қабырғасын қалатқан. Бұнысы әншнейін көз алдау екен. Сол мектеп сол күйінде қалып қойды (Ф. Мұс.). Верене емес, бөшке емес, *Көз алдаган* бір елес (Қ. А.).

КӨЗ АЛДЫНА КЕЛДІ [ЕЛЕСТЕДІ] ◎ КӨЗГЕ [КӨЗІНЕ] ЕЛЕСТЕДІ ◎ КӨЗ АЛДЫНАН КЕТПЕДІ [ӨТКІЗДІ] ◎ КӨЗ АЛДЫНДА ТҮРДЫ Ойына алды, ойша елестетті. Абайдың көз алдына Ойке деген жеңесі де. Байтастың былтыр жаздағы әншіл, сауықшыл жолдастары да толық елестеді (М. Ә.). Жеті-серіс атты жақындағы кішкене қорага қарай келе жатыр, Райханның көз алдына келді, Асқар есінен түсті (М. Ә.). Абай жол бойында бар дүниені ұмытып, бір Тогжанның елесін көз алдына келтіріп, нелер ыстын киялға батты (М. Ә.). Кейін тесекте жатқанда, осы ұзақ түрмистың әр сәтін көз алдынан қайтадан өткізіп, қоштасарда қысқан Низяз қолының саусағына батқан ізін сезініп, мейірленді жатады (Т. А.). Абайдың көз алдынан сол Тогжанның жүзі кетпеді (М. Ә.). Бір қарағанда, кеуде жағы жуан, бексе жағы жіңішкелеу көрініп, аристанды көзге елестеткендей (Қ. Жұм.).

КӨЗ АЛДЫНДА Көзін бақырайтып қойып, көз көріп отырып, жұзбез-жуз, бет-бет келіп. Дуаның екі бастығы, Майыр мен Құнанбаев, бұдан әрі сейлессе, үрикесінде кететін түрі бар. Ол орынсыз. Алшынбай өз көз алдында бұған ырық беруге болмайды (М. Ә.). Көз алдындағы болды (АТ).

КӨЗ АСЫП КЕТТИ [АСЫРДЫ] Көзден таса болды, таса етті.— Ешқандай хабар жоқ. Жер түбіне айдал әкетті емес пе.— Иә, сабас ер, ақыры ат жетпес, атан жетпес жерге көз асып кетті той. Жоқ болды той (Ә. Н.). «Қап, не қыласың! Алысқа көз асырып жіберу керек-ақ екен»,— дег екілена түсті де, кенет ол «әй, мейлі!... дег ойлад, қолын бір сілтеді (Ә. Н.).

КӨЗ АШЫП, ЖҮРЕК ЖУАДЫ *Көніліңді оятауды, жүргегінді тазартады. Ойлану — есек жылы жел, Көнілдің алтын күрегі. Көз ашад, жүрек жуады, Бұлт куа, тұман тұреді (І. Ж.).*

КӨЗ АШҚЫЗБАДЫ [АШТЫРМАДЫ]
1. Бет қаратпады. Жер бетін, тау-тасты да кісі бойы қар басып, тутеген ақ шұнақ боран көз аштырмай, сыйырлаған қызыл аяз қалтыратып аяқ бастырмады (М. Е.).
2. Мазасын алды, дамыл бермәді, бас көтеруге мурша бермәді; күн көрсетпеді. Экесін өлтептідей, анасы да, мынасы да, да ішкізден көз ашқызды ма екен, түге! — деді Шәкір (М. И.).

КӨЗ АШПАДЫ *Күтыла алмады; арылмады. Мінекей, келіп қалдым біраз жасқа, Құрбылар қатын алды менен басқа, Жалғанда көз ашпадын жалышылқтан, Ағарды межнатпен сақал-шаш та!* (С. М.). Оспан мен Смағұл алысу мен төбелесуден көз ашпады (М. Э.).

КӨЗ БАЙЛАДЫ *Алдан, арбады. Түн, buquerque, алдау, арбау, дін, шаригат, Қан құйып, халық көзін байлауменен (Жамбыл).*

КӨЗ БАЙЛАНДЫ *Ымырт жабылды, қас қараиды, қараңғы түсті. Алғашқы тоң келісімен, өзге қонақтар да іркілген жоқ. Көз байланғанша он үйдің алтауын толып қалды (М. Э.). Оғым жауға тиши жатыр ма, жоқ па, білмеймін. Ақырында оқ та бітті, көз де байланып, түн қараңғылығы да түсे бастады (Ә. Ә.).*

КӨЗ БОЯУШЫ [БАЙЛАУШЫ] *Сиқыршы, адамды алдаушы. Тотан келіп, сөлем беріп амандасады. Жай-мәністерін түсініседі. Бұл адам көз байлауши адам екен (КЕ). Жақсы керсе молданы Көз болуши, зұлым деп, Қөшшілік неге қарғаған (Жамбыл).*

КӨЗБЕН АТТЫ ◎ **КӨЗ БҰҚАСЫН** *КӨРСЕТТИ* **Жақтырмай қарады, ала көзімен атты.** Бүтін кеше бойы азан-қазан. Тақжесе де, Елена Павловна жылаған баланы уатып, алдында қарусыз елге қожандап тұрған Хитровты көзімен атып тұр (Ә. Ш.). Зорька бұрыштағы қара саулыққа да көз бұқасын көрсеткен (Х. Е.).

КӨЗБЕН ЖЕДЕІ ◎ **КӨЗБЕН ШІПП-ЖЕДЕІ** *Тесіле кеп қарады. Папамның мекемесінде істейтін бір жылпосту жігіт те, байқаймын, менде көңілі бар. Әр келген сайын қаймақ көрген мысықтай, мені көзімен жеп болады (Ә. Қан.).*

КӨЗБЕН КӨРГЕН АНЫҚ, ҚҰЛАҚПЕН ЕСТИГЕН ТАНЫҚ *Естіген өтірік, көрген шын деген мағынада. Өтірік пен шының, айырмасы ес емес пе? Көзбен көрген анық, құлақпен естіген танық емес пе?* (ШС).

КӨЗБЕН ШОЛДЫ *Жаппай шолып қарап, бағдарлады. Көзбен шолып егін ортаң аланаңын, Әбіш пенен тұр басқарма қара мұрт (Т. Ж.).*

КӨЗ БОЛДЫ 1. Ие болды, бас-көз болды, басы-қасында жүрді, қарауылдады, қорылды. Біздің малға көз болатын кісіміз жоқ деген сайын Еңілктің тақаты қалмайды (М. Э.). 2. Карауыл болды. (Жағымсыз мағынада). Немене, үрлұғына көз болады дедін бе? (АТ).

КӨЗ БОЯДЫ *Алдады, өтірік айтты. Элі кезі түгел жогалып болмаган ескі адам мынадай момын колхозшының мөміндығы арқасында қага берісте отырып көз болап, ескі қырысқ мінездерін жасайды (М. Э.). Көз болға «рапорт» берген — зелімдер мә? Подхалим, — екі жуады тәлімдер мә? Өтірік цифр беріп өкіметке, — Колхоздың малын құртқан «мәлімдер мә?» (С. С.).*

КӨЗГЕ АЛМАДЫ *Елемеді, көзге ілмегі. Шешесінің қайғысынан ба, әлде, жеке үйрекендіктен бе, біреуін адам екен деп көзге алмады (С. Д.).*

КӨЗГЕ БАСЫЛДЫ *Көзге түсті, көзге үрледі, үшырады, көрінді. Соңда да тіптік қиядан Мұнар боп көзге басылды (Ж. С.).*

КӨЗГЕ ЖЫЛПЫҢ, СЫРТҚА ҚЫЛПЫҢ *КӨРІНДІ* **Бояма бет, жағымсиз адам тұралы айтылады.** Көзге жылпың, сыртқа қылпың, көрінген. Күн көрісі емізікті емінген, Табылар ма, танылар ма қасынан Күн бұзылып, бұлт айналса көгіңнен (АӘ).

КӨЗГЕ ЖЫЛЫ [ЫСТАҚ] *КӨРІНДІ* ◎ **КӨЗІНЕ ЖЫЛЫ ҰШЫРАДЫ** ◎ **КӨЗГЕ ОТТАЙ [ШОҚТАЙ]** **БАСЫЛДЫ [ҰШЫРАДЫ]** *Бұрыннан таныс, жақын кейілпен құданышты көздесу туралы айтылады. Көзге жылды көрінген өздерінді сағындым (Жамбыл). Шешесінен қалған, көзіне ыстық көрінген аты болған соң, Көркемтай оны қорғаштап... кілтін ез калтасына салып алатын болған (С. Д.). Алыстан тағы бір жаулық кіріп келеді екен. Мақпалдың көзіне жылды ұшырағандай болды (М. Э.). Екі қара домалақ бала көзіне оттай басылды (Ә. Н.). Осы аста табақ көтеріп жүрген баяғы қашқан етігім анадайдан көзіме оттай ұшырады (КЕ). Жұмабек суретке қайта қарағаңда, ұялы үлкен көзді, жұқа өнді қара торы қыз көзіне шоқтайды басылып, көнілі жылып қоя берді (Т. А.).*

КӨЗГЕ КӨРІНВЕДІ 1. Истеген ісі, жақсылығы бағаланбады. Алты ай жаз қылған жұмысы шалдың көзіне көрінбей, ішқұста болды (АТ). **2. Көзіне аз көрінді, қанагат құлмады.** Үйімде ішуші едім шерке қайта қарағаңда, ұялы үлкен көзді, жұқа мән бал, Көзіме көрінбеген осынша мал (АШ). Тогай толған малы көзіне көрінбей, масақ теретін байқұс (АТ).

КӨЗГЕ КӨРІНДІ *Жүрт көзіне түсті, ауызға ілінді. Бірден-бір ауысып болмай көзбе, Еңбек қыл елің үшін, көрін көзге, Жатып ішер жалқаулар, қисық-қыныр, Заң бойынша түзелмек түсіп көзге (Ш. Қош.). Кемпірдің қызы сұлулығымен көзге тез көрінді (АТ).*

КӨЗГЕ КҮЙІК БОЛДЫ *Көзге шыққан сүйелдей болды, жексұрын көрінді. Көзге күйік болып, бос сенделіп жүргеннен кын болмас,— деді Асан (Т. А.). Қамар осындағы әркімнің көзіне күйік болған калпымен күннен-күнге құлпырып, он бес жасына жетті (С. Т.). Көзіне күйік болған күшіп кетсе, Осымен қызы арманын тауыса ма?* (І. Ж.).

КӨЗГЕ ҚАҒЫС ЖЕР *Көрінбейтін қалтарыс жер. Бар өнерім қырағылық, жердің асты-устінде мениң көзіме қағыс жер жоқ, қандай нәрсе болса да, анықтап қарасам, бәрін де көремін (ҚЕ).*

КӨЗГЕ ҚАМШЫ ТИГЕНДЕЙ [ТИДІ] *Соққы көрді, жасқау көрді. Қайғы болды күйгендей, Ол қуатым еді рас. Көзге қамшы тигендей, Шыр айналды артқы жас (Абай).*

КӨЗГЕ ҚОРАШ *Сырт кейпі келіссіз деген мағынада айттылады. Осы кеште Киров ауданының секретары көзге қораш кішілеу, арықша болса да, қатты өркемшенил, көтеріле сәйлеп отыр (М. Э.). Көзге қораш бойым бар, Тенізден терең ойым бар (Д. Б.).*

КӨЗГЕ [КӨЗДЕН] САЛМАЙДЫ *Сыртқа теллеу мағынасында айттылып түр. Жақсының көзден салмаңыздар, Жақсыдан қапы қалмаңыздар, Өзі болған жігіттің Аяғынан шалмаңыздар (Д. Б.).*

КӨЗГЕ САП ЕТЕ ТҮСТИ *Бірден көріне кетті. Шын толқып, шын балқып, жүректен шыққан табиғи елеңдер екені оқығанда көзге sap ете түседі (М. Қ.).*

КӨЗГЕ СҮЙЕЛ БОЛДЫ ◎ КӨЗГЕ БИТКЕН [ШЫҚҚАН] СҮЙЕЛДЕЙ *Жек көрінішті көрінді. Ержан жұмыс істеп жатқан адамдардың қасында көзге сүйел болып көп тұра алмады (Т. А.). Егер, бізде намыс болса, қолдан кеткен туды қалай да қайырып аламыз, не қасиетті еліміздің көзіне шыққан сүйел болмай, өзіміз жогала-мыз,— деді Сәденов (Ә. Ә.).*

КӨЗГЕ СЫНЫҚ КЕЛДІ [КӨРІНДІ] *Әдепті, тәртілті болып көрінді. Керек іс бозбалага талаптылық, Әр түрлі өнер, мінез жақсы қылыш. Кейбір жігіт жүрді мактандын кейлеп, Сыртқа пысық, келеді көзге сынық (Абай).*

КӨЗГЕ ТОҚ *Көрер көзге мол, ғенелі. Содан шығар, осы көзге тоқ, көнілге сенімді, байсалды солдатқа қарайлай берді (Т. А.).*

КӨЗГЕ ТУРТСЕ КӨРІНБЕЙТІН ҚАРАҢҒЫ ◎ КӨЗГЕ ТУРТКІСІЗ ҚАРАҢҒЫ ◎ КӨЗГЕ ТУРТСЕ КӨРГІСІЗ ҚАРАҢҒЫ ◎ КӨЗ ТУРТКІСІЗ *Тас тунек қараңғы, жеті қараңғы түн. Түн. Жаңбыр қүйіш түр. Көзге туртсе көрмейтін қапқара түн (С. С.). Даалада арба дыбысы, адам даусы естіледі. Түн көзге туртсе көрігісіз қараңғы. Найзагай оқтын-оқтыя жарқылдаш қояды (Ф. Мұс.). Тұнегерген асты да*

булт, үсті де бұлт, *Көрінбес көз турткісіз айнала сырт (А. Т.).*

КӨЗГЕ ТҮСКІШ Өзіне назар аударғыш, байқалғыш; назарға ілінгіш. Көнілде жеке түрған адамның көзге түскіш келетіні қандай, Сәуленің көзі есіктен кіргеннен Темірге тусти (Ә. Ә.).

КӨЗГЕ ТҮСТІ [ШАЛЫНДЫ, ІЛКІТІ] ◎ КӨЗІ ШАЛДЫ 1. *Көрінді, көріп қалды. Ербоз! Ербоз! Әй, жігіттер! Ербоз көздеріңе түспеді ме? (Ә. Н.). Жоқ қараушы осылай ой әбігеріне түсіп келе жатқанда, дәл Қоспан тұсында бір топ қараң-құраң етіл, алыстан көзге шалынды (С. Ад.). 2. Жақсы танылды. Әсіре, бүгін қайратпен, ерлікпен көзге түскендер: Жігітекте — Абылгазы, Бекеншіде — Марқабай (М. Ә.).*

КӨЗГЕ ҰРДЫ 1. *Бетке басты. Өзінде бармен көзге ұрып, Артылам деме өзгеден. Қүндестігін қоздырып, Азапқа калма езбеден (Абай). 2. Көзге әсем көрінді. Қалы кілем мың түрлі өрнек-болуымен көзге ұрды (АТ).*

КӨЗГЕ ШҰҚЫДЫ [ТҮРРТІ] 1. *Бетінде шылжырып басты. Абай нені болса да көзге шұқып, басқа сабап айтады. Және соны аштулы қазы, әділ би түсінде қатты зекіп, зілмен айтады (М. Ә.). 2. Көзге күйік етті. Мал жияды мақтанып білдірмекке, Көзге шұқып, малменен күйдірмекке, Өзі шошқа, өзегін ит деп ойлап, Сорпа-сумен, сүйекпен сүйдірмекке (Абай). Келген кісім сен болсаң, көзге түртке берменің (Ш. Ж.).*

КӨЗГЕ [КӨЗІНЕ] ІЛМЕДІ *Елемеді, міс тұтпады. Ол бұларды көзіне іletін емес, шалқасынан жатқан күйі қалды (Ә. Ә.). Темір осында келіп, сені սұрастырып жүрген көрінеді. Сенен басқаны көзіне іletін емес,— деді Перизат Сәулеге (Ә. Ә.).*

КӨЗДЕН БҮЛБҰЛ [БІР-БІР] ҰШТЫ *Қайтып оралып, екіншіләй көрінбеуімен, оралмауымен арманға айналды; қайта оралмай, кездеспей, бір көру мүн болды. Найзақара — көшпелілікten айрылсан, ағайын, сапырулы қымыз көзден бір-бір үшады (М. А.). Октябрь революциясынан бұрын біз сияқты кедей-кепшіктің баласына білім алдып, оқу көзден бұлбұл үшатын еди (ХМ).*

КӨЗДЕН ФАЙЫП [ТАСА] БОЛДЫ *Лезде, көзді ашып-жүмғанша жоқ болды. Кен дүниеге тегіс сәлем айттындар,— деп, партизандар қала берді. Темір мен Вера әп-сэтте көзден файып болды (Ә. Ә.). Он бесте қызы зарлады шашын жайып, Қарашат көз шарасын жаспен шайып, Аулакта жігіт салған ән жылады, Махаббат күнде болды көзден файып (Х. Е.).*

КӨЗДЕН ЖАСЫ БҮРШАҚТАДЫ *Egi-лип жылады, көзден жасы парлады. Сол ағайды құшактап, Көзден жасым бүршактап. Егілдім де төтілдім, Тыя алмадым өзімді, Жия алмадым көзімді, Қуанғаннан өбілдім (І. Ж.).*

КӨЗДЕН НҮР ТАЙДЫ ЖАНАРЫ КЕМІДІ,
эз болды, соқыр болды. Қара аргымак
арыса, Қарға адым жер мұн болар. Есіл
көзден нүр тайса, Бір керуге зар болар
(Б. К.).

КӨЗДЕН ТАСА ҚЫЛМАДЫ [ЕКІ ЕЛІ
ТАСА ҚЫЛМАДЫ] Аяғын қия баstryмады,
маңынан бір елі алысқа жібермелі;
жіті бақылады. Мен ол құзынында көзімнен
таса қылмаймын. Ол мені адастыра ал-
майды,— деді Зеленин (Т. А.). Кермеге
қойды байлас Құлагерді, Манаидан жан
жүрмесін,— деді сері, Көзінеге неге таса
қылсын Ақан, Іргені ат жактағы түргіз-
дірді (Г. Ж.). Жылбек орман жиегіне шы-
бып, алдындағы шағын гана деревняны
бақылаш, өткен-кеткеннің берін көзден та-
са қылмай аңдып отыр (Ә. Ш.). Қален Райды
көзінеге таса қылмай жүр еді (Ә. Н.).

КӨЗДІ АЛДЫ © КӨЗДІҢ ЖАУЫН
АЛДЫ 1. Өзіне еріккіз қаратты, қызық-
тырды; телміртіп, көздің майын құртты.
Құлгендеге көзінді алып кірсіз тісі, Қайна-
мас оны көріп кімнің іші? Алмас қыльыш
жүзіндеге аударылған, Сүйгізіп көлеңке-
сін әрбір ісі (С. Т.). Алғандай екі көздің
жауын бұрып, Жынысын, езу тартып, қой-
са құлпі. А, дүние, ойнар ма едім, жыл-
ғанда Бас қосын, бозбалалар дәурен сүріп
(С. Т.). 2. Қызықтырды, сүйкімді көрінді.
Оның устінде биылғы көктемде еккен егіс
те көздің жауын алып тұр. Ұлы науқанға
қапысы жоқ қауырт қымыл керек (ЛЖ).
Көздің жауын ала құлпырыған бұл кілем-
нің жібіндегі түйін сайын тоқушы шебер-
дің талғампаздығы, көркемдікті танығыш-
тығы, білгілілігі жатыр (ҚӘ).

КӨЗДІ АШЫП-ЖҰМҒАНША Лездің
арасында, қас пен көздің арасында, әп-
сатте. Өнер-білім бар жүрттар Тастан са-
рай салызыды,— Айшылық алыс жерлер-
ден Көзді ашып-жұмғанша Жылдам хабар
алғызы (Ы. А.). Көзді ашып-жұмғанша,
Асан машинаның астынан кесе-көлденең
екі берене өткізіп, байлас тастады (Т. А.).

КӨЗДІ АШЫСЫМЕН © КӨЗІН АШ-
ҚАЛЫ © КӨЗІН АШҚАННАН [АШҚАН-
НАН БЕРИ] 1. Үйқыдан тұрысымен, ояна
салысымен. Өзгенің ақыл-оіға қондырады,
Біле алмай, бір тәнірінің болдырады. Талып-
нұм тағы да ойлас зор қылады (Абай).
2. Тұғаннан, ес кіргеннен. Аштан өліп,
көштен қалмайтыны аян. Бірақ, көзінді
ашқалы ермек еткен кәсібінен қол үзіп
кету қыны екен (О. С.). Есей әкесінің ба-
лықшы екенін әңгіме қылғанда, Эрика да
өз әкесін әңгімелеп, көз ашқаннан бері ба-
лықшы,— деді (Ә. Н.).

КӨЗДІҢ ЖАСЫНДАЙ 1. Тап-таза,
мәп-мәлдір. Көздің жасында мәлдірекен
түнгі шың... құлпырып, неше түрлі от ша-
шып ойнайды (С. С.). 2. Өте аз, болар-бол-
мас, бір тамши. Қу сараң дәрін көздің
жасындаған тамызды да қойды (АТ).

КӨЗДІ ЖҰМЫШ ЖІВЕРЕДІ © КӨЗДІ
ТАРС ЖҰМДЫ Алды-артына қарамай,
нар тауекел етті. Перизат, сен не айтқала
келесің?— деді Сауле. Мұндайда көзді жұ-
мыш жіберетін әдетімен:— Темірді аға
корсек, мені жеңге көруінді етінгелі кел-
дім,— деп Перизат ойындағысын айтып
салды (Ә. Ә.). Енді ойлап қараса, жаза ба-
су деген қандай оңай. Сезімге берілсең,
көзді тарс жұмыш алып, орга ешкім итер-
мей-ақ, өзің-ақ барып қойып кетеді екен-
сің,— деді Бағила (М. И.).

КӨЗДІҢ БОЛАТЫН САЛДЫ д и а л.
Сұңтанды, көзін сатты. Біреудің бір нәр-
сесіне қызығып, көзіңің болатын салушы
болма! (Жамб., Луг.).

КӨЗДІҢ ЖАСЫН СЕЛ [КӨЛ] ЕТТИ
Ағыл-тегіл жылады, еңрегендеге етегі тол-
ды. Ажал, аштық, жауыздық Дағаны ке-
зіп құйындағы, Көздің жасын етті сел
(Жамбыл).

КӨЗДІҢ ҚАРАШЫҒЫНДАЙ САҚТАДЫ
© САРЫ МАЙДАЙ САҚТАДЫ Жо-
ғалтпады, берік қорғаштады. Әрбір майды
біз жаудаң, жұттан көздің қарашығындаі
сақтаймын!— деді Қалқаман (С. М.). Кол-
хоздың малың көздің қарашығындаі сақ-
тай билетін адам бағуға тиісті (М. Т.). Кем-
пір сол қызыл жігіті қелгенше, көздің қа-
рашығындаі сақтап жүргені бақыр бол-
ды. Ендеше, о бастан-ақ алтын болмағаны
гой (Т. А.).

КӨЗДІҢ ҚҰРТЫ Kisi ынтығы. Ақ —
көздің құртығой (М. Ә.). Білдірмesten ас-
тыртын, Алдаң едің көз құртын, Құр боя-
ма қызыл бет (С. Т.). Қызы көздің құрты
емес пе, осы ауылда қаша бойдак болса,
берінен қарайтын жақында көшіп келген
үйдің бой жеткен қызы (АТ).

КӨЗДІҢ ҚҰРТЫН ЖЕДІ Қызық-
тырды, өзіне еліктірді. Сыртта жіп керме-
де қактаған балықтар тұр. Алыстан жал-
тылдаш, көз құртын жеп, қызықтырып ба-
рады (Ә. Н.).

КӨЗДІН [КӨЗ, КӨЗІНІН] ШЫРЫМЫН
АЛДЫ © КӨЗІН ІЛДІРДІ © КӨЗІ ІЛІНДІ
Аздал мызылып, дем алды; көз іліп, ты-
нықты. («Шырым»— көне қышшак тілінде
үйқы деген сез). Қазақтар үйде болмаған
кезде Нұргайын маган ептеп орысшалап
қояды. Азырақ көздің шырымын алып,
шай іштік (С. С.). Бұл түнде таң аппақ ат-
қанша, Ай бір секунд та көз іліген
Күн шығардаған аздал мызыды (М. Ә.).
Ержан үйқатап алмақ болып жатып еді,
аз гана көзі ілінгенен кейін, ертегі
дымқыл салқынға бойы тоңазып, оянып
кетті (Т. А.).

КӨЗДІ ШЕЛ ҚАПТАДЫ Надандық
басты, надан болды. Танымассын, көрмес-
сін, Қаптаған соң көзді шел. Имансызы-
дық намазда — Қызылбастық салған жол
(Абай). Тағдырмен адам кектесіп, Қапта-

ған соң көзді шел, Тайталаста тапталыш, Қор болды-ау бейуақ момын ел (С. Б.).

КӨЗ ЖАЗБАДЫ 1. Қарасынан адасып қалмады. Айқын, сен бізден көз жазбай, батысқа карай бетте (Ә. Ә.). Бір ноқатын қалдырымай маған жеткізу үшін, оны аңдып, көз жазбады (М. А.). **2.** Көз айырмай, тесіле, қадала қарады. Шіркін, біз уйден шыңып кеткенше, қыздан көз жазбады, тесілді де отырды (АТ).

КӨЗ ЖАЗДЫРДЫ Адастырды, таптырмады, ізім-қайым жоқ болды. Сынаптай сусылдаған мына қара ешкілер құм тәбеден бір асса, көз жаздырады (С. Б.).

КӨЗ ЖАЗЫП ҚАЛДЫ Ізінен адасты, қарасынан қол үзді, қапелімде айрылып қалды, жогалтты. Ержан жаңағы өзі шырамыткан «ерекшे» жауынгерден тағы да көз жазып қалды (Т. А.). Нада мен Тайман кинодан шыққан бетте өлгі үшешінен оп-онай көз жазды да қалды (З. Қ.).

КӨЗ ЖАНАРЫНЫҢ УЫТЫН ТӨКТІ ◎ **КӨЗ СҰҒЫН ҚАДАДЫ Телміре қарады;** тесіле, сұқтана қарады. Сіз сияқты жан ашырым болса, тубі менін халім жаман болмас,— деді Жұмабек көз жанарының уытын төгіп, қызға құлімсіреп қарап (Т. А.).

КӨЗ ЖАНАРЫ СУАЛДЫ ◎ КӨЗІНІҢ НҰРЫ ТАЙДЫ ◎ КӨЗІНІҢ НҰРЫ [ОТЫ] СӨНДІ [ӨШІТІ] 1. Бұл жерде қартайды деген мағынада. Мен жыламай қайтейін, Сақал-мұрт қуарған, Көз жанары суалған (О. Ш.). 2. Өлім исінді, өлімнің хабары келді, өлім алдында тұрды; өлімсіреді. Қозғалар халі жоқ. Баюу ғана бүйірі солқылдайды. Көзінің нұры сөніп, сұлық тұр (Т. А.). Көзінің нұры ешип, емірдің ақырғы сәті таянып келді екен (АТ).

КӨЗ ЖАСЫ ЖІБЕРМЕГІР! қарғыс. Қөрген азабы, азаппен төккен жасы жолында тұрсын, алдыңнан шықсын. Жетімдердің жылаған көз жасы жібермегір, қатығез. Неге жылатасың оларды (АТ).

КӨЗ [КӨЗІНІҢ] ЖАСЫ ҚАБЫЛ БОЛДЫ ◎ КӨЗ ЖАСЫН ИДІ [КӨРДІ] Тілегіне жетті, тобасы қабыл болды. Жан едім жүртқа зиянсыз, Қалым жалғыз тогайды. Көз жасын қабыл болмаса, Биби, Фатима, Қадиша. Жақсылық назар салмаса (М3). Тілекті тәңірім берді ме, Көзімнің жасын көрді ме (М3).

КӨЗ ЖАСЫНА [КҮНӘСИНА, ОБАЛЫНА] ҚАЛДЫ Қиянат жасады, кінәратын арқалады. Біздің «анаш» да барымын деп еді, көз жасына қаларсың деп, жібермемід,— деді Раушан (Б. М.).— Алдағы үрпактын көз жасына қалмаймын десендер, соңына еріцдер—деді Ыбырай (М. А.). Тартып алды еріксіз Жүк артып нарынды, Көз жасына қарамай, Жылатып кемпір, шалынды (Жамбыл).

КӨЗ ЖАСЫНА СУАРДЫ Өзін қайғымен ширазты. Сөуле: Мені кейде еркектен

бетер қатал дейді, жүрт. Мүмкін мен өзімді көз жасыма суарып, қатайған шыгармын (Т. А.).

КӨЗ ЖАСЫН ҚӨЛ ҚЫЛДЫ ◎ КӨЗ ЖАСЫ ҚӨЛ [БҰЛАҚ] БОЛДЫ ◎ КӨЗІНІҢ ЖАСЫН ҚӨЛ ҚЫЛЫП БҰЛАДЫ ◎ КӨЗІНІҢ ЖАСЫН ТӨКТІ [БҰЛАЙДЫ] ◎ КӨЗІНІҢ ЖАСЫН ҚӨЛДЕЙ ТӨКТІ Мұң зарга батып, ағыл-тегіл жылады. Тез басып, демігін келсем, езенің жағасында, бір тұп талдың түбінде көзінің жасын қөл қылып, егіліп, зар жылаш отырган Мұслимажан екен... (С. С.) Назгул... дір-дір етіп, көзінің жасын қөлдей төге берді (Ә. Ә.). Бекер, босқа, шешеке-ау, Көзінің жасын булама (ҚЖ). Кім тындауды қызы сорлы жылаганмен? Көздің жасын қөл қылып булаганмен? Әлди-ай! Шынырауға түскен соң, шығу қызын, Жалбарының тәңірден сұраганмен! Әлди-ай! (С. С.). Мұны естіп әр жердегі биік таулар Көз жасы бұлақтың, атқын супар. Түтінің шығаруға шарасы жоқ, Ішінде зілзалаңын оты қауларап (С. Т.). Мұңың, зарың білем бірге. Бірге екеуіміз жылайық. Қарық болсын жауыз дүние Көз жасымен булақтың (Б. К.).

КӨЗ ЖАСЫН ТЫЙДЫ ◎ ЖАСЫ ТЫЙЫЛДЫ 1. Жылаганың қойды. Экемнің көңілін тауып, көз жасын тыйын деп, әкеме қалып малымды өзім айтамын дедім (КЕ). **2.** Жұбанды, жұбанышы болды, қайғыдан арылды. Қемпір мен шал қайғыда еді, өткен жылы баласы аман-саяу елге келіп, қарттардың көз жасы тыйылды (АТ).

КӨЗ ЖЕТЕР [ЖЕТЕТІН] ЖЕР ◎ КӨЗ КӨРІМ ЖЕР ◎ КӨЗ ШАЛЫМ ЖЕР ◎ **халықтық елшем.** Жай көзбен қараганда ажыратуға болатын ара қашықтық, кісінің шолып көре алатын жері. Темір тун пердесі жаңа ғана кетеріле бастаған даланы көзімен шолып та келеді. Бадыяның маңында жүрген кісілерден басқа көз жететін жерде қыбыр еткен жан жоқ (Ә. Ә.). Жылбек тобы сирек ағаштың жиегіне шығып, сайды ерлең, көз көрім жерде орманға қарай жүрді (Ә. Ш.). Көз көрімдегі анда-санда ағаш араларында отыраған киіз үйлер де көрінеді (С. С.). Арғымақтан тұған қазанат, Шабуыл салсан, наңғысыз, Қазанаттан тұған қаз мойын, Құніне көз көрім жер шалғысыз (М. Ә.).

КӨЗ ЖЕТПЕЙДІ Сенімді оймен қаралайды, ақылы иланбайды. Ah, не пайда, есіл сөзім етпесе, Ойдагыма оның көзі жетпесе, Мақсатымның бар жобасын жоғалтып, Суық түспен бір қайрылып, «Жоқ!» десел (Б. К.).

КӨЗ ЖЕТПЕС 1. Алыс, қызыр шет. (Жай көзбен қараганда ажыратуға болмайтын ара қашықтық). Көз жетпеске бұлғұл да үшінші кетті (Абай). **2.** Болжанусыз; танық емес нәрсе. Ол күнде көз жетпесті көп көздеген, Түгел білім кайда екен деп іздеген. Жапа-жалғыз білімнен бак

шықпайды, Өлшеусіздің сыймасын бір сезбеген (Абай).

КӨЗ ЖОҚ [КӨЗСІЗ] БАТЫР Жүрек жүтқан, ер жүрек, батыр; анау-мынауды елең қылмайтын өте қайсар кісі.

КӨЗ ЖҮМБАЙҒА САЛДЫ 1. Тәуекелетті. Мұғалдым шырагым, ләкин, сен оқыған, зиялым азаматсың гой. Көз жүмбайға салып, кисық кетпесен жарап еди (С. О.). Көлбендеген ит пе, күс па? Көп түрга уақыт қысқа, Көз жүмбайға көнген басым, Шықты дауыс, деді — ұста (Б. М.). **2. Нем кеттіге басты.** Берекесіз бала, істің итін шыгарып, көз жүмбайға салып істейді (АТ).

КӨЗ ЖҮМДЫ 1. Нар тәуекелге басты. Қайда алып кетсөн де, көз жұмып, соңынан еруге риза болар едім... (С. С.) **2. Өлді.** Ажал жетіп, көз жұмылар күн болса, Суық жерге сен деп қана енермін (Ж. С.). Қызылбастың елінде, Бенде болып жатырымын. Жазым болып көз жұмсам, Бетімді жабар кебін жоқ (ҚБ). Байқұс, қиналып жатып, жетінші күні дегенде көз жүмді (АТ). **3. Түк көрмәдімге басты.** Олай болса, ертең Ташмамбетов «сені қайда көрдім?» деп, көзін жұмып шыға келсе, тұтылатын Нұрман (З. Ш.).

КӨЗ ЖҮГІРТТІ [ЖІБЕРДІ] Шолып қаралып; шола іздейді; ой жіберді. О не, кеңе? — деп Өтеш те қабаттаса бұтақтан бойлай, жартастың өне бойына көзін жүгіртті (С. Б.). Максим айналасына көз жүгірттің тұр екен (Ә. Ә.). Көз жіберсем алысқа Көпті көрдім дегенім — Көп зарыққан ел екен, Шексіз дала дегенім — Ұлтарақтай жер екен (Жамбыл). Дәрібек айналға көз жіберіп қарап тұр (С. О.). Бүгін таң алдында барлық өткен өміріме көз жүгірттім, — деді Ержан (Т. А.). Шоқаның артықшылығы сонда, — ол халық тұрмысина көз жіберді (М. А.).

КӨЗ КӨРГЕН Бірін-бірі билетін, таныс адам. Аралары онша жақын болмаса да, Уәли канша айтқанмен, көз көрғен, ертеңектен таныс адам еди (Т. А.).

КӨЗ КӨРМЕС, ҚҰЛАҚ ЕСТИМЕС ЖЕР **О КӨЗ КӨРМЕС [КӨЗ ЖЕТКІСІЗ] ЖЕР** Аяқ жетпейтін алыс-қилюн, қырышет. Есіктегілер өстіп байыған деседі. Олар бірінікін жасырып, бірінікін көз көрмес, құлақ естімес жерге асырып тұрады екен (С. Төл.).

КӨЗ [КӨЗІ] ҚАРАҚТАЫ Білімді, оқыған адам, көкірегі сара. Соғып екі жылда қолданып келген ем-домды істетіп көріпти, көзі қарақты деген бір тәуілке де көрініти, тамыр дәрі ішілгі (С. О.). Жантас Жүніске: Біз сені ермейді гой дедік, көзі қарақты адамсың. Білдей надан емессір, басқа бір жарыққа шығып кетсөн, күн көруің де оңай. Біздікі енді тар жол, тайғақ кешу гой (М. Ә.).

КӨЗ ҚИЫФЫМЕН [ҚҰЙРЫҒЫМЕН] ҚАРАДЫ Бетіне тіккеп қарамай, қырын-

дал, көзінің астымен қарады. Басын төмен салып, терең ойдын түбінен өзіне керегін теріп отырган Темірге Қазыбек көз қиығымен бір қарап алды (Ә. Ә.).

КӨЗ ҚИЫҒЫН [ҚЫРЫН] САЛДЫ [ТАСТАДЫ] О КӨЗ ТАСТАДЫ О КӨЗ ҚИЫҒЫ ТҮСТІ 1. Көзінің, үшымен қарады; қарап қойды. Жолға қызы салды неге көз қиығын (Т. Ж.). Түрекеп түрган Майыр Құнанбайға көз қиығын бір тастап байқап етті (М. Ә.). Мен қойшыны байдың қызы, Мазақ етіп алмайды, Жанына оның жетіп барсан, Көз қиығын салмайды (О. Ш.). Мұхаметжан тізесінде жатқан жазуына көз қиығын тастап отырып, барлық Татыяна хатын іркілмей айта берді (М. Ә.). Өткелді, Абай жаққа көз тастап қойып, мәні-жайын айтып отыр (М. Ә.). Мағыш... Әбіштің жүзіне көз тастады (М. Ә.). **2. Бас-көз болды; назарын салып жүрді. Айтқайсын жоллас жарыма, Жас бала қалды қолында. Көз қырын салар ерлер көп Еңбекші тап жолында (С. С.). Соған көз қиығында көбірек сал (М. И.). Темір жолды бойлап жүргенде, бөлінген жері жоқ па екен деп үлғызына көз қырын сала журу — бұлардың машиқты ісі (С. О.).**

КӨЗ ҚИЫҒЫН ТІКТІ Қырындаі, тесіле қарады, көзін қигаштай қадады. Тेңгі үйдің жартайлай ашық қалған есігінен сығалап: «Бұл не істеп отыр екен» деген адамша, Тойтық көз қиығын Жақыпбекке тікіті (М. И.).

КӨЗ ҚУАНЫШ Көзі тоймас қызығы, көз рақат-мейірі. Ата-анаға көз қуаныш, Алдына алған еркесі, Қекірекіне көп жұбаныш, Гүлденіп ой өлкесі (Абай).

КӨЗ-ҚҰЛАҚ БОЛДЫ Бас-көз болды, қараласты, назар салды, көңіл болді. Жақын жерге барсам, Ержан да көз-құлақ болар (С. М.).

КӨЗ ҚҰМАРЫ ҚАНДЫ Қарап, көріп, құмардан шықты.

КӨЗ ҚҰНЫ ҚАЛДЫ д и а л. Әкесінің көз құны қалды (Жамб., Сар.).

КӨЗ ҚҰРҒАТТАЫ Жылаганың қойды, жасын тыйды. Көз құрғатып екі қарт, Арсаланып сүйегі, Кемсек кагып иегі, Сүйеуім тында ер деді (Жамбыл).

КӨЗ [КӨЗИН] ҚЫЗАРТТЫ О КӨЗІ ҚЫЗДЫ [ҚЫЗЫҚТЫ] Құмарты, гүестегене ынтықты. Қасеке, амансыз ба, жақсы күйде, Көз қызартпай қонақ бол біздің үйде (Ш. Қош.). Бірақ, балаңда сөлем айт, ендігі жерде Мезгілбайдың карындастына көзін қызартса, сирағын сыйндырамын (ЛЖ). Баланың мына ойыншиққа көзі қызыды білем, бере сал, тағы істеп аларсың (АТ).

КӨЗ ҚЫЛДЫ 1. Қыр көрсетіп, әдей істеді, көрін деп істеді (айтты). Құнанбай... дәл сол жиынға көз қыллып, Текежанға қалага шап,— деді. Отряд әкеп, қыргын көрсін бұл тентек ел,— деп бүй-

ырған-ды (М. Э.). Қысық сержант әдей көз қылғанын жасырмай, «тез кимылдандар» — деп, солдаттарына дауыстап қойды (Т. А.). 2. Қарауыл қойды, айғақта қойды. Кемпір андаусыз болсын деп, жас баланы көз қылып қойды (АТ).

**КӨЗ ҚЫРЫНА АЛДЫ Бақылады, на-
зарынан таса етпелі.** Басқалардан бүрын
қарындастың қозінің қырына қаттырақ ап,
сүсік қабақ астынан бағады да отырады
(Ә. Н.).

КӨЗ ҚЫСПАЙЫ БАР Үймы-жымы бір.
Миронов Есейдің иығына қолын салып,
бетіне бетін тақап тұра қарал: «Білсемші,
өзің біздің санинструктор қызыбен көз
қыспайды, бар ма еді?», — деп, әзілдей сей-
леді (Ә. Н.).

**КӨЗ МАЙЛАНДЫ Көз тойды, көз тү-
шынды.** Жасауға үйге жиган көз байлан-
ды, Жібекке алтын, күміс, көз майланды.
Қыдырып күйші қөзі түскен кеңде, Айда-
нар алдындағы қызға айналды (І. Ж.).

КӨЗ МАЙЫН АҒЫЗДЫ [ТАУЫСТЫ]
1. *Зарланып, өксікеп жылады.* Жылады-
ны, жылрайып, Ағызып көз майын, Айту-
га келгенде, Қалқама сез дайын (Абай).
2. *Қадалып, көп іс істеді.* Ермектің көп
шыбынның бірі емес, тінтінектеп, көз
майын тауысып, бойына нәр жинап жүр-
тенин Жұмабек кейінрек білді (Т. А.).

КӨЗ МӨЛШЕРМЕН [МӨЛШЕРІ] Ша-
мамен, жалпы нобаймен; көз таразысы-
мен. Екі ауылдың ара қашықтығын көз
мөлшермен-әк айтуға болар (АТ). Қу шал
көз мөлшерімен-әк баяғыдан шамалап
отыр еді (АТ).

КӨЗ ОЙДЫМ Көздей ойдым-ойдым.
Тек бір шалғайна бастырган көз ойдым
без жамау сүр шекпенді аламыштап тұр
(Ә. Н.). Ауды жанындағы мұз айдын көз
ойдым ойықтарға толы (АТ).

КӨЗ САЛДЫ [ТАСТАДЫ] Қарады;
көзін тікті; көнілі бөлінді. Жарандар,
тыңдай берсен, мінекей сез, Маңдап Сей-
фулмәлік салады көз, Жакындаған тау ба-
сына шықкан шакта, Алдынан бір жол-
барыс жолықты кез (FH).

КӨЗ СҮЗДІ Телмірді, жалынышпен
қарады; тілемсектенди. Ауылым жайлап
отыр кек сенгірді, Көз сүзіп сіздің жақ-
ца еңесем құрыды (Жамбыл). Жасынан
жетім едім көнлі сынық, Өнерім артық
емес ондай ұлық, Енбекпенен көз сүзбей
күн көремін, Харакетім — суретші, болу-
шылық (Абай). Сұлуды сылаңдаған көз-
де сүрме, Қашанда ұмыта алман жүр
есімде. Іздейін рұқсат берсөң атажаным,
Көз сүзіп жылаганша әлде кімге (FH).

КӨЗ СҮРІНЕДІ 1. *Tіnti көп, шекіз
мол; көптігінен айыра алмай, көз жаңылы-
сысады.* Тойға жылғыран жүрттың көпті-
гіне көз сүрінеді (АТ). 2. *Әдемілігінен көз
жаңылысыады.* Көз сүрініп үйге биік, Қа-

рай берем бейне ғашық (Т. Ә.). Қызға де-
ген жасауға көз сүрінеді (АТ).

**КӨЗСІЗ ЕРЛІК Ҳауілті жол, қатерлі
іске бастаған зекет.** Бала баста жақсы
көрген албырт жүрек қыз көзінше қадірлі
болып көріну ушін, Байтабанды кейде
көзсіз ерлікке де жетектеген жоқ па?

КӨЗСІЗ КӨБЕЛЕК От пен суға түсе-
рін білмейтін адам жайлы айтылады.
Сен деген қазір көзсіз көбелексің... өзі-
міздің түсінікті тілмен айтқанда — мас-
сың. Аракқа емес, сұлу қыздың буына
массың (М. И.) Сорлы, көзсіз көбелек,
өртөнерсің, күйерсің (АТ).

КӨЗ ТАЛДЫ Діңкелеп шаршады. Кек
тұман алдыңдағы келер заман, Үмітті
сөүле етіп көз көп қадалған. Көп жыл-
дар, көп күнде айдал келе жатыр, Сипат
жоқ, сурет те жоқ көзім талған (Абай).
Қарайып қара көлде қамыс қалды, Ауылы
ғашық жардың алыс қалды, Ауылы
ғашық жардың алыс қалып, Сагынған-
нан қараумен көзім талды (М. Сұл.).

**КӨЗ ТАЛДЫРЫП, КӨҢЛІ ҚАЛДЫРЫ-
ДЫ** Көп зарықтырды, көңілден кете жаз-
дады. Амансың ба, Ақан... көз талдырып,
көңіл қалдыра жаздал, әрең оралдың-ау,
Ақан... (Ф. М.).

КӨЗ ТАНЫС Жұз көрісіп жүретін
жан. Әбдінің көз таныс, тамыр, дос дейтін
сенимді үйлері осы затонда (М. Э.). Екі
жак бүйірден шыққан екі банды бұл кез-
де Бекболды қоршап, тақал көліп еді.
Бекбол бір-бір қарал алды. Бірақ, олар-
дың ішінен көз танысты ұшырата алма-
ды (М. Э.). Ойлап ем бүндай сезден сізді
алыс деп, Ұят-ау жауаптассақ біз шалыс
кеп, Қызыққан, тандаган да жігітім жоқ,
Не деймін, көрмей жатып көз таныс бол
(М. Э.).

КӨЗ ТАҢДАЙДЫ Көзді қызықтыра-
ды. Етіндей жас баланың білегі бар,
Ажымсыз ақ саусағы іске ыңғайлы. Қо-
лаң қара шашы бар жібек талды, Тұрған-
дай толқын ұрып көз таңдаиды (Абай).

КӨЗ ТАРТАДЫ [ТАРТТЫ] Көздің ту-
седі, көзді алды, көңіл аударады. Дүние
бай емес, не бары беті сүйекпен өрнек-
телген әдемі ағаш кереует, көздің жауын
алатын сары ала сандық пен көнетоз бол-
са да, көз тартагын ала сырмак (Ә. Ә.).
Валқия көз тартар көркіті болмағанмен,
заманымыздыға қазақ қыздарының ішін-
дегі еркін мінедісі, еткірі болды (Т. А.).
Құс кепті пері болып көкте қалқып, Ала-
тау үстінде ұшсаң көз алартып. Издеsem
мына қызыды ойдан, қырдан, Қерінse
жерден бір күн көзім тартып (І. Ж.).

КӨЗ ТАСАЛАП Көзді ала беріп. Қай-
ыспай, дәү бүргесын тік ұстаган, Тіре-
сіп, елі тастап тұр Степан. Иыбын көз
тасалап қозғап қойып, Ақан да құдіретті
бул іске таң (Қ. Б.).

КӨЗ ТИГІШ Сәл нәрсеге ауырып қалыш. (Бұл жерде кедергіге көзікіш деген мағынада). Жана бастаманың жас ботадай *көз тиғіш*, кінәмшілдігі бар. Сол жас ботаны аман өсіріп, жаппоз атан дәрежесіне жеткізу үшін көп күтім, еңбек қажет (Ф. Мұс.).

КӨЗ ТИДІ [ӨТТІ] ◎ **ТІЛ-КӨЗ ТИДІ** *Біреудің назары түсін ауырды.* Құлагер қуанышпен қосып едім, Алдыңан умтіпенен тосып едім. Жиылып арғын, найман қарағанда, Тіл мен *көз тиер* ме деп, шошып едім (І. Ж.). «Ең болмағанда, *көз тимесе жарап еді* — деп қорықты жүрт (С. М.).

КӨЗ ТОҚТАТТЫ *Анықтап қарады, кідіріп қарады; көңілді алаң етті.* Беті бүркеулі күде ешкімге *көз тоқтатып*, іркіліп қарай алмаған Мәкен (М. Ә.). Семен Степанович Нұрбайдың хатын алып оқи алмаса да, *көз тоқтатып* қарап етті (Т. Н.).

КӨЗ ТҮТЫП ОТЫР *Аңдып, бағып отырды.* Тоқтамады кідіріп, Өте шықты қарғытып, Сейлес алмай Қамбарға Тағы да қалды арманды, *Отырган сұлу көз түтүп* (ҚамБ).

КӨЗ [КӨЗГЕ] ТҮРТКІ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ] *Көзге шыққан сүйелдей болды, көзге көп түсті; шет қақпай қылды.* Бүкен-бүкен байым жүр, Сырғанап аяқтайып жүр, Қайда барса *көз түрткі*, Құлқіні таза қойып жүр (Б. М.). Жалғыз баламды егей әкениң *көз түрткісін еткім келмеліді* (АТ). Көл — өлік, қаз-қуы жок дауыстаған, Қалған құс — қарға, шәже, саусықсаннан. Қөтеріп көтеремін *көз түрткі бол*, Арсыз жоқ азық-шебін таусықсаннан (І. Ж.). Барлық Ыргызбай Дәркембайды содан бері *көзге түрткі қыл, шетке қағып, қырына ала беретін* (М. Ә.).

КӨЗ [КӨЗІН] ТІКТІ [ҚАДАДЫ] 1. *Қадала қарады, тесіле қарады.* Дәрмен ауел азғантай бір үзіліс жасады. Жанжақтан бұған *көз тігіп* отырган достар жүзін барлад шықты (М. Ә.). Нияз бен Отар аттарына мініп, *көздерін қадап* ауыл жаққа қарай жүрді (С. С.). Тацаттың *көз тіккені* — Шәбіктін жалғыз қызы Сәнім болды (Ф. С.). Базаралыға ентелей түсіп, көзіне *көз қадап*, «осынымды, ұмытпа» дегендей етіп, Оразбай салмағы ауыр, мәні көп бір сөздер айтып кетті (М. Ә.). Адам ойы шарқ үрүп, Алысқа *көзін қадады* (М. Әл.). 2. *Тағдырына көз жіберді, ойлады.* Біз ауылдың мәдениетін көтеруге, ауылдың келешегі жолында қызмет етуге жіберілген адамдармыз. Оның ертеңгі қуніне *көз тікпей* отыра алмаймыз (М. И.).

КӨЗ ҮЙҚЫҒА КЕТКЕНДЕ, *К...І БҰХАРҒА КЕТЕДІ* ◎ **КӨЗ ҮЙҚЫДА**, *К...І БҰХАРДА* Үйқтап жатқан кісі ештеңені аңғармайды деген мағынада.

КӨЗ ҰШЫНА КЕТТИ Алысқа ұзады, қашықтады. Абай *көз ұшына кетіп ұзап алып, ылғи жапа-жалғыз шауып отырган* (М. Ә.). Қозғалған отарба жүрісін бірте-бірте шашандатып, демде алыста, *көз ұшынан* гайып болғанша, жолына телміре қарап мен тұрдым (М. И.).

КӨЗ ҰШЫНДА Алыста, жырақта; *көз жетер-жетес жерде.* Көз ұшында бұлдыrap көрінген адамдардың әйел екенін, еркек екенін айыра алмаймыз (Б. М.). Айдалған астың аты алыс жерге. Болар ма қыз қашқанды жақын жерге. Шықты шаш *көз ұшында* ақ шүйке боп, Құлдыrap ат ойысты Құсак көлге (І. Ж.). Сол кезде, әлті ақтар келген жақтан *көз ұшында* шауып келе жатқан бір атты кісі көрінді (С. С.).

КӨЗ [КӨЗІ] ҮЙРЕНДІ Қанық-танаң болды. Кейде, өсіресе, қара сұқты күз айларында, шептің ғұлі ұшып, жапыратып солған мезетте, *көзі үйренбеген* тосян адам, қойдың не жеп қорек ететініне тан қалады (М. Е.). Үлкен қалаларға *көзі үйренген* адамға бұрынғыдан үйлері аласарып, аумағы кішірейіп кеткен тәрізді (Т. А.). Қабыланнын қорықпаңыз, үйге бір-екі кіргенізді көрсе, *көзі үйреніп, ырылын* қояды (АТ).

КӨЗ [КӨЗІ] ШАҒЫЛЫСТЫ *Tіктеп қарай алмады.* Шытқыл күнде ширыға аяндаған топ, қара бурыл орманды кейін тастап, ақша қарына *көз шағылыстырып, жазыққа шықты* (Ж. Ж.).

КӨЗ ШАЛДЫ *Көріп қалды, көз қыны туып түсіп кетті; байқады.* Раушан адамын түстей алмады, ерні қызарған бір әйелдіғана *көзі шалып қалғандай* болды (Б. М.).

КӨЗІ АҒАРДЫ [АҚТЫ] 1. *Богадай боздал, зар жылады; еңгрегенде етегі толды.* Бет-аузымы қарашы, Мендей *көзің ағарсын, Жолдасынды* сабайсың, Жақсылық қайдан табарсың (ҚамБ). 2. *Соқыр болды.* Мұндай сүмдик болар ма? Ақ сүңқар құстың баласы, Қасқыр тартқан жемтікке *Ағармай көзі қонар ма?* (М. Ә.). Жыла, жас ойып *көз ағарсын, Шыда, жаспен күнің тазарсын.* Сыпыра кедей түсті соңыңа, Сірә, көрінді езің қазарсың (Б. М.).

КӨЗІ АЙТЫ *Не ойы барын қас-қағынан (көз қарасынан) білдірді.* Кластарымыз сізге ұнамайды ғой деймін, шамасы,— деді Бану күле сейлеп.— Оны қайдан білдіні? — деді Жақыпбек те күлімсіреп.— Бет пішініңіз, өсіресе *көзіңіз айтып түр* (М. И.). Түріңнен білдім көңілік кеткендігін, Сипаттың қыздың сарсаң еткендігін, Ішінде не барлығын *көзің айтып, Сабырыңың* білдіріп түр кеткендігін (М. С.).

КӨЗІ АЛАҚАНДАЙ [ШАРАДАЙ, АТАЗДАЙ, ШАҢЫРАҚТАЙ] **БОЛДЫ** ◎ **КӨЗІ ҰЯСЫНАН** [ШАРАСЫНАН] **ШЫҚТЫ** *Не істерін білмей, қатты састы, үррей*

шыты. Бай көзі алақандай болып, қорқып кетеді (К.Е.). — Өй, инженер, тый мына қатыныңды. Өзін тағы партийный адамсың, арыз берсем, екі көзің алақандай болар, — дед жұлқына түсті Керменең (С. Ад.). Генералдың көзі шарадай болып кетті (І. Е.). Көзі атыздай бол, кемпірге шошына, жалға карады (Ә. Н.). Қара көздері ұлсынан шығып, бірсек олай, бірсек бұлай жүгіреді (Ж. Ж.). Қасымдағы жолдасым орынша білмейді. Екі көзі шарадынан шығып, зересі қалмай отыр (С. С.). Саламат көзі шаңырақтай болып кеткенди (Ф. С.).

КӨЗІ АШЫҚ Білімді адам, тереңнен ойлайтын жан. Ойласам, барласам, надан сахарадан, қаранды қауымнан шығып, көзі ашиқ адам болғанымды мен енді ұмытсам керек, — деді Абай (М. Э.). Бұл ауылдағы көзі ашиқ деген екеуміз-ақ болғандықтан, Қамзамен сырлас, достас бол кеттім (С. М.). Көзі ашиқ, көкірет оғыданышандар, Оянын, ұлға, қызға дауыстандар, Білімді, ойлы, мильтапаларым, Бостандық бірдей болсын қалысандар (Б. К.).

КӨЗІ АШЫЛДЫ ◎ КӨЗ [КӨЗИН] АШТЫ 1. Қөкірегін, санасын ояты; санасы оянды, өмірді білді, таныды. Дәркембай! Жоқшылық пен жалшылық ел ішін кеулеген гой. Сенің көзіңді қыран көзіндегі етіп сол ашиқан екен. Өз көзің ашылумен бірге, менің де көзімді қоса ашын отырын десем керек кой! — деді Абай Дәркембай (М. Э.). 2. Сордан арылды, тәңдікке, еркіндікке қолы жетті. Чернышевский алпауыттар мен патшалық тәртібіне қарсы қайраулы қара балтаны ашумең сілтесе ғана, көптің көзі ашилатынын айтқан екен (М. Э.). Несін айтасыз, Абай ага! Уштерт жылдың ішінде ол балалардың өздері де еңкіп, зінгіттей жігіт бол алды. Сонымен көзім ашылды гой — деді Рахым (М. Э.). Жыл сайын, ай сайын, кейде, тіпті, күн сайын көргеніміз бір тепкі. Көз ашилар бар ма сірә, бұл дергітен — деді Әбді Абайта (М. Э.). 3. Бір нәрсенің тиегі ағытылды; жолы ашилды, қолайлы жағдай туды. Пештін алдына жайғасып алған соң, әңгіме көзі ашилып, сөз де еркін шыға бастады (Ф. М.). Сіздің усынысыңыз бағалы екендігіне шек келтіріп жатудың ешбір жөні жоқ. Бұл пікіріңіз көп ойдаң көзің ашил салды, — деді Жақыпек (М. И.). 4. Сауаттанды, білім алды. Бізге ен алдымен не керек? Білім жарығы керек. Өзіміз надан етсек, ендігі нәсілімізді болса да тез оқытып, дүние танытып, көзің ашуымыз керек, — деді Абай (М. Э.). Еліміз қараңғы, көзің ашатын мектеп жоқ (М. А.). Бірен-саран оқып, көзі ашилған ейел болмаса, көпшілігі әлі күнге ошактың үш бүтінан шыға алмай отыр (Б. М.).

КӨЗІ БАТТЫ [ЖОҒАЛДЫ, ЖОЙЫЛДЫ, ҚҰРЫДЫ] ◎ КӨЗИН ЖОҒАЛТТЫ [ЖОЙДЫ, ҚҰРТТЫ] ◎ ҚАРАСЫ БАТ-

ТЫ [ЖОҒАЛДЫ, ӨШТІ] Біржола құрыды; жоқ болды, жоқ етті, ініне су құйылды. Кім дейісіз әр халықты тентіреткен? Өуелгі үш түрлі оқу түпкес жеткен. Бұл ушеуі көзі батып көмілгенде, Кейінгі жалғыз максат кекке жеткен (С. Т.). Қызыл мола болысина қараган қан құйлы ұрының ауылы — Ақымбет ауылы бар. Жеті бірдей атымды алып барып, көрінеу көзін жоғалтты, — деді Дәркембай (М. Э.). Кіші іні, үлкен аға, осы сөзім, Абайлап, ақыл салып, ойлашы езің. Тартсам мен жарты тын тамамыма, Ризамын олда-білде жоғалт көзін (С. Т.). Егер де менен құтылғыларың келіп, мені қатыны өлген Боранбай бала-сына бермек болса, мен езім-ақ көзімді жоғалтайын (С. С.). Құрт көзін, жоғалтыңдар ел шетінен, Қунға батқан мұндар белшесінен (Ф. К.). Егер айтқанды тында майтын болсаң, тезінен қараңғы батыр, үктың ба? (Ә. Э.). Бомбалаушы самолеттердің қарасы жоғалысымен, фашисттер артиллериясын ойната бастады (Ә. Ш.). Өкінішті қундер біржолата етіп, қарасы өшті (Ф. М.).

КӨЗІ БУЛАУДАЙ [БІЛЕУДЕЙ, ДО-БАЛДАЙ] БОЛДЫ Көз, көз еті күп болісті. Қеп жылап, көзі булаудай болған баланы жұбытапсың (АТ).

КӨЗІ ЖАРҚ ЕТЕ ТҮСТІ Жаны рақат тапты. Бір тостак кымызды ішіп жіберіп еді, көзі жарқ ете түсті (АТ).

КӨЗІ ЖАУДЫРАДЫ [МӨЛДИРЕДІ] Қылып қарады. (Кебіне қунессын, адаптар турали айтылады). Әшім осы «Шашпақ» тұсында Жалтыр стансиясына барса, қасынан бір кішкентай бала қалмай, орала береді. Айттар сөзі жоқ, құр көзі жаудырап, бірдеме дәме етіп, ілесе береді (М. Э.).

КӨЗІ ЖАУТАНДАДЫ Телміре, мүсәпірсі қарады. Қызының көзі жаутаңдан, екесінен ғапу етінгендей, үйде отыру айбы өзінен емес екендігін білдіргісі келгендей (Б. М.).

КӨЗ ЖЕТПЕС [-ТЕЙ] 1. Ұшы-қыры жоқ, ұшан-тәңіз, ете көп. Қек ала тұлпар ат мініп, Қек ала желек көтеріп, Қекші келді жолменен, Көз жетпестің қолменен (Манас). Қең далага көз жетпес Тұлпарымды ұшыртсам, Қалқашыма мойнынан, Айрылмластай құштыртсам (С. С.). 2. Пайымдал болмайды. Азулысы алыптың Ашуланса тістеген; Айласына көз жетпес, Астына жанның түспеген (І. Ж.).

КӨЗІ ЖЕТТІ ◎ КӨЗИН ЖЕТКІЗДІ 1. Қеміл сенді; ақиқатына қанды. Қаралым, Мұрат, Александр, осы қырағылық дегенді көп айттып едіңдер, теккес айтпапан екенсіңдер гой. Шыдай-шыдай келіп ем, көзім жетейін деді (М. Э.). Магрипадан ақша сұрап көрген өнері жоқ, бірақ... сұрай қалса, өзінің қалай да ала алатынына көзі қеміл жетті (З. К.). Сол күнге

жету өзімізге арман, көзімізді жеткізу саған да, маған да, бәрімізге де қарызы (Ә. Ә.). Сонда адалдығына көзін жеткізу мә? (З. Ш.). 2. Анықтап айырып көрді, ажыратты, таныды. Жассың гой, шырағым, көзің жете ме, қарашы, анау мұнартқан қойнаудың бергі түсін ала қара! (АТ).

КӨЗІ КӨЛ ЖАСҚА ТОЛДЫ Қайғымен зар еңіреді. Мұсәпір болып қаңғырып, Көзім толды көл жасқа (М3).

КӨЗІ КӨР [СОҚЫР] БОЛДЫ Мулде көрмейтін болды, әз болды. Керетін көзім көр болды. Бір перзентке асық боп, Аққан жасым тыя алмай, Перзенттің дағы етеді (АБ).

КӨЗІ ҚАНЫҚ Жете білетін, білгрікісі.— Осың дұрыс! — деп қоштады Темірхан.— Сонда қай заводқа бармақшысың? — Соны көзі қанық сендерден сұрағалы тұрган жоқыны ба? — деді Қалихайдар (ЛЖ).

КӨЗІ ҚАРАЙДЫ 1. Қарны ашты, ашықты. Эли қарны ашқанда, Қарайып көзі сасқанда, Отырған жоқ Әбіжан (І. Ж.). Таусылып көзі қарайса азықтұлік, Кеүлес неше жерден жанжалблұл, Тіл шалып, ой болжамас шеберлікпен, Қозғаса бір капитан жөнін біліп (І. Ж.). 2. Аңсары қатты ауды. Эйел таба алмай, көзі қарайып жүрген жігіт түс көрген кісідей мәз, әсірессе, улбіреген сұлу қызыбен катарапасып шіркеуге кіргенде, төбесі көкек жетті (Ә. Н.).

КӨЗІ ҚАРАКАТТАЙ Мөп-мөлдір, сүйкімді қара көз. Ойырмай, жан саулем, Ғалия, қабагың, Қундай аппақ тамағын, Қарақаттай көзіңе Құмарлана қарадым (С. М.).

КӨЗІ ҚАРАУЫТТЫ Қатты шаршады, басы айналып, көзі көрмәді. Абай жүрдей десе, көзі қарастылып, басы айналып құлап қалады (М. Ә.). Ілгері жүрерін, не кейін кетерін біле алмай, Раушан ағашқа жабысып тұрды да қойды. Бір сәтте басы айналып, көзі қарастылып кеткендей болды (Б. М.).

КӨЗІ ҚАРЫҚАТЫ Қезі шағылышып, қарай алмай қалды. Қара жерге қар жауса, Нұрлы көзі қарығар, Тұысқаның қорлаған Жалғыздықтан зарығар (ШС).

КӨЗІ ҚИДЫ Дәті шыдады, қолы барды. (Көбіне, өкінішке орай айтылады). Атана лағынет, Бекежан, Қөрсетпе маған түсінді. Бітіріпсің ісінді, Қайтып көзің қиды екен Сол секілді мұсінді (ҚЖ). Қеziңдегі құралайдың жәудіреген Қемді екен қандай адам көзі қиып (ХӘ).

КӨЗІ ҚИМАДЫ 1. Бергесі келмеді, іштей қызғанды. — Мейлік, — деді Ақаш қолын сілтеп, өзі көзі қимагандай құсқа қарай берді (С. Баяз). 2. Ар-ұлаты жібереді. Қазар деген дарияға тастайын деп

келеді, тастайын десе, көзі қимай, тастамайын десе, алпыс табақ ділләні қимайды (М3).

КӨЗ ИЛЕСПЕДІ Шапшаң қимыл туралы айтылады. Бір кезде құмай керіліп тұра қалған қасқырдың өкпе тұсынан зұылдан барып, оның баурынан сыв етіп өткендей болды да, қайтқанына көз илесней, устінен қарғып, бері етті (А. Х.). Елемес қайларын үрганда көз илеснейді, тістеніп, бар күшімен үрады (С. Е.).

КӨЗІМЕН АТТЫ Отты көзін қадады; тесіле қарады. Иә, заман сендерлікі гой,— деді Дербісолі екі ұшты етіп. Содан кейін Мұратты көзімен атып жіберердей օқталып қалды (Т. А.). Қызының қылышын шешесі ұнаттай, бір шайды көзімен ата жүріп, зорға берді (Т. Н.).

КӨЗІМЕН [-НЕҢ] ТІЗДІ Бұл жерде көлтеп, лек-лекімен деген магынада. Атана нәлдет, Жәндір хан, көзінен тізіп айда-да-ау, Орынбор деген қалаға (Ш. Ж.). Ақ патшаны да, сол патшалық Россиның отарлық саясатын жүргізіп, бұқараны қанап жатқан «Жана закуның» ұлықтарын да — жандарал, майыр, князь, тілмаш,— бәрін де көзінен тізді. Солардың жемтікесі — би, болыс, ауылнайларды аямаган Шортанбай олардың өзін де сілтейді (С. Тал.).

КӨЗІМНІҢ ҚАРАШЫҒЫН СУАЛДЫРДЫ Зар илләтти; жылай-жылай, көз жасым ада болды. Басында екі бүйірін таянып, ақ шашын жайып, көрі, шандыр бетін жоса-жоса қылып тыранып тастаган шүйкімдей қара кемпір: Атана нәлдет, хан Кене, Басыңа түссін ойран-ай! Суалдырың көзімнің қарашығын ойбай-ай! — деп қарлықкан дауыспен зар еңірейді (І. Е.).

КӨЗІМНІҢ НҰРЫ [ШАМШЫРАҒЫ, ҚАРАШЫҒЫ] Өте қымбатты, аса асыл магынасында айтылады. Көзімнің нұры, шырағым, Ашылмаган құрағым, Сен кеткен соң болар ма, Мениң бір хасыл мұрадым? (ФН).

КӨЗІН ШЕЛ [АҚ ШЕЛ] ҚАПТАДЫ 1. Еш нәрсені көрмейтін болды. (Көрсе де, көргісі келмейтін, білсе де, білгісі келмейтін кісі туралы айтылады). Көзіңді кесір деген шел қантаган гой, болмаса, бауырның мушкіл халін көрер едің (АТ). 2. Надандық, білімсіздік жәнді. Танымассың, көрмессің, Қантаган соң көзді шел, Имансыздық, эзелден Қызылбастай қалған жол (Абай). Тағдырмен адам кектесіп Қантаган соң көзді шел. Тайталаста тапталып, Қор болды-ау бейуаз момын ел (С. Б.).

КӨЗІН АЛА БЕРЕ Қөрсетпей, назары басқа жаққа ауғанда. Ол Ебейсінге ырза болып, жүрттыш көзін ала бере, оған жылы шыраймен құлімсіреп, басын изеп қойды (Ә. Н.).

КӨЗІН АЛДАДЫ [АЛДЫ] Сырттай шындықты айтқан болып, жалғандыққа жалтарды; алдаң-сулады. Айтты деп ол ойлады құдай сөзін. Айтты ма, алдаңды ма жүрттың көзін. Түсіндірмей, сырнашша, құр әндеп деп, Құдай қашан сайлапты оның өзін (С. Т.). Шалдың көзін алдаң, істеген боп, құнжың-құнжың етті (АТ).

КӨЗІН АЙЫРМАДЫ [АЛМАДЫ, АУДАРМАДЫ] *Tesile қарады.* Сөзінің өз тыңдаушысына әсер еткенін байқаган дай, Тұрағұлдан көз алмай қарап отыр (М. Ә.).

КӨЗІН АППАҚ ҚЫЛДЫ Алдаң кетті, ізін талғырмай кетті, устапады. Шырдан-шиырга соғып, із жоғалтып, құғыншының көзін аппақ қылатын Есімбек сияқты жырындылар өміріне жымын билдірмейді (І. Ж.).

КӨЗІН АНА АЛМАДЫ 1. Азаптан, бейнеттен, т. б. құтылмады. Көне өмірдің азабынан көзін аша алмаған еңбекші халық біздің замандаған бақыт жолына түсті (АТ). 2. Паңсып бітіп қалды, майдымсып болып қалды. Байқұс, кешеған жаланыш жүршүп еді, күйеуі бастық болғанға көзін аша алмай қалыпты (АТ).

КӨЗІН АШПАҒЫР! қарғыс. Жаңсылық көрмегір деген мағынада. Таң атқан соң қарасам, көзін ашпағыр! — май жағылмаған етігім өкпелеп, түнде қашыпты да кетіпти (ҚЕ).

КӨЗІН БАҚЫРАЙТЫП ҚОЙЫП Көз алдында, көзінше, көзбек-көз. Не деген сүмдүқ! Көзін бақырайтып қойып, біреудің жерін тартып алмақ (Ф. Мұс.).

КӨЗІНДЕЙ КӨРДІ Дәл өзіндей санаң, қадірледі. (Көзі көрген заты ретінде қымбат, қадірлі етіп санау жағдайында айттылады). Қарагым-ай, қаза тапқан жалғызымының аты еді, көзіндей көрүші ем, — деді (Ж. Т.). Жалғызымының дүниесі еді, өзіндей болмаса да, көзіндей көріп жүр, өзеге бере көрме (АТ).

КӨЗІНДЕ ҚАЛДЫ ді а л. Көзге түсті, көрінді. Тұзы көтеріліп, жүрттың көзінде қалды (Қ. орда, Арап).

· КӨЗІНЕ АЙТТЫ Өзгеге емес, тұра өзіне айтты. Саған айтсам, әкеңдің өз көзіне айтқаным! Татуастық, табыстық деп ек кеше тамам Арғынның тобында. Сол татуласқан сиқым осы ма? — деді Вайдалы Абайға (М. Ә.).

КӨЗІНЕ БАСТЫ Айып, мінін бетіне баттита айтты. Жиналыс соңында Қайдар сөйледі. Нұржанның бақайшағына дейін шағып, соңғы айдағы шәлкес мінезін көзіне басты (З. Ш.).

КӨЗІНЕ ҚАН ҚҰЙЫЛДЫ [ТОЛДЫ] Қатты ыздан көзі қарауытты; жауытты. Қан құйылып көзіне. Тартылып алқым демікті. Желігіп те, демігіп, Екеуді жетіп келіпти (Н. Б.). Қараменде: Ағай-

ын, көзіңе қан толып, түгінді сыртыңа теуіп, бүгінгі сөзге осынша түйіліп отырсың (М. Ә.).

КӨЗІНЕ ҚҰМ ҚҰЙЫЛДЫ Өлді, көмілди (АС). Бұл адам көз сүйегі,— деді ханға. Тоя ма адам көзі мың мен санға? Жеміт көз жер жүзіне тоймаса да, Өлсе, тояр көзіне құм құйылғанда (Абай).

КӨЗІНЕН [КӨЗІНІҢ] СОРАСЫ АҚТЫ ◎ **КӨЗІНІҢ СОРАСЫ СОРҒАЛАДЫ** Көзінен былшығы ағып, жасы тегіліп, бейберекеті кетті. Орта жастардағы әйелдер, көзінен сорасы ағып, күпісіне қылтана түсіп, қымызы саудасын істеп тұр (Б. М.). Анау шал көзінен сорасы ағып, жылап сөйлеip, жан-жаяғына жалт-жалт қарап отырды. Бірақ, ол қанша зарласа да, қанша қараса да, даусын естіген құлақ жоқ (І. Ж.). Соқыр көзінің сорасы сорғалап, тұншығып келеді екен (ҚЕ).

КӨЗІНЕН ОТ ШАШТЫ ◎ КӨЗІНЕ ОТ ҮРДЫ Ашу-ыза төкті, ызбар шашты. Көзінен отын шашып, деді ұлықтар, Ісім түссін, патшагар, сеніменен (АЖ). Иә, сен не дейсің бұған, Комиссаров? Механик көзіне от үріна қарады (М. К.).

КӨЗІНЕН ОТЫ ЖАНҒАН ◎ КӨЗІНІЦ Оты БАР Өткір, жігер-қайратқа толы, алғыр мағынасында. Қызы авайлап қараса, қасындағыс усті алба-жұлба, бет-аузы кір-кір, бірақ, көзінен оты жанған, орта бойлай жас жігіт (ҚЕ). Жетімдікten өтіпсін, сонда да көзінің оты, талағыңың биті бар бала екенсің (ШС). Түсі жарқын, Бетінде нұр, Қос көзінен От жанып тұр Ақ сақалды бір адам (Ә. Т.).

КӨЗІНЕН ТАМШЫ ШЫҚПАЙДЫ Бұл жерде ақын жылаумен жасы таусылды дегенді айттып отыр. Жырлауга жыр, жылауга бір Тамшы шықпай көзінен (Б. К.).

КӨЗІНЕН ТАСА ҚЫЛМАДЫ Көзден сырт болмады, жіті бақылады. Қырда жүр қалың жылқы шұбатылған, Ықпайды қарлы құйын, сұрапылдан. Қылмайды көзден таса совхоз карты Бойынан ерен еңбек буы атылған (ЛЖ).

КӨЗІНЕ ТОПЫРАҚ ШАШТЫ [САЛДЫ]

1. **Жамандық істеді.** (Көбіне, көзі жоқ кісі, не марқұм кісіге жасалған қиянатқа байланысты айттылады). Досыңың жақсылығын ұмытып, көзіне топырақ шашып журме (АТ). 2. **Көзіне істеген бол қөрінді.** Қүрегінді батырмай қалқып ал да, топырағынды боратып шашып лақтыр. Сонда өзің де қиналмайсың, қарауылшының көзіне де топырақ шашасың (Т. А.).

КӨЗІНЕ ҰЙҚЫ ТЫҒЫЛДЫ [ТИРЕЛДІ] Ұйқының қысып, кірпігі байланған бастауды. Көзіне ұйқы тіреліп ат үстінде қалғып келе жатқанда, көде түбінде қонақтарған боз торғайлар дәл осылай аяқ астынан пыр ете қалатын (Ә. Н.).

КӨЗІНЕ ІЛІНБЕДІ Еш нәрсе көрінбеді, шалынбады. Дала тастай қарады. Жел бұрынғысынан қатая түсіпті. «Мұзды құыш кетпесе қайтсін?» — деп ойлаш, Еламан теңіз жаққа қарады. Қара ту-нектен көзіне ештеңе ілінбеді (Ә. Н.).

КӨЗІНЕ [ІЗІНЕ] ШӨП САЛДЫ Жақын деген адамына қара пигыл көрсетті. (Бұл фраза ерлі-зайыпты жандардың арасындағы адалдық бұзылып, бірінің жасырын опасызыңык жасауына орай айтылады). Откен өміріне я жастық қылып, я маstryқ қылып, көзіне шөп салып көрген емеспін,— деді Раушан (Б. М.).

КӨЗІНЕ ІЛМЕДІ Елемеді; өзіне тәңгермеди. Білғи бір абыр-сабырдың астында қалған Игілік мұны көзіне іле қойманына ренжи де алған жоқ (Ф. М.). Өмір, өлім, не нәрсе ұжмак, дозак, Вілмейді бақ құндеу мен табалауды. Қайғы, қызық не нәрсе, дәмін білмес. Байлық, бақыт дегенді көзіне ілмес (С. Т.). Бійк ақырдан от жеп қалған дандайсыған жігіт екен, мына ауылдың «шүйке бас, шөп желке» қызын көзіне ілмес (АТ).

КӨЗІН ЖАСҚА ТОЛТЫРДЫ Жыла-ды, еңіреді (АС). Не болса да өзімді Тапсырдым сізге налынып. Толтырып жасқа көзімді, Есірке деймін жалынып (Абай).

КӨЗІН КӨГЕРТТІ ◉ **КӨЗІНЕ КӨК** [КӨК АЛА] ШЫБЫН ҮЙМЕЛЕТТІ Қорлады, азапқа түсірді. Жұматай Әшімді тыңдауды байлай қойып, даусын сұтып, қатайып алып: — «А, келдің, бе, үры! Керің қазылған, кулактың баласы. Көзінді қөгертермін», — деп, беті шімірікпестен қарсы алды (М. Ә.). **Көзіңе көк шыбынды үймелет**, көргенің еле-өлгеннешілік сор бол (Жамбыл). Бұл оқиға біраздан бергі көтеріңкі елдің жағасын түсірді. Болыстың көмегін көріп, көзіне көк ала шыбын үймелетіп, жұз елу кісісінен айрылып, ыргайты елі ұлардай шұлады (І. Ж.).

КӨЗІН ҚАРАЙТТЫ 1. Каталдық етті, түрілтті. Сүгір менің қанымды қарайтқан жауым емес пе еді, көзімді қарайтқан солғой,— деп Айша зар еңіреді (М. Ә.). 2. Қарның ашырыды. Қунімен та-мақ бермей, мына сараң зәлелің көзімді қарайтты (АТ).

КӨЗІН [КӨЗ] ҚЫСТЫ 1. Көзімен шаша-ра етті, белгі берді; көзімен ымдасты. Петька дода-дода шашын бір қолымен жәндеген бол Тамараға көзін қысты, тағы да қосымша сорпа құяйын ба дегендей ым қақты (Ә. Ш.). Төлеген үндемей қалады да, «айтуши болма» дегендей, Жұма-жанға көзін қысты (М. F.). 2. Ұмы-жымы бір іс етті. Е, бұлардың көз қысты шаруалары бар, болек жібере бер (АТ).

КӨЗІН [ТӨБЕСІН] ОЙДЫ [ТЕСТИ] Қорлық көрсетті, сорлатты; басына әңгір таляқ ойнатты. Көзінді ойып барады, Қун-де тесін төбесін, Ақсақалдан әл кетті, Бол-

маса тәңірім демесін (Ш. Қ.). Ей, жұртың көзін шығарып, тәбесін ойып болдындар гой, түге! (АТ).

КӨЗІН САТТЫ Телмірді, тіленді. Тыныш жатып, көзін сатып, біреуден тіленбей, жаңын қарманып, адал еңбекпен мал іздемек — ол арлы адамның ісі (Абай). Босағада нашарлар, Одан әркім қашарлар, Көзін сатып, телміріп, Кесіп қылмай жасарлар, Бір екі, үш ай етпестен, Жыл уағы жетпестен, Борыш басын басарлар (С. Т.).

КӨЗІН СУЗДІ 1. Қысылып төмен қарады. Қыз ұялып, көзін сүзді (АТ). 2. Телмірді; дәме етті. Қайта-қайта көзін сүзіп сұқтантан Майлыаяқты елең қылмай, өзі қаужайды (Т. А.). Құнажыны (сыйр) көзін сүзбесе, бұқа жібін үзбейді (Мақал). Шарайнасын қолға алып, Сұңқардай көзі сузіліп, Жыламай көніл бұзылып (ҚамБ).

КӨЗІН ТАПТЫ Истің ретін, орайын келтірді. Майданда сіз... шалагай баласыз. Еш нәрсениң көзін таптай, кібіртіктей жүріп, жоқ жерде оқыс кетуің де мүмкін,— деді Қаржас Медешбековке (Ә. Сат.).

КӨЗІН ТАРТЫШ АЛДЫ Бұл жерде жазушы кілт сескенді деген мағынада қолданып тұр. Ақкемпір келініне бұрыллып қарап еді, төсегінен жылан өткендей, тұла бойы тітіркен кетті. Екі елі аласа майдайды мен қалақ қара бетінде рақымының ізі жоқ екен. Ақкемпір көзін тартып алды (Ә. Н.).

КӨЗІН ІЗДЕДІ Басын, ізін, табылар орнын қарастырды. Сейфолла жылқыны аманында бағып, үры алғанда, көзін іздел табатын «жырынды жылқышы» атанды (С. Тал.).

КӨЗІНІҢ АҒЫ МЕН ҚАРАСЫ [ҚА-РАСЫНДАЙ] ◉ **КӨЗДІҢ АҚ ПЕН ҚА-РАШЫНЫДАЙ** Ең ардақтысы, әллештеп есірген таңдаулысында, жақсы көр-ген сүйкітісіндей. Ата-анаң әллештеген баласымын, Көзіңің ағы менен қарасымын, Аға жоқ, бауыр да жоқ жалғыз басым, Қерілдер сүйеу көрген дарасымын (М. Ә.). Ана сорлының қайғысы қара туман, іштен шықкан баласы — көзіңің ағы мен қарасы: «Керманға» барса да, жоқ бармай... «шайғіт» болса да, сорлы анаға оңай тимейді (С. С.). Нелер көздің ақ пен қарашыныңдағы біреудің жалғызы талай үйде қайтыс бол жатыр (М. Ә.).

КӨЗІНІҢ [КӨЗ] АСТЫМЕН ҚАРАДЫ [БАҚТЫ] Бетіне тіктеп қарамай, қабағының астымен қарады. Майбасар Ұлжаның тасасына бұғыңқырап отырып, қу-ланып көзін қысып: «Ондай да бар ма еді? — деп тоқтай қап, Жұманды көзінің астымен бағып отыр (М. Ә.). Қүрән биеге қасапшы Есім көз астымен қарады (М. Ә.).

КӨЗІНІҢ БАҢАРЫ ТОЙДЫ Көңілі толды, көзінің жауы тойды. Тамаша қылған

адамның, Тойды көзинің баһары, Қисабы жоқ дүние, Қисапталық несіне (КЖ).

КӨЗИН ШЕЛ БАСТЫ [ҚАПТАДЫ] ◎ КӨЗІНЕ ШЕЛ БІТТІ ◎ КӨЗІНІҢ ЕТИ ОСТІ Қөкірек керді, менменсіді, ешкімді менсінбеді, өзімшілдікке салынды. Өз бақытымды корғаймын. Көзінің еті өскен жігітке өз намысын қыздың қалай корғайтынын көрсетемін — деді Құлше (М. И.). Өзге мінің көргіш әулиеге біз де бірдене айта алады екенбіз. Көзінің еті өскен өзімшілдікке сот құрамын, әділет сотын құрамын, — деді Қәшикен (М. И.). Пролетариат әдебиетінің бұл сыйылды жетістіктерін не тап дұшпаны көрмейді, не көзіне шел біткен оңшылдар көрмейді (С. М.). Кейбір бастықтар бір қадалса, қайтып іші жібімейді, сол пікірін өзгертуейді, нендей жақсылық істесен де көрмейді. Көзін шел басады (З. Ш.). Танымассың, көрмессің, Қантаган соң көзді шел (Абай).

КӨЗІНІҢ ЖАСЫ КЕППЕДІ [ҚҰРҒАМАДЫ] Көп жылады, үсті-үстіне жылады. Көздерінің жасы кеппей, өздері егілтегіл болып отырганда, мазаларын алмай, жондерінде кетіндер! — деді (КЕ). Көзінен жасы кеппеген, Кет десе де кетпеген (Ш. Қар.).

КӨЗІНІҢ ҚҰРТЫН САЛЫП, СҰҒЫН ҚАДАП ОТЫР Телміріп отыр, көз сүзіп, құлқыны құрып, сұқтанып отыр. Көзінің құрттын салған кү тіленші, аш иттің к...ін сұқ ит жалаптының көрі болып отыр гой, бомласа, сен сұғынды қадарлық менде не көрдің, жазған (АТ).

КӨЗІ [-Н] АҚҚЫР! [ШЫҚҚЫР!] ◎ КӨЗІН ЖЕЛКЕННЕҢ ШЫҚҚЫР! [ЖЕЛКЕНЕ БІТКІР!] ◎ КӨЗІН ТАС ТӨБЕҢЕ ШЫҚҚЫР! [БІТКІР] қарғыс. Көзің ағып түспіп, көрмей қалғыр, көзің теріс бітсін деген магынада. Ат қоса Ерейменге барғанымда, Бір сиңшы көзі шыққыр көріп еді (А. Қор.). Көрмей, көзің аққыр, қарсы алдында түр гой. Ауалайсың да жүресің, ауалап қалғыр (АТ). Оралбике: [Лекерге]: — Көзің желкенен шыққыр, желкенен шықсын. Қеудене сайтан ұялағандай, саған не көрінді, ойбай! — деді (К. Қуан.).

КӨЗІНДІ АШ! Оян, сергі, дүниеге жөн қара! Азамат сестенбе, көзінді аш, журме бос, Ұран сал, алға бас, Бірігіп тізе қос (С. С.).

КӨЗІНДЕ БАК [ҚАРА]

Алдыңды абайла, алдыңа қара, сақ бол. Иілтіп, екі басын ұстаган қақ. Имек жолда тиянақ, тегістік жоқ, Құлап кетпе, тұра шық, көзіңе бақ (Абай). Алдыңдағы табакты төгесін, көзіңе қара!

(АТ). Өшір, үнінді! Көзіңе қара!

Маңдай алдында қасқыншы мыйтының өзі тұр. Көрдің гой,— деді Есен Фаниға (М. И.).

КӨЗІНДЕ ҚҰМ ҚҰЙЫЛСЫН! қарғыс. Өліп кет деген магынада. Жиырмага

келгенше, Маган қолын бермеген, Тең құрбымдай көрмеген. Құм құйылсын көзіңе, Осы екен саған сыйбаға (КЖ). Тіріде сыйласпаган туыс, көзіңе құм құйылсын. Өлгендегенде жылама (ШС).

КӨЗІН ҚӨРІП, ҚОЛЫҢ ҰСТАМА-ҒЫР! қарғыс. Өзіңе бүйірмасын; алдыңдағыңды ала алмағыр деген магынада.

КӨЗІНІЗ ЖАМАНДЫҚ ҚӨРМЕСІН! тілек. Жамандыққа душар болма, кездеспе. Қекжалды соғып алып, біз кері қайттық. Содан кейін, көзіңіз жамандық қөрмесін, қасқыр атаулы маңымызга да жоламай кетті (КЕ).

КӨЗІН ОЙЫЛҒЫР! қарғыс. Көз жасың тыылмай, көзің көр болсын. Үрілдатпа, ырылдатпаши, анау көзің ойылғыр жетімекті (М. Ә.).

КӨЗІ ОЙНАҚШЫДЫ Құмартып, ішін-жеп қарады. Жас жігіт көзі ойнақшып, Раушан мен Дәметкенге кезек-кезек қадалумен болды (Б. М.).

КӨЗІ ОТТАЙ [ШЫРАДАЙ] ЖАНДЫ [ЖАЙНАДЫ] 1. Көзі нұр шашты. Бұшерің «ә» дегенде аттай салар, Жұғірсе жүйрік көзі оттай жанаң. Ордаң осы қүйде кіріп барсам, Жактырмас, ханымның да қаны нашар (Ш. Ж.). — Келді,— деді Шәкираның, көзі оттай жайнаң. — Жүріндер, шырайық, шығайық. Камардиннің алаканы сол сәтте-ақ тершіп сала берді (ЛЖ). 2. Жаны кірді, рақаттанды. Бір кесе қымыз ішіп еді, көзі шырадай жаның, маңдайдан тер бұрып етті (АТ).

КӨЗІ САҒАЛ ЕКЕН Соқыр магынасында айттылады.

КӨЗІ СОҚЫР Саятсыз, ештенені сезбейтін, көрмейтін. Көзі соқыр, көңілі мұз, От жауса да жанбайды. Маган біткен қызың құз, Лаулап жанып қаулайды (І. Ж.).

КӨЗІ ТАЙДЫ 1. Назарын басқа жаққа аударды, көзің тасалады. Бұл өнірдің балықшылары Федоровтан қорқатын. Еламан да кездескен жерде оған тұрақтамай, көзің тайбырын екететін (Ә. Н.). Аманың қабабы салынды, ауыр. Столында түтеленген қағаздар кеп. Бөрі ауылдан түскен арыздар. Арыз сайнын кемі бір киянат үрлік, не зорлыш бар. Біреуді біреу көзі тайса, ұрлап, әлі жетпесе, зорлап жатқан тेңізді (F. Mys.). 2. Өлді, дүние салды; көзі жойылды.

КӨЗІ ТОЙДЫ 1. Көңілі толды; құмары тарқады. (Адамның қайта-қайта қарай бергісі келетін кісісі, таңсық, нәрсесіне катысты айттылады). Қөрениң көзі тойғандай, Топты ортадан ойғандай, Сәүлеттінің сағымы, Ұтғарына шынардың Құнді әкеп іліп қойғандай (Д. Б.). Керіп, көзім тойды десем, аз болар, көз тоймас, артық бір жан екен (АТ). Жер астының жұмысын көріп, көзің тойған гой, бағыр! — деп, Әзімханға қарап күлпіп, қал-

жыңдай қажады (С. С.). 2. Қанағат етті. Бұлар ылғи Қарымбайлар Жеуге көзі тоймалған, Қайрышыдан көп үрласа: «Мал таптым» деп ойлаган (С. С.). Тол ма адам көзі мың мен санға. Жеміт көз жер жүзіне тоймаса да, Өлсө тояр, көзіне құм құйылғанда (Абай). Аз-ақ сөз айттым, біті бұл әңгіме, Мұны бір езге сездін бірі деме. Қарның тоиса, қайтырма мактан үшін, Тоймас көзің толар деп, қайғы жеме (Абай).

КӨЗІ ТҮЗДАЙ Көзі көкпенбек. Қолтықтасқан бір әйел мен еркек бұлардың тұсынан ете беріп, таңырқаған адамдай тұра қалды. Тыннадай сорайған, мұрны имиген, көзі түздай әйел екен (Б. М.).

КӨЗІН ТҮЗДАЙ ЕТТИ ◎ **КӨЗІ ТҮЗДАЙ БОЛДЫ** Қүте-күте көзі көгерді. Біз де келдік, күте-күте көзіңіз түздай болған шығар ә? — деп күлді ол (Ж. Тәш.).

КӨЗІ ТҮНДЫ 1. Сүкәнданды, дүниеге қызықты. Өзінің құлдынын үшін осы айтқаныңды істептеймін деп анталап, қолымыздығы азын-аулаққа көзі тұнып, соны беліп алуға асығады, — дейді кемпір (М. Ә.). 2. Көзі қанығып, конілі толды. Білдің жатақхананың 68-бөлмөсінде он қызы тұрады. Сіз осында кіре қалсаңыз, бөлме тазалығына көзіңіз тұнады (ЛЖ.).

КӨЗІ ТҮСТІ ◎ **КӨЗ САЛДЫ** 1. Назары ауды. Мысалы, астындағы ат ол дағы үшты, Ескендір де атының жалын құшты Жалтырап сауле берген бір нарсеге Патшаның ат үстіндегі көзі түсті (Абай). Болекбас өз сөзіне өзі елігіп, әлденені айттаға онтайланып еди, Сеуленің отты көзіне көзі түсіп кетті де, жүргегі зирқ әтті (Ә. Ә.). Қүймелі арба мінгізді. Көзі түсінен бенденің жүргетін оттая күйізді (ҚамБ). Абай екесіне көз салып еди, Айғызыға аса салқын қарап қалған екен (М. Ә.). Жорға ада болған соң, біздің атымызға көз салар (ҚЖ). 2. Аңсары ауды, қызықты. Жо, болмайды! Атыңа менің көзім түсті! — деп, бір жігітін түсіріп, торы атты шештіріп алды. Бұл Құсайының жанына онан сайын батып кетті (І. Ж.).

КӨЗІ ТІРІ Аман-есен, сау-саламат. Көмшат өлті. Және таңертен өлген баланы сол күйі тұс ауа қойып та бітіріпті. Керек десе, Құнанбай аулына, Айғыздай көзі тірі шешесіне хабар да айтпапты (М. Ә.). Досболдың Хадишасын көзі тірі күнінде жалғыз інім Серікболға атастырып едім (М. А.).

КӨЗІ ТІРІСІНДЕ Ажал жетіп өлмей турғанда. аман-сау күнінде. Базаралы кеткен соң, сол Қөркембай елер шағында, ылдидан, орыс ішінен, Дәркембайға сәлем айтқан екен «Көзім тіріде бір көріспін қалайық» — депті (М. Ә.). Хакима балаларымды жүдептейін, көзімнің тірісінде тым құрыса біреуін қанаттандырып жіберейін дегенді... талмай армандастырып (М. И.). Сіздермен бірге көзімнің тірісінде

қабірімді тұрғызу үшін шақырып отырымын (КЕ). Қуанбасаң қамықпа, Менің көзім тіріде (КБ).

КӨЗІ ҰЙҚЫҒА БАРДЫ [КЕТТІ] Жаңағана ұйқыға кірісті. Байдың көзі ұйқыға барды-ау деген кезде Алдар орнынан тұрып, қазандағы етті сүзіп алып, орнына тулақты салып қойды (КЕ).

КӨЗІ [ҰЙҚЫСЫ] ШАЙДАЙ АШЫЛДЫ Серіп сала берді. Жол бойы қалғып келе жатқан бала, аты ұрқіп көзі шайдай ашылып, ұйқысы қашып кетті (АТ).

КӨЗІ ШАЛДЫ Байқап, көріп қалды. Арыстан туған батырды Құртқаның көзі шалады (КБ).

КӨЗІ ШАТЫНАДЫ Көзі шарасынан шығып ашуланды, ызаланды. Айшаның шашы талданып, бетіне түсken. Екі көзі шарасынан шығып шатынаған, иегі дірдір етіп, тістері сақылдайды (М. Ә.). Сақыптың тістері ақсызы, көзі шатынап, ез бетін ези жұлқылап, сұлық түсіп жата кетті (К. О.). Бәрі ду күліп жіберді. Тәуке көзі шатынай бәріне сипыра бір қарап етті (Ф. Мұс.).

КӨЗІ ШЫҚТЫ 1. Соқыр болды, әз болды. Жас кезінде таяқ тиіп, көзі шыққан еді (АТ). 2. Үлті, жарығы сондай. Сен бетінді ары бұрсаң, Шықты көзім, болды кер. Жанды аларсың разы болсан, Біздің орын кара жер (Абай). 3. Бұл жерде бірге өсті, көріп өсті деген мағынада. Қаршадайдан кетпен үстадық, еңбекпен көзіміз шықты (АТ).

КӨЗ ІЛМЕДІ Ұйқы көрмеді, ұйқатамады. Көрер таңды көз ілмей атырды (АТ).

КӨЗІ ІЛІНДІ [ІЛІКТІ] Ұйқыға кетті, ұйқтан кетті. Таң алдындаған көзі ілініп, аз тыным алды (АТ). Жылап жатып Қобыланды Ортасы түннің болғанда Көз ілікті ұйқыға (КБ).

КӨЙ-КӨЙ САЛДЫ Дауыс шығарып жылды, зар иледі. — Райым-ай... балапанның-ай, — деп, көй-көй сала өкіріп коя берді де, теріс қарап жата кетті (Ә. Н.). Кара катын көй-көйін сап қайтып келе жатқан-ды (Ә. Н.).

КӨЙЛЕГІНЕ СЫЙМАДЫ Icіп-кетті, бөссе мақтанды. Алдаберген сопы төрде көлбеп жатыр. ... Жаман балықшылар, бесалты қап астық әкелдім деп, көйлегіне сыймайды. Қоңырат шаһарын шауып әкеллендей, түге — деп ішінен боқтап қояды (Ә. Н.).

КӨЙЛЕГІНДІ КҮЙРЕК, ЖАНЫҢ БЕРИК БОЛСЫН! тіле к. Жаңа киім кигенде айттылады. (Көйлегің тозса да, жаның тозбасын деген мағынада).

КӨЙЛЕК КӨК, ТАМАҚ ТОҚ Не ішемін, не жеймін демейді, ауқатты, тұрмысы жақсы. Алуаның қүйеуі саудамен ауылдан базарға, жерменкеге, ел аралауга жиі кетіп жүреді. Сонда бұл көйлегі көк,

тамагы тоқ, жалғыз көліншек тек отыра ма деп, шалдың әрбір соққысы мен сегүрерін ұдайы қостап отырган қазымыр, қартаң әйелдер аз болған жоқ (М. Ә.).

КӨК АЙЫЛ [ДОЛЫ] 1. *Ашуашаң, ұрысқақ (әйел туралы)*. Бір-бір көк айыл қатындарын қосып алады да, қаланың ішіне қара ерт шашады да жүреді (F. M.). Тағдыр үкімі ерте көндірген өлшеусіз бейнеттін берінен де көк айыл долы әйелдің жазықсыз ұратын зәбірі жас жетімнің жаңын жарапады (Ә. Н.). «Ұрысынан аулақ, сендей көк долы» өз үйімде де бар. Бармақ түгіл, шоқынып кет» — деп, үйден шыға жөнелдім, — деді Құлзипа (Б. М.). 2. *Күші ерен*. Ежелден құлаша мойын көк айылмын, Ілауға жеті күнге талмайтын. Болатпын екі жүзді жетем құрыш, Қуи-сеуін шапқан түйе танбайтын (Айтыс). Болмайтын Батыраш бір көк айыл шал, Оның жігітіне жел қайысар Тентек, ер туқымынан теріс азу, Алтайда адам пішінді ашуғар (І. Ж.).

КӨК АЛА Алуан түсті, әр қили, әр түкімдас. Көп жылқы көк алалы көлде жусар (ХӘ).

КӨК АЛА ЖАМШЫ ЖАМЫЛДЫ Ертеде батыр киген киімді қастерлед айттып тұр. («Жамши» — лыпа, киім-кешек. Қырғызыда «жамынчы», кейде «киелі күш», «әруақ» мағынасында да айттылады). Тен, тең үшін, тең үшін, Көк кептер ұшар жем үшін. Көк ала жамши жамылып, Ерлер жортад ел үшін (ХӘ).

КӨК АЛА КЕЛГІР! қарғыс. («Көк ала» деген аурудын аты).

КӨК АЛА ҚОЙДАЙ [ТОРҒАЙДАЙ] Қылыш СОЙДЫ [САВАДЫ] ◉ **КӨК АЛА ҚОЙДАЙ [КӨК ТЫРНАДАЙ]** Қылды Қан-жоса етіп ұрып-соқты. Оның ашуы қатты, к...ін көк ала қойдай, көк тырандаид қылып байғусты сабап тастапты (АТ). Еңіреп шыққан сұлудың бет-аузы көк ала қойдай, басы қан-қан, ұзын, қою, жібектей қара шашы да талданып жұлдынған. Арашалаушы жан болған (С. С.). Бұрын да аздал сезігі бар күйеуі, енді әбдел көзі жеткесін, Фалияны көк ала қойдай етіп сабап, бар киімді шешіп алды, тек ішкі кейлегімен көшеге қуып тастайды (А. Ж.). Сол күні Алдаберген сопы ақ тоқалды да көк ала торғайдай ғыл сабап, төркін жұртана қуып жіберді (Ә. Н.).

КӨК АЛА [ҚӨКІМЕ] МЫЛЖЫН ◉ КӨК АУЫЗ [ЕЗУ] ◉ КӨК МЫЛЖЫН Ез малта, лепірме, босе сөз кісі туралы айтылады. Бұрын қуыршақ істегендеге, ел ішінде атаққа шыққан көк ауыз келінің модысы деп Зейнептің өзі талай сыландырып берген (Б. М.). Бұл бір ешкімге қияннаты жоқ, ешкімге кесір-кесапаты тимейтін, бірақ, сонымен бірге, мандытып іс тындырмайтын, мәнді сөз айтпайтын көк мылжын, лепілдек (ҚӘ). Соның ішінен өзінің көк езү даурықпалығымен Хикерсон дейтін біреудің мақаласы көзге ерекше

түседі (Б. С.). Көк ала мылжын, сабын езу кісіден аулақ жүр (АТ).

КӨК АЙЫЗ [АЙЫЗ] Борсып көгерген, қатқыл; шики. Бізге тұрменін беретін асы — сырты құйген, іші иленген, көк айыз, шики, қап-қара қара наң мен қара су болды (С. С.). Қатыныңың бергені көк айыз наң, Тұқымыңды үрайын жарымаған (АТ).

КӨК БАҚА 1. *Тырбиган арық (кісі).* Көк бақа арық әйелдің қан-сөлсіз кескіні қара сүр тастай қатып қапты. Қасы, кірпігі үйтіліп қалғандай, құр құйқасы шынып түр (Ә. Н.). 2. *Жылт етегі жоқ арық ет.* Семіз мал бар дейсің бе, қазір берінің еті көк бақа гой (АТ).

КӨК БОЙЛАДЫ 1. *Шынға шапшып ести.* Көк бойлап бақшаның да байтерегі, Секілді аспан менен жер тірегі (Т. Ж.). 2. *Көкпен жүзді, қөкте самгады.* Қанат қатықтардың кырандар Боз ала таңмен бүлтта ойнаш, Аққандай сансызы жүлдіздар Ша-рықтап ұшып көк бойлап (С. Б.).

КӨК ДАУЫЛ [-ДАЙ] 1. *Өте екпінді, мейлінше асқақ мағынасында.* Кей кезде көк дауылдай салып аттан, Ақындық айданында дабыл қаққан (С. Мау.). 2. *Ашуы қатты, көк долы мағынасында.* Зәржан Қыпшак Ібырайдың қызы — көк дауыл бәйбішенің маза бермесін білгенсіп, бойдақ малдарды бөлек қарауылдау сылтауымен Майраның отауын ауылдан оқшашу кондырады (А. Ж.).

КӨКЕЙДЕ [КӨКІРЕКТЕ] САЙРАП ТҮР Айтылуға дайын, қонілдегі ой туралы айтылады. Дегенмен, қөкейде сайрап түрган сан ойым, көп толғатқан, қөнілімді алаң еткен жайларды басқалар да құптар деген, колдар деген ниет мені ақтарыла сөлеулеуге мәжбүр етті (М. Ә.).

КӨКЕЙ КЕСТИ [ТЕСТИ] Арманоды, мұдделі, етеге маңызы. Соңа жатақта отырган менің Дәркембайдай бір қартым бар. Ол қазынамдай қартым. Елдің шын шерін білдіретін қөкей кесті қүйді сол шертеді, — деді Абай (М. Ә.). Орта мектепті бітірген соң, қызыл әскер болу — біздің қөкей тесті арманымыз. Сол шақ қашан келер екен деп, тағаттымыз құрып әңгімелейміз (Б. С.).

КӨКЕЙНЕ [КӨКІРЕККЕ, ҚОНДЫГЕ] ҚОНДЫ [ҚҰЙЫЛДЫ, ҰЯЛАДЫ] Өте ұнады, міға қонып кетті, толық үқтү. Жиылыстағы әйелдер баста еш нәрсе туңінбейтін секілденсе де, айта келе, әңгіме қекейлеріне қона бастады (Б. М.). Ол енді қөкейке қона кететін... лирикалық жыр болып туады (Ә. Т.). Колляның сөзі қөкейне үялап алды да, шықпай қойды (Т. Н.). Еңбек елдің жыршысы-ау, Жанымды бір жадырат, қөкейме қондыра, Тәтті, тәтті әңгіме айт, Жаңа өмірді жыр қыла (І. Ж.). Қөкейме құйылды, Айтқаныңда жалған жоқ, Дәлдең айтқан әр сезің Досыңа шырын, жауға оқ (Н. Б.). Сөз жоқ, сенің айттып отырганыңың қенілгеге қонағын жағы бар (М. И.).

КӨКЕЙНЕ [КӨҢЛІНЕ] САҚТАДЫ ① **ЖАДЫНДА ҰСТАДЫ** ② **ОЙНА** [КӨКЕЙНЕ, КӨКІРЕГНЕ] **ТОҚЫДЫ** [ТҮЙДІ] 1. Санасына мықтап енү, әрдайым ұмытпайтында болу мағынасында айтылады. Бар ойды көкірекке тоғығандай, Лениннің дәл өзінен оқығандай (ПТе). Ол тәжірибесін ұмытпай, көкейіне сақтап, жас келішкек трактор тетігіне көп қинала койған жок (С. Б.). Конференция болады. Комсомол жұмысының ойы мен қыры, бүгесі мен шігесі алакаңға жайылады. Тек, ой жиберіп, айтылғандарды көкейіне тоқи біл,— деді Есен (М. И.). 2. **Ойнаң шығармады**. Отырмыз біз дәл осындай үйде бір. Жаны жарқын қария екен, сый көніл, Өзі жасап, бастан откен сан жылдың Көп сырларын көкейіне түйген бүл (Ф. К.). Талайынан тамаша көnlіme түйдім сыр (С. М.). Қазіргі партизан отряды басшыларының іс-арекеттерін іштей салғастырып, көnlіge тоқуда (Ә. Қан.). Мен ол туралы айтылған сөздердің беріне де құлагымды тігіп, көnlіlіme тоқып келем (Ә. Ә.).

КӨКЕЙНЕҢ КЕТПЕДІ Есінен шықпайды, ылғи ойда тұтты. Нұрлы дүние, шіркім дәурен, Ойлаймын гой сені ылғи. Көкейімнен кетпей сәулең, Көкірегімде толқыды күй (Қ. А.). Сол бір кішкене Алочка көзден таса болғанмен, бірақ көкейімнен кетпей қойды (Ж. Ж.).

КӨКЕЙИН ТЕСТИ Жан-тәнімен арман етті, тым құмартты. Сенің де көкейінді мал тесіп отыр гой!— деді Айша (С. С.). Сондықтан, осы күйден, ұлы күштен, Көніл шат, көкейге үні қона түскен. Жалғыз үн, жарық қобыз, Молықбай шал, Тартар ма керек күйді — көкей тескен? (І. Ж.).

КОК ЕСЕК Көнбіс жан, істің құлы, жұмсаға қол жаулық адам. Суық тас әкем тәні қара кесек, Жанышылған шешем жаны балшыққа есеп. Көлігі кез ашқаннан көрінгеннің, Жаны елік, жүргегі елік, бір көк есек (І. Ж.).

КОК ЕСЕКПЕН САУДА ЖОҚ Ертеңімен ісі жоқ. («Ертеңігі сауда — сауда, кешкі сауда — қауға», «... көк есектің саудасы ертеңігі сауда сияқты фразалар: өмір — сауда, оның ертесін жақыс,— дегенді мегзейді. Ал ақын бүл арада көк есек саудасындағы тірлік саудасынан қалған көнілді айтып отыр). Ертеңісін ойламас **Көк есекпен саудам жоқ**. Есепте жоқ, үдай мас, Ода менен ауган жоқ (Б. К.).

КӨКЕСІН ТАНЫТТЫ Көресіні көрсетti. (Орайына қарай бүл тіркес «әкесін танытты», «тақсіретін тартқызды» сияқтылардың орына жүреді). Қоңырқұлжа қашарлана қалды. Басынған екен әбден! Көкелерін танытармын мен әлі (І. Е.).

КОК ЕТИКТІ Вул жерде басқалардан тәүір, өзгелерден артық деген мағынада. Көн етиктіге бармай, көк етикті жолықпай, үйде отырып қалды (АТ).

КӨККЕ АСТЫ Биікке шарықтады, биікте шарлады. Жындымын гой кейде қаным тасатын, Жерге сыймай, көnlіm көкке асатын. Жолдасы жок, жерде жалғыз жетімдей, Жапан дала, жеті тун шерін басатын (Б. К.).

КӨКЖАЛ БӨРІ 1. Улкен, арлам қас-қыр. Құндерде бір күн Кендебай аң аулай жүрсе, Карапаудың ойында, терен құздың биені жаңа ғана жарып, жегелі жатыр екен (ҚЕ). 2. **Қайсар, батыл**. Жігіттері шетінен кілең көкжал бері, мен атайдын, сен тұрдың өздері екен (АТ).

КОК [КЕР] ЖАЛҚАУ Нагыз еріншек; шабан аяқ. «Мен көргем жок, ондай дос-тү... Тоқтап түр, Нұрлан, кімнің көк жалқау екенін білерміз әлі... Асықпа!» (Н. Габ.).

КОК ЖАМВАС 1. **Усті сатала, тым жу-деу мағынасында**. Лай суға сүңгіп шыққан кісіге үқсан сүмемдеп, жылы, дымқыл қорадан шыққан көк жамбас қойша устібасымнан сасық су бүркірап, жүгіріп кашарма қайдасың деп, салып келемін (С. С.). 2. **Қырық қуық, шыжың**. Көк жамбасқа көрпе жоқ (АТ). 3. **Берекесі кеткен, төсек тартып жатып қалған дәрменсіз қарт**. Інім көптен бері көк жамбас болып, тұрап қалған шалды күтті (АТ).

КОК ЖАСЫҚ 1. Асса, жылан қарагы жоқ арық ет туралы айтылып түр. Өзі қозы еті болып, өзі көк жасық болса, несіне қазан көтергесің (АТ). 2. **Мардымыз, еш-төңеге арзымайтын**. Сонын інтижесінде біздің балалымыздың өмірін сүркай-су-реңсіз бейнелетін көк жасық, бір қайнауы ішінде дайтіндей нашар шығармалар жарық көріп жүр (ҚӘ).

КОК ЖЕЛЕКЕ 1. **Қарақұс, шүйде жал-ғасқан сырт мойын**. Шатырларынан атыппатып шыққан солдаттар мылтықтарын алдып, салт аттылармен айқасқанша, қайың сойылдың ысылдаپ көп көк желкеден тиеді (І. Е.). 2. **Tic қаққан, төзімді**. Талай соққыны көрген көк желке батырга қыз шокпары шыбын шаққандай болған жоқ (АТ).

КОК ЖЕЛКЕСІНДЕ Дәл сыртын ала, оте жақын жерде. Оның көк желкесінде... ағылшындар салған заводтың қара трубасы түр (Ә. Ә.). Бүл жолы дауыс оның нағызы көк желкесінде тұрып сөйлегендей естілді (Х. Е.).

КОК ЖЕЛКЕСІНЕ МІНДІ Бағындырыды, ырқына көндірді. Байғустың көп желкесіне мінди алған (АТ). Сығанақ, Сайрам, Яссы, Созақ, Отыrap тәрізді мықты бекіністері бар қалаларды қолға түсірсөн, Әбілқайырдың көп желкесіне мінеміз (І. Е.).

КОК ЖИЕК КӨТЕРІЛДІ Қараңғылық сейілді, таң сыз берді. Құбақаңдал бозара, Көтөрілді көк жиек, Нұр сөүлесі көк жара Берді аспанга таң қылаң (І. Ж.).

КӨК ЖҰЛЫН Шабысқа, жортуылға шыдамды тұллар ат. (Бұл жалқы есім түрінде де айтылады). Ертеден салса, кешке озған, Былдидан салса, төсте озған, Қой мойынды көк жұлын, Томага кезді қасқа азбан, Көк жұлынды жетелеп (М. Ә.).

КӨК ЖҰЛЫН [ЖЕЛІКЕ, ИЫҚ] БОЛДЫ Әбден титықтап кетті. Ата қонысынан айрылып, көк жұлын болып шұбырғанды да көрді бұл қазақ (Ә. Ә.). Ит жанды жау соңша елермен, көк жұлын бол, дымы құрып жатса да, әлі кектен, жерден соққылаш түр оқпен ұрып (Д. Ә.). Аттары да сенделді. Кейлекке шейін сорғалаш су етті. Су болмаган түк қалмады. Екі министр әбден сүмрәйіп, көк иық болды (С. С.). Шырағым, жүйрік атты көк иық болғанша міне берсөң, жүгірмейді (Ғ. Мұс.). Жұмыстан көк жұлын болып, елер болдым,— деді Темірбек насыбайды молырақ қып ериңе атып,— билы құдайдың қысы да қағынып кетті... (ҚӘ).

КӨК ИТ [ТӨБЕТ] Озбыр мағынасында айттылады. Қөптін бәрі көп деме, көп те бөлек, Қөп ит жеңіп көк итті, күнде же мек. Гадәлет пән мархамат — көп азығы, Қайда көрсөн, болып бақ соган көмек (Абай). Майбасар да ілесе: «Өй, қуарған көп төбет,— деп, қамши үйірп көп еді. Қодар саспастан тұрып, қарсы ақырды.— Я, мен көп ит болсам, сендер көп итсін!— Жабыларсың, таларсың да, жерсін! (М. Ә.).

КӨК КӘРІНЕ ҰШЫРА! [ҰРЫН!] қарыс. Көк тәңірінің қанағар келсін, қанағар кәріне тап бол. О, құдай, көктің кәріне ұшыра Жәнгір хан. Қорқау қасқырга жем болғыр, сұлтандар (Ә. Ә.).

КӨККЕ АТЫЛДЫ Аспанға шашыды. Астында көкке атылған курең аты Ойнактай ойқастаған, ерге шапқан. Ұш-төрт күн осы жерде түйіспек бол, Артына көз жибере хабар баққан (С. Мәу). Қанды көз қыран көкке атылып шықты да, төмен сорғалай жөнелді (АТ).

КӨККЕ АУЫЗ ІЛІКТІ [ТИДІ] Жерге шөп шықып, тойынар шақ келді. Қысттан азып шыққан мал аруақтайдыр, көкке ауыз іліккенше, тәңіректе сының шөп қалдырмай жайпайды (Х. Е.). Қысттан жудеу шықса да, көкке аузы тиген соң, мал, жайлауга беттеген адам еліре бастапты (Ғ. Мұс.).

КӨККЕ БАҚТЫ [КАРАДЫ] қөне. Тәңірге, құдайға құр босқа сеніп, емексіді. Көкке бақтым «алла» деп, Тамаша етіп құдиретін. Рахматы оның онда көп, Бізге түк жоқ тиетін (Абай).

КӨККЕ ЖЕТТЕ Әүеледі, аспанмен таласты. (Ақын шын құрметтеу, ардақтау, қасиет түту мағынасында айтып түр). Жолдастар-ау, бұл кекті олім жүрекке у, Екпіндірек тізе қосып, кекті жу. «Шоқ! Шоқ!» деген жаудың үні құрысын, Көкке жетсін Ленин тіккен қызыл ту (С. С.).

КӨК КЕЛСІН! ді а л. қарғыс. *Адамға, әрі маға айтылады* (К. орда Арап). (Тері бұл: «Көк шешек келсін!» қарғысының бір варианты болуы мүмкін. Қыргызда: «Төбесү ачык кек урсун» деген сез бар; мағынасы: антты орындарасам, «тебеси ашық аспан атсын»; осындағы «көк» деген «көк тәңірісі», немесе «найзагай (жасыл) соққыр» болуы да мүмкін; бәлкім, «көк келсіннің» осыған қатысы да болуы ықтимал).

КӨККЕ КӨТЕРДІ [ЖЕТКІЗДІ] Дәріп-теді, құрмет көрсетті, асыра мактады. Академиктің кішкене лабораториясы тәңкерістен кейін жер жүзіндік мәні бар зор институтқа айналды. Большевиктер барлық жағдай жасал, академикті көкке көтерді (С. Е.). Жарықтық, нағыз «көріп кел» екен деп, жұрт бақанын «әулиелігін» көкке жеткізіп (ҚӘ).

КӨККЕ КӨТЕРІЛДІ [ҰШТА] 1. *Жогары шарықтады, аспанға ұшты.* Кең аспанның тәңкөрліген күмбезі, Ыстық тартты көрінгенде күн көзі, Көкке сайрап көтерілді бұлбұл құс, Білер ме едің мадақтады кімді өзі (Х. Ер). 2. *Елге даңқы жайылды, ауызға ілікті, мерейі асты, жұрт сыйлайтын кісі болды.* Кейде, көзіңнен тасалауға қимайтын Гүлжанан сияқты аяулы қарыдастар мен батыр бауырлар, ағалардың артта қалып бара жатқанына налисын. Кейде солардың көкке көтерілген даңқына шаттанасың (Ә. Ә.).

КӨККЕ ТОЙДЫ Жазғытүрым кездегі пішен, шөпке аузы жарыды, аяғы ілінді. Болыстың, отаршының, билердің бәрі — жуан, дұмді мырзалар жиналып отырып сойлескендерінде қарап отырсаң, бәрі де көкке тойып, топтанып, топырақ шашын күжілдеген бұқалар тәрізді (С. С.).

КӨК КӨБЕСІ СӨГІЛДІ Найзагай қатты сатырлап, жалт-жұлт сыйнаганда айттылады. Осы кезде манагы екі үлкен бұлт бірінен-бірі тиисіп, қаруаларын жарқылдата сайысын, көк көбесін сөзге, күркіресіп жатты (К. И.). Қорғасын бұлтқа көміліп, Тал түсті батты күз күні, Көбесі көктің сөгіліп, Кеткендей босап тізгіні (Ж. М.).

КӨК КӨКІРЕТПІ, ЖЕР ТІТІРЕТПІ Жерді бір үйс етті, әлегін аспанға шыгарды. Соғыс елдің еңесін түсіріп, көк көкіретпі, жер тітіретпі емес пе (АТ).

КӨК КҮМБЕЗ Аспан әлемі. Қазіргі аспан алтын жүлдышдармен сөнденген, биік, сәулетті көк күмбез тәрізді. Көкке аркан бойы көтерілген жартылаган алтын ай сәулетті көк күмбездің алтын айшығы тәрізді (С. С.).

КӨК ҚАРЫН Арық. Өнкей көк жасық, көк қарынды не істемексің? (АТ). Мынаши борбай, көк қарындарды қайтіп тойғызамын (АТ).

КӨК ҚАСҚА көне. Улкен ас, тойға сойылар, құрбанбыққа шалынар малдың

таңдаулысы. Үлкен той алда болмақ, көк қасқаңды дайында (АТ).

КОК ҚАСҚА АЙТЫ Есқі сенім бойынша, ірі тойға, құрбандыңқа, т. б. мал атаяу, сою дәстүрі. Арада тарғы да әлденеше көк қасқа айтып, құндіз-туні көл-көсір қып мал сойып, қалжынға, құлқи-айғайға, ән-жырга беленіп, ұзақ қызық көріп жаты (М. Ә.).

КОК МАЙДАН Айдын шалқар (АС). Астында дария — көк майдан, Үстінде соуле, алты күн. Қарашиб, ол, бүлік, құдайдан Сұрайды дауыл күні-тун (Абай).

КОК МАЙСА ◉ **КОК [ОРАЙ]** ШАЛЫН Шөбі мол, жайсақ жер. Таза ауда, көк орай шалғын, сыңсыған бай, бейбіт ел бізді айналдыры (С. С.). Жаңады күн шілде болғанда, Көк орай шалғын, бәйшешек Ұзарып есіп, толғанда, Құркіреп жатқан өзенге Көшпіп ауыл қонғанда (Абай).

КОК МАЛТА Сөз құмар, көбік ауыз.— Мен ерлік істесем — даңғаза, әпербакан атандым, мырзалық істесем — ысырапқор boldым, тіл алғыш болсам — корқақ деді, шашен-ақ едім — көк малта, мылжын деді (С. Тал.).

КОК [СОР] МАНДАЙ Сорлы адам, азап-сор арылмаган адам. Ойбай, ку көк мандай, қашан ырысың тасып тұр еді (АТ).

КОК МИ [КОК МИЛЫҚ] Tonas, айт-кан сөз басына қонбайтын, ессіз. Ой, бір көк ми екенсің. Ал, мына қағазды қайтем. Қолды кім қояды,— деді Пикалов (М. Ә.). Е, шырагым! Өзімнің көк милягым болмаса, тәуір-ақ орысша білетін жерге жібердің гой,— деді Базаралы (М. Ә.).

КОК МОЙЫН 1. Ығыры шыққан, қажыған. Женелді тереге еріп бәрі аттана, Біз де ердік, қаламыз ба бой сақтана. Көк мойын ат баспады уш аяқта, Қебімен жүргеннен соң көбік шаша (БатЖ). 2. Келіскең, көркем, сұлу. Өзім табам. Аманшылық бол, каникулға келсөн, Қызылжардан қасына еріп шығам да, неңдей көк мойын қыздардың бірінен соң бірін көрсетем (С. М.).

КОК НАЙЗА д и а л. Қара бидай. Көк наизаның піскеніне көп boldы гой (Шығ. Қаз., Құр.).

КОК ОРДЫ Жастай қыршинынан қи-ды, өмірден өрте алды. Көп жасамай, көк орган, Жарасы үлкен жас өлім. Күн шалған жерді тез орган, Күншіл дүние қас өлім (Абай).

КОК ӨРІМ ◉ **КОК ӨРІМ, КӨГЕН КӨЗ** Бала кез, қыршиң жас, қатаймаган. Гүлжая солқылдаған көк өрім шыбықтай. Көк орайда балбыраған қызгалдақ гүліндей жайнаған әйел (С. С.). Интернатта оқып жүр Талай қазақ баласы — Жаңада еспірім, көк өрім, Бейне қолдың саласы (Абай). Ақыр заман боларда, Жер жүзін қеуір аларда, Жұз қатынға бір ерекк Қа-

лады екен деген сөз... Осынау сүмдүқ рас бол, Туган жерден топырақ Қалармысың бүйірмай, Көк өрім, өңшең, көген көз (І. Ж.).

КОКПАРЫ [КОКПАР ЛАҒЫ] БОЛДЫ Әркімнің жүлкүнінда жүрді, сүретпесі болды. Тақымға салып сүретпі. Болдында көкпар лағы (МЗ).

КОК САБАН БОЛДЫ Дән алмады, басына тук шықлады. Осы Бағдад шаһарының патшасы мен менің қол астындағы елім егін салады, бірақ, етіндері көк сабан болып кетеді де, басына дән бітпейді (КЕ).

КОК САҚАЛ Орта жасқа жетіп, сақал мұртына ақ кіре бастаған адам туралы айттылады. Мардандар да үйден жүгіре шықты. Шаңылдаш жатқан Құркімбай деген көк сақал екен. Бұл сақал ел ішінде «саным көп, сойыл соғарым көп» деп ісініп жүретін, пәле қуған шал еді (І. Ж.).

КОКСЕГЕН КҮНДІ КӨРДІ Аңсаған мезгілге жетті. Көбелек-шыбын өрді Көк құндақ қелдер толып, Көксеген күнді көрді (І. Ж.).

КОК СЕРЕК [СЕРЕК АТ] Қарапайым, мал қоритын итті қазақ «көк серек» дейді. Бұл сөз қыргыз тілінде де бар. «Қасқырды» қыргыз екінші сөзбен «жапан көк серек» дейді. Осы түсті қазақ атқа да тәңейді. «Көк серек» М. Әүезовтің қасқыр туралы әңгімесінің аты. Женсіз берен киіндін, Көк серек атты борбайлап, Қамалды бұздыңқ айқайлап, Кәне шыққан мүйізін? (ЕТ).

КОК СОҚҚАН ◉ **КОК СОҚҚЫР** ◉ **ТӘНІР СОҚҚАН!** [СОҚҚЫР] ◉ **ҚҰДАЙ АТҚАН!** [АТҚЫР] қарғыс «Алланың қашары тисін» деген мағынада. Жарайды, қойдым, қабағын түсіп кеткен екен. Сен көк соққан, қалжынды да көтере алмай, ашуланыш, масқара қыларсың,— деді Есенбек (М. И.). Ой, көк соққан! Женгенді сабатын қойып неге тұрсың?— деді Қайыр (С. Ад.).

КОК СОҚТА БОЛДЫ ◉ **КОК СОҚТАЛАНДЫ** Қардың қатты еріп, қарлы су бола бастауы туралы айттылады. Биыл ерте кете бастаған қар Аяғезден Семейге шейін көк соқта бол, ақсақ ойылып, жүргіншілерді қатты бейнетке ұшыратты (М. Ә.). Бір-екі күн жылымықта көк соқталанып (кардың) беті жіпсіп еді, артынан аяз болып, қатырып тастады (ЛЖ). Атты жетек-теп ішке кіргізіл, шашшандай дөгара бастаған Марфа болжының көк соқталанып қалғанын көрді (Х. Е.).

КОК СҮҢГІ Бұрынғы батырлардың найза іспетті бес қаруының бірі. Тебінгілер терге шіріп, Мұқалды ұшы көк сүңгінің (Д. Ә.).

КОК ТАЙФАҚ Жауын-шашыннан, сүйкітан болған жылтыр сырғанақ. Жолға на тайфак емес, аяқ басар шөп те жауын сүймен жылпылдаш, көк тайфак бол жа-

тыр (М. Э.). Алматыда қыста құннің бір жылып, бір сууы, әсіресе, жаяуға қын. Жол көк тайғақ бол, аяқты аттап басу мүнға айналады (АТ).

КӨКТЕЙ КЕТЕЙІН! қарғы са и т. «Жастай өлейін осыны істесем» деген мағынада. Ау, шеше! Мен емес, мұны бұзған. Мен бұзсам, көктей кетейін! (АТ).

КӨКТЕЙ СОЛДЫ ҚЫРШЫНЫНАН ҚЫЛДЫ, дүниеден ерте (жастай) кетті.—...Жаңаға жігіттің үш орамға да келетін түрі бар. Сендер шырт-шырт сынғанда, ол шіміркенбіді де. Баулындар, шыданда! Шым-шымдай, бері тарта беріндер! «Көктей солсын» деуге менің аузым бармайды,—деді Жандос Ермектайларға (Ф. Мұс.).

КӨКТЕЙ СОЛҒЫР! ОКӨГЕРМЕЙ, КӨКТЕЙ СОЛ! [ФЫР] қарғы с. Қыршының наң қыылғыр деген мағынада. Көктей солғылар-ай! Көк қауынды тектен-текке киаратып кетті-ау (АТ).

КӨКТЕН СҰРАҒАНЫ ЖЕРДЕН ТАБЫЛДЫ Алыстан, қыыннан іздегені аяқ астынан кезіге кетті. Е, жігітім, сенің тілегенің болды, көктен сұраганым жерден табылды (АТ).

КӨКТЕН ТҮСТИ діни. 1. Жоғарыдан (аспаннан) келді, тәрі жіберді. Бәйеке, құнім кайда бағыздай, Байлардың шетке шыққан саяғында, Еасыма пәле жауып түр осы құнде, Құдіреттің көктен түскен таяғында (Ш. Ж.). 2. Ойламаған жерден, тұқындан пайда болды, күтпеген жерде келе қалды. Көктен түсті ме, жерден шықты ма, бұл пәле, қайдан тап бола кетті (АТ).

КӨКТЕП ӨТТИ Kесіп өтті, тұра тартып етті. Жамбыл қаласынан аудандарға жол тарласызы, езгерген өлкені өз көзінің көрсіз. Асфальтты жол Жамбыл облысының көп жерлерін көтей өтіп, тұра Ташиентке тартады (ЛЖ).

КӨК ТЕР БОЛДЫ Қара сұға түсті. Өзі әкелген қемпітті тістер, өзі әкелген шайға көк тер бол қанып алды (Ә. Н.).

КӨКТЕ ТҮРҒАН ЖҰЛДЫЗ Қол жетпес арман. Көкте турған жұлдызыбын, Суда жүрген құндызыбын, Ҳактан белгі алғанмын, Нұрдан үлгі алғанмын, Тааяғынды колға алып, Мені іздесең керек-ті (БЖ).

КӨК ТИЫН Тук те, дәнене де (ең бол-маса, бір тиын да). Нұргали күйіп-пісіп, Әлжаниның құлақ етін сыйырлап, жеп түр. Жын соқты ма өзінді? Қалтандың көк тиының жоқ, көрінген малға саудаласасын,— деп (Ф. Мұс.). Ол менің еңбегіме көк тиын төлөген жоқ (АТ). Аудан бардым, облыс бардым дейсін,— оның маған көк тиынга керек пе? (ЛЖ). Қап, тәңірі-ай, не дедің? Қызыға тіпті болмапты Көк тиындық беделін (ЛЖ).

КӨК ТҮҚЫЛ Сақалын қырганда, иек тұсы көгіс тартып қалатын адам туралы айттылады. Шәкенің сақалын қырган-қыр-

маганы өмірі аңғарылмайтын көк түқыл өні де бұрынғысынша сыйың (М. И.). Кардай аппақ, қатырма жағасы көк түқыл бол қырылған иегінің салбыраған бос тेңіне тіреліп, катпарландыра көтеріп тұр. Жасы отыз бес-қырықтар шамасында болса керек (ЛЖ).

КӨК ТҮЙНЕК БОЛҒЫР! [КЕЛГІР, ШЫҚҚЫР!] Қ...ИНЕ КӨК ТҮЙНЕМЕ [ТҮҚЫЛ] ШЫҚҚЫР! қарғы с. Aуруға шалдаққыр деген мағынада. Балаларға айттылады. («Көк түйнек», «түйнеме»— ауру аты). Сен көк түйнек, неге кісі киімін киесің. Саган тігіліп пе еді? Еңбегіңмен алдын ба?— деді Мария Дунькаға (М. Э.). Көк түйнек келгірлер, нанымды талап кетті-ау, талап кетті (Ш. Х.)

КӨКТІ КӨШІРДІ Дағылы жер жарды, әлемді жаңғырыңтырыбы. Құңғернітті ойды, қырды өңшең күлік, Арқаны дүбірлетті дүбір қылып. Көшіріп жерді, көкті келеді аттар, Керілген кең даланы бұліндіріп (І. Ж.). Дағия беттегі болып жатқан айқастың даусы көкті кошіріп кетті (С. Ай.).

КӨК ШЕШЕК КЕЛГІР! ұрыс-қарғы с. («Шешек»— бортпе аурудың аты). Алдағана көк шешек-ай! Өрмегімді үзіл кеттің-ау (ҚЕ). Жетпегір-ай, көк шешек келгір-ай, жүнімді шашып кетті-ау (АТ).

КӨК ШИҚЫЛДАҚ ЖОЛ діа л. Әбден басылған жол, тапталған жол (Қ. орда, Арап).

КӨК ШЫБЫҚТАЙ ҚЫРҚЫЛАЙЫҚ Дауды бітіріп, бір қорытындыға келгенде айттылатын серт, ант.

КӨКІРЕГІ АШЫҚ Білімді, оқыған, саудатты адам туралы айттылады. Көкірегі ашық, Көпкө гашық, Анық менің құмаратын (І. Ж.).

КӨКІРЕГІ БАЙЛАУЛЫ Алаңсыз беріле дең қою мағынасында. Естіген нарсені ұмытпастыққа төрт түрлі себеп керек: Әуелі көкірегі байлаулы, берік болмак керек (Абай).

КӨКІРЕГІ ЖАУЛЫ Өссін көне. Ер жүрек мағынасында, дүшпанға қанаrlы болсын деген үгымда айттылған. Көкірегі жаулы ессін деп, Қашқан жауды құғызыдым (АӘ).

КӨКІРЕГІ КӨЗДІ ① **КӨКІРЕГІНІҢ** Көзі БАР Көзі ашық, зерделі, сезімтал. Қарны тоқ, қаса надан үқпас сөзді, Сөзді үгар көкірегі болса көзді. Қадірін жақсы сөздің білер жанға, Таптай айтпа, оған да айттар көзді (Абай). Әлімхан оқымаса дагы, көкірегінің көзі бар кісілердің бірі еді, майдан талқысы оны зор синнан өткізіп, ішкі дүниесін бұрынғыдан да кеңіте түскенге үқсайды (Ж. Ж.).

КӨКІРЕГІ ҚАРА [ҚАРАҢҒЫ] Надан, сана-сезімі кем. Асқар, асқар, асқар тау, Асқар таудың түбінде болар саясы. «Шаригатты» білмеген — Көкірегінің қарасы (ШС).

КӨКИРЕГІ ҚАРС АЙРЫЛДЫ Уайымдағы, қайғырды, қасірет шекті. Тауырақтыңдағанда, ызыңдан көкіректі қарс айырган жасырын қүйінші, ашы қасірет естіледі (С. С.). Мен білемін, шын махабатпен сүйген гашығына қосыла алмай, сарғайып «ұн» дегендеге, көкірекі қарс айрылып жүрген қазақ қызын (С. С.). Жалқаулығының үстіне, «есекші», «ұры» деген ат байлағалы түр бұл ел. Осы үш пәледен құтылсам дегендеге, көкірекі қарс айрылады Бейсеннің (Ф. Мұс.).

КӨКИРЕГІНЕ ҚОНДЫ Ұқты, тустанді, зердесіне ұялады. Ақылсызға сөз айтсан, Көкірекіне қонбас-ты, Рақымсызға сөз айтсан, Не қылсан да болмас-ты (БЖ).

КӨКИРЕГІНЕ НАН ПІСТІ Кеудесін көрді, мақтанды. Мұрныңдағы неге шүйресін? Экем бастық деп, көкірекінде нан піспесін. Мен ешкімге ақымды жібере қоймаспыш, білдік бе? — деді Сапар Жарқынға (М. И.).

КӨКИРЕГІН КҮЙДІРДІ [ӨРТЕДІ] Iшиң үдай ашытты, қайғыртты. Қаншайымның алқына алған тынысы Қосымның көкірекін күйдіріп, жан сезімін апиынадай елітті (О. Қан.).

КӨКИРЕГІ НУРҒА ТОЛДЫ Ақылы асты, санағы артты. Қара Бейтік жеткен соң он жетіре, Қаріп пenen жесірге болдың қорған, Дабысынды сыртыңдан естүші едік, Оқымай көкірекің нұрга толған (Ш. Қар.).

КӨКИРЕГІНДІ ҚҰДАЙ [ТӘҢІР] БАССЫН! қарагы с. Озбырлық істеген кісіге айтылады. Біздің көкірекімізді сен бассаң, сенің көкірекінді құдай бассын! Осынша қорлап негұп едік, көк өзі!

КӨКИРЕГІ ТАЗА Қөнілі ашық, инеті ақ. Көкірекі таза болмаса, көз тазасы не кекер (ШС).

КӨКИРЕГІ ШЕРГЕ ТОЛДЫ Уайымдағы, қайғырды. Көкірекі шерге толған Ақмолда ақ жамалып, тұмшаланып алған баланың қасына келіп, өңкілдеп жылай берді (С. Төл.).

КӨКИРЕК БІТТІ Дандаисыды, өр көкіректенді; «артықпын», «білемін» деген жалған жел пайда болды. Содан кейбір оқуы шала әйелдерге көкірек бітіп, аяқ астынан шайпау мінез тауып ала қояды (Т. А.).

КӨКИРЕК КЕРДІ [КӨТЕРДІ, ҚАҚТЫ]
1. Мақтанды, мастанды, мемленсіді. Военний қызмет іздеме, Оқалы киім киуге. Бос мақтанаға салынып, Бекер көкірек көруге (Абай). Бірақ, менің аңгаруымша, ол өкпешіл офицер еді. Ал көкірекін көтергенде, ешкімге дес бермейтін (Б. Мом.).
2. Ес жиды, мақсатына жетті, еңсесін көтерді. Октябрьде орнап жаңа екімет, Жарлы, жалпы бір көтерген көкірек (С. Мәу.).
3. Бұл жерде ананың сутін емді, ананың

аймалауын, ана тәрбиесін көрді деген мағынада айтылып тұр. Ақылсыз ем анамды айқын көрмеген, Аузым жарып, ақ көкірекін көрмеген (С. Д.).

КӨКИРЕК КӨЗІ АШЫЛДЫ Сана-сезімі оянды, көңілі ашылды, зерделі болды. Оның себебі, олар дүниенің тілін білді, мұндай болды. Сен оның тілін білсөн, көкірек көзің ашылады (Абай).

КӨКИРЕКТЕ ҚАЯУ ЖОҚ Қөнілдің бөтөндігі, арамдығы жоқ, адап. Барлағалы айтып ем, ей, ағеке-ау, Көкіректе қаяу жоқ, куәм — құдай (ҚКВС). Кей құрбы бүгін тату, ертең бату, Тілегі, жақындығы — бәрі сату. Көкірекінде қалу жоқ, киянат жоқ, Қажымас, қайта айнымас қайран тату (Абай).

КӨКИРЕКТЕ САЙРАП ТҮР Ойында түгел сақталған; көз алдынан кетпеген. Жау хабарын елге естіргу екеуінші бірдей көкірекінде сайрап келе жатқан Еңсебай мен Құлжатай, енді, қатарынан бұл түннің бірінші, ең алғаш сүйк сурецин салып қоя берді (М. Ә.). Көкіректе сайраптүр(р), тілді құдай бай(л)ап түр(р) деген екен бағыза, бір сақау шешеміз (АТ).

КӨК ШЕК БОЛДЫ 1. Қара суды išip-išip, iši кепті. Қунде берген көк көжеден көк ішек болып өлеміз (АТ). 2. Шек-сілесі қатты. Бергені сол жүртіңдың, Бәрекелді десенші, Мәзбін соган, құлемін, Болғаныша көк ішек (І. Ж.).

КӨЛБЕК ҚАҚТЫ Босқа көлбендей жүрді, көріністе дандаисып жүрді. Жамандар қыла алмай жүр адап еңбек, Ұрлық, құлық қылдың деп, қағар көлбек. Арамдықтан жамандық, көрмей қалмас, Мың құн сынбас, бір құні сынтар шөлмек (Абай).

КӨЛДЕНЕҢ ЖҮРГЕН [КЕЛГЕН] КӨК АТТЫ Кез келген, кім көрінген. Ертең келген соң, оқимын деген жеріне өз қолынан апарып тастайды. Айдаладағы көлденең жүрген көк аттыға баламды ертіп жібере алмаймын (С. М.). Жүрт жаласынан жасқанбаймын! Көлденең келген көк аттыға сыннатын жайым жоқ (М. Ә.).

КӨЛДЕНЕҢ КІСІ Былайғы жүрт, қатысы жоқ адам. Ауыл адамдары: — «Бұнысы не лаң? Бұнысы не қиянат?» — деп елеуреп, Содыр болысқа сырттан жұдырық түйіп, шоғырланып жинала бастап еді, Қален: — «Жау жоқта ер көбін кайтейін. Қойындар, ері!» — деп ақырып, көлденең кісілердің келгір сезін тыбып тастады (Ә. Н.).

КӨЛДЕНЕҢ ҚОНАҚ Тұыстығы жоқ, күтпеген жерде келген мейман. Көлденең қонақ Имамұса да дер кезінде жетті (С. Тал.).

КӨЛДЕНЕҢ ӨТКЕН КӨК АТТЫНЫ ЖІБЕРМЕДІ [ҚҰР ӨТКІЗБЕДІ] Сайқалдық, жез өншегелік істеді. Балуаниң көңі-

лін сұytамыз ба деген оймен: «Атбасардан қайтқан соң Фалия күйеуі Біржаннан айрылысыпты. Содан кейін ол, бұзықтық әдетке салынып, көлденең кездескен көк аттыны құр еткізбейтін болты», — деген есек таратты (С. М.).

КӨЛДЕНЕН СӨЗ ЖАГЫМСЫЗ ҚАУЕСЕТ. Бар жайды көріп, біліп отырган сауегей кісінің көлденең сезді құлағына ілмейтін кейпін танытты (Ә. Н.). Ендеше, көлденең сез былай қалсын. Қызықсы, қысыр сезге кім айналсын. Көnlін көркем таудың жайлайына Шығарып, сері салтаң кете барсын (І. Ж.).

КӨЛДЕНЕҢІНЕН КЕЗ БОЛДЫ [КЕЗДЕСЕ КЕТТИ] Күтпеген жерден, алғастынан тап болды. Әйтсе де, тусіну ұзакқа бармады, тағы бір оқиға көлденеңінен кез болып, оның қайта қабагы жабылды (М. И.).

КӨЛЕҢКЕ БАСЫН ҰЗАРТЫ Қараңғы тусти, көз байланды деген мағынада. Көлеңке басын ұзартып, Алысты кезден жасырса, Қунді уақыт қызартып, Қек жиектен асырса (Абай).

КӨЛЕҢКЕДЕН ҚОРЫҚТЫ Не болса, содан сескенді. Ағайын момын еді..., көлеңкелерінен қорқатын еді (С. М.). Сендердің мені тас бауыр, қатігез, өз көлеңкесінен де қорқатын қоян жүрек, қорқак, өз туысына да сенбейтін сорлы көріп отырғандарыңды сеземін (Ә. Ә.).

КӨЛ ИЕСІ ҚАМБАР көне. *Киеліге табынын ретінде айтылады.* Аллага әузел қарғым, Екінші пірге тапсырдын, **Көл иесі Қамбар-ай**, Жол иесі Қамбар-ай, Қарғыма кез сал-ай (ҚЖ).

КӨЛ-ҚӨСІР Мол, ете көп. Бір күні Тәнірберген Ебейсінің көл-қөсір дүниесін қалаға жүргелі жатқанын есітті (Ә. Н.).

КӨЛ ШАЙҚАДЫ Дүниенің көлбей басып, қызықтады. «Кезінде көл шайқаған Элима едім...». Құрысын, айтатын несі бар, қысқа емір из жыртқан қара терідей ырым-жырым бол етті гой. Кезінде қай қыз көл шайқамады дейсін (Ә. Н.).

КӨЛІНЕН ҚҰСЫ ҰШТЫ Сәні, құты кетті деген мағынада айтылады. Құсұ ұшып көлінен, Құты кетіп жерінен, Саба құрсақ, билерден, Еніреген ерлерден Айрылып, адыра қалғанга (Ш. Б.).

КӨМЕКЕЙДЕГІ КӨМЕСКІНІ БОЛЖАДЫ *Біреудің ойындағысын, айтпағын шамалады.* Сенің қашшалыққа жұмсағаныңды біз де көрерміз, түбінде көмейдегі көмекіні болжайтын табаны бұдырлы би сенсін, біз үлгіні сенен аламыз гой (М. Ә.).

КӨМЕЙ ЖАПТЫ д.и.а.л. Судың құлағын, таралар басын бөгеді, жан-жаққа тарайтын жерін бекітті (Алм.: Шел., Ең.).

КӨМЕЙ [КӨМЕКЕЙ] СУЫРАДЫ *Tіл үйреді.* (Дәмі өзгеше тағам туралы айтылып тұр). Әкелген тамагының демі өзгеше, көмей суырады, бұрынның ішіп-жеп жүрген тамагына ұқсамайды (ШС).

КӨМЕЙ [КӨМЕКЕЙ] БУЛКІЛДЕЙДІ 1. *Оте шешен сөйлейді.* Омар орысша сөйлегендегі, «көмей булкілдейді» дейтін (С. С.). Арман сені де жақсы әзірлекен екен. **Көмекейің булкілдей берсін**, шырағым. Бірақ, айтқаным айтқан: я Телгара мен, я Абзоловпен бол! (Ә. Т.). 2. *Бірдеңе айтқысы келді, дегісі келді.* — Мен білсем, сенің көмейіңде бірдеңе булкілден тұрған сияқты,— деді Сапар сез бастап, ендігі әңгімеге өзі қозғаушы болмак ойын байқынды қойып (А. В.). 3. *Біреуден бірдеңе дәметті, құлды шапты.* Булкілден тұрса көмейім, Макұл демей, не дейін. Қағып сап едім екі жұзді, Бойым балқып, етім қызды (Ш. С.).

КӨМЕЙ ЖОҚ АҚЫН [ШЕШЕН] *Талтай айтатын, сұырып салма ақын.* «Көмей жоқ шешен» дегенді де естідік, «көмей жоқ ақын» дегенмен күбылта алған болу керек (ЛЖ).

КӨМЕЙ КӨРІНДІ ① **КӨМЕЙИН БАЙҚАДЫ** ② **КӨМЕКЕЙИН КӨРДІ** ③ **КӨМЕКЕЙ БЕЛГІЛІ** *Не дегісі келгені айтпай-ақ белгілі болды.* Дұрыссырақ айтқанда, Қазақстан деңів, көмейің көрініп тұр,— деді Тарас (Ә. Қан.). Сендер бөрін жиналып, мені аластауға бекінген екенсіндер! Осы үйде мен артық жан болсам, көзімді жогалтайын,— деді Қалдыбай балаларының көмейін байқамақ бол, сөл кідірді (А. Б.). Көмекейің белгілі, бала,— деді ол,— тегі, өзің бұзылғалы жүрген баласың-ау деймін (С. М.).

КӨМЕЙИ СУЫРЫЛДЫ 1. *Tілі тіліне жүқлады, шешіліп сөйледі.* Ә деп, ауыз ашып еді, көмей суырыла сейлеп кетті жазғаным, мерейім сонда бір үстем болған (АТ). 2. *Мейірлене сорып сүйді.* Суырылысын көмейім. Сүй, құшақта, Есім ауып өлейін (Б. К.).

КӨМЕЙИН БОСАТТЫ ④ **КӨМЕЙИННЕ БІРДЕМЕ ӨТКІЗДІ** ⑤ **КӨМЕЙИН БІТЕДІ** *Бетін сезбен, парамен бері қаралты, аузын байлады.* Төрең не дейді? — деді бәрі жапырладап. Төреңің көмейін босаттым білем. Тілін біліп сөйлесе, жылан да іннен шықпайды ма? — деді тілмаш жігіт жымыңжымың етеді (А. Т.). — ... Менің үстімнен де жұрт арызды жаудырган сияқты. Сайлауыш қисайса, сайлатпай қоюы кәдік. Осының көмейіне бірдеме өткізіп қойсам қайтеді? — деді Жақып Шекенге (Ғ. Ұыс.). Қоспан нағашысының бір құнаның әперіп, Байсеркенің көмейін бітеді де, Жаңылды алып кетті (Т. А.).

КӨМЕЙІНДЕ БІРДЕҢЕ ТҮР *Бірдеңе айтқысы, дегісі келіп тұр, сезі тілінің ұшына оралып тұр.* Көмейіңде бірдеңе түр гой,— деді Есенбек Жақыпбектің бетіне карап (М. И.).

КӨМЕЙІНЕ БАЛ ТАМАДЫ Әнді құйқылжытып, тамылжытып салатын және сөзге шешен адам туралы айттылады. Кейде шарлап кең даланы Бұлбұлындай даланын, Көмейінен бал тамады, Ваяулап ән саламын (З. Қал.).

КӨМЕЙІНЕ ТАС [ҚҰМ] ТЫҒЫЛДЫ [ҚҰЙЫЛДЫ, ТҮРДЫ] ◉ **КӨМЕЙІНЕ [ТАМАҒЫНА]** ҚӨЛДЕНЕН ТҮРДЫ Тамағына түрді; үні өшті; жегені желсінен шықты. Репродуктор атаулының көмейіне тас тығылғандай, қақала қалды да, көп кешіккен жоқ, қайтадан саңқылданап қоя берді (Ж. Т.). Қасқырбайды өлтірген Жантас емес, халық қарғасы. Кешегі набор кезінде ел-жүрттап жеген пасасы кере болып, көмейіне қөлденең түрған гой... (Ә. С.). Бұрын хан жоқта ханның орнына хан болып жүрген бас уәзір, хандыққа таластай-ақ, өзі ұсынып түрған соң, қалған уәзірдің көмейіне құм құйылды да, жас бала хан болды (Қ.Е.).

КӨМЕЙ ТУСІНІКТІ Құлқы, пікірі, ойы белгілі.— Сіздің де көмейіңіз енді тусінікті болды. Мұнныңызды білгенде, әнеугұні Тасболатов жолдастың өзіне біржоға жолыға келетін едім гой. Сіз гой менің обалымға қалған — деді Батыrbай Кәдірге (М. И.).

КӨМЕЙІНЕ [КӨМЕКЕЙІНЕ] ТІРЕЛДІ Айта алмай, бөгеліп қалды. Ұұрат қызырып, сұрланып, көмейіне тірелген сөзін күрмеліп, әрең айтқанда, Айша оның жүзіне үрпие қарағы (Т. А.). Бұлай болуы да мұмкін емес деген сөздер де Марияның көмекеийіне тіреліп, айттылмай қалып қойды (Ж. Т.).

КӨМЕЙІНДІ АЙТ Демек ойынды, айтқалы түрганыңды білдір.— Сұлтанжан-ау...— деді Қалтылдақ шал.— Жә, жетер! Қөлірсімей, көмейінди айтыш — деді Сұлтан (Т. А.).

КӨМЕК БЕРДІ [БОЛДЫ] Жәрдем істеді, қолғабыс тигізді. Кетеді оларды алса, дәулет бізден, Дәулеттің кетпейтүтін камын ізден, Бұл жерден қідірмесстен Қебілге бар, Қімім бар көмек берер бөтен сізден (Т. И.). Қөптің бәрі көп деме, көп те бөлек, Қөп ит жеңіл, көк итті күнде жемек. Ғадәләт пен мархамат — көп азығы, Қайда көрсөн, болып бақ саған көмек (Абай).

КӨМЕКЕЙІН СУЫРЫП АЛДЫ Жақаштырмай қойды, сөйлестеді. Әуелі жүрт жоқта кекті сөз айтты, қайнысының көмекейін суырлы алды (АТ).

КӨНЕК БАС Үлкен бас. Уай, мына көнек бас немеге таяқ етуші ме еді (АТ).

КӨНЕККЕ ТАС САЛҒАНДАЙ Тамақты көп жейтіндер жайында айттылады. Бұл шіркіннің қарны қандай еді, көнекке тас салғандай тартып жатыр (АТ).

КӨНЕКТЕЙ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] 1. Күп бол ісін кетті. Мейлі ұсын мұрнына, мей-

лі бетке, Шықшыты сынын, тепсін кекірекке, Аузы көнектей бол, қан түкіріп, Тұрады женілгендер шығып шетке (К. Т.). Басы көнектей болғанша, ұйықтай береді (АТ). 2. Маңтанип ісіп-кепті. Шырагымай біреудің буына осынша көнектей боласын, өзін болсан, қайтер ең (АТ).

КӨНЕКТИ СЫРТАН СҰРАДЫ [САЛДЫ] Сыргақтады, жоламады, жақындаады. (Дұрдараз болғанда айттылады). Кек соққын, кек соққыр. Көнекті сырттан сұрап, бұртындауың жаман еді (К. Қуан.).

КӨН ЕТИККЕ ҚҰРЫМ ШҰЛҒАУ Әр нәрсе өзіне лайығымен, әркім өз тәңімен. (Місі тұтпау, кеміту мағынасында айттылады). Ағаш атка жіл құйысқан дегендегі, ескі-құқының не деуге болады: көн етикке құрым шұлғау, әр нәрсе өз орнымен (АТ).

КӨН ЕТИКТІ КЕДЕЙ. Көн етикті демесең, Қөпті бұзар сезім бар (ШС).

КӨНЕ [КӘРІ] ҚҰЛАҚ Қөп жасаган, көпті қөрген, есіткени, кекірекке түйгені көп қарт. Елдің көне құлақ қөриялары: «Бұл жидені Сыр бойына бағында Жидебай әкеліп еккен екен»,— деп сез бастайды (ЛЖ).

КӨН КӨНІЛДІ Тас бауыр, селт етіп, шіміркенер сезімі жоқ, қатыгез адам. Абай «сорлы бауырым, жазықсыз бауырым» деп, зар шегер болса да, мынадай іші дүшпандықтан қатып қалған көн көнілді жандардың алдында оны істесе, адасқаны (М. Ә.).

КӨНТЕК АУЫЗ Ерні дурдіген кісі, дурдік ауыз. Жақыптың көнтек ауыз, жуан бексе әйелі ырдуан үстінде егіз айдал келеді. Сыздық сонын астыңғы жағына қарай береді. Астында бір бума жатыр (Ф. Мұс.).

КӨН ТУЛАҚ Қөнбіс, илеуге түскен. Абылай хан, алаш, ақ, Қанды банда Аиненков. Ел бір жатқан көн тулақ, Әйдәй түсті сабауға (І. Ж.).

КӨНІ ЖІБІДІ Тұла бойы жіңісіді, босады. Жас малдың сорпасы байғұстың көнін жібітті білем, сел-сел бол, терлең сала берді (АТ). Жібіді көні, жібіді — Дімкес шешем кешегі, Сел-сел болды, терледі, Терге батты тәсегі (І. Ж.).

КӨНІ КЕПТІ Шелдеді, сусады. Ағады бұлдырып қағып, нұр балбырап, Еркелеп нұр көусарын қанып ішті Ежелгі көні кепкен қу топырақ (С. Кер.). Жанып түрған оттай ыстық жазира шелде көнің keyip, қуырдақтай қуырып, жан алқымға таянып, тамшы суға зар болып, көз шүңгірейіп, кеңірдек үнірдейіп, жүрегің сазасырлып, толықсисып (Ә. Т.).

КӨНІҢ КЕПКІР! [ҚУРАҒЫР!] ◉ **КӨНІҢ КЕПКІР, КӨНІҢ КЕУІП БАРА** МАқарғыс. Шелден қatalап қалғыр деген мағынада. Шілденің күні гой, кісі жемес,

көнің кепкірдің әзер көні кеүіп қалса да! — деп қайтадан бұрынғы орнына ба-рып жатқысы келді (М. Ә.). — Көнің кеп-кірдің көні кеүіп қапты гой — деп, Мес-тиң басына шөмішпен салып қалды (М. Ә.).

КӨНІЛ АЗДЫ Бұл жерде жадап-жу-
деу магынасында айтылып тұр. Ат басы-
на күн туса, Қекімдегі күй болар. Көңіл
азып, тон тоңса, Берген көйлек кез болар
(Ш. Қ.).

КӨНІЛ АЙТТЫ Өлгөн адам жайында
жұбаныш билдірді, қайырлы болсын айт-
ты. Аспанда күн күпігіп, күйді қатты,
Өкіріп жел мен жер де жылап жатты.
Ереймен бұлақтары көлге жылап, Серіре
көл күрсініп, көңіл айтты (І. Ж.) — Бұл
көңіл айту емес, табалау,— деді Досбол
(М. А.).

КӨНІЛ АШАР Еңсөні қотерер, сергі-
тер. Тамаша бол маужыраған көңіл ашар
жарқын күннің кеші қара суық. Түні қа-
тал. Аңқыған аязды жел (М. Ә.). Көңіл
ашар тотымсың, Жайнаған шоқ, отым-
сың. Кең дүниені кере алмай, Тар қапас-
та отырың (С. Д.).

КӨНІЛ АШТАЫ Қуантты, сүйіндірді,
көңіл қотерді. Ешкім жоқ, шер тарқатып,
көңіл ашар, Жүректің күйіп-жанған дер-
тін басар, Мұңымды жүртқа айтпаған са-
ған шақтым, Жүрек — от, көңіл — дария,
халім нашар (С. С.). Жатасың қорықсан-
дықтан, қазып көрді, Құлдірдің болмасты
айтып, мендей ерді. Құлдіріп, көңіл аш-
қан ақын ушін, Азат қылдым деді де, қоя
берді (С. Т.).

КӨНІЛ БЕРДІ [СЕНДІ] Иланды, сен-
ди; бой ұрды, ден қойды. Біреуді көркі
бар деп жақсы көрме, Лапылдақ, көрсе
қызар наңсіге ерме! Әйел жақсы болмайды
көркіменен, Мінезіне көз жетпей, ке-
ңіл берме! (Абай). Жаз жіберіп, жан
берген қара жерге, Рақметіне алланың
көңіл сенер (Абай). Сізге ғылым кім бе-
рер, Жанбай жатып сенсөніз? Дүние де
өзі, мал да өзі, ғылымға көңіл берсөніз
(Абай).

КӨНІЛ АУДАРДЫ [ВӨЛДІ, БҮРДЫ],
[КОЙДЫ] Назар, зер салды. Әбдірахман
жана қозғалған еңбек жайындағы, еңбек-
ші ел жайындағы сездерге өзгеше көңіл
бөліп, Абайдың соңғы сезінің тұсында
тың бір жайға ой тоқтатып еді (М. Ә.).
Әйткенмен, еткен кезде орыстың және
шетелдердің бірсынъирағалымдары ауыз
әдебиетінің шығу жайына біраз көңіл
аударып, әр түрлі пікірлер айтқан-ды
(М. Ә.). Көңіл бұралар, ой толқынтар, я қу-
антып, я қайыртар, я сергітер, я қажы-
тар, субъективін рухани өміріне ұрық се-
бер, жүргегіне ұялар, толғағына айналар
нэрсенің бері де лирикага айналар (Ә. Т.).
Әр алуан үй мүліктерінің ішіндегі бір
көңіл қоларлық нэрсе, ерте кеңдегі аяқ-та-
бақтар (КССРТ). Жақсы сөз, жақын үміт
теттілікті Кемітер, көңіл қоймас, кекен-
кірер (Абай).

КӨНІЛ БІЛДІРДІ Сыңайын танытты,
устаған бағытын, ойын сездірді. Жаңа
жылды қуанышпен қарсы ала отырып,
жақсы тілек, жадырасқан көңіл білдір-
ген (М. Ә.). Ой, шіркін-ай, осы соғыстан
аман-есен елге барсам, өзім ұнатқан қызы-
ға қосылмай-ак, көңілімді білдірер едім
(К. И.).

КӨНІЛГЕ АЛДЫ 1. Өзіне мақсат етті,
ниет етті. Уайым аз, үміт көп, Ет ауыр-
мас бейнетке, «Бүгін-ертең жетем» деп,
Көңілге алған дәулетке (Абай). 2. Өкпелеп
қалды, ренжіп қалды. Жетім боп есken не-
ме гой, қит еткенді көңіліне алады (АТ).

КӨНІЛГЕ [ОЙФА] АУЫР АЛДЫ Сөз-
ді көтөре алмады, ренжіді. Жақып жасы
үлкен болса да, директордың танысын-
біліспей жатып, «сен» деп сейлегенін
көңіліне ауыр аллып қалды (М. И.). Ақбал-
тыр бұл сөзді көңіліне ауыр алды (З. Ш.).

КӨНІЛГЕ БЕКІТТИ Есте сақтады, жа-
данда үстады. Үшінші — сол нәрсөн ішін-
нен бірнеше уақыт қайтарып ойланып,
көңілге бекіту керек (Абай).

КӨНІЛГЕ ДАҚ [ДЫҚ, КІРБІН, ҚАЯУ,
ҚЫЛАУ] ТУСТІ [ІЛІНДІ] ◉ КӨНІЛІ ҚА-
БАРДЫ Ренжіді, реніш тапты. Еламан
мейлінде адал жан. Көңілге қылау тус-
песе дейді. Жарты көңілі бұрынғы әйе-
лінде жүргенде, ол өзін жарымжан кісі-
дегі сезеді (Ә. Н.). Шырагым, бас иесі ке-
тіп, көңілі қабарып жүрген жанбыз гой.
Әншійінде еленбес еді, қазір жоқ нәрседе-
ден көңілге кірбін іліне кетеді (АТ). Қызы
көңіліне дақ түскелі көп болды; мұнда-
нып жүргенін көрген жүрт сыртынан не-
ше түрлі тон пішіп қояды (АТ). Туған
жерге қайтып оралып, жақын-жаранда-
рымен қауышқан қуанышын Қоспанға сон-
дағы көңілге түскен дақты ұмыттырып
жіберіп еді (Т. А.).

КӨНІЛГЕ ҚАРАДЫ ◉ РАЙФА ҚАРА-
ДЫ Ренжіктің келмәді, сыңайымен есеп-
тесті. Қатты ренжісі де, баланың көңілі-
не қарал, үндеген жоқ (АТ). А, тазша,
әлі қарал тұрмын көңіліне (ҚҚБС). Бая-
ғыдан райыңа қарал келдім, енді сынсам,
оның да себепі бар шығар (АТ).

КӨНІЛГЕ ҚАЯУ АЛМАДЫ ◉ КӨНІЛ-
ДЕ ҚАЯУ ЖОҚ Ойында реніш, кірбің
болмау магынасында айтылады. Бір күні
келіп өмірге, Екеуі бірге есіпті. Қаляу
жоқ бала көңілде, Қызықты бірге сүрпіті
(Ә. Ә.). Көңілге қаляу алмай, реніспеіз ат-
тана ғер, шырагым (АТ).

КӨНІЛГЕ ҚОНЫМДЫ Ұнамды, ойда-
ғыда. Әкесі құліп сейледі: Біл-рас, се-
зің орынды. Көңілге тіпті қонымды. Иттің
даусы қайнатып Жүрген мениң сорымды
(Ә. Т.).

КӨНІЛГЕ ҚУАТ [МЕДЕТ, МЕДЕУ]
Қылды [ТУТТЫ, ЕТТИ] ◉ КӨНІЛГЕ
ТОҚ САНАДЫ [ЖҰБАНЫШ ЕТТИ] Іш-
тей сүйемел ету, арқа сүйер ету магына-
сында айтылады. Оңалмай бойда жүрсе

осы қыртың, Әр жерде-ақ жазылмай ма, жаным, тыркың? Қай жерінен қөнілге құят қылдық, Қыр артылmas болғап соң, мінсе қыркың (Абай). Сондай кесел туысқан Қай жерінен болады Қөнілге мәдеу, ол тыныс? Айтқан сөзге қөнбейді, Өз тентегін кермейді, Қазан бұзар бір қырыс (Абай). Қөніл жұбатар үлкен үміт бұлттан шыққан айдай, кейде, ол қуанып, дем беріп, қанат бітіріп қалғандай болады (М. Ә.). Сирының биылғы бұзауы мен үш қарасы бар. Қүрәнбай ғана ма-лын көптей көріп, қөнілге тоқ санайды (С. М.). Осында ежет қымыл, ерлік істердің күн санап қөбейіп келе жатқанын генерал Панфилов қөніліне тоқ санайтын (Т. А.).

ҚӨНІЛГЕ НҰР ҚҰЙЫЛДЫ [ҚҰЙДЫ] Шаттанды, бақытқа бөлөнді. Біздің азат аnamыз Ана атанды өмірге. Біз бақытты баламыз Нұр құйылған қөнілге (М. X.).

ҚӨНІЛГЕ САЛҚЫН, ҚӨЗГЕ ЖАТ КИ-сігө аса жаман әсер етер нәрсе туралы айттылады. Бір қарағаннан-ақ мола екен-дің байқалады: қөнілге салқын, қөзге жат (Б. М.).

ҚӨНІЛГЕ ТҮСТІ КЕЗ алдына елестеді, оға келді. Ол хабарлардың ұнамдысы ұнамды қалпыменен, ұнамсызы ұнамсыз қалпыменен, әр нешік өз суретіменен қөнілге түседі (Абай).

ҚӨНІЛГЕ ТІК КЕЛДІ Ауыр тиді, қар-сы келді. Ойынман ой беліп, Қозғадың тамырды, Қөнілге тік келіп, Қетірдің са-бырды (Абай).

ҚӨНІЛДЕГІ ЖЕРИНЕН ШЫҚТЫ Ой-лагандай, діттегеніндей болды. Бөрібай кемпірдің қөнілдегі жерінен бірақ шық-қысы келіп, әдей жерін айтпай, руын айтты (Т. А.).

ҚӨНІЛДЕГІ ҚАРАНДЫ АШАДЫ Ой-дағар арамдық, қайғы, уайымын тара-тады.

ҚӨНІЛДЕГІ КІРДІ ТАПТЫ Ойындағы сырды білді. Айтшы маган сырыйды, Тірі болсам табамын Қөнілдегі кірінді (ЕЖ).

ҚӨНІЛДЕГІ МҮҢДЫ АЙТЫН, ҚӨЗ-ДЕГІ ЖАСТЫ ТЫЙДЫ Тоқтау айтты, жа-быққанды жұбатты.

ҚӨНІЛДЕ ҚӨЛЕҢКЕ ҚАЛМАДЫ Ой-да күдік болмады. Тағы да қозы кепп жер көштік. Жылқышы елі ме, тірі ме,— қөніліміде қөлеңке де қалған жоқ (Ф. М.).

ҚӨНІЛДЕН ҚӨНІЛ СУ ШЕР Рухани сұхбаттасу магынасында айттылады. Шы-рагым, қөнілден қөніл су ішер дегендей, жақсы бейіл-ықыласынан ой сусынын бір қандырдым (АТ).

ҚӨНІЛДЕН КІР [ДАҚ, ДЫҚ, КІРБІН, ҚАЯУ, ҚЫЛАУ] АРЫЛДЫ [АШЫЛДЫ, КЕТТИ] Қөнілде жүрген өкпе-араздықтың, реніштің ізі өшті. Қарағым, сені көрген соң, қөнілден кірім арылды (МЗ).

ҚӨНІЛІМДЕ ҚАЛҒАН ҚІР ЖОҚ, кетті сайтан (І. Ж.). Ойдағысын орындаپ, Қөнілінде қалмай дақ. Жиырма беске жеткенде Сол жерде дүние салады (Н. Б.). Кіімнің кірі жуса ашылады, қөнілдің кірі қуса ашылады (АТ).

ҚӨНІЛДЕРІ БІТІСТІ Біріне-бірінің қе-нілі толды, риза болысты. Бір-бірін түгел көрген соң, Қөнілдері бітісті (МЗ).

ҚӨНІЛДЕС БОЛДЫ 1. Ер адам мен әйелдің жасырын қөніл қосуы магынасында. 2. Тату-тэтті болды. Жасынан қөнілдес болып, тату құрбылығы жарасып өсіп еді (АТ).

ҚӨНІЛДІ АЛАҢ ЕТТИ ④ ҚӨНІЛДІН, ТЫНЫШЫН Алды Ой-қөнілді бөлді. Дегенмен, қекейде сайрап түрган сан ойым, көп толғантқан, қөнілімді алаң еткен жайларды басқалар да құптар деген, колдар деген ниет мени әктарыла сейлеуге мәжбур етті (М. Ә.).

ҚӨНІЛДІ ҚОЗҒАДЫ Ойды тербеді. Сөзі қөнілді қоғап, сөзімді шымшылап, ерекше күйге түсіруші еді (АТ).

ҚӨНІЛДІН ЖАЙЛАУЫНАН [КӨК ЖАЙЛАУЫНАН] ЕЛ КЕТТИ ④ ҚӨНІЛ-НЕН ЕЛ ҚӨШІП КЕТКЕНДЕЙ БОЛДЫ. Ақын бұл жерде қөнілдің құлазыған шағын айтты отыр. Лай суга май бітпес қой еткенге, Құлеміс қасқыр талаң, дәметкенге. Сол қасқырша алақатап түк таппадым, Қөнілдің жайлайынан ел кеткен бе? (Абай). Ләззат қөнілінен ел қөшип кеткендей құлазып, дел сал бол жүрді (Т. А.).

ҚӨНІЛДІН ҚӨЛЕҢКЕСІ Қөніл күйі, қөнілдің сазы, хоши. Салған ән — қөлеңкесі сол қөнілдің, Тактысына билесін ол құлаққа (Абай).

ҚӨНІЛДІН КҮНІ ӨШІТІ Үміт үзілді қызығы таусылды. Қаранғы түнде қапа-лық, Жүректі басты, шықпас күн. Қолдан келген қайратым — Барымды айтты шыққан үн. Қөнілімнің күні өшкен соң, Қайғылы қара болар түн (Абай). Жалтыр құздан құладым, Қолынман кетіп сүйе-ниш. Қөнілімнің күні өшкен соң, Жал-ғанда болмас жұбаныш (Абай).

ҚӨНІЛ ҚҰСЫ Арман, қиял. Қөніл құсы қүйқылжыр шар тараңқа, Адам ойы түрленіп ауган шақта (Абай).

ҚӨНІЛДІН ҚҰСЫ ҮШТЫ Ой, қиял-дың қүйқылжыр туралы айттылады. Түс-пей журмін тәбеден, Қөнілдің құсын ұшы-рып, Барымды базар етпесем: «Еттің, — дарсіндер, — кіслік» (О. Шор). Қөнілдің құсы үшқан дүр, Қон десен де қонбасты (ЕЖ).

ҚӨНІЛДІН ҚҰШЫ [ЗАУҚЫ] ЖОҚ ④ ЫҚЫЛАС-ІЛТИПАТ ЖОҚ. Қөнілдің еш нәрсеге зауқы жоқ. Татқан тамақ ақау татиды (АТ).

ҚӨНІЛДІН СУАТЫ Қөніл мейірімі. Шырагым, менің қөнілімнің суаты да, қуанышы да сенсің (АТ).

КӨНІЛ ЖАЗДЫ 1. *Бой сергітті (серуендеді).* Жүрші, қырга шығайық, бой көтеріп, көңіл жазайық (АТ). **2.** Көңілде дық қалдырымады. Енді, Құнанбай тым құрыса, Ұлжанмен арызласып, көңіл жазып кетпек (М. Э.).

КӨНІЛ ЖЕТЕР АҒАЙЫН [ЖОЛДАС] *Қадір блер деген магынада.* Аманшылық болса, балам, ертең жүресің, бүгін көңіл жетер ағайынды шакырып, дәм таттырайық (АТ). Жаңа бір амалға көшті. Көңіл жетерлерін шакырып, үйне қонақ етті (С. Сей.). Шоңомұрын: *Көңіл жетер жерге сауын айтты* (М. А.).

КӨНІЛ ЖҰБАТАРЫ *Ойға медет тұтараты, алданыш етері.* Көңіл жұбатар алдағын үлкен үміт бұлттан шықсан айдай, кейде, ол қуанып, дем беріп, қанат бітіріп қалғандай болады (М. Э.).

КӨНІЛ [I] ЖҮЙРИК *Білгір, алғыр.* Базаралы мен Дәркембай, бірі үлкен, бірі жас болғанмен, екеуі бірдей ер, ер және көңіл жүйрік адамдар болғандықтан, кездессе, шүркүрасып табысады екен (М. Э.). Көңіл жүйрік шал бірденені сезіп қалғандай (Ә. Н.).

КӨНІЛ ЖҮЙРИК ПЕ, КӨК ДӨНЕН ЖҮЙРИК ПЕ? *Шықып қиял туралы айтылады.* Шырагым-ай, көңіл жүйрік пе, көк дөнен жүйрік пе? Оймен қүнде барып қайтар жерім көп (АТ).

КӨНІЛ ЖЫРТПАДЫ *Абыс сезге келеді, бетін қақпады.* Алдау үшін қоз жұмығанды «өлді» деп, Көңілін жыртпай шұлғығанды сенді деп, Нени көрсе, соған ерген балалық (С. Д.).

КӨНІЛ ЖІВЕРДІ *Ықылас қойды, ілтипат етті.* Қой жатыр, қойшы тыңдаپ түрді елбіреп, Қөзіне қып-қызып бол жас мөлдіреп. Жел сокпай, құс шуламай, бәрі жым-жырт, Әнге көңіл жіберіп тұрды елжіреп (Абай).

КӨНІЛ КӨГІНЕ ҮЙІРІЛГЕН *Ойға бекем жиналған.* Тек, көктен бері көңіл көгіне үйіріліп келген күдіктің бұлты айығып, үміт шұғыласы орын тепті (Ә. Э.).

КӨНІЛ КӨТЕРДІ [СЕРГІТТІ] ◎ *КӨНІЛІН ДЕЛБЕДІ Шаттанды, ойнап, күлді; қош-қошуақ етті.* Ертең кірпіш басуға кірсеміз. Бозбалаларды көңілдендіру үшін, езім де бірге істеспекін. Демалыс уақыттарында, газет, кітап, өлең оқып, көңілдерін көтерейін (Б. М.). Балықшылар Райдың көңілін дөлбел, бірінен соң бірі шақырып, қонақ қып сыйлауда (Ә. Н.).

КӨНІЛ КҮЙІ *Ishki сезім, ой дүниесі, зауқы.* Көнілдің күйі тағы да Өмірсія жаниның алды ішін. Аударды өлең жағына, Нәспінің сыйнан қайғысын (Абай). Түн түндігін түріп ашип, Түнекті сен серпесің. Алтын таңының нұрын шашып, Көңіл күйін шертесің (Ж. М.).

КӨНІЛ КІРІ *Ойында жүрген өкпе, ренш.* (Өкпе, ренш түсініскеннен кейін тар-

қайды деген магынада тұр). Жат етіпті пірлерін, Тарқатып көңіл кірлерін (МЗ). Құдай берген бұл достық — көннің бірі. Мұндақтаңда қалмайды көңіл кірі, Колдан достық жасап ем болар-болмас, Ит мұрынадай наданның жыртты бірі (Абай). Тірі жан көрді екен бірін-бірі Ауыздан айтса кетер көңіл кірі (МЗ).

КӨНІЛ ҚАЗЫ, КӨЗ ТАРАЗЫ *Адал ниет, әділ іс магынасында.* Ей, хазірет! Оғызды кімте қадағалы келесін?... Көңіл қазы, көз таразы, жабысқан жала көп те, кінә жок еді ғой Ақәнда (Ф. М.).

КӨНІЛ ҚОС АЙТТЫ *ди а л.* Kicisi қайтыс болған үй ішіне көңіл айтты; қайғы-қасіретіне жубаныш айттып, ниеттес көңілін білдірді. Балаңыз... Үнгри түбіндегі ұрыста хабарсыз жоқ болды деп бастаң, үй ішіне көңіл қос айтты (К. орда, Арап).

КӨНІЛ ҚОСТАЫ *Бірін-бірі ұнатып, қосылды;* ерлі-зайыпты ဇолды. Шұға мен Әбдірахманың көңіл қосқан қалпын естігенде, Құлзипа жылапты деп қатындар өсек қылып жүрді (В. М.). Мен айттым қосайын деп көңіл саған, Жаныңды жәньяма әпкел маған. Дию деді, азырақ ойланайын, Жанымды әкелгенім болар жаман (FH).

КӨНІЛМЕН ҚАРАМАДЫ *Ықыласын салып, назар қоймады.* Жанды тәнге бас ұрғызыдық, Еш нәрсеге көңілменен қарамадық, Қезбен де жақсы қарамадық, Көңіл айттып тұрса, сенбедік (Абай).

КӨНІЛ САЛМАДЫ *Көңілін бермеді; ықыласы аумағы, ниеті болмады.* Сөзімде ей, патша, жоқ-ты жалған, Диюға өлсем дагы көңіл салман (FH).

КӨНІЛ СҮРАДЫ *Аурудың, дерпті кісінің жағдайын, халип білді.* Неше қүндей ауырып жатқанымда, көңілімді сұрауга бір кісі жібермейдіз, тым болмаса, жолдас ақым үшін, езініз келіп халімді білмейдіз,— деп өкпе айт,— деді (КЕ). Ұлжан әл үстінде жатқанда, Майбасар көңілін сұрап отырып, өрекел сөйлем пе? (М. Э.)— «Сапекенің бәйбішесі сырқат, көңілін сұрайын»,— деп шыкты (F. M.).

КӨНІЛ СҮЙЕР *Ең жақын дос, дос-жар, қалаулық кісі.* Он жеті — он сезіп жас — балалық пен жігіттікін аралығы. Бұл кезде бала жігіт шын көңіл сүйерін өз жүрегімен таңда ала да бермейді (Т. А.).

КӨНІЛ ХОШЫ КЕТТИ [ЖОҚ] *Бей-жай болды; қуаныш жайты болмады.* Сұрады неше қүндей Сагит досы, Кетіпті ғәйіш гишрат көңіл хошы. Сұрады өлемін деп Сагит қанжар, Деді де көрсеткенің маған осы? (FH).

КӨНІЛІ АЛА 1. *Әділетсіз ниет, надурыс тінен туралы айтылады.* Ала қойды бөле кырықкан жунғе жарымайды — деп, бұл ала көңіл неме, айналдырған бес үйді алыға бөліп қарайды (АТ). **2.** *Ойы он сақ-қа жүгірген.* «Түйе мінген қазақ терт

ауыз өлең біледі» деген сияқты, көңілі ала, үйкісі шала, батпандай арқалаган қойши жүргегінің жарасын, көкіретгінің шерін, жалшылық мұн-зарын ен далада жалғыз өзі баяулатып әнге қосатын (М. Е.).

КӨНІЛІ АЛАҢ [ЕКІ] БОЛДЫ ОЙЫ бөлінді. Өзім бас-көз болам, артыңда қарайлап, көңілің екі болмасын, Кекежан,— дед Жексен қарт бетін сипады (Т. А.). Бастайын бір кенесті алып калам, қашаннан бола жүрген көңілі алаң. Біреуін баян етсем бекер болмас, Іс өткен неше түрлі заманадан (М. С.).

КӨНІЛІ АЛЫП ҰШТАЫ ЖҮРЕГІ атша тулады, табиреніп кетті. Қайын атасының уәделі күннен бүрын келгеніне қуаныш, жас балаша көңілі алып ұшып барады (Ә. Н.). Кісідегі арқалаган нақак жала, Тағдырга тадбір таптай, қалма шала. Құр көңілі алып ұшқан ешбір болмас, Жоқ болсын, бір тозаңдай көңілде ала (А. Қор.).

КӨНІЛІ АУДЫ [ВӨЛІНДІ, КЕТТІ, ҚҰЛАДЫ] Құштар болды, ықыласы тусти. Жүрт өуес болған сұлудың көңілі ауды сыртына Ер Қамбардың күшіне (ҚамБ). Қамбар айтты езіне: Осыған көңілім болініп, Ұмытып кетсем жұртымды, Құдайдың — деді — ұрганы (ҚамБ). Сандыбай үйшінің осы мақпал қараның үйірін қалауга да көңілі кетті (Ф. М.). Елдің түрі көрінді Етек-жәсін жинаған. Шаруасына көрінед Қебінің көңілі құлаган (І. Ж.). Ол көліншекке бір кезде Тәңірберген ағаңың көңілі құлап, ауаланып жүрген (Ә. Н.). Далада екі тышқан май тауыпты, Шығынсыз екеуі де жай тауыпты, Жанжалдастып бүл майды бөлісе алмай, Маймылға білдіруге көңілі ауыпты (С. Т.).

КӨНІЛІ АШЫЛДЫ ОЙЫ сергіді, қуаныш тапты. Көңілім қисса жасасам ашылады, Латафат фахри гүл шашылады. Қиссасын Сейфулмөлік талап етіп, Жазуга көңіл қоштап асығады (РН).

КӨНІЛІ БАР Ұнагады, сүйеді. Ойбай ау, оның сенде көңілі бар (Т. А.). Қызынның оқуға деген көңілі бар ма, жоқ па? Болмаса, жүрт сүйтедіге салып отырсың ба сен де (АТ).

КӨНІЛІ БАСЫЛДЫ Жайланды, іштей табиренің басылды. Еірердегі лоблыған көңілі басылып, Айша енді езін-еzi билеп алды (Т. А.). Кел сүйгінің қасыма, Сүй, мойныма асыла, Жас баладай жұбанған, Қалсын көңіл басыла (Б. К.).

КӨНІЛІ БОСАДЫ [БҰЗЫЛДЫ] 1. Қамықты, қобалжын, толқыды. Көңілі бос көрінің Қекейлерін үғынар. Қөтермей жалынып, Қәзден жасы құйылар (Жамбыл). Сыр суы көңілі босал сыйқылдаған, Аспанда қаз бенен қу қыңқылдаған. Тұңжырап жиде, жыңғыл дым үндемей, Күйініп кекте жұлдыз, жел жылаган (І. Ж.). 2. Жылагысы келді. Үйде отыргандардың

көңілі боғап, көзінے жас алмагандары болмады (К. Тай.).

КӨНІЛІ БҮТИН Ұайымы жоқ, төрт құбыласы төң кісі. Шырагым, көңілі бүтін кісіге береке дариды (АТ).

КӨНІЛІ БІЛДІ ОЙЫ сезді. Екесін пе-ріштелең көңілім білді; Дем алғызбай, кеудеме келіп мінді, Қолында күрзісі бар, ту-сы сұық, Жанымы бір шыбындей қысым қылды (Ш. К.).

КӨНІЛІ ДАУАЛАМАДЫ Жүрегі батпады, батылы бармады. Бес жасар баланың батырлығын жалаңаш кездіккі құлатып сынайды ма екен кісі? Жазым болса қайтеді? ... Жоқ, баланың көңілі дауала-мас (І. Е.).

КӨНІЛІ ЕҢЖАР [ҚАЯУ] Ұайым-кайғылы, жабырқаңы. Өленде менің сірә, нем бар еді. Сүм дәурен мен дегенде кемтар еді. Қөрсетем қандай сиқын, қай түр-патьын Тілде тұсау, көңілім еңжар еді (М. Ә.). Базарда біреу атты, біреу жаяу, Азы шат, көбі жүдеу, көңілі қаяу (Д. Ә.).

КӨНІЛІ ЖАБЫҚТЫ [ҚАМЫҚТЫ, ТА-РЫҚТЫ, ҚАМЫРЫҚТЫ] ④ КӨНІЛІНЕ ҚҰСА [ҰАЙЫМ] ТҮСТІ Қайғырды, ұайымдады. Құз болды деп көңілі жабыгады, Құз күні жанды-жансыз қамыгады. Кеті-ріп әдемілік, көркемдікті, Желі де иттей үлып жынданады (С. М.). Қазақтың келіс-леген әдетінен Көңіліне бейшараның тус-кен ұайым (М. С.). Сайрай бер, тілім, Сар-гайған соң бүл дерттен. Бүгілді белім, Жар тайған соң әр серттен. Қамырықты көңіл, Қайтсе болар жеңіл (Абай).

КӨНІЛІ ЖАЙ [ТОҚ] Ойында алаңы жоқ. Ишкені мас, жетен тоқ, Бай-кедейдің көңілі жай (ҚБ). Басымда бар алтын шок, Қекешін барда көңілім тоқ (ҚБ).

КӨНІЛІ ЖАЙЛАНДЫ [ДАУАЛАНДЫ, КӨНІШДІ, БІТТІ, ТЫНДЫ, ОРНЫҚТЫ, САЯ ТАПТЫ, ОРНЫНА ТҮСТІ, ТОЙДЫ, ДЕМДЕЛДІ] Дегені болды, жаны жай тапты, іштей риза болды, ойындағысы болды. Алып ұшқан, толқымалы көніл орнығып, берік сенімге ие болды (М. И.). Жәнібек бас жауы Қек орда ханың женғенниң кейін, көңілі азырақ, сая тапты (І. Е.). Жүрттың көңілі тынды, Екпіні қатты дауылдай Ерлігін әбден сынады (ҚамБ). Сансызбайды көрген соң, Жібектің көңілі тояды (ҚЖ). ... Аман Ақмолаға тек сүйсінумен, қызыгумен болды. Кірпіш үй сыртынаң қораш еді, ішіне енгендे, бұған да көңілі тояды (Р. Мұс.). Өне бойдан сіркедей мін таппадым, Қөрмеген жаным екен, көңілім тояды (ҚКБС). Қиінген Ақбөле де жігіт болып, Өніне шырай біткен нұры толып. Әмірхан туыстарын таныстырып, Бәрі мәз, қуанышта көңілі толып (И. Б.). Дүшпанинан құтылып, Көңілдері жайланды, Жөнелтуге Құртқаны Қеңтім аймак ойланды (ҚБ). Сілке кийін тымакты, насыбайды Бір атасың көңілің жайлланғанда. Таудан жиде тергендей ала

берсе, Бір жасайсың құмарың әр қанғанда (Абай). Сырым сейлесе, шеттігіне іліндіріп сейлейді-ау! Өрге айдамаса, көңілі қөнши мә?— деді (М. Ә.). Шахтерлерге мереке, Серп күрек сермесе, *Көңілі қөнши* жай табар, Көп қопарып терлесе (Қ. АЙ.). Бір ұрмай, көңілі қөнши мәйтін болғандыктан, Айдарбек құшырланып... Зейнепті желкеге қойып кеп қалды (Б. М.). Балаңды таратып, көңілінді бір демедібін бе, мұғалім (Б. М.). Айым да сен *Фалия*, күнім де — сен, Оң қабагым тартады, күлімдесен. Мениң *көңілім дауалансын* *Фалия*, Ауган түйе секілді бейімдесен (Б. Ш. Б.). Кейін қалған жас бала *Күдер* үзін біздерден, *Көңілі* қашан *жай табар* (М. Ә.). Елес беріп, қонды тузде қарлығаш, Егіндерге босатты орын қалып тас. Соның үшін жас *көңілі жай тауып*, Бұл орыннан тұрды бір кез қарында (Х. Ер.).

КӨНІЛІ ЖАҚЫН 1. Эйел мен еркектің арасындағы жақындық. Хатшы бала мен Раушанның *көңілі жақын* деген рас па екен?— деп бір қатын Құлзипага төн түсті (Б. М.). Ұшбыр талтап тұратын бір үстенін менимен *көңілі жақындау* бір сұлу қызы бар еді (С. С.). **2. Тату, сырлас көңілі.** Осылыңда *көңілі жақын* бір ағайым бар. Сырласып тұрамыз (АТ). Жоқ еді бір туысқан аға-жәнгем, *Көңілім жақын* тартты сізге дем-дем (ҚҚБС).

КӨНІЛІ ЖАЛЫҚТЫ [ЗЕРИКТІ] *Көңілі қайт болды, көңілі мезі болды*. Қартайтан адам көп екен, Кемпірден *көңілі зеріккен* (Қамб.).

КӨНІЛІ ЖАҢҒЫРДЫ *Масаттанды, шаттанды*. Білімдің аяман сөздің майын, Алты өлеңмен білдірдім әннің жайын, Ездің басы қаңғырын, ердің *көңілі Жаңғырын* дег ойладым айтқан сайын (Абай).

КӨНІЛІ ЖАРАСТАЫ *Келісім тапты, ұнатты, тіл тапты*. Оның орынна келген кісімен *көңілі жараспай жүр* (Ә. Н.). Осылыңда бір жігітпен *көңілі жарасыпты* (АТ).

КӨНІЛІ ЖАРЫМ [ЖАРЫМЖАН] **О** *КӨНІЛІ СЫНЫҚ Қайғылы, жарым конілі, мұңды жал*. Жасынан жетім едім, *көңілі сынық*. Өнерім ондай емес артық ұлық (Абай). Бекежан, мен бір жаһынан *көңілі жарым*, Жан қайда тыңдайтуғын қызыдан зарын. Әз көңілің елемей ме, ескермей ме, Әркімде әзі ойлаған армат барын (Ғ. М.).

КӨНІЛІ ЖАСЫДЫ *Мұңайды, қапаланды*. Жетімсіреп *көңілі жасып*, Тынысы тым тарылғандай (Ғ. О.). *Көңілің жасып* калышты. Бұдан зорға кезіксең қайтер ең? (АТ).

КӨНІЛІ ЖЕЛДЕЙ ЕСТИ *Шаттанып, масаттанды, масайрады*. *Күнтуардың көңілі желдей еспін*, серпіле сейлеп кетті (С. О.).

КӨНІЛІ ЖЕР [ЖЕРДЕЙ] **БОЛДЫ Тауы шагылды; қатты қаймығып, беті қойтты**. Әттеген-ай! Өзім жылымда бестеғі жігіттей едім, *көңілімнің жердей болғанын* қарашы (ШС). Сол күнде атасының

кезі көр болып, *көңілі жер болып*, Телегенді сағынып, қасиретпен қан жұтып жатады екен (ҚЖ).

КӨНІЛІ ЖҰБАНДЫ *Медеу қылды, алданыш етті*. Жесірдің қамын ойласаң, Жетімнің *көңілі жұбанар*, Екі мұнды бас қосса, Тарқатып шеріп шығараң (Б. Ә.).

КӨНІЛІ ЖУДЕДІ 1. *Уайымдады, қатты жұнайды*. Соңғы құндардың қызызың *көңілі жудеп жүр* (АТ). **2. Ренжіді, көңілі қалды**. Омар Колосовты білір инженер, іскер басшы, шебер үймідастыруши деп жоғары бағалайтын, қазір оған да *көңілі жудеп қалды* (Т. Н.).

КӨНІЛІ ЖУДЕДІП, ЖАНЫ ЖАДАДЫ *Өмірден торықты, жаны қажыды*. Кеп жүрген *көңілім жудеп, жаным жадап*, Жабыққам, жатырқағам, тартқам азап. Сонау үй жүргімді тыныштылаған Шышагын кейде салып, кейде қадап (І. Ж.).

КӨНІЛІ ЖЫЛЫДЫ [ЖІБІДІ, ИІДІ] *Мейірі түсті; жүрең елжіреді*. Жұмабек басының көтеріп алып, суретке қайта қарағанда, ұялы ұлкен көзді, жұқа өнді, қараторы қызы көзіне шоқтай басылып, *көңілі жылып* қоя берді (Т. А.). Жалғызысыраған қыны кезінде жақын адамын көрдегенд, Панферовтың *көңілі жібіп* кетті (Т. А.). Шыкты Рауза, Кош! қош! баура! Қердіңдер ме сүйісін! *Жаз-жаз заула, Жайлауда ауна, Қазақтың көңілі пісін* (І. Ж.).

КӨНІЛІ КЕЛСЕ Қаласа, ықыласы болса. *Көңілі келсе, көлдей, Көңілі келмесе, шөлдей* (Мәтел).

КӨНІЛІ КЕРЕҢ [БІТЕУ] *Сезімсіз, сезім-түсіксіз деген магынада айттылады*. Ағат айтсам, ғапу етіңіз! Бірақ аса бір *көңілі керең* кісі болмаса, елеңді сүйемтін жан болар ма? Мениң әкемнің де сүйетін өлеңі бар (М. Ә.).

КӨНІЛІ ҚӨКТЕ, БАСЫ ЖЕРДЕ *Мен менсіген, өр көкірек*. Жаманың *көңілі қөкте, жерде басы*, Алыс қой анғарғанда екі арасы, *Жақсының өзі кіші, ойы биік, Бірдей ме екеуінің мәртебесі* (Жамбыл).

КӨНІЛІ КӨТЕРІҢКІ *Көңіліді, шат*. Ташкенттің түзу, кең көшесімен келе жатқан Сақаның *көңілі тым көтеріңкі* (З. Ш.). Ал, сайра, жас бұлғұлдар мұңды үнмен, *Көңілің көтеріңкі көгілжімнен*. Еркін таң маңайға жан көз тігіп жүр, Сайра әнмен, сайра күймен, сайра мұңмен (І. Ж.).

КӨНІЛІ КҮПТІ Ренішті; мұңды-шерлі. Жолын болсын, жолбарысым, жортқанда, Өзіңен езге ойы жоқ, Жас тілеуін жат жолына сарып еткен, *Көңілі күпті*, көз жасты Құртқаң да (М. Ә.).

КӨНІЛІ ҚАЛДЫ [ҚАЙТТЫ, СУЫДЫ, СЫНДЫ, ЖУДЕДІ] *Ренжіді, тауы шағылды*. *Көңілім қайтты* достан да, дұшпаннан да, Кім қалды алдамаган тірі жанда. Алыс-жақын қазақтың берін көрдім, Жалғыз-жарым болмаса анда-санда (Абай). Шимайлап бет-аузыңа әжім түсken, Қал-

ды гой көргеннен соң көңіл қайтып, Молдеке, деп жазыпсыз күдер үзбе, Хабарың үзбе деген тиіді бізге (М. Б.). Күтпеген жерден танысмынның қаныпевер бол шыға келгені көңілімді сұбытып тастады (М. И.). Өмірден жиіркеніп, көңіл сүйіп, Қалғандай айналадан өзге туып, Жатады жанды көрмей жалап түзде, Көліне Бурабайдың кірін жуып (І. Ж.).— Жә — жә! Сендер құрлы пайдамды, намысымды білемін!— деді Мақамбетше. Ол қабагын шытқанды, өзесінің көңілі сыныбы (Ғ. Мұс.). Раушан маңдайын тыржытып, сұрланып сала берді. Мер баспаса, Бәкеннің көңілі қалады. Көңілі қалса, езі томырық адам, кепке шейнін араз болып, күйіп-піседі де журе-ди (Б. М.).

КӨҢІЛІ ҚАРАЙДЫ *Ойы бұзылыды, түлді, торықты. Жакындан ажал тұрса да, Жанына қылыши үрса да, Қалжырап көңілі қарайып, Үмітін қоймас адамзат (Б. Қ.).*

КӨҢІЛІ ҚАРАҢЫ ТАРТТЫ ◎ **КӨҢІЛІ ҚАРАП ВОЛДЫ** *Ish құса болды, қаты қалықты. Қараңы тартып көңілі, Қызы Назымның ішінде Қапалығы сыймайды (КамБ). Жүгірді Сагит жылап ханға қарал, Штері кайғыменен алап-жалап. Ханға кеп естігенін маглұм қылды, Ah айлан, ханиң көңілі болды қарап (FH).*

КӨҢІЛІ ҚОРЫҚТЫ *Iштей шошынды, үрейленді. Ұңғайы жамаң аурудын, Жаманнан көңілім қорықты, Артқы қалған жалғызға, Бір касірет жолықты (Ш. Қ.).*

КӨҢІЛІ ҚҰЛАЗЫДЫ *Жалғызысырады; көңілі жетімсіреді. Бұл кезде қонақ, жолдаушылар да сиреген. Шолпанның көңілі құлазып, жан-жаққа қаранып, далада жүр (Ғ. Мұс.).*

КӨҢІЛІ КҮШУАҚ БОЛДЫ *д и а л. Көңілі риза болды. Берің де сез кезегін таптын деді, Болды деп кеп қүшүақ көңілім мунан (Жамб.: Шу, Луг.).*

КӨҢІЛІ МҰЗДАДЫ *Tауалы қайтты, шошынды. Қоспаның да көңілі мұздап коя бірde (Т. А.).*

КӨҢІЛІН АҚҚА БЕРДІ [ҰЙЫТТЫ] ◎ **КӨҢІЛІ АҚҚА ЖОРЫДЫ** *Адал ойлады; адалдыққа жорыды. Кектаймен келін едім бір жыл желіп, Көңілімді сіздер үшін аққа беріп (ККБС). Осы дүниенің тірлік қамынан басқа, алдында ана дүние барын ара-тұра да болса ойлан, көңілін аққа ұйытып, тәубеге кеп тұрса, басындағы бір тұтам тірлікте күнәңға бүншалық белшешен батпас едің гой (Ә. Н.).*

КӨҢІЛІН АЛДЫ *Райына қарайлады; көңілінен шықты. Жақсы білгенді жорғалықменен көңілін алсам екен деген надан әке-шешесін, ағайын-жүрттын, дінін, адамшылығын жаурынан бір қаққанға сатады (Абай).*

КӨҢІЛІН АЛДАДЫ, АУЛАДЫ] *Көңілін тауып, қамқор болды; ойын бөліп, алаң, етті. Мына баланың кө-*

ңілін алдандыра тұршы (АТ). Басымдағы беркімді Мұңды болған атама Өз қолынан бергейсін, **Көңілін аулап жүргейсің** (БЖ). Енді хан қырық жігітке бұйырды: барындар, сол құнгі баланы тауып алғып келіндер, жалғыз қызым Құралайды беремін, сөйтіп **көңілін ауламасам**, елімді ойран қылар — деді (МЗ). Диюдың **көңілін аула** мәз қылған бол, Өзінің ғұмырынды аз қылған бол. Сен неге сұрадың деп ашуланса, Өп-өтірік жыла оған наз қылған бол (FH).

КӨҢІЛІН АУЫРТТЫ *Қатты қынжылтты, ренжітті. Қелместей түндегі үйкі, батпастай ас, Тағдырға бас иген соң шын гаунар тас. Қеп жазып, көңіліңізді ауыртпайын, Сонда да достың сыры досыңа паш (С. Т.).*

КӨҢІЛІН БАСТЫ 1. **Көңілін тыншытты.** Нагиманың да көңілі бұзылып:— Жылама, қарағым, көзіңің жасы ағайыныңа болсын деп, баланы алдандырып, көңілін басып жұбатты (С. Д.). 2. **Желігін басты,** бетін қайтарды, сесін қайырды. Ажуага, қорлауға тілі орамды, Не түрлі тұзак күршп қөңілін басқан (Абай). Ауылда едірнедеген қымыз масты, Сескентіп, мынау думан көңілін басты. Кей балуан, кісі өлгендей, жер шүкүлап, Жүргегі жігітердің урке қашты (І. Ж.). Жау көңілін қылышип басқан жігіт, Батыр емей немене, аспан жігіт? (ШС).

КӨҢІЛІН БЕКІТТИ *Bір шешімгө келді, бір тоқтамға тоқырады. Апұрмау, мені неге қуады. Келіп отырган «төрөгө» бір нәрсе айтады деп ойлай ма? Ойланға келе,— «төрөгө» де айттып көрген теріс болмас еді деп, көңілімді бекітіп те едім (Б. М.).*

КӨҢІЛІН БИЛЕДІ *Өзін-өзі үстады, өзін тез тежеді. Рай тіпті тіл қата алмай, ерін тістелей берді... Ақбала көңілін тез биледі (Ә. Н.).*

КӨҢІЛІНДЕ БІР ДЫҚ КЕТТІ *Өкпе-назын ішіне сақтады; реніши ішінде кетті. Судыр Ахметстің көңілінде бір дық кетті. Басқа кісі болса бір сәрі (Ә. Н.).*

КӨҢІЛІНДЕГІ ДІТІ *Ойындағы арманы, айтпаши болған сырьы. Дітіңді (көңіліңдегі) білтелемей, білдіре айтшы, Саласың қандай қолқа тегі маган (Жамбыл). Қайта биікті шалған сағыммен көңіл дітін шарып та, шашып та етті (С. Бақ.).*

КӨҢІЛІНЕ АҚТЫҚ САЛДЫ *д и а л. Көңіл жұбатып, көңілін аулады. Віз барып Аканың көңіліне актық салып қайттық (АТ).*

КӨҢІЛІНЕ АЛДЫ 1. **Ескерді, елеңді.** Алтынды ал да, көрсет жұртқа апарып, Мениң сезім шын болса, тенрі онғарып. Сонау бақша ішінен табыламын, Егер мені іздесен, көңіліңе алып (Абай). 2. **Ренжіт қалды.** Кейіс сезіді есітіп, қамығып қалды, көңіліне алды (АТ).

КӨҢІЛІНЕ АРАМДЫҚ ТҮЙДІ [ТУС-ТІ] Қастық ойлады, жаман ойын ішіндеге сақтады. Билердің ақылы бұрын да көңіліне арамдық түсіп жүрген ханға ұнайды (КЕ).

КӨҢІЛІНЕ ДАҚ [КИР] САЛДЫ

[ТУС-ТІ] Ренжітті; қуйікке ұшыратты. Ұзғарыма шыдамай, Жиілып шықты ырқыма. Бәрі де қорқып жау екен Көңіліме салған дарғына (ҚамБ). Жас көңіліне кір түсірді (АТ). Сандуғаш бакшада Сайрайды таңертең. Қандай жан, сәулем, дақ салды Көңіліце сенің ақ еркем (Қән).

КӨҢІЛІНЕ ДІТ САҚТАДЫ Реніши ойынан кетпеді. Қанша іш тартса да, көңіліне діт сақтаған жас бала илікней қойды (ЛЖ).

КӨҢІЛІНЕ ЖЕЛ БЕРДІ Рух, қайрат беріп, желпінкті. Текіздің бойы ногайлы, Ел екен өскен жағасы. Жарлының байраға тәңгерді, Көңіліне халықтың жел берді (ҚамБ).

КӨҢІЛІНЕ [КӨҢІЛГЕ] КЕЛДІ 1. Ауыр тиді, қатты батты. Көңіліце келсе де айтайын, сондағы басшылық жұмысқа көңілім толмайды (М. И.). Ат жараттық, сөн тараттық, Әуейілік қүйлестік. Көңілге келер, кім жолар, кім көнер (Абай). 2. Ойына түсті, тіліне оралды. Көңілге келіп бір сөз қалғаннан соң, Тынар ма айтып етпей қу қызыл тіл (Жамбыл).

КӨҢІЛІНЕ КІР САҚТАМАДЫ Кек тұтпады, Ақыр ағында ол, бар қазақтың түбі бір еді гой, береке іздесең, дұғаң қабыл болсын десең, өзара қырги қабақ болма, көңіліце кір сақтама дегендей ақыл айтады (Ы. А.).

КӨҢІЛІНЕ ҚАРАДЫ Ренжіткісі келеді; көңілін жылпай, райына бейім болды. А, тазша, елі қарап тұрмын көңіліце (ҚКБС). Бұл күнгө дейін шыдасам, айтпасам, көңіліце қарап келгенім (АТ).

КӨҢІЛІНЕ ҚАРА ШАПТЫ Арам ой келді, қастандық ойлады. Сөйтіп жүргенде, агаларының көңіліне қара шауып; «Бәріміз бір тудық, осы Асан бізден қалай артық болып жүр» деген пікірге келеді (КЕ).

КӨҢІЛІНЕ ТҮЙІН ТҮСТІ ◉ **КӨҢІЛІНЕ ҚАЙФЫ ТОЛДЫ** Жүргегіне дерт, құса үяллады; жүргегіне дерт байланды. Билеген Мысыр атты елі жиын, Көңіліне патшаның түсті түйін. Ата-ана, тату достар естен шықты, Адамға ғашық дерті қандай қыын (ҒН). Қатының, жаман болса... Көңіліце қайғы толар (ШС).

КӨҢІЛІНЕ ҰНАДЫ [ЖАҚТЫ, ҮЙЛЕСТИ] Жаратты, жаңсы қөрді, ойна сай келді, көңілінен шықты. Алдарында аянбай, Шыныменен сейлесем, Көңіліне бектер ұнармын (Б. О.). Өзі бойдақ жігіт болған соң, көңіліне үйлескен бір бой жеткенге құдаласып, «аяқ шырман» кетуде де

ниеті болады (КЕ). Толғау салып ішіме, Сол қунде-ақ жақтың көңіліме (Абай).

КӨҢІЛІН ЖЫҚТЫ [ЖЫРПТЫ, ҚАЙТАРДЫ, ҚАЛДЫРДЫ]

1. Сыңайина қарамай, бетін қайтарды. Алдау үшін кез жұмғанда «өлді» деп, Уансын деп ұшынғанда «берді» деп, Нені көрсө соған ерген балалық (С. Д.). Бір ауыз сөзбен көңілінді қайтарды: өтізді өрге салма — қанатың талар, жаманға жүзінді салма — сағың сынар (Ы. А.). Көзі тірісінде Федоров Шураны алаканына салып бақты. Ол бір-ақ рет Шураның көңілін қалдырыды (Ә. Н.).

КӨҢІЛІН ҚИМАДЫ Сөзін жерге тастама, меселін қайтармады. Алтыбақанға барғаным рас. Құллаш, Маржандар қонақ, әрі құрбы, солар қылған соң, көңілдерін қимай бардым да, аздан соң қайтып кеттім,— деді Шолпан (Ф. Мұс.).

КӨҢІЛІН СУЫТТЫ Жабырқандырыды, тауалын қайтарды. Не қылсан да, көңіліңді енді сұыт (ҚКБС). Е, баланың көңілі сұыт кеттесін (АТ).

КӨҢІЛІН ТАНЫДЫ [ТАПТЫ]

1. Ниет байқады. Сүйеу қарп оның көңілін таныса да, үндемеді (Ә. Н.). 2. Қалауын тапты, дегенінен шықты; көңілін риза етті; көңіл қалауын берді. Сүйіші десен Келмембет, Көңілінді сенің табайын. Өлгениңше өзінді Тәрбиелеп бағайын (ҚамБ). Егер, осындаид әбден тұтанды деген шағының өзінде баласы жыламсырай бастаса, дереурай данан қайтыш, оның көңілін табуға асыратын (М. И.). Ер көңілін таппасақ! Үстінен ішік жаппасақ! Ер мінезді бұл Жамбыл, Жүртқа жаман атайды (Жамбыл).

КӨҢІЛІН ТАР ҰСТАДЫ Ниеті, пейілі тарылды. Үш жұздің ортасында Қасқа көл бар, Әр жерде су ішетін басқа көл бар, Үш бөліп, енші қылыш алысайық, Жер жетер, көңіліңді ұстама тар (ШС).

КӨҢІЛІН ТЫНДЫРДЫ Разы қылды; тілегін орындады. Мұңды, шерлі жоқ-житік, Аңсал алдын кернепті. Бәрінің көңілін тындырып, Біреуін ала көрмепті (Абай).

КӨҢІЛІН ҮЙІЛТЕТІ Сөзіне сендерді, көндерді. Нұrbай көпірме сөзбен колхозшылардың, жоғарғы орындардың көңілін үйілтін қойған екен (Т. Н.).

КӨҢІЛІН ҚҰШУАҚ ПА! [ҚҰШ ПА?]

Көңілдімісің, дениң сай журмисің? («Уақытың құш па?») «Кеүлің қош па?» деген түрде де айтыла береді. Көңілділік, шаттық мағынасындағы «құш»— парсы сезі, «уақ»— араб сезі). Ата, қалай бүгін көңілің құшуақ па! (АТ).

КӨҢІЛІ ОЙСЫРАДЫ [ҚҰЛАЗЫДЫ, ҮНДРЕЙІП ҚАЛДЫ]

Жаңы құлазыды; өкіншітеге қалды. Аса қадірлі, қымбатты қазынадан айрылғаның жаңа сезгендей, Серелі көңілі ойсырап барады (Т. А.) Үйіші аңғал-санғал, көшкен ауылдың жүр-

тындаі, көңілін құлазытып жіберді (Ә. Н.). Теренінде сақтап жүрген соңғы бүйімбын сұрып алғандай, Ләззат көңілі үңірепін қалды (Т. А.).

КӨҢІЛІ ӨСТИ [СЕРГІДІ, СУДАЙ ТАСЫДЫ, ТАСЫДЫ, ШАЛҚЫДЫ] Шаттанда рухтанды, еңсесі кетерілді, қатты қуанды. Жеке топ ұл-қызымен кәрі Жүсіп, Алқаға мойын бұрды көзі түсіп, Шақыртты той бастайтын адамдарды, Менимендік қылымымен көңілі өсіп (И. Б.). Жігітер мәзмейрам, көңілдері өсіп, ұлы тойға жиылғандай ойын-сауық құрды (К. Тай.). Барлық үйлердің шал-кемпірлерін, жас-желенін түгел жиын аекеліп, бірге тындаандар. Олардың көңілі сергіл қалсын (М. Ә.). Бақтын тұрғанда ұстал болған қазақ, Көңілі судай тасып, оттап маздар (І. Ж.). Кедей ауылдың көңілі осы сарша тамыздығы сағымдай тасып құлпырып тұр (Ғ. Мұс.). Балуаны жыққан Арғын шуылдал жүр, Аруақ қолдады деп көңілі тасып (І. Ж.). Түсімде мени жұбантып, жылы сөзбен сөйлесіп. Кетуші едің қуантып, Қалуши еді көңіл өсіп (Абай). Қараман кайраттанды көңілі тасып, Хош болып уақыты хадден асып (ҚамБ). Бетіне жан қарпаттай, Көңілі әбден өседі (ҚБ). Жау жүре алмас десініп, Көңілі сондай өсілті (ҚБ).

КӨҢІЛІ [ТӘБЕТІ, ЫҚЫЛАСЫ] СОҚТЫ [ТАРПТЫ, ШАПТЫ] Үңтиқ, ынтызар болу магынасында айттылып тұр. Қөрғеннің көз құмары ауып тұрған, Ойы тілеп, көңілі шауып тұрған. Әзіне деп жұлдыңған жүрек күшін Сыртқа шашпай ақылмен тауып тұрған (С. Т.). Алыптың көңілі соқты етін жеуге, Сенің оған тілің жоқ пәлен деуге (С. Ә.).

КӨҢІЛІ СӨГІЛДІ Ah ұрды, қатты өкінді. Осы әйелге істеген өзінің қаттылынына қиналып, көңілі сөгіліп бара жатты (Ә. Н.).

КӨҢІЛІ СУ СЕПКЕНДЕЙ БАСЫЛДЫ ◎ Көңілі САП БОЛДЫ Қуанышы үзаққа бармады. Жағағы машинадан шыккан жігіт бұдан ең жағынан да, орамдылық жағынан да асып жатыр. Базардың үедeden тауының бір себебі осыдан болар деп ойлады Бексұлтан. Қалай болғанмен де, онын көңілі су сепкендей басылды (Ж. Ж.). Балқияның сайдымазақ жігітерді еткір қалжыңмен бетке ұрғандай тойтарып, жүртты ду құлдіргенін көріп, Қежектің көңілі су сепкендей басылды (Т. А.). Сонда бір көңілім сап болар. Жалғыз жатып қүніреніп, Қазаны ойлап толғаудан (Ш. Б.).

КӨҢІЛІ ТОЙМАДЫ Қанағат қылмады, нысан етпеді. Ескендір елде алмаған хан қоймады, Алған сайын көңілі бір тоймады. Араны барған сайын қатты ашылып, Жердің жүзін алуға ой ойлады (Абай). Бұған көңілің тоймаса, Алдыңа салып берейін Тогайда жатқан малымады (МЗ).

КӨҢІЛІ ТОҚ Беймарал, алаңы жоқ. Басында бар алтын шоқ, Қекешім барда

көңілім тоқ. Қекежан сені көрмесем, Басымнан өтер дүние бок (ҚБ). Ғашықтықтан жанған от, Табылар деп көңілім тоқ... (FH).

КӨҢІЛІ ТОЛМАДЫ Ойдағыдай болмады, көңілі қанағат таппады. Баланың ісіне көңілі толмаган әке жұмысқа өзі кіріспін кетті (АТ).

КӨҢІЛІ ТОЛЫҒЫСТЫ Бұл жерде кемеліне келген деген магынада айттылып тур. Толығысқан көңілім, Басылмайды, қарагым, Тогызы биден кек алмай (А. Аз.).

КӨҢІЛІ ТОРЫҚТЫ Түңілді, күдер үзді. Бетен елдің адамы Тынбаған соң арманы, Көңілі әбден торықты (Абай). Осы баласы отыздан асқанда көргелі отырған жалғыз үміті, жарық шырағындаи санап жүр еді, қазір ол шырағы да жанбай жатып сөнгендей боп, көңілі қатты торығып келеді (Ә. Н.).

КӨҢІЛІ ТҮЗҮ Ілқыласы дұрыс, ниегі мақұл. Құдайменде жас жігіттің қара мұрты қылған сұлу жузіне таңдана қарды. Шынында, енді ойлап қараса, інісінің айтқаны рас: баяғы көңіл түзу кезде Қәлеңді бұл ауыл көп пайдаланды (Ә. Н.).

КӨҢІЛІ ТҮСТИ Ілқыласы ауды, үнатты. Оның сірәдагы әдеті осы. Кейде көңілі түссе, қолын беретіні бар (Ә. Н.). Құрышбай Дәмешті «қызыл» дейді. Көңілі түсікен кісіге сыйырлап: «Досымның қызы» деп те қоятын (З. Ш.).

КӨҢІЛІ ТІРІ Ақын бұл жерде саналы, сезімтал болуды айттып отыр (АС). Ол айткан тірлік олар емес. Қекірегі, көңілі тірі болса, соны айтады (Абай).

КӨҢІЛІ ШАЙЛЫҚТЫ Жиренди, үррейшты, жүрең түршікті. Қодар мен Қамқаны нар түйеге мойындарынан қосақтап астырып өлтірген дәл сенің әз әкен емес не еді? Ел сұмдықтан тыйылсын, көріп көзі қансын, түңіліп көңілі шайлышын деп істемеп не еді (М. Ә.).

КӨҢІЛІ ХОШ БОЛДЫ ◎ КӨҢІЛІ ХОШ [ҚҰП] АЛДЫ ◎ КӨҢІЛ ХОШЫ КЕЛДІ ◎ КӨҢІЛІНІҢ ХОШЫ ТҮСТИ Шашадыман болды, риза болды. Егер де дүниеден көше қалса, бұл батырдың көңілі хош болсын,— деді Ақжұніс (ЕТ). Елге келген соң, Ақша хан таранып, тыныштанып, көңілі хош болған соң, тағында отырып, хан үкім қылды (ЕТ). Ішіп, көңілімізді хош алып отырсақ депті (ҚЕ). Шіркін-ай, жан қиярлық болса досын, Келмей ме кемеліне көңіл хошың (К. Жұм.). Келіннің ісі түссе, көңілдің хошы түседі,— депті бір қайнагасы (АТ).

КӨҢІЛІ ШЕР [МҰН] БОЛДЫ Уайым балты, қатты қамықты. Қөген көзді қосақтап қалай қылп берерміз? Көздің жасы моншақташ, Көңіл шер бол өлемріз (Жамбыл).

КӨП АУЗЫ ӘУЛИЕ [ҮӘЛІ] көнеге. Көптің, бірінің болмаса, бірінің айтқаны келеді деген магынада. Жүрт жиып Баглан айтты: Елім-халқым, Інгенім қайынды, кеңіл салқын. Әулие көп аузы, не айтасыңдар, Барлар жан бар ма ішінде мұның парқын (І. Ж.).

КӨП АШУЛАНЫП, УЫН К...ІНЕҢ ШЫҒАРДЫ Ашу-ызасына шыдай алмады.

КӨП БОЛСА Мықтаганда, әрі кеткенде. Ұры десе, осы елдің ездеріндегі қазактары. Көп болса, киімдері, ер-тұрманығана жаман, қолдарында сойылдарығана бар (М. Э.).

КӨП ЖАСА! ◎ КӨП ЖАСАҒЫР! алғыс. Әмірлі бол, әмірін үлгайсын деген магынада. «Көп жаса, бақыты бол, үйлішүйріл бол!» — деп, балама бата бергені-ай сонда (КЕ). Ой, көп жасағыр, ұмытпайтын жігіт екенсін, — деп Есенбек сырлқысыл құлді (М. И.).

КӨП ИТ Ақын бул жерде ойсыз, соңыр кеңіл иелерін айтып отыр. Көптің бәрі көп деме, көп те бөлек, Көп ит жеңіп кек итті, қунде жемек. Гадәләт пен мархамат — көп азығы, Қайды көрсөн, болыш бақ соған көмек (Абай). Көп ит көп итті жеңбес (Мақал).

КӨПКЕ ТОПЫРАҚ ШАШТЫ Байбалағам салып, көвшілікті айыптағы; көпке қарсы шықты. Көпке точырақ шашасыңба, құдайдын салғанына көндік те отырдық (Б. М.). Шөріпхан, дегенмен, ақылды жігіт қой, көпке топырақ шаша алмайтынын тез түсінді (Д. Е.).

КӨППЕН КӨРГЕН ҰЛЫ ТОЙ [СЕЛЕВЕ] Көпшілікпен, жүртпен қатар басқа түскен іс, нәубет. Қүйіп бір күймей немене, Құр қызынды дөлебе, Сақтастың жалғыз қайғыдан, Көппенен көрген селебе (Ш. Қ.). Ендігі жұбаныш — жалғыз біз бе, елдің бәрі де сүйтіп-ақ жүр гой, көпчен көрген ұлы той, көппен бірге болса, болады да деген сөзді жұбаныш қылады (Абай).

КӨП СӨЙЛЕП КӨБІГІН САПЫРДЫ Тынысыз, жағы талмай мылжыңада.

КӨП ТҮКІРСЕ, КӨЛ БОЛАДЫ Барлығы комектессе, бас біріктірсе, беренге болады деген магынада. Беттері Есенкелді қартқа бару, Жайды айтып істер іске ақыл алу, Көл деген көп түкірсе дегендейін, Көп болып құтқаруга айла табу (Ж. С.).

КӨПТИ КӨРГЕН Ұзақ өмір сурген, көп жасаған, көп нарсени басынан өткөрген. Көпти көрген көне едің, Бұл сөзіме наныңыз, Қарап тапса көnlің, Үйіңе енді барыныз (АБ). Үшешуміз де көрі буын, көпти көрген көне екенбіз (КЕ). Бірақ, осы жағында деген, ер нені көрем деген, көп көрген, дәмін, бағасын, бәрінің де баянсызын біліп жеткен, ойлы адамнан шыгады (Абай).

КӨП ТІЛЕГІ КӨЛ Көптиң тілегінде береке, қыдырып бар деген магынада.

КӨПТИҢ ДУРМЕГІ Көптиң ауаны, жүрт сарыны, халықтың беті. Көптиң дурмегімен шауып келе жатқан Балуан Шолақ бір кезде жан-жагына қараса, әркімдер айналасында басып озып кетіп бара жатыр (С. М.).

КӨПТИРІШ СӨЙЛЕДІ Түймегейді түйедей етіп, өсіре айтты. Көптирип сөйлеген сөзі болмаса, ісі әзір берекеленбей келе жатқан Берден көріне кете алмады, үндей алмай қалды (Ф. М.).

КӨП ҰЗАМАЙ Көп уақыт өтпей, жақын арада. Көп ұзамай жаңағы обалардың деңгейіне де жетіп калып едік. Кенет гұрс еткен мылтық даусы меніреу даланы селк еткізді (Ә. Ә.).

КӨПШІК ҚОЙДЫ Қолпаشتап көтермеледі, мадақтады; қолтығына су бүрікті, желкітірді. Оларды бүрін осы еңдердегі ең жақсы, ең қадірлі, ең тамаша ежет жандар,— деп көпшік қойып, алдаусыратып, қолтықтан дем берген болатын (М. Э.). Маган көпшікті қалыңырақ қойып жібердіңдер. Бірақ, мен бұл жолы алмай кетпейтін шығармын,— деді Жақыпбек (М. И.). К... іне көпшік қойып, өзін біраз мақтап, қызырып алсан, бар сырын ақтарып салады (АТ). Көтергені құрысын, к...іне қол тықкан соң демекші, сыртқа даттап, көзге мақтап көпшік қойғанды тысын! (АТ).

КӨП ШІНДЕ ӨЛТІРЕДІ Жүрт алдында үятқа қалдырады, беделінді түсіріп, масқара етеді. Балаңа байқап сөйлесен, ақылыңа көнер, Байқамай сөйлеген көп ішінде өлтірер (Макал).

КӨР АЗАБЫ ◎ КӨР АЗАБЫН ТАРТЫ [КӨРДІ] Ауыр бейнет; көресі бейнетті, сорды көріп болды. Осы үйдің босағасын аттағалы, Шешенің жоқ еді гой шаштағаны, Деуші едім: тартып болдың көр азабын, Құдайдың бар ма еді елі сактағаны (Қ. Т.). Жаза? Қандай? Өліп пе? Көр азабын көріп пе? Құң жазасы белгілі. Құтылмаған өліп те (Б. М.). Жол азабы — көр азабы деп, қатты қиналдық (АТ).

КӨР АУЗЫНДА Өлім халінде, жаңы хал үстінде. Ұшыраған мұндай күйге сорлы Ақбапе, Жазықсыз жаза тартқан мұнды Ақбапе. Бақытты бірақ тунде күл болышып, Құрмелип көр аузында жатқан бене (И. Б.).

КӨР БАЛА ◎ КӨР БАЛАЛЫҚ ◎ КӨР СОҚЫР Білімсіз, надан, оқбы-солын жөнди ажыратса алмайтын адам тұралы айтвылады. Мылқау әуелгі көр бала күнінде Жалмұқан, Сәрдәлінің қол шоқпараты болса, жүре келе шындыққа көзі жеткен сон, өнер мен махаббатты, Ақан мен Ақтотының коргауына алады (Е. Б.). Емес пе бір тұрлаусыз жас күн деген, Жас жүрек албырт асау бас білмеген,

**Көр бала, көргені кім, көрсө ұнаган, Ко-
бызды шалға, күйін мастирлекен (І. Ж.).
Корықлаганың, ықпағаның көрермін он-
дай көр соқырдың (М. Ә.).**

**КӨРГЕ БІРГЕ АЛА КЕТЕДІ [ТҮСЕДІ]
Тіс жарып ешкіме айтгайды, ішінде сақ-
тайды. Қызы жайын кім біледі жақындас-
пай, Ой түкпірін ақтарып, сырын ашпай.
Ішінде ит өлігі жаткан қызы кеп, Көрге
бірге тусетін бетін ашпай (С. Т.).**

**КӨРГЕ КІРДІ [ТҮСТИ] 1. Өлді, өмірі
таусылды, дүниеден қайтты. Ахиретке
қарап өлуің, көрге кіруің, шіруің, мах-
шарда сұрауың — бәрі бірдей (Абай).
Жауыздар ерем қаптас, өшсін, өлсін. Құр-
талық қалдықтарын, көрге кірсін. Үстіне
моласының курай еспей, Моласын таба-
нымыз таптап жүрсін (И. Б.). 2. Қатты
ұлалы, жер болды. Жерге кіргір-ай, сен
жетпегір ушін тірідей көрге кірдім гой!** (АТ).

**КӨРГЕ КІРСЕ ДЕ ҚОЙМАДЫ Қайда
барса да тапты. Қоймаймын көрге кірсе
ондай құлды! Тап шашаң таң атырмай!
— деп ақырды. Қазактың көрі күнін бұ-
рынғы еткен, Тұғызған талай мұндаі
дараптыны! (І. Ж.). Жерге кірмек түгіл,
көрге кірсе де қоймаймын ол шіріген
жұмыртқаны (АТ).**

**КӨРГЕНДІ ЖЕР ЖАҚСЫ ата-ана; жақ-
сы тәрбие, жақсы үлгі берген үя. (Бұл
фраза қызға, келінге, әйелге қатысты рет-
те жақсы «тәркін» дегенниң орнына жік-
рек жүреді). Жаман қатын кеп ұйықтар,
Оятсаң араз қоқаңдал... Көргенді жерден
қызы алсан, Атыңды ерттер жүгендеп
(М. Сұл.). Келіннің төркіні көргенді жер
болуы керек. Өте биязы, синиқ мінезді
екен (АТ).**

**КӨРГЕН КӨРЕСІ Басынан еткеген
ауыр бейнет, азап. Бекенші — Борсақтан
шыққан жан күйер жақының жоқ... Бун-
дағы туысым дейтінім — осы отырған қы-
рық үйімнің барлығы. Атасы туыс емес,
тірлігі туыс. Көрген көресі, кешкен соры
менімен туысқандар өңшен, — дейді Дәр-
кембай (М. Ә.).**

**КӨРГЕН КҮНІ ҚАРАН БОЛДЫ Басын-
на қының түсті, қорлық көрді, азап
шекті. Әкесі өлгеннен кейін, оның көрген
күні қаран бола бастайды (ҚЕ).**

**КӨРГЕННЕҢ КӨЗ АҚЫ АЛДЫ [СҮ-
РАДЫ] Тіленшек, тілемсек кісі (көзге
түскен кісідөн құр қалмау мағынасын-
да). Көргеннең көз ақы алатын не қылған
баласың? («Балдырган»).**

**КӨРГЕННИҢ ӘУЕСІ КЕТЕДІ Караган
адамның аңсары ауады. Жұлдыздай бо-
лып жалтырап, Көргенниң кетер әуесі.**

Сүмбіле, салқыннан, Көрген соң кетер зәресі (М. Б.).

**КӨРГЕННИҢ КӨЗІ ТОЙҒАНДАЙ Мей-
ірі қанып, ләззат алғандай. Көргенниң кө-
зі тойғандай, Топты ортадан ойғандай.
Бұтагына шынардың Күнді әкеп іліп
көйгандай (Д. Б.).**

**КӨРГЕН ТҮСТЕЙ Аңсары ауған нәр-
сеге өкініш ретте айттылады. Шырағым-ай,
тағы бір күн қонсаң болар еді. Сағынып
көріскең кемпір-шалға бұл келіп-кетісің
көрген түстей болайын деп отырау (АТ).
Жарқ етті де жоқ болды, Көрген түстей
сағымдай (З. Қ.).**

**КӨРГЕ ТЫҚТЫ Құртты, жойды. Қап-
қара туын жынайық, Тезірек көрге тығай-
ық (Қ. А.).**

**КӨРДЕ БАСЫ ҚАЛҒЫР! қарғыс.
Өлім келір, қата қалғыр деген мағы-
нада.**

**КӨРДЕЙ ҚЫСТЫ Қатты қыспаққа ал-
ды, қынады, жанды жағадан алды.**

**КӨРДЕН ТІРІЛГЕН КӨРКАП Көрден
шыңқан өлік. Сен көрден тірілген көр-
қаптысың? — деп, шалдың өзіне дүрсे
коғ беріпти (ҚЕ).**

**КӨРДЕН ШЫҚҚАНДАЙ [ТҮРҒАН-
ДАЙ] Адам қарайтын сиқы жоқ, өні қу-
қыл, жадау. Көрден жана тұргандай кем-
пір мен шал, Жалбаңдасар өзінің тұргы-
сымен (Абай). Қатила: Қағынды келгір-
дің қайсысы екен? Зәремді алғанын қара-
шы. Ұн! Сұмдық-ай, құдды көрден шыңқ-
қан кісі сиқты (С. Сұбх.).**

**КӨРЕ АЛМАДЫ Күнделі, даттады,
жамандады. Біздер мықты болғанға Дос-
тарымыз сүйісін, Даңқымызды жер
жарған Кере алмаған қуйінін (С. Мәу.).
Кешегі Төлегенді жамандаган, Кере алма-
ған көп дұшпан қасым екен (ҚЖ).**

**КӨРЕЙИН ДЕ ӨЛЕЙИН Зарығып са-
ғынғанда, құмартқанда айттылады. Сагит
сот сұрағына жауап берген шақ қана бол-
маса, соның да әредігін тауып, бар тер-
геу бойындағыдей «көрейін де өлейін»
деген тәрізді Айсұлудан бет бүрмай қой-
ды (М. Ә.).**

**КӨРЕР ҚӨЗГЕ Қөзінің алдында, екі
көзін бақырайтып қойып. Айшаның кө-
рер көзге жар астында қалып бара жат-
қаны жанның бәрін безектетті (С. Е.).**

**КӨРЕР ТАНДЫ ҚӨЗІМЕН АТҚЫЗДЫ
Тұн бойы көзін ілмеді; тұн бойы кірпік
қакпады, дамыл алмады. Бұрын таңың
атқанын, күннің батқанын білмейтін Қа-
мар бір ол жағына, бір бұл жағына ау-
нақтып, көрер таңды қөзімен атқызатын
уақыттары да болып жүрді (С. Т.).**

**КӨРЕ САЛДЫ Қөпек-көрнеу жала жа-
ба қойды; кінзіл таныды. Тұлкінің айт-
қаны рас, жұрт ақылсыз, Көре салды
қасқырдан баяғы арсыз. Ант ұрғандық**

тұлқі мен арыстанда, Ол болмаса не қылмақ қасқыр жалғыз (Абай).

КӨРЕСІНІ КӨРДІ [КӨРСЕТТИ] ① КӨРІМДІ КӨРСЕТТИ *Не бәленің берін басынаң кешірді, қорлық көріп, азап шекті.* Бұл уакытта шейін Қексерек ауыл итінен көресін көрді (М. Ә.). Абай бұл сезге жауап бермей тұрып, тағы қандай көрген көресі, мұндары барын сұрастырыды (М. Ә.). Эй, бәлем, көресін көрсетерміз. Енді құтылым кетсең, көрерміз,— деп, керуеншілер мен тазша да жетеді (К.Е.). Түлен қуанғаннан секіріп-секіріп түседі. Мениң мойныма алдан міндетін не ме гой... көрімді көрсетейін дейді ішінен (К.Е.).

КӨРЕ ТҰРА *Білсе де, біле тұра.* Жасылында ғылым бар деп ескермедин, Пайдасын көре тұра тексермедин, Түспеді ер жеткен соң ұсыныма, Қолымды мезгілінен кеш середім (Абай).

КӨР ЖЫЛА, ЖЕР ЖЫЛА Қалай зар илел қайғырасаң да деген мағынада айтылады. Олай, былай қозғап көреді. Өлтөн адам тіріле ме? *Көр жыла, жер жыла,* ештеңе өнбейді (К.Е.).

КӨР [КӨН] КЕУДЕ ② *КӨКІРЕГІ БІТЕУ [САҢЫРАУ]* ③ **КӨР КӨКІРЕК** *Ештеңің мәніне түсінбейтін, сезімсіз адам, білімсіз, надан.* — Күлікпендер арсыздар! Дәркембайдың сезі әкемнің құдай алдында топас жауап беретін сезі. Нени ұғып, нени ойлаушы едіндер көр кеуде сендер!— деді Абай Майбасар мен Текежанға (М. Ә.). Ол «тұған жерді» жамандап жургендердің шайнал бермесе, жұта алмайтын, көкірек бітеу, тайыз жандар екенін білді (Т. А.). Мәніке өзі «әлдеқашан біліп қойғыш» болғанмен, осындаш шын сезімге топас, көн кеуде болатын. Сол Мәніке Қаражан қайғысына да қынжылып, қайысқан жоқ (М. Ә.). *Көр көкірек, көр кеуделігің болмаса, адалдығың бар-ау, жазған* (АТ).

КӨРКІ ЕНДІ [КІРДІ] *Ажарланды, құлпырды.* Жаздың көркі енеді жыл құсымен, Жайраңдастың жас құлдер құрбысымен. Көрдем жана тұргандай кемпір мен шал Жалбаңдарап өзінің тұргысымен (Абай).

КӨР ҚАЗДЫ [КӨРІ ҚАЗЫЛДЫ] 1. *Арамдық жасады, жамандық істеді, қастандық қылды.* Ел еді бір кездерде шілдей тозған, Есіктен төрге қарап мойын созған. «Ерік» деп емірентіп, елеурепіп, Күн бұрын кімдер екен көрін қазған (Б. М.).— Поповтардың көрі қазылды.— Рас па?— деп, Нұрыш қуанын кетті (Б. М.). 2. *Өззеге дегенін өзіне істеді.* Мұны істеген елде жүрген экімдер, Кетпекпіз біз оларға да «қазбай көр!» Жас біткенге ұран салды: «Аттан деп, Бір өлейік, бір көрейік, жүріндер» (Б. М.).

КӨР ҚЫЛДЫ *Өне бойы қараңғылықта ұстады.* Е, сіздер өздеріңіз тәуір көру

үшін, біздің көзімізді әдейі көр қылмап па едіңіз,— деді Любовь (М. Ә.).

КӨРМЕС ТҮЙЕНІ ДЕ КӨРМЕС *Көт нәрсөні әдейі байқамайды, көзге ілмейді.* Көрмес түйені де көрмес деген осы болса керек. Зоотехник шөп көп десе де, шөпке күпті болған қой жоқ (ЛЖ).

КӨРПЕ ҚИМЫЛДАТАР *ырым. көн е.* *Күйеу таралынан қызыдың жеңгелеріне берілгетін кәде.* Сен, Нұрым, қызынан таныс екенің, ең болмаса, көрпе қимылдатарының өзің алып қал (Х. Е.).

КӨРПЕҢ ҚАРАЙ ҚОСІЛ ④ **КӨРПЕНИ БОЙФА ШАҚТАП ЖАМАЫЛ** *Әліңе, шама-шарқыңа қарап, әрекет қыл, жұмыс істе.* Сендер көз алдарыңдағыны көре алмай жүріп, ертеңгі күнде, тіпті, одан да арғы болашақта нелерің бар осы. Көрпени бойларына шақтап жамалу көрек емес пе?— деді Мырқал Мирон Павловичке (Ә. Ә.). Көрпене қарай қосіл деген гой: қолда барды сарқа жұмсамай, тым көсле бермейік те (АТ).

КӨРПЕҢ ҰЛҒАЙСЫН! *тілек.* *Ұлғи-баранды бол, бала-шагаң көп болсын!* Кесеген көгеріп, көрпен ұлғайсын! Убірлішубірлі бол, балам! (АТ).

КӨРСЕ БАСАР *диал.* *Көргенін бас салып, иемдене кететін кісі.* Көрсе басар адамдар көп (Жамб., Шу).

КӨРСЕМ [ЕСІТСЕМ] БҰЙЫРМАСЫН! ⑤ **ЕСІТСЕМ ҚҰЛАҒЫМ КЕРЕН** *БОЛСЫН!* *Олда-білда көргенім, білгенім жоқ деген ант-су ішу мағынасында.* Горчков мысықлайдай күлпі: Кенесары маған бірнеше мәртебе хат жазды. Бұндай есаланды, көрсем бұйырмасын (І. Е.).

КӨРСЕМ КӨЗІМ АҚСЫН! *[ШЫҚСЫН]* *карагыс.* *Ешқашан көрген емеспін, көзіме түскен емес.* Неге мені қытайсын, көрсем көзім ақсын! (АТ).

КӨРСЕ ҚЫЗАР *Көргеніне талғаусыз ұрынатын кісі.* Біреуді көркі бар деп жақсы көрме, Лапылдақ, көрсе қызар нәспіге ерме. Әйел жақсы болмайды көркіменен, Мінезіне көз жетпей, көңіл берме (Абай).

КӨР ТҰМАН *диал.* *Қалың тұман, Күн көр тұман, кісі адасып кетеді* (Шымк., Тұлк.).

КӨРИК БЕРДІ *Ажар ендири, түрлендіри.* Жүргімеге әсер берді, Лирикалды жыр берді. Сезіміме күш, өлеңіме — Көрик берді, сыр берді (Ж. С.). Қара көк аспанға шимандай болып шыға келген жұлдыздар да осы үйге... көрік беріп тұр (F. M.).

КӨРІМ КӨРІНГІР! *диал.* *қарғыс.* *Пәле көрінгір!* (К, орда, Арад; Гур.).

КӨРІНГЕНГЕ КӨЗ СҮЗДІ *Әркімге бір-төмірді.* әр нәрседен төміріп, дәмә етті.

Еңлік: Аз сөзіме көніл бөл. *Көрінгенге көз сүзгөн* әлде қандай деме. **Кебек:** Шынымды айтсам, түсінер деп келем (М. Ә.).

КӨРІНГЕНГЕ КӨЗ ТҮРТКІ БОЛДЫ
Жаман атты болды, жек көрінішті болды.
Ертең мына алған мал таусылған күні жазған кемпір *көрінгенге көз түрткі болады*, — деп ауыр күрсінді (С. Ад.).

КӨРІНГЕНГЕ ҚОЛ СОЗДЫ ӘРКІМНЕҢ
ұміткер болды, жеңілтектік етті. Аш көзсін, жалмауысың, тойымың жоқ, Болды деп мың алсаң да қойымың жоқ. Қызығып *көрінгенге қол созасың*, Болсын деп сезінде тек гіл қызыл шоқ (Б. К.).

КӨРІНЕ КӨЗГЕ АШЫҚТАН-АШЫҚ, көзді *бадырайтып қойып-аң*. Текісінде басқаның Қор бол, жудеп барамыз. *Көріне көзге* азапта Мәңгі қайтпіл қаламыз, Ойыңды енді азат қыл, Қалсын балай бала-лық (С. Т.). Иран халқының Советтерді *көріне көзге* жақсы көретініне мистер Горольд алғашқыда маңыз бере қоймады (М. Иб.).

КӨРІНДЕ ӘКІР! [ӨКІРГІР] ◎ КӨРІН-
НЕҢ ЖЫЛАН ШЫҚҚЫР! қарғыс.
1. *Жазаңды тартқыр деген мағынада.* Не дейді, бұл пәлені қайдан айты, Көрдің бе, шын асылдың беті қайтты. Бетіңе шіркеу болды сүмпай күйеу Шернияз *көрінде әкір*, өлсен етті (М. Ә.). Алтынай! Ай, Алтынай! Табыла ма бір қасық май. Пайпай, құдай-ай, Ай *көрінде әкірір* наратшік-ай, Май табылса бақырга шыжғыр (І. Ж.). 2. *Көрінде, молаңда тыныш жатпағыр, азап көрір.* Көрінде *әкірір*. Алдар, ең болмаса, молаңдың төбесін бір былғап кетейін деп, жүргіріп отырып Алдардың моласына барады (ҚЕ).

КӨРІП АЛАЙЫН Шаман, келсе, әлің,
жетсе, менімен жағаласып *көр деген мағынада*. Сенен келген құқайдың әлін *көріп алаійын*, қолыңдан келсе аяма! (АТ).

КӨРІП КЕЛ көн е. *Айтқаны келетін,*
дәл табатын адам. Бақа *көріп кел* әүлие екен, жұрт ойнат айтам деп, ойлап айттып жүр екен (ҚЕ). Мынау нагыз *көріп келіңнің* өзі екен! — деседі (ҚЕ).

КӨСЕГЕҢ КӨГЕРМЕГІР! қарғыс.
Өркенің өспесін, жақсылық көрме деген мағынада.

КӨСЕГЕҢ КӨГЕРСІН! алғыс. *Өркенің өссін!* Шырағым, көсегең көгөрсін, өркенің өссін, көп жаса! (АТ).

КӨСЕГЕСІ КӨГЕРДІ Өркендер өсті,
бағы ашылды. («Көсеге» — екі босага, та-
балдырық, мандайша). *Көсегесі көгөріп,*
Кең өткелі бел болды. Асты күміс, усті
тырыс, Таудан алтын, сайдан мыс Телегей
төзіз көл болды (Жамбыл). Өмір бойы
жалишылқта журсе де, *көсегесі көгөрғен*
көшши, жылқышы, түйеші жоқ (М. Ә.).

КӨСЕМ ЖЕККЕН ҚОС АТҚА БІР АТТЫ
көсем етіп жеккен. Бір апта өткеннен кейін, Әлке Байдалы, Аққошқар Сайдалы бол, уш бозды *көсем жеккен* күмістеген қара пәуескемен, жасау артқан тоғыз нарды бір көш етіп, Құнімжанды ырғалтып-жыргалтып Қекшетаудағы Қасым төрениң ауыльна ұзатқан (І. Е.).

КӨСЕУ ҰЗЫН БОЛСА, ҚОЛ КҮЙМЕЙ-
ДІ *Арқа сүйер адам, жақын тұтар кісі*
туралы айттылады.

КӨСТЕҢДЕЙ БАСТЫ *Ордаң-ордаң етіп*
журді. Мен оған (өкілге) қарамадым.
Аяғымды кирза етікпен *көстендей басып*,
машинаны итеріп жатырмын (С. Ш.).

К... АЙНАЛҒЫШ [АЙНАЛҒАН] *Тұ-*
раксыз, сөзінің *дайыны жоқ*. Құаты қызық
қызымет тойларының, Қос қыртысын
кетірмес ойларының, Лап бергіш, *к...ай-*
налғыш, қайта ойланғыш, Тиянак оты
сөнген бойларының (Абай).

К...ЕН ШЕГІ ЖАРЫЛА МА? ◎ **К...-**
ЕНИ ТҮСТИ 1. *Несі кетеді деген мағынада.*
2. *Қорықты, шошыды.* Сен шабағер зыр-
қырап, Мен шабайын күркіреп. Үйде отырған
Ұлтанның *К...ені түссін* бүлкілден (АБ).

К...ЕН ШЕГІН ҰЗЫЛСИН қарғыс.

КӨТЕРМЕ САУДА Затты түгел қопа-
ра сатып алу *мағынасында* айттылады.
Қостанайдың осында республикалық *кө-*
терме сауда жәрменкесі аяқталды. Жәр-
менкес екі күн бойы жұмыс істеген бола-
тын (ЛЖ).

К...І [КҮЛМАНЫ] Ашылды Айыбы
білініп, айрыой айрандай төгілді. Тек
майдордың күлгөні керек деп, *к...і ашыл-*
са да, қам жемейді (Абай). Көзі барлар
оыйның Құлелер *к...ін ашқанға* (Абай). Біз
жұмылым үрлұрын айтып отырсақ, *кул-*
маны ашылып, масқара болып қалмай
ма? (Б. М.).

К...І БОС Тұрақсыз, әзілекісіз, қорқаң.
Әуелде *к...і бос* кепір. Мықтыға не қып
беттеймін? Жуандың қойып, жуасты Біраз
ғана шеттеймін (Абай).

К...І КӨРІНДІ ◎ К...ИН КӨРСЕТТИ
Айыбы ашылды, сырлы белгілі болды.
«Көрсеттік» деймін, ымдаймын, Кәдік
қылар жерімді, Сөз көбейді, ұлғайды,
Мақтанның *к...і көрінді* (Абай).

К...І ҚЫЗДЫ Делебесі қозды, көтеріл-
ді. Бұзакылар кім азса, мен соған керек
боламын деп, *к...ін қыздырып* алып, өзін
бір аз ғана азық қылайын дейді (Абай).

К...І МАЙЛЫ Тұрмысы жақсы, қүлі.

К...І ЖЕР ИІСКЕМЕДІ Сәл отыруга,
дем алуға мұршасы болмады; сіңбірге
қолы тимеді.

К...ИН БАСТЫ [ТИГІЗДІ] ◎ **БӨКСЕ**
БАСТЫ *Отырды, аз ғана аялдан отырды.*
Дъяков касында түрган орындықка бөксе

басты (Ә. Н.). Көсөні үйге кіргізбе, **к...иң жерге тигізбе** (Мақал).

К...ИНЕ [АРТЫНА] ҚАРАСЫН! **О** **К...ИНЕ [АРТЫҢА] ҚАРА!** Элін білсін, шамасын байқасын. Егер, кешірмеген жақсы болса, Әлжан ертең окуны бітіріп, қызыметке тұрып келгенде, 'сізден кегін алар. Ұранының ушін, тіпті, соптатып жібереді,— деді Таймас Қазанғапқа.— **К...иңе қарасын!** Мырза оны тескен тау еткізіп жіберер,— деді Қазанғап (Ф. Мұс.).

К...ИНЕН КҮН ҚӨРІНЕДІ Тым жүдеу, ете арық адам, ері мал туралы айттылады.

К...ИНЕН ПЫСТЫ Қатты қорыққан-дыхтан, өзінен-өзі жыл болды. Шуылданған көп дұшпан **к...иңен қорқып** пысады (АӘ).

К...ИНЕН ІЛЕСІП [ЖУРП] ОТЫРДЫ **Көштің, жүрттың, ең соңынан жүріп отырды.**

К...ИН ҚЫСТЫ ЖЫМ болды. Жаман көзбен қарады Вадим сонда, Ертіп журген екеуге байды жолда. Көзіне шыдай алмай, **к...иң қысын, Жым-жырт** болып екеуі болды молда (Абай).

К...ИҢДІ КӨРЕМ **О** **К...ИНЕ ҚАРА** Бір нәрсені істемеске шараң, жоқ деген мағынада. К...иңді көрем байге бермей қойған, Тартылар ез табағын астан, тойдан. Шыдап көр қонысында тыныш отырып, Есемді ел шапсам да алмай қойман! (І. Ж.).

К...ИҢМЕН БАЛ АШПАЙ ОТЫР **Сауегейлік істемей-ақ қой, білгірсінбей-ақ қой, ақылгөй болғансымай-ақ қой.**

К...И ТЕСІЛДІ **Көп отырудан ығыр болған** кісі туралы айттылады.

К...И ШӨМЕЙДІ **Діңкесі құрыды, туралады.** Ақылды жандар қамалап, Кептірді сонда ерінді. Арызшылар кебейді, Болыстың **к...и шөмейді**, Қайтсін байғұс демейді (Абай). Қойдан қоңыр, жылқыдан торы Бәкен. Адалдыққа бар елдік зоры Бәкен. Ұры-қары кебейіп, **к...иң шөмейтін, Неге** болды бар елдік қоры Бәкен (Абай).

КӨШ АМАН БОЛСЫН! д и а л. **Жүргін артып болып, көшип бара жатқандай** айттылатын тілек (Жамб., Мойын.).

КӨШ, БӘДІК, КӨШ БӘДІК **Бәдік айтса, мал кеселі жазылады деген ескі сенім бойынша айттылатын фраза.** Көш, Көш бәдік, көш бәдік темірge көш, Қып-қызылы екі беті семізге көш (АӘ).

КӨШ БОЙЫ **О** **КӨШ ЖӨНЕКЕЙ** 1. **Жаңа қонысқа жеткенге дейін.** Жолшыбай көш бойы жұрт қасында, Өзгемен жұмыс жоқ, Атты теуіп, адамды Тістесе де сөгіс жоқ (Абай). Ел үркіп журген кезде күні-түні, Сары аяз көш жөнекей боран күні. Қар қауып, мұзға түсken, Жамбыл екем, Жұтының сұық ауа шыққан уні (Жамбыл). 2. **Өлдем.** **Әлдеңдайда, әжептегуір.** Рас, біздің ауылымыз

көнілдегідей көңестеніп болған жоқ. Бірақ, баяғымен салыстырғанда ауылдағы еңбекші бұқара көш бойы ілгері кетті (С. М.).

КӨШЕГЕ СЫЙМАЙ ЖҮР *Icіn-keyin,* **бөлип жүр.** Қазір сotta болмаши гана бір қызыметте. Соңан келе нағыз сот өзі секілденіп **көшеге сыймай** жүреді (Ә. Н.).

КӨШ ЖЕР **халықтық** **өлшем.** **Бір жерден екінші жерге көшіп қоныс аударудағы ұзақтық.** Ат шапкан жер шамасы Екі көштей жер еді, Жүйрік сіңір созады, Тұқтап жері тозады (Н. Б.). Басынан сұық мұздай мелдір бұлақ, Қурілдең көбік шашып темен құлап, Мың түрлі әнге косқан сарындарың, **Көш жерден қышын** қанып естір құлак (С. С.).

КӨШКЕ БЕРГЕН ТАЙЛАҒЫНДЫ **ҚАЙТИП АЛ!** **Тыж зілдене берме; ерегіссең бергеніңді аларсың, білгеніңді істерсің деген мағынада.** Араз болсан қайтейін, көшке берген тайлағынды қайтып ал (АТ).

КӨШКЕ ІЛЕСТИ **Дүрмектен қалмады,** **көпшілікпен бірге болды.** Қуесі гасыр Жамбыл қарт, Көз салған дүниe шегіне. Ұлы **көшке ілесті.** Тұлпар атпен тебіне (Жамбыл).

КӨШ КӨЛІКТІ [ҚӨРИКТІ] БОЛСЫН! **тілек.** **Көш салтанатты, сәнді болсыны** Бір бүйірден Жетібай сумандап жетіп келіп, әй-түйге қарамай, Қураңбайға ауыз салды:— Уа, Байеке, **көш көлікті болсыны!** Қай жердегі жайлауыңа көшкелі жатырысын? (С. О.).

КӨШ-ҚҰЛАШ ҚАШАДЫ **Ат-тонын аулақ салады.** Оның үстіне аудандағылар да... атын атап, жөнін жөндеп журген жерден **көш-құлаш қашады** (Б. Қыд.).

КӨШ ТАРТТА **Салар шекті, жолға шықты.** Асқар төбе бел еді, Белден кешкен ел еді. **Көшті тартып келеді** Бірнеше күн дегендеге, Тоқтарбайдың жанына Отайды әкен тігеді (ҚБ). Ақ майдайы жарқылдалап, Танадай көзі жалтылда, Алтынды кебіс сартылда, **Көшті тартып барады Жібекті тапқан шешесі** (ҚЖ).

КӨШТЕН ҚАЛҒАН КУШІКТЕЙ **Жүртта қаңғыған ит сияқты.** Жұан ата ожарлар тігісінен сөгіле, Шынжыр балақ шонжарлар — Аластальып қалып тұр. Иштен түсken түсіктей Енді олардың жокшысы, **Көштен қалған күшіктей** Кей-кей күйін салып тұр (І. Ж.).

КӨШ ІЛГЕРІ **Anaғұрлым алда;** **озат, әлдеңдайда артық.** — Әбден дұрыс айтасыздар, Алматыбылай тұрсын, Алматының айналасындағы колхоздардың өзі бізден **көш ілгері** (А. Х.).

КУӘЛІК АЙТТА **О** **КУӘЛІККЕ ЖҮР-** **ДІ** 1. **Ескі дәстүр бойынша жаңа түсken келіннің бетін ашу жорасы.** («Күә-куә, күәдүрміз, күәлікке жүредүрміз» дегенен басталатын ырым). 2. **Айғақ болу, растау мағынасында.**

КҮДЕР [УМІТ] ҮЗДІ Көңілі сұыды, сенімін жоғалтың тілегі кесілді. Сұлудан үзді күдерін Дәмелі болып тұрған көп (ҚамБ). Әрине, әрине, енді Айшаны ешкім ала алмайды ғой біздің қолдан! — деді Садуақас, — енді өздері де күдер үзген шығар (С. С.). Мендиқара мырзадан Сұлу үзді күдерді. Қатыны бар шалдар да, Қатыны өлген жандар да Айттыра кісі жіберді (Н. Б.). Қарындас қалса жай табар Қатын қалса бай табар, Кейін қалған жас бала Күдер үзіл біздерден Көңілі қашан жай табар (М. Ө.). Қекала бие жылқыда Инім десе, берсін деп, Қобыланды мені жіберді. Береді деп биені, Үзбей тыры күдерді (ҚБ).

КҮДЕРІ БЕЛ 1. Біріне бірі сілемденін, үласып, жалғасып жатқан үзыннан ұзақ қайқаң, қырқа, асу, Сол теніздің бетінде күдері белімен кесіп алғандай бол белек-белек бол орнаған кек біктег кек кемелдерді (М. Ө.). **2. Мықты, көнбіс, шыдамды.** Миніс аты ұзақ жолға күдері белдерден асуға қайқаңсыз шығар мініс аты. Күдері бел, күшпек сан, Үдере жортып желгендей (А.Ә.).

КҮДЕРІ ЖАЛ 1. Тұтасып жатқан қалың белес. **2. Шүйдесі тұтасып, тік қалың, біткен, семіз ат желкесі.** Күдері жал, кек шоқтық, сала құлаш мойны бар (А.Ә.).

КҮДІГІ БАР [КҮШТІ, ҚӨП, МОЛ] *Xayin-қатерлі, кәдікті болу мағынасында айтылады.* Жұрттың сенен күдігі бар, әйтеуір өзің адап болсан болды (АТ).

КҮДІГІ ҚОЮЛАНДЫ *Одан әрі күмәндана түсті. Күдігі есті, көбейді. Малдың ажары көніліндегі күдігін қоюлата түсті* (Т. А.).

КҮДІКТЕН АРЫЛДЫ ◉ **КҮДІКТИН** *Бұлты Айықты Шұбасіз болды, сенімсіздік сейілді.* Тек көптен бері көніл көңіне үйріліп келген күдіктің бұлты айығын, үміт шұғыласы орын тепті (Ө. Ө.).

КҮЗЕМ АЛДЫ *Кой қырықты.* (Күздігүнің қой жүнін кесіп, киын алу мағынасында). Бокырауда күзем алып болған соң үлкен той болды (АТ).

КҮЗЕМ ЖҮН *Күзде қырықсан жүн.* Соңда орайы келіп қойлы ауылдарды арападым. Отар-отарда күзем жүн алу қызы жүріп жатты (ЛЖ).

КҮЗЕМ ҮСТІ *Күзде, күзгі жүнді қырықсан шақта.* Тіпті, былтыр бокырауда, күзем үстіндегі, қалаға окуға кеткендеге дәл осы қоныстан, Есембайдан кеткен болатын (М. Ө.).

КҮЗЕН БЕЛ *Нәзік, ашаң бел.* Оқшашаирақ шетте манағы почталын — ашаң жүзді жылтыр қара жіргіт газетке кез салып тұр. Күзен бел, қапсагай. Кішкентай кезі мақаланы тесіп барады. Оқыған сайын жаны кіріп, жымындағы күле бастады (Т. А.).

КҮЗЕР ЖОЛ *диал.* *Кең жол, даңыл жол, үлкен жол.* Қазалыдан Жармолаға күзер жолмен баратынбыз (Қ. орда, Арап).

КҮЗЕР САЛДЫ *Мұздың үстіне шешалам төсөп, адам, көлік отетін жол, откел жасады.* Дарияға қызыл су жүріп, мұз сөгіле бастады. «Қызыл диханмен» қатысы қызындаш тұр. Эр жерден күзер салып еді, одан жаяу болмаса, ат-көлік ете алмайды (ЛЖ).

КҮЙЕДЕЙ [ШЕГІРТКЕДЕЙ] *ЖАЛАДЫ* *Тук қалдырым жойды, сырып-сырыды.* Соғыс деген ажалды патша егіп канша халықты қыруда. Осыдан туган ұлы сойқан Тайберінің күйедей жалагалы отыры (F. C.). Ау, мына қоңыдар шегірткедей жалап барады ғой, апат қой, түк қоймас (АТ).

КҮЙЕ ЖАҚТЫ *Кінәсyz айып тақты.* Көз тігіп қарадың деп күйе жақта, Жақсаң жак, жени келер жерін тап та. Ақылмен алды-артынды шолып алмай, Қарны ашқан қасқырга ұсал қойға шаппа (С. Т.).

КҮЙЕК АЛДЫ *Қой, ешкіні шағылыстыру мағынасында айтылады.* (Қашырып жібермеу үшін қошқар мен текенің беліне кесе колденец байтайтын кізді «күйек» дейді). Алайда қойды бірінші, кейде бесінші, кейде онынша апредельден бастап қоздату есебімен күйек аламыз (М. Т.). Күйек алу науқаны Аққұдықта еткізіледі (М. Е.).

КҮЙЕК АСТЫ *Астыртын, жасырын мағынасында.* Ат ауызға алынса, басы бүтін кететін. Ақша, бұл «күйек асты» көп жол тауып би, болыс, атқамінерлердің көмейіне жүріп жатқан (М. Ө.).

КҮЙЕУ АТТАНДЫРАР *көне.* *Күйеу қайындан бару, келудегі салт-жора (шашу, сыйлық).*

КҮЙЕУГЕ ТИДІ [ШЫҚТЫ] *Тұрмыс құрды, ерге шықты.* *Дәмешке бір атақты художник «Ақыл-ақыл деп өзің ақылдың құлыш бол кеткен... сорлысың ғой, ...ертең күйеуге тимей отырып қаласың!»* — деп реніш те білдірген (З. Ш.).

КҮЙЕУДЕН ШЫҚКАН *Күйеуге бір тіл, қайтып кеп, үйінде отырган әйел.* Жәкемнің үйінде қайтып келген қызы бар. Күйеуге шықкан деген аты болмаса уш-төрт ай отасты да ажырасты (АТ).

КҮЙЕУ ЕСІК АША ҚЕЛДІ *Күйеудің үйленген соң қызыбың үйіне жол-жорамен алғаш рет келуі.*

КҮЙЕУ ЖОЛДАС *Қызы алуға барған жігіттің қасына еретін серігі.* Болыстың мырзасын қайнына ертіп апаруға шықкан күйеу жолдастары келгенде екеуі де талып жатыр (М. Т.).

КҮЙЕУ ЖҰЗ ЖЫЛДЫҚ *Құда мың жылдыш.* Бұл жерде күйеу көп болғанда жұз жасайды, ал сүйек шатыс жек-

жаттық үрпақтан-үрпақта кетеді дегенді білдіреді.

КҮЙЕУ ЖІГІТ Атастырып қойған не- месе үйленген бозбала. Күйеу жігіт-ау, бикеш есіп қалды, қашан келесін, ерік- мейізің көп болсын қелгенінде,— деп жеңгелері әзілдей беретін (АТ).

КҮЙЕУ МҰҢЛЫҚ, БҰЗАУ МҰҢЛЫҚ кеңе. Күйеудің жолы тар, байлаулы бұзау сияқты деген мәнде.

КҮЙЛІ ЖАСАДЫ д и а л. Бай тұрды. Ташауыздагылар күйлі жасайды (Тұркім.: Аш., Таш., Тадж., Мары).

КҮЙСІЗ КӨЛІК Арық мал туралы ай- тылады. Күйсіз көлік жүгірмес.— Күйсіз жүгіретін көлік бар ма, Құнтсыз үйде түңлік бар ма,— деді Жанғозы Дағабай- дың үйсіз жалқы жігіт екенін қағыты... (А. Л.).

КҮЙСІЗ КҮЛІК д и а л. Жүйрік ат. (Бапсызың ақ бәйгеден келетін ат туралы айтылған. «Күлік» — «жүйрік» мағына- сында; «сайғулік» немесе «сайғұдік» осыдан шыққан. Қыргыз тілінде «сай құлук», «сай тұлпар», «сай буудан» ете жүйрік мағынасында колданылады). Е, мына атың мүсіні келісек екен, күйсіз құлік қой; бабы да жоқ, бағалары да жоқ (АТ).

КҮЙ ТАНДАДЫ Бап іздеді, күтім із- деді. Өз үйінде қипандап, кісі үйінде күй таңдал. Ақылы бар кісіні Айбаттай- ды, даттайды (Абай).

КҮЙ БІРДІҢ КҮНІ БІР Тұрмысы, жағдайы шамалас адамдардың көретіні де бірдей, мұңдас. «Бәлен жерде алтын бар, барсаң бақыр да жоқ» дей-дей болмадың ба? Енді біріңе бірің сүйеніс те, осы арада елмөс күнінді көр түге! Күй бірдің күні бір, ...берекенен айрылма!— деп есінет айтыпты Базаралы кедейлерге (М. Ә.).

КҮЙ КЕТТИ [ТАЙДЫ] Хали төменде- ді, жағдайы болмады; бабы болмады. Жаздығуні жапырақтын Бірінде тамақ, бі- рінде үй. Жапырақ кетті, жаз кетті, Құз болған соң кетті күй (Абай). Бұл тоқсан дәүлетімде киім киді, Жалғыз кісі кетір- ді біздің күйді (ҚКБС). Күйлері тайтып бара жатқан соң, Мәңке екөүі билқылдақ жас тал кесіп қабадан тоқыды (Ә. Н.). Мына құс пен тазының күйі кетті, бап та жоқ, бағым да жоқ (АТ).

КҮЙІК ТАРТТЫ [ҚӨТЕРДІ] Қайрыр- ды, қасіретін шекті. Есіркегіш екенсін,— деді шілік.— Онша сорлы емеспін, тартпа күйік! Сынбаймын, майыссам да, солқыл- даймын, Желден маган келмейді еш кем- шілік (Абай). Қалыда қан жосса болды. Қамшы тиген арқасы да дуылдан ашып барады. Күйініп күйік тартып, күніреніп барады (Қ. Құт.). Есke мені алмадын, Со- ңымнан іздел бармадың. Досыма бар деп айтпадың, Мен үшін күйік тартпадың (ФН).

КҮЙІК УСТИНЕ КҮЙІК САЛДЫ Қай- ғыға қайғы жамады, уайымға уайым қос- ты. Бір күні Қамар өзіне өзі қайрат беріп, «Қой, бүйтіп күйік устіне күйік-жалқын салмайын, өзімдікі, қабірге бірге түсетін күйік кой, енді тағы Ахметті күйдіріп, көрі әке-шешесінің обалына қалмайын. Бірдеңеміз еле сезіліп қалса, Ахмет бай- гүстың талқанын шығарады гой, сонда олардың кез жасы, қарғысы менің мой- нымы болмаганда кімге болады?»,— деп ойлады (С. Т.).

КҮЙИН ҚАШЫРДЫ Берекесін кетірді, мазасын алды. Балалар шулан, бақырды, Ынталы — даусын білдірмек. Қонақтың күйін қашырды, Басты ауыртты көп дүр- мек (Абай).

КҮЙІНЕ КЕЛДІ Бабына келді. Неше фасыл, неше бап Біздің сөздің тарауы, Ке- теді ұзап бұтақтап, Жүйріктер мінген оз- бай ма, Күйіне келсе жарауы. Ак иық бур- кіт мұз балак, Қантарда қарсы желге үшар, Қабактан түспей қырауы (Н. Н.).

КҮЙІП [ӨРТЕНІП] КЕТКІР! қ а р- ғыс. Жанып, құрып кет. Жұзтайлақ: Күйіп кеткірдің зілдісін... Тілімді қайы- райын деп пе едің? (М. Ә.).

КҮЙІП КЕТТІ 1. Зая кетті; ұтылды, упайы босқа күйді. Бір жылғы еңбегім босқа күйіп кетті (АТ). Бытың бет, семіз қара жігіт Ордабайға әдайт ұттырысы ке- ліп, онай күйіп кетіп отыр (Ғ. М.). 2. Ыза- ланды, қатты ашуланды. Токтамаймын, ау- мен неге тоқтамын!— деді қалтылдақ шал күйіп кетіп,— Анау Нагима деген қызыл кез пәлесін соңыма салып қойды (Т. А.).

КҮЙІС ҚАЙЫРДЫ Қой, ешкі, сиыр, түйе малында болатын ас қорыту процесі- ниң бір түрі. Қораның ық жағында күйіс қайырып жатқан бір табын сиыр ауаны қақыратқан мотор үнінен шошып, өре түрегелді (СК).

КҮЙІС ҚАЙЫРҒАН ТҮЙЕДЕЙ Жеге- нін қайта қорытқан түйедей. Жаңыл енді күйіс қайырган түйедей еткен бақытын көз алдында қайта елестетіп өмір сүрді (Т. А.).

КҮЙІСІ КЕЛМЕДІ д и а л. Жағдайы келмеді, жайы келмеді (Тау., Қош.).

КҮЙІСІМІЗ КЕТЕ МЕ? д и а л. Жағдайы мызы болмай ма? Мазамызы кете ме? Біз онда көшіп барсақ, күйісіміз кете ме деп ойлаймыз (Сем., Абай).

КҮЛ БОЛМАСА, БҰЛ БОЛСЫН! Не болса, ол болсын деп енжар қарau. Бұрын- гы бейбіт өмірде ыстық-суықтан сақтайдының сырт қабыршағын соғыс жыртып етіп, мұның да жүргегіне жетті. Енді ол тө- ңірегінің бәрін күл болмаса, бұл болсын деп қарай алмады (Т. А.).

КҮЛГЕ АУНАҒАН ТҮЙЕДЕЙ 1. Үсті-басы шаң-

шаң, үйпалақ-үйпалақ. Күлгө аунаған түйеше, Бейне қара қүйеше, Қурсенінг жатқандай, «Халім мынау көргін! деп, Кекелер-ау, өлдім» деп Керінгенге айтқандай (І. Ж.). 2. **Омадай бол отыр.** Қемпір унде меді. Осындайда бала-шагаға сыр алдырмай, сыртын сұзық үстап, сазарып отыратын тәкаллар мінезі болушы еді. Қазір де ағаш кереутт үстінде күлгө шеккен түйедей бол бексе жағын көрпемен қытаптап ап, өнін бермей отыр (Ә. Н.).

КҮЛГЕ ШӨККЕН КӘРІ БУРА Қаруы қайтқан, құаты тайган. — Е—е, *Күлгө шеккен кәрі бура болдық қой* (Ә. Н.).

КҮЛЕ КІРІП, КҮҢІРЕНЕ ШЫҒАДЫ
Арам ииетін білдірмей, екі жүзділік етеді.
(Араз кісі, қас дүшпанин әрекеті туралы айтылады). *Күле кіріп* бұл жерге әделпепнен. *Күңірене шықпасын* әдеппенен. Аға көрдім өмірде, іні көрдім, Кайсысынан кеңілім дәмे етпеген (Қ. А.). Мен өмірімді *куле кіріп, күңірене шығатын жәдігейлердің құшағынан гөрі, адал достарымның табанында өткізгенді артық көремін,— деді Нояң* (Ә. Ә.).

КҮЛКІ БАҚТЫ ◎ **КҮЛКІ КҮЙЛЕДІ** ◎
КҮЛКІГЕ САЛЫНДЫ Тамаша салынды,
сауық-сайран құрды; күлкі, қызық құбы,
ойын-кулкінің соңына түсті. Жастықта бір күлгениң бір қаралық, Күлкі баққан бір көрер бейшаралық, Әуелі енер ізделік, қолдан келсе, Ең болмаса, еңбекпен мал табалық (Абай). Бұлай болғанда, *кулкіге салынған* кісі не шаруадан, не ақылдан, не бір ұят келерлік істен құр, гафил көп еткізіп отырса керек (Абай). Той болса, тон киелкі, жүр баралық, Бірімізді біріміз аударалық. Ат арықтар, тон тозар қадір көтер, *Күлкіні* онша *хүйлен*, шуламалық (Абай).

КҮЛКІ БОЛДЫ ◎ **КҮЛКІГЕ ҚАЛДЫ**
Мазақ болды; келекеге айналды. *Күлкі бол* көргенге, Құрбыға кәдірсіз. Ас қылып бергенге Шыдамас сабырызы (Абай). Ол сезге тез киілкесе, екесі тағы да *кулкі болғалы* тұр (Ә. Ә.).

КҮЛКІ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] ◎ **КҮЛКІГЕ АЙНАЛДЫРДЫ** [ШАПТЫРДЫ] Келекемазақ етті; үятқа қалдырып, абыройын түсірді, Алдаберген сопы өзінің сауалын балықшы жігіттің қиқарланып, *кулкіге шаптырып* отырганын үннатпады (Ә. Н.). Соңан соң кетті шығып қасқыр, тұлқі (*Шағудан* қасқырдың көп алған мұлқі). Жануар қызыл аяқ қайда жүрдің? Деп тұлқі: Қасекенди қылды *кулкі* (С. Д.). Атаңнан қалған байтак ел Бұлдіреп деп қорқамын. Қанікейдегі көрікті қыз, Тінікейдегі текті қыз *Күлкі* етег деп қорқамын (ҚБ).

КҮЛКІНІН ЕРНІ КЕЗЕРДІ Уайым-қайғы басып *кулкіден* айрылды, мун-шерге батты. Шырайды қайғы жасырмай, *Күлкінің ерні кезермес*. Шыдасаң есті қашырмай, Құлдатып, кор қып жібермес (Абай).

КҮЛ ҚЫЛДЫ ◎ **КҮЛ-ТАЛҚАН ЕТТИ** [БОЛДЫ] ◎ **КҮЛІ КӨККЕ** [АСПАНҒА]
ҰШТАЫ *Быт-шытын шығарды, талқанда-*
ды, құртты. Әбішті алып *кул қылдың*,
Қызылды гүлді жасылдан. Тым болмаса
қызмет қып, Өткізбедім қасымнан (Абай).
Күлін көкке *ушырып*, Таптайық шауып
тамырын (Жамбыл). Халқымның Ұлы
Октябрь ұлы күні, *Ұшқан күн* патша, байдың
көкке күлі, Әуеірлеп дәуіріміз барған
сайын, Келеміз кесін етіп кедергіні
(Қ. А.). Кім сарғайты, налытты, Айт,
жасыма, жасқанба, Дауыл менен жауыза-
дың *үшқан күлі* аспанға (І. Ж.).

КҮЛМЕЙ КҮМРЕН БОЛҒЫР [ҚАЛ!] ◎
КҮЛКІҢ КӨМІР БОЛҒЫР! қ, а р ғ ы с. Қу-
лудің, орнына бір бәлелең душар бол.

КҮЛТЕЛЕНГЕН ЖІБЕКТЕЙ Сүйкімді
толғын шашақтай. Жалың сұлу, Гұлса-
ры ат, *Күлтегенген жібектей* (МЗ). Жа-
лынан сенің болайын *култегенген жібек-*
тей, Омырауынан болайын, Оралып жат-
қан түбектей (ЕТ).

КҮЛТЕЛЕНІП ЖҮРДІ д и а л. Әдемі-
леніп жүрді, жаразтылықты жүрді. Анау
әйелдің *култегеніп жүріп* бара жатқанын
қарашы (Қ. орда, Қарм.).

КҮЛТӨБЕНИҢ БАСЫНДА КҮНДЕ КЕ-
НЕС *Жи-жи* болған жынын туралы айты-
лады. (Қазақ азыз-әңгімесінде: «Тәуке-
хан қазақтың басын жынын, Күлтебенің
басында кенес құрып, атақты жеті жар-
ғысын» тізген екен деген азыз бар. Бұл
фраза берін келе жалпылық мөнге ие
болды). Бұған бұрынғы «Қасым ханның
қасқа жолын, Есім ханның ескі жолын»,
әз Тәуке ханның *Күлтебенің басындағы*
күнде кенес болғанда «жеті жарғысын»
білмек керек (Абай).

КҮЛ ШАШТЫ 1. *Артынан табалап*
«шоқ-шоқ» деді. Кек айыл әйелі сезін
тындармай кеткен қызының артынан *кул шашып*, бүлініп жатыр дейді (АТ). 2. *Болымсыз* әрекет етті. Қызылдарга осынша
кушпен Колчак түк істей алмағанда, еса-
лан қорлы-ау, сен *кул шашып* не бітіре-
сің? (Ә. Н.).

КҮЛ ШЫҚҚАН АДАМДАЙ *Күл ау-*
руына шалынған кісідей. (Жалғыз қалу-
ға, дүйім жүрттан белектенуге байла-
нысты айтылады). — Ау!... Ау, қатын-ау!
Күл шыққан адамдай жалғыз үй кешкен
бырымға жаман-ды (Ә. Н.). — Ол кім өзі,
кул шыққан кісідей жалғыз үй отыр-
ған? — деді Тәңірберген (Ә. Н.).

КҮЛ ШЫҚҚЫР! қ, а р ғ ы с. *Күл ау-*
руы келгір! *Күл шыққыр,* қу шешек! *Кү-*
лімді шашып, қақпағымды ашып сонша
басынды-ау (АТ).

КҮЛІМ КӨЗ Әсем езу тартқан, жүзі
жайдары. ...Менің досым сен болсаң, Ой-
мақ ауыз *кулім көз*. Мен кеткенде сен
қалма (Қен).

КҮЛІМ [КҮЛІМЕҢ] ҚАҚТЫ ЖЫМЫҢ- жының етті, күлімсіреді. Еркежан әкесінің иығында тұрып күлім қақты. Оның күлімдеген шырайынан әр нерсені де ұғуға болатын. (Ф. С.). Біріне-бірі иін тіресе, күлім қағып қарасып, екеуі бір сұлтінің екі шетімен сүргісті (Ө. Қан). **Күлмен**, қағып қасқайып, Салынып ал мақтанағ (Абай).

КҮЛІМСІ ИІС ◎ ҚОҢЫРСЫҒАН ИІС Қолқага үрар қолаңса жағымсыз иіс. Кептірмей жиғаш шөп қызып кетіп **күлімсі** иісі шығады (АТ).

КҮЛІНДІ СУЫРАРМЫН! Отың басына ойран салармын. **Күлінді** сұырып, ошашыңа ойран салмасам көр де тұр (АТ).

КҮЛІН ШАШЫЛМАСЫН, ТҮНДІГІҢ АШЫЛМАСЫН [ТӨҢІРЕГІҢ ЖАНШЫЛМАСЫН] қарғыс. Балаң болмасын, малаң болмасын! деген мағынада.

КҮЛІ СӨНДІ Бәрді де су сепкендей ба-
сылды, қызық қалмады, көңіл қулазды. Бозбалага сауық ем, Сауығым көзіп, күл сөнді... Алмай ма құдай шешенди! (Ш. Қ.).

КҮЛІСТИК АТТЫ ді а л. Кемсінді, күлді, мазаңтады. Біреуді біреу **күлістік** атудың керегі не? (Қос., Жан.).

КҮМІС КӨМЕЙ Шешен, тілінен бал тамған. Оңтүстіктің жез таңдай **күміс** көмей ақындарының айттысы болады деген хабар бұл өнірге тез тарады (ЛЖ).

КҮН АЙЫҚТЫ Күн рай жөнделді, жылы бастады. Бүгін күн айығын кетті. Терістік желде бағытын өзгертиң оңтүстікке ауысып бәсекені бастады (С. Ш.).

КҮН АЛДЫ д і а л. Демалысқа, еңбек күн демалысына шықты (Шығ. Қаз., Больш.).

КҮН АРАТПА ді а л. Күн ара. Ол өзі күн аратпа базарға барып тұрады (Ақт., Ойыл).

КҮН АРТЫНАН КҮН ӨТТІ ◎ **КҮН-**ДЕРДЕН **КҮН**, жылдардан жыл өт-
ті Көп үақыт өтті. Күн артынан күн, ай артынан ай, жыл артынан жыл өтеді. Екі қызы есіп, бой жетеді (КЕ). **Кундерден** күн, жылдардан жыл өтін, бір күні Қаншайым жүкті болып, туар халетке келді (МЗ).

КҮНӘФА БАТТЫ д і н и. 1. «Алла» алдында жазықты болды. 2. Қылмыс жасады, үят іс істеді. Не айтсан да болмайды, Тек күнәға батасың. Енді айттар сезім жоқ, Зар заманның аяғы (Д. Б.).

КҮНӘДАН АУЗЫН САҚТАДЫ д і н и. «Тәкір» алдында айыпты сезіді сөйлемеді. **Күнәдан** аузын сақтаса, Өулие демей не дейді, Жақынның бұрылмай, Тура сезін айткан соң (Д. Б.).

КҮНӘНЫ КЕШТІ Айыбына кешірім жасады. Ағаш үй от жаққаным қобылан пеш, Құдай-ау, ғапу етіп, күнәмді кеш!

Теміртас, Асыл, Ақық қарақтарым, Байлаулы аркандағы қолымды шеш (Б. Қож.).

КҮНӘНЫ САТЫП АЛДЫ Өзіне-өзі қылмыс тілеп алды. Таяндың енді өлімге, Алты табан көріне Сатып алған **күнәңың** кешуі болмас күнінде (Ш. Қ.).

КҮН БАЙЫДЫ Күн батты. (Тілімізде «киелі» зат, қымыл-әрекетті немесе түрпайы сезіді тікелей айтпау, яғни эвфемизм жолымен сынды сөйлеу дағдысы бар: баланы — «кул шашар», шешек, қызылшаны — «әулие» деу, мал таусылды дегенді — «дүние салды» деу осындағы «күн байыды» тіркесіне іспеттес). **Күн байыды**, енді қайтайық, қыздар, жүріндер (АТ).

КҮН БАТҚАНША Күн үясына кіргенше. Бір кептірмей терімді, **Күн батқанша** шабамын, Әрлі-берлі далпылдаш (Абай).

КҮН БАТТЫ ◎ **КҮН ҰЯСЫНА КІРДІ** [КОНДЫ] ◎ **КҮН ШАТЫРЫНА КІРДІ** Кеш болды. Күн де батты, бір жерге Әзім жатты. Күн батқан соң жан-жағы салдыр қақты. Қараса қаптап жүрген бәрі айдаңар, Сонда да бірақ жатып үйкітап қапты (Абай). Маяны жаялғына орап, Жамал күн үясына қона тағы жылжыды (Ә. Ш.). Қызыл арай, сары алтын шатырына Күннің кешкі **кіргенін** көрді көзім (Абай).

КҮН БАТЫП, ҚАС ҚАРАЙДЫ Кеш болып, іңір қарағысы түсті. Әлі жүріп келеді, әлі жүріп келеді, қопа бітегін емес. Күн батып, қас қарайып түн болды (КЕ).

КҮН БОЙЫ ◎ **КҮН ҰЗАҚ** [ҰЗАҚҚА, ҰЗЫН] Ертеден қара кешкі дейін. Күнің шығуы мен батуына дейін жалбыр шашты орыс Раушанды столға отырғызып қойып, түсіріп аламын деп күн ұзаққа қағазда шимайлаган (Б. М.). Жер алыс болмаса да, Құнанбай күн ұзын ат устінде жүріп, кешкі гана қайтты (М. Ә.). **Күн ұзын** туласа Малқар жуасып қалған екен, ыршыған жоқ. Ишінен қынжылса да, сыртынан қуанғансып жатыр (Ф. Мұс.). Өзі алмайды, қыранға алдырмайды. **Күні** бойы шабады бос салактап (Абай). **Күн бойы** күтемін, Келер деп хабарың. Қайтырмай не етемін, Бізде жоқ назарың (Абай).

КҮН БОЛМАДЫ [ЖОҚ] Ерік болмады; тыныштық болмады. Жапарды, дайді; ескермей қатуланды, Ирітіп ел арасын ылан салды. Біздерге ауыз ашар **күн болған** жоқ, Сүйтті де саясатты бұзып алды (І. Ж.). Мінді айттарлық тіл де жоқ, Сын айтқанға күн де жоқ. Ел атанадық, болдық қор (І. Ж.).

КҮН БІР ЖАУСА, ТЕРЕК ЕКИ ЖАУ- АДЫ Сорға сор ұласып, үсті-үстіне бейнет азап көрді. Мың асқанға бір тосқат деген. **Күн бір жауса, тerek екі жауып...** Онсыз да елдің жылауы, дерті аз бол

тұрған жоқ бұл күнде, көзге шұқымасандар етті тым құрымаса (М.Ә.).

КҮН БІТТІ Ажал жетті, өмірі тауылды. Ассыз, сусыз, дерт жеңіп, Өзі де әбден жүдепті. Тогыз миллион санарада, Ажал жетті, күн бітті (Абай).

КҮНГЕ ҚӨННЕҢ ҚАТЫРҒАН САБАДАЙ БОП Қаңсып кепкен терідей бол. (Ақын бұл жерде сүйкімсіздікті, қарттықты айтты отыр). Жетім Жамал тоқалдыққа сатылған, Теперішті... көрген күндес қатыннан, Қойнына алып Қожағұл шал жататын, Сабадай бол күнгеге қоннен қытрыған (І.Ж.).

КҮН ДЕМЕЙ, ТҮН ДЕМЕЙ Дамылсыз; үнемі, ылғи. Комитеттің қару-жарәк асынған жігіттері күн демей, түн демей автомобилге мініп әлып, қаланың көшеслерін аралап жүрді (С.С.). Шаруа маусымы келгенде күн демей, түн демей бәрі де белсене жұмыс істейді (АТ).

КҮН ДЕ ӨТЕР, АЙЛАР ӨТЕР, ЖЫЛ ӨТЕР Ұақыт, мезгіл, жас — бәрі де мәңгі емес деген мағынада айттылады. Зар жылар да, бұлығар да — от жанар, Жылай, жоқтай көр басыңа көп барад. Күн де өтер, айлар өтер, жыл өтер, Тағы өртөнер, үміт үзер... тоқталар (Б.К.).

КҮНДЕРДЕ БІР КҮН О КҮНДЕРДІҢ КҮНІНДЕ О КҮНДЕРДІҢ КҮНІ БОЛҒАНДА Көп күннің бірінде; түбінде. Күндердің күнінде сүйеу болатын жерлерді әдей ашқам жоқ, деді Аманбай (М.Ә.). ...Күндердің күнінде жаман айтпай — жақсы жоқ, Макыштың қызын алып, онымен қас-қабагың жараптай жүрсе, осыны алуыма құрғырлардың сезі қамшы болып еді деп, өкінбесіне жақсы деді (М.Ә.).

КҮНДЕС ҚАТАЫН көне. Бір кісінің бірнеше қатыны бір-біріне «күндерес» болады. (Қатын үстінек қатын алуды қырғызыша «күнү үстүн алу» деді; «күндерес» — қыргызыша «күнделіш») Күндерес қатындар... сортак етіп, асыраган балалар жетім балала жекіп, жер тезектей тепкілеп әрқайсысы бір сабай берген (К.Әб.).

КҮНДЕС ТАЛАСТЫРДЫ диял. Күндерес болды, бақ таластырды. Екі болыс өзара күндерес таластыратын еді (Шығ. Қаз., Больш.).

КҮНДЕСТИҢ КҮЛІ КҮНДЕС көне. Қүйеуі ортақ әйелдердің өшленділігі тұралы айттылады. Абай осынын аңғарып анасының жүзіне қарағанда, Ұлжан бұған біраз көз салып тұрып: «Балам үлкендер бірде тату, бірде араз бола беретін. «Күн-дестің күлі күндерес» дегенді сен білмей-ақ қой деді (М.Ә.).

КҮНДІЗ БАЛАСЫНДА Күні бойы ертеңнен қара кешке дейінгі аралықта. (Осы жерде жазушы «түн баласына немесе түн баласында» деген тұлғага сәйкес тіре қолданып отыр). Қонақы жерде бо-

гелгені болмаса, тұстікке аялдамай қүн-діз баласында үнемі сүйт жүріп отырған топ Қарқаралыдан шыққанша жетінші күн дегендеге Шынығыс тауының батыс жақ тұмсығына кеп ілікті (М.Ә.).

КҮНДІЗ КҮЛКІ, ТҮНДЕ ҮЙҚЫ БҰЗЫЛДЫ [КОРМЕДІ] Ешір тыным таппады, жаңы саябырламады. Күндіз күлкі, тунде үйқы көре алмастан өлдік біз, Ертеңді-кеш шалпылдаш, Жан тынышын өлдік біз (Б.К.).

КҮНДІК ЖЕР халықтың өлшем. Таңгертеңнен кешке дейін жүріп өтер жер. Аңға шықса далақтап шауып, айғапшап шулағ, анды күндік жерден үркітіп жібереді (Г.М.).

КҮНЕЛТЕ АЛМАДЫ О КҮН ҚӨРЕ АЛМАДЫ Жеткілікті азық-ауқат таба алмады. Үйінде отырып күнелте алмайтын болған соң, уш бала экесінен рұксат алып, алыс жерден кәсіп іздеуге шықпакшы болады (КЕ).

КҮН ЕКІНДІГЕ ТАЯДЫ [КЕШКІРДІ] Кешкіріп қалды, кеш батты. Осындаш шым-шытырық ойда келе жатқан Есіркеген күннің екіндейге таляп қалғанын жаңа аңғарды (І.Е.). Күн кешкіріп, ымырт жабылар кезде теке келіп тоқтай қалды (КЕ).

КҮН ЕҢКЕЙДІ Түс ауып күн кешкірді (күн бесіндіктен асты). Күн еңкейіп бара жатты. Сол кезде тысқа шыққан Оспан ез қыстауының айналасында, қорыкта қаптайды жайылып жүрген өңшец ертегеуілі аттарды қөрді (М.Ә.). Жанай колхоз басқармасына келгенде, күн еңкейіп батуға барып қалған болатын (С.Б.).

КҮН ЖАЙЛАТТАЫ көне. Сиқырмен жауын жаудырыды. (Ескі нағым бойынша сиқырмен жауын-шашын шақырып, дауыл тұрғызытын дағды болған). Адам қалмай жиынға жүрт кетіпті, Ала тайга, жігіттер, тіл бітіпті. Күн жайлатастып бір амал таба көр деп, Қозыкеш сол жерде үйретіпті (ҚҚБС).

КҮН ЖАЛАДЫ Ыстық атап үрді. Қайта бу бол, тағы су бол, Кетті тамшы домалап, Тағы келіп қонды енінгі, Шелдеп тұрған күн жалап (С.Б.).

КҮН ЖАУҒАНДА Қыын-қыстау жағдайда, басқа күн түскенде. Әркімде-ақ бар гой туысқан, Қайсысы жауды қуысқан. Күн жауғанда қойында, Күн ашықта мойнында (Абай).

КҮН ЖАУДЫ Жауын құйылды. Қекала бұлт сөгіліп, Күн жауады кей шақта, Өне бойын еніліп, Жас агады аулакта. Жауған күнмен жаңғырып, Жер көгеріп күш алар. Аққан жаска қаңғырып Бас ауырып, іш жанар (Абай).

КҮН ЖАУМАЙ СУ БОЛДЫ Жайшылықта, қындық іс түспей-ақ берекесі кетті, өз-өзінен үнжыргасы түсти. Неге екені белгісіз, Олжайдың үнжыргасы

бұрынғыдан бетер түсіп кетіпті. Сәуле оның күн жаумай су болып тұрган түсін ұнатпаса да, жылы шыраймен қарсы алды (Ә. Ә.). Күн жаумай су бол, жел тұрмай майысып, сүйк түспей қалтыраң берекесі қашып жүрген бір байғұс (АТ).

КҮН ЖЕБЕЛЕДІ д.и.а.л. Күн еткізбі. Олар да күн жебелеп жүрген балалар (Жамб., Қор.).

КҮН ЖЕТТИ Уақыт келді, мезгілі болды. Жібек қамқа кисең де Жараслайтын күн жетер (ШС). Толқын шашып от шалып, Ақша беттен нұр кетті. Жас шағының жазынан Айрылатын күн жетті (С. Мәй.).

КҮН КЕСТИ Кесікті уақыт белгіледі. Орманды өлкем қарт анам, Жауда қалған мекенін, Күн кеспеймін, мен барам, Барамын даңғыл жолменен (Қ. А.).

КҮН КӨК ЖИЕКТЕН КӨТЕРИЛДІ Күннің көмкериle көтерілуі мағынасында. Бұл кезде күн де көк жиектен көтеріле бастанды (АТ).

КҮН КӨРГІШ Тіршілік тауқыметі. Айранбайдың Кемелбаймен тузыны бірге, Кемелбайдың күн көргіштігі жақсы (Б. М.)

КҮН КӨРДІ ◉ **КҮН КЕШТИ** [КЕШПЕДІ] Тіршілік етті, өмір сурді. күнелтті. Ат үстінде күн көрмей, Ашаршылық шөл көрмей, Өзегі талып ет жемей, Ерлердің ісі бітер ме? (М. Ө.). Ерте кездегі жұмысшылар көмірді қол бұранмен шыгарып, елге азық-түлікке вайырастап күн көріп-ти (Ф. Мұс.). Ой кіргелі тимеді ерік өзіме, Сандалменен күн кешкен түспе ізіме (Абай). Жап-жас бейбақ үй толы жанның арасына кеп, ауқыр бейнеттің үстіне баяшша күн кешті (Ғ. М.). Мал сырлас, аттың сыры маган мәлім, Жырым — жылқы, жүйрік ат — салған әнім. Аспан асты, жер жүзі кең сахара, Күн көріп атам қазақ келген мәлім (І. Ж.).

КҮН КӨРСЕТПЕДІ ◉ **К...ИНЕ ТҮСТИ** Қыспақта салды, қинады; біреудің соңына түсіп өшікті, қыр соңынан қалмады. Оларға байдың соңғы алған әйелі күн көрсетпейді (М. Ғ.).

КҮН КӨРІСІС Тұрмыс, тіршілік жайы. Әлде, күйбен күн көріспен жүрем деп, қол тимеді, кешіріңдер дейін бе? (Ғ. О.). Үй екі бөлмелі ғана, күн көрісі төмөн (С. М.).

КҮН КӨРІСІНЕН АЙРЫЛДЫ Тірлік етіп отырғанынан айрылды. Кенесары желтоқсаның басында сарбаздарын өзі басқарып келіп, Жаппас руын шапты. Сан көдей алдындағы күн көрісінен айрылып, сан бейшара қан жылады (І. Е.).

КҮН ҚАБАҒЫ Күн рапы; ауа рапы. Күн қабагын ол да ұнатпай, түнерген бұлтты аспанға қайта-қайта қарап тұрды (Ә. Н.). Күн қабагы жабылмай тұрып, астықты жинап алайық (АТ).

КҮН ҚАБАҒЫН БАҚТЫ Aya райын аудады. Қысы-жазы да лада, мал соңында жүріп, күн қабагын бағып есеки малышы жігіт бүгін аса мазасыз (Ә. Н.).

КҮН ҚАҚТЫ БОЛДЫ Aуаның ыссы табына күйді. Шөп төсектен шығысын Денең тастай шираган Күн қагып, жел жеп, отқа ысып, Бейнеттен күш жинаған (І. Ж.). Ертеден кешке шейін дала да күн қақты бол қарайып бітіпті (АТ).

КҮН ҚҰРҒАТПАЙ Aрага күн салмай, күн сайын. Күн құрғатпай жапан дала-ны кезіп, шаршап-шалдығып кешкеп жақын қара лашыққа қайта ораламыз (С. О.). Күн құрғатпай келіп жүрді де, бір күн тарс тыбылды (АТ).

КҮННЕҢ ҚЫЗ ТУДЫРДЫ Аңыз-жылдарга тән тіркес. Айдан ұлды тудырып, Күннен қызыды тудырып, Хан Зайнұнға берсін ол (БЖ).

КҮННИҢ ҚАЛАЙ ӨТКЕНІН БІЛМЕДІ Уақыттың тез озғаны тұралы айтылады. Біріміздің қабағымызға біріміз қарал, күннің қалай өткенін білмей қалатын болсақ қайтеді,— деді (ҚЕ).

КҮН ӨТКІЗДІ Күнелтті, өмір кешті, Жарық қол, қара табан, жалақ ерін, Толтырган кеудесіне қайғы-шерін. Жеті атасы құлдықта күн еткізген, Қірме дең, кемітегін ата тегін (С. Т.). Адамзат тірілікті дәүлет білмек, Ақыл таппак, мал таппак, адал жүрмек. Екеуінің бірі жоқ, ауыл кезіп, Не қорлық құр қылжыңмен күн еткізбек (Абай).

КҮН ӨТТІ [ТИДІ] ◉ **КҮН СОҚТЫ БОЛДЫ** Күннің ыстығы (аптабы) ұрды. Құлық бие құлдыны Табанынан тас батса, Маңдайынан күн етсе. Алты күнге жарас (ҚЕ). Үйге бар да, дем ал! Сыртқа шыққа, күн тиеді, мен қазір келем (З. Қ.). Күн сокты болғын келмесе, күйімді қалыңки, кейлекшен кісі ыстыққа тез ұшады, қалың кийнесең әрі күн өтпейді, әрі денең салын болады (С. М.).

КҮН ӨТТІ [ОЗДЫ] Уақыттың жылжып кетуі, мезгілден кешеуілдеу мағынасында. Ол күн озған сайын оқшау қалып бара жатқан тәрізденді (М. И.). Емін-еркін ер жетті. Күйеуге бермей күн өтті (ҚамБ).

КҮН САЛА ҚАРАДЫ д.и.а.л. Қолды көлгейлеп қарады. Жақын, алыс албырға күн сала қарады (Шығ. Қаз.: Үр., Мак.).

КҮН САНАП Күннен-күнге, бірте-бірте. Сөтжанның бұзаулары да торпақ деңен есейтеп атка ие болып, мүйіздерінің тұқылы көрініп күн санап үлкейе, ессе берді (С. Б.). Оның сағынышы мынадай жағдайда күн санап үлтая түсті (Қ. Қ.).

КҮН СҮЙІП, ЖЕЛ ҮРГЕН Істіккә күйген, аңызакқа тогтықкан. Енді ол бида орамалмен күн сүйіп, жел үріп катпар-

ланған күсті мандайынан сорғалаған тे-
рін сыпира сұрті (І. Е.).

КҮН ТАБЫЛДЫ Мезгілі жетті. Сіз-
дерге күн табылар, Бұрынғыдай боларсыз
(БЖ).

КҮН ТӘРТІБІНЕ ҚОЙДЫ [ТӘРТІБІ-
НЕҢ ТҮСІРМЕДІ] Белгілі бір маселені
ойласу, шешін талқылауга үсінды.
Кітап шығару мәселесін жиылыстың күн
тәртібіне қойды (АТ).

КҮН ТИМЕГЕН, ЖЕЛ ТИМЕГЕН Әл-
пештеген, ардақтаған. Деуші еді, күн ти-
меген, жел тимеген, Қасында әлде бі-
реу бар ма Жібек? (Ф. М.).

КҮН ТИМЕС 1. *Мал құйрығының ас-
ты.* — Е, ек!... ит жалаған шылапшын
бет!...Ақ байтальдың күн тимесінің жу-
ни! — деді. Жігіттер тарғы да дуылдастып
кулісті (С. С.). **2. Ақсаусақ;** қара жұмыс
істемейтін кісі.

КҮН ТӨБЕДЕН АУДЫ [КЕТТИ] *Тұс-
ауды.* Күн төбеден ауғанда Тұздеді бұзы-
рый шабысты (КБ). **Күн төбеден ауған**
кез болғандыктан, асханаңа кісі аз екен
(М. Гум.). **Күн төбеден кеткен** кезі сәл-
тайып, Екі-үш сырқат күн шуаққа мар-
қайып, Әлдеқаңдай әңгімені шертеді,
Зембілінде шолақ жатыр жантайып
(Ә. А.).

КҮН [КҮНІ] ТУДЫ 1. *Көксеген ме-
зеті жетті, дер кезеңі келді.* Көзінді ашып
кара! Мен құлақ кесті күнің емеспін.
Күн түп болса, осының ушин көзінді
акытып тұрып ағызындың белем! (М. Ә.).
Ал қазақ күнің туды қарманатын, қар-
манбай ел емес не ең арланатын. Қор-
гаушы еңбегінді советін тур, Ол емес
жаудан қорқып қорғанатын (АӘ). **2. Ба-
сина қынышылық түсті,** істі болды. Мә-
лік иығын қысып, таңырқап Раушанның
кішірек жұқа танауының әдемі дірлінен
кез алмайды. **Күн тұмасын** басына қай-
теміз жамандық тілеп. Мәліктің осы се-
зін Нұрлан да қостады (З. Ш.).

КҮН-ТҮН ҚАТЫ *Аялдамай үзақ са-
пар жүрді, еш дамылданады.* Ділдәні
артып молықты, **Күн-түн қатып** жүргенде
Мінген аты зорықты, Ит жүгіртіп, құс
салып Жүрген Қамбарга жолықты (ҚамБ).
Жігіттер алпыс ділдәні алыш, **күн-түн**
қатып, сыйдырып барса, керуендер кешу-
ге қамданып жатыр екен (КЕ).

КҮН [-I] УШІН *Tіршілік қамы ушин.*
Күні ушин сезін сейлеп, сойылын соғып
жүр ғой (АТ).

КҮН ШАЛМАДЫ Ақын бұл жерде
қас сұлуды айтып тұр. Сейлесе сезі әдеп-
ті әм мағыналы. Күлкісі бейне бұлбұл
құс сайдайды. Жұп-жұмыр ақ торғындей
мойыны бар Үлбіреген тамағын күн шал-
майды (Абай).

КҮНШЕ БАТ! қарғыс. *Құрып кет.*
Күнше батып, суша сіңіп жоғалғыр! (АТ).

КҮН ШЫҚПАЙЫН ДЕСЕ ДЕ, ТАҢ
қоймайды *Болуга тиіс нәрсе еріксіз*
болады. Қыс қаша қатты болса да, мез-
гілі келген соң еріксіз босаңы түсті, күн
шықпаймын десе де, таң қоймайды деп,
кектем жақындағаны гой (АТ).

КҮН ШІЛГІР *Күн ыстық, шілденің*
аңызақ күні. Шаң кекке өртөнгендей шұ-
мақталды, Ат терге шомылғандай суды
ақтарды. **Күн шілгір,** адам, айдан судан
кеуіп, Тұтігіп талай аттар құлап қалды
(І. Ж.).

КҮНШІЛ ДУНИЕ Ақын бул жерде
өмірдің опасыздығын көре алмас жаңа
тәңеп отыр. Қөп жасамай кек орган, Жа-
расы үлкен жас елім. Күн шалған жерді
тез орган, **Күншіл.дуние** қас елім (Абай).

КҮНШІЛІК ЕТТИ *Күнделі*, іш тарлық
істеді. Оны естіген патша санаттары **күн-**
шілік етеді (КЕ).

КҮНІ БАТТЫ *Уақыты отті.* Не пайды
күнің шығар, күнің батар. Бай қызы нар
жетектер қатар-қатар. Мен сорға қара
қүндер көп туғыздық. Қайғыға шыдай ал-
май жылап жатар (М. С.).

КҮНІ [КҮН] БҰРЫН [ІЛГЕРІ] *Ал-*
дын ала, бұрынырақта. Әмірхан сездірмे-
ді ішкі сырын, Келіскең Ақбөлемен күні
бұрын. Естіді ел шетіне келісімен, Келеді
деп Ақбененің күйеуі ұрын (И. Б.). **Дүш-**
пан солдаттары бұл блиндаждарда екі-
екіден тұратыны күн ілгері белгілі еді
(Ж. Ж.). Өзінің күн ілгері қамын қылып
жылып койған жігіттерін қару-жарақ
асындырып, үкімет және халық мекеме-
лерінің бәрінен қарузыл қойды (С. С.).
Күн бұрын еңсесі түсіп негып кетті
(М. Ә.).

КҮНІ БҮГІН *Дәл қазір, нақ осы кез-*
де. Біз күні бүгінге шейін көп тереңде-
мей лиро-эпостардың қатарында атап
келдік (Қ. Жұм.). **Күні бүгінге** дейін орган
аудылын жайлайдаудан көшіргенін де айтқан
жок (Ф. М.).

КҮНІ ЕРТЕН *Жұық арада, жақында.*
Күні ертең құдалар келген кезде. Бұл
қалпында көрсетем не бетіммен, Масқара-
лап жүрмесін бәрімізді, Айттым, кой-
дым, құтылдым міндетімнен (Қ. А.).

КҮНІ ЖОҚ 1. *Көргені азап, қынышы-*
лық. Сезінің жөні жок, Ақылсыз томы-
рық, Қатынның күні жоқ — Қамшы мен
жұдрысын (Абай). **2. Онсыз тіршілігі жоқ,**
тіршілік сәні жоқ. Сенсіз күнім жоқ қой,
мұны езің де білесің (АТ).

КҮНІ КЕШЕ *Жақындаған, бұдан аз*
ғана бұрын. Тек мен емен бұл сырды та-
лай айтқан **Күні кеше** өз атаң Абай да
айтқан, Тағы қайта айтамын тағы, тағы!
Болғаннан соң не кенде құдай атқан
(Қ. А.). Капитан Скориков **күні кеше** ғана
Долгушовтан көрген зәбірін айтып, қатты
ширығын кетті (Ә. Н.).

КҮНІ КӨКТЕ ЖҰЗСІН Бары жансын, жолы болсын, дегенине жетсін; бақыты ашылсын, күні тусын. Су ішсем де, сұан ішсем де халқыммен бірге боламын. Тек соның күні көкте жұзсін, соның ғана сеулесі жарқырай түссін (І. Е.).

КҮНІ ҚАРАДЫ [ТУСТИ] ◎ КҮНІН САЛДЫ Біреуге тауелді болды, ісі түсті. Бай, құдай күнімді саған қаратып, қойынды бақылды отырмын (Қ.Е.). Мына шіркін қайтеді деп, Раушан азырақ шегіншектесе де, онсыз Мариямды таба алмайтын болған соң, күні түскен адамның қалының істеп жігіттен алыстауды қойды (Б. М.). Құдай күнімді оларға салмасын деді шешем (С. М.).

КҮНІ ҚАРАҢ Халі мушкіл, ауыр күн, ете қын жағдай. Құншілдің күні қараң (Мақал). Әсіресе актаң, бізге күн қараң, Демеді олар, бұл сәбіиң, бұл — балаң. Осы ма деп, большевиктер ауылы Қырыдь, кетті — қаңырады шубалаң (Ф. К.). Саған түскен күн қараң (АТ).

КҮНІ ҚҰРЫДЫ Амалы таусылды, дымы құрыйды; күні бітті. Бізге қайбер бауыры бітіп барады дейсін. Күні құрыйласын амалсыздан келіп жатыр (Ә. Н.).

КҮНІ ІЛІНДІ д и а л. Күн үзарды (Орал, Жән.).

КҮНІН ЖОҚТАДЫ Откенін көкседі, аңсады. Монтекен осыны айтып қалды тоқтап, Құрсіміп қатты деммен күнін жоқтап, Бір жігіт босағадан түрегеліп. Сейледі біге қарап сөзді нықтап (И. Б.).

КҮНІН ТАР ҚЫЛДЫ Қыындық көрсетті, екі алғын бір етікке тықты. Тоқтат сөзді осыдан! Кеш те босат орынды. Енді қайта бөгелсөн, Тар қылармын күніңді (М. Ә.).

КҮНІ ӨТТІ [СОЛДЫ] 1. Уақыты бітті, өлер күні жетті, өмірі таусылды. Қайғылы қысқа өмір күнім өтіп, Жан мен тән айырылысар уақыт жетіп, Не сырмен, қандай күймен айтқанымды, Кім білер қалғанда сен өзім көтіп (С. С.). Тау кезіп, тасқа өрмелеп жалғызылымның күні өтеді (Ф. М.). 2. Бары тайды. Баянның осы күнде күні солды (ҚКБС).

КҮНІ ТОЛДЫ [ЖЕТТИ] Мезгілі, уақыты болды. Шарықтап аспан әлемін, Жаймақшы кекке қанатын. Күні жетіп толды құс, Тоятын түзден алатын (С. Б.). Шартты, келіскең күні толды. Ертең есеп айырьыспақ (АТ).

КҮНКЕ ӨТТІ Жақтырмаган пигылмен наразы сөз айтты. Бәрін бұлдіріп жүрген осылардың өздері,— деп қысылып отырган Қарсақ бір күнк етті де жым болды (Ә. Ә.). Не қыласыз сезінізді қор қылып, бірдең түсінетін адам болса, оқуды тастап, біреудің есігін күзетіп отырап ма еді? — деп күнк етті (М. И.).

КҮП [КҮПТЕЙ] БОП ІСПІ КЕТТИ Торсыын ісініп кетуді айтады. («Күп» де-

ген о баста — улкен астау, бәшке; «күп» дегенмен «кубі» түбірлес болуы керек. Қыргызыша: «Күпчек болұп ішіп кетті» десе, қазақта «Күпшек санды күренді Табиян жаратқан» (Бұқар) деген бар). Гүлнардың күп бол іскен жаралы аяғы күпсектей бол кетілті (С. М.).

КҮПТІ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] 1. Тамакты қөп жегенмен мазасызданып жайы кетті. Кекірігі азып күпті болған шонжарлар кекірісіп, желлінісіп шай үстінің әңгімесінің кірді (Ф. С.). 2. Зарықтырды, көзін күдікті алаңға толтырды. Қебек: Жазығым жар сүйгенім болса, бердім барды Еңлігімнің жолына, Келші жаным, күпті қылмай, сертіңменен келдің бе? (М. Ә.).

КҮПТІ КӨҢІЛ Күмәнді, күдікті көңіл. Бірақ мына қараңғы түн, күпті көңіл айнала дүниені үрейге толтырып тұр (Ә. Н.).

КҮППІР БОЛДЫ д і н и. Діннен шықты, құнәға батты. Надандарға бой бермей, Шын сәзбенен өлсөніз. Аят, хадис емес қой, Қүпір болдың демес қой, Қанша қарсы келсөніз (Абай).

КУРЕКШЕ БОҚ ТАБЫЛАР Қайратың болса далада қалмайсың, екі қолға бір жұмыс табылады деген мағынада. Одан да сөзді қойып колхозға көшеміз. Қурекше бок табылмайды деп қорқасың қа? (Т. А.). Қурекке бок табылар-ау, көңілге бап табылса (АТ).

КУРЕҢ ҚАБАҚ БОЛДЫ (ҚАБАҚТАСТЫ) Ұрысты, ренжісті. Сонымен іштей қурең қабақтау болып жүргенде жақсылық Ақәзектің өзге елімен бірге Әбіштің қарсысына шығып қалды (М. Ә.). Екеуі қурең қабақтасып қалды (АТ).

КУРЕП АЛДЫ Молшылыққа тап болды. Ақшаны куреп алды (АТ).

КУРЕ ТАМЫРЫН АДЫРАЙТТЫ Қызараңады, қызыбалық көрсетті. Біз түк білмейміз, біз де білмейміз деп надандығымызды білімділікке бермей таласқанда өлер-тірлерімізді білмей куре тамырымызды адырайтып кетеміз (Абай).

КУРКЕСІ ЖАМАН д и а л. Ниеті бұзық, арам пығылды. Қуркесі жаман адам (Гур., Ман.).

КУРКИРЕУІ КУШТІ, ЖАУАРЫ АЗ ◎ **КУРКИРЕУІ БАР Да, ЖАУАРЫ ЖОҚ** Даырлдақ, берекесіз кісі, екпіндетіп жүретін, ісінде береке жоқ кісі. Қуркіреуі бар да жауары жоқ, түнеруі бар да, тамары жоқ, кісі гой (АТ).

КҮРТІК ҚАР Қалың қар, омбы қар. Сары, Қәрібай, Жамақ ушеві Сарының шомының ық жағындағы күртік қарға отырып кеңеске кірді (Б. М.). Қарағай маңайы бік күртік қар екен (С. М.).

КҮС БІЛЕК ◎ КҮС ҚОЛ Бұл жерде: жұмысшы, еңбекші мағынасында. Алыста-

ты қалада Тапқа, сапқа тартылды. Бір жағы — өңшөң ақ білек, Бір жағы — өңшөң күс білек (І. Ж.). Курес, тартыс алып күшпен қызды, Ескі өмірді құсті қолдар бұзады. Қорі дүние түрленеді, жайнайды, Қене тартқан жүзіне нұр ойнайды (Ж. С.).

КУСТАНӘ ҚЫЛДЫ д и а л. *Жазғырды.* Біз оны кеше кустәнә қып едік (Қ. орда, Арап).

КУШ АЛДЫ ◉ **КУШ ЕНДІ** [КІРДІ]

1. *Әлденді, һәрленді.* Жауған күнмен жаңғырып, Жер көгеріп күш алар. Аққан жасқа қалғырып, Бас ауырып, іш жанаң (Абай).
2. *Бел алды.* Жан бізді жас күнімізде билеп жүр екен. Ер жеткен соң, күш енген соң, оған билептедік (Абай). Отырысын үйінде Өз өзінен күш кіріп Босқа-ак түсіп қаларсың Біреу кетсе ушқіріп (Абай).

КУШ АТАСЫН ТАНЫМАС [ТЫНДАМАЙДЫ] *Күш өз дегенін істейді.* Е, күш атасын тыңдар ма! Бұл өңірдің бұдан асқан ері жоқ (М. Ә.). *Күш атасын танымас* (Мақат).

КУШӘЛӘСІН ЖЕДІ д и а л. *Таяқ же-ди, кересісін керді* (Шығ. Қаз., Больш.).

КУШ БОЛДЫ ◉ **КУШКЕ ТҮСТИ** *Қыншылықта түсті, орындан шығу мұн болды.* Үйкі, тамақ қалды дым-ақ, Керегі жоқ іс болып: Жай жатпағым, Тыныш таппашым, күш болып (Абай).

КУШКЕ МІНДІ *Қайратқа мінді, күш-дейді.* Орыс байының үзап кеткенін көрді ме, енді Құлтума күшке мінді: Мени жараптак жағызың құдай карашекленін байы емес еді гой. Бұл қай қорлаганың (Ә. Н.).

КУШ КӨРСЕТТІ [АЙТТЫ] *Мықтылық жасады, тізе батырды, өктемдік етті.* Балаға сонша неге күш көрсетесің, сөзің күріп, тілің байланын қалды ма? (АТ). Зор кеуде адамзаттың айласына, Қенбей, бүгін күшімді корсеткемін. Екі сезім көпіріп, айқайласам, Шын құтырсым, шың тасты терберткемін (Абай). Ел аулакта күш айтқан топға танған, Арсыз жүрттан қөңілі тиңа алмай жүр (Абай).

КУШ САЛДЫ *Аянбай еңбек етті.* 1876 жылдары айдалып келген орыс интеллигенттерінің күш салыны мен Өскеменде тұнғыш рет қазақ балаларына арналған мектеп интернат ашылады (СК).

КУШ ТҮСІРДІ *Салмақ салды.* Егер жұмыс нервіге үлкен күш түсіретін болса, узагырақ үйіктауға да болады (М. Ис.).

КУШИН САРЫП ЕТТИ *Құшиң тауысты, тамамдады:* («Сарф»— араб тілінде жұмсау, шыгару). Ақыргы күштерімді сарып қылып, Мен құзар биікке талай-талаі ерледім (Жамбыл).

КУШИН САТТЫ *Қызметін бұлдаады.* Бай алады кезінде көм берем деп, Жетпей түрған жерінде тек берем деп. Би мен бо-

лыс алады *кушиң сатып,* Мен қазақтан кегінді әперем деп (Абай).

КУШ СЫНАСТЫ [ТАЛАСТЫРДЫ] *Бәсекелесті, салынласты.* Бірлік жоқ, береке жоқ, шын пейіл жоқ. Сапырылды байлығың баққан жылқың Баста ми, қолда малға талас қылған, *Күш синасан* күндестік бұзды-ау шырқын (Абай). Кей бай езі біреумен *куш таластырамын* деп, жұз кісіге қорғалақтығынан жалынып, малын үлестіріп жүр (Абай).

КУШТИНІЦ АРТЫ [К...И] *ТИРМЕН ТАРТАДЫ* *Күш дегенін қылады, қолынан келгенін істейді.*— Үмітсіз тек шайтан гана, Қене хан. Әлі де болса Орынборменен тіл табу керек,— деді Таймас.— Мен тіл тапшымын деп жүрмін бе? Тіл тапкысы келмейтін өздері емес не?— *Күштиніц арты дірмен тартауды, тіл табу біздің жақтан болу керек* (І. Е).— Мәнінді өлтірді ме, қайтті?— деп сұрадым.— Жоқ, оны өлтірелі жатқанда, Шотай деген ағайынымыз барып, тартып алып қашып кетіп, бұрынғы берген жеріне солар ұзатты. «*Күштиніц к...и тиірмен тартауды*» емес не?— деп, аксақал төмөн қарап бір күлім-сіреп қойды (С. Т.).

КУШІК ИТТЕЙ ҮРДІ *Ақын бұл жерде қолынан еш һәрсे келмесе де жарбаңдал жармаса берүді айтып отыр.* Мал мен бақтың дүшпаны Кеселді пысық кебейді, *Күшік иттей үріп жүр, Қісіден кеммін дейді* (Абай).

КУШІК КҮЙЕУ *Үйленіп ата-енесінің қолына кірген жігіт туралы айтылады.* «*Жақыпбек обаған адам болып шықты.* Сені де үмітты. Бануға үйленіп, Ақықтың қолына күшік күйеу болып шығып алды» деген сияқты үлкен-үлкен жансыз хабарлар бар-ды (М. И.).

КІБІРТИҢ КЕЛДІ д и а л. *Кібіртікеді, тоқталды, айта алмады.* Сөзге оның кібіртің келіп қалғаны соғой (Қ. орда, Арап).

КІМ БІЛСІН ◉ **КІМ БІЛСІНГЕ БАСТЫ** *Білмеймін, қайдам.* Кім білсін, сол ма таратқан, Түскендей көктен жалырақ. Таңгертең кейде барактан Табылар қағаз бір парап (ЛЖ). Бала кім білсінгеге басты да, сол бетінен қайтқан жоқ (АТ).

КІМ ДЕ БОЛСА 1. *Әркім-ақ.* Сән-салтанат жұбантпас жас жүректі, Кім де болса түрғысын көксемекті. Мезгілі өткен, дәүрәнді қуалаган Негылсын бір қартайған қу сүйекті? (Абай). 2. *Кім болса, ол болсын.* Шал байғұс айғайлайды аттан салып, Айрып алған жан жоқ оны барып. Кім де болса бір ерлік қылайын деп, Мас-ғұт ұшты ұрыға оңтайланып (Абай).

КІМДІ ҚӨГЕРТЕДІ ◉ **КІМДІ ЖАРЫЛ-** **ҚАЙДЫ** *Кімге жаңсылың жасап жарытады.* Мұндай қатындардан туган ұл қайдан батыр болады? *Кімді көгертеңді?* Расымен тере тұқымы бақа-шаянға айналғалы ба-рама? (І. Е.).

КІМНІЦ БАСЫ КІМНІЦ ҚАНЖЫРАСЫНДА ЖУР? Ешкім ешкінге бағынышты емес, ешкім ешкінмен қорықпайды деген мағынада. «Ой, тәңір-ай, қойшы әрі, кімнің кім артық дейсің, кімнің басы кімнің қанжығасында жүр, ол менің қазанымға салып беріп жүр ме, мен онан сауын сауып отырымын ба?» — деп бұлғақтаған, не месе: «...Әйтепе бір елім бар ма?» деп қалышылдайтүғын кісі кеп қой (Абай).

КІМНІЦ ТАРЫСЫ ПІССЕ, СОНЫҢ ТАУЫҒЫ Өзінде ерік жоқ, көрінгенгің шылауында жүретін адам туралы айтылады. Қойшы, сол немені кімнің тарысы піссе, соның тауығы емес де? (АТ).

КІМНІЦ ШІКӘРАСЫСЫН? Сенімен кім санаусы ше еді, кімге дәрісін, сенің қолынан не келеді деген мағынада. Қырыққа келген таз қатын кімнің шікәрасы! Тағы, мен езім жылқы мінезді адаммы. Өз кісім болмаса біреудің ардақтысына да иш көрген емесін, иитін түрім жоқ (Ә. Қан.).

КІНӘ АУДАРДЫ ◉ КІНӘ ҚОЙДЫ *Кінә тақты, айылтады.* Япрай, гибратың тисін, кінә аудармай сабайың, жаңың қүйсін (ҚКБС). Жүргінің түбіне терен бойла. Мен бір жұмбак адаммын, оны да ойла. Соқтықпалы, сокпақсыз жерде естім. Мыңмен жалғыз алыстым, кінә қойма (Абай). Инең Женяға сөл бұрылып салыныған езу тартып кінә қоя сөйлемді (С. Ш.). Торғайымды бермеске кінә қылдың, Кінені біле тұра неге қылдың (ҚКБС).

КІНӘФА БАТТЫ Айылты болды. Қайырылсам қызымет қылып халқыма, Сонымен зор кінәға батам ба, Ондық өнер, өнер жинар күш болса, Құр тілменен жоқтыбарды шатам ба (С. Д.).

КІНӘСЫН КЕШТІ [САЛАУАТ ҚЫЛДЫ] Айыбын кешірді. Бірақ бір тапсырытын ісім бар, соны орнына келтірсе, бұрынғы кінәсін салауат қылып, қызымыды беріп, күйеу қыламын! — депті (КЕ). Азар болса, құзетшілер үйіктап қалып қазынаны үрлатқан шығар. Не де болса, тазша, сенін үшін құзетшілердің кінәсін кештім (КЕ).

КІНӘСЫН МОЙНЫНА АЛДЫ Айыбын мойындауды.

КІНӘСЫН ӨТЕДЕІ Айыбын іспен жуды, ақтап шықты. Қластардың еденін жуам деп қолы тимеп еді, өз кінәсін өтемек болып дереу іске кірісті (М. И.).

КІНДІГІ БІР 1. *Bір анадан туган.* Кіндігің бір ме еді? Кет, әрі сыксимай! — деп Айтолжың Женттің бетінен ала түсті (Б. М.). 2. *Bірізіл тізе қосқан,* пікірлес адамдар. Бүгін Оразбайдың ... шашбауын көтеріп отырган әр рудың жуандары бұл есептерін үмітқан емес. Олар Оразбайдың айғайымен өздерінің кіндігі бір екенін жете біледі (М. Э.).

КІНДІГІНЕН ЖАРАДЫ *Бабина келді,* бауырын тартып сұйды. Атынды көкке қаратып, Кіндігінек жаратып. Жата бергін, султаным (ҚБ). Жамандатқыр Тарлан ат Құйрығын құстай тарады, *Кіндігінен жарады,* Шекесінен қарады (ҚБ). Ардақтаулы тұлпарлар Басы көкке қараган. *Кіндігінен жараган,* Ардақташ барып сейістер Құйрық жалын тараган (Н. Б.). *Кіндігінен жарайын,* Төрт айшылық жеріне Шадыра ханның еліне Уш күнде алыш барайын (Бат. Ж.).

КІНДІК КЕСЕР *Жас баланың, кіндігін кескен адамға беретіп сыйлық.* Келесі жыллы Сәкен туганда Жадыра жерден көтеріп алыш кіндігін кесті. Сонда да Сейфулла мен Жамал оңша жібін коймады. *Кіндік кесердің, кәдесіне де жарытпады* (С. Тал.).

КІНДІК КЕСІП, КІР ЖУҒАН ЖЕР ◉ КІР ЖУҮП, КІНДІК КЕСКЕН ЖЕР. *Туган жер, ата мекен.* Қермей жүріп көв жылдан, Болсын деп жол жоралтым. *Кіндік кесіп кір жуған* Оралға биыл оралдым (Т. Ж.). Жұрт гүйледеп әбден көтерілген «Германияға, Қарманға барып өлгенше, өзіміздің кір жуып, кіндік кескен жерімізде олғеніміз жақсы», — деседі (С. С.). Балталы, Бағаналы ел аман бол, Бақалы, балдырығанды көл аман бол, *Кірім жуып, кіндігім кескен жерім,* Ойнал-куліп ер жеткен жер, аман бол (ҚКБС). Байтабын бертін келе осы Қенесары тобына қосылғанин бері ғана өзінің туган халқына, *кір жуып, кіндік кесіп өскен жеріне қандай хауіп тұғанынан анық білді* (І. Е.).

КІНДІК ТАМЫР *Негізгі өзегі.* Қалуенің кіндік тамыры топыракка терең бойлап енеді, одан жан-жаққа бүйір тамырлар тарайды (Бот.).

КІНДІКТЕҢ ЖАЛҒЫЗ *Ата-анадан өзі ғана, өзінен басқа бауырлас туысы жоқ,* жалғыз басты. Сегізбек кіндіктең жалғыз. Бертін келе әке-шешесі де дүние салды (М. Сат.).

КІНДІК ШЕШЕ *Жаңа туган жас нарестаң, кіндігін кескен әйел.* Сонда өзіңіз жақсы көретін мына Дарылдақ, кайнаға мен Сәкенімнің кіндік шешесі Зырылдауық, женгей де отқа май құймас па екен? Аумалы-тәкпелі адамдар гой,— деді Жамал (С. Тал.).

КІР АЙНАЛДЫРМАДЫ д и а л. *Шаң жуытады.* Қандай әдепті, үстіне кір айналдырмайды (Қ. орда, Арап).

КІРБЕҢ АЙНАЛДЫ д и а л. *Хауітө боды, жаманышылықта урынды.* Оған кірбен, айналса, оны көремін (Қ. орда, Арап).

КІРВІҢ ҚАҚТАЫ [ТАРТТЫ] Ренжіді, мұңайды; көңілі жұтады, көңілінің қошы болмады. Қызы көңілінің сөл нәрседен кірбің қагып, жабығып, жудеп қалатын кездері де аз болмайды (ҚЭ). Талайдан кірбің тартқан көнілді, жабығып кеткен қабакты сelt еткізіп қуантып ашқан, асыл кеңес болған-ды (М. Э.).

КІРГЕН КІСІ ШЫҚҚЫСЫЗ ◎ **КІРСЕ ШЫҚҚЫСЫЗ** Сән-салтанаты, жиһаз-мұлқи көз тартатын, көздің жауын алатын әдемі. Мейманханага кірген кісі шыққысыз, жалғаның жаннаты екен (ШС).

КІРЕ БЕРІС Басталар жер, бір жерге кіретін жер. Ұқыпты терезелері, кіре беріс басқышы — бөрі де бұл вагон үйді өзгеше жана тірліктің ен алғашқы кесек үрғызы, қызық бір үйіткісі сияқты көрсетеді (М. Э.). Бір топ сауыншы сиыр қораның кіре берісіндегі өзара даурыға сойлесіп, елдемікте жабыла шүйлігін жаты (М. И.).

КІРЕ ТАРТТЫ [ТАСАЙДЫ] **Жалға**, сепікке жүк тасыды. Қожанасыр жарлы болған адам екен. Бір күні жаяу кіре тасып кәсіп қылыш, тамақ асырамак болады (ҚЕ). Бұлардың аргы аталары кіре тартатын түйекштер еди (АТ).

КІР ЖУЫТПАДЫ [ЖҰҚТЫРМАДЫ] **Жаман** ат келтірmedі, уялға қалдырмады; қорғады. Шамалап сөйлеп, сез тында, Қызыл тілім шалқыма. Ішке сактап шірітпей. Бір азырақ леп шығар, Мирас қалсыны шалқыма; Аса кепіп қимылдан, Қадағын пұтқа есептеп, *Kip жұқтырма* қалпыма (Н. Н.).

КІР КЕЛТІРДІ Басын қаралады, қорлады; жаман атқа қалдырыды. Қызы басына кір келтіріп Зина да ондайға жолай қоймас (Т. Н.). ... Сөүле қудалықтың құлы болатын адам емес. Қазір оны жұрттың бері углі көреді, қызының сондай болуын арман етеді. Сен бағығы Қазыбектігіне басың, оның беделіне кір келтіріп алыш журме. Менің айтарым осыған,— деді Тайман Қазыбекке (Ә. Ә.).

КІРПІГІ ВОРҒА ҚИМЫЛДАЙДЫ ◎ **КІРПІГІ ҚИМЫЛДАП** ЖАТАҮІР Әл үстінде; елім алдында жатыр. Келсе, Шойын-құлактың кірпігі ғана зорға қимылдайды, болар-болмас қана демін алыш жатыр екен (ҚЕ). Сергеевтің кірпігі әрәң қимылдап, бір шыбында жанынан күдер үзіп жатты (С. Ад.). Айнага қараса, хан қызы кірпігі ғана қимылдайды, әл үстінде жатыр екен дейді (ҚЕ).

КІРПІГІНЕ МҰЗ ҚАТТЫ ◎ **КІРПІГІНЕ МҰЗ ТОНДЫ** Ұзақ жүргешілікten жол азабын тартты. Қарамандай батырдың Қабагына қар қатты, *Kirpигіне мұз қатты*. Қазанның есітін хабарын, Ұйқы мергем түн қатты (ҚБ).

КІРПІГІНЕН ҚЫРАУ ТАМҒАН *Ashuly*, қадарлы. Қабагынан қар жауып, кірпігінен қырау тамған батырлар қайда? (АТ).

КІРПІДЕЙ [КІРПІШЕ] ЖИЫРЫЛДЫ **Жақтырмады**, тұжырынды. Асан сен бәріміден кірпідей жиырылып, өзінді езің қынап жүрсің,— деді Бану (Т. А.). Жаман да болса балам ғой. Кетемін Бекібайға, елге баралын,— деді Күреңбай.— Ялпырай!— деді Нұртай, кірпіше жиырылып,— мына сез қайдан (С. Т.).

КІРПІК АСТЫНАН КӨЗ ТАСТАДЫ Ұрлана қарады. Гаунардың кірпік астынан көз тастап, өзін бақылап отырғанын сезіп қалды Серәлі (Т. А.).

КІРПІК ҚАҚДАНША Лездам, җылдам. Қонақ кірпік қаққанша табақты тазалаپ, тағы да ет сұрай бастайды (ҚЕ).

КІРПІК ҚАҚПАДЫ [ІЛМЕДІ] ◎ **КІРПІК ҚАҚПАЙ** ҰЫШП ◎ **КІРПІК ҚАҚПАСТАН** ӘТКІЗДІ [ҚАРАДЫ] 1. Ұынкта-мады, көз жұмбады. Бала кірпік қақпай, көрер таңды көзбен атқызы (С. О.). Көз алдында жауған оқтар, *Kirpik қақпай* атқан таңдар, Суық аяз... төнген хауіп Арыстандар — партизандар (Ж. С.). 2. Көз айырмай қарады, тыңдады. Айрылды күйіші есінен қызды қөріп, *Kirpige қақпай* қалды көзі төніп. «Адамның арғымағы осы шығар, Пендерге бітеді екен мұнша көрік?» (І. Ж.). Лейтенант та ертек тыңдаған бала дай кірпік қақпай үйіп қалды (Т. А.).

КІРПІК ҚАҚТЫРМАДЫ Қозғалтпады, тапжылтпады, қымылдатпады. Бірімізді біріміз аңдып, жауап, үрлап, кірпік қақ-тырмады отырғанымыз (Абай).

КІРУГЕ [КІРЕРГЕ] **ЖЕР** [КОР, ТЕ-СІК] **ТАППАДЫ** Қатты үалды, үялғаннан не істерін білмеді, жүрттың бетіне қарай алмады. Жарқынның беті ду-ду етіп өңі де бұзылып жүре берді. Қасына келген Байсалға тұра қарамай, қырындал кетті де, кірерге жер таба алмай састы (М. И.). Ләззат үлкен күйзеліске үшшырады. Тұла бойын жириеніш жайлап, күйелі денесін жұрт көзіне көрсетуге қорқып, *kirerге жер таппай* жүр (Т. А.).

КІР ШАЛМАС *Tan-taza*, кіршіксіз. Қара көз, имек қас, Қараса, жан тоймас. Аузың бал, қызыл гүл, Ақ тісің кір шалмас (Абай).

КІРШІК ЖОҚ *Appaқ*. Қызы сипатын қарасаң, Ақ тәнінде *kirshik* жоқ (ҚЖ).

КІРШІК ШАЛДЫ Арына ақау түсті. Адамға жарасылды мінезіңнен, адап пей-ліцін айрымла. Азырақ *kirshik* шалған болса, тазарсын (ЛЖ).

КІРПТАР БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] *Tutkyn boldy*; тәүелді, міндетті етті; басына қынышылық түсті. («Грипптар» — парсы тілінде — тұтқын, қолға түскен, камалған құл). Жау жениледі. *Kirptar* болған мал-жанды қазактар айрып алады (С. М.). Сен ағашта піскен алма, Қазір едің, алмадым. Құп *kirptar* қылды алла, Әлде мені қарғадың (Абай). Себепсіз *kirptar* қып айдағаны; Қор етіп қол-аяқты байлағаны Тіл шіркін, шідерінің бауы үзіліп, Отыр гой осы бүгін сайрағалы (К. Т.). [Сансызыбай] Жібектен жауап алыш кел деп бір сез айтты: «Жау жағада алғанда, *Kirptar* қылып бөлелеge Кетпейін тастап сені, аға!» (ҚЖ). Патша құдай не қылым? Диюге болдын *kirptar*, Он бір жылдай болдызы зар (ФН).

КІРПТАР ЕМЕС Тәуелді емес; жалышты емес. Әрі айттым, бері айттым, жалышып та көрдім. «Ешкімге кірптар емес-пін» деп көнбей қойды (АТ).

КІРІСІ ЖҰМСАП ЕГІЛДІ Жүйесі босады. Түзедді бугін желісім, Егілді жұмсап кірісім (КЕ).

КІСІ [ЖҮРТ] АЯҒЫ БАСЫЛДЫ 1. *Кіслердің келіп-кету тоқталды.* Айтқанға көнбенең осының нең? Қүйеуің, келеді деп тосып отыр. *Басылды кісі аяғы опыртоптыры.* Балсініп бугін бармай қойғанмен-нен, Ертең-ақ Қүйек молда нектені өкір (С. Т.). 2. *Беймезегінде үақыт болды; кешірді.* Кісі аяғы басылғансын, Ебейсін өздері түскен үйдің ірге жағын түргізіп қойды (Ә. Н.).

КІСІ ВЕТИНЕ ҚАРАМАДЫ Ұялды, қысылды; назарын тәмен салды. Ұят деген—адамның ез бойындағы адамшылғы, иттігінді ішінен ез мойныңа салып, сегіп қылған қысымның аты. Ол үақытта көзің кісі бетіне қарамақ түгіл, еш нәрсени көрмейді (Абай).

КІСІ ВЕТИНЕ КҮЛІП ҚАРАП ҚӨРМЕ-ГЕН 1. *Әдепті, ибалы, жеңілtek мінезеге салынбаған, салмаңты. ... Күліп кісі бетіне қарап қөрмеген, ибалы, атақты асыл Қамарымыз...* қайғыра-қайғыра сузектен түрған кісідей, құр шыбын жаңы ғана бар еді (С. Т.). 2. *Өмірі қабагы ашылмайтын, мінезі түйік адам туралы да айттылады.* Қо-лынан жарты күлші жұртқа қайыр бермеген, кісі бетіне күліп қарап қөрмеген до-закы гой бұл (АТ).

КІСІ БОЙЫ х а л ы қ т ы қ ө л ш е м. Кісінің бойындағы білктік, теренчілік, ұзындық жөнінде айттылады. Кісі бойы көрушт Альтын тақтың үстінен Қояндай ырғып ту-седі (КЖ). Өзеннің сонау көмейінен осы кемерге дейін терендігі кісі бойы ор қаза-мым да, тәбесін беренемен жабамыз (Ә. Ә.).

КІСІДЕГІНІҢ ҚІЛТІ АСПАНДА Біреу-зе ісі түскенде айттылады. Соншама күш ез қоюмда болар ма еді,— деп зығырда-қыннады. Лаж жоқ, «кісідегінің қілті аспанда» деген осы (Б. М.).

КІСІДЕГІНІҢ ҚІНДІГІ ТАРТЫҚ Кісі-ден алу қыын; «кісі күімі кіршең, кісі мали тершең» деген мақалдық мәғынасы-на саяды. Кісідегінің қіндігі тартық,— деп, шабан да болса шолақ шауқарым жақсы, ертең қабагы қатынды, жүні жығылыңқы болса, жылқышы атаң қараспан-ды басына үйер (АТ).

КІСІ ЕЛІНДЕ СҰЛТАН БОЛҒАНША, өз ЕЛІНДЕ ҰЛТАН БОЛ Өзінің тұған ұянда бол, соған қызымет ет деген мәғына-дағы мақал.—... Орта жүздің жағасы Шекен жығылса казакта жығылмаған не қалды? Пісіріп жесе де өз елінен кетпе, бауырым. «Кісі елінде сұлтан болғанша, өз елінде ұлтан бол»,— дейді Әбен Шәкен-ге жылаш отырып (Ф. Мұс.).

КІСІ ЕСІГІНДЕ ӨТТІ қ е н е. Жалышы-лықта жүрді, басқа біреу үшін жұмыс іс-теді. Туган әкес Томай әмір бойы кісі есігінде өтті,— деді Сәмет әңгімесінде (С. О.).

КІСІ ЖҰТЫП ҚОЙҒАНДАЙ Сүп-сүй-кімді, ете әдемі, келісті. Ақ Мәни десе, ақ Мәни, кісі жұтып қойғандай сұлу еді. Әлі әңгімегең қыздайды. Бұл екеуінің де сертте-рі қатты болса керек (С. Т.).

КІСІ ҚОЛЫНА ҚАРАДЫ Өз бетімен күн көре алмай, басқаның, жәрдеміне сүйенди; тіленді, сұрамсақтанады. Есберген ұсақ алым сатар «кісі қолына қараган» дейтін қала саудагері екен (М. Ә.).

КІСІ САЛДЫ Арага адам жүргізді; басқа біреуді жұмсады. Сейлесті құдасына кісі салып, Отырмыз бір сұық сез хабар-ланып, Егер де Көпбай ойы адал болса, Тез берсін келінімді малым алғып (И. Б.). Оларды босату туралы кісі салып көріп едік, Иван қанаңын тігіп маңайна жо-латпады (А. Л.).

КІСІ ТІЛІНЕ ЕРДІ Біреудің еліктіре-ніне сенди, жетегінде кетті, айтқанына қен-ді. Кісі тіліне ермексе, Қазақшылыққа ен-беске, Аштан өлсем адамға Намысымды бермексе... Қеміл уағда етілді,— дедім (С. Т.).

КІСІ ҮЙ Бөтен үй. Өз үйінде қипаң-дап, Кісі үйінде күй таңдап. Ақылы бар кісінін Айбаттанды, даттайды (Абай).

КІТАП АШТЫ д і н и. Сәуегейлік етті. (Кітапқа қарап кісінің тағдырын, жағдайын айту) ... Әкем баламның өміріне кітап ашип бер... деп шаһардегі барлық бақсы-балгерді жиып алыш сұрапты (КЕ). Сиқыршы болған кітаппен Шешесі мұның бар еді. Кітап ашип, бал салып, Төнірекке көз салып... Келгендерін біледі (КБ).

КІТАП ҰСТАДЫ д і н и. 1. *Құран оқы-ды.* Нәпсіге ерген молдамыз, Кітапты жақ-сы білмейді, Кітап ұстал айтқан соң, Жалған сезі шынмен тең (Д. Б.). 2. *Қолына құ-ран алып ант берді, шынын айтты.* Адал-дагын білдірем деп кітап ұстапты (АТ).

КІШІ БЕСІН Күн төбеден ауып кешір-ген кез. Кек қия құм төгілген жыныс жартас, Болмай-ақ кіші бесін күні батқан (К. Қуан.). Тек мойындары ыргайдай, биттері торғайдай болғанда, кіші бесін кезінде бар калың, копа камысқа жетті (КЕ).

КІШІ ДӘРЕТ СЫНДЫРДЫ Түзге отыр-ды. Ойылған жер шетінде, Жүрт көзінде бұл тұрды, Снарядқа бұрылыш, Кіші дәрет сыйндырды (КӘ).

КІШІ ПЕЙІЛ Мінезі сынық, сылайы, инабатты. («Пейіл»— араб сезі, мінез, қы-лық мәғынасында). Барабанға сілейе қа-рап, езімен езі болып тұрған кек тұқыл, аласа қарт ашық, кіші пейіл адам екен (Ф. Мұс.). Кіші пейіл, ақ ниет, сертке берік, жолда қалмас дос қані? (АТ).

K

ҚАБАҒЫ АШЫЛДЫ [ЖАЗЫЛДЫ, ЖАРҚЫЛДАДЫ, КӨТЕРІЛДІ] Ашық-жарындың байқалды, көңілі жадырады. Үйдегі еркектер түгелімен қабақтары ашилғып, қоса күлсті. Әбішпен бас изесін, жамырай сөйлесті (М. Э.). Жанды ма өшкен шырағым? Ашылаңсанышы қабагым, Өлтегім тіріліп келіп тұр, Жарылсаңсыз, жүрегім (КЖ). Кемпір шайды жалғыз сімірді. Және ішкен сайын мандайы жіпсіп, әлгідей емес, қабагы да жазыла тусты (М. И.). Әзімбай салқын сызыды қабагын ашқан жоқ (М. Э.). Бірақ, мылқау табигат бізге деген ашулы қабагын жазбады (Ә. С.). Колхоз қалмай жиылып, Қызыл-жасыл күніп, Тойға келді түзеп бой. Қабақтары жарқылдал, Дауыстары саңқылдаш, Қуанбаған жоқ-ақ қой (І. Ж.). Сейіттен бұл хабарды алған соң, әйелдердің қабагы кете-рілді (С. Ш.).

ҚАБАҒЫ ЖАБЫЛДЫ [ҚАРС ЖАБЫЛДЫ, ТҮЙЛДІ, ТҮНЕРДІ] Ә ҚАБАҒЫН ЖАПТЫ [ТҮЙДІ, ТАСТАЙ ТҮЙДІ, ТҮКСИТТИ, ҚАРС ЖАПТЫ] Ызалаңды, ызалы ашуға мінді; ашумен тас түйін бол алды. Қабагы қарс жабылып, өзінін қойтап сұрағына шешім іздеп, ой теңізіне біржолата сүнгіді (І. Е.). Айша қабагын жауып тонмарып, сөзге де кіріспей, қанға да кіріспей жалғыз отыр (С. С.). Сейітқалы қабагын қарс жауып, жан-жағына қарады да, қойшыларды сөге бастады (Ф. Мұс.). Шығанақ түйілген қабагын элі жазған жоқ (Ф. Мұс.). Жанәлі түсін сұтыны, қабагын түйді (С. С.). Ауру келін қабагын тастай түйіл, екі кішкентай баласын күпнің өніріне тығып, құшқатап қысып отыр (М. Э.). Сүгір жаңағы Айша жауабынан кейін қабатын қасқырдай тісі ақсия, қабагы тастай түйіле кеп:— Бар жауабың осыма, жоқ жөнте келемісін?— деді (М. Э.). Әлекен әлгіде қабагын түксітіп келіп, мектеп үйіне төлейтін ақшаңды бүгіннен қалдырмай төле,— деп зығыр етіп кетті (Б. М.).

ҚАБАҒЫ КЕЛІСПЕДІ Қөзқарасы, нист-пирғылы жаңсы болмады, ұнамады.

Жаз бойы Бекенші мен Борсаққа Құнанбайдың қабагы келіспеген. Қырына ала берген болатын (М. Ә.).

ҚАБАҒЫ [ҚАБАҒЫН] КІРБІҢ ТАРТТЫ [ШАЛДЫ] Ренжіді, көңілі жабықты, жабырқады. Әлгіде қабагы кірбің тартып, тусі қашқандай көңілсіз келе жатқан жас жігіт сәттің арасында-ақ құлпыра жайнашыға келген екен (Ф. С.). Мен қалай жолықтым, солай қабагын кірбің шалып, аяқ астынан өзгереді (М. И.).

ҚАБАҒЫ ҚАЛЫҢ Тусі сұықтау, жүзі ызалы. Қабагы қалың сол бала, Тіпті шұнақ ку бала, Шұбар ат мініп келеді. Сол шұбардың дүбірі Құлағына келеді (АБ).

ҚАБАҒЫ ҚАТТЫ [КІРТИДІ] Шаршап-шалдықты, қажыды, ренжіді. Айша да томсарып отыр. Оның гүлдей солған жүзі, муздай қатқан қабагы, терең қайғылы кезі бір ноқатқа қадалып қалған сеқілді (С. С.). Артта отырган екі жігіт әрі ыстықтан таңдайлары кеүіп, әрі машина соғып мазалары кеткен соң, маңдайларын тыжырынып, қабақтары кіргіп қалыпты (ЛЖ). Ол, ол болсын, ол болсын, Жеке басың қол болсын, Түн үйкесін калғандай Қабақтарын қатыңы, Тыншы болып жүргендей Атындың жалы жатыңы, Қара шекпен қынамал Атусыз оғы күрулы, Қалмақтарға ұқсайсын, Сураймын,— дейді — жол болсын (ҚамБ). Атың сенің жараулы, Бүкендетіп жеділік бе? Қабагың сенің қатулы. Түн үйкынды белділ бе? (АБ). Өзіміздің жаңағы, Жігітер емес сияқты Барінің қату қабагы, Бола қапты жинақты (К. А.). Ұзақ түнді әр алуан ой үстінде үйкысыз өткізіп ерте түрган жас келіншектің қабагы қатулы (С. Тал.). Әлі түнегір келе жатқан Жұністің қату қабагы зарлауықтың өзінен бұрын жеткен үнінен шайдай ашылып кетті (Х. Е.).

ҚАБАҒЫНА ҚАРАДЫ Райын байқады (күтіп бақты); жайын білді, хал-жайын аңғарды. Арманым, ауруым жүрегімде, Қоспадым сені сүйген біреуіңе, Кім

қарар қабагыңа, жан ашыр кім, Көресің бәрін дагы жүре-жүре (І. Ж.).

ҚАБАҒЫНА ҚЫРАУ ҚАТТЫ ТҮНЖЫРДАСЫ, түнерді деген мағынада. Қабагына қырау қатқан, бетінде жылдылықтың нышаны жоқ, тас түйін біреу (АТ).

ҚАБАҒЫНАН ҚАР [ҚАН] ЖАУҒАНДАЙ [ЖАУЫП ОТЫР] Қатты ашуланып қаңарланды, кектегенді. Қабагынан қар жауып, Әлмағамбет Сәлім жатқан жеріне барып жетті (Қ. Жұм.). Қайғысына ортақтасқан болып, қабагынан қан жауа отырып, Кассель де, басқалар да Павелды арбап бақты (Ә. Ә.). Қабагынан қар жауып, Кірпігіне мұз тоңып, Жауынын жазық, мойны ұзын, Атарына қолы ұзын (ЕТ). Бүрін да талай рет келіп, шық жуытпай кеткен Қожанастырды «енди тұзагыма түстің бе» дегендей, қаңарлы хан қалың қабагынан қар жаугандай сөл тұнжырап отырады (КЕ).

ҚАБАҒЫНАН ОҚ ТӨГЛІДІ Ақын бұл жерде жанары от шашып, үшқын атты деген мағынада қолданып отыр. Көрінер жұтқан түйін таматынан, Сүзіліп оқ төгілер қабагынан. Дарига, айттып-айтпай неге керек. Кеткен соң құзыр етіп заманынан (А. Қор).

ҚАБАҒЫНАН ТАНЫДЫ [ТУСИНДІ] Райынан білді, жұзіне қарап сезе қойды. Қабагынан танитын әдеті бойынша Ажар біліп тұр, Ақылбектен қажығандық та, қарны ашқандық та сезіледі (Ж. Ж.). Кейін шешесінін қабагынан күндегі дағдылы ажарын танып, бөгелмestен жұмыстарына женелген (М. Ә.). Эжесінің ішкі күйін қабагынан түсіне қоятын Юрик: «Әже, неге жылайсың» деген ишаратпен мұңайып, мойыды (С. Б.).

ҚАБАҒЫН АҢДЫДЫ [БАҚТЫ] Қас-қабагына барлай қарады. Қабагымды аңди бер, белгіні дәл байқарсың, — деді Шернияз (М. Ә.). Абай басында үндемей барлад, жүрттың қабагын бақты (М. Ә.).

ҚАБАҒЫН АУЗЫНА ТҮСІРДІ Ашуланды, ренжіп, түнжырады. Егер кітап дед, тіпті қоймай, жалынып жылал, тынышын ала берсек, қабагын аузына түсіріп... 20 тиынды бір қарадан артық көріп, ызбарланып, кезін аларта қарап, зәремізді ұшырады (С. Т.).

ҚАБАҒЫН КЕРДІ Кербезденді. Білезігі жарқырап, Қабагын сондеп кереді. Жай қымылдан манаурал, Байға қымыз береді (С. С.).

ҚАБАҒЫН ҚЫРАУ ШАЛДЫ Қас-кірілігіне ақ түсті. Ақ сақалды тарайды Қырау шалған қабагын. Балаларға қарайды, Тәңкөріп көз жанарын (С. Мәу.). Қабагын қырау шалмаган, елі тың (АТ).

ҚАБАҒЫН ТЫРЖИТТЫ [КІРЖИТТИ, ШЫТТЫ, ТҮЙДІ] Жақтырмаган кейіп білдірді. Әйел Малбагардың ол сезін ұнатпағандай, аздақ қабагын тыржитты да, са-

мауырды далаға алып шықты (С. М.). Осылыңың ақыры неге согар екен, ә?... — деп күбірледі, Төлеген қабагын кіржитіп (Ә. Қан.). Қараашаш кейде Абайға қабақ шытып қарайды да, жаны ашиды (М. Ә.). Елизавета Сергеевна қабақ шыта тұрып, сабағына оралды (М. И.). Бола ма қайғырмасқа қабақ шытып, қолынан кеткеннен соң мал мен күші (РД).

ҚАБАҒЫНЫҢ АСТЫМЕН ҚАРАДЫ БІЛДЕРМЕЙ көз тастағы. Мұсілім еңкейіп еденмен алып жатып, қабагының астымен көз қызығын тастап еді, Ақмарал да шанышла қарал отыр екен, көз қарастары түйісіп қалды (З. Ш.).

ҚАБАҒЫ САЛЫВАРДЫ [САЛЫНДЫ, СЫНДЫ] ◉ ҚАБАҒЫН САЛДЫ Қөңілсізденді, қөңілі жабырқады; қамықты, Ләйла мен Ғабдолла екеуінін де қабақтары салбырап, қөңілдері толқып, күннен-күн жүдеп барады (С. Шәр.). Жүздері мұңайған, қабақтары салынған (С. Төл.). Макатайдын қабагы салып, еріндері салпия қалды, не дәмі, не беделі өтпеді (F. Мұс.). Бір күні Кулкеев мақтаншақ келіннің үйине барса, қабагын салып қөңілсіз отыр екен (Қ. Әб.).

ҚАБАҒЫ САЛЫҚ [САЛЫНҚЫ, ЖАБЫНҚЫ, ТУИЛІНҚЫ, ҚАТУЛЫ, ҚАТЫНҚЫ] Қөңілінің қошы жоқ, ренішти. Ақ бестестен ақ денең Ыстаған бейне қара көн, Қабагың салық, жоқ елең, Ойнамайсың баламен (І. Ж.). Қабагы түйілінкі, сүйінбейді, Алла бөлек жаратқан түрін дейді. Жиырма сезіз жасында ажым тускен, Қек тамырда қан ойнап, дірілдейді (Абай).

ҚАБАҒЫ ТАРТТЫ Ескі ырым бойынша, қуанышқа, не ренішке жору ретінде айттылады. Қабагым жыбыр-жыбыр, жыбыр тартад. Жаным-ау, бүгін мені кім қуантад? Сағындым тұн үйкимді төрт бөлемін, Бергей деп қарағыма абырой-бақ (Б. М.). Қабагым неге тартады, Тірі болса Сансызбай Ер жетер уақыты бол еді. Біздей гарып мұскінді Қандай болып отыр деп, Неге бір іздел келмеді (ҚЖ). Осы күнде, Тоқтар шал, Оң қабагым тартады, Қуантамысың, құдай-ай! Осы күні, Тоқтар шал, Аузы құрғып тартады, Жалғызымдың сүйгендей! (ҚБ).

ҚАБАҒЫ ТЫРЫСҚАН Кейпі келіспеген; қөңілсіз. Уш жұз елу жасқа келген, ыстық ішкен, сүйік тышқан, қабагы тырысқан, көрінгенмен ұрысқан, кенеп дамбалы кіне қатқан, өзін тұғаннан құдай атқан, бір жақсылық көрмеген, тілеуін құдай бермеген, бір мыстап кемір бар еді (МЗ). Земцов орта бойлы, тығыршық денелі сары жігіт. Шикіл қабагы тырысқан, бет ажары түсінкі (Т. А.).

ҚАБАҚ БІЛДІРДІ Сыңайын байқатты, аңғартты, сездірді. Қекітайды жолдастары әлі күліп келе жатыр. Ербол оған жаны ашығандай қабақ білдірсе де, жігітті қостай алмады (М. Ә.).

ҚАБАҚ [ҚАС] ҚАҚҚАНША [ҚАҚҚАНДАЙ] Өте тез, лезде. Қабагыңды қаққанша жарқ етті де, сарт етті. Бірінің жансы енбегі, Бірі күшін сарп етті (Д. Б.). Осы кештің қалай шашпаң еткенін сезбей де қалыптын, қабақ қаққандай лезде еткен сияқты (М. Ә.).

ҚАБАҚ ҚАҚПАЙ [ҚАҚТЫРМАЙ] Лезде, әп-сэтте. Қабақ қақпай қадалып ұмтылған Базаралы, енді тебініп кеп жириен айғырлы жылқышы мен Әзімбайдың екі арасынан ағындал кіре берді (М. Ә.). Мен де ондай жайды қабақ қақтырмай сөзетін көртамыш емеспін бе (С. Б.).

ҚАБАҚ ҚАҚТЫ ИШАРАТ БІЛДІРДІ Берін-бірі арасынан шынжыр балак, Айматы аузын ашпас қаңса қабақ. Әкесі Айдай қыздың қоңсы қонып, Осында мал құзетіп тапқан тамақ (Д. Е.).

ҚАБАҚПЕН ИМЕНДІРДІ Бетін қайырды, тайсалдырыды, салыңын жуз көрсетті. Үйінде тату құрбың келсе кіріп, Сазданасын қабақпен шмендіріп. Ері сүйген кісіні о да сүйіп, Қызмет қылсын көңілі таза жүріп (Абай).

ҚАБАҚПЕН [ҚАБАҒЫН] ТАНИДЫ Бірін-бірі көз қарасынан түсінеді; сыр мінез екенин білдірді. Бір қаланың базары. Жексен, Аскарлар тымақтарын баса киғен, халықка араласып жүр. Әр жерден бірін-бірі қабақпен таниды (М. Ә.). Сәбіра күйеуінің қабағын жақсы таниды (Т. А.).

ҚАБАҚ ТАНЫҒЫШ КІСІНІҢ ҮНГАЙЫН байқагыш адам туралы айтылады. Қекбай әддегі аузы бақыш, қабақ танығыш қалпымен Абайдың жаңағы сөзін көтерген кісі болды (М. Ә.).

ҚАБАҚ ШЫТЫСТА Жұз шайысты, үрсисті, ренжісті. Басында осы тиірмен мен тоғанды Андрей екеуіміз салғанбыз. Ол — кірме, өзі орыс. Сонда да әлі бір қабақ шытысқан емеспіз,— деді Акан (Г. Мұс.). Содан бері жұбайыммен қабақ шытысқан жан емеспін (З. Ш.).

ҚАБА САҚАЛ Бетті қаптап кеткен қалың сақал. Жер қылаң құлаға мінген түйе жүн шекпен кій, тесін жалаңаштап ашып алған қаба қара сақалды, төртбак— Құлжатай да бүгін бөлек (М. Ә.). Қаба сақал карт Иван Қою мұртын ширатып, Қыран құстай шарқ ұрган Орындықтан тұрды атып (С. Мау.).

ҚАБЫЛ АЛДЫ Құрметтеп қарсы алды. Карт маҳараджа бұл құндерде ауру екен. Бізді төсегінде жатқан қалпында қабыл алды (М. Ә.). Әйгерім орнынан тік тұрып қабыл алды (М. Ә.).

ҚАБЫЛ БОЛДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] Құпталды; орындалды, жузеге асты. Қабыл болмай алдынан Ешкім сірә кеткен жок, Сөзімнің келсе қайымы (Б. Ә.). Уайым етпе — деді ғашық жарым, Сен үшін қабыл болып қылған зарым. Қосылдым

құдай оңдал қуана бер, Еш кезде дұшпана кетпес арың (РД). Зар етсе бендесі, Бермей ме алласы. Төн саулық қалқама, қабыл бол көз жасы (Абай). Жаным-тәнім, тілегім — бәрі сізде, Онаң басқа еш нәрсә жоқ, кой бізде. Бір құдай тілегімді қабыл етіп, Жақсылық нұр жауғызын, жүртим сізге (С. Т.). Адалды сатсаң арамға, құдай қабыл етер мег? Қыз сүйеді мені деп, Оған қеніл көтерме (Абай).

ҚАБЫЛҒА АЛЫНБАДЫ Тыңдалмады, құпталмады. Ыстық-сұық басылып, Сүйетсүйте айтқаның Алынбай қалар қабылға (ШС).

ҚАБЫЛ КӨРДІ Мақұлдады, дұрыс деп білді, ұнатты, қалады. Патша баланы қабыл көріп, үәзірлікке алады (КЕ). Қабыл көрсөн, көнілім жай, Тастан кетсөң, апымай! Ит кор адам болар ма, Бұл жалғанда сорлыңдай (Абай). «Құп» деді, оны арыстаң қабыл көрді, Қасқыра «жаксы бақ» деп жарлық берді (Абай).

ҚАБЫРҒАДАН ҚАН АҚҚАН, ТОЛАР-САҚҚА МҰЗ ҚАТҚАН Қыргын ұрыс, қызын-қыстау кезеңдегі қынышылықтар туралы айттылады.

ҚАБЫРҒАДАН ҚАН КЕШТІ Қыргын соғысқа тап болды, басына қынышылық күн туды. Қабыргадан қан кешсе, Қастаскан жаудан қашлаған (А. Т.). Қабыргадан қанды кешпей Қанды майдан атана ма?! Қарсыласқан жауын кеспей, Қас батырлар жата ала ма?! (М. Х.).

ҚАБЫРҒАДАҒЫ ҚАНАТ Қолдаушысы, сүйеніши. Қабыргада қанатым, Артымдагы қүйрыйғым (КЖ). Іні — қабыргадағы қанат. Қызы — майдайдагы құндыз (АТ).

ҚАБЫРҒАЛЫ БИ Беделді, ықпалы қүшті, аты шұлы би. Ел бастиған қабыргалы билерім, қол бастиған батырларым, асқар белдерім (М. Ә.).

ҚАБЫРҒАМЕН [ҚАБЫРҒАСЫМЕН] КЕҢЕСТИ [АҚЫЛДАСТЫ] Жаңын кіслерімен келісті, ақылдасты; өз-өзімен ойласты. («Қабырга» дегенге дос-жар әйел, жан ашыр туысқан кіслер жатады. Қыргыз тілінде де: «Кеңешчиң болбосо қабыргаң менен кеңеш» деген фраза бар. Мұның да мағынасы қазақ тіліндегідей). Қөп басшыны ұстап отыру және оған қыруар қаржыны шығын етудің жөні бар ма? Біздіңше, бұл да қабыргамен кеңесуге мәжбур етерлік шаруаның бірі болса керек (ЛЖ). Біздің Марияға айтартымыз, адаспа, сабаңа тұс. Жолдас-жоран, қабыргаңмен ақылдастас, әлі де кеш емес демекпі (ЛЖ). Не істесе де өзінің бүрінғы машықты сақтығына бағып, алдын ала аңсызын аңдып, қабыргасына кеңесін істеп жүр (Ә. Н.).

ҚАБЫРҒАНЫ ҚАУСАТТЫ ① ҚАВЫРҒАСЫН ҚУИРРЕТТИ Жаңға батты, қатты қүйзелтті. Қырқысқан қанды майданда елім аз ба екінегер? Бірак, осылардың ішінде кей елімдер қабыргаңды қаусатып-ақ жібереді (Ә. С.). Айтыста біздің ақын қар-

сыласының қабырғасын күйретіп жіберді (АТ).

ҚАБЫРҒАСЫ ҚАЙЫСТЫ [МАЙЫСТА] ① ҚАБЫРҒАСЫНА БАТТЫ ЖАНЫНА батты, қатты қиналды; ойысты. Генералдың реніші бәріміздің де қабыргамызға батты. Күрт көңілсіздік басты (Б. Мом.). Тұрағұлаға ақылшы ағаның алғашқы айтқан ауыр сөзі қабырғасына қатты батыл, есінен шықпастай болған (С. Бақ.). Халықтың қымбат мұрасы, ғасырлар сактаған қалыңған, Бақыттың бейбіт ұсы, Бабалар бізге қалдырыған. Қас қылса соған жау жылан, Қайыспас қалал қабырған? (Н. Б.). Генерал команда пунктіндегі отырып, ұрыстың барысын аңдады. Бірақ та жағдайдың аса ауыр екені анық. Әр полктың да қабырғасы қайысын бара жатқан сияқты (Т. А.).

ҚАБЫРҒАЛЫ ҚАЛЫҢ ЕЛ Қүшті, көп халық. Қазақ деген қабырғалы қалың ел гой (ШС).

ҚАБЫРҒАСЫ ҚАҚЫРАДЫ [СӨГІЛДІ] 1. Берекесі кетті, быт-шыт болды. Адал ииетті адамның миын уландыратын буржуазиялық идеология қазіргі Америка империализмінің ез саясатын іске асырудың негізгі қаруының бірі. Бірақ тоқыраған бұл саясат қабырғасынан қақырай бастаған империализмнің жігін жамауға септігін тигізед емес (СК). 2. Қатты қайғырды, мейлінше, қинала қайғырды. Тобықтының арысы шыгармын... менің елімім Тобықты баласының қабырғасын сөгілдіреп деуші едім (М. Ә.).

ҚАБЫРҒАСЫ ҚАТҚАН ЖОҚ [ҚАТПАҒАН] Ер жетіп, буыны бекімді, есеймедин. Естемес тағы сыйлейді: «Қой шырағым, жассын гой, Қабырғаң сениң қатқан жоқ, Омыртқан есіп жеткен жоқ, Барғанмен кезек келмес-ті» (КБ). Қабырғасы қатпаган балаапанымдың соншалық алысқа оқуға жіберіп зарықтырғаның-ай (Б. С.). Бесік табы кетпеген, Қабырғасы қатпаган, Екі бірдей қос жетім Жүре алмадық алысқа (А. Аз.).

ҚАБЫРҒАСЫНА ҚОЛЫ БАТПАДЫ 1. Ешкімің тіci батпады. Байқашы өзінді өзің: кімнің қолы батар екен қабырғана? (Ф. М.). 2. Семіз. Қабырғасына қол батпайдыңдай екен жануардың (АТ).

ҚАБЫРҒАСЫНАН КҮН КӨРІНЕДІ Арыған, жудеген, инеге шанышып еті жоқ жал түралы айттылады. Жануардың қабырғасынан күн көрінеді, тұяғы тұяғына сүрінеді (АТ).

ҚАБІР ҚҰШТЫ 1. Өлді, дүниес салды. Жырдан аппак, тізіп қанат, Қекте болса ұшайын, Жерде болса, кеуіп солса, Салқын қабір құшайын (Б. К.). 2. Моласын құшақтап, зар жылады, жоқтады. Қабір құшты, зар еніреді не шара (АТ).

ҚАҒА БЕРІС Шеттей, бұрылыс, тасалай жер. Ауыл үлкен жолдан қаға беріс (АТ).

ҚАҒА БЕРІСТЕ 1. Бір реті келіп қалғанда. Мұнымен қашаннан бері таныс едін? — деді Құдайменде қаға берісте (Ә. Н.). 2. Бір бұрылышта. Бұлтаңы көп бір қаға берісте кездесе кетті (АТ).

ҚАҒАЖУ КӨРДІ Шеттетті, шет қақпайға тусти. Бұрын бұл бұлақ басында теректей еркін суарылып, жарық пен жеменең қағажу көрмей ескендігі көрініп тұрған адам (Р. Мұс.).

ҚАҒАНАҒЫ ҚАРҚ, САҒАНАҒЫ САРҚ Ұайымсыз, мәз-мейрам, көл-көсір молышылықта. Қорлық көріп жатыр-ау! — деп тыным алмай қалала жетсем, ол болса, қағанағы қарқ, сағанағы сарқ! — деп кеп көргенінен артық та сездер айтатын (М. Ә.).

ҚАҒАНАҒЫН ҚАҚ ЖАРЫП ШЫҚТЫ Өзінің қанасынан шыққан баласы, өзі тұган бала туралы айттылады. Қағанағын қақ жарып шыққан жалғызы еске түскенде, сорлы аナンЫң көкірегі қарсайрылып, жүргегін елжіреп, көзінен жас шықты (Қ. Тай.).

ҚАҒЫНАН ЖЕРІДІ Суынды, безінді, бойын аулақ салды. Тұлпардың өз тұяғынан май, қағынан жылқышы ата жерімейді (Айтыс). Әр түрлі себептермен бірекі жылдан бері Мұрат қағынан жеріп жүр еді. Әлде, сол суыған көңілді осы Айша жылтыты ма? Өзгенің орнында басты ма, — деп те ойлады Мұрат (Т. А.).

ҚАҒЫНДЫ КЕЛГІР! қарғыс. Қебіне балаларға айттылады. («Қағынды» — өкпені талаулатып кететін ауру). Әй, қағынды келгір, ку жетім, мынау екен гой, — деп Зырылдауық жеңгей қашағанды құып келе жатқан Сейфолланы оқты көзінен атты (С. Тал.).

ҚАҒЫП КОЙҒАН ҚАЗЫҚТАЙ ① ҚАЗЫҚТАЙ ҚАҚИДЫ Тіп-тік тұру, қақшиып қалу мағынасында. Есік алдында ол кісі қағып қойған қазықтай тұрып қалды (АТ). Әр жерден ін аузында қазықтай қақыып, саршұнак шықылдайды (Т. А.).

ҚАДАЛҒАН ЖЕРИНЕН ҚАН АЛАДЫ Айтқанын істепей қоймайды, қайтсе де орындалады. Қөрші алмастыру ойынында қадалған жерден қан алатын, кенедей жабысқақ жігіттер қыздарды салып Қежекті қашпа сұратса да, ән салып, энерін көрсетеп Балқия оны бермей қоятын (Т. А.). Әзімбай мысқылдай түсіп: — Ақылын да айттар, жан жіт тे байлар, қадалғаннан қан алмай негып қалсын, Есекен! — деп, маңындағы жуан содырдың берін ду құлдарді (М. Ә.).

ҚАДАМ БАСТЫ Бір нәрсеге бет бұрды, бір істі бастамақ болды. Деп салып бір сүмдисқа басты қадам, Тайынбай, жиренбей лас, күнәдан (Р. К.).

ҚАДАМАЫ ҚҰТТЫ [ҚАЙЫРЛЫ] БОЛДЫ Жолы болды, келісі қуаныш әкелді..

Мынау балам оқудан қайтқалы сүле науқас бол, арыла алмай қойып еді. Сендер келгелі жақсы сездеріңмен ем әкелгендей болдындар. Қадамы құтты конақ болыцдар,— деді Ұлжан (М. Э.).

ҚАДАМЫН ҚҰТТЫ БОЛСЫН! ◉ ҚАДАМЫНА НҮР ЖАУСЫН! ◉ ҚАДАМЫНА ГҮЛ БІТСИН! Алғыс. Ісің сатті басталсын, келуің бақыт әкелсін деген мағынада.— Ал, құрылышы жолдас, алғашқы қадамың құтты болсын! — деп құттықтағанда төбем кекке аз-ақ тимей калған. Ол мені ағаш шабуға өзі баулып үрретті,— дейді (Н. Ф.).

ҚАДАМЫ ҰЛҒАЙДЫ *Өрісі кеңейді, оресін өсті.* Халық ішін арапал, Өнерді өлшен шамалап, Ұлғайса деймін қадамым (М. Сұл.).

ҚАДАМЫ ТАЙДЫ *Мерт болды, өлді;* сатсіздікке ұшырады. Қадамың тайды, шырагым, Тағдырды құдай тез беріп (АӘ).

ҚАДІР АЛЛА ҚҰДАЙ діни. *Сүйеніш алла тағала деген мәндегі жалбарынан.* Балама менің рақым қыл, қадір алла құдайым (КЖ).

ҚАДІРДІҢ ЖУЗІ ШАШЫЛДЫ *Беделі тусти, абырайсызықта қалды.* Келесі жыл болғанда, Қадірдің жузі шашылып, Ыстық-сүйік басылып, Сүйте-сүйте айтқаның Алынбай қалар қабылға (ШС).

ҚАДІР ТҮНГЕ ЖОЛЫГАР *Тілегі қабыл болу үгымында айтылады.* Жарымен ин екеуі *Жатып тілек тілесе, Қадір түнгег жолыгар* (Шайыр).

ҚАДІР ТҮНІ діни. *Ислам дінінің туындыруінде жұмақтың есігі ашылып, пендөлөрінің тілеген тілегі қабыл болатын түн.* «Метеор» дегенді қазақ бұрын білмеген. Оны «Аққан жұлдызға» санайды. Жерге жақын үшқан метеор жанаңқан тұсын жарқыратып жібереді. Оны қазактар «қадір түні» дейді. Ислам дінін түніндіруінше, сондай тунде жұмақтың есігі ашылады да, адам не тілесе сонысы қабыл болады (С. М.).

ҚАДІР ТҮНІНДЕЙ ҚҰТТІ *Бір нәрсені зарыға құтты.* Сүлекен өзінің бауы қымылымен мұртын сылап, сақалын тараپ, жауап қайтарғанша, жұрттың қадір түніндей құткен Есқали да шыкты (К. Жұм.).

ҚАДІРІ АСТЫ [АРТТЫ, КҮШЕЙДІ] *Сый-құрметті есті, молайды; бедел-мерейі есті.* Қадірің асқан Қарлыға, Қайда кеттің, қайда кеттің, кимасым? Ұқытмам мен, жана ұқытмам гой, Неге кеттің, не деп кеттің? (М. Э.). Иттің қадірі күннен күнге қүшешіп, енді ханың барлық бакыты осы итке байланысты болды (К.Е.).

ҚАДІРІ КЕТТИ [ТҮСТИ] ◉ СЫЙЫ КЕТТИ [ТҮСТИ] *Сый-құрметтестік жойылды, сый-багасы қалмады, бедел-құрметті қалмады.* Той болса, тон киелік, жүр баражыл, Бірімізді біріміз аударалық. Ат

арықтап, Тон тозар қадір кетер, Құлқінің онша қүйлеп, шуламалық (Абай). Ақылдасар дос көбейсе, қадірім кетіп қалады деп, бір оңбаған жауапты үйренеді (Абай). Кейінрек Торсанға қарсылар күш алдып, Торсанның ел ішінде де, әкімет алдында қадірі түсे бастады (С. М.).

ҚАДІР ТҮТТЫ ◉ ҚАДІРІН БІЛДІ ◉ ҚАДІРІНЕ ЖЕТТЕП *Сыйлап, құрмет көрсетті; ардақтан, бағалай алды; жақсылығын бағалай алды; қасетін туғынди.* Бағынды білмейтін мына ендігі бозбала қаусаган шал деп, қадір тұтар ма? (АТ). Босаттыр қалындығын Шернияздың, Өзегел бола берсін өңшең азғын. Жарың кеп жақсы қызметтін еткенін үшін, Босасың қадірін біл Шернияздың (М. Э.). Шүйгініңе сонылап, Шынарына тунедім, Қош, аман бол, құрметті ел, Қадіріңді білемін (Жамбыл). Михрабым сен, бас ұрамын, Тіл жете алмас ғұзіріме, Жетпелдім, не жасырамын, Гаунарымының қадіріне (Абай).

ҚАДІРІ ӨТТІ Әбден зарықтыра сағындырыды; зәрүлігі өтті. Туган жерім, мекенім, Өтті маган қадірің, Жаралы жаным жабығып, Алысқа сарықты сабырым (К. А.). Досымның бұл жағдайда қадірі өтті (АТ).

ҚАЖАРЫН МҰҚАТТАЫ *Қорлады, меселін қайырды.* Шеше, мұнша мұқаттың қажарымды Мен білгемін-ді аллага жазарымды. Енді бұлай болған соң кеткенім, Құлдан көрермін ажалымды (ҚКВС).

ҚАЖЕТ ӘПЕРДІ Зәрүлігін отеді, қарызыға қараждат тауып берді. Сексен сомды біреуден қажет әперіп, зорға құтылып еді (Б. М.).

ҚАЖЕТИНЕ АСТЫ [ЖАРАДЫ] ◉ ҚАЖЕТИН ӨТЕДІ *Пайдага асты, керегінен жарады; мұқтажына жаратты, кәдесінен асырыды...* Тап қазір осы атпен соғысқа ендіріп жіберсе, сөз жок бір қажетке асар едім-ау деп ойлады (Б. С.). Менен алмаса, менен көріп ағаш есіргендерден алды, қажетін өтейтін болды. Ұзак сапарға жұмысайтын қымбатты уақытын басқа керегіне жұмысайтын болды (Ө. Т.).

ҚАЗА БОЛДЫ [ТАПТЫ] ◉ ҚАЗАҒА ДУШАР БОЛДЫ ◉ ҚАЗАҒА ҰРЫНДЫ [ҰШЫРАДЫ] *Олді, дүниеден қайтты, қайтыс болды.* Алуаның экесі мал соңында жүріп експесінен сүйік отіп катты ауырды да, қаза болды (М. Э.). Бұл торың жүйрік болса құтыларсың, Найзасы жеткен жерде қаза болып, Мұны біл, кара жерге жұтыларсың (М. С.). Аттандық ұлығының қонысына, Елді сорған борсықтай болысына. Көп ерлер қаза тапты жауға аттанып, Қексеген азаттықтың соғысында (Жамбыл). [Оның]... орны толмас қазага душар болғанын ет жүрек бірден сезді (С. Ш.). Автоматчиктердің жақсы досы, майдандағас бауыры Төлөген ауыр қазага ұшыра-

ды (М. Ф.). 1937 жылы автомобиль апартынан Кравченконың экесі қазаға үшірді (Ә. Қан.). Қазаға үрінгап қарашекпен (Абай).

ҚАЗА ЖЕТТИ Өлер шақ келді, ажал жетті, дәмі таусылды. Жаман айттай, жақсы жоқ, қаза жетіп сол жақта жер болсам, ақтық рет «Ақиісім» деп, былайша құштақтаспай, жер қойнына қалай енем (F. С.). Дәптерде өз ахуалын баян еткен, Өлеңге шебер екен болмай кеткен. Гашықтық саудасына душар болып, Ақырда сол саудадан қаза жеткен (М. С.).

ҚАЗА ҚАЙЫРЛЫ БОЛСЫН! тілек. Өлеңге көңіл айтқанда қолданылады. (Өлімнің артынан жақсылық болсын деген магынада).

ҚАЗАН АСПА Ошақ. Ақсақал қазан аспаның аузында кейде жылтылдан, кейде лапылдан жанып жатқан отты көріп, әнгіме бастайтын (М. Э.).

ҚАЗАН АСТЫ [ҚӨТЕРДІ] *Ас, тамақ дайындауга кірісті.* Ошақтың оттың үстінен тігіп, Жанғаным қазан асты (ЛЖ). Қазан көтеруге сүңг жетуші ме еді? (М. Э.). Ұлыстың ұлы күні әрбір үйде жеке асылып, қазан көтерілген, құрт көже асылған (М. Ф.).

ҚАЗАН АУЗЫ ЖОҒАРЫ *Бір ыңғайы болар, «құдайдың» берер несібесі, жеткізгер ризығы бар шығар, берері таусылған жоқ шығар деген магынада.* Шығағым келін, қазан аузы жоғары деген, сүңді әкеle бер, қонақтың несібесіне бір нәрсе табылар (АТ).

ҚАЗАНЫНДЫ АСЫП, отынныңды жағып отырганда [ЖУРГЕНДЕ] Айтқанынан шықпайды, айтқанын екі етпейді, мойынсунды.

ҚАЗАН БҰЗАР ① **ҚАЗАН БҰЗАР ҚЫРЫС** ② **ҚАЗАН БҰЗАР ҮЙ ТЕНТЕК** *Көптің ішіндегі бір тентек.* Қазан бұзар бір қырыс, Сондай кесел туысқан, Кай жерінен болады, Қөнілге медеу, ол тыныс (Абай). Ол ел де біздің ел сияқты шығар, ол елде де біздің ел сияқты, жақсылығымен катар, қазан бұзар тентегі бар шығар (С. М.). Қазан бұзар, үй тентек толып жатыр, Қайратымды бар дүшпан, алыс білсін (ККБС).

ҚАЗАНЫҢ ҚҰЛАҒЫН ҚАҒЫП ҚОЙҒАН АТ *О баста қойылған есім.* Азан шақырып, қазаның құлағын қағып қойған атым аталмай, Қарабала атанушы едім (Қ. Жұм.).

ҚАЗАН ҮРДЫ [СОҚТЫ] *Суық шалды, суық үрды.* Алпыс жасқа келгенде Қатынымды өлтіріп Қазан үрган гүлдейғыш (М3). Беті ашылған әйел қазан үрган қауындағы, жолама қара күйеге (С. Ад.). Сен бір гул аман тұрған қазан үрмай, Тездікпен сола көрме бақта тұрмай. Қеруге жамалынды жиһаттамын, Басқаға хор да болса мойын бұрмай (Ә. Тәң.).

Дәмелі сол қаралы хабардан бері қазан соққан кек егіндей келеге келе алмай-ақ қойды (Ә. Қан.).

ҚАЗАН ҮСТИНЕН ТАМАҚҚА ШАҚЫРДЫ *Арнап аспаган тамаққа шақырып туралы айттылады.* Қатындар мұны көре, қазан үстінен тамаққа шақырып: — Кел, кел, Жаңыл. Ауыз ти. Құдай оңғарса, сенің үйіне де тойға барадмыз,— деп қам көңілін жұбатады (Т. А.).

ҚАЗАНЫ ҚӨТЕРДІ Өлімнің бар ығыншығының мойнына алды; өлімді өз қолымен атқарды. Қалған орта шаруа және көбінше кедей ауылдар бар қазаны көтерді (М. Э.).

ҚАЗАНЫНА АС САЛДЫ *Асырады, сақтады.* Ол менің қазаныма ас салып беріп жүр ме? (Абай). Баласы өсті де, қазанына ас салды (АТ).

ҚАЗАНЫНА ҚАСПАҚ КАТҚАН ③ **ҚАЗАНЫНЫҢ ҚАСПАҒЫ** *БЕС ЕЛІ Салак,* тазалығы жоқ деген магынада.

ҚАЗАНЫҢ ҚАҚ АЙРЫЛҒЫР! қарғы с. Қазаныңа ас түспесін!

ҚАЗАНЫҢ ҚАҚ БӨЛІНГІР! қарғы с. Қазан-ошагың талқан болсын!

ҚАЗАНЫ ОЙЛАДЫ *Өлімді еске алды.* Сонда көңілім сан болар, Жалғыз жатып күнірепін, Қазаны ойлап толғаудан (Ш. Б.).

ҚАЗАНЫ СУҒА КЕТТИ *диал.* Қонақ асы бермеу. Ол үйдің қазаны суга кеткен (Шымк., Арыс).

ҚАЗАНА ШАБЫЛСЫН! қарғы с. Қимаганың жаманатыңды хабарлаушың болсын деген магынада. (Қаза болған кісінін естірту үшін сол кісінің өз атымен хабарга, немесе ас, жаназасына шабылсын деген үғымнан шыққан). Қимадың той, өзіңмен бірге әпкетерсін, лайым, қара атың қазақа шабылсын! (АТ).

ҚАЗАНА [ҚАЗАСЫНА] ШАПТЫ *Ажалына көрінді.* Үйірден жалғыз қаларсың, Қеуденен шығып шыбын жан. Жүргегінді жұлдып жем етер, Қазаңа шапқан ол айдан (Ш. Б.).

ҚАЗ БАУЫР *Көкте шогырланған ақ боз бұлт туралы айттылып тұр,* (Бұлттың түрі). Қаз баяуыр бұлттар маңғанда, Орманға жазда барғанда, Арманда мені, арманда! Онаша, жалғыз қалғанда, Есіңе мені алтайсың! (Б. К.).

ҚАЗДАЙ ҚАЛҚЫДЫ *Сан тузеп үшты; емін-еркін жүрді.* Луганский мен Бигелдинов бастаған үшқыштар қаздай қалқыл Днепрғе бет алды (С. Бак.). Санлак ед шыққан мыңнан, озған жүзден, Көп сұлу көзін сүзген күнді еткізген. Қызықтың айдынынан құлаш үрші, Армансыз қаздай қалқып, құдай жүзген (І. Ж.).

ҚАЗДАҢ ҚАҚТЫ *Қақаңдан жүрді.* Жып-жылы табанымды суық қарға, Тік

басып тітіркенбей алдым таңба, Қағаздай ақша қарда қаздаң қағып, Қаламдай сзық тарттым сол бір таңда (F. O.).

ҚАЗ-ҚАЗ БАСТЫ [ТҮРДЫ] 1. *Тәйтті басып, апыл-тапыл жүрді.* Қаз-қаз басты, тәйт-тәйлеп, қылышы қымбат бал бебек (АТ). 2. *Енді гана құрала бастады.* Қаз-қаз басқан шаруашылықты төрт аягынан тік тұрғызып, нығайтқан да осы Бәкен (ЛЖ).

ҚАЗ-ҚАЛПЫ Сол күйі, дәл сондай түрде, баяғы түрде. Жириеншеге баяғы тентек, сотқар бала Оспан бүгін қайта, балалық қаз-қалпымен келіп күліп отырғандай көрінді (М. Э.). Шәкен ешбір өзгерісіз қаз-қалпымда қалды. Тіпті, оның тым құрыса, екі бетінін үшінша да қан жүгірмеді (М. И.).

ҚАЗ МОЙЫН *Мойыны шіліп келген көрікті ат.* (Кейде сұңғак бойлы қызы туралы айтылады). Арапал жүріп, жылқы базарына тап болдым. Омырауы көтеріңкі, қаз мойын, қамыс құлақ аргымақты көріп қалдым (КЭ).

ҚАЗЫҒА САЛДЫ көне. *Төреліккес түсірді.* Ашуланба, Абылай, Ашулансан, Абылай, Көтерермін, көнермін, Көтеріп қазыға салармын (Б. К.).

ҚАЗЫҒИНА ҚАРА АЙНАЛДЫ *Мал бітті.* Қудай құрамаган соң, қол жайып сұрап, қазығына қара айналдырам дейсің бе? (Ә. Н.).

ҚАЗЫҚ ҚАҒЫП, ҚӨЛЕҢКЕСІНЕ БҰЗАУ БАЙЛАДЫ *Күн көрсетпеді, аяқ-қолын жұмыспен байлан, еркіне жібермеді деген мағынада айтылады.*

ҚАЗЫНАГА ТҮСІРДІ көне. *Мемлекет мұлқіне айналдырыды, өкіметке откізді.* Саған берер дейсін бе, қазынага түсіретін шығар,— деді біреу.— Жоқ, категелесін,— деп, Арыстан оның сезін бөліп жіберді,— байлардан алынған мал артельге, малсыз кедейлерге бөлініп беріледі (Б. М.).

ҚАЗІРЕТ ҚҰЗЫР КЕЛЕДІ діни. *Қыдыр дариidy.* Тілегін құдай береді. Ақсақалды кісі бол, Қазірет құзыр келе-ді (МЗ).

ҚАЙ АТАНДА КӨРІП ЕДІН? *Тұган-тұмысында, еткен ата-бабанды үшырасқаны бар ма?* (О заманда, бұ заманда болып көрмеген, салтта жоқ іс, қылыш туралы айтылады). Қасқырдың қызын алғанды қай атаңда көріп едін? (КЕ).

ҚАЙ БІР ЕКІ ТҮҮП БІР ҚАЛҒАНЫҢ ЕДІ? *Қай бір сенің жақын тартатын туысқаның еді, қай бір жан ашитын жақының еді.* Осынша жалбақтадың да қалдын, байтус. Бұл сенің қай бір екі түүп бір қалғаның еді? Әрдайым соган бүйрекін бұрады да тұрады (АТ).

ҚАЙФЫ БАСТЫ [ЖЕДІ, БІТТІ, ТАРТТЫ, ТОЛДЫ, ТҮСТІ] ◉ ҚАЙФЫА УЛАН-

ДЫ ◉ ҚАЙФЫМЕН ҚАН ЖҰТТЫ [ШІПІ] ◉ ҚАЙФЫНЫң СЫЗЫҒЫН ТАРТТЫ *Уайымға түсті, қайғы азабын көп көрді.* Жас Баян қайғы азабын тартып келді (ККБС). Құлімсіреп аспан түр Жерге ойлантып әр нені. Бір себепсіз қайғы құр, *Баса ма екен бендені?* (Абай). Бейне жары Кавказдың, не баласы, Өрт алғандай таусылып айналасы. Жасы жеткен, қапалық, қайғы басқан Жабырқанқы Жүсіптің жалғызы басы (А. А. К.). Бұзылған Дағыстанның қу қаласы, Қөрінді карт Жүсіптің үйханасы. Жүсіп түр қайғы басып, үй алдында, Дүниенің әсер бермей тамашасы (А. А. К.). Быстық бидай қолынан өтті дейді, Жүргегіме бір қайғы бітті дейді (ККБС). Күні бойы Мәңкенің қайғыға ұланып, үнсіз жүргені жандарына батады (Ә. Н.). Жарымай әсте бидайға, Әкеміз қайғы жеуші еди (F. O.). Осыншаның біреуін Тал бойына көрмейді еп. Қапаланың Назым түр, Қабагын түйіп қайғы жеп (КамБ). Төлегенді сағынып, Санаменен сарғайып, Қайғыменен қан жұттың Іш алмадым асымды (КЖ). Шара бар ма ажалға, Сағынып көрген сәбидің Саналуы күні жетеді. Қоңыр түсті қарасан Бебегін алыш кетеді. Ақкенже ана зарланып, Қайғыменен қан ішті, тесі сыймай кеудеге, Тұлымын жұлдыз жер құшты (Н. Б.). Жұбатып көнілінді қайғы толған, Мен келдім кез жасынды сұрту үшін (Ш. Б.). Қүйігің сенің артады. Ата-анаң қайғы таргады (FH). Біздерге қайғы түсті енді деді, Жүгіріп баласына келді деді. Бейшара ата-анасы жетіп келіп, Баласын халі мүшкіл көрді дейді (FH).

ҚАЙФЫСЫ БАТТЫ *Уайым, зары қа-бырганы қайыстырыды.* Тас түскен жерине ауыр деген бар гой, Демеймін менің қайғым саған батар, Деді де теріс қарап қалды жатып, Жанына жоламады жәнде ба-тып (С. Т.).

ҚАЙДА БАРСА ДА, ҚОРҚЫТТЫҢ КӨРІ Қайда барсаң да, құттылмас бір бәле. (Сары уайымға түсіп, қыындықты тәндірғен кісі туралы да айтылады). Қайда барса да, алдынан Қорқыттың казулы көрі шығады. Қазулы көрден, өзіне құрылған елім торынан қайтсе құттылмақ? (КЕ).

ҚАЙДА БАРСАН, БЫТПЫЛДЫҚ *Ай-далада тентіреп, беzek қағу, зар илеп жу-ру мағынасында.* Мардан қатты ыза болды. Ойына өзінің жарлышығы түсті. Қайда барса да, бытпыштық Тенсіздік, әзіл-сіздік алдынан шығады да тұрады (Л. Ж.). Бөдененің үйі жоқ, Қайда барса, бытпыштық (Мақал).

ҚАЙДАҒЫ ЖОҚТЫ АЙТТЫ *Болма-ған бірдегені айтты.* Ол кездे [ол] қатынның сезіне мән бермей «қойшы, қай-дағы жоқты айттай» дей салған (I. Е.).

ҚАЙДАН ШЫҚСА, ОНАН ШЫҚСЫН *Не болса, ол болсын. Енді... мені осы жерде үстады.* Бәрібір. Бұл кім болса, ол болсын, қайдан шықса, онан шықсын... (С. С.).

ҚАЙ ЖАРАСЫНА ТАРТАДЫ ◎ **ҚАЙ КЕРЕГИНЕ ЖАРАТАДЫ** *Не қажетін етейді.* (Mise тұтпау магынасында айтылып тұр). Аттың төбеліндегі жаланаш сені алдымға өңгереін бе, артыма бектерейін бе, қай жарала тартайын (ШС). **Қай керегіне жаратып**, қай жоғымды етейтін, мениң керегім мен жоғым мұнымен бітсе, жоғымның қай қасиеті қалмақшы (АТ).

ҚАЙМАҒЫ БҰЗЫЛМАДЫ [ШАЙ-ҚАЛМАДЫ] 1. *Ешір шашау шықпады, ауыз бірлікте болды.* Қаймағы бұзылмаған қалың елді, Аздырмақ берекесін алыш енді. Қайдарғы қаңғыбысты камқор санаған, Ендігі осы ғана қалып еді (Ф. К.). Айдарлының қонына ұсақ-түйек, көрші-қолаңың тісі батпай, жаугершіліктен бұлініп, қаймағы шайқалмай, сауда-саттық жүргізіп, мыңғырып байып алышты (Т. А.) 2. *Бұл жерде жақсылықтан арылма деген мағынада.* Бигайша, Ағаным, Малға толсын аймағын, Шайқалмасын ырысың **Бұзылмасын қаймағын** (К. А.).

ҚАЙМАҚ АУЫЗ Сүйкімді, жұқа ауыз. Бәтінен тұзу, күйлі қоны. **Бұл өнер өмірінің акыр соны.** Әлі де есі шыққан ер қызығар Қара көз, қаймақ ауыз, сұлу еңі (БЖ).

ҚАЙМАҚ ЕРИН Жұқа ерін. Қатыны қаймақ ерін екен, ұрысқақ біреу бол жүргемесе не қылсын (АТ).

ҚАЙНАҒАН ҚАЗАН БАУЫРЫҢА ТӨГІЛГІР! қарғыс. *Жұрттың ырысына асқан қазаның төгілі, соған күйін өлгірт, б. мағынада.* Колхоздың құрт қайна тып жатқан кемпірлері:— Алғаның ас болмағы! — депті, — «Қайнаған қазан бауырыңа төгілгір!» — депті... Сол Андасбаев жақында Қырмынан қайтқан (С. Тел.).

ҚАЙРАН [ТАҢ] ҚАЛДЫ [БОЛДЫ] Таңдаанды, таңырқады. Аяғына салғаны Оқтығы таза күдер-ді, Қөрген жан қайран қалады Тиегі күміс шідер-ді (ҚамБ). Шатырдың алдында, айналасында, қырық сұлу қыз үйкітап жатыр екен. Бірінен-бірі асқан сұлу екен. Хасен қайран болып тұрады (С. С.).

ҚАЙРАП САЛДЫ Araға сөз жүгіртіп, біреу-г-біреуді шағыстырыды; айдан салды. Бір атымды шалғырап өлтірдіңдер. Шыдадым. Сен онымен тоқтамай, есігімде жүрген үрү Тоқабайды өзіме қайран салдың,— деді Шәкен (Ф. Мұс.).

ҚАЙРАТ [ҚУАТ] БЕРДІ *Жігерлендірді, күш-қуат берді, дәмеді.* Бір күні өзіне-өзі қайрат беріп: «Қой, бүйтіп күйік үстіне күйік-жалқын салмайын; өзімдікі қабірге бірге тусетін күйік қой, енді, тағы Ахметті күйдіріп, көрі әке-шешесінің обалына қалмайын,— деді (С. Т.). Қазақтың сезі қайрат беріп, Сағит көз жасын сүртіп, берген бір сомын алды (С. М.).

ҚАЙРАТ [ҚУШ-ҚУАТ] БІТТІ Жігерленді, бойына күш-қуат енді. Жылбек: Мен ең алдымен коммунистің, тірдей өз еркіммен жаудың қолына түспеймін, бас имеймін,— деп өзіне-өзі серт берді де, бойына жана қайрат бітіп, жігерленіп орнынан тұрды (Ә. Ш.).

ҚАЙРАТ ЕТТИ ◎ **ҚАЙРАТ [ҚАЛЬАР]** КӨРСЕТТІ [ҚЫЛДЫ] Қарсылық билдірді, айбат шекті. Жылы менен сұықтың бәрін көріп, Қайран көңіл қайыспай қайрат етти (Абай). «Мені басынамысың» дегендей, Балуан Шолаққа қайрат көрсетпен бол, айғыр аспанта тік шапшыды (С. М.). Оқ аз. Жастың алым өлуге ғана жетерлік. Егер де екі, жә уш, ... тіпті, төртеу болса да, ептеп қайрат қылып бағар едім,— деді Әбдірахман (Х. Е.). Қалшиып бірнеше заман қайрат қылған, табан тіреспін атысқан Орынборга осы күнде большевиктер қанаттарын жайып қоныш қалды (С. С.).

ҚАЙРАТ ЖИНАДЫ [ШАҚЫРДЫ] Әлдеңді, бойына күш-қуат алды. Жұмысшы, жарлы, батырақ, Бұғаудан босап ашынған. Қайратын жинал, кан төгіп, Алысқан жауып қашырган (С. Б.). Құн осы, бізден хабар күткен ауыл, Қүйзелме, қайрат жина ана, бауыр. Бізге де тендік тиер күн тілейміз, Құтқар деп өгейліктен мынау ауыр (С. Б.). Жекең айтты: «Бұл күйінде кім қалмаған, Белділердің білегі кімді алмаған. Соның бірі Құбылай отанымен, Қайрат шақыр, қалжырап, қайғырма оған (И. Б.). Қамбар да қайтпай үмтүліш, Бар қайратын шақырыбы. Құйрығынан көтеріп, Қырық қадам жерден асырды (ҚамБ).

ҚАЙРАТЫ [ҚУШИ] АСТЫ [БОЙЫНА СЫЙМАДЫ, ТАСЫДЫ] Күш-қуаты тасыды, артты; бойына күш білті. Қундей шалқыш құлғенім Қуатымның тасқаны. Құлышының білек жүргенім Қайратымның асқаны (К. А.). Ләйла қайраты ішіне сыймай, үйдін шаруасына араласты, қолына тиеген жұмыстарды істегендеге қолы-қолына жүкпай жылдам істейтін болды (С. Шәр.). Енді бала алшандап, Қайраты тасып қалшылдаш, Қойға шалқан бөрідегі Жан-жағына ырысылдаш (АБ).

ҚАЙРАТЫ [ҚУАТЫ, ҚУШИ] ҚАЙТЫ Элсіреді, күші кеміді. Көрі дейсін: жасынан мыңынан ішінен бұлғактап, бәзепленіп ескең, әлі қайраты қайтқан кісі емес, әзер болса, қырықтың ішінде шығар (С. Т.). Азаматтар курескен, Талай жыл баймен тірескен. Езді гой байлар кеудесін, Қайраты қайтып көніп тұр (С. С.).

ҚАЙРАТЫ ҚАЙЫМАДЫ д и а л. Құши қайтпайды, қажымады. Ақ жеген адамның 50—70 жасынан қайраты қайымады (Сем., Ақс.).

ҚАЙРАТЫ ҚАРА ТАСТАЙ Күшті, қарулы адам тұралы айтылады. Бұлақ на мынау күйі сылдыр етті, Барады жүректегі жуып дерпті. Егіліп қайыршак-

тай, жұмсарадым ба, Қайратым қара тас-
тай қайда кетті? (І. Ж.).

ҚАЙРАТЫНА [ҚАЙРАТҚА] МІНДІ
❶ ҚАЙРАТЫН БОЙЫНА ЖИДЫ ❷ ҚАЙ-
РАТЫН ҚАЙРАДЫ Белін бекем буынды,
 күш-қуат алды; қайраттанды, өзіне-өзі
 күш берді. Қайратына мінгендеге қабак
 түйіп, Ол сұыққа тоңа ма қүнге күйіп,
 Қанай қалып боранда мал ішінде, Сай-
 саланы бекітіп салған үйін (С. Ә.). Ақ-
 бөле, мен дем алам, сен дем алма. Азап-
 ка өзінді-өзің енді салма. Ұмытпа, өмір
 бойы жырла мені, қайғырма, қайратқа
 мін, қажып-талма (И. Б.). Жасыл қылыш-
 тың жарық еткеніне дейін бар қайратын
 бойына жиып, буның бір дір еттеген ана,
 енді аяғын әрең сүйреп келеді (Ф. М.).
 Жергідей ерді ой жеңіп, Тұн асқан сайын
 жүдеген, Қайратын қайрап, қажырын
 Жүдеген сайын үдетті (Д. Б.).

ҚАЙРАТЫ СЕЛГЕ КЕТТИ Құш-қуа-
 тың сарп етіп, босқа зуре болды. Мүйіз-
 дескен сырдай, Байлассаң бас жіп жетер
 ме? Еңбегің еш, тұзың сор, Қайратың сел-
 ге кетер ме? (Д. Б.).

ҚАЙРАУЫ ЖЕТКЕН Бабына келе өт-
 кірленген; шыңдалып бабына келген. Үл-
 кен-кіші ақының Бәрі сөз бол терілді.
 Қайрауы жеткен қатты би Қайрылып нет-
 сін көнілді (Абай). Қайрауы жеткен не
 асыл, Жүзінен сынып кетілген. Бұрынғы
 еткен сан нұсқада, Не жақсы келіп өтіл-
 ген, Өлмestен кім жетілген? (М. Сұл.).

ҚАЙСЫ БІРІН АЙТАЙЫН Толып жа-
 тыр, айтартым көп деген мағынада айты-
 лады. Ай, қайтейін, қайтейін, Қайсы бі-
 рін айтайын, Кешегі еткен Төлеген Айт-
 қан бір сезі көп еді (ҚЖ).

ҚАЙТАР ЖОЛЫ КЕСІЛДІ Қайрыл-
 мастай болып қылды. Бір шешімге кел-
 мей қайтлайды. Тәнеке, ой жігіттер, бір-
 демеге байлайық. Біз гой, не де болса,
 қайтар жолды кескен кісіміз. Әйтеуір,
 түбін күткен адамбыз (М. Ә.).

ҚАЙТ БОЛМАДЫ д и а л. Айттылған
 сөзді екі етпеді, айтқаны орындалды. Қуе-
 кең айтса, қайт болмайды (Түріким.:
 Красновод., Небид, Ашх., Таш.).

ҚАЙТКАН [ҚАЛҒАН] ҚӨҢІЛ —
 ШЫҚҚАН ЖАН Қатты реңжігенде, біреу-
 ге көңіл қалғанда, өкпелегендеге айтыва-
 ды. Ғалия қайтқан қөңіл — шыққан жан
 деп мойырламаған (С. М.). Сенісп өскен
 татудан қайтқан қөңіл — шыққан жан,
 енді қайтып оралман (АТ).

ҚАЙТПАС ЖОЛҒА САПАР ШЕКЕТІ
 1. Дүниеден өтті, қайтыс болды, дүниес
 салды. Қайтпас жолға сапар шекті құлы-
 ным. Үзіліп кетті омыртқамда жұлымын
 (АӘ). 2. Өте хаяїпті, қатерлі жолға аттан-
 ды. Қайтпас жолға сапар шегіп барамын,
 топырақ бүйірган жерде қаламын (АТ).

ҚАЙТЫС БОЛДЫ Өлді, дүниеден
 қайтты. Индияны бағындырып, патшалы-

ғының орталығы етіп Делиді белгілеп ал-
 ган соң, Бабур езі төрт жылдан кейін
 қайтыс болады (М. Ә.).

ҚАЙШЫ КЕЛДІ БІР-БІРІНЕ САЙ БОЛМА-
 ды; пікірлері, қозқарастары бір-біріне қа-
 рама-қарсы болды. Оның теориясы мен
 тәжірибесі бір-біріне қайши келіп, бар-
 ған сайын басы қатты (Ж. Т.). Белгісіз
 бір бұлдыр сезім Мұқерамага: «Қалай
 да, сенің аған тілегіңе қайши келді» — деп
 тұрғандай (Х. Е.).

ҚАЙ ШЫРАҒЫНА КӨЛЕҢКЕ БО-
ЛЫП ЕДІ ❶ ❷ ҚАЙ ШЫРАҒЫН КӨЛЕГЕЙ-
 ЛЕП ЕДІ Кімге кесірі тиіді, неге зияны
 болды. Бірақ хан дәл бұл сатте өзінің
 Махмед-қожаның баласына істегенін еси-
 не түсірmedі. Басе, үш жасар нәресте Мах-
 мед-қожаның ұлы Әбілқайыр ханның не-
 сін булдіріп еді? Қай шырагына көлеңке
 болып еді! (І. Е.). Қалқам-ау, қай шыра-
 ғыңды қөлеgeйлеп, қай шоғынды сөндір-
 дім? (АТ).

ҚАЙЫҒЫ ЖЕЛГЕ ӨРЛЕДІ ❶ ❷ ТАСЫ
 ӨРГЕ ДОМАЛАДЫ Барғы жүрді, дегені
 болды. Үлкен ала көзі алаң-құлаң етіп,
 жұлымынп сейлеп отыр.— Қайығым жел-
 ге өрлеп тұрғанда, о тәйірі, неден тайы-
 найын. Тартынбадым (Ә. Н.).

ҚАЙЫҚТАЙ ЖҰЗДІ Емін-еркін есіле
 деген мағынада. Қазы, сұңқар баршага,
 Дағыяда жүзген қайықтай, Жақсылар
 топта сейлейді Ғақылы мол болған соң
 (Д. Б.).

ҚАЙЫМ БОЛДЫ ❶ ❷ ТҮРМЫСҚА ҚАЙ-
 ЫМ БОЛДЫ Түрмисқа икемденді, өмірдің
 тетігін білді. (Мұндағы «қайым» сөзі қыр-
 ғыздың «қайым айтыш», қазақтың «қай-
 ым өлең» дегендеге «қайым» сөзімен бай-
 ланысты болу керек. Екі, не бірнеше кісі
 өлең айттықанда, бірі бастап, екінші
 қостап, аяғын жалғастырып, үйқастырып,
 жалғастыра қуалап кетуді қыргызша
 «қайым айтышу» дейді. Қазақтың «қай-
 ым өлең» де осы іспеттес).

ҚАЙЫМ ҚЫЛДЫ Басына қара түнек
 орнатты. Қайым қылып заманын, Хандар-
 дың бұзған қамалын, Ұранға шыққан
 Ағатай, Бірге туған Есіркеп, Өруакты ба-
 басы (Ы. Ш.).

ҚАЙЫМ ӨЛЕҢ ҰЙқасын қуалай айтав-
 тын айттыс өлең. Шокан халықтың поз-
 зияда ең көп тараған түрлер деп жыр,
 жоқтау өлең, қайым өлең, кара өлеңді
 жеке-жеке алып сипаттайды (Қ. Жұм.).

ҚАЙЫН АТА Қүйеу үшін қалыңды-
 ғының экесі, әйел үшін қүйеуінің экесі.
 Жумагул мен Қадишаны қайын атасы
 Қондыбай қатын-баласымен түгел жиы-
 лып келіп, қырга қарай шығарып салды
 (М. Ә.). Жанәбіл қыр басында жел өтін-
 дегі көп жер үйлердің бірінде қайын ата-
 сы Жұмабаймен бір тұратын (Ф. Мұс.).

ҚАЙЫН БИКЕ Қүйеу үшін қалыңды-
 ғының бірге туған апалары, не ағайын-

дарының қалыңдық — қыздан улкен қызы. Ыбырайым қожаның табысы эйелінің, онымен бірге тұратын қайын бикесінің тамақтарына да жеткен емес (С. Ай.).

ҚАЙЫН ЕНЕ *Күйеу үшін қалыңдығының шешесі, қалыңдық үшін күйеуінің шешесі.* Бір кездे келін атанаип, Сәлем бердік иіліп. Қайын ененің бетіне Қарсы айт алмай бўйынып, Мәсісін тартып майысып, Шұлғауын қағып жиылып (Ай. Т.).

ҚАЙЫН ЖҰРТ *Күйеу үшін қалыңдықтың туған елі, қалыңдық үшін күйеудің туған елі.* Таңертең ханың баласы далага шықса, аексінің және қайын жұртының шаһары түгелімен көтеріліп орнатылған екен (И. Б.).

ҚАЙЫН СІНЛІ *Қалыңдық үшін күйеуінің қарындасы, сол елдің күйеуінен кіши қызы.* Вейней қайын сіңлісін мәспелеп-ак отыр емес пе (ҚӘ). Тез, деді де күйеуін Тартты жұмыс жолына Қайын сіңлімменен, Ата менен ененің Кала бердім қолында (ЛЖ).

ҚАЙЫР БЕРДІ көне. Қайырышыга, не қаріп-қасерге зат, немесе ақша берді. Қайырышы білем ғой, қайыр беріп жібер тезірек (АТ).

ҚАЙЫР КЕТТИ *Мейірімі жоғалды.* Ерден қайыр кетпесе, Өлтірмейді есікте Өлшеп берген нәсінке (Ш. Қ.). Мал арага түспесе, Құр қайтқаннан не пайда, Байдан қайыр кеткен соң, Мал да кетер, не пайда (Б. Қ.).

ҚАЙЫР ҚЫЛДЫ *Жақсылық істеді, қол үшін берді.* Эй, достарым, жігіттегім, Болмасқа болысушы болма, Қолынан келсе қыл қайыр, Кісіден алушы болма (Ы. А.).

ҚАЙЫРЛЫ БОЛДЫ ◉ **ҚАЙЫРЫ ТИДІ** *Пайдасы, көмегі тиði, мейірлі болды.* Берімізге ай ортақ, Қайырлы болса, бай ортақ, Жақсы болса, би ортақ, Көп жағаған көне ортақ (Ш. Ж.). Қайыры көпкө тимеген, Әкімдікпен билеген (Жамбыл). Тамырың қашса, тары ек, Келер жылы тағы ек. Тамырың келер қасыңа, Қайыры тиер басыңа (Мақал).

ҚАЙЫРЛЫ БОЛСЫН! тілек. 1. *Ұзағынан сүйіндірсін!* Келдіңдер ме? Қайырлы болсын! — деп, мектеп директоры... көптеген жоғары класс оқушыларын қарсы алды (М. Е.). Әбіштің үйленуін естіген тұста Павлов қысқа ғана түрде қайырлы болсын айтып, Абайдың сезін бөлмей тыңдай берді (М. Ә.). 2. *Өлімнің арты жақсы болсын!* Шырағын, шешенің үйіне кіріп, қайырлы болсын айт. Сені келеді деп күтіп отырган шығар (АТ).

ҚАЙЫРЛЫ КЕШ! *Кеш жарық!* деген сияқты тілек-амандасу. (Тура мағынасы — кеше жаманышының көрме). Қайырлы кеш,— деді бір-біріне биязы ілтиппатпен көз тастап (ЛЖ).

ҚАЙЫРЛЫ САПАР! *Жолың болсын деген игі тілек.* «Аман бол!» — деп бәрі де Бата беріп, созды қол. Қайырлы сапар болсын жол! Қамбар айтты: «Женгелер, Бәрің тегіс ырза бол!» (ҚамБ).

ҚАЙЫРЛЫ ТАН! *Таңертеңгі аманда-*су. (Тура мағынасы — таңда жамандық көрме). «Қайырлы таң жолдастар! Соңғы хабар...» дегенде Асау аттай ойқастап, Сыймайды сезім денеме (ЛЖ).

ҚАЙЫР СҮРАДЫ [ТІЛЕДІ] *Садаға жинады; сұрамсақтыңка салынды.* Демеш: «Ерек болып тусам, ең аргысы біреудің есігінде жүрсем де, қайыр сұрасам да, әке-шешемді мұндай қысылшаң күйге түсірмес едім!» деп еңіреп-еніреп алды (Б. М.). Қайыр сурал, тамақ асырағандары да бар, жез екшे болып кеткендері толып жатыр (С. Шәр.). Қасында жолдастары ақсақ, соқыр Қайыр тілеп шауып жүр оптыр-топтыр (Абай). Қобыз бен домбыра алып топта сарнап, Мактау олең айтыпты әркімге арнал. Әр елден елеңменен қайыр тілеп, Кетірген сез көдірін жүртты шарлап (Абай).

ҚАЙЫР-ШАПАҒАТТЫ *Рақымды, ешкімнің көңілін жықпайтын.* Тапсырдым сені аллаға Іздеп келпін ағанды Екінші және тапсырдым Қайыр-шапағатты улкен бабама (ҚЖ).

ҚАЙЫР ЖОҚ *Уміт етпе, уміт жоқ.* Одан қайыр жоқ, сол кеткені кеткен (АТ).

ҚАЙЫРЫ ЖОҚ көне. *Рақымсыздық,* өзеге жақсылығы жоқ деген мағынада. Қайыры жоқ, ешкімге пайдасы жоқ адамын не керегі бар (АТ). Мал бақтырап пайдага, зекетіз мал айдама. Қайыры жоқ ас сақтап, Дәнді хорын шайнама (Ш. Қ.).

ҚАЙЫРЫН БЕРСІН! тілек. Өлім-қазаның арты игілікті болсын, соңы той болсын деген мағынада қолданылады. Біріне «қайырын берсін», біріне, «қайырлы болсын» айтып, алыс-жакын ағайының қағылған-соғылған екпе-назы болса үшік-тай кайтқан (Г. М.).

ҚАЙЫРЫН ТІЛЕДІ *Соңын күтті, ақырын бақты.* Ей, Орманбет! Сен бізге Қасқа келді беріңіз, Қасқа көл рас сізге жақынның жерініз, Бардан пайда, жоқтан заалад деген, Не берсе, қайырын тілеп көрініш (ШС).

ҚАЙЫРЫП САЛДЫ *Құсты бабына келтіріп, аң аулады.* Қайырып салған көк құсы, Көтеріле бергенде, Қаз сыйырса жарқылдала (Абай).

ҚАЙЫРЫ ҰЗАҚ БОЛСЫН ◉ **ҚАЙЫРЫ БІРГЕ БОЛСЫН!** *Ұзағынан сүйіндірсін;* қуанышы, жақсылығы өмірлі болсын, бірге болсын. Тек қайыры ұзақ болсын! Қуаныш үстіне қуаныш кат-қабат! — дейді (М. Ә.). Қайыры бірге болсын, қаралым! — деп қана қоя салды (М. Ә.).

ҚАЙЫСПАС ҚАЙСАР Табанды, төзімді, шыдамды. Большевиктік мінез де-геніміз — алмастай таза, қайыспас қайсар болу деген сез (СК).

ҚАЙЫСТАЙ ҚАТТЫ Берік, әбден иі қанып, пісіп жетілді; бабына келіп жара-ды. Тақыр кедейдің баласы еді, арқасына әлдінің таяғы талады тиғен, сонда да қайыстай қаттып, көнбіс болып есті (О. С.). Астында қайыстай қаттып, әбден бабына түскен сұлік қара аты бар болатын (АТ).

ҚАҚ АЙЫРДЫ [ЖАРДЫ, БӨЛДІ] Екіге (ортасынан) белді, ортасынан кесті. Шашын төбесінен қақ айырып, [Зада] бір бүрим етіп қана өретін (С. Ш.). Көрекенің сілтеуімен Мерген садағын атап жібереді. Қызға тигізбей, алып қа-рақұсты қақ айырады (М. Ф.). Жаман тарелкені уатты, пышақты жетесінен сындырды, гаунар тасты қақ жарды (КЕ). Аман мен Құлпаши жаллақ қорықты қақ жара жүріп, жан-жақты тегіс көріп келе-ді (Ф. Мұс.). Белуарын қақ тіліп құлаш ұрып, Әнне барды кесте тігіп (И. Б.).

ҚАҚАП ТҮР Бұл жердегі мағына: етегі қатты аязды болып тұр. Был күз басынан реңі жаман болған қатал жыл, қыс аяғы тақап келсе де, ызығары қайттай, қатты аязды бол қақап тұр (М. Э.). Егер, жолда аз да болса шебі бар жер кездессе, қандай қатты боран қақап тұрса да, бейтеге жириен айғыр тапжылмай қарды теуіп тұрып алу-шы еді (М. Э.).

ҚАҚАС ҚАЛДЫ Улес тімей (есе ти-мей), қақпай көріп, шет қалды. Барды осыларға беріп, бүтін үлестен де қақас қалдығ. Бізде де олжак түссін деп, тым құ-рыса мезірет жасады ма? — деп Жиренше сез бастады (М. Э.). Қөп жоқшылығыныз-дың өзірін ең ауыры — жарық жоқтығы, білім-өнерден қақас қалғандағынызыг ғой — деді Әбіш (М. Э.).

ҚАҚ БАС Баласыз жалғызы қалған, со-қа басты қарт кісіге айттылады. («Қақ» монгол тіліндегі «жалғыз» деген мағына бере-ді. Тері, осындағы «қақ» сыйырь казақ тіліндегі «қу» (кураган) деген ұғым беретін «қақ» сезінен гөрі, монгол тіліндегі «жалғыза» жақын тұр). Әжібай деді: «Отырма оттап үріп! Қақ басың жүрген жерін бәрі булік! Алмак түгіл, тастаймын екеуін деп...» — деді де кетіп қалды атқа мініп (С. Т.). Жоқ, қақ бас, өмір деген жел емес-ті, Қуарып қалған ұғым бул бір есікі. Өмірдің не екенін білер едің, Егер де дү-лей неме болсаң есті (К. А.).

ҚАҚ ЖАРТЫ [ЖАРЫМ] Затты тен, екінші бөлгендеге, соның бір жағы. Караган-дының қақ жарты көмірін беретін Верхняя Марияна дейтін пласты бар. Оның бікітігі сегіз метр (Э. Э.). Ол әйелді ең алдымен адамзаттың қақ жарымы деп түсінеді. Әйелдің достығын ерекшеле қадір тұтады (М. Э.).

ҚАҚАНДА ҚАНЫН, СОҚҚАНДА ЖАНЫН АЛДЫ ② ҚАҚАНДА ҚАНЫН, СОҚҚАНДА [СЫҚҚАНДА] СӨЛІН АЛДЫ Қатты қысып үстады; жанын көзіне көрсетti. Ең алдымен бас найып (үәзір) етіп Түрфан қаласынан шыққан Темір деген үйғырды белгіледі. Бұл үйғыр ханга жаға білді де, өзгелердің қаққанды қанын, соққанды сөлін алды (І. Е.).

ҚАҚҚЫ ҚӨРДІ Жана шекті; қағажу көрді. Кейін өлең үстінде Базаралыдан кеудеге соққандай қаққы көріп қалған жерде тақыс ақын Әріп қолма-қол құбылды (М. Э.). Қан базар шашылдын ба тұл жайнаған, Өсіп ек қаққы көрмей шаужайлалаған. Шабынды олжасы боп құлыш-тайдан Тұғыр боп кетеміз бе жау жайлалаған (М. Э.).

ҚАҚ МАНДАЙ 1. Дәл маңдай. Кемпір баланы көріп, артына сұрланып қарап ақырган кезде, бала қақ маңдайдағы жалғыз көзден басып қалады (КЕ). 2. Алдың-ры жақ. Біздің бір снаряд алдыңғы танктың қақ маңдай алдына барып тиіп жарылады (Б. Мом.).

ҚАҚ [ТАП] ОРТАСЫ Дәл, бел ортасы. Қожанасырдан сұрапты-мыс дейді: — Жердің қақ ортасы кайда? — деп. Сонда жарықтың Қожекең ойланбай-ак: «Мына ме-ниң аяғымның асты жердің қақ ортасы, ал бұған сенбесен, өлшей гой өзін,— депті (АТ). Кейін шегінген машинаның алдыңғы дөңгелегі жаңаға төбелесте машина астына талып құлап түскен Арманың ұзын денесін тап ортасынан, іші тұсынан, ба-сып етіп кетті (М. Э.).

ҚАҚПАНҒА ТҮСТИ Торға түсті, үсталды, қолға түсті. Бірақ, Бұркіт оған көнсө! Көрмей тұрмын ба, қызылға алдаң, қақ-панына түсірмек екенін. Байқа, Бұркіт, бұл жолы жеңілсөн, мәңгі жеңілгенін (С. М.).

ҚАҚПАН ҚҰРДЫ Біреуге жаманышы-лық ойлады, алдын кес-кестеді, тоқсқауыл болды. Арамың сол, Бөжей маған қақпан құрганың қойын, біреудің сыртын бетке үстап жүріп маған арнап оқ атқаның қойын,— деді Құнанбай (М. Э.).

ҚАҚПАНЫНА ІЛІНДІ Құрган торына шырмалды. Сен сонда қақпаныма ілінер-сің, Ілінсөң меніменен бірігерсің. Табылып көңілдегі бар арманың, Ләпсіңіз карар тауып сүйсінерсің (М. Б.).

ҚАҚПАННЫҢ ҚАНДЫ АУЗЫН БАС-ТАЫ Қолға мықтап түсті. Әддінен, Манат сұлу, асып журме, Мен жақын тартсам се-ні қашып журме. Айласы қарт кісінің көп болады, Қақпаның қанды аузын басып журме (М. Б.).

ҚАҚТАП БІЛУ д и а л. Қөп білу, тे-рең, жан-жақты білу (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚАҚТАП САУДЫ Тук қалдырмай, жебеп сауып алды. Жазғыз сиыр, қақтап сауған соң, бұзауы қағылып жүр (АТ).

ҚАҚ ТӨР Дәл төр; төр ортасы, төрдің, өзінде. Қақ төрде қазықтай бол отыр гой, күйеу деген немеде сыйпайылық болмаушы ма еді? (АТ).

ҚАҚ ШЕКЕ Дәл шеке. Иса шоқпармен қақ шекесінен салып қалғанда, қаскыр қойды тастай беріп, барынша «тур» етіп, Исаға қарай тап берді. Бірақ, қан қақ шекесінен саулап қоя берсе де, бұл қорқау тың екен (М. Ә.).

ҚАҚЫРЫҒЫ ҚАН ТАТЫДЫ, ТҮКІРІГІ ЖЫН ТАТЫДЫ Аузы әлем сасып сусады, аузы аңызып, қатты шөлдеді. Қақырығы қан татып, түкіргі жын татып шелдеуменен зорықты (АӘ).

ҚАЛАМ АҚЫ Авторга басылып шықкан еңбегі үшін берілетін төлем. Мына очеркten құттар. Сен жақсылам жәндеп бермесен, мен өзім келістіре алатын емеспін. Қалам ақысы сенікі,— деді Dalдabaев (М. И.).

ҚАЛАМ ҚАБАҚ Көрікті қабақ. Жұмақтың шарап көусар қауасында, Сен едің шашып тұрған інжі шабақ. Әуелден көнілім койдым сені ариап, Незік бел, қиғашқасты, қалам қабақ (А. Қор.).

ҚАЛАМ ҚАС Жіңішке қас, қиғаш қас; сулу қызы. Айттым сәлем қалам қас, Саған құрбан мал мен бас. Сағынғаннан сені ойлаң, Көлер көзге ыстық жас (Абай). Қалам қасы әлдеқалай дір етті, Қеніл құсым урке ұшып, дүр етті (АӘ).

ҚАЛАМЫ АТТАЙ ЖЕЛЕДЕІ ① ҚАЛАМЫ ЖҮҮРИК ② ҚАЛАМЫНЫҢ ЖЕЛІ БАР Жазғыш, шығарма шебері туралы айтылады. Бізде бүрін: Мырқымбайдың арбасына мініп алып, кенестің Мырқымбайдың егін салатын шаруа десе, қаламы аттай желетін Бейімбет бар еді (С. М.). Сапарғали мен Құат сезге шешен, қаламы жүйрік, тілге бай ақындар (Е. І.). Қазақстанның ойдагы, қырдағы қаламының желі бар, кедейшіл жазушыларының есебі алынып, оларға газет-журналдар арқылы ақыл-көңез беріліп отырылсын (С. М.). Рамазанның қаламының желі бар, соғыс алдында екесінің өмірінен повесть жазып жүрді (Т. І.).

ҚАЛАМЫ БАС БІЛЕДЕІ Жаза біледі, саудатты шығарма жазады. Саяси білім жоқ қазақ еңбекшілерін әуелгі кездे қаламы бас біледіндер аз шықты (С. М.).

ҚАЛАМЫ ӨТКІР Тілі өткір, тілі дәл, шынышыл. Мәселен, Есмагамбет Ысмайлов пен Жұмағали Саин. Бұл екеуі де ойланып жазған елендерінде ақындыры бар, қаламдары өткір, есуге мүмкіншілігі бар жастар (С. М.).

ҚАЛАМЫ ТӨСЕЛДІ Жазуға шеберледі. Прозада қаламы төселип болған Биагақ «Қызыл жалау» деген романын бітіріп еді (ҚӘ).

ҚАЛАУЫН ТАПСА, ҚАР ЖАНАР [ҚАР ҮСТИНЕ ОТ ЖАНАР] Рет-ыңғайын,

жол-жөнін келтірсе, орнына келмейтін, қалауындаи болмайтын іс жоқ деген мағынада. Бақытты адам қаласа, Қар үстіне от жанар, Бақытсыз адам қаласа, Құргак үйден су тамар (ШС). Е, шырағым, қалауын тапса, қар жанар, жаманды түйе үстінде ит қабар дейді (АТ).

ҚАЛБАҒАЙ ОЙНАТТЫ On-онай, жеп-жеңіл тартып кетті. Козлода коқынш отырган Бәкібай шірене шалқын, делбені сірестіре қағып қалғанда, ауыздығымен алысып, тыпрышын тұрған қос ат тарантасы қалбагай ойнатып ала жөнелді (С. О.).

ҚАЛБЫРҒА ҚҰЙҒАН СЫНАП СЫҚЫЛДЫ Қолда тұрмайтын, ұстауға көнбейтін нәрсе, я адам туралы. Қалбырга құйған сынап сықылды қолды-аяқта тұрмайтын бір жылпостины өзі гой (АТ).

ҚАЛҒАН-ҚҰТҚАН САРҚЫТЫ Әр нәрсенің жардымызың қалдығы, жұқанасы, Баяяның көнілдің қалған-құтқан сарқыты гой. Осыған риза бол, жансы (АТ).

ҚАЛЖА ЖЕДЕІ Әйел босанғаннан кейін жас сорпа-су ішіп әлденді деген мағынада. Тақсыр, Жиренше үйде, жанағана жас босанып, қалжа жеп жатыр еді, тысқа шығуға халі жоқ (ШС).

ҚАЛЖАҚ [ҚЫЛЖАҚ] БАС Әжүашыл, біреуді мысқылдауға гүес адам. Еш нерсеге құнтың жоқ, көрінгенмен күрлас болып жүретін қалжақ бастың дәзі өзі болып келесің (С. М.). Кеселді жалқау қылжақ бас, Әзір тамақ әзір ас, сыртың пысық, ішің нас, Артын ойлаң ұялмас (Абай).

ҚАЛЖЫН ҚЫЛДЫ Әзіл етті, жеңіл сыйқақтады. Бар ойы елең айтты, ән салалық. Біреуді қалжың қылып қолға алаңылых. Қызды ауылаға қырындалдап үйрі болса, Қеніліне зор қуаныш бір бадалық (Абай).

ҚАЛМАҚША БАЙЛАУЛЫ Аттарды қосақтап байлау туралы айттылады. (Бірінің тізгінін екіншісінің құйысқанына байлайды деген мағынада).

ҚАЛПАҚТАЙ [МҰРТТАЙ] ҰШТЫ [ТҮСТИ] 1. Құлап түсті, кенет жалл жатыр қалды. Немістер оқ жеткендери қалпақтайды, құлаган жерінде тұра алмай қалып жатыр (Б. Мом.). Аты бір нәрседен белең алып, жалт бергенде, Шермектің ебедейсіз тақымы қолбақ етіп, ер-тоқымды құшақтайды, аттан қалпақтайды ұшқан секілді болды (Б. М.). 2. Ауырып жығылды. Ұшынды білем, тойдан келді де, мұрттай ұшты. Содан көп жатты (АТ).

ҚАЛТА АҚТАРАР көне. Келіннің, не күйеудің қалтасынан күміс ақша, т. б. алу ырымы.

ҚАЛП АЙТТАЙ Өтірік айтты, жалған айтты. Халық айтса, қалл айтпайды (Макал). Ұста бар деп осы жерде халық айтады, О неге сонша мұны қалл айтады. Қышкаш пенен балғаны қолға берсе, Ерек түгіл, әйел де мұны жалпайтады (АӘ).

ҚАЛТАЛЫ КІСІ ① ҚАЛТАСЫ ҚАЛЫН Ақшасы көп, дүние-мұлкі мол кісі туралы айтылады. Бұл Қайменде мен Танғыбергенің ағасы — Алдаберген. Қалтасы қалыңдаған бір кезде болыстыққа таласып, қыруар мадды желге шашып, ақырында жер соғып қалды (Ә. Н.). Көп үзәмай тентек Шодырдың промсолынан дәмесі бар қалталы кіслер ойдан-қырдан ағыла бастады (Ә. Н.).

ҚАЛТАСЫ ЖҰҚАРДЫ [КӨТЕРМЕДІ, ҚАҒЫЛДЫ] ② ҚАЛТАСЫНЫҢ ТУБІ ТАЯЗДАНДЫ Қаражаты азайды, жағдайы келмеді. Қебі орыс көпестері, оның бірі Ақсақ Жагор. Қалтасы жұқарып қалса да, Федоров елгесін, еңесін көтеріп, есін жия бастаған (Ә. Н.). Шіркін, біздің, Мырзекен, Кингін тұзбен ұрса екен. Қағылғаның қалтасы Үйде жених білсе екен (Қ. А.). Қалада тұруға қалтасы көтермегі де, ауылға кеткен (АТ). Ондай шығынды (Түркістің салуды) патша үкіметінің қалтасы көтере алмады (С. М.). Қазір оның қалтасының тубі саяз бол, қолы қысқарған кезіне душар бол отырсыз гой, болмаса, дүние бетіне қарамайтын кісі (АТ).

ҚАЛТАСЫНА СЕНДІ Байлыгына, ақшасына сүйенди. Қалтасына сенген Қыли мырза Ақтамактың күлім көзінен дәмеге етіп, қылыштан тартынар түрі жоқ (Ф. Мұс.). Олардың ортасына қалтасына сеніп барғаны болмаса, бұл ойынды жақсы білмейтін еді (АТ).

ҚАЛТАСЫНЫҢ ТУБІ ТЕСІК Байлық, дүние, ақша құташмайды. Қошкарбай әкем аты Шашубаймын, Болсам да малға кедей әнге баймын, Құніне мыңды беріп, жүзді алсам да, Қалтамың тубі тесік байымайдын (Ш. Қош.).

ҚАЛТ ЕТКЕНДЕ Жұмыстан босай қалғанда, қолы босаң шаңта. Шырагым, қолың қалт еткенде кіріп тұрсаң етті. Келсендөр, атаң бір көтеріліп қалады (АТ).

ҚАЛТ ЕТПЕДІ Ешқандай қозғалмады, тылыр етпеді. Қарақ қакпай қабакты, Қайда келед қуған қол? Қалт етпей бақ жан-жактан Жеткен кезде маган айт (М. Ә.). Қыбырсыз тынған жиын әр сейлеушінің аузынан шыққан әрбір сезін не ете синағандай, не аса мән-мағына бергендей, қалт еткізбей ұқыпты тындан отыр (М. Ә.).

ҚАЛТ-ҚҰЛТ ЕТТИ Әрен-әрен қун көрді. Оған ауыз жарымас, Сондадағы ар кылмас, Қалт-құлт етіп жүргені, Қысы-жазы қарны аш (Жамбыл). Дүбірлөтті есікті байда болмай, Аз кешкіті, ашуга жан табылмай. Бір жалшы келді есікке қалт-құлт етіп, Жылы орнын тастамақ кімге оңай (Абай).

ҚАЛШ-ҚАЛШ [ҚАЛТ-ҚАЛТ] ЕТТИ Қалтырап дірілдеді, дір-дір етті. Не істерін де, не дерін де білмей, қалиш-қалиш етіп, иегі-иегіне тимей жүр (Ә. Ә.). Қамалап айғырды үстадык. Айғыр қалиш-қалиш етеп-

di (С. С.). Мен көрдім синық қанат кебелекті, О да білер өмірді ізdemекті. Құн шуақта жылынар қалт-қалт етіп, Одан гибрат алаң бір белек-ті (Абай).

ҚАЛЫ ҚІЛЕМ Жақсы түкті кілем. («Ғалы» — парсы тілінде кілем. Бұрын қалы кілем, қара нар бастаған сыйлықтар туғен салт болған). Қалы кілем, қара нар Жарасады сапарға (М. Ә.). Сырт көзден сескенін, Қедірбай бір-екі қалы кілемді кілетке тықтырып қойғанын кейін білдім (Б. Тог.). Шынында да, сарайдан кем емес еді бұл үй. Іші тола қалы кілем, жылтырақ қанылтырымен қапталған сандықтар екен (Ә. Нұр.).

ҚАЛЫН БЕРДІ көне. Қалыңдықтың туысқандарына күйеу жағының беретін төлемі. Бұрыннан айрырылан Жамбылға әкесі қалың беріп, Момын атты қызды айттырады (С. М.).

ҚАЛЫН БҮҚАРА Қара халың, көпшилік. Қалған қалың buquerque қаны қарайған ханнан іргесін аулақ салып, өз қоныстауна тараады (І. Е.).

ҚАЛЫНДЫНЫҢ ҚОЛЫН ҮСТАТЫ салт. Қызды жігіттің қолына берді. Қазақ дәстүрін (қыздың жеңгелері) мұлтқисіз орындал, «күйеу балага» қалыңдының қолын үстатьп, аларын алдып кетіп қалды (І. Е.).

ҚАЛЫНДЫҚ ОЙНАДЫ салт. Айттыраган қызының күйеудің келіп ойнап-куліп журупн айтады. Әлкісса, Төлеген үшай қалыңдық ойнап, бір күн еліне кайтпақ болып, аттарын байлаң қойып, таңнан жүреміз деп отырған күні, Жібек тұс көреді (ҚЖ).

ҚАЛЫН ЕЛ ҚОЛ ХАЛЫҚ, ДҮЙІМ ЖҮРТ. («Ақтабан шұбырынды» туында ел мұнын былай шақсан). Қош-аман бол, Сарыарқа есken жерім, Қайтқан қаздай қалың ел көшкен жерім, Тізе қосып бар қазақ ел бола алмай, Ит пен құсқа жем болып ешкен жерім (І. Е.).

ҚАЛЫН ҚАЗАҚ Бүкіл (көп) қазақ. Сөзін тіпті белгеннен бастады. Мен кеше бір тұс көрдім... Біз, қалың қазақ, осы арадан босын Балқаш барып, Қамал ара-лында қыс еткізіп, одан Меркені алған екеніб (І. Е.). Басқалардай қалың қазақтың бақыт шыцына көтерілген кезі — соvet заманы (АТ).

ҚАЛЫН ҚОЛ МОЛ САРБАЗ, КӨП ЭСКЕР. (Ескі жыларда «қалың қазақ елі», «қалың қалмақ», «қалың ногай» деген түрдө кездесіп отырады. Сол сияқты «қалың тоғай», «қалың жылқы» сияқты тіркестерде де келеді. Бөрінде де көп, мол дегенді білдіреді). Қарауыл торт жағынан түгел қойып, Қалың қол ат түйісін қатарласып. Мысы да қылды бақыр терец сайды, Қозының, құлышыменен етін асып (И. Б.).

ҚАЛЫН МАЛ көне. Қыздың ағайын-туысқанының құдалың ушін күйеу тара-

пынан төлөнгөтін мал (зат). Өзім аламын деп, қыздың бағын байлаң отырғаны болмаса, қалың малын да түгендемей, ұрында келе алмай, ез әйелінен аса да алмай, шырмалы жүр екен (М. Ә.).

ҚАЛЫН СОР Ауыр азап, қорлық. Оқып жүрмін жиыллып, қаласында Орынбор, Қундікте жүрген әйел ең, Арылмаған қалың сор (Ш. И.).

ҚАЛЫН ШАТ Ну тогайлы тау саласы, қойнауы. Атының басын бұрып ап, Зарлық бала киікті ұстамаққа қуа берді. Кийк қашты тауды өрлең қалың шатқа (М3).

ҚАЛЫС АДАМ [АҒАЙЫН] Ара ағайын; жамағайын, бейтарал жүргіт. («Қалыш»— парсы тіліндегі, дос, жолдас). Бакшага барғанда, бакшадан қайтып келе жатқанда, жолшыбай қалыс адамдардан да бізге жолығушылар көп болды (С. С.).

ҚАЛЫС ҚАЛДЫ [БОЛДЫ] Екі жаққа бірдей болды. Мениң парталас жолдасымсың. Мен саған нем кетті қарай алмаймын, қалыс қала алмаймын сенен!— деді (З. Қ.).

ҚАМА БӨРІК диал. Кәмшат бөрік (Гур., Маң.).

ҚАМАЛ БҰЗДЫ 1. Қоршау, бекініс бұзды, жаудың шебін қиратты. Найманның ту басшысы, Байжігіт, ер Қабанбай, Беті қайтпай қабындал, Талай бұзған қамалды (Д. Б.). 2. Қындыңғыты жеңді. Соның мадді жайып күзетіндер, Үйкі өлтірмес, қайрат кыл, бұз қамалды. Ит жеңенше, Қондыбай, Қанай жесін, Құр жібер мына ант ұран кәрі шалды (Абай).

ҚАМ ЖАСАДЫ [ЖЕДІ, ҚЫЛДЫ, ЕТІ] Әзірлік қылды, қамиданды; бітуін ойлады. Бұғанасы жақадан бекіген жас әдебиет өрнекті жолға түсіп, келелі әдебиетке айналуға қам жасас, қорлану керек болды (М. Қ.). Өзінің күн ілгері қамын қыллып жишип қойған жігіттерін қару-жарақ асындырып, үкімет және халық мекемелерінің беріне қараудың койды (С. С.). МТС директоры Жомартовқа тракторлардың көпшілігін колхоздарға жеткістіруге қам етпегені үшін сөгіс жарияланды (Ақт., Бай.).

ҚАМ ҚӨҢІЛ Ренішіт, өкпелі, қайтылы көңіл. Оқыт бізді, әкетай! Қам қөңілім болсын жай, Надандықтан құтқарып, Құнанта көр, құдай-ай! (С. Т.).

ҚАМҚА ТОН Қылымбатты жібектен істелген сырт күім. Құлпырып тұрған бейшешек, қурай болар, солған соң. Хандар киген қамқа тон Шуберек болар, тоғсан соң (Б. Қ.).

ҚАМТАМАСЫЗ ЕТПІ Жеткілікті дайындал берді. Ескі өшіп, жаңаға орын беруге тиіс, ал жаңаңың онан ері дамуын қамтамасызын ету керек (ЛЖ).

ҚАМШЫ БОП ТИДІ Жанына ауыр (қатты) батты. Теміргалидың сезі отырғандарға қамшы бол тиді (З. Ш.).

ҚАМШЫ БОЛДЫ Тұртқі болды, итермеледі. Абай сезі ашылысуга қамши болды. Сол жайларды аңғарып отырған Тәкежан Абайдың бағанадан бергі тергеүіне ырза емес болатын (М. Ә.). Төзімі жұқарапын зорға тұрған колхозшының біріне Ахметтің сезі қамши болып кетті (Т. Н.).

ҚАМШЫДАЙ ҚАТТЫ 1. Қанышырдай қатып арықтады, ашықты, жүдеді. Тізеден сазда, іш жоқ, бауыр жоқ, қамышыдай қатып қалған қайран мал, қырылуға тұр (Ф. М.). 2. Бапталды. Қамышыдай қатырып жаратқан өңшөң жүйріктегірі белдеуде тұратын (АТ).

ҚАМШЫ ЖЕДІ [ҚӨРДІ] Ұрылды, таяқ астына алынды; таяқ жеді, соққы көрді. Кет әрі, енді менен қамши жерсін, Үргізген анау байын тыным берсін. Бетімнен алдыруши сен гой,— Маман, Тұра тұр бұл бейгеден аттым келсін (М. Ә.). Қаманнан жесең бір қамши. Ол сүйегінде жетпес пе? (ШС). Білек көріп бектерден, Тепкі көріп байлардан, Қамши көріп билерден Қалың қауым иленген (Жамбыл).

ҚАМШЫ ЖҰМСАДЫ ① ҚАМШЫ ОЙНАТТЫ АЛДЫ ② ҚАМШЫ ОЙНАТТЫ Басы-көзіне қарамай сабады, сілейте үрдұ; зорлық жасады. Иван Михайловичтің оғы біткенін сезген жуан оны бас салып екі қолын артына байлаң үлгірді де, жуан қырлы қамышының астына алды (Ә. Ш.). Қыздарды шайтан деп ойлаған Құбеким иманын үйріп кеп, кішкене қыздардың қамышының астына алады (С. М.). Бұлар да елге түрлі салық салды. Бұлардың әскери де қалың бұкараның басына қамши ойнатты (С. С.). Болған соң бастан ынтық оңада ма? Оңдайлар бір қисаймай тіл ала ма? Дәйт десе, қорс етеді қызырланып, Ақылы қамши жұмсау қолдағана (И. Б.).

ҚАМШЫ КЕСТИ ШАБАН Аяғын баспайтын, тым қырасау. Наталья аң үмтүлса, қашып құтылар еді, астына мінгені есек және қамши кесті шабан есек (С. М.).

ҚАМШЫЛАР ЖАҚ Оң жағы деген мағынада. (Мініс көліктің «сол жағы», «мінер жағы», «оң жағы» «қамшылар жағы» болады). Нардың түрі жүдеу, бүйірі солып, өркеші қамшылар жағына қисая бастаған (ЛЖ).

ҚАМШЫ САЛМАДЫ Қамши тигізбей жүріп отырды. Қайтарда тізгініңде тежеп отыр. Тақымды қамши салмай безеп отыр. Бол да отыр бірдің соңы ызың оба, Тек қана бір мәлшерді қөзде де отыр (І. Ж.).

ҚАМШЫ САЛДЫРДЫ Болдырды, шаршады. Ерболдың жетекке аты бар-ды. Өз аты намаздығер шағында қамши салдырып, белі босаңыс берген (М. Ә.).

ҚАМШЫ САЛЫМ ЖЕР халықтың өлшем. Өте жақын, тым жақын жер. Ей, шырагым, қамши салыым келмейтін

жерге атты осынша терлетіп, ақ көбік еткенің нең! (АТ).

ҚАМШЫСЫН АЛЫП КЕЛУГЕ [БЕРУГЕ] ЖАРАМАДЫ Шірік, болжыр, қолынан дәнене келмейтін кісі магынасында. (Көбіне балага байланысты айтылады). Баламның қамшысын алып беруге жарамайтын немелер, жоғал! (АТ).

ҚАМШЫСЫНАН ҚАН СОРҒАЛАҒАН Қаныпезер, жауыз, зорлығы, билігі журіп тұрган. Ақкан жас, жосыған қанды есептесек, өтөі үрім-бұтағына кетеді. Қамшынан қан сорғалап тұрып, кімге жөн айтпақсың! (Ф. М.). Ол жылдарда қамшысынан қан сорғалаган дер кезі болса, қазір алпысқа таяп қалды (Ф. М.).

ҚАМШЫСЫН ҮЙРЕДІ ДЕ ОТЫРАДЫ көне. Ақырып, «бір шыбықпен айдайтын», зорлықшыл, озбыр кісі.

ҚАМШЫ СІЛТЕСІП КЕЛДІ Егесіп келді, «сени ме!» деп кіжіністі. Жаң бойы Құлан өтпес пен Құдайменденің кен шырына сыйыса алмай, күнде қамши сілтесіп келген екі байдың аядай жерге арка тіресіп қонып жатқандары жай да емес сияқты (Ф. М.).

ҚАМШЫ ТИГІЗВЕДІ Қамши салдырымай жүретін жүйрік ат туралы айтылады. Балуан Шолақ атының кекіліне үкі, құйрығына шоллы такты, мінгінде денесіне қамши тиғізбеді (С. М.). Жаңуар, бағы торы аттың тұқымы гой, осы теске жеткенше қамши тиғізбеді (АТ).

ҚАМШЫ ҮЙРДІ Қорқытты, хауіп төндірді, күш көрсетті. Жыртқыш андай анталап, Абайсыз Томга шүйліді: Кездері тегіс қанталап, Қамшысын ажал үйріді (М. Р.). Ұлықтың урядник-стражниктері сайлау үстінде орындарынан қозғалған кіслерді жағзырып, қамши үйріп мазалай беруші еди (М. Ә.).

ҚАМЫН ЖЕДЕ [ОЙЛАДЫ] Қамқорына алды, жағдайын ойластыруды. Тураушының жаманы Ағарғаның қағып жер, Тураушының жақсысы Жан жағының қамын жер (ШС). Атадан жақсы ұл туся, Елінің қамын жейді. Атадан жаман ұл туся, Елінің малын жейді (Мақал). Қалайда қашқанына жетіп зейіл, Деді де күліп қарқ-қарқ «Қашса мейлі», Ұрдырып барабанды барып сол күн, Алудың шаш шаһарын қамын жейді (РД). Сүйір тілі сағаттың Қарсетеп тұр екіні, Отыр ойлап ел қамын Партияның еңілі (С. Мау.). Шын жанын ашыса, Нұржанды құтқарып алуудың қамын ойла,— деді Қалампыр Фалияға (С. М.).

ҚАМЫРЫ АШЫДЫ д и а л. Жаны ашиды. Адамның қамыры ашитын жағдайлар көм кездеседі (Жамб., Шу).

ҚАМЫС ҚҰЛАҚ Құған қамыстай сүйір құлақ (at). Шоқпардай кекілі бар, қамыс құлақ, Қой мойынды, қоян жақ, бекен қабақ (Абай).

ҚАМЫТ АЯҚ ТАЛТАҚ АЯҚ. (Тізе тұсы бір-бірінен қашықтап барып біткен аяқ). Ералын құдістеу, қамыт аяқ, ортадан төменірек бойы бар, отыздан аса жасы бар жігіт (F. Mysc.).

ҚАНАТ БЕРДІ ЖІГЕРЛЕНДІРДІ, шабыт берді. Ойласам жыр жазуға қалам тартып, Ойыма ең алдымен келесің сен. Желпінбей, шабыттанбай қалам қайтіп, Жырыма үшқыр қанат бересің сен (Ж. М.).

ҚАНАТ ВОЛДЫ СЕРІК, сүйеу етті. Жалғызында құат бол, Жағыуымда қанат бол, Пана болған бір кезде, Ер Тестігім — ең кенжем О да болсын сенікі (КЕ).

ҚАНАТ БІТТІ ҚАРҚЫН АЛДЫ, ШАБЫТТАНДЫ; демел, шабыт берді. Халқының әнін Абай өзінің мұндасты етеді. Ойына, азаматтық еңбегіне қанат філігретін сенімді серіп есепті санайды (М. Ә.). Ұмтылдың, сүйсіне кеп бастың жерді. Қолтықтан қанат біткен секілденді. Қалауга жана дүние ірге тасын, Құлышына келіп сонда түрдік женді (Қ. А.).

ҚАНАТ ЖАЙДЫ ЕТЕК АЛДЫ, ӨРЛЕДІ, дамыды, үдеді. Россия көлемінде күш алып, қанат жайып, өрлең есіп келе жатқан өндіріс капиталы ол кезде базар ізделп жалақтатын (М. Ә.).

ҚАНАТ ҚАҚТЫ [СЕРМЕДІ] Талпынды, алға ұмтылды. Сар дала сап гасырдан келе жатқан, Аялап алақанға алдың мені, Жазында жаңа дүние қанат қақжан, Қөгінде үшсыншы бір жаның лебі (С. Мау.). Кейде қияз қияға үрүп, Қекке қанат қағамын, Кейде бойды ыза буып, Шалықп оттай жанамын (З. Қал.).

ҚАНАТЫ БУТИН СҮҢҚАР ЖОҚ, тұяғында үтін тұлпар жоқ Минсіз, кемістікіз ешибі нарсе болмайды деген магынада. Бұу дүниенің жүзінде Қанаты бутін сүңқар жоқ, Тұяғы үтін тұлпар жоқ (КЖ).

ҚАНАТЫ [ҚАНАТЫНДА] ҚАЙРЫЛДЫ ① ҚАНАТЫ СЫНДЫ ② ҚАНАТЫНДА ҚАЙРЫЛЫШI, ҚАРАЛЫ БОЛДЫ ③ ҚАНАТЫ СЫНЫП, ҚАБЫРҒАСЫ СӨГІЛДІ Ең жақын (аяулы) сүйеніш-таянышынан айрылды. (Бұл фраза «топшысынан үзілді», немесе «топшысынан сынды» деген түрде де айтылады). Қайрылып сенің қалды ма? Топшынан тиіп қанатын. Қанатынан қайрылған, Жалғызынан айрылған, Қайғысы көп атама, Сабыр қыл деп айта көр (БЖ). Балдағы алтын ақ болат Салайын десем қын да жоқ. Қанатынан айрылып, Ит алған құда сын да жоқ (М. Ә.). Талауга түскен үрдай, Ат-тонынан айрылған, Қанатынан қайрылған, Жасыған жездей майрылған (Жамбыл).

ҚАНАТЫНДА ҚИЯҒЫ АЯУЛЫСЫ, ең ардақтысы. Қанатында қияғым, Табанымда тұяғым, Алдыңнан шығып Сансызбай Қекешім менің Төлеген Қөрдің бе десе не дейсің (КЖ).

ҚАНАТТЫФА ҚАКТЫРЫП, ТҮМСАҚТЫФА ШОҚЫТПАДЫ Еш жәбіржасапа көрсеттірмеді, қыннат жасатпады, қорғаштады. Фазиза жас күнінен бір үйдің түгелімен еркелетіп алақанына салған баласы. Еш уақытта қанаттыға қақтырып, тұмсықтыға шоқытқан емес (М. Ә.).

ҚАНАТЫМЕН ҰШЫП, ҚҰЙРЫҒЫМЕН ҚОНДЫ Сүйемелдейтін жағындары, аға-іні, баласы бар кісін айтады. Құс қанатымен ұшады, құйрығымен қонады деген ғой, біреуі қанатың болса, біреуі құйрығын болар, қабатыңа ала жүр (АТ).

ҚАНАТЫН ЖАЗДЫ 1. Белгілі болды, танылды, ауызға ілінді. Шығып жүр зиялыштар оқта-текте, Вола алмай үйткы да жатқа, кепке, Жас сүнғақ жазым болды Уәлиханов, Қанатын жаза беріп тәнірекке (К. Т.). **2. Қамқорлыққа, қанатының астына алды.** Балапан басып шыгарған тауықтай тәнірекінде жетімектерге қанатын жазып, абай бол жүретін (АТ).

ҚАНАТЫН ҚИДЫ [КЕСТИ, ҚЫРЫҚТЫ] Сорлатты, сорын қайнатты, қадамыны, ерісін қысқартты. Сорлының ұрлап қара атыны, Жазықсыз қызып қанатын. Жапандада жаяу қалдышып, Жайым жоқ қарғыс алатын (Жамбыл). Қанаттарын кессөн де, Сүнқар қарға болмас-ты (БЖ). Нияздың үйін қырып, қанатын қырқам ба деп отыр ғой, — деді Жұмаратай (М. Ә.). Жүртқа жайған сездерін есітіп таныдым, қанатын құрып-тапай кез ашылмас,— деді Жиренше (М. Ә.).

ҚАНАТЫН ҚОМДАДЫ ҰШАТЫН ҚУСША ИКЕМДЕҢДІ, ТҮЙІЛЕ ҰМТЫЛДЫ. Үйретіп ақыл не керек, Қөңіліне барып қонбаса? Лашын ұшпай қалмайды, Қос қанатын қамдаса (М. Сұл.). Бірақ, бұлар қаншалық қоразданып, қанатын қомдап келгенмен, Бақтығұл сасқан жоқ-ты (М. Ә.).

ҚАН БАЗАР Шаршы топ, адамның ығы-жығы толған жері. Көзінен жасын ағызып, Қан базарда қакты зар. Жұз ділдің байға қарыз бар, Соны бер де, Ұлымды ал (К. Әб.). Қазекең келген кез — шахтаның ішінің қан базардай қызған кезі еді (Ә. Ә.).

ҚАН БАСТЫ Бул жерде қыргын-жойын өлім мағынасында. Зұлым фашист абыжыланда арбасып, Бейбіт елге бәле тілеп жармасып. Озбырлықпен салды келіп ойранды, Даламызды кетті сел бол қан басып (АӘ).

ҚАН БЕРДІ Жандандырды; жаңа өмір орнатты. Меніреу, мылқау даалаға, Мұлғиғен сай-салана Қала салып жан берген, Жол жүргізіп қан берген (К. А.).

ҚАНҒА БАТТЫ ① **ҚАН [ЖОСА]** БОЛДЫ ② **ҚАНҒА БОЯЛДЫ** Қып-қызыл қан болды, мерт болды. Өз ара жанжалдасып қанға батқан, Ішінде түрлі пітіне толып жатқан. Басқаны өз қарынан ойламайды, Мал берсе, ары түгіл жанын сатқан (С. Т.). Біреуі — кек, біреуі — жер

тағысы Адам үшін батысып қызыл қанға. Қар — аппак, бүркіт — қара, тулкі — қызыл, ұқсайды қаса сұлу шомылғанға (Абай). Әбенниң үйінде соққыға жығылып қан жоса болған Айша мен Мұқа, Әбен үшеуі қапты (М. Ә.). Жаны сүйген жары да өлді, Жау қолында қанға батып, Жалғыз ұлын тағы енді кім, Жұбатады алдарқатып (А. Жұм.).

ҚАНҒА ЖЕРИК Қан қүйилы, қан құмар, қара ниет. Қан сорғыш қара жылан қалды өліп, Бір бала кезі келген кетті көміп, Ақыры өз тубіне өзі жетті Қашанан қара ниетті қанға жерік (Ө. Т.). Ақберте кетті құнтыны, Садақтан тартқан оқтай бол Қанға сусап қалмақ түр, обатуғын оптай бол (Д. Б.).

ҚАНҒА ТОЯТТАДЫ [ТОЙДЫ] Қанын ішіп құмардан шықты, өлексе жеді. Елу басы — құзғын, старшин — қанға тояттаган қаршыға, он басылар — қүйкентай. Әркім әліне қарай жүгіреді (М. Ә.).

ҚАНДАЙ ЗАМАН КҮН БОЛДЫ ① **ӘЛДЕҚАНДАЙ КҮН [ЗАМАН]** БОЛДЫ Басқа тускен қыын-қыстау тірлік мағынасында. Атасының аты кім болар, Анасының аты кім болар, Сұрап келтін, жеңеше, Қандай заман күн болар (ҚЖ). Алдымызда әлдекандай заман бар, Қатыс құшып, құшақтайын белінен (Қән).

ҚАНДАЙ АЙҚАС Қан тегіс үрис. Тады да түрді күтіп алдан жорық, Ұлдызы ақ бандылар алған торып. Қанды айқас, катал қүндер ете берді, Кейбіреу қалды арманда өліп (О. Ш.). Басталды қанды айқастың кереметі, Сілкінді дүниенің қыыр шеті. Тістесіп қалдың катып бір орында, Жаудың да осы арада жарылды еті (К. А.).

ҚАНДЫ АУЫЗ 1. Жауыз, қасқунем; жыртқыш. Мен алышсам, келешектің жорығын іздеп талпынам ғой. Бірақ, қанды ауыз қасқыр өзін жейтін жолбарыс барын ойлай ма,— деді Абай (М. Ә.). **2. Мылтық,** қару. Тасада мерген кезенген Қанды ауызға жолығар (АӘ).

ҚАНДЫ БАЛАҚ 1. Зорлықшыл, озбыр адам туралы айтылады. Қара бұлт жармық басып ел түндігін, Жортқанда аңсанған жүрт еркіндігін. Патшаның қанды балақ жендердегі Төндіріп даламызға ертін, зілін (К. Б.). **2. Қыран құс.** Қанды балақ бүркіт тұғырда жұтынып отыр екен (АТ).

ҚАНДЫ БАЛАҚ ҚАРАҚШЫ [КОРҚАУ, ҰРЫ] Қан тегіп, ұрлық етегін кіси. Бұл кіси — белгілі Нұржанның жалғызы Мұқаттай мырза. Қазір онша бай емес, Вайдан бірақ кем де емес. Қанды балақ ұры емес, Ұрлықтан құр да емес (Ғ. Мұс.).

ҚАНДЫ БАСЫҢ БЕРІ ТАРТ! Қолыма ілін, «қармагыма тұс» деген мағынада айтылады. (Бұл фразаны, кебіне, жол тосқан жортуыншы, аңшы, мерген, т. б. айтады). Қанды басың бері тарт! — деді

Балуан аңға айтатын сөзін оған айтып, тұра ұмтылды (С. М.).

ҚАНДЫ КӨБІК ЖҰТҚЫЗДЫ Ойран салды, қырып-жойды. Қасарысқан жауына, Қанды көбік жұтқызыбай, Халыққа тентек атанбай, Ерлердің ісі бітер ме (М. Ә.).

ҚАНДЫ КЕЗ 1. Қыран құс туралы айтылады. Томагасын тартқанда бір қырымнан, Қыран құс көзі көріп самағанда, «Темен үшсам, тұлқи өрлең құтылар» деп, Қанды көз кайқан қағын шықса аспанға (Абай). **2. Қара нист,** зорлық-зомбылық. «Түркстан уәләнәтін алу — Дешті Қыпшақ еліне сауда-саттық жолын ашуға емес, әділеттік үшін курсесу, ез жерімізді, ез қалаларымызды қайтып алу және тілекtes Моголстанды қанды көз Әбілқайырдан қорғау (І. Е.).

ҚАНДЫ КӨЙЛЕК ЖОЛДАС Айрылmas, майдандас дос. Қешегі сұрапыл Ұлы Отан соғысындағы қарулас, қанды көйлек достарым, қан тәккен жерлерім, қаза тапқан серіктерім көз алдыма елестейді (К. Қай.). Қаражігіт атының басын бүрді, Туспек бол қанды көйлек жолдасына (К. Жұм.).

ҚАНДЫ КӨЙЛЕК ЖАУ [ҚАРАҚШЫ] Жаңын адамын өлтірген дүшпан. Қанды көйлек жауыңын, айтагына еріп, өзінді қапкан қүйігін қайтерсің (Ә. Н.).

ҚАНДЫ ҚАЛПАҚ КИДІ Қөрмestey бол араздасты. (Бұл жерде бірінің басын бірі жарып, қан төсісуге дейін бараган дау-жанжал, ұрыс-керіс туралы айтылып тұр). Қарагай бойы қар жауса, Жұтамайды саусықан, Қанды қалпақ кисе де, Шыдамайды туысқан (ШС).

ҚАНДЫ ҚАНМЕН ЖУДЫ Өлген кісінде үшін кісі өлтіріп, кек алды. Бұл қанды қанмен жуу, қанды кек емес, халық үкімі (К. Жұм.). Шуағым! О бауырын, Шуағым! Өлем, жаным, жолында, Қанды қанмен жуамын. Жоям, дүшпан, жоямын. Шық! Шық! (М. Ә.).

ҚАНДЫ ҚОЛ Kisi өлтірген өші мағынасында. Қанды қол мен арақ ішкен аузы жиреніші барабар-ақ шығар (Ф. Мұс.). Қанды қол зағым элде басқа біреуді өлтіріп, генералша кийіндіріп, табытқа салып қойған жоқ, па екен деп шүбәләнды (К. Ә.).

ҚАНДЫ МОЙЫН Құнекар, қылмысты. — Е, керей! Азған аргын, уак, найман! Сендерде ненін буы қоқырайған? Өлді деп Қарауылдың бір жылкысы, Ұрыны қанды мойын таптың, қайдан? (І. Ж.). Қанды мойын айыпкер бол, түгел Жігітек бол тізе бүгетін бол тұр (М. Ә.).

ҚАНДЫ ТЫРНАК [ШЕНГЕЛ] ҚАРА ЖАУ Қан қүйлі дүшпан, ескі жау. Мүгалим (жан-жагына кезек басын изеп) қош, қош, жарықтырым. Тун еді, мен реу

қара түн еді, үміт қарлығаштары! Қанды тынақ қара жау, темір бұғау шырмады той тағы! (М. Ә.).

ҚАНДЫ [ҚАН] ШЕЛЕК Ә ҚАН ШЕЛЕК, ӘКТ ТАҚЫМ Қанды балақ ұры, әйгілі «baу кеспе», «сары тоқым» ұры, қанды балақ қарақашы. Офицер карсы алдында Қарабаймен, Қан құмар қара табан қанды шелек (Ф. Малд.). — Қайсы? Анаума? — Сол.— Ә, қан шелек. Қөрген екен ғой (Ә. Н.).

ҚАН ЖАЛАДЫ¹ Таяқ жеді, сабалды, аузы-басы даладай қан болды. Сыздық келіп, екеуі қосылып, менің аузы-басымды қан жалатты,— деді Жақып (Ф. Мұс.).

ҚАН ЖАЛАДЫ² Өлтіріп, кегі қайтты, Өзің кел, Гудзар баба, шықпады елің Атымның тартып тұрмын мықтап белін.— Шірениң «шық шашшан» деп тұрып алды, Қан жалап қайтпаймын деп алмай телім (РД).

ҚАН ЖАУҒЫР! қарғыс. Қан бол, қанға бат деген мағынада. (Бұл тіркестің қарғыс мағынасы солғында, жай қынжылу одағай ретінде де айтыла береді). Шырагым, айналайын, барма балам, Сіздерге Баянды айтқан қандай адам? Ойында жок нәрсегі ойға салып, Баламды бір қан жауғыр қылған алаң (ҚКБС). Қан жауғыр, баланың қай жылағаны есте тұратын еді (Ф. М.).

ҚАН ЖАУДЫРДЫ 1. Зар илләтті, азап шектірді. Ханың бірі Абылай Аш беріді жалактап, Қарсы болған кісінің Қан жаудырган басына (Жамбыл). 2. Түйлеле қарады. Қабагын қан жаудыра түйді Кавказ, Ашынған қарт атадай қүйді Кавказ (З. Қал.).

ҚАН ЖАУСА ДА Қандай хауіп-қатер төнсе де. Қан жауса да, қажуды білмейтін ғажап жігіт еді (Т. А.).

ҚАН ЖОҚ, сөл жоқ Боп-боз, өңі жоқ, түсі жоқ. Өзі жоқта Ақбекенді Наурызбайдың алғанын Байтабан естіген тәрізді. Бетінде қан жоқ, сөл жоқ, тістеніп алған (І. Е.).

ҚАН-СӨЛДЕН АЙРЫЛДЫ Әбден жудеді, түсі бұзылды. Абайдың жүзі қан-сөлден айрылып, науқастан тұрғандай (М. Ә.).

ҚАН ЖҰТҚЫР! қарғыс. Жамандық көрір деген мағынада. Ей, қан жұтқыр бұзық, жайыңда жүр (АТ).

ҚАН ЖҰТТЫ 1. Құса болды, қатты қайғырыды. Қайғыменен қан жұтқан қасиретті кеудесіне толған запыранды бір лықситып: «Ақтар аямайды, балам»,— дейді (С. О.). Сарыарқа аскар бел еді, Қайғыға төзді, ширады, Сарыарқа емес қалың ел, Қан жұтты зарлап жылады (Б. М.). 2. Өлді. Қас дүшпан қан жұтты (АТ).

ҚАН ЖҮРЕК Ыстық жүрек; қамың-қан көңіл. Қан жүргегім қайғылышу, Қайрыла кет сен маган (Абай).

ҚАНЖЫҒАҒА БАЙЛАДЫ ① ҚАНЖЫҒАСЫНДА КЕТТИ 1. Олжалады, сыйра берді. Қекпаршылардың қанжығаға байланғаны ғой деп, тартыла-тартыла, сілкепсі шықкан серкені тастан берді (АТ). 2. Бұқпалында кетті; шылауында кетті. Кезінде сендей қыздың нешеуі қошемет шішін-ақ қанжығаға байланатын (АТ). Командир әр солдаттың қанжығасына байланған алмайды (Б. Мом.). Сен деп есімнен айрыланым жок, білдің бе? Қанжығаңда кетейін бе? (М. Э.). Жаңағы бір маскунемнің бар абырайдан бір-ақ айрылып, қатынының қанжығасында кеткени (З. К.).

ҚАНЖЫҒАҒА ҚАНДЫ БАСТЫ БАЙЛАДЫ Жауды жеңді, жауыздан кек алды. Тыншу болмас калың қайрат қайнамай, Қанжығаға қанды басты байлаамай, Қара жүрек, қара қошқыл қанменен, Үш тоасарлы, қанды аузызды майламай (І. Ж.).

ҚАНЖЫҒАДА ЖУРДІ 1. Бұндағы мағына: жаңында бірге болды, қасында жүрді. Бала шіркін кашанға дейін қанжығаңда жүреді дейсіц (С. Ш.). 2. Тәүелді болды, ықпалында болды. Әкесінің сезін екі етпейтін, қанжығаға жүретін бала еді (АТ).

ҚАНЖЫҒАДАН ҚАН КЕШІТІ Азапты, сергелдең күндерді өткізді. Қазақ, қазақ болғалар, қанжығадан қан кешкен, қонысынан ел кешкен талай жаугершілікті де көрді (Ә. Э.).

ҚАНЖЫҒАДА КӨРІСТІ Қысылтаяң, егесті жерде жолықты. Жақсы,— деді ол турегеліп,— қанжығада көріскеніміздің алды осы болсын (С. М.).

ҚАНЖЫҒАЛАС БОЛДЫ Бірге болды, алыс-берістігі бар үзенгілес болды. Асабаның ақсақалы — Сүйеу қарт, Есболдың көп жыл қанжығалас болған қадырман жолдасы, бір жағынан сүйек тістескен құдандалы жеккет (Ә. Н.).

ҚАНЖЫҒА МАЙЛАНДЫ [ҚАНДАНДЫ] ② **ҚАНЖЫҒА** ҚАНДАНДЫ, аузы МАЙЛАНДЫ ③ **ҚАНЖЫҒА** ҚАНДАНЫШ, МЫЛТЫҚ МАЙЛАНДЫ Олжалы болды. (Аңшының сәтті сапары туралы айтылады). Үш көстүң бар адамы бүгін мынау арқардың өзі келіп өлгенін соңшалық жақсы ырым көрісті. Бүгін қанжыға майланайын деп түр екен десті (М. Э.). Ауылдың алдыңғы Балажарма бойын бір оралып қайтса, бітіп жатыр, қанжығасын қандап оралады (Н. С.).

ҚАНЖЫҒАҢ ҚАН БОЛСЫН ④ **ҚАНЖЫҒАҢ** ҚҰТТЫ БОЛСЫН! алғыс. Бұл жерде жауға өктем болу, дұшпанды жеңіп шыгу мағынасында. Заманында туган ер болсаң, жауға барғанда қанжыған қан болсын,— деді Арыстан (Ф. С.). Қанжығам құтты болсын деп, Байдалы ба-

тыр дабылды, Қара қасқа тұлпарға Арпадай асатты (ҚамБ).

ҚАНЖЫҒАСЫН ҚАНДАДЫ Жауды ойсырага жеңді, қырды. Жер қайысқан қолменен Талай жерді шарладым, Қалың елдің қамы шішін қанжығамды қанададыл (О. Ш.).

ҚАН ЖЫЛАДЫ Зар қақсады, зар иледі. Қан жылатқан халықты, қарғыс тісін, хан саған (М. Э.). Айтарын айтса да, өз сезіне өзі қүйіп, Ләйләнің іші қан жылады (С. Шәр.).

ҚАН ЖЫЛЫМ 1. Болар-болмас жылы. Мына сүнің қан жылым гой (АТ). 2. Бұл жерде бірқалыпты, өзгеріссіз деген мағынада айтылып түр. Мінезінде еш өзгеріс болған жок. Әдхам қайнап тасығанда, Ізбасар қан жылым қалпында қала берді. Жас та болса — ауыр (Ф. Мұс.).

ҚАН-ЖЫНЫ АРАЛАСҚАН кекесін. 1. Сүйек шатыс, қарым-қатынасты, алыс-берісі бар. Сендердің қан-жындарың ертеден араласқан екен гой (С. М.). 2. Арам ниеттес. Қан-жыны араласып қалған неме гой. Қия алмады (С. Т.).

ҚАН-ЖЫНЫНЫ ТӨКТІ Аузына келгенин айтты, аузынан ақ үт кіріп, қара ит шықты. Қысқасын айтқанда,— іріген аузыдан лақылдаш шығып, қан-жынын төгіп, таза денені бұлғайтын шіріген сездер (С. Т.ел.).

ҚАН КЕШІТІ Кескілесіп соғысты, арпальсты. Сен соғыста қан кешкенде, олар елде сенің қамың шішін миллиондардың бірі болып, жан аямай еңбек етті (М. И.). Адам бар ісі бейне даладағы ақ, Аң етіп, надан етіп байлаган заң, Қан кешіп қаңырағадан қара құнде, Ат арты құң болмата еді Айман-Шолтан (І. Ж.).

ҚАН КӨБЕЛЕК ОЙНАДЫ ⑤ **ШЫР АЙНАЛДЫ** ⑥ **ШЫР КӨБЕЛЕК АЙНАЛДЫ** 1. Үйірле айналып жүрді. Қақтығамақтыға Раушан мен Дәметкен де кірді. Алдыңғы үй кең зал екен, залдың ішін тіреккен адам. Қан көбелек ойнағандай, екеу-шүеуден қолтықтасып, үйдің ішін шыр көбелек айналып жүр (Б. М.). 2. Үзындалап дөңгеледі. Тиірменнің қанатында шыр көбелек айналды (АТ).

ҚАН КӨТЕРДІ Іліп ала жөнелді, ауыздан-ауызға, тез таратып жіберді. Деген боп «батыр», «батыр» қан көтеріп, Қажытты, құлатымды сол сасытты,— деді Әлібек (М. Э.). Оңаша алып сейлескен Бекет деген бір сезуар Қесе Қодарға әр нені шарлап кеп: «Ел аузына кім қақпак болады? Қан көтеріп әкетіпті!,— деді (М. Э.).

ҚАН ҚАЗА КӨТЕРДІ Жақыны велді. (Қазага ұшырағаны бар үй туралы айтылып түр). Үкім айтылған жок. Бірақ, үкім айтылып қалған соң қайту да жок. Мен сол шішін баласы мен бауыры өлген, қан қаза көрген, бүгін қан жылап отырғав

...сөрлө әйелдер өтінішін әкеп отырмын той сізге (М. Ә.).

ҚАН ҚАҚСАДЫ Қалты солқылдан, жанға бата ауырды, зар иллетті. Қимылдаса қан қақсан сынған аяқ, Бір сүйек бар сүйекті сырқыратты (К. Жұм.). Әбдірахманның тұла бойы мидан өткендей қан қақсан кетті де, бір мезет сол жағы тутас үйшіп қалған сияқтанды (Х. Е.). Тіпті, бір ит шиқан екен, шімірікpledі, бедірейіп түрді да алды. Мен қан қақсан, таңды таңға ұрумен болдым (К. Тай.).

ҚАН ҚАҚСАТЫ Зар жылатты, зар еңіретті. Өткен қыста осы Мыңжасар тағы бір жазықсыз ауылдарды қан қақсатын екен (М. Ә.). Бағила мен Салина ит пен мысықтай. Бағила ызыланып, өршелене тап берсе, Салиқа оны жанды жерінен бір-ақ тістеп, қан қақсатады (Т. А.).

ҚАН ҚҰЙЛЫ [ҚҰМАР] ◎ ҚАН ШЕР Жауыз; кәззап-ұры. Барып жатыр бөрі де Жүйрік пенен жоргалар, Соның бөрі көмегім Қан құмарды женуге (Жамбыл). Тізе қоса алмадық. Болмаса бұл қан ішер ояз, қан ішер ұлыққа әлкітілі салар едік,— деді (М. Ә.). Алатау, алыс Нарын жерім еді, Ел-жүртім аманында белім еді, Қаптаған қан ішерге қарсы бар деп, Отаным ақ бұйрығын беріп еді (М. Ә.). Еңсебай анда-санда: «Бөлем Тобықтының қан құйлысы тек көзге көрініп кел»,— деп жүре-ді (М. Ә.).

ҚАН ҚҰСТЫ [ҚҰСТЫРДЫ] 1. Ауыр дертке шалдықты. Бағана жеген құйрығын ә дегендә-ақ тастады. Сүйтесүите Қараман Кесектеп қанды құсады (АБ). 2. Азап тартқызды; ішкен-жегенін желкесінен шығарды, сыйып алды. «Құнанбай мени аяйын деп отырган жоқ. Қандай айламен қан құстырса деп, соны ойлап отыр»,— деді Балағаз (М. Ә.). Бұл толқынды тойтармай, Қан құстырып қайтармай, Қалар болсам, бар жорық Бекер болар, мезгіл жетті байқардай (М. Ә.).

ҚАН ҚЫЛДЫ Қырды, жойды, қыратты. Қара жүзді хан-сұлтан, Қайтіп жауап айтарсын Қара ордаңды қан қылсалам,— деді Бекет (М. Ә.). Қаланың аузын қан қылды, Қақпаның аузын шан қылды (АБ).

ҚАН МАЙДАН Қиян-кескі ұрыс; қызы айқас, тартыс. Жарқ-жүрк етіп екеуі айқасады, Жеке батыры шыққандай қан майданға. Біреуі — кек, біреуі — жер тағысы, Адам ушін батысып қызыл қанға (Абай). Осы күні, ескі дуниненің негіздері қаусап құлауға солқылдан тұрған мезгілінде, осындай қан майданда үн жоқ, тұн жоқ жай жатуға болмайды (С. С.). Бірге жүрген жолдасымды, Жапан түзде жерледім, Тағы, тағы толып жатыр, Қан майданда көргенім (С. М.).

ҚАННЕҢ ҚАПЕРСІЗ Ештеңемен ісі жоқ, алаңсыз; аңдаусыз, бейқам. («Қапер» — ес, сана мағынасында; «қаперім-

де жоқ», қыргызша «қапарымда жоқ» дейді). Надя қаннен қаперсіз, ашық, сынғыр даусымен жайдары күліп, достарымен әңгімелесіп барады (З. Қ.). Қаннен қаперсіз сайға қарай аяңдал бара жатқан Ботакөз, артынан біреу тап беріп үстай алғанда, селк ете түсіп, қатты қысқан құшқаңтан сыйылып шығуға жанталасты (С. М.).

ҚАН САСЫДЫ [САСЫТТЫ] Қырылды. (Малды сойып, анды қыруда да, адамды қыруда да айтылады). Әкемнің осындай аңшылығынан біздің үй үнемі қан сасыды да жатты (С. М.). Мергендер дамыл алмай киікті атқан, Ауылды қан сасытып топырлатқан. Киікті ойлай ма екен таусылар деп, Азайып бірте-бірте келе жатқан (С. С.). Омархан әскерлері жеңілген елді қанға бояп, екі жүзге таяу адамды дарға тартқан. Сайрам жерін қан сасытқан (І. Е.).

ҚАН СӘСКЕ Ұлы сәске, күн түске таяу шақ. Қан сәске. Күн бұлыңғыр. Қиырышық қар қыламықтайды. Жел үйтқып, әр түстан бір шығады (Т. А.).

ҚАН СИДІ [СИГІЗДІ] Азар да, безер болды; зыр қаққызыды, зар қақтырды. «Қызылы отау» байларға бүйідей тип келе жатса керек. Нұржан Мақатайы қан сиіп отыр (Ғ. Ұыс.).

ҚАН СОҚТА Қаны аралас ет. Мықтыбай қан соқтаға семірген кәрі қорқау қасқыр емес пе? (М. А.).

ҚАН СОҚТА БОЛДЫ Қызылға кенелді, батты. Қыппаш та түгел жиды болыс, биін, Ескене кетірді деп елдің қуйін. Ту бие, ту асауды ұстап сойып, Қан соқта жаңа болды улкен жынын (И. Б.).

ҚАН СОНАР Бірінши жауған қардағы аңшылық. («Сонар» — алғашқы жауған қар, оны «сонар қар» деп те айтады). Қан сонарда бүркітші шығады аңға, Тастан тұлкі табылар аңдығанға, Жақсы ат пен тату жолдас — бір ғанибет, Ыңғайлы ықиңім киім аңшы адамға (Абай). Біреудің аң аулауға, қан сонарға шығайын деп түрғанда, әкесі (атасы) өледі. Атасын естірткен кісіре: «Атан болса, сойылар, атам өлсө, қойылар, мұндай қан сонар күнде қайдан табылар» — депті (АӘ).

ҚАН СОРҒЫШ Қанауышы, кісі еңбегімен күн көрүші. Қан сорғыш қара жылан калды еліп, Бір бала кезі келген кетті көміл. Ақыры өз түбіне өзі жетті, Қашаннан қара ниетті қанға жерік (Ө. Т.).

ҚАН СОРДЫ ◎ ҚАНЫН СУЛІКТЕЙ СОРДЫ Әбден қанады; ақырет берді, қорлады. Жер емессін, жалмауызың мені емген, Құш-куатты, қанды сорған денемнен, Тілегіме айырбастап тілегін, Шын тұрмыска улы қанжар кезенген!.. (Б. Қ.). Асқаның көп жұмысы баланың қанын сүліктеі сорып, құлағынан тартып тұрғызындар тұралататын (К. Әб.). Борсық

қысып жанымды, Сүлкетей сорып қанымды (Т. Ж.).

ҚАН СОРПА БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] ① ҚАН СОРПАСЫ ШЫҚТЫ Әбден әбігерленді; қиналды; қатты терледі. Күн бата берген кезде, атты қан сорпа қын Қара шоқыға жетті (М. Ә.). Аудандық қаладан шығып, Асқар мен Асан асырып келеді. Аттары қан сорпа бол, танаң қақан күйде ауылға кеп түсті (М. Ә.). Осыдан кейін бір жұма қан сорпасы шығып, оларды дала жұмысына әзірлейді (ЛЖ). Қатты шабыстан аттың қан сорпасы шығыпты (АТ).

ҚАН ТАЛАПАЙ ҚЫЛДЫ ② ТУ-ТАЛАҚАЙ ЕТТИ Tус-тұсқа талап әккетті. Балық бүтін де басып қалған болу керек. Әне, көрдіңдер ме, шағалалар қан тала- пай қып жатыр (Ә. Н.).

ҚАН ТАРТТЫ Ажал-өлім шақырды. Ажал жетсе, жігіттер амал болмас, Қан тартып тұр, Қозыкем оянбайды (ҚКБС). Қан тартқандай ұсынса бес қаруы, Бір топ әскер шыға келді бір сайдан (К. Жұм.).

ҚАН ТӨКТІ ③ ҚАНЫН СУДАЙ АҒЫЗДЫ [ТӨКТІ, ШАШТЫ, ЖОСЫЛТТЫ] Қырып-жойды, өлтірді; қыргынға үшіншіртты. Ұзақ жылғы куған арман, мұраттың, Тек ғұмыры болғаны ма аз-ақ күн? Қан төккес де жыламаймын деп еді, О, жасаған, елді неге боздаттың (Ф. К.). Бақытын үшін тұған елдің. Дәл бүтінгі жасын белдің, Жаудың қанын судай шашқан, Екпініндей дауыл желдің (Ә. С.). «Ай-ай тазша, ай тазша! Атаңа нөлет, қу тазша! Басындың құдай кесермін, Қанындың судай шашармын!» — деп жүр екен (КЕ). Дүшпандық қылған залимның Қанын судай шашайын (МЗ). Қылышын қанға боята, Найзасын тасқа қайратта, Жауының қанын жосылтып, Тасқын судай бората (Жамбыл).

ҚАН ТҮКІРДІ Қан құсу, жаны қина- лу мағынасында айтылып тұр. Әлсірекен қажырлы ер Жау оғының көбінен Қан түкіріп жығылды, Тиген соң оқ дебінен (С. С.).

ҚАН ҮРТТАДЫ Өлтірді. Абылай әскерімен жүріп кетті, Жылдың қан үрттауға бұрып бетті, Жол жүріп бірнеше күн шеру тартып, Қалмақта бейбіт жатқан келіп жетті (С. С.). Ә, пұлдың пүштап, бұйымын қан үрттап сататын әй- гілі Шамун шайих нағыз мұсылман гой (Ш. Х.).

ҚАН ШЕҢГЕЛДІ САЛДЫ Түйіліп ке- ліп, өлім тырнағын жайды; өлім уысына алды. Қобыланды, Қесір Қазан келдің бе?... Қан шенгелді салдың ба? Жазығы жок, жаулық жок, Иен жатқан елім? (М. Ә.).

ҚАНШЫРДАЙ ҚАТТЫ 1. Арып жу- деді, инеліктей қатты. Жігіттер жаз бойы көргенде, не көрді? Ашыққан баланы

көрді. Қанышырдай қатқан шеше мен жең- гені, қатын-қалашты көрді (М. Ә.). Оның әйелі қанышырдай қатқан, сөл жоқ (Ф. С.). 2. Сұлып жарады. Ай бойы сұяған жүйрік қазір қанышырдай қатып, жарап тұр (АТ).

ҚАНЫ БҰЗЫҚ [ҚАРА] Үнемі жа- мандық ойлайтын арам адам туралы айттылады. Баурынга тартқан, Сырынды айтқан. Сырласын сырт айналар. Ол қаны бұзық үрші-қар Қапысын тауып сені алар (Абай). Оттарбай үйіне жаңағы бар қаны бұзық сойқандар жиылып, Сармолланы сыртынан құртып-жойып жатыр дейді (М. Ә.). «Ей залым», — деді Әбікеш қаның қара, Сені де балам бар деп тапты ма ана. Шықпай ма шаян басып қабырынан, Дүрден ақ тәніме түскең жара (Ж. С.). Қаны қара сұмырай Қатты басты белілді, Үн шығармай тұншықтың, Шығара алмай шерінді (Жамбыл).

ҚАНЫ БІР Bir кісіден, туысы жаңын кісіден, бір халықтан шыққан адам. Сү- теке, Қазақбайдың баласысын, қаның бір; ... не білді! Айт! (С. М.).

ҚАНЫ ЖЕРГЕ ТИМЕДІ [ТАМБАДЫ] Қолға түспей, қадірі артты. Биылды қыста Семей қаласында шетімізден әнші, ақын бол атақ алыш қайтипадық па! Қалада қыз үзатылса, келін түссе, осы біздің бірде-бірміздің қолға түсіріп, ез мәжілістегіншің шырайын ашуға соңша құштар болды! Тіпті қанымыз жерге тиген жоқ (М. Ә.). Ол андағайлап көрініп тұрган — мұнай айрыу заводының трубалары. Бұл шыгаратын өнімінің қаны жерге тамбайды (ЛЖ).

ҚАНЫ КЕПТІ [КЕҮІП ОТЫР] Қаңсып шөлдеді. Қаным кеүіп шөлдеп барамын. Құндіз шөлдеп, елер халғе жетемін де, түнде шық түсісімен шептің шығын жа- лап, жан шақырамын (Ә. Ә.). Шөлдеген түні бойы қаны кеүіп, Боз тұлпар тықыр- шыды жерді теуіп (Ә. К.).

ҚАНЫ ҚАЙНАДЫ Ызаланды, қатты күйінде. Қемпір қаны қайнап, тағы ақырып, қазанда тұрган ыстық шөмішті жұлып алыш кеп Марқабайдың жалаң бас, бақырдан басына шүйде тұсынан беріп кетті (М. Ә.). Қасиретті қара толқын қайғы көріп, Қан қайнап әзер шықтым ішім күйіп, Білмеймін ол не нәрсе тұрган зарлап, Құлардай құрт жинапты халықты алдап (С. Т.).

ҚАНЫ [ҚАНЫНА] ҚАРАЙДЫ Ашу- ызага бұлықты, түңіле ыза болды. Абай соңша қабынып, қанына қарайғандай, от- қа тусермендей бол келген екен (М. Ә.). Елден су сұрап ала алмаган бақаның қаны қарайып, әудем жердегі құдыққа сүй- ретіліп, намазшамда ерек ілігеді гой (ЛЖ). Біреудің қолында өлгендей бол қаныма қарайып жүрмін (М. Ә.). Қайысар деген үмітпен болыстың бетіне қарай бердім. Қараган сайын, оның қаны қарай түскеңін көрдім (Ә. Ә.).

ҚАНЫ ҚАС Қарсы, өштес; жау. Мас-
гұтовтың байларға қаны қас (С. М.). Сол
десе, әйтеуір, қаны қас, атын есітсе-ак,
тыржия қалады (АТ).

ҚАНЫ ҚАТЫП АЛҒАН Ашуға бұлы-
рып, ыза кернеді. Бір жан тырп етпеді.
Бибіжамал балаларын бауырына қысып,
балықшылардың арасында тапжылмай
түр. Көлен қаны қатып алған. Үн жоқ
(Ә. Н.).

ҚАНЫ ҚАШТАЙ 1. Құарды, өңі ぼз-
ғылт тартты. Қегеріп жатыр балуан қаны
қашып, Қөргеннің бері аясты жаны ашып,
Балуаны жыққан аргын шуылдан жүр; —
Араук қолдады, — деп, көnlі тасып (І. Ж.).
Тұрмыс езген дал қылып, Қаны қашқан
өнінен. Солқындай басы қаңғырып, Сорға-
лап жасы төгілген (С. Мәу.). 2. Өңі бұзылып,
урейленді. Далага шыққан Қан-
шайым, Сөзге келді қырық жігіт. Мына
сөзді есітіп, Қаншайым қаны қашады
(БатЖ.).

ҚАНЫ ҚЫЗДЫ Делебесі қозды. Қызы-
ба жігіт Шапай кейде еседі, Кедей десе
мерейін үстем еседі. Қаны қызылып, жігер-
леніп от болып, Бой тежетпес жүрттын
айтқан есегі (В. М.). Мейрам ашып ештеме
айтқан жоқ, Ардақ аты қанын қыздырып
жіберсе де, тасыған іш терең арнадан ас-
пады (Ф. Мұс.).

ҚАНЫ МОЙНЫНДА КЕТТІ Біреуді
жазықсыз өлтірді, кісінің обалына қалды.
Нақақ бір кісіні өлтіріп едім. Соның қаны
мойнымда кетіп барады деп жылайды
(КЕ).

ҚАНЫНА СІНДІ Үйреншікті болды,
әдетіне айналды. Батырлық, ерлік, жерін,
елін қорға қанына мықтап сіңген дәстүр
болғанымен, қазақ халқы бұл заманың
соғысын көргөм емес (М. Баз.). Қанына
сіңген әдеті ғой, қайтіп қойсын (АТ).

ҚАНЫНА ТАРТТЫ Шыққан тегіне
бұрды. Көрі қыран көре алмаганды жас-
қыран іледі Тек айтарым: қанына тартпа-
ғаның қары сынсын дейді қазақ (І. Е.).

ҚАНЫНА ҰРЫҚ ЕКТИ Бойына жақсы-
лық сіңірді. Жолын қыл! — деп баламның,
Қарт атақ жасын текпей ме? Қарт тілеуі
қабыл бол, Қанына ұрық екпей ме?
(Д. Б.).

ҚАНЫН ЖУКТЕДІ Біреуді жазықсыз
өлтіріп, обалына қалды. Е, шырағым, жа-
сым сексенге келгенде, біреудің қанын
жүктел не қылайын — деді (КЕ). Ол өмір-
те біреудің қанын жүктел барып, тәнірі
алдында кара бет болмасын, не де болса
шынын айтсын (КЕ). Қозықен әр өнерді
бастайды енді, Қөңіліне жамандықты қос-
пайды енді. Нетейін қанын жүктел осы
иттің деп, Анадай жер лақтырып тастай-
ды енді (ҚКБС).

ҚАНЫН КЕШТІ Өлімге бүйірмады.
Сонда уәзір: Бір қасық қанымды кешсөніз
айтамын — дейді (КЕ).

ҚАНЫН ҚАҚ ҚЫЛДЫ Әбден езді. Се-
кілді ат тебелі алпауыттар Сорғанын қа-
нын қақ қып халықтардың, Ол түгіл орыс-
тың өз бүқарасы Еріксіз талау көріп та-
рыққанын (Ү. К.).

ҚАНЫН ҚИДЫ Өлімге басын тікті.
Ішінен шықты айғайлап Аманкелді ері-
нің, Қанын қып халық үшін, Аттанды
жауға белсеніп (О. Ш.).

ҚАНЫН ҚЫЗДЫРДЫ Еліктірді, елітіп
әкетті; нағысын қоздырыбы. Шұбыртпалы
Ағыбай батыр жайындағы аныздар кәдім-
гідей қанын қыздырып, қиялана от тас-
тайтын (І. Е.).

ҚАНЫН ТОРСЫҚҚА БАЙЛАДЫ
[ҚҮЙДЫ] Ештеңеден тайынбады. Курнос
Иваның жігітері мылтықтан қорыкты
ма, әлде, оның дәл қазір қамыс арасынан
қанын торсыққа байлан шыққан сұық ту-
рін таныды ма, әйтеуір, ауылға кірмей,
сырттан торуылдан жүрген-ди (Ә. Н.). Қа-
зір бұның да көzlі қарайып, қанын тор-
сыққа қуып алған шағы (Ә. Н.).

ҚАНЫН ҮРТТАДЫ [ШШІ] Жалмады,
өлтірді, басын жұтты. Сопысының, хак
десін, хакты ұмтысын, Әділетсіз бір жас-
тың басын жұтты. Қайнаң тұрған қалым-
ды ішкенменен, Қаңсыған, қатқан ішін не
жылдытын (Абай).

ҚАНЫН ШІНЕ ТАРТТЫ Ызаланып,
жарылып кете жаздағы; кегі, қатты ызы-
сы келді, Оразбай мен Сәмен топтандына
шаққанда қандарын ішіне тартып,
қатты қорланып, үлкен кекті ашумен сыр
түйісті (М. Ә.). Шабдар офицердің көзі
Максимнен басқаны көретін емес, қанын
ішіне тартып, қылышын сілтегелі тұр
(Ә. Ә.).

ҚАНҒЫ БАС Қайда болса, сонда журе
берегін қыдырма адам.— Үйге сол екеуі
тағы келе ме? — деп баж ете түсті. — Қаң-
ғы бас екен түге өздері! — деп теріс айна-
лып кетті (С. Төл.).

ҚАНҒЫРТЫП ЖІБЕРДІ Қуып, сандал-
тып жіберді; тентіретті. Атаңа нәлет, то-
ғыз би! Қаңғыртып бізді жіберді-ау, Дұ-
ни майды көре алмай (А. Аз.).

ҚАНҚУ СӨЗ Орынсыз айттылған пікір,
жаңа сөз, есек. Төлеген қаңқу сөзді құ-
лаққа ілмей, тұн қатып үйіне кетті (ЛЖ.).

ҚАНТАРДАҒЫ БУРАДАЙ Ашулы, қа-
нарлы деген мағынада айттылады. Қантар-
дағы бурадай Екеуінің еттерін Жеуге
дайын туралмай, Қалш-қалш етіп біреу тұр
(І. Ж.).

ҚАНТАРДА ҚАТҚАН МҰЗДАЙ Си-
рескен, өте сұық көңіл мағынасында. «Ә,
Ағыбайдың Жамантайға деген бітпес өші
бар деуші еді, рас екен. Үнінде қантарда
қатқан мұздаид бір мызғымас зіл жатыр-
ау!» (І. Е.).

ҚАНЫРЫҒЫ ТҮТЕДІ Аңқасы кепті.
Қаңырығы тутеп, тұрасы таусылған шер-

менде шал жапан түзде шөліркеп, мұрнынан ақкан маңқасын сорып, сусындейды (КЕ).

ҚАҢЫРЫҒЫ ТҮТЕП ЖҮР д и а л. Тарығып жур, кемшиліктеге жур (Алм., Шел.).

ҚАПА БОЛДЫ¹ [ШЕКТІ] Уайымда-ды, қайғырды, ойы самарқауланды. Жалғызынан айрылған сорлы әкем қайғымен қапа бол, о дүниеге сапар шегіпти (Ә. Э.). Нес шара айтқан сезім ем болмаса, Сұңдармен сұксыр үйрек тен болмаса, Сен үшін мұнша қапа болмас та едім, Алды-артым бәрі қысқа, кем болмаса (С. Т.). Сүйылып бара жатыр соңғы сезің, Сен үшін талай қапа шеккен едім (Айтис).

ҚАПА БОЛДЫ² Ауа қапырықтанды, ауа ауырлап, дем алуға мұжіндік болмады тынысты тарылтты. Үйдің іші қапа болуынан ба, әлде қызына сейлеуінен бе, басымнан сорғалаған тер аяғынан бір-ақ шықты (С. М.).

ҚАПА ҚЫЛДЫ Уайымға түсірді, қайғыға батырды. Жас өспірім замандас қапа қылды, Сабыр, ар жоқ, аял жоқ, ілді-жүлді, Тұрлау қылыш еш нәрсе басқара алмай, Сенімі жоқ серменде өңкей жынды (Абай).

ҚАПАС БОЛДЫ Абақты, түрме болды. Әлі де өзге күнде алдымға шығары жоқ. Вірақ, қуйім жадау болған соң, өз үйім өзімек қапас болды (М. Ә.).

ҚАП, ӘТТЕГЕН-АЙ! Өкініш, санын соғып қалу мағынасында айттылады. («Қап», «әттеген-ай» сөздерінің орны ауысып та қолданылады; «Қап, сені ме!» сияқты тіркес жиі үшірайды). Бір сараң кісі үйіне келген жол-жөнекің қонақ: «Дәм ауыз ти дейн десем, қап, әттеген-ай, май жоқ, үн болса, біреуден қазан сурал, саған тамак дайындар ем», — депті (АТ).

ҚАПЕРИНДЕ ЖОҚ Ойында жоқ. Белімен байланып салбыраган бүрғышының қаперінде хауіп жоқ (F. С.).

ҚАПЕРИНЕ АЛМАДЫ [КІРМЕДІ, КІРПІ ТЕ ШЫҚПАДЫ] Хауіптенбеді; алаңдамады, ман бермейді. Мұның аяғы бір пәлеге апарып соғар-ау деген ой онын қаперінде де кіріл шықлады (КӘ). Жұрттың дүрлігіп жүргені оның қаперінде кіріл те шықпайды. Эй осы, тау қозгалса, қозгалмас жер ауырлықтай (АТ). Пеш пысынастып қаша зықысын алса да, Таняның жүзінде иненің жасасында дай ренжіс жоқ. Үйдің тарлығы, тұрмыстың шалалығы — сондайда үн бірде-бірі оның қаперінде де кірмейді (М. И.).

ҚАП ЕТКЕНДЕ д и а л. Алғаш, алдында. Мен оның ойын қап еткендеге-ақ түсіндім (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚАПИЯ ЖЕРДЕ СӨЗ ТАПҚАН Қыын мезетте, табан астында жауп айтқан. Қысылшан қеаде уәж тапқан, Қаранғыда жол тапқан, Қапия жерде сөз тапқан (АӘ).

ҚАПСАҒАЙ ДЕНЕЛІ Үлкен, екі ишигы на екі кісі мінгендей, ірі тұлғалы. Үзын бойлы, қапсағай денелі, елуден асып кеткен қыпшақ батыры Дулатұлы Иманнан Жоламан откен жылы ақ патшага қарсы Ор мен Ұлытау ортасындағы Арғын, Қыпшак, Алшын, Жағалбайлы, Жаппас рула-рының көп ауылының ереулі көтерегенін естіді (I. Е.).

ҚАП САЛДЫ Қайырышыланды, садаға сурады. Кешегі елдің бір байын Бір түнде қалай мұнша алу? Ояна келсе, дап-дайын Қайырыш болу, қап салу (Абай).

ҚАПТАЛ БІЛДІ д и а л. Жақсы білді, терең білді. Естабай ақын руладар тарихын қаптал білетін кісі (Сем.: Абай, Ақс.).

ҚАПТАЛДАЙ ШАУЫП СӨЙЛЕДІ [ЖАРЫСА СӨЙЛЕДІ] Киліге, қосарласа сөзге, әңгімеге араласты. Қапталдай шауып, жарыса сөйлеп көлденеңдей берді (АТ).

ҚАПТАЛДА ҚАЛДЫ Жарыса, бір жақ жаңынан зымырай қалып жатты. Машина айналаны дөңгелетіл, Келеді ойдан орғып, дөңнен отіп, Қапталда қалып жатыр жазғыда, Қек ала кебелегі келбен етіп (Ә. А.).

ҚАПТАЛ ҚӨПШІЛІК Былайғы жүртшылық, қалыс қалың жүрт. Қаптал қөпшілік Танакөзді ауыл Советтің төр ағасы етіп сайлады,— деп естіртті Теміржан (F. Mys.).

ҚАПТАЛ ШАПАН Қалың, киім үстінен киетін ау маңытты киім. Қекбайдың мынадай сары аяз, сақылдаган қыс күндерінде елтірішік, бояулы тон, күпі, қаптал шапан, саптаманы тастағаны қызық (М. Ә.).

ҚАПТАЛЫНА АЛДЫ д и а л. Қарауына алды. Әркім өз қапталына алу үшін тырысады ғой (Қ. орда, Арасл.).

ҚАПТАЛЫНА ЕРМЕЙДІ [КЕЛМЕЙДІ] Соңына да ілесе алмайды, шаңына да ілесе алмайды. Шапқан сайын өрлейді, Құлашын жайып сермейді. Қатар үшқан қаз бен қу Қапталына ермейді (БЖ).

ҚАП ТАУЫ ◉ ҚОЙҚАПТЫҢ ТАУЫ көне. Алыстық, тылсым күш өлшемі, биіктік өлшем-межесі болған төкен-жай. («Қап» — араб сөзі, үші-қызыры жоқ, бүкіл әлемді орап алатын тау деген үғымды береді). Хасен ел-жүрттың, мал-мулкін тастап, қаңғырып гашығын іздеген... Неше ай, неше күн міхнат шегіп, жол жүріп, Қап тауынан асып, бір бәйтеректін түбіне келіп, тынығып жатқан (С. С.). Басынан Қап тауының кора қылдым, Бітер деп бес мың жылқы, жора қылдым, Топан су тау басына дамыл бермей, Қылмасқа енді қора тоба қылдым (КЕ). Қеудесінің көндігі Қойқаптың тауы сыйғандай (АӘ).

ҚАП ТАУЫНДАЙ Молдық, үлкендік өлшемі. Бойында Қарағанды санғасырга Жетеді Қап тауындағы мол мұрасы, Дегенде Қарағанды немістердің Үрпіп тік тұра-

ды тәбе шашы (Е. К.). Қап тауындаи байлыққа қап та бүйім болып па? (АТ).

ҚАП ТУБІНЕ ЖАТПАҒАН ◎ ҚАП ТУБІНЕ СЫЙМАҒАН ◎ ҚАБЫН ЖАРЫШ ШЫҚТЫ Өткір, tecin шыгар, тек жатпас. Қап тубіне сыймаган Таза болат мен едім (ШС). Ақ алмас, алтын салтың қылышымай... Жатпайды асыл пышақ қап тубінде, Шықтың ба қабын жарып ырысым-ай (Ш. Ж.). Асыл пышақ қап тубінде жатпас (Мақал).

ҚАПЫ [ҚАПЫЛ] БОЛДЫ ◎ ҚАПЫ [ҚАПЫДА] ҚАЛДЫ [КЕТТИ] ◎ ҚАПЫДА ӨТТЕ Аңдаусыздық, қамсыздық өкініш туралы айттылады. Бұ-дағы қанжардайын айқаспай ма, Оныңа болмаймын деп шайқаспай ма, Қапы болды, білмеді аямасын, Сеңгенде бір кісімен шайқаспай ма (А. А. Қ.). Қапыда өткен дүни-ай, Халқымның көрген қорлығы, Хандардың еткен зорлығы (М. Ә.). Сілтер семсер бар болса, қалай сілтесең де қапы кеттім дейтін күнім емес, тек сол гана! — деп токтады (М. Ә.). Хаттарым — достар көнілдес, майдандас, әмірлес, Ол ол ма, не бар бүкпелеп, Қапыда кетсең — өлімдес (М. Ә.). Өлем деген ойда жоқ, Құндың бар да, тәубе жоқ, Қапы қалған жиырма бес (Б. Ә.). Қайтты ма көніл бетімнен, Яки бір қапыл қалды ма? Өткен күнге өкінбек, Ңем уміт жоқ алдында (Абай). Қылышпенен өлтірсем, қиқаладың дерсің сен, Найзаменен өлтірсем, миқаладың дерсің сен. Садакпенен өлтірсем, қапыл қалдың дерсің сен, Мылтықпенен өлтірсем, жазым қалдың дерсің сен (ҚБ).

ҚАПЫ ЖІБЕРМЕДІ Қез жазбады, көз алмай қарады, мұлт жібермейді, аңдыбы. Құләнда солдаттарға қосылып алда бара жатса да, кейінірек келе жатқан Ержан-ның бар қимылын қапы жібермейді (Т. А.). Жазушы деген әмір бойы саҳнада жүретін адам. Жүрт қөзі оның әр адымын қапы жібермейді (Т. А.).

ҚАПЫСЫН [ҚАПЫЛЫСЫН] ТАПТЫ ◎ ҚАПЫСЫЗ СӘТІН БАҚТЫ Аңсыз сәтін, кезеңді шағын, қолайлы түсын әл басты талтас; байқаттай, орайсан келтірді. Нанды жағалай сұрап жүріпті. Ешкінмен наң шыклатып. Соңон, бір мұжыққа біздің екі жолдас қапысын тауып кім екенін айттыты (С. С.). Түндег күзет күшті көрінеді. Қапысын тауып күндіз бұзы керек (F. Mys.). Тәсірберген тышып тастады: — Же, жетісітен ештеңе жоқ, ауылдың елі қатерде. Мениң тілімді алсан, болыс аға, жау басшысыз қалды. Енді қолда бар жігіттерді тез қаруландырып, қапылысын тауып, бүйкіт соғу керек (Ә. Н.).

ҚАПЫЛ ЖОҚ Өкініш жоқ. Қартайып елсе, қапыл жоқ (Мақал).

ҚАРА АЗЫҚ Ет-майдан басқа тамақ. «Асыра сілтеуден» азайып қалған мал басын қалпына келтіру үшін, әр тұяқта есепке алып, «тышқан мұрның қанатуға» тышын салынған қазақтың үйреншікті еті

тісіне тие қоймаса да, қара азығы мен ағарғаны молайып, ел еңсесін көтеріп қалған кез (Т. А.). Ағарған жоқ. Қара азық емге жоқ. Балық бірде болса, бірде болмай қалады (Ә. Н.).

ҚАРА АСПАН АЙНАЛЫП ТУСКІР! қ, а рғы с. Басыңа қара күн тусын!

ҚАРААСПАНДЫ ЖАУҒА [СУҒА] АЛДЫРДЫ ◎ ҚАРААСПАНДЫ ЖАУДЫРДЫ [ТӨНДІРДІ, ТӨНКЕРДІ] Уайым-қайғыны, хайіп-қатерді асқындыра ишті. Бұл от қайтып бықсымасын десен, жаудыра бер қарааспанды мынаның тәбесін! Ұшыр зересін! Сонда сенің қасында ойнайды (М. И.).

ҚАРАБАЙДАЙ ҚАНЫПЕЗЕР [САРАН] Мейірімі жәк, сараң адам туралы айттылады.

ҚАРА БАЙЛАДЫ [ТИКТИ] көне. Кісісін өлгөн үйдің (ауылдың) қайғы-қасірет белгісі (қара мата, қара күй т. б.) туралы айттылады. Махамбет қашып барып Аисарыга Қамады Құрайышты Ҳұт тауында. Тас тіпп, омырылып екі тісі Қамза еліп, қара байлан тұрғанында (Қ. Ә.). Байдалы сүйекті орналастырып болысымен, сол өлік үстіне тіккен ак үйдің он жақ белдеуіне ез қолымен әкеп қара тікти (М. Ә.).

ҚАРА БАЙЫР 1. Күш көлік аты. 2. Аргымақ пен қазақы жылқыдан туған будан.

ҚАРА БАҚЫР Жезден, мыстан жасалған тиын-тебен. Молдекесі, шәкіртіде батаңды берші, — деп, келген сайын әжем 5 тиындық қара бақырды бармағына қыспай жіберген емес (Б. М.).

ҚАРА [АЛВАСТЫ] БАСҚАН Оңбаған, ісі қырысықан. Қара басқан, қаңғыған Қас надан нені ұға алсын. Қекірегінде оты бар Құлағын ойлы ер салсын (Абай).

ҚАРА БАСТЫН ҚАМЫН ЖЕДІ Өзінің ғана пайдасын көзделді, өзінен өңгегін қамын ойламады. Ыбырай: Қара басым үшін қам жемеймін (М. А.).

ҚАРА [ҚАРАҚАН] БАСЫ 1. Соқа, жеке басы; тек өзі, өзі гана. Қара басы бұл мәселеңін өзгеше түсінді (АТ). 2. Жай бұқара, қаралайым халық матынасында. Өлкенің көркі тал болар, Өзеннің көркі жар болар, Жіргіттің көркі мал болар. Малың болса, қарағым, Қара басың хан болар (ҚЖ).

ҚАРА [ҚАРАҚАН, ҚАРАҚАН ҚАРА] БАСЫҢА ҚОРІНГІР қ, а рғы с. Бәле өз басыңа гана келсін, өзгеден болек келсін!

ҚАРА БАУЫР Без бүйрек, қаскей жан; қайырымсыз, қатығез адам. Верді бастаған өзге бригадалар да, Аяжандар да тегіс жиылған еді. «Әттең, қандай қара бауыр екен?», «Әттең, осы дүшінанды қолға берсе-ау», — десті (М. Ә.).

ҚАРА БЕТ [ЖҰЗ] Ұятсыз, арсыз; бетпақ; қаныпезер. Рақымсыз қара бетінде, Зұлымдық, зорлық ниетінде, Адамдық жылы шырай жоқ (Жамбыл). Бұзаубақ ызаланып, долданып, буынып сейлей алмады. Келіншегіне тісін қайрап, даусын күшпен ақырын шығарып құшырланды: — Қара бет!... Гуля жәберленіп: — «Мен теріп келейін» деп болмай кеткен езі. Мен іс қылыш отырып қалдым. Әйтпесе ерінді деймісің!... (С. С.). Улkenge сөлемің жоқ, Аманың жоқ күн туды не басына жүзі қара (Жамбыл).

ҚАРА БОЛДЫ Ес болды, бас-көз болды. Балам тым жас болса да, үйге баскөз қара болып отырды (АТ).

ҚАРА БОРАНДАТТЫ Ілзгар шашты. «Мұқаттым» деп, «қара жерге отыртым» деп, қара борандатып Оразбай, Жиреншелер кеткенде де, езінің бұл күндегі ісіне, енбегіне ойы берік, бойы бекем Абай селт етіп шіміріккен жоқ (М. Э.). Қөзің жеткен сүмдүгін болса, ашып айт! Әйтпесе, қара борандатпа! — деді Мырқал (Ә. Э.).

ҚАРА БОРБАЙ көне. Бейнетқор шаруа адамы. (Ертеде жарлы-жақыбайды да осылай атаған). Қайымы келіп тұрганда, құрығына түспей жүрген қас жауа — Қален мен қара борбай балықшыларды тізесінің астына салып, бір-бір мытып алу еді (Ә. Н.). Қара борбай егіншіміз кадімгі Тік мүйіз де қалжырады, арыды (Д. Ә.).

ҚАРА БҮҚАРА [ҚАУЫМ, ХАЛЫҚ] көне. Қанаушы тапқа қарама-қарсы тұрган енбекшілер, көпшілік жүрт. Қара халық мениң сонша үйім бар, сонша ауыл-аймағыммен сойылынды соғайын, дауынды айттайын деп, қай көп бергенге партиялас боламын деп құдайға жазып ...жүр (Абай).

ҚАРА [АДАЛ ҚАРА] БІТПЕГЕН Тақыр кедей, маңдайында, есігінде адамға қарасы жоқ. Шүкібай шал — әкесі, заты Қерей, Адал қара бітпеген тұлдыр кедей. Сарыбасын оқытуға былтыр берген, Жалшы бол пайда тапсын бұл да демей (С. Т.).

ҚАРАДАН ҚАРАП ЖҮРІП [ОТЫРЫП] Текст-текке, құр-босқа, әшейін-аң. Япырау, қарадан қарап жүріп қалай жанжалласасызыдар? Екеуіншідің араңызда ешибір ілік-жілік жоқ қой, — деді Әлжан Тәүкене (Ф. Мұс.). Менің де әзіңдій шешем бар. Ол кісі де кейде қарадан қарап отырып көзіне жас аллады (М. И.).

ҚАРАДАН ТУДЫ көн е. Қара бұқара ішінен шықты, тұмысында ақсүйек емес. Ақыл-ойын ешкімнен кем емес, бірақ, хандық қара басында, қарадан туын хан болғансын, атанды хандық жоқ, — дейді (КЕ).

ҚАРА ДАУЫЛ Екпінді, сұық, ызгарлы жел. Сонымен Әлім мен Садық екеуі әлі де қақап тұрган аяз, қатты қара дауыл астында кейін қарай жол жағалаап, жаяу тартып кетті (М. Э.).

ҚАРА ДАУЫНА БАСТЫ ҚАРА Дауын қозғады Ескі әдеттіне басты, көне сарынга салды. Артынан Сырбай сопы-молдалардың тіксініп қалған ажарын керді де, «осы қазақтың қара дұрсініне салып-ақ сейлейінші» деп, өзінің өр кеуде қара дауына басты (М. Э.). Шырагым, қара дауынды қозғамай қоя тұрсы! Мұндағы жүрттың сенен басқа да шаруасы ба-сынан асып жатыр (АТ).

ҚАРА ДУРСИНГЕ БАСТЫ [САЛДЫ] Бул жерде дөрекілік, ожар мінез көрсетті деген мағынада. Оның [Сәулеңіп] қабагынан ызгар шашу себебі де күйеуінің кесірі екенін Қадиша енді білді, бірақ, оны елей қоймай, қара дұрсинге басып қолын бірсермедин (Ә. Э.).

ҚАРА ЕСЕККЕ ТЕРІС МІНГІЗДІ Өсеккеке таңды, атына кір келтірді. Әкеде абырой, қызында ар қалдырымдай мына жүрт! Қара есекке теріс мінгізеді (Ғ. М.).

ҚАРА ЕТ Нансыз, басқа қосыншасызы таза ет. Біркімбайдың үйі қамырлық үн таба алмай, қонақтарға қара еттің өзін берді (АТ).

ҚАРА ЕТІ ЖЫРТЫЛДЫ Денесі ауырды, көтергіп қалды. Көптен көлікке мінбей, сүйегі қатып кеткен кісі кешеден бергі жүрісті ауырлад, қара еті жырттылып қалған екен (Ә. Н.).

ҚАРА ЖАҢБЫР Нөсерлі қалың жауын. Қара жанбыр төлеп құйып, базардағы күімі жұқаларды еріксіз қалага айдады (С. М.).

ҚАРА ЖАПТЫ Жала жапты, жамандық таңды. Сүйіншік сұлтан тұған шешесінің қылғын алғашқы еетігенде сенбен-мыс... Сен мениң амана қара жауып отырысың, жарып өлтрем деп қанжарын ала үмтүлған-мыс (І. Е.).

ҚАРА ЖАРЫС Жай жарыс, байгесіз жарыс. Байгеге косар аттарды жүрт алдымен қара жарысқа салатын (АТ).

ҚАРА ЖАУ Қас дүшпан. Түн еді, мәңіреу қара түн еді, үміт қарлығаштары! Қанды тырнақ қара жау, темір бұғау шырмады ғой тағы! (М. Э.).

ҚАРА ЖАЯУ Көліксіз. Жау әкеткен малға Қален қиналмайды, атсыз, қара жаяу қалғаны ғана оның жанына батты (Ә. Н.).

ҚАРА ЖАЯУ ЕМЕС Құр алақан емес. Сені ұмытпай жүргенін қарасаңызы. Тегі қара жаяу емес қой, — деп көтепін қойды Жадыра (С. С.).

ҚАРА ЖЕЛ Жауын-шашынсыз азынап соққан өкпек жел. Ауыл сырты тозған сары жүрт болса да, бай ауыл қарашаның қатты сұық қара желеңе жонын тесел, күзекті такырлап жеп бітіргенше көшпей, тырысып отыр (М. Э.).

ҚАРА ЖЕР Жер беті бейнеленіп айтылып түр. Қара жерге қағатын, Қарсы-

алдынаи шыққан жау Ықтыра алмаған, жықпаған, Қызықтап белін бұныңған Атадан артық туылған (Б. К.).

ҚАРА ЖЕР БОЛДЫ 1. Тапталды, тыптиш болды. Қенегі гүл бақша орны қара жер болды да қалды (АТ). Құні өткен байтерек, Желмен құлар әлсіреп, Іріл-шіріп жатумен, О да қара жер болар (Ш. Б.). **2.** Қатты үятқа қалды. Үйіне әлдекімді неге әкелді десе, не деймін? Мен қара жер болмаймын ба? — деп еді (М. Ә.).

ҚАРА ЖЕРГЕ ОТЫРТТЫ Үятқа қалдырды, масқара етті. Сен бір өзің емес, берімізді қара жерге отырттайын депсін (М. Ә.). «Мұқаттым» деп, «қара жерге отырттым», — деп қара борандытып, Оразбай, Жиреншелер кеткенмен де, өзінің бұл күндегі ісіне, еңбегіне ойы берік, бойы бекем Абай селт етіп шіміріккен жоқ (М. Ә.).

ҚАРА ЖЕРДІҢ ҚЫРТЫСЫН ҚАҚ АЙЫРДЫ Күш-қайрат жасады, маңдаған териң төгіп бейнеттеді. Қыртсын қара жердің қақ айырып, Еңбекті арман етіп енді көрдін, Бізді күт осы жерден уш күннен соң, Жұзікті тауып алған бермек едім (КЕ).

ҚАРА ЖЕР ТӨСЕК БОЛДЫ 1. Басына қынышылық түсті, зәбір-жапа шекті, жаны қүйзелді. Сұрасан рұымды Қаракесек, Досымнан дұшпаным көп қылған есек. Үстінде құс мамықтың жатушын едім, Бұл күнде қу қара жер болды төсек (Қән). **2.** О дүниеге кетті, молага түсті. Неше жыл ауру азабын көріп, сал бол жатып еді, енді қара жер біржола төсек болды (АТ).

ҚАРА ЖЕРДІҢ ТАЛЫСЫ Жер қойны. Олмесе, қайда кетті Бұрынғының кәрісі? Жер жүзін жұтса да тоймады Қара жердің талысы (ШС).

ҚАРА ЖЕРМЕН ТЕҢ БОЛДЫ Қадір-сіз, елеусіз, сыйсыз болды. Тең құрбымнан кем ушін, Қара бір жермен тең ушін. Тұлқи жортпас төменнен, Тұнде жорттым мал ушін (В. В. Р.).

ҚАРА ЖОЛ Үлкен даңғыл жол. Иесіз жатқан «Бұрлі» езенін өрлей, қара жолдың шаңын аспанаға шығара бұрқылдастып пар ат жеккен уш кісі келе жатты (Ә. Ә.). Қара жол ма дегенім Шұбырынды із болды. Алға жаздай нәр таптай Іздегенім қызы болды (Қән).

ҚАРА ЖОН Еті, денеси тығырышықтай толық, әрі мықты, төзімді деген магынада қолданылады. Сатай: «Дәметкендікі май емес, қайрат қой, Қара жон балуан адамғой, Денес қолды деп кінәлама! — деп, Аяжанмен қосылып ойнап-күле бастады (М. Ә.). Бастанын шүлгі тастап тұран мәстекі, жуан сінірлі төртбақ қара жон аттар да өшкімнен олқымын демейді (М. Ә.).

ҚАРА ЖҰМЫС Қебіне дене (қол) еңбегі туралы айтылады. Жер ортада жасым түр, Бурыл тартқан шашым түр, Шамам жоқ қара жұмысқа (Д. Ә.).

ҚАРА ЖҮРТ 1. Қөпшілік, бұқара халық. Қара жүрт қарап көріп сезге наңбас, Ант етемін жалғаннан жан таба алмас. Өзі алдаңып, өзгеден соққы жеген Және өзі біреуді алдай алмас (Абай). Өзге қара жүрт жақсы-жаман өздерінің шаруасымен жүре береді екен (Абай). **2.** Еスキ қоныс; байыргы мекен. Атам қазақтың бағы мекен қара жүрты осы Қаратату бопты деседі (АТ).

ҚАРА ЖУНДІ ҚАРҒА Түкке тұргысыз бейшара деген магынада айтылып түр. Аскар, түсінікті болды сіздің де дос-тығызы! Қанатына алмақшы болып жүрген қыран ба деуші едім, қара жұнди қарға екенсің ғой! (І. Е.).

ҚАРА ЖУРЕГІ ҚАҚ АЙРЫЛДЫ Қатты құсаға шалдықты, қасірет шекті. Қайғымен қарс ұрып, қара жүрегі қақ айрылып отырған қаралы жан қабағына қарауға да қаймығасың (АТ).

ҚАРА ЖУРЕК Рақымы жоқ, қан құйлы адам. Дүлей топастар, қөздеріне қан құйылған қара жүректереге апат келмей құтылу жоқ,— деді Ажар (Ш. Х.). Доллар иесі қара жүрек ағылшын ит жаннан айрылам деп қорықты-ау деймін, уш күндей жұмысшылар арасына келе алмады (Ж. С.).

ҚАРА ЖҮРИС Шаппай жүріп отырған аяны ұзақ жүріс. («Қалмақы жүріс, же ліс» — ұзақ желе жорту). Таңертең шықсақ, жарау ат болса, қалмақы жүріспен ауыла түске дейін-ақ жетеміз, қара жүріске салсақ кешігеміз (АТ).

ҚАРАЙҒАН ЖҮРТ Барлық ел, түгел халық.

ҚАРАЙҒАНЫН ҚҰРБАН ҚЫЛДЫ [АЯМАДЫ] Барын, бәрін жолына берді. Біреу сез инабатты бастап отыр, Сіра, бір игілікті қостап отыр. Халық үшін қарайғанын құрбан қылып, «Кел ер» деп, дос-жаранға қақсан отыр (С. Д.).

ҚАРАЙЫП ҚАЛДЫ Тосаңсып, тосыр-қап қалды; үреништі дәғдайдан айрылып қалды; икемсізденді. Оқыны десем, қарайып қалғандықтан ба, мойын жар бермейді (АТ).

ҚАРА КЕСЕК ЕТ Майсыз ет. Аюдың етін асыш, кешкі тамақ жедік. Дәмі жылқының қара кесек етіндей болады екен (Б. Мом.).

ҚАРА КИДІ [ЖАМЫЛДЫ, САЛДЫ] Дүние салған, өлген кісіге байланысты айттылады: қайғыра жоқтады, қаралы болды. Ай арудай қара киген Бұлтқа оранды бүйірып, Жаулар тәнді жауынгерге «Қолға тұс» деп бүйірып (С. Мәу.). Қара жамылған ел қайғы үстінде-ақ ерінің орнын толтырып таставды (F. Msc.).

Ол кешеден бері қарасын басына салып, еңіреп жылаумен жур (Ә. Н.). Ақ сырмакты қазақтың ескі ғұрпында ...қара жамылып жоқтау айтып отырган жесірдің астына тессейтін болған (С. К.). Сол кезде шешем бір жылдан басына қара салып, әкесін жоктац, зарлаган екен (С. М.).

ҚАРА КӨБЕЙТТИ Санын арттырыды; қолынан келері болмаса да көпшілікке қосылып жүрді. Құр қара көбейтпей, әрі жастардың жолына тоқсауыл болмай, жөнімді білуим керек пе, қалай? — деді Құдері (М. И.).

ҚАРА КӨЖЕ Қатықсыз ас, нәрсіз та мақ тағынасында. Қатықсыз қара көже ишсем де, соның қазылы қазанына көз салған емесстін (АТ).

ҚАРА КӨЗ Сұлу қызы, жас әйел тура лы айтылады. Жастықтағы еткен күндердің талай кезеңдерінде кез болған, өзіне ұнған сұлу қыздар, қырдаң киігінше ойнаған қара кез келіншектер есіне түсіп, олармен араласып, қиялмен неше түрлі жұмыстар жасады (С. С.). Қара көз, имек қас, қараса жан тоймас (Абай).

ҚАРА ҚӨЛЕҢКЕ Анақ-санақ; қараңғылық түсіп, тәңірек, айналға көмексі тартқан мезгіл. Қара қөлеңкеде көз жа зып қалармыз, тез барып аттарыңды әкеп арқандаңдар (ЛЖ). Құн едуға кетерілік қалған кез болса да, терезесі терістік жақтағы тапал үйдің іші қара қөлеңкек, бұрыштары қарауытып, күнгірт көрінеді (М. И.).

ҚАРА КӨҢІЛ 1. Ниеті арам, аяр кісі. Ел кісілері қара көңіл биге — Қенгірбайға ерген соң, ар жағында не қалды, айттындаршы (М. Ә.). Қара көңіл адалға сене алмайды, Акты қара қашанды жеңе алмайды. Әмір бойы тілеген бір тілегін, Махмұт бүгін жауға бере алмайды (С. Т.). 2. Қам көңіл жан. Сайра да зарла, қызыл тіл, Қара көңілім оянысын. Жыласын, көзден жас ақсын, Омырауым боласын (Абай).

ҚАРА КӨРІМ [КӨРДІМ, КӨРІНІМ, ҚҰРЫМ] ЖЕР Көз үшін жетпейтін қашықтық, алыс, жырақ. (Жакын жер магынасында да айтылады). Қара су қара көрім жерге апарады (Мақал).

ҚАРА КӨРСЕТТИ 1. Жырақтан көзге түсіп отырды. Көп жылқыны ерек аударып-төңкеріп, Сарысу, Шу өзендерін сағалап, қозғалыстың артқы көшпіндегі алыштан қара көрсетіп отырды (Ф. М.). 2. Бой көрсетті. Жүр, қара көрсетіп қайтсан нең кетеді,— дедім (АТ).

ҚАРА КӨРІНДІ Бірдененің қарасын байқалды, қараңдал көзге түсіті. Ақжұніс олай-бұлай қарады да: «Ешбір нерсе көрінбейді. Бірақ алдыңғы жағымызда емескі бір-екі қара көрінеді!» — деді (ЕТ). Жылқының жатқан жерінен жарты көш шықкан кезде, артымыздан жұлдында болып бір қара көрінді (Ф. М.).

ҚАРА ҚҮН Әбден жан қиналған, қиынишылық тускен кез. Қоспаның азығы таусылды. Бүгін таңертең қоржының ақтарғанда, қатын қалған тоқаш пен ортан жіліктің басы табылды. Екіге беліп жарастысын «қара қүнгө» қалдырды (Т. А.).

ҚАРА ҚҮН ТУДЫ Қызын-қыстау кез болды; жаман шағ келді. Түн жолдасын болжыздың басына бір кезде қара қүн туады (С. М.).

ҚАРА ҚҮШ Дүлей қайрат, мылқау күш. Ол өзінің қара қүши, зілі сияқты болатын осындай бір Майбасардың журуін мақұл көрді (М. Ә.). Алып қүш, аюдай колбаң қаққан қара қүши, көрі күшпен майысқан епті жастық қүшінің алдысуын көрсететін би (М. Ә.). Қазір сіздердің жабайылығыныңызben пайдаланып, сіздерді бассыздық жолына салып тұр. Қара қүш жұмсауға азғырып тұр (С. С.). Болды сонда көп үрье, Жаба алмады тағы да, Құр салған маған қара қүш, Шығып кеттім мен сонда, Оналмай тұр біздің іс (Ж. М. Б.). Зорлықшы зорлықтан қаза табады. Ал, бірақ, бүгін олар қара қүшке салып, қол қайратын етер болса, сенің де қолың қайратсыз емес, менің елім (М. Ә.).

ҚАРА ҚУШКЕ САЛДЫ Әдіс-айласыз жай күшке, дene қайратына салды. Қара қүшке салса, баһында-ақ жығып салар еді, балуанның мысын құртып жүрген күрес ережесі (АТ).

ҚАРА ҚАҒАЗ Қаралы хат. Ойбай-ау, тіпті қара қағаз алғандар да отырган жоқ па. Саган не болған сонша (Т. А.).

ҚАРА ҚАЗАН БАЙ Кедейден байыған жан; қатардағы кісілерден шыққан бай. Жылқыбай жуырда ғана байыған қара қазан бай, қайырымы тек қаймығатын кісісіне тиетін (Ф. Мұс.).

ҚАРА ҚАЗАН БҮРЫН ПІСЕ МЕ, ҚАРА ҚАТАЙН БҮРЫН ТАБА МА? көнен. Толғатқан әйелге ырым ретінде айтылады. (Бұл кей жерде айтылады).

ҚАРА ҚАЗАН, САРЫ БАЛАНЫҢ қа-МЫ Бала-шага, емірі ексімеудін, от басы амандығын қорғаштау магынасында. Қара қазан, сары бала Қамы ушін қылыш серmedік (М. Ә.). Қара қазан, сары бала-ның қамы ушін сонау алты айшылық жонда жатқан арқа қазактарының осы Алатауға астық іздеп шұбырған ақшомышыларының кезерген ерінді, кейіпсіз түстері кез алды да келеді (Ә. Ә.).

ҚАРА ҚАЙЫС БОЛДЫ [БОП ҚАТ-ТЫ] Қаңсыған сірідей сіресті. Анадан туып, көзін тырнап ашқаннан бері емір теперішін көп көрген, әбден қара қайыс болып қатын қалған күсті білектер бірінен-бірі ажырамады (С. Тал).

ҚАРА ҚАЛМАДЫ Тұқым-тұқият қал-мады.

ҚАРА ҚАМШЫ Қара күш иесі, қаһарлы, өктем адам. Науан хазірет, Ақаның немерес ағасы, қара қамши адам (F. M.).

ҚАРА ҚАНАТ БОЛДЫ Өздігінен жетілді, толысты. Ақсұңқар торға шырмалса, Ұяда қалған балапан Қара қанат болғанда Даудақ ілмес деменіз (ШС). Кешегі қызыл борбай бала, бүтін қара қанат болды (АТ).

ҚАРА ҚАН БОП ҚАТТЫ Журегіне кек бол байланды. ...Сол «шанырак салығы» үшін жалғыз түйелерін шабармандағына алдырып, жас ботасын боздатқан Жамантай сұлтанға деген өшпенділік он уш жасар баласының журегіне қара қан бол қатқан (I. E.).

ҚАРА ҚАПТАЛ 1. Бұл жердегі магына: жылқының желдік астына келетін қабырға тусы. Еңбегі жанып, егін аттың қара қапталынан болып шыққан (С. Д.).

2. Бұл жердегі магына: жылқының ер қажаудан болған жауыржарасы. Сол үйде бір көрі тарғыбы сиыр мен қыстай қара қаптал бол шыққан жаман сары аттан басқа мал бар ма? (С. М.).

ҚАРА ҚАРЫН 1. Жылқының іш ауруы. **2.** Шиеттей бала-шага. Шиеттей қара қарын құні не болар екен деуші ем (АТ).

ҚАРА ҚАСҚА КЕДЕЙ Тым жарлы, кембагал. Қара қасқа кедей де, апиыншылар да, алба-жұлба қайырышылар да екіндіден қас қарайғанша Байдүрдің шайханасынан шықпайды (ҚӘ). Сөмбек өзі қара қасқа кедей болғанымен, Мырзабекті кімнен де болса кем қылып өсірген жоқ-ты (С. М.).

ҚАРАҚАТ КӨЗДІ ◎ ҚАРАҚАТТАЙ КӨЗ Aса сұлу жүзді әйел магынасында. (Кей түркі тілдерінде «қат» өздігінен тұрып «қарақат» жемісін білдіреді. Бұл жерде көз әсемдігі сез болып отыр). Бұрын топ-толық, қызыл шырайлы, қарақат көзді Кемшат, қазір сатқак үргандай арықта, құп-құ шөлмектей бол қалыпты (М. Ә.). Дарага асылар ер ме еді, Қарақаттай көздерің, Қызыл гәүндар жүздерін, Бал-шекердей сөздерің (БЖ).

ҚАРА ҚАТҚАҚ БОЛДЫ Жердің әбден құрған, кеүіп кетпей, тоңазын жатқан кезі. Қара қатқақ болған бектерді дүбірлетең, тасырлата басып, қалың қол Жігітекке қарай тартты (М. Ә.).

ҚАРА ҚҰЙЫН Шапшаң, дүркірей, аяқ астынан. О заманнан бері кең сахарарада бір күндік, екі күндік жердегі дүшішанына қара құйын шабуыл жасап үйреніп қалған қазақ жігіттері бар өнерді жаудың төбесінен түсуге, қазақ тәсілімен қарсы тараптың атын айдаپ алышп, қара жаяу қалдыруға жұмысады (ЛЖ).

ҚАРА ҚҰЛАҚ 1. Қатерлі, тағы айуанат туралы айтылады. (Касқырды «қасқыр» деп атамай, «қара құлақ» деп атайды. Басқа да жыртқыш анды тілдегі «та-

бу» тәртібі бойынша осы тіркеспен атайды). **2.** Тыңшы, салпаң құлақ. Оның үстіне Бизалов полкіне жіберген тыңшысы Телебай деген жас жігіт арқылы жөне сұлтан-правительдердің аулындағы қара құлақтарының жеткізуі бойынша, бұл жоспардың қалай орындалып жатқаны, сұлтан-правительдер қанша адам жинағанын, қай кезде аттанысқа шыққағы — бәріне қанық болып отырған (I. E.).

ҚАРА ҚҰЛАҚ БОЛДЫ 1. Едәуір жетіліп қалған төл магынасында айтывлады. Қара құлақ бол қалған құлындар желіге байланған екен (АТ). **2.** Есейді, ер жетті. Ақтықта Қамар туып қара құлақ Болғанша, қыз ба, ұл ма, деп ешкім сұрап Көрмеген, қарт Түсіпті қадірлеп жүрт Түсірмей көніліне ақау аяп-жұбап (С. Б.). Өзі біразға келген екен. Қара құлақ болып қалған екен той (Ә. Н.).

ҚАРА ҚҮРТТАЙ [ҚҮРТША] ҚАПТАДЫ [ҚЫБЫРЛАДЫ...] Быжынай туспін, топтала үмтілді. Жау танкілері қазатар болып жосып келеді. Артында қара қүрттай жыбырлған жау солдаттары (Ә. Ш.). Қара қүртша жыбырлап, жер қайысқан кісі (М. Ә.). Әлдене уақытта жетстыңқтар қара қүрттай жыбырлап келе жатыр (ҚЕ). Қара қүрттай қаптаган Қызылбастың қалың қолы Созақ жүртена ойран салады (Т. А.). Айнала қара қүрттай қаптаган малға көзі түспін, көнілі тоймай, есік алдына текемет жайғызып Өсербай түр (Қ. Тай.).

ҚАРА ҚҰРЫМ ◎ ҚАРА ҚҰРЫҚ ◎ ҚАРА ҚҰРЫМДАЙ Өтег көп, жер қайысқан. Сөзге ене алмаған жігіт-желен, кәрі-құртандар — өз алдына бір топ. Тымық күнде тутіні биіктей үшкан ас үйдің алдындағы жер ошак маңы да қара құрьық (F. Mұс.). Қара құрьық қалың жылқыдан қалай аңдысақ та, құн ара бір жылқыны қасқыр жем кетегін болды (ҚЕ). Еламан жаңа байқады: 68-разъездік бет алдында қара құрымдай қаптаган жау шебіне ең-кілдеп келіп қалған екен (Ә. Н.).

ҚАРА ҚҰРЫМ Ескі, қара қошқыл киіз. Осы сайда ауылдардан оқшаша апарып тіккен қара құрьыш үй бар. Сол үйдің түндігі күндіз-түні жабулы (F. Mұс.).

ҚАРА ҚЫЛДЫ ҚАҚ ЖАРҒАН ◎ ҚАРА ҚЫЛДЫ ҚЫРЫҚҚА БӨЛГЕН ТЕҢ ТАРАЗЫ, әділдік туралы айтывлады. Аманым ақ сүтіндей ақ еді. Қарайта ма деп қорқам. Қара қылды қақ жарғандай әділ еді, бұза ма деп қорқам (F. Mұс.). Жүрттың Сөулені күшті әкім ғана емес, ғалым, ғалым ғана емес, қара қылды қақ жаратыны әділ дейтіні қайда? (Ә. Ә.). Жылғанды құлдірген, Әділдігін білдірген, Әділдікке келгенде, Қара қылды қақ жарған (Жамбыл). Ақылды қара қылды қырыққа бөлмек, Әр нәрсеге өзіндей баға бермек. Таразы да, қазы да өз бойында, Наданның сүйенгені кеп пен дурмек (Абай).

ҚАРАЛТЫМДАП ҚАЛДЫ д и а л. Қарайып қалды. Мен соңғы хабарларды білмей, қаралтымдан қалдыым (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚАРАЛЫ АТ Өлген кісінің құрметіне арналған азалы ат. Қара көктің жалқыйрығы қарағой. Қаралы ат осы болсын. Қошкенде ерімнің қаралы ертұрманы осыған ертелецін (М. Ә.).

ҚАРАЛЫ ДАУЫС к е н е. Өлген кісінің артын күткен азалы жақындары айтастын жоқтау. Екі қыз бөліне салысмымен, мына көлденеңен қарап тұрған аттыларды көріп, шырқай созып, қаралы, мұнды дауыс айта женелген (М. Ә.).

ҚАРАЛЫ ЕР-ТҰРМАН к е н е. Өлген кісінің азалы ат әбзелі. Қаралы ат осы болып. Қошкенде ерімнің қаралы ертұрманы осыған ертелеці, тұлдаған киімдері осы жандарға жабылсын,— деді (М. Ә.).

ҚАРАЛЫ БОЛДЫ Үлкен қайғылы күйге түсті. Ата-ананың қадірін Балалы болып байқадым, Ағайының қадірін Қаралы болып байқадым, Жан ашырдың қадірін Жаралы болып байқадым (ШС).

ҚАРАЛЫ КҮН *Марқұмды азалау уақыты, жоқтау мезеті*. Халық басына қаралы күн туғанда, азamat атқа мінді (АТ). Осы қаралы күндері екі қызы он жақта отырып, ертеңділікте, тұс шағында, бесінде жоқтау айтатын (АТ).

ҚАРАЛЫ ҚАТЫН к е н е. *Күйеуін өліп, аза тұтқан тұл әйел.* («Қаралы қатын» деген атақ ескілік уақытта бір жылға дейін созылған. Бір жылға дейін қаралы болумен байланысты дәстүрді: қара жамалы, қошкенде күйеуінің киімін, ертөкімін, т. б. атына теріс жабу, теріс ерттеу сияқтылар да болған). Жас келін күйеуі өліп, қара жамалылып, қаралы қатын атанып бір жылдан артық отырды. Жылы өте, күйеуінің асын берген соң да, қара орамалын тастамай жүр еді, абысын ажын, үлкен кіслер жиылып келіп: «Келін шырағым, күйеуің қайтыс болғалы жылдан артық уақыт болды, асын беріп, артын күттін, саған ел риза. Енді қара киімдерінді таста»,— деп, киімдерін тастатқызы, ырым қып ас-су ішісті (АТ).

ҚАРА МАЛ Сыр малы (кей жерде жылқыдан басқа ірі қара) туралы айттылады. Сыр басы бар көрінеді. Эр ауылдан өрген ірі қара мал тобы бақташысыз, бетімен бытырай жайылып бел асты (F. Mys.). Айдауга жарайтын қой аттулыны, қара малды түгелімен Ақшоқыга, алыстағы Жидебайға, Шынғысқа алып қашып, шұбыртып женелді (М. Ә.).

ҚАРА МЕН ТӨРЕ к е н е. Қарасүйек, ақсүйек қауымдары. Алтын түшірү үстінде, Назым отыр қонақтап, Ақ түйғындаи еріккен. Қара мен төре таласып, Форымна қарасып, Алдынан өтті көріктен (ҚамБ).

ҚАРА МЫСЫҚ өтті Салттық үғым, ырым. Қісілер арасында ала ауыздық пайда болды, біреу от тастады. (Жолға шыққан адамның алдынан қара мысық етсе, «жолы болмайды» деген ескі сенімнен келіп шыққан). Бұлардың арасынан қара мысық еткен. Қара мысық боп журғен біреу бар (АТ). Содан ба, әлде арадан басқа біреулер қара мысық боп журіп өтті ме, «жүгері мәселесі» үміт болса да, Иван Митрофанович Қасболатқа он қабайыш онша бере койған емес (Т. А.).

ҚАРА НАР, ҚАЛЫ КІЛЕМ к е н е. Ескі уақыттарғы байлық-салтанаттың, көрсетер сий-құрметтің, берілдер айып-таралғының бас белгі-заты. («Қалы» сезі құнды кілем үғымын білдіреді). Қалы кілем, қара нар, Тайтұқ жамбы және бар, Дабылдарын бектеріп... (ҚамБ). Қалы кілем, қара нарға барап, Біржаның жеткіншектері тағы бір өн қалап келіпті (Қ. Жұм.). Қалы кілем, қара нар Жарасады қатарға, Қаумалаган қарындас Қазақта бар да, менде жоқ, Арызымды айтарға (М. Ә.).

ҚАРА НИЕТ [ПЕЙІЛ] Арамдық, за-лымдық, жаманшылық ой. Әке, қара қасқа кедей болсам да, қара ниет болмасын деуші өн. Жамандық сенін жатын. Қасиетін сол еді...— деп үні бұзылып, тоқырап қалды (М. Ә.). Қербоз, құні ертең-ақ жазықсыз жетімнің жүргегін жалмаган қара ниет қылымының үл-қызының бетіне таңба болып басылар (Ш. X.).

ҚАРА НӨПІР ◉ **ҚАРА НӨПІР ҚОЛ** к е н е. Қол қол, әскер, қауым. Қоліктің жоқтығы, ит жаяулық анау қара нөпір боп, айбар шегіп жай бастырып келе жаткан ат көлікті, аспапты дүшпан алдында бұлардың ажарын жауынгер ажар ете алмай тұр (М. Ә.). Қорған басында тұрған Қоңырқұлжа мен Қарапұшыққа Ақмоланы қоршаған мынау қара нөпір қол бес мың емес, бес жұз мың адамдай боп көрінді (I. E.).

ҚАРА НӨСЕР Шелектеп қүйған жауын. Жігіттің екпіні қаптаған қара дауылдай, Құркіреп жауған көктемде қара нөсер жауындей (Б. Ә.).

ҚАРАҢА ЖАЙЫЛСЫН қарғы с. Қаралы киімін болсын. Сексенге келген Қенгірбай, Ішің толды парага. Парадан алған көп мақпал, Өлгенде жайылсын қарана (В. Р.).

ҚАРАҢ БАТСЫН ◉ **ҚАРАҢ БАТҚЫР** ◉ **ҚАРАҢ ҚАЛҒЫР!** [ӨШКІР! СУАЛ-ҒЫР!] ◉ **ИЕСІЗ ҚАЛҒЫР!** қарғы с. Жогал, құры деген магынада. — «Қойшы қайда? Үа, қаран батсын, қойшы!» деген жуан дауыс шаңқ етіп, адамның жүргегін зу еткізе түсірді (Б. М.). Қаран қалсын, қаран қалғыр! — деп Несіпбай барлық үлкен денесі, өн бойымен бір үлкен дағдарыс белгісін білдіріп, жалаң бас басын сол қолымен сүйеп мелшип қалды (М. Ә.). Әпкет, мынау қаран өшкірді! — деп Бай-

далы қатынына бүйрек етіп үйден айдан шықты (М. Ә.).

ҚАРАҢҒЫ АДАМ Оқымаган кісі. Осы аяттар алладан келді деген соң, қайсырың қаранғы адамдар оған наңған, сейтіп ма-лын да, жанын да алла жолына жұмсаған (ЛЖ).

ҚАРАҢҒЫДА ҚАРСАҚТЫҢ ІЗІНЕН ЖАҢЫЛМАЙДЫ Барлагыш, ішіл. Қос тазының қосағымен алдып, аңға шықтым. Екеуі де қараңғыда қарсақ ізінен жаңылмайтын еді (АТ).

ҚАРАҢҒЫ ҚАБІРІ НҮР БОЛСЫН! тілек. Жатқан жері жаңнат болсын. (Kicici өлгөн адамға көніл айтуда қолданылады). Қайғырап бұған туыс, дос, Жетесінің жаман жуыспас. Қараңғы қабірі нүр болсын Шырылдан еткен қыршиң жас (ШС).

ҚАРАҢҒЫНЫ ҚАРМАЛАДЫ Багытсыз, бағдарсызың іс істеді. Истің болар қайыры, Бастанасызы алдалап, Оқымаган жүреді Қараңғыны қармалап (Ы. А.).

ҚАРАҢҒЫ ТҮНДІ ҚАҚ ЖАРДЫ ТУНІШІНДЕ ЖОССЫТЫП ЖҮРҮДІ АЙТЫП ОТЫР. Қараңғы түнді қақ жарып шұбалған жолды қара айғыр дұрсілдетіп, ысылдай, танауынан дем атып, бізді сүйреп алдып жөнелді (С. С.).

ҚАРАҢ ҚАЛДЫ Қаңырап бос қалды, шесіз қалды. Ол жыр еске салады, Ұлы сенің әнінде, Айлы түнде ай даала Алыс қалған асықты, Адыра қалған жастықты, Қараң қалды айнала (І. Ж.).

ҚАРА ОРМАН Барлық мұлік, сайман, дәгулет.

ҚАРА ОРНЫНАН АЙРЫЛҒАН Тұған жерін, ата қонысын қолдан шыгарып алған. Қазақ пен ногай бөлінгенде айтылған «Жылау, жылау, жылау күй» жырындағы «қара орнынан айрыйлан», Тортай мен Ор бойынан Қаратату майына, Арыс пен Бадам өзендерінің тоғысқан жеріндегі Қараспан тауына кешіп келген, қазактың атақ жілік, арқар мүйіз батырларының бірі (І. Е.).

ҚАРА ОТ Мал жейтін, жусан тәрізді жабайы өсімдікті шөп.

ҚАРА ӨЗЕК ШАҚ Жуанның созылып, жіңішкенің үзілген кезі. Бұл жақтасты елдің қысташ қаусап, жұтап шығып, ашығып жаткан қара өзек шағында келесің (С. С.). Қысташ бордақыға байлан, жазғытұры қара өзек шаққа сактап отырган семіз бір қойым бар еді (F. Mұс.).

ҚАРА ӨРТТЕЙ ҚАПТАДЫ Қүйіндастып, астан-кестен бол тутегін кетті. Есепнейі жоқ елді де ел екен, жұрт екен десеңіздер, қара өрттей қалтап келе жатқан жылқының бетін кейін бұрсаңыздар екен (F. M.).

ҚАРАПАЙЫМ СӨЗ Бұл жердегі мағына: күнделікті ауызекі тіл. Бұрын қа-

зактың қарапайым сөзінен алды қоя салған аттарды икемге көндіру оңай еді (ҚӘ).

ҚАРАПАЙЫМ ЖАЛПАҚ ТІЛ ЖУРТҚА жатық, түсінікті ауызекі тіл. Айттар ойынды барлығынызға бірдей жатық, қарапайым жалпақ тілмен сейлесеңші, жаркынным (АТ).

ҚАРА ПӘЛЕ БАСТЫ Албасты үрді деген мағынада. Молданың үйін қара пәле басқандай, қонақтар да, молда да бірімен-бірі іштей арбасып үндеспейді (ҚЕ).

ҚАРАР ЕБЕТІ ЖОҚ Ұялты, айылты, кінәлү; қарауга беті шыдамады. Бау қараяй бүрленіп бітер тауға, Он бес жігітті аттанық қалмақ жауға. Саған қарар женеше бетіміз жоқ. Жаңғызыңды алдырып келдік жауға (В. В. Р.).

ҚАРАСАН ҚЕЛГІР! Сиырга айтылатын қарғыс. Өк, құрып кеткір! Қарасан қелгір, қышынба! Сейгелді ме алдып тұрған қысымға? Дәл басып тұр тұяғынды аудармай, Балығыңың төбесінің тұсына (І. Ж.).

ҚАРА СИРАҚ көне. Тақыр кедей; жарлы-жақыбай. Сан тимеген сасытың баласы кіммен үзеді тендестьірмек, қара сирақ?! (ҚӘ). Өңшең қара сирақ бір өзен бойына жылып жатақ болыпты, егін салуды қасіп қылышты (АТ).

ҚАРА СИРАҚ [ҚАРА БОРБАЙ] БАЛА Әлі үлгайып жетпеген жас жеткіншек. Осыдан он шақты жыл бұрын қара сирақ бала едік. Ер жеттік, он мен солымызды анық аңғара бастадық (ЛЖ). Қара сирақ баласы Соңынан жылап ереді. Тіткітап тезек арқалап, Бала мен әйел келеді (С. С.). Баяғыда бала кезімізде Сыр бойындағы ауылға келгенде, балаларына: «Егіншінің баласы қара борбай, Әкен салған тарыңды жеді торгай» — деп ма-затқап елең айтушы едік. Ай, білмestікай (АТ).

ҚАРА СОРПАСЫН ҰРТТАҚЫР! қарғыс. Қазасына асылған тағамды жесін! Қазасын көрсетсін! Құдай-ау, Төлеужанның қара сорпасын ұрттат! (М. Ә.).

ҚАРА СӨЗ 1. Бұл жердегі мағына: ауызекі халық сөзі. Бейімбет елеңнен ғері қара сөзге шебер. Қара сөздін техникасын қазақ жазушыларының біразында Бейімбеттен жақсы билетін кісі жоқ (С. М.). 2. Өткір, шешен сөз. Баламды мәдресеге біл деп бердім, Қызмет қылсын, шен алсын деп бермедин. Өзім де басқа шауып, төске өрледім, Қазаққа қара сөзге дес бермедин (Абай).

ҚАРА СӨЗДІ ҚАМШЫ ҚЫЛДЫ Тапқыр сөйлеуді көздеу мағынасында айтылып тұр. Біреулер қара сөзді қамшы қылды. Қуды мінін, құланды құрықтап жүр. Қайсысын маган соның еп көресіз Әкетсем өзім таңдал өкпелерсіз (Жамбыл).

ҚАРА СУ 1. *Тек қана су, жай ғана сұдың өзі.* Қайғысыз қара сұға семіреді (Мақал). Қара су қара көрім жерге апарады (Мақал). Бізге түрменін беретін асы—сырты құйтеген, іші илениген, көк аяз шикі қапқара наң мен қара су болды (С. С.). **2.** *Ақпайтын су, көлшілік, тоган, тұма сұы.*

ҚАРА СУДАН ҚАЙМАҚ АЛАДЫ Эбжіл, жылпос, қу кісі туралы айттылады.

ҚАРА СУЫҚ ЖЕР қара кездегі жаңбырызыз ызгарлы жел. Қемпіршаш құржан қағып, бала бұрсаң, Қөңілсіз қара суық қырда жүрсең. Қемік сүйек, сорпа-су тимеген соң, Үйде ит жоқ, тышқан аулап қайда жүрсең (Абай).

ҚАРАСЫ ҚӨРІНДІ ◎ ҚАРАСЫН ҚӨРДІ *Көзге түсті, нобайы көзге шалынды,* сырт тұлғасын қөріп қалды. Лиза орман құстарының әуеніне салып ысқырып еді, әлгі сыйбыр шыққан жақтан терт адамның қарасы қөрінді (А. Л.). Қарасы қөрінгенен барып қарсы, Асықтай қалды айқасып тұрган алыш, Мәз етіп қала халқын қуантура, Шандатып шапқылаумен барды жаршы (Т. І.). Сәске түстен асканда кемпірдің қарасын қөреді (КЕ).

ҚАРАСЫНАН ҮРІКТІ ЖОҚТАН сескенди, босқа қорықты; алыстан қөрінгеннен, көзге шалынғаннан қорықты. Жақындан қалған жаудың күш-құрамын анықтағ біле алмай, мыналар құр әншнейін қарасынан үркіл жатқан сияқты (Ә. Н.).

ҚАРАСЫН ҚӨРСЕТПЕДІ 1. *Ілестірмей кетті, жеткізбейді.* Қекбоз еті қызған соң, құғыншыларға қарасын қөрсетпей кетті (АТ). Қарасын қөрсетпестен кетті киік, Қөңіліне бәрінің де салып қүйік. Зал, саған жетермін деп тұра куды, Қашатын болса аяғы жерге тіл (Т. І.). **2.** *Зым-зия жоқ болды, қөрінбей қойды.* Артынан ешкім келе қоймады, тұтқыншылар күлшілікта бір салған соң, қарасын қөрсетпей кетті (F. Mys.). Дағаны жалғыз арапал, Қөрсетпей жаңа қараңды. Тығылғын жатсаң, колхоздың Шемелесін панарап (Қ. А.). Сенің анаң мен едім Менің балам сен едің. Бір қөрсетпей қараңды, Ғайыптың құсы сен болып, Қай тарапқа жөнедің? (КБ).

ҚАРАСЫ ӨШІСІН ◎ ҚАРАСЫН ӨНИР Құрысын, көзі жоғалсын. Ол кірешілердің әрқайсысын саусағымен нұсқап, «осылар кірсін, ал аナンЫ қарасы өшісін» дегендеген саудагерді қөрсетті де, қолын алышка сілтеп тастады (Қ. И.). *Жаңымды жағама келтіріп, мені қысқан осы жалмауыз, қарасын өшір, достым!*— деп, қасқырга баян етти (КЕ).— Өзініз азық-тұлік дүкенінде тұрып, агау кереге лайық, сез айтасыз. Сөзіндейдің қолансасы бар екен, қарғам. Сауда гигиенасын білу керек,— деп Ми-мырт есікті тарс жапты да, қарасын өшірді (О. Ә.).

ҚАРАСЫН ҮЗБЕДІ Қарасынан көз жазбады, көзден таса болмады. Мектептен шыққаннан-ақ Сапардан қарасын үзбей,

бірсек ілгері, бірсек алдырықташ қатарласып Жарқын жүрді де отырды (М. И.). Сонымен бұл төрт тұллар үзап кетті, Төрт бала барған сайын құзап кетті. Қара үзілекала берді өзге бала, Қалғанды қорлықтейіп, ыза ап кетті (І. Ж.). Ақылбайдың астындағы бүкіштеу келген бір тонырышторы бие еді, тауға тырымсында мысық сияқты, егер артына айналамаса, Балуан мен Розадан қарасын үзіл кететін (С. М.). Сейтіп, Бизанов алдындағы қарасы элі үзілे қоймадан жауын құып жетуді үйгартды (І. Е.).

ҚАРАСЫ СУАЛДЫ Үміті өшті, заржылады. Екі бірдей байынан тәц айрылып, Енді қараң суалып қалғаның ба? (ҚКБС).

ҚАРА ТАБАН көн е. Еңбегін сатып күн көрген жарлы, кедей. Алақаны көн бол қатқан, Қара табан батырақ, Еңбектеніп бейнет тартқан, Сендеңі акыл ақыл-ақ! (Б. М.). Өз жазуына қарағанда, әрі есқі, әрі есті қызыметкер! Қара табан кедей (С. Төл.).

ҚАРА ТАБАН БОЛДЫ Ер жету, үлгәю магынасында айттылып тұр. Олай болса, тоқтату мүмкін емес. Бар, шырагым, рұқас бердім сізге. Қара табан болғанда қарашығын, Шақырамын кел сонда біздікіне (Жамбыл).

ҚАРА ТАЛААҚ КЕЛГІР! қарғыс. Қара талақ ауруына кезігу магынасында.

ҚАРА ТАНЫДЫ Хат білді, сауаты ашилды. Әуелгі кезде заводқа мүлде сауатсыз келіп, ликбез арқылы ғана қара тани бастаған Медетбек, жұмыс үстінде жүріп қорғасын тазартрудын бар технологиясына жетіліп алды (Ә. Сат.). Өзіме оқу оқытады, Қара таныл, хат жазам, Әлеуметтің ұлы бол Ауылды бағам, басқарам (І. Ж.).

ҚАРА ТАРТТЫ Назарға алып, алаңдағы. Бізді қара тартып үшса, айналсоқтар еді. Өзі түстікке асыққандай, самраг үшін барады-ау (М. Ә.). Дағыл жолды қимай қара тарта берген жириң касқаны күшпен бұрып, жолаушы, енді, осы тал арасымен ететін оқабы көп, кедір-бұдырлы, ойлы-қырлы жолмен жүрді (Ж. Ж.).

ҚАРА ТАСТЫ БАЛҚЫТКАН Тас көнілді ерітті, елжіретті. Менің неміді тексерді, Тезек тере, Сарандарды балқытқан мен Сүйінбай, Қара тасты балқытқан мен Сүйінбай, Мейман келіп көрмеп пе еді сізге мұндаид (С. А.).

ҚАРА ТАЯҚ көн е. Қалада оқыған адамға ертерек кезде қойылған кекесін ат. Сенің қара таяқ ағаң быыл елге келе ме екен? (АТ).

ҚАРА ТЕР БОЛДЫ ◎ ҚАРА ТЕРГЕ БОЯЛДЫ [САБЫЛДЫ, ТҮСТІ, ШОМЫЛДЫ] 1. Қара сұға түсін терлеп-тепшіді, сел сел болды. Андрей қара тер бол пысынаш бара жатқасын, сырмак күртесін сыпы-

рып тастац, жел өтінде желең бешпентен қалды (Ә. Н.). Артынан қиқу таянса, қара терге боялса, Алдынан наиза бойы жар келсе, Жабыдайын жалтаңдаш Жануар түсер жерін қарамас (ЕТ). Әне-міне дегенше, өктаудай жұп-жұмыр күрең қасқасын қара терге сабылтып Бекібай тұра Сәмет екеуімізге жетіп келді (С. О.). Дәңбектей семіз Күнту бір-ақ уыс болып бүрісіп кетті. Құндіз-тұні ұйқы, тамақтан айрылды. Ағыл-тегіл қара терге түсіп, үлкен көзі алакат, қаны қашып қуара берді (М. Ә.). 2. *Бекер әүре-сарсанға түсті.* Сендердің баstryны Аман мұжіп тынағы. Қит етсе, Шәкенді қелденең тартасындар. Сендер енді Аманға еріп, қара тер болып жүрсіндер (Ғ. Мұс.).

ҚАРА ТҰМАН 1. *Судың қалың була-*нып, жер бетін тутін іспеттес қаптауы магынасында. Айнала қара тұман қопқою, бағдар алдып болмайды (АТ). 2. *Өк-*сіген өмір, қызығы жоқ тіршілік. Айғаным: Хан артында қара тұман қалды, қара тұман ортасында мен қалдым,— дейді (ШС).

ҚАРА ТҮТТЫ *Арқа сүйеді, тірек қыл-*ды, мият тұтты. Шешем: «ізіне ерген не інісі, не сіңлісі жоқ, сосын сені қара тұ-тадығой, қайтсін» — деп отыратын (Н. С.). Ал мынау екі мұғалимаң — Мәдина Мұсілимовна, Саида Шәріповна,— сениң жайында уайым етеді. Соларға барып жүр. Бұ не, бұл? Қара тұтқан дұрыс, ол бірақ қөнілде, іште болсын,— деді Әсія (М. Ә.).

ҚАРА ТҮЯҚ 1. *Өсіл-жетілген, туар мезгілі таянған іштегі төл.* Қара тұяқ қарында жатпас (Мақал). 2. *Төлдің аяқта-*нып кетуі. Алған қозымыз түп-түгел қара тұяқтанып алды. Әр жүзіне 155-тен айналды (АТ).

ҚАРА ТҮЙНЕК *Мал ауруы.* (Ішектің түйілген жері әдете қарайып кететіндік-тен мұны «қара түйнек» дейді).

ҚАРА ТҮНДІ ҚАҚ ЖАРДЫ Қаралғы уақтагы шаңқылдаған дыбыс туралы айттылып тұр.— Не дейсің? Қалайша? — деген біреуінің даусы қара түнді қақ жа-рып, қалың орманды жаңғыртып жіберді (Ә. Ә.).

ҚАРА ТҮНЕК 1. *Көзге еш нәрсе кө-*рінбейтін, қал-қара, көзге түртсө көргісіз қаралғы. Жер мен көктің жапсарында сонау алыстағы қара тұнектің ішінде на-жағай жарқылдайды, күріл естіледі (Ғ. Мұс.). 2. *Өмір соққысы, тіршілік аза-*бы. Жанаға ғана өмірмен коштасып, өлімге басын байлаган Ержан енді сол қара тұ-нектің ішінен үміт етті (Ә. Ә.).

ҚАРА [САРЫ] *УАЙЫМ БАСТЫ* [ТУС-ТІ] Қайғырды, қалың қайғыға шомды. Қамаудағы жүрттың айрылған есі бірте-бірте кірді. Оқиғаны әңгіме қылып жа-тырмын, қара уайым қара пәлеше басты (С. С.). Қөнілі жабығын, сары уайым ба-сып жүр (АТ). Шырагым, қара уайымға

түспе, қөнілінді қарайтар, сары уайымға түспе, жүзінді сарғайтар (АТ).

ҚАРА ҰЗІП ҚАЛДЫ *Көз жазып қал-*ды. Шекер Сайраннан қара ұзің қалға-нына қаты қамығып тұр еді. Сәуленің соңғы сезінен бәрін түсінді (Ә. Ә.). Әлі де бірінен-бірі қара ұзіп қалмай, жылжи бера шарт (М. Ә.).

ҚАРА ҰЗДІ ◎ **ҚАРА ҰЗІП ШЫҚТЫ** *Озын кетті, топтың алдына түсті.* Сол бе-тінде аскындан, тасқындан, айнала тұрған жұртты шулата сүйсіндіріп, бар жор-ғадан жарым кварталдай қара ұзіп шық-ты (М. Ә.).

ҚАРА ҮЙ 1. *Есқи киіз үй.* 2. *Киіз үй.*

ҚАРА ҮЙЛІ ◎ **ҚАРАША ЛАШЫҚ** *Күй-тұрмысы нашар, шаруа-жайы кем* магынасында. Қарасудың бойындағы қа-ра үйлі кедейлер қарық болыпты да қа-лыпты (КЕ). Кіз үйден бетен, шоқшита тігілген қараша лашықтар мен ақ шатыр-лар көрінеді (І. Е.).

ҚАРА ШАҢЫРАҚ Улкен үй; тәрбие алған, үшін шыққан үл. Менің үйім осы ауылдың үлкен үйі. Сол қара шаңыра-рының құруға айналып отырғаны мынау (М. Ә.). Қараша шаңыраққа берген құдай-дың бақтыны біреуге қиям деп рас айтып отырсын ба? (С. М.).

ҚАРА ШАПАН Жібектен басқа мата-дан тігілген сырт қиім.

ҚАРА ШАРУА [ШЕКПЕН] көн е.

Қараша жұмыспен күн көретін қаралайым жүрт. (Осы күні әдеби тілде «шаруа» делініп жүр. «Қараша» сөзі жеке тұрып та «жай», «қатардағы» деген ұғым білдіреді. «Қараша шаруа», «қара шекпен» дегендер белгілі бір тарихи дәүірде туыл, қазір историзмге айналып кетті). Бейнеткор-

лардың мойнын босайтын күн туды. Бұл төңкерісті басқарушы жұмысқерлер мен қараша шаруа әкімшілігі — Халық Комиссарлары Советі (С. С.). Қазақ елінің кепшілігі қараша шаруа, оның кепшілігі — кейді мен орташа (С. М.).

ҚАРАША ТАУДЫ ҚАР АЛДЫ, АЛА ШОҚЫРДЫ СУ АЛДЫ Бұл жерде шаш-тың ағаруы, көзден жас ағуы жұмбақ-талып отыр. Бір судың бойын жағалаң келе жатса, бір шал балық аулап тұр екен. Хан келіп шалға айтты: Қараша тауың қалай? Қараша тауды қар алды гой; Ала шоқырың аман ба? Ала шо-қырды су алды гой; Екеуімен қалайсың?

Екеуден төртеумін; Алыспен қалайсың?

Алыспен жақынмын,— депті («Айқап»).

ҚАРАША ҮЙ Кедей үй.

ҚАРАША ҮЙ, ҚАМ ҚӨҢІЛ көн е.

Жоқ-жітік, жүдеу өмір туралы айттылады. Жабайы, жүдеу, аң өмір. Қараша үйлер, қам қөңіл, Еңбегінде өнім жоқ (І. Ж.).

ҚАРА ШАШЫ ЖАЙЫЛСЫН! қар-ғыс. Қазалы болсын деген магынада.

(Әйелге арнап айтылған). Мұны саған сыр қылыш айтқан кісі, қара шашы жайылсын мендей болып (ҚКБС).

ҚАРА ШЕШЕКТЕЙ ЖАЙЫЛДЫ Барынша бойды билеп алған деген үғымда. Жеке мәншіктік пигыл қалай қара шешектей жайлап алған оны (Б. Қыд.).

ҚАРАШЫ [ҚАРАША] ТАРТТЫ көне. Қанауши тап озбырларының қарауындағы кедей адамдар, еңбекшілер. Әйел жақсы болғанның Ері дәүлетке молығар, Қарашы тартып қасына, Қазынаға жолытар (ШС).

КАРБАЛАСТЫ ЖҮРІС Қысылаң, астығыс жүріс. Енді аңгарса, сол машинадан түсіріп, бір-екі кісі көмектесіп әкеле жатқан қатаң ауру қарбаласты жүрісі байқалды (М. Ә.).

ҚАРБЫТЫШ [ҚАРПЫП] АСАДЫ [ЖЕДІ] Ауыз толтырып, қомағайланғасаң жеді. Ал мынау облыстан біздің сізге әкелген дәміміз. Осыны, мына сары майды қарбытып жеп, хал жиып ал (М. Ә.). Е, Еламан...— деді Курнос Иван: ол бірақ астасын алған жоқ, Еламанға басын изеп қойып, қалған балықты қарпыш асай берді (Ә. Н.). Сай басындағы үйге Ергали арқан бойы-ақ озып келсе де, Мәмбеттің айтқан бір-бір тостаған құртын да, қарпыш жетіп қойдың салқын етін де дастарқанға қойып үлгірткен екен (Х. Е.).

ҚАРҒА АДЫМ халықтың өлшем. Өте жақын деген магынада. Тері, сіз осы жондан қарға адым жер шықпайтын болғансыз ба? — деп жігіт күле амандасты (ЛЖ). Қарға адым жер аттапағысы келіпті. Маңайларат емес (С. С.). Мен борыш алып па едім қол жеткенде, Алғам жоқ па жоқықтың зары еткенде? «Қарға адым жер мұң болған көздерді андып, Албастыдай баспай ма әл кеткенде (С. Т.). Күн шілдеде шіл адым, Қантарда қарға адым ұзаяды (АТ).

ҚАРҒА БОЙЛЫ Кішкентай, қаршадай. Қаршадай қарға бойлы қара бала, Үр жалғыз ойлы көзбен қарап алға (Г. Ж.).

ҚАРҒА-ЖАРҒА ҰШЫРАДЫ Апатқа кез болды, шығын болды. Қолдағы құдай берген, азды-көпті дәүлетті қызықсыз көрініп, оның ұрыберіге жем болып, қарға-жарға ұшырауына қонеді (Абай).

ҚАРҒА ЖУНДІ КАТТАС, ҮЙРЕК ЖУНДІ ОТТАС Өкшелес бауыр, туматуыс. Онаң ері еткенде, Малға таман жеткенде, Қарға жунді қаттасым, Үйрек жунді оттасым, Таласып емшек еміскең... (ҚЖ).

ҚАРҒА-ҚҰЗФЫН ЖЕДІ ◉ ҚАРҒА-ҚҰЗФЫН, шыбынға шұқытты Өлігін қорлады, көмөсіз қалдырыды; өлігі далада қалды. Қарға-құзғын жемесін, Жасыра кеткін жузімді, Замандас едім жан аға

(ҚЖ). Қарға-құзғын, шыбынға Шұқытармын көзінді (ҚЖ).

ҚАРҒА ТАМЫРЛЫ Іліс-шатысты, туысқандық қарым-қатысты. Қарға тамыр ел едік кашаннан-ақ, Жекжатымен ел есіп жасаңдамақ. Ел аруағын сыйламас есер қыздар, Женіл сөйлеп орынсыз шошаңдаған (Жамбыл).

ҚАРҒЫ БАУ Құда тускенде қалың мал сиртында құлақ моншақ есебінде берілетін мал. Жақып, Жиренше, Оспан, Габитхан болып Бекей ауылына барып құда түсіп қайтқан. Соның артынан жақын Оспан малы, ері қарғы бау, ері қалың есебінде шоқ беріліп еді (М. Ә.). «Мал ал» деп тығыздайды керей келіп, Жұз қойды қарғы бауга қойған беріп. Әжібай ешкімнен мал алмақ емес, Баласы ер жеткенше ақылы еніп (С. Т.).

ҚАРҒЫЛЫ ҚАРА ТӨБЕТ [ТАЗЫ] Итариши, қол шоқтар, біреудің шашбауын көтерүші. Байгүс бастықтың қарғылы қара төбеті. Иесінің иегін бағып есken итте төрде отырады, сен де ол да жоқ (АТ).

ҚАРҒЫС АЙТТЫ Нагылет айтты. Бар дүниеден қуылыш шыққан, құлағызған жалғыздың жүрегі мен барлық басы аман, малы түгел, жаңы рақаттағы болыс сияқтарда мый рет лағынет оқып, қарғыс айтты (М. Ә.).

ҚАРҒЫС АЛДЫ ◉ ҚАРҒЫС [Ы] ТИДІ [АЙТЫ] ◉ ҚАРҒЫСЫНА ҚАЛДЫ [ҰШЫРАДЫ] Віреудің нағылет сөзін естіді; жамандық тілегіне тал болды. Сорлының үрлап кара атын, Жазықсыз қып қанатын, Жапанда жаяу қалдырып, Жайым жоқ, қарғыс алатын (Жамбыл). Қайда барсан онбайсын, Ұшырасың қарғысқа (Д. Б.). Қан жылатқан халықты Қарғыс тисін хан саған (М. Ә.). Кара жерді жамандама, Қайтып соңда баарсың. Қауым елді жамандама, Қарғысына қаларсың (Макал). Қарғысы атып халықтын Жарылғамай марқамат. Қамыс үйіп үстінен Қек түтінін бықсытып Пісірді етін арсалап. Құл қылыш желге ұшырды Жапырағын жаңқалап (Н. Б.).

ҚАРҒЫСЫ ҚАРА ТАСҚА! Қара тілегі далаға кетсін.

ҚАРҒЫСЫ ҚАРА БАСЫНА ҚӨРИНСІН! Тілеген жамандығы өзіне келсін.

ҚАРҒЫ ТАҚТЫ [БАЙЛАДЫ] Жаман лауазым берді. (Бұл жерде ит мойнына тағатын белгі бейнелене айтылып отыр). Хан ием, Оспан қожа жүзі қараны алып келдік. Эбілқайыр сәл ойланып қалды. «Жүзі қара!». Оның жүзінің қара екенін бұл қайдан біледі? Хан солай қараган соң, бұз да солай қарап тұр гой. Эйтсе де, осы менің шешімім дұрыс па? Тұтқыннан абайсызда айрылып қалғаны үшін кешегі серігіме бүгін мұндай қарғы тағуым жен бе? (І. Е.). Патша кірді қойынға, Тезек тере жол беріп Қарғы тақты мойынға (Жамбыл).

ҚАРДАЙ ТОЗДЫРДЫ *Быт-шытын шыгарды, тас-талқан етті.* Есек желдей есе айдай, Жауды қардай тоздыра, Құрес майдан, күш қандай, Қымылдады сол ауыл (І. Ж.).

ҚАРДАН КЕВІС, МҰЗДАН ҚҰРСАУ *Қатты тарыгу, улкен кемтарлыққа үширау туралы айтылады.*

ҚАР ҚҰШАҚТАП, МҰЗ СҮЙДІ ◉ ҚАР ТӨСЕНІП, МҰЗ ЖАСТАНДЫ *Қыс көзің қырауда түзде болды, ауыр азап көрді деген мағынада.* — Аязды сүк боранда, Қалышылдан естің сүмсіи, Таңды атырын кораңда, Қар құшақтап, мұз сүйіп (І. Ж.). Аяз бен боранда, жауын-шашында топ не көре соны көргө шылаған, жанын аямаған, қар төсөніп, мұз жастаңған, етегін тесеп, жеңін жастық қылған бақташы тана баға алады (М. Ә.).

ҚАРМАҚҚА ТҮСТІ [ІЛІНДІ] *Ұсталды, тұтылды.* Қісі отына күйіп-жанып піспеген, Ұзындардың қармағына түсеген. Отанынан өмірі адас кетпеген, Туган елдін қадірінен не білсін (Мак.). *Ілініп* жаузындардың қармағына, Туғалы көрмегенді көріп тұрмыз. Дей алмай ез еркінді өзімдікі, Тізгінді босқа тегін беріп тұрмыз (Б. Берд.).

ҚАРМАҚҚА ШАҢШАР [ШАҢШЫМ] ЕТИ ЖОҚ *Өте жүдеду, арық.* Бірінде адам тәрізді өң жоқ. Беттерінде, бар денелерінде қармаққа шаңшым ет қалмаган (С. С.). Қара басы Ақкенже Қыннен қүнге жүдеді. Ажар кетіп, өң кетті, Бейбіше сабап мендерді, Қармаққа шаңшар еті жоқ, Жылалып күнде еңіретті (Н. Б.).

ҚАРМАҚ ҚҰРДЫ *Біреуге тосқауыл жасады, кесе-көлденең тұрды.* Қатал тағдыр құрды саған қармағын, Иығына артартыр салмағын (Ж. С.). Алкына ыстық демі жіп шығып, Сырласқан шырмау сөзбен құрды қармақ (Ж. Ә.).

ҚАРМАҚТЫ ТЕРЕНГЕ ТАСТАДЫ *Алыстан қармады, ізделі, барын сала қамтады.* Отырды Дәурен қадалып, Теренге тастап қармағын, Қолына қалам, хат алып, Төккендей тілек, арманын (А. Ш.).

ҚАРНЫ АШТЫ 1. *Тамақ ішкісі келді, жүргегі сазды, жүргегі қарайды.* Қарны ашқан қаралы үйге жүгіреді (Мақал). Қарны да әбден ашады, Ішеріне шай да жоқ, Кайтерін білмей сасады, Осындаллар қайда жоқ (Абай). Қазанның сыртына қарап қарным ашип отыр — деді Дәрмен (М. Ә.). 2. *Көнілі толмады, разы болмады.* Қылған ісіне қарным ашип отыр, шырагым! Сенен күткенім бұл емес болатын (АТ).

ҚАРНЫ ЖЕРГЕ ТИЕДІ ◉ ҚАРНЫ ЖЕР СЫЗДАДЫ [ТРЕЙДІ] *Іштік, қарны жер қабатын мал туралы айтылады.* Қарны жерге тиеді, Құртқа сұлу күймеден Қарғып түсіп биені Маңдайынан сүйеді (ҚБ). Үйірдің үйтқысы — қарны жер сыйып, салмақпен жортқан көс қара биені мойындақ қайрырып, құлагын жыметқан

күйі жалын жерге тесеп, жирен қасқа айғыр келеді (Х. Е.).

ҚАРНЫ ҚАБЫСТЫ *Ашықты.* Мақсұт кешеден бері аш, қарны қабысын, бүйірі шашшады, су сорған денесі құрысып, жаңы кетіп, тастай болып, аяз аймалагандай катып қапты (Б. Ш.).

ҚАРНЫ ҚАМПИДЫ 1. *Ish i кепті.* Жас баланың ішетін асында Д витамин жеткіліксіз болса, олардың аяғы қисайып, қарны қампивп мешел ауруына айналды (Т. Дар.). 2. *Бүйірі шықты, тойынды.* Ашаршылықтан өз басынды ала қашып, қарны қампитетканнан гері, взенең жайын ойлаганың жен еді, — деді (Ж. А.). 3. *Icінкепті, мақтанды.* Өзім деп, мен гана деп қарны қампияды да жүреді (АТ).

ҚАРНЫ ҚАМПИҒАН, БҰТЫ ТЫРТИФАН *Тым арық, өте жүдеду.* Өзің де мал танығыш едің гой, қарны қампиган, бұты тыртиған, аузында ақ тісі жоқ, бір асам еті жоқ, тұла бойы шандыр мені қайтесің (ҚЕ).

ҚАРНЫНА ЖҰҚ БОЛМАДЫ *Жұмырына жұқ болмады, аузы жарымады.* Бір көлдің сүні қарныма жұқ болмайды, канша улкен дария болса да, бір-ақ үрттаймын (ҚЕ).

ҚАРНЫНАН ҚАҚТАЛДЫ *Отқа ұсталды.* Ожау айттар: «Қазанға қапталдым», — деп, Қазан айттар: «қарнымнан қақталдым» — деп, Жүгіріп от айналда шейінек тұрар, «Қылымсым не, күдайға жақпадым» — деп (Ш. Ж.).

ҚАРНЫҢА ҚАРА ПЫШАҚ КІРГІР [ҚАДАЛҒЫР!] *қарғы с. Қебіне, артық ауқат ішіп қойғанда, я бала «қарным ашты» деп қыңқылдан мазалай бергенде айтылады.*

ҚАРНЫ СЫЗДАДЫ [ШЕҢБІРЕК АТ-ТЫ] *Шамадан тыс көп ішті; көп жегеннен іші ауырды.* Қымызды кебірек ішіп жіберсем керек, қарным сымзап жүре алмай жүрмін (С. М.). Суга тойған жылқылар біртіндеп шыға бастады. Мама, жалпақ кара бие жай басып, қарны шеңбірек аттып, ыңқылдан тартты желіге (Ф. Мұс.).

ҚАРСАҚ ЖОРТПАС ҚАЛЫҢ [ҚАРА АДЫР, ҚАРА ЖОН] *Аң журмес мекен.* Шу жануар, шу дейді, Есекен желдей гүлейді, Қарсақ жортпас қалыңан Қарғып етіп барады (МЗ). Қарсақ жортпас қара адыр Қарамай неге шабасың (Абай).

ҚАРСЫ ҰРДЫ ◉ АҢ ҰРДЫ *Ауыр өкініштегі қалды; қайғырды; опынды.*

ҚАРСЫ АЙТТЫ [КЕЛДІ] *Келіспейтін жаупан қайырды, бетіне келді.* Албырт жан алдында отыр анасының, Жөні жоқ қарсы айттып таласудың... (ҚӘ). Қарсы келген жан болса, Құтылмайды соғылмай. Құр сүлдесі қалғанша, Қара терге шомылдыкты (Жамбыл).

ҚАРСЫ АЛДЫ *Күтті; алдынан шығып тосты.* Бір таныс кісіміз келгендей,

тобымыз көбейгеніне іштей қуаныш, келген адамды жылы шыраймен қарсы алдың (Ә. Ә.). Алпысқа келмесеңіз де, елуді еңсеріп келесіз. Таутан болса, оқыған жас, алыстан келді, алдынан шығып қарсы алыңыз (Ж. Т.).

ҚАРСЫ ҚҰДА Екі жақты қызы берісін, қызы алысқан жекжат. Тоқтаман таудын, тастың таңсығына, Тартайын әңгіменің дәл шынына. Бұғыда Балта дейтін маңғаз манап, Саурықпен бола қанты қарсы құда (І. Ж.).

ҚАРТАҢ ТАРТТЫ Жасы үлгайып, жер ортасы жастан асқан адам туралы айтылады. Қартан тартқан адамнан от азаймақ, От азайса, әр істің бәрі тайғақ. Шаруаң үшін көрінген ақыл айтып, Жолың тайғақ, аяғың тартар маймак (Абай).

ҚАРУ ҚЫЛДЫ Қарсы тұрып күш көрсетті. Қару қып қарсы тұрган қарт қыранды Қан ішер қаптал келген қасқыр банды Шапқылап елтіріпті, сүйегі үйде, Жерлеуге тұрмыз күткін келер таңды (С. Б.). Алақөз келіп, қырғыздың батырын наизамен шанышқан екен, наизасы өтпей, еш қару қыла алмайды (КЕ).

ҚАРУ МАЛЫ ӨЗИНДЕ Қайырган, қаруына қайтарған малы өз қолында.

ҚАРУЫ ҚАЙТТЫ Жауабы қайтты; есесі берілді. Қандай ақын қайтарар қаруымды. Желді күнгі дауылдан сарынмыдь. Өртіне қөніліндің су сепкендей, Бір басамын, Нүрік-ау, жалыныңды (Жамбыл).

ҚАРШАДАЙ [ҚАРҒАДАЙ] БАЛА Жап-жас, кіп-кішкентай бала. Қаршадай баласына шейін ұлы болудың жөнін жете біліп тұр (М. Ә.). Осы жүрт неге жөніне жүрмейді екен, қаршадай баланы өсек етіп, шешесіне жамандаудан бір мезгіл үялсайшы (Б. С.).

ҚАРШЫФА КӨЗДІ Өткір жанарлы. Манадан уа қатпай, кім сейлесе, соның аузына ғана қарап, есік жақта отырган қаршыға көзді, қара мұртты ақ сүр жігіт әлденеге бекінді де, арыстандай атып тұрды (Ә. Ә.).

ҚАРШЫҒАНЫ ҚАЙЫРДЫ Қаршығаны балтады, күйіне келтірді. Қаршығаны қайырма, Қалынға сала батпаса, Мергенге мылтық кезетпе, Атқан оғы айнымай, Тұтінін үзбей атпаса (Д. Б.).

КАРЫФЫ БАСЫЛДЫ Желігі, алғынұны тыйылып, жайланды. Шіркіннің ерінай!— деді біреуі оны кекетіп. Ана жігіттің қарығы басылып қалғандай болды (С. М.). Айбарша атынан түсті де, қарығын бастыр, аттарды аяңдатып кел,— деді (С. М.).

ҚАРЫЗЫН ӨТЕДІ Борышын қайтарды, міндеттін атқарды. Біраз жұмыс істеп, қарызын өтеп келді (АТ).

ҚАРЫЗЫНДЫ КЕШІ ДІНИ. Өлер адаммен ақтың арыздауда айттылатын тілек.

ҚАРЫҚ БОЛДЫ Жарып қалды, молшылыққа кенелді, мәз болды. Құні етіп, еңбек қылар уақытынан айрылып, «жогары шыққа» қарық болып, тамақ, киім, борыш қысқан күні біреудің малын үйледіп қарызыға алды (Абай). Қу өмір жолдас болмас, әлі-ақ кетер, Өз құлқіне өзің қарық болма бекер. Үяттың мен арынды малға сатып, Үяттыңда иман жоқ, түпке жеңтер (Абай). Аңда-санда қолға қоян түседі, қатын әлдеқандай бір соғым сойғандай, көжесіне қатық қып қарық болақлады,— дейді Қалжан (Қ. Тай.).

ҚАРЫҚ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Молышылыққа белшесінен бағырыбы, кенелтті, жарылқады. Бүгін қандай болсам, erteң де, өмір бойы да сондай болармын. Сені қарық қылатын қызығым жоқ!— деді Фазиза (М. Ә.). Соңан кейін, қаладан әкелген базарлығын үлестіріп беріл, үй ішін қарық қып тастады (Ә. Н.). Жанардың жанған жалыны Жердің жүзін жарық eter, Жарылқар жалышы, жарлыны, Жаңа жұрт жасар қарық eter (І. Ж.).

ҚАРЫМТАСЫ[-Н] ҚАЙТТЫ [ҚАЙТАРДЫ] Ерудінен қаруы қайтты, тигізген көмегін өтелді; есесін берді. Қарымтасы қайтпаган соң, аға мен інінің ағайыншылығы да қожырай бастапты (ШС).

ҚАРЫНБАЙДАЙ САРАҢ Асқан саралы. (Діни әдебиет бойынша, Қарынбай Мұсаның заманында болыпты-мис. Әйрінгі уақыт байлық Қарынбайдан аспаған деген де азыз болған. Арабтың «Харун» сезінде қазактын «бай» сезіз қосылған деген жорамал бар. Сол діни сенім бойынша, қайыр-садақа бермегені үшін жер жұтыпты-мис). Қарынбайдай сараңдар толып жатыр, Оны мақтап әуре болмай жөнінде қайт (Жамбыл).

ҚАРЫН ВӨЛЕ Тұысқан апалы-сіңлілік кісілердің балалары бір-біріне «қарын бөле» болып есептеледі. Сұрай, сұрай келе, қойнындағы қарын бөле болып шығылты (АТ).

ҚАРЫН ҮЙҚЫСЫН ҮЙҚТАДЫ Жас сәбидің алғашқы дүниеге келген кундері үйқыттайтын үйқысы. Мен қозғалмай, көзімді ашпай қойған соң: Яйырмай, гажал екен бұнысы!— деді Балқаш,— қарын үйқысын үйқтагандай болып жатыр екен (С. М.).

ҚАРЫН ШАШЫ АЛЫНБАҒАН Тыл жас, сары ауыз деген магынада. (Әдетте, сәбидің іште шыққан шашын алғанда (қырқынан шыгарғанда), кемпір-кешек жиылып кіші-гірім тоішық, ырым жасайды. Осыдан келіп «қарын шашы алынбаған» деген фраза шыққан). Ендеше, салшенгелді батырына, Альынбай қарын шашы тегі асыпты (М. Ә.).

ҚАРЫС АТТАМ ЖЕР халықтың өлшем. Ең жаңын қашықтың; үлтараңтайған жер, Қақпа жанындағы фонарь жарығы да қызығылт тартып, тек қарыс аттам жерге төгіліп жатыр (Х. Е.). Жұмматайған жалғыз атыс сала берді. Қарыс аттам жерге шегінуге болмайды (Ф. С.).

ҚАРЫС АТТАМ ШЫҚПАДЫ Ешиқайда бармады. Оқу басталуына әлі бір жеті қалса да, Қасым жатақханадан қарыс аттам шықпады (Ө. Қан.).

ҚАРЫС ЖЕР МҮҢ БОЛДЫ Жаңын жер жеткізбес қызынға айналды. Қартайғандықтың белгісі, балам, қарыс жер мүң болып, осы таудың астындағы баламның үйіне жете алмай отырмын (ЛЖ).

ҚАРЫС СҮЙЕМ • халықтың өлшем. Бас бармақ пен сүк қолдың аралығы. Емшегі қарыс сүйем, бұты толған сүт қой жарықтықтың (Ф. Мұс.). Сүйір ұш, қарыс сүйем қанды пышақ, Құдаласа қапсыргандай жанды пышақ. Сілтеген жанталаса шал қолымен, Сыр етіп әлденені шалды пышақ (С. Б.).

ҚАСА АҚЫМАҚ [ЖАМАН] Нагыз нақурыс, есуас. Қаса ақымақ жақсының сезін бөлер (МЗ). Қаса жаман болмаса, қадірінді танып еди (АТ).

ҚАСАН МИ Ақылға келмейтін, үәзгең көнбейтін топас жан. Адам тілге түсінуге тиіс, жеке бір қасақ ми, қатып қалған адамдар болады. Ондайлар сирек, тап соңдарын бабын қалай табуды өзім де білмеймін (Ф. С.).

ҚАСАПШЫНЫҢ ИТИНДЕЙ [ПЫШАҒЫНДАЙ] ЖАЛАНДАДЫ [ЖАЛАКТАДЫ] Сұғанақтықта салынды, өңмендеді. Қасапшиның итиндей жалаңдаған жендертер шалды ортага алып, буындырып өлтіріп, ортасынан екі бөліп, қапқа салып, есегіне тендей жіберед (КЕ).

ҚАСА АРУ [СҰЛУ] Асқан әдемі әйел. Алғаным Әлі ағаның қызы еди, Қас арудың өзі еди («Шайыр»). Қас жүйіркіте сын болмас, Қас сұлууда мін болмас (Макал). Қар аптақ, бүркіт қара, тұлғи қызылы, Ұқсайды қаса сулу шомылғанға, Қара шашын көтеріп екі шынтақ. О да бұлк-булк етпей ме сипаганда (Абай).

ҚАСА СОРЛЫ Әбден сорлаган, нагыз бишара. Ойбай салды, білді де, Қаса сорлы болғанын. Төніректі шарлады, Ұрыны табар айла жоқ (Абай).

ҚАСА ӘДЛЕТ Нагыз шындық, нагыз дұрыстық. Қас әділетке — етірік, сұмдық жау (Ф. С.).

ҚАСА [ҚАСА] БАТЫР Нагыз ер жүрек. Тілдің ерен шешені — Тайталасқан дауда өсер, Қайратты туган қас батыр Қалтаған селді қаңда өсер (Қ. Әб.). Жан бармайтын Тілеудің үйіне Ғалия өскен соң, қас батыр, қайран жақсы дегендей, қаланың мырза-шоралары қалтап кетті (С. М.).

ҚАС БЕДЕУ Бул жерде асқан жүйіркі мағынасында айтылып тұр. Жаңа тұқым тұлпарлар. Он күн шапсан талмайды, Қас бедеудей қарысын, Ауыздығын шайнайды (АӘ).

ҚАС БОЛДЫ Дүшпан болды, қатты араздасты. Сейлес деген мейманға, Сөз катқанша кешікпе, Халықпенен қас болып, Оңбас туске өшікпе (Ш. Қ.).

ҚАС ДҰШПАН [ЖАУ] Барып тұрган жау, ата жау. Байқайсын ба? — Ахмет жүйік тұрган екі колхозшыны бүйірінен түртіп күбірледі, — қабыргасы бір кайыспайды. Қедуилгі қас дұшпаның қылышы (Т. Н.). Ұлы жолдың үстінде қара ниетті қас жаудың қолынан қыршыны қылған жас жанның қазасына азаланғандай, таутас діріл қаға күніреніп кетті (Ө. Ә.).

ҚАС ЖАҚСЫ Нагыз кісі, нагыз ізгі жан. Қас жақсының белгісі аз айттар да, көп тыңдар (Макал).

ҚАС ЖҰЗІ ҚАРА Нагыз беті жоқ сойқан; ұрысқақ, бетпақ. Үй басы бір-бір молда болар, Қас жұзі қара сонда болар (ШС). Шешесі ұятсыздан жузі қара тауды, Қос жузі қарадан қас жұзі қара тауды (АТ).

ҚАСИЕТ ҚОНДЫ Бақыты асты. Шоктығы шықкан шүйделі, Қасиет қонған киелі. Жау десе жайнап желігіп, Қамал бұзған ер еткен (Н. Байм.).

ҚАСИЕТ ТҮТТЫ Қадірлебі, жогары бағалады. Қасиет тұтып, ойға үмтыйл, Қан жайнап, қуат етілсін! Онан гөрі еңбек қыл, Ұлы сусын төгілсін (Абай).

ҚАСИЕТІ КЕТТІ Қадірі түсті. Қасиет кетті төреден, Ғаділдік кетті билерден, Абырой кетті әкімнен (Ш. Қ.).

ҚАСИЕТІН ТӨКТІ Абыройын кетірді, беделін түсірді. Қеві барлар ойының Қулер к...ін ашқанға. Қасиетін бойының Бекер төгіп шашқанға (Абай).

ҚАС [ҚҰ] КЕДЕЙ О ТАҚЫР [ҚҰ ТАҚЫР] КЕДЕЙ тарихи. Барып тұрган, сіңірі шыққан жарлы (Өктем тап екілінің сөлекеттеуінен тұған фраза). Сыбырлап сейлем жатыр Әсем саған, Қимайды-ау, еке-шешем мені саған. Үйінде тұлдырыжоқ құкедейге Қызымды берем бедеп көніл жаман (С. Кер.). Елінде мендей шоның би бар ма? Кедейдің айуан малдан күйі бар ма? Аузына ақ тимеген құкедейлік Алтынан бақтырулы үйі бар ма? (АШ). Төрттен бір табы аламыз құшырынан, Тазарсын тары, бидай ұшығынан, Адалға қараса жоқ қас кедей де Құтылмас біздің ханың қысымынан (Н. А.).

ҚАСКА АЙҒЫРДЫҢ БАЛАСЫ ҚАСА ҚА ТУМАСА ДА, ТӨБЕЛ ТУАДЫ Жақсыдан жақсы туады, дәл өзіндей болмаса да, жетегабыл туады деген мағынадағы нақыл сез. Экем тірі болды, ағам ірі болды, Сондықтан билік құра алмаган баласымын,— дейді. «Қасқа айғырдың баласы қасқа ту-

маса да, төбел туады», — деген осы екен ау — депті (ШС).

ҚАС-ҚАБАҒЫНА ҚАРАДЫ ◉ ҚАС-ҚАБАҒЫН БАЙҚАДЫ [БАКТЫ] Райына қарады, көнілін аулады; назарын бақты. Ауылға жүретін күні әжем мені оңаша шақырып алды: «Шырагым, жалғыз қалып барасың, езінді күте біл. Қасенниң қасы мен қабагына қара. Қасен адамның перштесі. Қасен сені сүйеді, — деді (Б. М.). Осы улкендердің бүйірғын күтіп, қас-қабагына қарап жүрген жас жігітердің ішінде Ербол бар (М. Ә.). Бұрын ол Раушан ушін спайы жас жігіт болатын. Қызыдың қас пен қабагын бағып, кезі дәнгелене мәддіреп, терең қарайтын (Т. А.). Ақан оның айтқанын екі қылмай, бұлжытпай орындаиды. Райханның қасы мен қабагына қарайды (З. Ш.). Достың бар мінезі анасына тартқан. Күні ұзын теңіз үстінде бен, үйге кейде ерте, кейде кеш келгенде, есіктен кіре бере, анасының қасы мен қабагына қарайды (Ә. Н.).

ҚАС-ҚАБАҒЫНАН ТАНЫДЫ ЖУЗІНЕН ҰҚЫТЫ; қараган сыңайынан сөзе қойды; ойынан шықты. Күн райын бағып ескен шаруадай, экесінің ыңғайын қас-қабагынан тани қоятын (АТ).

ҚАС ҚАҒЫМДА ◉ ҚАС ҚАҚҚАНША халықты өлшем. Лезде, көзді ашып-жумғанша. Қас қаққанша, неше түрлі ой басына кіріп-шығып, Хамит орыстың көзіне қадала қарады (С. С.). Қас қаққанша болмай, мен де: — Батальон... деп дауыстадым (Б. Мом.).

ҚАС ҚАҚҚАНДАЙ Сат, бір сәт, сәлғана. Миронов сүп-сүр болып демін жүтти, қас қаққандай қымылсыз сіресіп тұрды да, жерге жансыз құлап түсті (Ә. Н.).

ҚАС ҚАҚПАДЫ 1. Қыбыр етпеді, орнынан қозғалмады, көз алмады. Пәршітті қылышпенен басқа ұрды, Қалшиып қас қақластан қарап тұрды. Ұрганмен өтпейтүғын қанжар қылыш болат еді дұлғынды, неше түрлі (Т. І.). 2. Құлақ салады, ықылас қойды. Базаралы әлі күнге үнсіз жүрген. Бірақ, соның орайына күні бойы тек айналадағы жүрттың үнін қас қақпайтындаумен болған (М. Ә.).

ҚАС ҚАҒЫСТАЙ ЫМДАДЫ, белгі берді, мезгел нұсқады. Мұқаш пен мырза Шапен старшиналар Оязың табагына тағам салып, Тақсырга қалай етсек ұнаймыз дең, Біріне отыр қасын бірі қағып (Т. Ж.).

ҚАСҚАЛДАҚТЫҢ ҚАНЫНДАЙ Аздығынан (сирек ұшырасар тапшылығынан) қадір тұтылатын затқа айтылады. Жақсы көріп жанындағы Тракторын баптаған, Қасқалдақтың қанындағы Қасық майын сактаған (Жамбыл). Балым бейбіше Салқаш Сарымен екеуі қасқалдақтың қанындаі етіп құйып, шай ішуге кірісті (Х. Е.).

ҚАСҚА МЕН ЖАЙСАҢ көне. Елдің әкім-жақсылары, ығай мен сыйай. Осын-

ша жүрттың ортасынан Аумады жанға назары, Жердің жүзін шандатты Жиылған қоршап адамы, Қасқа мен жайсан, бектердің Таусылды ақыл-амалы (ҚамБ). Қасқа мен жайсаңдардың мәжілісін талқандап, көп жөніне кетті. Үйде қызыл қанға боялып оқыған жігіт жатыр (Ф. Мұс.).

ҚАС ҚАРАЙДЫ ◉ ҚАС ҚАРАЙЫШ, ҰМЫРТ ЖАБЫЛДЫ ◉ ҰМЫРТ ЖАБЫЛЫП, ҚАС ҚАРАЙДЫ Кешқұрым қараңғы түсу мезет туралы айтывады. Жақыпбек сол күні ұмырт жабылып, қас қарайғанша колхозды ауылды аралаумен болды (Ф. Мұс.). Мұраттар барлауга шыққанда әбден қас қарайды. Соғыстың ғүрілі бәсек тарғып, алыстан барады (Т. А.). Қас қарайып, ұмырт жабылған кезде баяғы алты аққу Кенделбайдын төбесінен алты айналып ұшып, жақындаған келеді (ҚЕ).

ҚАС ҚЫЛҒАНДА [И] Жорта, әдебій істегендей. Ой, көк түйнек келгірдің жаңбыры! Енді, қарашы, қас қылғандай бір тамбай, аспан айналып жерге түсіп барады (Б. Қыд.).

ҚАС ҚЫЛДЫ Дүшпандық істеді: зарар келтірді. Ерлікпенен алданып, өзімезім қас қылдым (АӘ). Қос бол ат келіп қалды ылди түсіп, Таласып, кезек озып, желдей есіп. Қүренге әлде біреу қас қылды ма? Бекер-ақ жіберіппіз оны қосып (И. Б.).

ҚАС ҚЫРАН Шын қыран, нағыз қыран. Қас қыранды қантарда сал (АТ).

ҚАСҚЫРДАЙ АНТАЛАДЫ Жапа-тармагай, ашқарақтана дұрсе ұмтывлды. Қасқырдай анталған жау. Жадыраған жаз күні көк ала тұтінге булығып, мұлгіген калың орман қаралы арудай шаңын жайып, жер де, аспан да гүрс-гүрс етеді (СК).

ҚАСҚЫРДЫҢ АРТҚЫ СИРАҒЫНДАЙ ЖЕКЕ КӨРДІ диял. Иттің етінен де жек көрді. Біреуге бір нәрсе десен, қасқырдың артқы сирағындаі жек көреді (Жамб., Шу).

ҚАСҚЫР ЖҮРЕКТІ Беті ештеңеден қайтпайтын батыл, қайсар, жүрек жүтқан. Қазақтың «жүректі» айтқанына тұрғыш, бойын жамандықтан тез жылы алғыш, көптің соңынан итше ере бермей, адасқан көптің атынын басын бұрып алуға жаралған жүректі емес, қасқыр жүректі деген сөз (Абай).

ҚАСҚЫР ТАРТТЫ Қасқырдың малды майып етуі туралы айтывады. Өзге ат дәмсіз болды ма, жабагы неге соғығансыңдар? — деді Қазанғап жылқышыларға. Қасқыр тарттып кеткен соң, сойып алдық — деді Баубек (Ф. Мұс.). Қасқыр тарттып қан шықса, Жаман ит жұлып жей берер Алды-артына қарамас (Д. Б.).

ҚАСҚЫР ШАПҚАН ҚОЙДАЙ БОЛДЫ Тоз-тозы шықты, быт-шығ болды. Қасқыр шапқан қойдайын быт-шығ қылып ара-

сын, Қанат сілтеп самғайын Құртуға жауқарасын (Жамбыл).

ҚАСҚЫР ТІДІ [ШАПТЫ] *Бөрінің, ит-күстің малға маза бермеуі туралы айтылады. Малшылардың қойларына қасқыр шауып, жылқыларын ұры алып, маза бермейді (КЕ).*

ҚАС МАҢҒАЗ *Нагыз кербез, пан. Адасқаның алды жән, арты соқпак, Оларға жен, арамның сөзін ұңпақ, Қас маңғаз малға беккеге кісімсініп, Әсте жоқ кеселді істен биттей қорықпақ (Абай). Әрібері кесіліп, шіренип, қақырынып, ешкімді елемеген секілденіп, мал біткен қас маңғаз екендігін білдіріп болып, біраздан соң:— Е, молдеке, мына бір баламызды, ойын ойнап, киімін жыртқаннан да мектеп қөргені жақсы гой деп, сізге экеліп отырмын,— дейді (С. Т.).*

ҚАС [ҚАСА] НАДАН *Тым топас, то-пастың өзі. Қара басқан қанғыган, Қас надан нені ұға алын, Қекірекіндегі оты бар Құлағын ойлы ер салсын (Абай). Өзі екен қара жүреқ қас наданнаның, Қасқырдай көрі корқау, қанға таңсық (С. Ад.). Қарны тоқ, қаса надан ұңлас сөзді, Сөзді ұғар қекірекі болса көзді, Қадірін жақсы сөздің білер жанға Таптай айтпа оған да айттар кезді (Абай).*

ҚАС ПЕН КӨЗДІҢ [ҚАБАҚТЫН] *АРАСЫНДА* *халықтық өлшем. Лезде, тез, жылдам, көзді ашып-жүмғанша.— А—а... Ойпырма-ай, қас пен көздің арасында соқыр бол қала жаздадым (З. К.). Қенілшек басшылардың қөніл жықпас инетіне жұртшылықтың қанағаттанбағанын сезген Үрісгалды қас пен қабақтың арасында жан адамға із-түзін білдірмей, табанын жалтыратып отырды (КТ). Басқа бәле тілден деген, Әбікен қас пен көздің арасынша «кулак» болып, Шұбартаудан Семейге қайтады. Обкомға келеді (С. Төл.).*

ҚАС [ҚАСКӨЙ] ТАҒДЫР *Әзелден жо-лына, тілегіне қарсы келген жазмыши. Қас тағдырдай қасарысқан шелейт жон, Өзінің жат қылығына мақтансып (К. А.). Қас тағдырдың қиқаңына көнбейміз, Ел намысын кескілеспей бермейміз (К. А.).*

ҚАСТАНДЫҚ [ҚАСТЫҚ] *ЖАСАДЫ [ҚЫЛДЫ]* *Жаманышылың істеді. Ал, ел еңбегін сүлкітей сорып келген байлар, қожа-молдадар колхоз күрілісінә қастандық жасауға тырысып бақты (М. Ф.). Мамелов қастандық жасады деген пікір бастаң-аяқ, ойдан шығарылған (М. И.). Мен саған енді қайтып қастық қылмаймын,— дейді қасқыр (КЕ).*

ҚАСТЕРИН ТІКТІ *Қастық ойлады, өшікті. Ол саған қастерін тігіп жүр. Тұрмешілер Өмірге өзгеше қастерін тігіп қа-лып еді (Орал: Жым., Чап.).*

ҚАС ТҮТТЫ *Жауым деп есептеді. Бақ-құсы үшып баоынан, Бас бармағын шай-*

нады. Қас тұтам деп қарттарды, Бола ал-мады пайдалы (Т. I.).

ҚАСТАҚ [ҚАСТАНДЫҚ] *ОЙЛАДЫ Біреуге зиян істегісі келді; орга жықты, жаулық қылды. Халықта қастық ойласа, Қара тас басар кеудесін (Жамбыл). Саған қастандық ойлат жүрсе, өз обалы езіне (АТ). Саған қастық ойлаганнан арқасына алты қотыр шықсын, Желкесіне жеті қотыр шықсын, Шаңырағы шарт етіп, шабына кеп қадалсын, Босағасы борт етіп, борбайына қадалсын (АӘ).*

ҚАСЫҚ ҚАН ҚАЛҒАНША *Жан-тәнін аялай, ақырғы демі біткенше, өмірінің ең ақырғы сағатына дейін. Қалғанша қасық қаным қару алып, Қорған боп тұрам, баурым, тұрағына (У. К.). Кеңес үкіметінің жұмысына қасық қаным қалғанша дайынмын деп белсенділік көрсететін де бар (В. М.).*

ҚАСЫҚ ҚАНЫ ЖОҚ *Беті құп-құ, сұрланып кеткен. Өзіміздің жауынгерді аударып басын сүйей берсем, бетіндеге қасық қаны жоқ (Б. Мом.).*

ҚАСЫҚ [ТАЙ] ҚАНЫН ҚИДЫ *Өлтір-медин, тірі қалдырыды, жанын қиды. Ағатай-лар-ай қызыңдар қасықтай қанымды! Не айтқандарыңды істейін,— деп Тілеген жылап қоя берді (С. М.). Әкем менің жас жа-нымды, қасықтай қанымды бір сағатқа қи-сын...— деп рұқсат сұрайды (КЕ).*

ҚАСЫҚТАЙ ҚАР, ТОБЫҚТАЙ ТОН *ҚАЛМАЙДЫ* *Қыс белгісінен дәнеңе қал-мады деген магынада. Биыл қыс көп со-зылған жоқ, көктем ерте түсіп, қасықтай қар, тобықтай тоғ қалдырмады (АТ).*

ҚАСЫҚТАП [ТЫРНАҚТАП, ТІРНЕК-ТЕП] *ЖИДЫ* *Аз-аздан тырбанып жиди. Тәубе қылмай жасында, Қанша бала бола-ды, Қиямет түн басында, Қасықтап жиган көп малым Қалды менің артымда (Ш. К.).*

ҚАСЫҚТАП ЖИҒАНЫН ШӨМШІТЕП *ТӨКТЕТІ [ШАШТЫ]* *Аздал болса да, еңбек-пен үзақ жиганды қол-көсір етіп, тез құртты. Қасықтап жинап, шөмшітеп төккен (Мақал).*

ҚАСЫМХАННЫң ҚАСҚА ЖОЛЫ *к-е-н-е. Ел арасындағы қалыптасып кеткен жол-жора. Қенгірбай, Қараменде, Құнанбайдың айтуларынан жазылғып алғынған «Қасымханның қасқа жолы» ... дей-тін ортағасырдағы қазақ қауымының жұртшылық заңдарымен орыс галымда-рын таныстырмашы болады (М. Э.).*

ҚАСЫН ТҮЙДІ *Түнерді, тұнжырады. Тұманнан бозғылт бұлты бүркіп жасын, Тұнжырап табиғат та түйген қасын, Тол-қынын шеруіне құлак тосып, Бір терең ой үстінде келеді ақын (Ә. С.).*

ҚАСЫН ТІКТІ *Қастықпен көз тікти. Жанталасқан жауың бар, Қасын тіккен ол саған (Жамбыл).*

ҚАСИРЕТ [ҚАЙФЫ, УАЙЫМ] БАСТЫ *[ТАПТЫ, ТАРПТЫ, ШЕКТІ]* **ҚАСИРЕТ-**

КЕ [ҚАЙҒЫФА, УАЙЫМФА] БАТТЫ © ҚҰСА ТАРТТЫ [ШЕКТИ] © ҚАСИРЕТПЕН ҚАН ЖҮТТЫ [ҚҰСТЫ] Қайғы азабына түсті. Айшаның қабагы ауыр қайғымен түйіліп, енсесін қасірет басқан сияқты еді (С. С.). Шаттансам, қасірет тартсам, жудеп-арып, Еріксіз шығушы едің көкірек жарып, Табиғат өзгелерден өзгеше бол, Жат тұган бұл дүниеге мен бір гаріп (С. С.). Жоқтады ексіп күллі елі, Нар досын, Ұлын, басшысын. Қасірет шеккен біледі, Көз жасы құрғыр ащысын (Ж. М.). Көп талып қайғыланба жатқанына Қасіретін сүм тұрмыстың татқаныңа, Адам-ақ, мысалында, ауру-тұзақ Кім түспес жауыз тұрмыс қақпанына (Ш. И.). Одан кейін маған ендігі жарық дүниенің керегі жоқ деп, қасіретпен қан құсып жатыр (Қ.Е.).

ҚАТА [ҚАТЕ] БАСТЫ Қателесті, жаңылысты, аяғын шалыс, жаза басты. Суреттеймін деп, алғы Атшабаров оңбаган ойдан көп қосып жіберіп еді. Қата басып бұлдірген болдық, кой (М. И.). Осиптің ойыны оңай емес. Сөл аз ғана қате басса, ол минутында жанын алуға ажал аңдып тұр (С. Шер.).

ҚАТАЛАП ҚАЛДЫ Қатты шөлдеді, сусады. Манағы көк серкені тұтас жұтам деп қаталап қалдық ба, мен саған су емес, керенде ішкізермін (Ә. С.).

ҚАТАЛ ВОЛДЫ [ТИДІ] Мейірімсіз болды, аяушылық масамады, қаһары қатты болды. Жауға қатал болайық, Халық қаһарын салайық, Қөтермей басын езгілеп, Ұлы тісін қағайық (Жамбыл). Сез айтып, сұтын жұз, сұнбай мойын, Қол жинап, жау боларлық білдірді ойын. Қосылып Ҳақан менен Кей-Қызырау, Халықина қатал тиіп, көрсетті «ойын» (РД).

ҚАТАРҒА ҚОСЫЛДЫ Терезесі тен болды; топқа кірді. Мұның ішінде Ерғалидың тіршілігіне тілекtes, Ерғали арқылы қатарға қосылып келе жатқан талай пысықтар да бар (Б. М.). Жарыққа шығып, міне, енді, Қатарға келіп қосылып, Кезек келді сез сейлер (Ай. Т.).

ҚАТАРДЫ БҰЗДЫ 1. Сиқын алды, саптан шықты. Мынау жарастықты, қатарды бузбай, кейін тұра тұр, жаным (АТ). 2. Бірлікті бұзды. Жақыннан жатқа баруға, Көптен жалғыз қалуға, Бұзғалы тұрмыз қатарды, Терезесіз, тұндікісіз Білсекші көрде жатарды (Ә. Тән.).

ҚАТАР ӨСКЕН Жасы шамалас, заман-дас. Қатар өскен құрбысы, қазақ әдебін қуса — жәңгесі, неге Дәмешті қызықта-майды (З. Ш.).— Мен ол кісіні соғыстан бұрын білетінмін: көрші ауылдын жіргіті де, қатар естік. Мен сегізінші класта оқығанда, ол ауыл Советтің жатышсы болатын (З. Ш.).

ҚАТАРЫ ӨСТИ Саны артты, көбейді. Қатарымыз күнде өсіп, Қамалымыз бекінген. Дүние тұр тілдесіп Москвамен (С. Мей.).

ҚАТ БОЛДЫ Мұқтаж болды, зәрү болды. Сатушы ауданда жатып алды. Дүниенің ең арзаны сірінкеге қат бол отырмыз (К. О.).

ҚАТЕР [ХАУШ] ТӨНДІ [ТУДЫ] Қиынышылық жағдайға тап болды. Жануардың иығынан ер түспеді. Тортебел де аунасын, біраз шалсын. Бірақ, мениң бағым бар,— қатер туса, Арапшалап алатын досым барсың (С. М.).

ҚАТЕРИНЕ АЛДЫ Есіне түсірді, ойына алды. Ол осы сәтте үлкен жанды әйелдің уақ әйелдік сезімінен де алыс тұрмайтынын қатеріне алды (І. Е.).

ҚАТЕРИҢ [ҚАПЕРІҢ] ЖАН БОЛСЫН Қам жеме, иманың кәміл болсын, шмандаі сен. («Қатер» — араб сөзі: хауіл, кәдік, корқу мағынасында. Ауызекі тілде «қатерің жанбасын» түрінде де айтывады). Шырагым, қатерің жан болсын, Өзіңдегі көр. Бір атты бағып берерміз (АТ).

ҚАТҚАН ҚАБАҚ Қала шеккен күй, хал-жагдай туралы айтывады. Сағым басып сарылған Қай күйде екен сары бел. Қабагы қатқан алыста Қай күйде екен қайғылы ел (С. Б.). Қатқан қабак, ызгар кез, Қекесін күлкі, шашу сез, Жақының да болса, жаннан без (АӘ).

ҚАТТАП АЙДАУ д и а л. Топтап, ретретімен айдау. Колхоз малын бес қаттап айдау көрек (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚАТШӨП ҚЫЛДЫ д и а л. Несие алды. Ешкі еті қымбат емес, өзіміз қатшөп қылды алып жедік (Қ. Орда, Арап).

ҚАТТЫ КЕЛДІ Ашууланды, ұрысты. Төлеу ана жолы күім тұсындағы реніштен кейін қарындасына қатты келе алмай, жүзі тайып, жасқаншақтай беретін-ді (Ә. Н.).

ҚАТТЫ КІСІ 1. Мінезі қатал кісі. Томырық қатты кісі, иіле қояр ма? (АТ). 2. Сараң кісі. Қолынан қайыр бермес қатты кісі (АТ).

ҚАТТЫ СӨЗ Жанға батар тік сез. Бек-сұлтанның жасы үлкендігін сыйланап, бір жағынан қатты сез айтуға қаймықкан да секілді (С. С.).

ҚАТЫМ ОҚЫДЫ [ТУСІРДІ, ҚЫЛДЫ] © ҚҰРАН ТУСІРДІ к е н е. Өлген кісіге арнал құранды бастап-аяқ оқып шықты. («Қатым» — араб сөзі: бітірге, тұгесу мағынасында). Келсе балам басыма, қатым қылсын артыма. Жетімдікке көндірді Жұдышықтай жасында (Ш. Қ.).

ҚАТЫН АЛДЫ Үйленді, әйел алды. Қайын бардық, Қатын алдық, Енші тиді аз ғана (Абай). Мұстапа — бойдак, кедей біраң тұрған, Кәсібін күннен күнге тәнді оңғарған. Аздан соң қатын алып, үй салғызып, Шанарада сенімдінің бірі болған (Абай).

ҚАТЫН-БАЛАҢ ШУЛАП ҚАЛҒЫР! қарғыс. Әйел, бала-шагаң жетім-жесір

балсын! Тағы бір ылаң! Жұлдызың үзілсін, Мекеш! Қөктей сол, Мекеш! Құдая бұл қандай пәле! Қатын-балаң шулап қалып, шулатты ма? (F. Muc.).

ҚАТЫН-БАЛАСЫ ЗАРЛАДЫ Бала-шасы, үрім-бұтақ, зәзүзаты жылап қалды, қайғыға батты. Қатын-балаң зарласын. Басыңа қызың іс түссе, Қасыңа ешкім бармасын (КЖ).

ҚАТЫНЫҢ ҚЫРЫҚ ЖАНЫ БАР ШЫДАМДЫ, ҚАБЫРГАСЫ ҚАЙЫСПАЙДЫ деген магынада айтылады.

ҚАТЫН ӨЛДІ — ҚАМШЫНЫҢ САБЫ СЫНДЫ Ескі салт бойынша, әйелдің олғегін ұстаган қамшының сабы сынғанындей ақ реніш-салмақ тұғыздады, көп қайғырмада деген үғымдағы көңіл айту.— Қатыны өлген қандай болады?— Әй, менің Қараашым өлген бола ма?— деп Жиренше қатты қүйініп, қамшысын таянғанда, қамшының сабы ортасынан шарт кетіпти. «Қатын өлді — қамшының сабы сынды» деген сөз содан қалған екен (ШС).

ҚАТЫН ӨСЕК АЛЫП ҚАШТАЛАСЫ СЕЗ. Кейде көпке жанасы жоқ, жә біреудің жайын ертеғіледі, кейде көзі жетіпген бір қатын өсекті қойып қалады (С. Д.). Еріккен немелер, ерігіп жүреді де, қатын өсектің отына май құйыш, біз сияқтыларды тамызыдақ еткісі келеді,— деді Қазыбек (Ә. Ә.).

ҚАТЫНЫНЫҢ [ӘЙЕЛІ] КҮМӘНДІ көне. Әйелі екі қабат, алғы ауыр. Менің дагы әйелім күмәнді еді (ҚКБС).

ҚАУ БОЛДЫ ді а л. 1. Қауым болды. Ілгеріде олар бір қау болған (К. орда, Арап). 2. Қоршады, алдын орап жібермеди. Дүйсебай шабандоз мәреке қарай атты қанша бұрса да, көлденең көпшілік алдына қау болып, өткізбей-ақ қойды (АТ).

ҚАУФА БАС Келіссіз үлкен бас. Қатының үйінде кетіппін,— деді қауфа бас қазақ екіл.— Мен де,— деді қасындағысы (І. Ж.).

ҚАУФА СҮТТИ БОЛСЫН Құдықтан су алып, малды суарып тұрган кісіге айтылатын тілек.

ҚАУФА ТИГЕН ӨРТТЕЙ Тым екпінді, қайса, алғыр кісі туралы айтылады. («Қау»— құрғақ, тұтанғыш есімдік). Қауға тиғен өрттей жайнап барады ғой мына пәле (АТ).

ҚАУЕСЕТ ХАБАР Суық сөз, алып қашпаң әңгіме. Ханың токал алуы жүртқа бәлдендей қаусесет хабар емес, бірақ, осы суық сөзден Байтабын біреу қойына жылдан салып жібергендей ыршып түсіп, өзинен-өзі сенделіп барып, жер бауырлап жатып алды (І. Е.).

ҚАУҚАРЫ КЕТТИ [КЕМІДІ, ҚАЙТЫ] ◉ **ҚАУҚАРЫНАН АЙРЫЛДЫ** Әлсіреді, күш-қуаты кеміді. Е, бұл бала сыйлы сөзбен сазайымды тарттыруға қарады,—

деп Алдаберген қауқарынан айрылып, жанында жатқан ақ жастыққа жантая кетті (Ә. Н.).

ҚАУЫМ [КОҒАМ] БОЛДЫ Bірікті, бас қосып тірлік етті. Ар жағында молланың үлкені жатыр, сол кісіні оята қойыңыз, бәріміз қауым болсақ болайық (КЕ). Келіні епті болар, қызы қылышты болар, ағайыны қогам болар (ШС).

ҚАУЫМ ҚЫЛДЫ ді а л. Ұйғарым, бета жасады. Бәріміз шаш алдырамыз деп элгілер қауым қылабы (Жамб., Шу).

ҚАУЫС ТҮРДЫ ді а л. Жұқа муз қатты. Қыста шелек бетіне қауыс түрдө (К. орда, Арап).

ҚАҢАРҒА МІНДІ ◉ **ҚАҢАР** ҚОРСЕТТИ [ҚЫЛДЫ, ТІКТІ, ТӨКТІ, ШАПШЫ, КЕЛДІ] Қатты ашуланды, терісіне сыймады. Кешке Нұрлан нағашым үйге келген соң, мен оған мұнымды шақтым. Нағашым қаңарына мінди де, Бекенді үйден қуып шықты (Ә. С.). Көтеріп дар ағашты Барғу жүрді, Құл-құл ғыпп кездескенді басын үрді. Қелмеді қасы түгіл, маңынада, Қаңарды қорсеткен соң осы түрлі (РД). Қаңары келген соң, бүйтіп жатқанша біржолата өлейін деп, белін қолымен басып қалғанда, бел омыртқасы сырт етіп орнынан түсіп кетті (ЕТ). Аспан қаңарының барлығын жерге төгіг болған соң, күн жадырап, шайдай ашылды (Б. Мом.). Қозінен үшқын ерттей лапылдаған, Жауына қаңар тігіп қатуланған. Отан үшін шайқасқан ауыр күнде. Төнде де өлім хаупі жасыманған (М. X.). Қаңарын шашып ерлерім Қанына жауды боятқан. Жауыздың қазының көрлерін, Жалғаннан көзін жогалтқан (Н. Б.). Жолбарыстай ыңыранын Қараман қылды қаңарын, Айданарадай ыңқырын Бетінен жайды заңарын (ҚамБ).

ҚАҢАРЫНА КЕЗІКТІ [ТАП БОЛДЫ, ҰШЫРАДЫ, ІЛІКТІ] Ашуга, көрнеген ызага душар болды. Бір түнде екі күнә еткен жасын, Қалайша енді иесі карғамасын, Қөрінің қаңарына қатты ұшырап, Періште жер бетіне түсті жылап (Ә. Т.).

ҚАШАҚАСЫ СИЫР Bірнеше рет қашқан сиыр.

ҚАШАНҒЫ ЖАРАМАЗАН [ЖАРАПАЗАН] АЙТАМЫЗ ДА ЖҮРЕМІЗ! Қашанғы жалының-жалбарының, тілек тілеп жүре беремін деген магынада қолданылады. (Ауыз бесіту, ораза тұту кезеңінде болатын діни салттан келіп шыққан). Молдаға балаларыңды оқыт,— деп оған қақсағанмен көнбеді. Қашанғы жарамазан айтамыз да жүреміз (АТ).

ҚАШПАҒАН ҚАРА ҚАШАРДЫҢ [СИЫРДЫҢ] ұзынына қаралтты ◉ **ҚАШПАҒАН ҚАШАРДЫҢ** ұзызы Қолдан келмейтін іске дәмелендірді; бос сөзбен емексітті. Жай әншіейін екеуіміз қашпанаған қара қашардың ұзынына мас болған Есбалактың әсеріне үқсанп тұрмызы (Ә. Ә.).

ҚАЯУ [ҚАМ] КӨҢІЛ Қайғы-қасіреті мол, сынық көніл. Жолыққан аяулы атқа, ардақты ерге, Неткен жан шыдай алар мұндаидар шерге. Қашаннан қаяу көніл сері Ақанға, Қайғырған сияқтанды көк пен жер де (І. Ж.).

ҚАЯУ САЛДЫ [ТҮСІРДІ] Көңілді қалдырыбы, ренжітті. Осы бір көнілсіз қүйкі көріністер жолаушы жанын жудетіп, көніліне қаяу салады, біркелкі реңсіз, сұрғылт даладан мезі болған жолаушы көз сүйсінер, көкірекке демеу болар бірдеңе іздеді, бірақ, төңіректен тірлік нышшаны білінбейді, сұрықсыз сұр даға (Ә. Нұр.).

ҚИБЫЖЫҚ [ҚИПАҚ] ҚАҚТЫ Қыпымдарды, құыстанды. Сабан сыйдырласа да, дір етіп секемденіп қарайды. Қашан ала жөнелер екен деп қибыхық қагып отырмын (Б. С.).

ҚИҒАШ КЕЛДІ Сәйкеспеді, теріс келді; қарсы болды. Естіген тәубе қылды жайын, Молдага қигаш келсөн ол да қынын. Кешегі хор қызындай бұлдыршінге Жындықтың ғып жегізіпте есек миын (С. Кер.). Мұндаидар шерсе халықтың мұддесіне қигаш келеді, халық ұғымымен үйлеспейді (М. Ф.).

ҚИҒАШ ҚАС Сұлу қыз. Құдайдан жатсам-тұрса мен тілеймін Пендеңе жолықтыр деп қигаш қасты (АӘ).

ҚИҒАШ СӨЗ Қарсы, қыңыр айтылған пікір. Қигаш сөз топ ішінде не керек деп, Арыстан түсे берді арасына (АШ). Жүрттың сөзі «солдатқа қазақты алу» әңгімесі, қазақтың оған бармауға тиісті екендігі. Көңілдеріне қигаш сөз айтқанды дұшпан біледі. Жүрт әбден көтерілген (С. С.).

ҚИҒЫЛЫҚ [ШАТАҚ, ҚИҚАН] САЛДЫ [ШЫҒАРДЫ] Ылаң салды, айтқанға көнгісі келмедин; дау туғызыды. Еліңіз буланды, мырза. Қөп ауыл сол анадағы Аманың хаты бойынша, «Танакезді ауылнай, Ізбасарды болыс сайлаймыз!» — деп қиғылықты салып жатыр, — деді Байбол (Ф. Мұс.). Кер езу келіп, кетемін деп шатақ салды (АТ). Шығырлама, осы жолы шатақ шығармашы, беле ізделеген жұрт басқа жаққа бұрыш экетер (АТ). Бесір келіп налогқа есеп алды, Қараш «тегін болмас» деп уайымдады, «Ел жайлауға шыққанша айдаңың» деп, Напашител Қараашқа қиқан салды (І. Ж.). Подрядчик қиқан шығарса, болыс оны тустиріп тастанап, басқа біреуді береді (Ф. М.).

ҚИҒЫР ҚЫЛЫШ Өте өткір, ұстараның жүзіндей қылыш туралы айттылады. Жалғыз өркеш нар беріп, Қиғыр қылыш, найза өткір, Сатып алды аразан деп, Қебелі сауыт сайманды (Ы. Ш.).

ҚИҚУ САЛДЫ ① **ҚИҚУФА** БАСТАЙДАбыл қақты, шулады, аттанға басты. Жылқысында жүрген қандай сақ құлагы болса да, біз қиқу салып тиіп кеткенге шейін, дабырымызды, сарынымызды аңғармай қалатын бір сөт боп тұр! — деді

(М. Ә.). Арттағылар бұл кезде қиқуга басың еди (Б. С.).

ҚИЛЫ-ҚИЛЫ ЗАМАН БОЛДЫ, ҚАРАҒАЙ БАСЫН ШОРТАН ШАЛДЫ ЕЛ басына тұган қынышылық кез туралы айттылады. Тар жол, тайғак кешу, қызын-қыстау заман болды. Қилы-қилы заман болды, қарагай басын шортан шалды демеді Шортанбай, Қарамұраттарға белгілі тұрған шенди мен кере алмадым,— деді Баужан (Г. Мұс.).

ҚИМАСЫ ҚЫШЫДЫ Бүйрекі бұрды; жаны ашиды. (Араласпайтын орны жоқ, ретінде жоқ жерде кірісқенде айттылады). Айдалып кеткен байға сенің қимаң неге қышыды (М. Ә.). Ол жас жігітке жарық ерні түріліп, тісін ақситып күліті: Қимаң қышымасын! Үндеме! — деді (Ә. Н.). Мен айтсам, Ерқанның тықсан малын айтам, оған қимаң қышымасын, — деді Дүйсенбай (Б. М.).

ҚИМЫЛДАП ҚАЛДЫ Қолынан келгендері істеп бағты. (Бұл жерде қарсыласып, қыр көрсетті деген мағынада айттылып тұр). Соңдықтан, қазір халқымның уақтаңбай тұрған, жолбарыстай қажырлы кеңінде армансыз қимылдан қалуым керек (І. Е.).

ҚИМЫЛЫН АНДЫДЫ [БАҚТЫ] Бір-еудің іс-әрекетін бағты. Кешке жақын Узали келді. Әшійндеңде сабырын, сыйнып, сыйылып тұратын, көз астымен кісінің қимылының аңдып, өзін әккілеу үстайтын Уәли емес (Т. А.).

ҚИМЫЛДАҒАН ҚЫР АСАДЫ Қарап отырмаганың ісі бітеді. Қимылдаған қыр асады деп, жалғыз да болса өндіріп тастапты (АТ).

ҚИРА КЕЗІКТІ д и а л. Қыңыр, қисық. Ол бір қира кезікті адам емес пе (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚИСАЙЫНА КӨЗ ЖЕТПЕЙДІ ② **ҚИСАП ЖОҚ** Ұшан-төңіз көп, етеге мол, есепсіз. Шалқыған Жаныбек пен Тұрсын, Қанай, Ит-құсты Нұрмагамбет, Досан, Қанай, Солардың қисабына көз жетпейді. Ол түгіл бір Шақандай болсаң қалай (Айттыс). Қаланың халі сұмдық. Сеңдей соқтықкан халық. «Сауданы» жұрт ашық сейлемп түр. Ақша ізделеген халықта қисал жоқ (С. С.). Әскерлердің бойларына асынып келген қаруларының да қисабы жоқ (С. М.).

ҚИСАЙЫП ҚАЛДЫ 1. Қыңырланды. Колчакқа доклад алым бара жатқан офицер Beckbolattың большевик адамы екенин білген соң-ақ, түсі сүйп, жәнді жауап бермей қисайып қалған (С. Шәр.). 2. Өліп қалды. Шалдың кемпірі қисайып қалыпты, байқұс (АТ).

ҚИСЫҚ ТӨС Нар түйе мен інгеннің бұдандаусынан тұган.

ҚИСЫНЫ [ҚИЮЫ] КЕЛДІ [ТАБЫЛДЫ]

Ыңғайы, реті. сәті түсті. Балағаздар

кірісті шеткі отауга, Құсанды ой жоқ оларды бағалауга, Қисыны кеп кездессе сөз жүзінде, Бері дайын мазақташ табалауга (И. Б.). Ендігі еңбегі ауыр кара жұмысқа ұсал барады. Сөзден сөз талғап, қисының *келтіре* алмай діңкесі құрыды (Т. А.). Алыстан сермен, Жүректен тербел, Шымырлап бойға жайылған. Қиуадан шауып, Қисының *тауып*, Тағыны жетіп қайырган (Абай).

ҚИСЫНЫ КЕТТИ [ҚАШТЫ] *Берекесі, жәні жоқ деген мағынада.* Қылышы кеткен ел бағып, Қисыны кеткен сөз бағып, Ендігі атқа мінгендер Қунде ертеңге тоймайды (Абай). Жанған жаңым жана берсін, обалымыз қиуы жоқ, қисыны қашқан дүниеге, онға баспай, солға басқан қазақтың қара ғұрпына болсын (С. Т.).

ҚИТ [ҚЫБЫР, ҚИП, ТЫРП] ЕТКЕН Аяғын қия басқан; бір нарсе деген, ләммим деген. Бояма белсенділігің, де жоқ емес еді. Қит еткен жаңға ніза лақтырасың, аргыбергін қазбалай, үрім-бұтак, заузаттарын, өткен-кеткенін қопаратының да бар (С. Төл.). Қарасаң аққан сенди бас айналар, Біз еттік түн ішінде опыр-топыр. Оралған аңдай болдық мықың торға, Қит етіп бұрылу жоқ он мен солға (М. С.). Ақыры өмірлік жолдасы болмакқа келіскеін, оның дегеніне көнуін, қит етпеуің, керек еді гой (Ә. Н.).

ҚИЫЛА ҚАРАДЫ *Тілек ете, мөлие көз тастады.* Сіз түземесеңіз, мезі боламыз дегенді анғартып, Құдери Елизавета Сергеевнаға қыла қарал, лебіз күтті (М. И.).

ҚИЫНДАП ҚАЛДЫ д и а л. Қинальп қалды. Өзің қынданап қалма, қалқам! (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚИЫН ҚУАНУ д и а л. Қатты қуану, бар көңілжен қуану (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚИЫН-ҚЫСТАУ КЕЗЕҢ [ШАК, ІС, ТҮРМЫС, ӨМІР] Ауыр жағдай, сәт. Жастар өмір талқысын, өмірдің қыын-қыстау кезеңімен, қылы-қылы қалтарысын көре, басынан кешіре, курсе жүріп еседі, шынығады, кемеліне келеді (ЛЖ). Жібектен жауап алмағы Қыын-қыстау іс еді (ҚЖ).

ҚИЫННАН ҚЫСТЫРДЫ Орайын *келтіріп, үйлестірді.* Өлең — сөздің патшасы, сөз сарасы, Қыннан қыстырыар ерданасы, Тілге женіл, жүрекке жылы тиіп, Тел-тегіс, жұмыр келсін айналасы (Абай).

ҚИЫН ТИДІ ЖЕЦІЛ болмады, қиналады. Ондағы біздің адамдар, Сендердей емес, баландар. Қыын тиді оларға, Аз кісі-ак қайтанды санарага (Абай).

ҚИЫС КЕТПЕДІ Өкшелей соңынан қалмады. Алдыңғы машиналардың ізінен сүйем қызыс кетпей, соңың өзінде де қары қалындау жерде отырып қала жаздал, бір «Победа» жетті (Ә. Нұр.).

ҚИЫРДЫҢ ҚЫЛАНЫДАЙ ТАП БОЛДЫ д и а л. Ойда жоқта, көктен түскендей тап болды (Гур., Ман.).

ҚИЫР [ҚИЯН] ШЕТ Ең, шалғай, ең алыс жер. Табылды өкпелеуші сонда етке; Лақтырды талай кісі етті бетке; «Ол баста қонақ тойғыза алмасың бар, Неге айттың, ас берем деп қыыр шетке?» (С. Т.).

ҚИОЫ КЕТТИ [ҚАШТЫ] 1. *Ескірді, мұжылды, кенеуі кетті.* Немістердің барлық үлгідегі машиналары қиуы кеткен кебеже сияқты (Ә. Н.). Ендігі уй бастығы Бекжеков «саясаты» өзгерте кірған, қиуы кеткен есік, әйнекіс терезе, қоқыған кора сол бойында қала берді (С. Ад.). 2. *Сәті түспеді, орайы келмеді, үйлеспеді, берекесі кетті.* Ерлі-зайыптылардың арасының қиуы қашты да, келісімі, жаразтығы болмады (Т. А.).

ҚИЯ АЛМАЙДЫ *Тастай алмады; қол узе алмады; айрылмады.* Туган жерді қия алмай, Тентекті женіп, тыя алмай, Әлі отырмыз ұялмай (Абай). Шыбын жанды қия алмады (АТ).

ҚИЯ БАСПАДЫ *Аттап ешқайда шықпады, ешқайда бармады.* Айтқанымнан қайтпаймын! Осы қыстаудан қия баспаймын! — дегіті Байсал (М. Ә.). Ол бос болса, үй маңынан тірі жанды қия бастырып өткізбейді (Б. С.).

ҚИЯ БАСТАРЫМДЫ *Ұзатпады, бұл-гартпады, бұра аттапады.* Астымдағы горы қия бастырган жоқ (АТ).

ҚИЯҒА Көз САЛДЫ **О ҚИЯДАН** КӨРДІ [ШАЛДЫ] Алысқа қарады, алдын болжады. Асыл ердің баласы Жауды көрсе шыдамай, Көзін салар қияға. Ермін деген жігітті Кеңшілікте сынама (М. Ә.). Қырагы кез қилядан шалып қалды (АТ).

ҚИЯҚ МҮРТ Жіңішкелеу, әдемі мұрт. Қиақ мұрт, сұрша денесі шағын, жұқа, жасы елгүе келіп қалған, өткір кездіктей жылмандаған кісі көрінеді (Ф. Мұс.).

ҚИЯЛҒА БАТТЫ [ШОМДЫ] **О ҚИЯЛ ШЫРМАДЫ** Ойға түсти. Абай жол бойында бар дүниені ұмытып, бір Торжаннан елесін кез алдына келтіріп, нелер ыстық қилялға батты (М. Ә.).

ҚИЯМЕТ ҚАЙЫМ **О ҚИЯМЕТ КҮНІ** д і ні. 1. Ауыр заман. Қиямет қайым болғанда, әуелі өзің көрмексіңі Өтірік айтқан сезініңі, Арнасын сонда таба алмай (Д. Б.). Қиямет күні болғанда. Қерсем сонда көрғеймін (БЖ). Шырагым, қилямет күні қоңысадан деген, көршіммен көңілің жақын болсын деп еді (АТ). 2. Басқа түскен қыын жағдай, ауыр күн. Уа, зорға айналды. Астан-кестен қилямет қайымға екі ақ елі қалды. Ауылдың жүргегі тас төбесінде (Қ. Тай.).

ҚИЯНАТ ЖАСАДЫ [ҚЫЛДЫ, ИСТЕДІ] Өділелгізділік істеді. Ысаға Қасымның малын берерде жүрт: «Жетімің малына қилянат қылма! Өзін адам қыл, күт, асыра, жылатпа» — деген (М. Ә.). Бұл жетімге қилянат жасайтында, не күн туды (АТ).

КИЯННЫҢ ҚЫНЫНЫДА Алыста, қол жетпес жерде. Қиянның қыныныда тұрсаң-даты, Қигаштап қанатымды қонам-даты... (І. Ж.).

ҚИЯПАТ ИС [ЖҰМЫС, ҚЫЛЫҚ...] Қын; оңайға, оңай икемге түспейтін. Ал зәнбіректі оқташ, білтесіне от беріт атудың езі қашшама уақыт алар бір қиляпат ис (І. Е.).

ҚОҒАЛЫ ҚӨЛДІҢ ҚҰРАҒЫ Бул жерде мейлінше жайдары, жұмсак, жайлыштыңында айтылады түр. Жас желектей жайқалған Қызы Жібектің дидары — Қогалы қөлдің құрағы (ҚЖ).

ҚОЗҒАУ [ТОЛҒАУ] САЛДЫ Ой түсірді, түрткі болды. Абайжан, менің әнім саған жақсы қозғау салды деуші ең. Сен болсаң, әндегі біздің өзіміз байқамай, елемей жүрген түкпірді ашасың (М. Ә.). Мусиннің кейінгі өрекеттері, ол туралы сигналдар да деканға үлкен қозғау салды (З. К.). Өзелде кіріп түсіме, Ортақастасын өміріме, Толғау салып ішіміе, Сол күні-ақ жақтың қөнілімі (Абай).

ҚОЗДАҒАН ҚОЙДАЙ МАҢЫРАДЫ Зарлады, еңіреді. Бейбіше барды аңырап, Қоздаган қойдай маңырап, Қазына аузын ашқалы, Таратты алтын, күмістен Қалғаныша мысқалы (АБ).

ҚОЗЫДАЙ ҚӨГЕНДЕДІ Шетінен тізді, танауынан тізді. Үйелмелі-сүйелмелі бала-ларын қозыдай көгендер үйіне тастап, езі отын-суга кетті (АТ).

ҚОЗЫДАЙ МАҢЫРАП ТАБЫСТЫ Шұрқырасып жолыңты. Анасыменен бала-лар қозыдай маңырап табысты (МЗ).

ҚОЗЫ ЖАУЫРЫН ЖЕБЕ [ҚУ ЖЕ-БЕ] ҚОЗЫ ЖАУЫРЫН ОҚ, өнеге. Садақтың оғы. Толғамалап қолыңа ал Қозы жауырын жебеп (ҚЖ). Алты қырлы ақ мылтық, Ата алмасам, маган серт. Қозы жауырын қу жебе, Тарта алмасам, маган серт! (ЕТ). Қозы жауырын оқ алмай, Атқан оғы жоғалмай, Балдағы алтын құрыш болат, Балдағынаң қанға боялмай (М. Ә.).

ҚОЗЫ ҚӨГЕНІНДЕЙ ЖЕР «Арқан бойы», «желі бойы» деген сияқты халықтық өлишем. Үйден қозы қөгеніндей жер үзап шыға берді де, «осы ештеңе ұмытқан жоқпын ба?» — деп ойлап аттың басын тартып тұра қалды (Ә. Н.).

ҚОЗЫ ҚОРПЕШ — БАЛДАЙ Бірін-біре жақсы қөретін адамдар, немесе ерлі-зайыптылар, сертке берік ғашықтар туралы айтылады. Қозы Қорпеш — Балданай. Бір молада өлсем-ай (Ә. Найм.).

ҚОЗЫ ҚӨШ ЖЕР халықтық өлшем. Қозы ерісіндей қашықтық. Ұлжан аулы және соның қасында Абай аулы Байқошқарда. Осыдан қозы көш жерде болатын (М. Ә.). Қолын ұзақ жайып, тілеу тілелеп қалған ақ бас экесін Аман қозы көш жер ұзғанша көріп бара жатты (Ф. Мұс.).

ҚОЗЫ ҚҰЙРЫҚ ҚЫЛДЫ Діңжесін құртты, сілелетті. Бауялап, бәсендеді соғыс шуы, Бұрқырап тау кебелеп шаш құғаны, Безеді тозғындаған қашқан шеркес, Қылады қозы құйрық оны құып (І. Ж.).

ҚОЙ АСЫҒЫН ҚОЛЫНА АЛ [ҚОЙ АСЫҒЫ ДЕМЕГІН] ҚОЛАЙНАДА ЖАҚСА, САҚА ҚОЙ Жасына қарамай, ақылына, қабілетіне қара; ыңғайы келсе, көңілінен шықса. Болмаса, қой асығын қолыңа ал, қолайына жақса, сақа қой. Жақпана, билгінді өзің айт (М. Ә.). Қой асығы демегін, қолайына жақса, сақа қой деп, кімнің кімі барында ма мәселе, әлде кімнің кімінде ме? (АТ).

ҚОЙ АУЗЫНАН ШӨП АЛМАЙДЫ ҚОЙДАЙ ЖУАС ҚОЙДАН ҚОНЫР ҚОЙДАН ҚОНЫР, ЖЫЛҚЫДАН ТОРЫ ҚОЙ МІНЕЗ Момын; жуас адам. Қой аузынан шөп алмайтын момын екен, еш уақытта да бір адамға: «Сені ме!» деген қатты сөз айтпапты (ҚЕ). Құдайға шүкір, қойдан жуас, момақанғана еліміз бар (Б. М.). Қаруын тартып алсан, немістер қойдан да жуас болады екен (Ә. Ә.). Қойдан қоңыр, жылқыдан торы Бәкен, Адалдыққа бар елдің зоры Бәкен (Абай). Жазаң сенің — қойдан қоңыр мінезің, Әлдекімге артық болдың бір өзің. Өмірге сен егей болып тұғансың, Туган күні-ақ жаспен бетті жұғансың (С. Б.). Дауылдат! Дауыл, дабыл қақ! Ұшықта! Шалқыт, ұшыршы! Ұшқыр, ұшта, Дамылдат, Ойдағы жерге түсіріш! Ойда бар Білем... Бейбіт ел; Онда бар, Білем... Қой мінез Ертерек сонда жетелік (І. Ж.).

ҚОЙ БАСТЫ Қиіз басқанда істелетін салт, ырым. (Ойының түрі: киізді домалатып барған үй қалайда сый тартып көрек). Қазақтың халықтық «қиіз басу» би, «қой басты» ойыны, т. б. еңбектің өзіне тән ерекшелігіне байланысты өз кезінде туган салт-дәстүрлөрі болды (С. К.).

ҚОЙ БАСЫНДАЙ ДІЛДА Алыс-беріске жұмсалатып алғын. Сен ертең де кел. Мен әкемнің қазынасынан ат басындағы алтын, қой басындағы ділдә алайын, сонан соң екеуіміз қашайық (ҚЕ).

ҚОЙ БОҒЫНДАЙ ҚОРҒАСЫН Мылтықтың оғы. Телеген сынды мырзаның Қанын судай шашады, Қой боғындағы қорғасын Ажал болып жабысты (ҚЖ).

ҚОЙ БОЛДЫ ҚОЙ БОЛДЫҒА САЛДЫ [АЙНАЛДЫ] Басын бастап, аяғын сиыр құйымаңтандырып жіберді, созбұйдаға салды. Өнер тұтса, жақсы гой. Өсек келе қой болды бол жүрмесе — деді Жақия (М. И.). Сенің аспирантураң да қой болды болып кетті (Т. Н.). Тасболат қызыл қыш оңайлықпен сенің қолыңа түсे кояр, шіркін! — деді сол шетте отырған біреу Біләлді кекетіп, — көрерміз, сәндік ізден жүргенде, осы шаруаның аяғы қой болдыға айналады, әлі (С. О.).

КОЙФА КЕЛГЕН ЕШКІДЕЙ БОЛДЫ *ди а л. Жатырқады, жат көрді. Бірінің тіліне бір түсінбеген соң, қойға келген ешкідей болады дағы* (Гур., Маң.).

КОЙФА ШАПҚАН ҚАСҚЫРДАЙ *Қырып-жоюып, тас-талқан қылу тұралы айтылады. Түнде қойға шапқан қасқырдай, ол әддете Орта Азия хандарының бетен елге жорыққа кеткен кезін аңдып тұратын (І. Е.).*

КОЙДАЙ БӨРІКТІРДІ У-шу, азан-қазан еткенде, дүрліктіре зобалаң салғанда айтылады. *Бала-шаганы қасқыр тиген қойдай бөріктіріп қуа жөнелгендегінесі (АТ).*

КОЙДАЙ ЖУСАТТЫ *Дегенінше жағызып-тұргызып биледі. Жан біткен еріп соңынан, Он сан алаш баласын, Жусатып қойдай өргізіп, Жұмсал жүрсің қолынан (Б. К.).*

КОЙДАЙ ҚЫРДЫ Қан-жоса етті, жайратып салды. *Лапылдатып жүретінде ешпендейлік Кегімен әділеттік жауды бұрып, Жүреді алға карай жауынгерлер, Кесапат немістерді қойдай қырып (К. Сат.). Он же-ті күнде қалмақ ханың әскерін қойдай қырып, өзін өлтіріп, елін көндіріп, Шынтемірге қаратып, елге келеді (ҚЕ).*

КОЙДАЙ ӨРГІЗІП, ҚОЗЫДАЙ КӨГЕНДЕДЕІ *Дегеніне қондіріп үстады.*

КОЙДАЙ ӨРДІ Қаптады; *шұбатыла, лек-легімен жөнелді. Байғұстың үсті құжынаған бит екен, көйлегін шешіп еді, қойдай өріп кетті (ҚЕ). Біздің елде борсық, тұлқи дегенің қойдай өреді (АТ).*

КОЙДАЙ ТОҒЫТТЫ *Үйіріп айдал салды. Еділ, Жайық суына Жауын қойдай тоғытты, Ор текедей орғытып, Жауды жәңбей тынбады (Жамбыл). Сарқырап жатқан езенге Тогытты қойдай немісті (К. А.).*

КОЙДАЙ ШУЛАДЫ *Қайғы-зарга батып, азан-қазан болды. Жолдастарының артында Қойдай шулап қалмасын (БЖ).*

ҚОЙ КӨЗ [-ДІ] *Қоныр көз. Алыстағы сонау Арқада, айналасын марқа таулар қоршаган боз даланың шығыс жақ жиегіндегі сары молалы ғұлак. Сол молалы ғұлак басындағы күмбезді тамның ішіне жерленген мениң қой көзді, шексіз мұнды, шерлі анам! (Ә. К.). Әдемі иілген қара қасын сәнмен керіп, ұзын кірпігі көлөгейлелен дөнгелекшес қой көзін келіншек жаққа тігіпті (Ә. Кек.).*

ҚОЙ КҮЙЕКТЕН *[ҚОШҚАРДАН]* **ШЫҚТАЙ** *Қой үрықтанды. Межелі уақытта қойдың, бәрі күйектен шығып болды (АТ).*

ҚОЙ МОЙЫНДЫ *Қойдың мойны сияқты. Шоқпардай кекілі бар, қамыс құлақ, Қой мойынды, қоян жақ, бекен қабак. Ауыз омыртқа шығыңқы, майды жалды, Ой желке, үнрейген болса сағақ (Абай).*

ҚОЙНЫ-КОЛТЫҒЫНА *[ҚОНЫШЫНА]* **КИРДІ** *❶ ҚОЛТЫҒЫНА* **КИРДІ** *Жа-*

ғымпаздандауды. Көшіп келмей жатып, Тәңірбергеннің қойны-қонышына кіріп алған (Ә. Н.). Жымынып жүріп, бастықтың қолтығына кіріп алды. Оған сөз айттып көр енді (АТ).

ҚОЙНЫ-ҚОНЫШЫНА *ТЫҚТЫ* **Барлық қалта-құлтасын лық толтырды.** *Абай езінің артына бектерген үлкен қоржынның екі басы әбден сыйқап толғас соң, содан асқан нәрселерді Ізғұттының қойны-қонышына тыққызып алды, кеш бата әкесінің қасына қайта кеп еді (М. Ә.).*

ҚОЙНЫНА БАРДЫ *[КИРДІ, ЕНДІ]* **Эйелдің төсегіне барды, жағындастып қойды.** *«Алуаның қойнына бардым. Талай жыл көнбей жүруші еді. Соңғы күндер мойның қайырдым...»* деген Қоңдайдың мақтантан сөзін Жанузакқа жеткізді (М. Ә.). Қайдан білдін, Жібек-ая, Іәдел келген Төлеғен, Мал беріп сені алмасын, Әлі қойыныңа енбесін (ҚЖ).

ҚОЙНЫНА ЖЫЛАН САЛЫП ЖІБЕРГЕНДЕЙ ҮРШЫДЫ *[ҚОРЫҚТЫ, ШОШЫДЫ]* **Шорышп түсті, қатты тіксінді.** *Осы сүйкі сөзден Байтабын біреу қойнына жылан салып жібергендей үршил түсті (І. Е.).*

ҚОЙНЫНАН КІРЕДІ, ҚОНЫШЫНАН ШЫҒАДЫ *Бұл жерде тым еркін қымылды білдіріп тұр. Тер алдына бара бергенінде, екі сұр жылан ысылдаған келеді де, екеуі екі жеңінен кіреді, қойнынан шығады, қойнынан кіреді, қонышынан шығады (ҚЕ).*

ҚОЙНЫНА ТАС ТЫҚТЫ *Арамдық ойлады, қастық ойлады. Заман ақыр жастары, Қосылмас ешбір бастары. Бірін-бірі қастыққа Қойнына тыққан таастары (Абай).*

ҚОЙНЫН АШТЫ *Жақын тартты, құшақ жайып қарсы алды. Қайыр да емес, мырзалық та емес, өз елімен, өз жерімен ойрандастып, ойсыздарға қойнын ашып, малын шашып жүр (Абай). Машина жақындаған саіын, қала да қойнын ашып, көшелері кеңі берді (З. Ш.).*

ҚОЙНЫНДА ТАСЫ БАР *Өші бар, көзі бар.* *(Ойы арам кісі туралы айтылады).*

ҚОЙ ТҰЯҚ ЖАМБЫ *Қой тұяғындағы құйылған күміс, қазына-мұлік.* *«Бесік жамбы», «ат бас жамбы», «қос бас жамбы», «тай тұяқ жамбы», «қой тұяқ жамбы», «асық жамбы»* дег атайды (С. Қ.).

ҚОЙ ТІС ҮАҚ ТІС. *Жақып насыбайын алып атты, түкірігін ұсақ қой тістерінің арасынан жібергенде, жіп-жінішке бол созылып, есік пен төрдей жерге кетті (F. Mys.).*

ҚОЙ УСТИНЕ ВОЗ ТОРҒАЙ ЖҰМЫРТ- *ҚАЛАДЫ* *[ҰЯЛАДЫ]* *Тыныштық, бейбіт заман орнады.* *Асан қайғы желмаяға мініп, жиһан кезіп, «Жер үйік» дейтін ну орманды, кек орай шалғынды, сұлы жер,*

қой үстіне боз торғай жұмыртқалайтын қоныс іздейді (К.Е.).

ҚОЙША ЖУСАП ТЫНДАДЫ Именін, жасқана құлақ түрді... Бұрынғы ұлықтардың сезін олар қорыққанынан қойша жуспал тыңдайтын (АТ).

ҚОЙИНҒА ШАЙТАН КІРДІ Алдамшыға ерді, әзәзілдің жетегінде кетті. Шайтан кірсе қойынға, Қылыш жетер мойынға (БЖ).

ҚОЙЫ ТАУҒА ЖАЙЫЛЫП ЖАТТЫ ді а л. Шаруасы сай, тұрмысы жақсы. Шақидың қойы тауға жайылып жатқан адам (Түрікм.: Ашх., Таш., Қөне Үр., Тахта, Тедж.).

ҚОЙ ШІНДЕГІ МАРҚА Өте жарамды, ерекше артық деген мағынада. Қой ішинде марқа-ды. Омырау толған алға-ды. Кайын енем атын айтайтын, Алпыс жасар Қамқа-ды (ҚЖ).

ҚОҚАН-ЛОҚЫ ЖАСАДЫ [КЕРСЕТИ] Жорта үрейін алды, зәресін кетірді, сұрттай шошытты. Оның қоқан-лоқы жасауынан именбеймін (АТ). Қордабай та-ласты. Қоқан-лоқымен ықтырам ба деп, Балуанға әр пәлесінің шетін шығарып еді, оған ығысқан Балуан жок (С. М.).

ҚОЛАҚПАНДАЙ ҮЛКЕН Еңгезердей, сойдауыттай. Нұргали орнынан бұнын дірілдің түрді. Комиссияның алдына барғанда әңі қу шуберектей еді, қолақпандай үлкен болса да, құр сұлдері тұрғанын Ер-ғали сезсе керек (Р. Мұс.).

ҚОЛ АЛДЫ [АЛЫСТЫ, ҚАҒЫСТЫ] Келісті, үәделесті, серттесті. Айын менде екен. Жесір сендердікі, қалың мал беріп, қарғы бау жеген, құдай десіп қол аллықсан құда екендерің де рас (Ш. Х.). Алла ҳа-қы деген соң, амал да жок, Барайын деп уәде етіп қол қағысты (Абай).

ҚОЛ АЛЫСЫП, ТӘС СОҒЫСЫП ДОС БОЛДЫ Анттасып, айырылмастай жолдастар болды. Сонымен бұл екеуі [Жандыбатыр мен дәу екеуі] қол аллысып, тәс соғысып дос болады (К.Е.).

ҚОЛАМТА МІНЕЗ Ашық-жарқындығы жоқ түйік мінез. Ыстық-суығы жоқ қо-ламта мінез жалықтыратын да болар (Т. А.).

ҚОЛАМТАСЫН БЫҚСЫТТЫ [ҚОЗДАТТЫ] Бір нарсенің шетін шығарып, сөз тұртпек жасады. Олардың кейбір теоретиктері алашорда автономияның құруын ойлап, ұлтшылдықтың қоламтасын қоздатты (М. Баз.).

ҚОЛАН ШАШ ① **ҚОЛАН ҚАРА ШАШ** ② **ҚОЛАН ҚАРА БҮЙРА ШАШ** Қою қара шаш. Қоңыр қолаң шашты, жаудыраған бота кезді Ліда дейтін қызы жүртттың берінен мықты болды (Т. А.). Әбіш, әсіресе, Магыштың қолаң қара бүйра шашын, білектей бұрымын ашқанды тілейді (М. Ә.).

Ай жүзіне қыс ызгар, жаз шаң тимей, Алшаң басқан ардакталып жан тимей, Қолаң шашты, қиғаш қасты бота көз, Алма мойын, аршын тәсті жар сүймей (Б. К.).

ҚОЛ АРТТЫ 1. Ниет етті, мақсат қылды. Мен ғылымның, яғни пәннің көп ғасырлар бойы адам баласы жиган қазынасына қол артамын деп сапар шектім (М. Ә.). 2. Арқа сүйеді, таяныш, медеу түттү. Шәкен мен Малқарға қол артқан соң, кімнен жасқансын ол,— деді Жақып (Ф. Мұс.).

ҚОЛ АСТЫНДА Қараламғында; билігіндегі. Тарғын Ақша ханның қол астына келіп қызмет істеді (ЕТ). Әкенінің қол астына қараган халық аз ба? Қарқаралыда күні-түні басып жатқан қара нөкер ел кеңе... Сондағы еңбек үшін ақы алмай ма? Текке істей ме? (М. Ә.).

ҚОЛ БАЙЛАУ БОЛДЫ ① **ҚОЛ БАЙЛАДЫ** Кедерегі жасады, бөгөт болды. Қектем кешеуілдеп келді біздің жаққа. Мұның өзі жұмысты барлық участоктарда бірдей бастап кетуге қол байлау болды (ЛЖ).

ҚОЛ БАЛА «Барып кел, алып келге» жұмсалатын кісі. (Көбіне, бала туралы айттылады). Бүкір арабаң алғашында езінің не істеп жүргенін ағармай, мол акшага қызығып, «барып кел», «алып кел» дегенге қол баладай жүгіріп тынын таппаган (К. Т.). Копилкин оны оқуға берген жок, қол бала есебінде үстап, өз саудасына көмекші етті (Т. А.). Енді мұны отау тігіп, қызы әнеріп, қол бала қыл да, жылдықа сал,— дейді (К.Е.).

ҚОЛ БАСТАДЫ Сарбаз ертті. Ел бастаған қабыргалы билерім, қол бастаған батырларым, аскар белдерім (М. Ә.). Менің сұрап отырғаным: наиза алым жауға шапқан, ту кетеріп қол бастаған қазақ қызы,— деді жауынгер (С. М.). Ел бастап, жән алайын деген үл екенсің, қол бастап, жау алайын деген үл екенсің (ШС).

ҚОЛ БАСЫНДАЙ ҳа лы қ т ы қ ө л е м. Жұдырықтай. Үлкен қарын майдан қол басындаған гана кесіп берді (АТ). Қаран қалғыр-ай, ертеңен кешкі шейін қол басындаі-ақ жіп ііріпти (АТ).

ҚОЛ БАТПАҒАН АЛМАСЫ Бой жеткен қызы туралы айттылып тұр. Сұлуы бұл заманың тек жатпаған, Он сегіз, он тоғызыға келгеннен соң, Алмасы өкпе болар қол батпаған (Абай).

ҚОЛ БЕРДІ [ТАПСЫРДЫ] көне. Ишан (pır), тәүіп, т. б. жолын құды, үстарған жолына түсті, бас иді. Астыңа мінген ерің жоқ, Қол берген мықты пірің жоқ. Не басыңа күн туды, Бір жанында тыным жоқ (Жамбыл). Ия, мен Мекеге барып, қажыға қол тапсырып қайтқам жоқ па?— деді Аскар (З. Ш.). Бұл Жұніс әрі қажы, әрі пірге қол беруге таяу болса да, өз билігімен жүретін бір беткей кісі (Х. Е.).

ҚОЛ БОЛДЫ Сарбаз, топ болды. Қол болмай, жол болмайды деп мал алуды Сәттін өзі бастаған екен (М. Ә.). Қарындас кетіп құндікті, Құл боп бауыр айдалған, Шыңғысқа барып қол болған (Жамбыл).

ҚОЛ БҮЛГАДЫ Қоштасып қалды; шашыры. Таңертең керуен қозғалды, Алтын астық жүк алғып, Қол бұлғап сол қызы қалды, Жас шофер кетті қуанып (Ә. А.). Альстан көрінген кісіге қол бұлғап тұр екен (АТ).

ҚОЛҒА АЛДЫ 1. Басып алды, колға түсірді, тұтқындаады. Біздің Петровты қаралап соққан телеграммамызыды Петров біліп қойған екен. Сол туралы ...бәрі сөйлесіп, тун ішінде бізді қолға алуға шашырыған екен (С. С.). **2. Іске кірісті.** Жақа, біздің балалар қолға алса, іс осылай тез бітеді,— деді Байсал (М. И.). Қар тоқтатуды жедел қолға алушымыз керек,— деді Әүкен (ЛЖ). **3. Әзілдеді,** қырына алды. Оспан ақырын гана езу тартып құліп, Әйгерім мен Ерболды қолға алды. (М. Ә.). Текежанның, әсіресе, біреуді қолға алып қағытып, мысқыл-ажуа қып отырмаса, бойына ас батпайтын (М. Ә.).

ҚОЛҒАБЫС ТИГІЗДІ [ЕТТИ, ЖАСАДЫ, ҚЫЛДЫ] Жәрдем берді, көмектесті. Іскерлігіндегі көрсетіп, Мәдениеттің үйіне осындағы қолғабыс жасал жібермесең болмас — деді Дайрабай Шапағатқа (F. С.). Артектен келгеннен бері колхоз жұмысына қолғағыс тигізді (С. Б.).

ҚОЛҒА КЕТТЕ Тұтқын болды. Асқа, тойға баратуғын Жаны асығып жас жігіт. Қолға кетті жауға бір күн, Тірі адамның ісі уміт (Абай).

ҚОЛҒА ҚАРАДЫ 1. Kіріптар, тәуелді болды. «Құл болмас, сатып алмай» дегендейін, Қын гой жұрт болуын қолға қарап. Ұйлаша кетті кейін тұранына, Дос құліп, дүшпандарың жүр табалап (С. Д.). Жетім балаларына ас тауып бере алмай жүрген сүмелек сарының қолына қарағаннан ғері ендігі жерге талап қып, өзінің табан ақы, маңдай терімен тапқан табысын тірлігіне талишық еткеніне не жетсін (Ә. Н.). **2. Қорадағы шөпті қорек етті.** (Малға айтылады). Бұл елдің шебі таусылды дегені қашап! Малының қолға қараганы қашан (С. Шәр.).

ҚОЛҒА ТОҚ БОЛСЫН Берекелі, қорлы-қоғамды болсын. Қол ағаш болса да, қолға тоқ болсын (Мақал).

ҚОЛҒА ТҮСТІ 1. Ұсталды, тұтқындалды. «Жеті түнде мына қүймен қолға түссе, алдымен ұры деп үрады гой», — деп ойлады Сәми (Х. Е.). Жауалықтың аяуы жоқ, істеді істі, Қөп сорлы тұтқын болып қолға түсти. Құбылай соңғы үнімен шашырганда Еркежан жұлқи босап барып күшты (И. Б.). **2. Tap болды, табылды.** Қоңын бері кездеспей, зәру боп журғен затым, бүгін ойда жоқта қолға түспесі бар ма (АТ).

ҚОЛҒА ҮЙРЕНДІ Қолда ұстап күтуге көндікті. Балапанды әуелі сыларап-силарап қолға үйретеді (С. К.). Қазір қолға үйреніп келді, жемге келіп жүр, бұрынғыдан ана-дайдан осқыры жоқ (АТ).

ҚОЛДАН-ҚОЛҒА ТҮСІРМЕДІ Қастерледі, күтті, аяғын жерге тигізбеді. Ишаның Нұрымнан қашан босаудың аңдысын тұрган қазақтар ишанды қайдан еліне қайтарсын: қолдан-қолға түсірмей ала кеп жөнелді (С. Т.).

ҚОЛДАН ҰШҚАНАН 1. Аяқтандырыған, адам еткен. Өзіміздің қолдан ұшқан бала еді, жетіліп қайтып келгені, оралғаны қандай ганибет болған (АТ). **2. Бул жердегі магына:** қаза тапқан, қайтыс болған. Жылама, Магыш, жылама, Алладан елім тілеме. Қолдан ұшқан ақ сұңқар Қайтып келіп қонбайды (Абай).

ҚОЛДАН ШЫҒАРДЫ Қарамагынан кетті; ұсынан кетті. Қашан үйлі, бала-шагалы болғанша, сені қолдан шығармаймын деп жүрмін. Бұған қалай қарайсың? — деді Шолпан (F. Mұс.). Жылада сорлы халық малын айтып, Кеткен соң қолдан шығып келмес қайтып, Дейді де еңірейді, егіледі, Қайғының құндіз-тұны күйін тартып (Жамбыл).

ҚОЛДЫ-АЯҚҚА ТИГІЗБЕДІ Қағып ала жөнелді, іліп ала жөнелді. Әйелдердің бері бірдей қызы саудаға түспейтін. Шітепінде аса сұлұларын қолды-аяққа тигізбей Tokio буржуалары бір минут тұрғызбайтын (С. Е.).

ҚОЛДЫ-АЯҚҚА ТҮРМАДЫ Тықырышып шыдамады, зыр қақты. Шырылдаш шыдай алмай отқа төніп, Тұрмады қолды-аяққа піскенше ас (Д. Ә.). Теніз тентегінің текпісіне кездескен кемелер қолды-аяққа тұрмай, дәңбекшіп, ауыр жук тиеген теніз аралы да теңселе калды (Ә. С.). Шіркіннің тас түйнегі-ай, қолды-аяққа бір тұрмайтын тым пысық екен (АТ).

ҚОЛДЫ-АЯҚТЫ БАЛА [-ДАЙ] ◉ **ҚОЛДЫ-АЯҚТАЙ БАЛА** Ыл-ықшам, тіл алғыш. Қолды-аяқты баладай, Қарасақ шағын тұлғасын. Жастанға туган агадай, Елуге кепті бұл Қасым (С. Мәу.). Оның шапшандығы қолды-аяқты баладай оқшау белініп тұрады (М. Ә.). Тезек теріп келгенге несі кетеді қолды-аяқты баланың (С. С.). Қолды-аяқтай балаң тұр, жүгірте салмайсың ба, келер едім гой (АТ).

ҚОЛДЫ БОЛДЫ Із-түзіз жогалды; үрланды. Атпалдай тогыз жылқы қолды боп отырғанда, бір күн алатын төртті-бесті тұлқінді артық санадың ба, бұның не? — деді Оспанқұл (М. Ә.).

ҚОЛДЫ БОЛҒЫР! қарғыс. Ұры-қа-ры алып кеткір.

ҚОЛДЫҢ САЛАСЫНДАЙ Iрі-ірі бір-келкі, сайдың тасындаай. Тебеге қолдың саласындаи қылып ағаш қыпты, әр ағаштың екі басына тіреу қойып, қабыргаға

жапсыра тіреп тастаған (Ф. Мұс.). Қолдың саласында жасыл ағаштардың жапырақтары да сыйбырламайды (С. О.).

ҚОЛ ЕМЕС *Лайығы жоқ; келіспейді, шіні келмейді.* Өзің сүйген өнерді қол емес деп кім айтады? (АТ).

ҚОЛ ЖАЙДЫ 1. *Тіленді, сұрамсақтанды.* Жылдар етіп кетіпти, Жатыр быт-шыт сол қайық. Қердім жүрген жігітті, Қерінгенге қол жайып (С. Мәу.). **2.** *Бата қылып, бет сипады.* Судыр Ахмет секілділер Еламанды әлдеқашан жерлеп койды, ас артынан құран оқып, қол жайып, тие берсін айтып жүр (Ә. Н.). Онда қол жайып, бата бергендер де, дұға қылғандар да бар (АТ).

ҚОЛ ЖАЛҒАДЫ 1. *Қол үшін берді, көмектесті.* **2.** *Алып берді.* — Шеше, шеше! Ана түйенің бүйдасына қол жалғап жіберші, — дейді Ерназар (КЕ).

ҚОЛ ЖАУЛЫҚ *Біреудің шашбашуын көтеріп, ырқына журу, қол шоқпар болу мағынасында.* Шырагым, не болса соған жұмсай беретін мен сенің қол жаулығың, еместін (АТ). Бір жылға созылып келе жатқан осы гей-тей Қарағұтақтағылардың құлағын сарсытқан екен, аудандық қызметкес жіберілгендер Қыстаубаевтың қол жаулығы бола алмаймыз деп аяқ баспайтын болыпты (С. Төл.). Байсақалдың бар ұрпағы жұмсайды. «Онда барып кел, мұнда барып келдің» ол қол жаулығы болды (С. М.). Қол жаулық болып, малай болып кетіпти (АТ).

ҚОЛ ЖИДЫ Эскер топтады, нөкөр жақағады. Оразбайдың көктемде қол жиып, Кекен елін шашқаны Әзімқан төреге ұнайды екен (М. Ә.). Абылай орда қылған Қекше тауын, Аударған қонысынан талай жауын. Бір жылды жаздығуні қалмак елін Шашпақ, боп қол жиыпты айтып сауын (С. С.).

ҚОЛ ЖЕТТИ [ҚОЛЫ ЖЕТТИ] *Көздегени орындалды, айтқаны болды.* Кой эрі, қылымсымай, Тұрбектей жігітке қолдарың жете берсе жаман болмас (М. И.). Былтыр ол «би болсам» деп арман етті. Сойыс қып, елге шауып, ақша төкті. Біреудің арқасында беделді боп, би болды. Жез знакке қолы жетті (С. Т.).

ҚОЛ ЖЕТПЕС *Қолға түсे қоймас; тым қымбат, аса бағалы.* Мен-дагы көп есіттім жастың назын, Қол жетпеске қол созар бар ма ылажың. «Боламынмен» жургенде болат қайтып, Жалын сеніп, жас жүзін басады әжім (Абай). Шешеге де тартпаган бір мінезі, Құлімдеп күн сүлдесі жарқын жүзі. Қектен түсken гәунардай кезді ұлтқан, Қол жетпес күн сүлдудың нағыз өзі (С. Т.).

ҚОЛ ЖУДЫ БОЛДЫ *Жұрдай болды, дәнеңе қалмады, түк қалмады.* Жұтқа төтеп бергенге не жетсін. Қол жуды болмаған әбден аbzal (АТ).

ҚОЛ ЖҰМЫС *ди а л. Қара жұмыс.* Оның сауаты жоқ, қол жұмыстың адамы (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚОЛ ЖҰМСАДЫ *Күш көрсетті.* Тобықты қол жұмсаса, сен де кайрат етер қауқарың бар жүртсін. Қай қастығына болса да, алысып қарсы түр (М. Ә.). Аман екеуі, тігіп, қатты ойнайды. Жеңіліп бара жатса, Нұргали қол жұмсайды (Ф. Мұс.).

ҚОЛ ЖҮРДІ *Сәті, орайы келді; жолы болды.* Тәржіме орысшадан еттім кебін, Оп-онай келмесе де маған тегін. Жазғаным қалам жөнге көнгенінше, Қол жүрпосыған-ақ келіп едім (Б. Өт.).

ҚОЛ КЕСЕР *Мал сойғаны ушін алатын сыбага.* Ділдабек «қол кесерім» деп сакының шақпақ етінен пышшакты салды да, жаяның қыртсынан апарып бір-ақ шығарды (Ф. Мұс.).

ҚОЛ КӨРДІ *Дұрыс деп есептеді, мақұл көрді, құптады.* Айранбай өзі қатын сөзін мaldanbagan соң, басқалардың да мaldanbaуын қол көреді (Б. М.). Құн батып, кас қарайғанша Зейнептің қозғалғаны көрінбеген соң, далада тұра беруді қол көрмей, Айдарбек үйге кірді (Б. М.).

ҚОЛ КӨТЕРДІ 1. *Бағынды, тізе бүкті.* Дүшпаның пролетариат соқты қолын, Сүм жауалар қол көтерді шыдай алмай. Келгеннің бет қаратпай Қыыр Шығыс, Сырт дүшпан бір басылды содан быладай (И. Б.). **2.** *Күш көрсету, қарсылық ету мағынасында айтылады.* Енді ұратын болсаң, Советке айтып жапқызын қоям,— дейді маған. Содан коркып, қол көтеруді қойдық (Ф. Мұс.). Ізбасар үстай алды қолынан. Жақыптың ағайындары үш-терт жігіт орындарынан дурдие тұрысты. Тоқабай қол көтерсе-ақ, бас салғалы түр (Ф. Мұс.).

ҚОЛ ҚАЙЫР *Жеңіл-желті садаға, болмашы көмек.* Жалғыз мұраң сол болар, Қол қайырың берілген. Басқа дүние бірі де, Кемілмейді кебінмен (Жамбыл).

ҚОЛҚАМА ҚОЛ САЛМА *Таңдамалы малыма тиме, бермесімді сұрама.*

ҚОЛ ҚАНАТ БОЛДЫ *Қолды-аяқтай, арқа сүйер, көмекші болды.* (Көбіне, жас кісі туралы айтылады). Қазір сойтайдай жігіт, ер жетті, қол қанат болды,— деді ол орақ мұртын ширытып (С. Ш.). Әнуарбек сегіз жасқа жеткенде, әке-шешесіне қол қанат болып, малға карап, су әкеліп, от жағуға жарай бастапты (КЕ).

ҚОЛҚАНДЫ АЛ! *Қалаганыңды, көңіл-ліндегін ал.* Іа тастамай, құр қампаймай, тұра келдің, жаным сүйеді осыны! Бердім, ала бер қолқаңбы! (Ф. М.).

ҚОЛҚАНДЫ ҚҰРТ ЖЕСИН! *қ а р ғ ы с.* Тілеңіп, сұғтанып, ішуді, жеуді қалап, өбектеп тұрган кісіге айтылады. Баланың сыбағасына қарап қалдың ба, қолқаңды құрт жеєр! (АТ).

ҚОЛҚАР АСЫҚ *Арқардың (құлжа-ның) асығы.* («Қолқар асық» сақа орнына

журеді, кой асығынан бір жарым, не екі есе ірі келеді; киік асығы (шүкейт) кой асығынан екі есе кіші келеді, оны дағдылы асық ойынына көп салмайды; онымен құмарпаздар кей өнірде «төрт шүкейт» атты ойын ойнайды; топайды да, ешкі асығы (ешкімекті де) ойынға араластырмайды).

КОЛҚА САЛДЫ [ЕТТІ, ҚЫЛДЫ] Құмас, қымбатты затын қалады, сурады. (Бұл фраза ерекше таңдау, талғау мағынасында жұмысалады). Қызылордалықтардың ішінде өлең айттын жас жігіт, жас келіншектер болса да, шеттен келген қонақ деп, сыйлап, қолқа қыла қойған ешкім болмап еді (Ә. Н.). Қалай істейміз, ойласайық, пікірінді айт деп Семен қолқа салғандай болды (Т. Н.). Төгжан бұдан жауап тілеп отырғандай. Айтпаса, одан айрымын, Абай өмірден де қол үзетін сияқты. Қарманын тағы ойлайды. Өлеңі... Төгжаны қолқа еткен өлеңі есіне түспей, тағы қынайды (М. Ә.).

КОЛҚАСЫН АТТЫ Танауын жарды, қолқасынан етті. Қенет, далада ескен кісі дағдыланбаған бір жаман күлімсі иіс қолқасын атып жіберді (Ә. Н.).

КОЛҚАСЫН СУЫРЫП ӘКЕТКЕНДЕЙ Жаңына қатты бату туралы айттылады. Бауырынаң баласын алғанда, бейне қолқасын суырып әкеткендегі соңынан безек қағып, маңырай жүгіреді (Т. А.).

КОЛҚАСЫ ҮЗІЛДІ ҰНДЫНЫ құрыды, жүргегілжіреді, өлердей өбектеп кетті. Темірлайды елтірткен Осы шалдың арқасы, Теміртай десе ол шалдың Үзілді қолқасы (С. М.).

КОЛ ҚОЙДЫ 1. Қағазды растады. (Бұл фраза машиқтанған тәсілімен өз фамилиясының ізін түсіруі туралы айттылады). Жаңағыздай тоptардың бірге жазған, қол қойған, бармақ басқан, таңбалар салған приговор қағаздары бір-ақ күн бойында «Әзімова Мәкеннін ісін» толықтыра берді (М. Ә.). 2. Бір жұмысқа кірісті, істеп тастауға бел байлайды. Қаз-қатар тұра қалған жұрт егінді баулауға қол қойды (С. М.). Екеуі де қанжарға қолды қойды, Аянбасқа бекітіп алды ойды. Іза менен суырган улы қанжар Не қылса біреуінің басын жойды (А. А. К.). 3. Тәнгі болды, риза болды. Қол қойдым осы қыздың данасына, Қездеріңмен көрмесең нанаңың ба? Алдан айтқан сөзіне аңқай басым Аңдамадай бардым жетіп қызы қасына (Ә. Найм.).

КОЛ ҚУАТТЫ БОЛСЫН! Шөп шауып, орақ ору тәрізді жұмыс үстінде айттылатын тілек.

КОЛ ҚУСЫРДЫ 1. Багынды, еріксіз көнді. Бар мақлұқ жалғандағы жан-жаңуар «Құлдық» деп құдіретіне өзі толар. Арыстан — аң патшасы әміріммен Алдымда алдиярлап қол қусырап (Б. К.). 2. Қадір тұтты. Замандас пен жас үрпақтың жа-

рамсыз мінездерін рақымсыз пышақтайтын Абай, таза жандарға қолын құсырып, басын иеді (Ә. Т.).

КОЛ ҚУСЫРЫП ОТЫР Еш нәрсे істемей, жайбарақат отыр. Жайықтың сұнын бұру іске асқанша, қол құсырып қарап отыруға тағы болмайды (С. Бак.). Әрекетсіз қол құсырып отырасақ, өлік те бізге кешірім бермес деймін (К. Т.).

КОЛ САЛДЫ 1. Іске кірісті. Өміріне бетіне дақ түспеген Ақбұйраттың алдындағы қара тоپырак кең жазыққа бірінші рет «Қосшы» мүшелері қол салды (Ф. Мұс.).

2. Күш көрсетті, азаптады. Айуандығы асқан жауыздар Жазықсыз елге қол салып, Қатын-бала қырылды (Жамбыл). 3. көне. Бұл жерде «әйелді ояттын деген мағынада. Тунде ел жатып қалғасын, тұсынан кеп жігіт қол салатын (Т. А.). 4. Қол қойды. д и а л. Сен документке қол салдың ба? (Шығ. Қаз., Больш.).

КОЛ СОЗДЫ Бірдеңеге үттылды, талпынды; дәмегей болды. Арманмен келеді адам бұл өмірге, Тағдырды табындырып бір женуге. Алдына қойып алып алтын мақсат, Бақытты қол созады күндеріне (С. Мәу.). Атанаидың қызына қол созғанға Тана бидің сүйегі қорланып, Құрбанды елтіртпей, ашуы тарқайтын болмады (С. Т.).

КОЛ СОЗЫМ [ҰСЫНЫМ] ЖЕР халықтың өлшем. Ең жақын жер; ұсынса, қол жетегін жер. Эне бір қол созым жерде көрінген ақша бүлтты Дәмештің қолымен ұстай алғысы кеп құмартады (З. Ш.). Алматыда, Москвадан алыста тұратын маган Кремль жұлдыздары тіпті жақын сияқтанады: арамыз қол ұсыным жерден аспайтында (С. Сей.). Бағай тогайынын кей жерлері тереңдігі кісі бойы, қол ұсыным (С. Д.).

КОЛ СОҚТЫ Қол шапалақтады, ала-қан үрді. Қол соғумен айкайға қайырылған әншіні бір көруге ынтықкан жұрт, аяғымен еденді тепкілесті (Қ. Ж.).

КОЛ СҮҚТЫ Талан-таражга салды, урлады. Жалғыз сен бе десем, халық әніне қолын сүғатындар Алматының өзінен де табылады десейші (М. И.). Сұлтанның көпшіліктің дүниесіне қол сүғып, озбұрлық жасауға жаны қас (К. О.).

КОЛ ТЕРІСІ СОЙЫЛДЫ Вейнет шекті, азаптанады. Қөп қасірет көрдім мен Табандарым ойылып, Қол терілерім сойылып (БЖ).

КОЛ ТИГІЗБЕДІ [ТИГІЗГЕН ЖОҚ] 1. Ұрып-соғып ренжіткен жоқ, шай дескен жоқ. Сенін малайың емес, Шәкениң ма-лайымын. Сен түгіл, Шәкен де әлі қол тигізген жоқ. Дәңдеме тебет,— деді Таймас (Ф. Мұс.). 2. Зар қақсан ауырды. Белдің шаншұзы кейде екі санға да, шек пен кін-дік тубіне де, дәреттік ағзаларға да шабады. Мұндауда беліне қол тигізбейді (Е. О.).

КОЛ ТИМЕДІ 1. Жұмыс басты болды. Қунделікті істен қолы тимеді (АТ). Қайтсін қолы тимелі (Абай). **2. Ұстамады.** (Жылқы малы туралы айтылса, басына жүген-құрық ілінбеді деген ұғымда келеді). Мынау тұлданған екі ат келесі жылға шейін мінілмейді. **Қол тимей** семіріп барып, жыл асқан соң, иесінің асына сойлады (М. Ә.). Арызыма мениң құлақ сал, Ақылың болса аңғар-ау, Ақ төсімнің үстінде **Қол тимеген** мал бар-ау (ҚамБ).

КОЛ ТОҚПАҚТАЙ Кішкентай гана, шагын гана. Өзі қол тоқпақтай бола тұра, әйелді биік бойлы, семіз денелі адамнан алған (С. М.). Балалар қос қолдан әрек кетерегін ауыр балғаны қамшыдай ойнатып, eh! eh! деп керіле темір соғып жатқан деңесі қол тоқпақтай гана кішкентай кем иек адам Оскенбайдың тап өзі (Б. С.).

КОЛ ТУМА 1. Өз қолында өскен, асыранды. Бұл түйе — колхоздың өсірген қол тұмасы (АТ). **2. Өз қолынмен орнатқан, жасаған.** Қылы да қылы заманнан, Қиуа, қызын шамадан, Елестен өрге езгеріс Октябрь біздің қол тұма (І. Ж.). Құй ата-сынын бұл қол тұмасы да тыңдаушыларын бір серпілтіш тастады (К. К.).

КОЛ ТҮЗАҚ ОЙНАДЫ Caусағтардың басын шалып ойнайтын ойын түрі. Ағаларымыз үйге келгенде, бізben қол түзәқ ойнайды, сонда біз қолдарын түзәққа түсіріп берейік (К.Е.).

КОЛТЫҒЫНА АЛДЫ Демеді, сүйемелдеді, қорғаштады. Өкіметі Советтің Жал羞ы менен кедейді **Қолтұғына** ап қоргайды, Мені сорлы демейді (С. С.).

КОЛТЫҒЫНА КІРДІ Паналады, қорғаланды, ығына кірді. Табактас Ықсылбай мен Жапар қалды. Орнына Жарқынбай бол жаңаланды. Түлкідей Ықшекенің бұланы бар, Жақындан қолтұғына кіріп алды (І. Ж.). Жақып тек өзінің пысықтығымен Шәкен мырзаның қолтұғына кіріп алыш, біреу мен біреуді, бір ел мен бір елді астырып жүреді (Ф. Мұс.).

КОЛТЫҒЫНАН ДЕМЕДІ Сүйемелдеді, көтермеледі. Барған екем Кремльге, Қайтып осы жортуылдан, Достар мені кірер жерде, Демеп қойды қолтұғынан (А. Т.).

КОЛТЫҒЫНДА КЕТТИ Шылауында кетті, қармагына түсті, ілінді. Не ғып қана бұз Айсұлу осы күнге дейін осындағы көп жауапты қызметкерлердің біреуінің кезіне ілінбей, тағы біреуінің қолтұғында кетпей жүр екен,— дейді Әсел (М. Ә.).

КОЛТЫҚҚА СУ [ДЫМ] БҮРІКТІ Желіктірді, қайрайды, жел берді; шағыстырыды, біреуге айдан салды. Құтыртқаның кім екенін көрдін гой. Шымбайна батқан соң, сырны айтқанын көрмеймісі? Қолтұғына дым бүріккен Вежей,— деді Құнанбай (М. Ә.). Иманбек қанша ұшып-қонса, сіздер де оның қолтұғына сонша су бүркіп, талмаусыратпай, алақанға аман-есен қондырып отырдыңыздар (С. Төл.).

ҚОЛТЫҚ СҮЙЕР Қүйеу қайнына келгенде және келін жаңа келгенде берілетін кәде. Бет ашар біткен соң, келіншекті отауға кіргізіп, қолтығынан сүйеген, ілесіп келген әйелдерге қолтық сүйерін береді (АТ).

КОЛ ҰСТАСТЫ Бірікті, тізе қосты. Бұл колхоздың өрендері Ендекте қол ұстасқан. Қазақ, татар көрші елі Біте қайнап ұштасқан (М. Х.). 1916 жылғы бұл көтеріліс Жетісүды мекендеген қазақ, қыргызы, ұғырып, дүнген еңбекшілерінің қол ұстасып, азаттық үшін қурескен жалықтар қозгалысына айналды (К. Ә.).

КОЛ ҰСТАТАР [ҰСТАУ] Қалыңдық пен қүйеуді алғаш кездестіргендеге қүйеу жағынан алынған кәде. Той бітті, кеште жетті қол ұстаратар. Қеде көп, ырымы бар, шаш сипатар. Болғанда тун ортасы қызды қамап, Сыпылдаш сейлеп жатыр жас қатындар (С. Т.). Шай ішіп, жинаған жұрт дастарқанды, Жолдасын олжа алғандар тесек салды, Қүйеуге қыздың қолын ұстастуға Жетелеп женгелері алыш барды (О. Ш.). Асының артынан екі жәнде ақырын құлісіп көп, Абай мен Ділдәнің алдына карсы отырып, екеуінің де он қолдарын алды, біріне-бірін ұстартырды. ... Қол ұстасу, шаш сипату деген атакты ырымдар осы (М. Ә.).

КОЛ ҰРДЫ Қолға алды, істемек болды. Мұнда үлкен жанрга қол ұрганнан кейін, жазушының үлкен, не үзақ жолға шыққандай ентікпей, қабынбай, сабырмен майдалап жүруи орынды көрінеді (М. Баз.).

КОЛ ҰШЫН БЕРДІ [ТИГІЗДІ] Қолғыс етті, көмек көрсетті, жәрдемдесті. Отаяның орны сол: Тәрбие-тәлім еліце Болсын отау, отырын. Қабаржыма, қалың қол Бергелі ғүр қол ұшын (І. Ж.). Сендер болсандар мынау, осындаіда дұрыстап қол ұшын да бермейсіңдер! — деп тағы да Сұлтанбековті жазғыра сейледі (М. И.). Қоғам жұмысына қол ұшын да тигізбейді (З. Қ.).

КОЛ ҰЗДІ Сырт қалды, тыс қалды, тастап кетті. Қысқасы, Қарашибан ен дадада жатқан, дүниеден қол узген бір жарты арал болмай, бір кезде қасқыры ұлып жататын Берілі тебенің аудан болған кезіне дейін де әннің, айттың болып тұратын жері болады (А. Ж.). Осылардың бәрінен қол үзіп, өзімді-өзім осы қу ауылдың тұзасына түсуге не үшін қолымды мен байлан берем? (І. Ж.).

КОЛ ҰЗДІК Қол ақысы. (Бұл фраза, көбіне, соғым, я бір мал сойып, етін боршалап бергенде, жүн түтіспіп, сабасып көмек еткенде, үй мұлкі, я киім пішіп-кесіп бергенде қолданылады).

КОЛ ШОҚПАР БОЛДЫ [ЕТТИ...] Сойылын соқты, жогын жоқтады.

КОЛЫ АЛДЫНА СЫЙМАДЫ ① Қолын қайда қоярын білмеді. Мырзаның

әйел қазан басына бармайды. «Ас басындағылар байқамаған гой», — деді Жақып. «Сонда ол әйел не істейді, қолы алдына қалай сыйды?», — деді Айша (F. Mұс.). Жұмыстан арқасы бос бала екі қолын қайда қолрын білмей, зерігеді де, жалқаулықса салынады (ХМ).

ҚОЛЫ АШЫҚ [ЖАЗЫҚ] Береген, мырза, сақы адам. Әсима қолы ашықтығынан үстіндегі көйлегін шешіп беретін. Бірақ, осы мінезінен өзі кейін соқы жейтін. Мінезі кішілдейіл, қолы ашиқ, көрікті, бай әйелдің жақсы атағын маңындағы ел көтере-көтере сыртқа жайып жіберген (F. Mұс.). Көрші-қолаң, асшы, малшыларды... маңына үйрілуіне қараганда, қолы жазық, екені, би тоқал бола бастағаны байқалады (F. Mұс.).

ҚОЛЫ АШЫЛДЫ Ештеңесін аямай жұмсады. Кісінің кіслігі синалатын жерде қолы ашылып, барын аямай тістесіп үстап отырган азғана дәүллетті лақ еткізіп теге салатын жомарт еді (Ө. Н.).

ҚОЛЫ БОСАДЫ [ТИДІ, ҚАЛТ ЕТТИ] Бос уақыты болды. Қол босап, сәл тыным, тыныштық алар кез болса. Сейіт Абайдың әнін қоңырлатып үн қосып айта береді (М. Ә.). Қолы босап кетсе, машинасын әурелейтін Федя қолына шуберек алым, машинаның капотын сұрткілеп жатыр (Т. А.).

ҚОЛЫ ЖҮЙРІК Епті, икемді деген мағынада. Құлағың сак, қолың жүйрік жігітсін, түбі жақсы күйші сен боларсың (Т. А.).

ҚОЛЫ КЕСІЛДІ Қолы байланды. Балам, қызын алсаң, шалдың қолы кесіліп, отырып қалмай ма? (АТ). Бізімді жоғалтыш, еш нәрсе істей алмай, қолым кесіліп отыраны (АТ).

ҚОЛЫ ҚАРАП ОТЫРМАДЫ Тынымсыз жұмымыс істеді. Әйтесуір, кешке дейін қолы қарап отырмайды, іс табылады (Т. А.).

ҚОЛЫ ҚОЛЫНА ЖҰҚПАДЫ [ТИМЕДІ] Жұмысты шашаң істейтін кісі турали айтылады. Мына бір талдырмаш денелі, қара торы жігіттің қымылыша қаранызшы, неткен пысықтың, қолы қолына жұқпайды (ЛЖ). Шіркіннің қолы қолына тимей, жып-жып еткізіп тұр (АТ).

ҚОЛЫ ҚҰТАЙМАДЫ 1. Берекесі болмады, байлық жиылмады. Қанша тапса да, қолы құтайды, алдына мал салмады (АТ). **2.** Қолына баласы тұрмады. Қанша бала тусам да, қолым құтайды (Ә. Н.).

ҚОЛЫ ҚЫСҚА Кедей, жарлы; қалтасы жұқа. Ол қолының қысқалығымен ғана қотанға сыйып жүрген кемпір. Егер, ауқатты адамның қатыны болса, ел билеген бәйбішениң біреуі осы болар еді (С. М.). Талпынып қол сермедин үшқан құсқа; Болса да жетер ме деп қолым қысқа (С. Т.).

ҚОЛЫМЕН КУЛ КӨСЕДІ Отымен кіріп, күлімен шықты, бар бейнетін тартты. Ыңырысып жатып иттердей, Откіздім қыстын ақпанын, Қолымменен күл көсеп Байдың оты жаққаным (О. Ш.).

ҚОЛЫМЕН ИСТЕГЕНДІ МОЙНЫМЕН ҚӨТЕРДІ Өз күнасын өзі көтеріп, жүргіза ауыртпалығын салмады. Қайтесің енді. Қолыңмен істегенді мойныңмен көтересің деген осы (М. Ә.).

ҚОЛЫНА ҚОНДЫ [ҚОНДЫРДЫ, ТҮСІРДІ] 1. Оралды, оралып келді. Бақыт та үйреткен күс сияқты, бір кетсе, қолына қайтып конбагы екіталай (АТ). 2. Әйел етіп алды. Зорға деп қолына түсірген сұлудың айтқанын хан екі етпеді, баруга рұқсат берді (КЕ).

ҚОЛЫНАН БОҚ ТА КЕЛМЕЙДІ Ештеңе істер дәрмені (қауғары) жоқ деген мағынада. Сол жамананың қолынан боқ та келмейді. Тек, сіз екі ортада үятқа каларсыз (АТ).

ҚОЛЫНАН ЕКІ КЕЛСЕ, БІРІН ҚЫЛСЫН^Ф ҚОЛЫНАН БІР КЕЛСЕ, ЕКІ ҚЫЛСЫН Қолынан келгенін аямасын, тіреп тұрган аспанын тастап жіберсін, тауы болса құлата салсын. Аман будан ері тұрмады. Қолыңнан екі келсе, бірін қыл дегенді аңғартқан соң, тоptы жарып, еркін басып шығып кетті (F. Mұс.).

ҚОЛЫНАН КЕЛГЕН ҚОНЫШЫНАН БАСАДЫ Жалғанды жалпағынаң басады, ойлаганын істейді. Қолынан келген қонышынаң басады (Мақал). Олар бірінікін жасасырып, бірінікін көз көрмес, құлак етімек жерде асырып тұрады екен. Қолынан келеді, қонышынаң басады (С. Тел.).

ҚОЛЫНАН КЕЛГЕНШЕ Мұмкіндігінше, шамасынша, өз алінше. Оның қаруына бөлінген бір топ инженермен қатар, Медетбек те қолынан келгенінше көмектесіп жүр (Ә. Сат.).

ҚОЛЫНАН КЕЛМЕДІ ^Ф ҚОЛЫНАН ТҮК [ДӘНЕМЕ, ДӘНЕҢЕ, ЕШТЕМЕ] КЕЛМЕДІ Ештеңе істей алмады; ештеңеге ебі болмады. Менің әкем Ыбырайым қожаны қиянкес, қолынан түк келмейтін жалқау деп атаушы еді (Ж. С.).

ҚОЛЫНАН ҚОЙ ЖАРЫСЫ КЕЛМЕДІ Ештеңе қыры жоқ, ебі жоқ, сылбыр мағынасында айтылады. Ойласам сендей жанды қай жан алған, Мен едім атағына көрмей қанған. Қолынан қой жарысы келмейтуғын, Жамандар құрметі кем құмарланған (Ә. Тәң.).

ҚОЛЫНАН НАМЫС БЕРМЕДІ Женілмеді; нағыз қайсарлық көрсетті. Тайма расуыл жолынан, Берме намыс қолыңнан, Опасыз болып жақынға, Қарарсыз болып халқына, Мұңайттай жауды кетпеніз, Ит өлімнен акыр да (Ш. Б.).

ҚОЛЫНАН СОЙЫЛ ТУСПЕЙТИН КІСІ Қоздегені үрыс-төбелес. журген жері жан-

жал болатын кісі туралы кекесін турде айтылады.

ҚОЛЫНА ТҮКІРП ОТЫРҒАН САҚАДАЙ САЙ ОТЫРГАН. ...Шыңғыс пен Жанәділ ереуілге көтерілген Тыналы-Қарпық, Темеш боястарына дейін барыпты, бұнда ат құйрығын шарт түйіп, қолына түкірп отырған калың жұртты көріп, ері карай журуге хауітепең, кейін қайтыпты (І. Е.).

ҚОЛЫН БІР-АҚ СІЛТЕДЕІ «Мейлі», «қойшы», «жоқ!» сияқты сездердің (лајжысыз келісім, я қарсылық билдірудің) қымылмен берілуі. Токал шешеге Арқа сұлтандарының сыйлығынан ештең тарта алмайтынына ренжіп қалған хан қолын бірақ сілтеді (І. Е.).

ҚОЛЫНДА ӨЛЕЙІН! Ешбір аяңбай, «не өлім, не әмір» деген үгымда айтылады. Жұніс, уа қайдасың, Қарсақ Борсақ, Олжай-Қарсақ шыға гой олай болса! Өлеійін мен мұның қолында (М. Ә.). Сені беріп, жүртқа не бетіммен қараймын, иттердің қолында өлеійін дег кемпір шеше далага жүгіре шығыпты (АТ).

ҚОЛЫН ЖЫЛЫ СУФА МАЛДЫ [МАЛЫШ ОТЫР] Тұрмыстың рақатына батты, жаны рақат тапты, қамсыз-қайғысыз журді. Ганидың көзін ашқалы қөргені атапаның жылы құшағы болды. Осы жылы құшақта ол өзінің он сегіз жасын, ауыл адамының сезімен айтсақ, екі қолын жыллы суға малумен еткізді (М. И.). Бала дег соны айт, екі бірдей кемпірді ана тұтып, қолын жыллы суға малып отыр (АТ).

ҚОЛЫНАН ЖҰМСАДЫ Бұл жерде өз ойнадағысын істетті деген мағынада айтылып тұр. Жұсатып тағы өрізіп, жұмсал бір тұрсын қолынан... Ақтан болды ау күніз Арсы менен курсіге, Тайталасты үнініз (Б. Қ.).

ҚОЛЫН ҚАҚПАДЫ ЖОЛЫНА тосқауыл болмады, айтқанын істеді. Бір іске байлаганнан соң, шығынанан қашуға бола ма, азды-көпті малым бар, мен қолыңды қақтайын, мынау мынаған көрек дег жұмса да, жұмысты бітіріп бер,— деді Кәрбай (Б. Мом.).

ҚОЛЫН ҚОЛ, БҰТЫН БҮТ ҚЫЛДЫ Борша-боршасын шығарды. Баланың тебеттері жалмауыз кемпірдің қолын қол, бұтын бүт қылып, жұн-жүнін шығарып талап тастайды (ҚЕ).

ҚОЛЫН КЕҢ [МЕЗГІЛІНЕН КЕҢ] СЕРМЕДІ *Мезеті* етті, кешеуілдеді, кешікті. Жасымдағылым бар дег ескермедім, Пайдаласын көре тұра тексермедім, Ер жеткен соң түспеді уысыма, Қолымды мезелінен кеш сермедім (Абай).

ҚОЛЫН ШЫҒАРДЫ Қатты ашууланғанда, ыза болғанда бас бармақты екі саусақтың арасынан көрсетіп, мынау да жоқ, мынаны да істей алмайсың, қолыңдан тұкте келмейді деген сияқты мағыналарды аңғарту шашараты. Мән, шығады!— дег

әкем маған қолын шығарды (С. М.). Кемпір: Мә! Мынаны аларсың!— дег жігітке қолын шығарыпты (АТ).

ҚОЛЫНЫҢ «ЖИЕНДІГІ» БАР ① ҚОЛЫНЫҢ ЖЫМЫСҚЫСЫ БАР ② ҚОЛЫНЫҢ СҰФАНАҚ ③ ҚОЛЫНЫҢ СҰФАНАҚТЫҒЫ БАР Сүйің қол кісі, үрлұққа бейім адам туралы айтылады. Директордың үйі кешіп келгелі Тункатар, маскуненемдігі үшін жұмыстан шығарылған, етпен қолының «жиендігі» бар, дудар бас Костиңді сонда ертіп барып, есігінің алдына бөлек беседка жасатып жүретін-ді (С. Ад.).— Е, басе, Мұхтар екенің рас болса, үрлұқсыз жүрмесең керек еді,— дег [Бекем] аспазшымыздың қолының жымысқысын да есертіп етті (ЛЖ). Қолы сұғанақтықтан қолындағы сирынан да айрылып қалды (ҚӘ).

ҚОЛЫ ТАЛДЫ Қары шаршады, әлсіреді. Қорғасындағы құйылтар, қызыл тілім зарласа, Азырақ мен де желейін, Домбыра күйден төгейін, Қағуга қолым талмаса (Б. Қож.).

ҚОЛЫ ТАР Сараң, қатты, берері жоқ кісі. Қайдам, келіннің дастарқаның әлі көрmedік, қолы тар емес пе, шырафым,— дег, бір жағы әзілге сап күліп қойыпты (АТ).

ҚОЛЫ ТАРЛЫҚ Жоқшылық, тапшылық. Уайым — ер қорғаны, есі барлық, Қынын бұл дүниенің — қолы тарлық. «Ене-еңеге» елірме, бозбалалар, Бұл бес күндік бір майдан ер сынарлық (Абай).

ҚОЛЫ ТҮСІНДІ д и а л. Қолы үйренді. Эбден қолы түсінген, аудармай үрады (Қ. орда, Арап).

ҚОЛЫ ҰЗАРДЫ Байыды, етек-жеңең кеңейді. Марковсен күда болғалы, Федоровтың дәүлетті судай тасыды, қыска қолы ұзарды (Ә. Н.).

ҚОЛЫ ҰЗЫН Не істеймін десе де, қолынан келетін кісі туралы айтылады. (Бұл жерде бай, дәүлетті, өрісі кең адам ұғымын беріп тұр). Құнанбайда әкімдік бар. Сыртқа да, ұлыққа да жақындық, бедел бар. Эрі қолы ұзын, малды (М. Ә.).

ҚОЛЫ ШЫҚТЫ [ЖҮРДІ] Ұтты. (Картада ойыны туралы айтылады). Осы ұтып алады әлі! Мұның қолы шығып жүрген адам (Ф. М.).

ҚОЛЫ ІЛІНДІ Шап берді, үстады. Әттең, жалына қолым бір ілінсе (Б. С.).

ҚОМ АЛДЫ [ЖАСАДЫ] ① Қоң ВІТТИ [ЖИДЫ] Семірді, оналды, ет алды. (Кебінесе, түйе және басқа ірі маға айтылады). Қоспақ өркеш сары аттан Қом жасамас майдан соң (Б. Қ.). Жаз жайлайтын аттардың бұл кездे еттері ояздал болған. Енді, қыс сұрына шейін қоң жиып алсын дег, оларды біржола қоя беріп еді (М. Ә.). Осыдан бірер ай бұрын түйеміз арық еді, қазір қоң бітіп, семірейін деді (АТ).

ҚОНАГУАР [ҚОНАҚЖАЙ] АДАМ Дастанкын мол, жомарт кісі. Карповтың ағаруында Көрімқұлдың өзі гана емес, әйелі де меймандос, қонағуар адам тәрізденді, Карповтың әйелімен де сейлесті (М. Э.). Екеуі де меймандос, қонақжай, барын қонаққа беретін, дастандарды кең, қолдары ашық адамдар (С. М.).

ҚОНАҒЫМ ӨЗ ҮЙІНДІ ДЕ ОИЛАЙ ОТЫР Өзінің әл-шамаңды байқа, өзінді ескер; өз халіңді, шама-шарқынды еске ала отыр деген мағынада. Қонағым, өз үйінді де ойлай отыр,— демекші, өзің кісігে көрсете алмайтын құрметінді кісіден күттүдің, ол болмаса, өкпеледің артық екенин айтыпты (АТ).

ҚОНАҒЫН АТҚАРДЫ Мейман күтті. Жаназа, қаза күндерінде қонағын атқару үшін Жаңылға тай, қой сияқты сойыс берді (М. Э.).

ҚОНАҚ АСЫ Мейманға әзірленген та- мақ. Өубекір мен кемпір іштерінен қын- жыла-қынжыла батасызы қонақтың қонақ асысын дайындауга кірісті (К. Тай.). Қо- нақ асы бермесе, Ат шапанға ілік бол, Параны көздел біл кетті (Д. Б.).

ҚОНАҚ КӘДЕ Үй иесінің, ауылдың көрсеткен сый-құрметіне лайық еруіне қа- руы етіп, қонақтың өз өнерін көрсету салты. Біздің бұх жақта қонақ кәде деген болады,— деді Ақмарал жадырай күліп.— Әуелі үй иесі ауылдың алты ауызын айтады. Соңан соң, қонақ өзінің өнерін төгеді (Ә. Сат.).

ҚОНАҚ КӘДЕ [КӘДЕСИН] ИСТЕДІ [ҚЫЛДЫ] Жатар мезгілде, төсек салынار шақта қонақ орнынан тұрып, жай боса- тып, сыртқа шығатын салтын жасады. Аман қонақ кәде істеп тыска шықты. Мар- жан қонағына төсек сала бастады (Ф. Мұс.).

ҚОНАҚ ҚОЙДАН ЖУАС Мейман ба- рына ырза деген үгымда. Қонақ қойдан жуас, май берсе де жей береді (Макал). Қонақ қойдан жуас деген, қонағым! Артық қылық көрсете көрме, ұятқа қалдырып,— депті (АТ).

ҚОНАРЫН САЙ, КӨШЕРІН [ҰША- РЫН] ЖЕЛ БІЛЕДІ Қайды барары, не іс- терір белгісіз, өзінде ерін жоқ адам туралы айтылады. Шалабай осы кезде аргы жақтан келіп Мұқатайдікіне дем алатын көрінеді. Мұқатайдан бір аттанып кеткен соң, қонарын сай, көшерін жел білсе керек (Ф. Мұс.).

ҚОНЫС АУДАРДЫ Басқа жерге көш- ті, бөтөн жақта кетті. Он-он бес ауылдан қалған екі-үш ауылдың гана жүрнагы кө- рінеді. Оның өзі қоныс аударығы бір табан қыстауга тақала, Ашылы өзекке келіп қонған (Ф. Мұс.). Абылай орда қылған Кекше тауын, Аударған қонысынан талай жауын, Бір жылы жаздығуні қалмақ елін Шаппак бол қол жиынты айтып сауын (С. С.).

ҚОНЫС БАЙСАЛДЫ [ЖАЙЛЫ, ҚҰТ- ТЫ, ҚАЙЫРЛЫ, ӨРІСТІ] БОЛСЫН! Жаңа жүртқа көшип келгенде айтыладын тілек. Қоныстарың қайырлы болсын, шырагым, жақсы келдіңдер ғой. Өзіміз мұлде мәз болыш қалдық,— деді Омар Жақыпқа (Б. М.). Басына ақ жауалық салған бір картаңдау әйел келіп, тіпті, «Тың қонысын құтты болсын!»— деп орысша сүлеп, Павленконың қолын қысты (С. Ш.).

ҚОНЫС ҚЫЛДЫ Мекен етті, бір жерді жайлап қонды. Әкесі Жұмағұл бай болған болыс, Алтайдың бір саласын қылып қо- ныс, Қажыға Тасболатпен бірге барған, Басталған содан барып құда болыс (С. Т.).

ҚОНЫС ТАПТЫ [ТЕПТІ] Тұрақтады, сая тапты, мекендейді. Керсектікендегі әлем- ге, Өмірге қайта тұганын, Қоныс тауып бар жерде, Талқанын өмір думанын (С. Б.). Біз бір кезде қалың елдің ортасынан жал- гыз атқа өріс таба алмай, қара басымызға қоныс таба алмай қашып келгенбіз (А. Л.). Кең алқапқа колхозды ауылдың төрт ту- лік малы да келіп қоныс tenti (С. Бақ.).

ҚОНЫШЫНА [ЖҰЛЫҒЫНА] ТЕН- ГЕРМЕДІ Адам ғұрлры көрмедин, менсінбеді. Аман ел аумай жатқан қонысында, Же- теді менмендікке сонысы да. Қарада өр көкірек болмай ма екен? Төрөні тенгер- мейтін қонышина (І. Ж.).

ҚОН БІТІРМЕДІ 1. Кедейліктен шы- гармады. Күшің барда қарашаларына қоң ғітірмей, шеңгелінде сыйып үстагайсың (Ә. Н.). 2. Семіртпеді, шыр байлагатады. Жазымен мініп, жалығы аттыма қоң бітір- меді, жайлаудан тұралап келді (АТ).

ҚОН ЕТИНЕН ЕТ КЕСТІ ① ҚОН ЕТИН КЕСІП [ОЙЫП] БЕРДІ Өте жақсы көрді, жанын аямады. Жолдастарына қадірлі, ейткені, жолдастына қоң етін ойып берген- дей, өтірікке жоқ бір сөзді жігіт сөйлеген- де даусы дөнен қошқардың маңыраганына үқайды (С. С.). Жолдастыңа қоң етінді ойып беруден тартынбайтын батылсың да, жомартсың (Б. С.). Шын досспын деген соң, қоң етінді кесіп бердің ғой (АТ).

ҚОНҚАҚ [ҚОНҚА] МҰРЫН Үлкен құс мұрын. Беті қып-қызыл, мұрны қоң- қақ, бұғагы бұқаның әукесіндей салбы- райды, қарны бұлтипын кетіпти (Ә. Ш.).

ҚОНСЫ ҚОНДЫ к е н е. 1. Кедей ауылдың бай ауылды сағалап отыруы туралы айтылады. Қара қасқа атты Қамбарды еліміз деп, Тоқсан үйлі тобырлар сіңгені анық. Белдісіне найманның қоңсы қонып, Талай таяқ өмірден жегені анық (И. Б.). 2. Кей жерде ауыл-үй болып көрші оты- руы мағынасында айтылады. Вәріміз де Бағаналының баласы болғанымызбен, олармен атамыз белегірек қой. Қоңсы болыш қасына барып қонсам, біреуі де «кет» демес еді (С. Шәр.).

ҚОН ТОРҒАЙ Тым жүдеу, күйсіз. Бұл ауыл да құлқі дегенді ұмытты. Тоңторыс, қоң торғай тіршілік (Р. Сұл.). Бұл өңір-

дің балықшылары жылдағыдан гөрі биыл қоңыр торғай, бас тоқсан түссе де, жылылық күннің аяғы тұманға айналып, Ұлы теніз үстаса қоймады (Ә. Н.).

ҚОҢЫ ЖЫҒЫЛМАДЫ [ҚИСАЙМАДЫ] *Арықтамады, ашықтады.* Төңіз жағасындағы қалың қамыска канша малды айдал жіберсең де, ығы жетеді. Қамыстың сабагын қажаса да, жан созып, қыстан қоңыры жығылмай шығатынын айтып, үй иесін еліттіріп қойды (Ә. Н.).

ҚОҢЫЗ ТЕРГІЗДІ *Қорлады, азап шекірді; тентіретіг жіберді.* Жазығым болса, қоңызы тергізесің, жазықсыз болсам, зәрің шашқанмен, түк қыла алмайсың (М. Ә.).

ҚОҢЫ ҚАЛЫҢ *Бұл жерде тегел беру, көнгерілік жөніндегі айтылып түр.* Е, сорлымынай! — деп, басын изеді Алдаберген. — Сенің тілің зәрлі ғой. Бірақ, есінде болсын, менің қоңым қалың. Шыбынның шаққаны құрлы керем бе екен сезінді (Ә. Н.).

ҚОҢЫЛТАЯҚ [ҚОҢЫЛТАК] *Киді* *Етік, мәсі, пима, т. б. шұлғау шұлғанбай, алғына еш нағарені орамай киді.* Терезеден Яхия шықты. Есік пен терезенің айрымасы шамалы — екеуі де аңқылы ашық жатыр. Яхия көйлек, дамбалшаң, етікті қоңылталяқ кие салыпты (Ф. Мұс.).

ҚОҢЫРАУДАЙ *СЫЛДЫРАЙДЫ* [ЗЫҢҒЫРАЙДЫ] *Жағымды, әдемі үн тұралы айтылады.* Құлқі әрбір цехта, бригадада, көргөргөн парктерде де, әдеміленген пәтерлерде де қоңыраудай салдырайды (С. Е.).

ҚОҢЫРАУ ТАҚТЫ *Сән-салтанат тұралы айтылып түр.* Масаты кілем жамылған, Алтыннан қоңырау тағылған, Дабысы жерді жарады (Жамбыл). Қалды ауыл қараңғы бол ай батқандай, Зарығып күйінбейсің бұған неғын, Жайқалып қызғалдақтай шықты көші Алтыннан неше түрлі қоңырау тағып (Қамб.).

ҚОҢЫР [САМАЛ] *ЖЕЛ* *Біркелкі жайлары салқын леп.* («Қоңыр» компоненті басқа да кейбір сөзге қосылып, тиянақты тіркес кұрамына енеді. Үнғайына қарай «орташа» деген ұғымды білдіреді. Мәселен, «қоңыр салқын», «қоңыр көлөнкө», «қоңыр кеш», «қоңыр күз», «қоңыр даусы» сияқты тіркестер тиісінше: ақпан-қаңтар салқыны емес, қара көлеңкө емес, ымырт жабылған, қас қарайған кеш емес, тым ызғарлы күз емес, ышқынған қатты дауыс емес; сол тәрізді «қоңыр жел», «қоңыр леп» деген сұық жел емес, сұық леп емес, жайлай самал леп. Ал «қоңыр бел» деген тым улкен бел емес, «біркелкі кіші-гірімдеу бел»). Бір кезде ауыл қасында, Болаттың жасыл төбешік, Төбенің ылғы басында Тұратын қоңыр жел есіп (С. Ж.). Сұлуғи, тамылжыған күй, екіндей бі табигаттың осы тіл жетіп айта алмастай есем шатын нұрландыра түскендей. Бал қоңыр салмал еседі, өмір самалы (Е. Ә.).

ҚОҢЫР КЕШ *Кешқұрым, жаңа қара көлеңке түс бастаған мезет.* Үй ішінде көленке қоюланып, қоңыр кештің майда лебінен терезе шілтері ақырын ғана сілкінг қояды (М. Ә.). Оңаша тыныштықта, қоңыр кеште бұрын естілмеген нәзік, терен мұн қалқып түр (М. Ә.).

ҚОҢЫР ҚОРДІ *Кем тұтты, олқы санауды.* Татулықты, тыныштықты Қоңыр көрер, кем көрер. Ұрлық пен құлықты Қызық, көрер, өнді енер (Абай).

ҚОҢЫР КҮЗ *Бізгар, сұығы жоқ біркелкі жайлы күз.* Міне, дәл осындағы өзгеше өнімі бар, жемісі мол қоңыр күзде, тағы бір шаңқай түсте ойда жоқ өзгеше сұық хабар жетті (М. Ә.). Құн шақырайса да, дене қызыды алмайды. Жанға жайлай қоңыр күз. «Қатал қыс келеді, қамдан» — деп тұрған сияқты (Ф. Мұс.).

ҚОҢЫР САЛҚЫН [ШАҚ, СӘТ, ЖЕЛ] *Бізгарсыз сәт, мезгіл.* Жазғы қоңыр салқын, таңтеренцілік тамылжып көледі (ҚӘ).

ҚОҢЫР САЛҚЫН ҚАБАҚ *Ренішті сұық жуз, рай.*

ҚОҢЫР САЛҚЫН [ҚАБАҚПЕН ҚАРАДЫ] *Бар үқыласы құламай, бейтарап қарау тұралы айтылады.* Осы әдете бойынша, геройымыз Әсимаға да қоңыр салқын қарамай, оның ішкі дүниесіне үзіле, зер сала отырды (М. И.).

ҚОҢЫ [ЕТИ] ТАЙДЫ [ТҮСТІ, ҚИСАЙДЫ] *Ети қашты, арықтады.* Қанша семіргенге қарамай, қыс аяғында жылқының қоңы туспін кетті (АТ).

ҚОЛА ҚАРДАЙ ЕТТІ [ҚЫЛДЫ] *Улек әңгімелеге айналдырыды.* — Е, сиыр екірек екіре береді. Шұбатылған екі шал өздері үркітіл алды, онан басқа дәнeme де жоқ... Мұны қона қардай сез қылуларының өзі... — деп Рамазан күмілжіді де, сұп-сұр болып кетті (Ф. М.).

ҚОРАБАЛЫ *КІСІ* *көне.* Қоры атабасынан үзілмеген деген мағынада айтылған. (Көрі құлақ шалдар буны бай мағынасында да қолданады). Қорабалы кісімін тұрсың ғой, дегенмен саған күнім туспес-ау (АТ).

ҚОР АДАМ *Өмірдің тектісіне, езгісіне түскен, кемсіту көрғен жан.* Дүниеде қорада мен болармын деп түңіліпті де, өзін емірдің тастандысында жардан құлатыпты (АТ).

ҚОРАЛЫ БАЛА [ЖҰРТ] *Шиеттей жан.* Мына қоралы балалы қалай бағамын деп, ойбайлай беріпті әйелі (ҚӘ). О, несі! Қоралы жүрт отырып корадан қой алдырыптың қерін жасап (АТ).

ҚОРАЛЫ ҚОЙ *Қыруар көп қой.* Мысықтың соңынан жүріп келе жатқан жолаушылар жер кайысқан қоралы қойға... кездеседі (ҚӘ).

ҚОРАМСАҚҚА *ҚОЛ САЛДЫ* *көне.* Жау жарагын кезенді. Бұл сезді айтып

Төлеген Қорамсақта қол салды, Бір салғанда мол салды (ҚЖ).

КОРАСАНГА ҚОЙ АЙТТИ көне. Жалының жалбарынды, қайыр-садақа атады (Жырларда кездеседі). Әулиеге ат айттып, Қорасангә қой айттып, Артынан құнып келіпти, Өлгендеге көрген шешесі (ҚЖ).

КОРАШ ҚӨРІНДІ Көңілге олқы, көзге шағын, кіші көрінді. Көзге қораш көрінгенмен, мінезге бай адам (АТ). Столдың жанында сілейіп тұрған қыз көзіне тым қораш көрінген секілді (С. Сар.). Айбаршаның бүл үйі өзгеге қораш көрінгенмен, езіне сарайдай (А. Х.).

ҚОР БОЛДЫ Азап көрді, сорлап қалды; азапқа батты. Құдай салды жүреккес, Жалғанда біттес жараны. Кере алмай қор бол қалған соң, Кете ме іштен арманы (Абай). Сол қызы барған жерінде де оңбады, барғаннан науқасқа айналып, ақырында қор болып өлді,— деді Құлзипа (Б. М.).

ҚОРҒАН БОЛДЫ Пана болды; саясы на алды. Осы үйдегі үлкен-кіші сенің жайына бәрі де қанық. Сені көріп, саған қорған болуға асырып отыр,— деп Лейланы айналдыра үйіріп барады (С. Шәр.).

ҚОРДАЛЫ АУЫЛ [ЕЛ, УЙ] Малға бай, әзүллеті жүрт. Құт дарыған қордалы аулының сүбелі атасының баласымын... Қашанғы келін болайын (М. Ә.).

ҚОРДЫҢ ҚЫЗЫНДАЙ Діни сенім бойынша, ұжмақтарға (пейіштегі) ең сұлу қыз. Бас жағымда ертеғіде айтылатын қордың қызындағы қаздиган бойы бар бір сұлу отыр (Ж. Ж.). Лизочка, кандай көріктісіз. Сіздей қордың қызы, атақты адамның қызы осындей далага келе ме,— деді Күле-бакин (С. Е.).

ҚОРЕК ЕТТИ [АЛДЫ, ҚЫЛДЫ] Нәрттатты, талышқа етті. Ең аяғы кектемнің әсем құнінен қорек алып ғүлден келе жаткан гүл-бейшешек, ағаштар да Назымның көз алдына тіршілікті елестетті (М. И.). Орман ішіне апарып атынды сой да, етін алып кел. Соны қорек қылып жата берерміз,— деді (ҚЕ). Тоңазыған жол азықтарын мұздай олырып, қанттай қаршылдастып шайнап қорек етіп жатыр (Б. Мом.). Бірнеше күн шөптің тамырын қорек етіп жүріп, өлдім-ау дегенде бір бұлаққа жетіпти (АТ).

ҚОР ЕТЕ ТҮСТІ Әп-сэтте қорылдан, көзі үйқыға кетті. Сақи бешпетін шешіп үстінен жамылды... кеше түстен бері үйқы қөрмеген көзін жұмып еді, лезде қор ете түсті (Ф. С.).

ҚОР ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] 1. Қадірін түсіп, ресуа жасады. Есіл әмірді ескеруісіз, басқа жарамсыз қызықпен қор етіп өткізеді де, таусылған күнде бір күндік әмірді бар малын сатып алуга таба алмайды (Абай). Өзі ермей, ерік бермей жүрт қор етти, Сен есірке, тыныш үйқытат, бақ сезі-

ме (Абай). 2. **Мазақ етті.** Қор етуге құдірттеген Жүргегіме түсті өрт (Абай).

ҚОРЖЫН МАЙЛАНДЫ ді а л. Балық ауга көп түсті (Гур., Маң.).

ҚОРЖЫННЫҢ [ҚАПТЫҢ] ТУВИ ҚАҒЫЛДЫ Қоры таусылды, сарқылды. Сол жылы болған жүттан көп үйдің қоржынының тубі қағылып еді-ау (АТ).

ҚОРҚЫТ АТАМ ҚОБЫЗЫНДАЙ Зар илеу, сарнау мағынасында айтылады. Надандықтай жартасты сок, қалып жартас қаңсылап! Қорқыт атам қобызындаидай, Талмай тартып күйінді (Ф. М.).

ҚОРҚЫТ [-ТЫҢ] ҚӨРІ Жаманышылық, сәтсіздік деген мағынада. Сондагы қошта-сұмының екі ауызы қазір де есімдеге: Сен де аман бол, Сарысу, Қаратауым, Жене алмадым, Қоқанда кетті дауым. Қорқыт қөрі алдымда қазулы екен, Ақырында, мінекей, жеңді жауым (І. Е.). Алдында казулы Қорқыттың қөрі, артында куалаған бейнеттің соры деп түңілген екен сол шакта (ҚЕ).

ҚОРЛЫҒЫНА ТӨЗБЕДІ [ШЫДАМАДЫ] Истеген зорлығына көнбеді. Түлкінің қорлығына шыдай алмай, шал бір күні екінші жерге көшем деп, дүнис-мұлқін арқалап жолға шығысты (ҚЕ).

ҚОРЛЫҒЫ ӨТТИ [ҚОРЛЫҚ ҚӨРДІ] Үзасы етті, тізесі батты. Қелен агеке-ай, қорлығы өтті-ау мыналардың. Мынадан кейінгі тірлігі құрысын да!— деді Райд (Ә. Н.). Жалынды жалғыз апам шешем менен, Айрылып қаламыз деп тағы сенен. Алданыш ізін біліп қалайын деп Қорлығы өтіп барад өңменімінен (И. Б.). Әнеуғұні жақсы сезбен сұрап келгенімде, қорлық қөрсетіп, өзімді ұргандай қылып жиберді (С. Шәр.).

ҚОРЛЫҚПЕН ӨЛДІ Өмірі азаппен өтті, ракат көрмедин. Атаңа лагынет алпыс ит, Жанын өзі берсін деп, Қорлықпенен өлсін деп, Анталап келіп тұрады (ҚЖ).

ҚОР ТҮТТЫ Кем көрді; төмен санағы. Менсінбеуші ем наданды, Ақылсыз деп қор тұтып. Түзетпек едім заманды, Өзімді тым-ақ зор тұтып (Абай). Бар адамға қор тұтып, Бір адамға зор тұтып. Төреге берген қазы бар, Арам өлген малмен тәң (ШС).

ҚОРЫҚТЫҚ ҚҰЙДЫ көне. Қызған темірге, тасқа, т. б. сүйіп затты кенет шаж еткізе құйды (шошиған балаға істелген ем-дом). Тарғы қорықтық қую ма, қара малдың өклемсімен қарғып көшіру ме, жынға орау, қырық аяқ сумен үшкіттау... не керек, әйтесін, осылар секілді «қасиетті» казақ емдерінен қалғаны бар ма екен? (С. Т.).

ҚОСАҒЫНАН АЙЫРДЫ Серігінен ажыратты, зайыбын жогалтты. Алланың хикметіне жүрмін көніп, Зар болдың жанған шырақ отым сөніп, Құдайым айырган

соң қосағынан, Отырмын жау қалмаққа пенде болып (ҚЖ).

ҚОСАҒЫН [ЖҰБЫН] АЖЫРАМАСЫН **ҚОСАҒЫН [ЖАЗЫЛМАСЫН]** **ҚОСАҒЫНМЕН ҚОСА АФАР!** (Жаңа үйленген жастарға айттылады). Тату-тәтті ұзақ өмір сур. Қосағын жазылмасын, шырақтарым! (АТ).

ҚОС БЕЛГІ КІСІ Аты бар, заты жоқ, құр селтиіп жүрген адам туралы айттылады. Ол сенін не қажетіңе керек, әншіейін, бір жүрген қос белгі кісі той (АТ).

ҚОС КІНДІК Малда, көбіне, буздауда болатын ауру. Құлжұмырдың бойында он жеті түрлі енер бар: айғыр, бұқа пішеді, буздаудың қылауын, қос кіндігін, қойдың көн тақасын емдейді (Ф. Мұс.).

ҚОС ТІКТИ Қиши-гірім үй, күркө орнатты. Асу салған тас бұзып, Тарбағатай белінен, Қол қондырыған қос тізін Ворлы деген көлінен (Б. Қ.). Әулақ басына кішкентай қос тізін, күн қағар жасады (АТ).

ҚОС ҰЫС ЕКІ ҚОЛДЫҢ алсы толған деңгөн магынадағы өлшем. Қос ұыс ділда берді Вадимге шал, Сенін ортақ мальц деп мәндегі мал. Шешілісіп сырласып отыралиқ, Әр түрлі қымбат баға ішкілік ал (Абай).

ҚОС УРЕЙ БОЛДЫ Қатты қорықты. Жүрт онсыз да қос урей бол отырғанда, мына хабар қатты тиіпті (АТ).

ҚОСЫ АУҒАН ді а л. Жесір. Қосы ауған әйел (Гур., Ман.).

ҚОСЫН ЖЕКТІ Бұл жерде біреудің қызыметін істеді, сонын қызыметіндегі адамға айналды деген магынада. Малы кеткен жігіттің досы кетті, Діні дағы малменен қосыла отті. Жалғыз қойын құрттауға ерінгендер, Жаудан жаман қынның қосын жекті (М. Сұл.).

ҚОШ АЙТЫСТЫ 1. Алыс сапарға аттарда бір-біріне ізгі тілек тіледі (қоштасы). Досжан бала-шагасымен қош айттысын, қалға жүріп кетті (АТ). Бағтыңғул кешке ымырт жабыла құдайға тапсырдым деп қош айттысын... тауға қарай тартып берген (М. Ә.). **2. Ақтық рет арыздасты** (соңғы рет тілек білдірді). Бір кезде тіршілікпен қош айттысын, Мезгілсіз өлімге де басты байлан, Кетсем де қараша үйге қайта оралдым, Ызалы дүшпаныма тісім қайрап (Ж. С.).

ҚОШ АЛДЫ Күтті, қарсы алды. Тағы бір жыл тарихта етіп кетті, Тағы батыр бір жасап өмір шекті. Атар таңды әр күнгі келіп қош ап, Алдан сұлу көргендей жігіттікті (Ж. М.).

ҚОШ АЛУШЫ Қошеметпен күтүші. Құзғын тамағымыз үшін біріміз жалшы, біріміз — қош алушымыз (Абай).

ҚОШ БОЛДЫ Риза болды, көңілі толды. Қеркіне көнілім қош болып, Балқашты айтсам, мақтанам (ХА).

ҚОШЕМЕТ КӨРСЕТТІ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ] **ҚОШ ТҮТТЫ 1.** Шашбауын көтерди; сый-құрмет жасады; құрметтеді. Қайсыбыр істі болған кісілердің Нығыметке қошемет көрсетіп, жалшылда жатқанын көргенде, Судыр Ахмет жарылып кете жаздады (Ә. Н.). Біреуің қошемет қылсандар, ерсендер, теріс батамды беремін, Телегенің кететінің білсендер, ұстаң беріңдер, — деді (ҚЖ). Өлік шыққан үйді туысқандары бас-басына қонаққа шақырып, қошемет етіп, қайғысын жеңілдестегу тырысын дәстүр бар (Б. С.). Құрбырай қош түттүм Жасың мен көрінді. Жоқтамай үміттім Ақыл мен нөрінді (Абай).

ҚОШ КЕЛДІН! Зәүі түсін келдің, сәтті келдің. (Көбіне, сырттан келген кісіге, қонаққа, т. б. айттылады). Қош келдің, құттықтаймын, Вірінші май, Жүреккө жылы тиіп, көнгілге жай (ХА). Қош келдіңіз, құтты қонағымыз болыңыз (АТ).

ҚОШ КОРДІ Мақұлдауды, құлтады. Бүгін орындаған соң, қош көргені деп Тайман Сашаны қоштады (З. Қ.). Аптығып асау інің келді ақсақал, Тау-тасқа, адамзатқа салып жанжал. Дем алайын деп келдім, аш қойынды, Сәлем-сақат әкелдім, қош көріп ал (Абай).

ҚОШҚАР ТҮМСЫҚ [МҰРЫН] Дөң мұрын, қонқақ мұрын. Шәрипа кереуэт тұсындағы кілемнен жогарырақ ілінген сүреттен шықшыттары шығынқылау, қошқар мұрын, қысық кез жігіт бейнесінен кез айырмай көп тұрды (Ә. Қ.).

ҚОЯН ЖҮРЕК Қорқақ, ынжың. Ел болуга алдымен білік керек, Бір сезді, бір ауызды, намыс керек. Жалғыз ғана оқумен тәцелмейсін, Алты ауыз азған болсан қоян жүрек (С. Т.). Өз көлеңкесінен корқағын қоян жүрек қорқақтар қалышылдамақ түгіл, қанбақ болыш кетсе де мейлі (Ә. Ә.).

ҚОЯН-ҚОЛТЫҚ АРАЛАС Өте тығыз, мидай араласты деген магынада. Ел жұмылған майданнан қалмай штетте, Аралас қоян-қолтұқ еріп кепкес, Аттанса өнербілім командрі, Инженер, профессор, педагог те (С. М.). Ыза кернеп, кек қайнап, Түтеген оқ байқалмай, Тоқтамасқа серттеніп, Жаудын бетін қайтармай, Кетеріп сойыл, қада ағаш Жауга шауып жалаңаш Ерекісікен екі жақ, Қоян-қолтық аралас (Н. Б.).

ҚОЯННЫҢ ЖЫМЫНДАЙ ЖОЛ ИРЕК, жықыптыға тартуы көп сурлеу. Орман ішіндегі қоянның жымындај жалғыз аяқ жол ирелеңдеп, ұзарып кеткен сияқты (АТ).

ҚОЯНШЫҒЫ ҰСТАДЫ Бұл жердегі магына: долданды; қырсығын қалды. («Қояншық» — естен адастыратын ұстамалы ауру). Долы боран ішін тартып, бірден-бірге асқына түсті. Бейне бір аяқ астынан қояншығы ұстагандай үдел, құтырынып кетті (Б. С.).

ҚОЯР Да ҚОЙМАДЫ Жалынып-жалайды; өзеуреді. Баяғыда атамыз жарық-

тық Қарақожадан қојар да қоймай жүріп, қалау қылып ат беріп алған екен (С. Т.). Өтегей шешесі қамыр илеп жатқанда, бір дәңгелектік қамырды Жаппарбек қојар да қоймай сұрап алған (С. В.). Оны қојар да қоймай күштеп алып келдік (АТ).

ҚҰАҚЫ АДАМ Әзілқой, қалжынбас кісі. Тігіншінің қуақы адам екенін біліп, Нұрым да оның ыңғайына көше салды (Х. Е.).

ҚҰАҢЫШЫ ҚОЙНЫНА СЫЙМАДЫ Қатты суйінді, қуалғаннан жүргегі жарылыш кеге жаздағы. Апан ақшаны уысына мықтап ұстаған күйі қуаңышы қоинана сыймай, үйіне жеткенше асықты (А. Х.).

ҚҰАРҒАН АҚ ШУБЕРЕКТЕЙ Сұп-сур, қан-сөлсіз. Оның қорықаны соңша, беті қуарған ақ шуберектей болып кетті (АТ).

ҚУ АУЫЗ Өсекші жыллос адам. Ақашың осылай деп оқтегенің, «Құламан озар жылкы жок» — дегенін, Жеткізді Батырашка бір қу ауыз, «Құлала бектерлер Кек» — дегенін (І. Ж.).

ҚУ АЯҚ Зымыян, залым. Міне, Мәсендит сол бұзық қу аяқтарды менің соңыма салды (С. С.). Бір күні далада аң аулап жүрінде, оған қу алқ кемпір кез болады (КЕ).

ҚУ АЯҚ АТ Өте жүрдек жылкы туралы айтылады. Алдыңғы аты не жорға, не қу аяқ желісті болуы керек (Ф. М.).

ҚУ БАС Жалғыз басты, баласы жоңкісі. (Кебіне, көрі шал-кемпір туралы айтылады. Кей өңірде «корілік келді» дегенді «ку бас жақтанды» дейді). Жерге кірсенді қоймасын, Сырым! Жаратқан, мұндай итті бергенше, қу бас қып, сорлығып неге қоймадын (М. Э.). Ертен қозым келгендеге, Серкем қайда дегенде, Мен сияқты қу бас шал Не деп жауап береді (АБ).

ҚУ БАСТАН ҚҰЫРДАҚ ЕТ АЛДЫ Екі басынан ұстап, ортасынан тістейтін сараң туралы да, арам ниетті адам туралы да айтылады. Жөне қу бастан құырдақ ет алады дейтін қан сұлік Әбділда болатын (М. Э.).

ҚУ БАУЫР Тұсыы, жақын адам. (Кесін магынада айтылып тұр). Қу бауыр деген киын гой, жаман да болса жақын еді (АТ).

ҚУ БОРЕЙ Қүшиған, сымлиған, келісімсіз. Осындаид сидаң жігіт елде молак, Бәрі де шаруага келеді олақ. Сырын түзөр біреу жок, сыртын түзеп, Бар өнері қу борбай, сымпыс шолак (Абай).

ҚҰҒЫН ҚӨРДІ ҚҰҒЫНГА ҰШЫРАДЫ [САЛДЫ] Қудалай, соңына тусу мағынасында. Ганидың құғынға салды. Жақындарының кенесімен, соңда Гани Қазалы сыртындағы ауылды уақытша паналяған (Ж. А.). Патша әкімдері Жаяу Мұсанны, Құрмангазыны құғынға ұшыратқан

(Е. Ы.). О заманда құғынға ұшыраган жақсы жандар бұл өлкеге кеп келіпті (АТ). Құғын көрген, қанғырған, Қараңғыла жылт еткен, Жаман күнде жау қуган Сәлем, сонау ағайға (І. Ж.).

ҚУ ДАЛА [МЕДИЕН, МЕКЕН] ҚҰЛА ДАЛА ҚҰЛА ДАЛА, ҚҰБА МЕКЕН ҚҰЛАДЫ ДҮЗ ДАЛА ҚҰЛАЗЫҒАН ДАЛА [ДҮЗ] ҚҰЛАН ДАЛА ҚҰЛАН ЖОРПАС, ҚҰЛАДЫН [ҚҰС] ҰШПАС ДАЛА ҚҰР МЕДИЕН Мекенсіз жапан тұз, сары дала. Ел зары намысы бар ердің зары, Пана бол тентіретте қу далаға — деді қыздар (М. Э.). Қу дала құлазиды ел кеткен соң, Қара нар жұқ көтермес бел кеткен соң (Айтис). Шөл ғасырдың қу медиен құла дүзінен бұлар заманға, жарқын заманға қарай жалғыз аяқ жол тартқан ақын болатын (М. Э.). Құлазыған құла далада тастаң қалаған жағызы мавзолей тана тұр (С. Мәу.). Ат қарғуды койып, бет алды құла дүзге кесіле шапты (С. М.). Атам заманнан бергі алабора мей көрі кау өртеніп, орнына кек орай шалғын, бейшешек еспесе, құлан дала құлымрмайды (Ж. Т.). Сондағы шұбырган даласы осынау жаткан, бір кезде құлан жортлас, құладын ұшпас шөл дала атаған Балқаш пен Алатаудың арасы еді (Ә. Ә.). Ал мен бе, үйде Қамқа шешем, мына Еңліктің апасы баруын бар десе де, «Ей, таба алмайсың гой, ессіз тау, қу дала, құр медиенде қанғып елесің гой» деп етегімнен қанша тартса да, «Әй, тәйір-ай, жіберші былай! Жапал ағаң таппайтын жердің жыкпышы жоқ!» дедім де, атты «шу» деп борбайға бірақ салып қүйіктыра жекеліп ем (М. Э.). Жас Федоров езі судай шашып жүрген ақшаның ана жақта оқсасие қандай қындықпен түсіп жатқанын білмейді. Енді байқаса, екесі аяты жетпейтін алыста қу дала, құба мекенде, жабайы халық арасында айлап-жылдан қүн кешіпті (Ә. Н.).

ҚУ ЗАМАН Құзылған, көрі кеткен дәүір. Оған Қотан қарт не айтпақ? Қыпшактың ерлігіне қандай мін тақпақ? Шапқыншылықты, ерлікті мұрат көрген мына қу заманда жүрт оның ойына түсінер мे? (І. Е.).

ҚУ ЖАҚ Әзілқой, қалжынбас, сөзудар. Жантас секілді қу жақ балалар сол мезетте-ақ атындағы тоғыз саққа жүгіртіп, тәлекек ете бастайды (Б. С.).

ҚУ ЖАҢЫ ҚҰЫРДАҚ БОЛДЫ Қүйіл-пісті, жаңы қалмады. Кенеттен болған сәтсіз іске қүйіл-пісіп, қу жаңы құырдақ болмасы бар ма! (АТ).

ҚУ ЖЕТИМ тарихи. Панасыз (туыс, жақыннан жүрдай) бала, нағыз жетім. Қу жетім, бұл қылышын жөн бе еді деп, Сенен менің көңлім кем бе еді деп (ҚКБС).

ҚУ ҚАНЖЫҒА ҚОСР ЖОЛДЫ, қу қанжыға ғолмайтын, қырсыққа шалдықыши. Қу қанжыға жүйріктің То-

пышынан несі артық? Қектемесе жаңбыр бол, Қайырысиз жаздан қыс артық (Н. Н.).

ҚУ ҚАЛТАЛ Қагынган бұзық, сүм кісі. Талайды көрген қу қапталғой (АТ).

ҚУ [ҚАСКА, ҚЫНЫР, СЫФЫР, ШҰНАК] ҚҰДАЙ ◎ ҚУРАП ҚАЛҒАН ҚУ ҚҰДАЙ Катты қүйелгенде, ашу-ыза кернегендегі айттылатын кейіс сез. Қекіш кемпірдің сез салты сол: ...Бұзауы еміш, сүті тасып кетсе де, аяғы сүрініп кетсе де, «қу қудай!», «шұнақ қудай!» деп жатқаны (АТ). Жалғызынды жардан ұшыраган қу құдайға не жаздым! (АТ).

ҚУ ҚОНЫС Тарихи. Құтсыз, бақыты жанбаган, ырысы бүйірмagan текен. Қош, қу қоныс. Бүйірмagan топырақ (І. Ж.). Осы қу қоныс дейсің гой, атам жатқан жер дейсің гой (АТ).

ҚҰҚЫЛ ТАРТТЫ Қаны қашып сазарды. Мәкіштің екі көзі қызырып, еңі құқыл тартқанын көрді де, жылағанын билді (М. Ә.). Бір сэтте қаны қашып, құқыл тартып кеткен адамдар бір-біріне қарап, сәл дағдарып қалды (Ә. Н.).

ҚУЛЫҒЫН АСЫРДЫ Алдаң кетті, айласы басым тусти. Екі жас қосылып максаттарына жетті. Дүрімбай құлық асыра алмай, бұл жерде де шоңқайып қалды (С. Шәр.). Сірі жанды Қыстаубаев Оңай құлық асырып жүр. Сері деген атын жайып Қылмыстарын жасасырып жүр (М. Р.).

ҚУЛЫҚ БИЕ Жас (бірінші рет) құлындаған бие. Алты аяқты ала атын Құлық бие құлыны, Табанынан тас батса Алты күнге жарамас (ҚБ). Құлық бие құлыншыл (Мақал).

ҚУЛЫҚҚА ТҮСТИ Алдаң-арбауына ілікті, алданып қалды. Түленнің бір құлыққа түскісі көліп түрғанын Алдардың ішінде селе қалады (ҚБ).

ҚУЛЫҒЫ ҚӨГЕН [БАСЫНАН] АСПАДЫ Жәй шәлкем мінез, сасық сез магынасында. Түбіне наиза бойламайды деген Рамбердинің де құлығы көген басынан асқан кезі болмалты (Ә. Н.).

ҚУЛЫҚ САҚТАДЫ [САУДЫ] Арамдық ойлады, пәле құды (АС). Сенбе жүртқа тұрса да қанша мақтап, Әуре етеді ішіне құлық сақтап. Өзіне сен, өзиңді алыш шығар Еңбегің мен ақылың екі жақтап (Абай). Айт ішіп қунде берген жаны құрсын, Арын сатып, тіленген малы құрсын. Қысқа қунде қырық жерге қойма қойыш, Қу тіл мен құлық сауған заңы құрсын (Абай).

ҚУ МАЗАР ◎ ҚУРАҒАН Қу МАЗАР Бейіт, қабір тәрізді, ың-шыңсыз. Баласыз үй — қу мазар (Мақал).

ҚУ [СОР] МАНДАЙ ◎ ҚУ ШҰНАҚ Жазған сорлы, азабы арылмаган сорлы деген магынадағы кейіс сез. Беу, әйелдер сонда да Пыш-пыштады, тұғандай, Шолжандатып жүргенін Қарашы деп қу маң-

дай (Қ. Мұқ.). Сорлап қалдың-ау, сор маңдай, жазған сорлы! (АТ). Қуарған! Мұқан! Қолыңды әкел, қу шұнақ! Қош, құрыған аруақ! Қош, қу қоныс. Бүйірмagan топырақ (І. Ж.).

ҚУ МОЙЫН Ұзын, арық мойын. (Кейде ауыс магынада да айттылады). Жалаң бас, жалаң аяқ, жыртық дамбал, Кір көйлек, қамыт күпі, шидем шалбар. Сары үрпек, көнілжім кез, еңі жүдеу, Қу мойын, аш қабыраға, аңғал-санғал (С. Т.).

ҚУ МҰРТ Селдір мұрт. Шүйке шал, аузы ұрадай опырылған. Су мұрын, қу мұрт, ұрты шұқырайған. Боз бура бір күндеңі тасқа шегін, Шал отыр қу қайында мықырайған (І. Ж.).

ҚУ МҮЙІЗ КІСІ 1. Көнті білетін, жагдайға қанық, кәнігі пысық. Колхоз құрылғалы бірге жасап келе жатқан қу мүйіз есекі кісі (М. Ә.). 2. Әкімшіл, мансапқор қу. Сібірдегі үкіметтердің ең зоры — алдымен Омын үкіметі бағынбады. Ақтың қу мүйіздері орынға таласып, өзді-өздері сүзісті (С. С.).

ҚУ[-ды] МІНІП, ҚҰЛАН[-ды] ҚҰРЫҚТАДЫ Өте епшіл, әбжіл адам тұралы айттылады. Біреулер қара сезді қамшы қылып, Қуды мініп, құланды құрықтап жүр, Қайсысын маган соның еп көрерсіз, Экетсем взім таңдап өкпелерсіз (Жамбыл).

ҚУРАЙДЫҢ [ҚӨЛДЕНЕҢ ШӨПТІҢ] БАСЫН СЫНДЫРМАДЫ Әненең істемеді, екі қолын құсырып отырды. Бізаде жыл бойына бір қурайдың басын сындырмай, сессия таянғанда, әйтеуір, «стипендиядан қағылып қалмайын» деп, екі-үш күннің ішінде бәрін біліп алатын студенттер де бар (ЛЖ).

ҚУ СИРАҚ [ТҰЯҚ] Бұл жерде қыдырымпаз магынасында айттылып тұр. Онсыз да кітап бетін ашпағтын қу сирақтарға мынау енді рақат болды (Б. С.).

ҚУ СҮИЕК Қаусаған, дәрменсіз адам тұралы айттылады. Қайырлы таң болсын! — деп үйге әуелі әскери адам, оның соңынан қу сүйек арық әйел және Сережа кірді (Б. С.). Сән-салтанат жұбатпас жас жүректі, Қім де болса түрғысын қөксемекті, Мезгіл әткен дәуренді қуалаған Нетіненің бір картайған қу сүйекті (Абай).

ҚУ ТАБАН Ел көзгіш, көп жүретін қыдырымпаз. Бұл қу табандардың да баспайтын жерлері болмайды-ау, әйтеуір (Ш. Х.).

ҚУ ТАҚЫМ 1. Мініс атқа жарымайтын кісі тұралы айттылады. Өзі бір ат құтайды, қу тақым (АТ). 2. Тақымдастын, тартьысын жүретін пысық, қу адам. Бұл жүрістің түбі бір жанжалға согарын сезінген қу тақымдар Игіліктін тобына өздері қосылып, елден елге шығарып салып қайтысты (Ғ. М.). 3. Әйелге жарымайтын еркек. Қу тақым қайнам-ау, тізенді құшып, та-

қымынды қысып жата бересің бе? — депті (АТ).

ҚУ ТАМАҚ *Isher ac; aish oze, nəpsı.* *Ku tamaq kəp bolса, semirəd, Jək bolса—kaq sүyiek kemirəd. Keshegi uretіn jaуына Жанасып жүгіріл төлміред* (С. С.). Тоқтық не дегізбейді, аштық не жегізбейді деп, бәрі *ку тамақтың қамығой* (АТ).

ҚУ ТАНДАЙ *Səzshen adam turалы мысқыл ретінде айттылады. Уа, қу тандай жалайыр! Менен аскан елінде Бар ма, сірә, бір шайыр (Жамбыл).*

ҚУ ТОЛАҒАЙ БАСТАНБАЙ тарихи. Ақын бұл жерде «басқа күн тумай, тарығып-зарықпай» дегенді айтты тұр. («Толағай» монголша — бас деген мағынада). Тұн қатып, жүріп, тұс қашпай, Тебінгі тері тағынбай, Темір қазық жастанбай, *Қу толағай бастанбай*, Ерлердің ісі бітер ме (М. Ә.).

ҚУТЫҢ ҚАҚТЫ *Құланана күлімдеді, қу нәспімен телмендей жыныиды.* — Деді де Даужанга *Қутың қара қарады*. Бірақ оған Раушанның *Жылымады қабагы* (Ә. Т.).

ҚУ ТІВЕ[-СИН] ҚҰШАҚТАДЫ Эйелсіз, бала-шагасыз кісі туралы айттылады. Қыруар мал, ұщан-теңіз дүниені бергенінді қайтейін, ку бас шал қылып, *қу тіземді құшақтатып* қойғаныңды қайтейін (М. Ә.). Уай, қартайғанда *ку тізені құшақтаганың* зары етіп отыр дейсін бе, ку көнілдің тамырышы болмай, жетімденіп отыр емесстін бе? — депті (АТ).

ҚУ ТІЛДІ СЫҚАҚШЫЛ, ӘЗІЛҚОЙ. Бірер жетінің ішінде Қарасай қаласына орнынан алынған қызметкерлер толды. Қалалының *ку тілділірі* оларға «азбандар» деп ат қойды (Б. М.). Қиялданбай журмейтін албырт Земцовты *ку тілдінің* ішіндегі ең аз сейліттің Бондаренко ылғы қағытып отырады (Т. А.).

ҚҰЫРДАҚТЫҢ ӘКЕСІН ТҮЙЕ СОЙ-ФАНДА [СОЙФАН СОН] қорерсін. *Бұл, бұл ма, жұның зоры алда деген мағынада.* Тілтеп, тегі, дұрыс айттың, інім... Сендер ме, сендер *құырдақтың* әкесін елі түйе сойғанда көрерсіңдер (М. И.).

ҚҰЫС БАС Ақылсызы деген үғымда айттылады. Неменеге абыржып отырысын, құыс бас-ау! Өз ойынша шеш! Кісі ақылмен бай болғанша, ез ақылыңмен жарлы бол деген бар гой (АТ).

ҚҰЫС КЕУДЕ БОС, ӘРМЕНСІЗ, ҚОЛЫНАН ештеңе келмейтін деген мағынада. Әзберген қысық мінеады, қыршашқы тілді болғанмен, құыс кеуде қорқақтың бірі болатын (М. Ә.).

ҚҰЫС ҮЙ АГЫ БАР ЖАЙ. (Жақсы үй, жаман үй,— бәрі бір деген үғымда). *Құыс үйден құр шықпа деген сез бар, шырагым,— деді Жаңыл, ағаң болса, бұндай ішпес ең, шай да болса, дәм тат* (С. М.). Тұндегіден қалған бірер жұтыйм сол екеуі-

не бұйырганы гой. *Құыс үйден құр шықпа деген деп қылқ еткізді* (С. Төл.).

ҚҰЫС ҮДІС *Бұл жерде бос, босап қалған, жарым қоңіл деген мағынада.* *Бұл (сезім, сана) болмаган жан күйі — толқынсыз, ыргақсыз, ішіне не құйса да талғамайтын құыс үдіс* (М. И.).

ҚҰБА ЖОН [БЕЛ] *Біркелкі, орташа, ұзын-ырга дәңес, қырқа жал.* Құн салқындау еди. Кесілген ойлы-қырлы, елсіз, жымжырт құба жондармен жүріп отырып, бір көлденең жатқан биік жонға шыға келдік (С. С.). Жайлала болып отыран осы ұшантевіз құба жонда сока сурынатын жер жок (Ф. Мұс.). Құлан жортпас қу жапан Жан біткендей жаңарды. *Құба белде құлпырыған* Қуанам көріп қаламды (ХА).

ҚҰБА ЖОНДАТТЫ *Ұзын сонарлатты, орагытып сөйледі.* Абайға келгенде де алғашқы сөзді Бегеш бастады. Ол өзінің алыстан орагытыкан үйренишкі құба жондатып келетін шешенлігін Абайдың алдында да іріккен жок (М. Ә.).

ҚҰБА ҚАЛМАҚ ЗАМАНЫ тарихи. *Қалмақ пен қазақ шабысқан кез.* «*Құба қалмақ заманы*» деп атанған заманда қалмақ пен қазақтың ел шабысқан дауларайын біттістіруде Қазыбек үш рет билік айтқан екен (Б. А.).

ҚҰБА ТӨБЕЛ БОЛДЫ *Көптің бірі болды, орта қолды күйге түсти.* Әншійінде, ауылда көптің бірі бол, құба төбел бол жүретін аға-женесі Қасандер келгенде, қоқыланып, айбаттанып кететін (М. Ә.).

ҚҰБЫЛАҒА БАС БЕРДІ [ҚОЙДЫ] көне. *Бетін күннің батысына қарай түзеді.* (Діні сенім бойынша, бетін Мекеге — «қасиетті» мекенге қарай бұрды). *Құбылаға бас беріл*, Екі көзге жас беріл, Байбері қаққа налынды (АБ). *Құбылаға қарай бас қойып*, Мінажат айттып аллаға, Сәждеге басын салады (ҚЖ).

ҚҰБЫЛАҒА БЕТ АЛДЫ [ҚОЙДЫ] *Күннің батысына қарай жүрді.* *Құбылаға бет алған*. Жауды жеңіп жаншуға Батысқа ұмтыл, ерлерім, Жерді түгел аршуга (Жамбыл). Жаздай жайлап, елдің шашыны шыгарып тастаған жайлайын қақ жарыш *құбылаға бет қойып* келе жатырмыз (Б. М.).

ҚҰБЫЛАҒА ҚАРАП *ҚУН ӨТКІЗДІ* *Бұл жерде мағына: бекер, жұмыссыз әмір өткізді.* — Сонда қалай, балам, біз секілді көрілөр енді үйде қол кусырып отырып, *құбылаға қарап* қүн өткізбек пе (О. С.).

ҚҰДА ВОЛУҒА [ТУСУГЕ] КЕЛДІ ① **ҚҰДА ДЕСПЕК** ② **ҚҰДАЛАП** **КЕЛДІ** тарихи. *Қызы алысын, жекжат болды.* *Құлайменді* әкеси малға сатқан, Құдай деп, құда болып бата айтқан. Әрі малды көбайту мал үстіне, Әрі би боламын деп карғыс атқан (С. Т.).

ҚҰДАЙ АБЫРОЙ БЕРДІ діни. *Иіні келіп, сәтін түсірді.* Құдай абырои берді, сал кешіккенде, суга кетіп қалатын еди (АТ).

ҚҰДАЙ АЙДАДЫ діни. *Өздігінен келді.* Түрегел, барайық, сен қағаздарын көр. Бұл құдай айдан келген олжы гой. Бізге не қылады (С. С.).

ҚҰДАЙ АКЫ [АҚЫНА] діни. *Қарғанып, шын айтамын деген магынада.* Мендеңі жалғыз тілек, Баршагулді аулыма келтіріп бір берсендер. Құдай ақы өзімнің орнымы берер ем (F. C.). Құдай ақы, рас, тұра алмай жатырмын,— деді ол (Б. Мом.).

ҚҰДАЙ АЛДЫ діни. *О дүниеге әкетті;* құрыды. Өзі жаратқан пеңдесін құдайдың өзі алды, жылама, күпірлік етпе! (АТ). Кезінді өле-өлгенше бір ашпассын, мырзанды Жиенқұлдай құдай алмай (К. Жұм.).

ҚҰДАЙ АРТЫНЫҢ ЖАҚСЫЛЫҒЫН БЕРСІН! діни. Өлген кісінің үй ішине ес-кіше көңіл айтудың түрі. Құдай артының жақссылығын берсін, шырағым. Құдай берең десе, баласы жоқ па, үмітсіздік шайтаниң ісі (АТ).

ҚҰДАЙ АТҚАН [АТТЫ] діни. *Антұран, оңбаган деген магынадағы кейіс сез.* Түү, құдай атқан екен гой!— деп Жаррасов ыршып түскендер болды (М. Э.). Соқыр қариды құдай атты. Маган қас ойлағаны үшін, «Кәләм шариф» үрді,— деп сүйсініп қалды (М. Э.). Тек мен емен бұл сұрды талай айтқан. Құні кеше өз атаң Абай да айтқан. Тағы қайта айтамын, тағы, тағы! Болғаннан соң не кеше құдай атқан (К. А.). Құдай атқан қу молда, Берекенді үшірып, Кетіреін пустынды (Жамбыл).

ҚҰДАЙ АТЫМЕН АНТ ШШТІ діни. *Карғанып, серт берді.* Ол ханың сыйқағын естіп, бұл хан әбден ыза болып: «Құдай атымен ант ішемін, осы істерді істеген күкім болса да, кінөсін кешемін, маган келіп мәлім болсын»— деді (КЕ).

ҚҰДАЙ БАСҚА САЛДЫ діни. *Тағдырың ісіне, амалсыз шарага майын үсынды.* Мен сиримды сізге айтайын, Құдай басқа салған соң, Сізге айтпай кайтейін (КЖ).

ҚҰДАЙ [ҚҰДАЙ БАСҚА] САЛМАСЫН! діни. *Тәңір басқа жазбасын, душар етпесін.* Құдай басқа салмасын, сен секілді Желмен жерге тығылып, жар сұзбекті (Абай).

ҚҰДАЙ БЕРГЕН «Жасаған ие» жарыл-қаған, тәңір берген. Міндім де жасыл көңіз сона құдым, Басынан мұнар тәбе сағым будым. Дәүләттің құдай берген арқасында Канменен кейлегімнің кірін жұдым (КЕ).

ҚҰДАЙ БЕРДІ [БЕРСЕ] діни. *Жолы, дегені, ойлаганы болды.* Аз уакытта Ербол

кайта кеп, Абайды қолынан алғын сыйырлап: *Құдай берді!* Асылбек бүгін үйде жоқ екен! Қазір соның отауына кіреміз!— деді (М. Э.). Бәрінен бұрын Қежекпен көп калжындастын Бөрібайдың құдайы беріп қалды (Т. А.).

ҚҰДАЙ БЕТІН КӨРСЕТПЕСІН! діни. *Көрмегенім сол болсын, жолата корме.* Оның зұлымдығы еркімнің-ақ шымбайына батты, құдай оның бетін көрсетпесін (АТ).

ҚҰДАЙ БҮЙЫРТПАСЫН! қарғыс. *Жақсылық көрмесін, тәңір жарылқамасын.*

ҚҰДАЙ БҮЙЫРТСА діни. *Несін айдаста, тәңір жазса.* Біздер құдай бүйыртса, сол жыланды елтіріп, бұл қызды және қаланың адамдарын бұл жыланнан құтқарып аламыз (КЕ).

ҚҰДАЙ БІЛСІН Негайбіл, белгісіз. Сың келер, келмесін құдай білсін (АТ).

ҚҰДАЙ БІР, ПАЙҒАМБАР ХАҚ діни. *Діни ұғым бойынша, зиянды сенімді үағыздаушының «алла деген біреу, пайғамбардың барлығы шын» деген өткір қағидасты.*

ҚҰДАЙФА АҚ САРЫ БАСЫН АЙТТА [АТАДЫ] діни. *Тәңірді атап мал садара берді.* (Ауырған кісінің айыгуына, не сапар шегіп кеткен адамның есен-аман оралуына, т. б. құрбандықта мал атав ұғымын білдіреді). Мен Абайға кінә қойдым. Елде катын-бала сені уайымдаң тун үйқысын төрт беліп, құдайына ақ сары басын айтады... Сен болсан, шалжынын жатқаның мынау,— деді (М. Э.).

ҚҰДАЙФА ЖАЛБАРЫНДЫ [ЖАЛЫНДЫ] ④ **ҚҰДАЙФА ҚҰЛШЫЛЫҚ ҚЫЛДЫ** [ЕТТИ] діни. *Аллаға жалбарынды, ракымын тіледі.* Құдайға құлышылық етуден не береке табасың? (АТ).

ҚҰДАЙФА СЫЙЫНДЫ діни. *«Жаратқан иенің» қолдан, қуат беруін тіледі.* Құр, тек, құдайға сыйынғанша, екі қолыңа, қуатыңа сыйынсаң нетті, жазған (АТ).

ҚҰДАЙФА ТАПСЫРДЫ діни. *Тәңірдің бір өзінің қарауына тапсырды, аруақ-қа тапсырды.* (Есен-аман болуға тілек білдіреді). Төлеген сонда сәйледі: «Мен Жайықтан кайтқанша, Жүзінді есен көргенше, Ата-анамды, мал-жанды Тапсырдым алла, құдайға» (КЖ).

ҚҰДАЙДАН МОЙНЫНА БҮРШАҚ САЛЫП СҮРАП [ТІЛЕП] АЛДЫ ④ **ҚҰДАЙДАН ТІЛЕП [СҮРАП] АЛДЫ** діни. *Құдайға мал, жан атап журіп тапты.* Жамал қызы ед, қыздың шолпан жұлдызы ед, Шашы қолаң, қасы қара құндызы ед. *Бүршак салып тілеп алған құдайдан,* Есекенің үл қып сүйген бір қызы ед (І. Ж.).

ҚҰДАЙДАН ҚАЙТСЫН! діни. *Қайыры тәңірден қайтсын.* (Қылған жақсылығының есесін құдай қайырсын деген магынадағы айттылар тілек). Бізден қайтар

демеймін, ылайымда құдайдан қайтсын (С. М.).

ҚҰДАЙДАН СҮРАП АЛҒАН ЖАЛҒЫЗЫ діни. Әлпештеген сүйкітісі. Біреу ашу үстінде тентек ұлғына «қарғайын десем жалғызым, қарғамайын десем жалмауызым» деген екен. Құдайдан сұрап алған жалғызына дәнеңе дей алмаганы ғой (АТ).

ҚҰДАЙДЫ ҚҰЛАҒЫНАН ҰСТАДЫ *Масайрады, көкіді. Я, ол құдайды құлағынан ұстадым деп жүр ғой* (Қ. Ж.).

ҚҰДАЙДЫҢ ЗАРЫН ҚЫЛДЫ [ҚҰДАЙФА ЗАР ЕТТИ] діни. Безек қақты, шыр-шыр етті, азар да бөзөр болды, зар иледі. Шыдай-шыдай келіп ем, көзім жетейн деді ғой. Осы тұқымды екпейік деп, құдайдың зарын қылмап па ем? — деді Сәрсек (М.Ә.). Ақжазулық шырағым, құдайдың зарын қылдым, ал бүгін Лекердің огородын жеп қойса, ертең мешіктін сиралып қылады (Қ. Қуан.).

ҚҰДАЙДЫҢ КЕҢЖЕ ҰЛЫНДАЙ ҚҰДАЙДЫҢ өзі мұра еткендей. Ерке құдайдың кеңже ұлышадай бол, қара жер мен кек төңді қоса билеп отыр (Ә. Н.).

ҚҰДАЙДЫҢ ҚАЗАНЫНА СИМЕ! Қырманды былғама, қырманды балағаттама деген магынада айттылады.

ҚҰДАЙДЫҢ [ҚҰДАНЫҢ] ҚҰДІРЕТІ діни. Алланың әмірі, тәңірдің күши сиякты діни үгымды білдіреді. Құданың құдіреті, сендер бір жайсыз уақытта келгендерінді қарашы. Басқа уақыт табылмағандай, нағыз қауырт уақыттыңда кеңде шақырақтыңды,— деді Төлеубаев (М. И.).

ҚҰДАЙДЫҢ ҚҰЛАҒЫ СУЙСІСІН ДЕП *Istegen ісі ұнасын, қылышы жақсын деп, жұмысы көңілгे қонсын, риза болсын деп.*

ҚҰДАЙДЫҢ ҚҰТТЫ КҮНІ *Күн сайын, әр күні, күнде. Бәтестен хат келмегелі құдайдың құтты күні почтага барам, кей күні әлденеше рет барам, бірақ хат жоқ (С. М.).*

ҚҰДАЙДЫҢ АЛА ТАНАСЫН ҰРЛАППЫН БА? *кейіс. Тәңірге не жазылпын, еш кінәм жоқ деген магынада.*

ҚҰДАЙДЫҢ САЛҒАНЫН КӨРДІ діни. *Пешенесіне жазғаны болды.— Балам, бекем бол! Құдайдың салғанын көрерсің,— деп, қызын жұбатпақ бол отырып, көнілшек шал қосыла жылады* (Ә. Н.).

ҚҰДАЙ ЖАРЫЛҚАДЫ [иді, ондауды] **Ә ҚҰДАЙ ЖАРЫЛҚАП** [иіпп, он-дап, қалап] діни. *Жолы болды, ісі оңға басты; сәті түсті. Сыздықтың құдайы жарылқады, Әбен болып қарының қампита, ауын салактата, қойқаң-қойқаң жүрді* (F. Mys.). *Жарылқап* не береді құдай маган, Жақсы бол қайта тұмас анау жаман. Мениң барлық тілегім жалғыз сенсің, Бақытты өмір бергей де тәңірім саған (С. Т.).

Біңіранып отырып алады, Әр алуан қырға салады... Ақыры құдай жарылқап, Қалталарын толтырып алады (Жамбыл). Бас иштің айдынына ауыл-аймақ, Қоясың қоғамынды жіпсіз байлаап, Құдай иш құлкынға тусе қалсаң, Есілдей есіп, шалқып, алақайлап! (С. Т.).

ҚҰДАЙ КЕШСІН! діни. *Аллам жазғырмасын, тәңірім кешірсін. Асылық болса, құдай кешірсін* (АТ).

ҚҰДАЙ ҚАЛАСА [ҚҰДАЙ ҚОССА] діни. Алла сүйсе, сәті түссе, жол болса. *Құдай қаласа, бай-мырзаның бір сәйгүлігі біздің тақымға түскен шығар* деп ойлап, Судыр Ахмет мұртынан күліп қойды (Ә. Н.). Кетермін құдай қосса қызынды алып, Бола бер бүл сезінің ізінде анық. Деген соң Мәһрабтың көңілі тасып, Қоркейіп кетті жүзі қызылданып (Т. I.).

ҚҰДАЙ ҚҰЛҚЫН АЛДЫ діни. *Пейілін тарылтты, аранын ашты, аш көз етті. Ағайын жоқ нәрседен етер бұртың, Оның да алған жоқ па құдай құлқын*. Бірлік жоқ, береке жоқ, шын пейіл жоқ, Сынырылды байлығың, бақсан жылқың (Абай).

ҚҰДАЙ ҚҰЛЫМ ДЕСЕ, ПАЙГАМБАР ҮМБЕТІМ ДЕМЕСКЕ Қ...І БАР МА! діни. *Мықты, қүштінің өзі қолдаса, басқалар ізет етпеске лажы жоқ деген магынада.*

ҚҰДАЙ САҚТАСЫН діни. Алла жар болсын. Құдайдың өзі сақтасын, адам жүрер жер емес екен (АТ). Демеймін мені мақтасын, Я жақсын, я жақпасын. Сүйтсе де мұндай сыйнышдан Құдайым бізді сақтасын (Абай).

ҚҰДАЙ САЛДЫ, МЕН КӨНДІМ *Басқа тұған күн болса, өз мойныммен көтөрем; тәңірім жазса, өз пешенем деп білем. Сен екеміз атқа жүргүре мықты болушы ек.* Бірақ, данғыл қара жол болса, бетті түзеп қойып, әйтеір, *«құдай салды, мен көндім»* деген ұзак-сонар, қара жортұылға тәуір едік,— деп Ербол қалжың айтты (М. Э.).

ҚҰДАЙ СҮЙЕР ҚЫЛЫҒЫ ЖОҚ *Қылышы теріс, мінезі шәлкестеу адам жайлы айттылады. Рас айтасыз, Абай, бұз қаланы Есберген, Қеріпжандай саудағерлерінің де құдай сүйер қылышы жоқ. Қырдың момын керуені кездессе, «құдайға қарай-ық» деп біз де түрмаймыз — деп қалжың айтқан* (М. Э.).

ҚҰДАЙ [ҚҰДАЙ ТАҒАЛА] ... *МУСІР-КЕДІ [ЕСІРКЕДІ]* діни. *Жаны ашыды, аяды, жар болды. Ел қамын ойлар артымда тұяғым жоқ па деп қынжылатын едім, Құдай тағала мұсіркеген екен. Мұныңда да шүкір* (I. E.). Сен мені есіркесең, балам, сениң құдай есіркесін, құдайдан қайтсын жақсылығың (АТ).

ҚҰДАЙ ТАБАДЫ *Тәңір жазғырады. Момының есебін қу табады, қудың есебін құдай табады* (Мақал).

ҚҰДАЙ ТАПСЫН! діни. «Жасаган ие» жазаларыңды берсін! Осы отырган қалып би, сендерді құдай тапсын (М. Ә.).

ҚҰДАЙ ТАС ТӨВЕҢНЕҢ ҮРҒЫР! ҚҰДАЙ ҮРҒЫР! [ЖАЗАҢДЫ БЕРГІР, ЖУЗІН КӨРМЕГІР, СІЛЕГІР, ҚАРҒА-ФЫР!] қарғыс. Алланың қаһарына үшырагыр, тәңір атқыр! Шың, көрінбек зіміне, қуарған. Құдай төвөңнен үргыр! Тек төвөңнен құдай үрсын. Айуан, шошқа! — деп айдал шықты (М. Ә.). Бай картайса, малына берер шылбыр, Мал өмірді жаңғыртпас, құдай үргыр. Биреудің қызын алдып, малға сатып, Баяғыны іздеген қандай құргыр (Абай). Дәл Абайлар кіре бергенде, Байдала бір кішкене қара пұшық қызды май құйрықтан шапалақпен үрппі: «Құдай сілегір, кетші былай, құдай сіле-гір! Тыныштық бермедің ғой сен-ақ!» — деп, жылатқан бойында, итеріп тастады (М. Ә.). Құдайдың жузін көрмегір, мынау кім езі екірәндеген! — деп Қамқа қаны қайнап, қатты ашуланды (М. Ә.).

ҚҰДАЙ [ТӘҢІР] ТІЛЕУІҢ БЕРСІН! діни. Мақсатыңа жет, ойыңдағың орындалсын, жолың болсын деген магынағы алғыс. Мынау аяз қойдыға ғана қинап тұрған жоқ. Остіп, міне, өзімізді де арқадан бүріп, бурсендеңтіп тұр. Қолдарыңдан келсе, құдай тілеуің берсін, осы бүгін оралыңдар (М. Ә.).

ҚҰДАЙ ТІЛЕУІҢДІ БЕРМЕСІН! қарғыс. Үмітің ақталмасын деген магынада.

ҚҰДАЙ ҮРДЫ Қырысқ шалды, тәңір атты. Қімде-кім үйреніп жетпей жатып, үйренгенін қойса, құдай үрады (Абай). Жалған дүние сырғанық, Шыныңменен айрылсам, Жалғызын, тезірек келмесең, Мені бір құдай үрганы-ай! (ҚБ). Осыған көңілім бөлініш, Үмытып кетсем жұртыймы, Құдайдың мені үрганы (ҚамБ).

ҚҰДАЙЫ ҚОНАҚ Жол-жөнекей тускен қонақ, кездейсоқ келіп қалған жолаушы. Мен білмейтін байың жоқ, Қайыры жоқ малынан, Зекеті жоқ жанынан Байдың несін мақтайды? Құдайы қонақ келмеген, Бір аяқ ас бермеген, Бөтен түгіл, ездері Мал рақатын көрмеген (Н. Б.).

ҚҰДАЙЫ ҚЫЛДЫ діни. Құрбандың қа маң шалды, садақага маң, дүние атады. Ақ Айман әлде айла, ақыл тапты, Конілімді алпыс күнге жабырқатты. Айманга аман-есен жолықтыра, Шалар ем құдайы құл қара ала атты (АШ).

ҚҰДАЙЫН ҮМЫТТЫ Асқағтады, кеудесіне наан pісірді, көкіді. Асқан екен Құнанбай баласы. Құдайын үмітқан мына Құнанбайлар. Ит болайық, енді қыбырламасақ! — деп Оразбай қанын ішіне тартып сөйледі (М. Ә.).

ҚҰДАЯ ТОБА [ТӘУБА] діни. Тұнілуде, не ашу үстінде, не көңілі жай тапқанда айттылады. Сен күшік не деп оттап тұрсың, ал! — Құдая тәуба! Қанден қатты састы, Құты қашты (С. С.).

ҚҰДЫҚҚА ҚҰЛАН ҚҰЛАСА, ҚҰРБАҚА ҚҰЛАҒЫНДА ОЙНАЙДЫ Багы тайғанды кім көрінген басынады деген магынада. Сенің еңсөң неге көтерілмейді, Жалмұқан?... Неге ықтай бересін? Құдымқұңға құлан құласа, құрбақа құлагында ойнайтынын білмейтін бе едін! (F. M.).

ҚҰДІРЕТИН КӨРСЕТІК Күшін көрсетті деген магынада. Сөздер көп айтатын, біз білеңін, Дүшпаниң ішін өртеп құйдіретін. Сол сөздер бірі бүгін аралап жүр, Көрсетіп жер шарыны құдіретін (Т. Жоб.).

ҚҰДІРЕТТІ КҮШ Ақын бұл жерде оте зор күш, алып қүшті айтып тұр. Жараланған жанымнан қан тыйылар. Құдіретті қүш кеудеме кеп қүйылар, Аттанаармын жағасынан Еділдің, Айқастарда жау желкесі қылылар (С. Мәй.).

ҚҰДІРЕТІ КЕЛДІ Күші жетті, билігі жүрді, қолынан келді. Па, шіркін, құдіреттім бұған келсе, Мұқташ боп қалар еді бұл да менше. Жел, қымыз, жұлдыз, шуак, от, су болсам, Бұл менен айрылар ма ед емірімшесе (І. Ж.).

ҚҰЗЫР ҚЫЛДЫ Тілек етті, көксеі отінди. Бұлтқа арапас құзда тұрып, Ту-ту алыс биіктек Қолқа салдым құзыр қылып, Жөн білгі бір жігітке (F. O.).

ҚҰЙҚАЛЫ [ҚҰНАРЛЫ, ШҰРАЙЛЫ] ЖЕР Оты мол, малға жайлы, егінге лайық жер. (Анықталғыш сез ретінде, «жерден» басқа «алқап», «әнір», «маң», «жайлау», «қыстау» сияқты сөздер жай үшінрайды: шұрайлы әнір, қуйқалы алқап, құнарлы жайлау). Тал-терегі болсын және тау қайыны — қысықша қызыл қайын болсын — барлығы да көктеп, жайнап тұр. Бұл ара бір қуйқалы, жақсы қыстау еді (М. Ә.). Бұл (Қостанайдың шығыс-теріскей) ете құнарлы жер, тек қана топыракты қыртысының қалыңдығы жарты метрдей (С. М.). Беркімбайда арқа сүйеп, Есімбек сол «Өғіз сойғанның» ең шұрайлы жеріне қонушы еді (В. М.).

ҚҰЙҚА ТАМЫРЫ [ТӨБЕ ҚҰЙҚАСЫ] ШЫМЫРЛАДЫ Қатты әсер етті; қатты қорықты, шошыды. Анда-санда тас еденді тықырлатып, кілттерін сыйдышырлатып, тұтқындардың қүйқа тамырын шымырлатып, ұзын аузы үйді жағалап кілтшілер өтеді (С. С.). Жақсылықтың аяғын шағып ала ма деген хаяу түсіп, төбе қуйқасы шымырланаған Жакия жыланды қакжармен сыйыра қағып жіберді (F. С.).

ҚҰЙМА ҚҰЛАҚ Зерек, айттылған сөзді жадында ұстай білеңін адам. Аманнаның бүйірі, үялшақ мінездері жөнді байқалмайды. Құйма құлақ, зерек жігіт мектептен тысы, өз түсінан оқып та, ой, білімін бірталай кеңейтіп алған (F. Мұс.). Ақла құлаққа айтсаң, ағып кетер, Құйма құлаққа айтсаң, қуйып алар (Мақал).

ҚҰЙРЫҒЫ ЖЕРГЕ ТИМЕДІ Ө К... ЖЕР ИСКЕМЕДІ Үзыр жүгіріп, дамыл таппады. (Қолы тимеу магынасында айтты-

лады). Шайханашы өзбектерге түсіп, палау, кәуап, піскен ет, қымыз, шай беріп, келген-кеткенді күтіп, құйрығы жерге ти-меди (С. Шәр.).

ҚҰЙРЫҒЫНА ҚЫЛ БАТПАДЫ ЖАЙТАБА АЛМАДЫ, ТЫПЫРШИ БЕРДІ. Оспанның да қуйрығына қыл батпай, Нұрым ыңыранған сайын бетіне қарай түсіп... анау үйден мынау үтеге кезекле-кезек жүгіре берді (С. Т.).

ҚҰЙРЫҒЫНА [К...ИНЕ] ҚЫСТАРМАДЫ [ІІМЕДІ] Менсінбейді, елемеді, бит шақандай көрмедин.

ҚҰЙРЫҒЫН ҚЫСТЫ ТЫНЬЫМ ТАПТЫ; жын болды. Қорсаудай қысып қуйрығын, Қашқандай неміс барлығы (Н. Б.). Шаршаган жаңға күн үзап, Құтылу, сіра, мұң boldы. Нан тастап еді бір үзім, Құйрығын қысты — жым болды (Ш. С.).

ҚҰЙРЫҒЫН МАЙЛАДЫ Қолға жаңадан түсken атқа ырым ретінде сый корсетту салты. Айғырды 300 сомга Нығметжан алды. Сатып алған жылдының қуйрығын майлау әдете бар (С. М.). Торы ат сатып алдыым, саудасында болған кіслер енді қуйрығын майла дескен соң, бір саба қымыз сыйладым. Жұрт: Тақымыңа құт болсын, құйысқаны берік болсын! — деп тілек айтты (АТ).

ҚҰЙРЫҒЫНЫ СЫРТКА САЛДЫ ТАЙ-ҚЫП ШЫГА КЕЛУ, ДҮРДАРАЗДЫҚ БІЛДІРІП, томсару магынасында. Тобықтының біи қуйрығын сыртқа саларда, майталманым деп бетіне сені ұстайды деуши еді. Сенің қаншалыққа жұмсағанындың біз де көрреміз... (М. Ә.). Достардың, бірақ көбі келмей қалған, Қырын қарап, қуйрықты сыртқа салған. Келген достың берінің жуні жыбық, Бағыт күріл де жок дүниені алған (С. Т.).

ҚҰЙРЫҒЫН ҰСТАТИПАДЫ [ШАЛІДЫРМАДЫ] Құлықпен қолға түспеді, тұлға ғұлғаққа салды. Ол тақау дегелі жылдан асты, әлі тақалып болмалты. Шорқақ, аңғал жіргітке зымиян қызы тұлқіше қуйрығын шалдырып жүрсе керек (Ф. Мұс.). Тұлқідей ғұлғақтаап, бір жотадан бір жотаға жортып, әлі қуйрығын ұстарат емес (Б. Мом.).

ҚҰЙРЫҚТЫ ЖҰЛДЫЗ СЕКІЛДІ ЖАРҚЕТИП көзге түсken, ел назарына іліккен адам туралы айттылады. Құйрықты жұлдызы секілді, Туды да көп тұрмады. Қөртеген, білтен екінді, Мін тағар жан болмады (Абай).

ҚҰЙРЫҚ ТІСТЕП [ТІСТЕСІП] КЕЛДІ Қатар жарыса, бірінің-бірі ізін баса жетті. Жер бетін қағып үшқан құстай шүйгіп, Адақтап барған сайын шыкты жүйрік. Төртеудің мың үш жүзден мойны озып, Құлагер келе жатты тістеп қуйрық (І. Ж.).

ҚҰЙЫМШАҒЫНАН МАЙЫ ШЫҚ-қан Май басқан, ете семіз. Құйымшагынан майы шықкан өтіздер, жегуге әзірлен-

ген аттар, әлекедей жаланған жігіттер (Ф. М.).

ҚҰЙЫМШАҒЫ [ҚҰЙМЫРШАҒЫ] ТЕСІЛДІ [ОЙЫЛДЫ...] Арт жағы қажалды, жара пайда болды. Ала жаздай атқа жайдак мініп, құйымшагы тесілді, к...и жауыр болды (АТ).

ҚҰЙЫНДАЙ ҰШТЫ [ЗАУЛАДЫ] Жылдамдығына көз ілестеді. Қоғаға елестеп жырақтан, Даусы етіп құлақтан, Қөрінеді тізбек көш, Жел құйындаи заулатқан (С. М.).

ҚҰЙЫП ҚОЙҒАНДАЙ ШАП-ШАҚ, АРТАҚ-КЕМІ ЖОҚ, ӘДЕЛМЕ-ДӘЛ МАГЫНАСЫНДА. Мың километрдей жалаң аяқ жүрген едім, мына бетенде менің аягыма құйып қойғандай екен — деп, Жылбек киіп алды (Ә. Ш.). Қайырдың қімі жарасымды, бойына құйып қойғандай. Маңдайы кере қарыс, келісті-ақ жігіт (З. Ш.).

ҚҰЙЫСҚАНҒА ҚЫСТАРЫЛДЫ ① **ҚҰЙЫСҚАНҒА ҚЫСТАРЫЛҒАН БОҚТАЙ [БОҚҚА ҰСАП]** Жөңсіз, ретсіз килигу туралы айттылады. Сен оның құйысқанына қыстырылып, қадірінді кетірме, — деді Абзал (Ә. Ә.). Саған не жок, құйысқанға қыстырылған боққа ұсан, жайына отыр (АТ).

ҚҰЙЫСҚАНЫ БЕРІК [МЫҚТЫ] көне. 1. Мал-жан аман. (Балгерлердің қолданатын сезі). 2. Сүйенерлік жақындары бар кісі туралы да айттылады. Жұрагат-тұандары мол, арқа сүйер адам, дос-жарандары көп, құйысқаны мықты кісі (АТ).

ҚҰЛАҒАН ШАҢЫРАҒЫН ҚАЙТА КӨТЕРДІ Қайтадан отау тігіп, тутін тутетті. Әсіресе, көз көрген кіслер Еламаның құлаган шаңырағын қайта көтеріп, өз алдына үй бол жатқанына мәз (Ә. Н.).

ҚҰЛАҒЫ ЕЛЕҢ ЕТТИ Оқыс құлақ тікті. Садықов! — деді командир Осипов естілер-естілмес үймен гана. Әлімбайдың құлагы елең ете қалды (С. Сей.). Эйткенмен, қандай әнді естісем де, құлағым елең ете түседі, құмарлана тыңдаймын (А. Л.).

ҚҰЛАҒЫМ СЕНДЕ ТЫҢДАП ТҮРМЫН, сойлей бер деген магынада. Ой, маган алаңдама, құлагым сейде, сезінді мудірмей айта бер (АТ).

ҚҰЛАҒЫ МУКІС [МУКІС ТАРТТЫ] ① **ҚҰЛАҒЫНЫҢ МУКІСІ БАР** Құлагы нашар естітін кісі туралы айттылады. Құлагы көптен мукіс тартқан көрі әжесінің ең бір жақсы көретін немересі Абай-дым (М. Ә.).

ҚҰЛАҒЫНА АЛТЫН СЫРГА Сен тыңдамай-ақ қой, есітпей-ақ қой. (Бұл фраза өзіл ретінде көрсінше магынада да қолданыла береді). Келіннің құлагына алтын сырға, берер шайын ертерек берсін (АТ).

ҚҰЛАҒЫНА ЖАҚТЫ [ҚОНДЫ, ҰНАП КЕТТИ] Айтқаны ұнады, көңілінен шықты. Тоқабай токталыңқырап қалды. Жол

бойы көнілі талай жамандыққа ауытқыған Сапардың «Аманды күт» дегені құлағына жағып кетті (Ф. Мұс.). Өз дітінен шыққан соң, оның сөзі құлағына қонды (АТ).

ҚҰЛАҒЫНА КІРМЕДІ [КІРП ТЕШІКПАДЫ, ИЛМЕДІ] ◎ ҚҰЛАҚ АСПАДЫ [КОЙМАДЫ] ◎ ҚҰЛАҒЫНАН АҒЫП КЕТТЕ!.. Үқлады, елемеді, тыңдамады. Құлағына кірмеді, Ағайының айтқаны, Мұны айтқанын беріне, Жасы менен көріге Ішіне жиды өкпені (Д. Б.). Жаманга айткан ақылың, Кітаптан көрген нақылың, Құлағына кірмейді, Аса соққан желмен тен (Д. Б.). «Тәқаппар», «менмен» деп өзіне таққан талай атақты есітті; бірақ, Акбала бұның бірін құлағына ілмеді (Ә. Н.). Ел, тіпті, сасып үрейленген. «Қорықпа» деп ақыл айтсан да, құлақтарына кірмейді (С. С.). Жақыптың құлағы әңгімеде, көзі желі басында: қонақтарда союға апара жатқан торы құнаның шығырганына сүйсініп, елең-елең етеді. Сірә, Аман сөзі оның құлағынан ағып кеткен болар (Ф. Мұс.). Өсек сөзге құлақ аспады. Әркімді анкетасына қарал бағаламай, ісіне, қабілеттін қарал бағалады, соның нәтижесінде жазықсыз қызметтеп шыққан кабілетті адамдар арамызға қайтып келді (С. Ш.).

ҚҰЛАҒЫНА ҚҰЙДЫ Тәттіштей айтып түсіндірді, миына сіңірді. Боқай, әйтеуір, сұрактарға жауап беріп тұр. Құлағына Тоқабай құйған сөздер ағып кетсе керек. Жамантікке дау айтар емес, сот алдында «Жекем» дейді (Ф. Мұс.). Аманға үстазының таныс үні әдеттегідей жай, қоңыр естілсе де, шашашқ эсер етіп, бір сөзін шаша шығармастан құлағына құйып алыш келе жатыр еді (Ф. Мұс.).

ҚҰЛАҒЫН АЛДЫ д.и.а.л. Хабарын білді, хабардар болды. Дәрігерлер осында келеді деген құлағын бүгін алдық (Гур., Маң.).

ҚҰЛАҒЫНАН [ЕКІ ҚҰЛАҒЫНАН] КҮН ЕӨРІНЕДІ 1. Кедей адам туралы айттылады. 2. Жүдеді, арықтады.

ҚҰЛАҒЫНА САЛДЫ Әдей аңғартты, ескертті. Тек, бір ғана иәрсені құлағыңызыра сала кетейін. Мектеп колхоздың өгей баласы емес. Ол сіз қаласаңыз да, қаласаңыз да өмір сүреді (М. И.).

ҚҰЛАҒЫН БУРАДЫ Үгіттеп, айтқанына қөндірді, макұл дегізді. Ел атынан иек кетеріп, құдай атымен айт бекітітін қожаның құлағын бұрап жүр гой, бұл мәрзі деп Жұмабек тере ойлайды (Ф. М.). Қалай, бала, Омекен құлағыңды бұрамай ма? — деп Қалыбай құліп сұрайды (Б. М.).

ҚҰЛАҒЫНДА ОЙНАЙДЫ At мінуге шебер кісі, шабандоз кісі туралы айттылады. Менің қызымы бар, өздеріндегі оқыған бала. Бірақ, сен сияқты ер үстінде отыра алмайды емес, тілті атты құлағында ойнаиды асауды үйретеді (Ж. Ж.). Айсұлу аяғын үзенгіге мықтап тіреп алыш, аттың

құлағында ойнайтын шабандоз жігітше сілтейді (А. Б.).

ҚҰЛАҒЫН САТТЫ Тыңдағаны үшин ақын сұрады. Ақы беріп тыңдатқан Сөз көкейе қонар ма? Құлағын сатқан тәңірі атқан, Ондырар ма, онар ма (Абай).

ҚҰЛАҒЫН ТҮРДІ [САЛДЫ, ТОСТЫ, ТІКТІ, ҚОЙДЫ] Қоңіл қойып тыңдады, зейін қойды, елеңдеді, елегізи тыңдады, құлағына құйып алды. Манадан бері елеузіз тыңдаған кеңеске Балқаштың құлагы түріле қалды (С. М.). Жер даусы ен дала-да шықты қатты, Түн, дала, ел төсекте тыңдаш жатты. Сол үнді мен тыңдадым құлақ түріп. Қуаны қарт жүргім алас үрүп (Жамбыл). «Бұл не тым-тырыс» дегендей ошак басындағы Тайбек құлагын тіге қалды да, ептеп келіп есіктен тыңда-ды (Ф. Мұс.). Өлген адам тірілмес, Әркімге келер бір кезек. Құлағың сал да, тыңдай қал, Қалағаның сез болса, Сейлемей қалар деп пе едің. Біздің тұқым елгезек (Ш. Ж.). Омардың үзілді де ой тізбегі, Екі адым енді ілгері жүргізбеді, Үздіріп қараңғыға құлақ тосты, Әйелдің даусы шықкан үйді іздеді (Ф. Т.). Шолпан тиінді бос жіберіп, тарғы біраз ойнады. Мауқы басылған соң, ана жақтағылардың әңгімесінен құлақ қойды (Ф. Мұс.).

ҚҰЛАҒЫН ШУЛАТТАЫ Сырттан сөз етті. Қебіне, өсек айту туралы айттылады. Айттып отырған адамын арамызда жоқ қой, неменеге құлағын шулатамыз (АТ).

ҚҰЛАҒЫНЫҢ ЕТИН [ҚҰРЫШЫН, ҚҰРТЫН, ҚҮРТ ЕТИН] ЖЕДІ ◎ ҚҰЛАҒЫН ҚАТЫРДЫ Мазасын алды, қыңқылдан сөйлей берді, құланқа маза бермеді. Шеше-а, Бака шешейдің өзі күтүшірар білем, бір тостаған қымызын ішін болғанша, құлағының етін жеп болады (Б. М.). Миңа қатыны түскір, қубі шауып бер деп, құлағының құрышын жеп болғаны,— деп, қалтылдақ шал белін жазып, жәнімен бетін сүртіп қойді (Т. А.). Қас қылғандай, қызымет те бүгін көбейіп кетті. Таң атқалы дамыл болсайшы. Анасы бір келеді, мынасы бір келеді. Қайта-қайта шылдырлап, телефон да бір жағынан құлақтың етін жейді (М. И.).

ҚҰЛАҒЫНЫҢ ТЕСІГІ БАР МА, ЖОҚ ПА?! Керенбісің деген магынада айттылады.

ҚҰЛАҒЫ ТАРС [ТАС, ТАС БОП] БИ-ТИ Түк ести алмайтын керең туралы айттылады. Құлағы тас бітіп, жағы қарысып қалғандай жуық маңда үн қататын түрі жоқ (С. М.). Дъяковтың үріс кезінде тас бол бітіп қалған құлағы... есіте бастады (Ә. Н.).

ҚҰЛАҒЫ ТЕРИС БИТКЕН Тыңдамайтын, елең қылмайтын кісі туралы айттылады. Құлағы теріс біткен немеге айтқанша, жарға айтқан жақсы (АТ).

ҚҰЛАҒЫ ТЕСІК [ҚҰЛАҒЫ ТҮРІК] АДАМ д.и.а.л. Әр нәрседен хабары бар

адам. Құлагың түрік, тармағың көп қой, айта отырсаңыз біздей үй күшіктерге,— дейді Мақаш (Ф. Мұс.).

ҚҰЛАФЫ ҮЙРЕНДІ [ЖАТТЫҚТЫ] Ести-ести еті үйренді, айтқанға қөндігін кетті. Үш күннен бері ғүрлі естіле бастан зеңбірек үніне ел құлагы элі үйренгенде жок (Ф. М.). Терен ордың бірінен-біріне өтіп, командалық пунктке таяндық, құлақ жаттыңсан. ет үйренген күндегі сарын (Ә. С.).

ҚҰЛАФЫ ШАЛДЫ Ә ҚҰЛАФЫНА ШАЛЫНДЫ Естін қалды, еміс естіді. Сонау Раушанның сөзін жас жігіттің құлагы шалып қалды, аныдай жерде тұрып қарады: «Сіздерге кім керек еді?» — деді (В. М.).

ҚҰЛАЙ БЕРМЕДІ [ҚОЙМАДЫ] Беріле қоймады; ырқына кете бермей, қайраттанды, берік болды. Қайғы келсе, қарсы тұр, құлақ берме. Қызық келсе, қызықпа, онраққа ерме. Жүргөнде сұрі де, тубін көзде, Сонау тапкан шын асыл тастай көрме (Абай).

ҚҰЛАҚ АШ д и а л. Зейін сал. Қаралым, сен менің бұл сөзіме құлақ аш! (Қос., Об.).

ҚҰЛАҚ ЕСТИМЕС, КӨЗ ҚОРМЕС ЖЕР [ІС, ҚЫЛЫҚ, ӨҢГІМЕ...] Бұрынды-сонды болып қөрмеген, болмаган, кездестірмеген. Сені құлақ естімес, көз қормес жерге жиберуін ешкім құптаған жок (АТ). Мынауың құлақ естімес, көз қормес қылық екен (АТ).

ҚҰЛАҚ КЕСТИ ҚҰЛ [ҚҮН] көне. Басыбайлы құл, меншікті малай. Ұлболсын Қуренжды оңша шет көре қоймасада, құлақ кесті құл атапган жоқ-жітікке басын байлағысы келмей, ретім келмейді деп меселін қайтарып тастаған (С. О.).

ҚҰЛАҚ ҚАҒЫС ҚЫЛДЫ [ЕТТІ] Айтар ойдаң ұшын шыгарды, ойын шет пұшпақтатып ескертті. Ертеңгі шайды бізден ішерсіздер, ақылдастын шаруа бар еді,— деп құлақ қағыс қылды (Ә. Н.). Сол бала не істеп жүр деп, еткенде құлақ қағыс етіп еді, елемен ем (АТ).

ҚҰЛАҚҚА ЖЫЛЫ ТИДІ ЖАҒЫМДЫ естілді, ұнады. Қараңғыда ажары, киген киімі көрінбейді. Шыққан даусы, сейлеген сөзі құлаққа жылы тиеді — деді Жакия (С. Шер.). Қарайды үнис ол-дагы, Қалтырап жағын шыракқа. Жауабы кенет сондагы Тиеді жылы құлаққа (Ф. О.).

ҚҰЛАҚ ҚАҚПАДЫ Ауыз ашпағы, селт етпелі, ешбір сөз сәйлемеді. Құлақ қақпай сілтідей тынған жынын ортасында ақты-бозды текпе ақын домбыраны сирек қағып, жосып отыр (М. Э.). Саған сөз бергенім жок, отыр! — деп еді, барлаушы құлақ қақпай отыра берді де, кенет қолын көтеріп, қайта түрегелді (Ә. Н.).

ҚҰЛАҚҚА ҚҰЛАҚ, ТҮЯҚҚА ТҮЯҚ көне. Жок малдың орны толу мағына-

сында. (Ескі заманда барымта, т. б. түрде қолды болған мал орнына мал алуды, санын түгелдей алу салтынан келіп шыққан). Міне, биыл екі жыл болды, талай рет кісі салдық, берер емес. Бүгінде құлаққа құлақ, тұяққа тұяқ ал дейтінді шыгарды (ШС).

ҚҰЛАҚҚА СІНДІ ҚҰЛАГЫНА ҚҰЙЫЛДЫ, жеткізе айтылады. Ұғар кеуде болса, құлаққа сіңерлік болды, ойланға (АТ).

ҚҰЛАҚҚА СІҢГЕН СӨЗ ҮЙРЕНШІКТІ, балығдан айтылып келе жатқан дағдылы, машықты сөз. Өлеңнің сезі Магаш пен Дәрмен айта беретін күндегі көптегі құлагына сіңген сөз бола ма екен? Кейде айышыкты сез әлдеқайда алыстан кел, осылай танырқатып та кетуі керек — деді Қекітай (М. Э.).

ҚҰЛАҚҚА ТИДІ ЕСТИЛДІ, ҲАБАРЛАНДЫ, жетті. Құлаққа көп тиген Мақталған кенесі. Басынан өзгеше Бітіпті денесі (Абай).

ҚҰЛАҚҚА ТҮРПІДЕЙ ТИДІ ҚҰЛАҚҚА ЖАГАМЫСЫЗ, өрекел естілді. «Тамагына тас тықтым» деп, удаі-удай сөз айтып, сені өз ішінен масқаралап Жолдасбек кетті. Есітер құлаққа түрпідегі тиетін сөз-ау, Қамалбек! (С. Төл.).

ҚҰЛАҚҚА ҰРҒАН ТАНАДАЙ ТЫЛ- тыныш, жыл-жырт. Қалың қауым құлаққа ұрган танадай жын бола қалғанда, орнынан ыршып түрегеліп, сөзімлі бас-тап жібердім (С. О.). Танк құлаққа ұрган танадай есендіреп, сырт айналып, кілт тоқтап қалды (Б. Мом.).

ҚҰЛАҚ ҚҰРЫШЫ ҚАНДЫ Ә ҚҰЛА-

БЫ ҚАНДЫ Ә ҚҰЛАҒЫНЫН ШЕРІ ТАР-

ҚАДЫ Әбден естіп мейірленді, айызы қанды, тыңдағанда шықты. Осының бәрі [Қарақатының айқайы] күнде есіте бергесін, еті өліп, құлағы қанған әңгіме сиякты (Ә. Н.). Әп-әсем шықты. Құлақ құрышын қандыра төгілді. Әрбір тыңдауши өзі салып отырғандай егіліп, балқып кетті (С. Бақ.).

ҚҰЛАҚ СҮЙИНШІ [ШҮЙИНШІ] Құ-

ышын шығарға алғашқы берілген сыйлық.

Анық хабаршыға сактағаныңды, атаға-

ныңды берерсің, маган есіткен құлақ шүй-

иншімді бер (АТ).

ҚҰЛАҚТАС БОЛДЫ Хабарлас болды. Бай бастас болады, Батыр қындағас болады, Би құлақтас болады (ШС).

ҚҰЛАҚ ТОСТЫ [ТҮРДІ] Ақысын аң-

адады; зейін салды; тыңдады: дерек, ҳа-

бар күтті. Көп болды жолықкалы, алыс досым, Үніке мен де талай құлақ тостым,

Есте ме Тынық мұхит жағасында Тұрган шаш бір көтеріп жеңіс тосын? (К. Ұ.).

ҚҰЛАҚТЫ ЖАРДЫ Ә ҚҰЛАКТАН

ӘТТИ Ә ҚҰЛАҚ ТҮНДЫРДЫ [БІТІРДІ]

Қатты шыққан, оқыс естілген дыбыс тұ-

ралы айтылады. Паровоздардың гүрсілі құлақты

түндырып жіберді (С. М.). Ат дүбірі құла-

гымдыш жарады. Арқаның иісі мұрнымды жарады (ШС). Алды-артына кетеді, Қосылмайды әндери, Құлагынан өтеді Құралайтайды салған сәндері (Абай).

ҚҰЛАКТЫ САРСЫТТЫ [САСЫТТЫ]
Мезі қылды, айта-айта жалақтырыды.—Ол езіне байланысты. Құлаққа жағар дәмді сөз бар да, құлақты сарситар татымсыз сөз бар. Сенікі соның қайсысы екенін етіп көреміз (М. И.). Осында «Қали білімді», «Қали білгір» деп құлагынды сасытушы еді (А. А.).

ҚҰЛАН БУЛКІЛГЕ [ВҮЛКЕККЕ]
БАСТА Жорта жөнелді, сау желіске салды. Елемес атының жүрісін кенет іркіп, құлан булекке басты. Мен де ыңгайына бағып, атымың тізгінін тежеп ұстап, қатарласа жүріп келемін (С. О.).

ҚҰЛАНДАЙ АЩЫ ДАУЫСТЫ АЙБАР-
лы, үнді деген мағынада. (Ауыз әдебиетіне тән балама). Құландай ащы дауыстым! Құлжадай айбар мүйіздім! Қырмызыдаі ажарлым! Хиуадай базарлым! Теніздей терең ақылдым (М. О.).

ҚҰЛАННЫҢ ҚАСЫНУНА [ҚАСУЫ-
НА] МЫЛТЫҚТЫҢ ВАСУЫ [ВАСУЫ ДӘЛ КЕЛДІ] Истің орайы келгенде; сәті түскенде деген мағынада айттылады. Құланның қасуына мылтықтың басуы — деп біз келсек, жүргіт та өре атқа мініп үлтірген екен (АТ). Құланның қасуына мылтықтың басуы дәл келіп тұр, бала! Біз келгенде, кыз әкесінің үйде болмауы жақсы ырым деп күліп қойды (АТ).

ҚҰЛАН ТАЗА КІРШІКСІЗ, АДАЛ ДЕГЕН
мағынада. Шырағым, бұл жолы құлан тазамын, күдік ойлай көрме (АТ).

ҚҰЛАН ТАЗА АРЫЛДЫ [ЖАЗЫЛ-
ДЫ] Әбден айықты, ауру-сырқаудан мұлда ақаусыз жазылып кетті. Абай, шынында да, дәл осы кезде езін-өзі бар сырқаттан құлан таза боп арылғандай, нық бір кайрат жылға алғандай сезініп еді (М. О.). Қызы баяғы ауруынан құлан таза жазылып кеткен (АТ).

ҚҰЛАШ ЖАЗДЫ [ЖАЙДЫ] Өріс алды, кең тарағы. Қор құйылды далага, Миллион-миллион сомалар. Жазды құлаш жаңа әмір — Социалдық шаруалар (І. Ж.). Енбекпен қанаттас өнер думаны құлаш жайып, дала түні қызыққа бөленді (С. Б.).

ҚҰЛАШ СЕРМЕДІ [СОЗДЫ, ҮРДЫ]
Талпынды, ұмтылды. Қызы шіркін, тантықтығы міне осындаі, Кім байқар ер кадірін, сөз қосылмай, Жай тастап құлаштымды кең созамын, Сен түріл атаңан да бір шошынбай (В. Қож.). Ғылымға үрүп құлашын, Шын тұлпардай кесілді (О. Ш.).

ҚҰЛАШ СОЗЫМ х а л а қ т ы қ ө л-

ш е м. Қол ұзындығында шама. Ер үстінде қыбыр етпей, екі көзін кек аттың құлаш созым мойнының ұшында қылтылданған қамыс құлагына қадап қалған (Ә. Н.).

ҚҰЛДАЙ ИСТЕП, БИДЕЙ ШПТІ Бұл жерде аса еңбекқор адам туралы, ерінбей сәбек етіп, тіленбей ас ішкен адам туралы айтылып тұр. Колхозда белсене енбек атқару керек қой. Құлдай істеп, бидей іш демей ме аталарамыз (С. М.).

ҚҰЛДИ ҚАҚТЫ Зырқырады, зыр жүгірді. Кезінде Апрасиятты көзі шалған, Қолына Барзу деру қылыш алған. Қорықаннан құлди қарғып қашуменен, Құтылды неше саптан етіп арман (РД).

ҚҰЛДЫҒЫҢ КЕТЕЙИН! Құрбаның, құлың болайын деген мағынада. Құлдығың кетейін, қарағым, онда! Ал, қалай бітіредің бұл жұмысты (С. М.).

ҚҰЛДЫҚҚА САЛДЫ ТӘУЕЛДІ етіп, езігіе түсірді. Сондықтан да олар сендерді басыбайлы құлдыққа салмаң (Ә. Ә.).

ҚҰЛДЫҚ ҚҰЛДЫ ЖАЛЫНЫП-ЖАЛБАРЫНДЫ, алдында бас иді, аягына жығылды. Құдай!— деді Нагима.— Құдай! Қанша құлдық қып жалбарынсан да... гибадатынды істесем де, әлі бір тілегімді қабылдап көрген жоқсын (Б. М.). Сондықтан салып құлақ сөзін тыңдал, Ойым жоқ,— деді — сені менің қырмак. Куаныш құлдық қылып қолын сүйіп, Тартуға қызыл алтын берді бір қап (РД).

ҚҰЛДЫҚ ҮРДЫ Бағынып, тізе бүкті, алдында құрдай жорғалады. Өңкей жынды байқамай айттыпсыз деп, Құлдық үрып, бұларға кеп жалбарынды (Абай). Құлдық үрді халайық — Әмірін бөтөн демейік, Сізден әмір болған сон, Ризалықпен көнегейік. Қашып кеткен Нарқызды Сіз үшін іздел көрейім (Н. Е.). Бұл құлдық үрып, бәйек болушыларға Бужаң тек аузын жыбырлатып қана амандасқан болды, сейтті де, ата қазға үқсан қоқыланып, жан-жағына қарады (ҚӘ).

ҚҰЛҚЫН ҚҰМАР ◎ **ҚҰЛҚЫННЫҢ ҚҰЛЫ** Аш көз, қара басының қамын күйтеген адам деген мағынада. Мінезі әулиедей, ел айттын, Құлқынға құл болуды білмейді ақын. Жаны өзір сүйгені үшін құрбандыққа, Букпесіз жүрек сырын айттар жүртқа (Ә. Т.).

ҚҰЛҚЫНЫ ЖАМАН 1. **БІНДЫНЫ** ауды. Босатпас алдын табақтың, Арақ десе жымындар, Құлқының құрып қылмындар, Ішпесе басы ауырар (Жамбыл).

ҚҰЛҚЫНЫ ҚҰРЫДЫ 1. **БІНДЫНЫ** ауды. Босатпас алдын табақтың, Арақ десе жымындар, Құлқының құрып қылмындар, Ішпесе басы ауырар (Жамбыл).

ҚҰЛҚЫНЫНА ҚҰМ ҚҰЙЫЛСЫН! ◎ **ТАМАҒЫНА ТАС ТЫРЫЛСЫН!** қа рғыс ынаның құрысын; тамағың бітелсін деген мағынада. Бізден дәмелетеді-ау, үялмагырлар, құлқыныңа құм құйылғыр (АТ).

ҚҰЛҚЫНЫНА ТЫҚТЫ Пара берді, үнін өшірді, аузын алды деген мағынада. Кедейлер шабылды. Оларға жәрдем қы-

лар, болысар кісі жоқ. Бар малын құлқынына тықты (С. С.).

ҚҰЛҚЫНЫ ҚҰРҒЫР Нәпсісі «бар болғыр» деген мағынада. Құлқыны құрғырдың байқамай жеп қоя беретінін де сөз қылды (З. Ш.).

ҚҰЛҚЫ СУИМЕДІ Жақтырмады, ұнатпады; конілі қаламады. Нәрсениң көз алдында бәрі жауым. Інінді алтындасан, құлқым сүймес, Басқа жоқ, онан өзге айтар дауым (С. Т.).

ҚҰЛШЫНА КІРІСТІ Белсене, ынтышынтысымен ат салысты. Нагыз іске құлшына кірісін, жастар халықтың шабуылдың алдыңғы шебінде келеді (ЛЖ).

ҚҰЛШЫЛЫҚ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] діни. Сыйынды, рақымына бас иді, мойын сұнды. Енді адам баласының құлшылық құлшыламақта қарыздар екенін маглұм болмай ма? — депті (Абай). Жүрсем де қай орында, қайсы жақта, Тұрсам да құлшылық құлжылғыз хакқа, Шықпайтын категімнен жалғыз ойым, Құрбы мен топ жиындаңык жүрген шақта (Б. Өт.).

ҚҰЛЫНДА[ҒЫ] ДАУСЫ ШЫҚТЫ [ҚҰРАҚҚА ШЫҚТЫ] Жан даусы шықты; жан даусымен айқайлабы, шыңғырды. Тек кана бір топ дуылдады, Карғадай жемтіктегі шуылдады. Шырқырап Ақан отыр ат басында, Шыгарып шерлі даусын құлышнандағы (І. Ж.). Қамар сорлының құлышнандағы даусы құраққа шықса да: «Бишшара-ау, дерітің шипа берсін, саған кім болса да қастық қылып отырган жоқ, қой!», — деуден басқа бақсыға қой деуңін кісі жоқ еді (С. Т.). Жау қабак жігіт те айбалтасын үйге сүйей сала, жүгіріп келіп көліншекті ұстап, екеуел сүйрекенде, көліншектің құлышнанда даусы шықты (С. С.).

ҚҰЛЫНДАҒЫ САҚАУ, ҚҰНАНДАҒЫ ТІСТЕУІН АЙТЫ Дәнене қалдырмай, түп-туғызынымен айтты, бар кінәні артып, теріп, үйіп-төті. Құлышнандағы сақау, құнандагы тістеуін айттып, қолдан келсе, Тобыттыны жырым-жырым қылып әкетпек болды (М. Ә.). Даудын қарасын көбейтем дең, құлышнандағы сақау, құнандагы тістеуді осы сөздің үстінен әкеліп үйгенің лайықсыз (М. Ә.).

ҚҰЛЫНДАЙ ОЙНАП ШЫҒА КЕЛДІ Құлан таза айығып, сергіп кетті. Жер қарайып, көктем шыға аузы акқа тиген ауыл балалары құлышнандағы ойнап шыға келетін еді (АТ).

ҚҰЛЫН-ТАЙДАЙ АЙҚАСТАЫ [ТЕБІСТІ, ҚҮН КЕШІТІ, БІРГЕ ӨСТІ, ҚҰЛП-ОЙНАДЫ] Жұбын жазбай, біреу жүріп шаттанды, қызықтады. (Көбіне, жастық шаққа орай айттылады). Сагыныш бар дүниеде, жұбаныш бар, Қөңілді кетеретін қуаныш бар. Құлышнандағы айқасып ойын салып, Көнгерше, сүйеніскең дем алыс бар (Абай). Құлышнандағы күлп-ойнай, Қол үстасып күн кештік (Б. К.). Құлышнандағы ойнас-

қан оң жақ қайда, жар-жар-ау (Айттыс). Алғы күн ашсын жастың бешенесін, Қеңертсін көп алғысы көсегесін. Қос шыбық, балғын жастар балдан тату, Айқасып құлышнандағы өсе берсін (І. Ж.).

ҚҰМАЛАҚ АШТЫ [САЛДЫ, ТАРТЫ] көне. Жорамалдағы, сәуегейлік жасады. Олар күнде құмалақ салып, бал ашады (С. Төл.).

ҚҰМАР [ҚҰШТАР] БОЛДЫ Үнталасы ауды, ықыласы, конілі кетті. Эйгерімге құмар болып аттанғаны Ерболға айқын еді (М. Ә.). Бай Жиреншениң бұрын атын естіп, бір көруге құмар болып жүреді екен (ШС). Сендер әрдайым қой етіне құштар болсандар, құдай әмірі бойынша, енді, біз қасқыр етіне құштар болдық, — деді теке (ҚЕ). Құштар болған Зейнепке Қызыл берік Ақылбек, Тоқалдыққа сұратып, Жаушы салған неше рет (Қ. Әб.). Үйіне біраз күн барма, соңсa ол вәзі де сені көруге құштар болады (З. Ш.).

ҚҰМАРДАН ШЫҚТЫ ◉ **ҚҰМАРЫ ТАРҚАДЫ** [ҚАНДЫ] ◉ **ҚҰМАРЫН** [МАУҚЫН] БАСТЫ ◉ **ҚҰРЫШЫ** [ҚҰШЫРЫ] ҚАНДЫ [ТАРҚАДЫ] Қөңілі жай тапты, мейірленді. Батырлық қанын ішкен бұлағынан, Қайратын көк құрыштап сұарылған. Жай күнде жас баладай жан екенсі, Қергенде шығылым сені құмарынман (С. Мәу). Оның соңғы күрестеріне құрышы қанып отырганда, екінші бір анкета, өзеге шіл бір әмірбаян пайда бола кетті (С. Төл.). Бойына басып жасырған, Жер байлығын шыгарды. Ен байлықты іс істеп, Тарқатыл мен де құмарты (Ү. К.). Қашшама асыр салып ойнасақ та, құмартының бір қанбады. Ойнай бердік әйтеуір (А. Ш.). Сілке кіп тымакты, насыбайды. Бір атасың қөңілік жайланғанда. Таудан жиде тергенділ ала берсе, Бір жасайсың құмартың әр қанғанда (Абай).

ҚҰМАР ҚЫЛДЫ Жанына от салды, ынтықтырды. Қамаудың хан ауылы қыр жағында, Аққытып ақ орданың бір жағында. Құйші отыр домбыраны дүбірлетіп, Құмартып тартқан қүйдің ырығына (І. Ж.). Қара сабанын жанды құмартыны мас пісіл аққыған сары қымызы (С. С.).

ҚҰМҒА СІҢГЕН СУДАЙ Еңбегі далага кету, зая болу мағынасында. Үзілген үміт құмға сіңген судай ғайып болды. Жігер оты қайта лаулады (СК).

ҚҰМДЫ СУДАЙ САПЫРДЫ Аянбай күш жүмсады деген мағынада. Қайрат қозса, құмды судай сапырдып, Таудай істі түк көрмestен жапырдып, Аламын деп алтын айды аспанинан, Арыстандай айбат шегіп атылдып (Б. К.).

ҚҰМ ЖІЛІК БОЛДЫ Арыды, жүдеді. Жазымен күн астында істеп құм жілік бол, балтыр еті кеткен жігіттер жүдеу көрінді (АТ).

ҚҰМ ҚАТА Ерге көктемде тіске ілінерінбес көк шепке жайылғанда ішке топырақ кетуден болатын жылқы ауруы.

ҚҰМЫРСҚА БЕЛ Жіңішке қынай бел, қыпша бел, оте нәзік, үзіліп тұрган бел, Аққудай көлде жұзғен көләндеғен, Он жақта былқылдаған бай баласы. Бұралған тал шыбықтайды құмырсқа бел. Он бес пен он алтыға келген жасы (М. С.).

ҚҰМЫРСҚАДАЙ ҚАЙНАДЫ [ҚҰЖЫНАДЫ, ҚАПТАДЫ, ҚЫБЫРЛАДЫ] ◎ Құмымырсқаның илеуіндегі құжынады [жыбырлады] Толып кетті, өріп кетті. Адамның құмырсқадай қайнап, ыры-жыры болып жатқан жері екен (С. Шар.). Жетісідай жер бар ма — елдің көркі, Құмымырсқадай қайнаган қолын тұлқі. (Қөн). Құмымырсқаның илеуіндегі жыбырланаған алаңдар, көшелер (С. Е.). Кетіп бара жатқандарды ұзатуға, кеме жатқандарды қарсы алуға жинаған жүрт құмымырсқадай жыбырлайды (С. Шар.). Қары жер қайысқандай қалың жиын, Қыбырлап құмымырсқадай жүрді қаусап (І. Ж.). Құжынарап құмымырсқадай сала-сала, Мұнда жоқ катын-калаш, бала-шага. Оядың тәртібімен ирілді жүрт, Бодам ел тасыларған жақ аша ма? (І. Ж.). Біз үй тігісімен, құмымырсқадай қантап іспен көмді де тастады (Ж. С.).

ҚҰНАЖЫН ҚӘЗІН СҰЗБЕСЕ, БҰҚА БҮЙДАСЫН [ЖІВІН] УЗБЕЙДІ Бекерден-бекер, себепсіз тиіспейді, орынсыз өздігінен үрінбайды. (Қыз, я әйел жігітке өзі тиіскенде әзіл ретінде айттылады).

ҚҰНАН ҚЫМЫЗ Үш күн тұрып ашыған қымыз. Тай қымыз, құнан қымыз, дөнен қымыз Тәң-тәңдеп қара нарға сабаны артқан (Н. А.).

ҚҰНАН ШАПТЫРЫМ халықты қөлшем. Сегіз-он километр шамасындағы алыстың. Қүймелердің өзі құнан шаптырым жерге үздік-создың созылған (М. Ә.). Ақшоқыдан осы ауылдар қоныш жатқан қоныс құнан шаптырымдай жер еді (М. Ә.).

ҚҰНАНЫН ҚҰДАЙЫНДАЙ, ТАЙЫН ТӘҢІРІСІНДЕЙ ҚӨРӨДІ Түймедейді түйедей деп есептейтін сараң адам туралы айттылады.

ҚҰНЖЫҢ ҚАҚТЫ Зыр жүгіре, іске әлінше кірісті. Құлдар құнжың қақты, Құндер ыржың қақты. Алашты айдан, ақты күді, Даала елінің бақыты туды (І. Ж.).

ҚҰН СҰРАДЫ Өлген адам ушин билік кесімі белгілеген төлем талап етті. Қодар, Қодар дегенің кім-ді, сіре, Құлдан елсем, жатайын, құным сұрама (ҚКБС).

ҚҰНСЫЗ КЕТТІ д.и.а.л. Ерге өзі шығып кетті (Орын., Дом.).

ҚҰНТ ҚЫЛМАДЫ Ескермеді, салақ-ситты. Қолдан келсе, есепші болған жақ-

сы-ақ қой, мен құнт қылмай, құр қалып жүрмін (М. Ә.).

ҚҰНЫ БІР ТИЫН ТҮККЕ ТҰРМАЙТАН, құнсыз, баға-қасиеті жоқ. Кім дос? Сен бе? Сендей достын құны бір тиын (М. И.).

ҚҰНЫ ЖОҚ Тәңдесі жоқ, бағасы жоқ, оте қадірлі деген магынада.

ҚҰНЫ КЕТТІ [ТҮСТИ] Қадірі түсті, беделі төмөнделді. Бұрынғыдай емес, дос арасында құны кетті (АТ).

ҚҰНЫН АЛДЫ 1. Ақысын өттетті. Мердігерші жігіт ақысын даулап, еңбегінің құнын алды (АТ). **2.** көне. Қезін қайтарды. (Құн алушын бірнеше түрі болған: бүтін құн — 1000 қой, жарты құн 500 қой болған. Ол — қаның телеуі). Қегімен Эмірханың құнның алам, Қарғысты қашмен атам, қашмен ұрған, Арманнан шығатуғын көзін осы, Жігіттер мама керді әкел маган (И. Б.).

ҚҰНЫН КЕСТИ Бағасын белгіледі; кесімін айтты. Біз барғанша, қаланың адамдары бүлінген егінді қарап, өлшеп, құнын кесіп қойған екен (С. Шар.).

ҚҰНЫН ТАРТТАЙ [ТАРТҚЫЗДЫ] Өлім, я мортіккен мүше үшін кесімді мөлшерде төлем төлетті. Қыс болса, бір жағында қылыш корық, Тақақтап, атка мініп жорытқан торып, Жазатайым аяқты енді бассам, Тартқызыды кісі құнын, қанын сорып (С. Т.). Қолың сыйық екі үрим, басың жарық. Мұнан да құн тартқызған жөн емес пе? (АЖ).

ҚҰНЫ ПЕРЕН БОЛДЫ Қатты қүйілпісті. Жақанды биыл менің қолымнан алсан, өле-өлгеше ырзалағын жоқ,— деп құны перен болды да отырды (Қ. Тай.).

ҚҰП АЛДЫ [ҚӨРДІ] Макұлдады, құп-тап, айтқанын лайық деп білді. Жарқынның сұрағын құп алдып, ойланған жауап беруге кірісе бастап еді, Әйтеп киіл кетті (М. И.). Өләнді айтпақ түгіл, ұға алмайсың, Айтсаң да, үддасынан шыға алмайсың. Сен білмейді екен деп айтпасын ба, Неге мүнша сіресіп құп алмайсың (Абай). Надандар былышылдайды, құп алмайды, Үлкен жанның қиялын ұға алмайды (Абай). Шұбар болса, Оразбай оған, әсіресе, кадала қарап қалғанда, акырынған, болар болмас қана бас иеді. «Мақұл, құп қөрдім!» дегенді аузы айтласа да, аңғары таңытып отыр (М. Ә.).

ҚҰРАҚ ҰШТАЫ Тік тұрып қызымет етти, асты-үстіне түсіп байек болды. Кейір жағымталыған көрілдер «қарадан хан тудың» деп көп-көрінеу қошемет, жорғалық та істейді. Құнанбай аттанып кеткенге шейін мұндаидар құрақ үшіп күтеді (М. Ә.). Наталья Дәмектенді ренжітіп алармын дейді де, інісіне оншалық құрақ үша қоймайды (С. М.).

ҚУРАЛАЙ БАСТАҒАН КИК ОҢБАЙДЫ көне. Қөш басшысы жоқ, бала-шага билеген елдің берекесі болмайды деген ма-

ғынада. Құралай бастаған киік оңбай-
ды,— депті ғой баяғы кісілер. Соның кері
кеп журмегей (АТ).

ҚҰРАЛАЙДЫ КӨЗГЕ АТҚАН Атқан
оры бос кетпейтін асқан мерген. Өзі құра-
лайды көзден атады дейтін мерген, атқан
оры мұлт кетіп көрген емес (С. М.). Қасқа
атты Қамбардай, Аш қылмайтын аң бар-
да, Құралайды көзге атар Мерген болар
ма екенсің (С. С.).

ҚҰРАЛАЙ КӨЗ БҮЛ жерде сүйкімді,
әдемі көз деген мағынада айтылып тұр.
Алатрудың екі жағын жайлаган, Құралай
көз қыздарымыз тең есіп, Ұлдарымыз ат
жалаңынайнаған (О. Ш.). Құралай көз,
қолаң шаш, Алма мойын, қиғаш қас. Сүй-
ген сәулелем — Қарлығаш (ХӘ).

ҚҰР АЛАҚАН [ҚОЛ] Дәнеңесіз, еште-
месі жоқ деген мағынада. Сыйлыққа әке-
летін еш нәрсем болмай, құр алақан кел-
дім (С. М.). Лермонтов болмаганмен, біздің
Ақан, Кісі ме ед ақындықтан құр алақан?
Ортасын олқы көрген бұл да дара, Именеген
иттерге бас сері, дарқан (І. Ж.). Аштық-
тан талықсып жаткан адамға құр қол бар-
ғанымыз болмас,— деді Есей (Ә. Н.).

ҚҰРАН СӨЗІНДЕЙ Діни үгым бойын-
ша қасиетті сөз, «пайғамбар сөзі», «кітап
сөзі» деп те айтывалды. (Кей уақыт «құдай
сөзі» деген де ұшырайды). Дәл осы кезде
Алтыншаш пен Құміс келіп сөз беліліп
кетті. бірақ Ганстің айтқандары Есіркеген-
нің жүргеңінде қуран сөзіндей жатталып
қалды (І. Е.).

ҚҰР АТ Ұзақ уақыт мінілмеген семіз
ат. Құзғе қарсы асықпай, баппен жарап-
тып мінген құр аттар жиі пысықрып, жіті
басып келеді (М. Ә.).

ҚҰР АУЫЗ КЕТТИ Дәм татпады, еште-
не ішпеді. Қуыс үйден құр кетпе деп, құр
ауыз кетпе, мына талқаниан ауыз ти (АТ).

ҚҰРБАН ВОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ]
Жаңын құды, піда етті; садақа қылды.
Атына тұрман болсам деп, Жұртына құр-
бан болсам деп, Адырнасын ала егіздей
меніреткен, Атқан оғы Еділ — Жайық теч-
еткен (М. Ә.) Бұйрықты орындау жолын-
да құрбан болсаң та, ризамыз (Ә. Ә.). «Бар
байлық — бір жаңымның садағасы» дей-
тін ежелгі салтымен жүргегін майданың
тірегі етіп, барын намыс жолына құрбан
етіп отырган еліме қарал мақтанамын
(Ә. Ә.). Қу мал талайды тас бауыр қылышы,
талайды зарлатып, талайды құрбан қыл-
ды ғой (С. С.).

ҚҰРБАН [ҚҰРМАН] ШАЛДЫ діни.
Аруаққа атап мал сойды. Олар аруаққа
құрбан шалып, бұрынны атап күрметінек
ас беріп отырган (ҚССРТ). Қырып жең ту-
сте бір қой, кеште бір қой, Құніне екі мал-
дан құрбан шалад (І. Ж.).

ҚҰРҒАҚ ҚАСЫҚ... Бұл жерде еш нәр-
се бермесе де жылы көңіл білдіру туралы
айтылады. Қайтеді енді, құрғақ қасық

болса да жылы шыраймен беріп баурына
тартауды дағы (Т. А.).

ҚҰРҒАҚ ҮӘДЕДЕН ҚҰЫРДАК ҚҰ-
ЫРДЫ Құр сөзбен бәрін үйіп-төкті. Біздің
одактастарымыз «екінші майдан ашамыз»
деп құрғақ үәдеден құырдақ құырды
(Е. Ә.).

ҚҰРДАЙ [ҚҰЛДАЙ] ЖОРҒАЛАДЫ
Аяғынан тік тұрып, қорқып, именіп қыз-
мет қылды. Күнту Ыргызбайлар келісімен-
ақ алдарында құрдай жорғалады (М. Ә.).
Шеттен келген молда бар, Құран-кітап он-
да бар. Жіберме деп катынды, Ол да құр-
дай жорғалар (Жамбыл). Оның қасының
құлдай жорғалады, қолындағы желпіншің-
мен атаманның бетін қайта-қайта желпіп
отыр (Ә. Ә.).

ҚҰР ДАЛАҒА КЕТТИ Бостан-босқа ең-
бек етті, істеген іci зия кетті. Истеген жақ-
сылыбың құр далага кетсе, өкінбеске не
шара (АТ).

ҚҰРДЫМ ЖҰТТЫ ТҮҢГИҮҚА батып
жоқ болды.— Әй, шырагым-ай, соның не-
сін сұрай бересің: Бұл тәңіздің балығын
құрдымы жұтып жатыр ғой (Ә. Н.).

ҚҰР ҚОҚИРЕККЕ [КЕУДЕГЕ] САЛДЫ
Бостан-бос омыраулады, күш көрсетпек
болды. Құр кеудеге салғаны болмаса, құ-
лақ елтертіп, құрыш қандырары жоқ жан-
екен (АТ).

ҚҰР КҮЙДІ Жазықсыз жазаланды,
босқа азап шекті. Жан жарың, жақын до-
сын, жан сүйгепің Жас жанын киды тап-
пақ болып емін, Құр білем, жанын үшін
жанған отша Жазықсыз оның дағы құр
күйгенін (Б. К.).

ҚҰР ҚАЛДЫ Еш нәрседен улес ала ал-
мады, бос қалды. Сорлы Қекбай кор бол-
ды-ау, Осыншадан құр қалып (Абай). Есеп-
ши болған жақсы-ақ екен. Мен құнт қыл-
май құр қалып жүрмін (М. Ә.).

ҚҰР ҚАЛТА Ақшасыз, қаражатсыз.
Ұзақ сапарға қалаға істі болып бара жат-
қанда адам құр қалта қалай барады
(Ғ. Мұс.).

ҚҰР НАН СОҒАР Жалқаулыққа са-
лынған, арам татақ адам. Қөлденең шеп-
басын сындырмайды, құр нан согарды не-
сіне ұсташ отыр екен (АТ).

ҚҰРСАҒЫ АУЫРДЫ діа л. Жаны
ашыды, бүйірі бүрді. Ата-енем тозакта
жатыр деп, оның кішкене құрсағы ауыра
бастады (Жамб., Мойын.).

ҚҰРСАҚ КӨТЕРДІ ҚҰРСАҚТЫ ВОЛ-
ДЫ Бойына бала бітті, екі қабат болды.
Балсары Ахметтеген үш-төрт құрсақ көтерді,
бәрі де қызы болды (С. М.). Арада алты
жыл өтті. Сонынан еріп келген екі бала
ер жетіп қалды. Ұлбосын әлі құрсақ кө-
терген жоқ (Ә. Ә.). Сейтіп жүргенде бұдан
екі жыл бүрын Балқия құрсақты болып,
Көжекке шекесі торсықтай бір ұл тауып
берді (Т. А.).

ҚҰРСАҚ ШАШУ Ұзақ уақыт бала көтермей, не баласы тоқтамай жүрген әйелге екі қабат болғанда жасалатын жоралғысый. Әр жерден халқы келді де, Құтты болсын деді де, Құрсақ шашу жеді де, Қайтадан халқы тараған (АБ). Ауыл-үйден құрсақ шашу шашылды. Қөп жыл бойы көні кепкен тақырда, Алқап үстін көгал-көрпе жасырды (Т. Шоп.).

ҚҰР СҮЙЕГІ [ҚҰР СҮЛДЕРІ] ҚАЛДЫ Әбден арыстан, жүдеді, қалқыған денесі қалды. Візден бетер Таңсықтың ашыққаны батты, сап-сары болып қатып, құр сүйегі қалды (Б. М.). Жалғыздық тусін басына Батырбек соңда қамықты, Сырты бүтін, іші түтін Құр сүлдері қалыпты (Н. Б.).

ҚҰР ТАСТАМАДЫ Бос қалдырымады. Өз қайратыңа сеніп, еңбегінді сау, еңбек қылсан, қара жер де береді, құр тастамайды (Абай).

ҚҰРТ ЖЕГЕН ҚҰБА СӨҢКЕЛ СЕКІЛДЕНДІ Ақын бул жерде қайғыдан күррей, езіле бүкі түсүді айттың отыр. Құланың қайғысынан қатып-сеніп, Қурай боп екі-үш айда қалған шөгіп, Құлауға құйын соқса оп-онай тұр, Құрт жеген құба сөңкел се-кілденіп (І. Ж.).

ҚҰР ТҰЛЫПҚА МӨҢІРЕГЕН СИҮРДАЙ БОЛДЫ Алдамышы, жалған нарсеге иланды, наны. Елде егер жүрсөң келмей, ұмытпассың, Сүйгенге сырттан кір сөз жуытпассың. Тұлымқа мөңіреген сиырдай бол, Еррумен сүйген жарың мауық бассын (С. Т.).

ҚҰРТЫ БАР СӨЗ д и а л. Құлығы, астары бар сөз. Дүкебайдың мына айтқаны құрты бар сөз екен (Сем., Шұб.).

ҚҰР ШЫБЫНЫ [ЖАНЫ] ФАНА БАР Kipnің әзер құмылдайды, әбден жудел-жадаған. ... Асылы Қамарымыз жоқ жерден мұндай жалага ұшырап, бүлік шығып кеткендейгіне қайғыра-қайғыра, сүзектен тұрган кісідей, құр шыбыны ғана бар еді (С. Т.).

ҚҰРЫҒЫ ЖЕТКЕН ЖЕР Қарамағына алған, қол астындағы жер. Әйелдердің бос-тандық еркін қорғадық, қалың малды құрығымыз жеткен жерде алғызбайтын болдық (С. С.).

ҚҰРЫҒЫНАН КЕТКЕН [ҚҰТЫЛҒАН] ЖОҚ Құтыла алмады, сыйылып кетпеді, Жүртқа жаққан ер жігіт қылышынан, Сілтегенім кеткен жоқ құрығынан, Анталаған дүшін қамаса да, Сырдың сұзы келмейді жұлышынан (Б. Ш. Б.).

ҚҰРЫҒЫНА ТҮСТИ [ІЛІНДІ] Тұтылып қалды, үсталды. Ие, казақ даласында ғұрыптың құрығына ілінбеген қыздар кем-де-кем шығар (Ш. Х.). Қайыны келіп тұрганда құрығына түспей жүрген қас жауы Қәлен мен қара борбай балықшыларды тізесінің астына салып бір-бір мытып алу еді (Ә. Н.).

ҚҰРЫҒЫ ҰЗЫН Әмір-білігі қүшті, жұмсар қолы көп. Бір үйде тұргандарыңды біреу біліп қойса, бәле болар, үәзірдің құрығы ұзын, Шаһарлардың бірін қалдырмай іздетіп жатыр — деді (С. Шәр.).

ҚҰРЫҚ ӘКЕТТИ [АЛДЫ] Ырық бер-мей кетті, бой бермәді, бұра тартты. Жақын бола берсін. Сен үшешін болатком құрамына етсөн, ол сендерден құрық әкете алмайды. Әкетіп баратса, мойнын сындырамыз, өз обалы өзіне (Ф. Мұс.). Сөзі етпейтінін аңғарған әжем бұрынғыдай бейпіл тіліне ерік бермей: «Құрық алып кеттің-ау, қу тоқал!» — деп, кіжінетін де қоятын (С. М.).

ҚҰРЫҚ БАСЫ [БОЙЫ] х а л ы қ т ы қ ө л ш е м. Құрықтың ұзындығында жер. Соңында құрық басы жерде қолына құман ұстаған Маржан бар (ЛЖ). Бірақ, соның берінде де ана атта қосақтана бұрын, бұрылған жағына жалт беріп, құрық бойын-дай алдыңда тер шыға бастаған сауыры бұлттылдады да отырды (Ә. Н.).

ҚҰРЫҚ БЕРДІ Еркіне жіберді. Құрық бердің ұрыға, момынды алдың қырыңа (Д. В.). Олардың еркіншілігіне өзі құрық беріп, Қасымның бишаралығын ашық арамдақпен қақпай қылып та қояды (М. Э.).

ҚҰРЫҚ ҚӨРМЕГЕН Ұсталмаған жыл-қында. (Бұл жерде беті қайтпаған деген мағынада айттылып тұр). Сәндібаланың құрық қөрмеген асасу жүргегін бірінши рет дақ салған сәті еске түсті (Ж. А.).

ҚҰРЫҚҚА СЫРЫҚ ЖАЛҒАДЫ Өтірік-шының араластыра сөзін қөбейтіп, көпірте сөйледі, алып қашпа өсек айтты. Құрыққа сырый жалғап, не де болса Сәмет екеуізді бір жәйлі ғып кетем дег айтады деген сыйыс бар (С. О.). Құрыққа сырый жалғап, түймедейді түйедей қылып жүре-тін сенің қатының — деді (Қ. Қуан.).

ҚҰРЫҚ САЛДЫ [ТАСТАДЫ] Өзіне иемденді, тұзақжа түсірді. Неше қызға құрық салдық, бірі ұнаған жоқ дег кекіді (АТ).

ҚҰРЫМ КИІЗ Жұпины деген үгымда айттылады. (Көне түркі тілінде қара күйені «құрым» деген. Ескірген, немесе қара күйе басқан киізді қазақтың «құрым киіз» деуі осыдан қалған). Бұл ауыл малды ауылдардан қалпын суркы блек... үйлерінің барлығы да шетінен құрым киізді, жүдеу, жыртық қара үйлер, қоңыр үйлер (М. Э.).

ҚҰРЫМ ШАЙ Қою шығарылған, қан қызыл шай. Ая айналып жерге түскен ыстықта, шіркін, құрым шайға бір қанар ма еді,— деді Есім (СК).

ҚҰРЫП ҚАЛҒЫР! қарғыс. Қараң, әшкір, жогалғыр деген магынада. Ойбай, құрып қалғыр, эне бір көрші қызыдың қолында дәңгеленіп, секіртіп ойнайтын ре-зенек добы бар екен (ЛЖ).

ҚҰРЫСЫ ЖАЗЫЛДЫ [ТАРҚАДЫ] ① ҚҰРЫС-ТЫРЫСЫ ТАРАДЫ Ашуы басылды, жадырады; бойы серіді. Әбекен мен Тәүкенің құрысы жазылыпты, дауыстары естіледі (Ф. Мұс.). Қарттың бағанадан бергі құрысы тарқап сөйлегеніне Тұрағұл іштей қуанып қалды (С. Бақ.). Шашпаң, жұлқына на тебінген тобық пен толарсақтың құрыстырысы тарал, денең ширап сала береді (С. Тел.).

ҚҰСА [ҚҰСТА] БОЛДЫ ② ПШ [ҚҰСА] ҚҰСТА БОЛДЫ Сары уайымға салынып, дертке батты, қайтырды. «Сөйлемеші — несі? Мен оның тілсіз құлы болғаным ба? Мен де осының өзінді адам емсінен бе?» деп, ішінен құса болушы ем (Б. Мом.). Бір перзенттің зарынан ойын-күлкі, сауық-серуенен безіп, құса болып, адыра қалғыр ақ сарайда нарша шөпіп отырып қалыпты (Т. А.). Бірнеше күннен бері жұмыссыз, амалсыз құста бол отырыған адамдар жаппай іске кірсіпти (М. Э.). Үш бірдей арысы — үш ұлынан тегіс айрылған соң, қалың құста басып, қатты шөгіп кетіп еді (М. Э.). Найманнның ең жақсысы батыр Барак Іш құста болып еткен тук қыла алмай (Айттыс).

ҚҰС ҚАНАТЫ КҮЙГЕНДЕЙ Құннің әбден қайнап тұрган кезі, аспан айналып жерге түскендей. Ол Судыр Ахмет пен Тәңірбергенге, өзіне, осы бар әлемге лағнет қарғысын айтып, байдан да, байлықтан да безіп, талақ дегісі келді. Мойнына бұршақ сап, құс қанаты күйгендей, осы ыстықта жазықсыз жас себейін... жетім лағын іздел кеткісі келді (Ә. Н.).

ҚҰСҚЫЗЫП АЛДЫ Аласысын еріксіз, күшпен қайтарып алды. Еламан сыйпайлықты қойып, жағадан ала кетті. «Бір тоқтының пұлын әкел!» — деп қозғалтпай тұрып, түп-түгел құсқызып алды (Ә. Н.).

ҚҰС САЛДЫ ① ҚҰС САЛЫП, ИТ ЖУ-ГІРТТИ Саятшылық құрды. Ұқпассың, үстірт қарал бұлғағасаң, Суретін көре алмассың, көп бақласаң. Мұны оқыса, жігітер, аңшы оқысын, Біле алмассың, құс салып, дәм таттасаң (Абай). Қекіректе жамандық еш ниет жоқ, Аң болады кеңесің құс салғанда (Абай). Шәңгерей ит жуғиртіл, құс салуға, саятшылық өнеріне де әүес екен (З. А.).

ҚҰС ТАНДАЙЛАП КЕСТИ Жұқалап, жіңішкелеп тұрады, тілді. Нанды құс тан-дай етіп әдемі тұрайды (АТ).

ҚҰС ТІЛ Kішкене, жіңішке. Нанды құс тіл етіп тұра (АТ).

ҚҰСЫН ҚАЙЫРЛЫ [ҚҰС ҚҰТТЫ] ВОЛСЫН! Келіншек түскен үйдің адамда-рына айтылатын ізгі тілек, құттықтау. — Енді, не дегенмен құсы қайырлы болсыны... Осы өзіміздің араның бір қызын неге алмайды деп едім мен, қайырлы болсын енді, құдайдың жазуы осы да! — деді (С. С.).

ҚҰСТАЙ ҰШТЫ Жүрісіне көз ілеспеді, зынырады. Құстай ұшып, құйындан үйитқып келе жатса, жаяулар да қарақыша жақындаш қалған екен (КЕ). «Бала» деген бір сөз жүрекке демеу, денеге жел беріп шаршаганда, елтепней, құстай ұшып, құйындан төпеп келемін (Ж. Ж.). Балуан Шолақтың бағы ел үстінде құстай ұшты (С. М.).

ҚҰС ҰЙҚЫ Сәлғана көз іліндіру ма-тынасында. Бәлі, құс ұйқы екен гой, бұл кісі мұлдем (М. Э.).

ҚҰТ-БЕРЕКЕ КӨШТІ [КЕТТИ, ҚАП-ты] ① ҚҰТЫ КЕТТИ, ҚҰТЫ [ҚҰТ-БЕРЕ-КЕСІ] ҚАШТЫ [КЕТТИ] 1. Байлығы-бақыты кетті, бірлік-ынтымағы кетті. Елге үлгі айтар еріп болмаса, Құт-берекен көшті емес (ШС). Құтанды ұшып көлінен, құты кетіп жерінен (ШС). 2. Зәресі ұшты, қорықты. Жаа алдында жауынгерлердің құт-берекесі кетсе, командирден не пайда? Оның құны бір тыны (СК). Жаңбырьы мен Жоламан селем беріп кіріп келгендे, Ыбырайдың құты қаша бастады (Ә. Ә.). Әбділданың құты қашып қалтырап кетті (С. С.).

ҚҰТ БІТТІ [ҚОНДЫ, ДАРЫДЫ] Бере-ке-бақ орнады. Құт қоюы, колхозым Қуанышты енді көр (М. Э.). Зәуеде жастар та-ланы асып, осы аймаққа құт дари қалса, оның жолына бөгет болу жақсы қылыш емес (Ф. С.). Құт бітейіп десе, Құлының онды туады (ШС).

ҚҰТ ҚАРА БАСЫ д и а л. Жалғыз өзі, қараған басы. Ол өзінің құт қара басын гана ойлады (Түрікм: Красновод., Небид., Ашх., Таш.).

ҚҰТПАН АЙҒЫРДАЙ АЗЫНАДЫ ② ҚҰТПАН ТӨБЕТТЕРДІ ӘУПІЛДЕДІ Қорғаш-тап, маңайлатпады деген мағынада. Ертеңгі күні құтпан айғырдай ел шетін торып, азынап шыға келеді әлі-әкі! — деп, босалаңдаған лекіте күлді де, — Мәңке, жә, мен кетейін, — деп түрегелді (Ә. Н.).

ҚҰТТЫ БОЛДЫ Үріс әкелді, ақжол-тай болды. Тақымы жетімектің құтты болып, Құлагер қосқан сайын бәйгі алатын (І. Ж.).

ҚҰТТЫ БОЛСЫН! Жақсы іске айтыла-тын ізгі ниет. Мінекей, Жаңа жылдың ашып бетін, Москва айтып жатыр құтты болсын (Т. Ә.).

ҚҰТТЫ ЖЕРИНЕ [ҚОНЫСЫНА, ОРЫНФА] ҚОНДЫРДЫ Қүйеүге бербі, үзатты. Әке-шешемнің қолынан аттандырып, құтты жеріне қондыратын баласы едім. Керек десе, ақ батасын алмай да кеттіп барам (М. Э.). Құлқадиша, әкең сені құтты орынға қондырды деп естідім бе, бақылты бол,— деді Қаби (Ж. Мұз.). Қара қатынның да қағанагы қарк. Қызына үйіншін ұстап-тұтудың ретін, бай күтіп, бала бағудың жолын үйретіп жүр.— Құтты же-рине қондырдым. Еркек кісі алпыста да қырышын жас! Қере қал, Мәңке әлі де бір-әйелді картайтады (Ә. Н.).

ҚҰТТЫ МЕКЕН [ҚОНЫС] Бақыт орнаған тұрақ, жайлы мекен. Партия жайын алға картаны, Нұсқал отыр Абай ескен арқаны. Сонда, сендік құтты мекен, жас үрлак, Өзің ескен сол өлкеде жасыл бақ (ПТӘ).

ҚҰТЫ КЕТТИ ◎ ЖЫҒАСЫ ҚИСАЙДЫ Жолы болмады, сәтсіздікке үшіндырыбы. Канша қындық керіп, азап шексе де, жығасы да қисайған жоқ (АТ).

ҚҰТЫН АЛДЫ Берекесін кетірді, үрейін үшіндырыбы. Кеңестің көлеңкесі құттын алыш, Бақытын, малын, тағын бүтін алыш, Жер бөліс, конфискациян күшіменен Аластап қуылғанды туғын салып (Б. М.). Құтын алса дүшпанин, Дос-жаранды тындаған (Жамбыл).

ҚҰТЫРҒАН БУРАДАЙ ЗІРКІЛДЕДІ Қатуланды, қаһарланды. Бірак, Қөпекбай ашуланғанда құтырган бурадай зіркілден, керемет қайраттанып кетеді (Б. С.).

ҚҰТЫРҒАН ИТТИҚ ҚҰЛАҒЫН ЖЕДІН БЕ? ◎ **ҚҰТЫРҒАН КАСҚЫРДЫҢ ҚӨЗІН ОЙЫП ЖЕДІН БЕ?** ◎ **ҚҰТЫРҒАН ҚҰДЫҚТАН СУ ШІШІН БЕ?** ◎ **ЖЫНДЫҚ ҚОЙДЫҢ МИИН ЖЕДІН БЕ?** Есін дүріс па деген мағынада ерсі, сөлемектің көрсеткен кісіге айтылады. Сен пәле болдың гой, құтырган иттіқ құлағын жедің бе? (АТ).

ҚҰТЫРҒАН ҚАСҚЫР ТИГЕНДЕЙ БОЛДЫ Жын тигендей дүрлікті. Таңтерек, я түнде бір ауылға жердің астынан шыға келгендей жетіл, құтырган қасқыр тигендей катын-баласын шу еткізе түсікізеді (С. С.).

ҚҰТЫ ШАЙҚАЛДЫ Берекесі кетті, бірліктен айрылды. Мамырды бұзып, Қалкаман тап бүтінгідей ағайын құтын шайқатында. Эңет бабам не қып еді? — дейді Жиришне Көрімге (М. Ә.).

ҚҰШАҒЫНА ТАРТТЫ Өзіне жақын тұтты. Сырын бүркеп қымтылып жүрген жірітті ашық құшагына тартып, райынан кайтаруы көздеді (Н. Раб.).

ҚҰШАҒЫН АШТИ [ЖАЙЫП ҚАРСЫ АЛДЫ] Шын ықыласы түсіп, кең пейілмен қарсы алды. Сүңқардың лаулаған от үстін алыш, Ну орман ортасына түсті барып. Тутан жер баласына риза бол, Құшагын аша берді құшырланып (С. Мен.). Еркін жақын келгенде, Болат оны жайдары жүзімен құшагын жая қарсы алды (А. Байж.). Мылтық ұстаған қолын кекке сермен: «Ана!» дег ол Балқияға қарай құшашақ жайып ұмтылды (Б. С.).

ҚҰШАҒЫН ЖАЗБАДЫ Айрылмады; тату-тәтті, бірге болды. Жастайынан ол екеудің құшагын жазбай бірге есті (АТ). Қевзінің тірісінде шешесі кекейіне қондыра берген болу керек, бала менен құшагын жазбай-ақ қойды (Ж. Ж.).

ҚҰШАҚТАСЫП ҚӨРІСТІ Зар болды; зар бол табысты. Такымың толмай отыр

гой. Асықпа. Бұған әлі құшақтасып көрісерсің (ЛЖ).

ҚҰШ КӨНІЛ Конілді, жайдары. Екі асыл жарасады дүр тасында, Қөпестің сезіз майда торқасында. Құш көніл, шіркін жауап бала екенсің, Салмағы әр сезіңнің қорғасында (М. Сұл.).

ҚҰШЫРЫНА ЖОЛЫҚТЫ [ҰШЫРАДЫ] ◎ **ҚҰШЫРЫ ҰРДЫ Қанағына (кәріне)** шалынды, «облын» ұрды. Солардың құшырына жолығарсың, Сен қызың Қарағайдың негізласың (ҚКБС). Нанды ысырап етпе, балам! Құшырына ұшырасың! (АТ).

ҚЫБЫ [АЙЫЗЫ] ҚАНДЫ Жаны жайтаба, айызы қана риза бол кетті. Найзаның дәл тигенін біліп, қыбын қанып, қазағза қол қойдым (С. С.). Қас жауының тірілін тұтқында кеткенін естігенде, фон Рубинштейн қыбы қанын, бір түрлі қуанып қалғандай бол еді (Ә. Н.).

ҚЫБЫН ТАПТЫ Есебін, амалын тапты, регін келтірді. Сапар кәдімгідей жуасыды. Жолдастарының ыңғайына жығылуға, қыбын тауып солармен араласуға ниет қойды (М. И.). Ақтөкты тұлғасы — шыныңдағы тым нөзік, қыбын таппаган адам сындырып алатын тұлға (С. Ш.).

ҚЫБЫН ТАПТЫРМАДЫ [ШАЛДЫРМАДЫ] Амал-айласын ысырып үстаптады. Сүйтіп қанша тоссаң да, қыбын шалдырмай етеді (Ә. Н.).

ҚЫБЫР ЕТКЕН ЖАН ЖОҚ Ешкім, жан баласы көрінбейді. Колхоз дөрөнінде жым-жырт. Қыбыр еткен жан жоқ (М. И.). Қайнар қыстагы жым-жырт, бейсекует қыбыр еткен жан жоқ (Ж. Т.).

ҚЫБЫР [ТЫРП] ЕТПЕДІ Қозгалмады. Бұл не істер екен дегендей, бар ынталарын сала қараган оқушылар қыбыр етпей қатып қалды (М. И.). Қара түнде қара баспаса, Ертісті арылы-берілі кезеген қайықшыны қашап көрдің? Енді қыбыр етер жайым жоқ (М. Ә.).

ҚЫДЫР ДАРЫҒАН көне. Құт қонған, ырысы тасыған кісі туралы айтылады. Жайлалауга кеше қонған Тасболат бай, Дарыған қыдырған, дәүлете сай. Ақ орда сезіп қанат тігіп тастап, Жатқаны қор-кор үйіктап, көңлі жай (С. Т.).

ҚЫЖЫЛЫ [ҚЫЖЫЛ-КЕГІ] БАР Өши, кегі бар. Мәжікеннің Тоқсанбайға қыжылы бар. Былтыр Нұртай қызылып сұраған екен, Тоқсанбай қызын Мәжікенге бермелепті (С. О.).

ҚЫЗ АЙТЫРДЫ көне. Қызға құда түсті, атастырыды, қызды алмақ болып үәде байласты, «Қызы айттыру» деген бұрынғы уақытта болған нәрсе. Қазақ арасындағы азызға қараганда, қызы айттырудын мұндағай тәртібі Есім деген ханың бүйірғы бойынша орнаған көрінеді (Ы. А.). Әжібайға бес жасында-ақ қызы айттырып, мал беріліп койылған (С. Т.).

ҚЫЗ АЛАРЫ ЖЕКЕ, АРНАУЛЫ СЫБАГА. (Әдette, үйленбegen жігітке той-томалакқа тартар сый аяқ). Мырза ағаның қыз ала-рын беріңдер деп бір жеңесі күле қарады (АТ).

ҚЫЗАРА БӨРПТІ Қаны бетіне атты. Эбенниң екі езуі екі құлагында, қызара бертіл қонақ күтіспе жүр (F. Mys.). Оң жақ шетте қымызы сапырып отырган Ажар бейбіші. Оған таяу, қымызыра қызара бер-тіп отырган Жанғазы байдың ези (A. L.).

ҚЫЗ ЕМШЕКТЕНДІ Бұл жерде сүйкім-ді, көркіті деген магынада айтылып тұр.— Алыңыздар, алыңыздар,— деді ол езу тар-тын күлген болып, ана екеуінің ортасында тұрған шыны тұрғауыштағы қыз емшектеніп сүйрлене піскен жүзімді мәнді (П. Е.). Қыз емшекті сүйір тау, Одан да етіп жөнелді (ҚБ).

ҚЫЗАРҒАННЫҢ [ҚЫЗДЫРМАНЫҢ] Қызыл тілі Өсек сөз, айдал сал сөз. Қызарғанның қызыл тілі Сүйгенінен кетіреп (ШС). Ашыңыңың арнының бас та, аяңдаң ақылына тұс! Ара-тұра өкпе-панаң болса да, кегін жоқ еді. Қыздырманың қызыл тіліне ерме, Күрәнбай, — деді Нұртай (С. О.).

ҚЫЗБА БАС [БАСТЫҚ] Жел өкпе, албырт. Бір нәрсені ұнатса, Қайта ойла-нып қарамас. Мақтанып жүртты шулатса, Құмары сол қызы бағас (Абай). Бойыңа сіңіп ерт болған Қызыба бастық жасында. Қызылышыл, семів, жас қымызы Бір үлкен борыш басында (Абай).

ҚЫЗФА ҚЫРЫҚ ҮЙДЕН ТЫЮ Қызды жөнсіз ешқайда шығармау туралы айты-лады. Ұлға отыз үйден тыю, қызга қырық үйден тыю (Макал).

ҚЫЗАЛДАҚ [ШЕШІК] АТТЫ ГУЛ жайнады, құлпырды. Бектер қызғалдақ атып, гул шашып, көк майса шебі тіресіп, міне, тұр (М. Ә.).

ҚЫЗФАНГАННЫҢ ҚЫЗЫЛ ИТКЕ БҮЙ-ЫРСЫН! [ЖЕМ БОЛСЫН!] Маган берме-генің, қимаганың өзіңе де болмай, өзге біреуге болсын деген магынада. Мен біл-генді сен біле бермейтінсің-ді. Басынан үшқан бакты менен қызғансан, қызыл ит-ке болар жем (F. Mys.). Қызына бермей қызғанғаның қызыл итке бүйрысын, к...іне тық (АТ).

ҚЫЗЫШТАЙ БОЛДЫ ЖАН-ТӘНІМЕН қамқор болды. Жұртима қорған болсам деп, қызғыштай болған еслі ер (М. О.).

ҚЫЗЫШТАЙ ҚОРЫДЫ ЕШТЕҢЕНИ жуытпады, қанаттыға қақтырмады, тұм-сықтыға шоқыттырмады, көзінің қарашибындарай сақтады. Гүлнапыс апай қызғыштай қорып, баласын актауға тырысады (Ш. X.). Сафоновтың ол қызды не үшін қызғыштай қоритынын білем, ал саған не жоқ,— деді Мырқал (Ә. Ә.).

ҚЫЗДАЙ АЛҒАН ӘЙЕЛІ Қыз кезін-де алған жұбайы. Әйгерімді алғаш атас-

тырган күйеуі жастай өліпті де, кейін қайын ағаға үйғарған екен. Ол мосқал адам және бұрын қыздай алған әйелі бар (М. Ә.).

ҚЫЗДА ҚЫРЫҚ ЕСЕККЕ ЖУК БО-ЛАТЫН АЙЛА БАР Қыз қылышы Қырыйқ Есекке Жук Қыз айлалы, қу, қылышы, назы көп деген магынада. Әлде... қызды қырыйқ есекке жук болатын айла бар дегітін еді, айлалап жүр ме екен? (F. M.).

ҚЫЗДАН ТУҒАН ҚИЫҚСЫЗ Қыздан тұғандан қиықсыз Деген бір сез бар макалдан. Бақытты ерге тап болды, Халінде күйісіз тақалған (F. Ш.). Еспенбеттің шешеши Ер Қосайға немере, Қиық жоқ қыздан тұғанға, Оны бөтен көрер ме? (Д. Б.).

ҚЫЗДЫҢ ЖИҒАН ЖҮГІНДЕЙ Қыз қолынан шыққан дүниедей сәнді, тәртілті, жинақы. Алатаудың әсемденген Қыздың жиган жүгіндей (Қән.).

ҚЫЗ ҚАШАР көнене. Қызды қашыруға себеп болған кісілерге күйеудің беретін сыйлығы. Осы кеш сол ауылда бір үй өзір-ленеді. Оның кожасына күйеу ат мінгізуге, не шапан жабуга тиіс, бұл кеде «қыз қашар» деп аталауды (Ы. А.).

ҚЫЗ ҚҰУ ТОЙ-ДУМАНДАРДА жүйрік ат-қа мінген қызды жігітке құдыры ойыны. Тойда ат шабу, балуан күресу, қыз құу сияқты ұлт ойындары болады (С. М.). Сайысқа тұсу, кекпар тарту, жерден тенге алу, қыз құу ойындары кімнің етін қыз-дымаган (М. Е.).

ҚЫЗМЕТКЕ ШЕКТІ диял. Жұмысқа орналастырды. Балам әртістің оқуын бітіріп, енді қызметке шегейін деп жүргенде, әскерге алып кетті (Жамб., Қор.).

ҚЫЗМЕТ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Қутті, күр-мет көрсетті. Қаршыға жайлап тесек са-лып беріп, мен сіздерге қызмет етейін деп шығып бара жатыр еді (ҚЖ). Әбішті алып күл қылды, Қызылды гүлді жасылды, Тым болмаса, қызмет қыл. Өткізбедім қа-сынан (Абай).

ҚЫЗ МІНЕЗДІ Мінезі жайлы, сызылып тұратын жас бала, я жігіт туралы айтыла-ды. Естемес екі аяқтың арғымағы, қыз мі-незді, сұлу, шешен.. Бұл енді арғымағын (А. Ж.).

ҚЫЗ ОЙНАҚ Жастардың әр түрлі ойын-сауығы, қоңыл кетеруі. Амана бұ-рынғыдай бейге бозға мініп аңшылық етуге, тундерде алты бақан теуіп, қыз ой-нақтарды құр өткізбеуге уақыт қалмаған сияқты (F. Mys.). Осы ауылда қыз ойнақ бар деген соң, сізге еріп келіп едім (С. Төл.).

ҚЫЗ ОЯТУ ескі салт. Түнде қыз-дың қойнына бару. Бозбалашылықты ба-сынан талай өткізген сары қарын бейбі-шесі.. екі қызының ортасына жиен бала-

сын жатқызған. *Қыз ояту* — ол күнде даралылы әдеб (І. Е.).

ҚЫЗ ТАЛААҚ *Боңтау сөз*. Қасиеті асқан ел алад, Қызығы асқан қыз алад, Қасиет, қызық білмеген *Қыз талақтар* нені алад (М. Ә.).

ҚЫЗ ТАНЫСУ Қыздың үзатыларда туған-тұысқандарын қыдырып, төркіндөуі. Қыздың туған-тұысқандарымен қоштасуын қазакта «*қыз танысу*» деп атайды (КССРТ).

ҚЫЗ ТЕКЕ 1. *Үнемі қыздармен қосылып ойнатын ер балаға, ереккеше киинегін қызы балаға қойылған ат, тенеу ат*. Осылың қыз теке ме деймін. Кейде үстіне ереккеше киім киіп далага шыға келгенде, ерек бала ма деп ойлап қаласың (С. М.). **2. Гермафродит** (*қос жынысты адам*).

ҚЫЗ ҰЗАТТЫ Қыздың қуиеге берді, қызды барап жеріне шығарып салды. Осы қалада қызы ұзатыла, келін түссе... Абайдың сезі, әндере көп жерде-ақ айтыла, атала жүретін (М. Ә.). Еріксіз малға сатып, ел асып бара жатқан қызы ұзатылар алдында ай бойы ағайын-тұмамен қоштасып, сыңсызы (А. Ж.).

ҚЫЗЫҒЫНА БАТТЫ [БӨКТІ, ТҮСТІ] Тамашалап ләззат алды; рақатына бөлениді. Тайыншага петер алып жатқаным-ай, Өнердің қызығына батқаным-ай, Қазакта ата малын мендей сатпас, Тұғығын елу сомнан сатқаным-ай (Б. Ш. Б.). Үсті-бастары су-су, жеңінің аузына мұз қатқан, өздері бірақ, шаршаганын сезетін, көп баһалықтың қызығына түсіп, қауқылдастып жатыр (Ә. Н.). Қекпардың қызығына түсіп, бөркімнің қашан, қайда қалғанын да білмеймін (АТ).

ҚЫЗЫҒЫН КӨРДІ 1. *Игілігін, рақатын көрді, пайдасын тамашалады*. Жақынның да, жардың да, асылтың да,— бәрінің де қызығын көріп білсек (Абай). **Көре алмай қалдым қалқамның** Дәз екі жыл қызығын (Абай). Обал жоқ осы байларға Мал қызығын көрмеген (Абай). Халқым тындал, мен сейлеп, Басылмаған қызығын, Қызыл тілді сыйратып, Халқым көрген қызығын (Б. Ә.). Аузын ашып, қонақтап, тісін қайрап, О да талас қылады шыбын жанға. *Қызың көрер қөнілді болса ашылар Шабар жерін қарамас жығыланға* (Абай). Сенің өмірің гүлденін тұр, Есігін тап, көр қызың (Абай). Кайтіп қызың көремін Әуре-сарсан күнініп (Абай).

ҚЫЗЫҒЫН ҰРЛАДЫ ЖАҚСЫ қасиетін алдыртты. (Ақын бұл жерде адамның жаманышлыққа бас ұрып, жақсы қасиет, адамгершіліктен айрылуын айтады). Малға сат, пайдага сат қылығынды, Ылайла ылай оймен тұнырынды, Сонда өмірден алдамшы бола алмассың. Ол білдірмей үрламақ қызығынды (Абай).

ҚЫЗЫЛ АРАЙ *Күн шапағы (таңтеректі және кешкі мезгілге қатысты айттылады)*. Адам тіктеп көре алмаған күннің ке-

зін, Сүйіп, жылып тұрады жан лебізің. *Қызыл арай*, сары алтын шатырына Күннің кешке кіргенін көрді көзім (Абай). *Қызыл арай*, ақ күміс, алтын бергек, Қызықты ертегіге көтерілмек (Абай).

ҚЫЗЫЛ [ҚӨБІК] *АУЫЗ [ЕЗУ]* Көп сөйлейтін, мылжың. Қызыл езулер ауыздастылмаса, бір жарға ұрындырмай тоқтар түрі жок (F. Mys.). Көзім әбден жетті, көкте солмаса, ырық бермейтін қызыл езуідің ези (F. Mys.). Естік, екен азбан қырына алар, Басыма арылмастай пәле салар. Тамақтың құлқы болған қызыл ауыз Аласысыз ешігер, иттей талар (С. Т.). Қызыл ауыз не айтпайды, солардың сөзіне көніл аударып жүрген мен жоқ (К. О.).

ҚЫЗЫЛ ГҮЛ *Ақын* бұл жерде сұлу, жас қызыды бейнелеп отыр (АС). Ол жасағаш, бір қызыл гүл, Жапырағы жаңғырар. Сорлы Онегин, жолды өзің біл, Қайтарапқа қаңғыра (Абай).

ҚЫЗЫЛ ЖОН ҚЫП САБАДЫ *Көк ала қойдай етіп сокты, арқасынан қанын шығарып ұрды*. Қордабай жалмаңдан, Фалияның үйінен шықпаган соң, Балуан оны бір күн қызыл жон қып сабады да, айдан шықты (С. М.).

ҚЫЗЫЛ ИЕК БОЛДЫ *Бұл жерде кәрілкен тістері түсіп қалды деген мағынада*. Жалғанды жалпағынан басып өтіп, Жасарып қайта туып, алдын бекіп. Қаусаған отыз тісім қайта шықты, Болғанда қызыл иек, әлім кетіп (Жамбыл).

ҚЫЗЫЛ КЕНІРДЕКТЕСТИ ◎ *ҚЫЗЫЛ ӨҢЕШ [КЕНІРДЕК] БОЛДЫ Таласып дауласты, керілдесті, жанжалдасып керісті*. Жанаң екеуіміз осы арада кәдімгідей қызыл кенірдек болып қалдын (Б. С.). Тұнімен жан терге түсіп, ағаларымен талай қызыл кенірдектесіп, әзір-мәзэр, әйтеуір-ертеңінде еш нәрсе жоқ, тым-тырыс кетті де қойды (С. Т.). Біреулер жақсылап, біреулер жамандап дегендей. Әркімдер-ақ ол туралы керілдесіп, қызыл өңеш бол жүр (С. М.).

ҚЫЗЫЛ КӨЗ ПӘЛЕ *Барып тұрган пәлеқор, жалақор*. Өмірде менен аяған кастығы болмаған қырысқы жауым, қызыл көз пәлем сен бе едің, соңымда сұғын қадап жүрген (М. Ә.). Менің білетінім — Кәлен қызыл көз пәле. Өзінің тыныштығынды ойласың, онымен қайтада тату бол (Ә. Н.).

ҚЫЗЫЛ КӨРГЕН ҚҰЗҒЫНДАЙ [КАРҒАДАЙ, БҮРКІТТЕЙ] *Аш көз, ашқарақ, қомағай деген мағынада*. Қызыл көрғен құзғындағы үймелеп, сендерге не болды! Қағаз көрмегендай өліп бараңындар гой, түге (С. О.). Қызыл көрғен қарғадай Шапты офицер ентелеп, Ақ маралдай аруды, Ер үстіне өңгермек (З. Қал.). Қайдан пайда болғаны белгісіз, қызыл көрғен бүркіттей қарап, Сәуленің қақпасында біреу тұр (Ә. Ә.).

ҚЫЗЫЛ КӨРМЕДІ [ТІСТЕМЕДІ] *Ұзақ уақыт ет жемеді, «қыр құлақ болды»*. Ет

бізге арам бол па? Ала жаздай қызыл тіс-тегеміз жоқ (С. М.).

ҚЫЗЫЛ КЕДЕЙ БОЛДЫ ЖҰМЫС ІСТЕП (есіресе, айқайлап әбден титықтаған) шаршал-шалдыңан кісіге айттылады. Сонша қызыл к...ен болғанша айқайлап не болды. Жау шауып жатқан жоқ, ерт алып баратқан жоқ. Жұрттан үт болды гой (АТ).

ҚЫЗЫЛ ҚАНҒА БАТТЫ [БОЯЛДЫ] Бірн-бірі аямады, өлген-тірлігенине қара-май төбелесті, аузы-басын даладай қылды. Жаңқ-жүрі етіп екеуі айқасады, Жеке батыр шыққандай қан майданға. Біреуі көк, біреуі жер тағысы, Адам үшін балысын қызыл қанға (Абай). Қасқа мен жайсан-дардың мәжілісін талқандап, кеп жөніне кетті. Үйде қызыл қанға боялып оқыған жігіт жатыр (Ф. Мұс.).

ҚЫЗЫЛ ҚАРЫН ЖАС БАЛА Ес біліп, етек жаппаған, буны қатпаған, ер жетпе-ген бала. Адал еңбек, мандай тері, қызыл қарын жас баланың кез сүзіп отырган егі-ні күл-талқан болып жоғалып барады (М. Ә.). Не деп отырганымды түсініп отыры-сыз. Мұндағы жұрт қызыл қарын жас бала емес. Өлемсін білетін болды,— деді Абай (М. Ә.).

ҚЫЗЫЛ ҚАРЫН, БҰТЫ ШЫТ көне. От басында елеусіз жүрген, бағып-қағуы кем ойын балалары туралы айттылады. Қара қи қалап от жанса, Жылынар бала жыбыршип, Бұрсаңиен жазылар Қызыл қа-рын, бұты шыт (І. Ж.).

ҚЫЗЫЛ ҚЫРҒЫН Қан майдан. Құлән-даның орнына Раушан өзі құранып шықты. Ана жақта жұрт қызыл қырғында жүргенде, тыныштық жерден орын таба алмады (Т. А.).

ҚЫЗЫЛ ҚЫРМАН ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Қырып салды, қызыл жоса қан қып кетті. Алдияр олай болса, жаңым құрбан, Бекет-ті мен ұстайын ханды қырган. Сен емес менің дағы қас дұшпаным Етейін барлық елім қызыл қырман (М. Ә.).

ҚЫЗЫЛ МАЙ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ЕТ-ТИ] 1. *Ат алқынып, қан сорласы шықты.* Көптен мінілмеген семіз атты бірден қи-най мінсе, қызыл май болады. Осы күндерде қалың майлы құр аттарын салқын-сал-қын кездерде міне бастады. Аяңмен жү-ріп, қызыл май қылмай, жиі-жій сұтып, оқта-текте тан асырып жүрген (М. Ә.). 2. *Босқа әуреленді, арам тер болды.* Жел-дібай бір байдан акы даулап алды екен деп, осында қызыл май болудың не керегі бар? (С. О.).

ҚЫЗЫЛ ӨҢЕШ Даукес, сөзуар. (Бұл жерде суырылып сөйлейтін деген кекесін мағынада). Талай ділмарлар суырылып шықты, талай қызыл өңеш, бұлбұл тілдер сайрады, бірақ еш шешімге келе алмаған (І. Е.).

ҚЫЗЫЛ СИРАҚ [КЕДЕЙ] Сінірі шық-қан жарлы. Мінген атым — Тұрксіб, Ту ту-тікім бұлықсып, Қуанам, келем ауылға,

Қызыл сирақ кедей жоқ, Қара лашық, жер үй жоқ, Қырық наизалы жауында (І. Ж.).

ҚЫЗЫЛ СӨЗ Құр, бос сөз; тиянағы, байлауы жоқ сөз; ойсыз жылтыр сөз. Бей-ге алмайтын жүйрік кеп, қызыл сөзді сүй-рік кеп (АТ).

ҚЫЗЫЛ СӨЗДЕН БАЛ ЖАҚТЫ Әсіре-леді, асыра мақтады. Нұрқасым [Сәуле-ге]: Ол әрбір болмаши нәрсениң сыртына қызыл сөзден бал жағып береді (Т. А.).

ҚЫЗЫЛ СУДАЙ ЖҮРДІ Қолынан кел-генін істеді; еркін, баса-көктеп әмір жүр-гізді. Мына отыргандар совет заманында да соны істеді. Әрқайсысы бір болыстың, рудың үстінен қызыл судай жүргендер (Г. Мұс.).

ҚЫЗЫЛ ТАБАН БОЛДЫ Табанынан таусылды, кеп жүріс көрді. «Аруақ» деп, «алдалап!» Кетті шұбап, күнірене, ... Қызыл табан болды үркіп (І. Ж.).

ҚЫЗЫЛ ТАНАУ БОЛДЫ 1. Барынша елерді, желікті, өрекпін асығыс-усігіс қи-мылдаады. Бір топ фриц қызыл танау Сна-рядты жатыр үйіп. Тартпақ өртеп майданға анау, Маруса ішке түрдү түйіп (С. Б.). Қараса тәрт ерді алып барады Алау, Рұстемге көрін оны түсті қаяу. Жібер деп жа-ның барда айқайлайды, Болма,— деп бекер дүре, қызыл танау (РД).

ҚЫЗЫЛ ТҮМСЫҚ БОЛДЫ Олжага ке-нелді, олжаны қызықтады. Бір құлжаны атып ал, қызыл тұмсық бол жатыр (АТ).

ҚЫЗЫЛ ТІЛ Шешен, орамды, жүйрік тіл. Сайра да, зарла қызыл тіл, Қара көң-лім оянын (Абай). Толғауы тоқсан қызыл тіл. Сейлеймін десен өзін біл (Абай). Қазаққа қызыл тілге дес бермегеніңмен, Ба-зеке, сен де бұ жолғы дауды маған бер (М. Ә.). Қызыл тіл сөз сейлесем безерілген. Заманы жылдан-жылға шегерілген. Эр жерде алқа көрсем тұра алмаймын, Осын-дай қызыл тілге шеберімнен (Ш. Ж.).

ҚЫЗЫЛ ТІЛІН БЕЗЕДІ Тілі мен жағы-на сүйене, суырыла, сүйрәндеп сөйледі. Құрбандықсыз төңкеріс болмайды,— деп ол кәдуілтідей қызыл тілін bezep, женінен сидибын шығып кете беретін білегі жас ба-ланың білегіндегі қолын былғап сейлей бастанған-ды (Ә. Н.).

ҚЫЗЫЛ ШАҚА Шыр етіп, жаңа туган бала; құс балапаны. Қолымда ұядагы қызыл шақа балапандай ауыздарын ашып шиеттей төрт бала отыр (Ә. Н.). Бұл облыс-тағы ас ішетін, киім киетін бар жаның қызыл шақа балапандай сізге қарал аузын ашып отырганын жақсы білеміз (С. Ад.).

ҚЫЗЫЛ ШАҚА ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Тып-тықыр етіп жүнін жұлдып, қырқып алды. Гревки — Фалиев жолдастың ешкіні қыл-шықтауға ұсынған, ешкіні қып-қызыл қызыл шақа етегін темір тарақтары (С. Төл.). Кезерген ерні жарылып, Қызыл шақа көн-

жара. Көйлекісіз тәні жалаңаш, Құнғе пісін қалп-қара (С. С.).

ҚЫЗЫЛ ШЕКЕ БОЛДЫ Аялбай жұдывықтасты, әбден тәбелесті. Қызыл шеке болып тәбелесіп жатқан кісі секілді дүңгірдүнгір етеді. Нұрымның «Ман-мөн! Неге, неге?» деп жұлмалап тартқан дыбысы естіледі (С. Т.). Қуніне талай бастан кешетін қызыл шеке тәбелестің тууына бұл да бір себеп (Б. С.).

ҚЫЗЫЛ ШҰНАҚ АЯЗ Бетті қарып жиберетін шытырлақ аяз. Қун қызыл шұнақ аяз, қар қалың, жер беті аппақ (Ф. Мұс.). Таң жаңа ғана сарғайып, бозарыш атып келе жатқан мезгіл... Қызыл шұнақ аяз (С. С.).

ҚЫЗЫЛ ШЫРАЙЛЫ Бетінен қаны тамған өнді. Бұрын топ-толық, қызыл шырайлы, каракат кезді Кәмшат қазір сатқақ ұргандай арықтап, құп-құ шөлмектей бол қалыпты (М. Ә.). Бетінен нұры тамған қызыл шырайлы Қаржастың рең етеп күкүл тартқан тәрізді (Ә. Сат.).

ҚЫЗЫЛЫМ ҚЫРДА, ЖАСЫЛЫМ ЖАРДА [ОЙДА] Жиналып бітпеген, қырмандалып, бастырылмаған егін туралы айтылады.

ҚЫЗЫЛЫНА ТОЙДЫ ЖАҢА СОЙГАН арық мал етіне кенелді. Кедейлерді жем қылып, Қызылына тойысты. Тентіретіп жарлыны, Телмендетіп койысты (Жамбыл).

ҚЫЗЫЛЫҢ ҚЫРДАЙ БОЛСЫН! ④ Қырман тасысын! тілек-бата. Астыққа береке құттайсын деген мағынада. (Қырман алғанда, жын-терін кезінде, астық тазаланып жатқанда айтылады).

ҚЫЗЫЛ ІҢІР Кешке таман ымырт жабылып, қас қарада бастаган мезгіл. Есілбай мен Сүгір молданың маңайын қызыл іңірден-ақ андытып қойған еді (Ф. М.). Таңгертең тұрып шомын үйсе, шаршап келіп Раушанның оң тізесін баса отырып, терлеп шай ішсе, қызыл іңірден жатып үйқысын қандырса, одан артық қызық нәрсе бар деп Бәкен ойлады ма екен (Б. М.).

ҚЫЗЫР ДАРЫСЫН! діа. л. Астығың мол болсын деген мағынадағы ізгі тілек (Т. қор., Панф.).

ҚЫЛАН БЕРДІ [ЕТТИ] Байқала бастады; қарауытып көзге түс бастады. (Бұл фраза «таң қылаң берді» дегендеге елең-алаң мезгіл болды, тан құлан иектенді, таң сыз берді мағынасында айтылады). Оңтүстік жақ деңестегі қырман басына үйілген астық маялары да қылаң беріп, көзге шалынды (М. И.). Бір кезде әлденендей бір бейне шок теректің шетінен қылаң ете қалды. Мен тәзіп отыра алмадым, нысанага байлайдым да, шаппаны басып жибердім (Ә. С.).

ҚЫЛАН [ҚЫЛМАН] ҚАҚТЫ ЖЫМЫңдады, қуақыланды; сылаңдады. Өстіл жүргенде, «Мал келдіге — дәл келді» бо-

лың жігіт іздел, қылаң қаққан біреуге кез бола кетіпти (Б. Қыд.). Кешіктіңіз,— деп қылмаң қақты бой жеткен Сагитты есік ашып қарсы алып жатып (К. Қ.). Құшақтап «көңіл қосты» бақша барсам, Көшемен желе жортып қақшандасам. Қыздармен гармони тартса серуендерін, Букендең қылмаң қағып ақсаңдасам (І. Ж.).

ҚЫЛ АРҚАН Бұл жерде «бұғау», «өлім» деген мағынада айтылып тұр. ... Осы құндері тағы да қатты ойға кеткен. Орынбор бастықтарының айтқанына көну — сегіз жыл кан төгіп алдысып, ақырында мойның қыл арқанға өзі әкеліп ұсынумен тең (І. Е.).

ҚЫЛ АРҚАН АШ ТАМАҚТАН ТУСТИ Бұғалық мықтап түсті деген мағынада айттылып тұр. Бұл бекіністер салынып бітуі — қыл арқан аш таамқтан түсті деңгенимен бірдей (І. Е.).

ҚЫЛАҢ САҚАЛ Ақ шалған сақал. Баса айттырды бай төбет, Көп «сұңқарға» сыңар қып. Қылаң сақал шандыр шал Қүйеу болды күркілдең, Жиіркеніп ең жылан қып (І. Ж.).

ҚЫЛАУ ЖҰҚПАДЫ [ТУСІРМЕДІ] Дақ тусірмебі, шық тусірмебі, нұқсан келтірмебі. Осы арада да ол ара ағайының өкілесі мен кінәсина Құдайменде ағасын ұстап беріп, ез бойына қылау жұқтыймай бара жатты (Ә. Н.). Мұрат қашан да ез қатарының алдында болуға, істеген ісіне қылау тусірмеуге барын салады (Т. А.).

ҚЫЛАУ САЛМАЙ [ҚЫЛАУЫН АЛМАЙ] ОЙ ТАБАТЫН Шалдырмай шығатын істің көзін таба білетін іскер. Жасың жас болғанмен, «жастық жалын, көрлік күл» деген, Мағаш шырақ, Қыркында қылау салмай ой табатын, жол табатын жас болады (М. Ә.).

ҚЫЛАУ ШАЛДЫ Шашына ақ түс бастады. Хакима қызына бұрылды. Балам, маған қарашы. Елуге жетпей қылау шалған мына шаштық ағарған әрбір талын есіне алыш (М. И.).

ҚЫЛАУЫ ТУСПЕГЕН Қайрауы жетегеген, жетілмеген, еткір тартыған (жас). Қылауы туспеген жассындар, бапкер ұстаз керек сендерге (АТ).

ҚЫЛАУЫ ТУСПЕГЕН ҚҰДА көне. Жаңа құда.— Қүйеужан, тым қатты кетпеніз... себебі болған шығар... Қылауы туспеген құданы кім тез жібере қоюшы еді!— деп, Мұсіреп Есенейдің күткен жауабын да, қалжыңын да қосақтап жиберді (Ф. М.).

ҚЫЛ БҰРАУ САЛДЫ Осы жерде жаңын қиңады деген мағынада. Халқын сатып, жауына болысар адам жомарт па екен, такымына қыл бұрау салып, дүреге жықса да, су жолын көрсетпейді (Т. А.). Биені жығып, терт аяғын буады да, қыл бұрау салып тақымын бұрайды (Қ.Е.).

ҚЫЛҒА ІЛІНІП ТҮР ◎ ҚЫЛ ҮСТІНДЕ ТҮР [ЖҮР] *Халі мүшкіл күйге түсті, хауілті жағдайда түр.* Жанды ал есіне, *Тұрсын қылға ілініп,* Тон жабамын үстінде, *Жатасын монгі жылынып* (К. А.). Колчактың тағдыры қылға ғана *ілініп түр* (С. М.). Мұны екеуі де жақсы біледі, қазір екеуі де қыл үстінде, күтуде сияқты (F. M.).

ҚЫЛҒЫП ҚОЙДЫ [ЖІБЕРДІ, САЛДЫ]

Жеп қойды, жүтүп жіберді. (Бұл жерде пара жеді, олжы түсірді деген мағынада). Тексерушің де құлқыны жаман пенді екен, бүтін бір сиырды қылғып салды (АТ).

ҚЫЛДАЙ БӨЛДІ *Тең етіп бөлді.* Жаңылбек студенттік тұрмысты, жатақхананы аңсады. Бар ма, қылдай бөліп жейсің. *Жоқ па, опық жемейсің* (М. И.). Қазындан наңды ете аз қылыш, екі күнде бір береді. Наңды қылдай қылыш жолдастар бөліп жейді (С. С.).

ҚЫЛДАН ТАЙДЫ *Қате басты, жаңылды, әділдікten кетті.* Қылдан тайсам, ереғісетінінді білемін, осыған жеткенің жеткен-ак. Бірақ, көріл алдым,— деді Жантас (М. Ә.).

ҚЫЛДЫ АЙРАН ФЫП КҮНЕЛІТТИ *д и а л. Өзімен-әзі күн көрді, өз шаруасымен тұрды.* Бұрын қылды айранғып күнелтіп келдік (Жамб., Шу).

ҚЫЛ ЖҰТТЫ *Арамдық жасады, біреудің затына қол сұқты.* Қандай азапта журсем де, кісі мүлкінен тал шайнап, қыл жүткән күнім жоқ еди (С. М.).

ҚЫЛ ҚӨПІР ◎ ҚЫЛ ҚӨПІР, ТАС ТАРАЗЫ 1. *Діни үғымда ақыр заман, қиямет-қайым деген мағынада айттылады.* (Өлген адамды о дүниеде өткізетін өткел бар, қыл қөпір бар деп уағыздаганнан шыққан). 2. *Қыншылық, тар кезең.* Жаны қыл қөпірдің үстінде жүрген адамда өтірік болмайды (С. М.). Мынадай ажад аузына, қыл қөпірдің үстіне, ел-жүрттү өзі айдалап келген сон, менен жөн сұрамасын (М. Ә.).

ҚЫЛ ҚИМЫЛДАТПАДЫ *Түк істемеді.* Қазақтың еркегін білесің, үйге келсе, қыл қимылдатпайды (Т. А.).

ҚЫЛ ҚҰЙРИҚ ҚЫЛДЫ *Қару-жарап берді, құрал-сайманын сайлады.* Қыл құйрық қылышып құттырып қойғанын көрмейсің бе? (АТ).

ҚЫЛ МОЙЫНҒА ТАҚАДЫ Өлім халіне келтірді, өлердегі жерге жеткізіп қойды. Қыл мойынға тақағанша төзіп келдік, өлерде бір тұяқ серпу болмайтын ба еді, неге басына бересің сен,— деді (АТ).

ҚЫЛ ӨТПЕЙДІ ◎ **АРАЛАРЫНАН** Қыл өтпейді *Балдай тату, ынтымағы бір, достығы берік.* Қыл өтпестей тәттілікті бір ашуға сатпайық (М. Ә.). Сырбай мен Дәметкен араларынан қыл өтпестей тату (С. М.). Аман мен екеуінің арасынан қыл

өтпейді қазір (F. M.). Зоя да денесін аулақ салмай, жігітті кулкімен, лалылдаған жалынмен қарсы алды. Араларынан қыл өтпестей, бір-біріне жабыса қалыпты (Ж. Ж.).

ҚЫЛП ЕТЕ ТҮСТИ *Сезіктенді, сенем алды.* Ақ сүр аттың үстіндегі жалпақ бет кара жігіттің жүргегі қылл етеге түсти (С. С.).

ҚЫЛП [ҚЫЛТ] ЕТКІЗБЕДІ 1. *Тап бастырмады, қозгалтады.* Кете берейін десем, ит қылл еткізег емес (Ә. Ә.). Қылт еткізбей бағып көр (Абай). 2. *Айна-қатесіз, дәл тапты.* Есдеулетов бар сенімді сезінің ішінде солқылдақ бір сөйлемді қоса қыстырғанын Карпов қылл еткізбей анық таңыды (М. Ә.).

ҚЫЛТ ЕТТИ *Көзге шалынып қалды.* Құлаған аттың тасасына тығызып, Шалағай аттың берді, құғыншылар өзекте, қашқын қырда, бірін-бірі тәбесі қылт етесе, басылып салады (F. M.). Бүтінгі жауынан кейін әр үйде бір әйел босанғандай, бәрі Сыздық үйінің сыртындағы жазыққа жиналып, мәре-сәре болып тұрғанда, қора тасасынан Әбен қылт етеге түсти (F. M.).

ҚЫЛТ ЕТТИ? *Араз бола салды; бұртылып бұрыла салды.* Қазақтың қайсысының бар санасы, қылт етердеп дап-дайын бір жаласы (Абай). Қылт етпеген көнілдің кешуі жок, Жүргегінде жатады өкпе-сызы (Абай).

ҚЫЛТ ЕТКІЗБЕС *Сезімтал, аңдағыш.* Күнде көрген бір беттен көніл қайтар, Қылт еткізбес қылышты тамыршы озар (Абай).

ҚЫЛША МОЙЫН ТАЛША Өзің біл, не істесен де көтерем деген мағынада айттылады. Тағы да тебінгіден тер, қабырғадан қан жуғызам ба? Жоқ, қылша мойынным талша деп, бас ием бе? (М. Ә.). Тырнақттай жазығым болса, қылша мойынным талша демес пе еди (С. О.).

ҚЫЛ ШАЙНАП, ДӘН ЖҰТПАДЫ *Жаманшылық іс етпейді.* Сол жүрісінде Бекберген қыл шайнап, дән жұтқан жоқ, обалы неге керек, ол дүниеге кетті гой, мақтағаным емес, шынының өзі осы (Б. М.).

ҚЫЛШЫҒЫ ҚИСАЙМАДЫ *Ештегесі шығын болмады, дәненесі кетпеді деген мағынада.* Ауылдың белілі биыл кен, Үйткени мал-жан дін аман, Қисаймай шыкты қылышығы Қысынан да қысаған (І. Ж.).

ҚЫЛШЫҒЫ ҚҰЛАМАДЫ *Жалы жатып, қоңы түспеді.* Өлі қылышығы құламаған, бусанып көрмеген семіз жылқы, сараң, байдын қалың шоғыры, шетінен үркек, асасу болатын (М. Ә.).

ҚЫЛШЫЛДАҒАН ЖІГІТ [АЗАМАТ] Әбден жетіп, кемеліне келген жас жігіт. Қылышылдан тұрған жас жігіт еңбекке неге белсене араласпай жүр екен? (АТ). Бесжылдықтың балғасын қолына алды бәрі

де, Қылышылдаған азамат жасы түгіл, көрі де (Ш. Қош.).

ҚЫЛЫҒЫНЫҢ ҚЫЛШЫҒЫН ТАНЫДЫ Біреудің мінез-құлқындағы кем-кетігін анық білді. Кей жүргірткіштің ақыл айтартылған кісін іздел таба алмайды. Қылышының қылышығын танитуғын кісіден қашық жүретүгінің қалай? (Абай).

ҚЫЛЫШТАЙ [ҚЫЛЫШТЫҢ ЖУЗІНДЕЙ] ҚЫЛШЫЛДАҒАН Қайрат-күші тасыған, өткір, қайсар деген мағынада. Қылыштай қылышылдаған жас кезім еді. Оңда айқаса кеткенде, он жігіт түк емес еді (АТ).

ҚЫЛЫШТЫҢ ЖУЗІ, НАЙЗАНЫҢ ҰШЫМЕН Құш көрсету, қүшпен бітіру туралы айтылады. ... Кейде тіпті қатты қақтығысын, бәсеке-талаасын қан майданданда қылыштың жузі, наизаның ұшымен шештіні сөкілді, қундес әйелдер де бірін-бірі аямайды... (Ә. Н.).

ҚЫЛЫШЫНАН ҚАН ТАМЫП ТҮР көне. Қанаңына мініп, «қан көксеп» түр. Халықтың көзінше дарға асылып. Асқызынан анау Казанцев, Оның қолы катты. Қылышынан қан тамып түр (М. Ә.). Сыдыр ағзам қылышынан қан тамызып, күллі Иран мемлекетін бір ізден өргізіп түр (С. Шәр.).

ҚЫМЫЗ МҰРЫНДЫҚ Бие байлап, алғашқы қымызы ішу тойы.

ҚЫНАДАЙ ҚЫРДЫ ШЕГІНЕН ӨЛТІРДІ, жойып жіберді. Жауыздықты әділдік женбей қоймас, Жауыз жаулар женілді демі құрып. «Жауды аяған женілер», дүшпандарды Қиратып, қынадай ғып салды қырып (Қ. А.).

ҚЫНАЛЫ БАРМАҚ, жez тырнағы қанға боялды Бетін тіліп, қан ағызып зар иледі, қан жылады; жоқтап, құса бол, қанды жасасен бетін жуды. Мырза солқосолқ жылады, Мұқам іштен ыңыранды. Үлжан талды, жынданды, Аңырады, бастады, Алып бетті тастады, Жылау, жоқтау, қарғанды: «Қара бір шашым жаяйын, Жаяйын да жаяйын, Қыналы бармақ, жez тырнақ Құн етті қанға бояйын» (І. Ж.). Қыналы бармақ, жez тырнақ қунінде қанға бояйын (АӘ).

ҚЫНҚ [ҚЫН] ЕТПЕДІ [ДЕМЕДІ] Тырп етпеді, төзді, үндемеді. Қелен от басына тыныш, қатын-балага кең, мейірбан кісі. Үйде отырганда устіне келі түйсөң де, қынқ етпейді (Ә. Н.). Бір ауыз сезі жоқ. Қынқ деместен кеткені қалады (М. Ә.). Патша ағзам үш жұз сом түгіл, бүкіл қазақты босқа неге алмайды? Қынқ десем, жаһым шықсын. Тек Құдайменді тұқымына көлеңкесінен орын берсе болғаны! (І. Е.).

ҚЫНЫР ТАРТТЫ Жөнге журмейді, бура, теріске қарай тартты. Ел сезіне кірсе де, қынқыр тартып, Айтқанына келтіріп талай жыққан. Атасы көп, өзі бай, жанды

жақтап, Ықтиярсыз Құсан ғой ол сондықтан (И. Б.).

ҚЫНЫР ҚАРАДЫ ЖАҚТЫРМАДЫ, ҮНАТПАДЫ. ... Алғашқыда үндемей жүрсө де, үйімдар көбейе бастаған соң, қынқыр қартастын болды (С. Шәр.).

ҚЫП-ҚЫЗЫЛ ПӘЛЕ Нарыз шатақ, дау-жанжал. Жетілтіп жаз жайлауға қона алмай жүр, Құз қүзеу де жанжалызы бола алмай жүр. Қыс қыстауын қып-қызыл ол бір пәле, Оралып ешбір шаруа оналмай жүр (Абай).

ҚЫПША [ҚЫМША, ҚЫНАЙ, ҚЫНАМА] БЕЛ Жіңішке талма бел, құтырса бел. Жібекте шашы оралған, Қыпша белі бұралған, Еркесі қырдын бұралған, Сагындымен мен сөүлемді (С. С.). Қыр мұрынды, қыпша бел, Сұнғак, сұлу тал бойы (С. Б.).

ҚЫПЫ ҚАНДЫ д и а л. Құмары тарқады, құмардан шықты. Нүрекен әңгімеден қыптыңды қандырап (Гур., Маң.).

ҚЫРАҒЫ КӨЗ Тез байқап қалатын, барлагыш адам. Қырагы көз, «Қалғып кетті» дегізбі, Жау тұмсығын шепке жақын енгізбі! (С. С.).

ҚЫРАН ЖАПҚАНДАЙ ҚЫЛДЫ ЖАУ тигендей астан-кестенін шығарып, қырги тигендей етті. Олар елден қыран жапқандай жауап ала бастады (Ф. С.). Мына тентек жүртты қыран жапқандай қылды-ау (АТ).

ҚЫРАН [ҚИЯН-] КЕСКІ Қырқыс; қатты ұрыс-керіс. Жолдасбайға таласын, қыран кескі қырқысын бір көрейік (Қ. Қуан.).

ҚЫРАН ҚҰС Бүркіт, сұңқар, қаршыға текес жыргыши құстардың қырымнан шалар қырагылығын, қыыннан ілер алынын білдірітін ортақ аты. Бүркіттің тау басында, қағушы ойда, Іздің бетін түзетіп андығанда. Томағасын тартқанда бір қырымнан, Қыран құс көзі көріп самғағанда (Абай). Қаршыға бұл кезде сол құстардың астына көсіліп барып, еркін жетті... Абай:— Қайран қыран! Не деген бап!— деп құсты бір мақтап,— аңшының, саятшының шебері өзің екенсің!— деп, Шәкені екі мақтады (М. Ә.).

Құс салып, саятшылық құру ертеден бар. «Ешкімге зияны жоқ, өзім көрген бір қызық ісім екен сүм жалғанда»— деп Абай айтқандай, аңшылық, әсіресе, құс салу қазақтың бір сүйікті қызықшыл көсібі болған. Ұлған енер ері құс жайы поэзиясында көп жылранып, көп-көп айшықты сез көлісімдері жасалған.

Қыран құстардан БҮРКІТ САЛУ қазақтың барлық жеріне де тараган. Өзге құстардай емес бүркітке лақап ат беріп, тұқымын қуалай тергең отыру салты болған. М. Әуезов «Абай жолында» осындай бүркіттер санатында Жанбауыр Шөгел тұқымы Қарашолақты, Қарашегірді атап, олардың ақ алысын тамаша суреттеген. Бүркітті Ақ ИЫҚ (Ақ иық бүркіт төмөндер, Екі қанат талғанда), Ақ ИЫҚ МҰЗ

БАЛАҚ (Ақ ишк мұз балақпын жерге түспес — Айтыс), **ҚӨК ТАБАН ШӨГЕЛ**, **ҚӨК БҮРКІТ**, т. б. түрінде әсерлөп аталған. Мекеніне қарай СҰ БҮРКІТ, **ДАЛА БҮРКІТ**, **ТАУ БҮРКІТ** деп атаған. Бүркітті жасына қарай: **БАЛАПАН КҮС** (бір жас), **ҚАН ТҮБІР** (екі жас), **ТИРНЕК ТҮЛЕК** (үш жас), **ТАС ТҮЛЕК** (терт жас), **МҰЗ БАЛАҚ** (бес жас), **ҚӨК ТҮБІР** (алты жас), **ҚАНА** (жеті жас), **ЖАНА** (сөзіл жас), **МАЙ ТҮБІТ** (төгіз жас), **БАРҚЫН** (он жас), **БАРШЫН ТҮЛЕК** (он бір жас), **ШӨГЕЛ** (он екі жас)... түрінде жиырмада жасқа дейін аталған.

Қыран құстардан аңшылықта көбіне, **БҮРКІТ**, **СҮҢҚАР** (Ақ ШӘУЛІ, Ақ ТҮЙФЫН, ЛАШЫН, не Ақ СҮҢҚАР) **ҚАРШЫҒА** мен **ҚЫРҒИ** сияқты құстардың үстеган. Салтанатқа, атаққа сүңқар үстеган; қаршығаны қаз-үйрек, дуадақ сияқты құстарға, қыргиды көбіне бөдене сияқты тік үшатын құстарға салған. Бүркітті түлкіге, қоянға (кейде қасқырға да) салған.

Құс салу, саятшылыққа орай қалып-таскан жеке сездер, сез тіркестері мол. Қүйіне келтіру, жетілдіруге орай: **ТҮЛЕТУ**, **БАПТАУ**, **ШЫРҒА ТАРТУ**, **ЖЕМГЕ ҮЙРЕТУ**, **ҚАЙЫРУ** (үш түлек, терт гүлек; Қыран бүркіт не алмайды салса баптап,—Абай). **БАБЫ ТАЙДЫ**, **ҚУЙ ҚАЙТЫ**, **ҚАЙЫРУЫ** **КЕЛМЕДІ** сияқты сездер, күту, жем беруге орай: **ҚӨК СОҚТА**, **ҚАН СОҚТА**, **ҚЫЗЫЛ**, **ТАРГПА**, **САРЫ БОРТПЕ**, **АҚ ЖЕМ**, **ТОЯТ**, т. б. сездер, құстын заттарынан: **БӨЛЕУ**, **ЫРҒАК**, **ТҰҒЫР**, **ТОМАҒА**, **БАЛАҚ БАУ**, **ЖЕМ БАУ**, т. б. атаулар жасалған. Саятшылар көп кісі бол аңшылыққа — **САЛ БУРЫНГА** шығатын болған. (Бұл өнірдің аңшылары күздің осы шағында, сондай аңшылық жолына, «сал бурынга» аттанушы еді.— М. Ә.). Аңға шығу мезгілі—қардың жаңа жауған кезінде орай болып, оны **ҚАН СОНАР**, **КЕЛТЕ СОНАР** (таңға жақын жауған қар) деп атаған. Аңға шығар кезде: **КАНЖЫҒА МАЙЛАНСЫН!** ҮЙРІМЕН ҮШ ТОҒЫЗ! Қанды **БАСЫН ҚАРАТА БЕРСІН!**— деген сияқты ырым-тілектер айтатын болған. Аңға шықкан кіслерге орай: **ТОМАҒА ТАРТТЫ**, **ҚАҒУ**, **ҚАҒУШЫ** (**Томагасын тартқанда** бір қырымнан,—Абай; Бүркітші тау басында, қағушы ойда.— Абай; Тау басында бүркітін алып **Тұрганбай** жеткенше, Баймағаңбет қорым тасты қағуға кіріспей, бір орында жым-жырт шыдап, Қараполактын **томагасы тартылғанын** тосып тұр екен — М. Ә.) сияқты сездер жасалған. Бүркітшіге еріп қызық құған кіслерді **ҚЫЗЫЛШЫ** деп айтқан (Колдарында бүркіті жоқ екі **қызылышы** (Абай мен Ербол) **Тұрганбайды** өздерінің ашуландырып алғанын үндемей білісіп, кінәларын мойындарына алды.— М. Ә.).

Қыран құстарды әрекетінен, мінезінен, бітімінен қарай беліп, олар туралы көптеген үғымдар тузыған. **БҮРКІТТІ** алғырлығына қоса құдірет күш иесі, құс патшасы деп біліп, күштіліктің баламасы ретінде атаса, **СҮҢҚАРДЫ** салтанатқа, атаққа үс-

тап, бекзадалықтың, пандықтың, өрліктің, сұлулықтың баламасы ретінде атаған. **ҚАРШЫҒА**, **ҚЫРҒИ** шашаңдықтың, ішкі уыттың молдығын білдіретін балама ретінде колданылған: **Бүркіттен қыран құс болмас, Баулуы жетпей бөрі алмас. Бидайықтан алғыр құс болмас, Бұйырмаса екеу түгіл, бірді алмас, Сүңқардан сулу құс болмас, Қауырынын қатпай ұша алмас** (Ш. Ж.). Жерге қонбай ұша алмас, Қек еркесі қыран да (Д. Б.). Ақ сүңқар құстың асылы Айданынан таңдап қу алған (М. Ә.). **Құладын** құстың құлы еді, Тышқан жеп жүнін түледі (АӘ). Қалайылаған қасты орданың сырғыбы, **Бидайықтың** көл жайланаған асылы (Ш. Т.). Таудағы **тарлан шұбар** біз едік (М. Ә.). Ақ сүңқар құстың сойымын (М. Ә.). **Ителгі** көзін тәңкеріп, Ат к...іне мінірдіп (М. Ә.). Далада сүңқар түлесе, Жүніне қарға жолар ма? (М. Ә.). Сен бір жүрген **Тұрымтай**, **Тұйғын** болып ілемін (С. А.). Ажалы жеткен қарғасың **Бүркітпенен** ойнаган (С. А.). Жалтарғанды жазғызбай, Қыран шалған қояндау, Бұлтындаған жиырма бес (Б. Ә.). Қырымнан қиқу таянса, Қек бүркіттей түйіліп, Лашын құстай шүйіліп (Б. Ә.). Карапұс жемін басып жейді, Ақ сүңқар жемін шашып жейді (Макал). **Тұрымтай** кез тұндырады. Қаршыға қазан қайнатады (Макал). Тұғырна саңғыған **сүңқар** оңбас (Макал). **Бүркіт** картайса, тышканышыл болар (Макал), т. б.

ҚЫРАН-ТОПАН **КҮЛДІ** ◎ **ҚЫРАН ЖАПҚАНДАЙ КҮЛДІ** ◎ **ҚЫРАН КҮЛКІ БОЛДЫ** **У да шу**, қатты **кулді**, **жаппай кулді**. (Мұндағы «қыран» деген «қыран жапқандай қылдыда» келетін «қыранмен» түбірлес: жаппай, тегіс, түгел магынасында айтылып түр). Байсейіт бұл келекеме-мазақ өлеңді айтқанда, күлмей, төсін керіп, қоқырайшып «әртісіш» айтады. Біз **қыран күлкі боламыз** (С. С.). Әр сезінен жүрт **қыран-топан** боп **куліп**, ду-ду етіп, үйді бастарына көтерісті (АТ).

ҚЫРАУ ШАЛДЫ [ТҮСТИ] *Ағара бастады деген магынада айтылады. Зайыбы Бигайшанын шашын да қырау шалған, ол — кадірлі ана (Н. Фаб.). Мен осы жерге келгенде, сақа жігіт едім. Енді, міне, сарайымда қырау туспін, алпысқа да аяқ бастым (З. Ш.). Ата, мына таудың басына қырау түскелі қанша болды?*— депті (КЕ).

ҚЫРБАЙ БОЛДЫ ◎ **ҚЫРБАЙ** [ҚЫРҒИ] **ҚАБАҚ БОЛДЫ** **Бір-бірімен араз, ала коз болды.** Қаратаймен қырбай болғандықтан, Құнанбай Қөшкенейц жайлауына ортақ болғысы келгенде, сақа жігіт едім. Енді, міне, сарайымда қырау «сот» болғалы, бұл екеуі айрықша қырги қабақтау (Ә. Н.). Анда санда қырын қабақ бол кейіскеңде, Алманың өзи бүгінгідей бұзылмайтын еді (З. Ш.). Қырын қабақ көршінің енді қоржынын төзірек бектертіп, іргесін аулактатқан жөн шығар,— деп Әбдірахман

Әйтиев кезінің астымен Яковлевке қарап қояды (Х. Е.).

ҚЫРГИ ТИГЕНДЕЙ БОЛДЫ *Дүрлікіті, берекесі кетті.* Аргы бетте тұрған паром ішіне қырги тиғендей ушу болды да қалды (С. Ад.).

ҚЫРГЫНГА ҰШЫРАДЫ ◎ **ҚЫРГЫН** ТАПТЫ *Опат болды.* Қыргынга ұшыраган жау есін төз жинап, соққы беруші амрийны қоршау қамына кіріскең (С. М.). Жасынан биілк айтқан майталманга, Үлайық Олжабайдың бір ұлы еді. Ауылы қыргын тауып, қызы олжа боп, Ұлы өлсө Олжабайдың құруы еді (І. Ж.).

ҚЫР КӨРСЕТТИ *Айбат қылды, доң жасады.* Даурығып қарсы жақ та қобырасты, Балуаның шешіндіріп дабырласты, «Тез шығар, балуаныңды!»—деген дауыс, Атой-лап, қыр көрсетіп, жамырасты (І. Ж.).

ҚЫР КҮЙЕК *Қой-ешкі тоқтап кеткен, теке, қоштарға қүйек байланған шақ.* (Бұл кез жанаша сенітірь айна келеді). «Айдын тоғамы» деген не? Қыр күйек не-ден қойылған? Абай осыларды да сурас-тырып, кем қызық әңгімелер есітті (М. Ә.).

ҚЫР КҮЙЕККЕ КЕЗІКТІ [СОҒЫЛДЫ] Бұл жерде өмір тәжесумен, тәк-тәкпен, бетке қагумен етті деген мағынада. Бойымнан арылғанда балалық шақ, Қызыққа кі-рістін нағыз уақ, Соғылып балғын өмір қыр күйекпен, Қырауды ерітпеді қазан шуақ (ХА).

ҚЫРҚАР КӨБЕЙСІН! *Қой қырқып жатқанда айтылатын тілек.*

ҚЫР [ҚҰР] **ҚҰЛАҚ БОЛДЫ** *Көтпен қызыл көрмеген, жас ет жемеген, сорпа ішпеген, агарған татпаған кісі ауырганда айтылады.*

ҚЫРҚЫЛЖЫҢ ТУЛКІДЕЙ *Сүм, айла-кер, қу, алдамшиы.* Бірақ, қыз қырқылжың тулкідей болғанда, мен, шынымды айтайды, айласызыбын (М. Ә.).

ҚЫРҚЫНАН ШЫҚТЫ *Жаңа туған ба-ланы қырық күн болған соң, қырық құмалақ қосып, қырық қасық шілде суға шо-мылдыратын ырым-салт.* (Бұл жоралғышы әйелдер атқарады). Балам қырқынан шырып, қарын шашы алынғалы үйқысы ты-нышталды (АТ).

ҚЫРҚЫН БЕРДІ *Өлген кісіге арналғырық күннен кейін ас берді.* Шешемнің қырқын беріп жатқанда, кекемнің жанына байлаган жалғыз құласы жамандатып өлді (Ф. Мұс.).

ҚЫРҚЫН МІНСЕ **ҚЫР АРТЫЛМАС** *Ұзаққа бармайтын, ештеңеге жарамайтын, төбе аспас.* Оңалмай бойда жүрсе осы қыртын, Әр жерде-ақ жазылмай ма, жаным, тырықы? Қай жерінде көнілге қуат қылдық, Қыр артылмас болтан соң, мінсе қырқын (Абай). Қырқын мінсе, қыр артылмай-тұғын осы бір «қырт мақтан» деген бір

мақтан бар, сол неге керек, неге жарай-ды? (Абай).

ҚЫРМАН ҚАНДАДЫ *көн е. Бұрынғы үақытта егін орылып болып, қырманға са-ларда мал сойып, тіл-көзден, жат көзден аман болсын дег «қырман қандай» ыры-мын жасаған.*

ҚЫРМАНЫҢА **ҚЫДЫР ДАРЫСЫН!** Астың берекелі болсын деген мағынада айтылатын тілек.

ҚЫРМА САҚАЛ *Көк түқыл етіп сақа-лын алғын тастаған адам туралы айтыва-ды.* Қарағандыны зерттеуге келген партия-ның бастыры Торбашов дейтін қырма сақалды, бетіне өжім түскен қартандау кісі екен (Ә. Ә.).

ҚЫРМА ТАЗ *Жылқы мен сиырдың түгі, кісінің шашы тегіс түсіп қалатын ауру.* Қырма тазға, көбінесе, ірі қара мен жылқылар шалдыққыш келеді (АТ). Қыр-ма тазға қырық тенге, ойма тазға он тенге (АТ).

ҚЫР [ҚЫРЛЫ] **МҰРЫН** *Әдеміше мұ-рын,* Әбдірахмандікіне Әбіл деген бір жал-таң көз, қыр мұрын, қара жігіт келді (С. С.). Маңдайдан тұра түскен қырлы мұ-рын, Ақша жұз, ал қызы бет, тіл байлай-ды (Абай). Қоңырқай жүзді, көтеріпкі қырлы мұрынды, ұзын қолаң шашты жап-жас әйел атын Құндым деді (М. Ә.).

ҚЫРМЫЗЫДАЙ АЖАРЛЫ *Аға сұлу, әдемі.* Құландағай аңы дауыстым! Құлжа-дай айбар мүйіздім! Қырмызыдай ажар-лым! Хиуадай базарлым! Текіздей терең ақылдым! (М. Ә.).

ҚЫРМЫЗЫ **ҚЫЗЫЛ ЖІБЕК** **БОЗБА-ЛА** *Ақын бұл жерде ажар-көркі, өң-ажары келісті жас туралы айтып отыр.* («Қырмызы араб тілінде қызыл күрең шұға»). Қыр-мызызы қызыл жібек бозбалалар Оңғақ бұл-дай былғайды бір дым тисе (Абай).

ҚЫРПУЫН АНДЫДЫ *Қимылын бақ-ты, көз жазбай қарап отырды.* Қырпуын аңдып жатқан банды сүмірай, Дөл көзден Слепновты қалды басып (С. Б.).

ҚЫР СОНЫНАН ҚАЛМАДЫ ◎ **ҚЫР СОНЫНА ТҮСТІ** ◎ **ҚЫР СОНЫНА ШЫ-РАҚ АЛЫП ТҮСТІ** *Тас кенеше жабысып, айрылмады;* ізіне қаскін инетпен түсіп алды. Сиыр көрс, қыр соңынан қалмайды. Түйе көрс, жүндайді. Малда тіл жоқ, не десе де көне береді (С. Төл.). Жеті атасы-ның құны бардай қыр соңына шыраң алып түсті, жүрттың бәріне жамандап біт-ті (АТ).

ҚЫРСЫҚ ШАЛДЫ [ТИДІ] *Кесірге үшырады, бәлеге тап болды.* Соны айтып Ұлан жаққа Сәмен кетті, Сорлыны қыр-сық шалып тентіретті, Ер Сәмен сол бей-нетпен жүре тұрысын, Айтайдын хан қызы-нан соңғы ретті (Ә. Найм.).

ҚЫРШАҢҚЫ СӨЗ [ТИЛ] ◎ **ҚОТЫР ТИЛ** *Біреуғе түсіе, біреуді қагыта айтыла-*

тын сез. Тоқаштан ол үшін акы алған жоқ қой, осындаң қыршаңқы сездер аузыға кайдан ілінеді екен (З. Ш.).

ҚЫРШЫН ЖАС [ЖАН] ◎ ӨРІМДЕЙ ЖАС Ұзыны арылмаган жап-жас, балаң. Жау сырын жете білмesten, жуздеген қыршын жастарды арзан өлімге айдай жаздаппын (Ә. Ә.). Бұрындық қорлық қорлық па. Кескілдені кемпір, шал, Қыршын жастар қылды, Жаңа өспірім шыбық, тал (Н. Б.).

ҚЫРШЫН [ҚЫРШЫНЫНАН] КЕТТИ [ӨЛДІ, ҚИЫЛДЫ] Дүниеден жастай, ерге қайтты. Бірнеше сабаздар қыршын кетті, олардың ерлігі ел құлағына жетіп те жатқан шығар (Б. Мом.). Қызыншақ қыс келді де, Сілтеде сұзық қанжарын. Жас жілігін қыршын өлді де, Калдырып кетті жан жарын (Ә. Т.). Соғыс болған соң, құrbандықсыз бола ма? Талай боздақ қыршынынан қылды (Т. Б.).

ҚЫРШЫНЫНАН ҚИЫЛҒЫР! қарғыс. «Жастайынан өлір» деген магынада айттылады. («Қыршын»—жас шыбық, өрім тал магынасындағы сез).— Қыршынынан қиылғыр, Тестік! Менің жалғыз балама әліц жеткенше, айдалада тентіреп өлген сегіз ағаңың қуарған сүйегін тауып алсаң болмай ма?— дейді кемпір (ҚЕ). Талансын жауға малы, дауға басы! Қиылсын қырық буыннан қыршын жасы! Осынан бәрін қылған Оспан ағам Жібермес, құдай білер көздің жасы! (С. Т.).

ҚЫРЫ ЖОҚ Икемсіз, епсіз. Сыбырдан басқа сыры жоқ, Шаруага қыры жоқ. Отірік, есек мақтанаға Ағып тұрса бейне су (Абай).

ҚЫРЫ ЖЫҒЫЛДЫ Қүйі тайды. Қамықта тығылған халықтай емес, әзір бұлардың қыры жығыла қоймалты (Ә. Н.).

ҚЫРЫ [ҚЫРЫН] КЕТТИ [ҚЫРЫН АЛДЫ] Шаруасы қырсыққа шапты, берекесі қашты, ісі сәтсіз болды. Қыры кеткеннің иті қырын жүгіреді (Мақал). Түү, қыримның кеткені-ай!— деді ... өзін-өзі кейіп, өкінішін үй ішінен жасырмай (ҚӘ). Жол болмайын дегендеге, бәрінің қырын кеттін әдеті гой (Ғ. С.).

ҚЫРЫҚ АЯҚ СУ Бұл жерде ақын нөсер жауынды әсірелеп айтты отыр. Мұрыны Мұзбалактың кекте мұлғіп, Ақтасты астапнға адей тірелгендей. Қар кете қарлы аланы қақ айыра, Қаптағай қаптай көшед Бүйінді ерлөй. Түйірлі бүршак нөсер үшыктайды, «Ши үшық», «қырық аяқ су» жібергендей (І. Ж.).

ҚЫРЫҚ БІР ШӨПТИҢ БАСЫ БОЛСАН, АҚ БАСТАҮ ҚАРА ҚОЙДЫҢ ҚҰМАЛАҒЫ БОЛСАН, АҚ СӨЙЛЕ! көне. Жолаушының саларын, аман-есендігін, не бір оқиға барысын, я болжаса, жоғалған малмулікі болжаса үшін құмалақшылар, балгер, бақсылар, тәүілтер құмалақ ашады. Бұл фраза сондайда құмалаққа сыйыну ретінде айттылады.

ҚЫРЫҚ ЖАМАУ 1. Тозығы жеткен есік кіім, бұйым туралы айттылады. Қырық жамаулы түйе жүн күпінің қалтасынан бір конверт алғып, маған үсынды (Ә. С.). Таймас туды, туды да есті, Қырық жамау қараша үйде. Құзді, қысты бастаң кешті, Кейде кепе-шалаш үйде (Т. Ж.). 2. Назалы, ренішті. Жүргерім менің қырық жамау Киянаттың дүниеден (Абай). Қам көңілдің қапсыны табатын сен, Қырық жамау жанымды жазатын да сен (Ш. Х.).

ҚЫРЫҚ ЖЫЛ ҚЫРҒЫН БОЛСА Да ◎ ҚЫРЫҚ ҚУН ҚЫРҒЫН, МЫҢ ҚУН СҮРГІН БОЛСА Да Қандай қыын-қыстау жағдай болса да. Қырық жыл қыргын болса да, сенің ететініңді блемін. Бірақ, сен Нұрлан үшін күйесін, қашан айттың деме (Ә. Ә.). Бұл жолда қырық қүн қыргын, мың қүн сүргін, Иықта жатты жүгір талай жылдың. Сол қүн бір ескерткіші сыйылданып, Қағазда қалды ізі езгі жырдың (О. Ш.).

ҚЫРЫҚ ЖІЛІК БОЛҒЫР! қарғыс. Сойылғыр деген магынада. (Көбіне, қара маға айттылады). Ой, қырық жілік болғыр! Қайдан қаңғырып келіп едің, егінді жапырып тастапты гой (АТ).

ҚЫРЫҚ ҚУН ШІЛДЕ [САРША ТАМЫЗ] Жаздың нағыз ыстық кезі (шілден кейін күннің ыстығы қайта бастайды). Жаз болса, жердің жүзі жайнап тұрған, Ән шырқап бұлбұл құстар сайрап тұрған. Болғанда қырық қүн шілде, сарша тамыз, Ыстық бол жердің жүзі кайнап тұрған (Қән). Бадам кедей, Бадам кедей! Майлышыны ағызасын адам демей, Қырық қүн шілде кезінде тасың құртташ, Жатар ең дәрет суға шамаң келмей (М. Сұл.).

ҚЫРЫҚ КЕМПІРДІҢ ҚЫЛАУЫНАН ЖИЫЛҒАН диял. Қырық ру, әр түрлі (Шығ. Қаз., Больш.).

ҚЫРЫҚ ҚАБАТТАНЫП ОТЫРДЫ Ренжіп, кейіп, қырыстанып-құрыстанып отырды. Жолшыбай, соңыра қызыда алып барғанымда, қырық қабаттанып отырса, тағы қыын-ау деген ойға да келдім (Ә. Ә.).

ҚЫРЫҚ ҚАЗАННЫң ҚҰЛАҒЫН ТІСТЕДІ Қыдырымпаз кісі туралы айттылады. Бұл бір қырық қазанның құлагын тістеп қалған бір сорлы, таң атқаннан қүн батқанға дейін естіп қаңғырады да жүреді (АТ).

ҚЫРЫҚ ҚҰБЫЛДЫ Сөзінде түрмай, беттүасызданды, сан алудан қүйге түсті. Оның қырық құбылып отыратын әдеті емес пе? (АТ). Осы бір кішкене сырсыңға шомыльш, кейде... толқынмен алъисқан түйелі адамға ұқсан, қырық құбылып, ертегідегі ғажап сұлу көрінген (З. К.). Татьяна әнін шырқағанда, Әйгерімнің даусы қырық құбылыды... даусы аса әсем, шарапқатап шықты (М. Ә.).

ҚЫРЫҚ ҚҰРАУ [ҚҰРАҚ] 1. Тозығы жеткен, есік жамау-жасқаулы. Осы кездे алыстан шырқаған әнді ести түсіп, Есби-

кениң кызы Сакыш жыртық жабу үстінде қырық құрау болған ескі кейлегінің тізесін жамай отырып, үн сала алмай, қысылып жылайды (М. Ә.). 2. *Bir tektes emes, oйдан-қырдан құралған*. Олар Әмір жинаған шаруалар және байлар мен құлақтың құрықтары, молдалар, қысқасы қырық құрау топ еді (С. Ай.). Кала осылайша бенгендеген. Ың-жың көшпілік. Ұлт-ұлттан жинаялған қырық құрақ кепшілік (Ф. Мұс.).

ҚЫРЫҚ [ҚЫР] ПЫШАҚ БОЛДЫ Таласып-тартысты, араздасып, ала ауыз болды. Түсken жан соңдай қүйге сүм жалғанда, Ескіден енді ойлансақ, тегін жан ба? Қыдыр жан қырық кісімен қырық пышақ бол, Ел таптай өте берген неге арманда? (І. Ж.). Әй, сол үйді койши, қырық пышақ болады да жатады (АТ).

ҚЫРЫҚ [ҚЫР] ПЫШАҚ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] *Bireudі-bireuge айдал салды, араздастырды.* Өзге егіз болғанда, құдай жеке, Алдына ата-анан ол бір Меке, Қырық үйліні қырық пышақ қылып едін, Өз асың да бұзылды-ау Өскен-еке (М. Ә.). Ібырай мен Жаппас «Қоңыр» аулын қырық пышақ қып қырылыштырып мүддесіне бір жетті (Б. М.).

ҚЫРЫҚ САҚҚА ЖҮГІРТТІ *Сан турлі құбылтты.* Кейін әлі айтқанын жүрттың көзінше қырық саққа жүгіртіп, езінді ажуа етіп береді (Н. Баян.). Өзенше айттыны қырық құбылтып, қырық саққа жүгіртіп жеткізөр жел өкпе зуылдақтар бар емес пе (АТ).

ҚЫРЫҚ СІДІК *Ойнастан туган бала.* Ертеңді-кеш құдайдан бір жалырақ етінді адалынаң бер,— деп тілеп едін. Құдайым [бала] берсе де, қырық сідік қып беретін болды ғой!— деді Ұмысндық (Қ. Тай.).

ҚЫРЫҚ ТЕСІК *Cay-tamtıtyры жоқ.* Демекұлдың әкесі Таңсық деген кісінің қырық тесік, ырымға бір бүтін жері жоқ кішкенеғана қара лашық үйі болады екен (С. Е.).

ҚЫРЫҚТЫҢ ҚЫЛАУЫНАН 1. *Өзгеше жаратылған; көп асылдың сыйнығы.* Секілді тұрпаттары сайын қыран, Сарқылып да-ра шықкан жүзден, мынан. Түрлі елдің түстерінде кескіні бар, Қырықтың құралғандай қылауынан (Ф. О.). 2. *«Қырық төмірдің қылауынан»* деген тіркес женіл мінезді әйел туралы айттылады.

ҚЫРЫҚ ҮЙДІҢ ҚЫЛАУЫНАН *Сүйегі сынған адамға қырық үйден ас әкеліп беру ырымы туралы айттылады.*

ҚЫРЫМНАН ҚОРДІ [ІЗДЕДІ] Алыстан, көз ушынан байқады; жердің тубінен іздеді. Байқасам, біздің осы қазақтікі Болады женіл мінез қыз, жігіті. Биязы, толық ақыл, із баққаны аз, Қырымнан көретүғын көзі жіті (Б. Із.). Өзің білмесең, білгендерден үйрен, Қырымнан іздел барсақ да Жалғыз ауыз білімді (ШС).

ҚЫРЫНА [ҚАҢАРЫНА] АЛДЫ ◎ ҚАҢАРЫН ТІКТІ *Жаман инетпен қысым көрсетті.* Жаз бойы Бекенші мен Борсаққа Құнанбайдың қабагы келіспеген. Қырына ала берген (М. Ә.). Ұлық қай ауылға сияз құрса, сол ауылдың қанаарына алған (М. Ә.).

ҚЫРЫН КЕЛДІ Қарсы келді, қикарлық етті, теріс қарады. Түзу кел қысық-қыңың, қырын келмей, Сыртын танып іс бітпес, сиррын көрмей, Шу дегенде құлағың тосаңсиды, Өскен соң мұндай сезді бұрын көрмей (Абай). Жан бұзбаған сездерін, Қырын келген кісіге Тіккен олар көздерін (Жамбыл).

ҚЫРЫН ҚАБАҚ ЖАСАДЫ *Aраздастырды, жауынтырды.* Өрбітіп есек сезді өз бетімен, *Жасады талайларды қырын қабақ* (Т. Ж.).

ҚЫРЫН [ҚЫРЫС] ҚАРАДЫ *Ұнатпады.* Достардың, бірак, кебі келмей қалған, Қырын қарап құйрықты сыртқа салған, Қелген достың көбінің жұні жығық, Баясы күріл де жоқ, дүниені алған (С. Т.). Ұлжаның, асіресе, қамыгатыны мына келде жатқан Бекейдің асына да Құнанбай биыл қалыпта қырыс қарап, шырай беретін емес (М. Ә.).

ҚЫРЫН ОТЫРДЫ *Бетін басқа жаққа бұрып, буйірін бере отырды.* Тек Қайыраев қана Біләловқа да, басқаларға да қырын отырган бойында екі жақтың да сездерін зер сала тыңдаپ, алғашқы қылышынан өзгермestен қалды (Ә. Нұр.).

ҚЫРЫН [САҒЫН] СЫНДЫРДЫ ◎ ҚЫРЫ [САҒЫ] СЫНДЫ ◎ ЖУНІ ЖЫЫЛДЫ *Беті қайтып, көңілі төмөн болды, көңілі басылды, жудеп қалды.* Өзуел сиырды әкелдіріп, одан шөпке жұмсағ жібергеніміз екеуінің де қырын сыйндырып, көпшілікке бір жығып бергендей болды (Ф. М.). Сатан сенің не ойың бар дегендей, Есжанға қарады. Есжан алғашқылай емес, қыры сыйның қалыпты (Ф. Мұс.). Мүсілім әлгіндей ә десе, мә деп өзінің мінез білдіргеніне іштей әкінгендей қыры сыйның қапты, татуласпақшы (З. Ш.).

ҚЫРЫС СӨЙЛЕДІ Қисық жауап берді. Мұнысына риза болып кеткен Сейіт кешеден бері мұнымен қырыс сөйлесіп жүргенін жуа жауап берді (Ф. М.).

ҚЫРЫС МОЙЫН *Кесірлі, кесапат.* Аяғын кердең басқан дөң жауырын, қырыс мойын жаңағы кісі (Б. Қыд.).

ҚЫРЫСЫ ЖАЗЫЛДЫ *Ашуы тарады, көңілі жадырады.*— Е, ит сабаса қайтеді екен? Қатын мен итті қазақтың қай еркегі сабамаған дейсің?— деп Көлен күліп, Құдайменденің қырысы осы бір әзілмен оподай жазылып кетердей көрді (Ә. Н.).

ҚЫС БОЙЫ *Ұзақ қысқа, қыстай.* Талтайқ қазір осында жұмыскерлердің бірліжарымды кой-ешкісін бағып жүргені де, Мұсақайдың қыс бойы осындағы жұмыс-

көрлерден үрлап-жарып жегендерін төлеп жүргені де рас еді (F. M.).

ҚЫСҚА ЖІП КҮРМЕУГЕ КЕЛМЕЙДІ ① ҚЫСҚА ЖІП БАЙЛАУҒА КЕЛЕСДЕ КҮРМЕУГЕ КЕЛМЕЙДІ Жоқтық көп нәрсеге ерік бермейді деген магынада. Жанталасып жүріп тапқан ақшаша, мұқтажыңың біріне жетсе, біріне жетпейді. Қысқа жіп күрмеке келе же? (С. С.). Шырағым, қысқа жіп байлауга келсе де, күрмеке келмейді деп, шолақ шауқардаң құйрығындан серлуге келмес шаруда қуйіміз бар (АТ).

ҚЫСҚА КҮНДЕ ҚЫРЫҚ ЖЕРГЕ ҚОЙМА ҚОЙДЫ Қайта-қайта бәле туар айла-шарға тұзагын құрды. (Бұл жерде неше түрлі құлық-сұмдық ойлау бейнеленіп тұр). Анышп күнде берген жаңы күрсын, Арын сатып тіленген малы құрын. Қысқа күнде қырық жерге қойма қойып, Қу тілмен құлық сауған заңы құрын (Абай).

ҚЫСҚА КҮНДЕ ҚЫРЫҚ ӨЛДІ Қайта-қайта қорлық көре беру, үятқа қала беру туралы айтылып тұр. — Құдіреті жүріп тұрған кіслер оған қойды ма,— деп, ол деміккендегі бол тоқтады да, қысқа күнде қырық еле бергесін, тым болмаса, бірін өлтіріп, жастығымды алып жатқым келді. Қадірлі ана, біздің жайымыз осы,— деді (Ә. Н.).

ҚЫСҚА КҮНДЕ ҚЫРЫҚ ШАПТЫ Қайта-қайта қоқандап мазасын алды. Егер Кене шын қазақ елінің қамын ойласа, маңайындағы қазақ руларын қысқа күнде қырық рет шауып неге маза бермейді? (С. М.).

ҚЫСҚА ҚОЛ [ҚОЛЫ ҚЫСҚА] ЖЕТИС-НЕУШІЛІК, ЖОҚТАҚ, КЕДЕЙЛІК ТУРАЛЫ АЙТЫЛАДЫ. Өз үйінен тоярга қолың қыса. Ас берер ауылды іздел жүрдін босқа (Абай). Бар малына айрылып Елсізде жылаш, тарыкты, Тұысқансыз, тұгансыз Қысқа қолды бишара Қайғыменен жабықты (Н. Б.).

ҚЫСҚА ТАНДА ҚЫРЫҚ ТҮРДІ Ұзакты түнге тыным алмады, қысқа түнди қайта-қайта тұрып откізді. Қысқа таңда қырық тұрып емізген ана мейірі ғана шаршаудан құттарса керек (АТ).

ҚЫС ҚЫЛШЫЛДАП ТҮР Қыс қатты болып, қақап тұр. Ақпан мен қаңтар — қыстың қылышылдан тұрған кезі еді (С. С.).

ҚЫСПАҚҚА АЛДЫ [САЛДЫ] Қыншылыққа ұшыратты, қысым көрсетті. Ақтың қосыны қызыл ту көтеріп Танабайдың аулына түсті. Азық-тұлік, киім-кешектерді қолмен ала бастады. Жақсы ат қарап, жылқы табынның іздең, ауылдағы катынбаласын қыспаққа алды (С. С.). 22 октябрь күні немістер Лысенконың батальонын тар қыспаққа салып, айнала қоршап алды (Б. Мом.).

ҚЫСПАҚҚА ТҮСТИ Қысым көрді, қиналды. Қылыш пен мылтықтың қыспағы-

на түсіп есі шыққан Өубәкір солдаттардың құлғенин естіді (К. Тай.). Бұл аздай оның үстінен көңілсіз әңгіме екे мен шешеге жетіп, байғұс, басы қыспаққа түсті (М. И.).

ҚЫСТАН ШЫҚТЫ ЖАЗГЫТУРЫМ КЕЗГЕ ІЛІНДІ, СУЫҚТАН, БОРАННАН АМАН ҚАЛДЫ. (Көбіне, малға қатысты айтылады). Сейтіп, тұлқи қу қыстан шығады (КЕ). Арық-тұрақ та ілінп қыстан шықса, көкке аузы тиген соң, жетілік кетер еді (АТ).

ҚЫСТЫҢ [ҚЫС] ҚӨЗІ ҚЫРАУ [-ДА] Қатты сұық, аяз. Сопы ағасының екі қара атын алған жау алыста емес, қыстың қөзі қырауда алыс жерден ұры келмейді (Ә. Н.). Қыс қөзі қырау деген емес пе, кешегі боранның сыйқырлаған аязы бері қараган жоқ әлі (ЛЖ).

ҚЫС ЫЗГАР, ЖАЗ ШАҢ ТИМЕДІ Қыншылық көрмейді, жаңы қиналмады. Қыс ызгар, жаз шаң тимес, Алатаудың аруы ем, Қараның қаны — бекзат ем. Сол басымнан күн етті (І. Ж.).

ҚЫСЫЛТАЯҢ КҮН ТУДЫ ҚЫСЫЛШАҢ ЗАМАН, ХАУІПТІ ШАҚ ТУДЫ, АУЫРТПАЛЫҚ ТҮСТИ. Қысылтаяң күн туса, бірігіп кетерліктей жағдай жасады (І. Е.).

ҚЫСЫМ БЕРДІ [КӨРСЕТТИ, ҚЫЛДЫ, САЛДЫ] ① ҚЫСПАҚҚА АЛДЫ [САЛДЫ] ② ҚЫСЫМФА ТҮСІРДІ Жазалады, азапқа салды; қыншылық, таршылық көрсетті. Вайлап қойып бұғауап, Сілкіледі сұрауға ап, Қысым берді, қинады: «Қымет ет, бізде бол!» (Ә. Т.). Мәнтен бірінші белмеге кірісімен, Макалкин қарсы түрегелі бағалаттап, боқтап, біраз сабап, қысым қылып сәкі астына жатқызыпты (С. С.). Сел күшіндей сол күшім. Салсын ханға тар қысым. Өз дарының қызығын Өзі көрсін жақсылап, Сал мойнына қарғысын (М. Э.).

ҚЫСЫМ КӨРДІ [ТҮСТИ] Жаңы қиналды, азап көрді. Бала көп қысым көріп, дарға тартылар мезгілде шынын айтты (КЕ).

ҚЫСЫР ӘҢГІМЕ [КЕҢЕС, СӨЗ] Берекесіз, түйінсіз, еріккенен айтылатын бос сез. Аңдығаны қысыр әңгіме, пыш-пыш, сыйыр, қыбыр-жыбыр (С. Т.). Қарт пен Тұрагұл арасындағы қысыр сез жолды қысқартса түскендей, алыстағы от жақындей түсті (С. Бақ.). Енді сез бітіп, жүрт қысыр көзескеге кететін тәрізді. Абайлар іске асырып, тұрып кетісті (М. Э.). Бас қосқанда қысыр сезбен уақыт алдырғанша, орталықтан қелген мына жігіт те тұр, шаруашылықтарының жайын сейлендер (Б. М.).

ҚЫСЫР БҮЛТ ЖАУМАЙТЫН КӨШПЕЛІ БҮЛТ. Көп ұзамай көк жүзін кілегей қысыр бүлт шарбылады (Ә. Н.).

ҚЫТЫҒЫ БАСЫЛДЫ ЖУАСЫДЫ, БАСТАҚТЫ; үйренді. Биелердің желінің жаныптып, қытығы басылып жуасып қалған (F. M. с.). Кеш байланған қара құлақ құ-

лындардың, құлымқ биелердің қытығы әлі басыла қойған жоқ (F. Mұс.). Өуелі оңашада қытығын бас, Дал саған қарсы болсын қай туғаны (Ж. О.).

ҚЫТЫҒЫНА [ҚЫШУЫНА] ТИДІ Ашуын көлтірді, намысина тиді, шабына түртті. Құрдас жіріттер бірі-бірінің қытығына тие әзілдесіп отыр екен (АТ). Өзі бір келіскең аса үлкен аю екен деп Жарқұмар сөзінің аяғында здейі Жәнгүдейдің қышуына тие сөйлемі (С. Б.).

ҚЫТЫҒЫН ТАПТЫ Тілін, көңіл қалаудың дұрыс тапты. Алатаудан арындан Асқан судай құлатпай, Қыбыршыған көңілдің Қытығын таптай сұратпай (Жамбыл).

ҚЫШЫҒАН ЖЕРИН ТАУЫП ҚАСЫДЫ *Дөп түсті, діттегенінен шықты.* Кептің ойы — мың, сенің ойың — бір. Мың ойдың бір ой қышыған жерін табу оңай емес. Менің баяндамадан қашқалақтаң отырганым да сондыктан,— деді Сырбай (С. М.).

ҚЫШЫҒАН ЖЕРИНЕ ТИДІ [ТИП КЕТГІ] Жараның аузын ашты; ызасын, ашуын тұғызған жайды айтып қалды; көңіліне түйіп қалғанды қозғап жіберді. Шырафым, иттің қышыған жеріне тиіп кеттің-ау, езі де ұрынарга қара таптай отыр еді, ит ашыны тыриадан алады деп, саған тарпа бас салғаны сол. Ренжи керме? (АТ). Тулап кетті гой, қышыған жеріне тидің білем (АТ).

Л

ЛАҒЫНЕТ АЙТЫ [ЖАУДЫРДЫ, ОҚЫДЫ] Қарғыс айтты, сөгө қаргады. Тек соңғы күндерде Сармолла десе тұтана женелетін белгілі халфе, қари, мәзін қысқа гана бір-бір ауыз сөзбен Сармоллаға лағынет айтысты (М. Ә.). Құлазыған жағызыдың жүргімен барлық басы аман, жаңы рақаттағы болыс сияқтыларға мың рет лағынет оқып, қарғыс айтты (М. Ә.). Барлығы басын ұстап, шегін тартты, Қергенде бұл сияқтыға ғаламатты, Таптаған адам арын ағына, Жаудырды Гитлерге лағынетті (Қ. Сат.).

ЛАҒЫНЕТ ҚАМЫТЫН КИДІ [ІЛДІ] Қарғыс атты, ел қарғысына, наласына үшырады. Қарғағаны Қалқаман ба еді, сол елді? Жоқ, Қекенай еді. Сол Қекенай ел қарғысын алыш, лағынет қамытын киіп еді (М. Ә.). Өне бойы мойынга іліп, Лағынеттің қамытын, Жүре бермей іріп-шіріп, Біл езетін жауың кім? (Б. М.).

ЛАҒЫНЕТ ТИСІН! [АТСЫН, БОЛҒЫР] Қарғыс. Ел наласы үрсін деген мағынада. Жақсылық көрме Лағынет атсын сені (З. Ш.). Сырым: Лағынет болғыр адамның малы. Лағынет болғыр, сары бота! (М. Ә.).

ЛАЖ ЖАСАЙ АЛМАДЫ, ЛАЖ [БЫН] ТАПЛАДЫ О **ЛАЖЫ ҚАЛМАДЫ** [ҚҰРДЫ, ТАУСЫЛДЫ] Амалын-шарасын таплады, ретін, орайын келтіре алмады. Шофер киімдерін шешіп тастап, суга туспіп, машинаның моторын әрі-бері шұқылап көріп, ешбір лаж жасай алмады (А. Х.). Мысы құрыған Баймұрат басқа лаж таппай: Әй, қан жауғыр-ай, ал— деп уш теңгелікті лақтырыш тастады (М. И.). Ендігісін езің біл, тұра айтпауга лажым қалмады,— деді Василий (Н. Габ.). Ақсақалдардың, байлардың алды толқыған терең су, арты найза сияқты болды. **Лаждары құрып**, тез елге шықпақ болып күніреніп тарқады (С. С.). Бар лажы таусылғандай, бала көзі жаутаңдап әкеге қарайды, түйықтан шыгар жол күтіп телміре қарайды (М. И.).

ЛАЖЫН ТАПТЫ АМАЛЫН ТАПТЫ; орайын, ретін келтірді, қысынын тапты. **Лажын тап** надандықтан безудің! Бәрекелді әне сонда адамдық. Надандыққа су беретін бұлактар Жалқаулық пен кәдігүнгі сарандық (С. Д.).

ЛАҚАП СӨЗ [ӘҢГІМЕ] Ел арасына тарап кеткен өтірік-шыны белгісіз әңгіме, қаңқу сөз, қауесет. Жүрт арасында жүрген лақап сөз кімнің керегін етер еді (АТ).

ЛАҚ ЕТКІЗДІ [ЕТТИ] 1. Ақтарып төге салды. Жүзге жуық зеңбірек снарядын тертінші ротаның үстіне лақ еткізіп ақтара салды (Т. А.). 2. Барын алдына жайып салды, ойындағысын айтып салды. Осы оқиғаны алдына бірден лақ еткізіп төге салмай, біртіндеп таныстырғым келеді (С. М.).

ЛАҢ САЛДЫ Дүниені булдірді, насырға шаштырды. Сол ауыр шақ басымнан қазғанған еткендегі бол, ашы күй өзегімді жарып, лаңға салып тұр (М. И.). Он екі жылдың бойы адамзатты шулатып дүниеге лаң салған фашизмнің қара түнек ордасы... (Қ. И.).

ЛАҢ ТИГЕНДЕЙ Бәле келгендей. Ол ожар Оспанның дүмпуіне шыдай алмай, құдасының сөлемі жеткен сәтте лаң тигендей үйін жығып, өсіғыс жөнеп кетті (Ә. Н.).

ЛАҢ ТҮСТИ Бұліншілік кірді. Ағайын арасына лаң түскелі отыр,— деп, барын айтқан (М. И.).

ЛАП БЕРДІ [ЕТТИ, КОЙДЫ, ҮРДЫ] 1. Лезде тұтанды, жанды; бұрқ етті. Оқ үстіне оқ жауып, самолеті лап берген от күшагында қалды (Ф. М.). Қурап тұрған камысқа сірілкенің отын жел үрлөп қалғанда, жалын лап етеге түсті (С. М.). Ашуы бұрқ етеге түсті. Жақынбек лап еткен ашувы дереу кейінге сырыш, аптықпай, алқынбай, байыппен сөйледі (М. И.). 2. Тұра ұмытылды, бас салды, легімен қаптап кетті. Атқан оқтап тайынбай Сарбаздар қарсы лап қойды, Құралданған солдатқа Сойыл-

мен соққы от қойды (Н. Б.). Аяғы бұран қағып бота маймақ, Айтпактың күрөні еті: «Төлебайлап», «Шормандап» көр Шораяқ бурыл өтті, *Лап үріл*, қозып кетті жұрт айғайлап (І. Ж.).

ЛАУАЗЫМЫН КӨККЕ ШАҚЫРТТЫ
Бұл жерде даңқын қорлап, әшкеледі, аяғын аспаннан келтірді деген мағынаада. Өздеріндегі хандардың, Карны жуан билердің Атандаі даусын ақыртып, *Лауазымын көкке шақыртып*, Басын кессем деп едім (М. Ф.).

ЛӘЗЗАТ АЛДЫ [ТАПТЫ] ◎ **ЛӘЗЗАТЫН ТАТТЫ Құмары қанды, рақаттанды, қызығын көрді.** Әуелі көзді көрсін деп беріпті. Егер кез жоқ болса, дүниедегі көрікті нәрселердің көркінен қайтіп ләззат алар едік? (Абай). Көлдегі көркем аққудай. Көнінде жүзі 'алтын ай, Шын бір ләззат тапқандай, Жүректің бүгін шалқуы-ай (Т. Ж.). Болашақ уақыттың, ең болмаса, бір минуты оған өлімнен де күшті бақыттың ләззатын ақтық рет татуға мүмкіндік беретін еді (С. Е.).

ЛӘ ИЛӘҢА ЕЛЛӘ АЛЛА діни. Мұсылманның құдайға құлышлық ету шаралаты, бұл араб фразасы: «Бір алладан басқа құдай жоқ» деген ұғымды білдіреді. «Лә иләңа еллә алла!» — деп, Ашып едім бұл өмірдің есігін... (Ф. М.).

ЛӘЙЛІ МЕН МӘЖНҮНДЕЙ *Бір-біріне ғашық деген мағынада айтылады*. (Араб жүртіңиң белгілі лироэпосының қаһармандары. Осы төрізді, қазак, т. б. халықтардың Қозы Көрпеш пен Баян сұлу сияқты, Қызы Жібек пен Төлемен сияқты деген тенеулер де кездесіп отырады). Қарағым қасын қара қаламдайын, Мен кімге сен тұрганда аландайын? *Ләйліге ғашық болған біз бір Мәжнүн*, Ертеде Қозы Көрпеш, Баяндайын (ХӘ).

ЛӘЙІМ АЙТҚАНЫҢ КЕЛСИН! *Біреуғе ризалық ретінде айттылатын алғыс*. (Бұл фразаның алдынач, кей уақыт артынан «аузына май» төрізді тіркес те қосыла айтыла береді). Тұс деген сандырақ емес пе, қайтесін соны еске түсіріп... Қалсын пәлекет сол бетімен тұс болып.— *Ләйім айтқаның келсі...* Бірақ, қорыққанмен жан қала ма, түсімді аяқтайын, шешуін сосын айтарсындар (І. Е.).

ЛӘЙЛІП ОТЫР ЖАГАСЫ жайлайға кетіп, мас болып отыр. (Мәз-мейрам сөзінің теріс мағынасы да келеді). «Шорманның Оқасы» деп шапты анталап, Бір үйді қырыз алды — Шабдан манап; Оязы Қарастекелдің Измаилов Бір үйде ләйліп отыр ішін арақ (І. Ж.).

ЛЕБІЗІН ШАШТЫ ЖАҚСЫ СӨЗІН ТАРАГТЫ. Жұртқа ынтымақ тілеген лебіз шашыпсың. Осы бетіңен танба, балам (АТ).

ЛЕП БЕРДІ ҚУАТТАНДЫРДЫ, ӘЛДЕНДІРДІ; ЖЕЛІКТІРДІ. Өмір жастар жалыныңдай Құйқылжыта ән қоса, Тамылжытың бүл бүлдай Леп береді жаныма (А. Х.). Қасқа бедеудің тізгінін біраз босатып леп берді де, сыйырта жөнелді (М. Э.).

ЛЕПЕС ҚЫЛДЫ ЛЕБІЗІН БІЛДІРДІ, ИГІ ТІЛЕК, ЖАҚСЫ НИЕТ БІЛДІРДІ. Секілді олар қыска, жарты тұтам, Надандар деп ойласп жүр өмірді ұтам. Аз өмірді ақындық жолға бердім. Лепес қып түкірген соң молда Мұқан (С. Т.).

ЛЕПЕСІ ҚАБЫЛ БОЛДЫ ДЕГЕНИ ҚАБЫЛ, АЙТҚАНЫ ЕМ БОЛДЫ, АЙТҚАНЫ КЕЛДІ. Нұрым тек ауылға басына шалма ораган біреу келсе: «Қырықтың бірі қыдыр деп еді, лепесі қабыл болмас па екен?» — деп, жанына мейіз, тағы сондай тәтті нәрселер алып, жүгіріп, үшкіртіп жүруші еді (С. Т.).

ЛЫҚ ТОЙДЫ АУЗЫ-МҰРНЫНАН ШЫҚҚАНША ЖЕДІ. Аллаға шукір, лық тойдык, ләген түбін жаламай кеттік (Ф. М.).

ЛЫПА БОЛМАДЫ ҚАМЗАУ, ПАНА БОЛМАДЫ. Көңіл қайратты болғанмен, кене шекпен етке лыпа бола ма? (М. Э.).

ЛЫПА ҚЫЛДЫ ЛЕКЕР ЕТТИ, БОЙ ТАСАСЫ ЕТТИ, ЖАМЫЛЫШ ҚЫЛДЫ. Арестант шекпенін қайрылы денесіне лыпа қып кеттің бара жатқан жалғыз азамат Абай кезінен кимас жас шығарды (М. Э.).

ЛЫПА ТАППАДЫ ЛЕКЕРІ ҚАЛМАДЫ, ҚОРҒАНЫШ ТАППАДЫ. Бір мезет Қамбардың Әшіммен де жолығысқысы кеп лоблыды да, одан пана етерлік лыпа таппады (К. О.).

ЛЫП БЕРДІ [ЕТТИ] Тез қымылдауды, коз ілеспей қозгалды. Лып беріп түйенің алдын орагытып өткен Құрбан қамшысын үйіре ұмтылды (Р. Р.). Есік тез ашылды да, талдырмаш қара торы қызы, лып етіп ішке кіріп, әлдекімнен жасырынғандай есікті жалы еткізіп жауып алды (Т. А.). Лезде екпін пайда болды. Лып етіп лезде жел тұрды. Тұншықтырып келе жатқан қалың маса тым-тырагай жөнелді (Ф. Мұс.).

ЛЫПЫЛ ҚАҚТЫ ЛЫПЫЛДАП ҚОЛДЫ-АЛҚА ТҮРМАДЫ, ҚЫЛ УСТИНДЕ ТУР. Элі де лыптың жағын жүйткіп жүрген Баймәғамбет қорға жақты да тегіс шарлан келді (М. Э.). Әр үйдің тасасынан, әр бұтаның түбінен жау шыға келетіндегі лыптың қағып сақ тұр (Т. А.).

M

МАЗА БЕРМЕДІ **О** МАЗАСЫН [ТЫНЫШЫН] АЛДЫ [КЕТИРДІ] Тыныштың көрсетпеді, қоңлоді алаң қылды; ығыр етті. Қалай бұзамыз, қүзетші сақып тұр, самолет төбемізден төніп маза бермейді (Ф. Мұс.). Байдың малын бақандай, Құлақта маза бермейді, Дауылпаз дауыл қаққандай (Жамбыл). Қандала тунде талап, күндіз бүрге, Бермейді мүңкіп маза сасық түрме. Түрмеден түзге қарай полиция айдал, Тыскары шыгарыш сағат бірде (С. Кер.). Үшпидад бөркін киген оқшырайтып, Аязбенен қызыарып ажарланды. Бұлттай қасы жауып екі көзін, Басын сілкісе, қар жауып, мазаңды алды (Абай). Біреумен қойынты-мыс уеде етіп, Қапты-мыс бала молда соңда кетіп. Деп алым та, жақын да таба қылып, Мазамды алып еді дүңк-дүңк етіп (С. Т.). Жаннаң көрдім жалған, нақақ жаланы, Жігерсіз деп күр мазамды алады. Жылы жүзін, жұмсақ сөзін көрсетпей, Тағдыр шіркін қарамай-ақ барады (Б. К.). Қайда жүрсе де, маза бермей к...и-не ши жүгіртіп, оның тезімін тауысты (АТ).

МАЗА КЕТТИ **О** МАЗА КӨРМЕДІ **О** МАЗАСЫ КЕТТИ **О** МАЗАСЫНАН АЙРЫЛДЫ Тыныштың қашты, кетті (таппады); береке қашты, қоңл тыныштығы қашып, ығыры шықты. Зиян шекпей қалмассың ондай істен, Мал кетер, маза кетер, ар бүйірмас (Абай). Сөзінің сыйлайы екен Құсан мырза, Шақырган құрметтіңе әркім ырзға. Елінің бозбаласы бассыз екен, Үймелей үйді басып кетті маза (И. Б.). Жалынданап, жанын өртеп сарылған күй. Қылқылданап қызға қатты жалынған күй. Ерте-кеш маза көрмей, маза бермей, Аһылап арманында жарылған күй (І. Ж.). Сүйген қызыым жылқышы, аты Жібек, Ойлай-ойлай сол қызыды кеттім жудеп, Қергенімше Жибекті тыным таппай, Мазасынан айрылды қайран жүрек (М. Бес.).

МАЗАК БОЛДЫ **О** МАЗАККА ҚАЛДЫ Күлкілі халғе үшінрады. Қаңденге бір ит көздей бол, Деді:— Әлінді білсенші, Пілмен ұрысар сыйқың жок, Мазақ бол-

май, қой, көнші! (Абай). Бір күн тойса та- мағың, Тасқын судай тасасың. Қарның ашса бір туске, Салбырайып солғандай... Қаласың сүйтіп мазақта (Д. Б.).

МАЗАК [ҚЫЛЖАҚ] ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Келемеж етті, келекеледі, ажұа-тәлкекке түсірді. Масқаралап мені тағдыр Қылды мазақ не шара? Мениң үшін сен жауап бер, Менде сөз жоқ бишара (Абай). Әкесеке, өзіңізben бір жүрмесек, Ноғайдың бозбаласы, мазақ қылар (ҚКБС).

МАЗАР [ЖОЛ] БАСЫП ҚЕЛДІ д и а л. Алыс жерден келді. Берден мазар басып келді гой, ауқатқа шақырылады (Қ. орда, Жан.).

МАЗАСЫ БОЛМАДЫ 1. Қоңіл хоши болмады, зауқы туспеді, еш нарсеге кеулі шаппады; сіркесі су көтермеді. Мына кісінің мазасы болмады гой, кетейін (Ф. Мұс.). Мазасы болмай келе жатқан Әлібекті қызы тағы мазалады (Ф. Мұс.). 2. Қоңілдегідің жақсы болмады. Тамақтың мазасы болмай отыр (Жамб., Луг.).

МАЗА ТАПТЫ 1. Тынышталды. Тау бүркіт қылғына жаза тапты, Азырақ момын андар маза тапты. Лақтырган терліктей бол көлге күмпіл, Қан-қан бол, қан құмар ер қаза тапты (С. С.). 2. Береке тапты. Бұл жанжалға араласын, не маза табамыз дедік те, қайта айналып соғармайы деп атымызға міндік,— деді Науқыш (С. Шәр.).

МАЙ БАСТЫ **О** МАЙФА БӨКТІ Майланып кетті, қатты семірді. Ойлады, ойланнаның берін етті, Құніне уыс-уыс дән де септі. Май басып бар денесі семірген соң, Тауығы біржолата тумай кетті (Ө. Т.). Қаратаз іркіт құйған mestей, майға бөгіп лақылдаш түрган денесін шайқап, ырқырқ күлді (Ө. Н.).

МАЙФА ЖЫҚТЫ Қолдағы бар әмдісін беріп сыйлады, майлы етке тойғызды. Нұрым да барын аяп қалмай, «Ас та, төк!»— деп, келгенді ақ майға жығып жиберіп жатыр (С. Т.).

МАЙДА БИКЕГЕ САЛДЫ *Майменкеледі, жігін жатқызыды.* Құсайынды көрген соң, қу қүйрық Шалматай әңгімені ушықтырмай *майда бикеге салып*, бұл шіркіннің дәм татқан құдыққа түкіргеніне екпелегендігін айтқанда, «Оны енді Құсайын араласқан соң тастадым» деген (І. Ж.).

МАЙДАЙ ЖАҚТЫ *Жанына жайлышелді, қатты ұнады, көніліне қонды.* *Майдай жағып барады-ау.* Қеніл жарасын қуғандай! Май сылаудай дәрім мынау! Дәрмен ғой!... — деп Базаралы ынтыға тыңдап отыр (М. Ә.).

МАЙДАЙ ЖУҒАДЫ ◉ МАЙДАЙ ЖҰРЫП, СУДАЙ СІҢЕДІ *Бойына сіңіп, құттайып кетеді деген магынада.* Алып үйренген кісі ғой, майдай жуғады (АТ).

МАЙДА ҚОЛМЕН ҰСТАДЫ *Жақсы, ыңғыласты, жағымды қоңылмен күтті.* Сынық көңілім көп кешер, *Майда қолмен ұстасаң.* Қенілге түрлі ой тусер, Әр теренге нұсқасаң (Абай).

МАЙДАНФА ТҮСТИ *Куреске, айқасқа бел шешіп кірді.* Суарған семсер сияқты, Жастықта жатпа, жайранда. Найзагай алтын кияқты, *Майданфа түсіп маймаңда* (Б. К.).

МАЙДА ШУАҚ ◉ МАЙДА ШУАҚ *Жылды Күн Қыс, куз мезгілінің желсіз күн шуақты кезі.* Қыстың аяқ кезі. Қарлы таудың арасы. *Күн майда шуақ жылы* (І. Е.).

МАЙҚАНА КӨРМЕГЕН *Ұлғі, тәртіп, жиын-топ отырысын көрмеген, дәнене көрмеген.* (Бұл фразаны сыр қазақтары қолданады). *Майқана көрмеген* өзілге жок (АТ).

МАЙЛЫ КҮЙЕДЕЙ [МАЙЛЫ ҚАРА КҮЙЕДЕЙ] *Жабысты ◉ Майлыш ШЕКТЕЙ АЙНАЛДЫРДЫ* *Іши-бауырына ене жылпылдан, айрылмай қалды, қыр соңынан қалмады.* Есінде болсын, әйел затына батыл болмай, ештеге өндірмейсің. Жасқанбасаң, өзінді еркін ұстап, *майлыш күйедей жабыса түссен ғана дегеніне жетесің* (М. И.). Қатпар беті бір қара «Қатыным» деп не бол. Айрылмастық өлсе де *Майлыш қара* күйе бол (Б. М.).

МАЙЛЫ ҚАСЫҚТАЙ БОЛДЫ *Мәймөнделесті, жалбактасты деген магынада.* Әзірге екі арамыз *майлыш қасықтай болып,* бірге оқып келеміз (Ф. С.).

МАЙЛЫ ҚОЛТЫҚ, САЛПЫ ЕТЕК *Kip, las, олақ әйел туралы айтылады.*

МАЙМАН ҚАҚТЫ *Құрдай жорғалап, айтқанның берін істеді, жағымпазданды.* Өмірге өзімен бірге келіп, бірге есіп келе жатқан сол көрі досына жағымпаздыққа тағы да бас иіп, жаңа ғана өштесіп отырган Мырқалдаң алдында қайтадан *майман қақты* (Ә. Ә.).

МАЙТАЛМАН БОЛАДЫ *Арам болады.* Мал иесіне тартпаса, *майталман бола-*

ды дегендей, иті үреген, аты тебеген, сиры сүзеген бол келуін қарашы! (АТ).

МАЙ ТОНҒЫСЫЗ *Аса сүңік емес, қоңыр салқын деген магынада.* Құздің қоңыр бір күні, *Май тоңғысыз жып-жылы, Қырман жыны болғанда, Колхоз «Талап» қамбасы* (І. Ж.). Жаңа жылдың басына шейін *май тоңғысыз болып тұрган ауа райы, қыс ортасы ауа қағынады* (С. М.).

МАЙ ШЕЛПЕК ЕТТИ [ҚЫЛДЫ, БОЛДЫ] *Әркім жем етті деген магынада.*

МАЙЫН АҒЫЗДЫ [ТАМЫЗДЫ] МАШЫНА [МАШЫҒЫНА, НӘШІНЕ] КЕЛТИРДІ *Келістіріп айтты, шебер сөйледі.* Ақ көніл *ағызайық* өннің майын, Жас дәүреп шалқып жатқан айдындайын. Астынан алты қырдын шыққан даусым, Жетесекен құлағына қалқатайдың (Қән.). Талай майын тамызын, Түрлі сирдың ағызын, Алдың өзің жазғанды (Б. К.). Туу, ит-ай!. Сонша ұмытпай жүрер ме бәрін!... Әңгіменің майын тамызы (С. С.). Жүгері есірудің агротехникасын қолмен қойғандай етіп, *майын тамызы* айта алатын жас әйелдің өмір мәселеесіне келгенде де биік ойлы екенін көресің (С. Бақ.).

МАЙЫН МІНДІ *Күш-көлікті біреуден үақытша сұрап алып пайдаланды.* Ол ауылдан бұл ауылға, біреуден бір жылқының майын мініл алып, тамақ аспырап, болмаса, сөз андып, құлық, сұмдықшенен адам аздырмак үшін, яки азғыруышылардың көзесіне кірмек үшін, пайдасыз, жұмыссыз қаңғырып жүруге құмар (Абай). Маган бір жақсы ат берініз, *майын мінемде, басын қайырам* (Ф. Мұс.).

МАЙЫП [МЕРТ] БОЛДЫ *Жазатайым мергікті, оқыста жарақаттанды.* — Мәті Дәүленте, Оспанға соктықкан өзің емеспісін? «Ау, жарқынның, олар дүмбі адамдар, соңтықта, *мерт боларың!*» дегендеге, тіл алдың ба? (С. М.).

МАЙЫП [МЕРТ] ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] *Жазым етті, кем-кетік жасады.* Бейбішесіне жаны ашыған бай үйден жүгіре шығып: «*Ұстандар да, бауыздандар мына жайрағырды, тағы біреуді майып етіп жүрер, қайдасындар, түгел!*» — деп айқайлады (А. Х.). Аңшы құстар аңсыраған кездे көрінген құсқа, аяқты аңға ұмтылып, талпынып, канатын *майып қылады* (К. Әб.). Мына Төлеутаев деген зымиян адам. Ол екеумізді де *мерт етеді* (М. И.). — Шыдашы! Сабыр етші, жаным! Ол *мерт қылады.* Сени, не өзін мерт қылады. Екеуін де құдай көрсетпесін маган (Ф. Мұс.).

МАҚПАЛ ҚАРА *Жылтыраган, мақпал мата сияқты әдемі қара түс.* (Кебіне жылқыға айттылады). Уш құлдыңды ұстап қалды. Соның ең кішісі — күміс жүн, *мақпал қара, үріп ауызға салғандай сүйкімді, мінсіз сұлу* (Ф. Мұс.). Үйірі қысырақтың *мақпал қара, Шашындың күндіз жу да, түнде тара.* Алыстан ат аямай келгенімде, 'Ей,

Мақпал, қырындамай бермен қара
(А. Қор.).

МАҚСАТҚА [МАҚСҰТҚА] ЖЕТТИ
Ойлаганына, дегеніне жетті, ойы орындалды, тілегені болды, арманы болды. Мениңше, жолдастар, бұл комбайнның сол музейдегі комбайндардан айырмасы аз. Рас, бұл жолдастар біраз өзгерістер кіргізбек болған. Бірақ, ол мақсаттарына жете алмagan (Ә. Ә.). Сілкінеді колда тұрып көтейін деп, Ойлаган мақсұтыма жетейін деп. Жолдан шыққан заым мен дүшпандарды Қанаар қылыш дегеніме жетейін деп (М. Қал.).

МАҚТАҒАНҒА К...І ТЕГЕНЕДЕЙ [КЕРСЕНДЕЙ, КӨНЕКТЕЙ, ШЕЛЕКТЕЙ]
БОЛДЫ Қөттермелегенге ісіп-кебінді, бөркі қара қазандай болды.

МАҚТАМЕН БАУЫЗДАДЫ Қалжынды үәж сезбен мысын құрта жер-жебіріне жетті, әбден үялтты. Мақтамен бауыздадың, қүйеу бала,— деп күрсінді Бейсен,— дұрыс, дұрыс. Баймагамбет ақылды, біз ақымақ. Сен ақылды, біз ақылсыз (Ғ. Ә.).

МАҚТАН ҚӨЙЛЕДІ Мақтан құмарлық жасады, мақтануды машық қылды. Қерек іс бозбалага талаптылық, Әр түрлі өнер, мінез, жақсы қызық. Кейбір жігіт журеді мақтан кейлеп, Сыртқа пысық, келеді көзге сыйнық (Абай).

МАҚТАН ҚҰДЫ [ІЗДЕДІ] Дәрілеуді сүйді, мақтаншақтықса салынды. Өзінді сенгіштікпен әуре етте, Құмарпаз боп мақтанды құпын кетті. Салпылдап сағым қутган бойыңа еп пе? (Абай). Мақтан құма, керек қу, Ойсыздарға қосылма. Қойында ақша, қолда қой, Құзетке оңай, шошынба! (Абай). Пайданы көрсөн, бас ұрып, Мақтанды іздел, қайғы алма. Мінінді ұрлап жасырып, Майданға түспей бәйге алма (Абай). Екіншісі өз елінің ішінде мақтандарлық мақтанды іздейді (Абай).

МАҚТАННЫҢ ҚҰЛЫ Мақтанишақтық жеңген кісі. Мен мақтанның құлы емес, Шын ақылға зорлық жоқ. Айтұрган көп пұл емес, Өлім барда қорлық жоқ (Абай).

МАҚТАУ ӨЛЕҢ Біреуді мақтап айттын өлең-жыр. Қобыз бен домбыра алып топта сарнап, Мақтау өлең айтыпты әркімге арнап. Әр елден өлеңменен қайыр тілеп, Кетірген сез кәдірін жұртты шарлап (Абай).

МАҚҰЛ БОЛДЫ Әұрыс келді, ұнады. Ақылды жоқ кісіге ақыл болдын, Дүниенің бәріне мақұл болдың. Құдай берген иманды бір кісісін, Медресе мен мешітке жақын болдың (Ш. Қар.).

МАҚШАР КҮНІ діни. Қыын-қыстау кез. (Діннің айтуыша, өлген кісіден жауап алатын күн деген үғымнан шыққан). Мақшар күні болғанда, Саяул сұрай келгенде, Жауап таптай тұрғанда, Тар лахат-қа кірген соң (Д. Б.).

МАЛ АЙТТЫ Құдай жолына мал атап, құрбаның шалды. «Бас басына би болсаң, манар тауға сыймассың, басалқаныз бар болса, жанған отқа құймессің», деп, мал айтып тілеу қылып, екі тізгін, бір үшілбұрын бердік саған (Абай).

МАЛ БАЗАРЛЫ БОЛСЫН Базарға сатуға апара жатқан малдың нарқы, құны көтеріңкі бол тез өтсін деген тұргыда айтылатын тілек.

МАЛ БАСҚА БІТЕДІ Бас аманда байлық құтапшаға деген магынада айтылып түр.— Бөсеке, мал жануар басқа бітер. Қына шен секілді ол тасқа бітер. Үйіңден ит жаланып шықтайды, Өзіндей жатып ішер насқа бітер (Ш. Құл.).

МАЛ БОЛМАЙДЫ Ә...ІНЕ МАЙ ҚҰЙСА Да, МАЛ БОЛМАЙДЫ Не істе-сең де, оқалмайды; лажы жоқ деген магынада. Ауру тым асқынып кетсе, түқай түгіл, бақашақ та шіріл түседі. Мұндағы кой мал болмайды (М. Е.). Паразит құрты ұзақ жайлаган саулықтардан туған қозылардың мал болуы да қыын, сүті тартыла-тындықтан, қозысын жарытпайды (М. Е.). Мұнымен мал болмайсың, шиқаныңың аузына темекі тарт,— деді біреу (Қ. Тай.).

МАЛ БІТТІ Ә МАЛҒА БӨКТІ Даулеті асты, байыды. Қайырсыз итке мал бітсе, Аңқан құрып қелгенде, Саумал бермес ішерге (Б. Қ.). Маган бітсе осы мал, Жанымды неге қыстар ем? Мың тенгені бір сомдай Қызығыма ұстар ем (Абай). Адас-қаннан алды — жен, арты — соқпақ, Оларға жен арамын сөзін ұқпақ, Қас маңраз, малға бөккен кісімсінің, Әсте жоқ кеселді істен биттей қорықпақ (Абай).

МАЛДАС [МОЛДАС] ҚҰРДЫ [ҚҰРЫП ОТЫРДЫ] Тізені алшайта бүгіп, аяғын айқастыра, астына ала отырды. Тақат басын көтеріп, малдас құрып отырды (Ғ. С.). Соңсоң малдасын құрып төрғе отырып алды да, Қесеубайды қасына шақырды (С. Ад.). Құшбекіне қарсы, дастар-қаннаның бергі жағында, малдастарын құрып Құшбекіне қарай қалған Есенгелді мен Саржан (І. Е.).

МАЛДЫҚТАН КЕТТИ Мал болудан қалды. Мынаны көрдің бе, малдықтан кетті. Тақ түбіне жетілті. Бістық қойып, лонқаға шаптырып, Өкпесінен әрі әбден етіпти (І. Ж.).

МАЛДЫНЫҢ БЕТІ ЖАРЫҚ Әл-ауқаты бар кісінің жузі жарқын, сөзі өтімді деген магынада. «Малдының беті жарық» дейтүғын мақалға сеніп, халықтың түріне қарай, итте болса, малдыны сөге алмайды дейді (Абай).

МАЛДЫҢ [ЖІГІТТИҢ, ИТТИҢ] СЫРТТАНЫ Ең жақсысы, ең ардақтысы, қасиеттісі. («Сырттан» о баста айуанаттың аты болған. Бұл сөздің миғіткі магынасы: «иттің патшасы», иттің сак құлақ, қабаган, алғыр, күштісі). Тұғі бар жүрегінде кере қарыс, Жасынан кеудесінде жанған на-

мыс, Ер болды Аманкелді айдыны асқан, *Жігіттің бір сырттаны*, жас жолбарыс (О. Ш.). *Иттің сырттаны*, құмайы ит ала қаздан тудады дедін сен (А. Х.).

МАЛДЫ ТӘКТІ БҮЛ жерде барын шашыл пара берді деген мағынада. Артық дәулет біткендер! Старшын, болыс болам деп, Ысырап қылышп мальды тәкпендер (Ш. Қ.).

МАЛ ЖАНДЫ [ҚҰМАР] 1. *Дүниесор*, дүние қоныз. Кітапты молда теріс оқыры, Дағарадай боп сөлдесі. *Мал құмар* көніл — бек соқыры. Бүркіттен кем бе жем же сі? (Абай). Қара сұр адам еді, тапал бойлы, *Мал жанды*, бакта құмар, арам ойлы. Не көрік, не сымбат жоқ, қара көжек, Не сүйді, қызыдан көзі неге тойды! (С. Т.). 2. *Мал сүйгіш*. *Мал құмар* қазақтың көрінжасы бүл кезде далада. Жылқыны еріске жәнелтіп, ерістен кайтқан өзге мальды қарсы алып,— әбігер (Ғ. Мұс.).

МАЛ КӨРМЕГІР! қарғыс. *Малсыз қал*. *Мал көрмегір* біреулер, жануардың әбден ыңыршагын шыгарыпты (Қ. Сат.).

МАЛ ҚОЛДА, ЖАН ҰЯДА Әзірге төрт құбыласы тең, уайым-қайғысы жоқ. *Мал қолда*, жан ұяда тұрган шақта, Тұрады айтқан сөзің жарасып-ай. Немене айттып-айтай, тәріп деген, Дүние бастан етіп баrasын-ай (Ш. Ж.).

МАЛ ҚҰДЫ *Пайды табудың, дүние табудың соына түсті*. Дайым барымтамен мал құмақ, ауыл шаппақ, бірде бүл ел, бірде ол елмен жауласпақ, қырқыспақпен күні кешіп өскен (Абай). Талаптың ішінде адам баласы, көбінесе, басына кәдір іздел, сол талапта болады. Біреу мал құып жастьыр (Абай).

МАЛ ҚҰЛАФЫ САНЫРАУ 1. *Ешкім де естімесін*, «жабулы қазан жабуымен» қалсын деген мағынада. *Мал құлагы санырау*, ести көрме, тәріп-ау (АТ). 2. д. и а. л. *Мал естімесін* (Орал, Жен.). (Малды сою, т. б. жағдай әңгіме етілгенде, мал естісе, «еті қашады», «берекесі кетеді» деп үғып, әуелі осы фразаны айттын алу салт болған).

МАЛМА ТЫМАҚ *Иi түскен, ыңжық тартқан кісі туралы*. Есенейдің қолына қарал багынышты болып, *малма тымақтының* ынта-жігерінен айрылып бара жатқан еркекті жек көреді (Ғ. М.).

МАЛМЕН КӨЗІН АШТИ [КӨЗІ ШЫҚТАЙ] *Мал жағдайын жақсы біліп өсті; кішкентайынан мал көріп өсті*. Менін шопандық жұмысым атадан қалған мұра есепті, ата-бабам да, ез әкем де далада өсіп, *малмен көзін ашқан жандар* (ЛЖ).

МАЛ СІЛЕКЕЙ АЛДЫ көне. Қолдан шығып бара жатқан мальдың аузына ора-мал салып, сілекей алу дәстүрі. Бейсекен

торы бестіден орамалмен *мал сілекей алды да*, тізгінін Қабыштың қолына ұстата сап теріс айналып кетті (ӘМ).

МАЛ СІЛЕКЕЙ ҚАЛДЫ көне. Қолында бұрынны *малдан азын-аулақ қана тұлақ қалды*. Он бес кісі құралмен Малын құнын алтып, Бір сыр, бір нар, жалғыз ат *Мал сілекей қалыпты* (Н. Б.).

МАЛ СІЛЕКЕЙ ҚАЙТТЫ Даумен он-діріп алынған, не жоғалып табылған мальдың басы толық болмай қайтқаны туралы айттылады.

МАЛ ТАЙДЫ *Басынан бақ-дәулеті үшты, жарлылық күйге түсті, кедейленді*. Әлпештеген ата-еңе Қартаятын күн болар. Қартайғанда жабығып, *Мал таятын* күн болар (Ы. А.).

МАЛ ТАПТЫ Өздігінен бейнет қылып дүние жибы. Орынды іске жүріп ой таппанаң, Не болмаса жұмыс қып *мал таппаган*, Қасиетті болмайды ондай жігіт, Әншіейн құр бекерге бұлғақтаған (Абай).

МАЛТАСЫН [АҚ МАЛТАСЫН] ЕЗДІ [ЕЗІП КЕТТИ] *Вет алды аузына келгенін сейледі, мылжыңдағы, лағып кетті*. Жапжас басыңмен осынша көк мылжың болармысын, шырақ! *Малтаңды езбей, маган тоқ етерін айт* (АТ).

МАЛ ШАШТЫ *Малын орынсыз жұмсады, шығынга батты*. Өсек, етірік, мактаншак, Еріншек, бекер *мал шашпақ*. Бес дүшпаның білсөніз (Абай).

МАЛЫМНЫҢ ҚҰТЫ [БАСЫ] көне. «*Қасиетті* жануар, мальдың үйтқысы. *Малымның құты* еді Торы айғыр, саттаймын (АТ).

МАЛЫНА ҚҰРЫҚ, БАСЫНА СЫРЫҚ ОЙНАТТЫ *Зорлық-зомбылық көрді; тегежеу, қағажу көрді. Малыңа құрық, басыңа сырый ойнатса, шыдамдылық — ездік тағы* (Ғ. Мұс.).

МАМЫР АСЫП БАЙ БОЛДЫ *Шалқынған дәулетке кенелді*. *Мамыр асып бай болдың, несібенде жүрттап тіледің* (Д. Б.).

МАНСАП ҚОНДЫ Әреже, атақта ие болды. Бұлардың зар тартқаны Ләйлі — Мәжінүн, Ізденіп ақырында *мансан қонған*. Зияда, Хорлығайын, Фархад — Шырын, Бүл күнде хабарым бар сондай жолдан (М. Б.).

МАНСҮК [МӘНСҮК] ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] *Жамандыққа балады; жоққа шыгарды*. Әмірінде құт орнаған байдан артық, Ақылсыз болып жүрсе тамакқа тоқ, Білімпаздан жақадан форым шықты, Бұрынғы атағүрпін қылып *мансұқ* (А. Кор.).

МАНДАЙ АЛДЫ *Алдыңғы қатардағы, улғілі, озат*. Ешкім еш жерде атап айтпаса да, әркім-ақ мұны қазак, студенттерінің *мандай алдысы* деген пікірде болды (Т. А.). Қабдығалидың колхоздың *мандай алды* балықшысы атапын жүргені де осы еңбектің жемісі ғой (ЛЖ).

МАНДАЙФА [МАНДАЙЫНА] ЖАЗДЫ *Тағдыры осылай болды, бақ-талаіына осы түсті; тағдырың дегені.* Еттен етіл, сүйекке жеткен қорлық, зорлық еді. Эйтейтір, соған қарсы бір де болса, қылыш суырып, оқ аттық. Қалғаны не болса да арман емес. *Маңдайымызга жазғанын көріп аламыз* (М. Ә.). Қаламайын, жан ата, Сұлуды да, мадды да, *Маңдайым жазған бар Бақытты менің алдыымда* (Д. Б.). Бар болып байлар кімді асырайды. Эркіннің *жазған алла маңдайынан* (Б. Қож.).

МАНДАЙФА ТИДІ *Тақсіретін тартты, қынышылығын көрді.* — Жоқ, жолдастар, — деді ол әңгімеге араласа кетіп, — бұл істі жылы жауып қоюға болмайды. Откен жаздағы құргақшылық *маңдайғатимеді* ме? (ЛЖ.).

МАНДАЙДАҒЫ БАЙ БОЛДЫ көне. *Жүрттың алдына түскен бай болды.* Құдай жолын қуған деп Ешен сени сыйладым. *Маңдайдагы бай болдың, Нәпсінді неге тыймадың* (Д. Б.).

МАНДАЙ ТЕР Адал еңбек, сіңген бейнет. Аяқталғаны таныымын Заманнан бергі сарсыған Табан ет, *маңдай терімің* (Жамбыл). Жол бойында қазынды бол, Кездеспелі сортан, татыр, Топырағында менің де кеп *Маңдайымның тері жатыр* (Х. Ер.). Шырағым, мұнын бері бейнет адамыңың *маңдай тері* (АТ).

МАНДАЙ ТЕРІМЕН ТАПТЫ ◎ **МАНДАЙ ТЕРІН СЫПЫРДЫ** [ТӨКТІ] *Аянбай еңбектенді, ерінбей-жалаңпай жұмыс істеді, бар күш-жігерін салды, бейнеті сізді.* Мына жігіттер-ақ айтсын,— деп Кәлен Мәңке мен Досты күәлікке тарта сейледі,— осы күні *маңдай теріммен тапқан* адап кәсібімді қалжап жүрмін (Ә. Н.). Сирағынан су кешіп, ез қолымнан себілген еді. *Маңдай терім төгілген* еді. Күрішім ұсталып, еңбегін еш болып, қабыргам менің сегілген еді (С. Төл.).

МАНДАЙ АШЫҚ 1. *Бақыты жанған.* Олар бірнеше жерлерде талауышылардың устінен шығып қалып, *маңдайы ашық* кейір бакытты адамдардың жиган дүниелігі өзіне қалуына себеп болды (С. С.). 2. *Бұл фраза құмалақ салып, бал ашқанда жолаушы кеткен кісіге де жолы жақсы, сау-саламат деген магынада айттылады.* Ортасы тақ түсті, *маңдайы ашық*, екі құлагы түрік, елден хабар күтеді. Бүйірі ток — коржын ток. Құйысқаны, босағасы кетерінкі — жолға шығады (АТ).

МАНДАЙ АШЫЛДЫ [ЖАРЫЛДЫ] *Бағы жанды, бақытты болды.* — Эйгерім, Кәкіттай, Ербол, Баймагамбет!... Мына қонақтарың болса, Семейдің қалың қала, мол жиындарында бәйтеге түсіп, төселіп келгендер, *маңдайы ашылғандар* көрінеді,— деді Абай (М. Ә.). Асанов: Шын ба, ей, жігіттер! Ереккөзіміз десендерші. Және, бұл қайсысың, сондай *маңдайы жарылып*, алдан кеп түрган қайсысың (М. Ә.).

МАНДАЙЫ КҮНГЕ КҮЙДІ *Азап шекіті, қиналды.* *Маңдайың күнгеге күйген соң,* Табаның жерге тиген соң (Д. Б.).

МАНДАЙЫНА БЕРГЕН *Бұл жерде бағы жанған деген магынада.* Ортақ ед оның қойы ағайынға Улесіп жеп жатушы ед *маңдайында...* Жіргіт ед құдай берген *маңдайына*, Мен емес, жұрт мактаған Исадайды, Қайырын қайыр демей қалайын ба? (Ш. Ж.).

МАНДАЙЫНА БІТТІ *Бұл жерде бар болған, қолындағы бары деген магынада.* Атын лауга міндік, мынау елден қайырамыз,— деді Шөгел.— Лауга басқа ат тауып берейік. Бұл біреудің *маңдайына біткен жалғыз* аты. Жүйрік атты бекер қинағансызы,— деді Аман (Г. Мұс.).

МАНДАЙЫНАН СИПАДЫ *Mусіркеп алауышылық етті;* *жаны ашып, қамқорына алды.* Ей, шырағым, ұмыттың-ау, осы елге келгендеге *маңдайынан сипап*, баурына тартқан кім екенін (АТ).

МАНДАЙЫНАН ШЕРТПЕДІ [ШЕРТКІЗБЕДІ] *Бегінен қақпады, еркін жіберді, қолын тигізбеді.* Қанаттыға қақтырмай, тұмсықтыға шоқытпай дегендей, *маңдайынан шерткізбіл* есіріп еді (АТ).

МАНДАЙЫНАН ШЕРТІП ЖУРІП АЛДЫ [ТАҢДАДЫ] *Таңдал жүріп ішінен ең жақсын алды.* Кеп сұлудың ішінен *маңдайынан шертіп жүріп алған* женғең бұл, осал болушы ма еді! (АТ).

МАНДАЙЫНА СЫЙМАДЫ *Бүйірмады, турактата алмады.* Торы ат *маңдайына сыймады*, ұры әкетті (АТ).

МАНДАЙЫН КҮН ШАЛМАДЫ ◎ **МАНДАЙЫНА КҮН ТИМЕДІ** *Басына қыныдық түспеді.* Айдар бұл ерке сұлудың бетін жел қақпауын, *маңдайын күн шалмауын тілейтін* (З. Қ.).

МАНДАЙЫНЫҢ БАҒЫ БАР [БЕС ЕЛІ] ◎ **МАНДАЙЫНЫҢ БЕС ЕЛІ БАҒЫ БАР** ◎ **МАНДАЙЫНЫҢ ЫРЫСЫ БЕС ЕЛІ** [КЕРЕ ҚАРЫС] *Бақытты, ырысы тасыған деген магынада.* Мен Ұлы жүздің белгілі сарысымын, Бақтыбайдың мандайдагы дәрісімін. *Маңдайымның бағы бар*, Таңдайымның дағы бар (ШС).

МАНДАЙЫНЫҢ АРЫЛМАҒАН [БЕС ЕЛІ, БЕС БАТПАН, КЕРЕ ҚАРЫС] *СОРЫ БАР* ◎ **МАНДАЙЫНЫҢ СОРЫ БЕС БАТПАН** [БЕС ЕЛІ, КЕРЕ ҚАРЫС] *Әбден бақытсыз, «қырық» қырысқа жабысқан сор қасқа.* Көп жыл жүрдім бұзау, қозы сонында, *Маңдайымнан арылмаған сорым да*, Құл шығарып, тезек теріп, су тасып, Жауыз байдың күні болдық қолында (Ш. И.). Ал, Лениннің тұра маган, мендей *маңдайының соры кере қарыс* қу кедейлерге хат жазғанын айтсайшы (Ж. Тәш.).

МАНДАЙЫННАН ЖАРЫЛҚАСЫН! *Тіле к-б ата.* Жолың болсын, ісің онғарылысын, бақытты бол деген магынада. Мұ-

қаң да шын жүректің текті жасын, Аялап алақанмен қыздың басын, «Кетсөн де жүрек бірге, қайғы ортақ!». Тілегім: «Мандаіынан жарылқасын!» (С. Т.).

МАНДАЙЫ ТАСҚА ТИДІ ◉ **МАНДАЙЫН ЖАРҒА СОҚТЫ** *Беті қайтты, тауы шағылды; қынышылықта тол болды.* Бәсе, ойламағансын. Қынышылық келген күні мандаіын ғасқа тиіп отырған сәттің өзінде алдағыны ойлау былай тұрыны, бүгіннің өзін ойлап отырған жоқсың,— деді Жарасов Алтаевқа (М. Ә.).

МАНДАЙЫ ТЕРЛЕП КӨРМЕДІ *Шынтуайттап жұмыс істемеді; бейнет көрмедин.* Сенің дүнінеге келгелі мандаіын терлеп жұмыс істегенді көрмедин (КЕ).

МАНЛАЙ ҚАРА д и а л. *Сор маңдай, сорлы, байқус* (Қ. орда, Арап).

МАҢЫ ЖІБЕРМЕДІ *ди а л. Жаңылмады, қателеспей* (Гур., Ман.).

МАРҒАУ [МӘРҒАУ] КЕТТИ *Алыска, көз көрмеске кетті, келмеске кетті.* Маган десе, мәргау көтіңіз, Керектігің соңшалық, Мұнда бір жан бөгейін деп ойламас (М. Ә.). Нетесің босқа сұрап Сарыбайды, Сұрасан Сарыбайды мәргау кеткен (ККБС).

МАРЖАНДАЙ ТІЗІЛГЕН *Мейлінше сүйкімді, қатар түзген.* Маржандай тізілген жас еспірім қыздар бар екен (ШС).

МАР ҚАСҚА *Нарғыз мықты.* Құдай дес бергенде, сол әйелі *мар қасқа* бір ұл тапты! (Ф. М.). Сегіз қырлы, бір сырлы деген мықты *мар қасқа*, бағлан жігіт болса керек (Т. А.).

МАРТУ БАСҚЫР қарғы с. *Әйелдерге айттылады.* («Марту»— шаман дінінде екі қабат әйелді босандырмай қинайтын «жыны»).

МАСАТЫДАЙ ҚҰЛПЫРДЫ *Гүл-гүл жайнады, түрленді.* Жазғытұры қалмайды қыстың сывы, *Масатыдай құлпышар жердің жүзі* (Абай).

МАСА [ШЫБЫН] ШАҚҚАН ҚҰРЛЫ БОЛМАДЫ [КӨРМЕДІ] *Tinti елең қылмады, назар да аудармады, міз бақпады.* Тауір ат, тауір соқаны қалай көбейту керек, тым болмағанда, қалай тауір қылышпұстау керек, бұл жағын ешкім маса шакжандай елең қылмайды (Ф. М.) *Шыбын шаққан құрлы көрмейді* (АТ).

МАС БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] *Асып-тасты, менмендік күйге түсті, мастанды.* Мегежіндер ұл тумас, Қайын болмас кабанда. Ба-лам бар деп *мас болма,* Өзінің болсын аяна (Д. Б.). Ойын ойнап, айт пен тойлап, Жастыққа болма *мас, інім* (Ш. И.). Ажал келсе жатқызар, Мандаидан басқан үйқайдай. Бендені дәулет *мас қылар* Қырауды кешкен жылқыдай (М. Сұл.).

МАСКАРАСЫ ШЫҚТЫ ◉ **МАСҚАРА БОЛДЫ** *Қатты ұятқа қалды; жүрт бетіне қараи алмай, әшкере болды.* Назым: *Корқамын. Жақсы дайындала алмаған сияқ-*

тымын, Жібек: *Бәріміздің де жүрегіміз май ішкендей.* Қім білсін, *масқара боламыз ба...* (М. И.). — *Масқара болты.* Әне, отыз қой мен ешкінің желіні тілініп қапты!— деді Дәметсен (М. Ә.). Уйшінің ускіндей еткір тілім, Өрді-ойды білмей шауып қасқарасын. Хан жамандап, қанындағы төгіп алып, *Шыгарма, қызыл тілім, масқара расын* (Ш. Ж.).

МАСТЫҚ ҚИРДІ *Масаттанды, есерленді.* Басы айналды қарғаның Сұмның айтқан сезіне, Қуанганның бертініп, Бір мастық кірді өзіне (Абай).

МАСЫЛ БОЛДЫ *Бейнет, ауыртпалығын біреудің мойнына салды, кісі есебінен күнелліті.* Анасы шығып кетті. Ләззат жалғызы. Ұзақ жыл *масыл болып, капырық белмелеге жіпсіз байлап, әбден қажыткан сары ауруын ақыры сілкіп тастады* (Т. А.). Маган *масыл болғанмен, ақ көніл жақсы адам еді, бишара,— деді Қадиша Олжайды нұсқап* (Ә. Ә.).

МАТ БОЛЫП ҚАЛДЫ ◉ **МАТ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ]** *ди а л. Ұятқа қалу, ұятты болу деген мағынада айттылады.* Сез білмейсін, жұдырықтап қыздан *мат болып қалдың* (Шымк., Арыс). Пәленшеге *мат болып қалма,— деді Есеналы* (Қ. орда, Арап). Манат қызы, сен қаштың да, таппадым баат, Күнімде ат таппаған, қылсаңыз *мат.* Келейін ерді сүйсеп, құранды ермен, Устіне көпшік салып қабат-қабат (М. Б.). Қаттылықтан не пайда, Жақсылығың басынан Артылмаған дегізіп, Тұби сөгіс айттырад. Досынан көп дүшпанға *Көп ішінде мат қылар* (Жамб., Шу). Мақтансаң, *мат боларсың* (Мақал).

МАУҚЫ БАСЫЛДЫ ◉ **МАУҚЫН БАСТЫ** *Құмары қанды, көңілі көншиді.* Айдынды Баян, көл Баян, Аяңда тудым мен бір кез, *Басылсын мауқым сағынған, Суыңнан ләззат берші тез!* (Ж. С.). Таңді бос жіберіп, тағы біраз ойнады. *Мауқы басылған соң, ана жақтағылардың әңгімесіне құлак қойды* (Ф. Мұс.). Үлбіреген Ботакөзді аймалап, бауырына басып, сүйіп, иіскең, біраздан кейін *мауқын басты* (С. М.). Зарлап, боздаған бозінген ботасына косылып, *мауқын басады* (КЕ).

МАУ ТАРТАДЫ *Бой жетеді, балиғатка толады.* Қызы он беске келгенде *мау тартады*, Әке менен шешеге жау тартады (АӘ).

МАУЫҚҚАН МЫСЫҚТАЙ *Бұл жерде қызыңқа, сезімге мас болу, есекірлеу үғымында айттылып тұр.* *Мауыққан мысықтай* көзі тұманданып, ал қызыл бүрте ерні кеуірсініп кеткен (І. Е.).

МАШЫҚ БОЛДЫ *Әбден жаттықты, дарғыланды, тәсілін білді.* Деген бар: «Артық тумас, бала атадан», Жүрсің гой сен де соның ізін басып. Бұл сөзді, Жүсіп, сізге еттім хабар, Әдейі көніліне болсын *машық!* (Айттыс).

МӘЖБҮР ҚЫЛДЫ [ЕГГИ] Еріксіз көндири, міндегітеді. Дегенмен, кекейде сайдар тұрган сан ойым, көп толғантқан, көңілімді алаң еткен жайларды басқалар да құптар деген, қолдар деген ниет мені ақтарыла сәйлеуге мәжбүр қылды (М. Э.). «Өлмек парызы,— дег айттар,— тұмақ сундет, Мойынға ораза, намаз, дейді, міндет». Алымдар орындауды мәжбүр егер, Адамға Мұхамбетке болған үмбет (М. Сұл.).

МӘЗ [МӘЗ-МЕЙРАМ] БОЛДЫ Шат болды; қуанып қалды. Халқының сырын өзің білесін де, Ісіне қүйесің де, құлесің де, Қаласың кейде кейіп, кейде мәз бол, Әйтепті сол халықты сүйесің де (І. Ж.). Ағашқа қонып қаранып, Қанатын, жүнін таранып Болмакшы еді, мәз-мейрам, Дейтін емес қу қайдан, Жем іздеген бір тұлкі Кездей келді сорына (Абай).

МӘЙЕГІ АУЗЫНАН [АУЗЫ-МҰРНЫНАН] ШЫҒЫП ОТЫР [ТҮР] 1. Семіздік туралы да, қатты масайрау туралы да айттылады. Исполком бастығынын өзі бай баласы деген. Болса болар, мәйегі аузынан шығып тұр екен (Ф. Мұс.). Жүрттың бәрі тізіліп орындықта отыр... Бірақ өзгеден белек бір-ақ кісі жерде... Екі інінен екі кісі мінгендегі, ұзын бойлы, толық. Мәйегі аузынан шыққан манаптай (С. С.). 2. Кей жерлерде екі қабат әйел туралы айттылады.

МӘЛІК КЕЛГІР! қарғы с. Түйеде болатын ауру. Мәлік келгір, шыбындан қыралып қалғыр (М. Э.).

МӘЛІМ [МАҒЛҰМ] БОЛДЫ Белгілі болды, анықталды. Талақ етіп бұл ғаламды, Болды мәлім кеткенін, Кінесі жок жас адамды Қатты сокқан не еткенін? (Абай). Ғұзыр кып қалыбынды тұт назарға. Ақ қағаз тәштит етпе хат жазарға, Адамның онашада бәрі білгіш, Түсін соң мағлұм болар сөз базарға (Ә. Тәң.).

МӘЛІМІ ЖОҚ диял. Белгілі емес, анық емес. Қоя тұр, әлі мәлімі жоқ қой (Қ. орда, Арап).

МӘМИ [МӘБИ] АУЫЗ Ашиқ ауыз, аңқау, ыңжық.— Сөйтіп,... ұлдарын қоя бердің бе?— дедім.— Ие... Тигем жоқ,...— деді. Мен ашуланып, Байсейіктеке:— Мәми ауыз!— дедім (С. С.).

МӘМІЛЕГЕ КЕЛДІ ◉ МӘМІЛЕМЕН БІТІСТІ Үзігге келіп пәтталасты, бірімен-бірі түсіністі. Мәмілемен іс бітер. Бас қосып қалса көп есті. Жақсының жолы — жарық күн, Жамаанның жолы — көмекі (М. Сұл.).

МӘМІЛЕ ҒЫШ АЛДЫ диял. Қарызға алды, келісін алды, үздеғын алды. Біраз уақыт мәміле ғып ала тұралық (Жамб., Шу).

МӘРЕ-СӘРЕ БОЛДЫ Емін-еркін, қуана асыр-тасыр болу магынасында. Өзен жағасына келсе, Оспағы, Смағұл бастаған көп кішілеу балалар салқын, мөлдір суда асыр салып, шулап, ойнап, мәре-сәре бол жатыр екен (М. Э.).

МӘРТЕБЕЛІ [МЕРЕЙЛІ] БОЛ! ◉ МӘРТЕБЕҢ [МЕРЕЙІН] ӨССІН [ЖОҒАРЫЛАСЫН]! а лғыс. Қадірің (абырой-беделің) арта түссін, дәрежен ғой болсын.

МӘРТЕБЕСІ [МЕРЕЙІ] АСТЫ [ӨСТИ, ҮСТЕМ БОЛДЫ] Беделі қүшійді, абыройи артты. Нұри біреумен біреуді таныстырып, біреу арқылы екіншісін мүддесін өтеп, реті келмей тұрган істі қыбын тауып, жындастырып жібереді. Ал, мұндай қолға алған ісін жемісті аяқтап шықса, мәртебесі өсіп, раккатастын (М. И.). Үлтпен үлт бірлесіп, Мәртебесі қунде өсіп, Зор қуаныш мол табыс, Мол дәүлетке жыргады (Ү. К.). Сал майданға, мені сал! Жау мәрейін асырып, өгелетін жер емес! (М. Э.). Сүйерім де, сүйенерім де, тірегім де, жүрелім де сенсін, менің құдіретті Социалистік Отаным! Ендеше, сенің мәрейің үстем бола берсін! (С. Сей.). Мен сейлемей, кім сөйлер, Тұрганда өсіп мәрейім! Ере алмаган заманға, Ақынды ақын демеймін (Қ. Т.).

МӘСАҒАН [МӘССАҒАН] БЕЗГЕЛДЕК Кенеттен болған қылық, не күтпеген бір хабарға кекесіндеу, таңдану магынасында айттылатын одагай сөз. Мәсаган безгелдек! Демек, шектес вагонда біреу болған. Бізді сол бөліп қалдыран гой... (Қ. Наж.).

МӘСЕЛЕНІ БҮЙІРІНЕН ҚОЙДЫ Бұл жерде тұрасынан, тікесінен деген магынада. Ыза бол көне қүйдің қүйігінен, Велініп кеткем өскен үйрімнен. Шындықты шыңдан іздел шықсан жолға, Қойғам да мәселені бүйірінен (І. Ж.).

МӘСЛИХАТ ҚҰРДЫ Кеңесті, бас қосып әңгімелесті. Бір тышқан бір түйені жетеледі, Елек теп түйе байғұс кете берді. Түйені тышқан байғұс жетелеп ап, Мәслихат құрған екен екеуі енді (М. Б.).

МӘТЕЛ БОЛДЫ диял. Мұқтаж болды. Көлік болмай, қияндыға жету мәтел болып тұр (Тұрікм.: Красновод., Небид., Жед., Ашх.).

МӘТЕЛ ҚЫЛДЫ диял. Кесел жасады. Жұмысқа мәтел қылма (Гур., Маң.).

МӘУЛЕТ БЕРДІ Қажетке асыруға мөлшерлі, мерзімді үақыт берді. Білгенге, денсаушылық — дәмді дәүлет, Мал-дүние, бақ-дәреже — жалған саулет. «Өмірге тойдым» деген ешбір жан жоқ, Кеншілік аларманы берсе мәулет (О. Шор.).

МӘҮІРТІ БІТТІ [ӨТТІ] диял. Уақыты, дәурені, бұрынғы дер кезі жоқ деген магынада. Мәуірті етіп кеткен кезін көріп отырысың, ол жасында аса кербез болатын (АТ).

МӘШІНЕ ҚОНДЫ диял. Бабына келді. Шайды мәшине қондырып ішеді (Тұрікм.: Красновод., Ашх., Небид., Таш., Тедж.).

МЕДЕТ БЕРЕ көр Сүйеу, қорғау магынасындағы тілек. Жалғызымын тілегі болғай, медет бере көр (АТ). Апырмау,

бұл сүмдіктың мәні қалай? Ханзада қамырыкты нeden олай? Ақсарбас айттым, алла, как пәледен! Медет бер, мен сыйындым пірлер талай (І. Ж.).

МЕДЕТ СҮРАДЫ *Сүйеніш тіледі*, жәрдем күтті. Батыр таудан құлады, Алладан медет сұрады, Іздегені жау еді, Жапанда жалғыз келеді (БатЖ).

МЕДЕУ ЕТТИ [КӨРДІ, ҚЫЛДЫ] *Сүйеніш, тірек қылды, арқа тутты, көңілге тоқсанады*. Оқытартсың молдаға оны, Үйретерсің әр неңі. *Медеу етіп ой соны, Жаны тыныштық көрмедин* (Абай). Енді аңғарып жүрміз, Мағрипа саған деген берік көңілден жаңылар емес. Былтыргы маған айтқан жалғыз ауыз сезінді *медеу етіп қалыпты* фой (М. Ә.). Кей кезде жан-жагына көз салды, Жүрісін бөгөнкіреп аз кідіріп, Жайғана бауялданып ән қозғайды, Қамықкан көңіліне *бейтін қылып* (Ж. С.). Ардақ әкесінің бұл мінездерін ұнатпаса да, кеп ішінде, ез қасында болғанын *медеу қылауды* (Ф. Мұс.).

МЕЗІ *[ЕТТИ, ҚЫЛДЫ]* *Ығыр болды, ер қашты болды (етти)*. Абай Оспаның тентектігінен *мезі болуши* еді (М. Ә.). Асқар, сені Қақан шақырады,— деді Бұркітбай кіріп, Асқардың өзі де сөзден *мезі бол қашқалы отырганда* (С. М.). «Осы жұрт не біліп би-болыс дегендеге беzek қағады екен» деп жүрген Шабектің өзі де *мезі болуды* (Ф. С.). Түйсіксіз, мінірмен оқылданып, дықтанды, оның сабағы ішті пыстырып, Жақыпбекті де, балаларды да обден зеріктіріп, *мезі етіп жіберді* (М. И.). Үлғи байбаламадап, қырам да, жоюм деп Жұман бай ағайындарын да *мезі қылып* еді (Ф. М.).

МЕЗІРЕТ ЖАСАДЫ [ҚЫЛДЫ] *Белгі берді, шара етті*. Абайдың қасында отырган Магаш ат шабарға, «од сәлемді айта бер!» дегендеге *мезірет жасаса да*, Бегдалы:— Абай аға, өзінізге ауызба-ауыз онаша айт деген Шәкенің сәлемі бар еді!— деді (М. Ә.).

МЕЙМАНАСЫ АСТЫ *Асып-тасыды, көңілі өсіп масаттанды*. Үлгайып қартаяды жастан адам, Өзелі қартаяды бастан адам. Жеткенін көрілкітің ескермейді, Конілі өсіп, *мейманасы асқан* адам (Ш. Құл.). Сығырау, ез тілінен болдың қотыр, Сакина тілеп алып сай басыңа. Жігіттің *мейманасы асып* кетсе, Ақырда түспей қалмас таубасына (Б. Ш. Б.).

МЕЙІЗДЕЙ ҚАТҚАН *Бұл жердегі мағына: бабына келіп жараган*. Сұлудың астында баласы мен екеуінің арасындағы жалғыз кек аты. Кек ат — бәйге аты, мүшеле, сулу жылқы. Өзі *мейіздей қатып жараган*, тек, сәл еті жүқалау, бір шабарғана еті бар (С. С.).

МЕЙІЛІ [ТӘБЕТІ] СОҚТЫ [ШАПТЫ, ТАРТТЫ] *Көңілі, зауқы келді*. Баланың тاماқка *мейілі соқпай* отыр (АТ).

МЕЙІР КЕТТИ *көңіне. Пейілі тарылды, жайырым жасамады, жақсылық қылмады*.

Мейір кетті пендеден. Сүйтіп ердің алдынан Ақыл сұрасаң азбассың, Көпті көрген көнеден (Ш. Қ.).

МЕЙІРІ ҚАНДЫ *Құмардан шықты, рақаттанды*. Тобымның тартам тартысын, Жарлының жыртам жыртысын, Мешеудің *мейірін қандауды* (І. Ж.). Сұлу Қамар, ақын Қамар, жаным Қамар, Қамаржан сені ойласам ішім жанаң. Үлбірекен аузыңан бір сүйгісөң, Ішкендей қәусар сүни *мейірім қанар* (С. Т.).

МЕЙІРІ [МЕЙІРІМІ] *ТУСТІ Көңілі, ықыласы ауды*.— Тусінбейтін адам деуге болмас... Бірақ, мектепке *мейірі* оңайлықпен туғе қоймайтын бір әдете бар (М. И.). Тауып айтқан сезінде Селт еттім де, серпілдім, *Мейірім тусти* өзіңе, Бата берсем дең тұрмын (Жамбыл). Мен-дағы жүргенім жоқ мaldan күспі, Айттым, балам, басыңа *мейірім туцин* (Абай).

МЕКЕДЕН ТАС КӨТЕРІП ЭКЕЛГЕНДЕЙ кекесін. Улкен бір жұмыс бітіргендей. Немене, Мекеден тас көтеріп әкелгендей, мардымси, шіреніп жатқаның қалай? (АТ).

МЕКЕНІ САЙЛАУЛЫ *Бұл жерде ақын «о дүниені» (дуние салуды) сөз етіп отыр.* («Сайлаулы мекен» деп отырганы — не үжмақ-пейіш, не дозак). Арқадан қылды жайлауды, Әркімнен алдын байлауды. Қиямет күн болғанда, Қандай жерде мекенім Мен гарыптың *сайлаулы?* (Ш. Қ.).

МЕКЕРЛІК ҚЫЛДЫ *Арамдық, жәдігойлік істеді*. («Мекар»— араб сөзі, кулық, сұмдық). Ол шіркін, *мекерлік қылды*, жігіт қой деуші ем, қара жұз екен (АТ).

МЕЛДЕК АТТЫ д и а л. *Шамадан тыс тойды*. Су ішіп тұрган гой деймін, мелдегі атын тұр гой (Жамб., Луг.).

МЕН ДЕ БІРЕУДІҢ АТҚАН ОҒЫ Жөнжосығына қарамай, біреудің шылауында жүрген, дегенине қөнбісті адам туралады. Ол да біреудің атқан оғы, мен де біреудің атқан оғы. Візден не сұрайсыз (АТ).

МЕНДІК... ТЕЗЕК ТАБЫЛАР кекесін. *Маган да бір бүйірганы бар шыгар деген магынада*. Шырагым, несіне тарынасың, мендік тезек табылар (АТ).

МЕН ҚАЛАЙФА САЛЫНВАДЫ *Мақтапуға бой үрмады, дандайсымады* (АС). Қайратпен кіріп, жалынбай, Ақылмен тауып айласын, «Мен қалайфа» салынбай, Жылы жүзбен жайнасын (Абай).

МЕН — МЕНДҮРМІН, МЕНДҮРМІН *«Белгілі, аты шыққан» деген үгымда айттылады*. (Ескі әдебиетте кездесетін тіркес). Мен — мендүрмін, мендүрмін, Мен ешкімнен кемдүрмін (АӘ).

МЕНМЕН КЕУДЕ *Өр көкірек, өр мінез. Нән, жуан, менмен кеуде, наымс ері, Суық қол* Батыраштың жібергені. Жалт етті

жайдың оты жүргөнен, Кек қайнап, мұз құйылып жүре берді (І. Ж.).

МЕНІНДЕ ҚОЛЫМА ҚАРҒА ТЫШАР кекесін. *Маған да дүние бітер, сенің де маған күнің тусер деген мағынада. Менің де қолымаларға тышар, тұра тұр бәлем (АТ).*

МЕНІНДЕ ЖАҚСЫЛЫҒЫМДЫ КӨРМЕСЕҢ, КӨЗІННЕН ШЫҚСЫН! қарғыс. *Істеген иғлігімді білмесең, оңба деген мағынада.*

МЕНІНДЕ ҚОЛЫМ ЕМЕС, БИВІ-БӘТИ-МАНЫҢ [БИВАТПАНЫҢ] ҚОЛЫ діни. *Толғатып жатқан айелге айтылатын тілек сөз. Жарықтық әжемнін «Менің қолым емес, Биватпаның қолы» деп, осы ауылда қарның сипаламаған келіні қалды ма екен (АТ).*

МЕНДУАНА ЖЕГЕННЕН САУМЫСЫН ◉ ЖЫНДЫ БОЛДЫҢ БА? *Eciң дұрыс па? (Парсыша «мендуана» — кісінін есіртетін кара дән). Ей, бала! Мендуана жегеннен саумысың өзің, негіп есендіреп жүрсің? (АТ).*

МЕНДІРЕУ ДАЛА *Елсіз жер, мылқау (құ) дала. Сондай ұлыған карлы дауыл астында, елсіз мендіреу дала, Абайдың өзі туып-өскен сахарасы болса да, қазірде соңшалық мейірсіз, катал, өгей анадай (М. Ә.).*

МЕСЕЛІ ҚАЙТЫ [ҚАЙТ БОЛДЫ] *Тауалы шағылды, қоңілі қалды. Мына жаманды байым бар деп отырады дейсің бе, осының өзі жігітшілкент құр емес шығар деп қызыр жақтагандардың талайының меселі қайт болды (Б. М.). — Жок, уәдені бер. Ердің құнын, нардың пұлын сұрамаймын... Жасырапым жок, осыдан меселімді қайтарсаң, бұл үйдің табалдырығын аттауым екіталай... — деді Танакөз Жылқыбайға (Ф. Мұс.). Ұлбосын Қүрәңбайда онша шеш көре қоймаса да, құлақ кесті құл атанған жоқ-жітікке басын байлагысы келмей, ретім келмейді деп меселін қайтарып тастаған (С. О.).*

МИ БАТПАҚҚА БАТТЫ ЖАМАНДЫҚҚА ҮРІНДІ. Тілі жақын, ісі қас, Не сейлесең ұнатпақ. Сондай досқа ерем деп, *Батарсың, мига бір батпақ* (ШС).

МИДАЙ ДАЛА [ЖАЗЫҚ] *Біркелкі құла дұз. («Мидай», «ай», «құ», «жапан», «сар(ы)», «құлазыған», т. б. «далаға» анықтауыш болған жерде, олар бір-біріне синоним ретінде жіл үшінрайды. Бағзы уақыт «құ дала», «құлазыған (құ) дала» тіркесі тіршілкесіз, тақыр жазық мағынасында, «жапан дала», «ай дала», «сар(ы) дала» кең, ен жазық мағынасында көбірек қолданылады). Жетті-ау, әйтейір, бір станция! Мидай дала, пана жоқ (С. Төл.). Тұңжыраган қалың ақ қарды сызып, поезд Күншығыс Сібірге қарды дүрсілдей жүгіре берді, жүгіре берді. Таусылмайтын тәрізді жүріс. Ұшы-қиыры жоқ, қантаган қайыңды мидай дала (С. С.). — Әй, мынау*

не дейді? Осы ел тегіс біледі. Былтыр қыста мына қөзаралдан келе жатқан. Мұз үсті мидай жазық... (Т. А.).

МИ ЖЕТТИ *Ақыл жетті, білді. (Бұл жерде қолдан келу, игеру үшімін айтылып тұр). Алло! Алло! — деген не? Кім сейлейді, шырагым, Мынау темір көмейде? Жеттер ме екен, балам, ми? — Деп сұрады ануашал, Қасында тұр бір бала (І. Ж.).*

МИ КЕПТІРДІ *Бас қатырды, зуре қылды (АС). Пайдастың ғылымменен ми кептірсе, Дос-жарға мақтап етіп, бұлдаш көрер. Жақсы сез, жақын үміт, тәттілікті Кемітер көңіл қоймас, кекенкіреп (Абай).*

МИ ҚАЙНАР [ҚАЙНАТАР] *Аспан айналып жерге түскендей ыстық туралы айтылады.— Мені айдатын, тағы бір үзік жапсын дейсің гой! — деп, Таймас қарқылдаш күле, атып тұрды орнынан.— Биенің сауыны болды, ағытайын, құлын үшіп кеттер. Күн бүгін нағыз ми қайнар, — деді Тоқайға (Г. Мұс.).*

МИ ТОЛМАДЫ *Ақыл-ойы жетілмеді (АС). Сол қуат жетпеген, ми толмаған ес-сіз бала қүндегі «бұл немене, ол немене?» деп, бір нәрсөні құрап білсем екен дегенде, үйкі, тамақ та есімізден шығып кететүгін құмарымызды, ер жеткен соң, ақыл кіргенде, орнын тауып ізденіп, кісісін тауып сұранып, ғылым тапқандардың жолына неге салмайды екенбіз? (Абай).*

МИЫ АЛМАЙТИН АДАМ ді а л. *Еш нәрсеге түсінбейтін есустау, ақыл-есі орнында емес адам. Менің немерем миы алмайтын бала болып қалған еді (Сем.: Кек., Ақс., Абай).*

МИЫ АШЫДЫ [ҚАТТЫ] ◉ **МИҒҰЛА БОЛДЫ** *Мен-зен сенделді, басы қаңғыды. Болмаса, соғысайық, елінді жи, Мен сенен келгенім жоқ алуға сый. Қайтамын қонысымы, қысқасын айт, Әр сөзді айта бермей ашытып ми (РД). Бүгінгі күн асауларға ноқта киілтіп, тоң мойының сынған күні сияқты, сондықтан іштегі барлық карсылық неше түрлі еппен, айламен болса да жол тауып, өз дегенін істеу керек болып отыр, қоянға миын қатырып отырған сол меселе (М. Ә.).*

МИЫГЫНАН [МҮРТЫНАН, МҮРТ АСТЫНАН] *Күлді Езу тарта жыныды. («Миық» басқа сөздермен қосылып айтылады, мұның о бастағы мағынасы — «мұрт»). Тұнеріп тұл айнала, күн де батты, Қараңғылық пердесі жерді жапты. Генерал мәз, күлді миығынан, Түскендей бір батпан зіл иығынан (С. Сей.). — Күйің жақсы ғой деймін, Қалықбай, ә? — деді бір кезде Тілеуле миығынан күлді: — Шаруа күйін қалай? — Шаруа деп, не шаруаны сұрайсыз. Жазатайтын катынынан айрылды (Ф. С.). Бәжей мұның ішкі сырын білмеп еді. «Дағдылы қорқақтығы, Құнанбайға қарсы шаба алмайтын ежелгі маймақтығы» деп мырс етіп мурт астынан күлді*

қойды (М. Э.). Мұны естіп ишкең де мұртынан күліл: «Инша алла, қара кітапқа қарал аруақ жар болса, бірдене қылармыз...» — деп Нұрымның танауын күн бұрын шелектей қып деділдіп койды (С. Т.). Сары бала — Бапсалды Тағы олжа болды деп, Мұртынан күлілті. «Бес жұз сом ақша берсөн» деп, Сен жағына шығам деп, Айтқаным тұрам деп, Бес жұз теңе ақшасын Тағы да алдаң қағады (Н. Б.).

МИЫ [МИЫНА] ЖЕТТИ ◉ МИЫНА КОНДЫ Ақылы алды; түсінерлікте, үғындарлықтай болды. Осы істің қыртыс-каптарына миың жете ме? (АТ). — Бесе, солай ма екен! Конды ма миыңа? (Т. А.).

МИЫ ШЫҚТЫ Жер батпактанып, былжырап кетті. Жаңыбыр жауып, жол біткен-нің миы шықты (ЛЖ).

МИЯТ БОЛДЫ ◉ МИЯТҚА ШАҚЫР-ДЫ д и а л. Болысты, жақтады. Мият болды, мияттың түбі ұят болды (Жамб., Шу).

МИЯТ ТҮТТЫ д и а л. Арқа сүйеді, мегет түттү. Армиядағы балам хат жазғанда, сіздерге көмектесетін інім бар гой деп, кіши баланы милят тұтады (Алм., Жамб., Шел.).

МОЖАБАЙ БОЛДЫ д и а л. Қажыды, шаршады (Гур., Ман.).

МОЙНЫ АСТЫНАН КЕЛДІ [АСТЫНА ТҮСТІ] Оңбай, ойсырай жеңілді, сатсіз-дікке үшырады. Кейінгі кесік те осы күеліктен [Абайдың күәлігінен] аттап өте алмады. Ақыры, Арқаттағы шербашнайда Тобықтының Оразбай бай бастанған бар жуаны мойны астынан келіп жығылды (М. Э.). Тұргынбайына косып, Абайды да, бәрін де мойнын астынан келтіріп қаңбақтай үшырайны! — деді (М. Э.).

МОЙНЫ БОСАДЫ Арқа-басы кеңіді. Қырдағы ел ойдағы елмен араласып, Күлімдесіп көріспін, құшақтасып, Шаруа күн жастаңдың мойны босап, Сыбырласып, сырласып, мауыңын басып (Абай).

МОЙНЫ ЖАР БЕРМЕДІ Жалқаулығы устады, ерінді, көкжегесі кейін тартып, жұмысқа беттемеді. «Қызылжар» колхозында жұмысқа мойны жар бермейтін адам жоқ дей алмаймын (Ж. Т.). ... Мен сіздерге бірдене айттын, балалар былай тұрсын, осы күнгі ауыл жастаңың бар гой, жұмысқа көбінің мойнындары жар бермейді, бәрінің де әкім болғысы кеп тұрады, — деді Құдері (М. И.).

МОЙНЫ ҚАТТЫ Іске, т. б. икемі, бейімділігі жойылды. Жастаңқта... бірер қызықты құғанда-ақ, мойны қатып, буыны құрып, екінші талапқа қайрат қылуға жарапай қалады екен (Абай).

МОЙНЫ ҚАШЫҚ Арасы алшақ, алыс. — Дауянан мойны қашық елді елеп мұгалім жібергеніне, мектеп ашып бергеніне дән ризамыз, соны жаз! (С. О.). Дұзуке, осынша не қылды пейлің қашып? Арқада жатыр едім мойнын қашық. Атағың

Алатаудай болғанин соң, Құмар боп келіп едім болып ғашық (Ш. Қар.).

МОЙНЫМЕН КӨТЕРДІ Бәріне төзdi, көнді, шыдағы. Ол жас шағында ескі ауылдағы әділетсіздік, озырылыш ту тіккен, әлді-әлсізді жұлып жеп жатқан, «тастаган шоқтар құлға тиген» заманның кедейге деген ауыр сыйбагасын басынан кешіріп, мойнымен көтереді (К. Э.). Қолмен істеген нарессерин мойнымен көтеруге жарамау ер адам үшін неткен пасықтық (Б. С.).

МОЙНЫНА АЛА ҚАП[КОРЖЫН] САЛДЫ ◉ МОЙНЫНА ҚОРЖЫН ИЛДІ Тентіреу, қайырылау мағынасында. — Біздің мойнымызға ала қап салығы келіп еді, мақсатыңа жеттің, Божайбай (ШС). Үстіне шекпен кигізін, Ақ таяғын таятты, Мойнына қоржын ілгізіп, Елден тамақ сұратты (Ш. Қ.).

МОЙНЫНА АЛДЫ 1. Айып-кінәсын мойындағы. Үнілеп, өзі-дагы уайым жеп, Ісінен откендең үялым кеп, Айыбын ақырында мойнына алды, «Менен де мал жақсы», — деп, — жеттүгүн шеп (Т. И.). 2. Міндетті болды. Үй жұмысын ол өз мойнына алып, қалғандарымыз басқа шаруамен айналыстық (АТ).

МОЙНЫНА АРКАН САЛДЫ Құштеп конірді. Салбыраған таз күйеу, Келіп жағтыр қойында, Тенсінбесең сен оны, Салар арқан мойнына (М. Қал.).

МОЙНЫНА АРТТЫ Міндеттеді, мәжбур етті. Файнимен соңғы жолыну, соңғы хабар, осы ауыр салмақты менің өзі сынғалы тұрган мойныма тағы артты, мені өмір тасқының мұздай сұық құшағына итере түсті (Ж. С.). Мен қайтейін кигаш қара қасыды, Әурелікке салдың менің басымды. Тастан кетсең жаһым сүйін Мария, Мойныңа артам көзден ақсан жаһымды (Қән).

МОЙНЫНА БҮРШАҚ САЛДЫ [САЛЫП ТІЛЕДІ] көне. Жаһына тіледі, жалбарынды. Оны көріп қыз Назым Жүргіріп, жайып құшагын, Қолына алып келді Алмас мойын пышагын. Мойнынан алған сыйылды Бурынгы салған бүршашын (КамБ). Құлпаштың жайын Әджам үзак айттып етті. Аман құныға тыңдауды. Бала-сыз кемпір-шалдың мойнына бүршашақ салып, тәңірден сұрап алған жалғыз қызы шолжың да, сұлу да, есті де көрінеді (F. Mys.). Олай болса, алла тағала, жолында ақ сары бас айттып, мойныма бүршашақ салып тілеймін. Қаһарынды өзге балаларымнан аулақ ет! (І. Е.).

МОЙНЫНА ЕР ЕРТТЕМЕЙ МІНДІ Әбден басынып алды, басына шықты, билеп алды. Сексен жасқа келген соң, амалым жоқ, Мойныма ер ерттемей мініп алды. Сексен асып, тоқсанға келгенімде, Қарға-құзғынның іліп жеген жемтігіндей Шенгелдең аяғынан бүріп алды (С. А.).

МОЙНЫНА ҚИЫП САЛДЫ Бұл жерде еркісіз, нақаңтан міндеттеу туралы айты-

лып түр. Осы екі аттың жаласын Құдайменде Қәлленнен көріп, күшпен мойнына қызып салған-ды (Ә. Н.).

МОЙНЫНА ҚОЙДЫ [САЛДЫ] Шынын айтқызды, істеген ісін «мен едім» деу-ге мәжбур етті. Нұргалиды болыстық ат-ком ағасы шақырып алды, кінасын мойнына қойып, басқа жерге аудармақшы болды. Екі күннен кейін Ержан ұсталып, қылмысы мойнына қойылып, ауданға айдалды (Б. М.). Урядник пәлені мойныма мәлдіретіп сала берді. Мен ақтығымды айттып, безектей бердім (С. С.).

МОЙНЫНА ҚҰРЫҚ ТҮСТИ 1. Біреуге кіріптар болды; еркінен айрылды. Жекеге басын сақтап, қалар тұрып, Ерсілік айтқан сөзден кетпес іріп. Шұрқырап шыбын жаңын бірге салар, *Мойныңа бір дүшпаннан түссе құрық* (А. Қор.). 2. кекесін. *Басы бос емес; үйленді; ерге шықты.* Ол жігіт жақадағана үйленіп, мойнына құрық түсти (АТ).

МОЙНЫНА ҚҰРЫМ ІЛДІ Қорлады, көпке масқара етті. Ол итке кигіз арнап құл күйді, Қүйе жақ, мойнына іл құрымды. Әкеліп Қарашашты уш айналды! Мықтал тақ мойнына шылбырынды (І. Ж.). Айбынды ата-аруақтар, *Мойныңа ілді құрымын*. Басына қара күн туып, Күн емес, айсыз түн туып, Бейбіше кесті тұлымын (Б. М.).

МОЙНЫНА МІНІП АЛДЫ 1. *Басынды; басқа, ишқұла шығып алды.* Сейекелерге бір жағын төлеп, тағы бірдемелерін түгел жеткізе алмай қалса болды, құл қылып, аяғына жіл тағады да қояды. Ұйрынғыдан бетер мойнына *мініп*, малдана түседі (М. Ә.). *Жасырмай-ақ қояйын,* Сыртына теуіп алыпты, Тұк біткенін өзінің. *Мойнына мініп апты дейді* Шөмекей мен Жетіру Құлак қақпас өзінің (М. Ә.). Ұстап заңды қолына Халықтың *мініп* мойнына, Бай, мырза, шора алды бел (Жамбыл). 2. *Біреудің арқасында күн көрді; масып болды.* Е, бұл ит, ана кемпір-шалдың мойнына *мініп алды*, тірнектеп жиғанын құртатын болды (АТ).

МОЙНЫНАН ЖАЛЫ КЕТТИ Арықтады, арыды. Жалы кетсе мойнынан, Аргымақ ат шаба алмас, Ерден тұган жампозга Арыса кіре сала алмас (Ш. Ж.).

МОЙНЫНА СУ КЕТТИ [ҚҰЙЫЛДЫ] Еңсесі түсти, жуні жығылды. Белекбас басқалардан да бетер күйинде. Тіпті жақтырмаяған кісісін ішінен сыйбайтын әдетін де істей алған жоқ, мойнына *су кеткендей* сөлбіріп кетті (Ә. Ә.). «Дүйсен ұрланған малым өзі іздел баруға қоркын, Жақыпқа келгені гой. [Жақып] Жер-жебіріне жетіп, жерден алып, жерге салды. Аяғында мойнына *су құйылып*: «Өзінен басқа сенерім жоқ» деген соң, әлі іттің малын іздел кеткені гой...»— дейді кемпір (М. Ә.). *Су құйылып мойнына*, Не қыларын біле алмай, Жас төгіліп қойнына, Қозғалды жүргізіп жылай (І. Ж.).

МОЙНЫНА ТАУ ТЕСІП ІЛДІ Ауыр азап шектірді, қынады, қын іс істетті. Бір тау тесіп мойныныңга ілсе дағы, Он бір аға, үндемей қайталаңық сол (ҚКБС).

МОЙНЫНА ТҮСТИ [МИНДІ] Айылкер, жауапкер болды. Қылмыс жасаушыға бір мың сом мойнына мінілті (АТ). Бірақ, прокурор телефоны Сагиттың мойнына түсестін жаза құрығын тоқтатып қалды (М. Ә.).

МОЙНЫН БҰРДЫ [ҚАЙЫРДЫ] Үрыққа көндіріп, дегенін істетті. «Талай жылдан көнбей жүретін Алуаның соңы күндер мойнын қайырдым. Не қыласың, бір тояттадым»,— деген Қонқайдың сезін біреулер Жанузаққа жеткізеді (М. Ә.). Бір жапырағым қалғанда қуа берем! Болысқа хат жазып берінің, Аманың мойнын бұрауышы табылады,— деді (Ғ. Мұс.).

МОЙНЫН БҰРДЫ Қөңіл болді, қарайлады. Құрбыңың тезір болсын өз мінезі, Абыройлы қалжыңмен келсін сезі. Сен оған мойын бұрып сез айтқанда, Қатыныңда болмасын оның көзі (Абай). Арыстан Шолпанға: Қарагым, құлдық үрдым бұл сезінде, Ендеше, мойныңды бұр, бері қарашы!— дейді (М. Ә.). Мұрат баталыон сапқа тұрып, Бірінші Алматы станциясына кетіп бара жатқанда, үйне соғып, әйелімен, баласымен қоштасып шықты. Содан кейін-ақ мойын бұруға мұршасы болмады (Т. А.).

МОЙНЫН СОЗДЫ Бұл жерде ұмтылды деген мағынада. ...Қол жетпейтінге мойнымызды создық («Айқап»).

МОЙНЫН ШІНЕ ТЫҚТЫ ◉ **МОЙНЫ ТҮСТИ** Ұнжыргасы түсти; берекесі кетті. Байқұстар мойны шіне тығылып, жүн жеп, жағабы тышып кетіпті (АТ). *Түсти мойын*, Толды қойын, Ақты сел. Мен паң едім, Бейгам едім, Еш нәрседен қайғысыз, Тез дерттендім, Кейде өртендім, Кейде мұз (Абай).

МОЙНЫҢМЕН КӨТЕР Қандай қыыншылық болса да өзің төз. Қолыңмен істегенді мойныңмен көтер (Мақал).

МОЙНЫ ОЗДЫ Алдыңғы қатарда болды, беделі асты деген мағынада. Жайындей өрге жүзген қадамдысың, Әр жерден атағын бар хабарлысың, Дулатта мойны озғал жігіт дейді, Алиңасбай, Мәңде менен аманбысың? (Жамбыл).

МОЙНЫ ҮРГАЙДАЙ Ұзын тұра, тіп-тік. Жолдың езуіндегі жусанды анда-санда бір қауып, жұлып алады да, мойны ыргайдай, жүнделген қара қайыс, көсөу қүйрық қара атан изендей аяңдайды (С. Тал.).

МОЙНЫ ҮРГАЙДАЙ, БИТІ ТОРҒАЙДАЙ [СИРАФЫ ШИДЕЙ] Азып-тозған, жудеп-жадаған кісі туралы айттылады. Той үстіне тұн таба алмай сандалып, мойныңдағы ыргайдай, сирақтары шидей болыш, азып-тозып, ханның екі баласы келеді (ҚЕ).

МОЙЫНДЫ ҚАШЫҚҚА [СЫРТҚА] САЛЫП КЕТТИ *Сыртқап, алыстап, ырық бермей кетти*. Өсіре, қоңыс аралары ұзарап, жайлау-жайлаудан қайтысатын кез келген соң: «Ұрылар ұрлықты әдей істеп отыр. Мойынды қашыққа салып кетеміз дег осылай етті», — дескен Құнанбайлар (М. Ә.).

МОЙЫН ҚОЙДЫ [ҰСЫНДЫ, СҮНДЫ] Үркүна жүрді, айтқанына көнді, бағынды. Жүйрік тіл, терен ой, Сол күнде қайда едің? Ғашыққа мойын қой, Женілдің, жеңілдің (Абай). Бағынып барлығы да, қойды мойын, Бұрандап, білдірмеді бетен ойын. Қорсетіп кеңшілкті Кей-Қысырау, Отырды оларға енді ашып қойын (Т. И.). Жігіт амалсыз мойын сұндып, Надяны орына экеп отыргызы (З. Қ.). Жан болмай қыбыр еткен сол әлемде, Жым болып арна-қобыз үнін басты. Мария дем алады азар-азар, Алдына мойын сұнды иіп басты (І. Ж.).

МОЙЫН САЛДЫ¹ *Алдына барып қылып сұрады, етінді*. Осынша мойын салып тілесе де, Құрып қалғыр женгесі жібермейді (ҚКБС).

МОЙЫН САЛДЫ² *Назар аударды, көніл болді*. Мендей гаріп кез болса, *Мойын салсын, ойлансын*. Қабыл көрсө сөзімді, Кім таныса, сол алсын (Абай).

МОЙЫН СЕРИК БОЛДЫ *Birigein, оргақтасып жұмыс істеді*. («Мойын серік» — көлік-құралын біркітре жұмыс істеган, мұны кей әнірде «түйсік» деп те атаған). Елге қыстай: «Косшыға еніндер, егін-пішен кезінде мойын серік болындар», — деп маза бермесе, енді оны іс жүзінде езі көрсете бастады (Ф. Мұс.). Жаңағылар — кедей комитетіне үйымдастан кедейлер. Машинаны неисеге беліл-беліл төлеуге алып барады. Жеке алуға ақшасы, жеке жүргізуге көлігі жетпейді. Сондықтан бірлесіп, мойын серік болып жүргізді (Ф. Мұс.).

МОЙЫНТАУЛЫҚ ҚЫЛДЫ *Өлермендік жасады*. (Алғанын қайтармай, сіңірпі кету мағынасында; бұл тіркес кей жерде кездеседі). Кезінде карыз деп алып, енді, міне, *мойынтаулық қылды* бермей жүр (АТ).

МОНТАН ҚАҚТЫ *Құрдай жорғалады*. Домбыра лапылдатты, жалыннадатты, Жалынып, қызға жылап монтаң қақты (І. Ж.).

МОНШАҚТАП ТЕРЛЕДІ *О ТЕР МОНШАҚТАДЫ* *О ТЕР ОДАН Да, БУДАН Да КЕТТИ* Қара суға түскендей ағып терледі. Егін-жай болып етілмек Моншактап тамған тер ізі. Төсінде орман мекенде, Жайнамақ осы жер жузаи (С. Мәу.). Ол Самменин төр моншактап түрган секпіл бетінен, бірде ой өрнектелген, бірде күлімдеген кек көзіне көз астымен қарады (Қ. Наж.).

МҰЗ АРҚАЛАП, КҮЛ ТӨКТІ *Бар қынышылықты көтерді, бейнетіне көнді*. Келіп үйге кірерсін, Шын қорлықты көрсің. *Мұз арқалап, күл төгіп*, Амалың жоқ көнерсің (М. Қал.).

МҰЗ БАЛАҚ *О МҰЗДЫ БАЛАҚ*, ҚАНДЫ КӨЗ Қыран бүркіт, ақ иық мұз балақынын жерге түстес, Кең қолтық аргымакпын алқымы іспес (Айттыс). Алатаудың қия шатқалынан кетерілген мұз балақ қыран, тау бүркіті Алматы төбесін көп айналып ұшты (С. Бак.). Аспанда жүріп шалқытқан, Бектерлерпел тауды қалқытқан, *Мұзды балақ, қанды көз*, Аң көрмей қанағ қақлаған, Балапаның ұшқанда, Ұяда баулып сақтаган (Б. Ө.).

МҰЗ БОЛДЫ *Бұл жерде өмірден торып, жабығу сез болып отыр*. Өлсем, орным кара жер, сыз болмай ма? Откір тіл бір үялшаш қызы болмай ма? Махаббат, гадаудатпен майдандасқан, Қайран менің жүрегім мұз болмай ма? (Абай).

МҰЗҒА [САЗҒА] ОТЫРҒЫЗДЫ [ОТЫРҒЫЗЫП КЕТТИ] *Жер соктыврып кетти; алдан кетти*. — Байтебет ит түбіме жетти, — деді Алатай шын көнілден кейіп, — дауыңа көмектесем деп, іш майымды сорып та болды. Жауыз талайды осылай тақры мұзға отыргызы дейтін еді, мен де отырдым (С. М.).

МҰЗДАЙ КИИНДІ *Судай жаңа күй киді*. — Сені әскерше мұздай күйіндіреміз. Өзімізben бірге алып кетеміз, тілмаш боласын, бізді елмен тілдестіресің, — деді командир (С. О.). Мінс, қазір Жамбыл қонағының қасында отыр. Ордендерін тағып, мұздай күйін алған. Мәліктің қолын ұстап, оқтын-оқтын құшактап қояды (СК).

МҰЗДАЙ ҚАРУЛАНДЫ *О МҰЗДАЙ ТЕМІР [КӨК ТЕМІР]* ҚҰРСАНДЫ *Барлық қаруын түгел асынды*. Бастарындағы сен-сөз беріктегі қазандай, мойындарында кілең көк темір алдаспаң, қолдарында кек темір наиза. *Мұздай қаруланған*, тустеріде сүйк, жүрістері де сүыт (І. Е.). Абыржымай, ақырын Тенселеді қара орман, *Мұздай темір құрсанып*, Тун қатады партизан (Ж. С.). Буырканып, бұрсанып, *Мұздай темір құрсанып*, Алып келді шұбарды, Мойыннаға тағып тұмарды (АВ). Бұйырды, ертең Қәкім елші кетті, Құсаннны ауылна келіп жетті, *Құрсанған көк темірмен он қалмақты* Қөргенде ауылдың да есі кетті (Н. Б.).

МҰЗ ЖҮРЕК *Суыған, өмірден торық-қан*. Өлі бойға жан жүгірді, Қайратым құрыш болды, нан. *Мұз жүрегім май сықылды Еріп, от бол күйді жан* (Абай).

МҰЗ [МҰЗДАЙ] ҚАРА КӨК *Дін аман, есен-сау*. — Аман-сау барып жеттіңдер ме? — деп сұрады. — Серік мұздай қара көк, — деп, оң қалтасын ақтара бастады (Ж. Т.).

МҰЗ ҚАРА КӨК БОЛДЫ *Аурудан жазылды, айықты мағынасында*. (Көбіне, мыскыл ретінде айтылады).

МҰКИЯТ БОЛДЫ *Сақ, пысық, берік болды*. Шырагым, езіңе-өзің берік, мұқият бол (АТ).

МҰҚТАЖ БОЛДЫ Зәрү болды, тапшылық, жоқшылық көрді. Мінер ат, киер кімнен *Мұқтаж болған жігіттің Шықпай-ды ешбір шырайы* (Б. Ә.).

МҰКЫМ ҚАЗАҚ БАЛАСЫ Күллі қа-зақ жүргіты. (Бұл тіркес ақының өзі құрастырган сөз айшығы). *Мұқым қазақ ба-ласы Теріс ақыл сұрапты* (Абай).

МҰЛТЫМ БАР Қапыда қалдыым, қате-лестім. *Мұлтым бар, қайта атайдын деп шашқылдақ сары бала сақасына жүгірді (АТ).*

МҰНАР КҮН *Бұл жерде ауыртпалық басқал жайсыз шақ туралы айттылып тұр.* Мұнар да, мұнар, мұнар күн *Бұлттан шыққан шұбар күн.* Бұрышын мұзға тайған күн... *Бұландай ерді кескен күн* (М. Ә.).

МҰНДАЙ К... *ҚАЙДАН БІТТИ САҒАН Орынсыз батылдық көрсеткенге айтыла-тын кейіс сөз.*

МҰНДАР КУ БАС *Бұл жерде ақын ха-лық мұнцына қарсы тұрган, соқа бастың қамын ойлаған қаныпезер кісіні айттып тұр.* Па, шіркін! *Истайлайдай сабаз тұмас,* Қас итсін, қасына да адам жуымас. Ел үстап жұрт билейтін қылышың жоқ, Хан емес, қас қатының, мұндар қу бас (М. Ә.).

МҰҢ АШАР *Мұңын айттар, сырын шертер.* Сырласары, *Мұң ашары* Менің үшін кім екен (Б. К.).

МҰҢ МЕН ЗАРЫН [ШЕРИН] ТАРҚАТ-ТЫ **© МҰҢ ШАКТЫ [МҰҢЫН ТАРҚАТ-ТЫ]** *Көрғен қынышылығын, қайғы-қасіре-тін айттып, көңілдегі шерін кетірді.* *Мұңым шағып жылаймын,* Көзімнің жасын бұлаймын (АӘ). — Жоқ, Қазаек? Мен сенімді жоғалтқан жоқпин. Жоғалтқанымды тапқан жаңмын. Мен сізге мұңымды шаққа-лы, мұңымды емес, адал жүрегімнің арызын айтқалы келдім, — деді Темір (Ә. Ә.). Сондай түнде үйкілы-ояу жатқанда, Шыға алмластай терең ойға батқанда, Қашан атар екен деп тан таңырқап, Жатқанымда көзді тігіп аспанға Естілді бір тәтті дауыс тамылжып, Байқаганға ұқсайды мұң шақ-қанға (Б. К.). «Түрегел, қызыым, сөйле!» — деп, Мен айтайын сөзімді, *Тарқатайын мұңымды,* Не қылайын сөзге бой тежен (А. Аз.).

МҰРАДЫ МҰҢ БОЛДЫ **ди а л.** *Мура-тына жетті, дегеніне жетті* (Орал: Чап., Жым.).

МҰРА ҚЫЛДЫ *Атадан балага жира-былып қалды.* Бөжейдің өз атасы Кеңір-байдан ата қоныс есебінде жұра қып қалған жер — осы Токпамбет қыстауы (М. Ә.).

МҰРАПАҒА ЖЕТТІ **ди а л.** *Мақсатқа, мұратқа жетті.* *Жұрмагамбет ойлаған мұ-рапасына жетті* (Ақт., Ырг.).

МҰРАТЫҢ ҚАБЫЛ БОЛСЫН **а лғы с.** *Тілегің орындалсын!* *Ойлаған мұратың қа-был болсын, шырагым.* Өркенің өссін! (АТ).

МҰРАТЫ ҚАСЫЛ [АСЫЛ] БОЛДЫ *Ойлағаны, көңіліндегі орындалды, мақса-ты орындалды.* Бұл сөзді сынамаққа сұ-радыныз, Шешеін қасыл болса мұрадыңыз, Сырттағы тамам сөзді есітуші, Екі үңгір түрмедегі құлагыңыз (Ә. Найм.).

МҰРАТЫНА ЖЕТТИ © МҰРАТ ТАПТЫ *Мақсаты орындалды, тілегені болды, арма-ны орындалды.* «*Мұрагжа жетсем,* Теп-те-гіс етсем» — Көңілім тілеп қоймайды (С. С.). Күшікбай батырдың көп мұратына жете алмай, жас күнінде қуаты қайнап, дoldанып өлгендігінен моласы тұрган білкітін бауырынан боран, ызгар айықпайтын болған екен деп, бағанағы көрі әңгі-месін токтатушы еді (М. Ә.). Дунис қуран көnlім Нәспіменен қартайған, Хак диуанға асқытай *Мұрат тапқан құдайдан* (Ш. Б.).

МҰРАТЫН ЕШ БЕРМЕСІН! **қ а рғы с.** *Тілегің еш орындалмасын деген мағынада.*

МҰРАТЫ ТАУЛАП ОТЫРДЫ **ди а л.** *Қуанын отырды, көңілденіп отырды* (Гур., Ман.).

МҰРНЫ ҚАНАП ЖАТҚАН ЖОҚ *Қи-налатындаидай, зорығатындаидай іс істеген жоқ.* Мұнда мұрны қанап жатқан жоқ. Аз күн қара көрсеткені макұл (АТ).

МҰРНЫМДЫ [ҚҰЛАҒЫМДЫ] **КЕСІП БЕРЕЙІН** *Дәл осылай болуына шек-кумә-ных жоқ деген кекесін магынада айттыла-ды.* Жексекен Bolatқа сұрланып тұрғып: — Ертең бұның, балалар, соңда қып-қызыл қүшік таппаса, мен мұрнымды кесіп бе-реійін, — дейді (М. Ә.). — Өзің науқастан амансың ба? Шекенің іші агарса, Жа-қыптың іші агарса, мына мұрнымды шорт кесіп берейін (Ф. Мұс.).

МҰРНЫНА ИСІ КЕЛМЕДІ *Ештеңеден хабары жоқ, дәнеңе білмеді.* Қазақтың мықты ұстаган бұл бір ісі, Ойлайды кел-мес жоқ деп байдың құші. Надан бай өнер, ғылым қайдан білсін, Өмірінде келмесе егер мұрнына исі (Б. Әт.).

МҰРНЫНА ЕСЕК ҚҰРТ ТУСІП ҚАП- **ТЫ КЕКЕСІН.** *Байыды.* (Әбден болып, панданып отыр деген мысқыл).

МҰРНЫНАН СОРАСЫ АҚТЫ **ке ке-сін.** *Бұл жерде елеуіз жап-жас мағына-сында.* Міне, енді «жаман Мұқаңың» бір кездегі мұрнынан сорасы аққан жетім Сөбіті «Киркрай» аталатын үкіметтің мүше-сі болды! (С. М.).

МҰРНЫНАН ТІЗДІ **ке ке ке сін.** *Еште-ңені қалдырмай қамтыйды, тізбектеді.* Отырган кіслерді мұрнынан тізіп санап шықты (АТ).

МҰРНЫНАН ШАҢШЫЛЫП ЖҮР **© МҰРНЫНАН СУ КЕТІП ЖҮР Жұмыстан** *бір сэт босамады, қолы тимеді.* Егер қатар

лақтаған жалқы ешкі болмай қалса, онда емізік беру, аңдып отырып кезек емізу Мұснаманы мұрнынан шашылдырды (С. Б.). Байқұсты қайтсін, өзінің де мұрнына су кетіп жур (АТ).

МҰРНЫН ЖАРДЫ *iisi keudenі attы, iisi anқыды.* Мінген атың қара-ды, Бауырынан жарады. Шынынды айтты, шырағым? Жергектегі ісің *Мұрнынды жарып барады* (АВ). Оң жақта анда-санда жанап өткен бұрымнан қош иіс аңызып, *мұрнынды жарады* (М. И.), «Жарықтық, осы Талдыбек жер шүрайы гой», — деді Ахмет аңызып *мұрнын жарып* бара жатқан кер жусан исімен құшырлана дем алыш (Ә. Н.). Күн ыстық шәделеп келгеміз. Сүп-сұзық сары уыз қымыз. Шәлдеген кісіні аңсатарлық қымыздың қышқыл қызықты іісі *мұрныңды жарып*, кеудені атады (С. С.).

МҰРНЫН ҚОККЕ ҚӨТЕРДІ [ШҮЙІРДІ] ◎ **МҰРНЫН ШҮЙІРДІ [ШҮЙІРЕ ҚАРАДЫ]** *Паңсыды, өзін бақадан артық санауды, тәкалларланды.* Соңда бұл *мұрнын қоқке қөтереді*. Адамсып маңғазданып жөтеледі (Ы. А.). Бай сонда қөтермес пе *мұрнын қоқке*, Етер ме қөтердің деп оларға әкпе. Аурусыз «актүңә» деп құр жетеліп, Паңдықты байқатпас па тенірекке (С. Т.). *Қөтерер надан байлар мұрнын қоқке, Артықсып, қоразданып тектен-теккесе.* Еркіне жібермесец және болмас, Айтқанмен ақылы таяз, әтпейді әкпе (В. От.). *Мұрныңды* неге *шүйіресің?* Экем бастық деп қөкіргіңе наан піспесин. Мен ешкімге ақымды жібере қоймаспны, білдің бе? — деді (М. И.). — Бірталай жазушыларымыз оқигалардың уақыт елегінен екшеліп өтүйн күтіп, келелі, кесек туындыларды кемелді күнде береміз деп, әдебиеттің «ұшқыр кавалериясы» — шағын жанрларға *мұрнын шүйіре* қарайды (КӘ).

МҰРНЫН ТЕСКЕН ТАЙЛАҚТАЙ [ӨГІЗДЕЙ] ◎ **МҰРЫНДЫҚТАҒАН ТҮЙЕДЕЙ** *кекесін. Қонғаш, ырыққа ергіш, жуас.* — Кетсенді енді, Махмұт, кетіп қал! Мынау тұрғансын, сени ондырмайды. — Жоқ, саспаңыздар. *Мұрнын тескен тайлақтай* жуасытып берем сендерге бұл ауды (Д. Ә.). Жаляяқ көз қарасының өзімен-ақ, Галияның оны [Балуанды] арбап, қуатында, қайратын да, сана-сезімін де *мұрнындықтаған түйедей* жетегіне алғанын абалламай отырмысын, — деді отыргандардың біреуі (С. М.).

МҰРНЫНЫҢ АСТЫН ҚӨРМЕЙДІ *Ештеңені сезбейді, түсінбейді.* «Мен де тұдым атадан, Артықсың ба сен менен?» Деп шықпай ма кей надан, *Мұрнының астын қөрмеген* (М. Сұл.).

МҰРНЫНА ЖЫЛДЫҢ ИСІ КЕЛДІ МЕ? *кекесін. Қөп үйнітаган керенеу кісігө айтылады.*

МҰРСАТ БЕРДІ *Мұмкіндік туғызды, жағдай жасады.* Бұрала біткен емендей, Қисық туған сорлы ағаң, Хан сөзіне сенгенім, Он күн *мұрсат бергенім* (М. Ә.).

МҰРТТАЙ ТҮСТИ [ҰШТЫ] ◎ **ҚАЛ-ПАҚТАЙ ҰШТЫ [ҰШЫП ТҮСТИ]** 1. *Жалп етіп, баудай құлады; кенет сылқ жығылды.* Карапқыда жолдағы тасқа сүрініп, мұрттай ұшты (АТ). Төстік оған шыдамай, табақшының біреуін жұдырықпен қойып қалып, мұрттай ұшырды (ҚӘ). Оқ жұмысмай үмтілды, Алмақшы болып офицер, Қаражаннан атына, Жақындал қолы тимей-ақ *Мұрттай ұшты* қапыда (Н. Б.). 2. *Ауырып қалды.* Сейілдің дімкәс әйелі бар екен. Бір күнде топ баланың ішінен отқа ұшқандай үш бірдей баласы мұрттай түскендеге, ол ес-түстен айрылып, ыстық істеп беруге де жарамай қалыпты (М. Ә.).

МҰРТЫ КЕТІЛМЕДІ [СЫНБАДЫ, ШАҒЫЛМАДЫ] *Кемімеді, азаймады, орта түспеді; ештеңесі кетпеді.* Мелдіреп, жаудырап ағып жатқан кек қасқа бұраң су ануа. Соны бектер. Элі қылышын құрамаған. Бір тал шептің мұрты *сынбаған* деген осы-ақ (М. Ә.). Қанша қомағайлаңып жегенімізбен, мол құырдақтың мұрты *сынар* түрі жоқ (С. М.). Панферов Карпов полкындағы қыындықты өз кезімен көріп қайтып еді. Алғы шеп сиреп, таусылып барады... Тек осы тылға, штаб-ка келгенде ғана дивизияның мұрты да *шагылмаган* сияқты көрінеді (Т. А.). Бұл жердің оты қыстың екі айна мұрты *шагылмай* жетеді, шауып алған шебінмен бірдей (Т. А.). Қанша да болса көпсінбей, қылышын жұтып алады да, бағыс осыдан жұз мың, он мың жыл бұрынғы меніреу күйінде өз бойындағы бір тасының мұрты *шагылмастан* бедірейеді де турады бұл заңғар (Ә. Н.).

МҰРТЫНА ҰСТАРА ТИДІ әзіл. *Ер жеткен, есейген, азamat болған.* Содан кейінгі *мұртына ұстара тиген* уақыттан бері карай соғысқа дейінгі он жылы бір тебе (Ж. Т.).

МҰРТЫНА ҰСТАРА ТИМЕГЕН ◎ **МҰРТЫ ҰСТАРА ҚӨРМЕГЕН** ◎ **ҰСТАРАСЫЗ ӨСКЕН МҰРТ** *Тежеусіз, тыюсыз, еркін кеткен.* (Бұл бағзы уақыт бозбалаға сыйқа ретінде айтылады). *Мұрты ұстара қөрмеген, тілі ұстаз тыюын білмеген* (АТ).

МҰРТЫН БАЛТА КЕСПЕЙДІ [ШАППАЙДЫ] әзіл. *Ici орнықты, шаруасы сай, дүниесі түгел.* [Жандос Ізбасарға:] Япырау-ау, жатақтағы он шакты үйдің мектеп салуға шамасы келе мे? — деді. — Келеді. Қазір олардың *мұртын* балта кеспейді. Үй саны жиырмадан асты. Артелең болуға айналды (Ф. Мұс.). ...Үлкен мұз аралына орналасып, қамыс қосымызды кайта тіккенімізге екі-үш күн болғанды. Мынау мұз аралында біздін *мұртынызды* балта кеспейді (Ә. С.). Алматыға келгенімізге бақандай қырық күн болыпты. Содан бері кітап жаттамай, мен шалды айға бата оқыды дейсің бе? Қазір менің *мұртымды* балта шаппайды (ЛЖ).

МҰРТЫН БАСТЫ Сақал-мұртын түзеді. Соғыс әүресі кейінгі күндері... *мұртын*

басуға мұршасын келтірмегені сезіледі (Б. Мом.).

МҰРТЫН МАЙЛАДЫ 1. Аузын алды, құр алақан қалдырмады. 2. *Ishin*, жеді. Қой құйрығын соратын жерге жіберсөн, сенің де мұртың майланып қалар еді,— деді Бақтыбай (С. Ад.).

МҰРТЫН СЫНДЫРДЫ Шетінен азайтты, кемітті, біргіндеп тасып бітірді. Жотажота бол уйлген күрткітердің мұртының сыйндыруға бір кісі мен ат түгіл, ондаған кісі мен ондаған аттың шамасы келер емес (С. М.).

МҰРТЫН ШАҚТЫРМАДЫ д и а л. Тигізбебі, қол сұқтырмады. Колхоздың шебін күні-туні бағып, мұртын шақтырганымыз жоқ (Шымк., Арыс).

МҰРТЫНЫҢ АСТЫНА ЖАСЫРДЫ Бұл жерде іштей сықақ етті деген мағынада. Итіне дейін өзін сенен артык сезіл, мысқылын мұртының астына жасырып жүретінін қайтерсің (Ә. Н.).

МҰРША [ШАМА, ХАЛ] ЖОҚ Мұмкіндік жоқ, амалы жоқ.— Өлмей журміз ау, эйтейір. Ел жатқан соң, үтке барып, жинаң беруге де мұршам жоқ. Табалдырықтан аттай бере, мұрттай үшіп жығылам (М. Ә.). Аман мен әйел де солардың қасына паналады. Аяқтары шылқылданған су. Оны ескеруге мұрша жоқ (Ф. Мұс.).

МҰРШАСЫ [ШАМАСЫ, ХАЛ] КЕЛМЕДІ Мұмкіндігі, жағдайы болмады, күши келмейді. (Мұның болымды түрі қолданылмайды). Содан кейін балапандарына жем іздел алысқа кетіп, бір айда бірақ қатынал, мұршасы келмей жүреді екен (ҚЕ). ...Сейтіп жүріп «ақыр заманның» келгенін бірақ біліп қалармыз да, ағайын кайта табысуга мұршан да келмес әлі (Ф. М.).

МҰРЫНГА СҮҚҚАНДАЙ ЕКЕН д и а л. Үйлесімді, жақсы. Үстіндегі киімін мұрынга сүққандай екен! (Акт., Бірг.).

МҰРЫНДЫҚ БОЛДЫ Дәнекер, себепкер, үйтқы болды. Тегінде, клуб кино-лентаны айналдыра беретін орынға ғана емес. Мәдениет жарышсы, барша жақсылықтың мұрындығы болу керек қой (ЛЖ). Республика жастарына мұрындық болып мұнданай игі істі бастаған соң, оның барлық қызындықтарын да женуге тұра келді (ЛЖ).

МҰРЫНДЫҚ КӨРДІ д и а л. Сылтау етті, болмайтын нәрсөн себеп етті, кедергі етті. Әр нәрсөн мұрындық көріп, тіршілік етпен гой сенікі (Алм., Жам.).

МҰСАЛЛАМ БОЛДЫ д и а л. Қонді, наңды. Мен, шырагым, сіздің сезізізге мұлдем мұсаллам болдым (Қос., Аман.).

МҰДДЕСІНЕН ШЫҚТЫ Арман-тілегінен, ойынан шықты. Осынау шоқша сақал, шегір көз, ақсары адамның ел мұддесінен шығу арқылы жетпек болған

жеке басының мақсаты да бар екенін аңғармаған (І. Е.).

МҰЙІЗ ШАЙҚАДЫ д и а л. Қорқытты, ренжітті. Мұйіз шайқамай, тыныш отыр (Орал, Қаз.).

МҰЙІЗ ШЫҚТЫ [ШЫҚПАЙДЫ] Қарық болды, кепелді, дегені орындалды, жетті. (Кекесін мағынада). Қартаң бай, қатты сақ бол, тілге көнсөн, Мұйіз шыгар қатынының тіліне ерсек. Тіпті оңбассың өзіне-өзің мәз болп, Дастанқан мен қатынды мақтан көрсөң (Абай). Бес жасында, Қарт Коқақ, Жас шыбықтан жай тарттың, Жалғыз шиден оқ аттың, Атқан оғың жоғалттың, Қені шыққан мұйізің? (ЕТ). Ай, Қазы би, Қазы би, Қөзінді сал пайда-зиянга-ай. Шыға қалмас мұйізің, Кетені қуып қияға-ай (Ш. Ж.).

МҰЙІЗІ ҚАРАҒАЙДАЙ Жарамды, мықты, зор, нағызың өзі, қасиеті мол, дәрежесі жогары. Сол-ақ екен ақсақалдар бәрі маған үрнісіп: — Сен қайда оқығансы? Мұйізі қарагайдай жуан молда да, қызың молда да басқа үйде отырып-ақ күзелдерден сұратып оқи беретін деп, ал келіп дұылдасты (С. Т.).

МҰЙІЗІНЕ ІЛДІ Шет қақпайлады, сыйыстырмады, күн көрсетпеді. [Мырқалға] Жоғал! — деді, Абзал есікті нұсқап... Русаков мені мұйізіне іле алса, іле берсін. Сен оған қыстырылып қадірінді кетірмө. Онымен ұзаққа бара алмайсың (Ә. Ә.).

МҰЛТ КЕТТИ [КЕТПЕДІ] Дәл тигізе алмады, жаза тиді, шалыс басты. Фашисстер қарангыны қанша жақсы көрсө де, ай бетіне шымылдық құра алмапты. Қөздеңен нысанда алдыңда мезгелегенің мұлт кеттер емес (Ф. М.). Бар күшім ойнар төбенде, Атқан оғым мұлт кетпес (Қ. Қуан.). Мұлт кеткен жерін енді көрген Н. Афанаев үндеген жоқ. Кетіп бара жатқан Бәкірғе ұзақ қарап қалды (ЛЖ).

МҰҢКІР БОЛДЫ Сенбеді, қарсы болды. Бұлардың кебі — иманың жеті шартынан, бір алланы танымақтан гайри, яғни алтауына кімі күмәнды, кімі мұңқір болып, тахцилай алмагандар (Абай).

МУРДЕМ КЕТ [КЕТКІР!] ◉ **МУРДЕМ ҚАТ!** қарғыс. Өл де қал, мола жайың болсын, соған барғыр деген шагынада. Сайтанды әкет аулақ, біздің діннен, Мұрдем кет, сол сиқырылдың қызыңменен (Қ. Б.). — Үй, Оразбай, не дауың бар? Шын жақсы болсаң, саған айтылған сез емес. Ал жаман болсаң, жаңағы сезден өзінді-өзің танысаң, өз обалың өзіңе!... Мұрдем қат! — деп, Оспан сақылдай күлгенді (М. Ә.).

МУРДЕМ КЕТТИ Өлді, жан тапсырды, жойылды. Мендей әкенізді бір жыл болмастан ұмытқаныңыз ұятсызыңы емес пе? Әлде мені мұрдем кетті деп пе едініз (Ә. Ә.). Үйіріп-үйіріп лақтырып жібер.

Екінші рет бұл жөнде айту түгіл, сыр бердің бар гой, мурдем кетірем (С. М.).

МУРИТ БОЛДЫ діни. Ишан, молдаға қол берді, шәкірт болды. Ореке, сез бастайын, жолын кисаң, Мурит бол ең гой пірге сен Зейнолла ишан, Жаңа тағы өңкендеп қол тапсырдың, Шұлғыған ақ сәлделі бұл қай ишан (А. Қор.).

МУСӘППИР БОЛДЫ [БОП ҚАЛДЫ] *Kirptarlyk kүйге түсті, өмірден таршылық көрді, бейшара күйге түсті.* Мениң сыбагамды берсең де қондырышы, кім біледі, менің екі құлымы да осындай мусәпір болып жүрген шығар,— деді (И. Б.). Байқұс атакем көзінен айрылып мусәпір бол қайтты гой. Есім атакемай, ендігі күні не болар екен? (АТ).

МУСӘТ ЕТТИ діа л. Қанағат қылды, місі түтті. Аязды аясынбай мусәт ету керек (Гур., Маң.).

МУШЕ АЛДЫ¹ Сыбагаға ие болды. Мүше алып мережесін көргеннен соң, Қол жайып ақсакалдар бата берді. Мырзага қош айтысып атқа мініп, Адамдар жер ортасы қайтады енді (М. С.).

МУШЕ АЛДЫ² діа л. Жерден күміс алды. Мүше алуға жақсы ат керек. Мүше алу ойнын бірте-бірте қала бастады (Қ. орда, Сыр.; Жам.; Шығ. Қаз., Қур.).

МУШЕ БЕРДІ 1. Мүшелі сүйекті табақтарты. Қарі күйеу сынап жүрер, мүшесін беріп табақ тартындар, күйеу табағын қоса апарындар (АТ). **2. Сыйлықтарды.** Тойдың үстіне кез келді деп, маған он сом мүше берді. Мүшесін алып жүріп кеттім,— деді Уәли (Б. М.).

МУШЕДЕН КЕЛГЕН ТАЙ ЖАРЫСТА, тай жарыста жүлде алған. Сирек қой, шіркін қас тұлпар құрыш тұяқты, Адамың жөні өзімен. Мүшеден келген тайлардың Дәметтіп жүрміз көзінен. Ат болар тұқым Белгілі құлыш көзінен (З. Шук.).

МУШЕЛ ЖАС ҰЛКЕН Ескі жыл санаудағысы бойынша 12 жас (бір мүшел) ұлкен. Осы жігіттің өзінен мүшел жас ұлкен екенін білді. Басына ақ жаулық түсісімен, бакытсыз болған талай құрбы қыздарды көрсө де... ол өзінің келешегінен қорықлады (ЛЖ).

МУШЕЛ КЕЛДІ Ескішінде жыл қайыруда он уш жасқа толғасын ері қарай он екі жылды үстемелеп қосып отыру туралы айттылады (25, 37, 49, 61, 73...). Алпыс бір мүшел келді мерттей болып, Отпещің сол мүшелден серттей болып. Кешегі дұлап жүрген ер Құлеке, Су тиғен сене қалдың өрттей болып (Ш. Құл.).

МУШЕСІНЕН БУЫНДЫ Мыңғынынан, белінен буынды. Бір аршопке шапаны сондай шапшаш, Мүшесінен буынлы, басады алшақ. Қарсы алдына жымырып келтірем деп, Ақ тымақтың құлагы салтақ-салтақ.

МУШЕСІ СОЛДЫ Арыды, жудеді, еті қайтты. Белгісі көріліктің кеуден толар, Жөтел мен түрлі қақырық пайда болар. Жасында қандай толық болсаң дағы, Белгісі көріліктің — мүшесі солар (Ш. Құл.).

МУШКІЛ ХАЛ Үмітсіз жағдай.— Сен қорғаның ішінде мүшкіл халде жатқан жерінен осы үйге алып келдім...— дейді қызы (ҚЕ).

МЫЗЫППА АЛДЫ Көз ілдірді, азғана үйкітады. Үңсіз отырған Абайдың басы зеңіп, пысынай түсіп, үйкісі келді. Сонымен ас піскенше мызығын алмағ болып, жантайып, жатып қалды. Ербол да үйқыға кеткен еді (М. Ә.).

МЫҚТЫЛЫҚ ЕТТИ Құш көрсетті, кеуде қақты. Сонда тұрып әскерлер:— Барамыз,— деді,— аттанып, Бәрі де етіп мықтывылыш, Тұрды солай мақтаннып (БатЖ).

МЫҢ АСҚАНҒА БІР ТОСҚАН Мен-менсіген, көкірек керген кісі де тобасына бір келеді деген магынада. Мың асқанға бір тосқан деген. Құн бір жауса, терек екі жауым... Онызы да елдін жылауы, дері аз бол тұрған жоқ ғұл күнде. Мынадай қан жылап тұрған күнде көзге шұқыма-сандар етті, тым құрса (М. Ә.).— Базым, не керек! Ер кеудеде «кеқ» деген елексе бол шіріп кетсе, сол қорлық та! Тұяқ серпер күнім болса, сол осы-ақ!! Мың асқанға бір тосқаның шағы кем тұрған сәтім осы-ақ!... — деп тоқтады Жириенше (М. Ә.).

МЫҢ БАСЫ кене. Ескі үақтагы сарбаздар бастығы. Мың басы, бектері бар алты-жеті, Өзінен басқанықін жен көрмеген. Ұлдары ер көкірек батырсымак, Басқага менменсініп жол бермеген (И. Б.).

МЫҢ БОЛҒЫР алғыс-тілек. Өзі бір мың болғыр екен! Не деген ниеті жақсы адам! (АТ).

МЫҢҒА БАЛАДЫ Қөпке, қымбатқа тенеді, қадірледі. Батырды айтсам ел шауып алған талап, Қызыздайтын, қызықты айтсам қызыздырмалап, Өншіейн күн еткізбек әңгімелеге Тыңдар едің бір сөзін мыңға балап (Абай).

МЫҢҒА ЖАЛҒЫЗ БОЛМАЙТЫН Ба-тыр, ер (жасу) жүрек. Арыстанбыз алыссақ алмай қоймайтын, Аш беріміз ағызысақ қанға тоймайтын, Қолда қуат, бойда сымбат, жүркете от, Жас періміз мыңға жалғыз болмайтын (Б. К.).

МЫҢҒЫРҒАН МАЛ Өте көп, қаптаған тулік. Майда шуак, жылы жаз Ұлы Совет елінде, Ел ырысы — құт, байлық. Береген мырза жерімде, Мыңғырган мал жайшешекті белімде (Н. Б.).

МЫҢ ДА БІР АЛҒЫС [РАҚМЕТ] Көп-көп рақмет. Осындай үл-қызы өсірген ата-анаға мың да бір алғыс (АТ).— Сендерге мың да бір рақмет. Ақ қар, кек мұзда қысылып келген, толып жатқан жаңа жүртқа өз мекен-жайларынды бер-

дің. Өздерің қысыла, қымтырыла отыруға шыдадындар... — деді Сандыбай колхозшыларға (М. Ә.).

МЫҢ ДА БІР ЕМ [ДАУА, ЗЭРУ]
Ізделе таптырмайтын шипа; ең керектісі, қажеттісі деген магынада. Бүркіттің коясын мұсатыр ері құстыруға, ері ішін тазалауға мың да бір ем (С. Қ.). Қозгалған дерлеке, Өршіген өртке, Мың да бір дауа жазды шеп (Б. К.). Қазір қалада не кеп, фотоаппарат көп, соның жабдығы көп: Елде біздің мың да бір зәрүіміз сол заттар (ЛЖ).

МЫҢ КҮН СЫНВАҒАН ШӨЛМЕК
БІР КҮН СЫНАР Ақын бұл жерде жасаған жамандық ақыр бір күн алдына келді, жазасын тартады деп отыр. (Арамдық қайткенде де бір күн білінбей қалмас). Жамандар қыла алмай жүр адал еңбек, Ұрлық, құлық, қылдым деп қағар көлбек. Арамдықтан жамандық көрмей қалмас, Мың күн сынбас, бір күні сынар шөлмек (Абай).

МЫҢҚ ЕТПЕДІ Қозгалмады, мызығынады. «Нұридың тәуір-ак отырган екенбіз» деуі Шекірге «осымен аяқтайық» деген құлақ қарғысы еді. Бірақ, Шекір мыңқ етпеді (М. Ә.).

МЫҢ ҚҰБЫЛДЫ Сан алуан түрге тусти. Қиядан шалынған бұлынғыр сағым өзінің алыс үмітіндеги мың құбылды (Р. Тоқ.). Ой шіркін, әп-сэтте мың құбылдың-ау! Сенің атың осы Мыңқұбыл болсын! — депті (АТ).

МЫҢ МӘРТЕБЕ [ҚАЙТАРА] Бірнеше рет, қайта-қайта. Берекелде.. Бір Абай емес, енді міне бәріміз айтальық. Осы қылғаныңа исі Үйсін, Дулат, мұқым тегі Ұлы жүз баласы мың мәртебе алғыс айттық саған (М. Ә.). Ілтипат маған жан деп еткеніңе Ішімнен мың қайтара алғыс бердім (С. Д.).

МЫҢНАН БІРЕУ [БІРІ] Көптен біреу, көптен жеке-дара, оте сирек. Қуанбақтық пен бақ — маstryқтық үлкені, мыңнаң бір кісі-ақ к... ашпайтүғын ақылы бойында қалады (Абай).

МЫҢНАН ШЫҚҚАН, ЖҰЗДЕН ОЗ-ҒАН Көптен озған жүйрік, шешен. Санланғақ ед, шыққан мыңнаң, озған жүзден. Көп сұлу көзін сүзген, құнді еткізген. Қызықтың айдынына құлаш ұрып, Армансызың қаздай қалқыш, қудай жүзген (І. Ж.).

МЫҢ САН Көптеген, толып жатқан деген магынада. Тірі болсам айдармын, Өлі-ақ мың санды да; Тірі болсам құшармын. Аққудайын таранған, Өкшесіне қаранған, Аймандай аппақ панды да (Д. Б.).

МЫҢ ТҮРЛІ Сан алуан. Біреуді өлтіремін деп қорқытса да, мың кісі мың түрлі іс көрсетсе де, соған айнып, көнілі қозғалмастай берік болу керек (Абай).

МЫҢ ТҮРЛІ КҮЙГЕ САЛДЫ Құбылтты, құйқылжыты. Өнерге салды бұлбұл сонда ақыратып, Шынғыртып, шымырлатып, сорғалатып, Мың түрлі күйге салып толқыннады. Маңайда жан біткенді таңырқатып (Абай).

МЫРҒАМ ЖЕР д и а л. Малға қолайлы жер, отты жер (Гур., Маң.).

МЫРҒА ЖЕЛ д и а л. Ақырын соққан жел. Мырға жел соғып тұр, бидайды үшыртып бітіріндер (Қос., Аман.).

МЫРС ЕТТИ Кекете күлді. — Сол құлынды бүгін олар жер ме екен, біз жер ме екенбіз езі? — деп мырс етті күліп қойды (М. Ә.). Бөлекбас қабырғадагы суретке қарап еді, Сауле ақырын мырс етті. Оның неге құлғенін толық сезбесе де, Бөлекбас ез-өзінен қуыстанып, қыбылжайт бастады (Ә. Ә.).

МЫСТАН [ЖАЛМАУЫЗ] КЕМПІР Ертегілердегі кейінкөр, залымдық иесі. Басынан жаманышылдық кетпеген, басы мүйіз, к... киіз бір мыстап кемпір келді (АБ). Мыстап кемпір сыйылды, Екі беті құнысынан Қан майданнан қағыс бол, Әбдіғапар жылышқан (О. Ш.). Бай көзі алақандай болып, қоркып кетеді. Бай жалмауыз кемпірge: — Ат басында алтын берейін, коя бер,— дейді. Жалмауыз кемпір жібермейді (ҚЕ).

МЫСЫ БАСТЫ [ЖЕНДІ] ӨСҮСҮ БАСТЫ Біреуден қаймықты, тайсалды, үндей алмады; аруагы басты. Айтқанын тыңдай бергеннен басқа хал жоқ, мысы басып тұрады. Ал мен гой, бұрынғыдай емес, маңағы бір елес бол қөрінген алыш тұлғалы әйелдің мысы басқандай, бір түрлі именіп, жасқанып қалған сияқтымын (Ә. Сат.). Әлде ел аузына ілінген жас батырдың мысы жеңді ме, бие сауымында мезгіл алысқаннан кейін Байтабын жығылған-ды (І. Е.).

МЫСЫҚ БОП ТЫҢДАДЫ Қорқып, бүгын, үрелленіп тыңдады; қулақ түрді. Бір дауыс осы таңда саңқылдаған, Мысық бол бұл дауысты жан тыңдаған. Иіріп бір шыбықпен жүр Карапаш, Астында ақбоз атпен жарқылдаған (І. Ж.).

МЫСЫҚ КӨМБЕ ҚЫЛЫҚ [МИНЕЗ] ◎ МЫСЫҚ ҚЫЛЫҚЫ Қөңірсітіп, бықсызып жүрер, пыш-пыш әңгімесі бар, сасық құлығы бар кісі тұралы айтылады. Осының мысық көмбесінде мінезі құрысын! Бір нәрсені қөңірсітеді де жүреді (АТ). Мысықтан басқаның қылышы жататын ба еді, жетті де жаманат! (Ф. М.).

МЫСЫҚ КӨМБЕСІ ЖОҚ Бүгері, бұқпантайы жоқ, ақ көніл деген магынада. Асқар ашық, айқын жазады. Жасырап-бүгері, мысық көмбесі жоқ жазушы (Ф. М.).

МЫСЫҚ ТІЛЕУ Арамдық, жамандық ойлау магынасында. Зоридаш шошып: Ах,— деді. Ертеңіне Зоридаш өлі бала

туды. Кемпір: — Мысың тілеу жетті гой түбіне қайтейін! — деп, маңдайын тоқпактады (Т. Ә.).

МЫСЫ [МЫСЫМ] ҚҰРЫДЫ Амалы таусылды. Жас қатын, баласы жоқ, заты қазак, Мұлкіне өзі ие елген байдын. Қызығын оған Әжібай дүниесін үшін, Алуга жұмсап еді айла-күшін; Екенін дүниесін үшін о да біліп, Әжібайдын, тимей, бірак, құртты мысын (С. Т.). Қасқунем жер астына қалды бұғып, Барады жанауар ат әлі құрып. Бұрылмас бауыздасаң басы қатты, Талды ма шіркін жігіт мысы құрып (Ф. Қ.).

МЫСЫ ШЫҚТЫ д.и.л. Аты шықты. Осы колхозда істегеннен бері Жанайдың мысы шыққан жігіт емес (Қ. орда, Жал.).

МЫШТАЙ БОЛДЫ ЖУАСЫДЫ. жым болды. Бұрын балаларынан мұндай сөзді естіп көрмеген Ақмарал әуелі мыштай бол сасып қалды. Алактап қызына қаралды (З. Ш.).

МІГЕРСІЗ ӨМІР д.и.л. Қасірет-қайысыз заман. Сен тек тірліктің бұнымен таусылмасын, түнің артында күн барын, аралас жүретін және бір жарық күн кеп жер бетінде ертең тағы мігерсіз өмір басталатынына сенесін (Ә. Н.).

МІЗ БАҚПАДЫ [ҚАҚПАДЫ, ЕТПЕДІ] Бул еткен жоқ, бедірдейді де қалды, шыдал бақты. Қаланың да, даланың да мырзаларынан, кемде-кем... Бірақ бұлардың біреуінде де әкесі міз бакқан жоқ. Әкесінің тулас алышқа бара алмайтынын айқын аңғарып, іштей мырс-мырс күліп жатқан Сапар оңайлықпен берілмеді. Ол міз бақпай бүрнгысынан бетер бедірдейді (М. И.). Арынгазы бұған да міз бақпагасын Саша секем алышп, оның алдына енкейіп еді, мұрны ғана пысылдайды (З. Қ.).

МИНӘЖӘТ ҚЫЛДЫ д.и.л. Сұрады, тіледі. Мінәжәт қып намаз оқып отырсың ба? — деді (Жамб., Шу).

МИНӘСПІР [МИНӘСӘР] КӨРМЕДІ д.и.л. Орынды, лайық, жөн демеді. (Шығ. Қаз., Больш.). Баламен тілге келісіп жатуды бойынан мінәсар көрмедин (АТ).

МИНЕЗ ШЫГАРДЫ Оқыс қылыш көрсетті. Аздан кейін Мәңдек тағы да аяқ астынан мінез шығарып, Еламанды тақымынан басып қойып, көрдің бе, бала! Азуы пышақтай, арқасы ошақтай агаларың, әне, анау үйірге түскісін кеп жүр, — деп босандай ғана лекітіп күлді де, — жә, мен кетейін, — деп түрегелді (Ә. Н.).

МИНЕЗ АУЫР Салмақты, байылты деген мағынада. Әлжан өзі жаратылысында салмақты, мінезі ауыр адам. Ақмолада біраз оқып келіп, председатель сайланғанин бері ой басып, салмақтана түсіпті (Ф. Мұс.). Жақсы кісі ақылымен тәуір болады, Мінезі қорғасындан ауыр болады (ШС).

МИНЕЗІ КЕЛДІ д.и.л. Ашуланды, ашу қысты. Үй иесінің мінезі келіп отырғанда қонақта не жай болмақ (Гур., Ман.).

МИНЕЗІ МАЙДАЙ [СЫНЫҚ, ТЕКТІ] Әдепті, ізетті, көргенді, биязы деген мағынада. Сынық мінез, кең шейіл басшыларым, Қөрдің гой істі алға бастырганын (Айттыс.). Мінезі шалдың-дагы текті дейді, Сөзіне әбден көзі жетті дейді (ККБС).

МИНЕЗІ ШАЙПАУ [ШӘЛКЕС] Үрлесқақ, сыйымсыз деген мағынада айтылады. Бұл өлеңде үй ішінің көңілсіз түйтпегі, мінезі шайпау әйелдің жағымсыз қылыштары суреттеледі (Т. Ә.). — Усті-басыма не болыпты? — деді мінезі шәлкес Батырбай шамданып. — Сіз көңілізіге алмаңыз, Жауынбаев жолдас, жағаңыз кір, әрі галстук байламасып! Бұл қалпыңызға (Ш. К.).

МИН ТАҚТЫ Қінелады, айылтады, кемшілік тапты. Соңда да інім мін тақты, Менен көріп барлығын. — Тап, — деп, — қызық, кітапты, Қыттыңыты салды інім (М. Әл.). Көп ішінде аз болсаң, Әр неме түсер ойына. Ел ішінде жоқ болсаң, Мін тақылар бойына (Ш. К.).

МИНІН БЕТИНЕ БАСТЫ АЙЫБЫН, кемістігін көзіне айтты. Не айтқысы келсе де, ол бетіне айтатын. Қөлірісү, жалтақтау дегенді білмейтін, есекшінің мінін тұра бетіне басатын (С. М.).

МИНІН ЖАСЫРДЫ [ҮРЛАДЫ] Кемшілігін буркемеледі. Майданға түспей бейге алма, мінінді ұрлап жасырып (Абай). Жақсы сөйлер шешіліп, Бастағы мінін жасырмай. Кіші пейіл, әдепті, Басынан сөзді асырмай (М. Сул.).

МИНІСКЕР ӘЙЕЛ Шебер, өнерпаз әйел. Құнтай сымбаттылығы мен сұлулығының үстінен, он саусағынан өнері тамған мініскер, ас-суға қылап әйел болыш шығады (С. М.).

МИРГЕ ӨТПЕДІ Ештеңеге жарамады. Мысал сез алтын айдар, жібек деген, Қыз едің сез қадірін білед деген. Сөзімді гаупар деген қош алмасаң, Сен де бір тесік тассың мірге өтпеген (М. Б.).

МИРДІҢ ОҒЫНДАЙ Қадалған жерін тіліп түсітін, еткір... Сөзі мірдің оғынданай, келешекке тартқан жолы күндей жаарқырап «Жұмысшылар жолы» газетінен әр сөзі жауға оқша борады (Ә. Ә.).

МИСЕ ҚЫЛДЫ [ТҮТТЫ] Табылғанын, азды қанагат етти. Бір үйінен шалал, бірінен ірімшіктің сары сұнын, шалабын ішсе де тоқмейл бопты. Барын місес қып кеп мұндар шертіспіті (М. Ә.). Астында ырғаландай жауру үзүн құла, карында ырғайдай сойыл. Бұлдаң қүйрек жүрісті місес түтпай, ара-тұра текітіп-текітіп алады (Ф. Мұс.).

H

НАБЫТ [НАМЫТ] БОЛДЫ д и а л.
1. *Ысырап болды*. Күрішті қар жауғанша
ормаса *набыт болады* (Қ. орда; Жамб.,
Шу; Алм., Кег.). 2. *Anat болды, қырылышп кетті*. Шамамыз келмей қалса, өзіміз
набыт бол кетерміз дегі. Кеше қаракүй-
рық қуамын деп бір машина адам *набыт бол* кетіпти гой (Ақт., Ойыл). Бұйрық
шыққан соң алмай қоймайды. Қарсы кел-
се, ел *набыт болады* (Б. М.).

НАДАН КЕУДЕ *Көңілі соқыр, топас адам*. *Надан кеуде* — көр кеуде (АТ).

НАЗА БОЛДЫ Ренжіді, көңілі қалды;
өкпеледі. Қараман құрдас өкпелеп, Қор-
меймін деп жер тәпкілеп, *Наза бол* қай-
тып жөнелді (ҚБ). Мылтық арқалаган
мергеннің түрі, сәркесінің томар қаққан
дауысы жалпы жаратылыстың жайына
наза болғандай (І. Ж.). Баянга сейлесе
алмай наза болды (ҚКБС).

**НАЗ АЙТТЫ Еркеледі, өкпелеген бол-
ды.** Кейде ұлым отырады көп ойынын
азайтып, «Бүгін бір де айналайын» деме-
дік деп наз айттып (В. К.).

НАЗАР АУДАРДЫ [САЛДЫ] *Көңіл*
белді. Жақыпбек әр түрлі балаларға кез-
десті. Олардың кейбірі бұған жатырқап
назар аударса, енді біреулері таңдана қа-
райды (М. И.). Балалардың айналадағы
әмір тіршілігін байқап, түрлі құбыльыс-
тарды талдап үйренуіне айрықша назар
аударылады (ХМ). Қарамады назар сал,
Еш бенденін тусіне, Қалағаны келмесе,
Басқаменен ісі не? (ҚамБ). Жомарт: Уа,
тілің бұлбұл екен гой, тілесең күшің дүл-
дүл гой, ақыным. Ендеше, мына тәтті
женең екеуімізге назарың сал, пана бол
(М. Ә.). Махаббат базарына мақшұғында
Құзырдан құрмет құткен мен бір ғаріп.
Жүзіме назар салып қарағанда, Еміреніп
жан қозгалар от таралып (А. Қор.).

НАЗАР ТҮТПАЙДЫ д и а л. *Көз сал-
майды, көзге ілмейді, көңіл белмейді*. Өзі
әдемі, үй жұмысын да, туз жұмысын да

бітіреді, басқаны назар түтпайды (Жамб.,
Луг.).

НАЗАРЫ БӘС [ПӘС] БОЛДЫ д и а л.
Жүзі төмен тартып, көңілі қалды. Содан
кейін Жұманның назары пәс болып қап-
ты (Жамб., Шу).

НАЗАРЫ ҚАЙТТЫ *Көңілі қалды*. Бір
күнде кетті базарым, Алладан қайтты
назарым (АӘ).

НАЗАРЫ ТҮСТІ *Көз қыры ауды*. Қо-
быланыңдай батырдың Құртқадан қайт-
ты азары, Бурылға түсті назары (ҚБ).

НАЗ БЕДЕУ *Көрікті, келісті, әсем*
журісті жарап бие. (Кей жағдайда «бе-
деу» деген «ат» сөзімен де тіркесіп, жүй-
рік, ұшқыр магынасын білдіреді). Қаба-
ғы қалың ер жігіт Жалғыз оқса жолы-
ғып, Жолықса кеүілі торығып, Астында-
ғы наз бедеу Аясы толмай зорығып,
Сағалында жапанда Сары шыбын үйме-
леп, Халық үшін туған қайратты ер Не-
шеуінің кеудесі... Құба жонда қалған
жоқ (Б. Ө.).

НАЗ КӨРСЕТТІ [ҚЫЛДЫ] *Қылық*
байқатты, еркеледі; еркелей қолға салды.
Жуынып беті-қолын қайта жүрді, Нағызы-
сып, наз көрсетіп неше түрлі. Тенселип,
«тенім анық ежен-ау» деп, Ішіне шатыры-
нын келіп кірді (Т. І.). Батыр жанына
келгенде, *Наз қылса да, қорықса да,*
Құртқа сынды сұлуың Төмен қарап жер
шұқып, Өксіп жылап қамықты (ҚБ).
Қыздардың қылдай белі бүралады, Қы-
зықпай көрген қайтіп тұра алады?! *Наз*
қылып бір-бірінен бет сұртуге, Орамал,
сұлгименен сұранады (Т. І.). Жарқ-жүрк
етіп ілінер кек дауылпаз, Құс қатарлап
байлаган қанжығаға. Қызы бүраңдаш жа-
бысып, қылады наз... (Абай).

НАЗЫ БАР Ерке қылығы бар. Құртқа
деген қызы бар, Жұртына жайған назы
бар (ҚБ).

НАЙЗА БОЙЫ халықтық өл-
шем. *Биіктік, тереңдік, ұзындық, қалың-*

дық өлшемі ретінде қолданылады. Күн наиза бойы кетерілмесген бай келіп, жаман жер тесекте жатқан Райқанды тұрғызыды (М. Э.). Дәуренди қолынан босастып еді, ол қаранғыда томпаңдай жүгіріп, наиза бойы алға шығып кетті (Ж. Ж.). Найза бойы қар жауса, жұтамайды сауықсан, Қанды кейлек кисе де, Қыыспай-ды туысқан (Мақал).

НАЙЗАФА [СҮҢГІГЕ] ЖАУ МІНДІР-ГЕН ЕР ЖАУЫН наизамен түйрекен, аскан ер. Найзасының, ұшына жау мінгізген Еменәлі Керейде ер Жабайды айт (Тәтікара). Сүңгіге жауын міндірген, Ер көнілін тындырыған (АӘ).

НАЙЗАМДЫ ӘПЕР 1. Ұрысқақ, жеңілtek кісі. **2.** Алып қашпа ат.

НАЙЗАНЫҢ ҰШЫМЕН, БІЛЕКТІН КУШІМЕН Күшпен, зорлықпен. Ақ наиза-ның ұшымен, ақ білектің күшімен болуды, жұрт болуды ойландар (ШС).

НАЙЗАСЫН ЖАУҒА ТІРЕДІ Қарсы тұрды, жауға шапты. Уа, сен, Қанжығалы Бөгөнбай, Тоқымы кептес ұры едің. Тұн қатып және жүр едің, Қабанбайдан бұрын наизаңды Қай жерде жауға тіредің? (Б. Қ.).

НАЙЗАСЫ ТИЕДІ Бұл жерде таяғы (сокқысы) тиеді деген ұғымда айтылып түр. Елінде жақсы көп болса, пайдасы тиер, Содырлы сотқар көп болса, наизасы тиер (ШС).

НАЙЗА ҰСТАДЫ Ер болды; қолына қару алды. Найза ұстар деуші едім, Сагағын жезбен қынатып, Жеңсіз берен туýмелеп, Кіреуке киер деуші едім (Д. Б.).

НАЙЗА ҰШЫНДА ОТЫРҒАНДАЙ Hayip үстінде тұрған кісі туралы айтылады. Бірақ, наиза ұшында отыргандай, сұзық сезім айыгар емес, жан-жағына қарана береді (Ә. Ш.).

НАҚАҚ ЖАЛА Жазықсыз жабылған айып-кіна. Жаннан көрдім жалған нақақ жаланы, «Жігерсіз» деп құр мазамды алады. Жылы жүзін, жұмсақ сезін көрсеттей, Тағдыр шіркін қарамай-ақ барады (Б. Қ.).

НАҚАҚТАН [НАҚАҚТАН-НАҚАҚ] АЗАП [ҚОРЛЫҚ] КӨРДІ [КҮЙІП КЕТТИ] Құр босқа, бекерге қосақ арасында кетті; бекерден-бекер жазалы болды. Ұшінші тілеу тіленіз Пәледен нақақ күймеске (ШС). О, азamat жасқанбаңыз. Біздін заң нақақтан ешкімді күйдірмейді. Біз әділдігін айтамыз... (Н. Габ.). Адассам, жаңылсам, басқадан жақын жолдастым гой, маган бет алды бұртипп ашуланғанша, ақылын айтса қайтеді? Нақақ күйіп бара жатсам, мени қорғаса қайтеді? — деп, ішімнен мықтап ренжідім... (Б. М.). Нақақтан-нақақ шашылып, төгіліп, қорлық қөріп, ...қырдың қалашылары жатыр (С. С.).

НАҚА-РАҚА ЕТІП ЖИНАДЫ ді а л-Төкпей-шашпай жинады. Қылча піскен кезде нақа-рақа етіп жинап аламыз (Жамб., Шу).

НАҚ СҮЙЕРІ Жақсы көргені, сүйіктісі, жан жары. Торғын шәлің басында, Нақ сүйерің қасында, Ақ сары аттай айқасып Күнде ойна-ай ашына (Ф. М.). Бекініс әбден әзір болғанда, хан қырық әйелінің ішінен үлкен байбішесі мен нақ сүйер жас тоқалын алып тау басындағы ордасына кешеді (С. О.).

НАҚЫШЫНА КЕЛТІРІП СӨЙЛЕДІ Көркемдел, мәнерлеп айтып берді. Быбырайым сөзді нақышына келтіре сөйлемді (З. Ш.).

НАЛА БОЛДЫ ◎ **НАЛА ҚЫЛДЫ** ◎ **НАЛЫС ҚЫЛДЫ** Қапа-қайғыда болды, қапа-реніш етті. Сексені ақылдасты болып нала, Жарамас бұлай журу үлкен ага. Жақында ел бар болса барапы деп, Салады тұлпарларға алтын таға (БатЖ). Жабысты ақыр пәле бол, Аспаннан келді аяғым. Өзіме өзім нала бол, Есіме түсер баяғым (Ш. С.). Жалғыз кетті жас бала, Бір құдайға жалбарып, Қылады күнде көп нала, Бағымды құдай ашқыл деп (БатЖ). Налыс қылып құдайға Көзінің жасын төгеді (АБ).

НАМАЗҒА ҰЙЫҒАНДАЙ ТЫНДАДЫ Селт етпей үйып тыңдады; ықылас қоя құлагын салды. Құлдірлеп қоңыраудай, күй сыңықтадап, Бота күй маймақ қақты үн билкүлдап. Қоғадай салбырасын хан, карасы, Намазға ұйығандай отыр тыңдал (І. Ж.).

НАМАЗЫ ҚАЗА БОЛДЫ к е н е .
1. Намаздың оқылатын үақыты етіп кетті. Файбаттың жаман екенін Біле тұра айтасыз. Күн шықкан соң намаздың қаза боларын, Біле тұра жатасыз (Ш. Қ.).
2. Бір нәрсесі кетті ме, бір нәрсе бол қала ма деген магынада. Бізben бірге жүрсөң намазын қаза болар ма еді, немене? (АТ).

НАМЫС [-ЫН, ЖЫРТЫСЫН] ЖЫРТЫ [ЖОҚТАДЫ] Арын қоргады; ес-ке-гін, ар-кеғін іздеді. Бір жақтағы Матай қызының намысын жырттып, жен-жосығын білмейтін жат біреумен араңдаудың саған да орны жоқ (М. Э.). Оразекен ел намысын жоқтал Қекшениң жағағы еліне сез салыпты (М. Э.). Итбайға ілік-шатыс, я соның намысын жыртқан кейбір байлардың жылқысын да барыталац, Амантайдың колына бес мыңға жақын жылқыг түсken (С. М.).

НАМЫС КӨРДІ Ар, үят деп есептеді; өзіне мін санағы. Мұғалімдердің соңынан салпақтағанды намыс қөргендей, Токмолда бір кезде орағытып, оза бастады (Б. С.).

НАМЫСКА ТИДІ Ар-үяттына тиді. Батыр кайта шабады, Намысқа тиip арласа. Қаранғыда түсірер, Алдын әкеп жарласа (М. Сұл.). Құдайменде намысына тиетін әңгіме жөнінде сейлескісі келмей,

торы атты тебініп қап, желе жөнелді (Ә. Н.).

НАМЫСКА ШАПТЫ ◉ НАМЫС ҚУДЫ Есе-кек іздеді. Қызығы кеткен ел бағып, Қисыны кеткен сөө бағып, Ендігі атқа мінгендер, Қунде өртеге талмайды. Бас қосылса арысқа, Кім шабады намысқа? Жатқа қарар беті жоқ, Жалынбай тұрар к...і жоқ (Абай). Жоқ, шаптым намысқма, жеткіз Ақтоқыға, енді көтермеймін еркелігін (Ф. М.). Жалғыз үйлі Арынның тобы ысты, Намыс қып ыстылар жанын қысты, Тұлпар тобын табын заң бар десіп, Бақан алып барлығы ізге түсті (С. Кер.).

НАМЫС ҚЫЛДЫ [ШАҚЫРДЫ] ◉ НАМЫСЫ ҚОЗДЫ 1. Өзінен-өзі қорланды; қайратына мінди. Ел жайлауы Арысты, Батырлар қылды намысты. Әуелі тәуір сөйлесіп, Артынан шайтан жабысты (ҚБ). Батырлар апырақтап, зорланысып, Қамалды қалып, әскер қорланысып. Өрлігін кербез шынының енді байқап, Үндемей хан да тұрды зор намыс қып (С. С.). Соның емін таба алмай, Ой алысқа үнілген. Женілгенді намыс қып, Аш беліліз бүгілген (Жамбыл). Себебімен елеңнің, Сіздерменен кез келдім. Талай елді таныс қып, Әуелі жүрдім намыс қып, Өнермен елді кезгемін (М. Сұл.). 2. Шамданып ашу шақырды. Сен қызы, осы білгіштігінді қоямысың,— деп, Сәдірбек бұл жерде намыс шақырды (С. Б.).

НАМЫС ҚЫСТИ [БУДЫ] Ұяттан қорланды; арланып қорланды. Эрине, қыста да жер өзгереді,— деді Жалғас намыс қысып, қызарақтап (С. Баяз.). Жигітті намыс қысып, ішінен булығып келеді. Қара торы жузі күренденіп кетті. Еткенді беті балырып, тәмен түсіп бара жатқандай көрінді (Ж. Ж.).

НАМЫСТЫ ҚОЛДАН БЕРМЕДІ ◉ НАМЫС БЕРМЕДІ Есе-кегін жібермеді. Тайма Расул жолынан, Берме намыс қолынан, Опасыз болып жақынға. Қарарсыз болып халқыңа, Құкаттай жауды кетпеніз, Ит өліммен ақырда (Ш. Қ.). Жасым бар жетпіс бесте, жылым барыс, Азұым бай дегенде алты қарыс. Жасымнан қас қылғанға қас болды да, Бермедин адамшылық, қолдан намыс (Ш. Қош.). Елінен Айбас сері іздел шыкты, Дүшпанға неге намыс берейін деп (ҚКБС). Сырттан келген дүшпанға намысымбы бермедин (ҚБ). Жайықты бойы камысты, бермейміз деп намысты, Екі батыр екпінмен жағаласып калысты (ҚБ).

НАМЫСЫН ЖІБЕРМЕДІ [ҚОРҒАДЫ] Есе-кегін бермедин. Ұрыға жібермедин мен намысты Кім бұлдар мұндай-мұндай қылған істі (Абай). Балуан Шолақ серіктерінің намысын қорғаймын деп зор екі жанжалға күлікті (С. М.).

НАМЫСЫН ҚОЗДЫРДЫ [ҚЫЗДЫРДЫ, ОЯТТЫ, ШҰҚЫДЫ] Арын тұртті, ар-ұжданына, шабына тиерлік ерекет етті.

Намысынды қоздырып, талабынды ұлғайтпаса бұл жаныңа қастық етпейтін достың айтар аңы шындығы тәрізді (Ф. С.). Абайды Оразбайдың сабаганын естігенде, Тобықтының ез іші емес, алыс-жақын көп қазак қүйзеледі де, намысы қозады (М. Ә.). Малқар сияқты нәннің қолындаға келінің айырып алу, Малқармен қоса, бүкіл сол рудың намысын қоздырады (Ф. Мұс.). Есек те ых! ых! деп иығына шүкі бергенде, бір мөңкүші еді гой,— деп Қәлен баłyқшылардың намысын оятақ болса да, бүйірғы жігіттер ондай ерлікке баслады (Ә. Н.). «Өлермен болсаң отқа тұс»,— деп шаптан тұрттіп, намысынды шұқып отырып алды гой (Ә. Н.).

НАНДАЙ ИЛЕДІ Табанына салды, езіп-жанышыды. Жауды нандай илемей, Ер құмдардан шығар ма! (АӘ).

НАН СОФАР Қолынан ештеңе келмейтін, жұмысқа қыры жоқ, жалқау. Беріп кет тендігімді о дүниеге, Нан соғар, мені осынша жамандадың (Г. Ж.).

НАНЫМЫ ЖОҚ Шын сөзі жоқ, сенди-рері жоқ. Сыйымсыз болды алашқа, Барытасын тыя алмай. Нанымы жоқ, анты бар, Ел нұсқасы кетті гой, Елмін деген салты бар (Абай).

НАНЫН ТАУЫП ЖЕДІ ◉ НАН ТАПТЫ Құнін көрді, тамагын асырады. Ұрлық қолдан келмейді, Ат үстінен соғыс қып, Жемесем тауып намымбы (ҚамБ). Ынсансызыға не керек Істің ақ пен қарасы. Нан таптаймыз демейді, Бұлінсе елдің арасы (Абай).

НАНЫ ТАУСЫЛДЫ Бұйырган ырызығы, татар әмі бітті; тағдыры бітті, ажалау келді. Құлым десен, құдая... Тағдырымды бітіріп, Тауыс менің намымбы! Осы таннан өткізбе, Қун шығуға жеткізбе! (ҚБ).

НАРАЗЫ БОЛДЫ Ренжіді; қарсы тұрды. Наразы болдым сақамды бермеген соң (ҚКБС).

НАР АТАНДАЙ ◉ НАР ЕДІ ◉ НАРҒА ЖҮГІН САЛҒЫСЫЗ Өте қүшті, өте ірі, қайратты деген магынада. Нар атандай Әбіжан, Құшағына ап жалма-жан Әлиді ақырын уатты:— Қой, жіргітім, босама! Босар жер ме осы ара?— Деп беріп тұркүатты (І. Ж.). Қарағым менің нар еді, Іздегені ар еді. Белгісін айтып, берейін, Жаурының үстінде Дөңгелек қалы бар еді (АБ). Нареке, жұртым сүйген нарым едің, Жасынан жыр сұйна қанып едің. Атанып ақындардың атайманы, Тайкымай талай топты жарып едің (АЖ). Айырдан туған жамбоз бар, Нарға жүгін салғысыз. Аруанадан туған мая бар, Асылын айуан десең намыссыз (М. О.).

НАР БУРАДАЙ ШАБЫНДЫ Қатты айбат көрсетті; ашумен шиширышқ атты, Беті оттай қабынып, Омырауын көтеріп, Нар бурадай шабынып (ҚамБ).

НАР КЕСКЕН Асыл, өткір қылыши; жузі қайқы асыл сөмсер. Көріндің хордай болып жұмақтағы. Өткірсің *нар кескендей* қынаптағы. Сөзінді ешбір жаңға үстатпайсың, Қалбырга құйып қойған сыйнаптағы (А. Қор.). Найманда екі жұзді *нар кескемін*, Мойныңды құмақ үшін қойған сақтап (Айттыс).

НАРЛЫҚ КӨРСЕТТИ *Шыдамдылық* жасады, тәзімділік байқатты. Балуан Шолакты ойлап іштен жудеген Ғалия, нарлық *көрсетіп*, сыртын жүдеппеді; баяғы ойныны — ойын, сауығы — сауық (С. М.).

НАР ТӘҮЕКЕЛ! Қыын-қыстау жағдайы көре тұра іске көз жұмып кірісүде айтылады. Тәуекел еттім. *Нар тәүекел*, бұл жолға мен-ақ барымын (АТ). *Нар тәүекел*, құлаш ұрдым қынға, Қайрат шіркін алым шықса қын ба? Бұл сапарда сүрініп те қалармын, Сонда, досым мені айыпқа бұйырма (Қ. А.).

НАРТАЙ ЖАЙНАДЫ [ҚЫЗАРДЫ, ЖАНДЫ] Алабұртyn құллырыдь, балул жанды. Қеңілімде нұр сөүле, Жұзім нарттай жайнаиды, Қерілік жоқ, өтімде. Осының бәрін әперген Ұлы Ленин көсемім (Н. Б.). Оспан екі беті *нарттай жанып*, Ұлken көздерімен әкесіне шоқтай қадалып, сазарып тұрып алды (М. Ә.). Мұртыны шиаратып қойып, жузі *нарттай жанып* отырган Қартбай әне. Тік майдайға жарасқан қою қара қасы өр мінезін көрсетеді (Т. А.).

НАС БАСҚАНДЫ БИТ БАСҚАН *Салак*, былғаныш, өзін-өзі күтіп жүрмейтін адам туралы айтылады. Нас басқанды бит басқап, міне, сұлу жұрт асқан (С. Т.).

НАСИХАТ ШАШЫП КЕТТИ Артқыраға ақыл сез қалдырып кетті. Ағайын менен тұғанба, Бала менен қатынға *Насихат шашып кетейін* Аз гана сөзді артыма (Ш. Қ.).

НАСЫРРҒА ШАПТЫ [АЙНАЛДЫ] 1. *Асқынды*. (Ауру, дерт туралы). Ұбайдың дерті *насырга шауып*, қожадан қожа, әулиеден әулие қалмады (Ф. С.). 2. *Іс қыннадады*. Шайхананың өсек-жаланың ордасына айналған. Жұрт арасына іріткі салғаныңыз үшін, сізді салық түгіл, жауапқа да тартамыз. Байдұрды *насырга шапқанын* біле қойып, не істерін білмей, жүрттап көмек іздең жаутаң қақты (ҚӘ).

НАУАДАЙ АҒЫЗДЫ [ҚҰЙДЫ] Та-бысқа шаш етектен батты. Дүйім бейнеткеш бір жылдың ішінде астықты *науадай ағызды* (ЛЖ).

НАУАЗА ҚЫП АЛДЫ д и а л. *Сатып алды*. Ілеге сауда қылып барып едік, Бір жұз қой *науаза* қып алып едік. Бұрын заңын көрмеген ел болғасын, Көшінен на-зарымын салып едік (Жамб., Қор.).

НАУРЫЗДАҒЫ ШАБЫНГАН [БҮР-ҚЫЛДАҒАН] БУРА ТӘРІЗДІ *Ашуға*, кек-же мінген деген мағынада. Ак патшага

қарсы желіккен қазақ *наурыздағы ша-бынған* бура тәрізді, мауқын баспай, бетінен қайтпайды (І. Е.).

НАУРЫЗДАМА ҚЫЛДЫ Жаңа жыл кіргенде болатын мерекеге, ұлыстың ұлы күніне той қылды. Ол күнде наурыз (21 март) деген бір жазғытұрым мейрамы болып, *наурыздана қыламыз* деп, той-тамаша қылады екен (Абай).

НАУШАРУАНДАЙ ӘДІЛ Ешкімге қыянаты жоқ, қара қылды қақ бөлген әділ, ара қалыс төреши. (Наушаруан — Иранның VI ғасырда жасалған билеушісі Хосрав I Ануширванның кейінгі дәуір әдебиетіндегі — араб, парсы, шағатай әдеби шыгармаларында Атымтайд жомарт сияқты дәрежеде — азызға айналған, әділдік өлшемі ретінде бейнеленетін дара тұлға. Атақты «Қабус-намеде» (XI ғ. жазылған). Наушаруаннаның (Нуширван әділдік) сезі 55 өсінет сөз берілген [*Өзіңді* әділ деп танысын десең, қолынан келгенше қарауындағы жүртвіңің тұрмысын жақсартуға тырыс», «Достарыңмен жауалықта болғанды неге дос тұтасын?», «Шыңдық жанға аңы тисе де, оны тыңдамақ керек», «Өзіңді қызметіне лайық бағаласын десең, өзге жүрттесең де бағала», «Сен туралы жұрт жақсы сөз айтсын десең, жұрт туралы өзің де жақсы сөз айт». т. б.]. Нуширван әділ осы өсінет сөздерімен қазақ әдебиетіне келген). Жамандықы — жақсылық, Қектемеген Еділді айт. Қара қылды қақ жарған, *Наушаруандай әділді* айт (Б. Қ.).

НАШАР КІСІ [БАЛА] д и а л. Әйел бала, қызы бала.

НАШЫНА [НӘШІНЕ] КЕЛТІРДІ Сөзді балтап сазын, мәнерін таба айтты. Қыз тұрды кермараңдай керіп қасын, Сейлесе келтіретін сөзді *нашын*. Сыланған totы құстай Масаты қызы, Қезінің қүйеуді естіп төкті жасын (О. Ш.). Диктор Сәтен жуан даусын *нәшине келтіре* соңғы хабарларды оқы бастады (М. И.).

НӘЗІК ЖАН Әйел бала, қызы бала; әлсіз кісі. Өлкемнің маған да ортақ күз, кектемі, Тебемде қалықтайты жұз кептері. Қонақ деп, *нәзік жан* деп қарамандар, Жаралған жат жүрттүсқа қызы деп мени (А. Бақт.).

НӘЗІЛІ ТҮСТІ д и а л. *Назары төмөн болды*. Неге екені белгісіз, оның *нәзілі туғын* (Шығ. Қаз., Больш.).

НӘЗІМ ҚЫЛДЫ д и а л. *Мақтан қылды, мақтанды*. Әрқайсысың өзді-өзінді *нәзім қылып* маған енерлерінді көрсетіндер! (Жамб., Мер.).

НӘЗІР ҚЫЛДЫ *Діни ұғым бойынша біреуге берілетін* (ақшалай не заттай) *са-дақа*. Садақа *нәзір қылады*. Патша қызы Күнекей, Бір баланың тілеуін, Ғашықтың тіледі (БатЖ).

НӘЙМІТ ҚАЛДЫ д и а л. *Күр қалды, бос қалды*. Өтеген оларға: — Сендер *нәй-*

міт қалмаңдар.— деп бір-екі қарадан үлестіріп береді (Жамб., Қор.).

НӘЙІМ-НӘЙІМ БАУЫРСАҚ Балалар ойынында айттылатын сөз. Нәйім, нәйім бауырсақ, Ағын суга шомылсақ (І. Ж.).

НӘЛЕТ АЙТТАҚ Қарғады, балағаттады. Өзің айтшы қайтерімді. Неге көресін деп, досқа нәлел айттуға бола ма? (М. И.). Осы оймен Сейіт біраз болып әлек. Денені жалғастырган сынып бөлек; Жаратқан ұргашыны «тәңіріге» Кей күндер жылап жүріп айтты нәлел (С. М.).

НӘЛЕТ КЕЛТИРДІ Қарғыс тигізді. Алалды сатып парага, Болыстың арам жағына. Рухына нәлел келтірдің, Қабын менен сабына (Д. Б.).

НӘЛЕТ ҚАМЫТЫН КИДІ Қарғыспен таңылған бейнет иесі болды. Есін білгелі киген нәлел қамыт ол бейшараның да мойнынан түскен жоқ (С. М.).

НӘПСІГЕ ЕРДІ Тесік тамақтың, аш көз тілектің, құмартпа тән тілеғінің пендесі болды. Нәпсіге ерген молданыз, Кітапты жақсы білмейді. Кітап ұстап айтқан соң, Жалған сезі шынымен тен (Д. Б.). Жердің көркі, хоры — жас гүлінің, Мезгіл жайнағынып солғанын, Нәпсіге еріп, қымбат құнын білмей, Құмартпа құрбан болғанын (Б. К.).

НӘПСІНІҢ [ҚҰЛҚЫНЫНЫҢ] ҚҰЛЫ Аш көз тілектің пендесі. Қарау адам — нәпсінің құллы (Мақал).

НӘПСІСІ ҚАРАР ТАПТЫ Аш көз көңіл тойынды. Нәпсім қарап таптың, ба? Дүниеге тоймайтын, Бір шыны шай ішеп алмай (Ш. Қ.).

НӘПСІСІН ТҮЙДІ ② НӘПСІСІН ЖЕНДІ Қөрінгенге қызықпай барға қанағат етті, көрсе қызыарлыққа салынбады, құлқынын түйді. Мықтымын деп мақтанба, ақыл білсөн, Мықты болсаң, езіңкің нәпсінді жең! Іші тар көре алмастың біреуі сен, Ондай кісі бұл жерге келмейді тен (Абай). Нәпсісін түйіп, бойын тоқтатқан кісінің жаман атапын, нәпсісі билеп, мақтанға еріп пәле шыгарған кісі мықты атаптағуыны несі? (Абай). Жақанын тұлқатыны байға тимек, Баласын құмай біраз шыдаса да. Кете алмай жүрседағы орынның кири? Жас кісі қалай тұрсын нәпсі түйіп? (С. Т.).

НӘПСІСІ СОҚТЫ [ТАРТТЫ, ШАПТЫ] Тәбеті ашылды; көңлі ауды. Нәпсісіз соққан тамақты таңдаңыз!— деді Асқар менюнді Айшаның алдына сырғытып (З. Ш.).

НӘР АЛДЫ Күш, құат алды, рухани жігер алды. Сенімен мен, барлық адам советтік. Сол бір достық жүргегінен нәр алып, Әр сағатта, әр минутта шаттықпен, Сүйсінеміз келбетіне қадалып (Ж. С.). Лениннің күннен нұрлы, күннен жарық Даналық куатынан біз нәр алып, Толқытып жеңіс туын батыр қолда, Барамызға сырларға дабыл қағып (Д. Ә.).

НӘРКЕС КӨЗ Қарақаттай мөлдір көз. Зенгір көк, мұзарт таулы дааланы иен, Жалт еткен, шолып өткен жанарымен, Тізілген нәркес көздер, нәзік сөздер Табиғат таланттың қаламымен (С. Мәй.).

НӘР СЫЗВАДЫ [ТАТПАДЫ] ③ ДЫМ ТАТПАДЫ Аузына ас салмады, ештеңе ішіп-жемеді. (Нәр — парсы тілінде тамақ деген сөз). Берменді шелдегендеге бір кесе сут, Нәр сыйбай екі дүние сүйнди уміт. Деуші еді сонда бұған назар қойши, Әр іске шыдамды бол, ақырын күт (С. Кер.). Екі қунғе жақын нәр татпаган аш езек, астын исі шыға бастаған кезде, тіліт ашығып, жүрек төмен тартқан сияқтанады (С. М.). Бұлардың нәр татпаганына алтыншы күн болып барады (М. Ф.).

НӘСІЛСІЗ ИТ! кейіс сөз. Қасиетсіз, тексіз деген мағынада.— Мені қатынсыз, қарындастыңды байсыз қалады деп қорқасын ба? Өй, нәсілсіз ит! (Ә. Н.).

НӘСІП [ДӘМ, ТҮЗ] АЙДАДЫ [ТАРТТЫ] 1. Жолы болып бүйірді, сәті түсті. Телеген сонда сейлейді:— Мінгендеге атым аламын, Сенен туған баламын. Қөніліме түсіп бір қиял, Сапар шегіп барамын. Алла нәсіп айда, Бір сұлу қызды аламын ... (ҚЖ). 2. Бүйірган ас тартты. Осынша жерден бізді осы жаққа нәсіп айдаған екен, женіздер (АТ).

НӘСІП АЙЛА Бүйірта көр деген тілек сөз. Мен үшін шіркін көnlің тербеді ме? Болсайшы жаңым пида гүл бетіңе. Я көрім, нәсіп айла қалқажанды, Мақбыұп жарғашық деген құрметінен (А. Қор.).

НӘСІП БОЛСА Бүйірса, тағдыр жазса. Эскерге топ аттырып, керней қойды, «Алам,— деп,— Назым қызды болса нәсіп (Камб). Қылмады құдай душар деп нальпсыз, Асылық жаман сезге сіз барыпсыз. Қөрерсіз нәсіп болса бақытыңыздан, Ақылдан орта жаста құр қалыпсыз (М. Б.). Ұақытында талай мырзалар Шұғаны айттырыды, бәріне де нәсіп болмады. Ат жетер жердегі бай балалары мүлде түніліп болды (Б. М.).

НӘСІП ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Бүйіртты. Біреуеге бір көргененған гашық қылды, Ажарсыз бір наданға нәсіп қылдың. Көңілдің бір қалауын тұс келтірмей, Ағуға көзім жасын ашық қылдың (М. С.). Эзелде тәңірі оған нәсіп еткен, Тағдырды пәнде бар ма бұзып кеткен? Жесірін жатка бермес жамасы қатты, Табыннан құтыламын не себептен (М. С.).

НӘУБЕТ КЕЛДІ көне. Тағдырдың бүйіркүнеге өліміне үшінрады. Иманы жолдас болсын балаң өлсө, Балаң түгіл өзің де өліп кетерсін нәүбет келсе, Ұлы жүзді билеген Тезек еді, Алып қалсаң болмай ма шаман келсе? (С. А.). Алпыстың алтауында Албан өлді, Шуласын Сарыбайды жерге көмді. Қатарлас тен құрбының бері

кетіп, Ойласам енді маган нәубет келді (С. А.).

НЕ ЭКЕҢНІң ҚҰНЫ [КОЗ ҚҰНЫ] БАР? Ала алмай жүрген кеңің, кеткен есек бар ма еді деген магынада. ... Қалқа анада Шалабайды жатқызып қойып сойғанды. «Тәүкенің жалғыз шолғында не экеңнің құны бар?» — деп сойылты (Ф. Мұс.). Қөптен қолым түспей жүр едің, жақсы кез келдің-ау. Мені осынша кедей қылғандай не экеңнің құны бар еді? — деп Тайман Мырқалды көк қарнының тұсынан тартып-тартып жіберді (Ә. Ә.).

НЕ БЕТИМЕН БАРАДЫ ◉ НЕ БЕТИН АЙТАДЫ Ұялмай-қызармай кісі бетіне қалай қарайды; қандай уәжді сез айтады деген магынада. (Віреуге бір нәреден ұтты болғанда айтылады). Құні ертең құдалар келген кезде, Бұл қалпында барамын не бетіммен? Масқаралап жүрмесін бәрімізді, Айттым, қоýдым, құтылдым міндеттімнен (Қ. А.). Не бетімді айттын жүртшулылар, Осы ісің басымызға емес пе ар? (С. Т.). Сенің мынауың менің «Көшкенде жүк артамын сары атанға, айтамын не бетімді! Ойке апама?!» деген елеім сияқты болды-ау! — деді (М. Ә.). Қашан көрсөн аяғына оралы болып, кежегенден кейін тартады да жүреді. Ел-жүртқа не бетімізді айтамыз! (Ә. Сат.).

НЕ БОЛСА ДА Тәуекел деп бел байлау, өзін-өзі демеу беру ретінде айттылар сез. Не болса да өзімді, Тапсырдым сізге налынып, Толтырып жасқа көзімді, Есірке деймін жалынып (Абай).

НЕГЕ ДӘРІ? Неменеге қажет, неге тулға? Жапалақ, құс болғанмен, неге дәрі, Жаманнан кісілікке бар ма сәні? Жаманға айтқан сезін еш қонбайды, Агады құлағынан сөздің бәрі (Б. Ш. Б.).

НЕГІЗГЕ [ТЕГІНЕ, КӨГІНЕ] ТАРТАДЫ көне. Ескі сенім бойынша тубіне, ата-бабасына үқсайды-мыс. Жаманнан жақсы туся, Жақсыдан жаман туся, Тартпай қоймас негізеге (Б. Қ.). Ат жақсысы қартады, негізіне тартады (Макал).

НЕГІЗІ ЖАРЫМАҒАН көне. Тегі нашар; ата-бабасынан түк көрмеген. Негізі жарымаған неме еді, қолыңа не ұстата қояр дейсің? (АТ).

НЕГІЗІ ТОЙДЫ Жарыды, байлыққа батты. Жалғыз сиыры бар болса, Соғымына сояды. Қағаздатып бұзауын, Ногайына қояды. Кедейге салып шығынды, Негізі байдың тояды (Ш. Қ.).

НЕ ДЕСЕН, О ДЕ ◉ НЕ ДЕСЕ, ҮЙДЕСИН ◉ НЕ ҚЫЛСА, О ҚЫЛСЫН Қалай айтсан, олай айт, не деп айтсан да еркің. Қолынан келгенін істесін, өзі білсін. Не десен, о де, мен Қалқаны жаман кісі дей алмаймын. Рас, байларага еш-ті (Ф. Мұс.). Абай Пушкиннің өмірін, өлімін қысқа баян ете отырып:— Осы да жүрек мұнын жеткізе білген тіл-ау! Шыны керек те,

Пушкиндей ақынды қазақ баласы ... әлі көрген жоқсын... не десен, үй де! — деп, ойланған сейлеп отыр (М. Ә.).

НЕ ЖАЗДЫМ? НЕ ЖАЗЫП ҚАЛДЫМ? Қандай кінәммен жақпай қалдым деген магынада. Жауға пеңде қылғандай Мен тәңірге не жаздым? (ҚБ). Қайда барсан, кім айттар, Дұрыс деп қылған ісінді, Қобыланды, саган не жаздым? (ҚБ). — Ну, сейлеме, собака, тұр жылдам! — деп урядник теуіп-теуіп қалды. — Құдай-ау, мен не жазып едім? — дептін, әбден енді өлгенимнен (С. С.). Шер шыдатпай, саган ариап, Бар ойымды жазып ем. Бейне іштен ренжіп қарғап, Жүргендей не жазып ем? (Б. К.).

НЕ ЖОРЫҚ Қасқаныкі басқа, саган не жоқ деген магынада. Жұрт айтса мейлі, ал оған не жорық? (АТ).

НЕКЕГЕ ОТЫРДЫ ЕР мен әйелдің отасуын күэландырыды. (Неке қағазын алуға байланысты туған (жана) тіркес). Айымторы жігіттің қашан қайтатынын айттып, езімен әқ некеге отырмақ ойын білдіріп жазған жерлерін іштен өкілді да, сызыла басып, қайын сіңлісінің қасына келді (Ө. Қ.).

НЕКЕ ҚИЯР Ерлі-зайыпты бол түрмис құрган кісілердің некесін қиғанда алатын (беретін) зат (мал, ақша). Молда-екең неке қиғарымды берсін деп жатыр. Не атап едіңдер? (АТ).

НЕКЕЛЕП АЛДЫ Некесін қиғызып, жол-жоралғысымен, салт-дастурін жасап үйленді деген магынада. Біз таласып бармаймыз, Қызы-келіншек, бойжеткен Некелеп алған жарына (ҚамБ). Балаларын жат елдік етпеймін деп келінің некелеп алышты дейді (АТ).

НЕКЕ СУЫН ШІПТІ көне. Үйленген кісілердің некесі берік болуы ушін бір та-бақтан су беру салты туралы айттылады. Неке суын іш десе, ішпеймін деп қарсыласқан да Ақтоқты жоқ (С. Ш.).

НЕКЕСІН БҰЗДЫ ◉ АҚ НЕКЕСІН АРАМ ҚЫЛДЫ Неке ададығына қиянат іс қылды.

НЕКЕСІН ҚИДЫ [ОҚЫДЫ] көне. Ерлі-зайыпты бол түрмис құрмаш құрғандарың бас қосуын шаригат жолымен, ескі салт жолымен күэландырыды. (Көбіне бұл фраза әйелге қатысты айттылады). Молда-екең неке қиса еркін сұрап, Төгер еді мәлдір жасын көзден жылап. Егіліп жүректегі сиррын төксе, Тура алмас қандай қатты адам шыдал (С. Т.). Қобыландырай батырга Құртқа сынды сұлудын Осы жерде қиды некесін (ҚБ). Бұл елдің қайда молдасы? Қарлыгадай сұлудың Некесін қисын — десінти (ҚБ). Асықканызың не, жақсы келдің, мал алдыралық, женең! Болмаса, мына даир ет бар семіз. Егіліп, жегіліп барады, Келіннің некесін оқып берің (І. Ж.).

НЕ ҚАРА БАСТЫ [КӨРІНДІ?] Жаман қылышты істеуге не себеп болды; сонша өзіне не көрінді; басыңа не күн тұды? Елді ала тайдай бұлдіріп, сені мұнша не қара басты, көк төбет! (С. О.). Абай үндемей, арқарды ғйнала қарап шығып: — Бұны не қара басып жүр? Соқырдан сау ма өзі? Әлде можа боп, алжыған арқар ма? — дед еді (М. Ә.). Жанәлі құшырланып: — Түрін иттің баласының, не қара көрінді екен бұған! — деді тағы да (С. С.) — Кім білсін. Ондай жыны болмаушы еди. Мал аман. Бас түгел. Не қара көрінгенге қайдам (С. Берд.).

НЕМ КЕТЕДІ [НЕМҚҰРАЙДЫ] ҚАРАДЫ Ат үсті, қалай болса солай. Қоңілсіз, селқос, жеңіл-желлі қарады. Мекемелдердегі бұрынғы қызметкерлердің бері-ак істерін тастан шықты. Истегендерін не әдей теріс істейтін болды, не нем кетеді қылатын болды (С. С.). Мирон өліп бара жатса да, еңбек адамын еркелеткен сөзді естіп қуанады. Ол дәм-тұзы таусылған адамның немқұрайдышының істемеді (С. Е.). Пішен жинауға ат үсті, немқұрайдыш гана басшылық етуді бүтіндей тоқтату керек (С. Е.).

НЕ ӨТКІЗГЕНІҢ БАР ЕДІ ◎ НЕ ӨТЕКЕДЕНІҢ БАР ЕДІ ◎ ВІР НӘРСЕ ӨТКІЗГЕНІҢ [ӨТКІЗП ҚОЙҒАНЫҢ] БАР МА? Орынсыз міндест я өкпе артып, я болмаса біреудің орынсыз сұрау, қалауы, тілемекстенүіне орай айттылады. Шырағым, бір нәрсе өткізіп қойған кісіші міндест қылатынын налай? Бес бересі, алты аласым жоқ еді гой сенімен! (АТ).

НЕ ПАЙДА? Не қайыр, пайдасы не, не түседі? Абыры, атақ, сол жаңда. Кімді көп жүрт мақтаса. Ол мақтаудан не пайдада? Көп мақтаудын таппаса (Абай).

НЕСИЕГЕ ҚАРАТТЫ Қарыздар болды, бермекши болғанын кейінге қалдырыды.

НЕСІБЕСІНЕ БЕРГЕН Маңдайына біткен. Ертеңен қара кешке зыр жүгіріп тыным таптайды. Құдай бұл келінді Қоңіш кемпірдің несібесіне берген (АТ).

НЕСІБЕСИН ЖАТТАН ТІЛЕДІ Өз маңдайына бүйірар ырызығын сырттан ізделді. Алмаған жауың қоймадың, Алғаныммен тоймадың, Несібенде жаттан тіледін (Б. Қ.).

НЕСІБЕСІ СУАЛДЫ ◎ НЕСІБЕСІ ТАНДЫР БОЛЫП СУАЛДЫ Ырыс, байлық, бірлік тайды, таусылды. Сендер атқа мінген соқ, Тандыр болып суалды, Шалқар көлдей несібем (Д. Б.).

НЕСІБЕСІН] ТЕРДІ Өз бақ-талайын, бүйірган ырысын ізделді, қармады. Қанша күн өтіп кетті мұнғыменен, Мен тердім несібемді жүріп елден. Жетпейді бүйірмаса пәнде, сіра, Қол созып көрінгенге жүгір-генмен (Айтис).

НЕСІ ҚҰРАДЫ Несі кетеді, ештеңе де етпейді деген магынада айттылады. Жал-

ғыз лақ ойнаса, Таудың несі құрады. Тау құласа көтеріп, Қек лақ қайдан тұрады (Айтис).

НЕ ТІЛ БАР ◎ НЕ ТІЛ АЙТАСЫҢ? Қандай жаңаңылқ ҳабар бар?

НЕ ҮМІТ, НЕ ҚАЙЫР! Нендей ілгері сенім арғын, нендей жақсылық күтерсің деген магынада. От басы, ошак қасындағы осы немелдерен не үміт, не қайыр (АТ).

НЕ ШАРА АМАЛ ЖОҚ. Масқаралап мені тағдыр, Қылды мазак, не шара, Менің үшін сен жауап бер, Менде сөз жоқ, биша-ра (Абай).

НЕШЕ АЛУАН [КИЛЫ] Әр түрлі, сан түрлі. Бірін кіргізіп, бірін шыгардың ба, сайқал! Сүм салдақы! Бұзық кар! — деген неше алуан жат сөздерді айттып, Қанай Алуаның жаңын тағы да жарапай, жазалай келген (М. Ә.). Неше қылы заман өтті, неше қылы адам өтті (АТ).

НИЕТ БІЛДІРДІ ◎ НИЕТ ҚЫЛДЫ [ЕТ-ТИ] Қоңілін, ықыласын аңғартты, танытты. Мырзахан кемпірге: «Тынығып аттаныңыз, келініңіз бос қайырмас» деген ниет білдірді (К. О.). Қажыға ниет қыладад бармақ болып, Ағайынды аулайды қармақ болып, Қажыға барып, атанип қажы, әпенді, Жөнеледі көп сауап алмақ болып (М. Қал.). Мінеки Һарун келді өз еліне, Бастады көріп елін жан сүйіне, Тубінен терезенің дауыс өтті, Қіруге ниет етіп өз үйіне (Ш. Б.).

НИЕТІ АҚ ◎ НИЕТІ ЖАҚСЫ [ТУЗУ, ДҮРІС...] Қоңілі, ойы, ықыласы адап, өті түзу. Адуын Ысқақ босаңсығаның бір-азын қарпып-қарпып алды. Бүкпесі, қалтқысы жоқ, тілі үзын, ниеті ақ, екпінді, ескі шахтердің мінезі мәлім (Ф. Мұс.). Жақсылар жолдан азар ма, Ниеті жақсы болған сон (Д. Б.). Әзімқан тере осыдан өрі Абай сезін тыңдағанды тоқтатып койды. Ол — қазақтың... кемел ақыны! — дед Бұғардың өзінің дәл бүгінгі жашылы..., ниеті түзу ақын етіп көтеріп, сейлеп кетті (М. Ә.).

НИЕТІ АУДЫ 1. Ықыласы түсті. Селоның даулетті тұрғындарының ішінде Сабыржанға ниеті ауып, жылы шырай білдіре жақындағаны Маклаков болатын (К. И.). 2. Ойы кетті, қенілі кетті. Осы қызға ниеті ауып жүр-ау, бала! Байқа, жақсылық болсын арты тек,— деді (АТ).

НИЕТІ ЖАМАН [ҚАРА] ◎ ҚАРА [ЖАМАН] НИЕТ Қоңілі бұзық, арам ой, сүм көңіл (адам). Мақұл сезін бос көріп, Тентек сезін қош көріп, Жамандармен іс қылып, Ниеті жаман болған сон (Д. Б.). Сезімді оқыған ел тыңдасын да, Мін бар ма артық-ауыс тұлғасында, Қан құмар, қара ниет зағымдарға Қіріптар еш пенде-сін қылmasын да (С. М.). Қан сорғыш қара жылан қалды өліп, Ақыры өз түбіне өзі жетті. Қашаннан қара ниет қанға жерік (Ө. Т.).

НИЕТИ ЖОЛДАС БОЛДЫ д и а л. *Nie-ti қабыл болды, ойлаганы болды. Сау бол, ниетиң жолдасың болсын* (Түрікм.: Таш., Көнеур., Тедж., Ашх.).

НИЕТИҢ ҚАБЫЛ БОЛСЫН! ◎ **НИЕТИҢ ЖЕТ!** алғыс. *Ойың, ниетиң қабыл болсын, көніліңе алғаның орнына келсін деген магынада.* Той істеймін дейсің. *Nie-ti қабыл болсын, балам! Ойдағы-қырдағы ағайын-жеккетті шақыртсан мына көрінді бір көтеріп тастағаның.* *Nie-tiң жет* (АТ).

НОБАЙЫ КЕЛМЕГЕН ЖӘН-ЖОБАСЫ келіспеген; сиықсыз. *Нобайы келмеген неме екен, не тындыра қояр дейсің?* (АТ).

НОБАЙЫН САЛДЫ Ұзын-ыргасын келтірді, жобасын қалады.

НОБАЙЫ ТҮЗУ ЖАРАМДЫ, ЖӘН-ЖОБАСЫ келіскең. Труба түбіндегі жапырақ тас үй межең. Бұл әншіейн келешегіне қарай қойылған ат. *Әйтпесе нобайы түзу бір мезханизм жоқ* (Ф. Мұс.).

НОҚТАҒА БАСЫ КЕРІЛДІ *Жұасыды, арын-алқыны басылды.* Сөз көбейді, ұлгайды, Мақтанның к... көрінді. Қазақты жеген қайратты «ер» Ұрынды да берінді. Эрлі-бері тартысып, Иci арамы жеңілді. Алқыны күшті асаулар, *Ноқтаға басы керілді* (Абай).

НОҚТАҒА КӨНДІ ЖҰАСЫДЫ, МОЙЫН ҰСЫНДЫ. Сүйеу карт келініңің өздеріне қаралған жігіттердің ішінен ноқтаға толық көнген біреудің етегінен ұстағанын тәуір көретін (Ә. Н.).

НОҚТА КИМЕГЕН [ТИМЕГЕН] 1. *Басына жуген, құрық ілмеген асаяу.* Басына ноқта кимеген, Алты жасар асауды, Ұстап міндім далада (С. С.). 2. *Біреуге айттырылмаған* (қыз бала). Баяғыда қыз көргенде есік көмеген бе екен, ноқта кимеген бе екен?— деп сұрайтын (АТ).

НОҚТАЛЫ БАСҚА БІР ӨЛІМ Тағдыр байлауындағы жаңға бір қаза, бірақ, әзірге тауекел деген магынада, Жалаңаш болып жауға шаш, Ажалдан бұрын өлер ме? *Ноқталы басқа бір өлім, Өлмей де адам жүре ме?* (Ш. Қ.). *Ноқталы басқа бір өлім,* Орданды талқан қылармын (М. Ә.).

НОҚТА САЛДЫ [ТҮСТИ] Басын байлауды, кірпіттар қылды. Басына ұстап алғып ноқта салса, Исінді биге беріп, соғқа салса, Көрер ең сонда кімнен, жазған жігіт, Жаңынды билер алып отқа салса (Айтыс). Тугам мен де сол бір шақта, Бақытсыздық болған үстем. Жетімдік ит салып ноқта, Мойныма кеп, міне түсін (Ә. О.). Е! Е!— деді келіншекті аяғаны белгісіз.— Райфа да ноқта түсти. Құрығы ұзын гой бұлардың! Құрығы ұзын гой! (Ә. Н.).

НОҚЕР ЖИДЫ ҰЗЕҢГІ Серік, қол топады. Жинап болып ноқерін, Жарқылда-

ды ол қырандай. Батыр барлық халықпен Ақылдасты ұрандай (Жамбыл).

НУ ОРМАН [ТОФАЙ, ҚАРАҒАЙ] Қалың орман, ит тұмсығы етпейтін қалың тогай. Оның атын бұғін осы ну орманда естіді. Мана соның мынаны аңсал салған бір әні есіме түсіп еді, өзімің жаралы екенімді де ұмбытып кетіппін (Ә. Ә.). *Ну орманың қала жақ беті қызық көрпесін қалың жамылған жазық дала, бұғін бетіне қорасан шыққандай шұп-шұбар* (Ф. М.). Жаңғыртып ердің даңқын тұрды айтып, *Ну тогай*, долы өзен, жартастар да (А. Л.). Ұйқысы келіп маужырап, Жамбасқа ауды алтын ай, Ақырын гана ызындал, Ән салад ну қарғай (Қ. А.).

НҰҚСАН КЕЛТІРДІ *Кесірін тигізді.* Жердің айналуын айтудан басқа тәніріге нұқсан келтіретін сезге молда жоламайды екен (С. М.). Әзге Құнанбай атаулының бұл сағаттардағы «сағым сынды», «бағыма нұқсан келді» деген беймаза байбала-мын Абай түсінсе де, өз бойына дарытпаган (М. Ә.).

НҮП БОЛДЫ д и а л. *Толды, болды.* О кісі заманында нүп болған еді (Жамб., Шу).

НҮР ЖАЙНАДЫ *Құллырды, жарқыра-ды, шешек ата түрленді.* Кақтаған ақ күмістей кең мандайлы, Аласы аз кара көзі нұр жайнайды. Жіңішке қара қасы сызып қойған, Бір жаңа ұқсатамын туған айды (Абай).

НҮР ЖАУДЫ *Басына бақыт қонды;* құт-береке болды. Ап жыландаң тыйылып, Өлең келді алқыннан, Кеп дулаттың баласы, Басыңа сенін нұр жауып, Қыдыр болдың халқынан (Ш. Қар.).

НҮР ЖАУСЫН! *Бақытты бол деген магынадағы бата, алғыс-тілек.* Шырагым, бет алдынан нұр жаусын, басқан жеріңе гүл бітсін, келген жеріңе құт-береке дарысын, аумин!— депті (АТ).

НҮРЛЫ АҚЫЛ ЗЕРДЕСІ *терең ой-то-ным.* Осыны оқып, ойлай бер болсаң зерек. Еңбекті сат, ар сатып, неге керек? Уш-ақ нарсе — адамның қасиеті: Бістүк кайрат, нұрлы ақыл, жылы жүрек (Абай).

НҮРЛЫ СӨЗ ЖАҚСЫ, АҚЫЛДЫ СЕЗ. Жайына біреу кез келсе, Белгілі жұмыс, сор қайнар. Қуаты күшті нұрлы сөз, Қуатын білген адайлар (Абай).

НҮР ҮСТИНЕ НҮР Tinti жақсы, өте та-маша, жақсылық үстіне жақсылық. Әде-білет обьектісі — ең алдымен адам гой. Ал адамды сол елкенің ерекшелігімен енбек үстінде көрсетсе, нұр үстіне нұр болар еді (Қ. Қ.).

НҰР ШАШТЫ Сәулеленді, жайнады; шұғыласына бөледі. Айтқұл тіпті көтеріліп кетті, көбінесе құлімсіреп нұр шашып тұрган қара көздері бұл жолы сүйк ызыгар, ашулы үшқын шашты (Ж. Ж.).

НҰРЫ ТАЙМАДЫ Жанары әлі қайтпады. Қалампир жеңгей кешегідей емес, шалының бетінен алмай, қызыл жузі құлпырып, нұры таймаған көзі де құлімдеп отыр, ағынан жарылып ашыла сейледі (Ф. С.).

НҰСҚА ҚЫЛДЫ Улғі етті; өнеге тұтты. Нұсқа қып айтсам кейінге, Ақынның солар бірі еді. Кай қазактан ақын бол Төкендерден ірі еді? (М. Сұл.).

НҰСҚАСЫ КЕТТИ Бұрынғы қалпы, береke-сиқы қашты. Нанымы жоқ, аnty бар, Ел нұсқасы кетти ғой, Елмін деген салты бар. Әлі күнге уайым Қылған жан жоқ, үялмай (Абай).

НУКТЕ ҚОЙДЫ Бітірді, істі аяқтап шықты, тамамдады. Кеше ғана көтпен бері жазып жүрген пъесасын аяқтап, ақырғы нұктесін қойған болатын (А. Б.).

НЫСАНАҒА АЛДЫ Көзделді, бір нәрсеге қарай бағыттады; мензеді. Осы жігерлі жыр өлімді де жеңетін ұлы күш сияқты естілді құлаққа. Мениң кез алдында жасыл жалын жамылған «Варяг» кораблы, жау кемесін зенбірек нысанасына алған Михаил Иванович тұрды (Ә. С.). Бүршақ бірден-бірге ақына түсті. Әдейі бізді нысанда етіп алғандай қою қара бұлт шыр айналып тебемізден кетпейді (Б. С.). Олардың тіптен айрылатын реті де жоқ қой, шеше. Соңғы кезде арзан қол сұмдар табылып жүрген жоқ па, ерлі-зайыптың ортасына түсетін,— деп әлдекімді нысанана алып, көздей сейлайді (З. Ш.).

НЫСАНАҒА ШАНШЫЛМА Біреудің көздер жеріне айналма. Жуасты мін де, айран іш, Жоқ немеге шатырма, Ұры зағым, қуларға Нысанага шанышылма (Абай).

НЫСАП БЕРЕ ГӨР Қанағат, тойымшилық бер деген мағынадағы тілек. Жажы заманы түгілі бірге туған ағасын түзей алмай: «Бишараға нысан, таупық берे ғөр»,— деп құдайына жалбарынады (Г. Мұс.).

НЫСАП ЖОҚ Қанағат жоқ, тойымсыз. Қозіл алып шерінің, Нысады жоқ перінің. Жерге түскен миди алды, Жеп сонымен сыйланды (Ә. Т.). Расында жездесі тажалдау, нысан жоқ (З. Ш.).

НЫСАП ТҮТТЫ Қанағат етті. Ей, гапыл, иман демек — шынға наңбақ, Шындықты нысан түтүп көңілге алмақ. Жүректі адалдыққа анық байлаپ, Тартының арамдықтан таза қалмақ (Ә. Тәң.).

НЫСПЫ [НЫСПЫСЫМЕН] ЖОҚ Түк жоқ, әннеме жоқ, атымен жоқ, тып-тип. Сақал-мұрт дегенмен ныспы жоқ, тек иек астында селдір ғана сақалсымағы бар (І. Е.). Дүние-мулік деген тіпті ныспысымен жоқ (І. Е.).

НЫШАН БОЛСЫН Белгі болсын; белгі-көзі болсын. Өксікті жігіт қыз қолынан сақина алып, «Сақинаң — нышан болсын, серігім — құсаң болсын!»— деп аттанған екен (АТ).

НЫШАН БІЛДІРДІ [БЕРДІ, КӨРСЕТІ] Ниет байқатты; белгі берді. Партийро секретары аса бір ризалық нышан білдіріл, оған ұзақ қарал қалды (С. Ш.). Мына тұрган Ұлжан мен Асанның аузынан кешірім нышаның білдірер жалғыз сөз естісе болғаны бұның да беті қайтқалы тұр еді (А. Б.). Біздіңше, мұнда біраз жақалықтар нышан бере бастаған (М. Баз.).

НІЛДЕЙ БҰЗЫЛДЫ Аяқ астынан айналып қалды, қалпын тез арада өзгертті.— Қарашты қоса шақырып едім, өз конағым бар деп, келмей қалды,— деді. Қараштың есімін естігенде Елеусіз нілдей бұзылды (Т. Ә.). Тез ұмытып, тез жойып, Бұзылмаңдар нілдей бол. Бастайын және термеден. Көшілік айт деп ұнаса, Тоқталайын менинеден? (М. Сұл.).

О

ОБАДАЙ [ОВЫРДАЙ] ОПТЫ[©] ОВЫРДАЙ ОПЫРДЫ Түк қалдырмай сыйырып-сыйрды; жалмаузыдай жалмады. Бүгін бәрінді бірдей обадай обамын деп қаһарын төгіп отыр (Ф. С.).

ОБАЛ ВОЛДЫ Күнө, жәбір, қилянат болды. Фашықты жардан бөлсө де, Талай жан жолда өлсө де, Жасты, қанды көрсө де, Обал болды демейді (С. С.).

ОБАЛ[-Ы] ЖОҚ 1. Өзіне керегі, тілегені сол еді, сыйбагасын алсын деген магына-да. Өзіне өзі сейлайді, Сейлекендеге не дейді: Обал жоқ осы байларға Мал қызығын көрмеген. Жақсы төсек, жақсы ас жоқ, Жан қадірін білмеген (Абай). 2. Сурауы жоқ, келер күнә, айып жоқ. Өлсө обалы жоқ, аяма тіміскі немені! (АТ).

ОБАЛЫ ЖІБЕРМЕГІР! қарғыс с. Қар-ғыс атсын. Жібермесін обалы жемешемнің, Оны тастан қазаққа не деп келдің (Айтис).

ОБАЛЫ ҚАНША[©] ОБАЛЫ НЕ КЕ-РЕК [НЕШІК] Орынсыз кінделап қайтесін, жамандайтын рет жоқ; бекер жазғырып керегі не; қанша дегенмен. Қояр да қоймай Шағырды үйге алып бардым. «Сагадат, қонақ қабылда!». Обалы не керек, жарым онша ұнатқан жоқ. Шағырмен, тілті, салқын сәлемдесті,— дейді Зейін (Ә. С.)— Обалы не керек, колхозды жақсы басқарды. Соғыстың ауыр жылдарынан колхозды үлкен абыраймен алып етті (С. Бақ.). Обалы қанша, қойманы Салған-ак екен сорлылар. Сырттағы соғыс ойнағы, Қамалға мұндаидай не қылар (Қ. А.). Обалы нешік, Шәріпхан аз күннің ішінде көп жұмыстар істеп таstadtы. Бұрынғы бастықтың төніре-гіне жиналған жарамсақтар қызметтен қуылады (С. Ш.).

ОБАЛЫ ҚЫРЫҚ [ҚЫРЫҚ БІР] ЖЫЛ-ҚЫҒА Ұзатылған, қалың маға сатылған қызы туралы аянышты өкінішпен айтылып түр. Кесте бір тіктім күләппа, Айтарым жар-жар сыңсыма. Әкеңнің тәуір баласы, Обалың қырық бір жылқыға (В. В. Р.).

ОБАЛЫ МОЙНЫҢА Біреуге жасаған

күнә, қилянатың өз басыңа деген магына-да. Мына аттың обалы мойныңа шырағым. Осынша зорықтыра шауып не көрінді. Жау шалқандай алды-артыңа қарамай тартыпсың,— деп кейілті (АТ). Обалым мойныңа, кетсөн жазбай, Гаунармын тесіл-меген, түрган ойбай. Фашықтық ойлаганда оңай емес, Байпаңдал барды алдына ба-ла қаздай (Т. І.).

ОБАЛЫНА ҚАЛДЫ Жазықсыз жана шектірді, қилянат жасады; көз жасына қалды. Елі, жұртим қайда жүр, Обалымда қала ма? Ақылдастып бұл жерге Үлкен, кіші жиналды, Қыздың зары тыңдалды (КамБ). Ахметті күйдіріп, кәрі екешешесінің обалына қалмайын (С. Т.). Орта жолда болдырып еліп қалар, Мұның мен обалына қалмаймын-ай. Қарағер-ау, жөнінді айт-шы маган, Айтсаңшы қайдан келген сорлы едің-ай! (С. А.).

ОБАЛЫН ҚӨТЕРДІ Күнәсина қалды, күнәсін арқалады. Өзгенің обалын қөтер-гешіне, өз қабыргамды сөгіп-ақ берейін (Б. Аман.).

ОБАЛЫҢ БІР ҚҰДАЙФА Осы күйге түскенінді құдайдал көр деген магынада. Құдай басқа салмасын, сен секілді, Желмен жерге жығылып, жар сұзбекті. Оба-лың бір құдайға, байғұс, сенің, Қақтырып койған мұнша бос селтекті (Абай).

ОБАЛЫ ӨЗИНЕ[©] ӨЗ ОБАЛЫ ӨЗИНЕ Осы азап-сорды, бейнетті тапқан өзі, соның жаза-тақсиретін өзі тартсын, өзінен көрсін. Ұтты болдық, ұтты, қор қылды бұл елді. Бұзық ел, соны өзім әдейі сізге ауызба-ауыз айтайын деп келдім. Несін айтасыз?— Болыс. Ендеше несі бар? Обалы өзіне! (М. Ә.). Бағы желген жігіттің, Ке-ңілі соғып жогары, Жамандықтан қалды ол. Өзіне, дейді, обалы (М. Сұл.).

О БАСТА [БАСТАН] Әүелгі кезде, әүелден, ежелден, бастапқы кезден. Қобызышы ол — «Қорамжанның» күйін тартқан, Зарлы қыл қыр қиялын қындыратқан. Қа-лыптың қолда қоңыр көне қобыз, О баста сырнайлатқан, күміс жапқан (І. Ж.).

О ДУНИЕГЕ САПАР ШЕКТІ **©** БҮЛ ДУНИЕДЕН САПАР ШЕКТІ **©** МЕКЕГЕ КЕТТИ [АТТАНДЫ] Қайтыс болды, өлді. Жалғызынан айрылған сорлы әкем қайғымен қапа бол о дүниеге сапар шеєнті де, осы күнгі бір тоқтының құнына сатылып кеткен мен тірі қалыптын,— деді қарт (Ә. Ә.). Бүгін шаңқай түстө сол жатқан ауру күйінен бір сәт айықпастан, маган бір тіл қатпастан шешмен байғұс бүл дүниеден сапар шекті (Ж. С.).

О ЗАМАН Да, бұз заман Бұрын-соң-ды. Әрине, арашашы ұрган қолды ұстайды. Тұрган қолды несіне ұстайды? О заман да, бұз заман арашашы ұрган бар ма? (Ф. Мұс.). — О заман да, бұз заман адамға адам наң бергенін көрсек те, қан бергенін көрмей ек,— деп қарттар жағы жағаларын ұстады (ЛЖ).

ОЗА ҚӨШІП, КЕҢ ЖАЙЛАДЫ Арқаны кеңгे салып, емін-еркін дәурен сүрді. Баста дәурен тұрганда, Біздер-дагы, Байеке, Оза қошип, кең жайлап, Еркімен еркін жатқан ел едік (М. Ә.).

ОЙ АУДЫ Қөңілі әр қайда бөлінді. Бір үміт, бір хауіп, Қөңілге жол тауып, Қірген соң сез қызын, Әр неге ой ауып (Абай).

ОЙБАЙ САЛДЫ Айқайлап жылады, байбайлалды. Бала ойбайды салып, ағалап, ары-бері жүгіреді (КЕ). Шыбын жан қандай шырынды, Ұлтанқұл салды ойбайды (АБ). Өлгенін Төлегенің білгенінен соң Айқайлап соң тойда ойбай салды (ҚЖ). Ол егін жақтағы белге баса бере, бар сұмдықты көріп жібергенде, жалғыз езі ойбайды сал зар қақты (М. Ә.). Ертең кемпір үйге кірді, Бала жазым болғанын іші білді. Зар үрды, ойбай салды, не бітірсін, Тұра тұр, взе жайын сұрама енді (Абай).

ОЙ БАСТЫ Қалың ойға қалды, ой азабына, ой түртпегіне түсти. Соңғы кезде баланы бір түрлі ой басып жүр. Сергітер бір амал тапшы! (АТ).

ОЙ БАУЫРЫМ! Жақын адамы қазага уишираганда «ой бауырымдан» даусыс айттып, жылап келеді. Қіргіннің келе жатыр жалғыз езі, Мұз болды көкіреті көріп көзі. Құлады «ой бауырым» деп ат үстінен, Болмады оナン басқа айттар сезі (Т. І.).

ОЙФА АЛДЫ [САЛДЫ] Еске түсірді, есіне оралтты. Қектемнің бір кешінде, Баласын ана ойға алды. Терезеге көз тіге, Қарай-қарай толғанды (С. Маш.). Қайда барсаң, Ойыңа алсан, Қор болмассын, жұрттыңды (С. Д.). Жолдастар еркін жүрген онда қалып. Мені де ойлайтын-ды ойына алып (Б. К.). Бұзақылар біреудің ойында жоқ пәлені ойына салып, сүйтсек, бек боласын, бүйтсек, көп боласың дейді (Абай).

ОЙФА БАТТЫ [БОЙЛАДЫ, ТҮСТИ, ШОМДЫ, ҚАЛДЫ, КЕТТИ...] Ұзақ ой ойлады, неше түрлі қиял жетегінде болды. Қазір оңаша үйде, осы халде ойға

батып отыр Ардақ (Ф. Мұс.). Ойға батып түнімен, Қорқып жүрек шошынған. Ұзак оймен, қайғымен Қоз ілмедім, атты таң (С. Маш.). Қаным қызып, күйіп-жанып жас жаным, Осылардан басымды алып қашамын. Жан көрінбес, үні келмес алыста, Жан-тәнімен терен ойға батамын (Б. К.). Ойға буласап, тар үйде үлкен іс жасап отырган кең жігіттің қабілеті көрінеді (Ф. Мұс.). Мақпаз Әкімбай туралы ойға қалды (Ә. Қ.). Ойға түстім, толғандым, Өз мінімді қолға алдым. Мінезіме көз салдым, Тексеруге ойландым (Абай). Қешеде ойға шомып жалғыз журуді жаратамын ғой мен, Құлш-ау!... Қешір бауырым (М. И.). Босқа сарылып отырмайын деп Есенгелді қалың ойға шомыла, қалтасынан тостығын шығарып, сыртылдатып тарта бастады (І. Е.). Ойланып ойға кеттім жұз жылғы откен, Тон қабаттап, кигенім шидем шекпен. Жейде-дамбал ақ саңнан, жарғақ шалбар, Жырым балақ матамен әдіптеткен (Абай).

ОЙФА ҚОНЫМДЫ Қөңілге, ақылға сыйытын; түсінікті. Сабақ ойға қонымды, әсерлі болып ету үшін қандай пәнде болсын көрнекі құралды пайдаланып отырудың пайдасы зор (ХМ).

ОЙФА ОЛАҚ [ТАПШЫ] Топас, ойға шорқақ, ойлауга жоқ; ақылы аз, ақылы келте. Өткірдің жүзі, Кестенің бізі, Өрнегін сендей сала алмас. Білгенге маржан, Білмеске арзан, Надандар баһра ала алмас. Қиналда бекер тіл мен жақ, Қөңіл-сіз құлақ ойға олақ (Абай).

ОЙФА САЛДЫ Ойланып қарады, пікір таразысына өлшеді. Кім біледі, кез болса арттагылар, Ойға салып оқыр да, сезін сынар. Қөзін салып, ойланып кейбір сезін «Рас-ау» деп мағынасын олдагы үгар (Абай).

ОЙФА ОРАЛДЫ [ТҮСТИ] Еске түсти. Өмірде ойға түсіп кем-кетірің, Тулағыш мінезің бар, жүрек, сенің (Абай). Әншай-інде елембейтің көп жайлар қөңілге қаяу түссе, қай-қайдан ұрандасқандай ойға оралады екен (АТ).

ОЙДА ДЫМ ЖОҚ Алаңсыз, қайғысыз. Ойда дым жоқ, еркін жүрген шағында, Шың сүйісін махаббаттың тағында, Тағдыра жоқ түрлі әсер тап беріп, Махаббатты алса сүйреп ағынға (Б. К.).

ОЙДА ЖОҚ ЖЕРДЕН **©** ОЙДА ЖОҚ-ТА **©** ОЙЛАМАҒАН ЖЕРДЕН Аяқ астынан, күтпеген жерден, тосыннан. Көп зен-біректің ойда жоқ жерден борай соққан қаһарлығы жау құралдарын жайратып, жау командастын естен тандырды (М. Ә.). Ойда жоқ жерде олжага кездескенімді қара,— деді Баранов екі алақанын рахаттана сипалап (Ә. Ә.). Ол кейде ойламаған жерден жанағы Керімбек Жанаевтардың арызы түрінде де жотасын көрсетіп жүреді (М. Ә.). Малімсіз тағдырымыз — жалғыз хақта, Бөлінді ойда жоқта, жасырық шақта Өлгенше менің қөңілім жал-

ғыз сенде, Жүрсөң де сен ол жақта, мен бұл жақта (С. С.).

ОЙДАЙ ЕҢБЕК д.и.а.л. Қыруар жұмыс. «Чкалов» колхозы 10 гектарлық берет суын нашар бөгегендіктен айрылып қалдай, ойдан еңбек зірे болды (Ақт., Байг.).

ОЙДАЙ БАЗ КЕШІПТІ Қөңілден түңілді. Жырла да зарла, көнілім, Сел болып жасың төгілсін. Естіген ойдан баз кешіп, Қамығып шындаған егілсін (Б. К.).

ОЙДАЙ КЕТПЕДЕІ [ШЫҚПАДЫ] Ұмытылмай есінде қалды, есінде сақталды. Сағыныш зарын білдірмей, Жүруші едім ішімнен. Қылығың, қалқам кетер ме, Жалғанда менің ойымнан! (Абай).

ОЙДАЙ ШЫҒАРДЫ Өзі ойлан құрасынды. Әкемнің ойдан шығарған әнгімелері менің санамнан берік орын алды (С. Ай.).

ОЙДАЙ ШЫҚТЫ¹ Ұмыт болды. Дүние ойдан шығады, Өзімді өзім ұмытып. Қөңілім әнді ұғады, Жүргім бойды жылтып (Абай).

ОЙДАЙ ШЫҚТЫ² Қөңілдегідей болды. Бұл өзі ойдан шыққан іс болды. Шіркін көңіл қалауы қалтқысыз болса, бері «мен мұндалаусыз-ақ» біте береді емес не? (АТ).

ОЙДАЙ ҚОЗҒАДЫ Қоңілді тербетті, ойды туртқіледі. Келісімді тәтті ой, әр шеберлік Қуантпас ойын қозғап пәлен дерлік, Өз кеудесін өзі аңдып, бой салдырмай, Токымдығы бусанбас неткен ерлік (Абай).

ОЙ ЖЕЛКЕ Жал тузы биік, желкесі ойқы. Шоқлардай кекілі бар, қамыс құлак, Қой мойынды, қоян жак, бөкен қабак. Ауыз омыртқа шығынқы, майда жалды, Ой желке, үцірейген болса сағақ (Абай).

ОЙ ЖҮГІРТТІ ◉ ОЙ ЖІВЕРДІ Әр жайға ойша барлад, шолу жасады. Ой жіберіп көрейін, Қөңілді қозғап шамалы, Алдыңдағы жақсылар, Осындай кезім келгенде, Тартынбай айтып өлеңін, Ақының әнге салады (М. Сұл.). Теректерге асыла, Шықты ол таудың басына. Ой жүгіртіп, көд салды, Құздың қия тасына (С. Мәу.). Ой жіберіп қарасаң, Менің осы түсіміне. Лашынның ісі үсайды, Адамзаттың ісіне (С. С.).

ОЙ ҚӨЗІМЕН ТЫНДАДЫ Зейінмен, ақылға сала құлақ қойды. Әмірдің алды—ыстық, арты — сүйк, Алды — ойын, арт жағы — мұнға жұық. Жақсы әнді тындасан ой қозіңмен, Әмір сүзде көрсетер сүдай тұнық (Абай).

ОЙ КІРГЕЛІ Ақылға ие болғалы, ақыл қонғалы. Ой кіргелі тимеді ерік өзіме, Сандалмамен күн кешкен түспе ізіме. Өзі ермей, ерік бермей, жұрт қор етті, Сен есірке, тыныш ұйықтат, бак сезіме! (Абай).

ОЙ ҚЫЛДЫ [ОЙЛАДЫ] Қадам қойды, іс істеді, инет етті. (Бұл жерде жаман, қара инет іс қылуға бет алды деген мағынада). Құсақтың осы қылта мойыннанда, Аттардың шауып отыр жолы мұнда; Кек кернеп жасырынып түрді біреу, Бір жаман осы өзекте ой қылуға (І. Ж.). Тойының құтты болсын, той қылған қызы! Күйеуеге кетейін деп ой қылған қызы (Айттыс). Ескендір елде алмаған хан қоймады, Алған сайын көнілі бір тоймады. Араны барған сайын қатты ашылып, Жердің жүзін алуға ой ойлады (Абай).

ОЙЛАҒАНЫ БОЛДЫ Ойына алғаны орындалды. Атаңа нәлет хан ұлы-ай Тілегін сурап алған соң, Ойлаганы болған соң, Патшага хабар салдырыды (М. О.).

ОЙМАҚ АУЫЗ Сүйкімді ауыз тұралы айтылады, Вір ағашта бұлдірген, Қызы бен жігіт бір жүрген. Оймақ ауыз, күлім көз, Ішімді оттай қүйдірген (Қән). Қыздың бота көзі өзінің қарауына тұрарлық бір нәрсеге түскендей жайраңдал, ойнақтаап, оймақ аузына құлімсіреу пайда болады (С. Е.).

ОЙМЕН ТОН ПШІТІ Сыртынан шешім айтты, Қеншілік сүтін ішем деп Ойменен тон пішем деп (Д. Б.).

ОЙНАҚ ҚАҚТЫ 1. Бұл жерде үйіріле соғып, үйіріле ойнап деген мағынада. Қавказға бір қап-қара бұлт мінді, Естіп тұрган кісідей тау күніренді. Жер-дүниені шан, тұман қабат басып, Ойнақ қағын, құтырып дауыл келді (Абай). 2. Қолды аялақта тұрмады. 3. Жайдалары, ойнақы қыллық көрсетті.

ОЙНАҚ САЛДЫ СЕКІРДІ, асыр салды. Жақыннан урке қашын, трактордың даңырынан орғып секіріп, безіп жөнелген асау тағылар ойнақ сап кетеді (М. Ә.). Жаз жайнатып, күн құлдіріп, Біз лагерье барамыз, Асыл жібек ғул устінде Аунақ ойнақ саламыз (Ж. С.).

ОЙНАП АЙТТАҚ ҚАЛЖЫҢДАП айтты; женіл ойға жеңгізіп, бекерге шығара, әзілдеп айтты. Бака көріпкел әулие екен, жұрт ойнап айтам деп, ойлан айтып жұр екен (ҚЕ).

ОЙ ӘЛКЕСІ Ой дүниесі; тәтті сезім. Ата-анаға көз қуаныш, Алдына алған еркесі, Қекірегіне көп жұбаныш, Гүлденін ой әлкесі, Еркелік кетті, Ер жетті, не бітті? (Абай).

ОЙРАН АСЫР БОЛДЫ ◉ ОЙРАН БОЛДЫ ◉ ОЙРАНЫ ШЫҚТЫ Астан-кестен шықты; құрады, бүлінді. Әстіп ой дүниесі ойран-асыр болып тұрган сержанттың құлагына рота командирінің үріс басқару ұясынан таныс даусытальып естілді (Ж. Т.). Адаснай тура іздеңген хакимдер болмаса, дүние ойран болар еді (Абай). Сөкпе, қалса сезімін шалаляры, Кітапта жазған орыс даналары, Бұрын неше соғыста ойран болған, Қерінді Дағыстанның қалалары (А. А. Қ.). Ой-

раны шыгып жау қалды, Жер теңселип, дірілдеп (С. Б.). Шыгарып кетті ойранын, Ойнақтай түсіп жасылдай (С. Б.).

ОЙРАН-БОТҚАСЫН [ОЙРАН-ТОПЫРЫН] ШЫГАРДЫ **ОЙРАН-ТОПЫР ҚЫЛДЫ С ОЙРАН САЛДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ]** Тас-талқанын шыгарды, бұлдірді, күл-талаған етти. Сүттей үйыған колхоз, шалқыған дәulet еді. Илеңде ойран-ботқасын шыгарды (Ф. Мұс.). Тарт, ордастын ойран ет, Тап елінді Аламан! Сен батырдан ұзама! (М. Э.). Ойран салып қарайык, Болса да көк тас шыдамды. Жазалауышы оскерге, Ұстап тауып беріңдер, Адам болса күмәнді (Н. Б.). Өңкей тағы жылқы ауылды ойран-топыр қылып кете жаздайды (К. Е.).

ОЙ САЛДЫ [ТУСІРДІ, ТАСТАДЫ] Эр түрлі ой оралтты, әр түрлі пікір үзілді. Тамырды солқылдатып, ойды қозғап, Жүректі тебірентіп, ішті жылтар. Қайғылы, мұнды, өнерлі, шерлі жанға, Ой салар, ойын түртер, жыбыршытар (І. Ж.). Көп тусірген ой маған, Алтын оттай жайнаған (Қ. А.). Құлақтан кіріп, бойды алар, Жақсыз ән мен тәтті күй. Қенілге түрлі ой салар, Әнді сүйсөң, менше сүй (Абай). Эр жайға өздігімен, кейде өз белімен тың ойлар айтқыш Жандос қазір жаңа бір ой тастады (М. Э.).

ОЙСЫЗ ҚҰЛАҚ Надан, еш нарасеге туисіндейтін топас кісі. Бұл дүниенің ләзаты бәрі соңда, Ойсыз құлақ ала алмас ондай сыйды (Абай).

ОЙ ТАППАДЫ Ойлы, пікірлі адам бола алмады. Орынды іске жүріп, ой таппаган, Не болмаса жұмыс қып, мал бақпаган. Қасиетті болмайды ондай жігіт, Әништейн құр бекерге бұлғақтаған (Абай). Қызымет қылып мал таппай, Ғылым оқып ой таппай, Құр үйінде жатады, Ел қыдырып ас ішіп, Ерек арын сатады (Абай).

ОЙ ТОҚТАТТЫ 1. Ер жетті, ақылы толысты. Есім кірді, ой тоқтаттым ер жете, Өзгерді де өмірге көзқарасым. Болғандықтан шыгар өзім әлде әке, Анашымды енді білем бағасын (Б. І.). 2. Тұрақты пікірге, бір тоқтамға келді, зер салды, назар аударды. Жүрт ары толқын, бері тоқып көшпеуге ой тоқтатып, пәтуда жасалты (АТ).

ОЙ ТУДЫ [КЕЛДІ, ТҮСТІ] Жаңа пікір келді, сана-сезімі, ойы озанды. Құн артынан күн тауар, Бір күн дамыл еткізбес. Ной артынан ой тауар, Желге мінсен, жеткізбес (Абай). Сынық көңлім көп кешер, Майда қолмен үстасаң. Қенілге түрлі ой келер, Эр тереңге иұққасаң (Абай). Осы бір үры, бұзакы жоғалса, жүртқа ой да түсер еді (Абай).

ОЙ ТУБІНЕ ЖЕТПЕДЕІ Көп ойланды, ой ұшығын ұстай алмады. Ойланамын, ой тубіне жетпеймін, Ойдан үзап қадам шетке жетпеймін. Өзім көріп, сүйем сені демесе, Өле-өлгенше ойды риза етпеймін

(Б. К.). Отыз күн ойланып, қырық күн толғанған хан, ақыры бір күні ой түбіне де жетті (К. Е.).

ОИ ТҮКПІРІН АҚТАРДЫ Түпкі оймудесін жайып салды, сырын шертті, айтылмаган сөз қалмады. Қыз жайын кім біледі жақындастай, Ой түкпірін ақтарып, сырын ашпай. Ішінде ит өліп жатқан қызы көп, Қөрге бірге түсетін бетін ашпай (С. Т.).

ОИ БАСҚА [БӨЛЕК] Өзге пікірде, жүрттан, жүрт үйгарған пәттуаластықтан шет кетер пікірде. Ойы басқа болмаса жиынға нете келмеди (АТ). Не жазыпты, талқайлайык дегені — білейік, не бар екен дегендегі емес, ол шыгармада не жазылғандығын бұрын да білетін. Ойы басқа, кітаптың шығуын кешеуілдеть, жүртқа солай ету керек екен деген жолбике пікір туғызу (АТ).

ОИ БҰЗЫЛДЫ 1. Айныды. Баянның бұзылмайды ойы дейді, Тал шыбықтай бұралған бойы дейді (ККВС). 2. Қоңілі жамандыққа ауды.

ОИ ОНҒА, САНАСЫ САНҒА БӨЛІНДІ Не істерін білмей дел-сал болды, басы қатты. Дүниенің барлық таршылығын ойлағанда, ойымыз онға, санамыз санға бөлінеді. Ағайындардың осы қорлығын ойлағанда осы жерде де өле қалғым келеді, — дейді (М. Э.). Тубі болар. Бірақ қашан болар? Ел шыдай ма? Мениң ойым онға, санам санға бөлінеді осыны ойлай (М. Э.).

ОИЫНА АЛМАДЫ Есіне түсіріп ескермейді. Көп салқын бірін-бірі ойына алмас, Кетер жым-жырт, артына із қалдырmas. Ой қозғарлық артқыға түк қалдырмай, Ұмыт болар, жогалар, көпке бармас (Абай).

ОИЫНА КЕЛГЕНІН ҚЫЛДЫ [ІСТЕДІ] Ойына не келсе соны істеді; толғау, тегжелу дегенді білмей, ақылга салып жатпай іс істеді. Бекерге жүрт баласын қырып жүрсің, Ойына келгенінді қылып жүрсің (АБ).

ОИЫНА КІРИП ШЫҚПАДЫ Елең қылмады, істің жайын ойлап басын ауырлады. Оған таңыңқаң атқаны, күннің батқаны, бүгінгі таңыңқаң эсері оның ойына да кіріп шыққан жоқ (С. Д.).

ОИЫНАН ШЫҚПАДЫ Қоңіліндеңгідей болмады, дегеніндей болмады.

ОИЫН БАЛАСЫ Алты-жеті, бес-он жас арасындағы ойыннан басқа алаңы жоқ бала.

ОИЫН БОЛДЫ Ермек болды, ермегіне айналды. Қойшылар көріп құлсіп, Ұстап алды қарғаны. Бір жілті берік бек бай-лал, Аяғына жалғады. Балаларға ойын бол, Кор болып сүйтіп қалғаны (Абай).

ОЙЫН БӨЛДІ Көңілін аударды. Ағай, мен үйге келдім,— деген Мұраттың сөзі Тілегенің ойын беліт жіберді (М. И.).

ОЙЫНДА ҚАЛДЫ Жадында, көңілінде сақталды, ұмытылмады. Адамның сол қызықты нәрсесін іздеген кез өмірінің ең қызықты уақыты болып ойында қала-ды (Абай).

ОЙЫН КӨТЕРМЕДІ Қалжыңдағанға, әзілге түсінбей ашу шақырыды, өкпеледі. Ойын көтермейді екенсін, құрдас болып нең бар еді.— Жоқ, қайнаға мен ойнап тұрған жоқпын,— деді үәкіл Қәрімбайга (С. М.).

ОЙЫН ОНҒА, САНАСЫН САН САҚ-КА ЖҮГІРТТИ Әр түрлі қыллаға түсірді, ойға қалдырды. Тап осындай балық мол ауланатын кезде жылым қабының толып шықпауы Әзімбайдың қабырғасына батты. Ойын онға, санаасын сан саққа жүгіртти (ЛЖ).

ОЙЫН САЛДЫ 1. Асыр салды. Адам-зат сайран етер көнілі жай, Секіріп ойын салар құлын мен тай. Кой маңырап, сиыр мәніреп шат болады. Тасиды күркіресіп езен мен сай (Ы. А.). 2. Ұрыс салды, соғысты. Сүйіп мінген тарланға Басти келіп дойырды. Тарлан салды мойынды, Толып жатқан қалмаққа Тарғын салды ойынды (ЕТ).

ОЙЫН ТЕРБЕТТИ Көңілін аялады, се-зімін ояты, журегін қозгады. Жетіп қа-лып Еспенбет, Қолында соның ер жеткен, Он тәрт жасқа келгенде, Еспенбеттей ерің-нің Туған ел ойын тербеткен (Д. Б.).

ОЙЫНШЫҚ БОЛДЫ Мазағы болды, келемежіне тусти. Хан еріксе, қара халық ханың ойыншиғы болады (Мақал).

ОЙЫНЫ КЕЛЕДЕІ Қылжақтап, әзілде-гісі келген кісіге айтылады. Ақ семсерді колына ал, Маңдайын жарып, басын шап, Жерге түссін мойыны, Келеді кіммен ойыны? Қызға тансық мырзаның Қылыш-пенен көнілін тап (ҚамБ).

ОЙЫНЫҢ ОСЫЛСЫН, ОЙЫНЫҢ ОСЫЛҒЫР! қарғыс. Ойынга салынған кісіге (көбіне балага) айтылатын кейіс. Ойының осылсын, жетпегір! Малдың астын бір күремепсің гой, ойының осылғыр! — деп жатыр (АТ). Мына сұлу мұртты тамырларың болса да, бүгін басқа үйге жаткыз. Өзі бір сумакай гой, ойының осылғыр! (Ф. Мұс.).

О, КӨК ТІГІЛГІР! қарғыс. Өлім келір деген магынада.— О, көк тігілгір! О, қара байланыры! Иесіз қалғырдың мүлкі, түге! Тап жаңаға тап-түйнақтайдың гой, орын-орнына жинап қойып едім. Баласы күргірлар-ау жүретін жола қойған (Ә. Н.).

ОҚАЛЫ КИМ КИДІ қөн е. Шен ал-ды, сәнденді деген магынада. (Ақын бұл жерде өқалы (әскери) киімді киуді мақ-

сат етпеуді айтып отыр). Военный қызмет іздеме, Өқалы киім киүгө. Бос мақтанға салынып, Бекер кекірек керуге (Абай).

ОҚАЛЫ ТОН қөн е. Өқа-түйме тағылыған, сыйға берілген тон. Мәз болады болысын, Арқага ұлық қаққанға. Шелтірейтіп орысын, Шенди шекпен жапқанға. Қунде жақсы бола ма, Бір қылғыға жакқанға? Өқалы тон тола ма, Ар-ұятын сатқанға (Абай).

ОҚ АТТЫ Қастандық жасады, қарсы болды. Арамың сол, Бөжей маган қақпан-құрганын койсын. Біреудің бетін сыртқа үстап жүріп, маган арнап оқ атқанын койсын — деді (М. Э.).

ОҚ АТЫМ [ЖЕТЕР] ЖЕР ❷ ОҚ БОЙЫ Халықтық өлшем. Өте жақын, тым тау жер; оқ жетер қашықтық; садақ, мылтық оғының тір үшін барап шамасы. Мамия оқ атым жерге бауырымен жорғалап барды (ЛЖ). Оқ бойы жерге келіп сәлем берді, Қосшыға атын тастап қарсы жүрді, Қол беріп Келденбайға амандасты, Қеретін күн болды-ау деп сіздей ерді (И. Б.). Қундіз аттан да түспей, өзге жүргіншілерден оқ бойы алда отырган (М. Э.). Оқ жететін жерге жақындаамады (Ә. Н.).

ОҚ ЖЫЛАН 1. Шөлгейт жерде бола-тын, құмылы шапшаң жылан. 2. Сүркія, жауыз. Қарлығаш Құнікейе: Үніді өшір, оқ жылан. Жас тілеуін жалмаган! Өзіңдей деп ойлап па ең, Өктегенге өзеү-реп, аярлықтан талмаган... (М. Э.).

ОҚ ЖЫЛАНДАЙ ҚӨРДІ [ҚӨРІНДІ] Ұнатпады, жек көрді, тітіркене қарады.

ОҚ ЖЫЛАНДАЙ ЫСҚЫРДЫ Айбат шекті, зәрін шашты, кәр төкті, ашуын шақырыды. Бүрін сынықтан сылтау тауып оқ жыландаі ысқыра келетін Нұртай бұл қунде Қүреңбаймен шүйіркелесе сөйлесе-тін болды (С. О.). Патша келіп қараса, Оқ жыландаі ысқырып, Ор текедей пысқырып, Жігіттерді бұтына Қысып-қысып тыштырып (МЗ).

ОҚҚА БАЙЛАДЫ ❸ ОҚҚА БАЙЛАНДЫ Ажалға нысана етті, өлімге басын тікті. Қөп жүрген қара жолмен қадам бассаң, Кім саған зорлық етер талантаның, Отқа күй, оққа байлан, адалды тап; Киген тәж, мінген тағың болсын сол-ақ (Үш. ғас. ж.).

ОҚҚА ҰШТАЫ Оқ тиіп өлді, оқтан ажал талты. Ақтентек оққа ұшқан соң көшे жөнелдік. Сиқымбайдан жеңілсек кайда барамыз? (Ф. Мұс.). Бір атқанда сарбаздың, Бесеуі бірден оққа үшып, Өліп кетті құр текке (О. Ш.).

ОҚ ӨТТИ Ақын бұл жерде органың, танымаған, қабір-қасиетін білмеген көп-тің көрсеткен жапасын айттып отыр. Мен жаралы жолбарысын, Жұрттың атқан оғы өтіп, Сен есірке, сорлығ жасыны, Шын сөзіме ракым етіп (Абай).

ОҚТАЙ АТЫЛДЫ *Tik, тез қарсы шашыды.* Бір жолбарыс оқтайды атылып келіп, қызды жарып жіберді (КЕ).

ОҚТАЙ ҚАДАДЫ [ҚАДАЛДЫ] **ОҚТЫ КӨЗІМЕН АТТЫ** [ҚАРАДЫ] 1. Зәрлі, қаңарлы жұзбен қарады. Оқтай қадап, Тұрды қараң, Өлім көрдім көзінен (Б. К.). 2. Шашуудай, зәрдей тиðі. Мырза бір аяғын көсіле салып, маған қараң құлімсірген болды. Құлкісінің езі маған оқтай қадалды (Б. М.). Жақсылық есіктен кіріп келгенде Әбіш пен Құрман бір жерде отыр екен, болымсыз күбір етіп, сәлем берді. Екі бай өндөрі құрлаңып, оқты көздерімен атты (М. Э.). Маша ашуулана, қаһарын төге, оны отты көзімен бір атты да, есікке қарай жүрді (Ә. Н.).

ОҚТАЙ ТҮЗУ *Tүп-түзу.* Қалаға лезде келіп кірген торы жорға атты қашаба шана... ағынын бәсендептей соқтырып келді. Содан көлденеңдегі тағы да оқтай түзу кең созылған Сельский көшемен Никольский шіркеуіне қарай тартты (М. Э.).

ОҚТАУДАЙ БОП ЖАРАҒАН Қанышырдай қатып, әбден бабына келген (ат). Енді міне мынау сар даланы кезіп келе жатқан уш салт аттының ортасындағы ақ құба жігіт осы Есіркеген. Астында оқтаудай бол жараган күзен күрең (І. Е.).

ОҚ ТИГЕН ҰЗАК КӨЗДЕНДІ *Mусәнір күйін түсті.* Оқ тиген ұлқ көзденіп, ұшырап күйге кезбелік (Д. Б.).

ОҚ ТІСТЕСТИ *Ант етісті, серттесті.* Екі батыр ай далада кездесіп, бірін-бірі ала алмаган соң, бізге не жетпейді десілті де оқ тістесіні. Ол заманда анттың үлкени оқ тістесу болыпты гой (АТ).

ОҚ ШАШТЫ *Оқ жаудырды.* Менмен сінген дұшпанның қенілін басқың келе ме? Майданда шанды боратып, Өрттен шыққан үшқындан, Оқты шашың келе ме? (Д. Б.).

ОҚЫРАЛАҒАН [СӘЙГЕЛ, ОҚЫРА ТИГЕН, ОҚАЛАҚ КЕЛГЕН] **СИЫРДАЙ** *Ойран-топырын, астан-кестенін шыгарған-дай қылды деген магынада.* Қөптен бері Жәнібек пен Керей осы руладың сезін сейлеп, сойылығын соғышты өздеріне баурап жүр. Азғантай мұлт кетсең, оқыралаган сиырдай мәнкі тулас жүртты бөліп әкеткеліп тұр (І. Е.). Әкімдер көрсө, сәйгел тиген сиырдай қып қуып кетіп жүрмей мә? — деді Құрыштай қасындағы жігітке сез тастап (З. Ш.).

ОҚЫСТЫҚ БОЛДЫ [КЕТТІ, ӨТТІ] *Жаңсақ болды, қате кетті.* Хан әлде бұ Дулатқа кекті мә екен? Бір хабар жамандаган жетті мә екен? Қатыннан, не баладан, не малышдан Білмestіk, бір оқыстық етті мә екен? (І. Ж.).

ОҚЫС ИС ҚЫЛДЫ *Ойда жоқ, кісі ойына келе бермейтін, журт лайық көре бермейтін іс істеді.* Бұл бір оқыс іс болады. Атам балаларынан шыгады. Жылда

бір оқыс іс қылмаса, қенілдері көншімейді (АТ).

ОЛАЙ-БҰЛАЙ БОЛЫП КЕТСЕ 1. **Қолайсыз жағдайға тап бола қалса.** Шырагым, олай-булай бол кетсем, хабарсыз қалмандар (АТ). 2. **Қайтыс болған күнде.** — Егер жаман айтпай, жақсы жоқ, шешем олай-булай бол кетсе, Шеріп жауп береді гой, ә? Қалай дейсің? (М. И.). ...Мен олай-булай болып кетсем, сендердің орындарыңа басқа біреу жоқтау айта ма,— деді ол (С. Ад.). **Олай-булай бол кетсем.** Асыл туган Жібекті Еш жаманга қор қылмай, Өзің бір алып сүйгейсің (ҚЖ).

ОЛ БӘЙШЕДЕН, БІЗ ТОҚАЛДАН ТУЫППЫЗ БА? *Есе, сыбага, үлес тимегенде «кем болатындағы біз кім едік, ол кім еді?» деген магынада айтылады.* Бәріміздің баққанымыз бір совхоздың малы, олар бәйшеден, біз тоқалдан туыппыз ба, сыбагала үлесіміз тимейтіндей! (АТ).

ОЛДА БІЛДӘ [ОЛЛА БІЛЛӘ] қараша. «Құдай біледі», «құдай ақы» деген магынада. Мына дастан жалын-ау... Ал, мынаның несін мақтайд жаным-ау? Іші де жоқ, сырты да жоқ, аты бар, Мұндағы кызы, олда білдә жаным жау (Х. Ер.). **Олла біллә,** мен өз көзіммен көрдім, құдай үшін, мұны ешкімге әзір айта көрмениз,— деді Сайдак (Ә. Э.).

ОЛЖА БОЛДЫ ПАЙДАЛАНДЫ, ПАЙДА ЕТТІ, өз пайдасына алды. Алтыншы тілек тілеңіз, Алтын басты ақ орда, Ардақтаған аяулық Күнінде біреуге Тегінин-тегін олжа болмас (Б. К.). Қараша Абылайға келген екен, Екеуі сертке тағам жеген екен, Рұқсатсыз үйіне кісі кірсе. Ат тоны олжа болсын деген екен (С. А.).

ОЛЖАҒА БАЙЫДЫ [КЕНЕЛДІ, ҚАРЫҚ БОЛДЫ, БАТТЫ] **ОЛЖАҒА БЕЛШЕСІНЕН** [ШАШ ЕТЕКТЕН] **БАТТЫ** *Байлыққа (пайдага) қарық болды да қалды.* Үзғытып мадды шығарып, Қобыланды батыр келді. Кияттың жаман ескері, Қөп олжага кенелді (КБ). Магрицкий қогамдышқа мал азығын оңды-солды шашқан. Жеке меншігінде көп мал үстап, оны мемлекет есебінен бақтырып, оңай олжага шаш етектен батып отырган (СК).

ОЛЖА ҚЫЛДЫ ПАЙДАЛАНДЫ; *пайдаланып кетті.* Шырагым, олжа қылғаның кімнің малы? Жетім-жесірдің көз жасы. Мұнынмен сен кім болғаныңды сезінермісін (АТ).

ОЛЖАНЫ ОРТАҒА САЛДЫ *Қолға тускен пайданы, табысты бөлісті.* Бес сыйбанның ұлына, Ортага салды олжасын. Жүз тайлақтан есептеп, Біреуін де алмады (Д. Б.).

ОЛЖА САЛДЫ *Бәйгеден озып, курсете жығып, айттыста жеңіп, тіккен бәйгесін алып берді;* соғыста жеңіп дұшпанның малмұлқіне ие етті. Атығай-Қарауылға олжа салған, Бота тірсек, қызы сағақ сан-

дал керім (А. Қор.). Қобыланды елге барғанда, Қаланы өзім алдым дер, Олжаны өзім салдым дер (ЖБ).

ОЛЖА ТҮСІРДІ Пайда келтірді. Бір қараны екі-үш рет аударып сатып біраз олжа түсірінди (АТ).

ОМАҚА АСТЫ ◎ **ОМАҚАСА** [ОМАҚАТА] ҚҰЛАДЫ [ҰШТЫ, ЖЫҒЫЛДЫ] ◎ К...! КӨКТЕН КЕЛДІ Мойның астына ала құлады, жер сузе жығылды; алғы аспаннан келіп, шалқасынан түсті. Он шақтық мылтық қатардан гурс ете түсті. Құла қасқа омақаты құлады (С. М.). Жығылды жерге ол ат омақаса, Жаныштап жерге иесин, үстін баса, Қызыл қан қылыш бояп құлақ тұнар, Маңайда өлік ұлып ыңғранса (І. Ж.). Кісі алатын қабаған тебетті қапқалы келген жерінде Ослан қара тұмсығынан самса тартып, жалғыз шерпіп, омақа асырып, талдышып түсіріні бар (М. Ә.).

ОМАЛЫП ОТЫРДЫ Еш нәрсеге арасласпай, тапжылмай бір орында отырды; шаруага арасласпай отырды. Төрде омалып отыргандардың кейіп бұлардан бөлек (Ғ. Мұс.).

ОМЫРАУГА АЛДЫ [САЛДЫ] ◎ **ОМЫРАУ ЖАСАДЫ** Тықсырды, кие жеңелді, кеудеге салды, күш көрсегти. Борсов енді ес жиғызбай, оларды омырауга алғып, кіліп кеткісі келді (Ә. Н.). Бәкенді сынаушы да, мінеуші де көп болды. Карсы тұрып омырауга салып сүйреп шығып, сөзін айтқан Самат қана болды (ЛЖ). ...Осы фронттарға шабуылдарының ең мықты деген ұрыншы тобы сол. Ол елі де омырау жасап келеді (М. Ә.).

ОМЫРАУЫ ЖАСҚА МАЛЫНДЫ [БОЯЛДЫ] Қайғыга батты, еңіреді. Омырауы жасқа малынып, Қөрінген құсқа жалынып, Баласына зар-күйін, Қайнаган іште бар күйін Жеткіз деп жылап тапсыруды (ЖЕ).

ОМЫРАУЫН АШТЫ Бейіл білдірді, кел деп қарсы алды. Ебейсін осынша ықылас білдіре шүркүрасып жатқан кіслерге омырауын аша қоймады (Ә. Н.).

ОМЫРТҚАНЫҢ ШИНДЕГІ ЖҰЛЫНЫМ Соншалық қастерлеп бағып, қорғаштап сақтаған қымбатым деген мағынада. Құлагер, қолда есірген құлымын-ай! Шинде омыртқамың жұлымын-ай! Жын баекен, сайтан ба екен қаза болғыр, Қанды қол қастықпенен ұруын-ай! (І. Ж.).

ОМЫРТҚАСЫ ТҮЗУ ЖІГІТ диял. Білімді, ақылды, көрнекті, іскер жігіт (Гур., Мак.; Қарағ., Ұлы.).

ОНДАЙ-ОНДАЙ ХАН ҚЫЗЫНДА ДА БОЛАДЫ Кемшиліксіз адам жоқ, кемшилік кімде болса да болады. Ержанға Мұраттың мінезі қатты батты. Егер Мұрат оған катты сөз айтса, қиналмас еди. Әскер өмірі Ержанды ондайга үйреткен. **Ондай-ондай хан қызында да болады**, Ержан сөгіс те алып көрген (Т. А.).

ОНДАЙ К...ТИ [ОФАН, САФАН] КІМ БЕРДІ? **Ондай** күш қайдан келді, ондай ерлікті саған кім берді?

ОН ЕКІ ДЕ БІР ГҮЛІ АШЫЛМАҒАН Қырышын жас; шынайы таза, үяты бетінде түрган именшек, ибалы жас. Ол екі жүзді Ескендірдің он екі де бір гүлі ашылмаган жастығы мен анқаулығын пайдаланып, оп-օнай қолға түсіру үшін екі мың сомның материалын тығып қойып, түрмеге отырыза жаздағанын біліп күйзелді (ЛЖ).

ОН ЕКІ ДЕ БІР НҰСҚА ЖОҚ 1. Элі басы да құралмаган, ізі салынбаған, ешбір белгісі жоқ.— Мен не айта аламын? Тұқ айтуыма болмайды. Өйткені жаңаша оқытарлық бізде жағдай, он екі де бір нұсқа жоқ. Тым құрыса мектеп жаңында участок болса екен-ау...— деді (М. И.). 2. *Саутамтығы қалмаган*. Есіл ер-түрман, он екі де бір нұсқасы жоқ, тозып бітілті (АТ).

ОН ЕКІ ҚҰРСАУ ЖЕЗ АЙЫР [МЫЛТЫҚ] Ер қаруы. Он екі құрсау жez айыр Қара мылтық жұмсаған Бұ жиынның ішінде қара Найман Жақан бар (Шайырь...).

ОН ЕКІ МУШЕ Дене бітімі, бар тұлғасы, тұтас дене. Тазының тірсегі майысып жерге тиеді, он екі мүшесінде бір мүкіс жоқ еді,— дейді Қалжан (Қ. Тай.). Он екі мүшесің саудырап, Екі көзің жаудырап, Әлі-ақ етіп кетерміз, Еріп кеткен тоңмен тен (Д. Б.).

ОН ЕКІ САҚҚА [ӘР САҚҚА, НЕШЕ САҚҚА] Әр қылы, неше түрлі құбылтты деген мағынада. Оның ұзын құлақтан естіген бұралқы сөзі Тәтиев Әбікен жолдасты алты ай әуреледі. Он екі саққа жүгіртті (С. Төл.). Соңы хабарды естіген соң, бармақ шайналып, ыза қайнап, жүрек лұпілдей бастады. Жолдастар әрбір хабарды неше түрлі саққа жүгіртпі, талқыға салады (С. С.). Әр жаққа бір сілтеп билер мен ақсақалдарға айтқаннан не түседі? Біреуден айтсан, біреуінде сілтейді... Сөз тек бос шығасы. Бірін-бірі жебеп демеп, неше саққа ұрады да, шаң қаптырады (М. Ә.). Абай казіргі үнсіз сэтте бұл жиынның ішінде жұз түрлі түйін жатқаның аңғарды. Осы топтың неше саққа құбылып, арбаса аңдысып, қүйқылжып отырығанын байқады (М. Ә.).

ОН ЕКІ ТҮТАМ [ОК] халықтың өлшеме. Қебіне садақ оғының олшеметеңеуі.

ОН ҚОЛЫНАН ӨНЕРІ ТАМҒАН ◎ **ОН САУСАҒЫНАН ӨНЕР ТАМҒАН** [ӨНЕРІ ТӨГІЛГЕН] ◎ **БАРМАҒЫНАН ӨНЕРІ ТАМҒАН** ◎ **ОН ҚОЛЫ** ОН КІСІ, ҚАРА БАСЫ БІР КІСІ Өте шебер. Сақау шебер болатын. Он қолынан өнер тамады. Сынған машиналарды жамайды, қолынан кек арба істеп шығарады (С. М.). Оnda он саусағынан өнері тамған бір шебер ағаштан ат жасап, әр түрлі құралдармен жаб-

дықтайды (М. Ф.). Он саусагынан өнері төгілген бір жан жиырмада елден кетіп, қырыққа шығарында кеп отыр (К. О.).

ОН САЛСА БІР БАСПАЙДЫ ◎ К...І АУЫР Жүріс-тұрысқа, іске бейімі жоқ, жатып ішер жалқау деген магынада.

ОН САН Өте көп, қырық рудан құралған, түрлі-турлі. Жан біткен еріп соңынан, Он сан алаш баласын Жұсатып қойдай ергізіп, Жұмсал бір жүрсің қолынан (Б. К.).

ОН САН НОҒАЙ Күллі ногай тайпалары деген магынада айтылады. (Ескілік уақытта «сан» сезі ірі ру не мемес тайпа ел, дуан магынасында да айтылған, «тогыз сан торғауыт», «он сан оймауыт» дегендер де солай). Орманбеттен аттанған он сан ногай, Біреуінің ақылы он сан қолдай (ҚКБС). Орманбет би өлгендеге, Он сан ногай бүлгендеге, Саназар батыр жауынан Жаралы болып келгенде (АӘ). Он сан ногай оймауыт, Тогыз санды торғауыт Барабан соғып, шың қағып (ЕТ).

ОН САУСАҒЫНДАЙ БІЛЕДІ Бәрін түгел жыға таниды; жетік біледі. Қарауындағы адамдарын он саусагындей біле-тін Назаренко көп ойланған жоқ.— Қазір бізде басы артық кісі жоқ. Қырман күзетіндегі экене барып айт, бір-екі күн сендерге көмектессін,— деді (Ә. Ә.). Сайып кеп айтаптының — аналық бас қарайтын шопан бригадасының отарының дұрыс құрылуы, әрбір қойдың синаны етуі, оның әрқайсысын түнде шопшып оянаса да өзінің он саусагындей шопанның танып билуі (М. Е.).

ОН СЕГІЗ МЫҢ ӘЛЕМ [ФАЛАМ] Жер жузі, барлық әлем. Жаратушы құдайым, Өзінді тілге алайын. Алымдар айтқан кітапта. Он сегіз мың әлемнің, Біледі дейді әл-жайын (М. Сұл.). Он сегіз мың ғаламды жаратыпсын, Мекен-мекенине таратыпсын (БЖ). Қоңғолін ханымыздың сұраимыз деп, ғаламнан он сегіз мың жан аттанған. Қасқырын бақаңтары қарашының Той қызып ойда-қырда санатталған (Ш. Ж.). Он сегіз мың бұл ғаламның, Бар тынысы күнде тұр. Мен сыйылды сорлы адамның Біқтіяры сенде тұр (Абай).

ОН ТӨРТІНШІ АЙДАЙ [БОП] Толған айдай жарқырап көзге түсер сұлулық. Он төртінші айдай бол Түседі кімнің көзіне (ҚЖ). Он төртінші айдай бол Түседі кімнің қасына? (ҚамБ).

ОҢШАДАН МҰНША ЖҮРІП Жүріп кеп; өзім болғалы, пәлен үақыт. Оңшадан мұнша жүріп ауырып та көрғен жоқ едім (К. О.).

ОНЫСЫЗ ДА ШЫҒАЙЫН ДЕП ТҮРФАН КӨЗ ЕДІ ДЕГЕНДЕЙ Онысыз да бүлінейін деп тұрган, жығылағанға жұдырып деген сияқты үргымда айттылып тұр. Оның үстіне «онысыз да шығайын деп тұрган көз еді» дегендегі арадағы жүріп

жатқан бітімнің күрт тоқтатылып, Орынбор әскери губернаторы Обручевтің Қенесарыға қатал ұсыныс етуіне тағы да бір қанды оқиға себеп болды (І. Е.).

ОН БАТАСЫН АЛДЫ [БЕРДІ] Ақ тілегін берді, жолының болуын тіледі. Базарбайдың теріс батасы да оған аз бөгет болмайды. Базарбайдың оң батасын алған Сансызбай мұрат-мақсатына жетсе, теріс батасын алған Төлеңен мерт болады (М. Ә.). Атаң Ырғызбайға атам Қенгірбай оң батасын беріп би сайлап еді. Өз баласы, ез туысы жоқ емес еді ғой сонда (М. Ә.).

ОНҒА БАСПАДЫ 1. Жөнге жүрмеді, теріске тартты... Обалымыз қиуы жоқ, қисыны қашқан дүниеге, оңға баспай, солға басқан қазактың қара ғұрпына болсын (С. Т.). 2. Ici оңғарылмады, жолы болмады. Шаруасы құрғыр бір рет оңға баспай-ақ қойды, қырыққа иектеуін қоймады (АТ).

ОНҒА [ЖӨНГЕ] ҚЕЛДІ Сәті түсті. Биыл шаруа оңға кеп тұр. Жұз қойдан жуз елу қозы алдық (АТ). Ашының сез сейлейтін келдің оңға, Есірдің әдел қылсам сен сонымы. Шашы ұзын, ақылы келте әйелсің ғой, Сын тағып кеп сейлейдің ат-тоныма (М. Б.).

ОН ЖАҒЫНА ҚОНДЫРДЫ Пана сына, қамқорына алды. Бұзықты құрап ел етіп, Қондырдың оң жағыңа. Ұрында елді торыттып, Әтірік дауды қорытып, Бұлдіре бер тағы да! (Д. Б.).

ОН ЖАҒЫНЕН [АЯҒЫНМЕН] ТҮРФАН ЕКЕНСІН Ойлан келген ісінің, сәті түспіп, жолы оңғарылған кісі туралы айттылады.

ОН ЖАҚ Салт бойынша бой жетіп отырган қызыдың өз үйіндегі орны оң жақта болады да, қызы осы оң жақта отырып, күйеуге кеткеше ойнап-кулу, қызықтау салтын жасайды. Керімбала — бұл күнде осы үйдегі Тобықты қызының ішінде оң жақта ең көп отырганы. Бірақ ауылдың, ата-ананың, өзінің де қадір-қасиетін кетірер жаманаты шыққаған (М. Ә.). Бұрынғыдай дәуренім болмақ қайда? Құлынтайдай ойнаған оң жақ қайда? (Айтys).

ОН ЖАҚТАН АЙЫ, СОЛ ЖАҚТАН КҮНІ ТУДЫ Бақыты жанды, жолы ашылды, дәурені келді. Тендік тиер бізге де күн келер ме? Бізден соңғы еркін күнді көрер ме? «Адам болмай, осы көрім жансын» деп, Наданықтың жаққан оты сөнер ме?! Оңдан айым, күнім түп сол жақтан. Алашыма айнадай сәуле берер ме? (Б. К.).

ОН ЖАҚТЫҢ ҚЫЗЫҒЫН ҚӨРДІ Бой жеткен қызы экесінің үйінде отырып, оң жақта өткізег қызықты қүйттеді. Баяғыда, күйеуін көңілі толмаған қызы оң жақтың қызығын көріп қалуға тырысатын (АТ).

ОН ЖОЛ Дұрыс бағыт. Ал мені, сиямалып оң қолыңа, Тілесең мен сілтейін

оң жолыңа. Қолында жолдасың — мен, қылышың — мен, Ой алла! Қайран қалам қоркуыңа (М. Қал.).

ОН ҚӘЗІ Сенімді адамы, көмекші, көз болар жан ашыры. Барам ертең горкомға, Шахтердің оң қөзіне, Айтпағанды қорқам ба: Секретарьдың өзіне (К. Мұқ.).

ОН ҚӘЗІМЕН ҚАРАДЫ ◉ ОН ҚАРАДЫ 1. Шын пейілмен, ықыласпен күтті, бақты. Қыса берсе машыны, жұмысқа көңіл салар ма, Баққан байдың малина, Оң қәзімен қарар ма? (С. С.). 2. Дұрыс, жөн пейіл білдірді. Мейлі теріске тартпай таршылық етпей, оң қәзімен қарап баға берсе болды, басқа тілдерім жоқ (АТ). Базаралы жұттың бұл өнірдің еліне аса қатты тиетін бір себебі Құнанбайдан деп белгітін. Жол бойы көріп келеді. Құнанбай оң қараган жуан ауылдар Ыргызбай ішіне майдарын айдан апарып, сонда жан сақтап жатыр (М. Ә.).

ОН ҚАБАҒЫН БЕРДІ Жылы шырай, жақсы көпіл білдірді. Әшіндегі бір жанға жузі жылымай, безеріп алатын қаттылығынан қайтып, қазір көбінше күйеуіне оң қабагын бере бастады (Ә. Н.).

ОНҚАЙ АСЫҚҚАЙ Қойдың оң аяғындағы асық. Шігесін ішке алып ұстаганда бас бармақта тәйке жагы келеді. Ол бір онқай асыққа Ойын қүйіп қорғасын, Сақа жасап асықпай, Истеуде өз жұмысын (Т. Ж.).

ОНҚАЙ АСЫҚТАЙ ЖЫЛДАМ Етті, оралымға бейім, ыңғайлы. Айбызы таз десең, мырза екен, Секілді онқай асық жылдам екен (Айтыс).

ОН ҚАРАМАДЫ Жақтырмады, жек көрді, көңіл қаламады. Бұрын Қаражан Абайды жақтырмаганда «Тәкежанға оң қарамайды» деп кінә қоюши еді (М. Ә.).

ОН ҚОЛЫ БОЛДЫ Сойыл согары, жақтаушысы болды, сенімді көмекшісі болды. Елдегі талас-тартыстар кезінде Жарасбайдың қасында оң қолы болып жүретін серігі — Қоқыш бар (М. Ә.). Ібіш Махамбетшешің оң қолы болғанда, бұл — сол қолы, Үшеві түйдей құрдас болатын (Ф. Мұс.).

ОН МЕН СОЛЫН АЙЫРДЫ [ТАНЫДЫ, БІЛДІ, АНҒАРДЫ] ◉ ОН ҚОЛ, СОЛ ҚОЛЫН ТАНЫДЫ Ер жетіп, есейді, жақсы мен жаманды ажыратада білді. Тунгерген бұлт түрілді де, сол уақытта шықты күн, Қаралы түн қанды туын арпалиста жықты күн. Шыққан күннің шұғыласы жарқыратты жолымды, Содан бері айырдым мен онъым менен солымды (С. Мәу.). Оңдаған бала жастан мениң жолым, Білмедім бұл дүниенің оң, мен солын, Бойыма осы күшім қалай сыйған, Кілтті жұлдып алды шолақ қолым (Б. Ш. Б.). Ертең ер жетіп, оң қол, сол қолын танығаннан кейін, қайда барам десе де еркі (С. М.).

ОН МЕН СОЛЫНА ҚАРАДЫ Өмірге, төңірегіне авайлай назар салды. Қара он

мен солыңа, Түспей қазған орына. Жаса дүшпан сорына, Тілектеспін соныңа (К. А.).

ОПА БЕРМЕЙДІ [ҚЫЛМАЙДЫ, КӨРМЕЙДІ, ТАПЛАЙДЫ] көне. Құт болмас, жақсылық, ізгі-рақым істемейді деген мағынада. Кісі малын ала алмаймыз, Дербісөлтіге она бермеген мал бізге де она бермес деп тұрып алды (Т. А.). Жеткенде, жетпегендеге де өкініште, Ұстаганмен бос қалған ерегісте. Ежеуі де көрмейді одан она, Ұқсайды таң алдында көрген түске (С. Т.). Ер едің тұлпар кетпес тақымынан, Қатты бұзар кетіп ең акылынан Тірі сынап секілді жұрт қозғалды. Кім она көрер дейсін жақынын? (Ә. Тән.). Осы күні өткен өмірінен безініп жүр. Жөлдін кесіп мал алды. Онысы жетімдікі ме? Әлде жалғыздікі, әлде әлсіздікі ме? Малына мал қосқан Құдайменден не она талты? (Ә. Н.).

ОПАСЫ ЖОҚ ДУНИЕ ◉ ОПАСЫЗ ЖАЛҒАН [ДУНИЕ, ДУНИЕ БОҚ] көне. Есқі сенім бойынша тұрлау, тұрғысы жоқ өмір; пәнни жалған. Келе жатыр мырзалар, Қоңыр қаздай ыргалар. Бәйшешек-теп түрленген, Опасы жоқ дүниеден (ҚамБ). Кешірмей ме жаратқан, Бенденің болса қатасы. Құйрықсыз қу дүние Ешкімге жоқ опасы (АБ). Ойлағанға осындей, Опасыз жеңіл дүние. Текізден шыққан құрдымдай Жетпелі ешкім тубіне (ҚамБ). Және де қайтып беріп мал мен мұлкін, Құттықтап келді бектер дүркін-дүркін. Бірде олай, бірде бұлай болып тұрған, Опасыз дүниеге келер күлкің (Т. І.). Өкінгендемен пайда жоқ, Құдайым басқа салғансын. Мезгілді уақыт болғанда, Опасыз мынау жалғанда (М. Ө.). Дерексіз қалдым арапда, Уай, дарига, не ойлайын, Опасыз өткен дүние боқ (МЗ).

ОПАТ БОЛДЫ Дуние салды, өлді. Учителі жақада опат болып, Бейсенді қайғы басқан дым-ақ мығым (С. Т.). Ақылы артық арыстаным, Озып еді байтақтан. Үзілсө арқау жалғаған, Достың опат болған соң (А. А.).

ОПЫҚ ЖЕДІ [КӨРДІ] Өкінді, санын соқты. Кеш ойланып, кеш ақылға келу өмірден үнемі опық жеп жүретін адамдардың әдеті секілді... (Ж. С.). Алданып опық жедім айтқан сертке, Faфу ет, кінәсина еткен кездің, Болмаса кездейсоқта кіріспеспіс, Қош бол сен, қош мәңгілік қара көзім (З. Қал.).

ОПЫНЫ ҚАШТЫ ді а л. Үрейі үшты. Опыны қашып сейлей алмай тұр (Қос., Жан.).

ОРАЗАСЫН АШПАДЫ Таңертеңгі асық ішпеді; нәр татпайды. Азанғы оразасын ашпайды бұл да жеткен екен-ау (О. С.). Мың жылқылы байыңа пыскыра ма, Оразасын үйінен ашқан жігіт (ШС).

ОРАЗА ТҮТТЫ [ҰСТАДЫ] діни. Ауыз бекітті. Фылымсыз оқыған намаз,

тұтқан ораза, қылған қаж, ешбір гибадат орнына бармайды (Абай). Енді ниет еттіңіз таһарат алмаққа, намаз оқымаққа, ораза тұтпаққа, бұл тағаттарды ниетініз заһиринан қалып сыр гибадатқа жетпендейді кемшилік емес пе? (Абай).

ОРАЗДЫНЫҢ БАЛАСЫ ОН ҰШІНДЕ БАСПЫН ДЕР *Береке-ынтыманың жүргітын ұлы жас болса да ел басқарған азамат болады деген магынада. (Береке-бірлігі жоқ елдін баласы сакалы шықса да жас болады деген ұғымда).*

ОРАЗДЫНЫҢ ҰЛЫ, ЖИҮРЛЫНЫҢ ҚЫЗЫ *ОРАЗДЫНЫҢ ОН ҰЛЫ, ЖИҮРЛЫНЫҢ ЖАЛГЫЗЫ* өнеге. *Ескілік үақта есер ұрпаққа емір бағасын беруден келіп туган нақыл соз.* «Оразды» — бақытты, құтберекелі деген магынада; «жиүрлі» — құтсыз, қырысқ шалған деген ұғымда. Жел, жел есер, жел есер. Жел астына қарасам, Қога менен тал есер. Ораздының ұлы есер, Жиүрліның қызы есер (Ш. Т.). Ораздының он ұлы ойын салып жүргенде, Жиүрліның жалғызы Атқарған оғын таба алмай, Жер сабалап қалған күн (Ш. Т.).

ОРАЙЫ БОЛДЫ [КЕЛДІ, ТАВЫЛДЫ] *Сәті түсті, реті келді. Амал не? Басқа адамның орайы болмagan соң, сол бес тұяқтың бағын-кағуын ездерініз сырттан көрген ақсақалға жүктеп едік (М. Е.). Орайы келсе солардың тап ортасынан ұшырамын. Жатқан жерін көрсететін атой белгі со да (М. Э.). Сөзді ылғи сол бастайды, мен қостаймын, осындаш шактардың бірінде, Қексала деген адырлы, көк ойпатты жайлайдың үстімен кетіп бара жатқанымызда, бір орайы келіп, айттар сезімді күні бұрын әбден сайлаап алыш, оған сұрақ бергенім бар (Ж. Ж.). Ол үшін амал жоқ, саған да, маган да кінә жоқ. Бірақ басқа окуйың және де орайын тапладың ба? (М. Э.).*

ОРАҚ АУЫЗ [АУЫЗДЫ] *О* от АУЫЗ [АУЫЗДЫ] *О* от ТІСТІ [ТІЛДІ], ОРАҚ АУЫЗДЫ [ТІСТІ] *Өткір, өктем тілді, адұын мінезді; тілді кісі.* Балаларын шұбырта байбіше кірді. Бес ұлдың бузын піскен адудын, орақ ауыз әйел шалына соктығын кірді (Ф. Мұс.). Расын айтсақ, қаралайым колхозшы әйелдер ішіндегі талайталай от тілді, орақ ауызды, әзіл-қалжынды шебер айтатын әйелдерді көп көргенбіз (С. Бак.). Өтірік жар салынды, Аман молда бас болды, *От тісі, орақ ауыз* Майды тілге алынды (Н. Б.). Мінезі, көргені, білімі, жасы әр қылы от ауызды екі жалшы ойындарын әлі қоймапты (Ф. Мұс.). Көп кешікпей пәк жүзінде қызыгылт нұры ойнал үлбіреген уыздай жас қызы мен келінің ертіп от ауызды адудын кемпір кеп қосылды бұларга (ЛЖ). Құрманғазы: «*Кайран от ауызды, орақ тісті ақыншым-ай!*» — деп, сол арада «*Исатай мен Махамбет, Өкіне ме екен «өлдім» деп!*» — деген жолдармен, басталатын елеңін жайлап термелеп айттып келіп,

аяғында бір күй тартып жіберген екен дейді (А. Ж.).

ОРАҚЦА БЕРЕКЕ! *Егін орып жатқанда айтылатын тілек.* (Егіннің түсімі мол болсын деген магынада).

ОРАҚ МҰРЫН [ТҰМСЫҚ] *Ортасы дөңестеніп имектеу келген үлкен мұрын.* Сақалы сүйік, орақ мұрын, сары шубар, тапал қырықтың жетеуіне шықса да, құрдасы Малқардан әлдеқайда жас, отыздың жетеуіндегі Жақыппен шамалас (Ф. Мұс.). Басқарманың тапсыруымен шофер жігіт Ораз Фалияны осы үйге ертіп екеліп, басына мол жаулық тартқан орақ мұрын сары кемпірдің қолына берді (Т. А.). Екі үрті суалған, бет сүйектері шодырая шыққан, орақ тұмсық, шүңірек көз Дәүләткелді көследеу қалпымен еріксіз өз жүзіне көз тоқтаттыратын бөлек бейнелі адам (М. Э.).

ОРАҚ ТҮСТІ Шөп шабу, егін ору науқаны басталды. Сендерде қалай, аргы ауылда пішенге орақ түсінти.— Е, олар, жылда сол. Егінге де оларда орақ ерте түседі (АТ).

ОРАЛҒЫСЫ БОЛСЫН! *тілек.* Жоғалған нәрсенің өтегі, кеткен нәрсенің қайтуы болсын деген магынада.

ОРАП АЛҒАНДАЙ *Алдын орап озып кетердей күшті.* Анау-мынау жігітінен олқы согатын қыздар емес.— Кей жігітті орап алғандай,— деп жауынгерлер өр жерден көтеріп әкетті (Т. А.).

ОРҒА ЖЫҚТЫ *Мерт қылды, сәтсіз дікке ұшыратты, жаманышлыққа тап етті.* Тапқан екенсің арзан достықты, езімден түрмай, Сейтенді де қоса орга жықтың келеді, ә? — деді Жарқын тепсініп (М. И.).

ОРҒА ҚҰЛАДЫ *Сәтсіздікке ұшырады.* «*Оқыған сымпалар*» боқтауга да шебер, сөгуге де шебер, мақтауга да шебер. Дүшпапына ор қазуға да шебер, орга құлатуга да шебер (С. С.). «*О, тоба!*... Адамның аяғы бір тайса, әзеті, тәлтіректей береді, сөйтіп бір күні орга құлайды (З. Ш.).

ОРДА БОЛДЫ Асық ойынында айтылатын соз. *Шеңбер жасап, ішіне кеней асықтарды тігіп, көбіне реттеп қалап үйіп қоюды айтады.*

ОРДА БҰЗДЫ 1. *Хан ордасын, үйін, хан-султан аулын, үйін шапты; ерлік көрсетті.* Шабатұғын қылыштай Жылтың еткен жиырма бес! Жиырма бестен еткен соң, *Орда бұзған отыз бес* (Ш. Ж.). 2. *Асық ойынында айтылады.* (Шеңбер сзыпп, оның ішіне кеней асықтарды реттеп қалап, Орда сияқты төбешіктеп жасайды да, оны белгілі қашықтықтан сақасы бұрын алышы тұрған бала атып бұзады, осыны «орда бұзу» деп атайды).

ОРДАЛЫ ЖЫЛАН *Бір мекенге жиылған үйірлі жылан.* Ордалы жыланға ти-ме, «киесі» үрады (АТ).

ОРДАЛЫ ҚҰЛАН Құланның үйірі. Далада жатқан жайылын үшін, киік құрыды. Ордалы құлан обығып, Қебейіп кетті шығыны (ҚамБ).

ОР КАЗДЫ Біреуге бәле-жала ойлады, жаманыштың іс істеді. Езді гой кәрі шандыр тілегінді, Васқаның хан болғанда қызы баласы. Қазады бес жасынан атаң орды, Карайды малы көпке онды-солдады (С. Т.). Вак-құндестікпен Аман қаша орқаса да, Шәкенді құлата алмады (Ф. Мұс.).

ОРНЫ БӨЛЕК Орны ерекше, жөні басқа. Орны бөлек ойласаң, Әлділеп сүйген балаңнан (Б. Ә.).

ОРНЫ ВІТКЕН ЕСКІ ЖАРА Қасіреті, күйігі басылған есқі дерт.

ОРНЫМА ЕГІН [ПИЯЗ] ЕКСІН *Кеүк*-кеулем құып еді, мениң орнымбы менишік-теп көйсын деген мағынада. *Орныма* егін ексең, мен кетейін, Қіжінген дұшандарым, тісін қайрап. Жақынға керегім де бар-ақ шығар, Өкінер, көмгеннен соң, әбден жайлап (Ә. Тәң.). Ал орныма пияз екін ауылнай, болыс. Кеттім! Құнім туса көрермін, бәлем! Әттеген-ай, бұныңды білсем, сол күндерде бірінді жастана жатпас па едім! (Ф. Мұс.).

ОРНЫНА ҚЕЛДІ Өз қалпына түсті, орнына түсті. Дүниенің онға бүрді теріс бетін, Жұмыскер билік алды, жесір-жетім, Отсы жыл Оңгарбайға малай болған, *Орнына* жаңа келді шыққан есім (Д. Е.). Ей, ғылым, езің білесің, дүниеде еш нәрсе менсіз кәмәлатқа жетпейді, әуелі, ғылым, езіңді білуге ерінбей, жалықпай ізденіп, үйреніп *орнына* келтірмек — мениң ісім (Абай).

ОРНЫНА ҚОЙДЫ Алған нәрсесінің төлеуі ретінде, басына бас есебінде т. б. ретпен берді. Бір қора қойды қасқыраға жегізіп, өз малын *орнына* қойыпты жазған (АТ).

ОРНЫНА ҚУЫС [ЖАЛҒЫЗ] ҚУРАЙ Қолынан ештең келмейді, бары да, жоғы да бір деген мағынада.— Жәуеуеті, несіне жабыса бересің сойлей? Кебектін дәурені кеткен, оның елге керегі жоқ. Оның *орнына* қуыс қурай. Қашттаймын мен, осы жерде тосың алам Найманды! (М. Ә).— Кетсек кет, сенің *орныңа* жалғыз қурай,— деп Қарсақ ілініс кетті (Ә. Ә.).

ОРНЫНАН АЛДЫ [АЛЫНДЫ] Қызыметінен түсірді. Біздің басқарманың Магнамен жүрісі бар екен. Еңбеккүнін үш есе артық жазғызыпты. Аудан біліп қалып, Жолдасбайды тегі *орнынан алса* керек (Қ. Қуан.). Бюро қауалысы бойынша бүтіннен ай жарымған бұрын сол улкен қорғасын заводының директоры *орнынан* алғыныпты (М. Ә.).

ОРНЫНАН ТҮРФЫСЫЗ ЕТТИ Қатты үялтты, масқара етті. Егер қазір Садақ көзіне көрінсе, «ұлken» демей, «ага» демей айыбын бетке айтып, *орнынан тұргызысыз етердей* (Д. Ә.).

ОРНЫНА ТҮСТІ 1. Қалпына келді. 2. көне. Әйел өліп, екінші әйел алғанда айттылады.

ОРНЫН БАСТЫ [ҚҰЛАТПАДЫ, ҰСТАДЫ] Үйіне, шаңырағына ие болды. Әуелті кезде майданға кеткендердің орнын басалмыз деген дүрмеклен келгендердің жарайтындары қалып, жарамайтындары басқа жұмыстарға аусысып әбден іріктелген (Ә. Сат.). Құлакер, әкен — тұлпар, шешен — сүнқар, Соғып ең дөненинде сегіз арқар. Сен елсең орның басар кербесті бар, Болады құдай қосса о да тұлпар (А. Қор.). Өлсем *орнымды бассын* дейді, артымнан құран қоқысын дейді, картайған құнімде асырасын дейді (Абай). Еламаның орнын құлатпай, баласын бағып, өз алдына үй бол, тұтін тұтетіп отырғанын мақтаныш көретін (Ә. Н.). *Орнын ұстай тұрарға*, Артында тұяқ қалмаган. Пиялай кескен қолымнан, Сүнқарың қашып кеткен соң (А. Аз.).

ОРНЫН СИПАП [СИПАЛАП] ҚАЛДЫ Таба алмай қалды, орнында жоқ болып шықты, кезбестіре алмады; жогалтты. Ойымда тұқ те жоқ, Науага жем салдырып екі атты қорага байлаш қойған едім. Ертеңісін ала қолеңкеде тұрсым *орнын сипап қалдым*,— деді Сәмет (С. О.). Енді бізде қарайлайтын нәрсесін қалмады, бір күн орнын *сипапалап* қалармыз (С. Т.). Орынша сабакты Яков учительден алыш жүрүші едім, ол кісі жаздығын Қазанға көшіп кетіпти. *Орнын сипапалап қалдым* (Д. Ә.).

ОРНЫ ҮҢІРЕЙІП ТҮРДЫ Орны ойсырап, жоқтатып тұрды; өзі жоқтыхы білініп тұрды. Пәтеріне келе жатып Мұкарама вәзин-өзі құліп жіберді. Ерекше көзіне түсетін бұл екі адамның жоқтыхы оған езгеше — орны үңірейіп тұргандай көрінді (Х. Е.). Құндіз алаң болып еш нәрсе ойламағанмен, қаша шаршап келсе де, ұзақ түнге дәңбекшіп, курсіне береді. Оң жағында Қостаның *орны үңірейіп тұр* (Т. А.).

ОРТА БОЙЛЫ Аласа я үзын емес, орташа тұрықты кісі. Ол екі қолын артына ұстал, ерслі-карсылы жүрген бүйра шашты, қырма сақалды, *орта бойлы*, толықтау келген майорға қарал отырды (Ә. Ш.). Қөш алдына қараса, Бір қызы кетіп барады, *Орта бойлы* дембелше, Алтынды камзол жайдеше (ҚЖ).

ОРТАФА АЛДЫ Қаумалады, кеү-кеүледі. Кешкісін атайдың үйіне бара қашем, осы ауылдың бар шалы сонда екен, «Кешегі қылғың не?» деп *ортага алдыай кеп* (АТ).

ОРТАФА САЛДЫ Қөптің енши-үлесінен айналдырыды. Асқан шеберлер деп танылған көптеген зергерлеріміз өз тәжірибелерін *ортага салды*, талапты жастарға үлгінеге көрсетті (С. Қ.). Өздерінің бай тәжірибесін *ортага салып*, сүйікті Отаны үшін

қажымай еңбек етегіндіктерін айта келіп, шопандарды жарысқа шақырды (М. Е.).

ОРТАҒЫ КӨП 1. *Енилесі, серіктесі көп.* Құндізгі астың ортагы көп (Мақал) 2. *Тату, сырлас достасы көп* (адам).

ОРТА ЖАСТА Жасы 40—50-лер шамасында. Аузында алла, басында сәлде, тіпті жогары қарамайды, көп сейлеспейді, орта жаста, етженді адам екен (F. Mұс.). Тамак алтын келген адам орта жаста үзын бойлы толық, ақ құба, үзын шашын майлап тараған, мұрты екі құлағына жетеді, сақалын қырган (С. Шәр.).

ОРТА ЖОЛДА ҚАЛДЫ Шаңына ілесе алмады. Шіркін, Ақжаулық қызы күнінде қандай болды екен? Не деген ән, не деген дауыс, артистерің орта жолда қалды (К. Қуан.).

ОРТА ҚОЛДЫ *Орташа, онша көңілден шыға бермейтін.* Екіншісі — ерніне томпита насыбынын салған, ала көздеу, қою қасты, шоқша сақалды, арықша жігіт. Киімі орта қолды. Осы ауылдың қонақ күтуші ағайындарының бірі — Дүйсен болатын (М. Ә.).

ОРТАН ҚОЛДАЙ *Мынау деген мыңты, жарамды.* Сонымен, Құнабай жүріп кетті. Қөлігін, жылды шанаасын, жол азығын, қос аттарын шетінен ортан қолдай қып сайлад алды (М. Ә.). *Ортан қолдай төрт ұлы болды* — шетінен қасқыр (Б. М.).

ОРТА [-ЛАРЫҢ] **ТОЛСЫН!** *Жиын молая, көбейе берсін деген ізгі тілек.* (Кебіне сырттан, шеттен келген кісі айтады. Бұл сәвәе жауап ретінде отырган көптің ішінен біреу: «Сенімен (өзіңмен) бірге толсын!» — дейді). Үйге екі қазақ кіріп келді.— *Орта толсын!* — деді, анда-сандар ақ құміс араған қара бұйра сақалды, ала көз, орта бойлы адам. Қөз қарасы кедей ауылдың сүзеген бұкасынан аумайды (С. С.). — *Орталарың толсын-ау,* қадірмен женгілерім. Өздерің бір ауқым болып жиналып, үлкен іске кіріскен жайларың бар-ау, шамасы,— деді, калжызын араластыра, Қенжебекпен бір келген Есім (А. Х.).

ОР ТЕКЕДЕЙ ПЫСҚЫРДЫ *Бул жерде сескенті деген мағынада.* Патша келіп қараса, Оқ жыландаиды ысырып, *Ор текедей пысқырып, Жігіттерді бұтына Қысып-қысып тыштырып* (М3).

ОРЫНҒА ТАЛАСТАЫ *Сый-құрмет, атақ ушін бәсекелесті, айттысты, қызымет орнына ала көз болды.* Жолдаас болсаң жақсымен, Қолын жетер қырымға. Топқа кірсөң әркімнен, Таласарсың орынға (Ш. Қ.).

ОРЫНДЫ ЖЕРИНДЕ *Жөн болған жагдайда, ретті сәтінде.* *Орынды жерінде еркелетің, қарсы емессті, ал орынсыз же-* рінде тежен тастап отырыңыз (М. И.).

ОРЫН ТЕПТІ *Мекендейді.* Мұның бәрі маған бала кездерімнен таныс, соңау алыста, ескі далада сөніп жоқ болған

құбылыстар гой, соғыспен бірге блиндаждан уақытша орын төлкенін көрмейсін бе? (Ж. С.). Оның бір қойнауына орын төлкен Элия Молдағұлова атындағы колхозга барсан, талай тарихқа куә боласың (ЛЖ).

ОСЫ ДУНИЕДЕ *Мына жарық дүниеде, жер басып тірі жүрген шақта.* Егер де екі дүние кез болса, бірі ахиретке керекті, бірі осы дүниеде керекті, бірін алса, бірі тимейтүғын болса... (Абай).

ОСЫ ЖОЛЫ *Осы кезекте, осы ыңғайда.* Осы жолы дауын женіп, жауын аяғына салып берсе, Жақыпқа одан үлкен қолقا керек емес, тамырына өле-өлгеше ырза (F. Mұс.).

ОСЫ КҮН [КҮНДЕ] *Қазіргі кезде, бұл заманда.* Осы күн өмірімнің Ешбір жок қызығы, Жаралы қөнілімнің Жазылмай сызығы (Абай). Сөзді ұғар осы күнде кісі бар ма? Демеймін жалпақ жүртқа бірдей жағар. Жазған соң жерде қалмас тесік моншак, Біреуден біреу алып елге тарар (Абай).

ОСЫП-ОСЫП ЖІВЕРДІ *Қатты соқты, аямады.* — Жұзік кімде? — деп сұрайды даиша жігіт әркімге тәніп барып. «Жұзік пәленшеде» десе-ақ болды шырышқатап есіп алған шүберек белбеуін көстендеп аты атап алған адамның алақанын осып-осып жібереді (С. О.).

ОСЫРҒАН СИЫРДАЙ ҚЫЛДЫ *Әбден үялтты, масқаралады.* Кешегі жалтым жала, жақтым күйеге салынған адамды барша кісі осырган сиырдай етті (АТ).

ОТ АҒАСЫ Шаңырақ иесі, жасы үлкен ер адам туралы айттылады.

ОТ АЛА КЕЛГЕН КІСІДЕЙ *Асыраусігеге жүрген адам туралы айттылады.* Кел, отырайшы, от ала келген кісідей тік түрмай,— деп жатыр шешем де бір жағынан (АТ).

ОТ АЛҒАЛЫ ТҮР *Бәле іздеуге, бұлдіруге дайын түр.* Ой, ол ұрымен ұстасып қайтесің. Ол ұры от алғалы тұрган қара мылтық емес пе (Ә. Н.).

ОТ АЛЫП ОРАҚҚА ТҮСТИ *Ештеңеден тайынбада, көре тұра қарсы барды.* Омар енді көптің талқысын көрген соң, қайтеприн білмей, от алып ораққа түспесі бар ма? (С. Т.).

ОТАСА АЛМАДЫ 1. *Ерлі-зайылты* кісілер бірлесіп тұрмыс құра алмау мағынасында айттылады. 2. *Бінтымақты* отыра алмауға да байланысты айттылады. *Отаса алмай жауласып, Қайда көшті лашық, Бақ аулынан бөліне?* Ақ үй неге сасулы, Қалды қазан асулы, Қалдың құллын желіде (І. Ж.).

ОТАУҒА САЛДЫ *көнен.* Екі жастың кездестірді. (Бұрынғы кезде тоғы болған қызыды ұзатардан бұрын арнаулы үйде оны күйеумен кездестіру салты болған. Бұл салт о баста қызыдың ададығын білдіру, күйеуіне «аманатын» бүтін жеткізу-

ден туған). Есіктің алды құмдақты, Құмдақтан қоян зымдапты. Атасы басқа жау жеңгеч, *Отауға салып тыңдалты* (В. В. Р.).

ОТАУ ҚҰТТЫ БОЛСЫН! көне. *Баласына енші беріп, болек үй тұргызында айттылатын тілек.*

ОТАУ ТІКТІ ◎ ОТАУЫ ТҮСТІ 1. Өз алдына жеке шаңырақ болды. «Майасар мырза болса, сен де мырза» — деп астына ат мінгізіп, үстінде *отау тікти* (А. Х.). Жалын жастар басына *отау тізін*, астына ат мініп, екі бұзаулы сиыр айдалап, байдан кетті (Ф. Мұс.). 2. Өз алдына ел, жұрт болды.

ОТ БАСАР [СУФА ТҮСЕР] ЖАЙЫМ ЖОҚ Қарадай жүріп күйер, бекерге бәле-зе ұрынар кісі емеспін.

ОТ БАСЫ ◎ ОТ БАСЫ, ОШАҚ ҚАСЫ Үй-iши, әйел, бала-шага ортасы. Дәмежанның тамағын қылғындыра тартып алған орамалы дөңгелек жүзін бұрынғыдан да шағындау етіп көрсетіп, от басы, ошаш қасының жұпның бір көліншегіне ұқсата койған (ҚӘ).

ОТ БАСЫНДА ОТЫР Үйкүшік болып, күйбің шаруамен айналысты. От басында немереге, ас басында көлінге, мал басында малышға, «әй, ей» деп отырып өлтешін байбай шал бол отсем, не мұратқа жетер ем?! Бұл сапар менің ендігі қалған тірлігімнің мұраты,— деді (М. Ә.). Сапар [Сәулеге]: Сен әйел бол от басында отыра алмассың (Т. А.).

ОТ БАСЫҢНАН ӨРТ ШЫҚСЫН! қарғыс. Үй-iшиң ойран болғыр, бүліншілік келір деген магынада.

ОТ БАСЫП АЛДЫ Оқыс кетті, жаңсақ кетті. Қызы қанды Саржан абайсызыда от басып алғанын түсінді (І. Е.).

ОТ БЕРДІ [ҚОЙДЫ, САЛДЫ] Желік, жігер берді. Қыздырманың қызыл тіліне еріп, от беріп, ошаш бастырып тұрганын сезебепті (АТ). Нұрлы дуние, от бердің сен, Қекірекімде мәңгі лаулар, Бердің қуат, бір сілкінсем, Арқама орнар аскар таулар (Қ. А.).

ОТ БОП ЖАНДЫ [ҚҮЙДІ] Катты толқып тебіренді. Ет жүрек өртенді, От бол жанып, Жалын шалып ішіме (Абай). Өлі бойға қан жүгірді, Қайратым құрыш болды наң. Мұз жүргігін май сықылды Еріп, от бол күйді жан (Абай).

ОТ ЕДІ Барынша әділ, қатал деген магынада. От еді ол кезде елдің әдет-ғұрпы, Әркімнің тұзу болса ииет, құлқы. Түсkenmen жанған отқа жанбаушы еді. Ет, кірпік, қас, шаш, сақал, мұрты (Т. І.).

ОТ ЖАҒЫП, КҮЛ ШЫҒАРДЫ ◎ ОТ ЖАҒЫП, СУ ТАСЫДЫ *Тынбастан үй-iшинің күйкі жұмысымен айналысты.* Жоқ, шырагын, айта көрме. От жағып,

кул шығарып жүрсін дейсің гой. Бола қоймас оның. Он екі жыл от жағып, су тасығаным да жетеді (С. Ш.).

ОТ ЖҮРЕК Қайсаp, қайтпас. Уайс сұлтан өзі секілді кілец от жүрек жігіттерді жинап алды, Моголстанның шетінде, Қашқарияда біраз уақыт аламандық күрүп жүрді де, Туркстанға келген (І. Е.).

ОТ КЕШІП, МҰЗ ТӨСЕНДІ Өмірдің ашысын көп көрді. Талайдың малын бақтым, талайдың тасын шаптым... От кештім, мұз төсендім... (Ә. Т.).

ОТКА ИТЕРМЕДІ 1. *Бәлгеге туртпек темеді.* 2. *ди а л. Жерге тастамады.* Сіздің ақылыңызды отқа итермейді (Жамб., Шу).

ОТҚА КҮЙМЕДІ *Жамандыққа душар болмады, қызын-қыстау тарлықтан аман қалды.* «Кой асығын қолыңа ал, қолайыңа жақса, сақа қой», «бас-басына би болсан, манар тауға сыймассың, басалқаңыз бар болса, Жанған отқа күймессің»... (Абай).

ОТҚА КАРАДЫ [КАРАП ОТЫР] ◎ ОТҚА ҚАРАП, СУФА СҮРИНДІ *Кедейлену, шаруасы күйреу мағынасында.* — Не жазымын бар? Отқа қарап қалғанымыз ба?! — деп зарлады (Ф. Мұс.). Бәрі сынырылып шығып кетті қолымнан. Қазір отқа қарап отырган жайым бар. Жұмыс істей алмаймын (Ф. Мұс.). Ауқатты ағаң, бай балаң бар, інің де отқа қарап отырган жоқ, соларды неге сұрамайсың... (ШС).

ОТҚА ҚОЙДЫ *Көлік малын жемге, шөлке жіберді.* Аттарды отқа қойып жүрген Сайдақ та қайта оралған еді (Ә. Ә.).

ОТҚА [МАЙ] ҚҰЙР [САЛАР] көне. *Жаңа түсken келін мен күйеудің босағаны бірінши аттаганда берер ырын-сыбага, жол-жорасы.* (Келіннің қайын атасының үйіне бірінші рет келгенде жасайтын ырымын «отқа май құю», «отқа салар» дейді). Жырынды жігіт еді күкіл Оспан, Жүйрік тіл, өткір сөздің алдын тосқан. Өңгертіп отқа құяр берді Оспанға, Сол болды күйеу қосшы оған қосқан (С. Кер.).

ОТҚА МАЙ ҚҰЙДЫ *Дау-дамайлы жайды өршіте түсти, жел берді.* Темір аға! Салғаннан ашық айтайын, менің екі басты бір-ақ түрлі жауым бар, солардың отына май құймай ашық айтусынды етіненін (Ә. Ә.). Өше қалған әңгімені Құдері де өршіткісі келмеді. Бірақ, Тойтық сөніп бара жатқан отқа қайтадан май құйып, өршітіп жіберді (М. И.).

ОТҚА ОРАЛЫП, СУФА СҮРИНБЕ Жоқ, бәлгеге ұрына көрме, ұрынбас һәрсеге ұрынба. Қебелектей көңілмен отқа оралып, суға сүрінбейсің! (АТ).

ОТҚА ТАВЫНДЫ [ШОҚЫНДЫ] көне. Отты құдай тұтынып сыйынды. Сейтсе де бұрыннан бақсы-балгерге иланып, отқа, шыраққа табынатын әдetteрімен исламға тез түсініп кете алмапты (Абай).

Кезінді аш, есінді жи, енді ойнама, Мені сен ез діндесің деп ойлама! Мен отқа шоқынамын, дініме кен, Менде бардың берінен хайп ойлама (Абай).

ОТҚА ТҮСТИ ◉ **ОТҚА, СУҒА ТҮСТИ**
Қандай іске болса да барды; жаңын аяма-
ды. Желектелеу мақтанаң байларды
сіз айтсаңыз, отқа тусуге бармын деп
желдендіріп алыш, шаруасын қылмай-ақ,
малын бақлай-ақ, содан алыш күмін кіп,
тәуір атын мініп алыш, қатардың бір құр-
метіне жетіп жүре береді (Абай). Ел ушін
еңбек етсең халқың сүймек, «Біз ушін
отқа, суға түсіп жүр» деп, Ер өлсө де,
еңбегін ел өлтірмес (С. Т.). Жігіттің бозбас
күнінде сұлу қызы құргыр кісіні отқа да,
суға да түсірмей ме?... (С. С.).

ОТ ОРНЫНДАЙ Бұл жердегі магына:
аумақты, көлемді. От орнындау аумағы,
Бекен қарттың курегі. Аузы үйде ілулі
Көптен бері түр еді (Ф. О.). Басқан ізін
қарасаң, Қорінед оттың орнындаи. Аузы
улken ошақтай, Азу тісі пышақтай (АБ).

ОТПЕН [ОТЫМЕН] КІРІП, КҮЛМЕН
[КҮЛМЕН] ШЫҚТЫ қене. Бар үй бей-
негін, түз бейнетін арқалады; барлық ауыр
салмақты көтерді. — Е — е — е! Тоқал,
жашың дегендер отпен кіріп, күлмен шы-
ғатын еді-ау! (Ф. Мұс.). Не тапты — отпен
кіріп, күлмен шықты? Зыр қакты, көре
алған жоқ тыныштықты. Сан рет екесінен
сыр билдірмей, Қезінің мөлдіретін жасын
сықты (Қ. Т.). —...Тілеуің құргырлар, тым
құрса осы отырган елу үйдің кім екенін
ойласа етти. Бірі болмаса, бірінің босаға-
сында шірігендер еді гой. Ата-бабасымен
отымен кіріп, күлмен шыққандар еді,—
деп Дәркембай тағы мұнға кетті (М. Э.).

ОТ ПЕН СУҒА ТҮСІРДІ Бұл жерде
техника табысы дәрітелең түр. Адамды
құстай ушырды, Мал істейтін жұмысты.
От пен суға түсірді. Отынсыз тамақ пісір-
ді, Сусыздан сусын ішірді (Ы. А.).

ОТ САЛДЫ [ЖАҚТЫ, ТАСТАДЫ,
ШЫҒАРДЫ] Шагыстырыды, айдал салды,
араздастырыды. Неше рет екеуіміздің ара-
мызға от салып, сенің қоңыс аударып,
көшіп кетуіңе олар себеп болып еді (Қ.Е.).
Таутан мен Есеннің арасына от сала ала-
тын біреу керек (Ж. Т.). Ағайын арасында
аз үйлі Керей болғанмен, Айнабай деген
бірдің бірге соғып, екі елдің арасына от
салып, тұтандырып жүретін бір қызыл
көз пәле (Б. М.). Сөйтіп, екеуінің арасына
от жағалық деседі қырық үәзір (Қ.Е.). Тіпті
ол тәбелеске Мұқаш айыпты емес. Өші-
ретте тұрғанда от тастап кеткен Майасар
болатын (А. Х.). Жуандардың ез арасынан
от шыгармақ болатын (М. Э.).

ОТТАЙ ЖАНДЫ Еліре, жандана тус-
ти. Олар екеу бұл жалғыз, Қарсы келіп
қалады көздері оттай жанады, Тоғысын
қайта келгенде (БЖ).

ОТТАЙ ОРАҚШЫ, ЖАУДАЙ ҚАРАҚ-
ШЫ Сұрқия, зұлым.

ОТТАМАЙ ОТЫР! кейіс сез. Был-
шылда, не болса соны соғып сойлемей
отыр, аузыңа келгенде соқпай (сойлемей)
жайыңа отыр, тек отыр! Е бала, мұнда
улкен-кіші жүрт бар, далада тұрған жок-
сын, не болса соны соғып оттамай отыр!
(АТ).

ОТТАН АЛЫП, СУҒА САЛЫП Бұл
жерде немікрайды дайындалған тамақ
туралы айтылып түр. Қайбір ондыратын
еді, оттан алып, суға салып әкеле салған,
шикілі-післі бір нәрсе (АТ).

ОТ ТҮТАТТЫ [ҮРЛЕДІ, ЖАҚТЫ]

1. Арапарына жік салды, араздық тудыры-
ды.— Ел едік тыныш жатқан тату-тәтті,
Желігіп өңкей кірме, от тұтатты, Айтың-
дар пәтуасын ара ағайын, Болмайык жат-
жалага жаманатты (С. О.). 2. Бір нәрсес-
нің алғашқы бастамасы болды. Біздің
алдымызда тұрған мәселе — пролета-
рият, кеңес поэзиясы. Менімше, бұл
поэзияның қазақ әдебиетінде отын алғаш-
қы тұтатқан өлец — Сәкеннің «Жолдаста-
ры» мен «Жас қазақ марсельзасы» деген
өлеңдері (С. М.).

ОТТЫ КӨЗ Жанарлы, еткір көз. Ылғи
жүріс болған соң, жейтін шебі, іштегі сұы
нашар болған, алты ай мінсе арымайтын
отты көз күрең аттың қабагы қатып жү-
деді (С. С.). Бөлекбас ез сезіне өзі елігіп,
әлде неңі айтуға онтайланып еді, Сәуле-
нің отты көзіне көзі түсіп кетті де, жүргегі
зырық етти (Ә. Ә.).

ОТТЫҢ ТАВЫНА ҚАҚТАНДЫ ◉ **ОТ-**
КАҚТАНДЫ Қызыдырынды, жылыны-
ды. («Тап» — парсы гілінде — қызы, жы-
лу деген магынада).— Шіркін, мына отқа
қақтанаң ма еді? — деген қояды Байжекең
(Ф. М.).

ОТТЫ ШАЛА Ақын бұл жерде араны
булдірер өсек-аяң, бөле-жала дегенді мез-
геп отыр. Кетті бірлік, Сәнді ерлік, Енді
кімге беттемек? Елің — ала, Отты шала,
Тайса аяғың кім көмбек? (Абай).

ОТЫ БЕТИНЕ АТЫП [ШЫҒЫП] ТҮР
Алаулат жанып, құлпырып түр.— Ау,
оның Әлібидің кіші қызы болды гой? —
Сол айналайын ауыл қызы бол, сыйылып
жатпайды. Оты бетине шығып, жарқыл-
дап тұрған бала (Ә. Н.).

ОТЫ ЖАНБАҒАН [ТҮТАНБАҒАН]
1. Үйленіп, үйлі-баранды болып, ошаң
кеттермеген; шаңырағы түрмаган. 2. Ici
ilgieri баспаған, талабы кері кеткен.

ОТЫЗ КҮН ОЙИН ҚЫЛДЫ ◉ **ОТЫЗ**
КҮН ОЙИН, ҚЫРЫҚ ТҮН [КҮН] ТОЙ-
ЫН ҚЫЛДЫ қене. Той-думан жасады.
Енді айталық, тетесін Отыз күн ұдай ойын
қыл, Қырық түн ұдай тойын қыл, Құра-
лайды Зарлықта Молдалар қиды некесин
(МЗ).

ОТЫ ҚАЛПЫ Жері жұтады, шебі тау-
сылды. ... Ал, ол жерде жылқыны совхоз
жеріне жаюға рұқсат сұралыпты. Өзге
жерлердің оты қашты депті (М. Э.). Қозы-

сы бөлінген саулықтарды он күн бойы шебі қурай бастаған, оты қашқан өрістерге жаю керек (С. Төл.).

ОТЫНА КҮЙДІ Азабына түсті. Талай шабуылда қаза көрген, азап шеккен талай кедей жылқышы, нелер сінірі шыққан кедейдің «сойыл сорғар» деп атанип, Оразбайдың отына күйіп жатқан мұңын Абай айттын кетті (М. Э.).

ОТЫН ЖАСТЫҚ, ҚҰМ ҚҰНДАҚ Бұл жерде ақын өмір ауырталығын айтып отыр. Болатын дүние сарсаң туған шакта, Өскемін отын жастық, құм құндақта, Жер теуіп темір өкшем болғам, Иленгендік тікен, шенгел бұл құшақта (І. Ж.).

ОТЫН ОТТАП, СУЫН СУЛАДЫ ◎ **ОТЫН ОТТАП,** СУЫН ШІПТІ Bіreудің жерін мекендейді; бас паналады, арқа сүйеп күнелтті. Көне, Еріш мырза, Торғайдың отын оттап, сүн ішүің жетті. Жаның барда иманыңды үйір ... (Ш. Х.).

ОТЫН ӨШІРДІ Ошағын ойрандал, берекесін кетірді; жігерін құм қылды. Тен-тіреп тауда ұдайы, таста қаңғып, Оты өшкен, бойында жоқ жас құмарлық. Басар жер, барадар тауы — Бурабай боп, Бейшара бағым өткен басты мал қып (І. Ж.).

ОТЫҢНЫҢ БАСЫ ОЙНАҚТЫ БОЛСЫН, ҚОРАННЫҢ ШІП ТОРПАҚТЫ БОЛСЫН! алғыс. От басың бала-шагалы, қораң төлді болсын деген магынада.

ОТЫ ӨРЕ ЖАНБАЙДЫ Iлгері баспайды деген магынада. Араз болса ағайын оты өре жанбайды (Мақал).

ОТЫРА [ИТЕРІП] ТАРТПА СӨЗ Kіржік кісінің сөзі туралы айтылады.

ОТЫРҒАН ОРНЫҢ ОРМАН БОЛСЫН! алғыс. Ну тоғай, шалғынды жерді мекенде, жер үйінде тіршілік жаса деген магынада.

ОТЫР К...ИМ ОН АЙ... тұрпайды. Тапжылмай, бадалып үзақ отыру магынада.

ОТЫРМАЙ ОМАЛ! қарғыс. Тіл ал-маған, көп отырган кісіге (балага) айтылады (Мұндағы «омал» деген сөз «омаката», «омақаса» дегенде келетін «ома» мен түбірлес болуы керек. «Омал» — әліп кет, жер құш, бадал деген магынада).

ОТЫРСАМ ОПАҚ, ТҮРСАМ СОПАҚ ДЕЙДІ, ҚАТТЫ ЖҮРСЕМ КУ [ҚАЗДЫ] АЯҚ ДЕЙДІ, АҚЫРЫН ЖҮРСЕМ ШУ [МАЛ, МАЛМА] АЯҚ ДЕЙДІ, СӨЙЛЕСЕМ ТАҚТАҚ ДЕЙДІ, СӨЙЛЕМЕСЕМ АҚЫМАҚ ДЕЙДІ, ЖОҒАРЫ ҚАРАСАМ ШАПЫРАШ ДЕЙДІ, ТӨМЕН ҚАРАСАМ СҮЗБЕ КӨЗ ДЕЙДІ... сықақ. Kemitin-minen

бітті; жүріс-турсызды жақтырмады; қалай етсем де мін таба берді. **Отырса опақ,** тұрса сопақ деп, Зәуренің жүрісі де, қызығы да жақпайды екен (С. М.). Құн озған сайын Жамалдың отырганы опақ, тұрганы сопақ көріне береді (К. Тай.).

ОТЫРТЫП КЕТТІ Құлық-айласын асырып, жер соқтыра аллады. Қу тілменен құтыртып, Кетер бір күн отыртып, Қызмет қылған кісісін Құрытуға таяйды (Абай). ... Салты аяққа маған ас құяды да, сабынан олар қарауыл қарайды. Ералын отыртып кетті гой! Мерді қолыма бергенмен, маңайымды Аманнан қадамдарымен қоршап қойды,— дейді Жақып Ермекбайға (Г. Мұс.).

ОШАҒЫН ТАЛҚАНДАДЫ Қиратты, ойран салды.— Қылмысты болғанда, немістердің өздері сияқты бөтеннің үйіне баса-көктеп кіріп, ошағын талқандагамыз жоқ,— дейді Болатбек (Ж. Ж.).

ОШАҒЫНЫҢ БАСЫ АМАН ◎ **ОТ БАСЫ,** ОШАҒЫНЫҢ БҮТЫ АМАН көне. Уй-иши, ауыл-аймагы есеп-саяу.

ОШАҚ БОЛҒЫР! ◎ **ОТАҚ КЕЛГІР!** қарғыс. Сиыр малына айтылады. Қек егіз, ошақ болғыр! Сүйкенбе, ек! Мүйізіндің қадап тұр икемдеп (І. Ж.).

ОШАҚ САЛДЫ ◎ **ЖАР САЛДЫ** дикал. Қөншілік болып қолға алды. Ел-жүрттес жинал, ошақ салып Қунікейдің өлігін су түбінен шығарып алып көмгенді (Ф. С.).

ОШАҚТЫҢ УШ БҮТЫ ДЕП ОТЫР ◎ **ОШАҚТЫҢ УШ БҮТЫНАН ТІЛЕДІ** [СҮРАДЫ] көне. От басы, өз үй-ишинің, бала-шаганың амандығын тіледі, қамын же-ді. Ошақтың уш бүтін деген отырады. Оранып от басында бестегіне (Н. Н.).

ОШАҚТЫҢ УШ БҮТЫНАН БЕРСІН! көне. Уй-ишинің тілеуіне, несібесіне бүйірсын деген магынада.

ОШАҚТЫҢ УШ БҮТЫНАН ШЫҚПАДЫ Үй шаруашылығынан үзамады. Бірен-сарал оқып, көзі ашылған әйел болмаса, көпшілігі әлі күнге ошақтың уш бүтінан шыға алмай отыр (Б. М.).

ОШАРЫЛЫП ҚАЛДЫ қарғыс. Орның тұра алмай, отырган күйінде отырып қал! Ойбай-ай, ошарылып қалғыр-ай, жамбасың сыйында ма, тұrsaң нетті, мал барда десең нетті! (АТ).

ОШАРЫЛЫП ҚАЛДЫ [ОТЫР] Тұра алмады. Е байғұс-ай де, белінен айрылып ошарылып қапты де!

ОЯЗДАП ҚАЛДЫ ◎ **ОЯЗ ТАРТТЫ** Етінен арылып арықтап қалды. Атың анада бит домалайтындағы еді, ояздан қапты, жүріс қатты бол жүр мә қалай? (АТ).

Θ

ӨБЕК БОЛДЫ Айналып-толғанып, жа-
тып жастық, шіліп төсек бол құрмет көр-
сетті. Ай, жарықтық әжем-ай, келсек бол-
ды асты-үстімізге түсіп өбек болады да
қалады (АТ).

ӨГЕЙ АНА [ШЕШІ] Баланың тұмаған
шешесі. (Бұрынғы шешеден қалған балаға
соңғы шеше «өгей шеше» не «өгей ана»
болады). Агадан туып едік бір ұл, бір қыз,
Алпыс өгей анатыз дүшпандықпен Бізге
жәбір қылыпты тындаңыз сіз (М3).

ӨГЕЙ АТА [ӨГЕЙ ӘКЕ] Баланың тұ-
маған атасы [әкесі]. (Бұрынғы әкеден қалған
балаға соңғы екеу «өгей әке» не «өгей
ата» болады). Өгей атанаң шын жүргегінен
шыққан осынау бір сөзді естіген сайын
Назгұл өзінің жетімдігін... ұмытты (Ә. Ә.).

ӨГЕЙ БАЛА [ҚЫЗ, ҰЛ] Өзінен тұма-
ған бала. Астың да жылы-жұмсағын әуелі
өгей баланың аузына тосады. Әшімде тіпті
ықыласа басқа (Ә. Н.).

ӨГЕЙЛЕП [ӨГЕЙСІП] ҚАЛДЫ ЖАТЫР-
қап қалды.

ӨГЕЙЛІК [ӨГЕЙ ӨМІР] КӨРДІ Тұр-
мыстан, ортадан тұрткі, жатырқау көрді.
Бірақ, о жақта да өгейлік көретін сыйы-
мыз бар (Т. А.). Мына өмірден өгейлік көр-
дім. Өзегеге рақат өмір — маган өгей өмір,
жар сүйіп, бала сүйіп, бала қызығын көр-
медім,— деп зар тартады (АТ).

ӨГІЗ АЯҢ ШАБАН ЖУРІС; баю қар-
қынды іс. Ауылдан шыққалы өгіз аяң, жу-
ристен аспаған екі жолаушы тус ауғанша
көңірім жерге де жете алмапты (АТ). Завхоз шоттың жүздікте тұрған тасын
жайлап жылжытып, ежелгі өгіз аяңына
кірісті. Керек болса, мына өгіз аяңмен
келе жатқан бригаданы бұксирғе де ала-
ды олар,— деп өзін кекетіп отырған Есен-
алының бір соғып етті ол (Ж. Т.).

ӨГІЗДЕЙ БОЛЫП АП Үп-улкен, дар-
дардай бола тұра деген магынада.— Жа-
райсын, Бектас!— деп, мұғалім мені риза-
шылықпен мақтайды да, Жанбосынға қа-

райды. Көрдің бе ананы. Ал сен өгіздей
болып ал, мыңқ-мыңқ етіп тұрсың. Ұж-
майсын ба? (Б. С.).

ӨГІЗДЕЙ [ӨГІЗШЕ] ӨКІРДІ ҚАТТЫ АЙ-
ҚАЛАП дауыс шыгарды, бақырып жыла-
ды. Патша қазактан солдатқа аларда:
«Ой, алда-ай! Ой, құдай-ай, бұл не деген
заман болды! Алда-ай! «Ақ сарыбас!»,
Ой, алда-ай, «боз касқа...!» деп, қазақ өгіз-
дей өкіріп жылтай бастаған (С. С.).

ӨГІЗДЕЙ ӨҢҚИГЕН Денесі ебедейсіз
улкен, еңгезердей. Өш алғанына қоңілі
көншігендей, танауын шүйіріп, ыржия
кулді күйеу. Өгіздей өңқиген неме,— деді
қыз ақырын (С. О.).

ӨГІЗ ОЛЖА Мол олжа. Өңгеге өгіз ол-
жа тиғенде Экене тана олжа тиді (ЕК).

ӨГІЗ ТЕРІСІ ТАЛЫС ҮЛКЕН, ауқымды.
(Бұл жерде ақын аумақты ел-жүрттың ба-
ламасы ретінде алып отыр). Мен арғын деген
арыспын, Азуы кере қарыспын, Сен бұзау терісі шөншіксін, Мен өгіз терісі та-
лыспын (Б. Қ.).

ӨЗ АЙҒАРЫ ӨЗІНДЕ Күзегері, айып-
таушысы өзінен-өзі білініп тұр. (Бұл жерде
қылған үрлыхыңды екі атың айтып тұр-
деген магынада). Қарақалпак, Түрікпенди,
Бермейсің еш адамға қорыш тұрып, Кедей-
дің жалғыз атың қоймадың торып тұрып,
Өз айғарың өзіңде, көрініп тұр гой, тере,
Екі қарагер құдайға неден жаады? Келіл-
сің екеуін де зорықтырып (С. А.).

ӨЗ АЛДЫНА ЖЕКЕ, ӘРБЕС. Былтыр
дәл осы уақытта өз алдына тұтін тұтетіп,
күйеуімен екеуі: «Құдай қаласа, ендігі
жылы қара сиырдың қара торпарты тұмса
бұзаулайды»,— деп отырған еді (F. Mұс.).
Егер барлыққа келтірмегі бір өз алдына
сипат болса, алла тағаланын сипаты өзін-
дей қадім, һәм әдеби болады (Абай).

ӨЗ АЯҒЫНА МІНДІ [ТҮРДЫ] Өзімен-
өзі болып, жетіліп кетті. Биыл әйел әперіп,
еншісін беріп, белек шыгарды. Сонда да
болса ол өз аяғына мініп кете алмай, сий-

лы қарттың абыройын сыртынан азықтып, ел арасында қаңпай-сокпаймен күн көріп жүр (Ә. Н.).

ӨЗ АЯҒЫНАН КЕЛГЕН қөне. Көбіне әйелге айттылады. (Құда түсіп алмаған, «кездейсоқ» деген ұғымда әйелді кемітеп айтудан келіп шыққан).

ӨЗ АЯҒЫНАН ІЗДЕП БАРМАДЫ Өзіндең бармады; өздігінен барғысы келмеді. Мюлгаузен оған өз аяғынаң ізден барғысы келмеді (Ә. Н.).

ӨЗ БАСЫНА КЕЛТІРДІ Біреууге істегені өз алдынан шықты. Жүйесіз қылған зорлығын өз басына келтірді (АБ).

ӨЗ БАСЫНА ӨЗІ ЖАУ Өзінен өзі залал, кесір жасау мағынасында айттылады. Мұмындардың басы сау, Жаманды байқап қарасан, Құндердің күні болғанда, Өз басына өзі жау (М. Ә.).

ӨЗ БАСЫН КҮЙТЕДЕІ [ҚАЙТТАДЫ] ◉ Өз ЖАНЫН КҮТТІ Өзінің ғана қамын ойлады. Қатын-бала, мал-мұлікпен ешкімнің жұмысы болған жоқ. Әркім өз басын қайттады (Ә. Н.).

ӨЗ БЕТИМЕН ӨЗІНШЕ, ЖЕКЕ, өз шешімімен. Сармолла тегі өз үйінде бір топ балаларды, жастау шәкірттерді өз бетімен оқытып жүрген бір үстаз екен (М. Ә.). Бірақ Сібірде тағы да әлденеше актардың үкіметтері жасалып, өз беттерімен әрекет қылыш жатты (С. С.). Шалдың өз бетімен істеген ісіне намыстанған Қаратай ызалаңып, оның үзын сақалынан үстай алады (Қ.Е.).

ӨЗ БИЛІГІ ӨЗІНДЕ Ешкімге тәуелсіз, ерікті. Сені ғана қаңбақтай үйтқытып тағдыры қуалап жүр. Ал берекелі адамның өз билігі өзінде. Өз өмірін өзі басқарады (Т. А.).

ӨЗ БІЛГЕНИ ӨЗІНЕ Әркімнің білім шарың әр басқа, біреудің біреууге ақылының қажеті жоқ деген мағынада. Біреу ақыл айтса: «Өз білгенің өзіңе, өз білгінім өзіме», — дейміз (Абай).

ӨЗГЕГЕ [БАСҚАФА] НЕ ЖОРЫҚ Бұл солай болғанда, басқа адам не істемейді? — Жаман Баймырзаның мына қимылдың қарай көр, жасаған!.. бұған да намыс бітіп, тұтқындағы кісін іздейтін болған соң, өзегеге не жорық (С. М.).

ӨЗ ДЕГЕНИ БОЛДЫ Айтқанын істеді, ойындағы дітінен шықты. Кешегі кеткен әкекем, Ерлігі оның сұрасаң, Ер Әлиден кем емес. Өз дегені болмаса, Пенденің тілін алмаған (А. Аз.).

ӨЗЕГІН ТІЛДІ [ӨРТЕДІ] ◉ ӨЗЕГІ ӨРТЕНДІ ◉ ӨЗЕГІНЕ ӨРТ ТҮСТІ 1. Қолқаны ашыты. Бір жағы қопарылыш жатқан үңгірге қараса болғаны, балқыған қорғасын өзегін тіліп еткендей болады (Қ. И.). 2. Қүйінді, қатты қайғырды, қапаланды. Айтартсаң үтірмей жар, Қарай берді жасы іркіліп, Кеткендей-ақ қайғы-қасірет, Жар өзегін тіліп-тіліп (Қ. А.). Баланың қатты

қайғысы, Өзегіңді өртеп жанатын (ШС). Жырла да, зарла, көnlім, Иенің тапсын еркесін. Еріксіз оны ойлатып, Өзегін үзіп өртесін (Б. К.). Қайнаган жүректің, өртеген өзектің, еңіреген-өкілген жаяның зары жүртты жинағы. Жүртты еріксіз босатты. Еріксіз тыңдатты (С. С.).

ӨЗЕГІ ТАЛДЫ [ҚАРАЙДЫ, ҮЗІЛДІ] Қарны ашты, тамақ жегісі келді. Өзегі талып ет жемей, Ер тесектен безінбей (М. Ә.). Өзек талып, Басы айналып, Қезден үшты тілім наң, Сагат сайын Дүре дайын, Қина-луда шыбын жан (З. Қал.). Өзен жағалағанының өзегі талмайды (Мақал).

ӨЗЕГІ ҮЗІЛДІ Өлердей жақсы көрді. Өзегі үзіліп, үстіне түседі де тұрады (АТ).

ӨЗЕК [ЖҮРЕК] ЖАЛҒАДЫ Болар болмас тамақ ішти. Өліктерін қойысып, ауылдан шығысымен туні бойы үйқы көрмеген Есіркегендер бір сайға түсіп, аттарын тұсан, отқа жіберіп, өздері қоржындарындағы азын-аулак астарымен өзек жалғап, күн тус болғанша үйқтап, тыныштып алды (І. Е.).

ӨЗЕКТЕП СОҚҚАҢ СОМ ТЕМІР Мыңты, мызығынан берін ұғымында айттылады. Өзектеп соңған сом темір, Ecigіme шынжыр болған жүрт (АӘ).

ӨЗЕКТІ ЖАНҒА БІР ӨЛІМ ◉ ӨЗЕКТІ ЖАНҒА ӨЛІМ АҚ Екі өлмек жоқ, жан иесіне бір қаза бары ақыкат деген мағынада. Мен кеткеннен тек кетпен, Сізден артық табарымын. Ашуымы көп тисең, Өзекті жанға бір өлім, Орданды талқан гып шабармын (М. Ә.). Жалғыздан қалған қозыны Қайтіп үстап береміз, Өзекті жанға өлім ақ, Біз де бір күн өлеміз (АБ).

ӨЗ КҮЛШЕСІНЕ КҮЛ ТАРТЫ Өз қамын ойлады, өзіне тартты, Әркім өз күлшесіне күл тартқан заман (Ә. Н.).

ӨЗ КҮНІН ӨЗІ КӨРДІ Еңбегімен тіршілік етті, ешкімге масыл болмады. Қазір олар өз күнін өзі көріп, талса ішіп, тапшаса аш халге жетті (Ә. Н.).

ӨЗ ҚОЛЫН [САУСАҒЫН] Өзі КЕСПЕДІ Басқа шара болмады; жақыны ушин шыр-пыры шықты. Ал енді, бұл екеуі жоғарғы істен, Сыртқа шашпай, іш ара ренжікен. Көрер қылық, Әжібайда болмаса да, Өз қолын кеспей Байбол күйіп-піскен (С. Т.). Өзің болсаң жүртты қалай қиясын, өз тузысында қалай қиясын? Өзіме ермеген ауылдарды шапқанымда, мен де арам шөлтерді отап журмін деген ойдамын. Бірақ өз саусағынды өзің тегіс кесе аласың ба? (І. Е.).

ӨЗ ҚОЛЫ ӨЗ АУЗЫНА ЖЕТТІ 1. Тұрмысы түзелді, шаруасын оңдады. Жақсылықтың шаруасы жыл санап артып, өз қолы өз аузына жеткен соң, маңындағы көршілерінің кем-кетігіне қарайласып, солардың көпшілігін өзіне дос қылыш алды (М. Ә.). 2. Бұныны бекіп ер жетті, азамат болды, есейді. Жылды қуып жыл осылай

өтіп жатты, он алтыдан он жетіге қарады, өз қолы өз аузына жетті дегенде Мақажан Сейфоллаға қалыңдық айттырды (С. Тал.).

ӨЗ ҚОТЫРЫН ӨЗІ ҚАСЫДЫ қек есін. Әркім жеке-дара бас қамымен зре-кеттено магынасында. Оқытушынын халін оқытушыларға тұземейді, әркім өз қо-тырын өзі қасу керек! (С. Д.).

ӨЗ ОВАЛЫ ӨЗІНЕ Оған сол керек еді, өзінен көрсін, басқага өкпелемесін. «Сәлем бағдында айтар сезіміз: ушбу хатты апа-рушы Жақып ініміз ағайыннан жәбір кө-ріп сізге кетті. Бұл хақында қандай үкім етсөніз де, біз ризамыз. Ағайын тентек. Өтілдім, енді өз обалы өзіне (Ф. Мұс.).

ӨЗ ТАВАҒЫН ӨЗІНЕ ТАРТТЫ Біреуге істегенін өзіне біреу істеді. Енді сен несіне торсандаісың. Өзіңнен көр. Ол болса өз та-багынды өзіне тартты (АТ).

ӨЗ ТІЗГІНІ ӨЗ ҚОЛЫНА ТИДІ ӨЗ ТІЗГІНІН ӨЗ ҚОЛЫНА АЛДЫ Еркін болды, өзін-өзі қожа болды; бостандық алды, тәуелсіз болды... Қазақтың өз тізгіні өз қо-лына тиdi. Пай, пай, ақ қашып, қызыл қуған сонау бір күндерде дүние сапырылыс-ты-ау!... деді Мақаш (Ф. Мұс.).

ӨЗ ҮЙІМ, ӨЛЕҢ ТӨСЕГІМ ӨЗ ҮЙІМ, КЕҢ САРАЙДАЙ БОЗ ҮЙІМ Әркімге ме-кені, тұрагы қымбат деген магынада. Жи-ренше шешен хан ордасынан үйіне келіп, күркесінен аяғы, көрпесінен сирағы шы-ғып жатып, «айқай өз үйім, кен сарайдай боз үйім», — дейді екен (КЕ). Тянь-шань, Гималай, Памир сияқты ақсарлармен са-лыстырганда, шынында да тау емес, такия дендер гана. Бірақ өз үйім, өлең төсегім дегендей, бұл—менің туған жерім (Ж. Ж.).

ӨЗІ БЕРЕКЕЛІ АС БОЛДЫ, СІРӘ, ҚЫ-ДЫР К...ІН МАЛЫП АЛҒАН ШЫҒАР кө-не, тұрлайы. Мол ет, көп татақ тура-лы мысқыл ретінде айттылады.

ӨЗІ БИ, ӨЗІ ҚОЖА [ХАН] көне. То-лық ерікті, не істесе де еркі деген магы-нада. Өзі әкелген көмпітті тістеп, өзі әкел-ген ақ құйрық шайға көк тер боп қанып алды. Сейтіп, қатын-баланың арасында бетінен қағатын, алдына шығатын бір жан жоқ; өзі би, өзі хан бол, сұңқылдал сей-леп, шалқып отыр (Ә. Н.).

ӨЗІ ВОЛҒАН Өзінше өсіп жетілген, өзінше өсіп азamat болып кемеліне келген. Бейбішесі сыйбаның, Жарасқұл деген ата-дан, Өзі болған жігіттен Сұрама кім деп ата-анаң (Д. Б.).

ӨЗІ ИЛЕЙТИН ТЕРІНІЦ ПҰШПАҒЫ Түбінде өзі істейтін жұмыс. Осындаид ке-містікке біз де кінәліміз. Ертең, өзіміз иллейтін терініц пұшпагы болған соң ара-ласу керек еді (ЛЖ).

ӨЗІ КИМЕС КИІМІН КИГІЗДІ, ӨЗІ МІНБЕС ЖУЙІРІГІН МІНГІЗДІ ӨЗІ ШІ-ПЕС АСЫН ШШКІЗДІ Тұмаса да туғаннан артық күтті; еш нәрсесін аямады.

ӨЗІМ ДЕГЕН Іштей жақын, пайда-қай-ыры тиер адам магынасында. Қорықпа, Қорықпай-ақ қой, мен өзім деген адамды қорғай білемін (Т. А.).

ӨЗІМ [ӨЗІМДІКІ] ДЕГЕНДЕ ӨГІЗ ҚА-РА КҮШІ БАР Өзі үшін, өзіне келгенде жанын алмайды, бар қайратын салады деген магынада. Әрқайсысы өзін-өзі дай са-найтын, өзім дегенде өгіз қара күши бар әр рудың би, батырларын бір ханға бағындыру оңай болып па? (І. Е.). Өзімдікі дегенде өгіз қара күши бар, өзгенікі дегенде болар-болмас ісім бар (Мақал).

ӨЗІМЕ ЖОҚ К...ЕН БОҒЫМЕН ПІС-СИН Ө УЛ БОЛМАСА, КУЛ БОЛСЫН Не болса ол болсын. Қолымдағы көзірін қар-ғанын мәткесі еді. Оны көзірдің тұзымен бастың, Үл болмаса, кул болсын, уақ көзі-рімді тағы жүрем, өзіме жоқ к...ен боғы-мен nicein (АТ).

ӨЗІМЕН КЕТСІН! ӨЗ БАСЫМЕН КЕТСІН! Өз ҚАРА БАСЫНА КӨРІН-СІН! қарагыс. Баледен аулақ, бар жа-маның қоның өзіне болсын, өзімен бірге кетсін деген магынада.

ӨЗІМЕН КЕТТІ Бетімен лақты. Сен бе, сен, тас жүрек сұмысын, Өзіңмен кеттің жур-сін, Құдайдың да тамагы тоқ екен. Қас-қырга келетін бәле де жоқ екен (С. С.).

ӨЗІМЕН-ӨЗІ БОЛДЫ Ешкілмен ісі бол-мады, жеке болек болды. Мекеш ілбі аяң-дан, өзімен-өзі болып өзекке түсіп кетті (Ф. Мұс.). Өртепін от журегім жанса лау-лап, Қыңқ етіп білдірмesten жүртқа жар-лаг. Өзіммен-өзім болам не болсам да, Ешкімнің ақысы жоқ, жүрсін аулақ! (Б. К.).

ӨЗІМ ӨЗ БОЛҒАЛЫ Тугалы бері, ес білгелі бері. Аз өмірде көп ауырган жан смен. Өзім өз болып екі-ақ ауырганымды білемін. Оның да бірі — шиқан (К. Тай.).

ӨЗІН БІРДЕМЕ ТҮРТШІ ЖҮР Bір жа-дайға дұшар болғалы жүр. Өзінді тағы бірдеме түртіп жүр гой, сірә...— «Тышқан ғыніне кіре алмай жүріп, құйрығына қыл-жуыр байлалтады» деген осы!— деп Жақып пен Байбол екі жақтам күстәнналады (Ф. Мұс.).

ӨЗІНЕ АЗ Өз қылғаны өзіне, оған бар жаза атаулы да кемдік етеді. Күтемін сіз-ден қайта хат, Қуандырып дертім жаз. Ол болмаса, шыныңды айт, Кінә өзімде, өзі-ме аз (Абай). Айтты — көндім, Алды — бердім, Енди екіндім — өзіме аз (Абай).

ӨЗІНЕ ҚАРАП ТОН ПШІТІ Жүртты, бар нәрсені өзімен өлшеді, өз ойындағысын жүртқа теліді, өзін жүртқа өлшем қылды. Шырағым, өзіңе қарап тон пішеле керме, жүрттың бәрі сенің өлшеміңе сия бермес (АТ).

ӨЗІНЕН [ӨЗ-ӨЗІНЕН] ҚУЫСТАНДЫ Секем алды, сезіктенді. Ол мырзаның үйін-дегі жас жеңгесінің де қыбын тауып, күл-кіден езу жидырмайтын. Тек мана құдық

басындағы зекуден секем алдып, өзінен-өзі құыстанип, женгесіне беттемей қалыпты (Ф. Мұс.). Бөлеқбас қабыргадағы суретке қарап еді, Сәуле ақырын мырс етті. Оның неге күлгенін толық сезбесе де, Бөлеқбас өз-өзінен құыстанип, қыбыжықтай бастады (Ә. Ә.).

ӨЗІНЕН ӨЗІ ҚЫЗГАНДЫ Өзінен іш тарлық етті, өзіне қимады. Өзімнен-өзім қызғанып, Азын-аулақ жиганым, Өзіме де бүйірмай (Д. Б.).

ӨЗІНЕ ӨЗІ КЕЛЕ АЛМАДЫ Ес жия алмады. «Бурабайға барамыз деген жақсы хабар отряд жиынынан бері өзінен-өзі келе алмай, конілі жудеп жүрген Жарқынды да қуантты (М. И.). Ақбала мән-зен. Қүйеуі кеткесін көпке дейін өзінен-өзі келе алмай, ыстық басын босағаға сүйеп, тұрып қалды (Ә. Н.). Біраз уақытқа дейін өзінен-өзі келе алмай, мәңгірумен жатты (Б. С.).

ӨЗІНЕ-ӨЗІ СЕНІМДІ Өз күшине өзі сеніді. Айдасан алыс жерімді, Алсаң аңы тे-рімді, Өзінен-өзі сенімді. Тоят төс, салпы ерінді. Топтан торай бермейтін, Тұлпар аттай кунақтын (Д. Б.). Өзің-өзің сенімді бол. Диқанның сенімнен айрылғаны — өнімнен айрылғаны (Ы. Ж.).

ӨЗІН ҚОЯРҒА ЖЕР ТАППАДЫ ◎ ЕШ ЖЕРГЕ [ЖЕР БЕТИНЕ] СЫЙМАДЫ ◎ ӨЗІН ҚАЙДА ҚОЯРЫН БІЛМЕДІ Дел-сал бол не істерін білмеді; торықты; іши пысты. Баласын түстік армияға шығарып салған күні сорлы әке жер бетіне сыймады (Ә. Н.).

ӨЗІН-ӨЗІ БИЛЕДІ 1. Ешкімге тәуелсіз болмай, өзінше билік құрды. Әуелден өзінен-өзі билел, азаттықпен жүрген халық бір-отала біреуге бағынбақты ауыр көрілті (Абай). 2. Ұстамдылық көрсетті. Өзін әрек үстады. Қанша ашу-ызага булықса да, өзін-өзі биледі (АТ).

ӨЗІН-ӨЗІ ҚАМШЫЛАДЫ Өзінен-өзі дем берді, желін берді. Өзін-өзі қамышылап қызынып сейлеп келе жатқанда, «оның бәрін біз білеміз, жоқ, сіз бізге мынаны айтыңыз» деген өктем дауыс шыққанда, Цицерон болса да тілі күрмеліп қалады-ау (Т. А.).

ӨЗІН ҰСТАЙ АЛМАДЫ Еркін билеуге шамасы келмедин; женілтектік жасады. Қоңілінде соңыра үріс үстінде өзін ұстай алмай жүртқа күлкі бол жүрем бе деген хаупі болатын (Ә. Н.).

ӨЗІНІКІН ҚӨЗДЕДІ Бас пайдасын іздеу мағынасында. Құдайға мақұл ісің жоқ. Біреудікін іздедің, Өзіңдікін қөзdedің (Ш. Қ.).

ӨЗІҢ БІЛМЕ, БІЛГЕННИҢ ТІЛІН АЛМА! қарғыс. Басқа кісінің ақылына қоңбейтін, қырсық кісі туралы айтылады. Қарғыстың зілдісі — өзің білме, білгениң тілін алма деген (АТ).

ӨЗІҢНІҢ БОЙЫҢ БІЛСІН д и а л. Өзің біл, өз ақылыңа, ойыңа салып көр (Шығ. Қаз., Больш.).

ӨЗІ ТОЙСА Да, қөзі ТОЙМАЙДЫ Қанағатсыз, аш көз. Шық бермес Шыгайбай... заманының деген сараң байы, өзі тойса да, көзі тоймайтын бай екен (КЕ).

ӨКПЕ [ӨКПЕ ҚАЛДЫҚ] АЙТТЫ [АРТТЫ, ҚЫЛДЫ] Наразылық көрсетті, реніш білдірді. Әрине, машинаға қарсы еместін, Орынсыз өкпе айтатын заршы еместін. «Машина бізге жау» деп, қате пікір, Зияндұ угіт айттар жаршы еместін (С. С.). Қыс ортасынан бері хабарласпағаны ушін өкпемді айттым (С. М.). — Не болды, Айсулу, саған? Айттып күйдірсөң етті. Маган ренжіп жүрсің бе? Әлде басқа біреу... — дей берген Асанның сөзін Айсулу шыдамай, бөліп жіберді. — Сенен басқа кімге өкпе арта аламын (А. Б.). Өкпе қылған ел үшін, Жауда кеткен кек үшін, Қазақтың абырай арына Сарып қылған бар күшін (Б. Қ.).

ӨКПЕ-БАУЫР, ЖАЛЫ БАР Әлі де күші бар, бір шабардай қүйі бар. Мойнын барлай қараса, Өкпе-бауыр жалы бар. Аяғын барлай қараса, Болар болмас әлі бар... Әлі де ойын салады, Қостілінін созады... Шаршады Тарлан десек те, Жер басқаннан озады (ЕТ).

ӨКПЕ СЫЗЫ Қоңілдегі қаяуы, реніші. Сенімі жоқ шерменде сырды бұзды, Анық таза көрмеймін доссызында. Қылт етпеге қоңілдің кешу жоқ, Жүргіндегі жатады өкпе сыйзы (Абай). Биік қырлы мұрын көтере сөйлеп, Алшынбай есікке қарап отырып: Баймұрын өзі де тыржыңдал, өкпе сыйзын білдіргендей... — дегендеге, Құнанбай басын тез көтеріп ап, Алшынбайға бұрылды (М. Ә.).

ӨКПЕСІ АЛҚЫМЫНА [АУЗЫНА] ТЫҒЫЛДЫ ◎ ӨКПЕСІ АЛҚЫНДЫ [КҮЙДІ, ҚАБЫНДЫ, ӨШТІ] Демікті, тынысы тарылды. Бану кішкентай тоқтаса, қапталдан соққан толқын кайықты жағаға шығарып тастанып болғасын, өкпесі алқымына тығылып, әлі құрып бара жатса да, тырыбының жүріп келеді (Т. А.). Қожақ эрібері жүргіресін өкпесі алқынып аузына тығылды. Өкпесі аздап алқынған ол бауырына биік тал өсken биік жарға домалап құлады (С. М.). Шаршаган ұзақ сапарда, Үзілді шаруа, жығылды. Рауандап таң атарда, Өкпе ауызға тығылды (Ж. Сыз.). Базаралының сонымен қатар бұл күнде нашарлап кеткен жүрегі қага түсіп, өкпесі аузына тығылғандай. Аса катты демігіп тістенүмен қиналып тұр (М. Ә.). Оқ-найза, түс-түсынан тигеннен соң, Құлады ақырында өкпесі өшіп (Т. И.). Мандың тери бүршақтап келеді, өкпесі де өшіп болған (Ә. С.).

ӨКПЕСІ ЖОҚ Реніші, қоңіл қаяуы жоқ. Өзіме жөн, өзгеге бұзық істерім, Өзім қондім — өзім нені істедім. Өзгелерге еш өкпем жоқ, ішпесе, Өзіме адал ажал гой ішкенім (Б. Қ.).

ӨКПЕСІ ЖУРМЕДІ Реніші өтпеді. Бала күнінен қатар өсken, ерке Раушан емес пе,

нені айтам, неге жаның қинаймын десе де еркі бар. Раушанга өкпесі жүрмейді Нұрланнның (З. Ш.).

ӨКПЕСІ ҚАРА ҚАЗАНДАЙ Реніши таудай, көңілі қатты қалу мағынасында. Дәмемінің Бағдагул мен бригадирге деген өкпесі қара қазандай (Ө. Қан.).

ӨКПЕСІН АЛА ЖҮГІРДІ 1. Реніши, көңіл қаяуын айтты. Мен Ділдага көрініш, балаардың бетінен ііскең қайтпасам, Алшынбай қызы ертең-ақ гүжілдеп, өкпесін ала жүгіреді (М. Ә.). 2. Асығып-аптықты, жылдамдастып қимыл жасады. Өртке күйіп жатқан өз жолдасын көргендер өкпесін ала жүгіргенмен еш нәрсе істей алмады (ЛЖ).

ӨКПЕСІН АУЗЫНА ТІСТЕП АЙТЫСТАЙЫ Қатты айтты.

ӨКПЕСІН ҚОЛЫНА АЛЫП ЖЕТТІ [ЖҮГІРДІ] Бар пәрменінше жүгірді, асыға-усіге жүгіріп жетті. Жүгірді Әбікеш те дедек қағып, Жан дәрмен, екі өкпесін қолына алып (Ж. С.).

ӨКПЕ ТҰС Қаптал жақ; сырт жақ. Баранов аттың зарын да, көзінің жасын да елеген жоқ. Бишікпен сабалап суға түсірді де, өкпе тұсынан атып келіп жіберді (Ә. Ә.). Елизавета Сергеевнаның сабагынан алған жақсы зесерден осындай ойлар туындаған, ері қызыға, ері сүйсіне тыңдай қалған Жақыпбекті дәл өкпе тұсынан шыққан бір сыйры селт еткізді (М. И.).

ӨКСІГІН БАСА АЛМАДЫ Жылауын (солғын) тоқтата алмады. Құшағын патша жазбады, Құмар қанын ұлынан Өксігін жатыр баса алмай (МЗ). Өксігін жаңа басты бала. Жадырап сейлей бастады. Тілті жазықсыз көрінеді. Кудай мен кітап өздері шатастырады (Ғ. Мұс.).

ӨКСІК[-ТИ] БОЛДЫ Қапалы болды; шерлі болды. Баянды өксік болған уатайды (ҚКБС). Жалғыз қызыңды қүйеуге бердің деп өксікті болып жүр деп ең (АТ).

ӨКСІП ЖЫЛАДЫ Қапалана егілді, тағдырына шағынды. Мұндай түрпайлықта Газиза, бір жағынан корланып, ызаланып, өксіп жылал... Жақынтық сол минутте барлық жас жүрегімен өлдердей жек көрді (М. Ә.). Қу бауырымды қия алмадым, Өксіп жылал егілдім мен. Ен болмаса жарық жерге, Қөміндер деп еміндім мен (А. Жұм.). Бекежанның бұ сөзі мұнды болған Жибектің Өкпесінен енді үрады Өксін-өксін жылады (ҚЖ).

ӨКСІП КЕЛІП ЖЕТТІ Армандаи аңсан кеп, сағына аңсан кеп табысты. Атасына қош айтып Еспенбет ердің кеткені, Тұған ел, тұған жеріне Өксіп келіп жеткені (Д. Б.).

ӨКТЕМДІК ЖАСАДЫ Күш көрсетті, зорлық қылды. Біздің маймыл тәріздес ата-тегіміз құралдармен — таяқпен және таспен өздерінің қолдарын ұзартып, күшін асаырғандай болды. Соның аркасында олар

басқа жануарларға өктемдік жасап, оларды қорқытатын болған (ЖБ),

ӨКТЕМ КЕЛДІ ① ӨКТЕМ[-ДІК] ҚЫЛДЫ Күш көрсете асқақ келді. Жайнатым жайлалуымды қөктем келді, Сыр бойын сілкіндіре өктем келді, Малышыны аяғынан тиң түрғызып, Біреуге артпа деді өкпенди енді (Н. Сұл.).

ӨКШЕЛЕП ҚУДЫ Ізбе-із, калмай құды. Жеткізер ме откен күн, өмірді құсам өкшелеп. Тақты күндер мойнына, Калампыр-маржан текшелеп. Еңіреп жүрген ерлерді, Ерендер қашан ескеред (АБ). Дүшпап жыуры маңда бойын жия алмады. Діңкесі құрып, өкшелей қууга дәрмені болмай қалды-ау деймін (Б. Мом.).

ӨКШЕСІ ЖЕРГЕ ТИМЕЙДІ Тым тез, шапшаң жүгірді; әдамыл таппады. Айдал салдыым жылқымды тепсек жерге, Сіздей адам табылмас екsem жерге. Намаздігер, намазшам арасында, Асыққаннан тимейді өкшем жерге (Қән.). Ертеңнен қара кешке жұмыста болып, өкшесі жерге түп, бір тыным алмайды (АТ).

ӨКШЕСІН АЛДЫРДЫ Шаршап-шалдықты, болдырды. Туған еді бізді анамыз балғын ғып, Жорықтарда өкшемізді алдырыбы (М. Әл.).

ӨКШЕСІН БАСТЫ Жасы шамалас, жасы таяу адамдар туралы айттылады. — Қайрат қай жылғысыз? — деймін мен.— Пәлі, мен сіздің өкшемізді басып жүрген болармын (ҚӘ).

ӨКШЕСІНЕ ҚАРАНДЫ Сәнденді, бой тузді. Өкшесіне қаранган Ай маңдай апапақ панды да, Тірі жүрсем мінермін, Арқар таң күпшек санды да (Д. Б.).

ӨКШЕСІН ЖАЛТЫРАТТЫ ② ӨКШЕСІН ҚОРСЕТИП, ТАБАНЫН ЖАЛТЫРАТТЫ Тайын түрді, көзін жогалтты. Жантасқан мұндар жау, Қолына алып өкпесін, Жалтыратып өкшесін, Келген қанды ізімен. Өлігін баса қашатын (А. Т.). Жау барлық майданға өкшесін көрсетіп, табанын жалтыратты (Е. Ә.).

ӨКШЕСІН ЖЕРГЕ ТИГІЗБЕДІ 1. Аяғының үшімен жүрді. Бипындаш биши башпайлар, Тигізбей жерге өкшени, Шешіліп кетіп «шашбаулар» Тербелді алма тестегі (Д. Ә.). 2. Жау жүргізбеді, Жалпылдан жаяу жүргізбей. Топшысы берік қыранмын, Сұңқар етіп үшірды (Н. Б.).

ӨКШЕСІН ОТҚА БАСТЫРДЫ Жазалауды. (Бұл жерде ақын жауды жазалады деген мағынада айтып отыр). «Уралап» ұран шақырды, Айбаттанып ақырып, Өн-міне дегеніне, Самурайды састырды, Өкшесін отқа бастырып, Сансыз зескер, құралмен (Н. Б.).

ӨКШЕ [ТАБАН] ТИРЕДІ 1. Берік бекіл қарсы түрді. Ол бақ үшін тіреп өкше, Жау жасағын шапқан шөпшесе, Қанын, жанын аямастан, Қайрат еткен ер ерекше

(С. Д.). 2. Бір жерге тұрақтап мекен қылды.

ӨКІЛ АТА [ӨКЕ] көне. 1. Қызы алысатын ауылдың баласын бес-он күн үйіне жатқызып, сыйлық беріп аттандырган кісінің бүрнеги үақытта «өкіл ата» деп атаган, өкіл атага бұл жігіт «өкіл қүйеу», ал қызы «өкіл қызы» болып есептелген. Қалыңдық үзатыларда, сол өкіл атанаң үйінде қонақта болады. Мұны «мұрындық ата» деп те атаган. («Өкіл» — араб сөзі, ол бастағы мағынасы: сенімді, елші). Өзіне Әлбекті қүйеу қызып, Қылады Қөтібарды өкіл ата (АП). 2. Есейген кездे бірі бала тұтынып, бірі әке тұтынған кісілерді де «өкіл ата», «өкіл әке», «өкіл бала» деп атаган. Ақсақал маган ас беріп тойындырыды, үйіне әкеліп бала қылып алды, мен оған өкіл бала болды, ол маған өкіл ата болды (ҚЕ). Өзінің өкіл әкесі болған тілмаш Шәймерден мен мына революционер Әлжанов екеуінің арасы да ел кешкендей (С. Тал.).

ӨКІЛ БАЛА көне. Есейген кезде бала орнына тұтынған (жігіт, бала). Сонын ақсақал маган ас беріп тойындырыды, үйіне әкеліп бала қылып алды. Мен оған өкіл бала болды, ол маған өкіл ата болды (ҚЕ).

ӨКІЛ КҮЙЕУ көне. 1. Қызы әкесінен, емес, қызды қолынан алған бөтен кісігে жігіт «өкіл күйеу» болады. Батыр-ау, сізден тартып кісі ала ма? Алықсан асын жөндеп іше ала ма? Алушы өкіл күйеу болар сізге, Жазғаның біз көрерміз пешенеге (М. Э.). 2. Жасы үлкен кісі мен жасы кіши кісі арасында болатын тамырлық. Сенің әкес Мамай ішінде Жамантаймен көңілдес болып жүріп, өкіл күйеу болғанда, екі жұз қой кійт кіген. — Өкіл күйеуі қалай? — Өкіл күйеуі, шын күйеу емес, тамыр есепті нәрсес. — Оnda «тамыр» деп неге атамайды? — Тамыр құрбылас кісінін арасында болады. Ал, жасы үлкен кісімен жас жігіт тамырласам десе, кейде осылайша өкіл күйеу бол аталауды (М. Э.).

ӨКІМ ҚЫЛДЫ Бүйірлі, өктемдік қылды. Бір баланың жоғынан зорлық қылды маңайым. Өкім қыла сөйлейді Балласы көп ағайын (АБ).

ӨЛГЕНДЕ ҚОРГЕН Өліп-талып, зарырып жүріп көрген, талқан. Корасанға кой айтып, Шыбын жаңға жан айтып, Артынан қуып келіпті Өлгендеге көрген шешесі (ҚЖ).

ӨЛГЕН ЖЕРІ ОСЫ ҚАТТЫ үятқа қалды деген мағынада. ...Қалың қолға қарсы шапқанда мұндан қысылмаушы едім. Өлгендегі жерім осы болды-ау! (И. Е.). Жаңбота, осы ма еді өлгендегі жерім, Қекшетау боктығына көмгөн жерің. Кісісін бір болыстың біреу сабал, Бар ма еді статьяда көрген жерің? (Б. Қож.).

ӨЛГЕН АРТЫҚ [ЖАҚСЫ] Үятқа қаланша, масқара болғанша, жер басып жүрмегеннің өзі мақұл деген мағы-

нада. Ай, Дәке, осы ма еді бергеніңіз, Ақынды осы ма еді көргеніңіз! Дәукемінің бергенінен үялғаннан, Бәрінен артық бол тұр өлгеніміз (Ш. Қар.).

ӨЛГЕН-ТИРІЛГЕНІН [ӨЛЕР-ТИРІЛГЕРІН] БІЛМЕДІ С ӨЛГЕН-ТИРІЛГЕНІНЕ ҚАРАМАДЫ 1. Жан-тәнін салды, жанын аямады. Сен ертерек неге оралмадың, осы мал десе өлген-тирілгениңді білмей кетесін-ау! (М. Е.). Дүйсенбайдікі адал еңбек. Дүйсенбай біреуге малайлық журсе, кісі жұмысы екен деп алалап көрген бенде емес. Өлген-тирілгенине қарамай істейді. Бір вэзекінде әкесінде әттікінде әткәрді (Б. М.). 2. Қөзсіз өр кеүделік етті, парықтамай жан үшірді. Віз түк білмейміз, біз де білмейміз деп надаңдығымызды білімділікке бермей таласқанда өлер-тирілерімізді білмей күре тамырымымызды адайтып кетеміз (Абай).

ӨЛГЕНІШЕ [ӨЛЕРДЕЙ] ЖАҚСЫ КӨРДІ Емірене, сүйсіне қарады, жолына құрбан болардай сүйді, қаір тұтты. Өлгеше жақсы көретін досы жүріп кетті дегенде ол қатты күйінді (АТ).

ӨЛГЕНИ ТІРІЛІП, ӨШКЕҢІ ЖАНДЫ [ЖАНҒАНДАЙ БОЛДЫ, ЖАНҒАНДАЙ ҚУАНДЫ] Үміт үзген жоғы табылып, қуанышқа өбеленді, мәз-мейрам болды. Өлгени тіріліп, өшкені жанғандай қуанды, шүйлдесті да қалды. «Соқыр тауыққа бәрі бидай», тек хат ішінде «Қамар — Ахмет» деген сез болған соңақ құдай берді, акты-қарасын ақтару қайда, шыдасын ба? (С. Т.). Өлгени тіріліп, өшкенім жанаң күн бар екен гой, әлі де... Кел, кел-ші, ер женгем, Мәрзия (Ф. М.).

ӨЛДЕ МАҒАН кейіс. Ол болмаса, бұл болсын, одан арман деген мағынада. Айшаның кенет есіне түсті. — Бар болыр, қор бейшара, әке болып иғілік көрсеткен күнің бар ма еді? Қақтықкан сорлы дейімдай, өл де маған, нең бар еді?! — дейді (М. Э.).

ӨЛДЕСЕҢ ӨЛІП, ТІРІЛДЕСЕҢ ТІРІЛЕЙІН Не десен де айтқаныңды істейін деген мағынада. Жұмажан: Келсе болды, шарт, мен аянбайын, өл десен өліп, тіріл десен тірілейін, сөзім сол-ак. Немене енді? (М. Э.).

ӨЛДІМ-ТАЛДЫМ ДЕГЕНДЕ Зорға, әрек-әрек дегенде. — Сонымен, өлдім-талдым дегенде, құлагыма Ялошканың даусы шалына кетті (С. М.). Қарғалар жер-көкті қоймай шарлап, ақыры өлдім-талдым дегенде бір жерден адам тірілтетін шепті тауып алып, касқырга алып кеп береді (ҚЕ). Өлдім-талдым дегенде Қыл көпірге ілінді. Қыл үстінен қылтылдаш, үшты молда, жүгірді (І. Ж.).

ӨЛЕ ЖАЗДАДЫ 1. Жаны қалмай бәйек болды (АС). Күнде тілін алатуғын достан кейде бір тіл ала қойған дұшпанға кісінің өле жаздаитұғыны қалай? (Абай). 2. Шыдамсызданды, тағаты таусылды

(АС). Жас балаға үйде от жоқ тұрған маздап, Талтайш қақтана алмай өле жаздал. Кемпір-шалы бар болса қандай қызын, Бір жағынан қысқанда о да азынаш (Абай).

ӨЛЕ ЖЕГЕНШЕ Өзіне қарай тарта бермей деген мағынада. Өле жегеншие, беле же (Мақал).

ӨЛЕНДІ ЖЕРГЕ ӨРТ ҚОЙДЫ Жұрген жерін, тыныш жұртты үшү қылатын пітуасыз, берекесіз адам туралы айттылады. Өләнді жерге өрт қойып, беленді жерге жел тұрғызып жүретін құйтырқы мінезі өлі қалмапты (АТ).

ӨЛЕРДЕГІ СӘЗИН АЙТТЫ Қарғанып-сіленді, таусыла, қыла сойледі. Қожа Насыр өлердегі сәзін айттып, казанды зорға сұрап алды (КЕ). Раушан Бекенің бетінен шопылдатып сүйді де, өлердегі сәзін айттып жылады (Б. М.).

ӨЛЕРДЕЙ КОРҚАДЫ Зәресі қалмай-ды; қатты қорқады. Жазған балам, күшіктен өлердей қорықсаның не, қасқыр кездессе қайтер ең?! (АТ).

ӨЛЕР ЖЕРИН БІЛМЕЙДІ ④ **ӨЛЕРІН БІЛМЕДІ** Абайламай, ойламай әрекет етти; арандар жерін байқамады. Мынау қайнаған не деген өлерін білмейтін аккез еді (М. Э.).

ӨЛЕРМЕНДІК ҚЫЛДЫ [ЕТТИ, ЖАСАДЫ] ④ **К...ЕН ЗОРЛЫҚ ЖАСАДЫ** 1. Өз дегенін істемек болды; қара күшке салып біреуге қысым көрсетti. Анау қызыл көз пәлең менікі деп өлермендік қызып отырып алды емес пе?! (АТ). 2. Өләнгірлігенине қарамады. Немістер... негізгі бағытынан бет бұрмай, өлермендік қылып, омыраулай берді (Б. Мом.).

ӨЛЕРІНЕ КЕЛДІ [ТАЯНДЫ] Қартай-ып, дүниеден қайтар шаққа жетті. Өлеріне келгенде, Жан мұндар енді сескенді, Ескендір өткен дүниеден, Жырма тоғыз жасында, Перзент қалмай артында (Ш. Қ.). Білсін бір суннет, фарызды, Қазақтан алдын қарызды. Өлеріне көрінген жұрттым айттым арызды (Ш. Қ.)

ӨЛЕРІНЕ КӨРІНДІ Дүние салған кісінің ақтық (соңғы) әрекеті, қыллыры туралы айттылады. Байғұс шалым екі күн бұрыны, қозыларды қырқып тастап, терлеп-тепшіп шай ішіп еді, өлеріне көрінген екен гой! (АТ).

ӨЛЕТҰГЫН ТАМЫРДАЙ ШШЕ ТАРТЫ көне. Кері кетті, қадамы өре баспады. (Көне заманның мүшкіл халі айтылып отыр). Шілдедегі дариядай кептін, казақ, Бар пайданды бір қыска тектің, казақ. Өлетұгын тамырдай ішкे тартып, Қашан сыртқа тартады лептің, қазақ (М. Сул.).

ӨЛМЕГЕНГЕ ҚАРА ЖЕР Қатты үялу, кенет қызылу мағынасында айттылады. Жердің үстімен барып, жердің астымен қайттым, Өлмегенге қара жер. Жер тесік

болса кіріп кетер ем, Сагымды сыңырды бұл бала (АТ).

ӨЛМЕГЕНГЕ ӨЛІ БАЛЫҚ Себептен себеп болды; «жарылқайын» десе қынан қысынын келтіреді екен деген мағынада. Қасқырдың тамағынан алыш қаппын, Алғаным құрсын, өзім талып қаппын Жолығар өлмегенге өлі балық, Үстіме кірекеш келіп қапты (К. Э.).

ӨЛМЕ, ӨЛСЕҢ ҚАЙТИП КЕЛМЕ! қағыс. Әзіл-остақ түрінде айттылады.

ӨЛМЕСЕҢ ЖЕР КАП ④ **ӨЛМЕСЕҢ ҚҰМ ҚАП** ④ **ӨЛМЕСЕҢ ОМА** [ОМЫРА, ОМЫРАМ, ӨМЕ, ӨМИРЕ, ӨМИРЕМ, ӨМИРЕН, ӨРЕМ] ҚАП! Өліп кет, жерге кір деген мағынада. Өзім деп, сенерім деп, қанат тұтып, қатарыма алғаным сенбісін?... Сендер: «Керей-найман әделет таппай, әрекет тапса, өлмесе ома қапсын» десен, мен оларды елім деймін...— деді Абай (М. Э.). Мен қазақтың ата жерінде тудым, осы ата жерінде өлемін! Халқымнан қашып тапкан қызықтың маған керегі жоқ. Мейлін. Онда өлмесең өрем қап!— деді Әқлар үніне сұық ызғар беріп (І. Е.).

ӨЛМЕС [ӨЛМЕШІНІҢ] КҮНІН КӨРДІ ④ **ӨЛМЕМЕҢ ОТЫР Үйтіп-бүтіп тіршілік етти**. Лагерьдегі адамдардың тамақпен қамтамасыз етілу жағы оған белгілі— өлместің күнін көріп жүретінік білетін (К. И.). Лажызы сүрген бұл өмір— Қайрылы қалас форымда. Өлмешінің күні рой— Төбесі анық қорымда (Ұш гас. ж.). Ш. Уәлиханов жалшы болған тапты өз еңбегінің барлық табысын қожасына сипырып беріп, өзі тек өлмешінің күнін көретіндер, сейтіп «мәнгі еңбектенуге» мәжбур болғандар деп білді (М. Ел.).

ӨЛМЕС КҮНІНДІ КӨР Тіршілік қамынды же, өз бетіңмен әрекет ет. «Бөлен жерде алтын бар, барсаң бакыр да жоқ» дей-дей болмадың ба? Енді біріңе-бірің сүйеніс те, осы арада өлмес күнінде көр, түге! ...— депті Базаралы (М. Э.).

ӨЛСЕ ДЕ АЙРЫЛМАЙДЫ Қолынан шығармайды, ешкімге бермейді. — Бүгінгеге шейін шыдада келдім, енді шыдай алмаймын... Мысалы, мен сендей жігіттің, мысалы, сенің етегінді үстасам, өлсем де айрылмас едім,— дейді Гүлия Әзімханға (С. С.).

ӨЛҮГЕ БАҚЫЛ көне. Өлім алдындағы ризалық ету мағынасында. Туарға біз бақыл жан, Өлерге біз бақыл жан. Бозжігітім болмаса, Ешкімнің жүзін көрмеспін (БЖ).

ӨЛШЕУ ҚЫЛДЫ Ақыл таразысына сап салыстыруды, салмақтай тәңдел көрді. Осы жалған дүниеден, Шешен де өткен не бұлбұл, Қосем де өткен не дүлдүл, Сөз мәнісін білсіз адам мизан, өлшеу қыл. Егер тұзу көрінсе, Мейлің таста, мейлің күл (Абай).

ӨЛШЕУЛІ КҮНІ БІТТІ [ЖЕТТІ] көніне. Діни сенім бойынша о баста үйғарылған өмір сүру мерзім күні бітті. Өлтіріп Ибраһимді Жұсіп кетті, Тағдырдағы өлшеулі күні бітті. Екі күнде кездескен біреу көріп, Өлгөнін Ибраһимнің мәлімдепті (А. А. Қ.).

ӨЛІ АРА ЖАҢА АЙ МЕН ЕСКІ АЙДЫҢ АРАЛЫҚ ШАҒЫН «ӨЛІ АРА» ДЕП АТАЙДЫ. Ай кешігін туатын олі арага таянып еді (С. Б.). Өлі ара кезінде Ай Жер мен Күннің аралығында болады да, Жерге Айдың қараңғы жағы қарап тұрады, бұл кезде Ай атымен көрінбейді (Х. Ә.).

ӨЛІ АРУАҚ көніне. Діни үгымда өлген ата-бабаның рухы деген мағынада. «Құнапбайды елге қайтарпаймыз, айдатамыз, үстінен арызды айдал, су түбіне біржолата кетіреміз. Бекіт кегін аламыз! Өлі аруақ қарғысын мұның басына жеткіземі!» деген ызгар, қайрат күшті (М. Ә.). Судыр Ахмет Ақбалага да: «Шырагым, тиे берсін де! Өлі аруақ артында қалған адамнан дұға дәмемеді!», — деген зарлап отырып, бір-екі рет тиे берсін айтқызып еді... (Ә. Н.).

ӨЛІ БОЙ Тіршіліктен түңіліп сұыған «құр» сұлде туралы айттылады. Өлі бойға қан жүгірді, Қайратым құрыш болды наң. Мұз жүрегім май секілді, Еріп, от бол күйді жан (Абай).

ӨЛІ БОЛЫП КӨРДЕ ЖОҚ, ТІРІ БОЛЫП ТӨРДЕ ЖОҚ Санатта, есепте жоқ. Өлі болып көрде жоқ, тірі болып төрде жоқ, мендей бейбақ бенде жоқ. Жүргегін жарған досым деп, Есіркөр көңіл сенде жоқ (АӘ).

ӨЛІ БҮЙІМ [ДҮНИЕ] Үйдегі байлық (күйім-кешек, кіз-текемет, тең мата, кілем, ыдыс-аяқ т. б.). Аяқты малды былай қойғанда, басып қойған өлі бүйімі мөндей гой (АТ).

ӨЛІ ЕТ 1. ЕСКІ (СУР) ЕТ. (Қонақ келмesten бұрын сойылған малдың еті). Ол келлен қонағына мал соймай, өлі ет асып берді. Төртінші күні де қой соймақ еді, «қаның ішеміз бе оның, осы үйдегі өлі ет жетеді», деп Шыңғыс рұқсат етпіді (С. М.). 2. **Жараның я ат жауырының жаны көкен, өлген бөлегі.** Әй мына ат жауыры өлі ет байлап қапты гой, обал-дағы (АТ).

ӨЛІ ЖАН ① **ТИРІ ӨЛІК** Тірліктен үміт үзген, түңілген, өлімге мойын ұсынған жан, кісі магынасында. Мен — өлі жан, ешкімді талғамаймын, Рақымсыз билепінді қарғамаймын. Мен кешерлік сүйтсе де іс қылған жоқ, Разымын деп жалған сез жалғамаймын (Абай).

ӨЛІ ЖАРА Бітпес ескі кек. Бұл бір шемен болған өлі жара, сөл кірбің болса шыға келері хақ (АТ).

ӨЛІ ЖҮН Қойдың көктемде қырқылан жуні, өзге малдың көктемде түлеп түсер жуні. ◆ Ұдан бөлек жүннің мы-

надай түрлері бар: Құзем жұн, жабағы жұн (Кебіне киіз, байпақ, қалпак, күпіт. б. бұйым жасалады. Ал көрпе жасауга болмайды, себебі тірі қылышқұ жұн көрпенін тысына шығып кетеді. Тірі қылышқұ жұн көрпе сыртына шықпас үшін тай казанға қарып алады да көрпе жасай береді). Шет пүшишақ жұн (Әр жерде ілініп, котанда қалған жұн. Ұдан кебіне жілшү жасалады). Шуда жұн, тубіт жұн (Бұлардан тоқыма кітім-кешек жасалады). Кіз сапалы болу үшін қой жүннің гана пайдалану кажет. Өлі жұн киіздің сапасын кетіреді (М. Е.). Жарлылардың баласы, Ақыл-есі болмаса, Қорбызың тұрган бір байғұс Өлі жұндың таймен тен (Д. Б.).

ӨЛІМ АУЗЫНАН ҚАЛДЫ [АЛЫП ҚАЛДЫ] Ажалдан аман-есен қалды; ажалдан алып қалды. — Мен, — деді қарт даусын ыңқ еткізіп, — бес рет өлім аузынан қалдым. Оның қызығылқтығы «бес батыр туралы ертектен» де, «бес қызыл жырынан да» кем емес (Ә. Ә.). Ұш күн, үш түн жала-жалғыз адасып, өлім аузынан қалып ем, — деді Хадиша (М. Ә.). Әлгі Кеттебекті өлім аузынан алып қалған Қесеубекті төбесіне көтерілті (ҚЕ).

ӨЛІМ АУЗЫНДА [ҮСТИНДЕ] ЖАТТЫ Науқастың халі нашарлады, қыннадады; хал үстінде жатты. Бұған өлім аузында жатқан Дәркембай осы жайды есіне текке алмады (М. Ә.). Қазіргі кезде өлім үстінде жатқан адамдарды тірліттін әзістер қолданыла бастады (А. Д.).

ӨЛІМ БОЛДЫ Ұят, масқара болды. Жақсыға өлім сол болар, Уағдасында тұрмаса, Жіріт кәмел бітерді, Тәңрім өзі берген соң (Д. Б.). Мал-мұлікті ысырап қылғанымыз өлім болды (ҚЕ).

ӨЛІМГЕ БЕЛ [БАС] БАЙЛАДЫ ② Өлімге бас тікті Тәуекелге кірісті, бас кетсе де аянбады. Отан үшін өлімге, Белді байлап бас тізіп, Жапанда жанын тапсырды, Жалындал жанып жас жігіт (С. Мау.). Жан ашыр жоқ, жаралы болған жерінде. Жолбарыстай қүңірен де, жат көрін де. Істық қанды, жас жанды қидағы, Басты тізіп, белді байла өлімге (Б. К.). Сондықтан хаяуп тәнген қундерінде, Бір сен үшін өлімге бас байлагам! (Ж. С.).

ӨЛІМГЕ КӨЗІ ҚИМАДЫ Өлтірге аяп қолы бармады, жанына ара түсті. Тағы да құдай үрді деп, Қалмады қоркып имамын. Қанша кінем асса да, Өлімге мені қимадың (Қамб). Жаутаң көз қиқлағын өлімге көзі қимайды, Сарқып сабыр, шыдамын Аштық жанды қинайды (АТ).

ӨЛІ МЕН ТІРІНІЦ АРАСЫНДА ③ Өлім аузында өл үстінде, ажал алдында, жаны қыл үстінде. Уайымның кебі... Абаймен байланысты. Өлген Магаш пен бүгін өлі мен тірініц арасындағы Абай екеуін бірдей Дәрмен жарадар жанымен мүсіркеп, есіркей толғанында (М. Ә.).

ӨЛІМ ЖЕТТИ ◉ ОПАТ КЕЛІДІ Қырылды, өлді. Қоян жылы жаумады көктен жаңбыр, Қабагы шаруалардың болды салбыр. Қыстығұн болғанда қар тыныбада, Айуанға өлім жетті аштан әрбір (М. Сұл.).

ӨЛІМНЕҢ ҰЯТ КУШТІ Абырайсыз қалғаннан да ажал аргың деген мағынада.— Ендеше, өлімнен ұят күшті. Ел көрмеген сүмдиккә ел көрмеген жаза керек! — деп Құнанбай байлауын айтты (М. Ә.).

ӨЛІМ ТҮРПТІ Ажал айдады, өлімге бастады. Сені бір өлім түртіл түрган шыгар, кел! — деп, дәү атынан туследі (КЕ).

ӨЛІМШІ БОЛДЫ Соқыға оңбай жығылды; өлер халғе келді. Келді де ете берді опыр-топыр, Боп қалды бірі мертік, бірі соқыр. Өлімші болғандары өлгөнімен, Үйіліп аяқ асты болды кепір (Т. І.).

ӨЛІМШІ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] Титығына жеткізе сабап, соыып салды; соқыға жықты, өлер халғе келтіре үрді. Сагит пен Айсулу екеуі машинаға мінгелі келе жатқанда, бауыры оянады да, төбелес салады. Сагиттың мұрнын қанатып, өлімші қып сояды...— дейді Саматов Мұқітка (М. Ә.).

ӨЛІМІН САТТЫ Арын-ұятын сатты. Ондай жерде, асіресе, осы бір өндіршегі сорайған, бір көзі соқыр, сүдіңсіз, арық қара кісі ар-ұяты жиып қойып, ойына алған іске өзеленіп өлімін сата кіріспін кететін (Ә. Н.).

ӨЛІП КЕТЕ ЖАЗДАДЫ ◉ ӨЛІП ТІРЛДІ 1. Сұғанақтанды, пайда ушин жаңын бермен болды. Кезі келгенде бір өшімді алайын деді білем: — Жүрттың еркегі пайда дегенде өліп кете жаздайды; бұған керегі төрелік, ертен екі мешікте мен шолақ аттан айрылған күні жайың білінер,— деді (Б. М.). 2. Жан-тәннің салды. Жалпы бұқараның баспасөзге көзқарастары ете көңілді. Бірен-саран газеттер, жаңа шыққан кітаптар қолдарына тисе, оқып өліп кете жаздайды (С. С.). 3. Қатты ұялды. Қатты ұрысты, өліп кете жаздайдым, жер жарық болмады кірерге (АТ). 4. Өбек болды. Асты-устіне түсіп өліп кете жаздайды, баласын өліп тіріліп аймалап жатқаны (АТ). Бұл канша күйіп-жанса да, қыз оған бұрынғыдай өліп тірілген жоқ (Ә. Н.).

ӨЛІП КЕТЕЙІН! қарғану. Не бол десең, сол болайын, ажал алыны! Олда білда, өліп кетеїн, көргенім жоқ (АТ).

ӨЛІ СҮЙЕК Дене бітімі ебедейсіз, оралымсыз, еңсіз кісі. Сүйдірген сені маған теріс аяқ, Бір-бірі саусагының жуан таяқ. Өлі сүйек, өлексе, өлімтік қып, Құдайым саған берген аймай-ақ (С. Т.).

ӨЛІ СЫБАҒА Еңбексіз тиген, еңбек сіңбеген үлес. Сүйеу қартты сыйлайтын жүрт Итжемес жұмыс істемесе де, оны үлестен қалдырмай, қыс бойы өлі сыйбага беліп кеп еди (Ә. Н.).

ӨЛІ [ТЫШҚАН] ТИДІ Жылқыда болатын ауру. Беккенің боз жорғасына өлтір аунақшыл жатыр деген, соған аят оқуға кеткен шығар (К. Кем.). Жүйрікке тышқан тиді жүгірмейді, Домбыра таңқұңқұқ етіп күй білмейді. Не пұшық, не мысық, боп, не күшіл боп, Мыңқылдан шауайлдейді, мәуілдейді (І. Ж.).

ӨМІР БАҚИ [БОЙЫ] 1. Мәңді. Тұмсығы жұмыр жердің қатқан мұзы, Тылсымның ашып-жарып ашты сырны, Елімнің алыш туған ұлы, қызы (Жамбыл). 2. Үнелмі, әрқашан. «Мынау бір өмір бақи именбей басып келе жатқан алаңсыз, маңғаз болар» деп ойлады Добрушкин (Т. А.).

ӨМІР БЕРДІ Жаратты, дүниеге келтирді (АС). Мал бердім, өмір бердім, не үшін сол маддарынды, өмірлерінді бетінде ақыретті үстап, дін ииетін дүниеде тұрып, жүртты алдамақ үшін сарып қылдыңдар? (Абай). Фаріптікке көз жетті, Алғаннан соң серікті. Өмірін берген құдайым, Ажалың да беріпти (Абай).

ӨМІРГЕ БОЙЛАДЫ Өмірге үңіле қарады, өмірді тереңдеп түсінді, білді. Жомарт Баймаканга:— «Желдей ерікті» желдікеп мінген жүртшылық бар. Сандалма! Өмірге бойла.— деді (Ф. Мұс.).

ӨМІРГЕ ЕЗ БОЛДЫ Дүние илеуіне түсті. Салқын сыйлайып сергітеп алмай жүргегін, Дауыл айқай алды жастың жүргегін. Өмірге қор, өмірге ез бол жас Жамал, Үялады жүргегіне тірі өлім (І. Ж.).

ӨМІРГЕ ЖЕТКЕН КҮН Бұл жерде кепешегі жойылды мағынасында. Есінде ме, ел ерлері, откен күн, Үрпағының өміріне жеткен күн. Кесік құлак, тілік табан талайсыз, Жарындың күн, жанындың құл еткен күн? (Б. К.).

ӨМІРДЕҢ ТЕПКІ ЖЕДІ Тұрмыстан соққы көрді, дүниеден азап шекті. Өмірден тепкі жесем жазығым жоқ, Ешнэрсеге көңілім болмаса ток. Қайта-қайта оқысам бір дұғаны, Сөніп қалған жүректе жанады шоқ (Абай).

ӨМІР-ЖАСЫҢ ҰЗАҚ БОЛСЫН! алғыс. Көп жаса деген мағынада. Қызмет қылдырған соң он екі жыл, Ойланып, «Әз еліне барсын»,— деп бұл.— Рахмет, өміржасың ұзақ болыны, Әр қашан жадымдастың, еттім,— деп, үл (Т. І.).

ӨМІР ЗАЙЫ [ЗАЯ] ӨТТИ [БОЛДЫ] Өмірі бос, тектен-текке кетті. Қалтаса, қамаласа қалың қайғы. Көрсетіп жарым жылдай жалғыз айды. Болмаса күндіз құлқің, түнде үйқын, Кім айтар өтті екен деп өмір зайды (Б. К.).

ӨМІР КЕШТІ [СҮРДІ] Тіршілік етті. Тұған елді көкседім, Жат елде арман ескенім, Үлайық па, жан ата, Іргелі елім тұрғанда Жат елде өмір кешкенім (Д. Б.). Жұмабек енді байқаса көңілді, дархан өмір сурдім дегені даңғаза, бейпіл өткен күндер сияқты (Т. А.).

ӨМІРІ ӨТТІ *Тірліктегі күні берекесіз, бос өмір сурді.* Қорқытпайды қар мен мұз, Өзге наре қорқытты. Ойсыз, доссыз, бақтызыз, Жыбырлақден өмір отті (Абай). Жау қорсаңдаш бұргайып, Дос құбылып, әуре етер. Кімі тентек, кімде айып Тексере алмай өмір етер (Абай). Құм тенізден тынбай соққан бораның, Ішінде жапырақтың гүл бұтақтың, Құндегі еске түсед түрған шақтың, Қамалып бұл клетке тұтқын болып, Өмірі еткені ғой мен бейбақтың (Б. К.).

ӨМІР СЕРИК *Жұбай, жар, ерлі-зайыпты.* Жақан қарт өзінің өмір серігі Әлишасымен осы шатқалды жалғыз үй қыстағалы, міне, онының қыс (М. Т.). Менің саган қосылып өмір серік болғанымға бес жыл болды (КЕ).

ӨМІР ТАУҚЫМЕТИН КӨП КӨРГЕН *Тұрмыстың соққысына талай ұшыраган, өмірдің зардабын көп тартқан.* Оспан өмірдің тауқыметін көп көрген қарт, анаумынауга елп етері жоқ (АТ).

ӨМІР ТОНЫН КИГІЗДІ *Ақын бұл жерде адам қоңілінің сергіп, жаңарып, селт етіп тіршілік құшағына кірген сәтін, жаңарған қоңіл-күй қалпын айтып отыр.* Бір қүйгізіп, сүйгізіп, Есқі өмірді тіргізер. Өмір тонын кигізіп, Жоқты бар ғып жүргіз (Абай).

ӨМІР ШАМЫ СӨНДІ *Өлім сағаты жетті, тіршілік оты өшті.* Өлмestей өмір кешкенмен, Ажал желі қелмей мә? Маздай жанған шағында-ақ Өмір шамы сөнбей мә? Дарапанбай тән шіркін Қара орынга кірмей мә? (АӘ).

ӨМІРІ КІСІ ЕСІГІНДЕ ӨТТІ *Жаңышылықпен күн кешті.* Өмірім отын тасумен, су тасумен кісі есігінде құлышылықта өтті (КЕ).

ӨМІРІН [КӨРГЕН КҮНІН] ИТКЕ БЕРСІН [БЕРМЕСІН!] *Көрген күні күн емес. Ой, шырағым-ай, оның өмірін итке берсін де.* Артынан ерген туысқанды қарақтаған соң не қасиет қалады? (М. Ә.).

ӨМІРІН САРЫП ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] *Жан алмай қызмет етті.* Эне шын инетімен орнын тауып, бір алланың разылығын үшін өнер қылғандарға айтар дейді: «Сендер бір ғана менің разылығымды іздеп малдарынды, өмірлерінді сарып қылдыңдар... (Абай). Тұған жер! Тұған жер! — деді Құат бауырын төсеп жатқан күйі,— тес түйісіп ант етем саған. Сен ушін өмірімді сарып етуге, сені жұмаққа жеткізуге ант етем... (Ф. С.).

ӨМІРІ ӨКСІДІ *Құса-қайғыда өмір отті.* Жауыздардың уақытында Жебір-жесір жетім ек. Малын бағып байлардың, Өміріміз өксіл етіп ек (ХА). Жас басымнан жалышылықта жүріп, тесік өкпе бол өстім, қырыққа келгенше кісі есігінде өмірім өксіді,— дейді Сарсенбай (С. О.).

ӨН [-Е] БОЙЫ¹ Ө ТҰЛА БОЙЫ 1. *Бұкіл бой-тәні, күллі, тұтас денесі.* Көк ала

бұлт сөгіліп, Күн жауады кей шақта. Өне бойың егіліп, Жас агады аулақта (Абай). Өне бойын кеткен басып қан мен жара, Ақ кейлек ерім-ерім, пар-пара. Жарадан сау қалған тәз жұлдыз-жұлдыз. Құмістей шағылып түр кей арада (И. Б.). Мәс-саған! Күн бойы немді ойлагам? Неменеге киналғам Мұндайда бос зурешілік болады екен гой... Мынау сой Фанидың өн бойын мұздатып жіберді (М. И.). Күн сайын қыза шауып баса өрлеғен, Өн бойын намыс десе күш кернеген (Ш. Қош.). 2. *Тұтасымен.* Қалың егін өн бойы. Торғай жердің асылы (О. Ш.).

ӨН [-Е] БОЙЫ² Өр үақыт, әр кезде. Не істейін, айтшы? Өне бойы алдынды орай береді осы кісі (АТ).

ӨНЕГЕ [ТӘЛІМ, ҮЛГІ] АЛДЫ [ТҮТ-ТЫ] *Үйренді, нұсқа алды.* Мақсатым — тіл үстартып, өнер шашпақ, Наданың көзін қойып, көзілін ашипак, Үлгі алсын деймін ойлы жас жігіттер, Думан-сауық ойда жоқ әуел баста-ак (Абай). Насима кіші пейіл, әрі көнілді Жадыраны барлық жағынан өзіне өнеге тұтатын (Қ. Қ.).

ӨНЕР БАСТАДЫ *Жаңа бір әдет-минез көрсетті.* Сен мені не етесің? Мені тастап, өнер бастап жайына Және алдап, арбап, Өз бетімен сен кетесің Абай).

ӨНЕР ТАПТЫ *Өнерге ие болды.* Мен, Шолақ, он серізде өнер тапқан, Үкілен Ақбоз атқа тұмар тақкан. Басымда пұшпақ бәрік, шекемде үкі, Үстіме кидім жібек шымқай ақтан (Б. Ш. Б.).

ӨН АЛДЫ *Белгілі бір түске енді.* Ағаш сапты темір қалам Көп ұсталып көне өң алған (С. Б.).

ӨН [ӨҢІН] АЛДЫРМАДЫ [БЕРМЕДІ] 1. *Сыр бермеді.* Долгушов Ивановты дәл қасынан көргенде, аздал ыңғайсызданда, сырт өңін алдырмады (Ә. Н.). 2. *Ренін, жуз болуын, шырай-көркін бермеді, көркін сақтады.* Қанша бейнет көрсе де өңін алдырмайтын баяғы қалпында жүретін кісі (АТ).

ӨН БЕРДІ *Сән берді.* Жазға жақсы кийнер қыз-келіншек, Жер жүзіне өң берер гүл-бәйшешек. Қырда торғай сайраса, сайды бүлбүл, Тастағы үнін қосар байғыз, көкек (Абай). Алабы Алатаудың кең жер еді, Жетису өлкесіне өң береді. Орынқан аймагына алеуметі, Осылар пайдаланып мөнгереді (АЖ).

ӨҢЕШІ ҚЫЗАРДЫ Ө ӨҢЕШИН СОЗДЫ *Өзеуреді, дауыс көтерді, құр айқайға басты.* Шаңғайлық болысы пысық келеді... сөздерін ұзарта келеді, өңешін қызартта келеді (Жамбыл). Береміз деп қалмакқа Қызартып жатыр өңешті... (ҚамБ). Жарықса тіккен бәйгі озғандікі, Ем болмас өңешін құр созғандікі. Талайда, талап үшін талап та жоқ, Әлсіреп, келіп бағы тозғандікі (С. Д.). Жаман сөйлер лепіріп, Орамалын желіпініп, Соза түсіп өңешті (М. Сұл.).

ӨҢЕШІН ЖІБІТТІ Сусын, арак-шарап ішті. Біз қамалған шкодың бір бөлмесінде бізді қарауылдайтын [ақтардың] солдаттар болды. Солдаттың уақ бастыктары самогонмен өңештерін жібітіп алған соң каланы аралат кетті (С. С.). Қарандыда отыргың келмейді екен, тезірек барып, монтерлердің өңешін жібіт,— дейді колхозшылар (ЛЖ).

ӨҢЕШІ УЗІЛГЕНІШЕ БАҚЫРДЫ О...ЕҢІ ТҮСКЕН АЮДАЙ АҚЫРДЫ Aшу устінде ешкімге бой бермейтін дүлей кісі туралы айтылады.

ӨҢ ЖОҚ, ТҮС ЖОҚ 1. Ажар-көркі қашқан, бетінде қан-сөл жоқ, көркі құқыл тартқан, суреңсіз, көріксіз. Қазактың күзгі даласы, Өң жоқ, түс жоқ сұлайды, Ауылға тағы қарашы! Кім тоңып қазір жыллайды? (С. С.). 2. Қорықан, үррей үшікан. Вәрі де төмен қарған күйі, өң жоқ, түс жоқ айнала отырысты (КЕ). Іңірде хазірет намаз бөлмесінде оңаша, құран аударып отыр еді. Қасқырдан қашып тығылғандай, өң жоқ, түс жоқ Сейтжапар кіріп келді (Д. Э.).

ӨҢКЕЙ БОҚТАШАҚ Қыр аспас, уй күшік, болымсыз жандар. (Көбіне ұсақ бала-шаға деген үғымда да жұмысалады). Өңкей боқташақ би-болыстарды ығыстыра сөйле (F. M.).

ӨҢ [I] КІРДІ [ЕНДІ] ◉ РЕҢІ [ТҮСІ] КІРДІ 1. Оналды. Киенкі болған жылқы оттан қалмаганымен, өңі кірмей, жудеу тартады (Х. А.). 2. Әдеміленді, көрік пайда болды; өзгеше түрге енді. Қуатты электр станция іске қосылғаннан бергі уш аптада қалага өзгеше өңі кірді (ЛЖ). 3. Ажарланды, бетіне қан жүгеріді. (Адамға айтылады). Қенеттен өңі кірді жас балладай, Жүргірді түсе сала атқа қарай (И. Б.). 4. Түсі жылып сала берді. Татулықты, тыныштықты Қоңыр көрер, кем көрер. Ұрлық пenen құлықты Қызық көрер, өңі ener (Абай).

ӨҢМЕННЕҢ ӨТТІ Айтылған сөз қатты тиді; сұқана қадалды. («Өңмен» дегенинде о бастағы мағынасы — кеуде, көкірек. Татар тілінде аттың кеудесін «онгэн» дейді). Қазактың «өңменінен итерді» дегени осыған мағына жағынан жұық келеді). Қыз сөзі өңменінен етіп кетсе керек, сарқалы қаулап есіп, көне тартқан Қөпбергенов атын борбайлап-борбайлап жіберіп, топташ шыға кия алысқа тарта жөнеледі (С. Төл.). «Әлемде сөзден күшті не бар екен? Сөз өңменінен етеді гой» деген Қаратайдың тағы бір тапқыр сөзі Абайдың есіне түсті (М. Э.). Тіктеп қарғаңда көзі өңменінен етеді. Көз ілеспейтін шашшандықпен бақсы Жәмиidің бас жағына шарта жүгініп отыра қалды (С. О.).

ӨҢ МЕН ТҮСТЕЙ ◉ ӨҢ МЕН ТҮСТИН, АРАСЫНДА ◉ ТҮС КӨРГЕНДЕЙ Бір сәттік елестей, сағымдай. Бір сәтте толқып аққан дария да жалт етіп елес беріп қалады. Адамдардың көлеңкесін көрген-

даймін. Бірақ еш нәрсені анықтап ажыратса алмаймын. Өң мен түстің арасындағы елес (Т. А.).

ӨҢІ [РЕҢІ, ТҮРІ] БУЗЫЛДЫ [ҚАШТАСЫ, ҚУАРДЫ, ҚҰҚЫЛ ТАРТТЫ] Бет әллеті өзгерді; бет-әллеті үрейден, қорқыныштан сұл-сұр, құп-құ боп өзгерді. Осы жарық терең ойға шомған Дәмешті де сергітті, жан-жағына қараса, қатар отырган жолаушылардың да өңі бузылып, күбірлеп, анасына сыйыныш, енді бірі — алақатап тереңеге қайта-қайта қарай береді (З. Ш.). Өңі бузылып, сұл-сұр болып кетті. Не істерін білмей дағдарып отырып, хаттың қырық, блек, стіл жыртып тастауға да оқталды (А. Б.). Лейтенантты санитарлар носилкага салғанда, оның өңі шуберектей қуарып, иығынан дем алғын жатты (Б. Мом.). Гашық боп сырттан үзіліп, Қызы жоқта маган айтасың. Ол барда өңің бузылып, Үндемей үйге қайтасын (М. Эл.). Сейлесер күндіз болса, жүрмес қашып; Сонда едепсіз сөз кетсе, арапасып: «Ал ендеше мен кеттім» деп жөнелер, Дәрмен жоқ отыргызар иық басып, Әжібай қала берер қашып өңі (С. Т.).

ӨҢІ ЕКЕНИН, ТҮСІ ЕКЕНИН БІЛМЕДІ Eci-түсінен жаңылды. Өңім екенін, түсім екенін біле алмай, ақырын жан-жағыма қарасам, қарагайда жабысып бір бала тұр. Баланы көргенде, жүрегім елжіреп сала берді, қолымдағы наган да түсіп кетті (Ә. Э.).

ӨҢІ ЕНДІ ◉ ӨҢІ [РЕҢІ, ТҮРІ], ТҮСІ ЖІВІДІ [ЖЫЛЫДЫ] Ашулы райдан қайтып, жылы шырай берді, жузі жұмсарады. Райхан ашуулана сейлей кеп козыны кете-ріп алғын бауырына басады... Болат жас шабдан мен бұған қарап ойланады. Босаңдайды. Өңі жылыды. Келесі бір козыны өзі орап екеледі (М. Э.). Бану күйеүіне көз тастады, Асанның өңі жібітін емес. Ыстық пен сүкіттан қара кошқыл тартқан балықшының жузі қолдан құйған мүсіндей қатып қалыпты (Т. А.). Сен қызықсың, Зина,— Омар өңі жібіңкіреп, күлімсірей сейледі (Т. Н.). Бір кезде ақырын тықылдарап есік қағылды. Жұмабек «шертуін нәзік, сірә, қызы саусағы боларсын», — деп үміттенді. — Кірізі, — деді ол дауысы жұмса-рып; өңі де жылып коя берді (Т. А.). Сұлтанның өңі жібімей, қалтылдақ шалға сүүқ қарады:— Не деп көңірсітіп отырысың, Айран сұрай келіп, шелегінді жасырыма! (Т. А.).

ӨҢІ [РЕҢІ] КЕТТИ [ТАЙДЫ, ТҮСТИ]

Әрі, сывы түсін, көріксізденіп; солғында-ды. Жатар үй, киер киім болмаған соң Тозғындағ ақша беттіп өңі кеткен. Экенің айтқан сертін орындауга, Дананың азған-менен көнділ кеткен (К. Жапс.). Балқия отызға әлі жетпеген жас болса да, өңінің тайғандығы сондай... (Ә. Э.).

ӨҢІ ҚОРАШ Тұлға бітімі шағын; түрі өңсіз. Найманнан шыққан Сары Шуаш деген кісі шешен болыпты. Бірақ өңі қораш, қортықтау кісі екен (ШС).

ӨҢІН АЙНАЛДЫРДЫ *Істі, сөзді теріс түсіндірді, өзгергіп айтты, теріс баяндағы.* Жас өседі, жарлы байиды ғой,— деді Нұрым сасып, белгілі мақалдың өңін айналдырып (Х. Е.). Осындасты кім тарататынын, қайдан естітінін, қалай ары жетіп, өңін айналдырып жіберетінің адам баласы жарабанын бері ешкім білмейді де, не авторы да табылған емес, не біреуи «мен едім осыны таратқан» деп және мойнына алмаған (З. Ш.).

ӨҢІ [РЕҢІ, ТҮРІ, ТУСІ] САЛҚЫН [СҰЫҚ, СҰСТЫ] ◉ ҚАБАҒЫ ҚАТУ Ашулы. Бүгін өңің салқындау ма, балам? Біреу бірдеме деді ме? (АТ). Мана баяндаманы оқып шықканнан кейін Иван Митрофанович шакырып алды. Кіріп желсем, өңі суық (Т. А.).

ӨҢІ [РЕҢІ] СЫНЫҚ Құзі жүдеу, солын. Ат-көлі аман ба, шырак? Олжалаы деп есіттім, қайырыл болсын. Өңің сынық қой, көзің қарықсан ба, үйкінікі ме? (Ф. Мұс.).

ӨҢІ ТҮТКҮШТАЙ КҮЙДІ Құзі ашудан, ызадан қап-қара болды. Түткүштай өңі күйіп қап-қара бол, Батыраш басқа сөзді балтаған жоқ. «Батырып Батырашқа жіберді-ау»— деп, Тым-тырыс үндемеді, тындаған топ (І. Ж.).

ӨРБІП ШЫҚТАЫ 1. Өрледі, жогары өрледі. Өзелі көрілік кеп түсімді алды, Онан соң аузымдагы тісімді алды. Өрге шықсам беліме өрбіп шығып, Түзге түссем, тіземнен күшімді алды (С. А.). 2. Қантап кетті. Бір кесек тасты көтеріп қалсақ, оның астынан бірқатар күрт-құмырсқа өрбіп шыға келеді (Х. Э.).

ӨРДІ-ОЙДЫ БІЛМЕЙДІ *Кедереі, тосқауылды елемейді.* Үйшінің үскісіндегі өткір тілім, Өрді-оиды білмей шауып қаскарасын. Хан жамандап қанынды төгіп алып, Шығарма, қызыл тілім, масқарасын (Ш. Ж.).

ӨРЕЛІ СӨЗ *Көп жайды топышылап барып айттыған, көп жайды аңғара түйіп барып айттыған ақылды сөз.* Сен дұрыс сөз айттың, Әбіш... Жоқ-жітік жатак турали айтқанының бері де жай сөз емес. Өнімді, өрелі сөз. Бірақ осыны ойша айттың ба, жоқ, жатак жайын білгендіктен айттың ба?— деп сұрады Абай (М. Э.).

ӨРЕН [ЕРЕН] ЕР Асқан ер жүрек батыр. Үш жыл болды келgelі, Ақберте бесті шығады. Өрен ер мен тұлпарды Кім жасырып тығады? (Д. Б.).

ӨРЕН [ЕРЕН] ЖҮЙРИК Өте асқан жүйрік. Қалай дегенмен де Құлагердей ерен жүйрік Ақаннан басқа бір адамда да болмайды (А. Ж.).

ӨРЕСКЕЛ [ӨРЕСКИ] ІС [МИНЕЗ] Жөнге, жорага сыймас ерсілік; жанга батар, жан қынтар, жұрт түршигер жай, қызық. Келмембеттей батырдың Құлагын кесіп құнтытып, Іс қылып едің өрескі (ҚамБ).

ӨРЕСІ ЖЕТПЕДІ Білім, дәрежесі, шамашарқы деңгейлемеді. Олар «Сұлушаштың» етек жағындағы салпыншаш кемшіліктерді қармады да, жағасынан ұстауға өресі жетпеді (М. К.).

ӨРЕСІ БИІК [ЖОҒАРЫ, ТӨМЕН] Ақыл-ойы, шалымы өте жогары. Өресі биік жандар көп (АТ). Ардақты жанға ие болуға мұның әлі өресі жетпейді! (З. Ш.).

ӨРЕСІ ЖУРДІ д и а л. Беделді болды. Совет үкіметі орнаған соң менің өрем жура бастады (Қос., Жан.).

ӨРЕ ТҮРЕГЕЛДІ 1. Аяғынан тік тұрды, орындарынан үшып тұрды. Құнанбайдың көп ауыл, көп жігіттері осылайша өре түрегелген кездердің өзінде, дәл осы Ырғызбай ішінен тағы да бес жылды жоқ болды (М. Э.). Енді спектакль аяқталуға жақындаған сәтте заңдың тен жартысы өре түрегелді. Қарап тұрсаң, бағы сол жастар (ЛЖ). 2. Қарсы тұрды; қарсылық жасауды. Бір қылт етер жана пікір айтылса, өре түрегелетіндеріңіз не? (АТ).

ӨР ЖҮРЕК Батыл; асқақ, қайсаң деңеген магынада. Өзінен-өзі ақ боран бүркіратын тұрган эпикаға субъектінің ыстық каны, өр жүргіп араласқанда социализм жырының ерекше шырай, көрік талқанын көреміз (Ә. Т.). Бала сую, жар құшудан, Шарудаң мен аулақ. Дамыл таптай от жұтудан, өр жүргегім жүр лаулат (Б. К.).

ӨРКЕН ЖАЙДЫ 1. Қөгерді, бұтақ жайды. Тым тамаша бакша көркем, Қездің нұрын қандыргандай. Жанып еңбек, жайып өркен, Жайқалып тұр балдыргандай (З. Қал.). 2. Өсін-өрбіді; көбейді. Екіншүй кірме еді өзелде, қазір өркен жайып, қанаттанып келеді (АТ).

ӨРКЕНИҢ ӨССІН! а лғы с. Урім-бұтақты бол деген магынада.— Үа, өркенің өсін, Әншібігім! Біздің көнілімізді көтерсек, сенің көнілінді құдай көтерсін!— деп тіссіз иегін шошандата сейлейді (М. Э.). Тоқабайдың әйел Шолпанға: Өркенің өсін, қарағым! Қосағынмен қоса ағар деп, алтын жаудырып жатыр (Ф. Мұс.).

ӨР КЕУДЕЛІ [КЕУДЕЛІ, ҚӨКПЕК, ҚӨҢІЛ] ◉ ӨР МІНЕЗ Асқақ; бір бет, менмен; тәкаппар, намысы зор. Сүрінсек, сұры қашып, сины кетіп, Анамыз есірген жоқ үлбіретіп. Намыстың отын жағын кеудемізге, Өсірді өр кеуделі жігіт етіп (М. Эл.). Қасындағы токпақ мұрын, айран көз жігіт өр кеуде болар, қасқырша арқасына сала жеңелген ғой,— деп іштей бір жобалап қойды да, Аман тергей бастады (Ф. Мұс.). Мен екі көзімді қыздан айырмай қадала карал тұрмын, байлық бұына піскен қатал, ерке қызы не айттар, әкесінің қуанышын қайталар ма, болмаса өр көңірек ғаямшілдігіне бағын мін тағар ма? (Ж. С.). Ал Сейітпен оның өзіндегі өр көңілді әйел Қатша болса, бұлар әбден титықтап, тұрап қалғанынша «береріміз жоқ, ішеріміз таусылды?!» деп сыр бермейтін (М. Э.).

Шешенсіп сөйлеу едегінде жоқ, шындықты төтесінен тұра айтып салатын өр жінез-ді бала (С. Тал.). Сабаздың кең кеудесін көрдім өзім, Сүйемін серілгін, ер жінезін. Күшімді таудай менін әні тербен, Қасына жас күнімнен ердім өзім (К. Б.).

ӨРМЕК ЖҮГІРТТІ Алаша, басқұр т. б. тоқу үшін жіп жүгіртті, керді. Отзы қатын ойнақтап Өрмегін тездеп жүгіртті (ҚамБ).

ӨРМЕКТИҢ ЖҰЗІ АУҒАНДА Жарымжартысынан асқанда. XIX ғасырдың екінші жартысына қарай өрмектің жұзі ауғанда, феодализмнің іргесі ыдырап ауыл бүтіндігі қожырай бастады. Россияда 1861 жылы болған өзгерістің лебі Сарыарқага да жетеді (С. Тал.).

ӨРНЕК ЖАЙЫЛДЫ Үлгі сез тарады, жақсы үлгі-дәстүр тарады. Жеті ғалам астында Даусың кетті алыска Өзінен өрнек жайылды Жақынға, туған, қалысқа (Ш. Қ.).

ӨРНЕК САЛДЫ Нақыштады, әшекейледі, бедерлеп брезеді. (Ақын бұл жерде «өрнек» сөзімен көркем тілдің айшықты ултілерін мезег айтып отыр. Өткірдің жұзі, Кестенің бізі, Өрнегін сендей сала алмас. Білгенте маржан, Білмеске арзан, Надандар баңра ала алмас. Қиналма бекер тіл мен жақ, Қөңілсіз құлақ — ойға олақ (Абай).

ӨРНЕКСІЗ ТІГІП БАТТАДЫ Бұл жерде ақын тіл нақышын, әшекейін келтірмей өлең құрады деген магындаға айтып тұр. Жырышының аты жырыши ма, Әркімнен өлең жаттаса? Сез — жібек жіп, жыр — кесте, Айшың айқын көрінбес, Өрнексіз тігіп баттаса (Д. Б.).

ӨРІМДЕЙ ЖАС [ЖАС ӨРІМ] Ө ӨРІМ ТАЛ Жас өркен, ғул жайнаган жеткіншек, жас түлек. Майысып солқ-солқ еткен өрім талмын, Жас алма пісіл тұрган шекер, балмын (С. Т.). Мынау отырган Төлемеген Досов. Әлі аузынан ана сүтінің дәмі қайтпанаған өрімдей жас жігіт (С. Бак.).

ӨРІС АЛДЫ Қенейді, құлаш жайды, етек жайды, көбейе түсті. Біздің елімізде соңғы 20—25 жылдың ішінде туберкулезге қарсы егу жұмысы кең өріс алуда (С. Кеш.). Ұлы Октябрь социалистік революцияның бұрынғы қәшпелі қазақ елінің негізгі кәсібі мал есіру болды, өсіресе, қой шараушылығы кең өріс алды (М. Е.).

ӨРІС БЕРМЕДІ Мұмжіндік бермеді, қақпайлалды, тартпақтады. Өзіміз де ермейік, өріс те бермейік,— деп Нұрбай Ахметтін кешірісіп сейлесіп, сез байласады (Т. Н.).

ӨРІСІ КЕҢ 1. Алымды, білімі терең. Өрісі кең өте алымды жігіт (АТ). 2. Қарым-қатынас жасайтын адамы көп. Ағайын-жекжаты жер-жерде бар, өрісі кең кісі (АТ).

ӨРІСІНДІ ӨРТ АЛҒЫР, ЖАЙЛАУЫНДЫ ЖАУ АЛҒЫР! қарғыс. Жамандық

айнала шырмасын, жау жағадан, бөрі еткенненің керін көр деген магынада.

ӨРІСІ ТАР Білімі-парасаты таяз, ақылы аз. Өрісі тар біжық адамның батырсынғаны құлқі болатын (Ш. Х.). Сол Естай менімін. Бұрынғы бастықпен сыйыса алмадым, сіздердей емес, өрісі тар еді,— деп Естай өзірен әкелген «қөшшігін» қоя бастап еді (Ж. Ж.).

ӨСЕК БАҚТЫ [ҚҰДЫ] Изdegені өсек-алың, алып-қашы, сипсың әңгіме болды; жаманат қауасет, сырт гайбат сөз таратты; жұртты шағыстыруды қүйттеді. Өсек болды баққаным, Момынға құрган қакпанным; Өсекші — таңір дүшпаны, Құнэмді қалай актадым (Д. Б.). Аяғы мен табагын қойған жулып, Сүймендеп сез сейлемес өсек қуып. Бір сөзді екі сезғын еш айтпайды Кебейсін ұрыс-жанжал қайдан туып (А. Қор.).

ӨСЕК БАСТЫ БОЛДЫ Қаңқу сезге, жаманатқа іліккіш деген магынада. Өсек басты болады, Қызыдың жасы толғаны (Ш. С.).

ӨСЕК ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Ө ӨСЕККЕ САЛДЫ [ТАҢДЫ] Сыртынан айбат-қиянат сез таратты; жаман ат тағып сез етті. Оларға өшіккен соң қуын жетер, Женіліп, жеткемменен, өліп кетер. Жіберіп жалғыз өзін өлтірді-ау деп, Ел біткен ертелі-кеш өсек етер (Т. І.). Өсекке салмаңдар, Ойымды, жарымды. Өлшеуге алмандар, Ойым бес тарынды (Абай). Құрысын, екеуімді өсекке таңып қойыпты (Қ. Қуан.).

ӨСЕК ЖУРГІЗДІ [ТАСЫДЫ] Ө ӨСЕКТЕ ЖҮНДЕЙ САБАДЫ Ағайынның, екі кісінің, тату-достың арасына от жағар, ушықтырап, араздыққа апарар, жауықтырап сез жүргіртті. Дүрімбай Буркіттей мен Беколлаттың арасында, қызы бен жіліттің де, екі құданың арасында да өсек жүргізіп байқап еді, онысынан іс шықпады (С. Шәр.). Жамантайдың баласы Қөжек деген, Әркімге өсек тасып безектеген. Доңсыз келіп досына жамандайды, Шіркінде ес болашың сезед деген (Абай). Ынсан, ұт, ар, намыс, сабыр, талап, Бұларды көрек қылмас ешкім қалап. Терен ой, терен ғылым іздемейді. Өтірік пен өсекті жүндей сабап (Абай).

ӨСЕККЕ ҚАЛДЫ [ТАҢЫЛДЫ] Ө Қ... ИНЕ ШАЛА БАЙЛАНДЫ Алып-қаша сезге ілінді; артынан лақап, жаман сез ерді. Екі ортада өсекке қалып, жаман ат таңыланған сен болдың, нағызың өзі сырт қалды (АТ).

ӨСПЕЙ ӨНДІРШЕГІН ҰЗЫЛГІР! қарғыс. Қыршын кет, жастай кет; өсіп береке таптырмассың, одан да өл де қал деген магынада.

ӨСІМГЕ БЕРДІ Қебейтіп, еселең қайтадруды шарт етіп берді. Үйші: Тапқан ма-лымның бір белгігімен борышымды етеймін, бір белімін өсімге беремін,— депті (Ы. А.).

ӨТЕ АЛМАДЫ Айтқанынан аттап кете алмады. Бізді патша жіберді, Сізге келдік патшаның Бұйрығынан ете алмай. Сізді патша шақырды, Ак жұзінді көргелі (М.З.).

ӨТЕУІ ЖОҚ АРМАН Орындалмас тілек, уміт. Жатоам түстен, тұрсын естен шығармасым етеуі жоқ, көп арман! (Ф. М.).

ӨТЕУІ ҚАЙТТА Төлеуі орнына келді. Сонда сыйын тартқан жұз жылды мен күміс ертұрманың ақ аргымаңтың өтеуі қайтар еді гой (Ә. Н.).

ӨТ ЖІГІТ Батыл, жүрек жұтқан жігіт. Өр кеуде от жігіттер болушы еді, жаныш келіп, кесіп тусуші еді,— деді (АТ).

ӨТКЕЛЕКТЕН ӨТТИ Кешу я тар кезең-нен етті. Құзды мекен еткемен, Өткелектен еткемен, Қарауыл салып өргенмен, Сақтанса да мергенмен, Ажалды октан құтылмас Сақтанғанмен бұлан да (Д. Б.).

ӨТКЕН ӨМІР Бұл жерде ақын кісінің басынан откерген қызығы, әрекеті туралы айтып отыр. Ғашықтық іздел тантыма, Аз күн өуре несі іс. Өзіннің қара артыңа, Өткен өмір — бейне ту (Абай).

ӨТКІР ТІЛ[-ДІ] Кесіп түсер тұра сөзді кісі; бет-жұзі дөп иба етіп жатлас тұра айттар тіл. Өлсем орнын қара жер сыз болмай ма? Өткір тіл бір үялшаш қызы болмай ма? Махаббат, ғадаутпен майдандасқан, Қайран менін жүргегім муз болмай ма? (Абай). Дүйсен деген өткір тілді аксакал езі тойға бармай, Айшуақтарға: «Барындар, барындар, ақ майдың ағызып жіберсе көрерсіндер!» — деген еді (С. С.).

ӨТІ [ӨТІМЕН] ЖАРЫЛДЫ Қаганағы қарс айрылды, қатты ашуланды. Өкпенменен кабынба, Өтінменен жарылма, Басына мұнша көтерген Жұртыңа жаулық сағынба (Б. К.).

ӨТІМІ ЖОҚ [АЗ] 1. Беделі журе бермеліді, салмагы журмейді. Ағайынға өтімің жоқ, болмаса бір айтқаныңды екі айтқызын кісінді бос қайырап ма еді (АТ). 2. Құнсыз, арзан. (Зат туралы). Өтімі жоқ затты несіне базарға әкелдін? (АТ).

ӨТІН АЛЫП АУЫНА ҚҰЙДЫ Жаңын шығара қатты қыспақта алды.— Өтін, Мыржақыптың барын білмедім, өтін алып ауына құятын едім,— деді Тоқыр (Ш. Х.).

ӨТІН ЖАРА ЖАЛЫНДЫ Эбден таусыла тілек айтты. Өтімді жара жалынып етінгенім осы ма?! (АТ).

ӨТІРІК БОЛСА, ЖАНЫ ШЫҚСЫН Бұл жерде жалған айтса, өмірем қалып деген магынада айттылып тұр. Өтірік болса, жаны шықсын, жұрттың айтудына караганда, Алдарды аңдып шайтанмен екі жыл жатыпты (КЕ).

ӨТІРІККЕ СҮТТЕЙ ҰЙЫДЫ ЖАЛҒАН сөзге бас шұлғи сенді, үйірілін түсті. Қазактың шын сөзге наңбай, құлақ та қоймай, тыңдауға қолы да тимей, пәлелі сөзге, өтірікке сүттей ұйып, шаруасы судай ақса да, соны үқпай кептейтүғыны қалай? (Абай).

ӨТІРІКПЕН АУЫЗДАНДЫРГАН ЖАЛҒАН айту бойына тұа сіңған. Өзінді өтірікпен ауыздандырган гой шешен шамасы, бір шын сөзі жоқ осынша суайт болармысы (АТ).

ӨТІРІК СӨЗ ЖАНҒА БАЙЛАУ ВОЛМАЙДЫ Жалған айту абырай әпермейді деген магынада. Өтірік сөз жанға байлау болмайтыны өзінше, өтірікті тыңдаудың езі күне (АТ).

ӨТІРІКТІҢ ҚҰЙРЫҒЫ БІР-АҚ ТҰТАМ ӨТІРІК ӨРГЕ ВАСПАЙДЫ ӨТІРІК СӨЗ ӨРІССІЗ Жалған үзаққа бармайды, қанша тілсін жатқызыса да, арты тез ашылады. Бірлігі қара басынан артылмас, халық жайын, қауым жайын өз токтығынан кейін ойлайтын блігірліктің құйрыйы да өтіріктің құйрыйындаидай бір тұтам (Ә. Т.).

ӨТІРІКТІ СУДАЙ САПЫРДЫ [СЫҚПЫРТТАЙ] Жалған сөзді есе сөйлемді, құйқылжытып айтты. Енді олар (Батыстың сөуегейлері) бұрынғыдаидай шала болжам айтударын қойып, халқымыздың табысина жала жабатынды шығарды. Олар өтірікті судай сапырып, бір-бірінен асып түсуге тырысады (ЛЖ).

ӨТІРІКТІ ШЫНДАЙ КҮЛДЫ Ө АҚСАҚТЫ ТЫҢДАЙ, ӨТІРІКТІ ШЫНДАЙ КҮЛДЫ ӨТІРІКТІ ШЫНДАЙ, ШЫНДЫ ҚҰДАЙ ҰРҒАНДАЙ КҮЛДЫ Жалған сөзге сендірді, илайдырды; жалған әңгімені судай сапырды. Алдар қойын-конышка кіреді де, өтірікті шындаай, шынды құдай ұрғандай қылып соғып, буқіл ауылды аузына қаратып алады (КЕ).

ӨШ[-ТІ] ВОЛДЫ ЖАУЫҚТЫ, ҚАСЫҚТЫ, қастасты. Екі жақсы қосылса, Өлгенінше дос болады. Екі жаман қосылса, Өлгенінше өш болады (Мақал).

ӨШІ КЕТТІ ЕСЕ-КЕГІ ҚАЙТПАЙ ҚАЛДЫ, Ажалда өшім кетті — аларым көт! Несіне жүрмін енді — алаңым жоқ? (Ж. Ә.). Айтқаны онда отырып болды осы:— Нувардың Апрасияпқа кетіп өші. Күйініп күні-туні гей-гей тартып, Көңілінің болмай жүр ед көптен қошы (РД).

ӨШІН АЛДЫ [ЖІВЕРМЕДІ, ҚАЙТАРДЫ] Кеткен есе-кегін алды. Сол кезде Күшікбай ауырып жатыр дегенді естіп, талайдан өшін ала алмай жүрген уактың бір батыры жауының жанын ауыртпак болып, белдеуде байлаулы тұрган Қызылбесті деген атын тал түste тартып алыш кетілті (М. Ә.).

П

ПАЙГАМБАР ЖАСЫНА КЕЛГЕН КИСІ ◉ **ПАЙГАМБАР ЖАСЫНДА** діни. Шашина ақ кіріп картая бастаган кісі; жасы алпыстан асқан кісі. (Діни әдебиетте Мұхаммед пайғамбар 63 жасқа келіп өлген, ал осы жас мұсылмандарда «киел» болып есептеледі. Осы наным «пайғамбар жасына келді», «пайғамбар жасынан асты» деген жас өлшемін туғызған). *Пайғамбар жасындағы түрі мынау. Бала кезінде қандай болды екен? Анасы сорлы ошаққа түсіріп, отқа құлатып алмай, қалай есірді екен десеishi (Ә. Н.).*

ПАЙГАМБАРДЫҢ [АЛЛАНЫҢ] ЖОЛЫНДАМЫЗ діни. *Пайғамбар үстеган дін жолында; мұсылмаништың шарттарын бұзбай, дін үйгарған жөнмен журді деген мағынада. Алланың, пайғамбардың жолындамыз, Үнтамызды бұзбастиқ имамымыз. Пайда, мақтан әуескій — шайтан ісі, Қәні, біздің нәнсіні тығанымыз? (Абай).*

ПАЙДАҒА АСТЫ Қажетке жарады, іске татыды. Құші көп, теңіз күшкән мол Днепр, Өлшеусіз пайдага асты ер Днепр, Зұлатып электрдің машинасын, Тұрмысқа социалды, сол Днепр (И. Б.).

ПАЙДА КӨРДІ [ТАПТЫ, ҚЫЛДЫ] Олжа тапты, түсім түсті.— Жок.. жо-жок, атамаңыз. Қайдагы зиян, қайта таудай пайда көрдім,— деді Орекен (М. Сәр.). Қөп пайда көрдік. Ал қазір ілгері алшактап кетті. Енді біріктірудің пайдасынан залалы молырак,— деп парторг істін жеңін түсінірді (Н. Габ.). Нұртайды беркін алышсынан киіп, шаш етектен пайда тапты (С. О.). Шукібай шал — әкесі, заты керей, Адал қара бітпеген тұлдырып кедей. Сарыбасын қоқтуға бұлтыр берген, Жалышы бол пайда тапсын бұл да демей (С. Т.). Кейбіреулері пайда табам деп кетсе, бірсынырасы көптің бұйыруымен кетті (С. Шәр.). Болыстықтан пайда қып Шығыныңды алсаң, жаман ба? (Абай). Қарай-ғанды қармайды, Қорінгенді пайда қып (Қ. Қуан.).

ПАЙДА ҚЫЛДЫ ЖАРАТТЫ. Басына ыңыршақ жастаныш, Қойшыменен колаңда Жатады екен бас салыш, Құдай пайда қылған соң, Анаңың біттің қарнына (Ш. Қар.).

ПАЙДАСЫ ТИДІ ЖАҚСЫЛЫГЫ БОЛДЫ. Жақсы болса азамат Еліне тиер пайдасы (ШС).

ПАЙЫМ ҚЫЛДЫ АҢГАРДЫ, түсініп түйді. Біреу үғар бұл сөзді, біреу үқпас. Бағасын пайым қылмай ан-таң қалар (Абай).

ПАЙЫМЫ АЗ АҢГАРЫМЫ (АЛЫМЫ) ЖОҚ; істің мән-жайын түсінбейді; зейіңсіз; келер-кетерді білмес, парықсыз. Мақтаганмен жарамас, Пайымы аз, кем есті. Тентек бір-ақ аттайды Белес пенен дөңесті (М. Сүл.).

ПАНА[СЫ] БОЛДЫ ◉ **ПАНАСЫ ТИДІ** Қорғаныш, камқоры болды; қолтығына алды. Жетімге пана болған, інігे ага болған, тонға жаға болған жақсым еді гой (АТ). Еждинастызы, михнатсызы, Табылмасғылым сарасы. Аз білгенін көпсінсе, Қөп қазаққа епсінсе, Қімге тиер панаасы? (Абай).

ПАНА ҚЫЛДЫ АРҚА СҮЙЕУ ЕТТІ, қорғаныш тапты. Бірақ ашық даладан көрі коралар қасқырга айбар қылуға корған сияқты болды. Айша мен шабдар ат қорана арқа сүйеу пана қылды (С. С.).

ПАҢ ДҮНИЕ [ДҮНИЯ] Улкен, ырық бермес өмір. Сүңқардай шалықтаган тас ұяның Болжаган жер қиянын ер қиялым, Мерт болған арыстандай айға шапшып, Қайғылды қайтып болған шер қиялым, Жер жебір, жермен жексен болайын — деп Сен тұрсың кезеңінде паң дүнианың (Ш. Б.).

ПАҢ КІСІ МЕНМЕН, ТӘКАППАР, КӨҢІЛІ ИРІ АДАМ. Өзі паң кісі екен (АТ).

ПАРА БЕРДІ ◉ **ПАРАҒА САТЫП АЛДЫ** Аузын алу ушин жасырын жолмен мол дүние, зат берді; аузына барын ты-

тып, өз жағына қаратаң алды. Алады сатып параға, Болыстың арам жағына. Рухына налет келтірдін, Қабың менен са-бың (Д. Б.). Өз малын шығындал, итшे еркелеп ұлықта паралар беріп, болыс болады (С. Тал.).

ПАРА ЖЕДІ Жемқорлықта салынды, қызымет дәрежесін пайдаланып жүртты ырқына көндіріп ақшалай, заттай алым алды. Билер, паралар жемендер. Жалғанды жолдас демендер, Ахирет қамын іздендер, Жалған бетті көзбендер (Ш. К.).

ПАРАНЫ КӨЗДЕДІ Жемқорлықпен пайда табу жолына тусти. Арам дауға келгенде, Жел жетпейтін күлік боп, Қонақасы бермесе, Ат-шапанға ілік боп, **Параны көздел би кетті** (Д. Б.).

ПАРА-ПАРАСЫ ШЫҚТЫ Жыртылды, жұлым-жұлым болды. Екеуінің де *пара-парасы шықты* (С. С.). Құрбан алдыраш да, шалдыраш да емес... Сейіттің үстіндегі іш кімдерінің *пара-парасын шығарды* (ЛЖ).

ПАР КЕЛДІ Текесті; сай келді; үйлесе кетті. Шошқа өсімтал да, оның ет-май өнімі де мол. Бұл жағынан, ешбір түлік онымен *пар келу* өз алдына, шендең алмайды (М. Е.). Мен Біржан болғалы талай заман, *Пар келмеген* еш әнші тіпті маган. Бір сұлу қызы найманда бар дегенмен, Бек мұкташ бір көруге болдым саған (Б. Қож.).

ПАРҚЫ АСПАН МЕН ЖЕРДЕЙ Айырмасы ете алшақ. Айтқан сөзің бармайды, көніліне наданың. *Аспан-жердей пары* бар, Деп айтады адамның (М. Сұл.).

ПАРҚЫ БІЛІНБЕЙДІ Айырмасы көрінбейді, бағасы бақалмайды. Қөрсетілген нұсқада әр түрлі іс, Білмегін өз шаманды әбден дұрыс. Жамандарға *пары* білінбейді, Арзан, қымбат бағасы, алтын мен мыс (М. Сұл.).

ПАРҚЫНА ЖЕТПЕДІ **ПАРЫҚ ҚЫЛМАДЫ** Мәчісіне түсінбейді, байыбына бармады; мән бермедин, бағалай алмады. «Жарайсың!» — деп, «шөберем» Батасын берді сарқыла Күншілдер тұр күлісін, *Жете алмайтын парқына* (Д. Б.). Тыныш жүрген адамның бәрі момын. Ақымақ адам *парық қылмас* бары жоғын (МЗ). Шаңар шінде баз біреу ырымды *парық қылмайды* (КЕ).

ПАРТИЯ БОЛДЫ [ЖИДЫ] көне. Жік-жіске беліндей; жақтас адамдардан тол жиды. *Болды да партия,* Ел іші жа-рылды. Әуремін мен тыя Дауың мен ша-рынды (Абай). Өз басын өзі осындай та-ласменен кісі кебейтеміз деп *партия жи-ғандардың* бүгін біреуіне, ертең біреуіне кезекпен сатады да жүреді (Абай). *Партия жи-ып,* мал сойса, Бата оқисың, жейсің бас. Басалқы сез сенде жоқ, Айтқан сөзің: «малың шаш» (Абай).

ПАРЫҚ АЙЫРДЫ [ЕТТИ] Бір нәрсени айыра, бағалай білді; жақсы-жаманды бағасын ажыратты. Айырған, асыл сәулем,

сөздің *парқын,* Байқаган жаман, жақсы кісі парқын (А. Қор.). Зат біліп *парық айырсаң,* мен де сендік, Қөрғем жоқ пифылында казір кемдік. Сізден соң басқа қызық керек емес, Егерде осы жолы кетсе тендік (Ә. Тәң.). Жаратқан өзі жар болса, Тәңірі берген жігітті. Өтеді күні мұрат-пен Ләззатын сөздің *парық етіп,* Түсініп тыңдар құлақтен (Б. Ө.).

ПАТИҚА АЛДЫ діни. *Рұқсат батасын алды.* Өмірімнің ұзак еместігі өзіме аян болыш жүр. Сол себептен *патиқа алу* үшін... көзімнің тірісінде қабырымды түрғызу үшін шақырып отырмын (КЕ).

ПАТШАЛАЙҚТАН КЕШТИ *Патша болудан бас тартты.* Тұлкі қағып алып жеді. Сонда маймыл ойлап тұрып: «*Патшалайқтан кешті!* Пәледен аяғымды құтқар! — деп тұлкін сөкті (КЕ).

ПАШ [МӘШҮР] **ВОЛДЫ** [ЕТТИ] *Жарыл етті, білдірді, әйгіледі.* («Паш — парасы сози; белгілі болды, айқындалды мағынасында). Ұлы Октябрьдің күнінің Он екінші тойында, *Паш етейін* бір істі *Көптен жүрген* ойымда (С. С.). Осы кезде домбыраны Мұқа алды да, үй ішін тегіс елең еткізіп, сергітердей боп, шырқап кетті. Ерекше таза, күшті, мелдір үн анық әнші енері келе жатқанын *pash etip* тұр (М. Э.). Безродный барлық совхоз жүртшылығы атынан кең үнмен, үлкен сениммен сол уәдінен 20-шы майға дейін бір жарым ай ішінде алдағы үлкен міндет — пар айдау жоспарын жогарғы сапада орындал шығу туралы *pash қылды* да, серт етті (М. Э.). Сылдыраган шолпысы, әлдеқаңдай былдыраган тілмен Тогжанның келері мен кетерін *pash етеді* (М. Э.).

ПӘЛЕГЕ [БӘЛЕГЕ] **ЖОЛЫҚТЫ** [ҚАЛДЫ]

Басын шатаққа, дауға, қырсыққа үріндірді, салды. Саудай-ай сауды алмадың-ау, сырқауды алыш, Бір пәлеге жолықтың шырқау барып, Ала жаздай көңалды бір көрмедин, Сары жүртқа кондың ба ірге аударып? (Абай). Берсек қалар оларда неси ардың? Бермесең сен-дағы ит бірге болдың. Не өзің ит, немесе бар едің ит, Дауасыз бір пәлеге міне, қалдың (Абай).

ПӘЛЕДЕН [БӘЛЕДЕН] **МАШАЙЫҚ** [ТА] **ҚАШКАН** ◉ **ПӘЛЕЛІ** [БӘЛЕЛІ] **ЖЕРДІ БАСПА** ◉ **ПӘЛЕЛІ** **ЖЕРГЕ БАРМАҚ** СҮҚПА *Басқа кесірі, қырсығы тиетін істен* (кісіден) аулақ жүр деген магынада. Айта көрме, пәледен машайық қашыпты дейді. Сын айтқанда, оны достық деп түсіне білетін адамға айтқан жақсы (С. Бак.). Бәлелі жерге бармагынды сүқпа, бармагынды сұқсаң тырнағың қалар (Мақал).

ПӘЛЕДЕН [БӘЛЕДЕН] **САҚТАДЫ** *Жамандықтан қоргады;* *кесір-шатақтан аман* алыш қалды. Е, жігіттер, азбассыз, Менің тілімді алсаңыз. Құдай сақтар пәледен Хайыр, зекет берсөніз (Д. Б.).

ПӘЛЕ [ЖАЛА, БӘЛЕ] ЖАПТЫ [САЛДЫ] Ақтап-ақ күйдірді, жамандық жасады. Бірақ патша саган пәле жабады,— деді (КЕ). Ыргызбайдын сотқарлары Базаралыны тұра атамаса да, қасында отырған іні-көршісі Әбдіні қадап айтып «ұры» деп, «айыпкерім» деп пәле салып, жала жауып отыр (М. О.).

ПӘЛЕ [ВӘЛЕ] ЖАУҒЫЗДЫ [ЖАУДЫРДЫ] ◎ пәлени [ПӘЛЕНІҢ ОТЫН] Әргізді ◎ пәлени жүндей сабады ◎ ПӘЛЕНІ ТОҒЫТЫ [КОЙДАЙ ТОҒЫТЫ] Жамандықты үйіл-текті, жауғыздық, ештік өргін өршітті. Нұртай тергеуде кім көрінгенде былғап жатса керек. Көбінесе, Сәметке тісі қайраулы дәйді. Оған мың түрлі пәле жауғызылып (С. О.). Дұрыс бастар басшы жоқ, Әділетке шелдепті. Татуға есек жүргізіп, Пәленің отын өргізді (Д. Б.).

ПӘЛЕ ЖУЫТПАДЫ Жамандықтан қорғаштады, жамандықты маңайлаптады. Қарагайға қойған байлап, Және жұмбак әдемі; Мал айтқан ел: «А, құдайлап, жуытпа деп пәлені» (Ф. О.).

ПӘЛЕҚОР [ЖАҢЖАЛ] КӨЗ[-ДИ] Жаласы дайын дауқес, «көргенге көз дауы дайын кісі». Бірақ Жұматайдың өзін кім дерсін? Сіз деуге бұл еңгезердей үлкен бойлы, әдемі қара мұртты, ашушан, бұлтиған пәлеқор көзді, кекірдей кісі (М. О.).

ПӘЛЕЛІ СӨЗ Жамандыққа, дау-дамай-га толын дауқес, «көргенге көз дауы дайын кісі». Қазақтың шын сөзге наңбай, құлақ та қоймай, тыңдауға қолы да тимей, пәлелі сөзде, етірікке сүттей үйіп, бар шаруасы судай акса да, соны әбден естіп ұқпай кетпейтүғыны қалай?! (Абай).

ПӘЛЕ [БӘЛЕ] ШАҚЫРДЫ [ШЫҒАРДЫ, ОЯТТЫ, ИЗДЕДІ] Жамандық-жасуыздықты тұғызды, қабындырыбы, тұртпектеді. Әз тұтуға, Сыйласуға Қалмады жан бір татыр. Сыныра батыр, Пәле шақыр, Болдық, ақыр тап-такыр (Абай). Я өзі пәле шығаруға пысық, я сондайлардың сөзін «естігендім, білгенім» деп елге жайып жүріп, айтып ырбандауға пысық енерлілерге қосылғандай көрінеді (Абай). Ағайын алмай бірлік қылса керек, сонда әркім несі бесін құдайдан тілейді, әйтпесе құдайдан тілемейді, шаруа іздемейді. Өүелі біріне бірі пәле іздейді (Абай). Тілін алым бармасаң жұмысина, Жазғытүрға бурадай адырайған, Сөзі түгіл, ойынан шыға алмасаң, Жүріп пәле іздейді әлдекайдан (А. Қор.).

ПӘНИДІҢ ЖҰЗІ Бұл дүниеде. («Пәни» деген о баста — өзгермелі, құбылмалы, опасыз деген мағынада айтылған). Арыстан еді-ау Исатай! Бұл пәнидің жұзінде, Арыстан онан кім откен (М. О.).

ПӘРМЕНЕ [ПӘРУАНА] БОЛДЫ 1. Өліп-қышты; қебелек бол үстіне түсті, жаңын піда қылды, айналып-үйірлді. Қай казақтың көрсем де, баласы жасырақ болса, оның басынан пәрмене болып жүріп, ережеткен соң сұық тартатүғыны қалай?

(Абай). Қай жаққа кетті ата-ана, алақанда өсірген. Пәруана болып айналып, Бала шішін өкпе тесілген (В. Қож.).

ПӘРМЕН ЕТТИ Бұйырды, жарлық етті. Сәуірдің әрбір күні дөртке дәрмен, Құдайым дәрмен бол деп етеп пәрмен. Бір малы шаруаның екек болып, Қыстаудан ел шығады алуан-алуан. Құлсіп, құшактасып өзіл етер, Әйелдер көш жөнелтіп кейін қалған (Б. А.).

ПӘРМЕНІ КУШТІ ҚҰДАЙ-АЙ діни. Құдіреті күшті жаратқан деген мағынада. («Пәрмен» — араб сөзі; жарлық, бұйрық мағынасында). Пәрмені күшті құдай-ай, езің есіркеп, рахметінді текпесең мына піндеңенің күні қарал! (АТ).

ПӘРУАРДІГЕР ЖАР БОЛДЫ діни. «Жаратқаның», «жасағаның» өзі қолдауды. Пәрвардігер жар болса, Алыс жолға барамын (ҚЖ).

ПӘТУА ЖОҚ Тилянақсыз, берекесіз деген мағынада. Әлде бұл аят күшін жойды ма? Міне, осы тұргыдан қараганда да құран сөзінде пәтуға жоқ. Бір ізді екі басып, түлкінің шырынша шатастырады (М. Тог.).

ПӘТУАҒА КЕЛДІ Келісімге келісті, тоқтамға келді. Азалы жында сыбағалы бастиарын мұжысын отырып келелі әңгімелер айтты; әлгі уш арыс елдің иғі ақсақалдары Қорыспайдың асына тоғыз дуан ел шақырылсын деген пәтуға келді (С. Тал.).

ПӘТУАЛЫ ЫРЫМДЫ Берекелі жоралғы. Ескіден қалған бұрынғы, Пәтұалы ырымды, Адаспастай даңғыл жол (Д. Б.).

ПЕДИЯ АЛДЫ діни. Өлген кісінің жаназасын шығарғанда молданың алатын алымы. Молда емессін, соқырсық, Зікір айтпен зарлаган. Жаназа оқып өлгенте, Педия алып жалмаган (Жамбыл).

ПЕЙЛ[-ИН, БЕЙЛІН] БІЛДІРДІ Ниет аңғартты, ықылас-ниетін корсетті. Жүргіншіңің беріне бірдей лейлілік блідіріп, сонау бір заманда «Жаңа мырза» деген даңққа ие болуы да рас (КЕ).

ПЕЙЛІ [БЕЙЛІ] БҰЗЫҚ [ЖАМАН] Ниеті жаман, арам ниетті, мысық тілеу кісі. Тузелер еді бұл заман, Пейлі бұзық пендені, Кетсе астынан жер тартып (Б. О.). Қаршығанды сала бер, ақын Қабан! Қекше қоян көрінсе пейлің жаман, Маган десен қоянның тыңына алдыр Әлі шукір құдайға басым аман! (АӘ).

ПЕЙЛІНЕН [ПИҒЫЛЫНАН] БОЛДЫ [ТАПТЫ] 1. Арам, қара ниет ісі үшін сазайын тартты. Гүлбаршын қызын апқашып, Алғамыс қыран теңінен, Қараманға көз болып, Тапқандай болды пейлінен (АБ). Жаман-жақсы эр істі Пейлінен адам табады. Парасатты ер жігіт Жақсыдан ыбырат алады (М. Сұл.). 2 Өзіне-өзі істеді. Өзі қылған өкінбес, Құнінде содан тартарсын. Сіз біл деген бала жоқ, Өз пиғылынан табасың (Д. Б.).

ПЕЙЛІН КЕҢ [КЕНГЕ] САЛДЫ
1. Таршылық, сарапдық етпелі. Құдай иштүгін бейбішен пейлін кеңге сал қапты гой! (АТ). **2. Кеңшілік, кешірімшілдік етті.** Қабагыңды жөнге сал, пейлінді кеңге сал, кешірімшіл бол! (АТ).

ПЕЙЛІН ТОЙҒЫЗЫП ҚОЙҒАН Сұғанақтығы жоқ; жамандыға бармайтын адап ниет. Құдай пейлін тойғызып қойған бір жан екен, болмаса зығардай нәрсеге орташыл көп емес пе? (АТ).

ПЕЙЛІ [БЕЙЛІ] ТАР [ТАРЫЛДЫ] Біреуеге байлықты, жақсылықты қимайтын, біреудегінің көре алмайтын қызғаншақ кісі. Енесінен айырып, Жас ботаны қылдын зар. Екі жерде зарлатқан Қемтір мен шалдың пейлі тар (КЕ). Ұраным менің Қарасай мен Сүйінбай, Өлеңді Қарасайлай айтамын-ай. Сөлемге келген кісінің атын алып, Неден пейлің тарылды, эттеген-ай (С. А.).

ПЕЙЛІ ТАРТПАЙ [ШАППАЙ] ОТЫР Қөңіл соқпай отыр, тәбеті тартпай отыр. («Пейлі» — араб сөзі, шабыт, қалау деген мағынада). Өзім де білмеймін, әйтеуір пейлім тартпай отыр (АТ).

ПЕНДЕ [БЕНДЕ] БОЛДЫ Бейшара, мүсәпір халға тусти. Құдайым айырган соң қосағымнан Оттымын... пенде болып (ЕЖ). Сенің буың хақиатқа пенде болды, Молдалар сені көрсө, есі шығып, Сатты халықты, іздегені сенде болды (М. Қад.).

ПЕНДЕШІЛІК ЖАСАДЫ көне. Әрір адамға тән қылық, көбіне осал қылық деген мағынада. («Құдайдың пенденесінде») бослатын мүсәпірлік іс істеу деген діни ұғымнан келіп шыққан). Оның колынан келер не бар дейсін, әйтеуір бір пенденешілік жасайды да (АТ).

ПЕРДЕСІ ЖЫРТЫЛМАҒАН Ұяң, әдетті кісі мағынасында. Неге ертіп бардың ду-дуы көп жиынға, әлі передесі жырттылмаган баланы (АТ).

ПЕРІ СОҚҚАН [ТИГЕН] діні. Жын ұрган есус, тентек. Өсекші тіл тұрар ма сырдан шашпай, Абырайын әркімнің сейлел ашпай. «Хан күйеуі ақылсыз, бір есалаң, Пері соққан жан екен!» — десті, жастай (Б. М.). «Әй, бері кел, тоқта!» — деп, «Пері соққан жоқ па?» — деп, Тұррады Манас кідіріп, Батырсынған Тұғырық (Манас).

ПЕРШТЕНІН ҚҰЛАҒЫНА ШАЛЫН-СЫН діні тілек. Айтқаның келсін деген мағынада. Перштенін құлагына шалынсын, шырагым. Аузыңа май, астыңа тай, — деді (АТ).

ПЕШЕНЕДЕН ҚОРДІ көне. Tagdyрыңың жазғанын қорді. Әр не болса Зарлықхан Пешенеден қорді, Пірлері медет береді (М3).

ПЕШЕНЕСІНЕ ЖАЗВАҒАН Маңдайына бүйірмаган. («Пешене» — парсыша маңдай). Асылы, адап кәсіп маған кәсіп емес

екен. **Пешенеме жазылған** болды. Торы аттан енді құдер үз (Ә. Н.).

ПИДА ҚЫЛДЫ ҚұРБАН етті. Толқынын жүргегінің хаттай таныр, Булк еткізбес қалайша сокса тамыр. Жар кеңіліне бір жанын лида қылып, Білмектігің, бар болса, қылар сабыр (Абай).

ПУШАЙМАН БОЛДЫ [ЖЕДІ] ◎ **ПУШАЙМАН ЖЕДІ** Қана болды, жасыды; қатты мұңайды, қатты өкінді. («Пушайман» — парсыша кайғы-қасірет мағынасында). Бақсының зікірі мен сілікпесінен Жәмән еліп кете қоймас. Сәметпен тагы да кеңесейік. Не керек, пушайман болып (С. О.). Әлтірген кісі пушайман болып бек өкінді (БЖ). Атқа салдым пыстанды, Мен кеткен соң атажан, Ақыры жерсін пушайманы (АБ).

ПҮШПАҒЫ [ӨКШЕСІ] ҚАНАМАҒАН [ҚАНАП ҚӨРМЕГЕН] Бала таппаган, ба-ла көтермеген (зіл). Ұмысындық болса, қосылғанымызға он жеті жыл бол қалды, пүшпапағы қанап қөрген жоқ (К. Т.). Он бес жыл отасқанда әйелінің өкшесі қанап қөрмедин (Т. А.).

ПЫРАҚ МІНДІ ◎ **ПЫРАҚТЫ** ДУЛДУЛІН МІНДІ ◎ **ДУЛДУЛІМЕН ҰШТЫ** ◎ **ПЫРАҚТЫҢ** ЖЕЛ ЖЕТПЕСІН МІНДІ [МІНІП ҰШТЫ] діні. Пырақ-періштепер. (Бұл жерде періштепер, періштепелер мініп жүретін ат мағынасында). Ак жүзінді көргенше Аман болығы, Мұндырым. Шәлдің тарттым жырагын, Шілтендер мінер пырағын Және айналып келгенише (М3). Бар қызығын, бар ләззатын Маган берер жұмақтың, Ұшармын, ішіп шербетін, дұлдулімен пырақтың (Б. К.). Мың түрлі жеміс жедім, шарап іштім, Бар бағын араладым, суға тұстім. Тау мен тас далалықты еркін кезіп, Пырақтың жел жетпесін мініп ұштым (Б. К.).

ПЫС ЕТЕРІ ЖОҚ діал. Урерге иті, сұғарға биті жоқ (Гур., Ман.).

ПЫСҚЫРЫП ТА ҚАРАМАДЫ Менсінбебі, тәкаппарлық етті, паңданды. Салбаттың бір де қызы саған пысқырып та қарамаған екен (К. О.).

ПЫШАҚ КЕСКЕНДЕЙ ◎ **ПЫШАҚ КЕСКЕНДЕЙ ҰЗІЛДІ** [ТОҚТАДЫ, ТЫЙЛДЫ] ◎ **ПЫШАҚ КЕСТІ** ТЫНДЫ Bir-deñ, кілт, кескенден шорт тоқтады. Откенмен ғана өлшеменіз. Келешекпен де өлшеміз. Пышақ кескендей сез шорт ұзілді (Ф. Мұс.). Ән талмаусырап барып, пышақ кескендей ұзіле қалды да, қас қаққанша бұлқының шыға келіп, аспан кеңістігіне қайта шарықташ кетті (Ә. О.). Кеңіл де айдай ашық. Манағы қарбалас қимыл пышақ кесті тынған (ЛЖ).

ПЫШАҚА ЖАРАЙТЫНЫ [ТАТИНЫ, ҰСТАЙТЫНЫ, ҰСТАРЫ, ІЛНЕРИ] Семізі, союға болатыны. Сайлау деген елге бір булік болды. Парланып әкімдер

пұлға толды. Ірітеп көркітсін пұлға сатып, *Пышаққа жарайтының қырып болды* (Үш ғас. ж.).

ПЫШАҚҚА ТУСКІР [ІЛІНГІР!] ◉ **ТЕРІНДІ ЖАЙЫЛҒЫР!** қарғыс. *Сойылғыр деген мағынада.* Жириен атқа зекірмек түгіл, бақырсам да тілге келетін инеті жоқ. Егескенде егесетін менде де бір сайтан бар. «Қап *пышаққа ілінгір* иттің гана ма-лы...», — деп, оны қалай еткенде де мінбей тынбауға бел байладым (Б. С.).

ПЫШАҚҚА ҰСТАДЫ [ТОСТЫ, ҰСТАДЫ] *Сойды; бауыздады.* Түйе етін казак кем жейді, оны *пышаққа ұстауға қимайды* (Ф. С.).

ПЫШАҚ ҚЫРЫ [СЫРТЫ, ҚЫРЫНДАЙ] халықтың өлшем. *Жұғқа; бір еліден едәуір аз деген мағынада.* (Бұл өлшем көбіне жылқы ма-лының қазысын, ет сырты май шамасын т. с. с. айтуга колданылады. Осы тәрізді **СЕРЕ ҚАЗЫ**, **БІР, ЕКІ...**, **БЕС ЕЛІ ҚАЗЫ** деп те айттылады. Бес елі қазыны кейде **ТАБАН ЕЛІ ҚАЗЫ** деп те атайды. Мұндағы «табан» сезі монголдың *таби* — «бес» деген сезімен сәйкес). *Пышақ қыры қазысы жоқ жылқының неге соғынсыңдар?* (АТ). Жау қолынан босап шыққан тұтқынның *пышақ қырыйндағы жұқа ерніне шаттық оты ойнады, солғын жүзіне тан сәулесі ұялагандай көрінді* (Ә. Ш.). Ойбай, құдаларым, қатып қалған миыма үлгілерің *пышақ сырты сіңген жоқ* (КЕ). Бірақ, Бәтіш әпкесі онысын жақтағырағандай өз бойын жоғары тұтып, Гүлнардан *пышақ сырты* ерде тұргандай болады (Т. С.). Сен бізге *пышақ сыртындағы гана бір тілім береңін*. Қалғанын ана қунгідей тағы да базарға жөнелтпек шығарсың (Ә. Ә.). Кектем күні қылт етіп қыстың берген барлық сыйлығы — *пышақ сыртындағы қар ерісімен сол аз гана ылғалдың өзіне кебеңсі қалған бетпақ даланың беті де бөріте қалады* (Ә. К.).

ПЫШАҚ ҰШЫНАН [ҰСТИНЕН] АУЫЗ ТИДІ *Жайғасып отырып жүртпен бірге жемей, табағқа салуға дайында жатқан татақтан жүре жеп кетті.* Өте асығыспын деп қазан ұстінен *пышақ ұшынан ауыз тиді* де, жүріп кетті (АТ).

ПЫШАҚ ҰСТИНЕН ҰЛЕСТИ *Колмақол, табан астында иеленіп әкетті.* Қөлен-кеңізден корқады екенсіз гой... *Жасасак цехтың өзінен-ақ жұрт сұраган бағамызды беріп, колмақол, пышақ ұстінен ұлесіп әкетпей мे?* — дейді бас инженер Сычевскийте (СК).

ПЫШ-ПЫШ ДЕДІ *Уақ-түйекті айттып, есектеді.* Тиянақсыз, байлаусыз байқұс қылпын, Не түсер құр күлкіден жыртын-жыртын, Ұғындырар кісіге кез келгенде, *Пыш-пыш дәмей қала ма ол да астыртын?* (Абай).

ПІРГЕ АРҚА БЕРДІ [АРҚАСЫН СҮЙЕДІ] ◉ **ПІРДІ МЕДЕУ ТҮТТЫ** діни. *Жебеушісіне сыйынып, соларды құат керді.* Анаң сенін зар болды Қайдасың, қалқам, Мұндырым, *Сүйедім пірге арқамды.* Жұрген жерім дарқан-ды (М3).

ПІРГЕ ҚОЛ БЕРДІ [ТАПСЫРДЫ] діни. *Бұл жерде шаш патиқасын алып, жолын қуды деген мағынада.* Ел жайын біліп кансаныз, Айтайын, құлак салсаңыз: Кейбіреулер дүрсіп жүр, Жер тәнірісіп кер мағыз. Кейбіреуі — законшік, Оңдырымассып, берсе арыз. Кейбірі *пірге қол берген*, Іші залым, сырты абыз (Абай). Жүрттың тегеуірінімен әкеніз *пірге қол тапсырты*, сонда «агузона» да, «әлхамды» да жылы жауып қойып, «енді имамымды тілеймін» — дей беріпті гой (С. Тал.).

ПІРДІҢ СӨЗІН ТҮТЫНДЫ діни. *Әулие-әнбиеңін үағызына бас ұрды.*

ПІРЛЕРГЕ СЫЙЫНДЫ діни. *Әулие-першегерге жалынып жалбарынды.* Бағымды алла ашқын деп, *Пірлеріне сыйынды* (КЖ).

ПІР ТҮТТЫ *Бұл жерде ақын мейлінше құрмет ету, бас ил, өзіне үлгі ету мағынадыңда қолданып отыр.* Қазақта ақын бар ма *Сүйінбайдай?* Сөздері таудан тасқын құйылғандай. Білмеймін қайда барын құшті аруақтың, *Пір түттүм Сүйекемді сыйынғандай* (Ә. Т.).

ПІРІН ЖАТ ЕТТІ діни. *Әулиеге, пірге сыйынды.* Естісөң, айттың қарағым, Ертегі-кеш уақытта *Жат етегін пірімді* (КЖ).

ПІСТЕ МҰРЫН *Кішкене, қыр мұрын.* Жібектің талдап өрген қолаң шашы, Аққудай суда жүзген көрсөң формы. Маржандай отыз тісі, *пісте мұрын*, Кең маңдай, қасы қара, өткір көзді (О. Ш.).

ПІТІР АЛДЫ [БЕРДІ] *Ораза кезінде малдың санына қарай молда алатын мешіт алымы.* Касен молда бір жағынан елдің балаларын оқытады, жұма сайын жүрттес мешітке жинал, имамдың қурады, қайры-садақа, *пітір, құшыр* жинал алады (С. О.).

ПШИПЕ ҚАЙЫРЛЫ БОЛСЫН ді а л. *Сундектеке отыргызған баланың тұган-түлесіндарына айттылатын тілек* (Целин., Ер.).

ПШІТІРІП ЖІВЕРДІ б е й п і л. *Сөйлеу тілінде көресісін көрсетті, жаза берді деген мағынада айттылады.*

ПШІНІ КЕТТИ *Әрі түсті, форымы өзгерді.* Бір жаман кәрілікте түссе тісін, Ауыздан опырайып *кетер пішиң.* Жасында оймақ ауыз сұлулардың, Өзгертіп бұл кәрілік алар түсін (Ш. Құл.).

P

РАЗЫ [РИЗА, ҮРЗА] БОЛДЫ ◉ РИЗА ТАПТЫ *Көңілі тойды; көңілі құп алды.* Бұл шал бетен шал емес, қыдыр еді, Ебін тауып даруга кезі келді. Сөзіне, ақылына, қылышына *Разы болғаннан* соң, бата берді (Абай). Имансызға бейіш жоқ, Имандының көңілі ток. *Разы болар құдайға.* Қажылыштықтың қылған соң (Д. Б.). Даulet кетіп біреуден, Біреуге жана қонады. Нала болып біреулер, Біреулер *риза боллады* (М. Сұл.). Жылқыға бала барагансын, Баурап малын алғансын, Тоқсан құл мен Естеміс *Riza тауып қалғансын* (ҚБ).

РАЙ БЕРМЕДІ *Жылы қабақ көрсеттепди; ыңғай бермеді.* Жоғал деп екінші рет ақырды бай, Сұрланып әйелі де *бермеді* райды. Қаңғыртқан сен қазақты біз емеспіз, Кет! — деді үйіміден шақылдамай (О. Ш.).

РАЙДАН ҚАЙТТАЙ *Ашулы бетінен қайтты, сабыр сабасына түсті, қаһарынан қайтты.* Қой, *райдан енді қайт!* Екеуінде... Пышшагынды кейін тарт! Тында, артынды байымдан! (І. Ж.). Қырандардан бата алып, Қабатына ердің бе? *Райдан қайтқан* кісідей Мойныңды хаққа бердің бе? (АБ).

РАКАТҚА [РАКАТ ҚҰШАҒЫНА] **БАТТЫ [БӨЛЕНДІ]** ◉ **РАКАТ ТАПТЫ** *Жан тыныштығына, жан қызығына боленди, жан жайлана тынышыбы;* қызық дәзүрен сурді. *Жаздың жайлы тымық кештепінде, манаураган далада бейғам ауылдың үсті рақатқа батып тыныштала қалды* (Х. Е.). Бұл қалай, сіз жұз жасап отырысыз той десе, оның бері есеп емес, өмірде он рет рақатқа батып, қызық көрдім, он жасадым деп соны айтамын десе керек (Ж. Ж.). Немене, келгенімді жақтырмадың? Лебіңнен кенет *ракат таптым*. Келші бір... қоя тұршы, сезді тында, Ақтаев шынсырының айтты бәрін (Қ. Б.).

РАКАТ ІЗДЕДІ *Жан тыныштығын, жан саласын қоседі.* Фылым оқып білгендіше, Тынның, тыныштық таптаған. Дүниенің кезін көргенше, *Ракат ізден жатпаған* (Абай).

РАҚЫМ АЙЛАДЫ *Мерейі түсті, көңілі жібіді.* Наз етіп ғашықтығым айтылған соң, Көңіл аусын көз жасыма *ракым айлап*, Михнатты ауыр жүктеп мойныма алып, Бір жанды құрбандыққа тұрмын сыйлап (Ә. Тәң.).

РАҚЫМ АЙТТЫ *Жаны ашыр тілек білдірді.* Өсиетті мен айттым. Әркім оқып көрсөніз. Үмітім бар сіздерден, Әұға қылыштың койсаныз, *Рақым айтып* біздерге (Д. Б.).

РАҚЫМ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] ◉ РАҚЫМЫ [РАҚЫМШЫЛЫҒЫ] *ТҮСТІ [КЕЛДІ]* *Мейірім түсін, жан ашырлық етті.* Мен жаралы жолбарыспын, Жұрттың атқан оғы етіп, Сен есіркө, сорлы жасынын, Шын сөзіме *ракым етіп* (Абай). Білесің, сен зерек, Мен пендеңе Болды деме, Кел, қарас, Ешкім сөгіс Айтпас, *Рақым қылсан*, кел ертеңек! (Абай). Жетімдер мұндай корлық көріп жылаған соң, жасағаның сол жетімдерге *рақымы түсін*, мен тірілдім, —деді (ҚЕ). *Рақымы түсті* басына, Көзден аққан жасына (АБ). Бұл сөзіне кемпірдің, Енді бала сенеді. Көз жасына жылаған *Рақымы келеді* (АБ). Менің *рақымшылығым түсін*, сендердің биліктеріндегі өздеріңе бердім. Енді менен бүйімдарындың сұрандар (ҚЕ). Сан кісі мұңайсын, Сабырмен шыдайсың, Күйемін, жанамын, Еш *рақым қылмайсың* (Абай).

РАҚЫМ ШАҚАТ [ШАПХАТ] *ЖОҚ* *Мейірім, қайырым, бейіл жоқ.* Кешегі жүрген жан досым Айырып оны алдың сен, *Рақым шақат* сенде жоқ (БЖ).

РАҚЫМЫНАН ҮМІТТІ ҚАЙЫРЫМЫНАН *дәмеленіді.* Жалаңаш елден шыққан бір сорлымын, Жалғыз-ақ үміттілін *рақымыңнан*. Басымда алар болсаң, жылдам алши, Бізгіршің етіп барады табанымнан (Ш. Ж.).

РАУШАН БОЛДЫ *Гул-гул жайнады.* Мал дүниенің опасы, Иман жанның сапасы, Аузыңдағы иманың *Raushan болған* нұрмен тең (Д. Б.).

РЭСУА БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] ◉ РЭСУА-СЫ ШЫҚТЫ *Ысырап етти, берекесі кетти, текке, босқа шашылды.* — Бидайымызды таптамайык, бұлдіріп алсақ жаман болады. Босқа рэсуга болады. Сен басын сындырып алма, менің ізіммен жур. Бір бидайды сындырысқақ, өжем жібермейді ендігөр! — деді Асан Үсенге (М. Ә.). — ... Жерге түсіп сынып, тапталып жатқан бидай бастарының қалғаны бар. Бірақ оны жиып алыш болмайды. Әуелі пісіп жетпеген көк бидай. Екінші — топыраққа тапталып текке рэсуга бол қалған (М. Ә.). Бекерден бекер күйкалы адыларды аяусыз айғыздап, рэсуга қылдық қой,— деп өршелене түсті (Т. Ә.). Түлкіден де қағылып, қасқырды сорға түсіріп, мулде рэсугамыз шығып қайттық (С. Б.).

РИЗАЛЫҚ АЛДЫ ЫҚТАЙРЛЫГЫН, келісімін алды. Ақсақал, іс қыласыз ойланбастаң, Жаннаң қорқып қашпаушы ек, қара тастан. Құдай сүймей бұл істі, бізге сал-

ды, Қолын шеш, ризалық ал, мына жастан (Абай).

РИЗЫҚ АСТЫ діни. *Бүйрықты дәмі.* Бір тәніріден басқа да еркіндік жоқ, Барша жанның ризалық асын тәнірі берер (М3).

РИЯ ЖАСАДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] *Сыргтан көңіл жықластық қалып көрсетті.* Ұнатпаса да рия жасап ұнделемеді (АТ).

РИЯ ТОНЫ Қолдан жасалған сипайлық, жасанды мінез қалып. Малға басым имеске, Рия тонын кимеске. Кісі құрметін сүймеске, Өз ісіме тимеске, Кісі тіліне ермеске, Көміл уағда етілді — дедім (С. Т.).

РУХЫН КӨТЕРДІ ЖІГЕРЛЕНДІРДІ, әр ақтандырыды. Екі алыш курс аренасына шығып, дәстүр бойынша қол алысқан кезде, орысша, қазақша, татарша күттыхтау сездер бұлардың рухын көтеріп, жігертлендіре түсті (М. Тан.).

C

САБАҚ АЛДЫ *Үйренді, тәлім алды.*
Сол басшысын жоғалтқан, Тоңар мұздап
сан жүрек? *Сабақ алған, оқыған, Сарнар*
жырын жеткіншек (Ф. О.). Шоқан ұлы
орыс халқының азаттыл демократиялық
жолдағы әдебиет мен философиясынан
сабақ алды (М. А.).

САБАҚ ВОЛДЫ *Корытынды шығарар-*
лық ойға келді, ескерерлік ой салды. Бұл
оқиға Габдоллаға үлкен сабақ болды, тұ-
німен үйқтамай, ойланып шықты, таң бі-
ліне көзі ілінді (С. Шәр.). Орнымнан алы-
нуымен мен үшін *сабақ* та болды (Ш. Х.).

САБАҚТЫ ЖІВІ ҚАЛМАДЫ *Іліп алар*
туғи қалмады, дүние-муліктің борінен ай-
рилды.— Жоқ, иесі Тәңірберген. *Сабакты*
жібі қалмасын. Қазір... осы қазір апарып
бер (Ә. Н.).

САБАҚТЫ ЖІП АЛМАДЫ *Зәредей*
зат, бүйім алмады, менишкітебіді. Өз ба-
рыым сабақты жіп, тіпті, алмаймын. Шыра-
кым, көңілім тойды сізді көріп (ҚҚБС).

САБАҚТЫ ИНЕ СӘТІМЕН *Орайы ке-*
ліп, зәуі түскен іске айттылады.

САБАН ТОЙ *Егінді орып, бастырып*
болғаннан кейін откізілетін мереке. Әдеті
Дағыстаниның болған салты, Жылында —
егістен соң барлық халқы, Жиналып бір
тамаша откізеді, Сабан той аталатын мұ-
ның аты (И. Б.).

САБАП ЖУРЕ БЕРДІ ◉ САЛЫП ҰР-
ДЫ ДА ОТЫРДЫ *Аялсыз, тынысыз қат-*
ты жүруді де отырды. Соны айтты да шал
сабап журе берді. Бір өзен жатыр екен
соны өрледі, Өзенде өрлегенен бір айы-
рылмай, Дәл бесінде ұшыртып тауға келді
(Абай). Екі атты кісі мынау кен жазықта
күн бойы салып үрді да отырды (АТ).

САБАСЫНА КЕЛДІ [ТҮСТІ] 1. *Су бұ-*
рынғы қалпына келіп, арнасина толды.
2. Ашуы, ызасы басылып, сабыр қалыпқа
келді. Тасқыны басылып, ызгары қайтын,
ашуы сабасына келсін (М. Ә.). Аздан кейін
ду басылып, жұрт сабасына түсіпті де,
үлкендете сөйлепті (КЕ).

САБАСЫНА ҚАРАЙ ПІСПЕТІ, МҰР-
ТЫНА ҚАРАЙ ІСКЕГІ *Бірі-біріне үқас,*
мінездес, сайма-сай келеді деген мағына-
да.

САБАСЫНАН ШЫҚТА ◉ САБАСЫ-
НА СЫЙМАДЫ 1. *Су ернеуінен, арна қал-*
пынан шығып, асып кетті; тасыды.
2. Ашу, ыза кернеді, шектен асып кетті.
Шынында да Жұмабек бұрын едәуір «сіл-
теп» жүрген кезінде кей кештердеге сабасы-
нан шығып, оғаш мінез, дәкір қылқтар
керсетіп алатын (Т. А.)— Лейтенант Қай-
саров маган қорлық істеді. Қайсаров атын
атағаннан-ақ сабасынан шыққан Уәли
сейлекен сайын өршелене түсті (Т. А.). Да-
ламыз да, каламыз да, көшөлдер де толы
қуаныш. Шалқар шаттық сабасына сый-
май тасып төгіліп жатты (Ә. И.).

САБАТ ЖЕР *Саялы салқын, сазды*
шалғын. Алғанға ақылынды айт айнымы-
ған, Шаң болмас сабат жердің ордасын-
дай. Ашудың арты — ашық откіншідей,
Тунеріп жаумай тынбас бүркасындей
(О. Шор.).

САБЫНДАЙ [САБЫНША, НІЛДЕЙ]
БҰЗЫЛДЫ *Тез айныды, күрт өзгерді.*
Басшысы болмаган елде елдік бар ма? Са-
ғымдай құбылып, сабындағы бұзылып іріп-
шіріп ете барады да (М. Ә.). Мен Мұратпен
біраздан бері жолдастын. Мысалы, сени-
мен көнілдеғімді жасырмай сейлесем... Ал
Мұрат болса, кейде тым жақсы да, кейде
титтей нәрседен сабындағы бұзылады
(Т. А.).

САБЫР ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] ◉ САБЫР
[ШЫДАМ] СУЫН ҚАУҒАЛАДЫ *Шыдам-*
төзім білдірді; асығыстық жасамады.
Жалғызың зарлап тұрганда, Саспай, са-
быр қылғаның, Жалғызда мейір жоқ де-
ген, Мейіріңнің жоқтығы (АБ). Қайры
болсын халқына, Сабыр кыл, ойла келме-
сін. Қарияң келіп жырлап тұр, Еңбегі сің-
ген ер үшін Батырың етті Бөгөнбай (Б. Қ.).
Құбылып тұрган қызыл гүл, Қуарса, кетер
мәнері. Сабыр қылсан жетерсін, Құданың
болса бергені (Ш. Қ.). Қөзіме жас бер жы-

лайын, Шыдам бер, *сабыр қылайын* (Абай). Атуға мылтығымды ыңғайланым, Шу етті атсаң біліп қалады деп, *Сабыр егіп* атпадым, тілін алдым (Д. Е.). Қүйдірді түскен ұшқын ғашық майын, Ауданы үлкейеді сагат сайын. *Жалыны көлкө бармас басылар деп*, Ол отқа *сабыр суын қау-галайын* (М. С.).

САБЫР СУЫ САРҚЫЛДЫ [ТАУСЫЛДЫ, ТҮГЕСІЛДІ] ◉ **САБЫРЫ БІТТІ** [КЕТТІ, ҚАЛМАДЫ, ТАУСЫЛДЫ] *Шыдам-төзімі құрыды*. От сөнбей *түгесілді* *сабыр суы*, Қауғага көтерілді ғашық туы. Ішімде қатты жаңып, қайнатқан соң, Ақылдың көзін шалды нәнсі быу (М. С.). Түрінен білдім көнілік кеткендігін, Сипаты қыздың сарсаң еткендігін, Ішінде не барлығын көзің айтып, *Сабырыңың* білдіріп түр *біткендейін* (М. С.). Құлғенде отыз тісі қатарланған, Адамның *сабыры қалмас оны көрген*. Ақ екен ақ інжуден отыз тісі. Сәдел пеп қымбат пұлға шеттен келген (М. С.). Таластың суын жалдады; Ақ күмбезге жеткенше Бір *сабыры қалмады*. Суды кешіп етті де, Ақ күмбезге жетті де (Манас). Әбігерлік басып, өзімен-өзі болып жур. Ашуланып жүрген жоқ, әлденеге *сабыры кеткендей* (М. Ф.). Ойынман ой бөліп, Қозгадың тамырды. Көнілге тік келіп, *Кетірдің сабырды* (Абай).

САБЫР ТАЯҒЫНА ТАЯНДЫ *Шыдамды таяныш, сүйеніш етті*. Эркімнің ішкі сирры аллаға аян, *Сабырдың таяғына мықтап таян* (М. С.).

САБЫР ТУБІ — САРЫ АЛТЫН *Шыдам-тагат арты жақсылық; шыдам аяғы шілдік*. Сап, сап, көңілім, сап, көңілім! *Сабыр тубі — сары алтын*. Сабыр қылсан, жайынды Білер ме екен бекзатым? (Абай). «*Сары алтын сабыр тубі*» деген, қалқам, Сырыңды ешбір жаңа шешіп деген. Алтынды жөл қайырып табылмаса, Тұнғиңк Ніл дариясын кешіп деген (А. Қор.). Тарығып келген екенсін, шырагым. Сабыр ет. *Сабыр тубі — сары алтын*, сарғая жетерсін мұратқа. Рас, шыдамның да шегі бар Шектен де асқан шыгар, сонда от алып, қамысқа кіргенмен, не табарсың?.. (Ф. Мұс.).

САБЫРЫ МОЙЫМАДЫ *Шыдам-тагаты таусылмады; тағат қып шыдады*. Мұстапаның *сабыры* сонда да мойыр емес. Ойын аяқталған соң ғана әйеліне күлімсір жауап қайырды (Ф. Мұс.).

САБЫС ВОЛДЫ д. и. а. л. Әбігерленді, әрлі-берлі сапырылысып жүрді. Ол *сабыс болып жүрді* (Қост., Жан.).

САБЫҚ ҚҰЛАҚ д. и. а. л. Салпаң қулақ. Мынау бір *сабық құлақ* бала екен (Қ. орда, Арап.).

САҒАҒЫНАН ҰЗІЛГЕН Әсем, сұлу деген магынада. Түгі қама құндышздай, Қозай шолпан жұлдыздай, Тұлпарымды мақтайын Сымбатына тоқтайын: *Сағағынан ұзілген*, Жал құйрығы сүзілген Кірпі-

гі қарыс төгілген (Н. Б.). Домбыраның сабы да қатты ағаштан жасалыпты, өзі жене де ерен ұзын, құлағына қарай бірте-бірте жінішкерген аргымаң аттың мойныңдай сағағынан үзіліп тұр (Ф. С.).

САҒАТЫ БІТТІ [ЖЕТТІ] [Өмірі таусылды; тірлікегі мерзімді, өлиеулі күні жетті, өлді. Сағатың бітіп сап қылар, Жалынсақ пұрса бермейді. Ай, беклерім, өлшеулі біткен дем болса (В. Ө.)— Рай-Райжан! ...Елаға... Сірә, менің сүректі *сағаты жеткен шыгар* (Ә. Н.).

САҒЫМДАЙ ҚҰБЫЛДЫ Әр түрлі күйге түсті, өзгерді, сап сақта құбылды. Басшысы болмаған елде елдік бар ма? *Сағымдай құбылып, сабындан бұзылып, ірін-ширіп* ете барады да (М. Ә.).

САҒЫМ ҚҰДЫ Қол жетпес нәрсеге үмтүлды, алдамышы нәрсеге қол созды. Қайнам, *сағым құып* барасың. Тоқта. Мен мына Байсейіттің үйінен шықтым (Ф. Мұс.). Өзінді сенгіштікпен әуре етпе, Құмарпаз боп мақтанды құып кетпе. Жұртпен бірге өзінді қоса алдасып, Салпылдан *сағым құған* бойыңа еп пе? (Абай).

САДАҒА БОЛДЫ Құрбаны болды. Көзі түсті бәлаға, Бірден жылап екеуі Баладан болды *садаға* (ҚБ).

САДАҒА [СЫ] КЕТ [КЕТКІР!] қа рғыс. «Алтын көрсे періште жолдан шығады» дейді. Періштеден *садаға кеткір-ай!* Періште алтынды не қылсын, өзінің көрсे қызар сүмдьығын қостагалы айтқаны (Абай). Шешеден *садаға кет!* Жоғал үйінің маңынан, көрінбе көзіме!.. Осы қалада басқа қатын құрып калды ма? Нең бар еді, менің келінімде (М. И.).

САДАҒАСЫ [САДАҒАН] БОЛАЙЫН [КЕТЕЙИН] Құрбаның болайын, шыбындан жаным сенің жолында болсын деген магынада. Жұзтайлак: Сәулем, жалғыз тілегім, Не тілесен *садағаң болайын* өлтіртпе! (М. Ә.). О, *садағаң кетейін!* Шешенің есі-дерті бір көлін емес пе? (Қ. Сат.). — Мен барін де тыңдала отырмын. Ой, жарықтығың құранын бәрін жатқа соғады ау... Сөзінің шірінін айтсаңызы, кейде балқытып үйқтатып жібереді. Эй, *садағасы кетейін* Асқар-ай, ондай бауырмал, ондай көшпіл жігіт дүниеде сирек шығар! (С. М.). Ұлпанжан, *садағаң кетейін*, айыбы құрсын, әкене байлағаным болсын (Ф. М.). Жұз тұра жолдағыларды шатастрышуши кісі бір кисық жолдағы кісіні түзеткен кісіден *садаға кетсін* (Абай).

САҒЫ СЫНДЫ [ҚАЙТТЫ] ◉ **ТАУЫ ҚАЙТТЫ** [ШАҒЫЛДЫ] *Беті қайтты, мойып қалды; көңілі қайт болды*. Иесі Батыраш бір кеппе кеуде, Үркөппе, томырық мінез, намыс берме, Осы аста *сагы сынып*. бағы тайса, Ол өзін дап-дайын түр өлдім деуге (І. Ж.). Мына жотасы керінген екі сөздің екеуі де біздің елге жайсыз: бреуен ұстасаң — елдің *сагы сынады*, бірін ұста-

саң — зықысы кетеді (М. Э.). Бұл шайқаста *сағы* қайтқан жау белімдері кейін шегініп барды да, тың күш қосып, екінші бір шепке лап қойды (Ә. Ш.).

САДАҚАҒА ШЫҒАРДЫ Керектен, есептен, салаттан шығарып, қатарға қоспай қойды. Бұл ел оны бағыра-ақ *садақаға* шығарған, шіріген бір жұмыртқа дег қойған (АТ).

САДАҚ СЫРТТЫ КУПШЕК САН Домбыт жараву, сол тұлғалы ат. Шыға алмасын ұмтылып, Шығам деген өріе! *Садақ сыртты купшек сан* Тобышақ атты жайламай (Д. Б.).

САДАҚТАН ТАРТҚАН ОҚТАЙ *Тұптузу, тұп-тұра, тіп-тік*. Ақ, берте кетті күнтинып, *Садақтан тартқан оқтай бол*. Қанға сусал... тұр, Обатұғын оптап бол (Д. Б.).

САЗАЙИН [САЗАСЫН] БЕРДІ [ТАРТҚЫЗДЫ] Жазалады, көресісін көрсетті. Жиналған жүрт Айтжанға «Алмашы дейді мазамды!» Не қылдың, бәлем, деп иттер, *Берерміз дейді сазаңды!* (С. С.). Енді олар жау солдаттарының — сидиған бидайықтардың *сазайын беріп*, турап отпек (В. С.). Кез келсе қайғы қат-қабат, Қаңғыртпай қоймас адамды. Қасиетіз тұған — ол да жат, Құнқілдең *берер сазаңды* (Абай). ... Қүрәнбай риясыз көнілден (Нұртайға) бір сез айтып калды: — Сізден бағы асқан кім бар бұл елде? Жау деген не сізге? Тыйым салмайсыз ба? *Сазайын тартқызбайсыз ба?* (С. О.). Бұлар бұлдіруші зиянкестер еді, осыдан сон ұзамай-ақ, әшкөреленіп *сазайын тартты* (Г. С.). Ақын: Сен Тотыға шүйіле берме, Мұрат. Тоты (Мұраттың құлағына): Шыққан соң *сазаңды тартарсың* (М. И.).

САЗФА ОТЫРҒЫЗДЫ Жер соқтырып кетті. Менін де алдында толған телеграмма. Бұлар бізді *сазға отыргызыды* (С. Ад.).

САЙБАҒЫСТАП ҰСТАДЫ д и а л. Сындырмай ұстады, таза ұстады. Қарағым-ау қазанды *сайбагыстап ұстасаңшы?* (Қ. орда, Арап).

САЙДА САНЫ [ҚҰМДА ІЗІ] ЖОҚ 1. *Үшті-күйді жоқ, дерексіз.* 2. *Берекесіз, елеусіз, есепте жоқ.* Сайда саны, құмда ізі жоқ әлдекімдерге сонша әлек болғаны несі осы Абайдың? «Бояушы, бояушы» деп, сақалын бояп барады-ау, осы,— деп, Сәмен болыс тістене түспіп, қатты ызалаңып отыр (М. Э.). Тәкежан Абайға ашулаңып: — Сен осы *сайда саны, құмда ізі жоқ* қайдағы бір құнсыздарды «ел», «жүрт», «көп» дегенді қашан қоясын? (М. Э.).

САЙДА САНЫН, ҚҰМДА ІЗІН ҚАЛДЫРМАДЫ *Түк қалдырмай, орнын сипарлық етіп жоқ етті, құртты, жойды.* Қалдырмай *сайда санын, құмда ізін*, Талқанда, жер дүниеден жогалсын сүм (Жамбыл).

САЙДАУЫТТАЙ [САЙДАУЫЛДАЙ] КІСІ [ЖІГІТ] САЙДЫҢ ТАСЫНДАЙ

Күшті, жарамды, сақадай сай, іріктелген деген магынада. Сол қаланың іргесінен сардар басы сұлтан Санжардың *сайдайтын жігіттері* жауға ұмтылған,— дейді Мұзафар да қыза түсіп (С. Мәу.). Еріткен есепсіз көп дивизиясы, Сақадай солдаттары *сайдың тасы* Бастиған батыр қолды Әлібидің, Қырықтың ортасынан асқан жасы (О. Ш.). Ана сүті аузынан кетпеген он жасар баланың сезі *сайдың тасында* кесек жатыр (С. О.).

САЙ КЕЛДІ *Tura, дәл, ұқсас, бірдей соғып жатыр, тең келді.* Поеманың шумалы, өлец жолдары, буын өлшеуі, қолданатын ақындық сөздігі — бәрі де шешендік, нақтылық жағынан Караганда, Абайлың ақындық әнеріне *сай келден* (М. Э.). Жігіттің қол күші мен бой қайратына, икемі мен орамдылығына аты да *сай келсе, әнердің шызын* сондаға көресіп! (М. Е.).

САЙЛАП АЛДЫ 1. *Әзірледі, дағралды.* Эр ауыл екі-үш кең шананы көк шепке тольтырып сықап алысты. Жол жүретін ер-азамат, әлуэтті әйелдер болса азықтарын, кімдерін *сайлап алды* (М. Э.). 2. *Таңдал, іріктел алды.* Жігіттерді *сайлап алып, түнделеп жүріп* кетті (АТ).

САЙРАН ЕТТИ [ҚҰРДЫ, ҚЫЛДЫ, САЛДЫ] Қызық-думанға батты, ойын-сауықпен жүрді. Жігітке *сайран етіп* жүрген артық, Жігіттік бір кеткен соң, келмес қайтып. Дүниеде үйде жатып, босқа өлгенше, Жан-тәнің бірдей жанып күйтін артық (Б. Қож.). Ал, дүние, етерінді біліп едім, Білдірмей серілікпен жүріп едім, Бұл күнде арық қойдал бағам кейін, Үш жүзді *сайран қылған* Біржан едім (Б. Қож.). Енді (Дайыр) кешелер жәрменкеден қайтып келе сала Мәкениң «Абай» аулы жастарының ортасында көтеп сауып етіп, *сайран салып жүргенін* естиді (М. Э.). ... Миңза жокта екеуің бір үйде оңаша жатасын. Миңза «кузетшім» — десе, қызыл тоқал «шұнағым» — дейді. *Сал сайран!*... деді Тоқбай Таймасқа (Г. Мұс.).

САЙРАН ЖЕР О ЕСІЛ ЕЛ, САЙРАН ЖЕР Қызығы, тамашасы мол, аяулы мекен-жүрт деген магынада.

САЙ СҮЙЕГІ СЫРҚЫРАДЫ [ШЫМЫРЛАДЫ] 1. *Тұла бойы ауырды.* Ең жаманы, тоңған денеге таяқ тез батады екен, содан *сай сүйегін сырқырайды* (Г. Мұс.). 2. *Тұла бойы тітіреді; жүйені босатты.* Кез салсан әннің көркіне, Ән Жамалдың еркінде, *Сай сүйегін сырқырап*, Шырқаса Жамал желпіне (Қ. Ай.). Мынадай қорлықты көрсеткенше, жанымды қынамай, біржолата елтіріндер, қаным сұраусыз болсын. Болмаса, қолымды босатыңыз өзім елейін! — деп, мұсылман адамның *сай сүйегін сырқырагандай*, зарлап кеп жалынып еди, оны қазақ қайдан қабылдасын? (С. Т.). Мақұлбайдың артына белгі тастамай кек балдыргандай арманда кеткен жайларын, Әйгерімнің ендігі қосып алған қаралы әні егілте сездіреді. *Сай сүйекті*

шымырлатып, барлық көздөн жас ағыза табиентіп еді (М. Ә.).

САЙТАН [ШАЙТАН] КІСІ 1. *Мінезі тұрақсыз, берекесіз. Қойши, соны! Шайтан кісі, оп-оңай бұлға бере салады (АТ).* 2. *Біреудің жынын қағып алатын еткір. Мен қазақтын, қара көз сайтан қызыбын, Сейлей қалсам тілімнен бал тамғызыдым (Ж. М.).*

САЙТАНЫН [ШАЙТАНЫН] ҚАКТЫ [БАСТЫ] *Жуасылты, желігін тыйды. Төре сайтан болғанда көп періште Бір сайтанды қаққандай пері емес пе? Жазықтыны жегенін үрлұқ еті, Бұл жегенің боктепенен тен емес пе? (С. А.). Келіп қалған жүйеге Сөз мәнісін байқады. Басында қазақ тасса да, *Басылған екен сайтаны* (ҚамБ). «Қайран» да «қайран» айтары, Қалтылдан қауға сақалы. *Басылған жеңілк сайтаны*, Баяғы бейпіл мақалы (Ж. М.).*

САЙТАНЫ [ШАЙТАНЫ] *ҰСТАДЫ Жыны қозды, ашуы келді. Сен жоқ жерде қатыныңды сонша меншіктеніп, сені Балуан Шолақтың сонша басынғанына сайтаным ұстап кетті (С. М.). Осылы Мақтам айтады, Ойланып басын шайқады. Ұстап отыр сайтаны. Тезірек істі бітірген, Бүгін-ертең қайталы (ҚамБ).*

САЙЫНҒА ШАПТЫ *Думанды, дүбірлі жарысқа түсті деген мағынада. Шабаны жүйрік тұлпар боп, Сайынға шауып шаңдатты (Д. Б.).*

САЙЫП [ТҮПТЕП] КЕЛГЕНДЕ Қорыта айтқанда. Пайдалы еңбек деп біз, сайып келгенде адам тұрмысын жақсартатын еңбекті айтамыз (М. Ел.).

САЙЫП ҚЫРАН *Беті қайтпайтын ба-тыр. Бауыржан, Балташ, Мадияр Салалы сайдың тасындей, Нар кескен аямас асылдай, Сайып қыран ерлер бар (Н. Байм.).*

САЙЫСҚА ТУСПЕГЕН ◉ КӨКПАРҒА ТУСПЕГЕН ◉ КӨКПАР ШАППАҒАН, ДО-ДАҒА ТУСПЕГЕН Тартысқа, айтысқа ту-сіп, күш сынаспаган.

САҚАДАЙ САЙ [ТҮРДЫ] ◉ **САҚАДАЙ САЙЛАНДЫ** *Іріктеліп дайын тұрды; қамсыз бол дайындық жасады. Күрәндай елең-аладанан тұрып, сақадай сайланып алды да, сынық мүйіз қара ала сиырға бас жіп тағып, оның қызылы қасқа бұзауын қасына екеп қойды (С. О.). Абдыгапар Шоңқа қантарсыз күнде қалтырап, кәрі аруақта тербектенге елді үйитып, ер-азаматты сақадай сайлап жүр екен десем, бос қалтырау ма еді? (Ш. Х.). «Күт, асықпа, жақындасты, Өткізбейміз, дейді саспа!» Сақадай сай жиырма лашын Несөйлесін онан басқа (Д. Ә.).*

САҚАЛДЫ БАСЫМЕН ◉ САҚАЛАЙ САПСИЫП *Улken басымен, дап-дардай бол, улken басын кішірейтіп. Алып-қашты өсек-өтірікші деген осындаидан шыға-*

ды-ау. Бала емес, *сақалды бастарымен* сонша үркітпесе несі кетеді екен? (М. Ә.). Асқаржан, ерініп жүрмін және *сақалын сапсиып* оқып отыруға ұялдым (С. М.).

САҚАЛДЫ ҚОЛДАН БЕРДІ *Үп-улкен басымен үятқа қалар, наымыс келтірер, еседен қағылар іс еткендеге айттылады. Эй, бәріміз сапсиыл, бізге ақыл салар деп отырганда, істі бітіріп қойыпты, не керек, сақалды қолдан бердік! (АТ).*

САҚАЛДЫ ҚҰ [ҚҰЛ] *ЖАРЫТПАС кекесін. Қәнігі кісінің жылпос әрекеті туралы айттылады. Сақалды құл жарытпас сенің иегіне біткен бес тал қылышығынан кімге пайда бар? — деді Есенбек Күдеріге (М. И.).*

САҚАЛ СИПАП ҚАЛДЫ *Алданып, құр алақан отырып қалды. Әулие, әулие деп әүкесі түсіп еді, әулиесін атын мініп кетіп, сақалын сипап қапты (АТ).*

САҚАЛЫН ЖҰЛДЫ *Күйіп-пісіп ашуланды; өзін жерлей күйіп-пісти. Саған ақылдақсан мен де ақымақ деп, онан жаман сақалын жұлды (С. Т.). Жақсылардың баласы, Жаман болса, жарандар, Сақалын жұлдып жылайды, Әбден ыза болған соң (Д. Б.). Жануар, жаңа жайлайды, күз жайлайды, Сыртына қызыды ауылдың көп байлайды. Құлагер мерт болды деп естігенде, Жұлдым да сақалымды ойбайладым (А. Қор.).*

САҚАЛЫН САТТЫ [ВҰЛДАДЫ] *Қарттығын, жасы улкендігін, сақалының ағын көлденең тартты. Бұлдайсың женсіз жерге сақалыңды, Сөйтіп-ақ жүре бермей жайларына (С. Т.). Сақалын сатқан кәріден, Еңбегін сатқан бала артық. Бақпен асқан патшадан, Мимен асқан қара артық (Абай).*

САҚАЛЫ ӨРТЕНДІ *Улken басы үятқа қалды. Жолықпайды, беті күйіп, сақалы өртеніп отыр онсыз да, — деді (АТ).*

САҚАЛАЙ ШЫҒЫП ЖАТ БОЛДЫ *Өсіп, ер жетіп, өзімен-өзі болу мағынасында. Тебінгі терге шірімей, Терлігі майдай ерімей, Алты малта ас болмай, Өзіңен тұран жас бала Сақалы шығып жат болмай (М. Ә.).*

САҚИНАСЫ БАР Ұстамалы бас ауруы бар. *Сақинасы бар кісідей неге тырыса қалдың (АТ).*

САҚ ҚҰЛАҚ *Сыбысты есіткіш, сезімтал сезігіш (it). Қозының жамыраганын Байторының сақ құлагы бағана сезеген. Жас баласы «үйқысы қанбай ерте кетіп, дарада үйктап қалып жамыратты ма, не тайдан жырылып қалды ма» деп жатыр еді (М. Ә.). Салтаяқ бұны қостап: ... «Соның жылқысында жүрген қандай сақ құлагы болса да, біз қиңу салып тиіп кеткенге шейін дабырымызды аңдамай қалатын бір сөт бол түр! — деді (М. Ә.).*

САҚТЫҚТА ҚОРЛЫҚ ЖОҚ Абайлап жүрген ағзан деген магынада. «Бежай езі шоши ма? Не болмаса, сақтықта қорлық жоқ дей ме? Әйтеуір, кеше кешке бара жан күйер ағайынын шақырып, арыздасып жатыр дегенді есіттік» — дәнпі (М. Ә.).

САҚЫ АУДЫ д и а л. Қөңілі қалады; барғысы келді. Сағынған соң сақым ауып саған келдім (Жамб., Шу).

САЛА ҚҰЛАШ х а л ы қ т ы қ өлшем. Негізінен үзындық өлшемі — құлаш созым, екі қол саласында. Өтіздерді санаса сексен екен, бәрі де атам түйедей, сала құлаш мүйізді, өнкіген жануарлар (С. М.). Қос құлағы құрақтай, Тұяғы құрыш болаттай, Сала құлаш мойыны, Жібек баулы қынаптай, Тістерінің бедері Тісеп қойған қайрақтай (Н. Б.).

САЛҒАН БЕТЕН [ЖЕРДЕН] Шу дегеннен, «а» дегеннен, бірден. Оразбай Дайырдың хабарын естігендे, жын буган бақсыдай бүлінді. Салған жерден ауызға алғып, қияннатап, айыптаған сейлекін жалғыз Абай болды (М. Ә.). Ақанның інісі Ақжан да алып денелі, бірақ қара торы, шағым сақалды судыраған кісі көрінеді. Салған жерден үйіріле, қазбалай амандастып, Аманды әңгімеге тартып барады (Ф. Мұс.). Бұл тойға шақырумен келіп едің, Нешеуді менен бұрын жөніп едің? Атымды салған жерден «Табия» деп, Сен езің мені қайдан көріп едің (Айттыс).

САЛДАҚЫ ҚАР! қ а р ғ ы с. Бұл екі сезіндің әрқайсысы (салдақы, қар) «жезөкше» әйел магынасында: бірақ ауызекі тілде сезіндің салтына айналып кеткен, үриң-керісте талғаусыз қолдана береді. Қызы болмай қызыл итке мінгескір, салдақы қар, көрсетейін тойды, тойшысын көк шұнақтың (АТ).

САЛДЫРАП ҚАЛДЫ Шаршап, талып, дәрменіз болды. Кешегі қатты жұмыстан кейін қолым салдырап қапты (АТ).

САЛДЫР САЛААК Исті қалай болса, солай істей салатын берекесіз, ұқыпсыз. Болмасын бай ұлындаі салдыр салақ Жүр едін қайтейін деп сені сабап. Сенсіз де доп ойынка бала жетер, Бүгіннен қалмай барып оқы сабақ (Б. М.).

САЛИҚАЛЫ ҚЫЗ БОЛДЫ Ер жеткен, естіяр, ой тоқтатқан қыз бол есті. Өспей кеткір сүм басым, Он төртіме келгенде, Салиқалы қыз болдым, Жібектей шашын талдаған (А. Аз.).

САЛҚЫН АМАНДАСТЫ Селқос қана сәлемдесті. Ол бұган әуелі анықтап қадала қарап таныды да, бірақ зорғағана бас иіп салқын амандастып қалғандай тез бұрылып кеткен-ди (М. Ә.).

САЛҚЫН ҚАНДЫ 1. Қызбалығы жоқ, байсалды. Өмір деген жазғы тұргы жана бұл, Бүгін тұман, ертең болмак ол жарық. Үмітті бол тез құтылып кетуге, шыдамды бол салқын қанмен қарсы алыш (Ш. И.).

2. Нем кетті, селқос деген магынада. Тағы бір қынжыларлық жай — әрбір шығарма туралы өз ойын орағытып, баспа-лап айтатын сиңишилардың мақалалары салқын қанды, битарап сезіммен жазылады (Е. І.).

САЛҚЫН ҚАРАДЫ Ренішті, жылы шырайсиз жүзбен назар салды; жақтырмады, немүкрайдұлық қөрсетті... Соңғы сезінің түсінде Жаңдос пен Карповқа салқындау қарап, қою қасты қабактарын түйе түсіп сөз тастаған (М. Ә.). Жамандақы жақсылыққа қарар салқын, Долығы тез басылып, қайтар қарқын. Ұлыққа қошеметшіл құл сыйылды, Қатерге аяқ баспас, көрмей артын (Абай). — ...Атанаңың қәсібін қадірлемеу, өз мекенін колхозға көмектеспеу, колхоз тіршілігіне салқын қаралу — қатты өкіндерітін іс екен, балалар, — деді Жақыпбек (М. И.).

САЛҚЫН ОЙЛЫ Қызы-қызыбасызы, байылты деген магынада. Арманның өлімі жөнінде өзі төрбиеlegen жастарға ұстазғана емес, апа, ана тәрізді үлкен кең жүзді, бурыл шашты, салқын ойлы, сарғыш кезі бар мұғалима Мәдина соңғы сезіді, Әсияны түсіне отырып сейледі (М. Ә.).

САЛҚЫН САЛДЫ д и а л. Кесірі тиді. Үлкен қызы науқастанып жатыр екен, салқын салды ма қалай? (Қ, орда, Арап).

САЛҚЫН СӨЙЛЕДІ Реніш сывын айтты деген магынада. Ол (Әсия) әуелі үнсіз күйде Айсұлуды құшып қысып отырды да, ақырын бой жиып, салқын сейледі (М. Ә.).

САЛҚЫН ТАРТТЫ Суынды, көңілі қалды, көңілі қабарды. Айнығыш ер тартса салқын, Бал сұрасаң береді у. Қазымырлап сезіндің артын.. Қасиетпен бетті жу (Абай). Шолпанга киял құсы кетті заулап, Қүйылды көмекейден өлең саулап, Серіргі жас дәуренниң ыстық үміт Жүргегін салқын тартқан алды баурали (С. О.).

САЛҚЫНЫ ТИДІ д і н и. Кесірі жүқты, бір нәрсенің назары түсті, шалығы тиді. Барлық перілер оның басына жайылыш, кітапқа қарасып: «Адамзаттың салқыны тиген екен», — денті де, бұғып жатқан үзілді тауып алыш, патшасына алыш барады (КЕ).

САЛҚЫ ТӘСТИ Омырауы алға шығыңқы. Теке мұрын, салпы ерін, ұзын тісті, Қабыргалы, жотасы болса күшті. Ойынды ети бөл-бөлек омыраулы, Тояттаған бүркіттей салқын тәсіті (Абай).

САЛМАҒЫ БАТТЫ [ТҮСТИ] Ауырлық қылды, зияны тиді. Жер мен көккө езге тұр кіргізген, Бар дүниеге батып салмагы, Жанды-жансыз затка бас игізген, Жауыз күздің жалғыз зардабы (Б. К.). Ертең жесірінен айрылып, барымтаға түсетін болса, салмақ маган түседі (С. М.). Ерінбей сейле, қызыл тіл, Ешкімге түспес

салмағын, Қолымдағы домбырам Өзімнің әбәл сайманым (М. Сұл.).

САЛМАҚ АРТТЫ [САЛДЫ, ТАСТАДЫ] *Біреуғе я сеніммен міндет жүктегендеге, я бір істің мойынмен көтерер ауырлығын аудара тастағанда айтылады.* Бану-дың талабы міне, осындай қынышылықтан туып отыр. Елизавета Сергеевна бұл жайында сіз не айтасыз? — деп Жақынбек өзі шеше алмай тәжірибелі мұғалімге *салмақ артты* (М. И.). «Шеттен келген біреу маған ақыл үйретіп, салмақ сала ма» деген оңай, ойсыз, үшшары, сыртқы мінезге мінді (М. Ә.). — Ең әуелі мақсат еткенім, сенің не дейтініңді білу! Айт, не айтсаң мынауыңа! — деп тағы да *салмақ тастап* Есентай тоқтап қалды. Абай іркілген жоқ (М. Ә.).

САЛМАҚТЫ ҚӨТЕРДІ *Ауыртпалық-қа, қынышылықта төтеп берді.* Елге келген *салмақты* Жақыс жүрер көтеріп, Табытын қағын шай ішіп, Тентек жүрер жетеліп (М. Сұл.).

САЛПАҢ ҚҰЛАҚ 1. *Тыңшы, «жансыз».* Сен өз ішімізді де байқа. Мүмкін өз адамдарымыздың ішінде *саллаң құлақ болып жүрмесін* (Ә. Ш.). 2. *Түк білмес, ештеңемен ісі жоқ жуас.* Болбыраған бір *саллаң құлақ* екен байғұс (АТ).

САЛПЫ ЕТЕК *Салақ әйел.* «Қайнам, ондай саллы етекті қайтесін (Ә. Н.). Қырықтан асқанша қызы тандап, аяғында бір *саллы етекке* кездесейін деп жүрмісің (Ф. М.).

САЛПЫЛ ҚАҚТЫ *Саллақтан кун кешті.* Саллпыл қақты, тұн қатты, «Малмал!» деді, мал тапты, Байыған сайын күтім жоқ, Бейлі кетті, ант атты (Абай).

САЛ-САЛ БОЛДЫ *Буыны құрып, бойы босады.* Мұбада болса ол бір көз, Тамаша қылса иузмә-иуз, Кетіп қуат, иұмыльып көз, Бойың *сал-сал бола нигә?* (Абай).

САЛ САМАЛ *Бұл жерде ақын «Жас теректің жапырагы жамырайды соқса жел» дегендей мағынада зәдемі, жаңға жайлы самалмен астасқан сезімі туралы айтып отыр.* Қаласың кірсөң бір жасап, Тұра алмас бақтар сыр бүгіп. *Сал самал* әнін шырқаса-ақ Шыға бір келер дүрлігіп (Т. Айб.).

САЛТАНАТ ҚҰРДЫ *Жарастықты сән түзеді.* Некерлерін ертіп, *салтанат құрып* серуенге шықса, қапелімде зауқы соқпай қалып, жары жолдан кейін қайтады екен (Т. А.).

САЛТ АТТЫ [БАСТЫ], САВАУ ҚАМШЫЛЫ 1. *Жалғыз басты (кісі).* Салт атты *сабау қамшилы* бір балага Құнікейді беріп жіберу жен емес (КЕ). Ия, қызы екені рас, бірақ қазір жағдай солай. Бәрімізге де оңай емес кой, жолдаш Шәжебаев,— деді генерал.— Эрине, кімге оңай болсын. Бірақ біздер әйтеуір *салт басты, сабау қамиши* дегендей..., деп Көжек аз мұдіріп

қалды (Т. А.). 2. *Малы жоқ, жарлы-жақытай.* Бұл құндеғігө байлық та мақтан емес, ақыл, абырой да мақтан емес, арыз бере білу — мақтан. Бұл екеудің қолынан келген кісі *салт атты, сабау қамшилы* кедей де болса, аз да болса орны терде, майлы атқа, майлы еткес қолы жетеді (Абай).

САЛ ТОРЫ *Кербез, сұлу торы ат деген мағынада.* Сылантып *сал торыны* мінген қандай? Сай құлдал, жарды күттіп жүрген қандай? Бір сайга торышаны байлас тастап, Артына ақбоз үйдің келген қандай? (Г. Ж.).

САЛТЫНА ТҮСТІ *Кемеліне кеп, батырлық салтын жасады.* Қобыландының тілегін бүкіл Қыпшақ тіледі. Қайыры көп халқына, Енді *түсіп салтына*, Таулар күйін, тас жанған Алты жаста баланың Елбендеңеген зарынан (ҚБ).

САЛЫ СУФА КЕТТІ *Еңсесі түсті, мойнына су құйылды, туңілді.* Вар махаббатын тұнде жылап тауысқандай Құмістен де күдер үзген, әкеге де қарсы сез айтар дәрмәні жоқ, қазіргі тұрысы қажырсыз, *салы суға кеткен адамның кейпі еді* (І. Е.). Қүйе-құдалар да, Айшаның туган-тұысқан, әке-шешесі де, барлық жақындары да *салдары суға кеткендей болып тұрды* (С. С.). *Салы суға кетін,* Жанғозин жолдастарғы да ауыл советке жол тартты (С. Төл.).

САМАЙЫНА АҚ КІРДІ [ТҮСТІ] ◉ **САМАЙЫН АҚ** [ҚЫРАУ, БОЗ ҚЫРАУ] *ШАЛДЫ* *Кәрілік белгі берді;* *ауыр бейнет табын түсірді.* Абайдың қазір *самайына ақ кіре түскен..* Соган қадала, ойланған қарал отырып, Павловтың сұрағаны: «Қалай, Ибрагим Құнанбаевич! Қазір тірлік қалай, көніл қалай?» — деген (М. Ә.).

САМАЛАДАЙ БОЛЫП ҚӨРІНДІ [ЖАРҚЫРАДЫ] *Анық қөрінді.* (Кебіне тұнгі мезгілдері жарыққа байланысты айтылады). Таулардың ай сәулесін түсіп тұрған беттері жарқырап, *самаладай болып анық қөрінеді* (М. Ә.). Сонау-сонау белестегі қырман басында қараңдаған адамдар таң саулеسمен оның көзіне *самаладай болып қөрінді* (М. И.). Жалдың орта тұсында *самаладай жарқырап* биқ есken жуан-жуан ақ қайындар карағайдай түзу (Ф. М.).

САМАЛАДАЙ ЖАРЫҚ *Сүттей жарық.* Міне, енді электрлі шахта, ертегілерде айтылатын, іші *самаладай жарық* кең алтын сарай сияқты... (С. М.). Айнала улкен терезелері бар, *самаладай жарық* ресторанин зырлап қалып жатқан дала көрінісі бұрынғыдан да әсем (С. Ш.).

САМАЛАДАЙ ЖАРЫҚ *Жолы жақарды, түзелді, жолы оңғарылды.* Кетпесін деп бап өліп, Аруақтар тұрды қозғалып. Жатканы жалғыз болмаса, *Самалы қалды оңалып* (АБ). Алла тағала жар болып, *Оңынан тұрсын самалып* (АБ).

САМАРҚАУ ТАРТТЫ Қөңілсіздік басты. Самарқау тартып отыр, ешнәрсеге зауызы жоқ (АТ).

САМ ЖАМЫРАДЫ Ымбырт түсін, жарапқ қаша, бытырай тарауды. Жазыла есінен жалап қыр, Маужырап сұлап, балбырап, Даладан, таудан кешті нұр, Салбырап, сам жамырап (І. Ж.). Қунәнің күесі бол қалмау үшін, Қун батып, сам жамырап, сөүле сөнді (І. Ж.).

САМПЫЛДАП ҚОЯ БЕРДІ Дауыстап сейлел кеп кетті. Жолаушылар Рудныйдың автостанциясына жетіп автобустан түсіп жатқанда, құатты репродюктор сампымлап қоя берді. Кеншілер қаласы тына қалды (Ә. И.).

САМСАҒАН САРЫ [САН] ҚОЛ *Иін тірекен топ, қалың аскер.* Сонда өзгеміз неше рет іркіліп, жүрексініп қалғанда, *самсаған сары қолға, айны мастан түйғыша түйіліп, үш кіріп, үш шыкты дейді* (М. Ә.). Қамар экесінің: *Ойбай, кісі!* Қарағым, Қамар! — деген асығып шыққан жан даусын естіп төбесіне мұзды су құя салғандай, атып тұра келсе, бейбак, бишира не көзімен көрсін: кез алды *самсаған сары қол* (С. Т.). *Сан қолдан озып келген көк тұлпарды, Қөрген соң Шынтемір хан сасады енді* (КЕ).

САНАҚҚА ӨТТИ ◎ **САНФА ІЛІНДІ** Есепте жүрді, есепке қосылды. Жасарас ер кемде-кем, Егес болса кабаты, Әншійінде әркім-ақ Өтіп жүрер санаққа. Баяны жоқ дүние-ай, Бітсейші даулет талапқа (М. Сұл.). Жазуга кезек келді өнерлі ерге Жасарып, *санға іліндік көнергендө*. Тартынбай, жастай жайнал, жадырай бер, Жасқанып, көңілім сірә, төмендеме! (ПТ).

САНАҚҚА САЛМАДЫ д и а л. Есепке алып, ескермеді. Бұрын оның не дегенін санаққа салмауышы едік (Шығ. Қаз., Больш.).

САНАМЕН САРҒАЙДЫ Қайғылы ой азабына түсті. Төлегенді сагынып, *Сана-*менен сарғайып, Қайғыменен қан жұтып, Ише алмадым асымды (ЖЖ).

САНАНЫҢ КӨЗІ АШЫЛДЫ Түсінік-пайымы кеңейді, ақыл-зердесі оянды. Әлемге толса көкірек, Ашылар көзі санаңың, Құлак салсан, жақсылар, Азырак сезді жазамын (М. Сұл.).

САНФА [САНАТҚА] АЛМАДЫ [ҚО-СЫЛМАДЫ] Ескермейді, есепке кірмейді. «Таңданбақтан біреулер, Санға алмады» дегенің — Оқымаған надандар. Фылымның пұлның білсін бе? Шікір етіп шамалат (Айтыс). Бұрынғы кезде шеткегі Ка-лып *санға қосылмай*, Жүрген қазақ елі едім. Мени де сен тенедің (Жамбыл).

САНДА БАР ДА, САНАТТА ЖОҚ Есепте болғанымен еске алынбайды деген магынада. Бір жолы Бұрысалды оңай ту-сер олжа бар ма екен деп жүргендө, көзіне «Қазақстан» мал отарының сатушысы

түсे кетті. Сол сол-ақ екен, осы санды бар да санатта жоқ екеудің еңбек акысы әр айда Ырысалдының қалтасына келіп құйыла берді (КТ).

САНДАЛМАМЕН ҚУН КЕШТІ Ақын бұл жерде өмірінің сергелденец, күйкі тіршілікпен зия болғанын айтып отыр. Ой кіргелі тимеді ерік өзіме, *Сандалмамен қун кешкен түспе ізіме*. Өзі ермей, ерік бермей, жүрт қор етті, Сен есірке, тыныш үйқтат, бақ сөзіме! (Абай).

САН ТИМЕСКЕ САН ТИДІ Атақ, дәреже, күрметке ие болу магынасында айттылады. Сан тимеске сан тиді, таба-таба наң тиді (Мақал).

САНЫН СОҚТЫ [ҮРДЫ] Қатты өкін-ди; алданып, опық жеді. Қынжылды, көп ойланды Бектас тұрып, «Қап...» деді басын шайқап, санын үрып. Дерт болды-ау Әмірханға жазылмайтын, Кайраттын жағытады-ау, оймен құрып (И. Б.). Қарға іздерін қардагы Қалған қоян жымы деп, Қарғабайдың алданып, Санын сокқан күні көп (С. Мәу.). Судыр Ахмет сыртқа шығып, жүлдізға қарал, санын бірақ соқты: — Алда құдай-ай! Таң атып қапты-ау (Ә. Н.).

САНЛАУЫ БОЛСА Сана сезімі, түйсігі болса. Ерек болсын, әйел болсын, санлауы болмаса құр адам сиқы болғанмен, әркімге бір жем болар («Айқап»).

САНҚЫРАУ ҚАЙФЫ Естен кетпес, емі жоқ уайым (АС). (Ақын бұл жерде өзін іштей жеген жан қасіреті тұралы айттып отыр). Қараңғы санқырау қайғы ойды жеңген. Еркелік пен достықты ауру көрген. Ақылы жоқ, ары жоқ шуылдақты Қунде көріп, тұла бойй жиіркенген (Абай).

САП АЛТЫН Таза алтын; бір кесек тутас алтын. («Сап» — араб тілінде таза, мөлдір, айқын деген магынада).

САПАР ШЕКТІ [ҚЫЛДЫ, САЛДЫ]

1. Жолға шықты; ел аралады. Кек ала шатыр нарменен, Мың ханшалар, пұлменен, Он піркәшік, құлменен, Сапар қылсаң бір жерге (Ш. К.). Әбікен Қоңыратқа сапар шегеді. Ең әуелі Қарағандыдан шығып Балқашка келеді (С. Төл.). Вильгельм, еңіне қарашы, менімшіе бул осы калпында узақ сапар шеге алмайды (Қ. И.).
2. Бұл жерде көңіл ауаңызды басқа жаққа бұр деген магынада. Молда-еке, ізде өзіңдік қатарынды, Сала бер басқа жаққа сапарынды. Байы өлгөн әйел болса, сізге лайық, Қөрген қызы қайтіп тисін сақалынды? Қызы алар қымбат бага пұлның болса. Түзетіп киер едің шапанынды (М. Б.).

САПАРЫН ОҢДАДЫ көне. Жолы болды, талабы оңғарылды. Шын тілеуім, шөберем, Сапарынды оңдасын, Гайып ерен қырық шілтен Өзүлие жар болп қолдасын! Танып апсың, қарағым, Әмірлік бөртен, жолдасың (Д. Б.).

САП БАСЫЛДЫ [БОЛДЫ, ТЫЙЫЛДЫ] *Тез тыйылды, коя қойды, таусылды.* Залда жүрттың дабырласқан үндөрі *сап* тыйылды да, шам атаулы бірте-бірте сөне берді (ЛЖ). Өлгі бір жүрек түкпірін қызылдатып ала салыран күйе түсірген өкініш те *сап басылғандай* (ЛЖ). Қебікті таққа отырып, сыртқа қол сілтеп: — Өшір қоңырау үндөрін! — деді. Қоңырау *сап болды* (М. Ә.). Онда да таң алдында теңіз жақтан салқын самал соғып, сыйыған масалар *сап болды* (Ә. Н.). Сыртта сымдырылаған тарантас пен дүрсілдеген ат аяғының дыбысы *сап болып қалды* (ЛЖ). Балаға бір жолбарыс тап болыпты. Сут сыймай емшегіне қап болыпты. Исініп емізген сон ол баланы, Сарқылып сүттің бері *сап болыпты* (Т. І.).

САП ЕТЕ ҚАЛДЫ [ТҮСТИ] *Ойға түсे кетті; кенеттөн тап болды.* Түйғынбек ойланып отыр... Түтіктің іші салқындау болғандықтан будың бір белегін суга айналмай ма деген ой технологқа *сап ете қалды* (ЛЖ). Басыма бір ой *сап ете түсті*. Мен ауылдан Түркстанға бет алғып шығардың азгана алдында біздің елдің шетін басып, қастарында бір әйел бар, каружаракты он екі орыс, беті «Балқаш» болып етіп кетті деп еді (С. С.). Зейнелдің тұрған аулына найзагай оғындағы сұнық хабар *сап ете қалды* (ЛЖ). — Түү, шайтан, шоштың, гой! Көрі жыннан жаңағана құтылып едім. Бала жының қайдан *сап ете қалды!* деді Әлжан Таймасқа (Ғ. Мұс.).

САП КҮМІС *Бір өңкей таза күміс.* Көлбай-жанбай дегенге, асыл сүйек, Бір тәңірден мен жүрмін тілек тілеп, Форымын шідерімінің сұрасаңыз, *Сап күмістен* балағы, алтын тиек (Б. Қож.).

САП ҚЫЛДЫ *Бітірді, түгесті, тауысты.* Мен ерте тұрып, кеш жаттып, баулауды да улгірте орган сон, дестеге жуық бидайды екі күнде *сап қылдым* (Ғ. О.).

САП СОҚҚАНДАЙ *Әбден жүдеді де-ген мағынада.* Қамаудағы жүрт *сап соққандај жүдеді* (С. С.).

САП ТҮЗЕДІ *Шел жасап, катар құр-ды.* Ағайбай мен Наурызбай Жыңғылды шатқалдың ішінде тығызып жатты да, күн батып қараңғылана бастаған кезде *сап түзеді* (І. Е.).

САПТЫ АЯҚТАН АС ҚҰЙЫП, СА-БЫНАН ҚАРАУЫЛ ҚАРАДЫ *Тым се-кемшил, жоқ жерден жау іздебі.* (Сұмдығы-кулдығы бар іс-әрекет, мінез туралы да айттылады). *Салты аяқтан ас құйып, сабынан қарапайыл болсаң, мен билік айтпаймын* (М. Ә.). — ... *Салты аяққа маған ас құяды да, сабынан олар қарапайыл қарайды.* Ералын отырып кетті гой! Мөрді қолыма бергенмен, маңайымды Аманының адамдарымен қоршал койді... — дейді Жакып Ермекбайға (Ғ. Мұс.).

САРАЙЫ [ШІКІ САРАЙЫ] САУ *Асқа-заны, ас ішуі жақсы...* Бәрінің де асын-

ды ішем... Шежениң көмейіне тас тығылышып қала қоймас енді бұл бес-он күнде... Сол *сараіым сау* болса, жаңағы үн бергенінді тегіс мұрныңнан тізін тұрып, бір күн түстік, бір күн қонақ асы жеймін... — деді Шеже жырау (М. Ә.). — Ойбай, белім-ау, осына бір келіннен-ақ өлер болдым, мені үлғы көтіпреді де жүреді. Ойбай, белім-ай, *сараіым сау*, қарагым, тек бе-лім, белім,— деді Олжай Сәулеғе (Ә. Ә.).

САРАЛАП АЙТТЫ *Жік-жікten, ай-қынданап айттып берді.* Саралап айтқан нұсқа сөз, Құлақ салып тыңда кеп. Жақсыларга болсам кез, Айтушы ем сөзді иба бол (М. Сұл.).

САРАПҚА САЛДЫ [ТҮСТИ] *Жұрт талқысына алынды, таразыға тартылды.* Жақып бай экесінің өлімі үстінде біреулерге қосылып, біреулерді жамандасып, *сарапқа салып* отыруды лайықсыз көрді (М. Ә.). Нұрбұбі екеуін де баса түсіп: «Табыстарында *сарапқа салмай-ақ* қойындар. Алматыға Айсұлу барса, экесіндей дос-жар ағасы Жәкек өзі де не істерді біледі...» — деді (М. Ә.). Ақыл, ғылым, бақыт — үшеуі бір-бірінен артықшылығын салыстырып таласып *сарапқа түсілті* (ҚӘ).

САРА ТІЛІДІ *Екі жара, тік кесіп түсті.* Жендеттер өзірейілдің саусағында, Ешбірі мізер емес бейілі жібіп, Аластап қараша үйді үшыктастып, Сонымен киіздерді *сара тіліп* (І. Ж.).

САРА ТІЛІК *Уақ малдың құлагына салынатын айқын, түзу тілік ен.* «Сара жол», «сара басшылық» дегендегі «сара» осы сөзбен (сара тілік) төркіндес. Қазақ тілінде ен таңбаның тағы да мынадай түрлері бар: ойық ен, тілік ен.

САРБАЛАҚТАНЫП ПІСТІ *Туп жаң жапырағы енді-енді сарғайып келе жатқан егін туралы айттылады.* Анау-мынау бәкене жылқы жіберсе, арқа жоны көрінбей сунғіл кететін егін *сарбалактанып пісе* бастады (Ә. Қал.).

САР [САРЫ] ДАЛА [ЖАЗЫҚ, ЖА-ПАН] ◉ МИДАЙ ДАЛА *Ұшы-қызырызыз, тен-тегіс дала.* Абай: *Сар дала* сарылған ел, Арман — алыс, әмір — шақ, Сенсөң жалғыз өтерім бел. Баарым сен, етпе жат! Етпесіл ойла! Жау айла! Абайла! (М. Ә.). Қесілген *сар жазықта* сағым сағап, жол берді Әмірханға қойнын ашып. Соқпаққа соқыр сорпа түсіп алып, Жіберді жетек атқа қамшы басып (И. Б.). Сандалды *сар дала* су таба алмай, Шелден жүрт қайтеді бос қамалмай (Абай).

САР [САУ] ЖЕЛДІ ◉ САР ЖЕЛЕСІК САЛДЫ *Бірқалайып көслөш шапты, желе жортты.* Талдырып, талмаусытып, тамылжытып, Оргытып, орағытып, баса өрлетіп, Самғатып, сақылдатып, *сар желгізіп* Ұрынтып, ершепентіп, басендердіп (І. Ж.). Ұдай-ұдай сәлем де ақ Мәнінге, Сагынғанда зор болдым бір көруге; Екі ортада Сары бел, сары жон бар, Әттен, ат шыдамайды, *сар желуге* (С. Т.). Көлен бейне

айдалада ат үстінде *сар желіп* бара жатып ән салғандай, өзінің асқақ зор даусымен шырқай жөнелді (Ә. Н.).

САР ЖЕЛІС Аттың бірқалыппен көси-ле шабуы. Қурең төбелдің *сар желісі* еді. Омыраудан соққан салқын жел қүрениң белін көтеріп, желігін арттыра түсті (М. Ә.). Сергек же зомойын сезе қалды, құлағын қайшылап, аузыздығын қаршылдана шайнап ала жөнелді, *сар желіске* салды (С. Тал.).

САРЫ [САРЫ] ЖОЛ Қашық, үзак жол; таптаурын болған жол. «Самарқандың *сар жолы*. Бұланайдың тар жолы» дегени — бәрі Шыңғыстың сапарын көрсеткен сөз (Абай).

САРҚЫРАМАНЫҢ [ЖАЛТЫРАМА-НЫҢ] АР ЖАҒЫНДА, СЫЛДЫРАМА-НЫҢ БЕР ЖАҒЫНДА МАҢЫРАМАНЫ ҰЛЫМА ЖЕП ЖАТАЫР Судың ол жаңа бетінде, камыстың бер жаңа бетінде қойды қасқыр жеп жатыр.

САРСАН ҚЕСЕК Әбігер-әуре, азап шеги. Сонау он алтыншы жылы айдалып кеткеннен бері *сарсан* қесек бол, оның көрмегені жоқ еді (Ж. Тәш.).

САРСАН ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] ◎ САРСАН БОЛДЫ ◎ ӨҮРЕ-САРСАНҒА ТҮСТИ Әүре-ге салды, тентіретіп қойды. Тілі күйір кім еді мұндай қылған, *Сарсан* қылған кім еді жоғалтайын (ҚКБС). От басында Қозыкем езі сүм-ды, Шоқ теректі барды да мекен қылды. Мұндай *сарсан* егерін білдер болсам, Бағыда-ақ қырмас па едім мұндар құлды (ҚКБС). *Сарсан* болды Қозыке үйден кетіп, Он екі айлық, қырық күншілік жерге жетіп, Он екі айлық, қырық орнына келсе Мұңылых жоқ екен. Кайда екенін біле алмай Зарлықтың жоқтап жылағаны: Қөзден аққан қанды жас, *Сарсан* болды газиз бас (МЗ). Өзіме езім қатты айттыныши. Мен желіктім. Сөйтіп бір жел сөзге еліктім. Содан бері *сарсанға* түсінен жайым бар (ЛЖ).

САРСЫЛЫП ОТЫРДЫ Қиналып, *сарылып* үзак отырды. Сарықасқа елінің қызыздары Шораяқтың Омарына балдызыңың әдеттегі «жезде» деп ойнап, оған жұмбак айтқызған ездері оны шеше алмай, *сарсылып* көп отырды (Айтис).

САРША ТАМЫЗ Жас ортасында келетін жыл мезгілі, жазғы шілде. (Ақын бұл жерде адам өмірінің сарша тамыз — от бол жанар жас шағын айттып отыр). Жаздын алды — жас өмірім солады. *Сарша тамыз* — от жүргегім тоңады. Қекірегімді кернеп кейде шыдатпай, Бірдеме деп сөйлелегендей соғады (Б. К.).

САРЫ АЛА ЕТЕК САРПЫЛТАН Бұл жерде күнделікті күйбің тіршілік ыңғайымен сарылтан болды деген магынада. Дала қызы табиғаттың ең жас перзенті. Қозіне көрінгенің бәрін көніліне тоқып келеді. Ол не керіп, не біліп есті? Қең дала, қек дала... сары дала... сағым. Төрт түлік

мал... соғым. Қысы-жазы киіз үй. Ұзақ түндей өзгерісі жоқ өмір. *Сары ала етек сарпыштанға* көндігіп кеткен қазақ әйелі (Ф. М.).

САРЫ АЛТЫНДАЙ [МАЙДАЙ] САҚТАДЫ Мейлинише қадір тұтып, қастерлей күтті. Қанды көйлек жолдасты *Сары алтындаид сақталым* (ШС).

САРЫ ТӨСЕК [АУРУ] Ұзақ төсек тартып ауырды деген магынада. Нұрбұбі мен Айсулу екеуінің де қайысы кейде құпия, тереңдеп ішке түсіп кеткен ұзақ *сары ауру* зэр ішкендей аяусыз қатал касирет болған-ды (М. Ә.). Айнала анталаған қайын, абысын көзі де бар. Қайылы, қара кабак жігіт отыр. Қос қанаты қайрылған, *сары аурудан* түргандай, салбырап, жүдеген Қерімбала бар... Екеуі де унсіз, бейшара болты... (М. Ә.). *Сар төсек* бол, жайдақ жердегі құрым шоқпытқа желимделіп жапсырғандай бол жатқан Байторы өзінің ауруын бір қарғайды (М. Ә.).

САРЫ АУЫЗ [ЕЗУ] Өте жас, жетіл-меген, бесік табы белінен кетпеген.

САРЫ АЯЗ Ұзаққа созылған қатты сүкі, шытырман райлы күн... Жау тыллы. Ноябрдің сыйырланаған *сары аязы* да аяқты аттаған сайын сыйыр-сыйыр етіп, сені жау қолына өзім ұстап берем деп түргандай (КТ).

САРЫ БЕЛ Қең, үзақ-сонар созылған жон. *Сары белден* сарғайып таң атады (Қән.). Елде жақсы болмаса, Өртеніп кеткен қаумен тең; Жақсы ағаң бар болса, Алдында *сары белмен* тең (Д. Б.).

САРЫ ЖАМБАС БОЛДЫ ◎ САЛ БӨКСЕ БОЛДЫ Ешқайда шықпай, үзақ жатып алды. Биыл қыс үйден шықпай *сары жамбас* бол жатып алғанына таңданды (Ә. Н.).

САРЫ [ҚҰБА] ЖОН Ұзын-ұрга дөңес, қырқа жал. Екеуін жүріп барып кейін тастап, *Сары жон* соққан тауып тастақ, Түйліге түйіп қабақ ұмтылысты, Тастана жолбарыстай жүлқып-жасқап (РД).

САРЫ ЖҮРТ ЕСКИ, көне қоныс орны; қалың ел мекен-жайы. Айналайын Қазықүрт, Төңірегіп *сары жүрт* (АӘ). Саудайын сауды алмадың-ау сырқауды алғып, Бір пәлеге жолықтың шырқауда барып, Ала жаадай көгалды бір көрмедин, *Сары жүрт*-қа қондың ба ірге аударып? (Абай).

САРЫ ЖҮРТ БОЛДЫ ◎ САРЫ ЖҮРТ ҚЫЛЫП ТАСТАДЫ Жер-суды тәздіріп, шаңын шығарды; шебі таусылып, тақырланды, ескірді. Текежаның ауыл сырты тозған, *сары жүрт* болса да, бай ауыл қарашаның қатты сүкі қара желіне жонын төсеп, құзекті тақырлап жеп бітіргенші көшпей тырысып отыр (М. Ә.). Дала қуаң; шеп қурап, сидаң тартқан, ел табаны аумай ұзырақ отырып қалған жайлала, бұл шақта *сары жүрт* бол, шаңдағы

шығып жатыр (Ә. Н.). Жайлалауыца мақтанба, Жазыла көшер жерің жоқ, Жетірудың арасы, Күзеуіңе мақтанба, Адай, Таз кешіп қайтқанда, Сары жүргүл кылып тастаған Қояндының даласы (М. М.).

САРЫ ЖІЛІК Сарыгідір орта жастағы кісі. Гүл ұсынып, құшақтасып, сүйіспе жүргендердің ішінде ірі қызыметкердің сары жілік, жуан қарын бәйбішесі де бар (К. Т.).

САРЫКІДІР [САРЫ ҚАРЫН] ӘЙЕЛ Орта жасқа келген кекшे әйел. Мен болсам жер ортасынан астым, қатын да сарыгідір болды (С. М.). Сарыгідір Үрысжан денелі, қара етті, сары қарын болған қоңыр әйел. Мол тұлғасына қарағанда, басына секірсөн де мыңқ етпейтін сияқты (F. Mұс.). Әңгіме тыңдаған отырганға ұксайды. Қолдарында аяғы, топатайы бар. Үлкендердің үстіне басып енуден именетін жас та емес, сары қарын әйелдер (F. Mұс.).

САРЫ ҚАРЫН БАЛА ◉ САР [-Ы] МОЙЫН БАЛА Шиттей жас бала. Мал сенің өзің... кесер келлене керек. Қала берді, ана үпірлі-шүпірлі сары қарын балаларыңа керек (Ә. Н.). Сар мойын балаларың шапқылап жүр мег? (АТ).

САРЫЛА КҮТТИ Ұзақ тосты. Нешеме күндер мен туңдер сарыла күтіп басымда отырган, минут санаң бері қарауымды күткен сестра куанып кетті (Ж. Ж.).

САРЫП ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Сарка жұмсады. Мұндағы оқуды бітіріпсің. Шешен болса жесір болғалы, сендерді асырап өсірем дегелі кеп жыл, жас өмірін, бар өмірін сарып етти,— деді Әсел (М. Ә.). —Мен сіз айтқандардың беріне де түсінімін. Мен бұл жолға барымды саламын. Керек болса өмірімді сарып етуге де әзірмін,— деді Жақыпбек Елизавета Сергеевна (М. И.). Бұл сөзге ерегесіп ашынған соң, Аяғы етіркіті шын болмай ма. Теректің бір мың сомын сарып қылсам, Бір жерін Манат сұлу дым болмай ма (Айтис). Әне шын ииетімен орын тауып, бір алланың разылдығы үшін енер қылғандарға айтар дейді: «Сендер бір гана менің разылдығымды іздел, малдарыңы, өмірлерінді сарып қылдыңдар» (Абай).

САРЫ СУРГИН, ҚУ ҚЫРҒЫН Аласапыран кез, талау-тартыс, айдауга түскен шақ; елдің берекесі кеткен кез.

САРЫ ТАБАН Еңбек, бейнетке құрыштай шыныққан. Шамның қызығылт жарығы сары табан байырғы жұмыскердің аяғын тез басуына қарай тенселип, сонымен бірге қарттықтың да хабарын бере кібіртік қағып келеді (F. M.).

САРЫ ТАБАН ҚАР Из түсін тапталған, ысқаляқ жылтыр тартқан қар. Женіл шана сары табан қарды төс темірімен сыр-сыр тіліп, ағызып келеді (Ә. Н.).

САРЫ ТАП БОЛДЫ Ысылды, қатыпсемді. Ак сары ат дом болып, ішін тартқан, Сары тап бол жақсы жараган (М. Ә.).

САРЫ ТОҚЫМ [СИРИ ТАҚЫМ] ҰРЫ Тіс қаққан көнігі ұры. Ұрылар жайында Абайдың естіген әңгімелері соншалық көп. Кейде, тілті, сары тоқым ұры болған — ел ішіндегі үлкендердің өз аузынан естіген әңгімелері де ұмытылмайтын (М. Ә.).

САРЫ ТОРА ШАҚ Тоқтасқан кез. Кейін отыз бен қырықтың аралығына ілігіп, еркек ықыласына ынтызар болған сары тора шағында құдайдан сен ондай әйелдердің жүрөгіне шоқ түспегей деп тіле (Ә. Н.).

САРЫ ТІС Көпті көрген жер орталы жасқа келген адам магынасында. Елін енди ұрлыққа баулыған сары тіс би қыыннан бірдемені қысындығандай сақалын сипап қораздана түсті (F. Mұс.).

САРЫ ТІС САҚА АЙФЫР Әккі, кексе жылқы. Тек мама биелер мен сары тіс сақа айғырлар күн райы бұзылғанын басқа жылқылардан бұрын сезді (Ә. Н.).

САРЫ УАЙЫМ Тұңғыық қайғы-қаси-рет. Дейтұғын құлагында қылдың күйі, Қурсініп кеуде керіп жиі-жиі, Ер жастық, сыз босаға, сары уайым, Ендеше маган түннің тартқан сыйы (Ж. С.). Разия бұл төңкөріліп, тенселип бара жатқан тұрмысқа қынжыла қарап: «Япыр-ау!» Не болып барады!— деп, сары уайыммен сарылатын болды (КЕ). Сары уайымға салынба! (АТ).

САРЫ ІЗІНЕ ШӨП САЛДЫ Жамандық істеді, көзіне шөп салды. Осы кісіге не қылды, сары ізімне шөп салып қыр соңымнан қалмайтындей (АТ).

САСЫҚ БАЙ көне. Iшип-жеуді гана біледін, сараң, мал құмар бай адам. (Еңбекшілердің сұліктей сорған байларды шіріген бай, мыңғыран бай, шонжар бай, үлкен бай, қордалы бай, ордалы бай, т. б. түрге бөліп те атаған). Өңкей сасық байларың сен мақтаған Қолдарынан түк келмей жүр өмірде (Жамбыл).

САСЫҚ ҚҰЛЫҚ Жатып атар, алдамышы қылыш, жынысқы мінез. Ала аяқ Елеместің бас пайдасына жааралық сасық құлышы бар. Онысы құлыш емес, сұмдық (КӘ).

САСЫҚ ОЙ [НИЕТ] Арам пигыл, пікір. Е, ел жақсысын көре алмас сасық ойлы біреу шығар (АТ).

САСЫҚ СӨЗ Быңсық әңгіме. Соның конірсіген сасық сезін кім тындар дейсін? (АТ).

САСЫП ҚАЛДЫ Ыңғайсызданды; абыржып, берекесізденіп қалды. Тосыннан төре жарлық қылғаннан соң, Бұл Шерің жауап таппай сасып қалды. Хан мақтап берекелді дегенмен соң, Бұл Шерің тағы да есіп тасып қалды (Ш. Ж.).

САТҚАҚ ҮРГАНДАЙ БОЛДЫ қатты урынып, жудеп қалды. Бұрын топ-толық, қызыл шырайлы, қарқат көзді Кәмшат кәзір сатқақ үргандай арықтап, құп-құш шөлмектей бол қалыпты (М. Ә.).

САУАБЫН АЛДЫ көне. Жақсылық, қайырымбылық көрсетіп, алғысина боленди деген магынада. («Сауап»— араб сезі, дұрыс деген магынада. Бұл тіркестің о баста жақсылық жасасаң о дүниеде қайырымы қайтады-мис деген діни ұғымы болған. Осыдан келіп «сауап тіледі», «сауап болды», «сауапқа батты», «сауабына қалды», «сауап жасады» сияқты тіркестер пайда болған. Қазіргі қазақ тіліндегі тұлға болып діни магынасы ұмытылып барада). Сол айдаңарды елтіріп, жас балапандардың сауабын алғын дейді хан (КЕ). Атаңың ақ ниетті құрметті үшін, ІІқласпен дейтін шығар сауап алам. Болмаса, бір дүиана кімге дәрі? Асасын әзәйілдік тұтқан адам... (Айтты). Таң атып, ел тұратын үақыт болды. Диу жынга сыйырлады:— Жасты жасқа қосып, сауабын алдық (МВТ). Сенен мал дәме ететін кісі жок. Шалабай үшығын сөздірек болмайды. Ал мағана асқан дәүлөт — осы баланың сауабын қалу (Ф. С.).

САУАЛ СҰРАДЫ Тергеді, сұрап қойды. (Бұл жерде діни ұғымда айтылып тұр). Махшар күні болғанда, Сауал сұрай келгенде, Жауап таптай тұрганда, Тарлатқа кірген соң (Д. Б.).

САУАР КӨБЕЙСИН тіле к. Сауын үстінде айтылады: сут мол болсын деген магынада.

САУАТ АШТЫ Хат таныды. Бәрі де ықылас қойып тыңдал отыр. Ишінде сауатын ашқан біреуі жоқ, сонда да кітаптың әрбір сезін қалт жібермейді (І. О.).

САУАТЫ АШЫЛДЫ Танымы, білімі, түсінігі кеңіді. Шаршап келген шығар. Мазасын неге алдың?— деді Бәтима ері Ақанға.— Абай сезі шаршағанға — қуат, сауатызга — сауат емес пе?— деді Ақан.— Абайды оқумен сауатың ашылса, ашылатын болып еді гой,— деді Бәтима (Ф. Мұс.).

САУ БАСЫНАН ДАУ КЕТПЕДІ көне. Жазықсыз кісінің жанжал-шатаққа душар болуы туралы айтылады. Су шықпас қазғанменен тау басынан Қазақтың дау кетпейді сау басынан. Жолдасы сыр айтқан жау бол шықса, Ер жігіт жаңылады тәубасынан... (А. Қор.).

САУ БАСЫНА САҚИНА ТІЛЕДІ САУ БАСЫН САУДАҒА САЛДЫ Өзінен-өзі істеді, ауру, азап сұрап алды; өзін-өзі дауға іліктірді, әлең тілеп алды. Жиын ішінде тілді-ауызды шешендер Алтай аулының адамдарымен сейлесіп, арылып шықты. Олардың жауабы: «Біз Жақсылықтың бұл жұмысын білмейміз. Мынау елдің береке бірлігінің үстінде сау басымызға сақина тілейік деген инетіміз жоқ»

(М. Ә.). Бодан сау басына сақина тілеп алып, енді содан құтылатын жол іздеуде (Б. С.). Сау басынды саудага салып не бар, қырмандағы жұмыс сен болмасаң иесіз қалар ма еді,— деді Тасболат тілімен шашып (З. Қ.).

САУ БОЛ тілек-қоштасу. Аманесен жур. Ал айналайын, сау бол! Жаманық көрме (АТ).

САУФА САЛДЫ Бәйгеден олжа алып берді. Дегендей: шешен — дауға, батыр — жауга, Жүйрікті — бәйтеге,— деп бағалауда. «Дүлдүлі Көкшетаудың келді», десті Топ жарған, талай елге салған сауға (І. Ж.).

САУФА СҰРАДЫ көне. 1. Өз басына азаттық сұрады. Батыр ашу шақырды, Шық үйден деп сүм шалға, Айбаттанып ақыры. Ақыранға шыдамай Баймағамбет сасады. Сауға сұрап басына Жалының есік ашады (О. Ш.). Ақ сордан сүртілмен жақтанылай, Каны бар шекесінен ақын жылай: Жылқышы сауға сұрап «бабасының» Алдына домалады аттан құлай (Х. Ер.). 2. Олжа сұрады. Өзіне біткен дүниесін сауға сұрап жинаған (А. Қ.).

САУДАҒА САЛДЫ Сөз қылды, әңгімегетті. (Бұл жерде ұнамсыз магынада). Қарлыға Біршімбайға: Саудага мені салғанша Кескілескен жауыца Сауғаға берсең болмаса? Қай сорлылығың қор еткен? (М. Ә.). Қосқанда өз қолыңмен екі жасты, Саудага салмайтын ең бүйтіл басты. Зынданға салғаныңмен шығып Бишан, Талусте етпеді ме аяқ асты!— дейді Пәрен Апрасияпқа (Т. І.).

САУДАЙЫ АДАМ Есерсоқ. («Саудайы»— парсы тілінде жынды деген магынада).

САУДАНЫЗ ҚҰШАТ [ҚҰЛАТ] БОЛСЫН ◎ САУДАНЫЗ ЖАНСЫН! тілек. Пайдаңыз шаш етектен болсын деген магынада.

САУДАСЫ БІТТІ [ШЕШІЛДІ] Ici бітті, тағдыры шешілді; жайын талты. Қайсының апарса да, енді бәріміздің саудамыз біткені гой десіп отырып, жолдастар әңгімені қойып отырған еді,— деді (С. С.). Неменеге бос сезіді сейлей бересін, мұның саудасы алдақашан бітті емес пе? (АТ) Хакимага бірдеңе болғанын анадай жерде жүрген атасы да аңғарып, аяғын жеделдете басып келді де, жыланды салып, оның саудасын біржола бітірген соң барып, немересіне бұрылды (М. И.).

САУДЫРАҒАН ЖЕЗ Ақын бұл жерде бағасыз сөзді жезге балап айттып отыр. Самародный сары алтын, Саудасыз берсек, алмайды, Саудыраган жезіне (Абай).

САУ ЕТТИ Бірден, тұтқылдан үстінде келе (түс) қалды. Он тоғызыныш жылдың аяқ шенінде бір тои қызыл әскер біздің ауылға сау ете қалды. Ақ түйенің қарны жарылды. Көктен тілегеніміз жерден табы-

лып, жарылқап қалдық (С. О.). 1961 жыл болатын, мен Ақтогай деген жерде мал телдетіп жатқамын. «Құланның қасуына, мылтықтың басуы» дегендеги сохоз басшылары *сай ете қалды* (ЛЖ). Мақамбет қатты састы. Қос атпен кейін қалған ағайындарына кісі шаптыврыдь. Бастиғы Мекеш болып, сайдың тасындағы отыз жігіт *сай ете түсті* (Ф. Мұс.).

САУҚЫМ САЛДЫ Қатты дұылдасып, әңгіме құрды. Подносқа бетелкемен арақ толды. Бір-екі жақсы рюмке дайын болды. Жоқтан барды сейлесіп, *сауқым салып, Алысты пияланы оңды-солды* (Абай).

САУ СИҮРДЫҢ БОҒЫ [ЖАПАСЫ] ЕМЕС ке кесін. *Бір бәлесі, сұмдығы бар, тегін адам емес деген магынада.* Бәрі де *сай сиүрдің, bogы емес, ...ушеуі де бірдей.* Бәринің де ұрлығы бірдей (Ф. М.).

САУ ТАМТЫҒЫ ЖОҚ ◉ САУ ТАМТЫҒЫ ҚАЛМАДЫ Алба-жұлбасы, дал-далы шыққан; бүтін жері қалмаган, бытшыт болып қираган. Үстіндегі киімінің *сай тамтығы жоқ*, жалба-жұлба он екі жасар тазша баладан хан қатты жиіркеніпті (ҚЕ). Араби дауыс шыққан жаққа қарай келсе, өне бойы қан болып, бүтін денесінде *сай тамтығы жоқ* Мархуманы көреді (ҚӘ). Алдыңғы күні осы деревиняны алғанда, ана бар үйге, анау қисайып тұрғой,— деп, Бондаренко тебесіндегі тақтайды құрап, оның кеткен төрт терезелі кішкене үйді нұсқады.— Он шакты гранат лақтырылдық. Үйдің *сай тамтығы қалмады...*— деді Кусковқа (Т. А.).

САУ ШЫҚТЫ Бул жерде жаладан аман қалды деген магынада. Сұлтан Сиық деп келгенде, Ел ішінде ел дегенім Қарсы өзімі жау шықты Жылқыдан кете *сай шықты* (Ш. Ж.).

САУЫҒЫ КЕТТІ Қызығы, той-думаны басынан көшті. Бозбалага сауық ем, *Сауығым кетіп, күл сөнді.* Жүрттап асқан, көсемді, Алмай ма құдай шешеніді (Ш. Қ.).

САУЫҚ ҚҰРДЫ ◉ САУЫҚ-САЙРАН ҚҰРДЫ [САЛДЫ] Қызықты дұман жасады, көніл көгерді. ... Қөңілденіп, жайрандады, әр түрлі *сауық құрып*, сайрандады (Н. А.). Бірақ енді дәл Абайдың өзі болмаса, Асылбек пен Ерболдар және, өсіресе, Қуандық, Қараашштар да басқа ермек іздей бастаған. Олар: «Отаға барайық!» Азырақ *сауық құрып*, көніл сергітейік» дескен (М. Ә.). Арғының алты табым алты ай көзіп, *Салғаным сауық-сайран* тарлан шүйіп, Сұлудың жұрт мақтаған берін көрдім, Кейі аласа келеді, кейі бік (Ш. Ж.).

САУЫН АЙТТЫ Ас, той хабарын таратты. Атаусыз атақты адам қалу ұят, Үлкен қып, ас бер деген сөзге көнді. Қонған соң, жұз үй тігіп, Марқа көлге, Қалдырмай *сайын айтты* мандағы елге (С. Т.). Мал семіз, халық шат, Аман шығып сол қыстап, Келесі жаз болғанда, Көп дәүлетке көніл мас... Құзінде өлген Жарылғас

Осы байдың асына *Сауын айтты* халықка Бермек болды жиын-ас (Н. Б.). Ас өзірлігі ойдағыдай жүріп жатыр. Бес болыс Қерей-Уаққа түгел *саяун айттылды* (Ф. М.).

САУЫН АЛДЫ ◉ САУЫН САУДЫ *Віреудің сауын малын уақытша алды* (Бұрынғы уақытта кедей, әлсіз шаруа күйлі кісіден уақытша сүтін пайдалануга келісіммен сауын мал алатын болған). Ердің күйін сұрама, Жүрттап *саяун сауған* соң. Малдың қуйін сұрама, Қонысынан ауган соң (АӘ).

САУЫРДАН СИПАДЫ *Жайбарақат, жансына батырмай-ақ шығарып салды.* Отыратын болсаң мөлшерлі жер беріп, кеттін болсаң, «жол болсын» деп, *сауырдан сипап* қоя беретін шығар («Айқап»).

САУЫРЫНА ҚАҚ ТҮРАДЫ *Сауыры кең; жотасы келісті жылқы туралы айттылады.* Атымның қақ түрады *сауырына*, Қос тепкі салып келем бауырына. Қолынан шай құйдырып ішейік деп, Келеміз Айттай сұлу ауылына (Б. Қож.).

САУЫРЫН АЛҒЫЗДЫ *Бет қайтарар, жасқантар тәз-тәз көрді; теперіш, соққы көрді.* Құтырап бұл Борсақ, Қарсақ, *сауырын алғызынайын* деген екен, бір шайнап тастамаса болмас тегі осыны, бөлемді (М. Ә.).

САУЫРЫНА ҚАМШЫ ТИДІ *Ақын бұл жерде өмір, тұрмыс қысымышылығын айттып отыр.* Мен ақ сұңқардан туған құмаймын, Бір сұңқарға жүбаймын. *Сауырыма қамши тигенде,* Шаппай неғып шыдаймын (М. Ә.).

САУЫРЫНАН БАСЫП ЖҮРІП ТАҢДАДЫ [ТАҢДАП АЛДЫ] *Ең жарамды, маңдай алдысын талғап, ірікеп алды деген магынада.* ... Осы шөлдегі үш ауданың ішінен ең жақсы деген қызын *сауырынан басып жүріп, таңдан тұрып алмайсың ба,— деді Эсл Сағитқа* (М. Ә.).

САУЫСҚАНДАЙ САҚТЫҒЫ, ЖҰМЫРТҚАДАЙ АҚТЫҒЫ *Халық жырларына тән тенеу: ете сезімтал, серек, және сулу деген үғымда.* *Сауысқандай сақтығы, Жұмымртқадай ақтығы, Желбіреген желегі, Жаңа түсіп келді.* Сегізінен бір дара, Ақылды аскан ол — дана, Кіші көлінім — Кенжекі О да болсын сеникі (ҚЕ).

САЯ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] *Пана, арқа сүйер болды; ығын, беделін пана тутты.* Қайдан сая болды? Біңқылдаң, күрсілдеп мазаны алып бітті тіпті (С. Ш.).

САЯБЫР ТАПТЫ *Тыншыды, тынышталды.* Композитор жас қазақ, Қиялы таппай *саябыр.* «Бейбіт көктем» деп атап, Жазылты энін жаңа бір (М. Әл.). Іштегі ауыр жараның аузын ашсаң жансы *саябыр тауып*, көнілден күрмеу, бойдан сырқау кетеді! (Ш. Х.).

САЯК ЖҮРДІ *Жүртқа қосылмай бөлек, жеке-дара жүрді.* Саяқ жүрсөң, таяқ жерсін (Макал). Сөйледі Әзім-дагы аян-

бай-ақ, Мен ғаріп бейшарамын жүрген саяқ (Абай).

САЯСЫ ЖОҚ ДАРАҚЦА БҰЛБУЛ КОНБАЙДЫ Пайдасы, панаңы, ығы жоқ жанга ешкім үйр болмайды деген магынада. Қызығы бұ дүниенің тіршілікпен, Саясы жоқ дарақца бұлбұл қонбас (М.З.).

САЯ ТАПТЫ ЖАН РАҚАТЫН ҚЕРДІ; жаңы жай тапты. Саясыз жайлаудың жанжануары келге тығызып қана сая табады (Ф. М.). Сары ала сорпа, сары қымызды ас қылған мал иелері де таза ауада бой жазып жан рақаты сал тапқандай (М. Е.).

САЯТ КЕШІТІ Дәурен сүрді, өмір сүрді. Ер Мамайдың алдында, Саят кешітім екінбен («Шайыр...»).

САЯТ [САЯТТЫК] ҚҰРДЫ Құспен аң аулады, құс ілдірді. Құс салып, салттық құрган, қызы үзатып, ас беруді, өлік жөнелтуді суреттейтін тараулар... жеке-жеке-ақғылыми-этнографиялық толайым еңбектерге пара-пар (Қ. Сәт.).

САЯТТАН ҚАШТЫ Аң аулаудан құсы қашты. (Бұл жерде ақын қолынан бақыт құсы кетуді айтып отыр. Бұл фраза кейде шабыт, ақындық өнердің тоқырауына да балама болады). Тұғырым тұл, тұйғын қашты салттан. Өзегімде секілді бір от жаткан (Мак.).

СӘЖДЕГЕ БАС ҰРДЫ [БАСЫ ТИДІ, БАСЫН САЛДЫ, БАСЫН ҚОЙДЫ] ◎ СӘЖДЕГЕ ЖАТТЫ ◎ СӘЖДЕ ҚЫЛДЫ діни. Құлышылық етті; нағазға кіресті. Құбылаға карай бас қоймы, Мынажат айтып аллага, Сәждеге басын салады (БЖ). Қерілер сәждеге басын қойды; кемпірлер мойынға бұршақ салды (Х. Е.). Аталақтай ақсақал сәждеге жатып зарланды (Д. Б.).

СӘЛДЕСІНЕ ШОҚ ТҮСКЕН МОЛДАДАЙ Арамза күлгіні әшкере болған кісідей. Сәлдесіне шоқ түскен молдадай шоршып түскені несі? (АТ).

СӘЛЕМ БЕРДІ Амандасты, саулық сұрасты. Сәлем бердік, жарандар! — деді (С. Бақ.).

СӘЛЕМДЕМЕ [СӘЛЕМ-САУҚЫТ] БЕРДІ [ЖІБЕРДІ] Қөңіл ықыласы, белгісі ретінде сыйға әр түрлі зат-бүйім жіберді. — Онда оған берейін, — деп, — сәлемдеме, Кейіңсізурау қазынаға кірді келе. Арттырып алтын, гаунар, уш жұз нарға, Өзі де Рустеммен шығып ере (Т. І.).

СӘЛЕМДІ ӘЛІК АЛМАДЫ Берген сәлемді ілтипат етпеді.

СӘЛЕМІ ТҮЗУ Ниеті дұрыс, көңіл ілтипаты жақсы. Атамқұл сол жолы кеп уақытын беліп, ерлі-зайыпты малишыларды табастырып кеткен. Содан бері Өлім-қожаның сәлемі түзу (КӘ).

СӘН ҚҰРДЫ [ТҮЗЕДІ] Салтанат қылды. Кетеді екен жас Бекей, Құсбекілік сән құрып (С. Б.).

СӘНІ БОЛМАДЫ [КЕТТИ] Қызығы, жайы, қасиеті болмады; берекесі қалмады. Көк алалы көп жылқы, Оның да сәні болмайды, Шамырқанған тал түстег Шалқып жатқан көлден соң (Б. О.). Адыр ададыр, адыр тау, Адыра қалар елден соң. Елдің сәні болмайды, Қолайлы қоныс жерден соң (Б. О.). Жаздың сәні кетер ме, Тауда ғұлдар солмаса? Ағаш сұлу көрінбес, Сыртында қабық болмаса (М. Сұл.). Ағайынның аразы Елдің сәнін кетірер, Абысынның аразы Ауыл сәнін кетірер (Б. Қ.). Бұқар деген көріңіз Соғыссаң кетер сәніңіз, Бізден бұрын етілті Әзіреті Әліңіз (Б. Қ.).

СӘНІНЕ КЕЛЕ АЛМАДЫ Қалпына орала алмады; тұрмысы, өмірі орныға алмады. Керуенім кетті мәріге, Мәріден кетті әріге, Қамқорым менің кеткен соң, Артында қалған қос жетім Келе алмай жүр сәніне (А. Аз.).

СӘТ САҒАТ Қолайы келген шақ; онтайлы кез. Сәт сағаты жеткенде, Қесем жарлық еткенде, Жаудың тілі байланар (АЖ).

СӘТ [-ТИ] САПАР! тілек. Жолың болсын деген магынада. Темірбекке: — Сәт сапар! — деп Лиза қол ұсынды (Т. Ж.). — Қөпір дайын, Сәтті сапар! Бегелме, тез жүгінді апар! — Деді жігіт жолын беріп, Ойы Еділге женелді еріп (Ә. С.).

СӘТІ ТҮСТІ Реті келді, орайы келді. Жемиланы әне аламын, міне аламын деп жүргенде, сәті түспей-ақ қойды (Қ. Қуан.). Бір қайықта Сұлтан, Қалтылдақ шал, Назар. — Сәті түсін, осы шамадан жоспарды бір көтеріп тастасам, — деп арман етеді Сұлтан (Т. А.).

СӘҮЕГЕЙЛІК ЕТТІ [ЖАСАДЫ, ҚҰРДЫ, ҚЫЛДЫ] «әүлиелік» етті; білгірсіді. Шыныңды айтсы, дәл осы жолты жорамалым да теріс пе? — деді Байсал Бануға. — Бұл жолы сәүегейлік еттің — деді Бану. Мұндай майданнан алыста тұған, оңай сәүегейлік жасайтын өлеңдер ешкімге де пайда бермейтін еді (Ә. Т.). Тегі, олар «Мәліктің шаруасы бітті, ертең комиссияның қорытындысымен орнынан алады» деп сәүегейлік құрып отырғанын, қипақтаған пішінін-ақ сезеді Нұрлан! (З. Ш.). Сендер әнеугұні Балқыбекке трактор жүрмейді деп те сәүегейлік қылғансыңдар (М. Ә.).

СӘҮІР БОЛМАЙ, ТӘҮІР БОЛМАЙДЫ Көктем шықпай жанжануар көкке тойынбайды деген магынада. (Апрель айын сәуір, көкек деп те атайды. Осы тәрізді ай аттарының мынадай баламасы бар: қантар — январь, ақпан — февраль, наурыз — март, көкек — апрель, мамыр — май, маусым — июнь, шілде — июль, тамыз — август, қыр күйек — сентябрь, қазан — октябрь, желтоқсан — декабрь. Осы ай аттарына қатысты ескі дағдыдан қалған мынадай тұрақты тіркестер бар: ақпан-тоқпан (қантар) соқты; қантарда

қызың ұзатпайды; наурыздама қылды (берди); мамырға жығылды (құстар жұмыртқа сала бастады); қырық күн шілде; шілде түсті; шілде шықты; күйекке түсті; қазан болды (ұрды) т. б. Ал жыл құсынын жылы жақтан қайтқан соңғы күндерін немесе күз айындағы жылы жаққа ұшып бара жатқан кезін құс к.и деп атайды).

СЕГІЗ БЕЙШ [ЖҰМАҚ, ҰЖМАҚ, ҰШПАҚ] діни. «Күнәсіз» жандар о дүниеде мекен етегін жай, онда барғандар хор қыздарын, аруларын сүйеді-міс. Кез сипатын қарасаң *Сегіз бейш* ішінде Хорлардың жақтан шырағы (ҚЖ). Жолшора өзін атың, екен Қамай, Параны бұрап жедің елден талай. Алдыңда *сегіз жұмақ*, отыз тозақ, Барарың қайсысына екі талай (ШС).

СЕГІЗ КЕССЕ, СІРКЕДЕЙ ҚАН ШЫҚПАЙДЫ Безеріп қалған, жібін-шімейтін қатығез кісі тұралы айттылады. *Сегіз кессе, сіркедей қан шықпайтын* топас екенің соракы қылғына ішім күйеді: «Асықпай тұра тұр, Тоқсанбай, қыбыңды бір табармыз», — деп сырттан кіжінемін (С. О.).

СЕГІЗ ҚИЫР ШАРТАРАП Құллі әлем. *Сегіз қиыр шартарап* Төрт құбылаңды түгел қып, Төрінде жатып салмақтан (Б. Қ.). Сегізінші тілек тілеңіз! *Сегіз қиыр шартарап*, Жер тұлданыш тұрмасқа (Б. Қ.).

СЕГІЗ ҚЫРЛЫ, БІР [СЕКСЕН] СЫРЛЫ Өнері мол, байсалды жақсы адам. *Сегіз қырлы, бір сырлы* Ер жігітке айналым (Д. Ә.). Уа, сол елде Жомарт деген жігіт болыпты... Той-дұманның сөні, әнишкүйіші, серілігі және бар. *Сегіз қырлы, бір сырлы* деген сияқты марқасқа, бағлан жігіт болса керек, — дейді Дәүкен (Т. А.). Жатық сез жақсы мінез, жайдары ашық, Жағымды, жан жадыратқан қайран гашық. *Сегіз қыр, сексен сырмен шыраға тартсан*, Түсіне алмас айтқанына кейір жасық (А. Қор.). Ал «*сегіз қырлы, бір сырлы*» енерпаздың орны мен тағымыры, әрине өзгеше. Біз Кенен Әзірбаевтың жыршылдық репертуары, айтқыштығы турали сез қозғаймыз (Р. Б.).

СЕЗІК [СЕКЕМ] АЛДЫ [ПАЙДА БОЛДЫ, ТУҒЫЗДЫ] Құдіктеніді; *хаяттенді, күмәнданды*. Скориковтың көнілі ешқандай сезік алған жок, үляшсақ бала мінезі болар деп ойлады (Ә. Н.). Әлденеден сезік алтып, алда тұрган айқаска әзірленгендей ителі де жүнін жығып, екі канатын салбыратып жымып келеді (С. Б.). Бірге кеткен үш кісінің көнілдері қаяу, қабактары кірбің тартып, бір сезік пайда болды (КЕ). Ушаков Рязановтың хатын сыйдырып бір оқып шыққанда, улкен сезік туғызғандай ешинарсөн андамап еді (Ф. М.). Төрт банды үндемей тұрып барып, аттардың ар жағына шығып, азғана кесеңе қалды. Бекбол ол жерден де Сәтбек кезінің бағып тұрганын сезіп, секем алдырмас үшін қыбыр етпеді (М. Ә.). Арын-

газы үшін да міз бақпаганын Саша секем алтып, оның алдына еңкейіп еді, мұрнығана пысылдайды (З. Қ.).

СЕЛІ [СЕЛ-СЕЛ] БОЛДЫ Жан терге түсті; қара суға түсіп терледі. Шырагым, белден шойырылып қап ем, күм бұлауға түсіп, сел-сел бол терлеп, әжептәуір бері қарадым (АТ).

СЕЛДЕЙ [СЕНДЕЙ] ҚАПТАДЫ Жапыра женелді. Ат тұяғының дүбірі әлгіден де ғөрі үдең, қаһарлы қол селдей қаптан, етекке құлады (Ә. Н.).

СЕЛІК [СЕЛІТ] ЕТТИ Шошып қалды; түршікті. Танаккөз де жиіркеншеңек-ақ болатын. Поселкеге ене бергенде, май тұмсықтың бірі қорс етіп еді, ол селк етті (F. Mys.). Әсем әннің әуенинен еліккен мен аузымындашып отыра беріптін. Жұмат келіп «Елубай, енді сенің кезегің» дегенде шошып оянғандай селк ете түстім (Е. Ә.). Шалынды, бір күн құлаққа, Гұрс еткен мылтық дауысы. *Селт ете қалды* кең далаң, Селк ете қалды тау іші (Жамбыл). Райқан селт етеді, тітіркенеді. Көзін жұмып, бойы сіресіп, қыңыр қайратпен құшырланып қалғандай болады (М. Ә.). «Мұқаттым» — деп, «қара жерге отырттым» — деп қара борандатып, Оразбай, Жиреншелер кеткенмен де, өзінің бұл күндеңі ісіне, еңбегіне ойы берік, бойы бекем Абай, селт етіп шіміріккен жок (М. Ә.).

СЕЛТЕК [СЕЛТЕҢ] ҚАҚТЫ Ұшып-қонды; *кісімсін жортаны мінез корсетті*. Бай сейілді, Бір бейілді Елде жаксы қалмады. Елдегі еркек, Босқа селтек Қағып елін қармады (Абай). Байға селтен қақтыңдар, Шыдады әзер қу жаным. Ал, Кәдірбай құлақ сал! Жамбыл сөзін тыңдал қал (Жамбыл).

СЕЛТ ЕТПЕДІ Ешбір белгі білінбеді, міз бақпада, селк етпеді. Ой, сабаз-ай, қанша айтсаң да бір селт етпейді, мелшип отыра береді. (АТ). Сіз тұзде қан жұтып жүргенде, мен үйде май жұтып отырдым ба? Беріне тусінем, бірақ қолымнан не келеді? Құдай ақы, сіз кеткелі көнілім бір селт етті ме екен, — деді Шолпан (F. Mys.).

СЕМІЗ СӨЗ Асқынған сез, Бай аузында сезіз сез (Мақал).

СЕНГЕН ҚОЙЫМ СЕН БОЛСАҢ [СЕН БЕ ЕДІН] Үміт етіп сенген адамы ойлаған жерінен шықпай, көнілі қалғанда айттылады. — Сенген қойым сен болсаң, күйесегенің құрысын Ақмоладан оқып келгенде, одан «қосшы болыс» атағанда жылпос Жақыпқа бір ауыз сез айта алмадың, — деді Тәүке Әлжанға (F. Mys.). — Елді бұлдіріп, жарға жығайын деп пе едін? — Сенген қойым сен бе едің? Ел деп не қыласыз сіз? Еліңіз кім екені танылды гой (М. Ә.).

СЕНЕН АЯҒАНЫМДЫ ИТ ЖЕСІН Саган бермегенім өзіме де бүйырмасын,

аясам арам болсын деген магынада. Келінжан, сенен аяғанды ит жесін, шыныменен жоқ боп тұр гой (АТ).

СЕНЕН КЕЛГЕН КЕРДІ КӨРЕРМІН Қоқайыңды, қиянат, күшінді кезінде көріп алармын деген магынада. — Э, залым! Сазайыңды берейін... Сенен келген кердің көрермін (Н. Н.).

СЕН ТҮР, МЕН АТАЙИННЫҢ ӘЗІ Бұл жерде келсөң кел, әзір жауап кісі деген магынада. Біздің Сәттіғұл сен түр, мен атайинның ақыны емес. Бірақ ойлаңып шығарса, сөз бедерін текшелі біледі екен, — депті Қашаган ақын (КЭ).

СЕНІ КІМНІҢ СҰСЫ ВАСЫП ОТЫР? Неліктен берекен кетіп отыр, неге абыржисың деген магынада. (Мұндағы «сұсы» деген «сұсты», «пұсы» түрінде де айтыла береді).

СЕНИҢ ТАБАНЫНА КІРГЕН ШӨГІР [ШӨҢГЕ, ТІКЕН] МЕНИҢ МАҢДАЙЫМА ҚАДАЛСЫН [КІРСІН] Сен тартар тауқымет азапты мен-ақ көтерейін деген магынада. Сениң табаныңа кірген шөгір біздің маңдайымызға қадалсын деген еріміз сен емеспісің (М. Ә.).

СЕҢ СОҚҚАН БАЛЫҚТАЙ БОЛДЫ [СЕНДЕЛДІ] Есекіреп, сандалып қалды; әлсіреп дымы бітті; не істерін білмеді. Сен соққан балықтай сенделген ояз қасындағыларға ақылдастып еді (С. М.). Халықтың жауы — би, болыс, Пайдасына сатылған, Бас сақтыйтын пана жоқ, Парага берең қара жоқ, Құтылатын жән таппай. Тарығып бір күн шатылған. Сен соққан балық секілді, Мен-зен болды байтақ ел, Болыс, биден ақырган (Н. Б.).

СЕРКЕСІНЕН АЙРЫЛДЫ Ардактысынан, бастанушы азаматынан айрылды. Айтып-айтпай немене? Исадайды өлтіріп, Серкесінен айрылып, Сергелден болған біздің ел! (М. Ә.).

СЕРПІНІ СЕГІЗ БОЛДЫ ҚАҚЫРҒАНЫ ҚАЙЫМ АЛТЫН, ТҮКІРГЕНІ ТҮЙМЕ АЛТЫН БОЛДЫ ді ал. Беделі артты, айтқаны болды, дәуірі жүрді. Серпіні сезіз болып, үкімі жүрген адам. Бұрын бізде серпіні сезіз болғандар бірнеше болатын (Сем., Үр.).

СЕРТ [УАҒДА, УӘДЕ] БАЙЛАСТЫ [БЕРДІ, ЕТТИ] Ө УӘДЕ ҰСТАДЫ Айнымасқа сөз байласты; келісім-ант жасасты. Эке-шеше, аға-тұстары Мағрипанның жіпсіз тұсағандай болғанының қысылатын болса керек... Ал Мағыншқа осы жазда үміт беріп серт байластып кетпесен, үзақ қинауга салған боларсың,... — деді Дәрмен (М. Ә.). Ең берсем сен мендік бол деп берем деп, Ел жиып, мал сойыңыз ет берем деп. Кім көп берсе, мен соган серт берем деп (Абай). Алла хакы деген соң амал да жоқ, Барайын деп уәде етіп қол қағысты (Абай). Барайын биыл қашып қысқа дедің, Бекітіп бір уәде ұста дедің (Айтыс), Хан қалай бөледі, соган бәріміз де риза

болалық деп үағда етісті (КЕ). Берем деп үағда қылмайды. Сонда да қауымы қоймайды (Д. Б.).

СЕРТ [УӘДЕ] БҰЗЫЛДЫ Ө СЕРТТЕН [УӘДЕДЕН, УАҒДАДАН] ТАЙДЫ [ТАНДЫ, ШЫҚТЫ, ЖЫЛЫСТЫ] Ө УАҒДАСЫНДА [УӘДЕСІНДЕ] ТҮРМАДЫ Ө УӘДЕНИ АТТАДЫ Келісімде тұрмады, сөзден айнды, өз сөзін аяқ асты қылды. Сен аттың женсіз оқ, Тәнірі — қазы, Тас таразы, Тентекті сұрамас деп қалма, серт бұзғаның Біл, Орны — шоқ (Абай). Деген соң, біз картайдық, біз қартайдық. Белгісі қартағаниң серттен тайдақ (В. Кож.). Хан қызың беремін деген үәдесінде тұрмады (ЕТ). Қызы үәдесінен танып кетсе, тірі масқара болдық (С. М.). Үағдаған жылжысты, Буыршиндай тістесті, Жамандықты іздесті, Бірін бірі қундесті (Б. Қ.). Мырза деген Ибраһим Ат берем деп, бермедин, Үағдасында тұрмады (С. Д.).

СЕРТКЕ [УӘДЕГЕ] ЖЕТТИ Ө УӘДЕГЕ ТОҚТАСТЫ Ө УӘДЕДЕН [УАҒДАДАН] ЖЫЛЖЫМАДЫ [ШЫҚТЫ] Ө УӘДЕДЕ ТҮРДІ Келісімде тұрды, сөзін бұзбады. Сол қундегі жандардан Қодар етті. Үағыда қылған сертке анық жетті (ККБС). Салдырап аяқ-қол, жетпей сертке Ішім дертке тез толды (Абай). Сөүле бір мінезді, сайқал емес алдауыш. Серттен қайтпас тұра сөзді, жылан емес арбауыш (С. С.). Үәдеге бір айтылған тоқасалық, Қунаң достарымыз бір қуансын (А. Қор.). Шыға алмай талпынамын төрде тұрып, Биқтен миуа алыстың ойда тұрып. Үәдеден күйсе жаны жылжымасын, Анықтап кейін қалмай жолда тұрып (А. Қор.). Ол айтқан үәдесінен шығу түгіл, Өкіннін ең соңында еңбегін жеп (Т. І.).

СЕРҮЕН ҚҰРДЫ [САЛДЫ] Сайран-дады, қыдырды. Дүйсенбіде доп ойнадық қорада, Сейсенбіде серуен құрдық далада. Сәрсенбіде сурет салдық бәріміз, Бейсенбіде биге ұласты әніміз (М. Әл.). Алматының қарғай, қайынға бөлөнген кешесінде, таудан тасырлап ақын бол бұлақтарының бойында серуен салып көп жүрдің сен, достым (С. Мәу.).

СЕС АЛДЫ Хауілтенді, сөзіктенді; кек байлады. Құшбейі өзінің ағат сейлеп қалғанын бірден ағарды. Тек сұлтандар сес алып кетпесін деп бұрынғысынан да бетер күлімсірей түсті (І. Е.).

СЕС БЕРДІ Белгі жасады. Кузьменко «болмайды» дегендей бас шайқап, аяғымен сес берді (Қ. Т.).

СЕС КӨРСЕТТІ [ҚЫЛДЫ] Қоқан-лоқы жасады, доқ қылды. — Шығамын, нар тәуекел, тағы барам, Жықсам — алам, жықпасам тағы қалам! Болмастан өкірек-теп ол тұрғанда, Сесімді көрсетейін мен де бәлем (І. Ж.). Үйреніп қалған ескілік Үйінен шыға қашпайды, Айқасып, үрей, сес қылып, Соғылап біраз тастайды (Р. Қ.).

СЕСПЕЙ ҚАТТЫ Тұяқ серіппеді, бірден өліп кетті. Қүшік жүгіріп барып, бір түйенің аяғын тістейін дегенде, түйе мұны дәлдеп тұрып, басқа теуіп қалыпты, қүшік сол арада *сеспей қатылты* (КЕ). Қасқыр қарды астынан кеулей келіп, басын жаңа қылтита бергенде, Сыздық күректің қырымен кара тұмсықтан періп жіберді. Қасқыр табанда *сеспей қатты* (F. Мұс.).

СЕСІ ҚАЙТТЫ ◉ **СЕСІН ҚАЙЫРДЫ** Айбат-домбытын, арынын басты, мысын құртты. Ханың *сесін қайырып*, Еліңді жаудан айырып, Алмадың қалай кегінді? (Жамбыл).

СИҚЫ КЕТТИ Берекесін ұшты, Не қыла-сын құр мақтап, Өңкей ақымақ есекті. Елдің *сиқын кетірген* Кесіп қып өтірік-есекті (Жамбыл). *Сиқы кетіп* сұрланып, Қансын қатып қалды өн. Туған жерде тыныстал, Қозімді аштым, алып дем (С. Мәу.).

СИҚЫН АЛДЫ Берекесін *кетірді*. Мынау қара сиқ җүрттың *сиқын* алып бітті (АТ).

СИПАЙ ҚАМШЫЛАДЫ Сөзді жанға-батырмай айтты, етептің қана емеурін білдірді. Қарт *сипай қамышылай* отырып, көп еңгіме айттып таstadtы (АТ).

СИПАЙ САЛДЫ Неміұрайды, келер-кеттісіз айтты. — Қайдан білейін,— деп, Жәуке сөзінің аяғын *сипай салды* (С. О.).

СИРАФЫ ШЫҚҚАН КЕДЕЙ көне. Маңдайында түгі жоқ, тап-тақыр жарлы. Шетінен *сирафы шыққан кедей*, ежет, тен-тектері де бар. Атақты-атақты батырлары да, шешен ділмарлары да болған (F. С.).

СИҮРДАЙ МУЙІЗДЕСТИ Өзара қыры-лысты, тұртпектесті. *Муйіздескен сиыр-дай* Байласаң бас жіп жетер мә? Еңбегің еш, тұзы сор, Қайратың селге кетер мә? (Д. Б.).

СИҮРДЫҢ БҮЙРЕГІНДЕЙ БЫТЫРА-ДЫ Бет-бетіне, жан-жаңқа тарап кетті; басы қосылмады, берекесі кетті. Жүр, анда! *Сиырдың бүйрегіндегі бытырауга* айналған екенбіз, тек арты қайырлы болсын! (С. М.).

СИҮРДЫҢ ЖАПАСЫ *Сиырдың нәжі-сі.* (Сиырдың келкен жапасын «тезек» дейді; қойдың, ешкінің, түйенің нәжісін «құмалак» дейді, жылқының кеуіп үйіліп жатқан боян «құмак», одан ірірекін «қа-ра құмак» дейді, құстың нәжісін «құстың саңғыры» дейді, ертедегі түркі тілінде «құстың саны» деп атаған; осыдан «құс-саңғыды» деген тіркес келіп шыққан).

СИҮРДЫҢ ЖОРҒАСЫ СЕКІЛДЕНДІ кекесін. Еп құып, майда жүріске салды. *Сиырдың жорғасы секілденіп*, картай-гандан жалғыз өзім болсам екен дейтуғын (Абай).

СИЫР ҚҰЙЫМШАҚТАТЫ Аяксыз қалдырып, берекесіз етті, соңы сүйилып кетті. Матайдың сөзінің басы таудай болса да, аяғы *сиыр құйымшақтан* келіп, қылдай болып кетті (М. Ә.). Сагиттың жыртқыштығы әуелде осындай қатты түршігіп ызалаңған комсомол секретарының екпінді сөзі мінезімен басталса да, кейін, тағы бірнеше күндер өткен соң, әлденеден бәсекіп, *сиыр құйымшақтанып* сүйила берді (М. Ә.).

СИҮРМА ҚҰЙРЫҚ диал. *Өтірік шыгарып салма, жалтартаға сөз.* Қазактың *сиырма құйрық* дегені болды гой (Қ. орда, Арап).

СИЫР МІНЕЗ *Сүйкімсіз қылық.* (Көрінген нәрсеге орынсыз соқтыққанда айтылады). Ағаттық ісімізді білмедік пе? Қоңілін бір нәрседен кірледік пе? Сықылды *сиыр мінез* жаман елміз, Орданың бір жеріне сүйкендік пе? (І. Ж.).

СИЫР ТЕКТЕС *Жөн сойлемейтін, қи-сық, қыңыр.* Өзі *сиыр тектес* бір жан, жөнмен жүргенін көрген емеспін (АТ).

СИЫР СӘСКЕ [ТҮС] халықтың уақыт өлшемі. Үлкен сәске, күн қызыған шақ. Қызылордадан қымсына-қымтырыла тұнгі сағат екіде поезга отырасын. Тиген орынға тесек салып, бырдай болып үйктап қаласын. Құн шыға Шиел, күн көтеріле Туркстан, *сиыр тусте* Арыс келесін (І. Ж.). Құн *сиыр тус* болғанда қарамы мың жарымдай қойды қаптатып айдал келе жатқан жастау қойши қөлдеңен көзікті (І. Ж.). *Сиыр сәске* кезі еді, ер-азаматынан айрылғалы отырган ауылдың әбігері басылмаған (Ә. Н.).

СОЗ [СӨЗ] БҮЙДАҒА [БИДАҒА] САЛДЫ «Әне-міне» сөзбен, құрғақ үзде-мен кейінге кешіккіре берді, *сиыр құйымшактандырыды.* Ол бұл мәселе жөнінде алғашқы күндері жұмған аузын да ашқан жоқ. Жүре келе істі *соз бүйдага салды* (СК). Артта қалып, *соз бүйдага салып* келе жаткан сохвоздар өз мүмкіндіктерін сарқа пайдаланып, сала мен жылдамдықты арттырса, көршілес сохвоздың кемегімен қындықтан құтылар еді (ЛЖ). — Ертең Елемес менімен тілдессін... — депті Жәми. — Қап, мына қыздың қорлығынай, — деді Елемес қынжылып, — осы уаққа шейін *соз бүйдага салып*, жаны шыгарға таянғанда есіне түскен екен... (С. М.). Қозі тірісінде *сөз бидага салды*, енді ақша көрек болса, көріме кір дегендей өле қалыпты гой (Қ. Ж.).

СОҒЫМ ШҮЙГІН БОЛСЫН! тілек. *Сойған малыңың еті майлы, дәмді болсын деген магынада.*

СОҒЫС [СОЙҚАН] САЛДЫ *Бұлік шыгарды.* Сол жерде майдан тартып батыр Сәмен, Аянбай бір күн, бір түн *соғыс салды.* Найза мен садақ тартып, қылыш шауып, Бөгеді кан майданда қалың жауды (Ә. Найм.). Қозғады жау батыр ерді,

Жауға сойқан салғалы, Қалыңдығы қала берді, Жатыр еді алғалы (Абай).

СОЙЫЛ СОҒАР 1. Шашбауын көтепер, сөзіл сөйлер. Атқа мініп, сойыл соғар азамат балам болса... (М. Ә.).

2. Үр да жық, колжаулық. Ауыл шабу жай ұрының жұмысы емес. Артына қол шоқпар, сойыл соғарды ертіп алған мықтының, әкім-әміршінің жұмысы (М. Ә.).

СОЙЫЛЫН СОҚТЫ Сөзін сөйледі, жақтасты.

СОЙЫП ҚАПТАҒАНДАЙ Дәл өзі, айналаған, аузынан түскендей.

СОҚА [СОПА] БАСЫ ◎ СОПАЙАН СОҚА БАСЫ Жалғыз қара басы. Жорға Нұрым беретін қалың малынан бір тының да қалдырмастан құтылып, осы боқырау артынан Қамардың соқа басына разы болатындығын білдірді (С. Т.). — Қазақ үғымында әлі қунғе болатком құрамы жоқ, болыстың соқа басын ғана біледі, бұл — дәл қазір біздің пайдамыз, — деді Ералин Қасенге (Ф. Мұс.). Екіншіден, бастырымыздың әміrbаяны жоқ. Тек сопа басы ғана бар (С. Төл.).

СОҚҚЫ БЕРДІ Бетін қайтарды, тойтарды, бас көтермestей етті. Кейде жуан содырлар ортасы Абайдың өз басына да жала жауып, қастық арапан, соққы беруді талап етеді (М. Ә.). Өлтіре соққы беріндер, Ескіліктің шірік салтына, Тұншықсан тұнжыр түнектен Қөштің бүгін көркейіп, Жаңа әмірге талпына (АЖ). Нұрпейіс Қыыр Шығыстағы Совет Армиясының жаңын соғыс құмарларының өлтіре соққы берген данқты ерлігін жырлайды (Е. І.).

СОҚҚЫ [ТАЯҚ] ЖЕДІ ◎ СОҚҚЫ КӨРДІ Зорлық көрді, тойтарыс алды. Вірге тұған мен ағаңдан, Шын досындымын, кем емес. Соққы жедім сүм заманнан, Бір жылы сөз ем емес (Абай).

СОҚПА ДЕРТ Қездейсоқ қайғы, күйік (АС). Әзел өлмес соқпа дерттен, Сауға алмас сынған ер. Мен — көмірмін қалған ерттен. Енді рұқсат бізге бер (Абай).

СОҚПАҚ ЖОЛ Жалғыз аяқ сурлеу. (Жолдың бұдан да басқа мынадай түрлері бар: ақ жол, дәңғыл жол, қой жол, қара жол, сар(ы) жол, соқыр жол, қасқа жол, жалғыз аяқ жол, сара жол, табан жол... т. б.). Соқпақ жол тым тар болатын, мен сәл кейіндейдім, ол ілгері озындықтарлар кетті, мен артынан ілесе бердім (ЛЖ). Нұрқат Сәденов жазған арызды тексеруге өлкеден комиссия келді ауданға, естідің бе? — деді директор көлге қарай баратын үй арасының соқпақ жолына түсіп (З. Ш.).

СОҚПАҚ САЛДЫ Бір іске бастама болды, қадам тартты. Дискуссияның бастапқы соқпағын салған... макаласының теориялық, тегінің солқылдақ екенине тоқтаңқырау себебім сондықтан (КӘ).

СОҚЫРФА ТАЯҚ ҰСТАТҚАНДАЙ ◎ ТАЙФА ТАҢБА БАСҚАНДАЙ Өте анық,

айқын; өте үғымды. Әкемнің қандай ретпен бай болып, қандай мінезбен ел билеп түргандығын сол кітап соқырға таяқ ұстатаңдай кез алдымға әкеліп көрсетіп еді, — деді Қамбар (С. М.).

СОҚЫРДЫҢ ТІЛЕГЕҢІ ЕКІ КӨЗІ Әркімнің көксегені өз мұхтажы деген мағынада. Е, -е, сөз жүйесін тапса, мал иесін табады. Олай болса, соқырдың тілегені екі көзі, терең құлдық, шырагым, дегениң болсын (М. Ә.).

СОҚЫР ЖОЛ [СОҚПАҚ] 1. Қайда барары, тірелер жері белгісіз, сурлеу. Бұларды бастап келе жатқан бірер машиналың ескі сурлеуі ғана... Кешке де, таңғы елең-аландада, қазіргі жаяу бораңда да жат жолдағы жатырғатыш жолаушы — тракторшыны бастап келе жатқан соқыр жол осы (М. Ә.). Қемпір оған үлкен жол жоқ, тек бір соқыр соқпақ, жалғыз аяқ жолмен баратынын айтты (КЕ). 2. Қарадурсін беймәлім бағыт. Қөзі ашық емес жандардан қандай айқын жол қалар еді, соқыр көкірек бастатқан соқыр жол тезақ соқыр соқпақта айналған (АТ).

СОҚЫР ҚЕУДЕ Оқымаған қараңғы адам. Оқу жоқ, көз орны бар, қеуде соқыр, Қөргенді, естігенді ми жоқ тоқыр (С. Т.).

СОҚЫР КӨРГЕНІНЕН ЖАЗБАС Ұстапаның айрылмайды деген мағынада. (Қыңыр, топас адамдарға айтылады). «Соқыр көргенінен жазбас дегендей» соқыр басшылар мені қауқитып бетке ұстап жүргенде, акырын жүріп, мығым басқан талайлар менен озып кетіпти. Соны білдім, дейді Қекібай (ЛЖ).

СОҚЫР СЕЗІМ Ақыл таразысына түспеген, ақыл билігінен шығып кеткен көңіл күй. Бірер минут бұрын Сыздықтың басына келген салқын ой енді аласұрып құтыртқан ыстық, соқыр сезімге жол беріп, жогала бастады (М. Ә.).

СОҚЫР СЕНІМ Вілім, гылымға сүйенбеген, қараңғы дүние таным. Діни соқыр сенімдер еңбекші адамды алдады (М. А.). Мен есекен сайын жұлдызға қарап бал ашу, ырым ету сияқты әр түрлі соқыр сенімдердің күннен қунғе ерісі тарылыш, құдайға сенушілердің саны азайып келеді (Х. Ә.).

СОҚЫР ТАУЫҚҚА БӘРІ БИДАЙ [ТАРЫ] Білмегенге бәрі бірдей; білмегенге жылтырақтың бәрі алтын; білмегенге ақ-қарасы бәрі бір деген мағынада. Өлгеннің тіріліп, ешкені жанғандай қуаныш, шуылдасты да қалды. «Соқыр тауыққа бәрі бидай», тек хат ішінде «Қамар — Ахмет» деген сөз болған соң-ак, құдай берді, ақтты-қарасын актару қайдада... шыдасын ба? (С. Т.).

СОҚЫР ТЕКЕ Біреуінің көзін орамалы мен таңып, қалғандары оны түрттепін, ал көзі таңылған бала өзін түрткен баланы қолмен қармалап іздейтін ойын түрі.

(Балалардың, жастардың ел арасында жиң көздесетін мынадай ойындары бар: лаулау; ақ сүйек, балтам тап, сақина салу, көрші-көрші, ойбай таяқ, асық ату, қазан доп, шілдік ату (ойнау), тоғыз құмалак, мәлике тотай, орамал тастау, қайт-қайт, орда доп, қыз доп, топай асық, бес тас, шекем тас, қашша доп, қой басты, қызы қуу, кемшір өлді... т. б.). Ойнаман па ек онымен топай асық, Соқыр теке, ақ сүйек шапқыласып, Ойында бізге зорлық қылғаннан соң, Ойнамай жүрмел пе едік онан қашып (С. Т.). Жолшыый Раузага белестегі, Ойнаған бала көзі елестеді, Ойнаса соқыр теке, сан жылатып Кететін сол Бейсекеш емес пе еді? (Т. Ж.). Сол арадан езіміздің жігіттер тауып алды мені. Жарамады байлан, соқыр теке ойнайтындей етіп екі көзімді таңып генералға алыш келді олар (Ә. Нұр.).

СОҚЫР ТЕКЕ ОЙНАУДЫҢ НЕ КЕРЕГІ [ҚАЖЕТИ] БАР Алдарқатып, бүкпелеудің қажеті қашша? («Соқыр теке» ойнынан алынған). Шырафым-ай, соқыр теке ойнаудың не керегі бар, ашығынан келейкші (АТ).

СОҚЫР [КӨК, БІР, ЖАРТЫ, БЕС] ТИЫН БЕРМЕЙДІ [ТАТЫРМАЙДЫ] Түк бермейді. (Көбіне сараң, катаң адамға айттылады). Бұл итке соқыр тиын берілмесін,— деп бүйірып кетіпте Герберт залим (М. Ә.). Шынында да Элекең байдын үйі бар тігінін Ерекең тіккізіп алыш, соқыр тиын ақша бере білмейді екен,— дейді мұгалым (Б. М.).

СОҚЫР [КӨК, БІР, ЖАРТЫ] ТИЫНҒА АРЗЫМАЙДЫ © СОҚЫР [КӨК, БІР, ЖАРТЫ] ТИЫНҒА Да КЕРЕГІ ЖОҚ Түккі керек емес, татымы жоқ. Мәселенки, телеграф пен радионы иемденіп отырган осы күнгі қазақта «ұзын құлак» не керек? Соқыр тиынга керегі жоқ (С. О.).

СОЛ БОЙДА [МЕЗЕТТЕ, СӘТТЕ] © ТАБАН АСТЫНДА Қолма-қол, ләзде. Жықпылдан бір қылт етті де, сол бойда жоқ болды (АТ).

СОЛЫҒЫН БАСТЫ Ентіккенін қойды, ексігін тыйды. Басып алыш солығын сәл екпенің, Жөнелді қайта шауып кетпенін (Ә. Т.). Қалампы мен Қаныш олі ёкендігін де, тірі екендігін де білмей мәң-зәң болыш, солықтарын баса алмай жылап қала берді (Б. М.).

СОЛЫП ҚАЛДЫ Бұл жерде бұрынғыдан болмай қалды, жастық мезайлі етті деген мағынада айттылып түр. Отыз жыл соған дағы болыш қапты. Байқасам, көрлікте торып қатты, Біртіндеп түткүн қылыш алғаннан соң, Жастық та күзгі гүлдей солып қапты (К. Рай.).

СОМАДАЙ [ДАРДАЙ, СОҚТАДАЙ, СОҚТАНДАЙ, ЕҢГЕЗЕРДЕЙ] БОЛЫП Үп-үлкен, әң-әң бола турып.— Елдің сендей боласы мал тауып, бір үйлі жанды асырап жүр, ал сен сомадай болсаң да, тірші-

лікке бой сұнатын түрің жоқ,— деп (Айтуарды анасының) жазғырганы бар (С. Бай.).

СОМАДАЙ [ДАРДАЙ, СОҚТАДАЙ, СОҚТАНДАЙ, ЕҢГЕЗЕРДЕЙ] ЖІГІТ Ipi, қапсағай дөнелі бозбала. (Ессеңген деген мағынада да қолданылады) Өз ішінен: «Шешең мен қарындастың ғана емес, сомадай жігітсің, әйелің мен балан да бар шығар»,— деп ойлайды (Ж. Ж.). Фалия мен Асылбек барғанда, жастық орнына бастарына сирма бешпент жастанған... сомадай тәрт жігіт қорылға басып, үйктап жатты (Ж. Ж.).

СОМ АЛТЫН Тұтас құйған кесек алтын. Тұлпардан туған Қекжорға ат... Екі көзі жалтырап, Өмілдірік сом алтын Омырауда алқылдан (ЕЖ).

СОМДАП СОҚТЫ Тұтас құйды. (Бұл жерде өмір адамды шыңдал, шынықтырады деген мағынада). Ерсіліктен ұялсын деп қызырып, Өмір езі урлар кейде ыза қып, Кіші болсаң сомдал соғып есіріп, Кеседі екен кетсең кейде ұзарып (Е. Иб.).

СОМ ЖУРЕК Зор қоңыл. Сом жүректе бір жара (ЕК).

СОНАР ҚАР Жаңа жауған қар. Сонар қардың үстінде жортқан тышқан құрлы із қалдырғам жоқ әлі. Соңда да бұлдірғыш, бұзық,— деп айыпталды деді Аман (Г. Мұс.).

СОНА [МАСА, ШЫБЫН] ШАҚҚАН ФҮРЛЫ ҚӨРМЕДІ [БОЛМАДЫ] Мән бермедин, елемеді. Өрт жыланша иреленіп кайтады, Аяғымен кейде Борис таптады. Жалын үтіп жатса-дағы сирағын, Шыбын шаққан ғұрлы оған болмады (А. Х.).

СОҢЫНАН ҚҰЛ ШАШТЫ Құтылғанына қуанды. Түу бөлекет десті жүрт. Сол бөлекет бел асты, «Құң» соңынан құл шашты (І. Ж.).

СОҢЫНАН СӨЗ ЕРДІ Өсеккө iлінді; артынан өсек-аляң, тарады.— Сенің қарындастыңды қайтем. Соңынан сөз ерген қызыңдың керегі қашша?— деді (Ә. Н.).

СОҢЫНА ТҮСТИ [СОҢЫНАН ҚАЛМАДЫ] © СОҢЫНА ШЫРАҚ АЛЫП ТҮСТИ © СОҢЫНА СҰҒЫН ҚАДАП ТҮСТИ © ҚЫРЫС СОҢЫНАН ҚАЛМАДЫ Аңдыды, ізін аңдыды, ізін бақты. Осы күні Мәңке қажып жүр... Тәңірберген соңына сұғын қадап түсіп алды (Ә. Н.). ... Соңына сонша түсіп, «ескі атқаминер» экелерінің әдеттінше жан-жақтан «қаралату қағаз» жинап, телеграмм соққанда, шын аттарын жасырып, «Кашарский» деп қол қояды (С. С.). Вәлсініп отыргам жоқ, Аманда аяп кеттім,— деді Таймас. Аяғандығы қалтыранқыш шыққан үнінен де байқалып тұр. Біздін жылшос Жаңаң соңына түсіп жүріп, мықтап-ақ салған екен әүреге (Ф. Мұс.). Әлиасқаров кеткенен кейін Қасболаттың соңына шырақ алып түскен осы Жаппас жер емес пе еді? (Т. А.). Соңыма енді ол шырақ алып түсті (Ф. Мұс.).

СОПАЙЫП БАРДЫ ЖЕКЕ басы, соқа басы барды, құр қол барды. Сопайып барсан құ басың, Ақтамберді, Қабанбай Өклемелеп мені сөкпей ме? (Д. Б.).

СОПЫ БОЛА ҚАЛДЫ кекесін. Түк жазығы жоқ, тап-таза адам болғансыды.— Ей, Сыдық, кезінді жұмып, өлгеннің етігін сатып, одан қалса оразадан пітір жинап, жиналған ақшаны өз-өзің белісе алмай, қырық ышық болып қырықсатын сендер емес пе? Бүгін қайдан сопы бола қалдың? — деді Нұрыш (ЛЖ).

СОР АЙДАДЫ [ТАРТТЫ, ТҮРТТІ] Көресі азабы штермелебі. Апаратым-ай, сор айдан әкелді ме?— деді, артымдағы қызы (Ф. М.). Көрім, тегі, сен сор тұрткен молда екенсің (М. Ә.). Жол біліп, жән сілтері жоқ, бір сор тұртіп жүр, не қыласыз (М. Ә.). О баста-ақ осы сор тартқанғой, болмаса балалар: «Ата, қона кетінің, жеті түнде тұртінектеп жүресіз бе!»— деп жалынып еді (АТ).

СОРАП БОЛДЫ Бітті, түгесілді, таусылды. Ақ су тез-ақ сорап болды, шұнақ шыны аяқтар шылдыр қағып кісінесті де, пұшық самауырга еріп, ауыз үйге шығып кетті (Ф. М.).

СОРАП-СОРАП ТАРТТЫ Сораптан ішті. Жақып бастаған жиын үлкен сары самауырды жаңа ортага алысып, шайды сорап-сорап тартып жатыр (М. Ә.).

СОРҒА АЙНАЛДЫ Басынан бақыты ауды. Бағым бар деп мақтана, Сорға айналса қайтесің (ШС).

СОРҒА БІТКЕН ◉ **СОРҒА БІТКЕН КӨКІРЕК** Азан үшін жарапған, азап шеккен адам деген магынада. ... Өмірге өгей еді, кеміс еді; Сонда да сорға біткен үсында, Көктейтін гүл секілді жершіл еді (Д. Ә.). Басы қатты сүм жүргегін, Тоқтата алмай кетті де. Сорға біткен көкірегін Сендіре алмай етті де (Абай).

СОРЛЫ БАС ◉ **СОР МАҢДАЙ** Бақытсыз кәріп жан; бақытсыз адам. Осы таудан аса алмай, Құлмес ханға жете алмай, Қалғаным ба сор басым. Жылап бала торықты, Әбден шаршап зорықты (МЗ). Дал болтан ауре-сарсаң мен сор маңдай. Тастаны мени оңаша құбыласым. Дерт қосып жүргегіме қайғы салмай (Ж. С.). Сол бір дөртке ем қоңбай, Жаны жара, тоні ауру Гималай сорлы, сор маңдай (І. Ж.).

СОРЛЫНЫҢ ЗАРЫ АРЛЫҒА КЕЗДЕСКЕЙ Қөмексіз, бейшара кісінің жұны жүрт құлагына іліксін деген магынада. Сорлының зары арлыға кездескей деп жіберіп еді... айттар арызымызға құлақ ассаңыздар екен... (Ф. М.).

СОРПАҒА ШЫҒАРЫ м ы с қ ы л. Бетке шығар, алға үстар жақсысы; беделдісі. Қалада ой мен қырдың, ылды мен өрдің сорпага шығарының бері жиылып, бір жұмадан бері үлкен келелі жарыс, айттыс-тарстыс бар,— дейді Әбді (М. Ә.). Бетен емес, құрметті, елеулі қонақтар. Қазақ болған-

да кандай. Аз елдің сорпага шығар тере-лері (К. Тай.). Екінші сез мынау: мына уалаяттың сорпага шығарының бері қазір Ойылда, Жаншаң да Ойылға қашып кетті... (Х. Е.).

СОРПАЛЫҒЫ БАР Орташа еті, сорпага шығар жылтырағы бар, жілігі татырлық мал, құс туралы айттылады. Пышак тигізген жоқ, сорпалың еті бар Көкәяктың экем көз алдымызда арам өлтірді (Ж. Ж.).

СОРПАНЫ ҚЫДЫРТТЫ Қонаққа сорпа үсынды.

СОРПАСЫ АРАЛАСПАҒАН Жақындығы, туыстығы, барып-келісі жоқ. Ұлпан Адам-Атаның аржағында болмаса, оның бержазында хан тұқымына да, би тұқымына да сорпасы араласпаған Артықбайдың қызы (Ф. М.).

СОРЫ АРЫЛМАҒАН [АШЫЛМАҒАН] СОРЛЫ БЕЙБАҚ Бағы жанбаған, бақытсыз. Батырым, сені мен менің ғана басым болса бірсөрі, (жергектегі баласын көрсетіп), мына сорлының қайтеміс! Соры ашылмаған сорлы бейбақ осы болмай ма? (М. Ә.).

СОРЫ ҚАЙНАДЫ ◉ **СОРЫ ҚАЙНАП ҚАЛДЫ** ◉ **СОРЫ СОРПАДАЙ** [СОПАҚ АСТАУДАЙ, САҚАРДАЙ] ҚАЙНАДЫ ◉ СОРЫ ҚАЙНАП, СОРПАСЫ ТӨГІЛДІ Бақытсыздық тап болды, қасіретке шұшырағы; қасіретке салды. О көгермегір, сорлының тағы сорын қайнатқан екенсін гой (Т. А.). Пірлерден тиіп бір хабар Тайбурыл атпен желер ме? Соры қайнаган мен сордың Жаратқан Жапар құдайлым Қөзімнің жасын көрер ме? (КБ). Соры қайнап ел көзіп келе жатқанда, бір жең шудалы боз тайлақты бір қасқыр қуып келеді екен (КЕ). Сол шешесі де көп тұрмай, Жақып маркұмның соңынан каза болды. Сейтіп Марданың соры ерте қайнады (І. Ж.). Әйелің жақсы болса атың байлар, Жаман болса шапылдан отынга айдар. Жұбайың шайпау мінез болып шықса, Қатарыңнан қаймығып, сорың, қайнар (К. Ә.). Елге келдім... Не керек, ауыз аққа, тұмсық қызынға тиіп қарық болды да қалдым. Сонымен жүргенде бір жарым ай толды. Енді соры қайнап, сорпа төгілуге айналды. Қайтайын десем қимаймын, кешікsem жұмыстан шығуым мұмкін (К. Тай.). Әйелің онып алып өзіңмен ит жығыс түсіп, «е!» десен, «е!» деп отырса, сорың қайнап, сорпаң төгілді де, күнің қараң болды де! (К. Тай.).

СОРЫ [СОРЫН] ҚҰРҒЫР! Реніш үстінде айттылатын кейіс сез. Әйел «О, сорың құрғыр, бейбақ» деп ернін бір тамсанды (С. М.). Бәссе, сорың құрғырды сейтіп сортуртіп жүр гой (М. Ә.).

СОРЫ БЕС ЕЛІ ◉ **СОРЫ СОПАҚ АСТАУДАЙ** Тартар тауқымет азабы мол деген магынада. Киім ілген шкафты да, оның құнын элі де үш ай төлеу керек қой, асхана гарнитурын да, диванды да алып қояды, сосын қайтадан сорым сопак астау-

дай бол, жаңғыздан-жаңғыз қаңырап қаламын (ЛЖ).

СОТҚА АЙНАЛДЫ СОТҚА ТАР-тылды Қылмысты, істі болып тергеуге түсті. Қатты қысым қылған соң, Басым сотқа айналар. Кірлі болып түскен соң, Қөрген күнім не болар (Абай).

СӨГЕ ЖАМАНДАЙ КОРМЕҢІЗ [ЖАМАНДАМАНЫЗ] Айып етпеніз, барға қанағат, жоққа салағат етіңіз деген мағынада. Қысқа жіп күрмеуге келмейтін күйіміз бар. Сөгө жамандай көрмекіз, ағасы! (АТ).

СӨЗ АҢҒАРДЫ [АНДАДЫ, ТАНЫДЫ] Әңгіменің төркінін, ой-астарын пай-майдай білді. Адамға кеңес не керек, Бұл сөзімді аңғарса. Біразырақ сейледім, Тәңірім біраз берген соң (Д. Б.). Тәрбие етіп сыйлайды, Түсінген қазақ баласы. Бұрынғы еткен хандардың, Бұл сөзімді аңғарғын, Ойран бол етті қаласы (М. Сұл.).

СӨЗ АҢДЫДЫ [БАҚТЫ, ҚҰДЫ] ◎ Ауыз бақты 1. Бұл жердегі мағына: сөз қапысын жібермеді. Қали үндемей қалды. Бірақ жағалай отырган өңшең сөз баққан жел аяқтар емес пел... «Таудагы тұлқіні табындағы тазы алды,— деген-ау, Мағаш баладан оңай сүрінді-ау!» деп қалжың етті (М. Э.). 2. Өсек-алян, бәле іздеді. Өтірік жақын бола кип, Құлімсіреп сөз бақпақ (ШС). Бір бәлеге жолыгар, Орнын таппай сөз құған (М. Сұл.). Жол құған қазынага жолыгар, сөз құған бәлеге жолыгар (Макал).

СӨЗ АРАСЫНДА [ҰРЫНЫСЫНДА] Әңгіменің барысында, шінді орайында. Абайға келгенде де алғашқы сөзді Бегеш бастады. Ол сөзінің арасында Абайдың білімді, жақсы екенін бір көсті (М. Э.).

СӨЗ АТАСЫ ◎ АТАЛЫ СӨЗ АҚЫЛДЫ, мәнді сөз, сөз асылы. Сөз атасы — құлак, жол атасы — түяк (Мақал). Атала сөзге арсыз жауап қайтарады (Мақал).

СӨЗ АША АЛМАДЫ Ойындағы сырын ешкімге жария етеге алмады. Ем таба алмай, От жалындар Толды қайғы кеудеге. Сырласа алмай, Сөз аша алмай бендеге (Абай).

СӨЗ АЯҒЫ ЖЕРГЕ ТИДІ Сөз тиянақ тапты. Сөз аяғы жерге тиіп, байға дегенін істеткен соң, Орлов бастатқан екі артель келіп жұмысқа түсті (І. Ж.).

СӨЗ АЯҒЫ ҚҮРДЫМ Сөзді тірелер жеріне жеткізбейді, тулғи буланға салды деген мағынада. Екі Мұсіреп кезек-кезек киіп кетіп, сөз аяғын құрдымға апарып жогалта бергенін көрдің бе!... (Ф. М.).

СӨЗ ӘЛПЕТИ [СИҚЫ, СЫҢАЙЫ] Ауыз ләмі, сөз ыңғайы. Мына жіберген кісінің сөз әлпеті жаман. Айтқаны рас болса, дүние бір шайқалар-ақ (АТ).

СӨЗ БАЙЛАДЫ [ШІСТІ] Үәде жасады, мәмілек етті. Құдай жазса, сізден артық кімге береміз. Шыдай тұрыңыз,— деп,

Омар келуге сөз байлады (С. Т.). Бекбол Александрмен бірге конституцияны да, сайлау заңын да мықтап талқылап, ұғынып шыңқапқа сөз байлассан. Екі дос та бұны, асіресе ұлы, зор міндет деп біліседі (М. Э.). Орыс, қазақ жолдастармен сейлемесіп, сөз пісті (С. С.).

СӨЗ БАСТАДЫ ТУҢГЫШ (БІРДЕН) ӘҢГІМЕ ҚОЗГАДЫ. Кек дауылдай боратып, Сөз бастаңдар келелі (Жамбыл). Қол бастау оңай, шабатын жерде жау бар, көш бастау оңай, қонатын жерде су бар. Бәрінен де шаршы тоңта сөз бастау қызын, адам шешімін таппас дау бар (ШС).

СӨЗБЕН СЫВАДЫ [СОҚТЫ, ИРЕДІ, СОЙЫП САЛДЫ] Жер-жебіріне жетті, шымбайына батыра сейледі. Горбатов сөзге шыққанда, Еркінді сөзбен сойып салар деп ойлаган еді бірқатар адамдар (Ф. Мұс.). Ерте тұрың дірдектеп мен жүргенде, қаныпезер бай үрсады сөзбен сыбал (К. Э.). Аш бөрідей қаңырган ақын келсе, Бұл Жамбыл жіберетін сөзбен сыбал (Жамбыл).

СӨЗБЕН ШАЛДЫ УӘЖБЕН ТИСТИ, СОҚТЫТЫ. Айбас келіп, Қодарды сөзбен шалды, Қодар батыр шоқпарын жұлып алды (ҚКВС).

СӨЗ БЕРДІ ҮӘДЕ БЕРДІ; ҮӘДЕ-СЕРТ БАЙЛАСТАСЫ. Колхоз шопандары биыл әрбір жұсаулықтан 110 қозы алыш, әр қойдан 3,5 килограмман жұн қырқуга сөз берілті (КТ). Бөз орнына сөз беріп, Құда тамыр дос кетті (Абай).

СӨЗ БЕРМЕДІ 1. ЕЗЕУРЕП КЕЗЕККЕ ҚАРАМАЙ, СЕЙЛЕЙ БЕРДІ. Эй мыжымам-ай, сөз бермей жалғыз шапқан! (АТ). 2. Үәде байлалспады. Осы жақсылықтың каруы қайтар бір нәрсө дер деп ойлан еді, жаңа бастық мырзасып сөз бермеді (АТ).

СӨЗ БОЛДЫ ◎ СӨЗГЕ ҚАЛДЫ [ІЛІК-ТИ] Әңгімел-лақап болды; есекке таңылды. Алтын басың жез болыш, Бір жаманға кез болып, Ел аузында сөз болып, Қенілің ауру, дениң сау... (Айтис).

СӨЗГЕ АЗДЫ ӨТІРІККЕ ИЛАНДЫ; ықпа-лына ықты. Дүниеде сөзге азбайтын пәнде бар ма... (ШС).

СӨЗГЕ АЙНАЛДЫРДЫ ӘҢГІМЕГЕ АЛАҢ ЕТИ, ӘҢГІМЕМЕН АЛДАУСЫРДАТЫ. Жұмабек сөзеге айналдырып қыздың қолын ұзагырақ ұстап қалды (Т. А.).

СӨЗГЕ БАТЫР, ІСКЕ ПАҚЫР ҚҰРГАҚ СӨЗЕГЕ ӘҮЕС КІСІ ТУРАЛЫ АЙТЫЛАДЫ.

СӨЗГЕ ЖЫҒЫЛДЫ ҚИСЫНДЫ ҮӘЖДЕН ТҮҚЫРЫП ҚАЛДЫ. Мардан, Мәмбет осы сөзге таласып қалды. Мардан бір нәрсені дәллелдеп Мәмбетті сөзге жығуға дайындалған оймен Мәмбеттен сұрады:— Сен айтты, осы менің сыртқы пішінім қандай (І. Ж.). Бай сөзден жығылып, үйіне қайтып кетіпті (КЕ).

СӨЗГЕ [ТІЛГЕ КЕЛДІ] 1. Сөйлесті; әң-гімелесті, мәмілек тапты. Баланың күйіне

түсініп, кісі көзін ашып, сөзге сонда келеді (ҚЕ). Жас қызыбен бір-екі ауыз сөзге де келіп, тіл қатысадан. Оның керкіне таң қалып кеткен (І. Е.). 2. Қарсыласып, кейіс сөз айтысты. Е, жер-кееке сыйғызбай, қылау шалдырымай мақтایтын ағайыңмен сөзге келіп қапсың ғой (АТ).

СӨЗГЕ КЕЛМЕДІ Қарсы жауап айтпады, ләм-мим деп ауыз ашпады. Ниязбек сіздің даусыңызды естігенде біраз сөзге келмей неге зыта жөнелді? (Қ, Қ.). Шапырапаш сөзге келмей шыға жөнелді. Ашуы басылмаган Айтуар долыра ытқып, есікке ұмытылды (Д. Ә.).

СӨЗГЕ ҚІРІСПЕ Ешкімнің ісіне араласпа деген магынада.

СӨЗГЕ ҚАЛДЫ Өсекке ілінді, жаман атты болды.

СӨЗГЕ ҚАРАМАДЫ Тыңдамады, саңаспады. Сұнқарым қашты қолымнан, Қарамайсың сөзге, ұялмай? Аса бір қорлық көрмесе, Қонысын кісі қијар ма-ай! (Ш. Ж.).

СӨЗГЕ ҚОНАҚ БЕРМЕДІ Басқаның сөзин тыңдамай, бой бермей, өзі сөйлей берді. Сөзге қонақ бермейтін әкениң алдын орай алмай, Қоңқарбай ұзақ сілейіп тұрып қалды (Ғ. Мұс.).

СӨЗГЕ ҚҰЛАҚ ҚОЙДЫ [САЛДЫ, АС-ТЫ] Айтқанды тыңдады. Сөзіңе қулақ қойдым, тұлқи шырак, Мақтауға сенің тілің ұста тым-ақ (Ә. Т.). Азырқанды білемін, ақсақал шал, Тентегінің сөзіне құлагың сал! (Абай). Бірақ қыз сөзіне қулақ қоймай, теректің түбіне келіп, дем алып, атын ұстап, үйқыға кетеді (ҚЕ). Өз дегенім болмаса, Өзгөнің тілін алмадаң. Кісі ақылы қонбаған Қанша айтса да болмадым, Сөзіне қулақ салмадым (М. Ә.).

СӨЗГЕ МАЙ ҚҰЙДЫ [ТАМЫЗДЫ] Әңгіменің қызыздырыды, өршітті. Механизаторлар кеу-кеузең, Мишинен мен Жиниотиннің егес сөздеріне май құя түсті. Екі дос бірін-бірі жарыска шақырды да, іске шұғыл кіріп кетті (ЛЖ).

СӨЗГЕ ТҮСПЕДІ Уәжге көнбеді, айтқанға келіспеді. Айтқан сөзге түспеген Жаман емей немене. Сұраганды бермеген Сараң емей немене (Б. Қ.).

СӨЗГЕ ТІЛІ КЕЛДІ Есін жиды; сөйлеуге шамасы келді. Кешкүрим ғана шалдың сөзге тілі келді (АТ). Телегеннің тілдері Осы сөзге келеді... (ҚЖ).

СӨЗГЕ ҰЙЫДЫ Шын ыңыласы ауа тыңдады, ден қойды. Жиылған көп халайық, Сөзіне үйіп тамсанып... (Жамбыл).

СӨЗГЕ [ТІЛГЕ] ШОРҚАҚ Келістіріп сөйлей алмайтын, ойын еркін айта алмайтын кісі. Сөзге шорқақ болдым, сол себепті кейде мениң әзілдерім қолайсыз естіледін (ЛЖ).

СӨЗДЕН АЛЖЫДЫ [АЛЖАСТАЙ] Не болса соны, қисынсыз бірденен айта бере-

тін болды. Қөрілік қартайғанда көзден келер, Белгісі алжығаның сөзден келер. Сыртылдаш буындарың ебі кетіп, Белгісің аяқ жаңта тезден келер (Ш. Құл.).

СӨЗДЕН [ТІЛДЕН] ҚАЛДЫ © ТІЛ БАЙЛАНДЫ Сөйлей алмады деген магынада. Байғұс шал сөзден қалыпты, үнсіз жатыр (АТ).

СӨЗДЕН СӨЗ ТУДЫ Әңгіме бір-біріне уласты, айтар ой ойға жалғасты. Қонақа жүр деп құрметпен, Қондырып мейман қылады. Сөздерінен сөз туып, Таң атып, күн шығады (О. Ш.).

СӨЗДЕРІ ЖАРАСПАДЫ Әңгімелері үйлеспеді. Шай үстінде де сөздері жараспады (Ә. Н.).

СӨЗДІ АРҚАЛАНДЫ Віреудің айтқанын малданды; дегенін сүйеу тұтты. Жұмагул құдай ұрган, сол сөзді арқаланып, жаңа менімен ілесе шауып келіп, әлгі Дәркембайдың қойын құып жүр! — деді Ербол (М. Ә.).

СӨЗДІ ЖУНДЕЙ САБАДЫ Көп сөйледі, бөсті.— Бізде шөп жеткілікті, одан қорқыныш жоқ. Гәп баска жағында,— деген сөзді жундей сабап отыр (ЛЖ).

СӨЗДІҢ ҚЫСҚАСЫ Ток етері; сөздің тұрасы. Ендігі сөздің қысқасы, Айтушы ердің ұстасы. Сығалап атқан ақ перен Қалаган жерден ұрады (ҚЖ).

СӨЗДІҢ МАЙЫН ТАМЫЗДЫ Әдемі, қисынның келтіре, қызықты, жағымды етіп сөйледі. Иван өз жауабында сөздің майын тамизын, тәтіштей жазып келіп, сөзіңің соңында: «Ал Сақан, менімен жарысқа туусуғе қалаіссың», — деген сыйай танытылты (М. Сат.).

СӨЗДІҢ ПАРҚЫН АЙЫРДЫ Әңгіменің төркінің, магынасын таныды, түсінді, үкіты. Айырған, асыл сәулем, сөздің парқын, Байқаған жаман, жақсы кісі нарқын, Таста асыл, гаунар дейін адам үшін, Нәслің таза тұган зат шырагым (А. Қор.).

СӨЗДІҢ САЛТЫ [СІРӘСІ] Сөздің жөни; сөз сарыны, ыңғайы; сөздің астарлы мәні.

СӨЗДІҢ СОЗАНЫН САЕАҚТАДЫ © СӨЗІН САБАҚТАДЫ Әңгімесін ұзата жалғастырыды. Жамайын көніл жарығын, Сабактап сөздің созаңын! Қай кезде де теріс емес, Аршыса көніл тозаңын (О. Шор.). Мен таңырқап ойланыш қалдым. Жәкем күліп, сөзін сабактай берді (ҚӘ).

СӨЗДІҢ ТӨРКІНІ Айттар әңгіменің туп мәні, тубегейлі жері.— Ал, халайық, бала міндеттінен құтылды. Ендігі сөз өздеріңіздікі. Бірақ түбінде сөз төркіні кімде екенин үмітпанаңдар (Ғ. О.).

СӨЗДІҢ ТІГІСІН ЖАТҚЫЗДЫ Айттылып қалған сөздің салмағын жұмсарага жуып-шайып айтты. Ол еткен жолы жа-

сақ айтқан сөзінің тігісін жатқызамын деп келіпті (АТ).

СӨЗ ЕКІ БОЛМАСЫН! Айтылған серт, үәде, келісім бұзылмасын. Шырақ, күні туспіп отыр деме, сөз екі болып журмесін (АТ).

СӨЗ ЕСТІДІ Бұл жердегі магына: біреудің тілі тиðі; сөгіс алды. Нұржан мен Ақаннан таяқ жеді, жиналыста жүрттан сөз естіді, ең акыры, қаңғыбас Маңышекеш Маңышқа да күлкі болды (З. Ш.).

СӨЗ ЕТТИ 1. Әңгімеледі, баңнадады. Әрқайсысы өзінің мамандығын сөз етті. Сақтап кейін тезімін, Біреуі алды кезекті (С. Мәу.). 2. Өсектеді. Жүрт екеуінді сөз етіп жүр дейді гой (АТ).

СӨЗ ЕТИҢЕН ӨТИП, СҮЙЕГИНЕ ЖЕТТЕІ Сөз арына, үяттына тиðі; жанына қатты балтты.— Сіз қыр керсетіп отырсыз ба? Кімге керсетіп отырсыз. Қайда отырганыңды ұмытпаңыз, Жақ ашишы, кене! Малқар жым болды. Аман айтайсыз, жай сөйлесе де, сөзі етінен етіп, сүйегіне жетті (F. Мұс.).

СӨЗ ЖАРЫСТЫРДЫ [ТАЛАСТЫРДЫ] Айтқаның құптамады, қарсы жауап қайтарды. Сөз жарыстырып, ой таластырып отыр. Терезеден күн түскен шағын белме жып-жылы, жап-жаңа (F. Мұс.). Нұржан артық сөйлегенін сөзді ме, сөз таластырмады (З. Ш.). Жакия бұдан ері сөз таластырмай, алғашқы сұрағына қайрылды (М. И.).

СӨЗ ЖЕЛІСІ Түптен тартылған түйнүйін, сала-сала ой тармагы. Абай әкесінің сөз желісін, түп мәнісін түсінген жоқ (М. Ә.).

СӨЗ ЖОҚ Даусыз. Сен майданда жауды қыра білгеніңмен, егін оруды менен артық білмейсің. Сөз жоқ, егер менің тілімді алмасаң, ертеңгі күні екінесің, ойлан, дейді... Нұркен (ЛЖ).

СӨЗ ЖҮЗІНДЕ Істе емес, сөз түрінде. Қисыны кеп кездессе сөз жүзінде, Бәрі дайын мазактан табалауга (И. Б.).

СӨЗ ЖҮЙЕСІН ТАПТЫ Қисын-қилюы келтіріліп, орынмен айттылды. Сөз жүйесін тапса, мал иесін табады (Мақал).

СӨЗ КЕЛТИРДІ [ТИГІЗДІ] Сөзге қалдырыды Жаманатқа ілінди, жексүрін болды. Қолдан келе бере жүрт менгермек? Адалдық, арамдықты кім теңгермек? Мақтаң үшін қайратсыз болыс болмақ, Иттей қор бол, өзіне сөз келтірмек (Абай).

СӨЗ [СӨЗІ] ҚӨКЕЙГЕ ҚОНДЫ Айтқаны конілге үллады. Ақы беріп тыңдатқан. Сөз қөкейге қонар ма? Құлағын сатқан тәнірі атқан. Оңдырар ма, оңар ма (Абай).

СӨЗ ҚӨТЕРДІ Мұндағы магына: әңгіме туғызды, қауесет таратты. Сен жайлай «досың» сөз көтеріп жүрген сияқты ма қалай? (АТ). Оナン ері сөз көтеруге, дау шыгаруға бармады (А. Т.).

СӨЗ [БІР АУЫЗ СӨЗ] ҚӨТЕРЕ АЛМАДЫ Қалжыңға, әзілге ашууланып қалды. Сөз көтере алмайтының бар, әзіл неңді алған (АТ).

СӨЗ ҚАЙЫРМАДЫ 1. Жауап қатпады (АС). Әзі ұлыққа, кәдір жоққа Қарамай ез халқын. Сөз қайырмай, Жөнді айырмай, Жұртқа шабар талпына (Абай). 2. Айтқанына қарсы келмеді.

СӨЗ ҚАЙМАДЫ [АРТЫЛМАДЫ] Тегіс айттылды; кезегін, есесін жібермеді. Тауда дулат күйәзеліп козғалмады. Өз азығы өзіне аз болмады. Ысты, ошақты, жалайыр, бас таңбалы, Ерегіссе дулаттан сөз қалмады (М. Сұл.).

СӨЗ [ТІЛ] ҚАТПАДЫ [ҚАТА АЛМАДЫ] О БІР АУЫЗ СӨЗ ҚАТПАДЫ [АЙТПАДЫ] ① ЖҰМҒАН АУЫЫН АШПАДЫ] ② ЛӘМ [ЛӘМ-МИМ] ДЕМЕДІ Үнде меді, сөйлемеді. Әзімен аталас болса да, жаңа бойы Қодар артындағы Жетпіске де бір ауыз тіл қатқан жоқ (М. Ә.). Сүйікті ер білген сырын сыртқа жаймас, Артынан бір ауыз сөз айттып күлмес (Абай). Бірақ сөгіс есітіп қалармын деп қорқын, бұл тұралы жұмған ауызын ашпады (Б. М.). Басқа бір кісі бір ауыз сөз айтқан жоқ, Құнанбай да мұнан ері ләм деген жоқ (М. Ә.). Жігіттер сені көріп дәм тата алмас, Қасиретіңнен алдында сөз қата алмас, Жігітте еркек тұган мен болмасам, Қасыңа жаман батып бір жата алмас (А. Қор.).

СӨЗ ҚАШЫРТПАДЫ Шашау сөз шыгармады, алғып-қашты өсекке еріп бермеді. Бұлікті шай устінде Тәңірберген сөз қашыртпады (Ә. Н.).

СӨЗ ҚОЗҒАДЫ Әңгіме етті, әңгіме бастады (АС). Имамдар гибадаттан сөз қозғаған, Хұснисән мен иманды білді ойлаған. Иманның тазалығын жақсы үқытрымай, Сыртын қанша жуса да, іші онғаған (Абай). Жайғасып болған соң, Құнтуар Доссан мен Қырмызыны, Дәмеліні ез қасына шақырып алып, той жайынан сөз қозғады (С. О.).

СӨЗ ҚОНБАДЫ [ДАРЫМАДЫ] Ұқпайды, түсінбеді; зердесіне бармады.— Түк те білмейсің. Білсең бүйдемес едің гой,— деп генерал сөз қонбай қойған баласына ренжіп, қолын сілкіп қалды да, кең бөлмені кезіп жүріп кетті (Ә. Н.).

СӨЗ ҚЫДЫРТТЫ [ТАСТАДЫ] Өсек-аял таратты. Сөз қыдыртқан, жүрт құтыртқан, Антын, арын саудалап... (Абай). Абай үшін ең қадірлі бір мінезі — еш уақытта Баймагамбет адам мен адам арасына сөз тасып, біреуге біреуді ренжітерлік сыйыр айттып көрген емес (М. Ә.).

СӨЗ САЛДЫ 1. Арага адам жүргізіп, ниет, қөңілін сездірді. Тәкеканға қайтақайта кісі салып, одан құдалық сұрап отыр... Соның «қарғы бауына, жұз күр ат беремін» деп, сөз салыпты,— дейді Магаш Әбішке (М. Ә.). Мөсен нерәнжік сол қызы-

ға сөз салып жүргенін қыздың өзі маган бірде айтқаны бар еді (С. С.). Жұмабек қалай болғанда да Розага сөз салатынын білді, бірақ көңілдегі бар сезімін жеткізіп айттын сез таба алмай қиналды (А. Т.). 2. *Ойланды, сөз түсті* (АС). Сонда ақын белін бузынып, Алды-артына қаранар. Дүнін кірін жузынып, Қерініп ойға сөз салар (Абай).

СӨЗ САПТАДЫ Жүйелеп сөйледі. Құл болмас, құны кетпес кішіліктен, Білімді терең ойлап сөзін салтар (А. Қор.).

СӨЗ САПТАУЫ [САПТАСЫ] Айттар ойы, еменіріні деген магынада. Ең алдымен мұның сөз салтасы өзгеше (М. Ф.). Ақмаралдың қымылы мен сөз салтауындағы кейір тартынулар, оның жасқаншақтығынан, немесе көр балалығынан емес, бойына терең ұялаган әдептілігі мен биязылығынан шығып жатқан інерсе болса керек (Ә. Сат.).

СӨЗ САТТЫ ◎ СӨЗ БҮЛДАДЫ Сөзін бір керегін үшін өткізді, сөзін парага берді. Жұрттың бәрі сөз сатқан, Сатып алғып не керек? Екі сезіді тәңірі атқан — Шыр айналған дәңгелек. Сатып алма, сөз сатса, Ол асылды андамас (Абай).

СӨЗ ТАНЫДЫ Сөз білді, сөз парқын айырыды. Шортанбай Дулат пenen Бұхар жырау, Өлеңі бірі — жамау, бірі — құрау. Әттең, дүние-ай сөз таныр кісі болса, Кемшилігі әр жерде керінеу тұр-ау! (Абай) Бетен сөзбен былғанса сөз арасы, Ол — ақынның білімсіз бишарасы. Айтушы мен тындаушы көбі надан, Бұл жұрттың сөз танылас бір парасы (Абай).

СӨЗ ТАПҚАНҒА ҚОЛҚА ЖОҚ Иінін тауып, дөп сөйлегенге қарсылық жоқ деген магынада. — Алған азаттығынзға тақан байғазы болсын, — деп, Аман белбендеуді қыздың беліне әкеліп байлады. — Сөз тапқанға қолқа жоқ — деді де, басын бір шайқап жүріп кетті зергер (Ф. Мұс.).

СӨЗ ТАППАДЫ Лайык сөз аузына түспеді. Біреу білер жер келсе, Сөз таба алмас қалтылдан, Қалжыңға келер шорқақтау, Жауга келер қорқақтау (Абай). Аратай, сағындым, Есен сау көрмекке. Сөз таппай аңырдым, Оқыңыз ермекке (Абай).

СӨЗ ТАРПТЫ Білгісі келіп, сөзге салды. Сейілдің «быыл амалсыздан Қасенниң торына түсіп қалдым» дегені бар еді. Сол жайын Абай сөз тартып сұраганда, ол тағы бір байдың қала жатагына истеп отырған жемтік қиянатын айтты (М. Ә.). Дай-рабай сөз тартады жанасалап, Өзімді түк білмейтін бала санаң, Білмеймін әкесінің құны бар ма, Бетіме көп қарайды тамашалап (С. О.).

СӨЗ ТАСТАДЫ Айттар ойының сыйының байқатты. Айтылған сезідің бар сыйын бұлжытпай таныған жүйрік, зерек Жириенше енді Әріптің жүзіне сөл ғана сыйырая қарап, ақырын ғана сылқ-сылқ

кулді. Оқта-тексте бір сөз тастап, шымшымдан тіл қатады (М. Ә.).

СӨЗ ТІЗГІНІН БЕРДІ Емін-еркін сөйлеуге ерік берді. Қасболаттың көп жылдық тәжірибесі — будан әрі іркіліп, сөз тізгінін басшыға беріл, оның бар дәлелін, ескертпе ақылын құлағына құя тыңдал, шегінү керектігін айтты (Т. А.).

СӨЗ ҰСТАР Алдымен сөйлер, әңгіме бастар, билік-айтыс келесінде айттысуышы жақтың атынан, ел атынан сөйлейтін кісі деген магынада. Сөз ұстап келе жатқан басшысы кім екен? (М. Ә.). Осы ғүгін Райдікіне Тубектегі ауылдан қадірлі қарис — Есбол келді. Кезінде ел арасының сөзін ұстаптан кісі (Ә. Н.).

СӨЗ ШЫҒАРДЫ Әңгіме бастады; бір әңгіме үшін созбақтап бастады. Бір күні түнде отырғанда Мәмбеттік шешесі Келдірұлдың қатыны туралы сөз шыгарды (І. Ж.).

СӨЗІ АЯҚ АСТЫ БОЛДЫ [ДАЛАҒА КЕТТИ, ЖЕРДЕ ҚАЛДЫ, ЗАЯ БОЛДЫ] Айтқанын ешім елемеді, дегені іске аспады. Не дейсің, Арыстанмен кім таласты? Сөзімен Жетірудың кім санасты? Сенің алмағың қайсысы еді бұнысының, Сен бе едің сөзі болған аяқ асты? (М. Ә.). Тірлікте бірлік ізде жанга сая, Үқпасқа айтқаң сөзің болар заң (ШС). Танакөз ұзап кетті. Жылқыбайдың көп сөзі далага кетті. Өзімнен қалсын балага, Кегпесе сөзім далага (Ш. Қ.). Әзі жерменекені жарып жүрген көпестің даверныйлік, Қарқаралының тереңсі, ел ішінде де, қалада да сөзі жерде қалмайтын еді (І. Ж.).

СӨЗІ БАТТЫ Біреудің дегені өтіп кетті, жанға тиді.

СӨЗІ [ОИЫ] БІР ЖЕРДЕН ШЫҚТЫ Айтқандары үйлесе кетті, бір пікір айтты. Екеуіндең сөздеріңіз түп-тура бір жерден шығып отыр (Т. А.).

СӨЗІ [АУЗЫ] ДУАЛЫ ◎ АУЗЫНЫҢ [СӨЗИНІҢ] ДУАСЫ БАР қ е н е. Айтқаны келетін, беделді деген магынада. (Болымсыз тұлғада да айттылады). Ақылы жоқ басқа адыраған көз бітеді, дұасы жоқ аузызға сұлдыраған сөз бітеді (Мақал).

СӨЗІ ЕКІ ҰШТЫ Байламы жоқ, бултарғапы, тиянақсыз.

СӨЗІ ЖАРАСТЫ Айтқаны орынды, әңгімесі үйлесті. Екі би, айтқан сөзің жарасады. Еншіге еркімдер-ақ таласады. Бұл Қасқақөл Орта жүзінді көлі еді, Айтқандарың қиянатқа жанасады (ШС).

СӨЗІ ЖЕТПЕДІ Айтқанынан береке шықпау магынасында. Секілді Шәмси-Қамар, Дақтар-Бану, Затыңды жанға арам мендей тану. Заты жоқ жасықтықтың нысанасы, Адамға айтқан сөзің жетпей қалу (А. Қор.).

СӨЗІ ҚАЛДЫ Кейінгігеге есінеті сақталу магынасында.

СӨЗІ ҚАМШЫ БОЛДЫ Айтқаны түрткі болды, әсер етті. Бекениң әлгі сөзі қамшы болып, енді өнер институтына түсіп, білім жетілдіруге аңсары ауды Нариманың (ЛЖ).

СӨЗІ ҚОЮ ШЫҚТЫ Айтқаны маңызыды, мәнді болды. Әзірге сөздері қою шығып жатқан жоқ (Т. А.).

СӨЗІ [ТІЛІ] ҚЫРЫШАҢҚЫ Тілі ащи, кисық сөйлейтін адам туралы айттылады. Жұлдындырып ежелден отыратын, Мұның сөзі қыршаңқы түйе қотыр (Жамбыл).

СӨЗ ЛӘМІ Әңгіле ыңғайы, еменіріні.— Жә, кеттік! — деді Көлен мыналардың сөз ләмін жақтырмай (Ә. Н.).

СӨЗІ МАЙДА Сыпайы, әдепті сөйлейді деген мағынада.

СӨЗІМ СӨЗ Айтқаным екі болмайды, бар айтарым осы, айтылған тұжырымынан қайттаймын деген мағынада.

СӨЗІ [ТІЛІ] МИРДІҢ ОҒЫНДАЙ Тауып сөйлеу, тіке айту мағынасында. Өзінің сөйлеген сөзі мірдің оғындаи (ЛЖ). Ол сауатты адам. Жазған хатының әрбір сөзі мірдің оғындаи (С. Төл.).

СӨЗІН [ТІЛІН] АЛДЫ 1. Айтқанына көнді, дегенімен жүрді. Қабыл көріп жасқаны, Сөзін алсаң басқаның, Оны не деп айттайын? (В. К.). 2. Үзделін алды. Қазір мақұл деген сөзін алғып қал (АТ).

СӨЗІН БИТ ШАҚҚАНДАЙ ҚОРМЕДІ Айтқанын тілті елеуіз қалдырыды.

СӨЗІН БҰЛДАДЫ Айттар әңгімесін қундады. Сөзімді бұлдан несіне, Бойымды барап керейн. Атасы терін жел сөзден Басбасына жетерлік, Еншінді неге бермейн (Б. О.).

СӨЗІНДЕ БАЙЛАУ [ПӘТУА, ТИЯНАК] ЖОҚ СӨЗІНІҢ БАЙЛАУЫ [БАЯНЫ, ПӘТУАСЫ, МӨРІ] ЖОҚ Сөзінде береке жоқ, айтқанында тұрмайтын шалағай кісі туралы айттылады.

СӨЗІНДЕ [СӨЗІМЕН] ТҰРДЫ СӨЗІНЕ ЖЕТТІ СӨЗІНЕН ШЫҚТЫ БІР СӨЗДІ БОЛДЫ Айтқанын орындауды; айтқанынан қайтпады. Қалмасын апам ренжіп.— Вілемін оны өзім де,— Уәде ме?— Әбден уәде.— Тура біл жігіт сөзіңде (ПТӘ).

СӨЗІН ЖЕРГЕ ТАСТАМАДЫ СӨЗІН ТАСТАМАДЫ [ЖЫҚПАДЫ, ҚИМАДЫ] Дегенін екі еткісі келмеді, айтқанын қабыл алды. Тұрлаусыздан сөз үқпа, Аузы оның епті деп. Нашардан шыққан жақсының Сөзін жерге гастама, Атасы нашар етті деп (Д. Б.). Басқа адамның орайы болмаған соң, да тұжырымдағы ағынан ездеріңіз көрген ақсақалға жүктелеп едік, ол да қатты қиналған-ды, бірақ сөз жыққан жоқ, қоғам малы емес пе? Іске кірісті. (М. Е.). Нагашы апасының сөзін жықтырысы келмеді ме..., Есіркеген әйтеуір Зейнеп-

тің қолын қақпаган, дегеніне көне берген (І. Е.).

СӨЗІН ЖҰТТЫ 1. Сөзін кілт тоқтатып, артын айтпай қойды. Қоспан сөзін жұтып, баладай аузын ашип, Қосболатқа «мұның қалай» дегендеге таңырқап қарап қаланды (Т. А.). 2. Үзделінен тайды; мәймәнкелді, жалғанға шыгарды. Шырақ, сөзінді жұтпа, мақұл деп уәде бердің, айтқанында түр (АТ).

СӨЗІН ЖІБЕРМЕДІ Уәжден жеңілмеді, сөзден есесін бермеді. Ұстаған жерін қарашы. Ұқсамасан, тума. Өзің Арыстанан ауамай қалыпсын. Ол да кісіге сөзін жіберіп көрғем емес қой,— Дербісөлі құлқіден оқыс тыйылып, ауыр күрсініп байсалды сөйлеп кетті (Т. А.).

СӨЗІН ЕКІ ЕТКІЗБЕДІ [ЕКІ ЕТПЕДІ, ЕКІ АЙТҚЫЗБАДЫ] Бірден-ақ көнді, лып-пилдап дегенін істеді.

СӨЗІН ӨТКІЗДІ Айтқанын істетті, тілін алдырыды. Құртқа сынды сұлұлың, Айтса сөзін өткізді (ҚБ).

СӨЗІН СӨЙЛЕДІ 1. Еіреуді жантап, соның дегенін костады. Егер әкем үйде болса, мұндай қинала қоймас едім, қалай болғанда да менің созімді сөйлер еді (Б. Тұр.). 2. Айттарын айттып болды.

СӨЗІН ТҮПТЕДІ Әңгімені саяр жеріне жеткізді, түп мәнін аша айтты.— Оны қайтесің. Онаң да, Тәңірбергенжан, әуелі жаңағы сөзінді түптеши. Мүмкін, мен түсінбей жүрген шығармын (Ә. Н.).

СӨЗІН ТІРІЛТТІ Растан құлтады, әңдемесін жандандырыды. Аманбай аяғын жия түсіп, Жұманның сөзін тірілтейін дегендай: «Бәрін айт та бірін айт, кінәнің бәрі мұғалімдерде»— деді (Б. М.).

СӨЗІНІҢ БОЯУЫ ОНДЫ [КЕТТИ] Мәнсіз, әсерсіз сөйледі. Талай толғаның, екшеп алған дәлелдерінің салмағы жоғалып, айтамын деген сөзінің болуы оңып кеткен сияқты болды (Т. А.).

СӨЗІНІҢ БІР ҚІЛТИПАНЫ БАР Сөзінің бір астары, сирлы бар.

СӨЗІНІҢ [АЙТҚАНЫНЫҢ, ДЕГЕНИНІҢ...] ЖАНЫ БАР Айтқаны дұрыс деген мағынада. (Бұл фраза «сөз» дегенде синоним болатын сөздермен өзгеріп келе береді). Мені сізге жұмсаған жоқ, естігеннен кейін өзім әдейі келдім. Сөзінің жаны бар, сіз не Мәрияма, не Ольгаға істетініз, осы ауруды соларға емдей алады,— деді Халидаш (ЛЖ).— Бригада жігіттері бір адамның баласындаі,— дейді Ф. Макун. Оның сөзінің жаны бар. Мәселең, Федордың мамандық алуына көмектескен кім? Бригада колективі (ЛЖ).

СӨЗІНІҢ ТӨРКІНІ ЖАМАН Тұпкі ойы теріс, пікірі жаман. Масақбай сонша қасармас па еді, қайтер еді, егер прокурордың аузынан төркіні жамандай бір сөздің, иісі шықпаса (С. М.).

СӨЗІНІҢ УЫТЫ БАР *Tілі өткір, сөзі мәнді.* Жамбыл балам, тіліңің түйірі, сөзіңің уыты бар екен. Біреуден бата алсаң қайтеді,— деді (С. Б.).

СӨЗІҢ АУЗЫНДА *Айттар ойыңды төжей тұр, сәл тұра тұр.*

СӨЗІНДЕ ҚАРАУЫЛ ҚОЙ [БӘЙЕК БОЛ] *Айтқаныңа сақ бол, байқап сөйле.* Тентек болма балаға, Безер болма келінгे, Қадірің кетер еліңе, Қарауыл қой сөзіңе (Ш. Б.).

СӨЗІ ӨТПЕДІ *Айтқаның жүргт қабыл алмады; айтқаның істете алмады; қолқат-тілегін орындалады.* Аздың да ісі бітер ме, Көптің де ісі жетер ме? Қөп ішінде бір жалғыз. Сөйлесе, сөзі өтеге ме? (Б. Қ.).

СӨЗІ СӨЗ-АҚ БОЛДЫ *Айтқаны көңілге қонды, әбден ұнады.*

СЕЗІ СҮЙЕКТЕН ӨТТИ *Жер-жебіріне жетті, тілі тиді.*

СӨЗІ ТҮЙЕДЕН ТУСКІНДЕЙ ◎ СӨЗІ IPI *Дөрекі, ерсі, сөйлейтін адамға айттылады.* Жаманың, сөзі түйеден түскендей (Макал). ... Иісін білмейтін жаман адам, Жанға ортақ кіммін демес жүрсе тірі. «Пәленшешің баласы пәленмін» деп, Аузынан шықсан сөзі қандай *ірі* (А. Қор.).

СУАЛ, СУАЛҒЫР! *к а р ғ ы с. Тыл-тыйыл болып, құрып кет!*

СУ АЯҒЫ ҚҰРДЫМ [ДЕСЕЙШІ] 1. *Жер тубі.* Көңілімді мың мен санға балаймын, Бенденің ілігіне жарамаймын, *Су аяғы құрдыманнан қашып жүрген Алла тағала қаңғыртқан Қарабайымын* (ҚКВС). 2. *Аяғы, ақыры сыйлыды деген магынада.* Қыскасы не керек, енбеккүні әжептәуір дерлік ауыз толтырып айтартылған еді, ақыр аяғында «су аяғы құрдым» дегендегі анау болды, мынау болды, быт болды, ақырында уш метр шыт болды — деп «жөн айттып», тоқтау айттып Телмағамбетті сұлдыр сөзбен шығарып салмақ болды (С. Төл.).

СУ БАСЫ ЖОҒАРЫ БОЛСЫН д и а л. *Су мол болсын!* Диңгәнға береке, су басы жоғары болсын! (Қ. орда, Арап).

СУФА ДА БАТТЫ, ОТҚА ДА ЖАНДЫ *Көрмегені болған жоқ; барлық қынышлықты басынан өткізді.* Суга да батты, отқа да жанды, бірақ тірі қалды, құрып кетпеді (І. Е.).

СУФА КЕТКЕН ТАЛ ҚАРМАЙДЫ *Амалы құрыған адам нені болса да көмек тұтады деген магынада.* Тетігі табылмаған, тынымы жоқ, Даңбаса болашақтан үғымы жоқ. Дегендей «Суга кеткен тал қармайды», Біреудің жазатайым шығыны бол (Қ. Т.).

СУФА САЛСА БАТПАЙДЫ, ОТҚА САЛСА ЖАНБАЙДЫ *Қызың-қыстау,* төтение жайсыз жағдайдың беріне төтеп беретін адам туралы айттылады. Суга салса батпайтын, отқа салса жанбайтын, ке-

сіп алса қан шықпас белгілі Қалабай елдің жуаны деді... (Ғ. Мұс.).

СУДАЙ АҒЫЛДЫ *Мұндағы магына:* көп, молынан келді. Қамарға хаттар *судай ағылын* келсе де, кейбіреулерін жаупасын жыртып, кейбіреулерін өзінің шешпендігімен жебедей жерге енгізіл, енді қайтып басын көтеруге жаратпай тастай беруші еді (С. Т.).

СУДАЙ АҚТЫ [БОЛДЫ] 1. *Көп шығын болды, көп төгілді.* Мындаған ат тұяғы ақ, бидайлы алқапты, мүзелі бау-бақты таптап жанышты, халық қаны *судай ақты*, бүкіл бір ел жоқ болуға айналды (ҚЭ). 2. *Мудірмәді.* Бағытымыз «Красинке» қыстагы. Ферма бастығы қазақша *судай ағып* тұран Николай Авиловтың әңгімесі де таусылар емес. Ал, Нілдіден оқыған екеуі орысшаны шала білетін еді. Спастан оқығаны орысшага едәуір жетік, тіпті *судай болатын* (С. С.).

СУДАЙ [СУ] ЖАҢА ◎ ИНЕ-ЖІПТЕН ЖАҢА ШЫҚҚАН Жап-жаңа. («Судай (су) жаңа» — ұсталмаған, жұмсалмаған соны нәрсе атаулының беріне де колданылады; ал «ине-жіптен жаңа шыққан» деген тіркес күм-кешек сияқты дүние туралы айттылады). Олар *судай жаңа* тракторлардың руліне отыра берді (ЛЖ). Атакты шопаның бурыл шашында, *су жаңа* шевиот костюмінде электр нұры ойнайды (С. О.).

СУДАЙ САПЫРДЫ [ТӘГІР ШАЙҚАДЫ, ШАПІТЫ] 1. *Оңды-солды жапыра сөйлемді.* Оразбай: Ей,... ақ-қараны *судай сапырасын,* Бірақ, кірісер жеріңе кіріспейсін, бұл арага килікте (М. Ә.). 2. *Рәсүа етті, алды-артына қарамай жұмсады.* Сандақ толы сары алтын, *Сапырын* *судай шашқан* күн (М. Ә.). Қалмақтың сүйтіп дәулетін, *Судай төгіп* шайқады (ҚамБ).

СУДАЙ СУЫҚ, ОТТАЙ ТЕНТЕК Ожар, бір беткей кісі туралы айттылады.

СУДАЙ СІҢІП, ТАСТАЙ БАТТЫ Жыл-жылас құрыды. Қожаның күдігі дәл келді. Ардақты айттырып келген ешкім болмады. Салық тебесін қайтып көрсетпей, *судай сіңіп, тастай батып алған* (О. Б.).

СУДАН СУФА ШҮЙГІДІ *Еркін қызын-қа кенелді.* Бұл, бұл үйрек, бұл үйрек; Бұл үйректей болыныз, *Судан суға шүйгүмен,* Келден көлге қоныңыз (Б. Қ.).

СУДАН ТҰНЫҚ, СҮТТЕН АППАҚ Адал, ешбір күнсіс жоқ. Сөйтіп жүріп сопы бол құдай үрып, Таспиық тартып мұлғисің түннен тұрып. Бойында ат тартпайтын арамдақ жоқ, *Сүттен аппақ боласың,* *судан тұнық* (Ә. Тәң.).

СУДЫҢ ДА СУРАУЫ БАР *Не болса да жөнімен, ысырапсыз жұмсау керек деген магынада айттылады.* Екі шығындалсан, екі жұмыс істесең, екі қайырып енбек ақы төлесең қайдан жетсін. *Судың*

да сұрауы бар демекші, бұл да бір күн маңдайға тиіп жүрмесе жарап еді (ЛЖ).

СУ [СУДАЙ] ЖОРҒА ◉ СУ ТӘГІЛМЕС [САУЫРДАН СУ ТӘГІЛМЕС] ЖОРҒА 1. Жон-боксесіне су құйып қойса да, тәгілмейтін жайлы айдама, нағыз жорға ат. Соя жақ артық аяғы ақ бақай, маңдайында тебелі бар, су тәгілмейтін кара жорға түр ғой міне! (Ф. М.). Жорғаның бірнеше түрі болады: соның біріншісі — нағыз жорға, яғни *су жорға*, оны төрт аяғы тен жорға дейді (Т. Эл.). 2. Тілге жуірік, шешен. Бозбала жынында өлеңнен бейгені шашпап алатын да Нұрым, жаксылардың тобында жырдан ермек өретін *су жорға* да сол (Х. Е.). Бұл күнде көnlім ауыр қорғасыннан, Өткіздім жігіттікі мен басымнан, *Сауырдан су тәгілмес* боз жорға едім, Тарлас тартса танбайтын жорғасынан (Ш. Құл.). Қазақтың сусындаған ділмарь *су тәгілмес жорғасы*, қызыл тілден май тамызғаны неме керек (М. Э.).

СУ ЖҰҚПАС ◉ ҚАРА СУДАН ҚАЙМАҚ АЛАДЫ *Барып тұрган ала аяқ, жылпос, суайт, мұттәйіп. Жалпы балардың тұқымы, су жұқпас, баянсыз, ысқақ ретінде екі болыс елге түгел мәлімді* (Т. Э.). Қымс етсе шабатын, Қарсақтың ізін табатын, Қадыр, Шуыт, Жайнағы *Су жұқпас* қу қайдағы (Манас).

СУ ЖҰҚПАС ШЕШЕН Сөзден мұдірмейтін, ділмар. Япрайр, өзім-еэ болғалы дәл осындаи *су жұқпас шешен* адамды көрғен жоқ едім (Б. С.).

СУ ЖҮРЕК ◉ ҚОЯН ЖҮРЕК Қорқак. Баксының «дәретсіз кіслерді шолып келеді, мұныңкі керемет күшті және үйрілі жын» — деп жұртты қорқытып, *су жүрек* қылып қойғандығы соңша, қашан кеш болды жарықсыз, серікіз қандай зұлиемін деп жүрген кіслер болса да далага шыға алмады (С. Т.).

СУ ИЕСИ СУЛЕЙМЕН ◉ СУ СУЛЕЙМЕНИ ◉ СУ ПАТШАСЫ СУЛЕЙМЕН діни. Есқі сенім бойынша *су пайғамбары деген үгымда*. Альсқа барып, тұнде суға түспес болар, *су иеси Сүлеймен* суға тартып жетеді (АТ).

СУҚАНЫ ҚАШТИ [ҰШТЫ] Зәре-құты, үрейі кетті. Қас пен көздік арасында қыздардың *сұқанын қашырып*, қорага қасқыр түскендей етерлік олардың қандай сиқыры бар (ЛЖ).

СУҚАНЫ СҮЙМЕДІ Жаны жек көрді. Әмір орындықты Жүсілтің қасына әкеп, жайланған отырды да, сезін сабақтады. Жүсілтің *сұқаны* сүймессе де тістеніп, еріксіз мойын сұнды (З. Ш.). Бірақ қараптан-қарап отырып, Бәтиманы *сұқаным* сүймейтінін сезінем (КЭ).

СУ ҚАРА ҚӨК ТАНДЫ Акталып, өзін арашалап, мойындамай қойды. Аман енді желкеме мініп алды. «Шыныңды айт!» — деп зірк-зірк етеді. Ештеме шы-

гара алмап еді, «Мәкенге ақ мер беріп сін» — деп қысты. *Су қара қөк тана бердім*, — дейді Байбол (Ф. Мұс.).

СУ ҚАРАҢҒЫ Екі көзі бірдей көрмейтін соқыр. Ол жаңа арада екі көзінен айрылған *су қараңғы* еді (М. Э.).

СУ ҚҰЙДЫ Васқа бір кісігө (қонақта т. б.) ізет ретінде қолын шаюға көмек етті. Келген қонақтың қолына, балам, су қүй, тاماқ әзір (АТ).

СУ ҚҰЙДЫ ӘТІРІКШІ Тым суайт суғанак.

СУМАҚ ҚАҚТЫ Аузы-аузына жұқпада, тез сойладі. Аулақта жайғастырып айтсан-дағы, Құлагынан кетеді судай ағып. Ұрысуга болдырмайды уш күн салмай, Сейлесе, ілестірмес *сұмақ қағып* (А. Қор.).

СУ МҰРЫН Болбыр, сұлбыр адам тұралы айтылады. Атақты кара тебел биенің өзі екенине Аман күмәндандан жоқ. Ал оның үстінде күпісін айналдырып киіп, жарбиян *су мұрын*, кек сақалдың Таласбай екеніне сене алмай, салған жерден: «Кім боласың, ақсақал?» — деді (Ф. Мұс.).

СУСАМЫР БОЛҒЫР! қарғыс. *Су-сан ауыратын кеселге душар болғыр* деген мағынада.

СУСАМЫР БОЛДЫ Таңдайы кепті, қаны кепті, көні кепті, шөлдебі.

СУ СЕПКЕНДЕЙ БАСЫЛДЫ [ТЫНДЫ, САП БОЛДЫ] Лезде тынышталды, тына қалды. Құнтуардың кеудесінде ашу оты қылаң етті де, ақылға жеңдіріп, *су сепкендей* басыла қалды (С. О.). Олардың көзіне наизадай қадалған Нияздың қаралыры көзі оның қайнаган қастың отын су сепкендей басты (С. С.). Сол кісігे деген наз азас, балалық қалтқысын балғын сезімім де *су сепкендей* сап болды (Ф. О.). Басылып гүйлесіп үйдің іші, Бәрі де *сепкендей* тына қалды (Ж. С.).

СУ СҮЙЕКТЕНИП ҚАЛДЫ Құздігүні сұдың суып, жаңа ғана қата бастауы тұралы айтылады.

СУ ТАТИДЫ Дәмі жоқ, татуы жоқ. Басқа тاماқ жоқтықтан жеген біздің асымыз жемей жатып қарынды ашырады, өзі су татиды (С. М.).

СУ ТЕГІН Өте арзан. Мынау елу тиын. Мынау отыз бес тиын. *Су тегін* емес пе? Бәрі баяғы тверской. Сүйегі терідей — дейді Андрей (Ф. Мұс.).

СУ ТИГЕН ӨРТТЕЙ СӨНДІ Бұл жерде тез келген өлім-қаза тұралы айтылып тур. Алпыс бір мүшел келді мерттей болып, Өтпелдің сол мүшелден серттей болып, Кешегі дулаң жүрген ер Құлеке *Су тиген*, сөне қалдың өрттей болып (Ш. Құл.).

СУ ТИГІЗВЕДІ ◉ ШАҢ ЖҰҚТЫРМАДЫ Сөз келтірмейді, қорғады, ақта-

ды. — Кебенің не? Кәзір Құдайменде болысының көкке сермеген құрығы айта түсіп тұрган кез,— деп Судыр Ахмет Қаратасға бұжерден де *су тигізбей*, аман алыш шықты (Ә. Н.). Әйтеуір, сол кісіге шаң жұқтырмайсың *гой* (АТ).

СУ ТӨККІСІЗ ЖОРҒА БОЛДЫ ЖҰП- жұмсақ мінез көрсетіп, құрдаі жорғала-
ды, бәйек болды (АС). Баланы сыйласп-
жатыра тамақ қамдаш, *Су төккісіз жорға*
боп шал жылмаңдал. Отыз құл мынау
тек жан емес қой деп, Әлінше қызметінде
жүр тырбаңдал (Абай).

СУ ТҮБІНЕ БАТЫРДЫ [ЖІБЕРДІ,
КЕТИРДІ] Келмеске кетірді, құртты, жой-
ды. Мұрат ендеше сени оп-оңай *су түбіне*
батыра салады деме, сен қурай емессің
(М. Ә.). Содан бері Әбілқайры өзіне жақ-
сылық істеген, талай қының-қыстау қатерлі
өткелдерден алыш шықсан, бірақ артынан
сәл мұлт басқан талай серіктірін оп-
оңай *су түбіне жіберді* емес не? (І. Е.). *Су*
түбіне кетті гой, қарманың қалайын де-
гендей оймен кезімді ашып салсам, тор
бие шана-манасымен қарғып та үлгірген
екен (Ә. С.).

СУ ШЫҚТЫ МА? Бір орында отыра
алмай, ер жерге қолаңдай берген я бір
мекенінен көше берген кісіге айтлылады.
Немене орнындан *су шықты ма?* (З. К.).

СУЫ БАСҚА [ВӨЛЕК] АДАМ д и а л.
Танымайтын, басқа жердің кісісі. *Суы*
басқа жігіттер келді (Гур., Маң.). Ана
жігіттердің *сүы* белегін қой, ет піскен кез-
де оларды да шақыр! (Қ. орда, Арап).

СУЫҚЫНА ТОҢЫП, ҮСТЫҚЫНА
КҮЙДІ Барлық азабын басынан кешірді;
бар бейнетін арқалап, бағып-күтті.

СУЫ ҚАТТЫ Діні берік, шілуі жоқ,
қатығез. Көпті көрген жырынды Айдар
жаңа бастықтың *сүы қатты* екенін алда-
кашан сезген (Ғ. Мұс.). Шокпіттың *сүы*
қатты мінезін білетін Садақ енді қайтын
кісі жібермепті (Д. Ә.).

СУЫҚ [САЛҚЫН] АЖАР [ЖҰЗ, ҚА-
БАҚ, ТҮС] Ренішті, кейісті пішін, зәрлі
бет; жатырқап, жатсына қарған пішін.
Жолдастарым да үйқыдан шошын оян-
ғандай шошынысын, жалт-жұлт қарасты,
Бәрі де *сүық жүзбен* таңырқасын қалды
(С. С.). Даусын көтере сейлекінін, бір
адамға *сүық жуз* көрсетіп, қабақ шытқа-
нын ешкім көрген емес (Ғ. М.). Еламан-
нын өніне бұрын болмаган *сүық ажар*
пайда болыпты (Ә. Н.). Жас Әміре Хасен-
нің *сүық туі* мен шаңбылдай шыққан
ащы даусынан үрейленіңкіреп түр еді
(Қ. Ж.). Бұл кеште жаңағыдай дәкір
мінезді, дүни етле түрнайы сезді Сағит
салқын *ажармен* женгесін дарытпады
(М. Ә.). Біздің мына ала бетен жүрісі-
мізді ұнатпады-ау деймін, мамамның қас-
қабагы салқын еді. Сұлтаны соны анда-
ды ма, түспеді (Б. С.). Келіспес араңызға
салқын қабақ, Салқын болсаң әркімге

бодлың тамак, Жел бергенде желіккем
жел буазға; Қанжығалы биеге үлкен са-
бақ (С. Т.). Қозғаған жас қуатын мәуелі
жаз, Мақұлық қыбырлаган бәрі де мәз.
Әр жерінен ажалдың иісі шығып, Сүық
түспен қарайды көрі Кавказ (А. А. К.).
Суық тусті әжем экемнің төсегіне барып
отырды да, сезімі толқыған кескінмең
түнжырай қап, аздан кейін ауыр күрсі-
ніп: — Балам, сенен бір тілегім бар! —
деді (С. М.).

СУЫҚ ЖҮРІС Біреумен көңілдес болу.
(Бұл тіркес, кебіне, еркек пен әйел ара-
сындағы үрліқ сыр туралы айтлылады;
бағзы уақыт ұры-қары туралы да қолда-
нылған). Нұржан майданда жүргендеге Кү-
ниппаның *сүық жүрісі* болған екен деп
әнріме ететін (Қ.Ә.). Он алты-он жеті жасар
үздідай екі жас қыздың *сүық жүрісі*
бейтансы тол жігіттің қастарына қорық-
пай келгендеріне... таң қалған (І. Е.).

СУЫҚ [КӨЗБЕН] ҚАРАДЫ [ҚАРСЫ
АЛДЫ] ◉ **СУЫҚ ҚАБАҚ** қөрсетті
Жақтырмады, жақтырмай салқын жуз-
десті. Қыз жауап қайыра алмады. Аман
үйлаптап қыл-қызыл болып, Таймасқа
сүық көзбен қарал қойып еді, ол бұған
қасақана қарамады (Ғ. Мұс.). Әлиасқаров
та *сүық қабақ* қөрсеткен жок, бірақ са-
бырлы қарсы алды (Т. А.). Абай өзі қо-
рықтың шетінде бір қыратқа таман шы-
ғып тұр еді. Жат жолаушыга *сүық қара-*
ды (М. Ә.).

СУЫҚҚА ҰШТАЫ Үсік шалды, сүыққа
урынды, үсіді.—...Койдың арыны, сүық-
тан ұшканы болса, арама қоздап қалаты-
ны болса,— бұлардың бәріне де баспаңа
табамыз...— деді Жарасов (М. Ә.).

СУЫҚҚА ҚАПТЫ Сүық қысты. аяз қа-
рыды. Еламан салқын амандасты. Сонаң
артық тілге келмей, *сүық қапқан* кімі
сүкірлап, есік алдында теріс қарал тұ-
ғып шешіне бастады (Ә. Н.).

СУЫҚ ҚОЛЫН СҮҚТЫ Талан-тараға-
са салды, үрлап-жырлады. Мемлекет атын-
дан бірі жарлық беріп, бірі билік шығар-
тып, тапа-тал түste колхозды үшеуелп-
тонады, оның банктері қазынасына үшеу-
елп *сүық қолдарын* сүқты (С. Тел.). Біз-
дің Ұлы Отанға Сүқтірмаймыз *сүық қол*
(А. Т.).

СУЫҚ СОРДЫ Сүық шалып, түрі қаш-
ты. Жер қарада *сүық сорып*, боп-боз бо-
лып, серейіп қаткан қылыш балықтай-
неміс еліктері жазық дала бетінен ай-
қындаип ал-анық көрінеді (Ә. Н.).

СУЫҚ СӨЗ [ХАБАР, СЫБЫС] Жа-
ғымсыз, жаман хабар; алып қаштысы бар
хаяптың әңгіме. «Енді ешкім тірі қалмай-
ды» деген сез түрменің бөлмесінен күң-
кілдең тарауда. *Сүық сез* қара жыландаі
асығып сыйырлауда (С. С.). Бірақ соған
орай Тобықтыдан келген *сүық сезді* бір
серке емес, Көкеннің көп елі естіген де-
осы қоқтемде дағдыдан тыс бірқалыпқа
келген (М. Ә.). Осы күннің ертеңінде *сүық*

сыбыс анық бол, Бөжей қайтыс болды деген хабар да жетті (М. Ә.). Оттыз бір, он тоғызды алады деген Сүйк хабар халықты бұлқындырыды (Жамбыл).

СҮЙК СЫР ЖАМАН НИЕТ, ТҮЙГЕН ЗІЛІ МОЛ, БҰРКЕУЛІ ЖАЙ. Осы сезіді Шұбар мен Ерболдан жолдай отырып, Тәкекан анық сүйк сыр ашты: Ағайын арасына лаң түскелі отыр. Дөл осы жерде үғыснасақ, Құнанбай ортасы бұлінгені (М. Ә.).

СҮЙК ТАРПТЫ КӨҢІЛІ ЖЫҒЫЛМАДЫ, САЛҚЫН ҚАРАДЫ. Кай қазақты көрсем де баласы жасырақ болса, оның басынан пәрмене болып жүріп, ер жеткен соң сүйк тартатұғыны қалай? (Абай).

СҮЙК ҮН [ДАУЫС] Ашулы, қатты шықкан дауыс; қаралы үн. Осы кезде Абай мен анасының құлағына ерекше бір жат, сүйк үн естілді. Біреу: — Ойбай, бауыр-ем! — деп ат қойып келе жатыр (М. Ә.).

СҮЙК ҰСТАДЫ [ШАЛДЫ, ТИДІ, ӨТТИ] САЛҚЫН ТИДІ. — Ақмоладан осы киіммен келдің бе? — деді Танакөз Нұргалиға. — Жоқ, — деді Нұргали, — қазақты киімдері пәтерде. Мынау қала киім той. Сүйк ұстап қалмасын. Тым женіл екен деді Танакөз (Р. Мұс.). Ой, жарықтық-ай, жас өкпесін сүйк шалды-ау, — деп Алдар көкем көк бүйра қозының салым жіберді (С. Ад.). Қерінбей қырау басып екі көзі, Дірілдеп сүйк етіп тонып өзі, Тусіріп жерге отынып отырды да, Нала бол бейшараның айтқан сезі (С. К.).

СУЫҚ ҚҰРЫДЫ д и а л. Мысы құрыйды, амалы таусылды. Солай болмай сұық құрыйды (Шығ. Қаз., Больш.).

СУЫН СҮТ ҚЫЛЫП ҚАЙНАТТЫ көне. Зорлық қорсетті, өктемдік қылды.

СУЫН СҮТ ҚЫП АЛДЫ көне. Ақысын артығымен алды. Мына деддал сауда-герде туканағат жоқ екен, сұын сүт қып алды (АТ).

СУЫН ТАПТЫ Бабын келтірді, көңілдегідей етті. Алтын жерде жатпайды, Жаман ұста сұын таппайды (Мақал).

СУЫН ШІКЕН ҚҰДЫҚҚА ТҮКІРМЕ Жақсылыққа жамандық істеме. Сонда әлгі адам: — Балам сұын ішкен құдышқа түкірме, ертөнгі асты тастама, оң қолың ұрыс бастаса, сол қолың арашаши болсын, — деп еді (ҚБЕ).

СУЫН СҮТТИ [ШУЙГИН] БОЛСЫН! Егін сұарғанда айттылатын тілек.

СҮЙКЕП [СУЫСЫП] КЕТТІ 1. Үстүң қалыптан салқындан, мұздап кетті. (Көбіне, ас-ауқат туралы айттылады). 2. Екі ара дұрдарараз болу магынасында. Бір жыл бойы хабарласпаймыз, арамыз сүйк кетті (АТ).

СҮЙРДЫҢ АЙФЫРЫНДАЙ ШАҢҚЫЛДАДЫ Аиң тұрпайы дауыс туралы айттылады.

СҮЙРТПАҚҚА ЖАНЖАЛДАСТЫ Болар-болмас нәрсеге керісіп таласты. Оязга Оқас кеп тұр маң-маң басып, «Беріңіз бейтемді!» — деп баяндасып. Тоғызды түйе басты үлесті жүрт, Таласын сүйртпакқа жанжалдасып (І. Ж.).

СҮЙРЫЛА СӨЙЛЕДІ АҒЫЛЫП, ЖЕТКІЗЕ, ОЙЫН ЕРКІН АЙТТЫ. Эрқайсысы қыска амандастып, біраз сұлық отырган соң сүйрала сейлел кетті (Р. Мұс.). Өтеді жедей есіп, жүртты арапап, Шығат та Мавзолей жүртка карап, Сейлейді сүйрэлып, бір-бір талдан, Міндетін ел қорғаудың қолмен санап (Жамбыл).

СҮЙРЫЛЫП ШЫҚТАЙ [ШЫҒА КЕЛДІ] Топтан ерекше белгініп шықты. Сүйрэлып шығып ұзын сирақ Әтен сейледі (Т. Сұл.). Қызыл әскерлерді қарсы алғып тұрган бір топ адамның ішінен сүйрэлып шыға келдім де, тақылдан орынша сейлей бастадым (С. О.). Әу бастан-ақ сүйрэлып шығып, жүрт көзіне түсінен екі комсомолымыздың осы орнын сүйтпай, білек қоссақ... (ЛЖ).

СҮЙРЫП САЛМА Табан астында қолма-қол өлең шығаратын адам. Қазақтың аузы әдебиетінің қазынасын жасаушылар — жыраулар, жыршылар, сүйреп салма ақындар (ҚССРТ). Осындау үлкен ауыр жыныда мынадай сүйреп салма сез және аразды табыстыратын бітім, жамау сез Абайға бір алуан қызық сияқты көрінді (М. Ә.).

СҮЙСЫП КЕТТЕ Көңілдері қалып, арапалы алушаңтады. Бір түндік астында бірге тұрганмен, бүйтे берсе келешекте жат болып сүсып кетулері мумкін еді (Ә. Н.). Менің осы тентектігімек қыздың әке-шешесі жақын бол жүрген біздің үймен біржола араздасып, сүсып кеткен (С. М.).

СҮЙТ ЖҮРДІ АСЫГЫС, ТОКТАУСЫЗ БЕЙМЕЗГІЛ ЖУРДІ. Әбіштің Магрипамен көріні қажет екенин Дәрмен Өтегелдігің оңай үғындырыды. Осымен әзелі Өтегелді сүйт журіп ногай аулына барды (М. Ә.).

СУ ПІСЕМ ДЕ, СУАН ПІСЕМ ДЕ ◎ СУ ПІСЕМ ДЕ, У ПІСЕМ ДЕ, Не де болса, қандай қыын-қыстау жағдай болса да. Су ішсем де, суан ішсем де халқыммен бірге боламын (І. Е.).

СУ ПІШІТІ ЕГІНДІК, ШАБЫНДЫҚ, т. б. жергег үлғал (су) жіберу магынасында. (Құндындағы нәтиже болу үшін істелетін әрекет). Егініміз шөліркеп тұр еді, дер кезінде су ішіп, біздің де көңіліміз жайланды (АТ).

СҮФАНАҚ [АШ, СҮК] КӨЗ СҮҚТАНА қарайтын тіміскі адам магынасында. Баранов сұранақ көзін барлай жіберіп, жанжагын бір шолып алды да, демін ауыр алып қынталып келе жатқан Кирсановтың бетіне үңілді (Ә. Ә.). Артымда жоқ еді ана кекірегі, Лапылдаған кайта тартар отты лебі. Сүк көзбен, сүйк сөзбен түрт-

кілеген, Жүргім тастай қатып кетіп еді (F. O.).

СҮФЫН ҚАДАДЫ [САЛДЫ] *Телміре қарады, сұқтанды; қызғана, көз тікті.* Айқызы бенен Қалиқа бір тостаған қымыз жұтқызыса, «құлқының құрғыр деп» сүфын қадап тұрып, зәрін қоса жұтқызыды.... дейді Бүркітбай Баймағамбетке (М. Ә.). Жұз қарага екі жұз кісі сүфын қадап жүр гой, бірін-бірі құрттай, құрымай тыныш таба ма? (Абай).

СҮЙІЛШІП КЕТТІ *Нәтижесіз, бейберек болу магынасында. Су аяғы қурдым дегендейін, бастаған тірлігің сүйілшіп кетіпті гой* (АТ).

СҮҚБАТЫНА КЕЛТІРДІ 1. *Келісті кейілкес түсірбі.* 2. *Бұл жерде жаңын көзіне көрсетті. Бір жерлерге келгенде, Ұстап алып кемпірді, Сүқбатына келтірді* (АБ).

СҮҚ КӨЗГЕ ҰШЫРАДЫ *көне. Көзіннен. Жұрттың сүқ көзіне ұшырап, өсудің есесіне орнына алышып, өзінен төмөндерге жалынып қызмет сұрап жүрмек пе?* (Т. А.).

СҰЛАП ЖАТТЫ [ТҮСТИ] *Ұзынынан серіле құлады. Қара нар сұлап жатыр. Нарды қоршап бір взводтай солдат тұр. Солдаттардың еріндегі жарық-жарық, беттері күнге күйіп қал-қара бол, әбден тоғықкан* (Ә. Қ.).

СҰЛҚ ЖЫҒЫЛДЫ [ТҮСТИ] *Жалпаға бірден құлады, жалласынан түсті.*

СҰЛУ ТОРАТ БОЛДЫ *ди а л. Сылайы болды, әдепті болды, тыныш болды. Жиналышта бейпіл сөйлемп, бос сөздерді айтқанша сұлу торат болған жән* (Орын., Дом.).

СҰЛЫҚ ОТЫРДЫ ◉ СҰЛЫҚ [ТҮСІП] *ЖАТТЫ Үн-түнсіз, ештеңені елең қылмай, селюқ күйге түсті.* Әрқайсысымен қысқа амандастып, біраз сұлұқ отырған соң сұрырылып сейлемп кетті (F. M.). Үн жоқ! Сейіт тірі кемілген көрінен достас адамдары сұрырып алғанда біраз талықсып сұлұқ түсіп жатып, аздан соң ес жиған (М. Ә.). Нұржан үйдің тәбесінен жайбарақат қарап сол күйі сұлұқ жатыр (ҚӘ).

СҮМ [ЖАЛҒАН] ДУНИЕ ◉ ПӘНИИ ЖАЛҒАН [ДУНИЕ] *Опасыз алдамашы өмір.* Сүм дүние тонап жатыр, ісің бар ма? Баяғы күш, баяғы түсің бар ма? Алды умті, арты екінші алдамашы өмір. Желігіп жерге тықпас кісің бар ма? (Абай). Ешкімге зияны жоқ, өзім көрген Бір қызық ісім екен сүм жалғанда (Абай).

СҮМДҮЙҚ БОЛДЫ *Бәлекет іс, ересен оқиға, жайсyz іс болды.* Құнтудың болыс болып шығуы Құнанбай балаларына ойда жоқ сүмдүйқ болды (М. Ә.). Экем Бөрібай шал айтты: — Балам,— деді Бір сүмдүйқ болған екен саған,— деді. Женінді қайтып келіп білдіріп қайт, Тағы да болды-ау қын заман,— деді (БатЖ).

СҮМ ЖҮРЕК *Мұңға толы, шер жұтқан жүрек.* Басы қатты сүм жүрегін Тоқтата алмай кетті де. Сорға біткен көкіретін Сендіре алмай өтті де (Абай). Бенде көрген бір қызықтың Бөрін көрген сүм жүрек Айныған соң, Сен жолықтың, Айтып-айтпай не керек (Абай).

СҮМ ЗАМАН *көне. Қайғы-қасіреті, азабы көп әзір.* Бірге туған мен ағаннан, Шын досыңын кем емес. Соққы жедім сүм заманнан, Бір жылы сез емес (Абай).

СҮМ ТІЛДІ ЖАЛҒАН *сөзді, улы сөзді.* Ұрыннан асырдың Сүм тілді қарынды. Жасырдым, жасырдым, Енді айттым варымды (Абай).

СҮНҒЫЛА ҚЫЗ *Құлығы, қылышы асқан қыз.* Сұлұлырын да, балғындырын да паш етпей тежел үстайтын қыз болу керек. Элде сүнғыла қыз жасыра ұстаган сұлұлықтың өлтіре қызықтыратынын біле ме екен?... (F. M.).

СҮҢҚАР ҚАРҒА БОЛМАЙДЫ *Бұл жерде жақсыны қанша кемітіп, мін тақса да, жаман болмайды деген магынада. Қаннаттарын кессен де, Сүңқар қарға болмас-ты (БЖ).*

СҮППИ [СҮПЫНЫ] *КЕТТІ д и а л. Мәни, мәнісі, ұсыны кетті.* Қазір бұл жұмыстың сұлы кетіп қалды (Tau., Кош.).

СУРАҒАНҒА ТІЛЕГЕН ◉ ІЗДЕГЕНГЕ СУРАҒАН *Деп келді, сәті түсті, құланың қасынуына мылтықтың басуы дәл келді.* Ташкентке бет алып қызыл вагонды ұзыннан ұзаққа созылған поезд тап болып, «сұраганға тілеген» деп бұлар қуанып еді (Ж. А.).

СУРАУ [СУРАҚ] *АЛДЫ көне. Жауап алып, тергеді* (АС). Адам баласынан махшарда сұрау алатұғын қылып жаратқандығында һәм ғадалат, һәм махаббат бар (Абай). Отырған сұрақшы мен ханы қалмақ, Бас ұрдық Ежен ханға заңы тайғағ. «Арқалық қайсысың» — деп түрекелді, Алдына тік тұрғызып алды сұрақ (АрБ).

СУРАУ БЕРДІ *Жауаптасты, тексерді, кінәласты* (АС). Жансыздарды еті ауырмайтын қылып, жан иесі хайуандарды махаббат адам баласы асырайтын қылып, һәм олардан махшарда сұрау бермейтуғын қылып, бұлардың һәммасынан пайда аларлық ақыл иесі қылып жаратқан (Абай).

СУРАУ САЛДЫ *Іздеді, хабар-дерегін сұрады.* Келеміз елімізден біз жолаушы. Бет алып шықсан жерім Кек бояушы. Үйірін қысырақтың жауға алдырып, Келеміз сұрау салып біз сұраушы (ҚЖ). Ұры мен Аскар артынан келеді. Жолдағы елден сұрау салып, күш келсе, кетіп бара жатқанын жолдағылар айттысады (М. Ә.).

СУРАУСЫЗ ӨЛДІ көне. *Бұндағы мағына: соңынан іздер адамы болмай, кегі алынбай қалды.* Ворлықта мал, қорлықта ел,— Бүйткенше жұтсын қара жер, Кек алмаған еркатель, *Сураусыз өліп қалғалы* (Б. К.).

СУРАУЫН ТАПТЫ *Тілін тапты* (АС). «*Сурауын тапса адам баласының бермейтіні жоқ*» деген — ең барып тұрган құдай үрган сөз осы. *Сурауын табамын*, қалаудын табамын деп жүріп қорлықпенен емір еткізгенше, малды не жерден сурау керек, не ақсан терден сурау керек қой (Абай).

СҮРҒЫЛТ ТАРТТЫ *Қараңғылық басты, кешкірді* (АС). Құнғырт көнілім сырласар *Сүргылт тартқан* бейуаққа, Темен қарап мұндасар, Ой жіберіп әр жаққа (Абай).

СҮР ЖЕБЕ көне. *Бурынғы еткен батылардың өткір, жылмақай садақ оғы.* Көп оғының ішінен сүр жебе деген оқ алды (ЕТ). Садағына сүр жебені салдырыған, Садағының кірісін сары алтынга малдырган (М. Ф.).

СҮР ЗАМАН көне. *Қатыгез шақ, ауыр үақыт.* Құй сол ма ол күндегі бүлдай-тұғын, Сазы ма *сүр заманның тыңдайтын*. Басып ед Алатаяуды ауыр бұлт, Уаймын орынды ма ед улайтұғын (Л. Ж.).

СҮР КЕДЕЙ ◎ **СҮРЫ ЖОҚ**, КЕДЕЙ көне. *Құ тақып жарлы-жакытай.*

СҮРКИЯ ТІЛ *Аздыруышы, әзезіл сөз* (АС). Жүрт біледі, күледі *Сүркия тілдің жаманын,* Қошеметшілердің амалын (Абай).

СҮРКИИ [ҰСҚЫНЫ] *ЖАМАН* ◎ **СҮРЫ ЖОҚ** *Түрі үрелі;* *жүзі адам көргісіз, келіссіз.* («*Сурағ*» парсыша — нышан, түр). Қайрат қалың, күш мығым, Жазда қамтама қыстығын. Мен мұз болсам сен жалын, Тым-ақ *жаман ұсқының* (И. Ж.). Пішіні үрген құқықтай, Дене толған тұлыштай, Дерт алғандай сұры жоқ (Л. Ж.).

СҮРЫ [СҮДІНІ] КЕТТИ [КАШТЫ] ◎ **СҮРЫН [СҮРКИИН]** Алды *Сиқы кету;* *жұз-өңі бұзылуы;* *құты қашу мағынасында.* Қара жер күрең тартып шалқып жанып, Кек орман көрінеді жалқынданып. Соғыстың сойқанынан сұры кеткен Астында майдан жері жатыр қалып (С. Мәу.). Жиналип тұрган ақсақалдардың, байлардың *сурлары кетти.* Өндөрі қашты, бәрі дағдарды. Жандары мұрындарының ұшына келді (С. С.). Кек пен жерден сүр кетти, Кемпір-шалдан түр кетти. Жастығы жылдың — жаз етті, Қарасаң да сүзіліп (С. С.). Шөлдеген аттардың да *сүдіні қашып, мыңшиып* кеткен (Ә. Н.). Сырттан қызы сілкінгендей беріп сыртын, Талайдың айдынымен *алған сүркін* (И. Ж.). Болсан да жаннан сұлу жаста бұрын, Салатын көрген адам көздің қырыны. Қайран жас, қара шаш пен қалам қастың, Өзгертіп бұл көрілік *алар сурын* (Ш. Құл.).

СҮС КӨРСЕТТІ *Иментер пигыл білдірді,* қатулана қарады. Аға сұлтанға ол бірден «*қазақ даласында болып жаткан бұліншілікке сен де айыптысың*» дегендей сүс көрсетті (І. Е.).

СҮСТЫ [СҮСИ, ПЫСЫ] *БАСТЫ Қайрат-сесі тұқырығып жасқантып тастады.* Он екі күн болғанда Болдырды деді жануар, Аруағы қашты кепірдің, *Сұсы басты батырдың* (ЕТ).

СҮХБАТ *ҚЫЛДЫ Әңгімелесті, пікірлесті* (АС). Жігіттер ойын араңа күлкі қымбат, Екі түрлі нәрсе гой сыр мен сымбат. Арзан, жалған күлметтің, шын күлерлік, Ер табылса, жарайды қылса *сұхбат* (Абай).

СҮБЕ БИ көне. *Басты би, белді би.* Хан сөзі бітісімен, Қыпшақтың *сүбе би-*нің бірі, топ жарған шешен Құба би: — Қара бетпін, ағайын,— деді. Ашу үстінде алаулы ұлынды өлтіріп, елге қарар емес, жерге қарар жайым бар. Кессең бас, алсаң жан мінекей, құнын беруге дайындын (І. Е.).

СҮБЕЛІ АТА [АУЫЛ] көне. *Қабырғалы, ірі ру, қүшті, жуан ата, ықпалды ауыл.*

СҮБЕСІН СӨКТІ *Қиратты, быт-шыт етіп талқандағы.* Мұлт кетпес нар кескендей откір тілмен Қаусата жау *сүбесін сөкнеді ме?* (Қ. Жұм.).

СҮЗЕКТЕН ТҮРГАНДАЙ *Құр сұлдесін қалып, қатты жудеген адам туралы айттылады.* Мал берген жақтың: «*Қызы риза болмаса, бір түнде алып қашамыз*» деген сөздерін естіп, қызы бесек қатты қайғырады, сүзектен *тұргандай* халге келеді («*Ай-қап*»).

СҮЗІП АЛҒАН *Асылын, қадірлісін екшеп іріктеғен мағынасында.* Ойлама ондай ақын азады деп, Болады жазғанын жазары көп. Өмірдің тереңінен *сүзіп алған*, Қымбатына откізег базары көп (С. М.).

СҮЗІП ӨТТІ [ШЫҚТЫ] *Тук қалдырымай көзден откізді, барлап өтті.* Сен үшешеңдің араларыңды алшағырақ үстап, қорғанды *сүзіп өтесіңдер* (А. Ҳ.). Жәнібек соңғы екі-үш күннен бері Ожарға шығуға асыгулы болатын. Өйткені кереге тасты кешегі қүнге шейін Бекбол екеуі бір жұмадай *сүзіп шықкан* (М. Ә.).

СҮЙЕГІ АСЫЛ көне. *Шыққан тегі, туқымы мысты деген үгымда.* Сүйегі асыл дүр еді, Құдайдың өзі біледі. Он төртінші айдай боп, Түседі кімнің қасына (ҚамБ).

СҮЙЕГІ АУЫР *Өте салмақты.* Сүйегі ауыр кісі гой, анау-мынауға қозгала қояр ма екен? (АТ).

СҮЙЕГІ БАЛҚЫДЫ *Жан жүйесі босады.* Ойласам балқып *сүйегім*, Жолығар заман бар ма екен, Ойдағы шырын *сүйе-рім?* (М. Б.).

СҮЙЕГІ ЖАМАН көне. *Тегі нашар.* (Ескі заманда үстем таптың бұқара халық адамына, «ақсүйекке» жатпайтын еңбекшіге жеміте қойған лауазымы). Білгендердің айтқаны Қөкірегіне кірмейді, Ол пайдасын білмейді, Сүйегі жаман болған соң (Д. Б.).

СҮЙЕГІ ЖАСЫДЫ 1. *Өзінен өзі қажыды, мұқалды.* Жорға мініп бәрі де жігіт болды, Соны көріп сүйегім жасыды (К.Ә.). 2. *Беті қайтты* (АС). Сүйісіне алмадым, сүйімдім, Сүйегім жасып, сор қалып... (Абай).

СҮЙЕГІ ЖАСЫҚ Бос; ынжық.

СҮЙЕГІ ҚЫЗДЫ Елікті, намысы қозды, намысқа шашты. Сонда да мені көріп басқа білімпаздардың сүйектері қызыар («Айқап»).

СҮЙЕГІ МЕНІКІ, ЕТИ СЕНІКІ көне. *Бала менікі болғанымен, сенің қол астыңда, не істесең де еріктісің деген мағынада.* Қазақ баязыда баласын молдаға оқуға бергенде «сүйегі менікі, ети сенікі» деп беруші еді (Т. А.).

СҮЙЕГІНЕ [КАНЫНА, ҚАНҒА, СҮЙЕККЕ] СІҢГЕН Табиғаты соган дагдылағып әдетіне айналған; бойына сіңген. Туганнан бері ата мұрасында болып, сүйегіне сіңіп, көңліне орналасып қалған наядандың шіркін жұбық манда жақсылық сөзді естірте қоя ма? (С. Т.). Гасырлар бойы сүйегіне сіңген әдет-ғұрыпты аз күнде қалай женесіп? (С. М.). Жалқау деген жаман ат, Сүйегіне сіңген бе, қағазға тамған сиядай (К. Қуан.).

СҮЙЕГІН ЖУДЫ ② **СҮЙЕГІНЕ КІРДІ** [ТҮСТІ] көне. Өлген кісіні арулады. Віраздан кейін елген адамдай болыш көзін жұмып жатыпты. Соナン соң досы бір қазанға суды қайнатып: «Сүйегін өзім жуаамын», — депті (К.Е.). Шырағым-ау, мен қайдан білейін, қай жерінен тиженін. Жууға сүйегіне кірген адам айтады гой, қазір (Х. Е.).

СҮЙЕГІН [СҮЙЕК] ҚОРЛАДЫ көне. Ата-тегіне намыс келтіретін, қорлық болатын іс етті. Жасасын тартқан жоқ па Медғат ағаң, Не қылды карындастың ойла саған. Қорлаган өз сүйегін тіпті оңбайды, Тұысқа мейірімсіз бол қарамаған (М. А. К.). Мен бұл қызының... кеткеніне риза емеспін, Ол қара кісі еді... Сүйек қорлаган кара кісімен кетті (ЕТ).

СҮЙЕГІН ӘЗЕР СҮЙРЕТТИ Жүйкелді, болдырды. Жаңыл... іштей бұлқынса да сүйегін әзер сүйретіп келген қартқа сез айтуга батпады (Т. А.).

СҮЙЕГІН ШЫҒАРДЫ Өлікті, өлген кісіні жерлеуге алып журді. Сүйегі шықса ағайдың дәл осы үйден, Айтшы өзің, үялмас па ең, күйінбес пе ең? (Ә. С.).

СҮЙЕГІН ШЫҚҚЫР! қарғыс. Өлігін шықсын, өл деген мағынада.

СҮЙЕГІ САЛ ВОЛДЫ 1. *Мешел болды.* Мендей ғарип құлыңын Ал ұсындым, қолын ал Сүйегім менің болды сал, Қуат кетіп тәнімнен (М.З.). 2. *Діңкеледі, болдырды.*

СҮЙЕГІ САУДЫРАҒАН [ШЫҚҚАН] Эбден қартаған, арық адам тұралы айтылады. Саудыраган сүйегі Сексендең көрішталы, Қабағын кеп түйеді Сықылданың сүм ажал (К. А.). Латыш шал сүйегі шыққан арық денесі селкілден, шик-шик күлді (Ә. Н.).

СҮЙЕК БЕРМЕС Қомағай, обыр; «сүйекті екі жағынан ұстап, ортасынан тістеген» сараң. Оларша — жердің белі, таудың құзы, Ата ұлы арыстандай кер аузызды. Білдінше — хат білмейтін бір қатты шал, Жуан ит сүйек бермес, жалмауызы (І. Ж.).

СҮЙЕК ЖАҚЫН БОЛДЫ ③ **СҮЙЕК БОЛДЫ** Жеккет болды, құдандалы болды. Тірідей көзіне құн алу арына ауыр болар, құдалықпен құдай атын айтын, сүйек болсын (С. Б.). Баласын сол жыл туган ырым қылып, Ат қойған «Қажыбай» деп атандырып, Ақырда Жұмагұлмен құда болған, Сүйек жақын болайық десіп жүріп (С. Т.).

СҮЙЕК ЖАНҒЫРТТА Бұрыннан құдандалы болып келе жатқан кіслер қыз берісіп, жекжаттықты қайтадан жаңадаңы. «Әуелден бас түйісін жақын едік, бұрынғы сүйегім ескіріп барады, қайтадан сүйек жаңғыртайық, Амантайға баласын берсін» депті, — деді Қайша Дәмешке (М. Э.).

СҮЙЕККЕ БІТКЕН ҚЫЛЫҚ [МИНЕЗ] Ежелгі, тұа біткен касиет. Мұны ол әдейілеп құлымсуз ретінде, немесе, кісінің на зарын аударайын деген сәнғейлікпен істеп жүрген жоқ. Өзінің сүйегіне біткен табиғи тұлғасына жарасымды қимыл (Ә. Сат.).

СҮЙЕККЕ ТАҢБА БОЛДЫ [САЛДЫ, ҚЫЛДЫ] көне. 1. *Тұтас бір әзлеттің, тұтас бір ата үрпактың арына дақ түсірді деген мағынада айтылады.* Тумаға есім қойып мал табуды сүйекке таңба санаған Дәрмен бұған да жауап айтып жалтарған (Т. Ә.). Біреудің тілі тиіп қалса, қолы тиіп сүйегімізге таңба болып қала ма деп етірік араз болып жур едім (ШС). Қабағына қар қатты, Қирпігіне мұз қатты, Қаналыңың естіп хабарын, Ұйқы көрмей тун қатты. Ногайлыны алды деп, Сүйекке таңба салды деп (К.Б.). 2. Улкен ар-на-мысқа тіді, мін болды. Сол кекшілдігі сүйегіне өмір бойы өшпейтін таңба салып ала жаздаған жерінен құтқарып қалып еді (Т. А.).

СҮЙЕК ҚАС ді а л. Тұқымымен, жеті атасынан бері қас, өштес. Сүйек қас болған адам екен (Жамб., Шу.).

СҮЙЕК САҚТАР ТЕК БОЛМАС Ҳұрапттан үрпаққа ауысарлық кек. Жаман адам белгісі — Сүйек сақтар тек болмас.

Жақсы адамның белгісі — Ашуы бар, кек болмас (ШС).

СҮЙЕК ТАМЫР Ежелден жақын берік дос. Сүйек тамыр сүйенісп күн көреді, Ауыз тамыр айттысып артығын алады (Мақал).

СҮЙЕК ТАСТАДЫ Бул жерде дүниегеріп алданырды деген магынада айттылып тур. Мырзага бак, дәулет біткенмен, басқа жарлы, өзі төмен әрі аз атадан шыққан. Соңдықтан, бір Мақашты сүйек таста, көнілін аулайды да, жұзді ықтырып ұстайды (Ф. Мұс.).

СҮЙЕКТЕН ӨТТИ ◎ СҮЙЕКТИ СЫРҚЫРАТЫ ◎ СҮЙЕККЕ ТИДІ Жанына қатты батты, жанды ауыртты. Петр Денисов сезін зорға ұстады, сез сүйектен өтсе де шыдады (Ә. Н.). Түгі шығып блектен, Жаны бір тулас жүркетен, Неше бір құрдас айтса да, Қараманың бұл сезі Өтіп кетті сүйектен (ҚБ). Үйде отырган Алшыоразға Өтти сезі сүйектен, Алшыораз да ер еді Талайларды жүдеген (ҚамБ) Жана жылдың басшысы ол, Мен ескінің арты едім. Арман деген ашы сол, Сүйекке тиді, карт едім (Абай).

СҮЙЕКТИ ЖАРҒАН Ар-ұятын қорлаган. Надан жүртта жауыз жоқ па, Сүйек жарған сез тиер (Б. К.).

СҮЙЕК ТІСТЕРЕГЕН ИТ Күйеуді келеке қылу, мысқыл етуден туган әзіл сез.

СҮЙЕК ТІСТЕСКЕН Алыс-берісі бар, баталасқан. Асабаның ақсақалы — Сүйеу қарт, Есboldың көп жыл қанжыгалас болған қадірмен жолдасы, бір жағынан, сүйеккі тісескен құдандалы жеккет (Ә. Н.).

СҮЙЕК ШАТЫС Қызы алып, қызы берген қарсы құдалар; құдандалы жеңжат. Шынында да ол кісі жеңге, бұл оған қайын сізлі болатын, өздерінің сүйек шатыс жайлары бар (Х. Ер.).

СҮЙЕУ ҚЫЛДЫ Медет тутты, арқа сүйеді. Жалпылама жай айтпа, Ер жақсысын сынамай. Жаманды сүйеу қылсаңызы, Қаласың одан шыға алмай (М. Сұл.).

СҮЙРЕТКІГЕ [СҮЙРЕТПЕГЕ] САЛДЫ ◎ СҮЙРЕП КЕЛЕДІ Созып, создаққа салып келеді.— Шырағым, ішіңе сақта, Қотыраш жалақымнан қалған бір тоқтыны уш жылдан бері сүйреп келеді (Ф. Мұс.). ...Сүйреткіге салуы осыған байланысты емесін кім біліпті?.. (С. М.).— Әйтте де айтқан уәденіз бар еді, күні бүгінге дейін сүйретпеге салып келесіз — деді жылқышы (С. Жұніс.).

СҮЛДЕРІ [СҮЛДЕСІ] Құрыды [ҚАЛДЫ] ◎ СҮЛДЕРІН [СҮЛДЕСІН] СҮЙРЕТТИ Әбден титықтап шаршады, сілесі қатты. Фазида аздан соң жылаудан тыбылып, сүлдері құрып, аяғын зорға басып жүріп келіп, үлкен үйге кіріп жатып қалды (М. Ә.). Менің отарымның құдығы болды. Ал, Қасымның отары тек қарға

қарады. Бұл өзі бір пысық жан еді, күзде қойы ете қоңды болатын, қыста да жақсы бақты. Бірақ кектемде сол қойлардың құрға сүлдесі ғана қалды (ЛЖ). Кезі бұлаудай бол ісінген әйел сүлдесін сүйретіп, өзін орнынан түргизған Шоқанға ойсыз қарады (С. Бақ.). Макагон дастарқан бінена кешігіңкіреп, өзгеміз тамакқа біраз қаужалып қалған кезде келді. Халі әлі де ете нашар екендігі сүлдесін әрещ сүйреткен денесінен де, алқам-салқам бет-аузынан да көрініп тұр (С. М.).

СҮЛЕЙМЕННИҢ ЖҰЗІГІНДЕЙ діни. Сүлейменнің жұзігінің істемелітін нәрсесі жоқ деген қауесеттен тұган есік сенім. Ол тастың Сүлейменнің жұзігіндей, Мұсаның асасында, Әуіттің қоржынындай қасиеті бар (ЖЕ).

СҮЛІКТЕЙ [СҮЛІКШЕ, ТАС КЕНЕДЕЙ, ТАС КЕНЕШЕ] ЖАБЫСТЫ [ҚАДАЛДЫ] Қыр соңынан қалмай жабысып алды; өлемендікпен қадалды да қалды. Кенет бір құшты кол сүліктең жабысқан жириеншті денені бойынан жұлып алды (Т. А.). Жігіттің бойы қыздан сол тапалдау еді мойны жетпей, оның алқымына сүлікші қадалды (З. Ш.).

СҮЛІКТЕЙ [СҮЛІКШЕ] СОРДЫ ◎ ТЕСПЕЙ СОРДЫ Құныға қанады, аяусыз жеді деген магынада. Бай, патша, би, болыстар Сүліктең сорып ел қанын (ХӘ).

СҮМБІДЕЙ [СҮМБІДЕЙ БОП] ЖАРАДЫ Бабына келе қатып сүзді. Тұлпардан туган кек жорға Көзі оттай жанады, Сымға тартқан күмістей, Сүмбідей болып жарады (ҚЖ).

СҮМБІДЕЙ СҮЛУ Өте келісті, мушелі. Аттар сүмбідей сүлу, баурынан жараган, куса жететін, қашса құтылғатын жүйріктеп (Қ. Қай.). Кең қолтық, апай тесі, шелек танау, Сүмбідей сырты сүлу, іші жараяу, Шоқ кекіл, алақан көз, қасқыр қабак, Тамыры тілерсектің тарау-тарау (Д. Е.).

СҮМЕҢ ҚАҚТЫ Телміре тентіреді. Күн ұзын ел қызырып сүмек қағып, Өтірік пен өсекке судад ағып. Екі табақ ет жесең еліресін, Жерден алтын тапқандай масаттынып (Ә. Тәң.).

СҮНДЕТКЕ ОТЫРҒЫЗДЫ діни. Баланы кестірді.

СҮР БОЙДАҚ Қебіне ұзақ үақыт үйленбеген жігітке айттылады. Қемел қатулаша түсіп,— бұл Қарсақ сүр бойдақтың ауыз үйде отырган қызыда дәмесі бар (Ә. Ә.).

СҮРЕН САЛДЫ Булік салды, сойқандады. («Сүрен» деген ертеде әскерлердің шабуыл жасаудағы ұраны магынасында да, аламан-тасыр, азан-қазан, айқай магынасында да қолданылған). Шықты ақырын алдынан Шаганға қарсы Айдос ер. Салмақта бір суренди (С. Б.). Ұрыны ұста!— деп сурен салған айқайы шықты (М. Иб.).

СҮР КЕДЕЙ көне. Қашаннан дәненде бітпеген, жарлы-жақытай. Қазір ауру, Әлжан деген сур кедей бар. Сыздық деген кебең кедей бар. Нұргали, Ізбасар деген орташалар бар,— деді Аман (F. Mys.). — Әй, қойсаңдаршы ауыл арасындағы быжынтыжынды. Бай емес, би емес, неше атасынан бері сур кедей. Өзі — жен белетін пысық жігіт (F. Mys.).

СУРИНГЕНЕ ЖЫҒЫЛҒАН [БАЙҒУС-КА БЕЙШАРА] КҮЛЕДІ Өзіне қарамай өзгөн келеке етеді.

СҮТ АҚЫ Күйеу баланың енесіне (қызын шешесіне) тартатын сыйы.

СҮТ КЕҢЖЕ Ең кіши бала. Қарт әжесі Өтешті «сүт кенжем» деген емшегінен ерте айрып, есінің бауырына басып есіріп еді (Ә. Н.).

СҮТКЕ ТИГЕН КУШІКТЕЙ БОЛДЫ Қақ-соқ көріп, жұні жығылып қалды, сұмірейіп қалды. Батырақ, кедей, орташа Тілекке қарай беттеді. Сүткес тиген күшіктей Бай, молдалар шеттеді (С. М.). Жік-жапар боп, жалынып шакырганда келмей сүткес тиген күшіктей бол бұралқыланып жетіп бару өлім емес пе? (М. И.). Сабыр құттындаш жүретін Ниязбектің сүткес тиген күшіктей мына ұсынын көріп, бір сөт аяп кетті (Қ. Қ.).

СҮТ КӨП, КӨМІР АЗ көне. Мал аман, молышылық дарысын деген тілек. «Әлген аруақта арнадық деген шырақ жаққан секілді жазғытурым әуел бұлт күркірегенде, қатындар шөмішімен үйдің сыртынан ұрып «Сүт көп, көмір аз» деген сөкілді (Абай).

СҮТПЕН ЕНГЕН [ЕМГЕН, КІРГЕН] МІНЕЗ [САЛТ...] СҮТПЕН ЕНІП, СҮЙЕККЕ СІНГЕН ӘДЕТ [САЛТ] Қанға сінген, қалыптаскан мінез, қылых, дағды. Етінен өткен, сүйегіне жеткен, атадан ми-рас алған, анасың сүтімен емген нағандық әлдеқашан адамшылықтан кетірген (Абай). Сынының әдісін осылай түсіну осы қүнге дейін көп сыннымыздың сүтпен еніп, сүйегіне сіңген әдеті болып келеді (М. К.). Сүтпен кірген мінездің шынымен ақ сүйекпен кеткені (Ә. Ә.).

СҮТ ПІСІРІМ УАҚЫТ халықтың өлшем. Ширек сағат шамасы. Жігіт қызыдан қара үзбей тұр, қызы қозгалатын емес, сүт пісірімнен астам уақыт отті (Ә. Н.).

СҮТ ТАЙЛАҚ Енесінен айрылмаған тайлак. (Күтімі күшті, еті тәтті бота-тайлақ). Құнның басы атан, ең аяғы сүт тайлақ болады екен (АТ).

СҮТ ТАНДЫРЫ СУАЛДЫ Әбден құарып, құрдым болды. Онда да сүт тандыры суалып, астық тамыры қуарып тұрган жоқ, екен (Ә. Әл.).

СҮТТЕЙ ЖАРЫҚ Күнделізгідей ашық, таза. Сүттей жарық, айлы түн. Таң әлі жоқ. Бірақ жоқ екенін білсе де, Абай әлде қандай өзгеше «танды» сезеді (М. Ә.).

СҮТТЕЙ [АЙРАНДАЙ] ҰЙЫДЫ Қалтқысыз сенді, шын иланды, шын беріле, ықыласы түсे қалды. Сол аруақ мұны тауып жатқан. Әне, оларды сокты ма? Талғы карап тұр, Ахметті де соғады. Зиратқа тунетіп, шырақ жағып, құрмалдық союға керек деп, жүзі жұз түрлі ем айтып жатушы еді. Міне, бұлардың қайсысына болса да Нұрым сүттей үйып: «Пәле, поле, тілті жөні бар, аруақ асыға ма, саса ма? Біз ұмытсақ та, жарықтықтар жебел, желеп жүреді гой» деп арқасы шымырлап кете-тін (С. Т.).

СҮТТЕН АҚ, СУДАН ТАЗА ◎ СҮТТЕЙ АҚ, СУДАЙ ТАЗА Қіршикіз таза; қылмыстан мулдем пәк, кіндерден аулақ. Не түрлі, бөрін істен бұзықтықтың. Ал енді кісісі кім жазғыратын? Демейік шайтанды да сүттей аплақ. Әйтсе де бұл туралы айтқаны хақ (С. Д.). Жақылбек саған не қылды? Сүттей ақ, судай таза адамды ба-лагаттауга ұялсайшы,— деді Сагила ері Батыrbайға (М. И.).

СҮТ ҮСТИНДЕ ҚАЙМАҚ БОЛДЫ Қа-ғажу көрмей, бұла бол есті. Көз салып біз-дін күйге бойлаймысың? Әлі де тірімін дег ойлаймысың? Ерке қызы, сүт үстінде қаймақ болған, Үйдегі желігінді қоймаймысың (М. Ә.).

СҮТІН АКТАДЫ Еңбегін етеді, сенімнен шынты. Қайраттанып халқыма Сез айтып жүрмін күпілдеп, «Құдай қосса, жүртімның Ақтартының осы жол сүтті»— деп (Абай). Он жетісінде бірдене болып, қатар-құрбысынан қара үзіп қалмай, мал табатын болса, ақ сүттің сонда ақталғаны санаалар еді (ЛЖ). Нұрсұлтан ата күші мен ана сүтін қалай ақтаганың қазір бүкіл еліміз біледі (Ф. М.).

СЫБАҒАДАН ҚҮР ҚАЛДЫ ◎ СЫБАҒА СОРПАСЫ ТӨГІЛДІ д и а л. Тиер, тиесілі үлесін ала алмады. Қартаның соңына түсіп, ата дәүлеттін шайқадым, көп сыбағамнан қүр қалдым. Жол менікі. Қима-санда, көрдегі Нұрша бір аунал түседі (Ф. Mys.). Қынжылма, сыбага сорпаң төгіл-гендей ішшат жоқ (Түрікм. Ашх.).

СЫБАҒАСЫН АЛДЫ [БЕРДІ, ЖЕДІ] ◎ СЫБАҒА ТАРТЫЛДЫ ◎ СЫБАҒАСЫ ҚАЙТАРЫЛДЫ 1. Еңшісіне, үлесіне ие болды. Сыр түйінің ақиқат, Ақиқат шындық көпке ортак. Одан ала сыбага — Эр кісіге жеке тақ (І. Ж.). 2. Сазайын тартты, жазасын алды. Ал жеңілдік жасаушылар нақтылы орындарда отырган дәл жауапты адамдар гой. Өз орнымен, өз сыбагасын олар да алу керек (М. Ә.). Анталаған жау Совет Армиясының тегеурініне шыдай алмай, кері шегінді, Москва тубінде мықтап сыбагасын алды (С. Мәу.). Сабыр ет, қалқажан,— деді Мұқіш.— Мен білетін Махмұт болса, Есдәүлеттің сыбагасын береді. Қара да тұр! (Д. Ә.). Біркімбайдың да, біттістіруіш дуалы ауыздың да сыбагасы қайтарылады (Т. Ә.).

СЫБАЙ-САЛТАҢ ЖҮРДІ [КЕТТИ, КЕЛДІ] Салт басы, жеке өзі журді. Оқуға ба-

ратын балалары болғасын үйінен қозғамай, Арап теңізіне сыйбай-салтаң кеткенін жөн көрді (Ә. Н.).

СЫВАП АЛДЫ Бундағы магына: төп болтап алды. Жаппас бұдан ері қарсыласудан ештеңенің өнбейтін сеаді білем, қазақша әдемілек бізді бір сыйбал алды да, вагоннан секіріп түсті (З. Ш.). Шашырды бір былдырап зәңгілерін, Арабша сыйбал алды бар білерін.— Рақымсыз сен тәкаппар Медғат зағым,— Деді,— міне болды гой өлем жерін (М. А. Қ.).

СЫБЫРЛАП СӨЙЛЕГЕНДІ ҚҰДАЙ ЕСТИМЕЙ МЕ кекесін. Мәлім болмайтын, жүрт білмейтін еш нәрсес жоқ деген магынада. Сыбырлап сөйлегенді құдай естімей ме, орыс солдатын жететін Қоқандада күш жоғы өзінде аяқ (І. Е.).

СЫГАЙ [СІЛЕЙЕ, СЫЛҚИЯ] ТОЙДЫ Аузы-мұрнынан шықшана жеді. Тұс әле-тінде тары көжеге сыйға бір тойып кекіріп отырганы (Б. М.). Алдына кеп басын иш, Беденені тұлқі сүйіп:— Сілейе бір тойдың — деді, Құйрығына койдаң — деді (Ә. Т.).

СЫҒЫМДАП ҮСТАДЫ Қатал, қысып үстады. Бәле бала, жас болса да жұртты сығымдал үстайды (АТ).

СЫҒЫР [ШҰНАҚ] ҚҰДАЙ Кейіс сез. Ойбай-ау, желігіп нен бар еді, сорлы болған сор маңдаған Шұнақ құдай, көрсетейін дегенін осы ма еді! (Қ. И.).

СЫЗДАНЫП ТҮРДЫ Паңданып, кербездендей. Аз уақыт сызданып тұрады да, жас мырза атын қамшылап шаба жөнеледі (Ж. А.).

СЫЙ АЯҚ Құрмет ретінде ұсынылған, кезектен тыс тартылған үстеме (көбіне сүйік) тағам. Іш-іштің астына алып, Әлиша құйған сый аяқты да ішпеді (М. Т.).

СЫЙФА СЫЙ, СЫРАГА БАЛ Алмақтың бермелі бар, әр нәрсенің өзіне лайық еруінде қаруы болар деген магынада. Сыйға-сый, сырага бал емес пе? Ендеше, тұган өнірдің тамашалаушысы ғана болмай жайнатушысы да болу көрек қой (ЛЖ).

СЫЙҒА ТАРТТЫ Құрметтеп тарту жасады. Жатырмын сыйға тартып немереме, Асылын тұган жердің топырағына (Т. Ә.).

СЫЙ-СЫПАТ [СЫЙ-СИЯПАТ] КОРСЕТТЕ Аса жогары құрметпен күтті.

СЫЙЫ ӨТТЕІ Қадірі, беделі жүрді (АС). Қыстауы тарлық қылса, арызы жеткендік, сыйы өткендей, байлық қызметімен біреудің қыстауын сатып алмақ, ептеп алмақ, тартып алмақ (Абай).

СЫЛБЫР АЯҢ ЖАЙ, баюу журіс. Салт адам атын байлаپ, бүркітін жерге қондырып, көзіне шалынған үш кісіге сыйбыр аялған жақыннады (С. М.).

СЫЛДЫР ҚӨМЕЙ, ЖЕЗ ТАҢДАЙ Сөзге жүйрік жан туралы айтылады.

СЫЛДЫР СУ Бұл жерде қатығы жоқ, татымсыз ас туралы айтылады. Сіздің мына кеспеніздің бір түйірі жоқ, сылдыр су мой (АТ).

СЫЛҚИК ЕТТИ ◉ СЫЛҚИК ЕТЕ ТҮСТИ [ҚҰЛАП ТҮСТИ] Есекіреп талып түсти, күрт құлады. Ойнақы тазы қасқырдың аузына түспейді, өз аузын тағы босатпайды. Осы кезде Аман келіп, қара тұмсықтан дәлдеп бір үріп еді, қасқыр сылқиқ ете түсти (Ф. Мұс.). Алуа қара шашының туғынен жылжып аққан, төгіліп аққан қызымен қатар өзі де төгілгендей сылқиқ құлап түсти (М. Ә.). Хакім жерден топырақ алыш барды, Бір уыстап сүйекке шаша салды. Ана басы сылқиқ етіп жерге түсіп, Сүйек басы жоғары шығып қалды (Абай).

СЫЛҚЫМ СЕРИ Кербез, сал адам туралы айтылады. Жас шағында қалада орынша оқыған, бұл кезде ел мырзасы болып, ән түзейтін, өлең жазатын сылқым серілеу жігіттің өзі осы (М. Ә.).

СЫЛТАУ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Болмашы нәрсени желеу, тиек ету туралы айтылады. Ауыр жұмыс кез болса, Араздығы сөз болса, Араз кісі болғансып, Сылтау етер берекерді (Абай). Қаймыгының оған қарсы жан шықпады, Әр жігіт әр нәрсесін сылтау қылып (Ж. С.).

СЫЛТАУ ІЗДЕДІ ◉ СЫНЫҚТАН СЫЛТАУ ІЗДЕДІ ◉ СЫНЫҚЦА [СЫНЫҚТАН] СЫЛТАУ ТАПТЫ Қеліспеуге, бөлінуге т. б. желеу, болмашы себеп ойластыруды. Араздыққа сылтау іздеме, көңіл сұзыса сылтау өзі іздел табады (АТ). Бұрын сынықтан сылтау тауып, оқ жыландаі ысқыра келетін Нұртай бұл қунде Қуранбаймен шүйіркелесе сойлесетін (С. О.). Әдеттегі тату-тәтті тұратын көршилеріміз аяқ астынан теріс мінез шығаратынды тауыпты. Олар сынықца сылтау іздел, талай қысынсыз сөздердің қыстырып айтатын болыпты (ЛЖ). «Суга жеткен тал қармайды» деген той, сынықца сылтау іздемей амал бар ма (С. Т.).

СЫМПИЫП ШЫҒА КЕЛДІ Барын алдырып, құр алакан қалды. Кешке қарай Сураған бір қабат киіммен сымпиып шыға келді (С. М.).

СЫНА БОЛДЫ Екі арага жік сала қыссырылды, килікті. Оның үстінен Айдаболдың болысы Кебебев Мұса мен ояздың арасында осы бір әңгімені пайдаланып, екі ортага сына болып кіреді (А. Ж.).

СЫНАДАЙ СЫҒЫЛЫСТЫ Қысылып-қымтырылды. Біз вагон үстінен түсे қалдықта составты аралап жүріп, әрең дегенде бір вагонға сынадай сыйғылысып кірдік (С. М.).

СЫНАПТАЙ БҰЗЫЛДЫ [СУСЫДЫ, ҚҰБЫЛДЫ] Тез бұзылды, жылдам айынпен өзгере қалды. Бүтін тек қас пек көздің арасында сынаптайды бұзылды да жоқ болды (З. Қ.). Жиырма бес бар ма маңайда, Жай-қалған жасыл қурақтай. Оттыз кеттің алыс-

тап, Толықсыған сынаптай (Д. Б.). Бұланға деген сұлу: Жалынбаймын, Қорласаң дауыл құнгі жалындеймын. Жібекті үстай алмай жүн еткенге, Сынаптай сырғып кетсем, табылмаймын (Ф. Малд.).

СЫНГА АЛДЫ ◉ **СЫН ТАҚТЫ** Сынап-минеді, мінін айтты.

СЫНГА САЛДЫ ◉ **СЫННАН ӨТТИ** Сынап, байқап көрді. Комбайнды таулы жerde сынга салу деген айта қаларлық іэрсе (Т. Н.). Ерек кімін киіп, дарбазаның алдына тұрып келген-кеткенді сынал, сыннан еткен жаңға тиемін деп атасынан рұқсат алған екен (ШС).

СЫН САҒАТТА Қысылтаяң шаңта, ауыр күн туганда. (Бұл тілімізде жаңадан жасалған тіркес. Орыс тілінің иглікте ықпалымен жасалған лингвистикалық «калька» тілімізде едеаүр. «Балық та емес, ет те емес», «Қасқырдың сұрлығы үшін емес, үрлығы үшін үрады», т. б. Бұлардың басым көпшілігі мақал-мәтәл тобына жатады). Сын сагалта ершімеген махаббат па? (СК).

СЫНЫ ҚАШТЫ [КЕТТИ] Қеркі сиыңсыз тартты. Ізгарын қысқы боран ұқса құлақ, Қешпік аяз көр кылғандай дір қалтырап. Сып-сідан, сыны қашқан бір бұтақта. Желілден дірілдейді жалғыз жалырақ (Б. К.). Сырлы аяқтың сыры кетсе де сынны кетпейді — деп, жақсы жөнешем баз қалпы (АТ).

СЫНЫҚ [ЖҰЗДІ] ЖАН Мұнды, қайғылы, жабырқаңың кісі (АС). Мен — сынның жан, жамағанмен Түзеле алман түрленіп. Тенің емес, біл, саган мен Не қызының кірленіп (Абай). Сынық жұзді, күн қақты жадау әйелдер, шырқыраған бала-сына қарауға да мұршасы жоқ (Ф. М.).

СЫНЫҚ ИНЕ, СЫДЫРЫМ ТАСПА БЕРМЕЙДІ Өте сараң, олармен пайдакүнем. Жақын ағайындары мыңғыраған бай бола тұра, сыннық ине, сидырым таспа бермейді оған (КЕ).

СЫНЫҚ [ЖАН] КІСІ Сылайы, кіши пейіл адам. Ағай қызметіне шексіз адап, жұртқа мінезімен жағатын сыннық, инабатты жан (Б. С.).

СЫНЫҚ ҚАРЫС [СҮЙЕМ] өлшем. Сұқ я ортан колдың екі буыны бүгіліп ба-рып елшенеді. Мен оны зорға таныдым. Оң бетінде жарапың орны сыннық қарыс қызыара айшақтанған тыртығы түрін өзгертип (Б. Мом.). Саусақтың сыннық сүйем салалары, Бөлектеп бүлшық етін екі қары. Шүйделі, жауырынды, орта бойлы, Ұйқаскан барлық келбет бұдан әрі (И. Е.).

СЫНЫҚ СӨЗ Сылайы, мұләйім сез. Жыршы бол арымында сайраған тіл, Сылайы сыннық сөзбен сыйлаган тіл (К. Ай.).

СЫНЫҚТАН БАСҚАНЫҢ [БӨТЕН-НИҢ] БӘРІ ЖҰҒАДЫ Еліктегіш, әүестен-гіш мінез жайында айттылады. Бұлар көнбей қалса, сыннықтан бөтеннің бәрі жуға-

ды, өзге рулар да олардан үлгі алуы мүмкін (І. Е.).

СЫҢАЙ [ЫНҒАЙ] БІЛДІРДІ [БЕРДІ, ҚОРСЕТТИ, ТАНЫТТЫ] ◉ **СЫҢАЙЫ БАЙ-ҚАЛДЫ** Бір істі құптарлық көңіл байқату, ниет білдіру мағынасында. Үй иесі ыңғай бермегесін жас қонақтың мазасы кетіп, кипкапта, ыңғайсыздын отырды... (Ә. Н.). Оның үстінен қызыдан әке-шешесі бұған ыңғай беретін... (Ә. Н.). Қален үндемеді. Ол тек басын шайқап, бұл қысның кем хабарға сенбес ыңғай көрсетті (Х. Е.). Сидаң жіргіт Нұрлардан жылы жүзен қарсы алып, «құлағым сізде?» дегендей ыңғай білдіріп, бетіне үйілді (З. Ш.). Осы тұста, енді ғана ес жигандай, бар демін ішінен жиып алып, қатты қысынған ыңғай көрсетті (Б. Тәж.). Бұған кешкүрим Жүгебайдың тісін салтай отырып, Қамқордан кеп нарселерді білтісі келген ыңғай танытты (Қ. О.). Шалының сынайын байқагансын, кемтір үшін түрекеп, оның қолынан қамшыны оп-онай жұлып алды да, түрүлі тұрган есікten сыртқа қарай лақтырып жіберді (Ә. Н.).

СЫҢАР ЕЗУ [ЖАҚ] Бұра тартуши бір бет мінез туралы айттылады. Ауыздығымен алысып, басын түкірта, кекшіте көтеріп тізгін бермес ат болады, мына кісі тап сондай сынтар езу (АТ).

СЫҢАР ҚҰРТТЫ БӨЛІП ЖЕДІ ◉ **СЫҢАР ҚҰРТТЫҢ ЖАРТЫСЫН** БЕРДІ Өмір тіршілігін, ыстық-сұғыны бірге көрү туралы айттылады. Бұрын да осы үйге сынтар құрттың жартысын беріп отыр едік кой... (Т. А.).

СЫҢСЫҒАН [ҚАЛЫН] ЕЛ [ҚОЛ, НАЙЗА, ОРМАН...] Өте көп, самсаған жүрт (ел, қол, орман, найза). Кең далада асты құмайт, айдын шалқар көл жатыр. Көлді жағалай сынсыған қалың ел отыр. Ел үй-таяған. Дуние тып-тыныш (Ф. Мұс.). Эйтсе де белдесіп келгенде қантаган сойыл, сынсыған наиза қоя ма, тун ортасы аумай Ақмола бекінісінің ескері женилді (І. Е.). Асанқайғы айтқан: «Бейбақ да-ла» — қуарған, қу дала, талтақ. Қек орай шалғыны да жоқ. Сынсыған орманы да жоқ. Бетбақ дала жыл-жылмагай (С. С.).

СЫПСЫҢ СӨЗ Алып қашпа, өсек, сыйрыр-күбір. Сәлима ауылға келгенмен кейін «әлі дүниеге келмеген баланы дәрімен шірітпек пе» деген сыйсың сездер көбейіп кеткен соң дәрігерге көрінуді де қойған (С. Мел.).

СЫПТАЙ БОЛДЫ Жіп-жіңішке, жып-жинақы, түп-түзу. Тастанды шаштан шешіп, шолың қалды, Құдиярдың сырт киімін буып алды. Ақырын сыйлай болып тысқа шығып, Әуелі жан-жагына көзін салды (И. Б.). Бешпет, шалбарынды да сыйтай ғыл тарылтып, тыраштансаң да, сен элі шіп-шикі баласың — деп кекетіп, ез бойына жақын тартуға қомсынатын сияқты (Ә. Н.).

СЫПЫР [СЫПЫРА] АЛГЫР! қа ретінде. Қара малда болатын індегі. Өкін, кек өгіз! Сыпыр алғыр, сүйкенбей! Неткен қасқой, мойның жерге үйкеуге, Сүйкенем деп езі бос жерді қиаратып, Осынша елді дозақ-ка құзатып үйтіе ме? (І. Ж.).

СЫПЫРАНЫҢ ШІНДЕ ОТЫРДЫ
Мол дәулеттің ішінде отыру мағынасында айтылады. Жайсан жер, мыңғырган мал отастында, сыпыра ішінде отырмыз гой (АТ).

СЫРҒА БЕРІК Құпия шашпайтын адам туралы айтылады. Сырга берік сырбазым, Ашынын таппас қызының. Бірақ жалған, қайтейін, Мезгілсіз келіп дүниеге (Д. Б.). Ана сұйттын сырбаздан берген тағамына сатылмай, оның жайсыз сұрағына інім үн қатпапты, сырға берік мінезінен айналмапты (АТ).

СЫРДАҢ ТАРТТЫ Қашқалактады, сырттарты, сырғақтады (АС). Қызыл арай, ак күміс, алтын бергек, Қызықты ертегіге көтерілмек. Ақсақалдың, әкенің, білімдінің Сезінен сырдаң тартып, тез жириенбек (Абай).

СЫРДЫҢ СУЫ СИРАҒЫНАН [ЖҰЛЫСЫНАН] КЕЛМЕЙДІ Елең қылмау, мән бермеу, менсінбей мағынасында.— Демек, әлгі қызы аңау, тым момын көрінуден қорқып, оған бәрі де пішту, сырдың суы сирағынан келмейді дегендегі түр көрсеткен екен гой... (ЛЖ). Сыр суы сирағынан, қоқан локқы корқытқанынан корықпаймын (ЛЖ). Жүртқа жағар ер жігіт қызылынан, Сілтегенін кеткен жоқ құрығынан. Сырдың суы келмейді жұлышынан (Б. Ш. Б.).

СЫР МІНЕЗ ◎ СЫР БІЛГІ Жақсы таңыс, мұндақ кісілер туралы айтылады. Өйткені ол малға сыр мінез қазал халқының ұғымына тез жетіп, көкейіне бірден конатынды (М. Е.). Шешілменен бір жұмабағының мағынасын тапқандай. Онысы Қасболат. Сыр мінез болып жүріп сырны алдырмаган бір жан. Сонау арасат кезде сол үшін басын оқца байлаған солдатын сатып кеткен жоқ па еді? (Т. А.). Сыр білгі досыммен шүйіркелесіп, көп әңгімелестік (АТ).

СЫРТ АЙНАЛДЫ [БЕРДІ] ◎ СЫР-
ТЫН БЕРДІ [ТОСТЫ, СҰЫҚ ҰСТАДЫ] Теріс қарады, араз болды, қашқалактады. Бурыл сақал бай шалбарының ала жіп бауын шұбатып, дәл бір дәретке отыргалы жүрген кісідей магазин ішінде жалтаңдарап бүкшендей берді. Жаңағылардың сәлемін алмай, күңкілдеп, наразы болып, сырт айналып барады (М. Ә.). Дос алады бермесен, бұл берем деп, Жауыңа қосылуға сырт берем деп, Бұзылған соң мен оңай табылmasпын, Не қылып оңайлықпен ырық берем деп (Абай). Жерінді жен ал да, енді сыртынды беріл, күжірек келіп!.. Жоқ, жарықтығым, қиқақты қой да, жүр, қазір

Мен саған адал жүргіммен келіп едім. Сен маған сыртынды беріл отырысқау (Ә. Н.). Кемпір үндемеді. Осындауда бала-шагаға сыр алдырмаі, сыртын сұқустап, сазарып отыратын тәкаппар мінезі болушы еді (Ә. Н.). Мына Тәнірберген ит екен. Өз ісін орайына келтіріп алғасын, маған сыртын тосып шыға келді (Ә. Н.).

СЫР ТАРТТЫ [АЛДЫ] Сыңайын байқады, ойын білді. Ойын-сауықта қатар отырганда ақырын сыр тартып көрісі келіп Көжек талай оқталды (Т. А.). Түзге шықсыз езіммен бірге шығып, Қасыма жолдағас болып, жүріп алды. Ағайындың кісідей бірге қонып, Со шіркін күннен күнге сырымды алды (С. А.).

СЫРТ КӨЗ Өзге жүргіт, бөгде кісі. Өз ауылына баруға бел байлаған соң Абай екі-үш күннен бері көп асығып, көп дегірісіденген. Сырт көзден жасырса да, Эйгерімді қатты сағынып, көп қобалжуушы еді (М. Ә.).

СЫРТҚА ТЕПТІ Шеттетті, алыштатты. Ойыншылардың кейбіреуін іш тартып, кейбіреуін сыртқа тебу сияқты мінездер көпті көрген мамандар ушін кешірімсіз (ЛЖ). Жалғыз басты шал гой, Жеңіткіт сыртқа төппейік, қолда жүре берсін (К. О.).

СЫРТАН [СЫРТЫНАН] ТОН ПШІТІ Анық-танығына көзі жетпей құр долбарлады деген мағынада. Бастығым ертең келеді дейсіз, ...— деді Ақмарал біраз отырып.— Ол кісі мені біле ме екен, жоқ, әлде сізге ұксас «Сөзге сарап шығар-ау» деп сырттан тон пішип келе ме? (Ә. Сат.).

СЫРТЫ АПЦЫ, ПШІ ТӘТТІ Сырттай қатал, тік болғанмен, түбін ойлаганда пайдасы мол кісі (мінез, сез т. б.) туралы айтылады.

СЫРТЫ БҮТИН, ПШІ ТҮТИН Көңілі жа-рым, іш құса. Ойлы адамға қызық жоқ бұл жалғанда, Көбінің сырты бүтиң, іші түтиң (Абай). Қүйеуі Құләйімнің тесі емес, Тені түгіл түзу қарада адам да емес, Сұлудың сырты бүтиң, іші түтиң. Мұқаннан басқа сырды адам білмес (С. Т.).

СЫРТЫМЕН ЖЫЛТЫРАДЫ Көлгірсіді, арам ойын сездірмеге тырысты. Шұбар Абайға сыртымен ғана жылтыраган болып, ішкі есеп, айла-тәсіл, инет, мақсатта мүлде басқада болатын (М. Ә.).

СЫРТЫНАН СЕМИРДІ Сырттай мәз болды, сырттай малданды. Алыстағы жүрт сыртынан семіріп, құр дақпиртқа табынып жүріпті (Ә. Н.).

СЫРТЫНА ШЫГАРМАДЫ Сыр бермей іште сақтады; ішінен тынды. Сыртына шыгармаса да, Омарбектің баланың сезі сияқты сезінен Кекен ішінен кейіп ыза болғандай болды (Қ. Тай.).

СЫР ШЕРТТЕ Көңіл құпиясын айтты. Қазақтың аялудағы мұндағының бірі, марқұм Мынбаев менімен ұзақ сейлесіп, біраз сыр шерткен еді (Ы. Ж.).

СЫРЫ АШЫЛДЫ [БАЙКАЛДЫ] Жа-
сырын ой-қылығы білініп қалды. Енді бұл
сырын ашуға Абайдан тары ұялып отыр
(М. Ә.). Көп ізделім күздің сырны ашқан-
ша Сейлекенше сол бір гүлдің өзіне
(Ж. Ә.). Колындағы гүлін берген кезде
кезқарасынан ішкі жан дүниені бірден
тартар сырны байқалды (К. О.).

СЫРЫҚ ОЙНАТЫП, СЫРМАҒЫН ЖУНДЕЙ ТҮТТИ ШАУЫП алды, ойрандағы. Бері көш десе, ері көшкен ауылдардың ба-
сына хан нәкерлері сырны ойнатып, сыр-
мағын жүндегі түтті емес пе? Қаншама мал
барымталанып алынды! Қаншама ел-
ата мекен жерін тастап, жаңа қоныска
қонды (І. Е.).

СЫРЫН САРЫҚТЫ Сырын түгел ай-
тып берді. Батанды бер, жан ата, Шеберең
сырын сарқады, Егер бата бермесен, Ше-
берен шердің құлы бол, Күн санаң дерді
артады (Д. Б.).

**СЫТЫЛЫП ШЫҚТЫ ЖЫЛЫСТАП ба-
рып, құтылып кетті.** Сол абыржудың ішінен
сұтылып шығып, қаланың батыс ше-
тіндегі ез үйіне Дәүлет тым сұйт келді
(К. Ж.).

СІДЕТ ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Міндегет, сұлтату
қылды. Жақындық, туықандығын сідет
қылышп, Қоңқай, Қанайдын үйіне қызы-жа-
зы ертелеі-кеш келе беруге жолы ашық еди.
«Қызды ұзақ устап көп сейлесіпти» десе,
әр нәрседен секем алыш отырган Сыбан
оны да бір сідет етуі мүмкін (М. Ә.).

СІДІГІ БІР, ЖАТАРЫ БАСҚА кекесін. Әкесі бір, аналары басқа балалар
туралы айтылады.

СІДІГІН ВЕТИНЕ ШАШҚАН кейісін.
Тез ашууланғыш, орынсыз ашу көрсететін
адам туралы айтылады.

СІДІГИНЕ ТАРТҚАН кекесін. Әке-
сіне тартқан деген мағынада айтылады.

СІДІК ШАПТЫРЫМ ЖЕР ел шем.
Түп тұрған, ете жақын қашықтық. Сызы-
дық кетісімен Танакөз Әбекен мен Тәу-
кені бидайша құырды: — Несіне ерекк бो-
льш жүрсіндер? Сен сідік шаптырым жер-
ден күні ұзын бір арба шөп экеліп тек-
кен жоқсын (Ф. Мұс.).

СІЗ-БІЗ БОЛДЫ ТАГУ-ТАТТІ ынтымақта
турды деген мағынада айтылады Қойши
әрі! Пәлен жылдан бері түтін түтетіп,
сіз-біз болып отырган ағайын-ауылды
қиып, қайда бармақшысындар,— деді
(ЛЖ).

СІЛЕЙТІП САЛДЫ 1. Қатты сынаады.
Ол қате басқан қызметкерлерді сілейтіп
салып, артынан ұмытып кететін (ЛЖ).
2. Таляққа жықты. Сасып қалған ұлықтар
мылтықтарын ата алмады, жігіттер бөрін
де сілейтіп салды. Пристав өліп қалған
шығар (КӘ).

СІЛЕЙІП ҚАЛДЫ [ТҮРДЫ, ҚАТЫШ ҚАЛДЫ] Бір орнынан қозғалмай, қақ-
шиып тұрып қалды. Торжан есіктен шы-

гар жерде бір сәтке көз қызығын таста-
ғанда, Абайдың тапжылмай, сілейтіп тұ-
рып қалғанын керді (М. Ә.). Майор Жүсі-
пов аздан соң басын көтеріп, есік алдын-
да сілейтіп тұрган Кузьменкога сүзіле қа-
рады, бас изеп креслоны нұсқады (К. Т.).
Қараңғы тартқан үйдің ішінде үні өшіп,
талғандай жым-жырт боп істі тастап,
ешбір қарсылықсыз, қимылсыз сұлық сі-
лейтіп қалған Алуаны құшақтап қысып,
сүйе-сүйе берген (М. Ә.). Болдырып қал-
ған аттай неге сілейтіп тұрсың, Серкебай?
Күн жаумай су болып саган не көрінді,
антұрган (С. О.).

СІЛЕСІ ҚАТТЫ [ҚҰРЫДЫ] Әбден
шаршап болдырыды, қажыды; әрмен,
құаты бітті (Л. Будагов «сіле» деген сөзді
орыс тілінен келген болар дейді. Бұл шу-
бәлі нерсе. Қазақ тілінде ертеден көле
жатқан «ішек-сілем қатты», «тепсінген
ердін, терлеңген аттың сілесіне қалма» тір-
кестеріндегі «сілениң» кірме сөз болуы
тым-ақ, негайблі). Құшті жыққап, бай
женбек өзел бастаң, Колға түсер сілесі
әбден қатып. Жаны аяулыға, жақсыға
қосамын деп, Әркім бір ит сактап жүр-
ырылдатып (Абай). Ұзын аяқ Мұса есік-
тен кірмей жатын «араша» деместен-ақ
сілесі қатқан бойларында екі дангой бі-
рін-бірі қоя беріп құлай-құлай кетісті
(М. Ә.). Әлгінің сезіне шыдай алмай, сол
жерде жаттым да төбелестім, жарапанба-
ған жеріміз де қалмады, қып-қызыл ала
канға боялдық, ақырында мен де, ол да
сілеміз құрып, екеуміз де төбелесті қойыш,
бір-бірімізден насыбай атысып, жән-жәні-
мізге кете бердік (КЕ).

СІЛКІНІП ЖАВАФЫ ТАЙ БЕСТІ АТ
БОЛАР Жас есер, жарлы байыр деген
мағынада айтылады.

СІЛТІГЕ САЛҒАН СҮЙЕКТЕЙ Сөлін
сигып алды, ақ жем сілікпе етті. (Бұл
жерде тонау мағынасында). Басының
кунде ел тонап, Қаныңды сорып сүлкітей.
Сілтігеге салған сүйектей Қойыш еді қуар-
ттып, Семдіріп еді сұалтып, Тойдыруға
құлқынын Еңбегінді жеп еді (Н. В.).

СІЛТІДЕЙ ТЫНДЫ [ТҮНДЫ] Тым-ты-
рыс болды. Ұмтылмай алға, толқымай,
Ашыққан жүдеу жұмысшы, Дауылсыз
көктің қалпындақ, Сілтідегі тұнтып тарасты
(Ф. К.). Есіткен жұрттың бірсыптырасы
жағаларын үстасып, сілтідегі тұнтып отыр-
ған көрінеді... (Б. М.).

СІЛІКПЕСИН ШЫҒАРДЫ Қатты қыс-
паққа алды. Не керек, сол жиналыста
сілікпемді шығарды. Бармай-ақ қоятын
жиналыс екен (ЛЖ).

СІЛІМТІГІ ШЫҚТЫ Қөнегоз болды-
тамтығы қалмады. Мұндағы мағына: бой-
бой болып жыртылды. Қасапшының беш-
пепті секілденіп бұл шинельдер соғысқа
жөнелтуге дайындаған талаң ротаның қо-
лынан етіп, өзін жойып, сілімтігі шығып
әбден сарғайшп біткен (К. Наж.).

СІҢБІРУГЕ ҚОЛ ТИМЕДІ ◉ СІҢБІРУГЕ МҰРШАСЫ [МҰРСАСЫ] БОЛМАДЫ Жұмыс басты болды; әддісі болмады. Белек-бөлек бригад, өзді-өзінің қоқысы бар. *Сіңбірге мұрса жоқ, тосып ал!* (І. Ж.). Уақыт қайда, сіңбірге қол тимейді,— деді Сырбай (С. М.). Оған ең жақын «сіңбірге қолы тимейтін» қазақтар жер жыртып, шеп шабатындар, сөйтіп жүріп ертеңің қамын қоса ойлайтындар (Ә. Т.).

СІҢІРІ ҚАТҚАН [ШЫҚҚАН] Әбден арықтап біткен; кедей. Сырың арық екен сіңірі қатқан. Сорыма ауырып тұр, қарғыс атқан! (Жамбыл). Сол оймен өрі аш, әрі ауру, сіңірі шыққан Мендиқара-сын арқалап, вагонды жағалады (А. Т.). Ол сіңірі шыққан кедей бола тұрса да, өзгеге жалынбай, қысы-жазы өз еңбегімен, мергендігімен күнелліті (Ф. Д.).

СІРГЕ МӨЛДІРЕТЕР ді а л. Күзді күни бие ағытарда ең ақыргы ішетін сүт. Сірге мөлдіретерге шейін екі ай бар (Карраган обл., Ұлытау).

СІРЕУ ҚАР Тізеден келер тұтас кар. Откен қыста бұйратқа сіреу қар түскен (Ә. Н.).

СІРКЕ ЖАУЫН Майдалап жауған жаңбыр. Болар-болмас сіркіреп еткен сірке жауын бу бол ұшып үлгірді (Ә. Н.).

СІРКЕСІ СУ КӨТЕРМЕДІ Ештеңені көпілі жақтырмады, ештеңеге заузы болмады. Сіркем су көтермей, ықылым жоқ (Жамбыл). Агрономның сіркесі су көтермей отыр еді, телефон шылдыры оның одан сайын жынын келтірді (ЛЖ).

T

ТАБА БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] ◉ ТАБАСЫНА ҚАЛДЫ Келеке-мазағына қалды, Кімге қарсы қару көтергекімізді ойламай неліктен досқа күлкі, дұшпанға таба болу жолына түстік? Жоқ, бұл тәубеге кеш келу емес (Х. Е.). Өзгерді сүйген қызы да, амалы не? Болды ғой жіргіт басы таба мүлде. Ақан тез тоқталды да бір бұрышта, Хат жазды қызыга кінә тага міне (К. Б.). Қезінді аш, көnlімді ала қылмай, Кетсөн де өкпеледім бала қылмай. Сыртынан өлеңменен шақырайын, Біржанға езімді-өзім таба қылмай (Айттыс).

ТАВАҚ ТАРТТЫ 1. Табаққа салып тамақ әкелді. Дастарқан жайылып, қонақтарға табақ тартылды (С. К.). 2. Қаделі сыйбасын (құдага жамбас, қүйеуге төс, қызыга асықты жілік т. б.) берді, сыйлады.

ТАВАҚТАС БОЛДЫ 1. Дастарқандас болды, қонақта бірге болды. Кемелбайдың қатынымен Раушан Таскараның тойында әлдеқалай табақтас болып, етке таласқандықтан араздасқан (Б. М.). 2. Жемтікtesi болды.

ТАБАЛДЫРЫНЫН АТТАМАДЫ Үйнен келмей, кірмей қойды. Әбдібек қарт өне бір күні қысынсыз келе қалған ашу үстінде Қалдыбай есігін қатты жауып, енді кайтып бұл табалдырықты аттамасын деген сертін ала кетсе де, кейіннен ауыр ойға қалған болатын (А. Б.).

ТАБАЛДЫРЫНЫН ТОЗДЫРДЫ Қайта-қайта бара берді. Жамап жасқап әйтеге ір жеткізуге жақын қалып ек. Бір күні әлті ескілерін тағы бермей қойды. Тағы директордың табалдырығын тоздыру басталды (ЛЖ).

ТАБАН АҚЫ [ЕТ] МАНДАЙ ТЕРИ Адал еңбегі, жатпай-турмай істеген бейнеті. Ақталғанын танимын, Заманнан бергі сарсыған Табан ет, маңдай терімнің (Жамбыл). Мен саған жолдағам жоқ, тоқтығымнан. Табан еті, маңдай терім сұрағанда, Қарайсың ұстагандай шоқтығымнан (Ш. Кош.).

ТАБАН АНДЫСТЫ Бірін-бірі арбады, жауласумен болды, ізін бақты. Хан баласы ақсүйек, Ежелден табан аңдысқан, Ата дүшпан сен едің, Ата жауың мен едім (М. Ә.).

ТАБАН АУДАРМАДЫ [ТАЙМАДЫ]
1. Тапжылмады, қозгалмады, тырп етпепди. Осы кезде қонақ үйге жетіп қалған Жиренше атын тастай беріп, тазы итін мойнынан ұстап тұра қалған, бірақ, жетісегіз сары ала құтыра шығып, «гүр-гүр» етіп кеп, коршап алды. Үйге де кіргізбей, табан аудармай қойған еді (М. Ә.).
2. Қасқынп, тетеп берді. Жүрек қобалжымай, табан таймай, қасқынп тұрып салысуға шыдастық (М. Ә.).

ТАБАНДАҒЫ ТҰЯҚ Сүйеніш, көмекші тірек. Қанатымда қияғым, Табанымда тұяғым. Алдыңнан шығып Сансызбай: «Кекешім мениң Төлеген Қердің бе!» — десе не дейсін? (ҚЖ).

ТАБАНДАП ТҰРЫП ҚАЛДЫ 1. Аягын баспай қойды. Шаршаган қойлар бір тастың түбіне үйлігіп, табандап тұрып қалды (К. О.). 2. Өз дегенінен қайтпай тұрып алды.

ТАБАН ЕЛІ ҳалықтық өлшем. Табан қалындығындей; көбіне жылдық қазысының өлшемі ретінде қолданылады. Мәмбетпен екеуміз бір пәтерде тұрамыз. Табан елі қазы түсетін биелер базарда он уш, он уш жарым сом (І. Ж.).

ТАБАН ЖОЛ ◉ АЛҚ ЖОЛ Жалғыз аяқ жол. Таң атты. Жарманы кесіп өтегін табан жол кезге айқын шалынды (Н. С.).

ТАБАН ЖОЛЫН ҚӨРМЕДІ Аяғының астын қөрмейді. (Картайып, көз жанары суалған кісі туралы айтылады). Өсекен жарықтық соңғы күндері табан жолын қормей қалды (АТ).

ТАБАН ҚАРЫС өлшем. Кере қарыс. Сиыр атан өгіздей болса керек. Емізігі табан қарыс еді дейді (С. М.).

ТАБАН ТИРЕДІ 1. *Тоқтамга, шешімге келді; негіз етті.* Ендеше, менің табан тірекен ойым мынау: бір күн туыпсын, бір күн өліпшін, қашан өзім елгеше, кім менімен жауласса, соны бауыздаймын да жүррем (С. М.). **2.** *Орнықты, жайғасты.* Аяғымызды ның басысы, табан тіреп тұранымызға міне ушінші жылға айналды (ЛЖ). Соғыста бір жерге табан тіреп ар-палысын қалған дүшпанды орнынан қозеу қызын (В. Мом.).

ТАБАН ТИРЕСТИ *Қайсарлық көрсетті, арталысты, қайтпады.* Сол күні көшепдерде табан тірекен қатты ұрыс болды (ЛЖ). Жаудың тірі күшін там-тұмдақ құртудың көзделеген біздің әскерлер атыс сала шегініп келіп. Джуксите қаласына жетерде тоқтап, табан тіресе қалған-ды (Ә. Н.).

ТАБАНЫ АЛТЫ ҚАРЫС *Табанды, байсалды, жұмысқа төзімді кісі.*

ТАБАНЫ ЖЕРГЕ ТИМЕДІ 1. *Эллеши-телген, жалу жүріп кормеғен, бұла болып өсken деген магынада.* Назымның жайын айтайын, Табаны жерге тимеген, Маңдайын күнге күймеген, Күймеден басқа нәрсеге, Жорға да болса, мінбекен (ҚамБ.). **2.** *Зұлады, ызығыбы.* Құбылып бурыл гүлдеді, Табаны жерге тимеді, Тіктеп тиғен тұғығы Көлденең жатқан көк тасты Саз балшыктай иледі (КБ).

ТАБАНЫ КҮЙГЕН ◉ ТАНДАЙЫНА ТИГЕН *Бір жайдың ызасы, зары қатты откен; жанына тиер ызасы бар іс болған.* Бірақ қарызға батайын десе, бұрынғы қарыздары табанын күйдірген тәрізді (С. М.).

ТАБАНЫ КҮРЕКТЕЙ *Толық, аттай деген магынада.* Арада табаны күректей бір ай етті (С. Бақ.).

ТАБАНЫ КЫЗДЫ ШАБЫТЫ КЕЛДІ. Көрейін мен де толғанып, Келгенінше шаманың, Дүбірге қызыған жүйріктең Қызып тұр өзір табаным (М. Сұл.).

ТАБАНЫНА КІРГЕН ШӨГІР [ТІКЕН, ШӨҢГЕ] *МАНДАЙЫМА ҚАДАЛСЫН!* [КІРСІН!] Ұң жақын, жақсы көретін адамына жақсылық тілеу, қорғау магынасында, оған келген ауырлық, т. б. маган келсін деген тұрғе айтылады. Хадиша-ның табанына кірген шөгір маңдайыма қадалсын! (М. А.).

ТАБАНЫНАН ЖАРЫЛҒАН *Жарамды ит; таймас жорға.* Жамбыл Магашпен енді танысып амандасты да, торы жорға аттың ғүрінгі өнерін өз көзімен көрген жайын айтты. Табанынан жарылған жаңуар-ай,— деп қолын, жұдырығын түйе созып, көрсетіп — айзыымды қандырдынай! — деді (М. Э.).

ТАБАНЫНАН САРСЫЛДЫ [ТАУ-СЫЛДЫ, ТОЗДЫ] *Титықтады, босқа сандалды, әуре болды.* Уәли үйге дабырлай кірді: — О, батырлар, мында екенсіндер гой. Мен табанымнан сарссылып жүрсем (Т. А.). Әнеугүні Николай Иванович кө-

мекке тағы адам қоспак болғанда, одан бас тартты. Енді, міне, табанынан таусылып, шарқ ұрганымен қарманары жоқ. Әзірге бөрі де бұдырсыз тайғақ, құр тұспал. Ол да сағым секілді (С. Сар.). **ТАБАНЫҢНАН ТОЗАСЫң,** Құр жүгіріп, тарпилдап (Абай). Сенің Сабанбаевыңды күтемін деп ақ табанымнан сарылып болдым гой, жетер енді (М. И.).

ТАБАНЫҢ ЖАЛАДЫ *кене.* **Жалынyp-жалпайды, құлдық үрдьы.** Мейліц маған десе, табан жала! Ол аттың ерін ап, мойның, арқасын изеткамен қағып, сыпрып, сұлы салған жәшікке апарып байлада (3. Ш.). Сенің табаныңды жалаган тілді қебірек көретін болып журмін. Ал сен ондайлардан жиіркенудің орнына рақаттанып, «көрдің бе, байыңың, қандай құдай екенін?» дегендей, көзіңің қызығын маған былай паңдана тастайсын (Ә. Ә.).

ТАБАНЫҢ ЖАЛТЫРАТТЫ *Тайып тұрды, кетіп отырды.* Көңілшек басшылардың көңіл жықпас ниетіне жүртнұлықтың қанағаттанбаганын сезген Бұрысалдық қас пен қабактың арасында жан адамға із-түзін білдірмей, табаның жалтыратып отырды (КТ). Әлде помещик қайтып келмей, табан жалтыратып зыттың ба? (3. Ш.).

ТАБАНЫҢ ТАЙДЫРДЫ ◉ К...КЕ БІР-АҚ ТЕПТІ Құды. (Бұл жерде орнынан алды деген магынада айтылып тұр). Жазу жағын маган жібер... Бұның алдындағы екі басқарманы құртқан мен едім гой. [Ол кісінин] де табаның тайдырған меммін,— деді Назар (Т. А.).

ТАБАНЫҢ ТІЛДІ *Бұл жердегі магына: рақымсыз болды, алмады.* (Бұл фраза «табаның тіліп, құл етіп» дегенінен қалған). Табаның тіліп, жұмысқа сал (М. А.).

ТАБАНЫҢ ТІЛІП, ТҰЗ ҚҮЙДЫ АУЫР ЖАЗАНЫң, бір түрі. Сыбызғының кім, істеш десе, табаныңды тіліп, тұз құйса да айтла (АВ).

ТАБАНЫҢ УШ ТАРТАП ЖЕДІ ТАРЫГЫП ЗАРЫҚТЫ, ЖУДЕП-ЖАДАДЫ.

ТАБАНЫҢНАН САП, ТАБАНЫҢНАН БҮДЫР] **ЖОҚ ◉ ТАБАНЫНЫҢ БҮРІ КЕТЕ БАСТАДЫ** [КЕТТІ]. **1.** *Тұрақсыз, айтқанында тұрмайтын жалтақ, табансыз.* Әй, табаныңыздың бүрі жоқ-ау. Айтайын дегенініз басқа еді, оны да айта алмадыңыз, ә? — деді Абзал Мырқалға (Ә. Ә.). Мұнда келген билердің табанында бұдыр жоқ болып тайғанаса, өзі қапыл болсын (М. Э.). **2.** *Күш-қайраттан айрылды.* Бұл не қорқақтығы ма, әлде көрілкітің алды боп, табаныңың бүрі кете бастағаны ма? (І. Е.).

ТАБАНЫНЫН БҮРІ [ТАБАНЫНДА САПҚЫР] **◉ ТАБАНЫҢНАН ТАУСЫЛ,** **ТАБАНЫҢНАН ТАУСЫЛҒЫР!** қарғыс. «Бармасан, бадал» деген магынада. (Көбіне тілазар балага айтылады. «Сап бол-

ды» дег бірдеңенің бітуін, түгесілуін айтады. Мұның «өлді» деген де мағынасы бар).

ТАБАНЫ ТАЙДЫ 1. Өлді. Ерінбей қоңаң сейлесін, Опасыз мына жалғаннан Кеткенше тайып табаны (Ш. К.). **2. Тұрақсыздық білдірді.** Жасанысқан жау көрдім, Белсенісken дау көрдім, Үрікпедім де саспадым, Бірі етірік болмасын, *Табаным тайып қашпадым* (ШС).

ТАБАНЫН АЛДЫРДЫ ◎ **ТАБАНЫ** ТІДІ [ТАСҚА ТІДІ] ◎ **ТАБАНЫ ОЙЫЛДЫ** [ТЕСІЛДІ] *Өмір тауқыметін тартты; қажылды.* Кеп қасіретті көрдім мен, *Табандарым ойылып* (БЖ). Солардың жұмысын табаным тесіліп талай істесем де, жарытып ақы бермәді, ауыз толарлық тамақ та бермеді (КЕ). Мен тауда ойнаган карт марал, *Табаным тасқа тиеді* дег, Сақсынып шыққан қиядан (М. О.). *Табаны тиіп жастың орта жолда, Жеті айда* Петербургке жетті зорға (О. Ш.). Маңдайы күнге күйеді, *Табаны тасқа тиеді* (АБ). Енді бұрынғыдай түзег жортса беруге өзім де жарай алмаймын. Кеп жортқан көрі қасқырдай енді табаным тиіп жатуға айналдым (І. Ж.).

ТАБАСЫ ҚАНДЫ *Біреудің сәтсіз ісіне, оқыс қылышына қуанды.* (Біреуге мазақ болды деген мағынада «...табасына қалды» дег те айттылады). Экем мен шешем елген соң, *қанғаны* сол ма *табаңын?* Қас ақымақ болмасаң, Өлімге неге күлесің, Қайдан білдің, тоғыз би, Бола-рын неден қазаңын? (А. Аз.).

ТАБИФАТЫ ҚАЛАМАДЫ *Жаны жек көрді; жаны сүймеді; көңілі соқлады.* Бірге туған жақындығы болса да, табиғаты қаламады ма, Қадыржанга онша жұыспады (Т. А.).

ТАБЫЛҒАН АҚЫЛ *Орынды айттылған сөз.* Сондықтан да оны күпінің сыртына тәксам қайтеді? «*Табылған ақыл!*» — деді кенет өзіне-өзі (Е. Д.).

ТАҒА ТИМЕДІ *Адам баспаған деген мағынада.* Өткізген таға тимей санғасырды, Білмейсің сонда мұны кім жасырды. Көсемім, Компартия бастауымен, Сібірдің мына бізге сирьес ашылды (ПТ).

ТАҒАТ ҚЫЛМАДЫ [ТАБА АЛМАДЫ, ТАППАДЫ, ТҮТПАДЫ] ◎ **ТАҒАТЫ** [ШЫДАМЫ] БІТТІ [ЖЕТПЕДІ, ҚАЛМАДЫ, ТАУСЫЛДЫ, ТОЗДЫ] ◎ **ДӘЙЕК** [САБЫР] ТАППАДЫ [ТҮТПАДЫ] *Саябырызыздық, дегебірсіздік туралы айттылады.* Абай науқасының ушінши күнінде тыныштық, тағат таба алмай, тынысы бітіл, жанталасып, ене бойы оттай күйіп жатты (М. О.). Жақып тағат тұтып отыра алмады. Пальтосын кие салып далаға шықты (Г. А.). ... Отарбек үндеген жоқ. Үндеуге тағаты да жетпеді. Байжан кездесу кешіп етегін күні бұған қатыспай қалуды бір ойлады. Бірақ тағаты жетпеді (Н. Габ.). Басшылары кеткен соң, тағат

алмай, Жиналған жұрт дағдарып жантасты (Жамбыл).

ТАҒАТЫ [ШЫДАМЫ] ЖОҚ *Төзімсіз, мінезі «куйдім-пістім».* Кінәратсыз ақ көңіл жансын, Нүреке, бірақ шыдамың жок (Ә. К.).

ТАҒДЫР АРАЗ *Әуелден-аң бұйырманған, бір болуға қоспаған* (АС). Бұл кінә емес, әншайін наз, Сағынамын, айтамын. Досың-ақыны, тағдыр араз, Толғанамын, қайтемін (Абай).

ТАҒДЫРДЫҢ ЖАЗҒАНЫ [САЛҒАНЫ] діни. *Пешенесінен көрү, маңдайына жазғанды көрү мағынасында.* Көрмей пенді коймайды, Жаратқан ие алланың *Taғдырда жазған бұйырын* (ЕЖ). Егер де Ақбота таппаса, онда тағдырдың жазғаны — үсідік далада (З. Ш.). Ақбала, қасыңа кеп тағым құрды, Мен едім тірліктерін сенің құрбын, Жетпейді қаша сөссаң саған қолым, *Taғдырдың* ауыр екен *салған* жолы (Айттыс). *Taғдыр салған* шарасыздыққа көніп, бұл дүниедегі ең бір жақсы көретін әйел жаңында қол созымдай жерде жатып та қозгала алмады (Ә. Н.). Білмейді бастарына келмеген жан, Атына махаббаттын мінбеген жан. *Taғдырда осылайша жазған* болса, Бар ма екен құдіретке көнбекен жан (М. С.).

ТАҒДЫРДЫҢ ҰЫН ШІТІ *Тұрмыстың ауыртпалығын, қайғы-қасіретін көп тартты.* Қайтейін сорға тағы жаңылыстым, Қалыда жени басқа жолға түстім. Асығыс албырт көңіл ағат кетіп, *Taғдырдың* бал орына ұын іштім (Б. К.).

ТАҒДЫР ЖЕТТІ діни. *Ажалы жетті, күні бітті.*

ТАҒДЫРСЫЗ ТӘБДІЛ БОЛМАС ◎ **ТАҒДЫРҒА ТӘБДІЛ ЖОҚ** *Жазмышқа шара жоқ.* *Taғдырсыз тәбділ болмас — деген сөз бар, Жылайды кез келтірмей өзіне пар.* Гүлдейін балыраған уақыты етіп, Тигені ақырында бір ақсак шал (С. К.). Боямасыз ақ көңіл, Кірлептей кетті жүректі, Ойламаган өлімнен Жасқанамын демепті. *Taғдырға тәбділ бола ма, Сабырлық қылсақ керек-ті* (Абай). Сақта дейміз, қайтеміз, Ілінген жалғыз тіректі, *Taғдырина тәбділ жоқ,* Тәуба қылсақ керек-ті (Абай).

ТАҒДЫРЫН ҚОЛЫНА АЛДЫ ◎ **ТАҒДЫРЫН ҚОСТЫ** *Болашагын, емір жолын* өз билігіне алды. (Ізгі жазмыш, бостандықты дәріптеу мағынасында айттылып тұр). Жарқырап Ұлы Октябрь алтын таңы, Бұқарал өз тағдырын қолына алды (К. Ә.). Тағы да өстім, мінеки, тағы да өстім, *Taғдырымды, бебегім, саған қостым* (Х. Ер.).

ТАҒДЫРЫ ШЕППІЛДІ *Мәселе анықталды, шешімін тапты.* Бұйрық халықтың, Отаның атынан беріледі. Сейтіп, ол орындаушының *taғдырын шешеді* (Б. Мом.). Тайқы мен Улкен айналада қол

сокты да, аяулы Аяштың тағдыры осылай шешілді (А. Х.).

ТАҒЗЫМ ЕТТИ [ЖАСАДЫ, КӨРСЕТІ] *Иіліп ізет, құрмет, қошемет білдірді.* Сәлем бердік, Салауат ага,— деп Күмісбек мылтық ұстаган қолын төсіне қойып тағзым жасады (Ф. С.). Жайнақов өз қолын кеудесіне қойып, басын ишп тағзым жасады (З. Ш.). Сондыктан қызы Күнікей тұра келді, Батырды Дотан сындың көзі көрді. Күнікей тұра келіп тағзым қылды, Құдай тілеп бергенін енді білді (БатЖ).

ТАҒЛЫМ АЙТТИ Улгі, уағыз сез уйретті. Ел ішіне сау келсөн, тағлым айтпас ер ме едің (Абай).

ТАҒЛЫМ ТҰТТЫ [АЛДЫ] *Ісін, мінезін, ақыл-парасатын өнеге етті.* Қазірдей көктем емес. Ол да күзде. Албырт шак, Дүние де кең де бізге. Ақылын агалардың Тағлым тұттық, Ар-ұят ұялаган кеудемізге... (К. Б.). Шеркестің тағлым алар ұстазы осылар, өнеге қандай (С. Бақ.).

ТАЗА АРУЛАДЫ [АРУЛАП КӨМДІ, ҚОЙДЫ] *Сүйегін (марқұмыңын дөнеспін) құрметтеп жерледі.* Сен мына туысқандарымды жөндеп таза арулат көм, соңан кейін саған некеленіп тиесін (КЕ).

ТАЗ КЕБІН КИДІ ◉ ТАЗ ҚАЛПЫНА КӨШТІ [ТҮСТІ, КЕЛДІ] *Баяғы жағдайына, күйіне түсті, бұрынғы қайталанды.* Қозден аққан ыстық жас Қойынға талай тегілді. Қайта кимесем игі еді Баяғы газ кебінді (БатЖ). Екі-үш күннен соң Иса мен Қадишиңың сезім деңгенді білмейтін, көн болған көңілдері бұрынғы таз қалпына келіп еді (М. Ә.).

ТАЗЫ ҚУҒАН ҚОЯНДАЙ Қатты қорқып, абыржып, сасқалактады. Тазы қуған қояндаі алқынып-жетеліп, өн бойынан буы бүркырап, қарауытып, сұрланып жылқышы кіріп келді (К. Тай.).

ТАЙФА ДА, ТАНАГА ДА ЖЕТТЕІ д и а л. *Жүргіттың беріне, тайлыштына түгел жетті.* Ахметтің аулаған балығы тайға да, танага да жетті (Гур., Маң.).

ТАЙФА ТАҢБА БАСҚАНДАЙ ◉ ТАС-КА БАСҚАН ТАҢБАДАЙ ◉ ТАСҚА БАСЫЛЫП ҚАЛҒАНДАЙ *Өте анық, бадырайған, бел-белгілі.* Жауапкердің барлық сирры да, шыны да тайға таңба басқандай айқындалған еді (К. Әб.). Содан бері талмай, Желдей зулап етіпти, Тасқа басқан таңбадай, Іздерін тастап кетіпти (С. О.). Сананың мың тоғыз жұз он сегізі, Жаз етіп салқын түсті қыстың көзі. Алты жұз эскерімен Әли келді, *Басқандай тасқа таңба тарихта ізі* (О. Ш.). Сол күнгі көріністер Қоспаның қекірегінде тасқа басылып қалғандай әлі күнгө дейін көз алдында тұр (Т. А.).

ТАЙДАЙ ТАЛ ТҮСТЕ *Tana-tal түсте.*

ТАЙ ҚАЗАН *Ірі мал еті сыйып кетерліктеіт үлкен қазан.* (Бұл жерде үлкен жетістік, ірі олжа мағынасында). Табыс-

тың тай қазаны бұдан кейінгі жылдарда да орта түсken жоқ (Т. См.). Жарайыңдар, жерлестерім! Ақ олимпиаданың нағыз ерлері болыңдар. Сендердің Инсбургегі табыстарың, тай қазанын толтырган женистерің көңілге қуаныш әкеледі (ЛЖ).

ТАЙ-ҚҰЛЫНДАЙ ТЕБІСТІ *Асыр салып, бірге ойнап есті.* Қөп қызыққа батысқан, Тай-құлындаі тебісінен. Асыр ойнап алысқан (КЖ). Өзіңмен бірге туысқан, Тай-құлындаі тебісінен, Бірге туыш, бірге өсінен, Қіндігімді бір кескен, Мен сорды кімге тапсырын (КБ).

ТАЙҚЫ МАНДАЙ ВОЛДЫ Сорлады, азапта қалды.

ТАЙ ҚЫМЫЗ Құйған сүті жана таралған екінши күнгі қымыз. Тай қымыз, құнан қымыз, дөнен қымыз, Тен-тендеп қара нарга сабаны артқан (Н. А.).

ТАЙЛАҚҚА АРТҚАҢ ТЕНДЕЙ Бұл көбіне шамадан, мөлшерден артық затты әлі келмейтін жанға көтертуге орай айттылады.

ТАЙЛЫ-ТАЯҒЫ БОЛЫП ◉ ТАЙЛЫ-ТАЯҒЫ ҚАЛМАДЫ [ҚАЛМАЙ ЖИНАЛДЫ] *Улкен-кіши, бала-шага, ауыл-аймақ бірі қалмады.* Отыз үйлі кешек бол тайлы-таяғымыз қалмай әмір бойы оның жалышылығында келеміз (С. М.). Қайнады Қаратуда қалын жайлалау, Жанжалсыз, барымтасыз тұрмайды сау. Қалмайды тайлы-таяқ айқай шықса, Әдеті бұлік ізден кунде тыңсау (И. Б.). Мектебімізде үлкен жыны болды. Тайлыштың қалмай, мұғалімдеріміз де, өзіміз де тегіс жиналдық (ЛЖ).

ТАЙСАЛҒАН ЖОРҒА *Үстінде су шайқалмас, торт аяғы тәң жорға.* Тайға жолда тайпалған жорға артын боратып, алдын желдеіп, сынашпа ағып келеді (Ф. Мұс.). Тайпалған қатты жорға езге жүргіншінің бәрін сар желдіріп келеді (М. Ә.).

ТАЙ ТЕРІ *Тай терісімен тыстаган көрпеше.* Ақшал төсек алдына жайылған тай тері көрпеге шалқая отырған соң, маган да отыр деп иек қакты (Ф. О.). Оразбай бір шынтақтай, бір ытқып отыра қалып, бірсесе тепекінде, астындағы тай терісінен жылжи шығып кетеді (М. Ә.).

ТАЙ ТҰЯҚ *Тайдың тұяғына үқсас, тұтас бір кесек күміс.* «Жамбы», «тай тұяқ», «қой тұяқ», «атан тұяқ» аталағы алтын мен күмістің женихтерін Рафаилов керуені қоржындал жияды (С. М.).

ТАЙ ШАПТЫРЫМ ЖЕР х а л ы қ-т ы қ ө л ш е м. *Тай-құнан ентікпей келетін қашықтық.* Алпыс-жетіс кісі орнынан тұрғыза алмайтын Жандыбатырды тай шаптырымдай жерден-ақ жылланың демі орнынан қозғалтып қояды (КЕ). Алапқа алқа-қотан отырды жан, Жері же ине шашшар адам тұрған, Жаяулап тай шаптырым жерге келді, Алыста аттар қалды байластырған (І. Ж.).

ТАЙЫШ ТҮРДҮ [ОТЫРДЫ] Қашып кетті, қарасын жоғалтты. Жеме-жемге келгенде, «Өлмесең түр», — деп... бізді ұстап беріп, өзің тайып тұрмақ екенсің гой (Ә. Н.). Ал қоқандықтар бар істерін бір түнде істеп, тайып отырады (І. Е.).

ТАҚА [ТІПТИ, ТЫМ] БОЛМАЙ БАРА ЖАТСА ЖӨНІ КЕЛМЕСЕ, СӘТІ ТҮСПЕСЕ, АМАЛЫ ҚҰРЫСА. Қоңырқұлжа ырылдай құлді.— Тақа болмай бара жатса «адасқаның айбыбы жоқ, қайтып үйірін тапқан соң» деп қатыныңды алдыңа тартып, мойнынды ұсына бересің (І. Е.).

ТАҚИЯДА ТАМТЫҒЫ ҚАЛМАДЫ Бар мал-мұліктен айрылды, барынан жүрдай болды. Шонжар байдың ауқымына түскен жарлы-жақыбайдын тақиядада тамтығы қалмады емес пе (АТ).

ТАҚИЯНА ТАР ҚЕЛЕ МЕ? [БОЛМАС, КЕЛМЕС, КЕЛІП ОТЫР МА?] Бір нәрсені азырқап, қомсынған адамға осы да жетер деген үғымда айттылады. — Уа, жүрт-ау, жеткен жоқ па бұл селебе? Қайтеді істі берсек жол келеге, Маманның өз аулынан, өз қолынан, Алмастай не кесір бар неменеде? Қүйеу бол екеуін де жасап алсаң, Жаным-ау тақияда тар келе ме? (М. Ә).— Ерек құрып қалып па?.. Байолды шоқитса, Жакып шоңқитады. Жакыптың болыстыққа дәмесі бар,— дедеidi.— Ауылнайлық тақиясына тар болмас (ғ. Мұс.).

ТАҚҚА МІНДІ [ОТЫРДЫ] көне. Патша болды, хан сайланыбы деген магынада.

ТАҚСІРЕТИН ТАРТТЫ 1. Азабын, күйігін көрді, қыныңдыққа душар болды. Ол осы кемшілігінің тақсіретін тартылғап жур (М. И.). Дүшпашың болса оңбасын, Тақсірет тартсын лайым. Шадыман, шат бол емір сүр, Жаныңнан аулақ уайым (Қ. А.). Қайғың болса тартып тақсіретін, ғұмыр болса көрейін пәк суретін (Т. Айб.). **2.** Кесір-кесапттықтың зардабын тартты. Нанды аяқ асты етпе, оның тақсіретін тартасың (АТ).

ТАҚТА БЕДЕУ Пүшпагы қанамаған, бала көрмеген деген магынада айттылады. Тындарасқа айтқан сез ірия. Келмеске жылаган көз ірия. Тақта бедеуге без ірия (ШС).

ТАҚТА БОЛДЫ Дән байлалды, түгелінен бас алды. Жақындаған тегіс бас алған тары тақта болып, масақ-тұмсықтары дән ала бастаған (Ж. А.).

ТАҚТАЙ СОҚТЫ БОЛДЫ Ағаш орындыққа отыра-отыра қажыды, ығыр болды деген магынада. Содан соң, әрі тақтай соқты болып, түскі шұбаттан қағылып тынышып отырган (А. Сұл.).

ТАҚТАН КЕТТИ [ҚҰЛАДЫ, ТАЙДЫ, ТҮСТИ] көне. Патшалықтан, хандықтан түсті. Әділдіктен адасқан, Патша тақтан кеткенде, Қан қақсаткан халықты Хан-

дарға ажал жеткенде (Д. Әл.). Патша тақтан құлаган хабар қазақ даласына тез тарады (Ә. Н.). Буржуазия-пандардың іштеріне тептік біз, Оларды тақтан құлагып, Ит шанаға жектік біз (С. С.). Өз атан сенің Айшуақ, Жайма-шуақ, жай шуақ, Алтын тақтан тайылғы (ШС). Патша тақтан түсіні! Түскенінің мәнісі:— Көп бұқара қысыпты! Болды теңдік! Тұысқандық! (І. Ж.).

ТАҚЫМҒА АЛДЫ Қатты састирыды, әбден қысты. Қара бала сыртқа бір шығып кеткенде, Сулекең Тілек пен Қуанышты тақымға алды (Қ. Жұм.).

ТАҚЫМҒА БАСТЫ 1. Мініп жүрді. Тақымға басқан жалғыз ат өне бойы лауға жегілген соң, ыңырағы айналып, қоңырып болды (Б. М.).— Ия, солдаттар айналдыра ма?— Айналдырганды қой, тұра «қазынаға аламыз» дейді. Заң бар гой, ат-айғырда еріксіз алатын. Әсіреле, мына сиякты ақ табан көрді тақымына басуды қай хакім жеке көреді дейсіз (Х. Е.). Өз тақымына басатын бір ат берсек, одан басқа шаруашылық тілегім жоқ (С. М.). **2.** Өңгерді. Қекпарда бір шабандоз жігіт серкені тақымға басыл алды да кетті (АТ).

ТАҚЫМ ЖАЗДЫ ШАПТЫ, ЖҮРДІ ДЕГЕН МАГЫНАДА АЙТЫЛАДЫ. Жарысқанда артта қалуға намыстанғаным ба, әлде салт атты жатырқап қалдым ба, біраз жер тақым жазғаннан кейін, мен атымның басын іркіп, аяға түсірдім (С. М.).

ТАҚЫМ ҚАҚҚЫЗБАДЫ ЖҮРДЕК, ҚАМШЫ САЛДЫРМАЙТАН АТ ГУРАЛЫ АЙТЫЛАДЫ. Жүрісі жайлы, тақым қаққызбайды (АТ).

ТАҚЫМ САЛДЫ АТКА МІНДІ. [Жолаушы] атының ерін алмай-ақ, ұзын шылбырмен оттапты отыр екен. Саржантты көрісімен, жалма-жан атының ауыздығын салып, айылын тартып, тақым салды (Ж. Т.).

ТАҚЫМ[Ы] ТОЛАРАРЫ ЖОҚ КЕҢІЛ ТОЛЫП, КЕҢІЛ РИЗА БОЛАР КІСІ ЖОҚ. Эрине, әр рудан шыққан алуан-алуан қол бастиар батыры, том жаар шешен бар, бірақ бар рудың тақымы толар, ақылы мен ерлігіне бас үрар бірде-бір кесемі жоқ (І. Е.).

ТАҚЫМЫ ЖАРЫМАҒАН көне. Әйелі тұрақтамаған деген магынада.

ТАҚЫМЫ [АТҚА...] ЖАРЫМАДЫ Мініп жүрер көлігі болмады. Тақымым атқа жарымай, Езілгөн кедей болғанмен (АЖ).

ТАҚЫМЫ КЕППЕС ҰРЫ Бау кеспеп ұры. Уа, сен Қанжыралы Бөгөнбай, Тақымы кеппес ұры едің, Түн қатып және жүр едің, Қабанбайдан бұрын наизаңды Қай жерде жауға тіредің (Б. Қ.).

ТАҚЫМЫНА АТ ТИДІ Астына ат бітті. Қара жаяу бол сорлап жүрген жастар тақымына ат тигесін есіріп кетіпті (Ә. Н.).

ТАҚЫМЫ ТАРТТЫ Халықтық ырымжоралғыны билдіретін сез. («Ат бітеді», «әйелге біреу кездеседі» деген үғымда). Мінгынан бір күліп, Назымның тартты

тақымы. Жөнеліп Қамбар барады, Шаңытып жерді түяғы, Тұлпардың шығып тасыры (ҚамБ). Осы күнде, Тоқтар шал, Он қабагым тартады. Қуантамысың, құдай-ай! Осы күні, Тоқтар шал, Аузы құрғыры тартады, Жалғызымың сүйгендей! Иіні құрғыры тартады, Қараспан тауга ел қонып, Еруге қамқа кигендей! Осы күні, Тоқтар шал, Тақымы құрғыры тартады, Қарасан тауын жағалап Қалың Қыпшақ ел кешіп, Сұр жорғаны мінгендей (ҚБ).

ТАҚЫМЫ ТОЛМАДЫ *Менсінбеді, місе тұтгады.* Бұл түрі балықшыларға тақымы толмай, өздерімен ауылда болуға да қомсынып, сырт орай берген салқын пейіл секілді (Ә. Н.).

ТАҚЫРҒА [ТАҚЫР ЖЕРГЕ] ОТЫРҒЫЗДЫ **О** ТАҚЫР МҰЗҒА ОТЫРДЫ *Жер соқтырды, алдан қалды.* Мына ақ дүләр ауданды тақырга отырғызып кетейін деп түр. Жапан далада корақора қойлар ығып жүр. Біразы қырылып та қалған шығар (Т. А.). *Тақыр мұзға отырдың ба?*— деп табалады Галияны Қордабай да, басқа өштер де (С. М.).

ТАҚЫР ЖЕРДЕН ШӨП ШЫҒАРҒАН кекесін. *Құ, алакер адам туралы айттылады.*

ТАҚЫР ЖЕТИМ *Жан ашыр ешкімі жоқ, нағыз жетім.* Титан әке-шешеден, тұған-туысқаннан жұрдай, тақыр жетімінің өзі (Ә. С.).

ТАҚЫР КЕДЕЙ *Маңдауында түгі жоқ жарлы.* Ел байлықты езімде, Тіл байлығы сөзімде, Малы жоқ тақыр кедей деп, Отірік жала жаппағын (Жамбыл).

ТАҚЫРЛАП АЙТТЫ *ди а л. Түгел айтты, қалдырмай айтты* (Қ. орда, Арап).

ТАЛАБЫН ЖЕР ҚЫЛДЫ **О** ТАЛАБЫН МҮКАТТЫ *Көңілін басып тастады, бетін қайтарды.* Ыргызбайдың осындағы көпшілігі бас қосқан көнсіндегі Зере сейлейді: «Байлауын байладың. Енді, түге, жат жиһиннұң алдында жас балаларымың жақсы талалын жер қылманда!»— деді (М. Ә.). Адастырып азапқа салса, Талапты мұқап сенімді алса, Арман мінсіз бе? (ШС).

ТАЛАБЫ ТАЙ ЖЕГЕНДЕЙ [ТАЙ ЖЕГЕН БӨРІДЕЙ] *Шабыты шалқып, талабы тасқындаі, жұтынып тұрған кісіге айттылады.* Алыстан іздеп келген нән екенсін, Өнерге шыдамаған жан екенсін. Қорелік, жақын болсаң өүселенді *Талабың тай же-гендей бала екенсің* (С. А.).

ТАЛАБЫ ТАУДАЙ *Үміті зор, қабілеті.* Бұл бұрынғы Темір емес, танып тұрмын талабы таудай,— деді Қазыбек бейбішесі Баянға (Ә. Ә.).

ТАЛАФЫ ЖАБЫСТЫ *кекесін. Үмыт-жымы бір кісілер туралы айттылады.* Осы үтеге күніне бір келмесен, ас батпайтын болдығын саған. *Талагың жабысып қалып па еді?* (Т. А.). Серішлін қара мы-

на бейбактын. Онымен талагың қашан жа-бысып қап жүр?! (Ә. Қан.).

ТАЛАФЫНЫҢ [ТАЛАФЫНДА] БИТІ БАР *Пысың, талапты, ширақ.* Жиын-тойда елең айтып, жұртты аузына қаратып, жарқыратып «жол» алып шығуды «талагында биті бар», «аузының желі бар» жіліттің бері — енер көретін (С. С.).

ТАЛАФЫ ТАРС АЙРЫЛДЫ [ЖАРЫЛДЫ, КЕТТИ] *Бұлан-талаң бол ашуланды.* Соншама Әлжаппар Қодар келді, Жатқаның Қозықеңнің көзі көрді. Талагы тарс айрыйып мұндар құлдыны, Kicire жиындағы хабар берді (ҚКБС). Жер жарған кедей тобы түй жырласа, Талагы тарс жарылар байлар көріп (Қән).

ТАЛАЙ [ОН ЕКИ] САҚҚА ЖҰГІРТТІ *Әр түрлі ой талқысына салды, құбылта сөйледі.* Қеркеменер мұраты жөніндегі пікір таласы ертедегі антика заманында туған да, осы кезге дейін созылып келе жа-тирип. Бұл ұғымды талай саққа жүгіртпін, әр кезде толып жатқан тошылаулар айтылып келді (М. Қ.).

ТАЛАЙЫН, [БАҚ-ТАЛАЙЫН] ӘССІН! а лғы с. Бақытың жансын, алдың жарықын болсын!

ТАЛАҚ ЕТТИ [БОЛДЫ, ТАСТАДЫ] *көне. 1. Ерекек некесін бұзды, затыбынан айырылысты.* Алғалы отырган қызыда күйеуі талақ етіп тастап кетіпти (М. Ә.). Қанат енді үйіне кірейін десе, Айкумістен ұялатын түрі бар. Қанша айтса да, Айку-місті талақ етіп, улесін беріп, іргесін аулақ салған жоқ (Ғ. С.). Саудагердің қызы сол күйінде талақ тастағып, екесінен ала-тын пайда үлесі, соның еншісі болып қала берді (МБТ). 2. Дүниеден, өмірден, тіршілікten безді. Талақ етіп бұл галамды, Болды мәлім кеткенің, Қіасі жоқ жас адамды Қатты соққан неткенің (Абай). Истеген жақсылығың ұмытылмай, Қеретін де жүзінді күнге жеттім. Мә, қанжар, ал кегінді, айт еткенсің, Сен ушін жас өмірімді талақ еттім (И. Б.).

ТАЛАҚ ҚАҒАЗ [ХАТ] *көне. Некенің бұзылуын растайтын күзлік.* Аз күннен кейін Галия Біржаннан талақ қағаз алды (С. М.). Балаң да, бау-бақшаң да өзіңе, ел жақсысын жиһип, талақ хатынды берегой,— деді (МБТ).

ТАЛАҚША ЖАБЫСТЫ *Қыр соңынан қалмады.* «Бума соңыкі. Енді сенімді адамдарына тыққанағой» деген оймен Сызық көшті тастап жолдан бұрылғанда Жақып қоса бұрылды. *Талақша жабысып сөйлескісі келіп барады* (Ғ. Мұс.).

ТАЛАН-ТАРАЖФА ТҮСТІ [ҰШЫРАДЫ] **О** ТАЛАПАЙФА ТҮСТІ [САЛДЫ] **О** ТАЛАУФА ТҮСТІ *Кім көрінгеннің қолында талаяуда кетті.* Салған күннен-ақ ағаштасы талан-таражфа түсे бастады, осының да арыз етіп айттық (А. Х.)— Бауырла-рым-ай, сендер бұл талапайфа бүгін түстіңдер ғой. Менің жем болғаныма үш түн

болды,— деп тағы бір жолаушы әңгіме бастады (ЛЖ). Қызыңды өзің бердің деп, Шауып алыш кетіпті. Батыргектей көріпті, *Талапайға салынты* (Н. Б.). *Талауга түсікен* үрідай, Ат-тонынан айрылған, Қанатынан қайрылған, Жасыған жездей майрылған (Айттыс).

ТАЛАНЫНА БІТКЕН НЕСІБЕ көн е. *Бұйырган дәм-түз*. Тауықка шашқан тарыйдай *таланына біткен там-түм несібесін* тे-ріп жеп, осы дүниеде о да тірлік кешіп жүр (Ә. Н.).

ТАЛАНЫНА ТАП КЕЛДІ *Багына кез болды*. *Тап келген таланына тыныш түнді* Көрдім мен елесіндей бостандықтың (Қ. Ж.).

ТАЛАНЫ ТАСТАЙ *Бұл жерде бақыт-сыз деген мағынада*. Не қылса да бағы жанбайтын *таланы тастай халық* (Ә. Н.).

ТАЛАПТЫҢ ТҮЛПАРЫН МІНДІ Ақын *бул жерде талаптанып ізденуді бейнелеп отыр* (АС). *Талаптың мініп түлпаратын*, *Тас қияға өрледін*. Бір ғылым еді інкәріп, Әр қияға сермедин (Абай).

ТАЛ [ТҰЛА] *БОЙЫ* *Куллі*, тұтас денесі. *Тал бойынан мін тапсан*, бір табасың, Ойте берме үнемі, ей үмітсіз (Жамбыл). *Жиналған жұрт оның тал бойынан мін тапсан жоқ* (С. М.). *Тал бойың*, сындар беліліц, сұлу сыртың, Сыбайлас қандай болса мінез-құлқың, Алланың артық туған ардақтысы, Болған жоқ, болмас тағы сендей сылқым (Б. К.). Осы аталған, немесе *тал бойы*, бұраң бел, ши бел, сүмбіл шаш, қолаң шаш, қалам қас, қиғаш қас деген тіркестер көркем ой, түсініктің озгеше ұлттық бітім-сипатымен де, сездердің жасалу ерекшелігімен де қызықты (З. А.).

ТАЛҚАН ВОЛДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] ◎ **ТАЛҚАНЫ ШЫҚТЫ** *Қирады, быт-шыт қылды, астан-кестен булинді*.—«Мен де сені күтемін,— деді Ажар,— Егер де ойда жокта жетпесе ажал. Сендікпін, мейлі дүние талқан болсын, Бұл серттен деме сені мені азат!» (С. М.). Жүрегі қара тас болған, Жығылып жау ордасы, *Талқаны шығып құлады* (Т. Ж.). Ашұйма кеп тисең, Өзекті жанға бір өлім, Орданды талқан қып шабармын (М. Ә.). Мен саған не қылайын адай болсан, Үйінен шай берсейші, олай болсан! Жылқыңың өлімтігі иттен де көп, Жылқыңды неге олтірдің құдай болсан? Тарыйдай *талқаныңды шығарған* екен, Құдаймен аз гана күн сыйбай болса! (Ш. Сұл.).

ТАЛҚЫФА САЛДЫ ◎ **ТАЛҚЫНЫҢ ТЕЗІНЕ ТҮСІТІ** *Көпшілік сынына түсірді*. Болат қаланың жоспарын қағазға түсіріп, отряд жиналышының *талқысына салмақ* (С. О.). Едірейіп жүрмегін, Жан көрінбей көзіңе. Кімдер түсіп шықпаған *Талқының тұзу тезіне?* (М. Сұл.).

ТАЛҚЫ ШАЙ д и а л. *Қантсыз ішкен шай* (Гур., Маң.).

ТАЛМАУ ЖЕРІ *Өкпе түсы, жанды жер*. Өзіне құлашты қос колдан сермеп, құлақ шекесінен қатты қойғалы тұрган Арманды *талмау жерінен қойып-қойып жибергенде*, Арманның тынысы тарылып, екі қолы да сылқ төмөн түсіп кетті (М. Ә.).

ТАЛМА [ТАЛ] ТҮС ◎ ТАПА [ТАПАЙ, ТАЙДАЙ] ТАЛ ТҮС ◎ ШАНҚАЙ ТҮС *Күннің тас төбеге келген түсы*. Төлеген Жібектің көшіне күн шыға ілесіп, Жібекпен *Жиренбай отауында талма-тал тус шағында жолығады* (М. Ә.). *Талма тал тус болғанда*, Күнге қарал жусаған Құлаша атты көреді (БатЖ). *Тал тусте бағанағы* кірме деген Есікке кіріп кетті, бар ма шараң (Абай). *Талма түстің шағында*, Тесіңнен соққан майда леп, Бұрқанған от жағында Мені іздеген қайда деп (С. М.). *Базар күні еркектердің ауылда болмайтынын білген біреулер гой*. *Тапайдың тал түсіндеге қызымызды тартып әкетті-ау* (КЕ). ... *Тайдай тал түсте біра машина капустаны базарға сатып тұрган жерінде село Советінің депутаты С. Жақбыршинді көріп, тайып тұрды* (КТ). *Бұл не деген бейбастақ*. Есіктің қақ алдына, *тапа-тал түсте сүйісп тұрган мыналар*, — деді Сақи кемпір (ЛЖ).— Уә, тоқта туғе! *Тапа-тал түсте шабатында ауымның үстін шаңдатып келе жаткан бұз кім?* Елмісіндер, жауымсыздар?!— дейді Ақсуат би Сырым бастаған топқа (Б. А.).

ТАЛШЫҚ ЕТТИ [ВОЛДЫ] ◎ ТАЛҒАЖАУ ҚЫЛДЫ ◎ ТАЛМАУ ҚЫЛДЫ Аздал корек, үнем етті. Азгана ауылдардың қыс талышық еттін, иек астындағы болымсыз ши қорықтарына қой мен түйе, сиыр жайылып кеп, тұмсық салды (М. Ә.). Азын-аулақ іліккен балықты талышық қып күнелтеді екен (КЕ). *Талмау қылар тағам жоқ*, Кең дүние тар болып, Қамығып тұрды Қаныкей, Мұндаасарға зар болып (Манас). «Біз есін жиса, бейшараға талышық болсын деп, жалғыз таба нанымызды сындырып койнана тығып кеттік»,— депті келіншек (Т. А.).

ТАЛЫҚСЫП [ТАЛЫП] КЕТТИ [ҚАЛДЫ] Есінен танды, әлсіреді. Жабай сұлық жатыр, есендіреп талықсып кеткен сиякты (Ф. М.). Әбдірахман талықсып кеткен кезде, мұны арттағы екі жауынгердің бірі үстай калды (Х. Е.). Ер Кулагин қапты талып, Жаның қирап жатыр жара. Санбат тез кетті алғып, Санитарка Шолпан бала (Д. Ә.). Шапак Қапияның қақ басына бір салды. Қапия *талып кетіп*, көзін екінші ашқанда, өзі қозы көгениңің қасында жатқанын сезді (Ф. С.).

ТАЛЫП [ТАЛМАУРАП] ЕСТІЛДІ [ЖЕТТИ] ◎ ТАЛМАУСЫРАЙ ШЫҚТЫ Әрең, әлсіз естілді, үні әлсіз шықты. Алыстан жер жыртқан трактордың дауысы *талып естілді* (А. Н.). Сырттан күннің күркірегені *талып естілді* (С. Сар.). Еркіндік, алыстағы төңкерістің құлаққа *талып жеткен* үні еді (Қ. Жұм.). Әлі де байқамас еді, тек бұларды арт жақтарынан *талмаусырай*

шығқан мылтық дауыстары тоқтатты (І. Е.). Аңсағыш арман ілгері кетті, Қайтадан жел де үйқыга батты. Сол кезде үн талмаурап жетті, Жалп етіп арман қана-тын қакты (Ә. Т.).

ТАМАҒЫ КЕБЕРИСТИ [КЕПСІДІ] Аузы құргады, таңдай кепті. Қеріп отырған жәбір-жасасына өзіне өзінің жаны ашығандай көзі жасаурап, тамагы кеберсін, аузына сез түспеді (М. Ә.). Шілде кезі еді, күн ыстық, Тамақ кепсін шөлдеді (С. Маш.).

ТАМАҒЫНАН АС ӨТПЕДІ ◉ ТАМАҚ- ҚА ЗАУҚЫ ЖОҚ ◉ **ТАМАҚТАН ҚАЛ-** ДЫ ◉ **ТӨБЕТИ ЖОҚ [ШАППАЙДЫ]** Ас батпады, ішүге қөңілі соқпады. Үшеуін сіз отырып, бірақ тамақ ішпіті. Өнүарбектік *тамағынан ас өтпей*, өзі жататын үйге барыпты (ҚЕ). Мұндай үтібы күшті адамдар үйқыдан, *тамақтан қалатуғыны* да бар, хатта өзін-өзі өлтіретүғын кіслер де болады (Абай).

ТАМАҒЫНА ТАС ТЫҒЫЛСЫН! қарыс. Оны жегенше, қақалып қалсын деген магынада. «Егінің пісті» дегенінде молдалық қой, Шекер апа! Ондай табыспен күнелткенше, *тамағыма тас тығылсын!* (Д. Ә.).

ТАМАҒЫ [ЕМШЕГІ] ИСТИ көне. Дәмеленді, емексін қалды.

ТАМАҚ АНДЫДЫ Қыбырып, асы бар, асы пісер үйді күзетті. Мінер атын, күмін ып-ышам қып, Сымбаттанып, сымнып *тамақ алғып*, Бұрандаш жылы жүзін аска сатқан Ант үрганға косылмай, кел, кет қаңып (Абай).

ТАМАҚ АСЫРАДЫ [ТАПТЫ] Өлмес күн көрді; аш қалмау қамымен іс етті. Бәрі жоқшылықтың лаңы — *тамақ асыраудың* жабадыры ғой,— деді Айдарбек (Б. М.). Ата бағытынан, мал-дәүлестінен айрылып, ендігі мақсаты аштан өлмей *тамақ асырау* болып отырған Жайлайбайға ауылнай мыты кесір болды (Б. М.). Құрт-күмъраска да *тамағын тауып жүр*. Біз де табармыз (Ф. Мұс.).

ТАМАҚ КЕНЕДІ [ҚЫРДЫ] Тамағын қырнай жетелді, үнін түзеді. Ахметбек домбыракын құлагын бұрап, *тамағын* бірек кенеп алғын салды (Б. М.). Бірдемеге тыйым саларда бидің өтірік жетеліп, *тамағын қыратыны* болушы еді (Ф. М.).

ТАМАҚ ТОҚ, КӨЙЛЕК КӨК Тұрмысы жақсы деген магынада айтылады.

ТАМАША [ҚЫЛДЫ, ЕТТИ, КӨРДИ] Қызықтан қарады, сүйсінді; қуаныш етті. Ертең ортага алғып, *тамаша етіңіз*,— деп, жаманды ас үйге жіберді (ҚЕ). Балалар оны *тамаша көріп шулап қоя берді* (М. И.). Мықтылығын шерінін, *Тамаша қылды* ел көріп. Суытып қойып жатқанша, Қара қасқа тұлпардың Қантаруын жазды да, Байлады мейіз — жем беріп (ҚамБ). Баласы барған соң, хан қатты куанып, өзінің өйелін дарға тарттырып, той жасап, *тамаша қылылты* (ҚЕ)

ТАМТЫҒЫ ҚАЛМАДЫ [ЖОҚ] Дәнеңе қалмады, тук қалмады. Жұмыс істейсін, жаңа киімінде *тамтығы қалмайды ғой* (Ж. Ж.). Алты зеңбірек бірдей іске кіріссе, танктердің *тамтығы* да қалмайды (Б. Мом.). Екі бетте *тамтық жоқ*, құдай үран, Қазып алған қурайдың орынында (Айтис).

ТАМҰҚ БОЛДЫ Азап, қынышылық көрді деген магынада айтылады. Нашарға білім орны жабық болды, Надандықта көрген күн *тамұқ болды* (С. М.).

ТАМҰҚҚА [ТАМҰҚ ОТЫНА] ЖАНДЫ [ТҮСТІ] діни. кекесін. Жаны азапқа түсті, қиналды, қорлық көрді. Әйт, шуу ала атым, Жайым жоқ баратын. Молда айтқан *тамұққа* Мен болсам жанатын (Б. М.). Әке-шешем де, басқалар да бала-ны арашалауға тиісті емес, өйткені, олардың үғымында, молданың шыбығы тиғен жер о дүниеде *тамұққа түссе*, отқа күй-мейді (С. М.).

ТАМЫР БОЛДЫ Қөңілдес, сыйлас болды. Бұл етікті жаңа күнінде Тәжи біреуден *тамыр болып қалап алды*, тәрт-бес жыл күнін төздірған соң, байға жүрерде Сатаңға жаматтырып берген (І. Ж.). Сонда Қарыға айты:— Шығрамы, менін екі жорғаны алғаным рас, мен оны сізді көрсетуге алғаным жоқ. Төлегеннің жолдастрына *тамыр болып алдым*,— деді (ҚЖ).

ТАМЫР ЖАЙДЫ Кең таралды, кең қанат жайды. Төңкөріспі жұмыскер солдат және қара шаруалар Советінің орна-маган жері жоқ, Россияның әр бұрышында *тамырын жайды* (С. С.).

ТАМЫРЫМЕН ҚҰРЫП КЕТТИ ЖОЙЫЛ- ды, тып-типыл болды. Тәрт тіреудің бәрінен асып тұған, Ең үлкені осы еді дәү Сыптасты. Құдай тоқтатпаган тоқынды тоқтатам деп *Тамырыммен құрып кетіп* жүргемін (С. А.).

ТАМЫРЫНА БАЛТА ШАПТЫ ◉ ТА- МЫРЫН КЕСТИ [ҚИДЫ, ҚЫРЫҚТЫ] Бір-жолата қөзін жайды. (Іске, әрекетке, топ адамға, адамдар жігіне орай айтылады). Демек, мұның *тамырына балта шабу* көрек (З. К.). Міне, соларға жол бермеу көрек, бар *тамырын қып* тастау көрек (Н. Фаб.). Байлардың ғана *тамырын қыр-* қүмен іс бітпеді, кейде өз бойындағы акулынды, үйреніп қалған қимасында қыркуға тұра келді (Т. А.).

ТАМЫРЫНА ҚАН ЖҮГІРДІ Жан, құат бітті; нарленді. Мәңгі өшпейтін қа-сиятті Ильич шамы баланың баласына жа-рық нұр себетініне Жусіп кәміл сенімді. Бар нәрсе *тамырына қан жүгіріп жан біткендей* (М. К.).

ТАМЫРЫН БАСТЫ [БАСЫП БАЙҚА- ДЫ] ◉ **ТАМЫРЫН БАСЫП [ТАРТЫП,** ҰСТАП] **КӨРДІ** Жайлап тікір, сыр тартып, ойын, көңілін, т. б. білмек болды. Өлде бұнысы екі жүзділік пе? Жоқ, әкем оның

адамы емес,— дей келіп, Аман әкесінің тамырын басып байқады (Ф. Мұс.). Оңаша бөлмеге кіргенінен кейін Аскар Сарбасты кеңеске үйтпак болып, тамырын тартып көріп еді, ажары ете сырғақ екен (С. М.). Бұрын да әйелдердің тамырын көп үстеган Нұржанов бұжылы да Райханиң жүргек соғысын бұлжытпай аңғарды (З. Ш.).

ТАМЫРЫ СУАЛДЫ [ҚУАРДЫ] Арықтап, жүдел, қаны қашты. Ауылдан шықты Байекен, Зылиханы алмақ бол, Қаны ішіне тартылып, Тамырлары суалған (О. Ш.).

ТАНАБЫ ТАРТЫЛДЫ Суы азайды, суы қайтты. Шалқып жатқан Сырдарияның танабы тартылып, суы жартысынан көп төмөндеп кетті (Б. Ж.).

ТАНА КӨЗ МӨЛДІРЕП, жайнап тұратын көз. Малқар біреумен алысқандай ентігіп, терін сүртіп отырганда Балқия енді. Әжімсіз ақ жүзінде, жайнаған тана көзінде сезік бар. Қүйеүіне есіктен кіре қадаған көзін, жай жүріп келіп, жайлласа отырып жатқанда да алған жоқ (Ф. Мұс.).

ТАНАУ ҚАҚТЫ [ТАНАУЫ ДЕЛДИДІ] Құсырылды, тарбылды] Елеріп, ашу шақырып шыға келді; бұлығып ыза-кегі бетіне шықты. Қасен бұл жерде бияздана алмаслын дегендеп бол танау қызылы: — Бұл — қазақ қызметкеріне жағдай бермегендік. Сыргытудың әдісі,— деді (М. Э.). Махамбеттің қолында тобылғы сапты сары ала қамши, ашуланғаны сонша, кең танауы делдіп, демінен үзүн сақалы жележелі етеді. Қамшымен бір тартқан сайын ұрыға бір сұрақ қояды (Ф. Мұс.). Келгеннен-ақ көзі ежірейіп, танауы құсырылып айқай салды (А. Т.).

ТАНАУЫ ЖЕЛБІРЕДІ Қөңілі шалқынды, масаттаңды. Тақымына ат тиғен соң, есі шығып кетті. Танауы желбіреді, көзі оттаян жанды (ЛЖ).

ТАНАУЫМЕН КӨК ТІРЕДІ [ТАНАУЫН КӨККЕ КӨТЕРДІ] [ШҮЙІРДІ] Өз-өзінен сыймай, ешкімді менсінбей дандайсыды, мақтанды. Бұрын терісіне сыймай, екі иығынан дем алған бай да, бармақ басқан болыс та, тілін bezеген шешен билер де, танауымен көк тіреген тере де, түкірігі жерге туспейтін сылқым мырзада осындағы үлгі, мәдениет көрген жоқ (М. Е.). Оң аяғын алға тастап, екі қолын кеудесінен құсырып, танауын көтере, желпініп сөйлейді (К. Тоқ.). Қиосқ бір күн ашылса, екінші күні жабық тұрды. Танауын шүйірден Ісқақов езі құдай, езі қожа (ЛЖ).

ТАНАУЫНАН [МҰРНЫҢАН] ТІЗДІ [КӨЗІНЕН ТІЗДІ] Шетінен түгенедеді, ешкімді қалдырымады. Шөженің көмейіне тас тығылып қала қоймас енді бұл бес-он күнде... Сол сарайым сау болса, жаңағы үн бергенінді тегіс мұрныңан тізіп тұрып, бір күн түстік, бір күн қонақ асы жеймін... деді Шәже жырау (М. Э.).

ТАНДЫР БОЛДЫ [БОЛЫП СУАЛДЫ] [ТАНДЫРЫ СУАЛДЫ] [ТАРТЫЛ-

ДЫ] **Кеүіп кетті, тартылып қалды.** Тамыры талып, тандыры суалып қалмау үшін жерге нәр болып, әр беріл жатыр осы алыш (Т. Аман).— Дұрыс емес, мулде дұрыс емес. Әр сиырдан жазда күніне қанша сут алынса, қыста, тіпті аязды-боранды үскірік күндерде де соңша літр сут саууга болады. Жаз айында тандыры тартылып қала ма? Жоқ. Бақ онда, сутті қалай алар екенсіз (Н. Фаб.).

ТАНДЫРЫ [ТАҢДАЙЫ] КЕПТІ ◎ ТАНДАЙЫ ТАНДАЙЫНА ЖАБЫСТИ Шөлдеді, дымы қурыды, судан қаңсыды. Қімкіті алыш, қаласына қайтарда, шаршадан ат шөлдеп тандыры кеүіп, аяғын қия басуға жарамады. Күн шыжыған ыстық. Жеке біткен жалғыз ағашқа тап келіп, саясына отырып дем алатын патша (МВТ). Аптал ыстықта жанға сая боларлық тыныштық іздеғеммен таллайсыц. Тандыры кепкен жер бір тамшы суға зар (ЛЖ). Қансыраган жанталас түні етті, Сәлім әлсіз, көзінің нұры кетті. Жібітетін таңдайын тамшы су жоқ, кезверді ерін, таңдайы кеүіп кетті (К. Жұм.).

ТАНТЫП ОТЫР Не болса соны, аузына келгенін айту мағынасында. Деп күйін отырушы ед ертегі айтып, Зары да Бозингенің күйін тартып. Егіліп ертегісін естүші едік, Отыр деп кім байқаған шалды тантып (И. Ж.).— Баста да саған женгелей тиіп едім ғой. Сол женгелік жолым — жол... Енді езім аяқтандырам. Менеке шошына басын көтерді.— Не тантып отырысын? (Ә. Н.).

ТАҢ АСТЫ [АСЫРДЫ] Атты сұытты, балтап құтті; ат таң атқанша қаңтарулы тұрды. Бір жігіт үлкен үйдің белдеуінде әлі ертоқымы алынбай, таң асып тұрған Базаралының семіз көк атын шешіп, алыш келді (М. Э.). Шанаға салар алдында терін алыш, таң асырып балтап беретін кісі көрек бол жүр еді, Федоров Еламанин кісі тауып беруін сұрады (Ә. Н.).

ТАҢ АТА ◎ ТАҢ АЛАГЕУІМДЕ ◎ ТАҢ БЕЛДЕУЛЕНПІ АТЫП КЕЛЕ ЖАТҚАНДА ◎ ТАҢ БОЗАРҒАНДА ◎ ТАН СЫЗ [САЗ] БЕРГЕНДЕ ◎ ТАҢ БІЛІНЕР-БІЛІНВЕСТЕ [БІЛІНЕРДЕ, БІЛІНЕ] ◎ ТАҢ САЗАРЫП АТҚАНДА [САЗАРҒАНДА, САРҒАЙҒАНДА, СІБІРЛЕЙ] ◎ ТАҢ ҚҰЛАН ИЕКТЕНГЕНДЕ ◎ ТАҢ ҚҰЛАН БЕРГЕНДЕ ◎ ТАҢ СӘРІДЕ ◎ ҚҰЛҚЫН СӘРІ[ДЕ] Таң бозамықтана бастаган сәт. Бұл заттарды жұма сайын, таң ата, елең алаңда айдаһар келіп жұтады (КЕ). Оңтүстіктің жазғы туні қандай қысқа, әбден калжыраган солдаттар бірер сағат үйықтап түрегелсе, таң да бозара атып келе жатыр екен (И. Е.). Таң біліне берген кезде бие алтын қүйректы, құндыз жұнды арғымақ құлын туады (КЕ). Атқанда құлан иек жаздың таңы, Шығыста тұрса жалғыз таң шолпаны (З. Қал.). Таң сыланай шығыстан, Құлан иек көзі еді. Арайланып алыстан, Нұрлы сауле келеді (З. Қал.). Бұ-

лар ымырт жабыла ерте жатып, таң қыланғадай бере ерте тұрып, өзгеше ынталы қарекет соңында (М. Ә.). Жақынбек бүгін тіпті ерте оянып, жібек пижамасын кие салып тысқа шықса, таң жаңа гана сыз беріп келеді екен (М. Шам.). Жақа, аттарыңды жемдең дайын тұр, таң сарға кетейік,— деді Быбырай (М. А.). Мәндайының терін бір сыйырып жан-жағына караса, таң да сарғайып атып қалыпты (КЕ). Таң сарғіде өз бұтағын тауып қонған, өзі туып есken үясының жанында өсken ғулдерге арнал отырып шіміркене жылраган өн құмары құмыр бұлбұлдай болатын-ды (М. Ә.).

ТАҢБАДАЙ БАСЫЛДЫ *Ап-айқын бол көзге түсті. Оның түр-түсі Ләzzат көңіліне таңбадай басылды* (Т. А.).

ТАҢБА САЛДЫ 1. *Таңбалады, белгі үрдісі. Қойды бірнеше әдіспен құлағына таңба салу, сырга тағу, мүйізін күйіріп таңба салу, құлағына ен салу арқылы белгілейді (Р. Әбу.). 2. Ар-үятқа қалдырыды, сүйекке мін болды.*

ТАҢДАЙ [ТАҢДАЙЫН] КАҚТЫ [ҚАҒЫСТЫ] *Таңданды, таңырқады, қайран қалды. Мен ішімнен ойланыңқырап: таң болып тұрдым. Әлде мұның етірік болып, семіз қойын беруі де құлық па екен?— деген ой да келіп кетті (С. С.). Баймагамбет пен Мұқа таңдай қағып, бас шайқасып, Базаралыға соншалық алғыс арнаған көңілмен мақтау айтсты (М. Ә.).*

ТАҢДАҒЫ ТАҢҚЫ ҚҰЙРИҚТАН ҚАЗІРГІ ӨКПЕ-БАУЫР АРТЫҚ әзіл. *Қолға түспейтін (ертеңгі) сыйлы дүниеден колда бардың өзі жақсы деген магынада айттылады.*

ТАҢДАЙДЫ ЖҰЛЫП БАРАДЫ *Тіл үйірер тәтті екен деген магынада. Қымыз болғаныңа, шіркін! Таңдайды жұлып барауды ғой тіптен!* (Ә. Т.).

ТАҢДАЙЫНАН БАЛ ТАМДЫ *Өнері асқан әнші және шешен адам туралы айттылады. Осы топ ішінде таңдайынан бал тамған әнші, өнерлі жастар да бар (М. Ә.). Таңды жырмен қарсы алған, Жарқын үнмен жар салған, Бұтақта отыр бір бұлбұл Таңдайынан бал тамған* (Т. Шоп.).

ТАҢДАЙЫНАН ЖАРЫЛҒАН диял. *Шешен, жез таңдай. Актан, Сырымдар таңдайынан жарылған биліктің иелері болыпты* (Түрікм.: Небид., Красновод.).

ТАҢДАЙЫНА ТАТЫДЫ 1. Үнады. жақты. **2. Бір жайдан зықы көріп, запыста болды.** Сын десе қашайын деп пе едініз, мұғалім? Сын дегенинің таңдайынызға та-тығаны бар ма еді әлде? (М. Ә.).

ТАҢДАЙЫН ЖІБІГІТТЕ *Аздап сусын ішті. Жібігетін таңдайын тамши су жок, Ке-зерді ерін, таңдайы кеүіп кетті* (К. Жұм.).

ТАҢДАЙЫНЫҢ СУЫН ЖҮТТЫ *Тамсана таңырқады. Сайрадың құйқылжытып, құбылжытып, Тамсандым таңдайының, сүйен жүттып, Толқытып, толықситып, емі-*

рентіп, Қиқуга қызықтырыдың, қылдың ынтық (І. Ж.).

ТАҢДАЙЫ ТАҚЫЛДАДЫ *Так-так сөйледі. Құран оқып қабылдап, Түгін қоймай таңдайды, Таңдайлары таңылдап, Підиясын санайды* (А. Т.).

ТАҢДАЙЫ ТҰШЫДЫ *Дәмді тамақ тұралы айттылады.*

ТАҢДА МАҚШАР БОЛҒАНДА діні. *«Ақыр заман», «қияметтің күні» тұғанда деген магынада айттылады. Сірә құлақ салмайсың, Менің айткан сөзіме. Таңда мақшар болғанды, Таласармын безіңе* (ШС).

ТАҢДЫ КӨЗБЕН АТҚЫЗДЫ ◎ **ТАҢДЫ ТАҢҒА ҮРДЫ** *Тун баласына үйікта-мады. Алдында әлдилеген уш айлық қызы Уміті бар жас ана Шәрипа тағдыр қосқан қосағын ойлап, сағынышпен, қорқынышты үрейін баса алмай, талай таңдарды көзінен атқызы (Ә. Қан.). Көп ауылдар түн бойы қотандарын күзетіп, ауыл-ауылдың шеттеріне үзбестен лапылдатып оттар жағып отырып, айқайлаумен таңды таңға үратын* (М. Ә.).

ТАҢДЕРТЕННЕН АРАМ АЛҒАНИМ. ЖОҚ диял. *Тыным алмау, тынықпау мағынасында.*

ТАҢ ЖАРДЫ диял. *Таң сыз берді, таң атты. Сарыжұлдыз таң жарып келе жатқанда туды* (Гур., Ман.).

ТАҢ КӨРСЕТПЕДІ диял. *Күн көрсетпеді. Жас күнімізде басқа балаларға біздің көшемізде тұратын балалар таң көрсетпейші еді* (Гур., Шу).

ТАҢНЫҢ АҚ ТАҢДАҚ СӘУЛЕСІ ◎ **ТАҢ ШАПАҒЫ** ◎ **ТАҢ АРАЙЫ** *Күн шықты. Түн-түнек қайты, Ақ таңдақ таңыңың сәүлесі. Ынтықты, мұнайысты, Токтады, тынды үресі* (І. Ж.).

ТАҢСЫҚ БОЛДЫ [ЕТТИ, КӨРДІ] 1. *Аңсаары ауды, зәрү болды. Балаға таңсық болып жүрген байғұс, Үйіне алыш келіп қылды тойда (АВ). 2. Қызықты, қызық көрді, әуестенді. Алғашқы көргенде елеңдең үркүге айналған жылқы (қасқырдың) ойнағанын таңсық қарап тұрады (С. М.).*

ТАҢ ШАПАҒЫНДАЙ *Таң нұрын-дай. Жоқ,— деп, келіншек секретердан осы арада гана көзін тайдырып әкетті. Бірақ ол көзін тайдырганымен, таң шапағындей болп, қызара бастаган жүзін жасыра алмайды* (Ә. Нұр.).

ТАҢЫН АЙЫРДЫ *Бұл жерде титығына жетті, тубіне жетті деген магынада. «У жесең, руынмен же», аттыға ерген жаяу-дай етіп, таңынды айырған аталастасаң без* (М. Ә.).

ТАҢЫ АТТЫ ◎ **ТАҢЫ АТЫП, КҮНІШЫҚТЫ** *Арманына жету, дегені орында-лу магынасында. Құтылу жәнеңде хатқа жүрсө, Даир тұттар біреуге қазақ жаны, Хакімдері осындай надан болса, Милеттің*

қалайшадан атсын таңы (М. Қал.). Ақын Өрікбай мен Шырынқұлдің көрген азабы мен жас қыздың бірнеше жыл бай мен бейбіше қолында жылап-еңіреп есекенің кезек әңгімелеп, ақырында олардың да таңы атып, күні шыққанын баяндайды (М. Баз.).

ТАҢЫ АТЫП, ТАУЫРЫ ШАҚЫРАДЫ Ешкімге тәуелді болмай-ақ күн көру, өмір сурғы магынасында айтылады. (Бұл тіркес болымсыз «сыз» жұрнағымен келген формадан кейін үшірайды). Әдірем қал! Сенсіз де колхоздың таңы атып, тауыры шақырады (Ә. Т.).

ТАҢЫНАН ЖАРЫЛДЫ Семіз шығып, ақтарылып түсті. Шоңбай төрт-бес дөнен қой үйткізіп еді. Бәрі де таңынан жарылды, майы ағып, дәңқиіп-дәңқиіп қалды (Т. Ә.).

ТАП БАСТЫ Дәл тапты, дөп түсті. Советтік радио өзінің туған күнінен бастап-ақ еңбекші халықтың көкейіндегісін тап басып айтатындығымен жан сүйсінде келеді (СК).

ТАП БЕРДІ [ЕТТИ] Кенеттен үмтүлды, бірден үрінды (АС). Біз де әркімді байқаймыз, Tap бергеннен тайқаймыз. Сіздей асыл кез болса, Қайтіп басты шайқаймыз (Абай). Кез алмай қарауда. Алданын елестер етіп жатыр. Таңытпау үшін орамалмен бетін жапқан не беркін тістеп бүркеген, сойылдарын көтере «бас көзіңді!» деп tap берді бес-алты үры (F. Mys.). Tap etti, шап етті, Ап кетті қу түлкі: Ант ұғран, сол тұрған Жерінде бол күлкі (Абай).

ТАП БОЛДЫ [КЕЛДІ] Кенеттен кез болды, кездесе кетті. Тағы бір «әүлие» тап болып, молдамыздың тебесі көкке кыл елі ғана жетпей қалды (F. C.). Tap келді бұл бір сауда жиырма үште, Ғашықтық қатты батты енді күшке. Біреудің жесіріне не қайла бар, Бармас па ем дауым болса жүгініске (M. С.).

ТАПЖЫЛМАЙ КҮТТІ Ұзақ, сарыла тосты. Қелдегі үйректерді тапжылмай күттін, аңдып жүрдім де, бір сөтте жұз сезізін атып түсірдім деген бос сезінен құрдас жолдасы: «...інің жуні агарғанша етірік айтуынды қоймадың-ау» — деді (АТ).

ТАПҚАН-ТАЯНҒАНЫ АУЗЫНДА ◉ **ТАПҚАН-ТАЯНҒАНЫН АУЗЫНА** ТОСТЫ Барын, бар тамагын берді. Tapқан-таянғанын Арыстаның аузына тосады (Д. Д.).

ТАПҚАНЫ ТАМАҒЫНА, ЖҰТҚАНЫ ЖҰМЫРЫНА жетпейді ◉ **ТАПҚАНЫ ТАМАҒЫНАН, ЖҰТҚАНЫ ЖҰМЫРЫНАН** АРТЫЛМАЙДЫ Табысы ішкен-жегенинен арттайды. Ол ақшаны табушы мына малайлардың тапқаны тамагынан, жұтқаны жұмымынан артылмайды (F. Mys.).

ТАПШЫ БОЛДЫ Жетіспеді. Қазак топырағы қашанда талантқа тапши болып көрмепті. Біз білетін тарихта қазақ

енерінің бұлағы таяз тартқан кезең болды дегенді естіген де, көрген де емеспіз (ҚӘ). Алайда, 1961 жылы Талас өзенінде су тапши болды да, көлдерге су құйылмады (К. К.).

ТАПШЫЛЫҚ КӨРДІ [ТАРТТЫ] Bir нәрседен жетіспеушілік, кемтартлық көрді деген мағынада. Алғашқы жүйелі оқуды рабфагына алған, жастық шағымның ішінде еткізген Орынборды аңсал барсам, қанауыш талтып жою науқаны бізден бұрынырақ басталып, қалалық мәндағы науқанға қарсылық ретінде базарға азықтүлік түсірмей, ас-су жағынан Орынбор қатты тапшылық көріп түр екен (С. М.).

ТАРАЗ ҚЫЗ Тал бойлы талдырымаш қыз.

ТАРАЗЫФА САЛДЫ [ТАРТТЫ] Өлшелеп салмақтады; ой өлшеміне берді, талғам-таңдауына берді. Әкесі төрт жылдағы табыстарын таразыға тартса, Есейді аударып басып кететіндей (Ә. Н.). Мұндай шешімге келген Жәнібек ең алдымен ез ойын Керей балалары мен ез балаларының таразысына салмақ болды (І. Е.).

ТАРАЗЫДАН ЖЕДІ Кем өлшеді, ала қолдық жасады. Біздің завхоз таразыдан жеу дегенді білмейді (АТ).

ТАРАЗЫ ҚҰРДЫ діни. «О дүниеге» кеткен кісінің сауда-кунасы өлшемге салынады-мыс деген ұғымда айттылады.

ТАРАЗЫСЫ ТЕҢ Шамалас, дәрежелес. Адамдардың таразысы тен-ді дейді (ҚКБС).

ТАРАЗЫ ТАСЫ [ТАРАЗЫСЫ] БАСЫМ БОЛДЫ Күши, салмағы, абырайы артық болды деген мағынада.

ТАРАМЫСЫНА ІЛІНДІ Сүйегі саудырап, қатты жудеп, құр сүлдесін сүрретті. Тарамысына ілініп отырған өлмелі кемпір-шалдарға дейін ояз кеңсесіне қарай ағыла бастады (Ә. Ә.). Өлім аузында тарамысына ілініп тұрған жас жанға екі неміс тене түсті (М. И.).

ТАР ЕСІК, ТАР БОСАҒА Бөгет, қыныңқыстау жер (орын) деген мағынада. Алыстағы, құмдағы екіталаік күйдегі малды ойласац, ең алдымен, осы арада бар күшінді буып қалар «тар есік, тар босаға» дегендей, дәл осы тас қамауда аңдың бағып отыру бірнеше тракторшыларға тапсырылған (М. Ә.).

ТАР ЖЕРДЕ ҚОЛ СОЗДЫ Қынышылық күн тұғанда, таршылықта тап болғанда көмек берді. Битке өкпелеп, тонын отқа салмас. Тұсынызы, тар жерде қол созған ағаңыз, айрылышып, жауга жем бол қайтесіздер (З. Ш.).

ТАР ЖЕР [ЖОЛ] ТАЙФАҚ КЕШУ ◉ **ТАР СОҚПАҚ** Азабы, ауыртпалығы көп өмір сапары. Өмір жолы — тар соқпақ. бір иеген жок, Иілтіп екі басын ұстаган хақ (Абай). Жасыққандар барма деп, Жа-

диратып кетуге, *Тар жол, тайғақ кешүде,* Өзі көзімен көріп жүр (А. Т.). Құрметту зияғы ғұмырдан Үйқыда көрғен тұс артық. *Тар жерде, тайғақ кешүде* Ерлердің қылған күші артық (Н. Н.).

ТАР ЗАМАН [КЕЗЕН] Аласапыран *дауір, қызын-қыстау шақ.* Тұрганда басып *тар заман* Баршасын казақ аулының Дүниеге келді ұлы адам, Бауырында Шыңғыс тауыны (М. Р.). Шырагым Ұбі,— деді Айса... Өзің ат жалын тарғын мінгелі *тар кезен, тайғақ өткелдерден* аман келе жатыр едік (К. Жұм.).

ТАРИХТЫҢ ЖАҢА БЕТИН СЫЗДЫ *Жаңа әмір жасады; жаңа тарихи дауірді қура бастады.* Сайрандан жауды алған ел шебін бұзып, Думандап тойдай тобын, дүкен қызып, Картасын қара жердің қайта жасап, *Тарихтың жаңа бетін жатты сыйып* (І. Ж.).

ТАР КЕУДЕ *Талпынысы, ой өрісі төмен кісі магынасында.*

ТАР ҚАПАС [ҚЫСПАК] ◎ **ТАР ӨТ. КЕЛ** ◎ **ТАС ҚАЛАУ Қызын-қыстау кез магынасында.** Үнінді естіп, көрмесем де жүзінді, Көркем сурет қекірегіме сзылды. *Тар қапаста* сен жатқанда қиналып, Талай моншақ қірпігімнен үзілді (Х.А.). Ер үрпағы елдердің, Жаулармен талай сайысқан, *Тар қапаста тарықан* (Қ.Ә.). Майдандасым, білестін сен едің гой *тар қыспакта.* Сызды жер, сасық үйдің лас ауасын. Қоң жұтып ажал құткең қырықшашақта (Қ. Б.). Десті олар «буынамыз белді тас қып, Қайтпаймыз қамаласа өлім, аштық. Осынау *тар өткелден алым шығар* Тілейміз езің бол деп, бізге бастық» (С. М.). Оқығаны қөніліне берік ұялап отырады да, жанағыдай формулаларға тірелгенде Самат тас қалауга түскендей қиналады (Т. Н.).

ТАРЛАН ТАРТТЫ *Жасы ұлғайды, егде кісі болды.* Тарлан тартып қалыпсың, Азыңданан шалыпсың. Бұнынды бекітіп Аяғында дәл басқын (Жамбыл). Тырнақтай мені болған соң, *Тарлан тартып онған соң, Түгіне кір қонған соң, Мінсіз, менсіз, кіршікіз, Шаңқан болмай қылань ба?* (Д. Б.).

ТАРЛЫҚ ҚЫЛДЫ [ИСТЕДІ, ЖАСАДЫ] *Қызғаныш білдірді; іши тарлық істеді.* Өзін-еzi ұстап тұра алмады, штей Айтжанға *тарлық жасады* (З. Ш.).

ТАРПА БАС САЛДЫ *Дүрсे қоя берді, үрса жөнелді.* Бұрын да терісіне сыймай отырған әке баласына төне тарпа бас салды (АТ).

ТАРПАҢ ТАЙДАЙ ҚЫЛТЫЛДАП *Асау тайдай бұлт еткіш мінез туралы айтылады.* Өкпешілін қайтерсің, *Тарлан тайдай қылтылдал.* Шетуасын қайтерсің? Тазы ит қуған қояндай, Қаққанша қабак бұлтылдал (Д. Б.).

ТАРС ЕСІНЕН [ЖАДЫНАН] *ШЫҚТЫ Мұлде ұмытты.* Жолшыбай Әсия мен ұста-

га Миталдың өлімін әйеліне айтындар демек еді, *тарс есінен шығып кетіпти* (К. И.).

ТАРТУ ТАРТТЫ ◎ ТАРТУ-ТАРАЛҒЫ ТАРТТЫ *Сый берді, сый-сияппат көрсетті.* Оқыған бозбалалар, құлағын сал, Алдына тарту тарттым қадари хал, Ақының тал жибектен шәл тоқыды, Кеңдігін ғафу илә қабыл ғып ал (М. С.).

ТАРТТЫРЫП ЖІБЕРДІ *Еркек малды пішіру магынасында айтылады.*

ТАРЫҒЫП ҚАЛДЫ *Мұқтаждыққа, кемтартыққа үшіріді.* Азамат балалары болғанмен, қысқа жіп күрмеуге келмей, ішімдік-кімдікпен кейде тарығып қалса да, Ұлберген ол тілегінен еш уақытта жаңылмайтын еді (С. М.).

ТАСАТТЫҚ БЕРДІ *діни.* Әулие, тәңірге арнап мал сойып, құрбандық шалды.

ТАСБАҚА ЖҮРІС *Тым баяу қимыл, әрекет.* Сол тасбақа жүрісіндей мимырт етіп жатқан уақыт (С. Бер.).

ТАСБАҚАНЫң АУЗЫНАН ШӨП АЛ-ФАН АДАМ *диал.* Өте айлалы, тапқыр, етпі адам (Гур., Маң.).

ТАС БАУЫР [БҮЙРЕК] *Мейірімсіз, туыстық сезімсіз; ешкімге жаны ашылас, басы ауырмас.* Қу мал талайды тас бауыр қыллып, талайды зарлатып, талайды құрбан қылды гой! (С. С.). *Тас бауыр* әке-шешең, тас бауыр тұган-туысаның малға сатып, әмір бойы жылап жүргенше, ез бетінмен қаңып, Кошқарбайдың келін құсан өлген жақсы! — деді Айша ішінен (С. С.). Кешегі қара сұқта ығы жоқ мидай жазық дааланы қун-тұн қашып көшкендері, онан тас буйрек Ебейсіннен көрғен зәбілдері ұмыт бол, есінен шығыш кеткен (Ә. Н.).

✓ **ТАС БЕКІДІ ◎ ТАС БЕКІТТІ** *Мықтап бекінди.* Ішкі сарайымдағы бұған дейін тас бекіп келген әлдебір күміс есік белгісіз жұмбақ сиқырмен ашылып кетіп, соңын ар жағынан аппак, ақ кәмар нұр саулап құйыла бергендей (Р. Т.). Үйдің сыртына шығар есіктеп тас бекітіледі (С. М.). Түнде әкесі жататын үйге жатып, Есікті Әжібай келіп тықырлатар, Ішінен тас бекітіп, дыбыс бермес, «Ашар» — деп тоса-тоса таң кеп атар (С. Т.).

ТАС БОЛДЫ *Қалты сараңдық етті; мейірімсіздік қылды.* Алса да аяншақтау кедей сорлы, Еңбек білмес байдың да жоқ қой орны. Жас бала, кемпір-шалын тентіртпей, Бір қыс сақта, тас болма сен де о құрлы (Абай).

ТАС БОРАН *Сурып соққан қатты боран.* Неше күн тас боранда белін шешпей, Жүрекі жігерленіп Ваймұғаным, Қозы мен қой есімін көргің келсе, «Изобильный» совхозына келтін, шалым (Айтыс).

ТАС [ТАРС] БҮРКЕНДІ *Бас-аяғын* түгел қылтап, тұмшаланды. Ләззат *тас бүркеніп жатып қалды*. «Ана қызы оны мендей жаксы көрмейді. Мен бар ықыласыммен... Ал, егер Нияздың маған деген ықыласы болмаса ше?» — деді ішінен (Т. А.). Қызыны тосып, біраға дейін үйқатамай отырған кемпір: «Е, бугін де сонда қонып қалған гой», — деген оймен жылтырап қана тұрган май шамды сендерді де, *тас бүркеніп жатып қалды*. Құн ұзаққа үй шаруасымен күйбенде жүрген кемпір қатты үйқыға кірісті (Ә. Т.). Кейде ол тарс *бүркеніп жатып қалады* екен де, іле-шала атып тұрып шыға жөнеледі екен (С. Төл.).

ТАС БІТКІРІ *Керең болғыр деген мағынадағы қарғыс*.

ТАС БІТІШ ҚАЛДЫ *Түк естімей қалды*. — Ауданнан хабаршы келді. Мына *тас біткір құлағым есітті гой, есітті* — деді қара шал (Н. С.). Оның құлағы *тас бітіп қалған*. Тіпті айқайды да естімейді (Н. Ор.).

ТАС ЕМШЕГІН ИІТТИ [ТАСЫТТЫ, ЖІБІТТІ] ◉ ТАР ҚҰРСАҒЫН КЕҢДІТТІ *Мейірін түсіріп, еміренді*. *Тас емшегін иіттік* Табиғаттың *тас керен*. Қол ұстасып еңбекте, Қөртігандан шал жасленен (О. Ш.). *Тасытып тас емшекті тандыр болған*, Бота болп, нар інгенді идірген күй (І. Ж.).

ТАС ЖҮРЕК 1. *Қатығез, мейірімсіз. Жүргегі тас*, Адамға қас, Жаны-тәні бір доллар (З. Қал.). 2. *Қорықпайтын, жау жүрек*.

ТАС КЕПІЛ д.и.а.л. *Қатты, берік жа-салған үәде, келісім*. Осымен сез *тас кепіл* болып бекісін (Алм., Кег.).

ТАС КЕРЕН [ҚҰЛАҚ] *Түк естімейтін саңырау*. Сәлем бердім, бұрынғыдан жауап қатқан жоқ, құлағы *тас керең болған* жандай тырп етпестен түнеріп отыра берді (Ж. С.). Жас ана жесір, жас бала жетім қалды. Қүйеуінің жылын бергеннен кейін ағайын-тұган қаумалап, құрьы сала берген соң, жесір әйел *тас құлақ саңырау шалға тиді* (Ә. Н.).

ТАС КӨҢІЛ [МЕЙІР] *Бауырмалдығы жоқ, мейірімсіз*. Мінезі ауыр қыздың сабыры көп, Білмеймін қашанғыша жүрерін тек. Ол қыздың *тас көңілін жұмсатпаққа, Жігітке артық өнер керектісі* (М. С.).

ТАСҚА БАСЫЛДЫ *көне*. *Типографиялық әдіспен басылып шықты, жарық көрді*. Бір жігіт маған *тасқа басылған* екі-үш қағазды әкеп берді (С. К.).

ТАС ҚИЯҒА ӨРЛЕДІ *Улкен іске, өнер биігіне үмтүлді*. Талаптың мініп тұлпарын, *тас қиляға өрледің*. Бір ғылым еді іңкөрік, Әр қыннга сермедин (Абай).

ТАСҚЫН СУДАЙ *Бұл жерде бір сэтте шалқын қанаасынан асып шыға келеді деген мағынада*. Бір құн тойса тамағын,

Тасқын судай тасасың, Қарның ашса бір түске, Солбырайып солғандай... Қаласың сүйтіп мазақта-ай (Д. Б.).

ТАС ҚЫШ БАЙЛАДЫ 1. *Шешілместей етіп шишеледі*. Айшаның арпалысып, алышқанына қарамастан Сүгір алып үрып, жонын тізерлем отырып, екі колын сындыра артына қайырды да, әдейі тыстан беліне қыстыра келген шылбырмен *тас қын байлан* тастады (М. Ә.). 2. *Мықтап бекітті*. Тоганды *тас қын байлан* келдім (АТ).

ТАС ЛАҚТЫРДЫ *Дүшпандық істеді, қастық жасады деген мағынада*. Ақан ага, *тас лақтырап топтың барын кеш ойланыпши*, амал не? (Ф. М.).

ТАС МАНДАЙ Сорлы, бақытсыз. Жүтәйшін үды жасқанбай, Демімді бірден бітірсе, Талабы сөтсіз *тас маңдай, Қайғыдан сөйтіп құтылсын* (Т. Шоп.).

ТАС ӨЛІМ *Қатығез, мейірімсіз қаза*. Артына белгі қалдырымай, Бауыры қатты *тас өлім*. Жыламаймын десе де, Шыдарлық па осы өлім? (Абай).

ТАСПА БЕЛ *Жіңішке бел*. Маржан көп үлдін ішінде ерек тотай болып өскен жалғыз қызға ұқсамайды. Мінезі жібектей, денесі қақтаган қайындай, *таспа бел, сурша, тасқа салсаң тайынбас* (Ф. Мұс.).

ТАС САЛДЫ *Шар салды, дауыс берді*. Міне, халық, таразының екі табагына екі спискені сал, қандидаттарын жеке-жеке өлше, адамшылығың, ақылың, намысың қайсысын қалайды, соган *тасынды сал* (С. С.).

ТАСТАЙ ЕАТЫШ, СУДАЙ СІНДІ 1. *Бойына жүкті, пайдаланып кетті*. Ойпымрай, бай мен бекке үрлықтан тапқан мал *тастай батып, судай сіңеді* (АТ). 2. *Мейлінше араласып кетті*. Ертең мен мынау қаранғы елдің ортасына *тастай батып, судай сіңіп кетермін*. Сол кезде большевиктерді жақтайды (Ә. Ә.).

ТАСТАЙ БЕРИК ◉ ТАС ТҮЙИН ◉ ТАСТАЙ БЕРИК, ТАСПАДАЙ ТҮЙІНГЕН *Өте мықты, аса берік, құрыштай*. Мұндай жағдайда, егер, шын *тастай берік, таспадай түйінген* әскер болмаса, шапқыншылардың қаһарына шыдау оңайға түспейтін (І. Е.).

ТАСТАЙ ҚАРАҢҒЫ ◉ ТҮРТ ТЕ ҚАШ ҚАРАҢҒЫ *Көзге түрсек көрісіз, түнек*. Жарқынның көзі кітапта болса, ойы басқада болып, алаңдай берді. Содан соң сабактың барін жиып қойды да, тыска шықты. *Тастай қараңғы айсыз тұн тіршіліктің бөрін бауырына басып алышты* (М. И.).

ТАСТАЙ ҚАТТЫ *Бұл жерде ун шыгармады деген мағынада айттылып тур*. Кей-кейде әнге шырқап өлең айтты, Кей-кейде томсырайып *тастай қатты*. Қылғандай қайынды қос, тасты тесек, Аһлап, ағаштағы бастай қатты (І. Ж.).

ТАСТАЙ ТҮЙІЛДІ [ТҮЙІНДІ] ◎ **ТАС ТҮЙІН БОЛДЫ** Өтө берік топталды; оте жинақы біркіті. «Бәрі де майдан үшін, бәрі де жеңіс үшін» деген отты ұран мен тастай түйілген халқымыздың құмылы еске түседі (М. И.). Қара керей, матаидан Өңшөң саңлақ жиылды. Қашырыдай қатып тұлпарлар, Ерлер тастай түйінді (Д. Б.). Айқындар жаудың бетін қайтарған кезде лап бергелі тас түйін болып тұр (І. Е.).

ТАС-ТАЛАУЫ СЫРТЫНДА Ештеңені жасырмайтын, сыр бүкпейтін ашиқ, аң-қылдақ кісі туралы айтылады.

ТАСТАЙҚТАЙ ҚАҒЫСТЫРДЫ [СОҒЫСТЫРДЫ] Бірін-біріне шағыстыруды, айдалап салды.

ТАС ТӨБЕ Дәл тәбе. Қеміліп күн нұрына құлте жалы, Тігіліп тас төбебе қос құлағы. Осқырып таудың тағы тарланындей, Не сандак жылдың жүр ағымары (А. Т.). Күн тас төбесе келді (АТ).

ТАС ТӨБЕДЕН ТАЙМАЙ ШЫҚ! көнене. Баксылар сарынында айтылатын дағдылы «уағыз» сез. Митай қонышынан пылағын алғы, жалақатып: «Ал, ей, бүйі, бүйі шық, Віліп келдім жіні шық, Қамбар келді қалмай шық, Тас тобеден таймай шық, шық-ай, шық», — деп абылжанаша ыскыра жөнелді (ҚӘ).

ТАС ТҮЛЕК Тәрг жасар қыран. Тас түлек мұз балақының қияда есken, Сорғалап талай тайғақ мұзға түсken, Қиядан қызыл тұлқи қылт еткенде, Қыр аспай қиялап кеп іліп түсken (А. Қор.).

ТАС ТҮССЕ ТАЛАЙЫНАН көнене. Пешенеге жазғаны болады, бағынан көреді деген мағынада. Бақ түссе мандайынман, тас түссе талайынман (Мақал).

ТАСЫ ӨРГЕ ДОМАЛАДЫ Багы жаңып, абырои, мерейі көтерілді; жолы, іci онғарылды. Тұғызып қемір кенін, алтын кенін, Айналтып машиналар дәңгелегін. Отанның өрге тасын домалатып, Жасарып, жайнатады туган елін (А. Т.).

ТАТА БОЛДЫ діа. **Басы қатты.** Ол есебін шығара алмай, басы тата болды (Қос., Жан.).

ТАТЫП АЛМАДЫ діа. **Түк білмейді.** Баяғыдағы туыстарыңды татып алмайсың рой (Гур., Ман.).

ТАТЫП КЕТТИ Кермек дәмі шығып кетти; ақауланды. Раушан шөлдеп отыр еді, қымыз деген соң дөлбесі қозып ерніне тигізіп еді, ауызы кермек татып кетти (Б. М.).

ТАУАНЫ ТАР Алишысы құырыңқы, ашуашың кісі туралы. Ей, Үмбет, ақындықпен арындаңың, Жоргадай жолға түсken ағындаңың, Ант ұрган әзіл сезге ыза болып, Тауаны тар адамдай тарын-бағын (Жамбыл).

ТАУАП ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] 1. **Діни орынға,** немесе дін өкіліне барып табынды, құлишылық етіп жалбарынды. Бұрын мұсылмандардың Мекеге барып тауап қылғанында, немесе бар христиан әлемінің Иерусалимге құдайы жол тартқанында, Бенареске барлық Индияның діндар жандары әулие қылса санаат тауап қылып келді (М. Ә.). 2. **Қадір тұтып, алдына барып тағзым етті,** атақ, даңқына бас иди. Жаңыш тұрган жаугерінің оты сөнбей, Жалыны жарқылдаған астанаға өрлей, Қасынан әтпес керуен бұрылып кеп, Тауап қын қонып кетпей, я түстеней (Ә. Т.). Тауап етіп қайтуға Жамбыл келді альстан (Жамбыл). Түрлі елдер өкілдері тәжік халқының данышпан шайыры Әбдірахман Жәмидін аруағына тауап етті (Р. Б.). Біздің елден Шұғыл, Орынбек, мен ушевміз болатынбыз бай-мольда тауап етіп кайтқан,— деді Жүсіп Қаленге (Х. Е.).

ТАУДАҒЫ ТАРЛАН ШҰБАРМЫН Ел мұддесін көксеген ермін деген мағынада. Еділді көріп емсеген, Жайықты көріп жемсеген, Таудағы тарлан шұбар біз едік, Исадайдың барында, Қара қазан, сары бала Қамы үшін қылыш сермедин (М. Ә.).

ТАУДА ЖҮРІП, ТАСТА ӨСКЕН Ел-халқынан бөлек жүріп ауыр өмір кешкен деген мағынада. Тауда жүріп, таста өскен, Ағайыннан басқа есken, Ордабай құлмей, кім құлсін (ШС).

ТАУДАЙ ТАЛАП [ҮМІТ] Мұратқа жетуге деген зор ынта-ықылас. Таудай талап бергенше, бармақтай бақ берсін (Мақал). Байғустын талабы таудай, көжесінің қатыры жоқ (АТ). Олардың бойы әркез темір үзетін құрыш қаратқа, жүрегі таудай талапқа толы (ЛЖ). Жас мұраты, білім, тәлім-талабы, Таудай болын оналуға алабы. Жас қанжары — жүректегі жігері, Өнер оқу — жастың қару-жарагы (І. Ж.).

ТАУ ҚҮЙІП, ТАС ЖАНСА Да Қандау қынышылық болса да. Екеуіміздің достығымызды ешкім айыра алмас, тауқүйіп, тас жанса да, аштан өлсек те та мақ жағына таласпайың (ҚЕ).

ТАУҚЫМЕТІ МОЙНЫНДА ◎ **ТАУҚЫМЕТИН АРҚАЛАДЫ [КӨТЕРДІ, ТАРТЫ]** Басына түсken ауыртпалық пен азаптың бейнетін гарртты; міндеті, ауыртпалық мойнында. Барлық дүниенің тауқыметін арқалап қалған жас балам анау,— деді қемпір (М. Ә.). Тауқыметінде көтермесе, борсақ, қарсағым неге болты? Ей Жұніс, сен неге айтпайын? Жоктаган қарсағымның бірі сен емес пе ең? (М. Ә.). Өзі жоқта бар қындық басына түсіп, тар дүниенің тауқыметін гаррттың жүрген, бірақ соның біріне сыр бермей, шыдаммен төзіп келген өйелін Қәлен шын көңілімен аяп жатыр (Ә. Н.).

ТАУҚЫМЕТІ ӨТТИ [ӨТІП-АҚ БОЛДЫ] Бейнеті, ауырлығы шаршатты, қажытты.

ТАУСЫЛЫП [ТАУСЫЛА] АЙТТЫ [СӨЙЛЕДІ] Жалынып-жалбарынды; ақырғы сөз, ақырғы тілегін айтты. Қанша таусылып айтса да, қатты бетінен қайтпай сүп-сүр боп алған баласын иегінен ұстап, жүзін өзіне қарай бүрді (Ә. Н.).

ТАУЫ [ТАУАНЫ] ҚАЙТТЫ [ШАФЫЛДЫ] Сагын сындырып, бетін қайтарды; үміт-тілегі кесілді. «Гастуул болса да дөмін атам!» — деген талайлардың тауы шағылған екен (Ф. Мұс.). Төрт-бес жылдай алысып, Мыны тұрган Иsekem, Ханның бір тауын қайтарған (М. Ә.). Ұлықтардан тауаны осылай шағылған Фалияны, үйіне келсе, Балуаның дүшпандары табалады (С. М.). Жүйріктің жайы көрінер Алқалы дуда шабыстан. Тауым қайтып көрген жоқ Жақын менен алыстан. Алқалы топта айттысам, Бергемін жоқ намыстан (Н. Б.). Ар жақтан тауаны қайтып, бағанең бастарынан атқарып келе жатқан Дондағұл мен бірнеше саудадерді ортаға алған Оразбайлар паром жүріп кеткенше, солардан жайдың бәрін білді (М. Ә.).

ТАУЫП АЙТТЫ Деп сөйледі, орынды айтты. Бұл сөзге салып тұрды шал құлағын, — Ендеше тауып айттың, же, шырағым. Ақыл, дәулет әуелден өзінде екен, Өміріңмен артылсын, жаңым, бағын! (Абай).

ТАЯҚ АСТЫНДА ЖҮРДІ Қорлықпен өмір сүрді. Ана Судыр Ахметтің қатыны құсап, соңыра байың құнде сүйрелеп, таляқ астында жүрерсің-ау, сен бейбак (Ә. Н.).

ТАЯҚ ЖЕДІ [ТИДІ] 1. Ұрыста сойыл, соққының астына түсті. 2. Өмір соққысын көрді; ұрыс, сөгіс есітті, беті қайтты. «Қош енді, қалдың кейін, Құлагерім, Тұрмадың жығылғаннан, жылап едім. Жалғанда саяқ жүріп, таяқ жедім, Көретін құнім шыгар бұл да менің (І. Ж.). Мен Бұзаубаққа енді бара алмаймын. Екі құннің бірінде сөгіс естіп, таяқ жеп отырғанда, мен оның несіне қызығамын (С. С.). Ерғалиға таяқтың ашық тигені жалпы жиылдыстың үстінде болды (Б. М.).

ТАЯҚҚА ЖЫҚТЫ Ұрып-соғып тастады.

ТАЯҚ [ШЫБЫҚ, ШЫБЫН, ШЫРПЫ] Құрлы қөрмедин Елең қылмады, есепке алмады, көзге ілмеді. Толағайды ашу қысты, Келе кал деп болсан құшті. Құйрығынан алды барып, Таяқ құрлы көрмей тіпті. Жолбарысты дәңгелетті, Ойнанғандай шыр айналып (Ә. Т.).

ТАЯҚ ТАСТАМ [СІЛТЕМ] ЖЕР ② ТАЯҚ БОЙЫ ЖЕР үзүндік өлшемі. Өте жақын, тиіп тұр деген магынада.

ТАЯҚ ТАСТАР [ШАҢШАР] ЖЕР ЖОҚ Бос орын жоқ. Қалтаған танқ, зен-бірек, Тастар жер жоқ таяқты (К. А.).

ТӘЖІКЕЛЕСІП ОТЫР ① ТӘЖІКЕ [ТӘЛКЕК, ТӘЛТЕК] ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Ажуда-әзілге салды; құлқі-мазаққа айналдырыды деген магынада. Жалма-жан түскі тамактарын ішті, самауыры жоқтары барына жүгіріп барды. Тәжікелесіп отырып дем алды (Ф. М.). Мені тәжіке қылайын дедін бе? (АТ). Соңынан сурал бақса, әдейі ажуалап, тәлтек ету үшін жасаған құлығы екен (Т. Б.). Қали үндемей қалды. Бірақ жағалай отырған өңшең сөз баққан жел ақытар емес пе! Біреу анадай жерде Қалиды таллек қыл отыр (М. Ә.).

ТӘЖІМ [ТАҒЗЫМ] ҚЫЛДЫ Құрметпен ізет етті. Тағзым қып алды-дағы ашын көрдім. Суретті көрдім-дағы коніл бөлдім. Мәнісін екеуінен мен сұрадым, Жалғанда табармын ба мұны дедім (FH).

ТӘЖІ СОЛДЫ Бақыты үшты, қызығы сөнді. Қар, боран қаптап соғып тағдыр салым, Гүлденіп жарқыраған солды тәжім. Жалғыздық, жабырқарлық тұрмыс түрі, Тек күтем өміріңің ақыр шағын (Б. К.).

ТӘН ЖЫРТТЫ Бұл жерде қызы абыройы туралы айттылып тұр. Пәрда ашып, бағасыз тән жыртқанымша, Әншнейін жәй журуді жөн көріп ем. Бұлардан көніл суып, қызық тозып, Таза жүрек нәпсімді мәңгеріп ец. Нәпсіме жүрекімді сұлтан қылыш, Тоқтатыш өз бойыма дем беріп ем (Ә. Тәң.).

ТӘННЕҢ ШЫҚТЫ д и а л. Есте қалмады; бойда сақталмады. Қырғыздың өлеңін көп білүші ем, бәрі тәннен шығып кетіпті (Жамб., Шу).

ТӘН-ТӘН БОЛДЫ д и а л. Дал болды, бас қатты. Не істерін білмей, тән-тән болып отыр (Гур., Маң.).

ТӘНТИ БОЛДЫ [ТҮРДЫ] Дән риза болды. Даубеков Қүлейменовтың... өлеңдеріне, уәждарына, ділмарлығына тәнти болыпты (С. Гел.).

ТӘНІН АСЫРАДЫ [БАҚТЫ] Тән қажетін күйттеді. Жалығу бар, шалқу бар, іш пысу бар, Жаңа сүйіш адамзат, көрсө қызыр. Ар мен ұят ойланбай тәнін асырап, Ертеңі жоқ, бүтінге болған құмар (Абай).

ТӘНІ ӨРТЕНДІ [ҚҮЙДІ, ЖАНДЫ] Қүштарлығы артты, үайымдады, қайғымұнға батты. Неге мұндан жалындастың, жанасың, Жанды қинап, тәнді өртеп бараңыз (К. А.).

ТӘНІ ТОЗДЫ Қартайды. Тәнім тозды, қартайдым, Жұз жасадым демедім. Мен де үстадым балғаны, Тисінші деп еліме, Қартайсам да көмегім (ХА).

ТӘҢІРДЕН ТАП! қарғыс. Жазаңдың құдай берсін деген магынада.

ТӘРБИЕ АЛДЫ [ҚӨРДІ] Улғи-өнеге алды; тәрбиеленді. Өйткені ол большевиктер партиясының тәрбиеесін ала біле-

тін адам (Ә. Ә.). Елде отырып, Европа тәргиесін алған адамдардай ақыл, мінез, адамшылығы түгелімен мәдениетті кісінің халінде болған (М. Ә.). Әкесі ес білмейтінде қайтыс болып, ана тәргиесін көрген Насима (Қ. Қ.). Сырымды жаннан жасырман, Бола алман надан, әңгүдік. Тәрбие көрмей жасынан, Босқа өткен өмір, қой, қүйік (Ғ. О.).

ТӘРКІ ДУНИЕ ВОЛДЫ ◎ ТӘРК ЕТТИ ДІНИ. Дуниеден безді, дуниені талақ етті. Бенделіктің кемалаты әулиелікпен болатұғын болса, құллі адам тәркі дүние болып, ы деп тарихатқа кірсе, дүние ойран болса керек (Абай). Он сегіде атаным шолақ дәу деп, Бұл дүниені ойлаймын шолақ-ау деп. Бұл дүниенің бар ма-лын тәркі еткеймін. Ақыр бір күн артымда қалар-ау деп (Б. Ш. Б.).

ТӘСБИҚ ТАРТТЫ [АУДАРДЫ, САЛДЫ] Діни адамның моншақ іспеттес тастарын санай отырып, құдайга, пайғамбарға жалбарынуы, тілек тілеуі.

ТӘТТІ СӨЗ Қөңілге жағымды әңгіме. Айлап-жылдап үйрепсе — тәтті сөзге құлағын, Естімессің, үқнассың — біреудің мұзыны жылауын (ШЖ).

ТӘТТІ СӨЗДІҢ ДӘМІН [ҚАДІРІН] КЕ-ТИРДІ Айтатын ретін білмей сөздің құнын түсірді деген магынада.

ТӘТТІ ТІЛ Жанды еріткен жақсы сөз, әңгіме. Һүрдің кыздарының тәтті тілін қимай, өзіне еріп кеткенімді өзім де білмей қалдым (ҚЕ).

ТӘТТІ ҮЙҚЫ Рақкеттанып үйиқтағанда айттылады. Дәрігерге келген бала осыларды көріп, қуаныш сезіміне бөленип, тәтті үйқыға кетті (С. Төл.). Қара нист Бектергі, Жыбыр-жыбыр етеді, Қатты үйқысын аңдарды, Айдан сұлу қыз Нарқызы Тәтті үйқыға баған-ды, Қайран сұлу қапыда Қолға түссе, арман-ды (Н. Б.).

ТӘУ АЙЫРДЫ діни. Kitap көтеріп, баға берді деген магынада. Сол үшін алайын дегендіктен де ме, шешесі молдаға тәу айырганда: «Тентек болса, ұрып ұрып қой, еті сенікі, сүйегі менікі!», — деді (Б. М.).

ТӘУБЕГЕ [ТОБАҒА] КЕЛДІ ◎ ТӘУБЕ [ТОБА] Қылды діни. Асылық қылмады, астамшылық етпейді, шукіршилік білдірді. Бес ауыз сез айттым деп, Мақтандың, тілім, сен неге? Қой, көкіме, таубе қыл, Асылық қылма иеге (Ш. Қ.). Енді бүгінгі күн тәубеге келіп, өткендейден безіп отырымын (ҚЕ). Құлпырыған күлте жібер құйрығын-ай! Сымсызып тоptан озған жүйрігін-ай, Тубіне Ерейменнің айдал келіп, Құданың қарай қойышы бүйріғын-ай! Мал бітер басы есенге деген сез бар, Өзімнің тәубе қылдым тірлігімен! (А. Қор.).

ТӘУБЕСІ [ТОБАСЫ] ҚАБЫЛ ВОЛДЫ діни. Тілегі орындалды. Перзентке өлсө құрбан боп, Қаншайымның тәубесі Сіра-

да қабыл болмаса, Айналайын құдайым (М3). Тоқсан үйлі тобырдың Қабыл болып тәубесі, Сақтады құдай батырды (ҚамБ).

ТӘУБЕСІНЕН [ТОБАСЫНАН] ЖАЗДЫ [ЖАНЫЛДЫ] ◎ ТӘУБЕСІН [ТОБАСЫН] ҰМЫТІТІ ДІНИ. 1. Құдайын есінен шыгарды; жолдан шықты. Білген кісі азар ма? Тәубесінен жазар ма? (Д. Б.). Су шықпас қазғанменен тау басынан, Қазақтың дау кетпейді сай басынан. Жолдасы сыр айттықан жау бол шықса, Ер жігіт жаңылады тәубесінен (А. Қор.). Тәубенде, ант үрган таз, жаңыласың, Қой енді бөстегінді жамыласың (ҚКБС). Байғұс-ау, тәубесінен жаңылғандай не болды сонша (Ә. Ә.). Айныса айни берсін сез бергенде, Ат майын кім мінбейді кес келгенде. Құдайым бір тәубесін жаңылтаса, Жоқ еді ондай мінің бір көргенде (Айттыс). 2. Өзінің шама-шарқын білмеді, байқай алмады деген магынада. Кейбіреу тәубесін ұмтып, ретсіз қылық жасайды (АТ).

ТӘУБЕСІНЕ КЕЛТИРДІ [ТҮСІРДІ] ◎ ТӘУБЕСІН ЕСІНЕ КЕЛТИРДІ [ТҮСІРДІ] діни. Құдайын есіне алдырды; тәңірісін білдігін етті; раға келтірді. Өділ мызыра, ер болып, Әлемге жайған өрнекті, Тәубесін еске түсіріп. Тентекті тыбын жерлепті (Абай). Жаңадағы Оразбай ауылы біздің әкемізге қарсы арылмас жаулықтың бір көзі есепті. Өзіндік белеге, зұлымдықса тойым жоқ. Тәкежан сияқтыны жаулласа, бір сәрі. «Оның бір қос жылқысын қырғызып, тәубесіне түсірдік» — деп біледі. Ендің есі дерті «өшім-қасым» деп, ағамды жауламақ, — деді Магаш Әбішке (М. Ә.).

ТӘҮЕКЕЛГЕ БЕЛ БАЙЛАДЫ [БУДЫ] ◎ ТӘҮЕКЕЛ Қылды ◎ ТӘҮЕКЕЛГЕ САЛДЫ ◎ ТӘҮЕКЕЛДІҢ КЕМЕСІНЕ МІНДІ Қыындықты мойынға алып, неғе де болса көнді. Ажал жетпей жан шықпас, Тәүекелге бел байлап, Пешенемді сыйнадым (ҚамБ). Жұмабек мұны тәүекелге бел буып, көз жұмып жіберіп істеген жоқ. Әңгімеге күр ежеттікте емес. Ол өзінің кайратына, бүкіл ротаны басқаруға құдіреті жететініне сеніп істеді (С. Сей.). Ер Әзім тәүекел қып жаниан күсіп, Арканнан үстады да, кетті түсіп (Абай).

ТӘҮЕКЕЛІҢ ТАМ БОЛСА діал. Ойлаганың берік, нық болса.

ТӘҮЕЛЖИ ҚАЛЫПТЫ діал. Момакансып қалыпты, момын болып қалыпты (Қос., Жан.).

ТЕВІНГІДЕН ТЕР, ҚАБЫРҒАДАН ҚАН ЖАУДЫРДЫ Ойран салды, ойсыратып кетті. Тағы да төвінгіден тер, қабырғадан қан жаудырам ба? Жоқ, қылша мойын талша деп, бас ием бе? (М. Ә.).

ТЕВІНГІ ТЕРГЕ ШІРІМЕЙ Ат сабылтып, сарсылып сапар шекпей. Тебінгі терге шірімей, Алты малта ас болмай, Өзіңнен туган жас бала, Сақалы шығып жат болмай, Ерлердің ісі бітер ме? (М. Ә.).

ТЕГЕУРІНІ БАТТЫ Соққысы қатты тиdi. Қасарысқан қас дүшпен Тегеурін батпай тыры етпес (Қ. Қуан.).

ТЕГЕУРІНІНЕ ШЫДАМАДЫ Қаркынды соққыға, қатты күшке төтеп бере алмады. Балуан Шолақ сүзгендө, қалың қарағай есік екпінді күштің тегеурініне шыдамай, орта тақтайлары омырылып, шалкасынан түсті (С. М.).

ТЕГЕУРІНІ ТӨРТ ЕЛІ Сорап төңкісінде берік деген магынада. (Қыран құсқа айтылады). Тегеуріні төрт елі, Астананан түскен тас түлек, Жерге түссе тек кетпес (ШС).

ТЕГІ ЖАМАН ◎ КӨГІ ЖАМАН Атабасы, туысы нашар деген магынада.

ТЕГІН АЙТТЫ ди а л. Жай, қалжыңдан айтты. Сенің шының ба, жоқ тегін айтамысың (Шығ. Қаз., Больш.).

ТЕГІН [ТЕК] БОЛМАС [ЕМЕС] Жай емес; көптің бірі емес. Балуанның түртүлғасына көзі түскен ол: Мынау ма? «Бұл тегін болмас!» — деп ойлаң, кейин сырғыды (С. М.). Баланы сыйлап жатыр тاماқ қамдалап, Су тәkkісін жорға бол шал жылмандап. Отыз құл мынау тек жан емес қой деп, Элінше қызметінде жүр тырбандап (Абай).

ТЕЗГЕ САЛДЫ Жөнге келтірді, тузеді. Қараша торғай қаз болмас, Шағала келмей, жаз болмас, Шаңқан болмай, боз болмас, Іштен қызыр туганды Тезге салсан, түзелмес (Б. К.).

ТЕЗІ ҚАТТЫ Сыны қатал, аяу білмейтін. Бір дегенен баз еркінен айрылып, тезі қатты бір өмірдің ағынына түсіп, табанын жерге тигізбей дедектетіп ала жеңелді (Ә. Н.).

ТЕКЕНІ ӘКЕ [ЖЕЗДЕ], ЕШКІНІ ШЕШЕ [АПА] ЕТИП [ЕТИП ОТЫР, ДЕП] Жарамсаңтанды, жағымпазданды деген магынада. (Малды бағып-қағуды сүйетін малсақ адам туралы да айтылады).

ТЕКЕ САҚАЛ Иекке ғана біткен шоқша сакал. Екеудің пысығы — Сәлменмен бірге Бақтығұлды сабап кететін теге сақал, бітік көз сары Әзберген еді (М. Ә.).

ТЕКЕ САСЫДЫ Бұл жерде жасы келгене үйленбеген адам туралы айтылып түр. Рас, бізге бозбала болады ашық, Ашық жайын біле ме заты пасық. Сары майдан дәметкен кеудең құрсын, Жел жағымда жүрмеші теге сасып (Қ. Ә.).

ТЕКЕ ТИРЕС Қатты ерегісінде айтылады. Осындағы теге тіреспен Өз ара мүйіздесіпті. Не қылсын қысыр күрестен, Қім берсін даяр несіпті? (Ж. М.).

ТЕК ЖҮРСЕН, ТОҚ ЖҮРСЕҢ Өз жайыңмен жүрсөң, үтылмайсың деген магынада.

ТЕКТИ ЖЕР қөне. Байлығы, билігінен балаға қалып келе жатқан ел, ауыл

магынасында айтылады. Не қылса да, олар да осал болмады ғой. Текті жерден шықкан шыгар? (Ә. Н.).

ТЕЛЕГЕЙ ТЕҢІЗ Қөп, мол деген магынада. Қөп өмірім қалған жок. Зарлаган аш-арықтың қыргынын көрерім қалды ма? Жетім-жесір, қарып-қасердің телегей теніз жасын көрерім қалды ма? (М. Ә.).

ТЕЛ ЕМДІ Бұл жерде тарышылық көрмедин деген магынада айтылып түр. Еркін есіп ер жеткен, Ерекше туган кебекпін, Ен дәүллеттің ішінде Еркін жүріп, тел емдім (Д. Б.).

ТЕЛ ЖҮРЕК Дәл жүрек магынасында. Тебінгінің астынан, Тел жүректің тұсынан, Сырлы жебе айқасса, Сыр білдірме, жүйіргім (Шайыр).

ТЕЛ ҚОЗЫДАЙ [ҚОЗЫДАЙ БОП ӨСТИ] ◎ ТЕЛ ӨСТИ Жұп жазбай бірге өмір сүрді. Қасқыр, қабылан, жолбарыс Тел есіп жатқан жер екен. Құн батысы көп түбек Жан-жағы көп хөл екен (Қ. Жапс.). Балжанды жанымдай жақсы көруші едім. Жалғызының көзі еді ғой бұл. Тел қозыдан жұп жазбай жүрген қайран құндерің! (М. Им.).

ТЕЛІМ АЛДЫ Улес, сыбаға алды. Иесіз қалған дүниеге Қімдер ие болған жок. Ортага түскен олжадан Қімдер телім алған жоқ (Б. Ә.).

ТЕМІРДЕН ТҮЙМЕ ТҮЙЕДІ Өте шебер, уста. Соның бірі Қовалюк мемшекта істейді. Адамның шебер! Темірден түймे түйеді, Жанәбіл содан көріп токаръ болғалы жүр (Ғ. Мұс.).

ТЕМІР ЕТИКТЕН ТЕҢГЕДЕЙ, ТЕМІР ТАЙҚТАН ТЕБЕНДЕЙ ҚАЛҒАНДА Арыпашып әбден болдырганда, титығы жеткенде. (Ертегі-аныздарда жиі кездесетін дәстүрлі қолданыс).

ТЕМІРДЕН ҚЫЗУЫНДА СОҚ Әр нәрсені өз үақытында істе. Шын сейістер ат қояр, Желіде тұрган құлышынға. Ұрмақ тиіс балғаны Темірдің қызы шагында! (О. Шор.).

ТЕМІР КИГЕН Сауыт күп, сайман асынған. Жарлық шашты, қол жүрді суды ерлей, Шаңарына жеткенше дамыл көрмей. Қекпенбек темір киген өңкей батыр, Тарттырып жөнеледі сырнай-керней (Абай).

ТЕМІР ҚӨЗДІ САРАЙ Бұл жерде ақын абақтыны айтып отыр. Өзі залым закуншік Танып алды талайды. Қермей тұрып құсамын Темір қөзді сарайды (Абай).

ТЕМІР ҚАЗЫҒЫ БОЛДЫ Бұл жерде улкен нысана, арманы болды деген үғымда айтылып түр. Ойға мырза, образга бай, бос сөзге сарын кітап — ең улкен арман. Әдебиет осынын күтеді, оқушы сонын күтеді. Бел астында ма, белдер астында ма, ол арман барлық қалам ұстаганың «Темір қазығы» болары да даусызы (Ғ. М.).

ТЕМІР ҚАЗЫҚ ЖАСТАНДЫ Бұл жерде хаяп-катерге басын тігіп, мақсатына

жеткенше деген мағынада. Тебінгі теріс тағынбай, *Темір қазық жастанбай,* Құ то-лағай бастанбай, Ерлердің ісі бітер ме?

(М. Ә.).

ТЕМІР ТҮЛПАР Трактор. Қыс бойы тынымыз еңбек етіп, уақыттарының көпшілігін шеберханаларда откізген комсомол мүшелері бәйгеге қосар *темір түлпарла-*рын ерте бастан жаратып қойған (Ж. Жол.).

ТЕНТЕК СУ Арақ-шарап туралы айтылып түр. Тентек су құйылғанша, қомағай-ларымыз қазы мен қартаны жындастыра бірді-екілі асап та жібердік (Қ. Жұм.).

ТЕҢДІК БЕРМЕДІ Есе бермей, жеңіп кетті. Қазақ жолына жүгінсе, Жұніс тен-дік бермейді. Заң жолы ұзақ, жеткенше көзіне көз шыбын үймелетеді (Ф. Мұс.).

ТЕҢЕЛІП КЕТТИ Жетілді, қатарға қо-сылды. Тойынған қара құс аз күнде-ақ тенеліп кетеді (К. Е.).

ТЕҢ КЕЙМЕДІ Пара-пар түспеді; дәре-жесі маңайламады; лайық, сәйкес емес. Мықтымын дем мақтанба, ақыл білсең, Мықты болсаң, өзінкін нәпсінді жен! Иші тар, көре алмастың біреуі — сен, Ондай кісі бұл жерге келмейді тен (Абай).

ТЕҢ КӨРДІ Ала-құласыз, бәрін бір тег-гіс, бірдей бағалады. Жарлықтың кешіктір-мей тез берілді, Жаманды жақсыменен тен, көрініз. Ала қой қорыққаннан өзі азаяр, Қойшылыққа касқырды жіберініз (Абай).

ТЕҢ ҚҰРБЫ Жасы қатар, замандас. Алпыстың алтауында Албан өлді, Шула-сып Сарыбайды жерге көмді. Қатарлас тен, құрбының бәрі кетіп, Ойласам енді маған наубет келді (С. А.).

ТЕҢ ТҮСТИ Бірдей болды, қалыспады. Раушандар жұмысқа ерекпен тен түс-тін әйелдер (Б. М.).

ТЕҢІН АҚТАРДЫ ди а л. Сырын ақ-тарды (Гур., Маң.).

ТЕҢІН ТАПТЫ Өзіне лайықты адамға кез болды. Мына шолақ дүниеде Ер өлмей-ді дер едім, Тапса тенін тайлассаң, Емен-нен наиза сайлассаң, Кіжікіп кекті жауы-на Азу тісін қайраскаң (Б. Ә.).

ТЕПЕРІШ КӨРДІ ◉ **ТЕПКІ ЖЕДІ** [КӨРДИ] ◉ **ТЕПКІНІҢ АСТЫНДА ҚАЛДЫ** Соққы көрді, азап шекті. Қын жерде қысталсаң сөзін етти, Көш-жөнекі төперіш көрсетермін (ҚҚВС). Өмірден тенкі жесем, жазығым жоқ, Еш нәрсеге көnlім болма-са ток. Қайта-қайта оқысада бір дұғаны, Сөніп қалған жүркете жанады шоқ (Абай). Олар баласына ара тускен анасын балағат-тап, тенкінің астына алыпты (С. О.).

ТЕПСЕҢ ЖЕР Қырратты жердің тегіс-тегу алаңшығы. Айдал салдым жылқымды тенпесң жерге, женеше-ай, Сендей адам та-былмас екsem жерге, женеше-ай (ХӘ).

ТЕПСЕ ТЕМІР ҮЗЕДІ [СЫНДЫРАДЫ] Мықты, мығым, берік. Олардың совхозын-

да тенсе темір үзетін жігерлі жігіттер көп (ЛЖ).

ТЕРЕЗЕСІ ТЕН [САЙ] Дәрежесі, ата-ғы, даңғы, беделі қатарлас. Айтарым бұл байының қызы ұнаса, Ардактап мен оса-мын елден аса, Тенімін, төрөзем сай, тұғыр етем, Тұлқісін тояттаймын белден баса (М. Ә.). Би болсаң, би шығарсың Алтайы-на, Тілімді, төрөзем тен, тартайын ба? Ке-гінді бектермесем, атым сенікі, Шапса да өкен мініп байталаңы!

(І. Ж.). Тобықты-ны шашырақ түйесіне мініп келген құлып емес найман, төрөзем тен, елмін (М. Ә.).

ТЕРЕЦ БІЛДІ Жете бойлап барып та-ныды. Олар заманың қебін ғылымсыз-дықпен откізіп, тауарихларын төрөз, біл-мей, тубі ескеруіз қалып, ата-бабаларын ақсақалдарының айтуымен ауыз хабары-наң білгепіне қанағат қылып жүріскең (Абай).

ТЕРЕЦГЕ СҮНГІДІ Қынышылыққа бат-ты деген мағынада айтылып түр. Ел терец-ге сүңгіді, Қармайтұғын қалмай тал, Сер-пілдер күн болар ма, Елге түскен ауыр хал (Д. Б.).

ТЕР ТӨКТІ Бұл жерде еңбек етті деген мағынада. Жогарыда өзіміз әңгімелеген «Павлодар» совхозындағы сәулетті клубты салған — жастардың өздері. Өздері төр төкті, рақатын көріп отырған да өздері (ЛЖ).

ТЕРИН АЛДЫ Баптады. (Атты жарату ўшін әдай шауып, терін алу мағынасында). Шанаға салар алдында төрін алғып, таң асырып, баптап беретін кісі керек болып жүр еді, Федоров Еламанан бір кісі тауып беруін сұрады (Ә. Н.).

ТЕРИН КЕПТІРМЕДІ Дамыл таппады, тыным көріп жай жатпады. Бір кептірмей төрімді, Құн батқанша шабамын, Әрлі-бе-ри даалылдан (Абай).

ТЕРИН САТТЫ Құшін, кайратын еңбек-ке жүмсады. Пайда деп, мал деп туар енді-гі жас, Еңбекпен төріп сатып түзден жи-мас. Мәліш сауда сыйылды құлқі сатып, Алса қоймас, араны тағы тоймас (Абай).

ТЕРИС АЗУ Қырысқ, қыңыр кісі тура-лы айтылады. Мынау бір төріс азу болма-са еді,— деді Олжабек ішінен (Ф. Мұс.). Үйрын орталарынан Кеңігрбайдай төріс азу мықты би шықсан ел (М. Ә.).

ТЕРИС АЙНАЛДЫ [АЙНАЛЫП КЕТ-ТИ] Бетін бұрып, сырттады, қарсы болды. Бір сезге келмей, төріс айналып шыға ке-лер қылт етпе бала (АТ).

ТЕРИС БАТА көне. Қарғыс, лагынет. Төріс бата, осылайша қатты сезбен, Та-мам бол ақырында сез басылды. Кетпеді Інарун даусы жақсы, жаман, Түбінен тере-зенің біраз заман (Ш. Б.).

ТЕРИС ҚАБАҚ БІЛДІРДІ ◉ **ТЕРИС КЕЗБЕН ҚАРАДЫ** ◉ **ТЕРИС КӨРДІ** [ҚА-РАДЫ] Жаратпай, ұнатпай қарады; он

қарамады. Жаңа оқу, ескі оқу деген талас жоқ, ешкімге де теріс көзбен қарамайды («Айқап»). Ногайбай мырза шіренген, Домбыра алған бұл кім? — деп, Теріс көзбен қарады (К. Ә.). Абай анық теріс көріп, үнсіз гана бас шайқады (М. Ә.). Болмашыға теріс қабақ, білдіре салады. Көңіл тоқтамы тұрақты емес (АТ).

ТЕРИС СЕРМЕДІ Теріс жолға салды. Сортаң жерге қақ тұрып, Су ішуге келмейтін, Сараң байға бақ тұрып, Қолынан кайыр бермейтін, Қыртиғандар бек болды, Елді теріс сермейтін (Д. Б.).

ТЕРИСІ КЕҢ [КЕҢ КІСІ] Етек-жәңі мол, ақ пейіл адам.

ТЕРИСІН БІТЕУ СОЙДЫ Қатал болды, аялмады, рақымсыз болды. Айбынды Орақ, ай Орақ, Қарт бурадай қарлы Орақ, Үрысқан жауын ойды Орақ, Терісін бітеу сойды Орақ (Н. Б.).

ТЕРИСІНЕ СЫЙМАДЫ Қатты ашуланды, долданды, бұлыға, жарыла ашуланды. Болыс терісіне сыймай жарылып кеткелі түр (С. К.).

ТЕРИСІН ТАСПА-ТАСПА Қылды Үрип, етінің тілім-тілімін шыгарды. Теріңді таспа-таспа қылып, қатты жазамен өлтірермін — деді (ЕЖ).

ТЕРИСІН ТЕСІПЕ СОРДЫ Арамдық пен жеп қойған кісі тұралы айтлады.

ТЕРИСІ ТАР 1. Ашуланшақ, беттен ала тусетін женіл мінезді (кісі). 2. Біреудің болғанын көре алмайтын (кісі).

ТЕРИСІ ТАРЫЛДЫ [ТАРЫЛЫП КЕЛЕДІ] Ізасы келді, ашуланды. Айтқожаңың құлығы сені елірткен, Бір дем салса, қүшіктей соңына ерткен. Менің терім тарылып келе жатыр, Бұрын кісім емес ең жалғыз шерткен (Абай).

ТЕРИ ТАРАМЫСЫНА ІЛІНДІ Мейлінше арыңтап, жудеді. Дәл осы күндерде Магаштың науқасы да оны менде, жеңіп болған еді. «Қатты әлсіреп, тері тарамысына гана ілініп қалды. Бой ұсынып кетті» деген ажал лебіндеги сұық хабар оның өр тараптағы жақындарына, туыстарына түгел жеткен (М. Ә.). Өлімші боп зорға жетті... Аты болса, о да тері тарамысина ілініп жұз рет болдырып, зорға жеткен (М. Ә.).

ТЕСКЕН ТАУ ӨТІП КЕТТИ 1. кене. Айдалып кетті, жер аударылды, алыс жерге айдалды. Тескен тау өтіп кетсем де, мен оның кезіне айтам (АТ). 2. Өте алысқа, қыян шетке кетті. Бұл маңға сыймайтын болған сон, Балуаң тескен тау өтіп кетті,— десті біреулер (С. М.). Тескен тау өтіп кетпесем, тыныш қоятын емессіңдер! — деді Бұзаубақ (С. С.).

ТЕСІК МОНШАҚ ЖЕРДЕ ҚАЛМАС 1. Асыл зат жерде жатып қалмайды, көрекіз бол қалып қоймайды деген магынада. Сөзді ұғар осы күнде кісі бар ма?

Демеймін жалпақ жүртқа бірдей жағар. Жазған соң жерде қалмас тесік моншаш, Біреуден біреу алып, елге тарап (Абай). 2. Қебіне қызы орнын табады, теңін табады деген магынада қолданылады.

ТЕСІК ӘКПЕ Қынышылықты көп көрген, қонбіс, көдей кісі. Наданды әркім жейді, нандай илеп, Жыртқыш ілген үйректей тірі жүндеп, Өтей бала секілді тесік екле, Жалғанда тәндік көрмей, жаны күймек (С. Т.).

ТЕТИГІ АУЗЫНДАҒЫ КІСІ д и а л. Ақ көніл. Қадірдің тетігі аузындағы кісі ғой (Қос., Жан.).

ТИЕГІ АРЫТЫЛДЫ Бұл жерде түйіні шешілді, беті айқындалды деген магынада. Екі-үш күннен бергі жанын қинаған қүйзелістің тиегі ағытылып кеткенде көп-ке дейін өксігін аласады (Т. А.).

ТИЕК БОЛДЫ Әнекер, сүйеу болды, дем берді. Ал, елге келген жазушы талай тамаша бейнені табады. Талантқа тиек болатын талай адамдармен кездеседі (Ә. Н.).

ТИПЫЛ ҚЫЛДЫ Жоқ қылып жіберді. Шарықташ көкте жүргендеге, Жауға келіп төнгенде, Типыл қылар бомбамен, Сазай-ларын бергенде, Самолеттің төсіне Тиді бір оқ оқыстан (Н. Б.).

ТИТЫҒЫ КЕТТИ [ҚҰРЫДЫ] ◎ ТИТЫҒЫНА ЖЕТТИ Әлі әбден құрыды, шамасы қалмады, күши бітті. Құтылам деп қақпаннан олай-бұлай бұлқынды, Титығы кетіп залимыңың Тілесегі қырқылды (О. Ш.). Әлі жетпей алысып, Даңғеленді өмірі, Титығы құрып әлсіреп, Тақалғанда өлуге Оғын ұстасып бекінді (С. Кер.). Қунде тонау, шабыстан Ет титығы құрыды. Мал мен жаннан түңілді, Жер мен судан қуылды (Жамбыл).

ТИПП АЛДЫ Шауып алды. Нұрлан болыстың елу жылқысын Тұрлыбай тал түсте тиіп алып, тәндік бермей кетті (F. Mys.).

ТИПП КЕТТИ д и а л. Жолығып кетті. Мен сізге тиіп кетейін деп келіп ем (Қос., Жан.).

ТИСЕРГЕ [ҰРЫНАРҒА, ҰРЫНУҒА] ҚАРА ТАППАДЫ Кімге соқтығарын білмеді; біреуге тиісуге ілік іздеді. Таңтереңнен бері тиісерге қара таппай жүргін (АТ). Ұрынуга қара таба алмай жүрген өнкей есектер. Солай екен деп коя қою қайды? (С. Т.). Ертеден бері ұрынарға қара таба алмай, іші пысып зеріп отыргандай, бірден бұларға тиісті (Ә. Н.). Ин аузындағы егемінде қаралғанда жылтыңдал, көзі ойнақшып, ұрынуга қара таба алмай, аузындағы насыбайын іргеге шырт-шырт түкіре береді (С. О.).

ТИЯНАҚҚА КЕЛДІ ◎ ТИЯНАҚ ТАПТЫ 1. Бір байламға, шешімге тоқтады. Не де болса, бір тиянаққа келіп, бас-аяғын көмкеріп, ал, халайық, ендігі тере-

шісі өздерің болындар деп, жұртшылық талқысына үсынған (Б. С.). Мұрат та базын аурешілікке салмас деп, ол көзіліне тиянақ тауып жүрді (Т. Н.). Осылай жазылған шығарма «Тартыстағы» талаптың қашшалық тиянақ тапқанын жарқыратып көрсетеді (М. К.). 2. Орын төлті, тұрақтағы. Жастай кезіп-кесіп, осы соңғы жылдарыға тилянақ тауып, ауылда тұрып қалды (АТ).

ТОБАН АЯҚТАНДЫ Жай кимылдағы деген магынада айтылып тур. Алдымызға шай келді. Май келді. Әбден сазартып, жай келді. Әншайіндегі сынылдақ Қүләйім бұл жолы тобан аяқтанып жүр (ЛЖ).

ТОБЫН ЖАЗБАДЫ Бірлікте болды. Сол жолымен келді еркін басып, Еркіті ел еңбекте жазбай тобын (Ә. С.).

ТОБЫРШЫҒЫ ТҮСТИ Таяныши, тірегі тайды. Қартайғанда мал кетсе, Әл-ауқаты бітеді. Басынан дәулет кетеді, Тобыршығы түскен соң (Д. Б.).

ТОФЫЗ ТҰРЫП, ТОҚСАН ТОЛҒАНДЫ ◎ ТОФЫЗ ТОЛҒАНЫП [ТҰРЫП], ТОҚСАН ОЙЛАНДЫ Тебірене ойланды, жан-жақты қарастырды.

ТОФЫЗ АЙЫП ТАРТТЫ Айыптың ең улкенин төледі. Қоргады мұны халық, азарларды, Әркім-ақ тұс-тұсынан бажандады: «Кесілсін ердің құны Құлагерге! Тартатын тогыз айып сазаң барды!» (І. Ж.).

ТОФЫЗ [ТОҚСАН] ЖОЛДЫҢ ТОРАБЫ [ТОРАУЫ, ТОҒАМЫ] Сан жолдың түйіскен, көп жолдың ұласып, тогысқан жері. Қостанайдың қобаны Қотарыла құйылды. Тогыз жолдың торабы Тогысты да түйілді (С. Мәу.). Токсан жолдың торабы, Аймагымды орады, Осыған көңіл толады, Айшылық жолға бір түste Алып жетіп барады (Н. Б.).

ТОФЫЗ КӨЗДІ КІРЕУКЕ Эпостық жырларда кездесетін батырлар күмінің бір түрі.

ТОФЫЗ ҚАТЫННЫң ТОЛҒАҒЫ ҚАТАР КЕЛДІ Қат-қабат шаруага күлікті, жұмыс басты болды деген магынада. Тогыз қатынның толғагы қатар келіпті гой бүгін (АТ).

ТОФЫЗ ҚЫРЛЫ, ТОҚСАН [БІР] СЫРЛЫ Өте тапқыр, өнері мол, икем-оралы ерекше ақылды кісі туралы айтылады. Ахмет бас болған жерде бас болып, жас болған жерде жас болып, мас болған жерде мас болып, тогыз қырлыш, тоқсан сырлы жігіт ағасы деуге лайық болып жүрді (С. Т.).

ТОҒЫЗЫН ТОНДЫҚҚА КЕЛТИРІП ШІПТИ д. и. а. л. Шамадан тыс көп ішті (арақ-шаралты). Тогызын тондыққа келтіріп іштін еді, әзір қойды (Түрікм.: Красновод., Бекд., Құлы, Қиян.).

ТОҒЫН ШАЙҚАДЫ 1. Шырқын алды, берекесін қашырды. Кейбір Теміртас сы-

қылды қазан бұзарлар момын шаруаның тогын шайқап, үрейлендіріп қояды (С. М.). 2. Қан-жынын араластырды. Бағымда тұрган атты міне шауып, тогын шайқады (АТ).

ТОЗАҚТАН ҚҰТҚАРДЫ д. и. н. Азап, киыншылықтан азат етті. Ұжмаққа тұра бастайтын Ел серкесі көсемге, Құтқаратаң тозақтан, Шаригатқа, шешенге (Д. Б.).

ТОЗ-ТОЗ БОЛДЫ [ЕТТІ, ҚЫЛДЫ] ◎ ТОЗ-ТОЗЫН ШЫГАРДЫ ◎ ТОЗ-ТОЗЫ ШЫҚТЫ ◎ ТОРГАЙДАЙ ТОЗДЫ Жанжаққа бет-бетімен бытырап, қаңып, тен-тіреп кетті. Қыдыраев келе қалды да, Қарасайдын асты-устіне шықсан сиякты болды. Рақымға көтеріп тіккендердің көбі доптай домалап, тоз-тоз бол кетті (В. М.). Сүм патша тоз-тоз қылып есіл елді. Талай қырсын өмірді текке қиды (К. Э.). Қойлар беліліп кетуі мүмкін, мына айналған, жортып жүрген қасқырлар тоз-тозын шығарады (ЛЖ). Айдауга кеткен Балағаз үйінің жетім-жесір болған бала-шагасы торғайдал тозып жүргенін де жасырманған (М. Э.).

ТОЗЫҒЫ ЖЕТТЕ [АСТЫ] Әбден ескір-ди, көнерді. Истеушілердің ұялатын-ұялмайтынын білмейтін, тозығы асқан соң, уақыты жеткен соң, айтпай болмайды (К. Қуан.). Үстінде тозығы жеткен ескі пальтосы бар (Б. М.).

ТОЙ БАСТАДЫ Жиын-тойды ән-өлең мен бастау салты. (Қызы ұзату тойында ұзатылатын қызыңың тұсына келіп, дәстүр бойынша бір жігіт өлең айтатын болған. Бұл «той бастау» деп аталған). Бір ақын той бастады домбыра алып, Тыңдады жиналған жұрт құлақ салып, Байлышын Медеғбайдың баян етіп Тастанды біраз жерге алып барып (М. С.). Бастайын той-дың басын той қылған қызы, Тойына бұқа, тана сойғызған қызы (Айттыс).

ТОЙ БАСТАР Той бастаған кісіге берілетін кәде-сый.

ТОЙҒАН ҚОЗЫДАЙ Өте әделті, артық қылымы жоқ, жұас. Тойған қозыдай моп-момақан (АТ).

ТОЙДА БИЛЕП, ТОРҚА КИГЕН Жай біреу емес, өнерлі деген магынада айтылып түр. Мен қаралайым ешкі еместін, Тойда билеп, торқа киген ешкімін (КЕ).

ТОЙДАН ТОБЫҚТАЙ Тойдан аз да болса сыбага тисін деген магынада.

ТОЙ ДЕСЕ, ҚУ БАС ДОМАЛАЙДЫ Елдің тойға деген құмарлығын, кәрі-жас түгел аттанатының білдірүү үшін айтылады. Уа, жарандар, құлақ сал, Шемекейдің тойы бар. Той десе, қу бас домалар, Қызы-бозбала құжандар (М. Э.).

ТОЙДЫҢ БОЛҒАНЫНАН БОЛАДЫСЫ [БОЛАДЫ ДЕГЕНІ] Қызық Қуанышты жағдайдағы болғанынан ғөрі даиындық кезеңі қызық деген магынада

ТОЙЫН [ТОЙ] ТОЙФА ҰЛАССЫНІ
Той артынан той болсын деген мағынада
той жасаушы кісіге айтылатын құттық-
таяу, тілек.

ТОҚАЛ ЕШКІДЕЙ ҚЫЛДЫ ЖАСЫ-
нып, жатырқап, бөтенсіл, жамансып, бәрі
туртпекке алды деген мағынада. Жағанды
соңша іліп-қағып, тоқал ешкідей қыл-
дыңдар-ау (АТ).

ТОҚАЛ ҮЙ КІШКЕНЕ, жаппа үй. Қала-
мұш кешенің екі бетіндегі алшақ салын-
ған тоқал үйлердің ортасымен колхоз
басқармасына келе жатыр (Т. А.).

ТОҚ ЕТЕРИ Қысқасы, тұжырымы. Тоқ
етерін айтты, не керек? Шөп жиисіз жа-
тыры. Қайтарып бер адамдарымызды. Той-
арина мықты болса, өнерін өзі істеп
көрсөтсін (М. И.).

ТОҚМЕЙІЛ ТАРТТЫ Қоңілі орнықты
деген мағынада.

ТОҚСАН АУЫЗ СӘЗДІҢ ТОБЫҚТАЙ
ТҮЙІН БАР ◊ **ТОҚСАН ОЙДЫҢ ТҮЙІНІ**
Тоқ етері, тұжырымы бар әңгіменің тоқ-
тар жері. Тоқсан ауыз сәздің тобықтай
түйін бар (Мақал). Құдереі сол бір әңгімен-
ден кейін тағы да кеп ойланып, тоқсан
ауыз сәздің тобықтай түйінің іздейді. Ол
түйін — коллективті тұңдай біл (М. И.).
Тоқсан ауыз сәздің тобықтай түйінін айт-
сақ, әрбір кештен жастар коніл гүлдерін
ашып, мәдениетті дем алуға тиіс (ЛЖ).

ТОҚСАН БАУЛЫ АҚ ҚӨБЕ Әпостық
жырларда кездесетін батыр киетін сауыт.

ТОҚТАСЫП ҚАЛДЫ ЖАСЫ ЖЕТТІ, қар-
тайды. Ол қазірде тоқтасып қалды, бет
терісі қыртыстанып, бұрынғы сұп-сұр, си-
ықсыз өңі мейлінше алапестенген (Ғ. С.).

ТОҚТАУ АЙТТЫ [САЛДЫ] Жұбатты,
көңілін басты. Ұялып жылағанда уәзір
мен бек, Тоқтатты тоқтау айтып жалы-
нып көп, «Рұстемді осы жылы өлтірмес-
сек, Несине жүрміз, — десіл — ереккіз
деп» (Т. І.). Кеше арыстай ұлы Әбен еліп,
Сейфулла мен Жамал күйзеліп, қан жұ-
тыш отырганда, бұларға қоңіл айтқан,
тоқтау салған жан болмады (С. Тал.).

ТОҚТЫҚ ТАРТТЫ ЖАС БАЛАНЫң ер-
нін пырылдатып ойнауы. (Ескі наным
бойынша баланың, нәрестенің тоқтық тар-
туын елдің тоқшылығына, жақсы ырым-
ға жорыған).

ТОҚТЫ ҚЫСЫР ҚАЛМАЙТИН ЖЕР
Оты-сүве мол, берекелі жер. Тоқты қысир
қалмайтын жер екен (ШС).

ТОҚЫЛДАҚТЫН ТӘУУБЕСІ Тиянақ-
сыз ант, бос үзде, шыгарып салма сез.

ТОҚЫМЫ КЕППЕС Дамылсыз жорту-
ышы. Сен Қанжығалы Бөгөнбай, тоқымы
кеппес үры едің (Б. К.). Жолдасым жас
кезінде жортуылда кеп жүріп, жеті қа-
ранғы түнде адаспайтын, тоқымы кеппес
жортуышы болыпты (Х. Ә.).

ТОҚЫМ ҚАФАР [ҚАФАР ЖАСАДЫ]
көне. Жол жүретін кісіге жолы болуын
тілел, жүртқа беру үшін жасайтын тاماқ.
Ертең ұлы дүбірге мені аттандырып, то-
қым қағарын сен жасарсың, — деді Сәкен
(С. Тал.). Жолға тұнғыш шыққан бала-
сына кәрі өже тоқым қағар жасады (АТ).

ТОҚЫП БІЛГЕН Қоңілге түйген. Қа-
зақта кандай қыз бар оқып жүрген, Жан-
даны жансызбенен тоқып билген? Деп
айтар: «Ана біреу маржа бопты», Оқыған
талапкері болса көрген (Б. К.).

ТОЛАРСАҚТАН СУ [ҚАН] КЕШТИ
Қынышылық құнді басынан откізді, ауыр
жагдайға төзді. Толарсағынан су кешкен,
үйкесін қашқан ерлер жүріп келе жатып
қалғып кетеді. Кейбіреулері мас адамдай
тәңсөліп барып, сүрінгенде ғана көзін
ашып алады (Ә. Ш.).

ТОЛАС ТАППАДЫ Бәсексімебі, толас-
тамады. Тұн бойы толас таппай сабалап
жауған жауын таң сыз бере әрек басыл-
ды (С. Сей.).

ТОЛҒАҒЫ ЖЕТТИ 1. Екі қабат әйел-
дің айы-күні толды, босанар үақыты бол-
ды. 2. Кезеңі, үақыт шамасы болды; сәті,
оралы келді.

ТОЛҒАЙДЫ Да, САРНАЙДЫ ◊ САР-
НАЙДЫ Да, ЗАРЛАЙДЫ Ескі әдебиетте
кездесетін тіркес. Қайғы, қасірет, зар ең-
реу мағынасында айтылады.

ТОЛҒАН ТҰЛЫПТАЙ Күжірейген,
дөңгікен кісі. Адам ба осы, мал ма осы?
Не макұлық? Аң ба осы? Адам деуге түрі
жок, Пішінін урген құбықтай, Дене толған
тұлыштай, Дерт алғандай сұры жок (І. Ж.).

ТОЛҒАП ТАРТТЫ [ТАРТЫП ҚАЛ-
ДЫ] Садақты кере тартып атты. Садақты
қолға алады, Толғап тартып қалады (ҚЖ).

ТОЛҒАУ САЛДЫ Қатты тебірентті,
ойга қалдырыды. Әуелде кірдің түсіме, Ор-
тақтасып өміріме. Толғау салып ішіме,
Сол түнде-ақ жақтың көңіліме (Абай).

ТОЛҒАУЫ ТОҚСАН ҚЫЗЫЛ ТІЛ Бұл
жерде ақын тілдің таңғажайып құдіреті
туралы айтып отыр. Толғауы тоқсан қыз-
ыл тіл, Сөйлеймін десен өзін біл (Абай).

ТОЛҒАУ ТОЛҒАДЫ Жыр шертті. Ар-
ымақ жақсы ат мініп, Жеке шығып
елімнен, Толықсын толғау толғамас, Ыш-
тегі қызыған басылды-ау (М. Ә.).

ТОЛҚЫН ҰРДЫ Құбылып-құллырып-
сүйкімді көрінеді деген мағынада. Етіндей
жас баланың білегі бар, Ажымсыз ақ
саусағы іске ыңғайлы. Қолаң кара шашы
бар жібек талды, Торғындаі толқын ұрып
көз таңдайды (Абай).

ТОЛҚЫП ОТЫРДЫ д и а л. Толып, иін
тіресе отырды. Қиіз үй толқып отырган
халық, екен (Шығ. Қаз., Больш.).

ТОЛЫНЫШАЙҚАП ТӨККЕН Булін-
шілік салған, ырысты кетірғен. Елді судай

салырып, Белшесінен батырган. Шілдеде мұздақтырыған, Толыны төгіп шайқаган (Д. Е.).

ТОМАГА ТҮЙІҚ Томсарып, көпшілкten шеттеп жүретін, сөзге араласпайтын кісі тұралы айтылады. (Күстың басына кигізетін түйікталып істелген затты «томага» дейді. Томаганы қыран құс кез келген қарара дамылсыз талпына бермеу үшін кигізеді. Томаганы қыран (қара көзді) құсқа салады, каршыға (шегір көзге) салмайды. «Томага түйіқ» деген фраза осы сөзбен байланысты шығуы ықтинал). Бұрын жиында тартынбай, кең отырып бүйіруші еді, қазір томага түйіқ бүйірқүпен сейлесуге қалғандай екен (F. M.).

ТОМПАҚ ҚАҚТЫ Томпаңдағы, астындағы түсті; бәйек болды. Әлгілер «тілші» деген соң, томпақ қарып, тесегін салып, тапырақтап қалады (ЛЖ).

ТОМП [ТОП] ЕТКІЗДІ Оп-ондай жыға салды деген мағынада. Шайда да шара таптай тұрды жерден, Тұрганнан Кей-қызырау тұтынға белден. Ақырып, айналдырып тәбесінен, Тымқатай томп еткізіп жерге берген (T. I.). Сырттай тұр ем. Артымнан екі-үшесін көліп, кетеріп ала жеңелді. Қарасам, езіміздің тракторшылар. Топтың ортасына апарып топ еткізді (ЛЖ).

ТОН ЖАМАЙЛДЫ ◉ **ТОНЫН АЙНАЛДЫРЫПТЫ КИДІ** Арам, бұзық ииетін бүргекмеледі, адаптада сияқты болып көрінді деген мағынада. Осы біздің ішімізде қан ішерлердің тынышының тон жамалып жүр мемеген ой келе береді. Кім де болса, етең тәжірибелі, мұндаидың талайын басынан кешірген адам (Ә. Ш.). Естерінде болсын, мәжілісте кілең кедейлер болу керек, байлардың бұл уақытқа шейін тонын айналдырып кийіп арамызға кіріп, алдауы жеткен (Б. М.).

ТОННЫҢ ІШКІ БАУЫНДАЙ Өте жақын, өз адамында. Біреулерді тонның ішкі бауындағы көріп, жақын тартады Ахмет (T. Н.).

ТОН ПІШІТІ Сырттай жобамен солай болар деген болжау айтты. Деді ол сүйін, құшсын, жасын сықсын, Иланба ант-су ішсін, тұлан тұтсын, Тон пішил мен езімше, ізін бақсам, Осы рой — тілейтіні қызығаныштың (М. Эл.).

ТОНЫ КЕЛЕТЕ [ҚЫСҚА] Кедей, кемтар. Кожаш та Сергазыдан сыр жасырған жоқ, Гайшаны көргенкен ғашық болып, айттырайын десе, тонының келтелігіне жазып жүргендігіне дейін айттып қамығынцырады (С. К.).

ТОНЫНА СЫЙМАЙДЫ Өте мақтанашақ деген мағынада. (Кейде «шапанына сыймай отыр» деген тә айтады).

ТОНЫ ТОЗБАЙДЫ, АТЫ АЗБАЙДЫ Аш-жалаңаш болмайды, қатардан қалмайды. Адал еңбек ет, еңбегін зая болмайды. Тоның тозбайды, атың азбайды (КЕ).

ТОҢ МОЙЫН ◉ ТОҢ-ТОРЫС ЫРЫҚҚА конбес, томырық мінезді кісі туралы. Женилуй үшін оның дәрменсіз, тоң мойын болуының керегі жоқ (М. Қ.). Әйтеуір, тоң мойындық мінездің көк ат пен мениң сорым-дағы. Тым болмаса қасындағы жасауыла жалынасаң неғылады (І. Ж.). Қайсыбір адамның тым жақсы ісін тоң-торыс мінездері жоққа шығарады (АТ).

ТОҢ МОЙЫН МІНЕЗ, ТОМЫРЫҚ СӨЗ ЖАТ МІНЕЗ, ерсі қылық, дөрекі сөз. Сені үзатар тойымда тоң мойын мінезді, томырық сөздер араласпауды керек (Ә. Т.).

ТОҢ СИРАҚ БОЛЫП ОТЫРМЫН Отын болмай, тоңып отырмын.

ТОҢ-ТОРЫС КЕТТИ ҚЫРЫН ҚАБАҚ, ерсі мінезді көрсетті. Женімде жұмысының болмасын, өз женінізді білініз,— деп Маржанкул әдей тоң-торыс кетті. Екеуінің арасы алыстай берді (Ж. Ж.).

ТОПАЛАҢФА САЛДЫ Опир-топыра араластырып жіберді. Бұл сөздерінді хан я ханың уәзірлері естісе, мынау болып жатқан топалаңға салып жібереді (КЕ).

ТОПАЛАҢ ҚЕЛГІР! Қойға айтылатын қарғыс. («Топалаң» — қойда болатын, қой малын қыратын ауру). Әй жүгермек, қайтар, ана топалаң келгірлерді! (АТ).

ТОПАЛАҢЫ ШЫҚТАЫ Опир-топыр қыргын болды. Таң атқанша топалаңы шығып, бірін-бірі қырумен болды да, таң ата түріктер қашты (МБТ).

ТОПАН СУ ЕСКІ ДІНИ ҰҒЫМ БОЙЫНША «жер жүзін сел басу» мағынасында айтылады. («Топан» — парсы сөзі, тасқын, сел). Әне, топан сүн дүние жүзін қапташ, сыр алемді ағызып, жердің жеті қабат астына түсірген (З. Ш.).

ТОП БАСЫ ҚАУЫМ БАСШЫСЫ деген мағынада. Ол екі мінезді қайсы десең, әуел ол заманда ел басы, топ басы деген кіслер болады екен. Қош-қонды болса, дау жанжалды болса, билік соларда болады екен (Абай).

ТОП ЖАРҒАН ШЕШІН ◉ ТОПТАН ОЗҒАН ДІЛМАР Өрен жүйрік сөз шебері. Кедейден де талай топ жарған шешен, қол бастаган батыр, ел ұстапан билер шыққан,— деді жыллюс Жақып (F. Мыс.). Исадай ділмар еді топтан озған, Нар еді байтерекке басын созған. Кешегі Исадай-даңың арқасында Ие еді ен дәүләтке басыбайлы (Ш. Ж.).

ТОП ЖАРДЫ ◉ **ТОПТАН ОЗДЫ Жұрттан асты, елден ерек шықты.** Жасынан топты жарып сері жүрген, Жұлде алғы әнші, ақын серігімен, Куресте құдіретті Сымекенди, Керекү, Баянуыл бәрі білген (Қ. Б.).

ТОП ЖАСАДЫ [ЖИДЫ, ҚҰРДЫ] Ниеттес, пікірлес, жақтас кісілерді үйимдастырыбы, шогырлады деген мағынада. Сырттансынбақ, қусынбақ, өршеленбек,

Сыбырменен топ жасап бөлек-бөлек. Арамдықпен бар ма екен жаинан аспак, Өзимен-өзі бір күн болмай ма әлек? (Абай). Жоқ деп едің керегін, *Топ жиып* ең бір бөлек. Кезек келер демедің, Ендігі керек қай керек (Абай).

ТОПҚА САЛДЫ *Көптің талқысына жіберді.*

ТОПСАСЫ БОСАДЫ *Көңілі, іш жібіді.* Сәуле бұл сөзді елжірей, егіле айтып еді, Мырқалдың *топсасы* лезде босай қалды (Ә. Ә.).

ТОПТАН ТОРАЙ ШАЛДЫРМАС [БЕРМЕЙТИН] *Дес бермейтін өрен жүйрік деген мағынада.* Қас шешенің белгісі *Топтан торалы шалдырмас* (ШС).

ТОПЫРАФЫ АУЫР *Салмаңты, сабырлы деген мағынада.* Қысқасы, Хамит *топырагы ауыр* адамдардың сапына жаттын-ды (К. Жұм.).

ТОПЫРАФЫ ЖЕНІЛ ◎ **ТҰЗЫ ЖЕНІЛ** *Сөзге, атаққа іліккіш кісі туралы.*

ТОПЫРАФЫҢДЫ ЖЕРИҢНЕН БҮЙІРТСЫН! [ЖАЗСЫН!] *Өз жерінде, туган елінде дүниес сал деген мағынада айтылады.* Уа, Қозыбай, дәм-тұзыңды елден жазсын, *Топырағыңды жерінен жазсын!* (ШС).

ТОПЫРАФЫ ТОРҚА БОЛСЫН! *д і н и.* *Жатқан жері жақсы болсын деген мағынада дүниес салған адамға айтылады.* Тында мұны құлақ сап, Артық туган үздік-ақ. *Топырагы торқа бол, Жарылқасын жалғыз хақ* (ШС).

ТОПЫРАҚ БҮЙІРДЫ Жерленді деген мағынада. (Бұл көбіне белгілі бір жерде дүниеден қайтын деген үғымда қолданылады). Жана ашылған жауқазын, Капыда етті жау жазым. Қектемек жатып қылды, Жат жерден *топырақ бүйірді* (М. Әл.).

ТОПЫРАҚ САЛЫСТЫ *Көмісті.* «Әлде қайтеді» деген хаяппен *топырақ салыспақ бол,* Жаутік бастаған үлкендер тобы жұптарын жазбай Қосай үйінің маңынан ұзамаган (К. О.).

ТОПЫРАШ-ТОПАС КУШЕГЕН *Бұл жерде құат, қайрат қылары жоқ, озары жоқ, жаман-жәүтік деген мағынада.* Төрдегі өзшешең отырган *Топыраш-топас күшеген,* Жау айдынбас күшінен, Ел түңілген ісінен (Д. Б.).

ТОРҒАЙ ШЫРЫЛДАҒАНДА *Таң алдында, құс сайраганда.*

ТОРҒА ТҮСТІ Еркінен айрылды, *кірпіт болды, қамауға алынды.* Ас емес жегендегі қыздың дерті, Қыз сорлы торға түсті болмады еркі (Д. Е.). Баулыған барапандай құсым едің, Дәм айдан түзден

торға түсіп едің. Құрт жесе қызыл шешек, не амал бар, Тағдырдан жаңа түлеп үшін едің (Ә. Тәң.).

ТОР ЕТИНЕН АРЫЛДЫ *Жұдеді, арықтады, тарағады.* Қайғыменен қан жұтып, Акенже байғұс торықты, *Тор етінен арылып,* Өлер халғе жолықты, *Жайнаған сұлу ажары Топырақтай болыпты* (Н. Б.).

ТОР ЖАСАДЫ [ҚҰРДЫ] *Қастықпен тоқсауыл, кеберіп, бөгөт болды.* Рас сөзге ор қазып, *тор жасамақ* не деген нысал, құры өзімішілдік, Әрбір өзімішілдік — әрбір адамды бұзатын фиғыл (Абай).

ТОРҚАЛЫ ТОЙ, ТОПЫРАҚТЫ ӨЛІМДЕ* көне. Бұл фраза қазақтың бір қуанышы, бір қайы дегенде, ағайынның, ат салысып, тұтас ауыл, рұлы ел болып үрандасып, баталасып, сол қуаныш пен қайғыны бірге атқару салтын білдіреді. (Торқалы той да, топырақты өлім де ағайынға үлкен шығын, көп салық салады. «Ағайын бір өлі, бір тіріде» дегені содан. Өйткені торқалы той, топырақты өлім үстінде қазақтың бар салт-ырымдары аталағын, жасалатын болған. Барша ырым-салт, жол-жора осы екеуінен шығып, осы екеуінен оралып отырган). Біреудің ағайыны торқалы той, топырақты өлімде, адальдық, берекеде алысуга табылмай, барымта алалық, үрләқ десе, табыла қоятыны қалай? (Абай). Әншійінде қаншалық қиянкескі араз боп жүрсе де, «торқалы той, топырақты өлім дегенге» келгенде, араздың ұмытыла тұратын (М. Ә.).

I. Торқалы той. Улкен той-мереке. Бұрынғы кезде жасау-жабдығы, гарту-таралғысы, жол-жоралғысы, сый-сиялаты мол, ойын-сауық тамашасы үлкен тойларды осылай атаған (Торқалы тойдың сыртауы бұрынғы кезде көбіне сырт жауды, шапқыншы жауды жену салтанаты, жаудан байыргы ата-мекенді босатып, туган жүртқа қайта келу, айрылысқан елдің қайта табысу қуанышы, таңдан қыз айттырып, қыз беру салты болған. Мұның бәрінде, «той тондынікі, ас аттынікі», «тойға барсан тойып бар» — деген мақалдарынан көрінетіндей, торқалы той жасанған, салтанаттың жиыны болған, өрелі мен өнерлінің, бардың, тондынның жиыны болған. Қазіргі кезде бұл фраза «ұлы жиын», «ұлы мереке», «ұлы той» — деген фразалармен қатар жұмсалады. Яғни қалың қауымның ортақ қуаныш тойы, Ұлы Октабр мейрамы, 1 Май мейрамы, 9 Май жеңіс күні сияқты ұлы салтанат күнінің баламасы ретінде келе береді). Бұрын бұл фраза торқалы топыр той дәп те айтылған. Торқалы топыр тойында, Топ бас қосқан ойында, Қасқа-жайсан алдында Топ жиынды дулаттым (Д. Б.). Оразбек пен Жұбаныш, Торқалы тойға шақырмай, Мен сендерге нағылдым? Жігіттерде әдеп жоқ (К. Ә.). Туган жердің әр қызығы тар-

* «Торқалы той, топырақты өлімде» фразасына қатысты материалды Қ. Өмірәлиев дайындағы.

тады. Жүргім келеді тойларында торқалы. Керекулік ағайындар ортаңа, Келдім жетіп елеңдетіп мен тағы (К. І.). Торқалы той, Тұмарлы жүйрік (Макал).

Аты бар тойлар не тойшықтар, кішігірім жиындар:

Балаға байланысты тойлар: ◆ құрсақ той (әйелі екі қабат болғанда жасалады); шілде күзет (бала туғанда жүрек жарды қуанышпен жасалатын тошық жиын); шілдехана той (бала қырқынан шыққанда қырық қасық шілде сүймен жуып, қарын шашынан бір тал кесіп, ырым жасайды, осыған той қылады); бесікке салар; бесікке салар той (баланы бесікке бөлеу, бесікке жатқызу тойы); тұсау кесер той (бала жүре бастағанда «жығылмайтын, сүрінбейтін болсын» деген ырыммен жасалады); сұндег тойы; атқа мінер, тізгія ілер тойы. Бұлардың берін қосып үл тойы деп те атаган.

Кейінгі кезде шыққан ◆ мектепке ба-ру тойы; мектеп бітіру тойы; әскерге шақырылу тойы; әскерден оралу тойы деген жаңа тойлар бар.

Үйрим-салт жиындары: Тоқым қағар; бастаңы. Мұны көбіне тоқым қағарып жасады (қылды); бастаңы берді (қылды) түрінде айтады.

◆ Мүшел той Еңбекте, өнерде, ғылымда аты шығып, әйгілі болған азamatтардың 50, 60, 70, 80... жасақ келгенін атап ету тойы.

◆ Үйлену тойы Қызы мен жігіттің қосылу күрметіне жасалған ойын-сауықты жиын-тамаша.

Үйлену тойының алдында болатын көне ырым-салт, жол-жоралғы, жиын-тойлар; оларға қатысты сез тіркестері:

Қызы көріп (қарап) жүр Жігіттің өзі қарап, қызы ізден, таңдал жүргенде айттылады. Қызы көретін жігітті біз көрелік (АӘ).

Қызы жаратпай (жақтырмай) жүр Қызы қарап, ұнатпай, лайықты қызы, жар таппай жүргенде айттылады. Төлеген сонда он екі жасқа келді. Қызы ізден араплады тамам елді. Он алты жасқа дейін қызы жаратпай. Ат жетер араплау тамам елді (КЖ).

Қызы айттырып жүр (келді) Қызы ізден қызыды ауылды я қызы бар бір үйді ділтеп келгенде айттылады. Үлкен атам үйіне келген қонақтар кім екен? — Нагашыла-рынан білем, қызы айттырып келіпти. — Кімнің қызын? (АТ).

Жауашыға жүрді Қызыға сырттай ен тағып, айттыруға кісі жібергенде айттылады.

Қарғы бау Қызы айттыра барғанда жаушы апаратын сый.

Шеге шапан Мақұл-мақұлға келген соң жауашыға кигізетін шапан.

Қызы айттырды; қалыңдық айттырды Үл мен қызыдың әкелері «мақұл-мақұлға» келгенде, баталасқанда айттылады. — Саған қалыңдық айттырдық! — дегенде, ол басында ұқпай қалып, қайта сурал: — Қалыңдық, деген не? Қатын ба? — деді (М. Ә.).

Айттырған күйеу Қалыңдығы белгілі болған соң, баталасып қойған соң, жігітке таңылатын жанама ат. Сол сияқты айттырған күйеу Төржанда да бар (М. Ә.).

Айттырған қыз; айттырып қойғап, айттырып қойған жері бар, қалыңдық; басы байлаулы; басы ноқталы Күйеуі белгілі болған соң, баталасып қойған соң, қызыға таңылатын жанама ат.

Құда түсті; құда болды Қызы айттырып «мақұл-мақұлға» келген соң, арнаулы дайындықпен жол жасап барып баталасуды айтады. Осыдан он жыл бұрын Алшынбай аулына Құнанбай келіп құда түспін. Ділдәні Абайға айттырған уақытта, бас құда Құнанбайға күйт деп, Алшынбай аулы күміс тартқан. Ол күмістің аты — тай түяқ (М. Ә.). Қыздың әкесі жуз қой күйт береді (Ә. А. Д.); Күйт кигізді. Күйт сыйға қосып күйт шапан жабады.

Бата аяқ, сырға тағар Құда түсе келгенде үлдің әкесі жіберетін сый мал. Үлдің атасы бата аяқ деп бір түйе, бір жылдық жібереді. Оны алып барған адамдарына ат, шапан жауып жібереді (Ә. А. Д.).

Кесімді бата Қалың малдың мөлшерін, тойға қосарын, ырым-салт, жол ушин беретінін атап-атап айтатын баталасу.

Кесімсіз бата Қалың малдың мөлшерін жалпы нобайлап айттып баталасу.

Қырық жеті 1. Қалың мал. 2. Қызды қалың малға балап осылай атаган. Ат үстар ма? Қырық жеті ме? (АТ).

Бас жақсы 1. Қалыңдықта арнап жасалған саукеле. Бай кісілер бас жақсы ушин 500—600 сом береді (Ы. А.). 2. Қалың малдың малмен төлеметін алдыңғы тобы. Бас жақсы — тоғыз түйе, төрт құлышы бие, төрт құнан, төрт байтал, жеті тай, бір ту бие (Х. К.).

Жанама жақсы. Қалың малдың орта тобы Таңдаумен аталағын я бір ат, я бір түйе (Х. К.).

Аяқ жақсы Қалың малдың соңғы тобы. Аяқ жақсы — бір түйе, бір ат, бір сиыр, қару (Х. К.). [Кей жерде бұл уш жақсы тоғыз түйе, сегіз құлышы бие; он уш бойдақ жылқы түрінде болған (Ә. А. Д.)].

Өлі-тірісін берді Tipicі — қалың малдың аяқтары мал түрі, өлісі — жыртсы, жасау сияқты қымбат бүйімдер. Өлі-тірісін берген соң өлі күйеу жата ма? (Макал).

Кайындаң барды Айттырғаннан кейін күйеудің қалыңдығына алғаш баруын айтады. Ал осы барыста басыны үлкендерді қайындаға барды дейді.

Ұрын барды (келді) ◆ Жасырын барды (келді) Күйеудің алғаш қайындаң баруын осылай атаган (Бастапқы кезде күйеу қа-

лыңдығы аулына әйгіленбей, үрланып, жасырының баратын болған. «Ұрын барды» деген содан қалған. Кейін салтанат құрып, ашық келу де осылай атап кеткен). Екеуді ер жеткен соң, күйеу қайнұны барады екі жігіт ертіп, бұл сапарды жасырын барған деп айтады (Ә. А. Д.).

Ауыл айбанасы Күйеудің ұрын барғанда қалыңдық ата-анасына апаратын сыйы. Ауылдың айбанасы деп атасының үйіне бір түйе апарып береді (Ә. А. Д.).

Ентікпесін берді Күйеу ұрын келгенде женғелердің алдынан жүгіріп шығып алатын алғашқы ырым сыйы. Күйеудің келгенін біліп, қызықтыңдар жүгіріп күйеу алдына келіп, енгікпе бер дөн жаңажақ қыш, 20—30 кез мата шыт алады (А. Ә. Д.).

Қалыңдық ойнады Ұрын келіп бетін ашкан күйеу қалыңдығына келіп, ойнап-куліп жүргүзге еркіті болған, қызы бен жігіт бір тосекте жата беретін болған. Осы салтты «қалыңдық ойнады» деп атаған.

Женғелікке жүрді, женғетай болды Күйеу қалыңдықтың ойнауга келгенде күйеу мен қалыңдықты жасырын жолынан тұратын сенімді женғесі болған, оны женғетай деп, ал оның арада жүруін жоғарыдағыша атаған, ер келген сайын күйеудің женғетайға беретін сайын женғелік деп атаған.

Есік көре келу, жыртыс сала келу; қол ұстаяу; күйеуге есік аштыруды; есік аша келді; қоржынын апарды Есік салтта күйеу жағы қалыңдықтың жасау жабдығын үлкен тойдан көп бұрын, тілті бір жыл бұрын апарып, күйеудің қалыңдық елінен корсетіп, көп ырым-салттардан отіп қайтатын болған. Сол барысты осылай атаған. Онаң соң күйеуге есік аштырады. Мұның мағынасы күйеу бірнеше адам жолдас ертіп қайнұны келеді (Ә. А. Д.). Абайдың бұл келісіп, ұрын келу деп, жыртыс сала келу деп, кейде есік көре келу, қол ұстаяу деп те аталауды (М. Ә.).

♦ Кіпі той Күйеу есік аша келгенде қайнұн жүргіт жағы жасайтын тойда осылай атаған. Кейде мұны ұрын той, қоржын тойы деп те айтады. Онаң соң күйеуге есік аштырады, мұның мағынасы күйеу бірнеше адам жолдас ертіп қайнұны келеді. Бір түйеге күріш, ерік, мейізінен артып, тойға соятуғын мал ап келді... кіши той деген той қылады (Ә. А. Д.).

Ілу сый Күйеу есік аша келгенде әжелетін қалың малдың басы, Қызы әкесі берген кійт сыйдың қарымтасы, қаруы. Қалынмал басы Алшынбайдың өзіне арналған кесек күміс бесіс жамбы. Бұл ілу деп атап көліп еді. Баратын қарамалды айтқанда: жетпіс жылқы, отыз түйе аталауды (М. Ә.).

Жыртыс сый; жыртыс мата Күйеу есік аша келгенде қалыңдық жағындағы жол алатын кісілерге арнап әкелген шапан, койлем орынаған етегін маталадар.

Жасау сый; жасау мата Келіннің көрп-төсек, қиім-кешегіне деп әкелінетін мата. Ұлжан Алшынбайдікіне көп қазына әкелді. Келген жылқы, түйеден басқа, жыртыстың бұл-матасының өзі екі үлкен

атанға артылып келіп еді. Оның ішінде келінге жасау тігілетін батсайы, мақбал, манат, дүрия, шаги белек салынған (М. Ә.).

Күйеу жолы Қайындал барған күйеудің қиім кию улгісі, қалыңдық аулында устанар ізет. Бұған тәжім ету де жатқан (Күйеу жолын жасамаған орайда: «Әкең күйеу болмаған да еді, шешең келіншек бол туспеп пе еді!»— деп үлкендер жағы кейіп тастау әдегі болған). Басқа үкі тағу — бар күйеудің әдегі. Қызыл манат шапан мен биік өкше етік киіп, елден ерекше үзін төбе тымақта үкі тағып алу, бұл өңірдің бар күйеудің жол болатын (М. Ә.). Эйтейір қай жерде тәжім ету керек, қай уақытта тұру керек, қай уақытта тымақты көзден алғып, кең отыруға болады, бәрін езің айтып отыр!— деп етініп тұр (М. Ә.).

Неке қияр; Неке оку; Неке сұзы Есік салтта бұл бір-біріне жар болуға ризалық беру, жұптыққа адалдық, айналастық серт ету, бұған көлгің күалігі (Қазіргі заманда мұның орнына ЗАГС сияқты медени мекемеде, «Неке сарайы» сияқты қоғамдық-медени орында жас жұбайлардың неке тіркелу, некеге отыру салтанаты етеді).

Қол ұстату; Шаш сипату Күйеу мен қалыңдықтың бір-біріне жар болуға ризалығы болған соң, күйеу таралынан қалыңдыққа жасалатын ризалық көніл білдіруі, құрмет көрсету ізеті. Қол ұстату, шаш сипату деген атақты ырымдар осы (М. Ә.).

Қол ұстарат; Шаш сипатар Қол ұстату, шаш сипату ырымдарын жасауға көмектесен женғенің алар сыйы.

Қызы кашап Қызы «кашырган» кісілерге, оны табу тартысы еткен үйге берілетін сый Күндізгі той етіп, кешкілік үлкендер ерте «жатып қалып», қызы-келіншектер қалыңдықты қөрші ауылға апарып «жасырып» қояды. Ол ауылда бір үй арнаң дайындауды. Бұл тоңта жүргендегер екі жақ бол (күйеу жақ, қалыңдық жақ) болінеді. Әлгі үйге қалыңдық жағы қызды жасырып отырады, күйеу жағы ізден барып табады. Екі жақ тартыс ойын жасайды. Күйеу жақ женіп, қалыңдықты женғенің қолына береді. Әлгі үй иесіне күйеу бір ат, я жақсы қымбат шапан береді, оны қызы қашар деп атайды (Ы. А.).

Отқа май құяр Ырым-салт. Қызы әкесі үйінің он жақ іргесіне күйеуге арнап қымбат матадан тігілген төсек салып, шымылдық құрып қояды. Күйеу табалдырыктан аттап кіргенде үш рет тәжім етеді. Табада түрган шоқда қолына ұстаратқан темір ожаудан майды құяды. Бір кемпір сұқ колын әуелі шоққа қарсылап, одан өзінің маңдауына, кеудесіне сұқ қолын басады. Бұдан соң күйеуді төсекке отырғызады. Өзге жүргіштың кетіп, женғесі тамақ береді (Ы. А.).

Кемпір өлді Екі жастың қосылуына көдергі болған «кемпір өлді-өлді» деп есептелең алынатын жол; бақан салды Күйеу жатқан үйдің туңлігін түргені үшін алынатын жол; ит ырылдар Күйеуге өш итті «құған» үшін алынатын сый; Мойын тас-

тар *Күйеу жатқан уйге уй тутінді болмасын деп түңліктен қойдың мойнын жілкебайлап түсіріп ырым жасап алатын сый; Тесек салар; Көрпе қымылдатар; Қызың құштаттар. Ұрын келгенде қалындың пеш күйеуді төсекке бір жиғізғаны үшін алынатын сый; арқа жатар *Күйеу мен қалындық жатқанда бір женгесі қалындық қасында «жатқан» болады, соның кетуі үшін берілетін алым сый.**

◆ *Ұлкен той, қызы үзатар той Күйеу есік коре келіп кеткен соң арага біраз уақыт салып, қалындықты алып кетуге келгенде берілетін той. Мұнан соң бір жылдан кейін, яки көп ішінде аз уақытта екі тарағының шамасына қарап, ұлкен той болады, үзатар той деп айтады. Айналасы екі күни, үш күншілік жердегі елді шақырып той қылады* (Ә. А. Д.).

Той мағы Улкен тойға жумсалар мал-мұліктің күйеу есілетең болегі (Бұл аяқты мал, ақша, ол бүйім, тәтті, жеміс т. б. түрінде болады, аяқты малды сойыс мағы деп бөлек атап). Бұл тойға күйеу қайын атасының салған той мағы уәғири керек-жарақ нәрселер ап келеді; бай болса, күйеу той мағы жұз тіллә бір түйе ақ киіс, екі қап мейіз, наң, ерік ап келеді, батадан қалған қалың мал болса оны қисаптап бергей (Ә. А. Д.).

Отау үй; қызы жасауы; қызы енші Қызың әкесінің үзатылған қызына тіккен үй, көрпе-төсек, күйім-кешек, үй жабдығы, еншігіне берген мағы. Қызына беретүғын отау үйін тігеді, бес қанатты, алты қанатты қып, үй-ішін әбден жасауға толтырады, кілемге, шәйі көрпе, мамық жастық, пушпақ ішіктер, сыртына қамқап барқып үстеган құндыз жүргізген әрқайсы үш тоғыздан, үйінің баулары жібектен ерген, қызын жұмыспен болған, терме тоқымнан болған, ең құрғанда екі мың, үш мың сомдық қаржат қылады (Ә. А. Д.). *Кенжекейдің әкесі қыздарына түгел енші беріп, көп жасаумен үзатады. Сонда Кенжекей әкесінің берген еншісіне, мінгізген ат, арттырыған түйе, тарттырған жасауына разы болмайды* (ҚЕ).

Сүт акы Күйеу баланың қайын енесіне берстін сыйы. Күйеу қайын енесіне қалындығының сүт ақысы үшін жақсы бір түйе жөне жанама жақсы береді (Ы. А.).

Танысын жүр Қалындықтың тұған-тұысқандарымен қоштасу үшін үйлеріне кіріп шығын осылай айтады. Той еткен соң қалындық қасында ертіп жүрген қызы-келіншектермен ауыл ағалап, тұған-тұысқандарының үйіне кіріп, танысады. Ол туыстар, таныстар әрқайсы кілем, шапан сыйлайды (Ы. А.).

Той бастар Жар-жар өлең айтү алдында қалындықты, күйеуді, олардың туыстарының мақтап, екі жастың ендік жұптық өміріне жол болсын айтып, бақыт тілеу түріндегі жыр. Әрі осы той бастар жыр айтқан ақынға берілетін сый. Бір акын той бастады домбыра алып, тындаған жиынлған жүрт құлақ салып, Байлығын

Медетбайдың баян етті, Таstadtы біраз жерге алғы барып (М. С.).

Аужар айтү; аужар өлең Ұзатылып бара жатқан қызыды жаңа жүрт, жаңа адамдар оргасына, күйеу ата-анасы мен туыстарына жақындату, оларды кім деп атауға иштін бұрып, тілін икемдеу мәнді үгіт жыр (Бұл өлең «той бастар» айттылан соң басталады).

Сыңсу өлең: сыңсұма жыр; сыңсу айтү Ұзатылып бара жатқан қызыдың жат жүрттық күйіді жатырқап, тұған жүрттың қимай, шерленіп, жылал айтатын мұң өлең, қоштасу өлең (Аужар өлең де, сыңсу өлең де о баста малға сатылған қызыдын, теңіне бармаган қызыдың әлсіз қарсылығы, ексікті өкпесі іспепті тұған). Жылады қызы, жырлады. Ағытты о да арманды. Кейіді, күйді, қорланды, Тудым деп неге қарғанды. Ата-ананы қарғады. Қаңғыттың деп қарғанды. Сүйткен қызыды шал алды. Қызы Уйінде мал қалды (І. Ж.).

Жұбату өлең Ұзатылып бара жатқан қызы сыңсұма өлең айтқанда қалындықтың көңілін жұбату үшін, ұзатылу сияқты салт-дәстүрге иланту үшін айттылатын, жаңа жүртта жақсы көлін атанудың кажеттігін айтатын әрі үзіт, әрі өсует мәнді өлең.

Жолын қылды (берді) Жол алды Ұзатылатын қызыдың тойында той бастар өлең айтқан ақынға берілетін қоделі сый.

Отауга салды. Той тарқаган кешіне таң ата қызды күйеу қасына апаратын салтты осылай атап. Есіктің алды құмдақты, жар-жар-ау! Құмдақтан қоян зымдапты, жар-жар-ау! Атасы басқа жау женгей, жар-жар-ау! Отауга салып тындасты, жар-жар-ау! (Айттыс).

Қызы ұзатты Той жасап, жол жасап, қызы берді.

Ұзатып әкелді Күйеу жолын жасап барайп, той жасатып әкелді.

Қызы көші Ұзатылып бара жатқан қызыдың жасау-жабдықты көши. (Оз ауылының шетінен шыққанша осылай аталауды).

Келіншек көші Ұзатып алды бара жатқан қызы көши өз аулы шетіне шыққан соң осылай аталауды.

Арқан көрді Келіншек көши алдынан жолдағы ауыл кіслері, тамақ, сүсін алып шығып, арқан көрді, қызы шешесі күміс білесік-сақина, орамал, жыртыс т. б. жол жасайды. Осы салтты айтады.

Келін түсті Ұзатып алды келген келін-ге айттылады. Ақ жарылып, күн туып, күнде қызық болсын! — дер. *Келін түсіп, үл туып, үйге бала толсын!* — дер (Б. О.).

Келін тусуге орай жасалатын жол; ырымға байланысты тұған фразалар: Жүрек жарды, шашу шашу, бет ашу, бет ашар, қолтық ұстар, босага аттар, сәлем салу, отқа май құю, от әулие, май әулие (отқа май қүйіганды ырым жасап жүрген кемпірдің отқа сыйынып айтатын сөз), көрімдік беру т. б.

Күйеу болу, келін болу, күйеуге тиу жолы негізінде жаңа туыс табады, жаңа туыстық атаулар қалыптасады: Қайын

ата, қайын ене, қайын бике, балдыз, қайын сізді, қайын аға, қайын жұрт (Жігіттің үш жұрты бар: бірі — өз жұрты, бірі — нағашы жұрты, бірі — қайын жұрты. Жігіттің өз жұрты — күншіл, нағашы жұрты — сыншыл, қайын жұрты — міншіл (ШС), қайын іні; қайын, төркін жұрт, мырзага, бикеш, абысын-ажын, күндес, бәйішше, тоқал, жиен, беле, бажа т. б.

II. Топырақты өлім; топырақ салған өлім Барлық жолы жасалатын, ағайын аза тұтып, арулан қойып, топырақ салатын үлкен қаза. (Өлімге қатысты, өлімге өзге жұрттың қатысы, «топырақ» сезі ұғымына орай қалыптасқан алудан тіркестер бар: «топырақ салды», «топырақ салмаған», «топырақ бүйірган», «топырақ бүйірмалған», «топырақ салу бүйірді», «терең қазып, тепкілеп көмген», «жұзін жасырыды», «жұзі жасырылмай қалды», «айдалада қалды», «ит пен құсқа жем болды», «ке-мусіз қалды», «кебінсіз, көмусіз өлім» т. б. Қазак ұғымында «топырақ салмау», «топырақ салудан сырт қалу» үлкен қылмыс, үлкен айып, ері кінә. Үлкен кісі қаза болғанда әр атаниң баласынан бір-бір кісі топырақ салып, сол қазага ортақ екенін, өлгем кісіге инеті ақ, пигылы таза екенін білдіретін болған. Топырақты өлім үстінде көп араздық ұмытылатын болған. «Ағайының азары болса да, беzerі болмайды» дег ынтымақ тауып отырган. Бірақ, керісінше, араздықпен қоса жүрген қатты қаталдық, тас бауыр жүрек те болған. Ол адамдарды, ағайынды өлімде де алалаған. Тірідегі қоңыл таразысымен өлшеген. Өлгем кісінің айтуымен не артында қалған кісілердің үйгаруымен қазада, қазаны күттеде, топырақ салуда сырт қалдырып, өш алу я жазалау салттары болған). Барлық Шыңғыс сыртындағы ұшы-қыры жоқ ен өлкө, кең сала, мол жайлай, қүйқалы адыр, қалың таулардан жұрт ағылды. Аңыраган ел, жер қайысқан қалың топыр бол кеп, бірнеше күн жыласып, аза салып болды да, ақыры Бөжейдің жаназасын шығарды. Сүйтіп бұл жайлайға қоймай, Шыңғыстың қайта асырып, қыстауының үстінне апарып, Тоқпамбетке қойды. Бөжейдегі жұрт жоқтаған жанға топырақ салмай қалған жалғыз Құнанбай айналасы болды (М. Ә.).

Өлу мағынасында қолданылатын тіркестер: қаза болды, көз жұмды, қайтыс болды, дүніне салды, о дүниеге аттапды, сапар шекті, ақырет сапарға жонеді, жан тесілім қылды, жаны шықты, шыбыны ұшты, ақырғы демі бітті, т. б. (Бұлардың едәуірі осы сөздікте берілген).

Ф Өлім үсті және марқұмды жөнелтуге байланысты тіркестер: дауыс айты, 1.өңіл айты, өлімді құтті, құран оқыды, тиे берсін айты, сүйегіне кірді, ақ жуды, арулан жуды, ақырет кім кигізді, кебін кигізді, жаназага (підияға) мал байлады (Підиясына байлайтын мал-мұліктің әңгімесіне кірісті.— М. Ә.). азага салғаным (косқаным), аруатына ариғаным (атага-

ным), жаназасын шығарды, жыртыс берді, жыртыс жырты т. б.

Топырақ салды; жатқан жерің торқа болсын! Жаның жанненнан болсын! Өлгем кісі қабіріне ақ ииегін білдіріп топырақ салу, өлікке тілек айту салтына байланысты.

Оліктің артын күту Өлгем кісігө азаттуу, мал сойып, жұрт жиып «тие берсін» айтып бата оқу, аза салты т. б.

Ф Өлімнің артын күтуге қатысты фразалар: жетісі (қыркы, жыны) болды, жетісін берді, қыркын берді, жылдын берді, ас берді.

Қара тігу; қаралы ту тігу Өлгем кісігө тігілген үйдің оң жақ белдеуіне найзага кісінің жасына қарай ақ, кок, қара ту байлау. Байдалы өлік үстінен тіккен ақ үйдің оң жақ белдеуіне өз қолымен экеп қарал тікті. Қара дегені — ұзын найзаның басына тігілген ту (М. Ә.).

Ат тұлдады; тұлдаған ат (кім); тұл ат; тұл кім (тұл тақия, тұл тұмак, тұл ішік). Өлгем кісінің мінген аты, киген кімі, жетім, иесіз қалды деген ұғыммен, иесінің артын бірге күтіседі деген ұғыммен жасалатын салт.

Тұл жыртыс Жылы толып, асы берілген соң қадәжолымен үлестірілетін қымбат кім-кешек.

Қаралы тәң Өлгем кісінің тұл мұлкін салған, тұл жыртыс салған тәң.

Қаралы ер-тұрман. Өлгем кісінің көзі тірісінде атқа салған ер-тұрманың осылай атаган. Жануар-ай, иен кетіп тұл қалдыңғой, сен бейбақ!— деп, жақындан келді де, күрең аттың кекілін шорт кесті. Содан қүйрығынан алып, уыстал тұрып, дәл тірсегінен жогары келтіре, қалың қүйрығында борт-борт кесіп алды. Қара кек атқа да соны істеді. Мынау тұлдаған екі ат келесі жылға шейін мінілмейді. Қол тимей семіріп барып, жыл асқан соң иесінің асына сойылады. Қөшкенде ерімнің қаралы ер-тұрманы осыған ерттелсін, тұлданған кімдер осы жануарға жабылсын!— деді (М. Ә.).

Тұл қалды; жесір қалды Иесіз қалды, ешкімнің ұстасуына, тиүіне тыйым салынып, аза тұтып, артын күтіп қалды деген мағынада. Қатын жесір тұл қалды-ау (М. Ә.).

Қаралы қатын, тұл қатын. Ері қайтыс болып, аза тұтып артын күтіп отырган қыз.

Қаралы жесір; қаралы қалыңдық Айттырып қойған, тойын жасап алғалы жүрген қалыңдықтың күйеу жігіті өлсе, осылай атайды.

Қаралы әйелге байланысты қара салды, қара жамылды, шашын жайды, бетін жыртты сияқты фразалар бар.

Қаралы үй; қаралы ауыл Азаматы қайтыс бол, аза тұтып отырган ауыл.

Қарасын алды; қарасын тастады Ері өліп қара жамылған әйелдің тартқан қара-

лы орамалын жыл болып, асы өткен соң алу салты.

Қара жықты Жылы толып, асы берілген соң, қаралы түдү құлататын салтқа байланысты. Жаңағы қараны жыққан Байсал, септі бұзған Сүйіндік енді мынау түл атты бауыздаған Байдалы — үшеуі де кейін «жол» алады (М. Э.).

Өлімге байланысты қаза жырлары: ◆ Естірту жыры Өлімді қаза болған кісінің тұтыстарына жанамалап, орагытып, түспалдан барып айттын сез.

Жылау айту. Дауыс айту Қайтыс болған кісінің әйелі, қыздары, жақын-жынық аталақ кіслердің қызы-катаңдары дауыстап, қосылып жылау, сөзбен қайғылы қоңылдерін, өксізін жеткізуі.

Жоқтау айтты. Жоқтау сез (жыр) айтты Қайтыс болған кісінің әйелі мен қызы жоқтау жыр айтты (Мұнда өлген кісінің жеке қасиеттері, қогамдық қызметі термеленіп мақталады).

Жұбату сез. Тоқтау сез Kicisi өліп дауыс айттып отырган қаралы жандарға басу айту; «қазага шукірлік ет», «жұрттың бәрі өлең», «ажал ортақ», «олімнен ешкім құтылмайды», «құдайлдың мұнысында шүкір, коз алдында кетті, озін жонелтіп отырысың» т. б. деген сөздермен келеді.

Көніл айту, көніл айту жыры Kicisi қайтыс болған үйге кіріп, ииеттестігін, қазага ортақтығын, бәріне де ауыр тиген өлім болғанын айттып «болғанға болаттай бол» — деп құат бере айттылатын сез.

Сауын айтты Өлген кісігө жылы болып, берілестін астың кезін, болатын жерін, сипатын, яғни ат жарыс, балуан курсес т. б. салт-жынын болатынын айттып кісі жіберді.

◆ Ас беру Өлген кісінің артын күтүс алғанының соңғы ең үлкен жолын жасап, мол жынын, топыр топқа тамақ беріп, қызық көрсету сияқты салттанатын жынын («Ас аттынікі, той тоңдынікі» дегенінен көрінетіндей, астын қызығы ат жарыс т. с. с.). Ас өлік үшін ғана емес, есіресе тірілер үшін керек. Олар өлімді сылтаудағы өздерінің албырын, атағын, мақтадын, айданын да асырады. Сондықтан асты кім болса сол жасамайды, тек жуан, бай, құдышретін күштілер ғана жасайды... Анығында Бежейдің асы бір Тобықты емес, тіпті бұл еңір, бұл атыралта талайдан болмаган ас дөлінді (М. Э.).

Аста (тойда) болатын жарыс, сауықтар: ◆ Ат шабыс, ат бәйге, балуан курсес, ат сауыс, ат тартыс, аударыспақ, көмбә алу, тенге алу, кекпар тарту, лақ кекпар, серке кекпар, тана кекпар, айналма кекпар (Екі жақ та бір ғана белгіленген жерге апарып кекпар тастау түрі), мәре кекпар (Екі жақ, кең жазықтың екі шетінен мәрелі жер белгілеп, серкені ортага тастайды, серкені әр екі жақ өз мөрсесіне апарып салады), алып қашпай кекпар (Серкені алып қашпай, жеткізбей құтылып кету түрі), жорға жарыс, тай (құнан, дөнен) жарыс, атап жарыс, жамбы ату, балуан курсес т. б.

Бәйге беру, бәйге тігу, салым айту, олжа салу, телім алу, тоғыз тарту Астағы жарысқа берілетін сыйға қатысты фразалар.

Тоғыздар: бас тоғыз, орта тоғыз, аяқ тоғыз, Алдыңғы бәйге түйе бастатқан тоғыз, екінші бәйге жамбы бастатқан тоғыз (М. Э.).

Маңдай мал Бас тоғыздың бас малы.

Токал теғіз Тоғыздың маңдай малсыз түрі.

ТОРСАН ҚАҚТАЙ Бұртиып, ерсі мінез көрсетті. Айғаным бүндайда бір ауыз сез айттып, торсан қақпаса, қонақша барғанда ішкен асы бойына жүқпайтындей көреді (А. Б.).

ТОЯТ БЕРДІ [ЕТТИ, ЖЕГІЗДІ] Ләззатқа кенелтті, мейір қандырды; Десеніз уәде қылмай мен еңрейін, Бара-бар қысап қылып тендерейін. Гашықтан тоят беріп қолыма алып, Жесеніс махаббаттан жем берейін (А. Қор.). Мен бір сұңқар шүйлген, Сүйіктім сен бір жекеійсін. Мейірімді қандырып, Түсінен тоят еткейсің (М. Б.). Қақиқат шын ғашық жар дегізіп ең, Әуелден тілін үшін емізіп ең. Ақырда сөз аяғы қайыр болсын, Дегендей көміл тоят жегізіп ең (А. Қор.).

ТОЯТ ТӨС, САЛПЫ ЕРІН Бұл жерде жаррау, жүйрік ат туралы айттылып отыр. Айдақ алыс жерімді, Алсан аңы терімді, Тоят тос, салпы ерінді, Топтай торай бермейтін, Тұлпар аттай қунақпын (Д. Б.).

ТОЯТТАЙ АЛЫСТАН ТІЛЕДІ Бұл жerde ақын нағыз батыр алыстағы жауын мұқатады деп отыр. Жан серігі Бөртені дүниеге неге сатады?! Тірі болса Еспенбет Алыстан тілеп тоятын, Тұзден дәмді татады (Д. Б.).

ТОЯТЫ ҚАНДЫ Құмары қанды, қызықта тойды. Тояты оның қанған соң, Ақ сұңқардай тулеңен (АӘ).

ТӨБЕ БИ қөне. Үлкен би. (Ұлы жында билер алқасында билік айтушы кісі), Асыл ағаң тебе би болды, қайырлы болсын! Өзіне де, халыққа да хабар айт! — деді (М. Э.).

ТӨБЕГЕ ЖАЙ ТУСКЕНДЕЙ [СОҚ-ҚАНДАЙ, ҮРҒАНДАЙ] ◆ ТӨБЕДЕН ТУСКЕНДЕЙ Кенеттеген, ойламаган жерден ынғайсыз жайға ұшыраганда айттылады. Оқытушы Сәрсенмен қоштасай жүріп кетті. Ал, Сәрсен болса, төбесіне нак жай тускендей құлқісінен тез тыйылды (С. Бақ.). Бұрын қулағы үйренбеген сүмдик сез, төбеден жай тускендей ұрып кеткендітеген, Есениңің бұл құбыльсты барлауға мұршасы келмеди (М. И.). Гайнинде төбесінен жай соққандай болды (С. С.). Дәурен ағай өткен жылы бір сезінде баласына төбеден тускендей «жоқ» деп қалғанды. Жоқ, сен менен ғері білгіштеу геолог боласың (З. Қ.).

ТӨБЕГЕ ОЙНАДЫ ◎ ТӨБЕСИНЕ ҚАМШЫ [ӘҢГІР ТАЯҚ] ОЙНАТТИ ◎ ТӨБЕСИНЕ ТЕСТИ ◎ ТӨБЕСИНЕ ШЫҚТЫ Басынып алды; көрлады; зорлық көрсетті. Енді, міне, желек астында желігін жасыра алмай, күнде-күнде әнін шырқап, төбеме ойнал оты,—деді Ділда Абайға (М. Ә.). Осы кештегі Борсақ қайдан жуан шықтың төбеме ойнал (М. Ә.). Қөзінді ойып барады, Құнде тесін төбесін, Ақсакалдан әл кетті, Болмаса тәңірім демесін (Ш. Қ.).

ТӨБЕ КӨРСЕТТІ Bir келіп көрініп қайтты. Дүниесі құрсын, қарагым, тым болмаса дос-дұшпанымызға төбенди бір көрсетіп қайт! — деп отырып алды (І. Ж.).

ТӨБЕЛ ТАЗ Төбе тұсы таз болған кісіге айтылады. Төбел тазға төрт теңге, Айна тазға алты теңге, Қырма тазға қырық теңге, Ойма тазға он теңге, Сал к... інді керсөнгө, Сиса да бер бес теңге, Симаса да бер бес теңге (МЗ).

ТӨБЕММЕН ЖЕР ҚАЗСАМ Да ТАБАМЫН Қайтсем де табамын.

ТӨБЕҢДІ КӨРМЕГІР! Қебіне әзіл-остақ ретінде айтылатын қарғыс.—Төбенди көрмегір, Қожанасыр, сенің басқан ізінде шөп шықпайтын болды гой (ЛЖ).

ТӨБЕҢНЕН ЖОРТ Азап-бейнет көр, біреудің қыспагына тұс деген мағынадағы қарғыс. Ой, төбеннең жорт, жағыңа жылан жұмыртқаласын, білдін бе (К. Қуан.).

ТӨБЕҢНЕН [ТАС ТӨБЕҢНЕН] ҰРҒЫР! ◎ ҚУДАЙ ТӨБЕҢНЕН [ТАС ТӨБЕҢНЕН] ҰРСЫН! қарғы с. Оңба, «құдайдың» қашары соқсын Сол-ақ екен, сауынши әйелдің бәрі де әр жерден «Сығыр шұнақ, мынаны да тіліп кетіпти». Төбеннең ұрғыр, қандай жау екен? (М. Ә.).

ТӨБЕСІ ҚОККЕ ЕКІ-АҚ ЕЛІ ЖЕТПЕДІ [ТИМЕЙ ҚАЛДЫ] ◎ ТӨБЕСІ ҚОККЕ ЖЕТПЕДІ [ТИДІ] ◎ ТӨБЕСІН ҚОККЕ ЖЕТКІЗДІ [ТИГІЗДІ] Қатты қуанды, шаттанды, қуанышын тасытты. Нұржан аулартақом хатшысының кабинетінен төбесін қоқке екі-ақ елі жетпей шықты (З. Ш.). Төбем қоқке жетпіт, Есімнен шығып кетіпти, Жаалу жүрген мың күнім (С. Кер.). Оған Оспаның да, естіген Нұрым күйеудің төбесі қоқке жеткендей болды (С. Т.). Вағонға астындағы қызыл күрец, Ағызып құйып тұрсаң қектен төмөн. Лықылдан демде вагон толған сайын, Тигендей қуанамын қоқке төбем (Ай. Т.). Жақсы болып ер жетсе Балапаны-бөлесі, Бағы ашылып анасы, Қоқке тиер төбесі (С. С.). «Шұға шақырды» деп бір күні Есімбектің түбешісі келді. Төбем қоқке тиердей болып қуандым. Келдім. Үлкен үйінде кілемнің іргесін түргізіп Шұға жатыр екен. Маган көзі түсіп кетіп қамықты (Б. М.). Есенсіз бе, Ақан аға! Төбем қоқке аза-ақ тимей қалды гой. Жүрекім жарылғалы тұрғандай (Ф. М.). Шаттанып бала шашырап, Төбесін қоқке тиберді. Әкесінің барлығын Тап сол жерде білдірді (АБ). Адамға қа-

нат бітіріп, төбесін көкке жеткізген де осы жылды (М. Е.).

ТӨБЕСИНЕ ҚҮЙ ҚАЗДЫ [ҚҰДЫҚ, ҚАЗДЫ] Азапқа салды, қинаады; тынышын алды. Төбеннең қүй қазып жатса, отырганмен тыныштық табылмайды (М. Ә.). Сапар басын кекшітіп: Сенсін!—деді. Жарқын одан тайсалмай, мен не қылды, төбене қүй қаздыл ба? — деді Сапар (М. И.).

ТӨБЕСІНЕН [ҮСТИНЕН] ТҮСТІ Дәл талты, дәл үстінен шықты. Сұлманнның остақ сөзі шындықтың төбесінен тускен болу керек (Б. С.).

ТӨБЕСІНЕН ТІК ТҮРДЫ [ТІК ТҮРҮП КҮТТИ] ◎ ТӨБЕСІНЕН ҚӨТЕРДІ Бар бейілімен жүгіріп жүріп күтті, қатты сыйлады, құрметтеді; мадактады. Бала айтты: «Өзің бил» деп бұл сөзіне, Шал қуанды тиғен сон ерік өзіне. Төбесінен тік түрүп қылды қызмет, Титтей шәргез келмейді мінезіне (Абай). Бас жарылса бөрік ішінде, ішегің шыкпайды... дауласпай, төбелерінен тік түрүп күтіңдер (М. Ә.). Төбесінен көтерген Өз ақының, өз ұлық, Бақыт детек ең үлкен Халқым екен сөзінің (Ф. Қ.). Жамбылды төбесінен көтеріп, ардақтап, әлемге танытқан — ұлы совет халқы (Қ. А.).

ТӨБЕСІ ТЕСІК Өзге тілді түсініп қала-тында хабары бар деген мағынада. Мынауынның төбесі тесік қой,— деді Қанатбай Сергейдің созған қолын қос қолдан алып жатып (Ж. Тәш.).

ТӨБЕ ШАШЫН [ҚҰЙҚАСЫН] ҰРПИТИ [ШЫМЫРЛАТЫ] ◎ ТӨБЕ ШАШЫ [ҚҰЙҚАСЫ] ТІК ТҮРДЫ [ШЫМЫРЛАДЫ] ◎ ТӨБЕСІНЕН СУЫҚ СУ ҚҰЙЫШ ЖІВЕРГЕНДЕЙ БОЛДЫ Шошытты, қорқытты, үреллендірді; шошыды, тұла бойы туршікті, зәресі үшты. Осындағы тың тұсында осы атырауптағы қазақтың бар әйелінің төбе шашын үрпіткендегі, жан жүрекін түршіктірғендегі қатал жаза керек болды (М. Ә.). Мына сөзді естігенде төбесінен суық су құйып жібергендей болды (С. Б.). Ауылға мұғалім келеді, мектеп ашады деген хабарды естігенде, ескішіл Нұртайдың төбе шашы тік түрді (С. О.). Адам атын жамылған бұл азғынның хайуандық қылмысын естіген жүртің төбе шашын тік түргізди (КТ). Самолеттің гүрлі бірде алыстап кетеді, енді бір сәтте төбе қүйінан шымырлатып жақындей берді (Т. А.). Төбе қүйқасы, ең бойы шымыршымыр етіп тітіркеніп көзін ашады (М. И.).

ТӨЗІМ [ШЫДАМ] ЕТТИ [ТАПТЫ] Өзін-өзі үстап сабыр тұтты. Қара көзін, Еттін төзім Қарағанды қандыра (Б. К.). Ер жүрекім, Еттін төзім, Әкесін-өксіл төгем жас, Бар ма екен ол, Қайда екен ол, Нендей түрде жүр екен (Б. К.). Штукин оның шектен шыққан бұл әдепсіздігіне де шыдам тапты (Ә. Н.).

ТӨЗІМІ [ШЫДАМЫ] ТАУСЫЛДЫ ◎ ШЫДАМ ЖАНЫН ЖАЛЫҚТЫРДЫ Өзін-өзі үстай алмайтында, сабыры жетпейтіндегі күйге түсти. Жайылатын көгіс дәрі түтіні де Петр Денисовтың көзін ғана талдырган жоқ, шыдам жанын да жалықтыруды (Ә. Н.).

ТӨМЕН ЕТЕКТІ [ТӨМЕН ҚОЛ] ҚАТЫН көне. Елеусіз, нашар әйел магынасында, (Күйрекен ескі заманда әйелдің қорлау ретінде айтылған). Және үрса-соқса да, тәмем етекті әйелдің еркексіз күні жоқ кой деп ойлады (Ә. Н.).

ТӨМЕН ҚОЛ Сапасы нашар нәрсе.

ТӨМЕН САНАДЫ Кемітті, өзінен кем есептеді.

ТӨРДЕН ОРЫН АЛДЫ Өзгеден сыйлы болды. Бәрі де шын ықыласпен құттықта мақ, Қенілді қызық жазды көзбен көрген. Халінше алға жылжып жан иесі, Ойы бар орын алсам деген төрден (Б. К.).

ТӨРЕЛІГІНЕ ҚӨНБЕДІ Билігіне токтамады.

ТӨРЕЛІК АЙТЫ [БЕРДІ] ◎ ТӨРЕСІН БЕРДІ Ақыл айтып, кеңес берді, кесім айтты. Сүйте жүріп, екі баласына ыстық асты әкеleiп қоя отырып, аналың бір төрелік айтты (М. Ә.). Не деп төре берсөң де, Нендей түрде көрсөң де, Билік жалғыз өзінде (Б. К.).

ТӨРЕНЕ ҚҰЛДЫҚ Берген билігіңе ризамын деген магынада. Е-е, сөз жүйесін тапса, мал иесін табады-дағы. Олай болса, сокырдың тілегені екі көзі, тереңе құлдық, шырагым, дегенің болсын (М. Ә.).

ТӨРЕСІНЕН ЖАНЫЛДЫ Әділдіктен айрылды. Еңсесі биік кең сарай Мертік болар булғен соң, Терде отырган қарт баған Төресін жаңылар малдан соң (Б. К.).

ТӨРКІНІН ҚӨБЕЛЕДІ Төркінін жантарты, пана тұтты.

ТӨРКІНІ ТАВЫЛЫП, ҚҰЛМЕТІ АШЫЛДЫ Себеп-сыры анықталып, әшике-ре болды. Ал, жолдастар! Ағылшынай, саспай өзді-өзінің жұмысына барындар. Мұндай-мұндай қызыншылықтар болатын. Бірақ бәрінің де төркіні табылып, күлметі ашилатын (М. Ә.).

ТӨРТ АРЫСТИҢ БАЛАСЫ көне. Бүкіл ел деген магынада. Сауын айтып жиылған, Төрт арыстың баласы. Бақалас пен Қексалада Халыққа толды арасы (Д. Б.).

ТӨРТ АЯҒЫНАН ТІК ТҮРФЫЗДЫ Қалпына, орнына келтірді; істі жандандыруды. Қаз-қаз басқан шаруашылықты төрт аяғынан тік түрғызып, нығайтқан да осы Бәкен (Ә. Ә.).

ТӨРТ АЯҒЫ ТЕҢ [ТЕҢСЕЛІГЕН] ЖОРҒА 1. Жақсы жоргалайтын ат туралы айтылады. 2. Төзілте жырлайтын аяғын туралы айтылады. Өрім өрген өлеңден Үзенçгілес ақындар, Төрт аяғын төң жор-

га, Үмытпас мені ғасырлар, Қол ұстасып халықпен Жасасқан бірге жасым бар (Н. Б.). Ақсақал қожа да бар, молда да бар. Тенсеген төрт аяғы жорға да бар. «Топ асы — хақ қазынасы бай ғана емес», Келсе орын арылмаған сорға да бар (М. С.). Сарыарқаға келген соң, Төрт аяқты жорғасын, Жедігей, жауғаш атанып, Осынша жиган мүліктен Не көреді қу басың (Ш. Қ.).

ТӨРТ АЯҚТАН [АЯҚТАП] АҚСАДЫ Бар ауыртпалық түсіп, қатты қиналады, тұралап қалды. Момынға жапса жаланы, Құлық-сүмдүқ табады. Арқасы елдің жауыр бол, Женіл жүгі ауыр бол, Төрт аяқтан ақсады (Д. Б.).

ТӨРТ АЯҚТЫ ЕКЕНСІН! қарғыс. Қу, зымыстан, әккі деген магынада.

ТӨРТ ҚӨЗІ ТҮГЕЛ Бәрі көз алдында, тұтас. Балаларым мен келіндерім, сендер де жым-жырт, момын жүріп күтіңдер! Болмаса мынау ағайының төрт қөзі туғел отырғой міне, «өл» де маган (М. Ә.).

ТӨРТ ҚҰБЫЛА [ҚҰБЫЛАСЫ] ТҮГЕЛДЕНДІ [САЙ, ТЕҢ] ◎ ТӨРТ ЖАҒЫ ҚҰБЫЛА [ҚҰБЫЛА] Болып-төлдө; қағанага карқ, қағанагы сарқ күйге жетті. Төрт құбылам түгелденді, енді аятын еш нәрсе жоқ,— деді Қөжек титімдегі ғана кейлек тігіп құттықтап келген қатынға, үстіндегі күзен ішігін шешіп беріп жатып (Т. А.). Осындағы кітабы бар байды көрдім, Даулеті, қасиеті, шені де бар, Тұп-түгел төрт құбыласы сайды көрдім (С. Т.). Опық жеменіз, женгесі. Төрт құбыласы сай, үлгілі кітапхана жасаймыз,— деді Байсал (М. И.). Бір сирдың, сегіз қырдың бәрі өзінде, төрт құбылаң төң жааралған дидар шаріп (Ә. Тәң.).

ТӨРТ ТАБАНДАДЫ [ТАҒАНДАДЫ] Екі алқ, екі қолын тіреп тұра қалды. Мысықтай жерге төрт табандап дік ете түстім де, жантая құлай беріп, тағы бір-екі аунап, домалап кеттім (З. Ш.). Семайдынан түг бұйра, маңқиған, Семіздіктен төрт тағандап жалліған (А. Т.).

ТӨРТ ТАҒАНЫ ҚИМЫЛДАДЫ Зорға қозғалды; әлсіреді. Төрт мүшесі төң болмай, қарулы күш жақтағаны, Қылыш қайрап, зеңбірек өқтағаны. Жұлын жота жан жері берік қолда, Жене алмас құр қимылдан төрт тағаны (С. Т.).

ТӨРТ ТҮРМАНЫ ТҮГЕЛ САЙ Жау жабдығы, керек-жарагы түгел. Сағынам, ауызға алсам Исатайды, Ер тумас ел жағынан ондай жайлы. Қарадан халқы сүйіп «ханым» деген, Жігіт еді төрт түрманы түгел сайды (Ш. Ж.).

ТӨРТ ТҮЛІГІ САЙ БОЛДЫ Малға байыды. (Төрт түлік малы бар), Ерте заманда Ерназар деген кісі болытты. Ерназардың езі бай болытты. Төрт түлік малы сай болытты (КЕ). Жасында байдың малы бағып, ішер ас, киер киімге жарымған Бекенниң қазір төрт түлігі сай (ЛЖ).

ТӨРТ ТҮЛІК* *Түйе, жылқы, қой, сиыр малын қосып төрт түлік деп атайды.* Түйе мен жылқы, қой, сиыр, Төрт түлік малды құрадың (АӘ). Байбері деген бар екен, Байбері малға бай екен, *Төрт түлігі* сай екен, Бір перзентке зар екен (АБ). ◆ *Төрт түлікті жеке-жеке атағанда түйе малы, жылқы малы, қой малы [ешкі малы], сиыр малы дейді.* Эрі бұлардың сақтаушы иесі бар деп ұғынып, оларды ойсыл қара, қамбар ата, жылқышы ата, шопан ата, шекшек ата, зенгі баба деп атаган. Ал бұлардың берін қосып аяқты мал деп атайды. Аяқты малға есеп жоқ, Айдалып барып жайылар (КЖ). Төрт түлікті кейде жұп [аша, айыр] тұқык, так [тік] тұқык деп те атайды. Төрт түлік малды оның «иесі», «киесі» бар деп нанып, оларға жалбарынатын, киелі әк нар, киелі әк боз айғыр, киелі көк қошқар, киелі көк бұқа деп ат қою салты болған. *Малымның құты* деп, ерек малдан белгілі бір айғырды, бура немесе лекті, қошқарды қастерлеген де салт болған. Төрт түліктің ішінде түйе малын байлық ретінде де, көлік ретінде де, азық ретінде де қатты қастерлеген. Ұзақ сапар, қын асу бел, барап бағыты бағдарсыз жолды тес табаны төрт елі, атан жүрер жер екен деп суреттесе, түйенің ауыр мінезін тыныштықтың, бейбіт тірлік қалпына балап, оның мінезінде көрініп қалар «женілдікті» жамандыққа жорып, түйе ойнақтаса, жұт болады деп бағалаған, күштілікті — нар жолында жұқ қалмас; атан жілік жігіт деп, сұлулықты — бота кезді боз жігіт, бота кез ару деп суреттеген.

Түйе малы тұқымына қарай бірнеше түрге бөлінеді. Әуелі бір өркеші, қос өркешті болып бөлінеді. Қос өркештілерді: айыр өркеш, айыр түйе, айыр өркеш түйе дейді. Айыр түйе өркешінің арасы кендігіне эрі өркеш айырының биік-ала-салығына қарай үш түрлі: таза айыр Түйенің бұл тұқымы екі таза айырдан не айыр мен қоспақ түйеден туады. *Таза айыр* — Азу тісі қаладай, Екі өркеші балладай (АӘ). Қоспақ өркеш Өркешінің үшінші айыр болады. Түйенің бұл тұқымы нар мен айырдан туады. (Қоспақ қазақта тегі таза емес деген ұғымда жиі қолданылады). Мырза қоспақ; жөн, *жонбай* Екі өркешінің арасы алшақ болғанмен, өркеш үшін шошайып, шоқтықтанбай келеді. Нар түйе [нар] *Бір өркешті түйе.* Бұлардың тегі лөк [лөк түйе]. Қазақстанның кейбір жерінде түйенің бұл түрін жалпы атпен мая дейді. Ұргашысын аруана дейді, ал Қазақстанның браз жері мая деп нар түйенің ұргашысын ғана атайды. Төзімділігіне, жүйріктігіне қарай қазақ ауыз едебиетіндегі жел мая атанған түйе тұқымы осы. Атақты Асан қайғының: «*Жел мая мініп жер шалсам*», — дегендे-

rісі осы түйе тұқымы. Ал аруана түйе сутті, таза тұқым. Оны аруана не аруана маға деп те атаган. *Аруанадан туған маға бар Асылын айуан десе нанғысыз* (М. Ө.).

Нардың енді бір түрін бір туған не бір тума деп атайды. Түйенің бұл түрі лек пен таза айыр түйеден туады: аруана мен таза айыр бура екеуінен бір тума туады, бір туманың ұргашысына айыр бура шеккенде көбіне мырза қоспақ туады, ал нар бура мен айыр інгенен нар болып туса, бір туған дейді, егер айыр бол туса жампоз дейді. Қара нар *Бір тума*. (Қазақтың өлең-жырларында қайрат-күш иесі, төзімділік иесі ретінде көп айттылады). Қабыргасын сөксе де, Қайыспас қарас нарда деп (М. Ө.). Қалы кілем, қара нар Жарасады қатарға (М. Ө.). Ал бір тума нарга лек шексе, не аруанага жөн шексе, қылагай туады.

Түйе малының аттары: *Атан Айыр түйенің ақтасы*. Атанға тартсаң ауырмын, Батпанға тартсаң бастырман (АӘ). Маңаңаң басқан сары атап, Маңғыстап шығар еріске (М. Ө.). *Атандай даусын ақыртып, Басын бір кессем деп едім* (М. Ө.). Иңген айыр Түйенің бес жасқа толғаны. Иңген еңіресе, боту бозлар (МК). Атапша Айыр түйенің бес жасқа дейінгі ақтасы; Иңгенше Иңгеннің бес жасқа дейінгісі. Мінгенде атың жириенше, бикем, жар-жар-ау, Артқы түйен інгенише, бикем, жар-жар-ау. Нарша Нардың бес жасқа дейінгісі; тайлақ, тайлақ түйе, нар тайлақ Түйенің екі жастағысы. (Қазақта «Жез бүйдалы нар тайлақ» — деп көбіне бой жетіп келе жатқан аруды айткан). Жатып қалған қара нар, Оны білген бар ма екен? Жез бүйдалы сары інген, Оны білген бар ма екен? Жез бүйдалы нар тайлақ, Оны көрген бар ма екен? — Жатып қалған қара нар, Ол әкеніз болмасын, Жез бүйдалы сары інген, Ол шешеніз болмасын. Жез бүйдалы нар тайлақ, Ол езіңіз болмасын? (Жұмбақ өлен). Тайлақ түйедей тайрандағы Ерсі мінезге, епетейсіз қымылға қаратады. Бота Түйенің бір жасқа дейінгісі. Түйе сүйер баласын боташым деп, Жаудыраған көзінен «тоташым» деп (АӘ). Бура *Таза айырдың келеге түсетін еркегі*. Кенжекей құбы інгенди бурага шөгереді (КЕ). Жаткан жері даладай, Азу тісі қаладай, Екі өркеші балладай, Қаршылдаған бурасы, Жалыраған шудасы (АӘ). Нар бура қоспақ не бір туманың келеге түсетін еркегі. Тесінде бар қос анар, Нар бураның санындаидай, Оймақ ауыз, құмар көз, Іздеген ерге табылды ай (КЖ). Лек Нардың таза тұқымды бурасы. Қас үлкетен туған кәтепті, Қара нар керек біздің бул іске (М. Ө.). Бұрышын *Жас бура*. Бұрышын мұзға тайған күн, Бура атанға шеккен күн (М. Ө.). Бурадан кескен аз-

* «Төрт түлік» жайлы материалды Қ. Өмірәлиев дайындаған. Түйе малын тұқымына қарай жіктеу, онын атаулары F. Себептің «Түйе және оның әзбелі тура-лы қазақша атаулар» (СССР FA Қаз. ф. хабарлары, 1944, № 1) деген макаласынан алынды.

банса *Бұрышын* басып шөгө алмас (АӘ). Нар *Бір тұманың ақтасы мен үргашысына ортақ ат*. (Сол себепті де нар май, нар бура деп айта береді).

Түйе малының түсі: Түйе түске бай емес. Түйені қызыл нар, сары атан, сары інген, бол інген, құба інген, қара нар, ақ түйе т. б. деп түстейді.

Түйе малында болатын қымыл-әрекеттің атапуы: Боздады, ботадай боздады, ботасы өлген түйедей боздады; бақырды, бақырауық сары атан; кәрі түйедей бақырауық; күркіреді, күркіреуік, жараган бурадай күркіреп; тісін қайрады, шабынды. Қара бура аузынан ақ кәбікті бұрқ-бұрқ шашып, тісін қайрап, басын еркешіне үргылап, *гур-гур етіп*, артқы аяғын талтайта, бексерін шемейте, тірсегін бүгіп, кеудесін көтеріп алыш, бұты мен екі жанын құйрығымен үргылап, айбат шегіп, шабындың тұрып алды (АТ). Туллады, ойнақтады, тайрандады. Түйе ойнақтаса жұ болады (*Мақал*). Жараган бура сырттанып, қырыққан теке бұттанып (АӘ). Бошалады. Боз інгені құрысын, *Бошалап қашып кетілті* (АӘ).. Бір күні ертемен тұрса Құба інген жоқ, «*Бошалап кеттесе игі еді*» деп *Кенжекейдің жүргегі* су ете қалады (КЕ). Тартынды, тартынишак, итінді, итіншек. Алдыңғы түйен ітіншек, Басқа сокпа келіншек, Артқы түйен тартынишақ, К...ке сокпа келіншек (АӘ).

Түйе малында болатын ауру түрлері: Қатпа. *Қатпа болған түйедей*, *Киенкі болған биедей* (Ш. Қ.). Қышыма, қотыр, ақшелек, сары су т. б.

Түйе малына айтылатын кейіс сез: Ақ шелек келгір, қатпа келтір! Қышыма келгір! Теріп жайылғыр! Сойылғыр! Жайрагыр! Тау басында ақ терек, Қыздар тағар мойнына, Қаламып, маржан текшелеп. Айдасам жөнге жүрмейсің, Иесіз қалған ақ шелек! Сенің бірің қалмагыр, Ешкім сені алмағыр, Айдасам жөнге жүрмейсің Иесіз қалған жайрагыр! Арай жаным, арай! (АБ).

Түйе малынан алышатын өнім: *Жұн шуда Түйенің өркеш үстіндегі, тізеден жогары жерде*, мойның астындағы ұзын қылышыңты жуні. Маң-маң, маң басқан, Шудалары шаң басқан, Төрт аяғын тәң басқан Екі өркешін қом басқан. Түйе басын үйінді (АӘ). Боздақ *Түйе түлеген соң шыққан жаңа жұн*. (Жас бала тоңғанда жақ жуні үрпіп кетуіне орай боздағы шықты, боздағы шынып жаурады дейді). Түйе малының стүті: *Қымыран, шұбат*.

Түйе малына қатысты заттар: *Қом жазы* немесе жады, шом], ком ағаш жазы ағаш немесе жады ағаш], ашамай, айыл, айылқұр], ноқта, [бұйда немесе бида], мұрындық [мұрындық тығырығы] т. б.

Түйе малының тобына, ерісіне қатысты сез: Келе *Түйенің тобы*; *Матау Түйенің өріс орны*. Оған риза болмасаң, *матау толған түйем бар*, Соған түгел ие бол, *Коя бер мені шешетай* (КЕ).

Төрт тұлік майдың ішінде қай халықтың болса да құрмет тұтқандарының бірі — жылқы малы. Халық аузында ер қанаты — ат деген нақыл сез жиі кездеседі. Өлең-жырларында ақындар жылқы малын құрметтеп сөйлеген: *Мен қазанаттан туган қаз мойын* (М. Ө.). Белгілі қаз мойындың қара кекпі, *Тұнықтан жуайл ішпей қанбайтұын* (Б. Қож.). *Құлын-тайдай ойнаған оң жақ қайда?* (АӘ). *Тай-құлын-дай тебісекен, Асық ойнал алысқан* (КЖ). Алпыс жасар сорлы анам, *Алдыңдан шынып жануар, Құлынның менің, Төлеғен, көрдің бе* десе не дейсің (КЖ).

Жылқы малы тұқымына, журіс тұрқына, т. б. қарай бірнеше түрге белінеді: *Аргымақ*. *Аргымақ жабы қөрінен — Аса шашуып бұласа; Аргымақ сені сақтадым бір күніме керек деп* (М. Ө.). *Аргымаққа айдай таға қақтырып, Еділдің көкші мұзынан, Шауып өтсөн таяр ма?* (М. Ө.). Қазанат. *Аргымақтан туган қазанат, Қунине көз көрім жер шалғысыз* (М. Ө.); Астыңдағы Шұбардың, *Басын кесіп тастай көр, Қазанат тауып берейін* (АВ). Жабы. Тауға біткен аңдымыз, Суга біткен жалбызым, *Жабыны жауға мінгендей, Неше едің жалғызым* (АБ). Тобышақ. *Тобышақ атты бантады* (АӘ). Екі түкей. *Екі түкей торыш ат, лауға қоса алады* (АӘ). Текежаумыт; бедеу ат. *Бедеу аттың бестісі-ай, Адамның азбас естісі-ай* (АБ). Қазақтар; *қарарайып, Аргымақ пен қазақы аттан тұады*. (Жабыны қазақы ат деу де бар.). Қазактын атам заманнан өсіретін жылқысы «қазақы» аталатын — жабы. Аргы түбі, «монголдық» аталатын бойы аласалау келетін қазақ жылқылар бертін келе асылдандырылғып, денесі ірі, тезімді, мықты бола бастады. Қазақы жылқылардың ең маңтаулы түрлері: жүйрік пен жорға (С. М.). Қанында шығысын мен батысың жоқ, *Ағылшын аргымақтың шатысы жоқ*. Қашаннан қазағынмың қол тұмасы, *Арабтың дүлдүлінің қатысы жоқ*. *Манғұлдың месаты емес тұқырынған, Бұл таза шаед, шотлан тұқырынан, Жануар шапса жүйрік, мінсе берік, Озбайды жүгіргенде жылқы мұнаан* (Л. Ж.). Пырақ. *Мифтік аңызда үшатын ат, қанатты ат*. (Қазақ аузы әдебиетінде пырақ көбіне «жүйрік», «тұлпар» дегенін баламасы болып келеді). Дүлдүл. («Дүлдүл» о баста Тайбурыл деген сияқты Мұхаммед пайғамбардың ақ қашырының аты болыпты-мыс, бертін келе сол діни үғым бойынша, дүлдүл Әлінің аты болып сүреттеледі).

Жылқы малының аттары: *Қыл құйрық, жұнт*. (*Бұлар жылқының ілгері-кейінді әрі ауыспалы атаулары*). (Жұнт — ертеректе айтылған, қазір «жұнтаї бол семірді» деген фразадаған сақталған. Есқи он екі мүшел жыл календарында «жұнд жылсы» деп жыл атына төрт тұліктен «көй», «уд» [сиыр] малымен катар осы «жұнт» кірген). Қыдыра жалды қыл құйрық. *Жылқы, ат деген мағынада. Қылдыра жалды қыл құйрық* Сенен озбас деп

едім, Екі аяқты, бір басты Менен озбас деп едім (КБ). Ат *Minis көлігі есебіндегі жылдызы жалы*. «Ат тұғын тай басар», «Алсың анадан, ат биеден туады», «Ер қанаты ат», «Аттын жалы, атаниның қомында» (Мақал); *Атқа салым терлікті, Дүшпапанга қылым ерлікті (АВ)*; Сонда Кенжекей ексесінің берген еншісіне, мінгізген ат, арттырган түйе, тарттырган жасауына разы болмайды: — Экем маган жылдықтан таңдатсын, Шалқұйрық атты берсін... Шалқұйрықтың сұрағаным, ерге лайық ат еді, ер мініс деп едім (КЕ); Қабабы қалың сол бала, Тіпті шұнақ қу бала, Шұбар ат мініл келеді (АВ). Қазақ шабыс атын: Жүйрік тұлпар, құлік [осыдан сайдылік, сайдүдік], сандак, бәйге ат деп, кейде жанама атпен: түйғын, көк түйғын, құмай, арда, арда күрен деп атаған, ал салтанатқа мінестін атты: жорға ат, су жорға, токпе жорға, айдама жорға, шайқалған жорға деп атаған. Жай мініс атын: мініс ат, аяқ ылау, жетек ат, косақ ат, түп ат, кесем ат, пар ат деп, ал жорықтада алып жүретін атты ереуіл ат деп атаған.

Аттар жасына қарай былай бөлінеді: Жас ат, гексе ат, сака ат, сар кідір ат, сары тісті ат, кәрі ат, т. б.

Әпос және тарихи жылдарда жүйрік аттардың кей уақыт лақап аты (жалың есімі) болған. Мысалы: Ер-Тестіктің Шалқұйрық аты, Қеруғлының Қыраты, Алпамыстың Байшұбary, Қобыландының Тайбурылы, Қамбардың Қарақасқасы, Ер Тарғының Тарланы, Төлегеннің Қекбозы, Қебіктің Ақмөншагы, Қараманның Сандалкөгі, Исадайдың Ақтабаны, Кендебайдың Керкласы т. б.

Жылқы малының еркегін мініске, ұзақ жолға, жортуынга берік болу үшін көбіне актатын, ақта қылып қояды Жуандап мойның ессін деп, Бір байталға жіберді. Бестісінде үйретті. Жібек арқан құлаштап, Таралып бойы ессін деп, Ұзын байлаап сүйретті. Алты жаста ақтатты, Өзіне өлшел Бурылдың Артынан тұрман қақтатты (КБ); Сен құлында емдің, тайда емдің, Құнан жаста арда емдің. Денен жаста үйреттім, Алты қабат ала арқан, Жібектен өріп сүйреттім! Бес жасына келгендеге Бел қызығын көрсін деп, Бес бедеуге салдырдым. Алты жаста *ақтаттым* (ЕТ).

Жүйрік аттардың дene бітімін суреттеу арқылы жасалған өрнекті сез айшықтары бар. Олар: құйрығы — қынаптан шыққан канжардай, жалы — күлтеленген жибектей, шықшыты — оралып жаткан түбектей, құлагы — көлге біткен құрактай, қабагы — қара албасты қабақты, бауыздары — піскен алма сағақты, көзі — көркіткен шыққан шырақтай, танауы — тығынын алған шелектей, омырауы — Еділден шыққан аңғардай, субелігі — тастан соққан корғандай, жамбасы — ұста соққан сандалдай, тұяғы — от орнындаидай (ЕТ) Қалбыр екпе, сом [кетпен, шара] тұяқ, сом аяқ, быртық бакай, болат тұяқ,

тәует бас, қамыс құлақ, құлан жал, қаншыр мойын, бұлан мойын, қой жұтқыншақ, ит әңдіршек, қоян жон, құс тошы, тұлкі тес, тазы тізе, ит жіліншек, желмая тілерсек, салбыр тірсек, серке сан, бекен сан, талыс танау, қақпан бел, үңгір сағақ, сапты аяқтай ерінді, салып ерін, сала сүйек (І. Ж.); Қой мойын, қоян жақ, бекен қабақ, ой желке, теке мұрын, салқы тес, тақыр бақай, жұмыр түнк, тар мықын, күлте құйрық, шақпақ етті, бота тірсек (Абай); Ойық желке, кекшіл бас, құлжа мойын наз бедеу (Б. О.); Құдери бел, құпшик сан (Б. О.).

Айғыр. *Жылқының үйірге түсетін еркегі*. Тістеуік айғыр секілді. Үйірінді сүйльтын, Тай-құнанды құрансың (Д. Б.); Сауірік айғыр секілді, азынаған айғырдың үйірін көр, Менменсіген жігіттің өз үйін көр; Жамаң айғыр енесіне таң берер. Бие. *Құлындастының жылқының бес жасқа толғаны*. (Биені мама бие, құлынды бие, құлық бие, кексе бие тағы басқа түрде айта береді); Байтал. *Жылқының екі жастан бес жасқа дейінгі ұргашысы*. (Байталдың құнажын байтал, дөнежін байтал деп айырады). Байталың капелімшіл бір жел қуық (Айтыс). Бесті — жылқының бес жастағысы; дөнен — жылқының төрт жастағысы; құнан жылқының үш жастағысы; тай — жылқының екі жасары: жабагы — жылқының бір жасқа толлағаны, құлын жүні түстеген, тай шықпаган кезі, құлын — жылқының бір жасқа дейінгі, жабагы жүні көтерілгенге дейінгі баласы.

Жылқы баласының есүіне орай тай шықты, құнан шықты, дөнен шықты, бесті шықты, ат болды деп айтады. Құртқаның бақсан Бурылы Жасақта толып тай шықты Жалтырап мандай ай шықты. Тайдан құнан бұл шықты... Құнанин шығып дөнеді. Бестісінде үйретті (КБ).

Жылқы малының жасына қарай байқалатын мінезіне үқсатылып барып жасалған фразалар бар: құлындаид құлдырап; құлында даусы шықты; ат болар тай саяққа үйір; бесті айғырдай азынаст. б.

Жылқы малында болатын құбылыстардың білдіретін сез тіркестері: Тоқтап кетті, құрасқантанды, құлын саллас деменіз, Құлық тұган құлаша, Құрасқантанбас деменіз (В. К.). Айғырга салды, айғыр шапты, үйрессек. Жасынан үйірсек деп естуші едім, Шауылсын өш айғырдың енесіне (Ә. Тәң.); Үйірге түсті; үйірін құды [сүйльтты]; құлагын біздей қадады; бүйірнен жарады; кекілінен жарады; қанжырдай қатып жарады; ішін тартты; сұмбідей жарады; сұтытуы түсті; мейіздей қатып жарады; шаңына ілестірмеді; аса шапты; ақ бекендей ойнады; тоң жарған; сауға салған; қаннаттыны қаққан; аузымен құс тістеген; бейге бермес т. б.

Жылқы малы мен адамның ара катынасын білдіретін сез тіркестері: Ат салысты; ат қойды; аттан салды; ат ұста-

ды; ат ұстар; ат ұстарат; ат байлар; ат құйрығын кесісті; ат сауырын берді; ат құлағы тәсесті; ат басын тіреді; ат басын бір кезенге тәсесті; жылқыға жау тигендей; ат сабылты; ат құргатпады; ат айдағы; ат қосты; ат тарты; ат қайтты; құйрық тістесін келді т. б.

Жылқы малына тән кейбір қымыл-әрекеттерге қатысты сездер: Оқыранды, кісінеді, шұрқырасты, искелесті, қасысты, тістесті, тебісті, жусады, үйездеді, осқырды, үрікті, тулады, тарпыды, шапты, жортты, желді, аялдады, қарғыды, секірді.

Жылқы малын саууга байланысты тіркестер: Бұкпе салу (Алдыңғы қамшылар жақ аяғын мойын жілікке бүге байлады); қурде салу (Тебебеген асуа биені саударда мойын жілікке қамшылар жақ не мінер жақ артқы аяғын тірсегінен іліп қояды).

Жылқы малының ұстауга, бас білдіруге байланысты тіркестер: Бұғалық [құрық] салу (Ұзын арқаның басын тұзақтал, не ұзын құрықта тұзақты жілті іле байлап, мойнына тастайды); қыл бұрау салу (Тайқымына я устінді ерніне тұзақты жіп салып бұрайды).

Жылқы малының жалқұйрығын күзеуге байланысты тіркестер: Тай күзев, құнан күзев, бордақы күзев (Тайдың құйрық тубінен құндызыздық қылын қалдырып, мандайман кекіл жалын қалдырып күзейді, құйрығы үшінан шыбын қағар құйрық қылын қалдырады, құнаның құйрығына тимей тек жалын күзеп, кекіл жалын, кекіл қағарын әрі шоқтығына жақын, мінерде ұстар тұсынан бір топ жалын қалдырып күзейді, ал бордақыны күзегенде тоқалдан күзейді).

Жылқы малында болатын түстер: Боз. Боз шапса, боз озбай ма буырлдан, Мен шапса жер танабы күрылған (Айтыс); Ақ боз ат, ала ат, алаша ат Алаша аттың басы деп, Қалмақы ердің қасы деп, Қақ жүректің тұсы деп (ЕТ); Шаққан, қылан, кара ат, қара көр, қызықара, кара құла, сары ат. Тақсыр-ау, бұл бергенің сары ат екен, Аузында бір тісі жок көрі ат екен (С. А.); Сары сұр, қызыл ат, жириен ат, құла, құла кер, барап, құла жириен. Құла жириен ат мінген, құйрығын шарт түйгөн (М. О.); Бұрыл, күрең ат, кер ат, кер торы, сұр ат, торы ат, шұбар ат, шауқар ат, қырат, көк ат, қара көк, берте, ак борте, тобылғы менді торы ат, ак құла, ак сұр т. б.

Торт тұліктің бірі — сиыр малы жайлы да тілімізде жеке атаулар мен сез тіркестері, мақал-мәтелдер де едәуір: Сиырдың сүті тіліндегі; сиыр алсан танып ал, танымасаң тарғым ал; Сиыр бақтым дегеніне сидая қақтым десенші.

Жаман сиыр ерешіл деп; құдай сүзеген сиырга мүйіз бермейді деген; сиыр сиңағанды білмейді деп; сиыр мінез — мінезі теріс, шадыр кіслелер туралы. Сиыр бүйректеніп — ынтымақсыз, белек болу туралы. Мүйізделсекен сиырдай — жанжал еgestі, езара қастасу туралы.

Сиыр — осы тұліктің жалпылық аты, әрі үш жастан асқанын, бұзаулайтының да осылай атайды, көбіне сауынды сиыр деп те айта береді.

Сиыр малын жасына қарай: бұзау. (Бір жасқа дейінгі); торпак, тана. (Бір жастан асқаны). Кей жерде тана деп тек үргашысын атайды. Оңтүстік жағында «тана» сөзі, «тай» сөзі ерек тай, үргашы тай іспетті келеді де, ерек тана, үргашы тана, тана бұқа түрінде айтыла береді. Баспак. (Күзге қарайғы бұзауды кей жерде осылай атайды). Тайниша. (Екі жасқа келгені); құнажын (Екі жастан асқаны, төл беретіні). Екі жастан асқан еркегін, тарттырылса егіз, тарттырылмаса бұқа дейді. Өзізге туған күн бұзауға да туды деген осыдан. Өзіздей болп. (Үп-үлкен бола тұрып); егіз сияқты. (Бас-көзге қарамай, киіп-жарып жүре беретін кісіге айтылады); егіз кара күші бар. (Күшті, карулы деген мағынада); егіздей өкірді. (Үлкен кісінің қайғы-құсада қатты жылауы); егіз олжа, егіз сыбага. (Үлкен, мол сыбага). Өзізге егіз олжа тигенде, әкеме бұзау олжа тиетін ер ме еді. (В. В. Р.). Өзізді өрге салсан, қанатын талады. (Кинамау, қынға салмау туралы). Сол сияқты бұкаға салды, бұқадан шықты, тоқтап кетті, бошалады, бұзаулады сияқты сездер колданылады.

Сиыр малына айтылатын қарғыс, кейіс сездер: Сыыра алғыр! Қарасан келгір! Ошақ болғыр! Оқыра тигір! т. б.

Торт тұліктің бірі — кой малы. Қой жуастықтың, момындықтың, бейбіт жағдайың баламасы ретінде алынып, тілде осы мағыналарды білдіретін көп-көп сез тіркестері жасалған: Қой баласын сүйеді қонырым деп, Еш нарсені білмеген момынным деп (АӘ). Осыдан келіп, адам момынның: қойдан қоныр, жылқыдан торы; қой аузынан шен алмайды деп айтады. Ал кой үстінде боз торғай жұмыртқалаған; қойы ерісте тұнеген; жатын қалған бір тоқты жайылып мын қой болған жүрт деп бейбіт емірді, берекелі елді, құт мекенді айтқан. Адамдардың сағының табысын — қойдай маңыраң шуылдан, қозыдай маңыраң дұзылдан; қойдай жамыраң деп, қалын момын жүрттың түйіншік тіреліп, сасқан шағын — үйлиқкан қойдай қамалдай деп суреттеген.

Қойды жасына, ерек-үргашысына қарай: Үргашаң қой. (Төлдейтін қой); саулық қой. (Сауылатын, көбіне бес жастан асқан қой); дөнен қой. (Төрт жастағы қой); құнан қой. (Үш жастағы қой); ісек қой. (Екі жастағы ерек қой); тұсақ. (Екінші кектемге шыққан, былтыргы қозы). Кебе, кебе қозы, көпей, көрпеш, көрпелдес, көбе, көбекен. (Ерте тұған қозы). Байдың ұлы көрпелдес, шұбаланқы тартады, Айдал жүрген малдан соң (Б. Қ.); Базарбайдың Төлеген, Ерте тұған көбекен (ҚЖ). Осылармен қабат бағлан, марқа қозы, сирбаз қозы — «жетілген, «піскен» деген мағынада. Бал татыған бағланың

еазлтіп етін шайнауы (Д. Б.). Қозы. (Кой төлінің туғаннан тоқты болғанға дейінгі жалпы аты). Қозым, коныр қозым, қошаным десе, тату балаларды егіз қозыдай дейді.

Ерек қой немесе азбан деп те айта береді. Ал қойға жіберетін еркегін қошқар деп атайды. Қазақта қошқарға қастысты: қошқар болар қозының мандай жағы дәң болар деп болар бала жасынан дегенді білдіре, екі қошқардың басы бір қазаңға сыймайды деп екі мықты сыйысып, бір отыра алмайды дегенде мезгейді.

Күйекке байланысты тіркестер: Қошқар жіберді; қошқар салды; қошқар қойды; қой кашты; қойға қошқар жіберді; күйек байллады; күйек алды; күйектен құтылды. Үшай токсан болғанда Құтылар қошқар күйектен (ҚБ); күйек кез. (Қошқарды қойға күйекпен жіберген кез, мұнда әрі қойдың күйлегенін білдіреді). Ал ауыс мәндегі күйек асты жакын жасырын, жүрт көзінде жорта адалсып жүріп көнілдес болу деген мағынаны білдіреді.

Төрт түліктік коймен қосылып айтыла-тын мал — ешкі. Оны шекшек ата баласы деп те атаған. Қарагай мүйіз серкелі. Шүйде жалды желкелі, Шекшек ата баласы Ешкі бассын үйінді (АӘ). Ешкіге қастысты мынадай сөз тіркестері бар. Ешкі баққан зыр қағар; есі кеткен ешкі жияр; тоқал ешкі қой бұзар; ешкісі өреген, түйесі кетеген; ешкі [теке] «бақ-бақ»; ешкі еті жеме азбасынан айтыла-тын мал — ешкінін көктен көр. Ешкінің серкесін мал баққан жүрт қатты құрметтейді: серкесіз қой болмайды деп қоралы қойға басшы ретінде серке қояды да, оны көсем серке дейді. Ай мүйізді аж серке қойды бастар жар-жар-ау (АӘ).

Кой мен ешкіге қастысты ауруларға орай: Кебенек келгір! [каткыр!] Топалаң келгір [тигір] т. б. қарғыс мәнді фразалар жасалған. Төрт түлік малға қастысты шақыры, кею мәнді бір алуан одагай сездер бар: Тәк-тәк қашқалдаған жылқы малын токтатуға, ұстасуға орай айтылады. Анасын танып Тайбурыл Теректегі шылбырын Үзіп ала жөнелді. Ат қашқасын «тәк-тәк!» деп Қобыланды батыр жүргірді (ҚБ).

Жылқы малын ұстарда құр-құр, құру-құру десе, жем я тұз дорбага жылқыны шақырарда мон-мон дейді. Сиыр малын ау-хау [хау] деп, кой малын пүшайт-шүшайт, пүшәй-пүшой, құрай-құрай деп, ешкі малын шөр-шөре, шөрөй-шөрөй деп шақырады. Қарі Құлтай жете алмай, Жүргіреді шөрелеп, Қайды кетіп барасын Иесіз қалған кебенек, Шөрөй, жаным шөрөй (АӘ). Түйе малын көс-көс, койіс-кейіс деп шақырады, сауу үстінде идіру үшін де осылай дейді. Кей жерлерде мон-мон сезимен де түйені шақырады. Сол сияқты итті кә, күш-күш дейді. Жылқы, түйе малын айдағанда шүү! Айт шүү! дейді. Айт жанауар, шүү! деді, Құбылып Бурыл гуледі (ҚБ). Ауыз әдебиетінде түйе малын айдағанда арай, арай деу кездеседі. Байбөри-

нің кетті ме, Пірлерінің киесі. Айдасам жөнге журмейсін Адыра қалған Алпамыстын түйесі Арай, жаным, арай, арай! (АӘ). Сиырга ек! Өғізге соң! — десе, қойға рит [урит]; қош! қош-қош! деп, ешкіге шек! шек! деп, итке кет, тұр, жоғал дейді.

Түйе малынан бураны інгенге шөгергенде, екі бураны үрыстырыарда келе-келе десе, айырга (кей жерде бурага) құрайт-құрайт, қырит-қырит! дейді. Малды сузістірерде: қошқарға үрит [рит], соқ-соқ! бұқаға күж-күж! дейді. Ал итке бас-бас! айт, айдақ! һайт, айтак, айтак! дейді. Осы одагай сездерден келіп, біреуді біреуге айдан салу мағынасында: айтаққа еріп, айтаққа мәз болыш, айтаққа елеріп, айтаққа үріп, жүрттү айтақтан деген, сол сияқты үрит, соқ-соқ, үрит, соқ-соқка салын деген фразалар жасалған.

ТӨРІНЕН ҚӨРІ ЖУЫҚ *Картайып, өлімге таяу; бір аяғы жерде, бір аяғы көрде. Төрінен қөрі жуық* әкенді қабырнаға тонаш кіргізбеклісін? Масқарасын әлемге шашып, ит жемі қып өлтірмек өшіп бар той, сірә! — деді Абай Оспанға (М. Ә.).

ТӨС АРШЫНДЫ СҰЛУ *Мүсіні, әдемі қызы, әйел.*

ТӨСЕГІМЕН КӨТЕРДІ *Келін боп тусе, екі қабат болды. Қараашаш тускен жылы төсегімен көтеріп ұл туды (Н. Б.).*

ТӨСЕГІН ВЫЛҒАДЫ *Зиналық (бұзықтық) істеді деген мағынада.*

ТӨСЕГІНЕН АЙРЫЛҒАН *Жаны тыныш жатпаган, жүрт қамы ушин үйқы болғен. Тас табаны торт елі Атан жүрер жер екен, Төсегінен айрылған Атам жүрер жер екен (ШС).*

ТӨСЕК БОЛЫП ЖАТАЫР *Жерге шашылып, рәсса болған астық, жеміс, т. б. жайлы айтылады.*

ТӨСЕК ЖАДЫ *Әйел жанды, үй қүшик. (Кей жерде «жады бас» түрінде де айтылады). Төсек жады мырзалар, Ала баспақ байлының (Д. Б.).*

ТӨСЕК ЖАҢҒЫРТТЫ *Әйелі өліп, екінші әйел алған кісігіне айтылады. (Кейде әйелінен ажырасып, басқа әйел алған адамға да айтылады). Элгі, бұрынғының мақалы бар емес пе: «Кедейдің қастыны өлсе, басы қаңғырады; байдың қастыны өлсе, төсегі жаңғырады» деген (С. С.).*

ТӨСЕК ТАРТТЫ *[ТАРТЫП ЖАТАЫР] Сырқат мендеп жатып қалды; қатты ауырды, науқастанып жатыр. Науқас шалдығып, төсек тартып қалғанымда, Байга-былмен қазақшылық жолымен сейлесіп, ақымды сұрап едім, күстаналап ұрсып тастады (С. О.). Содан бері алты жыл Жезқазғандарға қалалық ауруханада төсек тартып жатырмын, қол-аяғын кимылға келе алмай-ақ қойды (ҚӘ). Қүндерде*

бір күні шал қатты ауырып, төсек тартып жатып алды (К. Е.).

ТӨСЕКТЕ БАСЫ ҚОСЫЛДЫ ◎ ТӨСЕКТЕ БАСЫ, ТӨСЕКІДЕ МАЛЫ ҚОСЫЛДЫ Ағайын туысты, ынгымагы, бірлігі бар, қонысы ортақ жүрт болды. Керек десе, тутініміз бір үшкін, Төсекіде мал, төсекте бас қосылып, Жанымыз да, қанымыз да туысқан (О. Ш.). Түрікмен төсекіде малың, төсекте басың қосылған баурың емес пе еді (Ә. Н.).

ТӨСЕКТЕН БЕЗІНДІ 1. Жар көнілінен сүйніды. 2. Жортұылды күндер туып, үйхысын қашырды. Ат устінен күн көрмей, Ашаршылық шел көрмей, Өзегі талпын ет жемей, Ер төсектен безінбей, Ерлердің ісі бітер ме? (М. О.).

ТӨС ҚАҒЫСТЫ ◎ ТӨСКЕ ТӨС ТИГІЗДІ ◎ ТӨСІН АШТЫ [ТҮЙІСТІРДІ] 1. Дос болды. Шыңқожамен табысып, Уагада сөз алсыны, Толтаймен төс ұғысып, Ант сүйнан ақ ішіп (Манаң). 2. Құшақтасты; көрісті. Қанат әлі де үнсіз болатын. Жұматай досымен төсін түйістіріп көрісіп болғанда барып, ол көзінің жасын сұртті (Ф. С.).

ТӨС ТАБАНДАП ЖАТЫР Баурын төсеп, етпетінен жатыр. Лабасы төрде жатыр төс табандап, Шоңкизып, малды ауылдан, төбетіндей (Л. Ж.).

ТӨС ТАБАНДЫ БИ Ұқпала, тегеуріні күшті, табанды би. Ұргасқанға шыдаса, төс табанды би сонда болады гой. Өзінің толайым нұсқасы бітімшіл, дәнекершіл болғандай (М. Ә.).

ТӨС ТАБАНЫ ЖЕРГЕ ТИДІ Эбден жүйкеледі, шаршап-шалдықты.

ТӨТЕСІНЕН [ТУРА] САЛДЫ [ТАРТЫ] Тіке, жол қысқарта жүрді. Табигат көрінісіне елтіп аз түрган кыздар селога төтесінен салмай, өзен бойын жағалап кетті (К. К.).

ТУ ВАЙЛАДЫ [КӨТЕРДІ] ◎ ТУ ҰСТАП, ТҮЛПАР ЖАРАТТЫ ◎ ТУ ТІКТІ ◎ ТУ ТІГІП, ТҮЛПАР МІНДІ 1. Ерлік жорықта елді көтерді, қол бастады. Ер Қабанбай ту байлан, Арқартаң атты борбайлан, Ақтамберді айқайлан, Қалмаққа кірді желіге (Д. Б.). Қара тастың астынан су көтерген, Су түскен мұнарды бу көтерген. Туган жаның бәрі де өлмей тұрса, Бұрынғы батыр кайда ту көтерген (Ш. Құл.). Ту ұстап, тұлпар жаратпай, Алдынан топ таратпай, Жай отындей оқ атпай, Анадан тудым дегенмен, Бастамас ел ұлан ба? (Д. Б.). Атаным Балуан Шолақ бала күннен, Ту ұстап, ерлік етіп тұлпар лінген. Ешкімге опасы жоқ жалған дүнисе, Өтті гой талай-талай кеменгерден (Б. Ш. Б.). 2. Жогын жоқтады, на-мысын қоргады. Туын тікті сыйбаниң, Ақтамберді батырды, Ауылдан шығып ат қойып, Ардақтап ұран шақырды (Д. Б.). Қу дауысты Құттыбай Қазақ туын көтер-

ди, Даналықпен айырды, Келері мен кетерді (Д. Б.).

ТУ БАСТА Әүелден, бұрыннан, қашаннан. Нұри Фалиға ту баста жақсылық істеуді үйғарғанда, оның бірінші сенген адамы да осы Шәкір еді (М. И.). Оқымыстылық ту бастан менін табиғатымда жоқ. Оған менін ақылым да, қабілетім де, тәзімділігім де жетпейді (М. И.).

ТУ БИЕ Қысыр қалған жылқы. Малшы қазақтар мал базарына жиылған. Құрат, ту бие, құр өгіз, тік өркеш түйе, тегене құйрық қой — бәрі бар (Ф. Мұс.). Бергізіп ханымдарға оңаша жай, Келтіріп етіп қойды керегін сай. Сойдырып ту бие мен бағлан козы, Жегілді бұл келгеннің бәріне май (Т. І.).

ТУҒАН АЙ ЖАҢА көрінген ай. Қактаған ақ күмістей кең маңдайлы, Аласы аз, қара көзі нұр жайнайды. Жіңішке қара қасы сыйып қойған, Бір жаңа ұқсатамын тұған айды (Абай).

ТУҒАН АЙДАЙ Аса сұлу, көрікті, ару жан туралы айттылады.

ТУҒАН ЕЛ — ТОРҒЫН БЕСІК ◎ ТУҒАН ЖЕР Отан, өз елі, кіндін кесіп, туып есken жер. Туган елім, қалдың-ау торғын бесік, Үйден кетіл ашам-ау бетен есік, жар-жар («Бозінген»). Туган жердің қия алмай, Тентекті женіп тия алмай, Өлі отырымсыз үлмай, Таба алмадық өнгө елді (Абай) Ендігіге не сұрау бұл жалғанда? Ақыл-ой, ар-намыс жоқ еш адамда. Өлген мола, туган жер жібермейді, Әйтпесе тұрмас едім осы маңда (Абай).

ТУҒАН КҮН 1. Басына түскен қызын-шылық. Сиры мен қойға туган күн маралға да туды (С.К.). 2. Қақсылық күн.

ТУДЫ БІТТІ, ҚӨРМЕДІ Өмірінде көрмедин, тугалы көрмедин.

. ТУ ЖЕР ◎ ТУСЫРАП ЖАТҚАН ЕН ДАЛА Қептен айдалып, жыртылып егін салынбаган жер. Талай жылды ту жер биылғы қалып, жаңбырга керемет көрсетті (Ф. Мұс.). Талай жыл, талай ғасырлар бойы тусырап жатқан ен далага алғаш шабуыл басталғаннан бері тоғыз жыл етті (Л.Ж.).

ТУ ҚОЙ Қысыр қалған, төлдемеген кой. Тыста, есік алдында, Тәуке бір ту қойды мүшелеп бұзып тасталты (Ф. Мұс.).

ТУЛАҚТАЙ СҮЙРЕТТИ Қынышылық көрсетті, азаптады, қорлады; күш көрсетті, қоған-лоғы жасады. Ел-жұрттымды күйреткен, Найзага ерді түйреткен, Тулақтай терін сүйреткен, Не қылған жау! Нендей жан? (Б. К.).

ТУЛАҚ ШАЛШУ Күзем алғанда шашылатын шашу.

ТУМАЙ, ТУА ШӨККІРІ қарғыс. Неге тудың екенсің деген магынада.

ТУМАСА ДА ТУГАНДАЙ Жат болса да өз баласындаи. Қалқам, жылаганмен өлгөн адам келмейді! Маган да оңай тиіп отырган жоқ. Қайтейін, амал бар ма? Тұмаса да тугандай еди. Енді жылама, басыңды көтер, тاماқ іш,— деп тاماқ ішкізеді (Қ.Е.).

ТУМЫШ АТ Аргымақ пен қазақы жылдыдан туған будан.

ТУРА [ТУЗУ] ЖОЛҒА САЛДЫ Дұрыс бағыт берді. Би мен бектің сәні жоқ, Елін қорғай алмаса, Тура жолға салмаса, Іс-тығына қүймесе, Суығына тоқбаса (Д. Б.).

ТУРА [ТУЗУ] СӨЗ Шын, әділ сез. Жүйріктіклен шалқымай, тұра сөзді жақтаған. Бала айтса да хақ сөзді, Бұрылмастан тоқтаған (Абай). Өнерсіздің қылышы — Тура сөзін айта алмай, Қит етуге бата алмай, Қорлықпенен шіруге, Аз ақшага жалданып, Өнбес іске алданып, Жол таба алмай жүргүг (Абай). Әбілет басқан елемре, Сөзге жұық келер ме? Тузу сөзге сенер ме, Түзелмесін білген ез (Абай).

ТУРАСЫН АЙТТЫ Шынын, анығын баяндағы. Ал Құдері ағамыз, тікелей өз біміз не деді дейсін ғой! Білмелің осы ма, Жәмеке? Тұрасын айтайын (Ф. С.).

ТУРА ТІЛДІ Шынышыл, әділін айтатын кісі. Тура тілді кісіні дейміз орыс, Жиринпіл жылмаңдықты демес бұрыс. Жылпылдақтан айрылып, сенісе алмай, Амандықты жоғалтар ақыр бүл іс (Абай).

ТУСАҢ ТУ! Анадан тусаң осылай артық, асып ту деген магынада. Арғыннан туған ардагерім-ай!... тусаң ту! (М. Ә.).

ТУ СЫРТЫ Apt жағы, арқа түсі. Өзінегі ой тастаған қартты есіме қайта түсіріп, отырғандардың арасына қарап едім, ол менің ту сыртында отыр екен (Ә. Ә.). Ту сыртынан келіп қалған күшті аңғармаған дүшпен қатты састи (Т. А.). Мириқал ту сыртынан кіріп келген Абзал мен Сафроновты байқаған жоқ, Мирон Павлович тепсіне жетіп келді (Ә. Ә.). Құнанбай сол уақытта сыртынан тұрып кеп, Майырдың ту сыртынан құшақтап, қос қолын сыртынан топшыдан қайрып тұра калды (М. Ә.). Қазылған ор, атылаған оққа қарастан, майдан шебін бұзып етіп, жаудың ту сыртына шығып алдық (Ә. Ә.).

ТУ СЫРТЫНАН ӘТКЕНДЕЙ Tecin әткендей деген магынада айтылып тұр. Сөл шегір тартқан еткір, қырагы көзі қарағанда адамның ту сыртынан әткендей (І. Е.).

ТУ ШӨП Mal тісі тимеген бітік шөп. Тугалы тіс тимеген ту шебі бар, Шай шымылдық, жасын құрақ, Қалың біткен ту құрақ, Кейде аққулар жасырынад, Шымылдыққа судырақ (С. С.).

ТУЫ ЖЫҒЫЛМАДЫ Женілмеді, алған бетінен қайтпады. Жайнаған туың жығылмай, Жасқанып жаудан бұрылмай, Жау

жүрек жомарт құбылмай, Жақсы өліпсің, япымрай! (Абай).

ТУЫН ЖЫҚТЫ [ҚҰЛАТТАЙ] Билік-тен айырды, женәді. Таң қалды естіген жан нелер мықты, Сабаздың әр пікірі тұра шықты. Кедей мен жұмыскерді қолына алды, Патша мен алпауыттың туын жықтасы (Ә. Тән.).

ТУЫРЛЫҒЫН ТІЛДІ ① ТУЫРЛЫҒЫН ТІЛЕДІ, ТІЛІП ТОҚЫМ ЕТЕДІ Қебіне ескі әдебиетте кездесетін тенеу: тас-талқанын шыгару, шаңырагын ортасына түсіру мағынасында айтылады. Өзін әлпештес есірген үйіне, үясина ерт салған, туырлышын тілген, казанын тепкен қара бетке кім жылы қарайды? (Ә. Т.). Туырлышың тілмесем, Тіліп тоқым етпесем (М. Ә.).

ТУЫСПАЙ КЕТКІР! Бірге тумай қалғыр деген магынада. Туыспай кеткір алты аға, Бармысың тойда қайдасың? (ҚЖ).

ТҮФҮРЫНА ҚОНДЫРДЫ Құтты орын тауып берді. Өзі баулыған түлек еді, енді соны түғырга қондырылты (АТ).

ТҮФҮРДАН ТАЙДЫ [ТУСТИ] Қайраттан қайтты, қадірі кетті. Түғырдан өзін таисаң, ізінді басатын шынарың болсын (ШС). Сақал-шашым ағарғанша түғырым-нан тайғаным жоқ (М. Ә.).

ТҮФҮРДАН ҰШТЫ О дүниеге кетті деген магынада. Ақ сұңқар түғырдан ұшты, Қөсардың сүйн ішті (ШС).

ТҮЗАҒЫ ҚЫРСЫҚТЫ Жолы болмады; айласы іске аспас болды. Молдеке, саятшы — сіз, тұзагың — біз, Біз сіздөй үй сынықтан үзап жүрміз. Жасыңыз орта жерге келген екен, Қырсықкан кезі шыгар тұзагыңыз (М. Б.).

ТҮЗАҚ ҰЗГЕН ② ТҮЗАҚ ҰЗГЕН АЛА АЯҚ Ала бөтеген бұзық, зұлым адам туралы айттылады.

ТҮЗАҚҚА ТҮСТИ [ТУСИРДІ] Қолға түсті, үсталды. Бұрын да талай рет келіп, шық жуытпай кеткен Қожанасырды «енди тұзағыма түсті, бе» дегендей, қанаңры хан қалың қабағынан қар жауғандай сөл тұнжырап отырады (Қ.Е.).

ТҮЗАҚ ҚҰРДЫ [САЛДЫ] Пәле ойлады, айла, амал жасады. Деп Асқап бұқараны бірлестіріп, Өзіне көпшілікті алды бұрып, Өшікіті содан бастап Жүсін оған, Асқапты жоғалтуға тұзақ құрып (И. Б.). Құлағын тап, Тұзагын сап, Аяқтан ап, Сүрінді ат, Кейде жұқа тағасы (С. С.).

ТҮЗ АРАМЫ Iши тар, қара жүрек, тас бауыр, сенімді ақтамаган кісі.

ТҮЗДАС-ДӘМДЕС БОЛДЫ Бірге жүріп, бірге тұрды. Адамың құні адаммен, Әбеке, айтқаның орынды. Қанша жыл түзәдәмдес болып жүріп, бір ауыртпалығынды көтермесек, біздің неміз адам,— деді Іс-мағұлов (СК.).

ТҮЗ-ДӘМ АЙДАДЫ *Кездесуге жазды.*
Айтып бер ат-жөнінді, жұртың қайда? Кез-
дестік түз-дәм айдан осы жайда (Т. И.).

ТҮЗ-ДӘМІ ЖАРАСПАДЫ *Тату-тәтті*
тұра алмады; көп отаспай, ажырасып кет-
ті. Жігітім екеуміздің түз-дәміміздің өзі
жараспай барады-ау, қит етсе керіске ша-
батын боп алдық (М. И.). Екеуінің түз-дәмі
жараса қоймады, қайсысы кінәлі екенін
білmedік, келін төркініне кетті (АТ).

ТҮЗ-ДӘМІ БІТТІ *Өмірі таусылды.* Ай-
рылышты жетті гой құн, Амал бар ма, жан
жарым! Бір көрмін, я елермін, *Біткен*
белса түз-дәмім (Б. К.).

ТҮЗ КӨЗ *Көк көз.* Қызықтау селеу мұр-
ты қатты ширатылған, түз көзі шатынай
қарады (З. Ш.). Сарбас көнтек ауыз, до-
малақ мұрын, түз көз, тапал бойлы, тал-
дырмаша сары жігіт екен (С. М.).

ТҮЗ ТАТТЫ *Дәм ауыз тиді, ас ішті.*
Татқан тұзға кас қылған жігіт онбас (М3).

ТҮЗІН АҚТАДЫ *Өзіне еткен еңбегін,*
борышын отеді. Жасым жүзге келгенше,
Елім түзін ақтармын. Жаса, Қазақста-
ным, Аса берсін бақтарың (К. Ә.). Жаман
емес, түзін ақтай ма деген үміт бар. Осы
бір жаңа келгендер киіл кетіп журмессе,—
деді Ракым күлімсіреп Әлішерге (Б. М.).

ТҮЗІНА ТЫШТАЫ *Өзіне жасаган жақ-*
сы *иетін ақтамады, жамандықта барды.*
Дәм-тұз дегенмен есептесу жоқ, түзина
тышты деген осы да!— деп, қара бұжыр
сүрлана, шырайын өзгертіп, қарсы сейле-
ген жас жігітке кіжінген пішін көрсетті
(Б. М.).

ТҮЗІН КӨТЕРДІ *Жолын қылды.* Тү-
зымды құдай көтерсе, Мұнда жоқ сенің
тең карын (КЖ).

ТҮЗІН ТАТТЫ *Тамағын жеп, асын*
ішті. Құлақ салар адам бар ма, жарандар,
Менің бұл айтқан кебіме. *Түзин татып...*
Дүшпандықты ойладым, Қайда барып оңа-
мын (М3).

ТҮЙІҚҚА ТІРЕЛДІ [КИЛІКТІ] *Істер*
амалы *калмады, шарасыздықта ұшырады.*
Түйіққа бүгін киліктім, Кім су себер іш-
тегі Түтеніл жанған жалынга (А. Аз.).

ТҮКІЛДАНЫП ОТЫР *Тук қалмады,*
дәненесіз, тып-типыл болды.

ТҮКІМ ЖАЛҒАДЫ ◎ ТҮКІМ ҚУА-
ЛАДЫ Атадан балаға дарыды, үргақтан
үргаққа кетті. (Бұл фраза ұрық қуалау я
ビルグ баладан балаға ауысу мағынасында
да келе береді). Бір табы Жұрат дейтін ел
атасы, Жайлауы Үлкен тауда жая тасы.
Билеген насліл қуып, түкім жалған, Хал-
қына қадірлі еді ханның басы (Ә. Найм.).
Әсіресе, ұнататын мамандығым — дәрігер
болу. Жас кезімде дәрігерлік тек түкім
қуалайтын қызмет деп ойлауши едім
(ЛЖ).

ТҮКІМ-ТҮФІЯНЫН [ТҮКІЯНЫН]
ҚАЗБАЛАДЫ ◎ К...ИН ҚАЗБАЛАДЫ *Түп*
төркінін, мән-жайын сөз етті.

ТҮКІМ-ТҰҒЫНЫАН [ТҮКІМ-ТҰ-
ҚІЯНЫАН] ТҮК ҚАЛДЫРМАДЫ [ТҮК
ҚАЛДЫРМАЙ БОҚТАДЫ] ◎ ТҮК- [ТҮК-
ҚІМ] ТҰҚІЯНЫН ҚАЛДЫРМАЙ БОҚ-
ТАДЫ *Үрім-бұтагының бәрін балағаттады.*
Майбасар балаға ақырып ұрсып, түкім-
тұғыныан түк қалдырмай боқтап, аттың
бауырына алып сабап жүр (М. Ә.). Жауын-
герлер олардың түк-тұғыянын қалдырмай
боқтап, өзді-өзінің орынына барып отырып
жатты (Ә. Н.).

ТҮКІМЫ ҚҰРЫДЫ ◎ ТҮКІМЫН
ҚҰРТТЫ [ҚОЙМАДЫ, ҚЫРДЫ] ◎ ТҮК-
ТҰҚІЯНЫМЕН ҚҰРГТЫ *Үрім-бұтагынан*
ештеңе қалмады, жойылып кетті. Алдына
арым жібермен, Ұш танбалы Майлыйбай,
Түкімін бітіп қырылмай (Ш. Ж.). А, тақ-
сыр, жақсы да өтер, жаман да өтер. Дүни-
ден жүйрік те етер, шабан да өтер. Сәлем-
ге келтен кісінің атын алып, Ұры тере,
бүте берсөн, түкімін құрып кеттер
(С. А.). Атада налет, құ бұрттан, Алымды
куреп алайық, Түкім қоймай бұл жүрттан,
Түгел қырып салайық (Манаң). Түбіме же-
тіп, түкімымды құргайын деп жүр екен-
сің,— деп, өзіне дүрсе қоя беріп, ұмтылған
соң, әзер қашып құтылды (С. Т.). Тәнірбер-
гендер түк-тұғыянымызды құртпақ боп
жер түбіне айдаса да, темір торды талқан-
дал келе бердік-ау (Ә. Н.). Түкімін сөйтіп
қырды жауыздаңдарың, Қан сорғыш, қаны
қара бұз құмардың (Ә. Тәң.).

ТҮКІМЫНА ЖЕТТИ *Өте ұзаққа созыл-*
ды, балаға мирас болды. Мениң түкімымын-
нан түкімымда жетті-ау сенің тозагың, жо-
лың болмағып Майбасар!— деп иегі кем-
сендеп жылап жатты Байторы (М. Ә.).

ТҮКІМЫҢ ҚҰРҒЫРЫ! қарғыс. *Үрім-*
бұтагың, үргағың жойылғыр деген магы-
нада. Әй, түкімің құргыр, омай, о несі
екен, қайта-қайта шулап! Ал, жеп қояр-
сың!— деді Шәлтік (М. Ә.).

ТҮКІМЫҢ ТАСТАҚҚА ЖАЙЫЛМА-
ҒЫР! қарғыс. *Үрім-бұтагың болмағыр,*
есіп-онбегір деген магынада.

ТҮКІМЫҢ ТҮПТЕСІН, ҚАТЫНЫҢ
ЖҮКТЕСІН! «Түкімің түптесін» деген
«убілі-шубірлі бол» деген магынада кол-
данылады. (Бұл фразалар құрдас, заман-
дас кіслердің өзілі ретінде айтылады).

ТҮКІРТЫП ҰСТАДЫ *Ұысынан шы-*
гармады, ерікке жібермейді, тізгіндең тәк-
тектен ұстады. Ұй ішін түкіртпіл ұстай-
тын, келін-кепшіктің пыш-пышын бықыт-
пай өшіріп отыратын үлкен күш осы қара
кемпірде (АТ).

ТУЛА БОЙЫ АЛЫП ҰШТАЫ *Өне бойын*
қуаныш көрнеді. Қалам қас, мамық тамақ,
ұыз қойын, Мелдір кез, тілің бұлбұл, алма
мойын. Қөнілімді көкке ұшырмай дауалат-
шы, Алып ұшып барады тұла бойын
(С. Т.).

ТҰЛА БОЙЫ ИІДІ Еміренді, мейірленді. Боз інген зар-күйін күңірентіп, желе берді. Ауылға таянып, ботаның қарасын көргенде, тұла бойы шіп, түйенін жүйесін болас жылағаны (ҚЕ).

ТҰЛА БОЙЫ ҚАЛЫРАП КЕТТИ [ҚҰРЫСТАДЫ, ТУРШІКТІ, ТІТІРКЕНДІ, ШЫМЫРЛАДЫ, ШІМІРКЕНДІ] ◉ **ТҰЛА БОЙЫ ТІК ТҮРДЫ 1.** Қатты қорыкты, сескенді. Иманым тітіркенгендей болып, тұла бойым қалырап кетти (С. Т.). Ақын көзі көрекен гой, осы тұрганда ішісұрыттымды түгел көріп, көніл түскірімнің де түкпірінде не жатқанын біліп тұргандай сезініп, тұла бойым азап құрыстай бастады. Карапауда адамның батылы бараңты емес, тұла бойын түршигеді (С. М.). Мал-мұлтқын кеткені, сот кескен айып батты. Долданып өз сақалын өзі бытырлатып жүлғанда, тұла бойым тік түрдү (Ф. Мұс.). Қош келіпсің, Әбішжан!— деген сан тілеулес жүркөтерден шыққан ыстық сез Әбіш үгіе кіргенше барлық жиын атаулының тұла бойын шымырлатқандай (М. Ә.). **2.** Сәл тоңып, салқын леп сезді; жаурап тоңды. Енді аңғарса, Шыңғыс жақтан асықпай соққан салқын самал тұла бойын шіміркендіріп, езгеши бір тыныш рақатқа, қоңыр салқын майда бір лепке оранғандай екен (М. Ә.).

ТҰЛА [ТҰЛ] БОЙЫ ТҮҢГЫШЫ Бірінші баласы. Шынымен-ақ осы орманда қалғанымыз ба?— деп, тұла бойы түңгышы Мағасын бауырына қысып ауыр күрсінді, сәбідің жас ісіне рақаттанып, қуат алды (Ә. Ш.).

ТҰЛАН ТҮТТЫ Ашууланды, бұркан-талқан болды. Жәмила өз-өзіне сөйлеген боп тұлан тұтып жүрді (М. Ә.). Сапарбектің шешесі Биқасап нешеме күндер (Дүрияя) бұлан-талан болып, тұлан тұтты (Ж. Ж.).

ТҰЛ ЭЙЕЛ [ҚАТАЫН] Жесір қалған әйел. Бір кезде бас иесінен қалып, тұл әйел, тұл жетім болған үй бұл күнде же-тілген (АТ). Абайды айнымас дағдылары бойынша, ескі достары тұл қатын Дәмежан, қайықшы Сейілдер қонаққа шақырған (М. Ә.).

ТҰЛ БОЛДЫ [ҚАЛДЫ] Иесіз, қожасыз қалды. (Әйел, мал, мұлтқын туралы қаттар айтыла береді). Тірлікте жан қызықсан жақындардың, Қабырға қап-қараңғы тастан кетер. Өлгөн соң өлекссесін көз жұмылып, Тұл қалмақ дүние, сарай, тұрган пәтер (Ә. Тәң.). Не гаріптік десеңіз, Бүгін менің басымда, Жетім болып үл қалды, Жесір қатын тұл қалды (Ш. Қ.). Жаралы ол да қарлығаш, Қаралы хабар, қанды хат, Қалды гой тұл бол қарындас, Жаңбырлы көзі жаудырап (С. Мәу.).

ТҰЛҒА БОЛДЫ Қорғаныш, таяныш, сүйеніш болды. Батыр тұлға бола алмай, Елдің түгі жығылды, Үш белінді көп дұлат (Жамбыл). Бөтен туган бала едің, Жүртқа тұлға болғандай, Сол себеп сенің тәжіеймін (ҚамБ.).

ТҰЛ ДЕНЕ Иесі, жоқтары, қамқоры жоқ деген мағынада. Ал келіп көр Рудакиді — жансыз жатыр тұл денесі (ШЖ).

ТҰЛДЫР Да ЖОҚ Дәнeme, тук жоқ. Менде сауулы сымр он бес-ақ. Шәкеннің іші майлы. Мениң ішімде тұлдыр да жоқ (F. Mұс.).

ТҰЛДЫР [ТҰЛ] ЖЕТИМ Әке-шешесі жоқ, жалғыз. Тұлдыр жетіммін, экемді де, шешемді де фашистер кескілеп өлтірген,— деді Миша (С. О.).

ТҰЛДЫР СӨЗ Дәмі жоқ, құр әншайін бос әңгіме. «Мен сендерге жамандық тілемеймін» дегеннен басқасы тұлдыр сөз, байламсыз сөз (F. M.).

ТҰЛ ҚАЛҒЫР! Байсыз қал деген мағынада айттылады. (Бұл қарғысты қебіне әйелдер қолданады. Байы өліп, жесір қалған қатынды түркі тілдерінде «тұл қатын» дейді; «тұлданды» немесе «тұлданып ашууланды», «тұлға отыру» сияқтылар да «тұлдың» негізі мағынасынан шыққан. «Тұл қалды» деген тіркес әйелдерге ғана емес, иесінен айрылған басқа заттарға да қолданылады). Жануар-ай, иең кетіп тұл қалдың гой, сен бейбак!— деп, күрен аттың кекілін төрт кесті (М. Ә.).

ТҰЛПАР ЖЕЛІДЕН ТАНЫЛАДЫ Тұлпар болар ат құлынынан белгілі деген мағынада. Толтап таңдаап алғаны Ақ бертедей тай болды. Танылар тұлпар желіден, Ер танылар бесіктен (Д. Б.).

ТҰЛЫПҚА МӨНІРЕДІ [КАРАДЫ] Алданыш етті, жұбанды. (Бос алданып, көңіл жұбанышына сену туралы айттылады).

ТҰЛЫПТЫ МІСЕ ҚЫЛҒАНДАЙ Әдette сиырдың бұзауы, түйенің ботасы өлгенде терісіне шөп тығып, тұлыптаң қойып, сауар кезде көрсетеді, сиыр я інген сол тұлыпты ішкеп те шиді; ал ақын бұл жерде елдің ер емес, ез болған басыларын тірі өлік деп тұлыпқа балап, осыларды да місегұтуып, бар деп көңіл шіп жүрау деген мағынада айттып отыр. Бұзауы өлген сиырдай, Сауыны иіп Дулат жүр, Mise қылып тұлыпты (Д. Б.).

ТҰМСА ТҮЙЕ Боталамаган.

ТҰМСЫҒЫ БАТПАДЫ Kire алмады. Магазин іші кең, у-шу көпшілік, (Әлжандардың) тұмсығы батар емес. Біреуді-біреу баса көктей, кимелей барады сатушыға (F. Mұс.).

ТҰМСЫҒЫН САЛДЫ Қасқырдың малға тиоі, қорага шабуы туралы я жемқор кісінің ел ортағына қол салуы туралы айттылады. Қыспен бірге тұмсығын салды қасқыр, Малшыларым, қор қылма итке малды (Абай).

ТҰМСЫҚТЫҒА ШОҚЫТТЫРМАЙ, ҚАНАТТЫҒА ҚАҚТЫРМАДЫ Ешкімге тигізбейді, қызығыштай қорғады. Ой, бақытты туган інілер-ай! Тұмсықтыға шоқыттырмай, қанаттыға қақтырмай өсіретін за-

манға кез болған соң, тыныстың неден тарылатынын жөнді білмейсіндер ғой,— деді Түсіп (Ә. Ә.).

ТҮМСЫҚ ТҮЙІСТИРДІ **Жакындастып шүйіркелесті**. Біз білеміз бе? Жең ұшынан жалғасып, Тұмсық түйістіре бере үгисып қоймай ма, түге! (М. Ә.).

ТҮМЫЛДЫРЫҚ ТАҚҚАН БҰЗАУДАЙ (Бұзаудың тұмсығына енесін ембей ушін салып қойған заттан шыққан).

ТҰНЫҒЫН САПЫРДЫ **Бұлдірді**, ынтымагын бұзды. Толынды елім шайқады, Тұнығында сапырды (Д. Б.).

ТҰНЫҚ КӨҢДІ **Таза көңіл**. Лайлағабан тұнық көңіл буырқана толқыды (Ф. Мұс.).

ТҰНЫП ТҮР **Бітік, білік өскен**. Тыңдаланың биылғы көркі де сондай өзгеше. Байтақ алқаптарда тұныл тұрган бітік егін теніздей толқын атады (ҚӘ).

ТҰНҒИЫҚА БАТТЫ 1. **Құрдымға кетті**. (Бұл жерде келешегі жоқ деген мағынада айтылып тұр). Сонда Тұрсынбайдың жағаға жүзіп бара жатқан кемеден ұстамай, тұңғиықа батып бара жатқан кемеден ұстаяу керек пе? (Қ. И.). 2. **Ойра батты**.

ТҰРАҒЫН ЖҰМАҚТАН ЖАЗСЫН! діни. **Қайырлы болсын, о дүниесі жайлыш болсы!** Төлегендей ағаның **Жұмақтан жазсын тұрагын** (ҚЖ).

ТҰРАЛАТЫП КЕТТИ **Титықтатып, кедейлендірді**. Мамырдың кесек қары Сыбанды да тұралатып кеткен. Осы Қадыр байдың өз айналасы да казір «тақ-тұқтың» үстінде (М. Ә.).

ТҰРАСЫ ТАУСЫЛДЫ **Болдырды**. Қақырығы түтеп, тұрасы **таусылған** шерменде шал жапан түзде шөліркен құлады (ҚЕ).

ТҰРҒЫСЫН КӨКСЕДІ **Қатар-теңін армандасты**, Сән-салтанат жұбантпас жас жүректі, Кім де болса **тұргысын көксемекті**. Мезгілі өткен дәуренде қуалаған, Негілсын бір қартайған қу сүйекті (Абай).

ТҰРЛАУ ЖОҚ **Дәйекісіз, тұрлаусыз, тұрақсыз**. Түпкілік **тұрлау** сенде жоқ, Бір түнеп кеттің қонақтап (ШС).

ТҰРЛАУ ҚЫЛА АЛМАДЫ **Еш нәрсеге тұртақтай алмады; бағанды ете алмады**. Жас естірім замандас қапа қылды, Сабыр, ар жоқ, аял жоқ, ілді-жұлды. **Тұрлау қылып** еш нәрсе басқара алмай, Сенімі жоқ, серменде өңкей жынды (Абай).

ТҰРЛАУСЫЗ ӨСКЕН ҚҰЛАН **Еркін жүрген деген мағынада айттылады**.

ТҰРМЫСҚА ШЫҚТЫ **Күйеуге тиді**. Айшаның шешесі ел ішінде өскен көзінде оқи алмай, тұрмысқа шыққасын, күйеуінің көмегімен хат таныған адам еді (Т. А.).

ТҰРМЫСТЫҢ КІЛТІН БҰРАДЫ **Өмірде билік, үстемдік жүргізді**. Тұрмыстың

кілтін **бұраган**, Миллионның басын құралған. Сол түрдің терен сырын айт! Бәрін айт та, бірін айт, Коллективтің жырын айт (Б. М.).

ТҰРМЫС ЕТТИ [ЖАСАДЫ, ҚҰРДЫ, ШЕКТІ] **Бірге тіршілік қылды, бірге семья құрлып, өмір кешті**. Болған жан сүйгенімен тұрмыс шекпес, Қан жауып, өрг алса да, сертке жетпес. Шыбынын шуберекке түйіп алып, Өткелсіз талай қыны, қыстауды өтпек (Ж. С.).

ТҰРЫСАТЫН ЖЕРИНДІ АЙТ! **Токтамыңды айт, қай келісінгө келесің деген мағынада**. Сен темір болсаң, біз — көмір, Ерткелі келгенбіз... Танымайтын жат елге Танысқалы келгенбіз, Танысуга келмесең, Шабысқалы келгенбіз; Сен қабылан болсаң мен арыстан, Алысқалы келгенбіз, Жаңа үйреткен жас тұлпар, Жарысқалы келгенбіз. Берсең жөндеп бітімінді айт, Нे тұрысатын жерінді айт! (ШС).

ТҰСАУ КЕСЕР 1. **Жас баланың тұсауын кесерде жасалатын жынын-той**. 2. **Жастарға өнер жолында сәт сапар тілеу мағынасында да айттылады**.

ТҰСАУ САЛДЫ **Бұгаулады**. Тіліңе тыйым, қолыңа **тұсау салдым** (М. Ә.).

ТҰСАУЫ КЕҢІДІ **Еркін қолына тиді, өрісі үзайды**. Жаңыл Дәрменнің қолына көшкенде, Рақымның қалаға барып, қалаудың мұсылманша не орысша оқуына тұсауы кеңінді, алды ашылатын болады деген (М. Ә.).

ТҰСАУЫН КЕСТІ 1. **Жас баланың алғаш жүре бастаган кезінде жасалатын ырым**. Басында **тұсауынды кеспеген екен гой сенін**,— деді Нұржан (С. Ад.). 2. **Рұқсат етти, өмірге жолдама берді**.

ТҰС КЕЛДІ 1. **Қатарласты**. Мана алыстан мұнартың көрінген «Роза Люксембург» жолаушылар пароходы енді тұспатыс келді (Қ. М.). 2. **Кез келді**. **Маған, сорым шығар**, осы неме тұс келді (АТ).

ТҰТАНА ТҮСТИ **Ашуулана түсті, күйіне түсті**. Сармолла қып-қызыл бол тұтана түсті (М. Ә.).

ТҰТҚА БОЛДЫ **Tіrek, талныш, құат болды**. Ол ауыр бір күрсінді де, қатарында келе жатқан баланы оң қолымен құшақтай түсіп: «басымы тәнген өлімді серпіп тастап, өмірім тұтқа болған Сергейім осы»,— деді (Ә. Ә.).

ТҰТТАЙ ЖАЛАҢАШ ◉ **ТҰЛАН КИЙІМІ ЖОҚ ◉ ТЫР ЖАЛАҢАШ** Устінде лыласы жоқ: **анадан тұғандай**. Тұттай жалаңаш едік, кооперативке бидай беруге үәделесіп, жақын арада киініп алдық (Ф. М.).

ТҰШЫ ТӘНГЕ [ЕТКЕ] ТИГЕН АПЫ ТАЯҚ **Жазықсыз жанға көрсеткен азап**. Тұшы тәнгеге тиген апы таяқ жас жетімді өлөрін білмес өжет қып өсіре берді (Ә. Н.). Тезегін теріп, бұзауын бақсам да, бай зе-

кіді. Тұшы етіме аңы таяқтар, жас жаныма шашшу сездер беріш болып байланды (F. Mys.).

ТҰШЫ ҮЙҚЫ Жайлы, тыныш, алап-сыз тәтті үйқы. Адам дөртті болмай ма құса тартып, Тұшы үйқы ұйыктай алмай түнде жатып (Абай).

ТҰЯҒЫНАН ТІК БАСҚАН СЕГІЗ, ШІМЕН ОН АЛТЫ Сегіз буз қара туралы айтылып тұр. Халық аузында ескілікте дау үстіндегі: «мен саған қалып мал деп, тұяғынаң тік басқан сегіз, ішімен он алты қара бердім» — депті бір құда екінші құдага (АТ).

ТҰЯҒЫН ТАСҚА СОҚТА Сынышылықта тал болды. Тасқа соғып тұяғын, Та-банынан майырылды (ҚЖ).

ТҰЯҚ КЕСТИ БОЛДЫ д и а л. Мал жайылып тозған жер. Бұз жер тұяқ кести болып калған жер (Орал.: Чап., Жым.).

ТҰЯҚ [ТҰҚЫМ] ҚАЛДЫ Үрпақ қалды. Асылдан қалған тұяғын, Билерден қорлық көрген соң, Шыдамай шықтам на-мысқа (А. Аз.). Өзінен басқа ешкімін жоқ. Ең болмаса артында тұяғың да қалмады (Х. Е.).

ТҰЯҚ СЕРІППЕДІ 1. Қыбыр етуге шамасы келледі. Әздеріндегі өзге майдандардың да тұяқ серіпдей, жым-жыр жатқа-нына батарея зеңбірекшілері ренжіп, ыза болған жоқ (Ә. Н.). 2. Табан астында өлді, бірден өліп кетті. Жау қансырап сүйреп-ліп барып, өзінің күшіктеген үнгіріне ене беріп омақаса жығылды, тұяқ серпуге шамасы келледі (Е. Ә.).

ТҰЯҚСЫЗ ӨТТИ Баласы болмады, үр-пақсыз кетті. Екеуінен бала жоқ, Тұяқсыз өтіп кетем деп, Арманым сол, япрырай! (Манас).

ТҰЯҚ ТИМЕДІ Мал баспады, аяқ асты болмады. Кейбір шет көшелердің шөптеріне тұяқ тимей, жайқала шалғын бол тұра-ды. Көше бойларында адам сирек кездесе-ди (С. М.).

ТҰБІ АРАМ ЖЫЛЫМ Айла құған за-лын адам.

ТҰБІ БІРГЕ ТҮТПЕЙДІ; ТҰБІ БӨЛЕК ЖІКТЕЙДІ көне. Тегі бірдің алалауы жоқ, тегі вөлектің ортактасуы жоқ деген магынада.

ТҰВІНЕ [ТУПКЕ] ЖЕТТІ Құртты, мерт қылды. Осы ашқарақтық ол бейшара-нын тубіне жеткен шығар (Ә. С.). Тышқан өлер деген бар, Бұл соғыста Гитлер Әз тубіне жетеді, Айуанданған солдаты Құрьыш түгел бітеді, Соғыс бұлты елімнің Үстінен ауып кетеді, Бұқіл әлем асығып, Біздің елдің женеүін Шын инетпен күтеді (Н. Б.).

ТҰБІН КӨЗДЕДІ [ОЙЛАДЫ] Ақырғы нәтижесін есепке алды, кейін не боларын пайымдаады. Қайғы келсе, қарсы тұр, құлай берме. Қызық келсе қызықпа, оңғаққа ерме. Жүргінде сұңғы де, тұбін көзде, Со-

нан тапқан шын асыл, тастай көрмө (Абай). Талай сез бұдан бұрын кеп айтқанмын, Тұбін ойлап, уайым жеп айтқанмын (Абай).

ТҰБІН ТҮСІРДІ Аяғына дейін жеткізе істеді. Бірақ Ермек ойга алған ісіне тұбін түсіргенше үңілетін, бір беткей өлеммен (Т. А.).

ТҰБІР СӨЗ Негізгі ой, қорытынды пі-кір. Ағайын жолымен бітісейік, билікті маған бергенің шын болса, мен айтайын. Жалғыз-ақ тұбір сөзді түйінді қылғаны-мыйзың лайығы жоқ (М. Э.).

ТҰБІ ТҮСКЕН ШЕЛЕКТЕЙ Аңырайып қалған, кең. Танауыңа болайын, Тұбі түс-кен шелектей (ЕТ).

ТҰБІ ШІКІ 1. Өтірік, жалған. Ол жүрттың зардабын жойып, шаруашылықты көтердім деп жогарыдан мақтау алып жатқанда, сіз оның тұбі шікі, істі басқаша қолға алу керек дейсіз (Т. А.). Сол се-зінде тұбі шікі емес пе? (Ә. Н.). 2. Тегі жат, күдікті жан.

ТҰГЕЛ СӨЗДІҢ ТҰБІ БІР, ТУП АТА-СЫ МАЙҚЫ БИ... көне. Шешендік дәс-турдің негізі әріден, ежелден басталады деген магынада. «Түгел сөздің тұбі бір, тұп атасы Майқы би» деген мақал болған (Абай). «Асан ата, кәдімгі ед құлағы, ел көзі Асан қайғы келе жатыр» деген хабар дүңк ете қалды. Сейткенше болған жоқ «түгел сөздің тұбі бір, тұп атасы Майқы бидің» алтыншы үрпағы, ел кезеген Асан ата ауым сыртынан кеп, салпаң құлақ Ақ-сирақ жүрдегінің үстінен түсті (І. Е.).

ТҰГІМЕН ЖАЛМАЙДЫ Обырлық, қо-магайлық туралы айтылып тұр. Ант ау-ғандай күн болса, Амалдайсың, алдайсың, Басшы қылып бағынса, Тұгіменен жал-майсың (С. Д.).

ТҰГІН БЕТИНЕ ШАШТЫ ① ТҰГІН СЫРТЫНА ТЕПТІ ② ТҰГІН СЫРТЫНА ШЫҚТЫ Ашу шақырды, түтікті, тунерді, қаһарланды. Шыртызы Қөлменді бәрі ай-батпен алғысы кеп, тұгін бетіне шашып түтігіп отырды да: — Осы сен мен жөнінде бірдең дейтін қөрінесің ғой? — деді (Ә. Н.). Ағайын, көзіңде қан толып, түгінді сыртыңа тегіп, бүгінгі сөзге осынша түйіліп отырысың (М. Ә.).

ТҰГІНЕ ТОЗАҢ ТИГІЗБЕДІ Шаң жұыт-пай күтті. Тұгіне тозаң тигізбей, жібек кебінге орап, жібек ноқтамен жетелеп келді екен (ҚЕ).

ТҰГІН ҚАЛДЫРМАДЫ 1. Жер-жебіріне жетті. Мені қатты сынады. Тұгімді қал-дырган жоқ — деді Серәлі (Т. А.). 2. Еш нәрсе қалдырмай алып кетті, тонаң кетті.

ТҰГІН ТАРТСА, МАЙЫ ШЫҒАДЫ Өте семіз мал не құнарлы жер туралы айтыла-ды. Несін айта бересін, тұгін тартсаң, майы шықкан жер екен бұл ара (Т. А.). Мал жатыр, көл айнала шұрқыраған, Май шығып, тұгін тартса, тузыраған (М. Е.).

Мен Қарагандыны мыңғыран малдың, жайқалған алтын дәннің, түгін тартсаң, майы шығатын ен даулеттің өлкесі дер едім (ЛЖ). Келбеттің жері жазық, шөбі шалғын, Түгінен майы шығад семіз малдың, Тас құдық, мұз бұлагы ағып жатад, Сылдырап табаныңда биік жардың (С. Т.).

ТҮГІН ТӨКТІ ЖУНІН тастады, тулеңді. Құлан кайда семірсе, Сол жерге түгін төгеді. Бұл қайда орнаса, Береке сонда шегеді (Мака).

ТҮУ ДЕГЕН ТҮКІРІГІ ЖЕРГЕ ТУСПЕДІ Билгі жүріп тұрды, беделі күшті болды. Сәуле Москвадан келген кезде Мырқалдың түу деген түкірігі жерге түспей, Мырзеке аталып тұрган кезі болатын (Ә. Ә.).

ТҮУ ДЕГЕН ТҮКІРІК ЖЕРГЕ ТУСПЕДІ ◎ ТҮТЕГЕН [АҚ ТҮТЕК] БОРАН Қатты аязды, қар суырган бұрқасын тұралы айтылады. Түу деген түкірік жерге түспейтің әйдің бұрқасында сақадай бес кісі үйге кіріп келді (М. Қ.). Кемпірдің жалғызы боласы қыстығұні ақ түтек боранда ығып кеткен азғана малын ізден жүріп, үсіп өліпті (Ә. Н.).

ТҮЗГЕ ОТЫРДЫ Дәрет сындырыды. Төсекте жатып керіліп, Түзге отырса ерініп, Аяғын буган қойға ұсан, Мойның ұсынып беріліп, Қол созбайды азатқа (Д. В.).

ТҮЗГЕ ШЫҚТАЙ 1. Жолаушы жүрді, ел аралады. Ақан түзге шыққанда сәнді кісі екен. Аты, ат-тұрманы, киген кімі қаланың, олай-бұлай байсымағынан кейін емес (Ғ. Мұс.). **2. Сыртқа шықты, дәретке отырды.** .

ТҮЗ ГАЙЫП ЕРЕНДЕР Қыр қыдырыбы. Түз гайып ерендер Атымды қойған Зарлық хан (МЗ).

ТҮЗДЕ ЖҮРДІ Сыртта жүрді. Үйде қызының ойласа, Түзде жүріп шал-дагы, Арманы қызға ұласа, Тогайлы қырды ойлады (Т. Ж.).

ТҮЗДЕН ТОЯТ ІЗДЕДІ Жемін сырттан, бөтөн жүрттап қарастырыды. Ел білерлік ісін жок, Дегдар емес будансың... Айналанды торисын, Түзден тоят іздемей, Өлемсені қорисын! (Д. В.).

ТҮЗЕЛЕ АЛМАДЫ Дерттен оқалмады, айыға алмады. Мен бүрүльпіп түзеле алман, Қайтейін дедін сорлынды. Атам-анам қара жер Сен аша бер қойнынды (Абай).

ТҮЙДЕЙ ЖАСТЫ [ҚҰРБЫ, ҚҰРДАС] Жасы бір құрбы; бір жыл тұган төл. Екеуі түйдей жасты бір жылы төл еді, қатар жүрістері жарасып тұратын (АТ). Екінші кісі — Мамайдан шыққан, Ақылбайдың өзімен түйдей құрдас бала жігіт Мамырқас (М. Ә.).

ТҮЙДЕК-ТҮЙДЕГІМЕН ТАСТАДЫ Бірінен соң бірін ағыта айтты. Шашубай айтқан сайын қызын, қызған гайын өлеңді әндете түйдек-түйдегімен тастады (Ғ. Мұс.).

ТҮЙЕ БАС ҚЫЛДЫ ◎ ТҮЙЕ БАСҚА САЛДЫ Бәрі жиналып астына басты; түйе бас әдісімен кеудесін басып тастады. Тентек десе бәрің жабылып, түйе бас қылдыңдар! — деді әжесі құліп (Ә. Ә.). Ей бала, сен бұларға білгілік мінез көрсетпе, өзінді түйе басқа салып жіберсе, күнің қараш болуы оп-оңай (АТ).

ТҮЙЕДЕН ТУСКЕНДЕЙ ҚЫП АЙТ- ТЫ Дөрекі, орынсын сез әйтты. Кейінгі кезде Раушаннан алшактап бара жатқан сияқты еді, жуырда келіп, екі ұрыстың арасында түйеден түскендей: «сүйемін»— деді (Т. А.). Ержан Байсарының жұмыртұлағасына, әдеміше, кішкене дөңгелек жүзіне қарап аз тұрды. Содан кейін түйеден түскендей: — Эйелің бар ма? — деп сұрады (Т. А.).

ТҮЙЕ ЖОЛЫ ЖІНШІКЕ Жогалған нарсеге, мал тез табылмады деген магынада.

ТҮЙЕ КЕКІРІК Қатты тойып кеткенде, еріксіз өрекел шығатын кекірік. Жиынған көп күшігендегі өрбір тұстан, Қалмасстан қарға, құзғын түгел үшкән. Тояттап қазы, қарта, түйе кекірік, Қыл-қызыл билер жатыр қымыз құскан (І. Ж.).

ТҮЙЕ ҚОМЫНДА ЖҮРИП Құй таңда-майды деген магынада. Театр сурет өнеріндегі белгілі жағдайды керек ететін емес, әң-күйдің ат жалында, түйе қольында жүріп тәдами беретін ерекшелігі де біздің халықтың музыкамыздың ұзақ ғасырлар бойы сақталып келуіне себеп болды (А. Ж.).

ТҮЙЕ ҚОТЫР СӨЗ Bіreuge тигізіп, біреуді қарғытып, іліп, қажай айттылатын сез. Жұлдындырып ежелден отыратын, Мұның сезі қыршаққы түйе қотыр (Жамбыл).

ТҮЙЕ МҰРЫНДЫҚ БЕР! салт. Ұзатылып келе жатқан қыздан бүйім сұрағанда айттылады. Баяғыда ұзатылып келе жатқан қызың алдынан шығып қалған бір түйелі кісі, түйесінен түсे қап, мұрындықтың бүйіасын керіп, «жол тоасар түйе мұрындығымды бер» — депті-міс, содан осы ырым-салт қалыпты (АТ).

ТҮЙЕНІҢ БАСЫ Өзі өсірген түйелердің ең үлкені, бірінши біткен малы. Құба инген түйемнің басы, түйемнің басын сұрағаны несі, қызыда ондай түйе артқан бар ма екен (КЕ).

ТҮЙЕНІҢ ТАНИТЫНЫ ЖАПЫРАҚ Біледін бір-ак нарсеге деген магынада. (Түйе шөп тәттісін тандамайды. Ауызға оңай түсегін, әрі көмейін толтыратын жапырақты теріп жейді. Бұл фраза түйенің осы қасиетінен шығуы ықтимал). Түйенің танитыны жапырак деп, мен десе дүрсө қоя беретін әдетің ғой сенін,— деді Күдері Есенбекке (М. И.).

ТҮЙЕНІҢ ТҮЯҒЫ ТҮСЕТИН ЖЕР Өте алыс жер.— Ата, көп жүріп түйенің түяғы түсегін жер екен, осы жолға өзінді бару жөн екен,— депті (КЕ).

ТҮЙЕНІ ТҮГІМЕН [ТҮГІМЕН ЖҮТТІ] ◎ ТҮЙЕНІ ТҮГІМЕН, БИЕНІ БҮТІМЕН [БҮТІМЕН ЖҮТТІ] Жүргтты ойсырата жеген, параны көп алған ретте айтлады. Түйені түгімен жұтқан дәуір Жалаңдаш дүниеге ашқан аран (Ф. Малд.). Түйені түгімен, биені бүтімен жүтті дейсін. Анының көзің жете ме? Біреуді орынсыз кінелама! (АТ).

ТҮЙЕ ӨРКЕШТЕНІП ЖАТАЙР [КЕЛГЕН] Түйенің өркеші тәрізді қырат. Алтынмел асуындағы түйе өркеш қоңыр шығаларға иеген сүйеп, Матайдың нар бүйіне алтын сөүлесін шашып күн шығып келе жатты (С. Бақ.).

ТҮЙЕ ТАЙДЫ ОЙНАДЫ Қызы бен жігіт ойыны туралы айттылады.

ТҮЙЕ ТАЙЛЫ Бір жағына еңіс. Жатадан устелдерден айырмасы сол, оның бір жақ басына көтерікі түйе тайлы қылыш тәрт бүршішты сопакша тақтай шегелеткен (С. С.).

ТҮЙЕ ТАУЫҚ АДАМ диял. Дөрекі, қыңыр кісі. Өзің бір айтқанға көнбейтін түйе тауық адам екенсін (Ақт., Ойыл).

ТҮЙЕ УСТИНЕН ИТ ҚАПТЫ [СИРАҚ ҮЙТТИ] Икемсіз, епсіз, болбыр кісі туралы айттылады. Күн жаумай су болып, түйенің үстінен ит қапқан келеңсіз жігіт мұңын айтады (Т. А.). Жақсы туған баланың Атасы жаман болса да, Төрде отырып сый табар. Жаман туған баланың Атасы жақсы болса да, Түйе үстінен ит қабар (ШС).

ТҮЙМЕДЕЙДІ ТҮЙМЕДЕЙ ҚЫЛДЫ Кішкентай мінді, болар-болмас айылты үлкен етіп есіріп көрсетті. Ағайын ел араздыққа сылтау таба алмай, үлкен етіп түймедейді түймедер қылып, есек, сыбырга... белшесінен батқан екен (М. Ә.). Қарсы жағының қылыш еткенін қойдай тоғызып, дүние пәлені орнатады, не жүрген жерінде «ұлтшылдық» түтін бықсытып, түймедей нәрсени түймедер қылып, «ел көшті, жау жетті» деп аспанның астын жаңғырықтырады (С. Д.).

ТҮЙСІК БОЛДЫ диял. 1. Белгілі бір шаруаны ортақтасып істеді. (Бұл тіркес Қазақстанның онтустік өлкесінде жер айдау т. б. шаруашылық жағдайтына байластырып екі адамның бірлесіп, мойын серіл болып жұмыс істеуі туралы айттылады). Менің егізім бар, сенің атың бар, әуелі менің жерімді түйсік болып айдал алайық (АТ). Бұрын егістік жерді түйсік болып айдал, өнімін болып алатын едік (Орын., Дом.). диял. 2. Кесір болды, бөгет болды. (Шығ. Қаз., Больш.).

ТҮЙІНДІ МӘСЕЛЕ Негізгі, жауапты мәселе. Ол жиын жетіжүлдіктың екінші жылының қысында Қазақстан көлемінде болған мал шаруасының түйінді мәселе-леріне арнай шұғылданатын зор жауапты жиылыс еди (М. Ә.).

ТҮЙІНДІ СӨЗ Бұл жерде дау шешімі деген мағынада айттылып тұр. Ағайын жолымен бітісейік, билікті маған бергенің шыны болса, мен айттайын, жалғыз-ақ түбір сөзді түйінді сез қылғанымыздың лайығы жоқ (М. Ә.).

ТҮККЕ ТҰРМАЙДЫ ◎ К... СҮРТУГЕ ЖАРАМАЙДЫ Іске алғысыз, ештеңеге жарамайды.

ТҮКСІГІН САЛДЫ Қабагын салып, ызгар шашты. Мұнды, жылман пішінін Кезек киіп, ел жиып. Болыс болса, тусінің Түксігін салар тырысып (Абай).

ТҮЛЕГЕНДЕ ТҮК ҚАЛАДЫ Жақсыдан бір белгі, із қалады деген мағынада. Байеке, құтты болсын кенесінің, Исада ішке кетті егесініз. Ақ сүнқар түлегендеге түк қалады, Бұл да бір қалған түгім де-месеніз (Ш. Ж.).

ТҮЛЕН АТА, ТҮРТЕ КӨРІ Мал жоғал-ранда айттылатын тілек.

ТҮЛЕН ТҮРПТІ Шайтан түртіп бір бәлгеге ұрындыргалы тұр. Ешкіні түлен түртерінде шопаниның таяғына сүйкенер (Мақал). Осыны түлен түртіп гой, құдай тағала. Жапанда жалғыз қурай болмас пана (Жамбыл). Жеті ру сез шығардың бойына ерсі, Құтыртқан мына бәздік буын көрші. Түлен түртіп бара ма, қайда кеттің? Қанеки, білгенді тағы терші (М. Ә.).

ТҮЛЕП САЛА БЕРДІ Көңілдене кетті. құанды, жадырап кетті. Шырағым, бір думан үшін туған жан еді, үйге келсе, түлеп сала беретіп,— деп, әже самауырдың қасындағы тәрт бүктел тәсөлгөн көрпешенің үстінен әрек отырды да, столдың бүркеуін алды (Ә. Сат.).

ТҮЛЕТЕ АЛМАДЫ Жетілте, жаңа күйге түсіре алмады. Бүкіл қазақ түгіл, ез үрпағымды төлден түлете алмайды екенмін, қалай Үш жүзге хан болмак-пын?! (І. Е.).

ТҮЛКІ БУЛАҢҒА [БҮЛТАҚҚА] САЛДЫ [ТҮСТИ] ◎ ТҮЛКІ ҚҰЛЫҚҚА БАСТЫ [САЛДЫ, ТАРПТЫ] Жалтарта құлыққа басты. Сақалым ұзын болса да, текенін ақылындағы ақылым жоқ, әйтпесе табан жолымды білер ем гой: жаздым, жақылдыым,— деп Байтұрды түлкі булаңға түсти (ҚӘ). Қаладан кеше келгенін екесіне айтпай түлкі бүлтакқа салып жасырып көрді (АТ).

ТҮЛКІ ЖОРТПАС ТҮЛЕЙ Қалың, нұорман. Түлкі жортпас түлейден Төтепелеп етіп барады (МЗ).

ТҮЛКІ ҚҰЙРЫҚТАНДЫРДЫ Бұлаң, құйрыққа салды. Бір кісінің сауалына тұра жауап бермей, сез арасына сез салып, түлкі құйрықтандағырып бүлтартып кете береді (Ә. Н.).

ТҮН АСТЫ Бір тун өтті. Ак жайлау мен Сандық тас — Атамың қонған қосысы. Түн асса, тұтам түгі есken, Васылмайтын сонысы (Д. Б.).

ТҮН БАЛАСЫНДА [БОЙЫ] ◎ ҰЗАҚ
ТҮН ◎ ҰЗАҚТЫ ТҮНДЕ Құннің батуынан таңыңғ атуына дейін. Дөңбекшіл алдын ойлап аласырып, Кірпік қақпай өткізді түн баласын (Қ. Жұм.). Алды-салды көп болатын кезде, ер азamat түн баласында жылқыны барлап, ат үстіндеге болады (М. Ә.). Таң сәріден кінін, Отырсаң да түн бойы, қыс ызыгары көктемдей, Тоңар емен жыл бойы (Ж. Сыз.). Болмады көріп қалуга, Есітіп біраз сезінді. Шыдар ем бір ай жатуға, Ұзақ түн жұмбай көзімді. Қызықтан қашып бұл жерге, Қөnlілің сүйи келіпсіз. Мәнсін сұрап білуге, Тілдесе алмай еріксіз (Абай).

ТҮН ЖАМЫЛДЫ [ЖОРТТЫ, КЕЗДІ]
◎ ТҮН ҚАТТЫ Түнделетіп жүрді; ұзақты түн ояу отырды. Жарапу атын сабылтып, түн жамылып алыстан Қанат келер еди (Ф. С.). Сол кезде түн жортқан Осын-помтық алдыңғы салпарты да көзге түсіп, адырая қалды (Ж. А.). Түн кезіп қатқан қабак бұл неткен жан, Қолменен шебін тартқан неше мың сан (У. К.). Аттануға түн қата, Жорыққа Айdos жылды (С. Б.). Түн қатқан бір жолаушыдай, Қағады әйнек бейуақыт (Қ. А.). Иә, сен Қанжыгалы Бөгембай, Тақымы кеппес ұры едін, Түн қатған және жүр едің. Қабанбайдан бұрын наизанды Қай жерде жауға тіредін (Б. Қ.). Түн қатқан күйеу талқыға салынғандай бір жарым айдай қыңыратқып жүріп тәуір болды (Қ. Тай). Отырмын түнді жамылып, Ауылда ояу мен гана. Самалын шайқап сапырып, Кереді төсін кең дала (Т. Айб.).

ТҮН КЕШІТІ Ұзақ түндерді басынан өткөрді. Жалғыз езі ойланып, Талай ұзақ түн кешкен (С. Мәү.).

ТҮН КҮЗЕТТІ ◎ ТҮН ҰЙҚЫСЫ БҮЗҮЛДЫ [ҰЙҚЫСЫН ТӨРТ БӨЛДІ] Түн-ді ұйықтамай өткізді. Бұл кім? — дедім. Айдын суды омырып, Маган қарай тұрды сұлу бұрылып: — Жапан түзеде түн күзетіп отырган Өзің, кімсің? — деді маган қызы тұрып (Б. Қ.). Түн болса-ақ қатын-қалаш, кемпір-шал топ-тобымен әр үйге жиналып, түн күзегеді (С. О.). Өзімдікі дей алмай ез малынды, Қундіз құлқін бұзылды, түнде ұйқың. Қорсе қызыз келеңді байлауыз жоқ, Бір күн тыртың етеді, бір күн — бұртың (Абай). Түн ұйқысын төрт бөліп кірпік қақпай, Шешен байғұс да-мылысыз жүретүғын (Ы. А.). Құлагер құлыныңдан маган біттің, Төрт бөліп түн ұйқымы балтап, күртім. Жылқының қыл қүйрықты елде көргін, Қандай жан шекесінен қайыштап әттің (І. Ж.).

ТҮН ТҮНДІГІ ТҮРЛІДІ Таң қылаң берді, түн қараңғылығы сейілді. Сөнді жұлдыз шоқтайын, түн түндеі түрліді, Шалқып жантан оттайын Атты қырда жазғы таң (І. Ж.).

ТҮНІ ТУДЫ Басына жамандық келді, қынышылықта кездесті, қара түн басты. Құні туып бір тоptың, Қуанышы шын

асты, Туні туып бір тоptың, Үстін кейіс, мұң басты (Д. Б.).

ТҮНДІКТІ ОҢЫНАН АШТЫ Әұрыс тілек, жақсы нисет туралы айттылады. Қайғысыз қазан асыпсын, Қазанның түзе қайқысын. Оңынан түндік ашылсын, Ошағың түзе ойқысын (І. Ж.).

ТҮП ЕТЕГІНЕН [ТҮП ЕТЕКТЕН] ҰСТАДЫ [БАЙЛАНДЫ] Мыңтап ұстады, айрылмасты болды; қыр соңынан қалмады. Кім алса да, осы кісі тауып береді. Таба алмас, жасыранғы. Осы кісінің түп етегінен ұстап айрылма (ҚЕ). Бір қызмет қылайын деп ойланып, Бұл туралы шын ниетті бойға алып. Жайрақ қағып шықса-дағы, мұқтаждық Жібермеді түп етектен байланып (В. М.).

ТҮП ЖОҚ Шек жоқ, есебі жоқ. — Ол заңғардың тесілінде түп жоқ қой (Ә. Н.).

ТҮП ИЕСІ О баста жаратуши. Мекен берген, халық қылған, ол лә мәкан, Түп иесін ойламай бола ма екен? Жәнене оған қайтпақсыз оны ойламай, Өзге мақсат ақылға тола ма екен? (Абай).

ТҮП ҚАЗЫҚ Tіrek, негіз; бас ие. Сонымен отырган үйдін түп қазығы — осы Демежанның езі (М. Ә.).

ТҮП ҚҰДА Бас құда.

ТҮП ТАМЫРЫ Аргы тубі, негізі, басыт. Бұл сөздің түп тамыры білместікте, надан-дықта жатыр (АТ).

ТҮП ТАМЫРЫМЕН ЖОЙДЫ ◎ ТҮП ТАМЫРЫНА БАЛГА ШАПТЫ Біржола тып-типыл етіп құртты. Бұл қайшылық тек советтік дәуірде гана түп тамырымен жойылып, қайтпас сапар шекті (М. Е.). Біз бұл секілді сұмдықтың қайдан шыққанын анықтап, түп тамырына балта шабамыз (Б. С.).

ТҮПТЕН ТАРТТЫ Арыдан бастады. Қадаған талай жерден сақтаушы бар, Бері қарай менен де тартып түптен (С. Кер.).

ТҮПТЕП КЕЛГЕНДЕ Шынтуайтқа, шындығына, анығына келгенде. Алшынбай езі ұлық болып көрмесе де, түлтеп келгенде, старшынды, тіпті, кейде аға сұлтанды да сайлаушының ең мықтысы болатын (М. Ә.).

ТҮРЕ ҚҰДЫ Өкшелеп, соңына түсті. Кебек жаудың сегізін түре қуып кеткен (М. Ә.).

ТҮР КІРГІЗДІ Өң берді, көріктендерді. Түр кіргізді далама Шексіз тақта көп егін (Жамбыл).

ТҮРПІДЕЙ ТИДІ Өте қатты батты: шаншудай қадалды, ауыр тиді. Япырай, сөзім саған түрпідей тиdi-aу: Ділда байғұстың не жазығы бар еді? (М. Ә.).

ТҮРТКІ БОЛДЫ Айттып, ескеріп, қозгауши болды. Ал «Қазақ әдебиетін» таratуды міндеттіне алып түрткі бол отыр-

тан облыста да, ауданда да арнаулы ешкім жоқ (КӘ).

ТҮРТ САЙТАН Бір бәле шықса екен деген дәмеде болды; бір бәле туса деп түргіледі, айтаңтады. Сөз құмар, боле құмар Баймұрындар аз ба? Соның бері аға сұлтандық қолымыздан мұлдем кетті деп жүрген жоқ. Ұлғи әр кезеңнен баспа қып, «түрт сайтаныммен» жүр (М. Ә.). Бір бай мен бір батыр, Бір ісек, бір қошқар, Бір теке, бір серке. Жекпе-жек, жек-жең! Түрт сайтан, түрт, Үрит соқ-соқ, Үрит соқ-соқ (М. Ә.).

ТҮРІ ЖАТ Өзгегенд бөлекше, әдеттегіден басқаша. Таңғажайып бұл қалай хат, Магынасы — алыс, өзі жас? Сөзі орамды, әрі түрі жат, Және әдепті және рас (Абай). Ісіндік, кебіндік, Сонда да не пайды, Түрі жат өгіздік, Сен қайда, ол қайда? (Абай).

ТҮРІК ҚҰЛАҚ ◉ **ҚҰЛАҒЫ** **ТҮРІК** Сақ болу, хабардар болу магынасында. Асанбай бастыққа: — Құлагың түрік, жаңың сергек болсын! — деді (С. Бак.).

ТҮРІКПЕННІҢ ТӨРІНДЕ [ТҮВІНДЕ] Қызы алыста, жырақ жерде, қызын жерде. Жұмажан: Енді өзің айтшы, сол істе дегенинді, шорт! Турікпеннің төрінде болса да, бір көрейім (М. Ә.).

ТҮС АТ диял. Қалың малдың сыртында құдага берілетін қалаулы ат. Түс атқа ең аяулы жорға, жүйрігін таңдал алады (Жамб., Мойын.).

ТҮС БОЯДЫ ◉ **ТҮСІН БОЯДЫ** [БОЯП КӨРСЕТТИ] Өнін өзгерту; басқаша көрсетти, бузып көрсетти. Бірақ, біздің баскаларға түсімізді бояп көрсетіп отырған езімізден шыққан шығармалар (С. С.).

ТҮС ЖОРЫДЫ Көрген түске болжам айтты, Әке-шешей мұны естіп қатты корқып, жан-жақтан түс жоритын сөуегей адам іздейді (КӘ).

ТҮСКЕ ЕНДІ [КІРДІ] Ұйқыда жатып көрді. Әуелде кірдің түсіме, Ортақтасып өміріме. Толғау салып ішіме, Сол күнде ақ жақтың көніліме (Абай).

ТҮС ТОҚТАТАЙП ҚАРАДЫ Анықтап қарады, бет-жүзін барлады. Мені бар он бетінде кім еді деп, Ойланып түс тоқтатып қарады ол. Есіне тұрып-тұрып сонда түсті, Баяғы мойын берген қойшы Назар (С. Кер.).

ТҮС ТУЛКІНІҢ БОҒЫ Түске мән беруге, елеуге тұрмайды, түске не кірмейді деген магынада. Төлеген сонда сөйледі: Ау, женеше-ау, женеше-ау, Түс тулкінің bogы-ды (КЖ).

ТҮСТІК ЖЕДІ Түстенди, түсі тамакты ішті. Қанша жалынса да, Аман Таласбайдікіне жата алмады. Түстік жеген соң аттанбақ болды (F. Мыс.).

ТҮС ШАЙЫСТЫ Қатты сөзге келісті, ренжісті, үрсисті. Мына жайлауда белін-бegen бір белдің көдесі ушін түс шайысу

тіпті жол емес! — деп тоқтады (М. Ә.). Онда мақала жазу түгіл, ес білгелі бір адаммен түс шайысқан емес (З. Ш.).

ТҮСІ БҰЗЫЛДЫ [ҚАШТА, СУЫДЫ] Өні өзгерді, бет-бейнесі құбылды деген магынада. Мына сөз Омардың майдайына тоқлақпен ұрандай жаісыз тиді. Қайтерін білмей, түсі бұзылып кетіп, бір жеріне біз тығып алғандай ыршып-ыршып түсті (С. Т.). Әлшітің түсі қашып, көзі шарасынан шыға жаздады (С. Е.). Беделі қунінде сұрай барсаң, «Қолда жоқ» деп тұрады түсін бұзып (ШС). Жанәлі түсін сұстып, қабагын түйді (С. С.).

ТҮСІ ЖЫЛЫ Жарқын жүзіді. Түсі жылы баладай ак жарқын көздері адал екенін аңғартады (ЛЖ).

ТҮСІ ЖІБІМЕДІ Мейірі түспеді, жылы жүз білдірмеді. Қелленнің мына мінезінен кебі ыраң боп, сүйсініп қалды. Тек Еламанның түсі жібімеді (Ә. Н.).

ТҮСІ ИГІДЕН [ЖАҚСЫДАН] **ТҮҢДЛЕМЕ** Жүзі жылы, келбеті келген адамнан күдер үзбе. Түсі игіден түңілме, ісі игіден түнілме (АТ).

ТҮСІ КЕТТИ [ҚАПШЫ] ◉ **ТҮСІН АЛДЫ** [АЛДЫРДЫ] Өні, реңі тайды, қуарды, бұзылды. Жасыл шеп, бәйшешек жоқ бұрынғыдай, Жастар күлмес, жүгірмес, бала шуладай. Қайырыш шал-кемпірдей түсі кетіп Жапырағынан айрылған ағаш, қурай (Абай). Әуелі көрілік кеп түсімді алды, Онан сон аузымдағы тісімді алды. Өрге шықсам беліме өрбіп шығып, Түзеге түссем тіземнен күшімді алды (С. А.).

ТҮСІ КІРДІ Бетіне қан жүгірді, өні кірді; көңілденді. Баланың түсі кірді балявыдай, Ер жігіт айтқан сөзден танады ма-ай, Жеті жыл сапар жүріп ата жолда, Ел көрді тірлікпен аяғында-ай (БатЖ).

ТҮСІН БЕРМЕДІ Жылы шырай көрсетпеді.— Бану, маган бер! — деп арқаға жабысты. Бану түсін бермегіді. Тиме! — деді (Т. А.).

ТҮСІН БИЛЕДІ Жұз-шырайын ішкі сезімге жеңдірмей үстәды. Жасынан түсін билеп, сыр бермеген, Дәмеленсе, құндыссе, білдірмеген. Нанаңың, не айтса да, амалың жоқ, Түсінде бір кәдік жоқ «алдар» деген (Абай).

ТҮСІ СУЫҚ Жұзі қорқынышты, жан туршерлік, реңі үрейлі. Ажалдың оғы келгенде, Қорғаны болмас көбенің. Түсі суық келеді Терт қырлы көк жебенің (Д. Б.). Урядник үйінде түрегеп жүр екен. Бешпентшің, жалаң бас, үсті-басы саусылдаган шен. Қанға тойған ит сиякты, түсі суық бір ит еді (С. С.).

ТҮТИН БАСЫ Әрбір үй (семья) сайын. 1852 жылы Коқан феодалдарының біреуі, аргын, керей рулатының қазақтарынан Коқан ханы үшін 66 мың қой, түтін басы салығы есебіне 1150 қой алған (КССРТ).

ТҮТІН ТҮТЕТТИ Өз алдына үй болып отыр. Шолпан ауылға келгеннен кейін әркімнің есігінде жүрген жетім бауырларының басын қосып, өз алдына түтін туитетеді (F. M.).

ТҮТІН БІР ЖЕРДЕН ШЫҚТАШЫ *Birikti*; тату болды. Сырдақ Сәулеге түтініміз бір жерден шықсын,— деді (T. A.).

ТҮТІН ТҮЗУ ЕКЕН *Tilegi duryys* екен, кең пейілді, ақ көңіл екен.

ТҮТІП ЖЕДІ [ЖЕП ҚОЙДЫ] 1. Қыс-паққа алды, бүрді. Басқарманы бағана езің түтіп жеген жоқсың ба? Сен оның жұмысындағы кемшілігін айттың. Мен оның қылымстарын білем (T. A.). 2. Та-лан-тараж етті.

ТЫҒЫНЫ АҒЫТЫЛДЫ Қарқындасты, үдей түсті. Желдің тығыны қайтадан ағытышын кеткенді, қалындал жауған жапалақ карды түтіп ала жөнелді (T. A.).

ТЫЗ ЕТЕ ТҮСТИ [ETTI] ◉ ТЫЗ ЕТЕ ҚАЛДЫ 1. *Bir narsenің шым еткізіп, қатты тістегі, шагып алуы.* Теміртас шешініп болып, тағы бірдемелерді ойлап отыр еді, бір сона дәл жауырынан кеп қадалып, етін тыз еткізіп тістеп алған соң, жауырынын алақанымен бір соғып қалды да, гүп беріп суга сунғіп кетті (C. M.). 2. Шамданып, тез ашу шақыра койды.

ТЫЙЫМ САЛДЫ 1. Тежеді, бөгеді, тый-ды. Бірдемеге тыйым саларда бидің етірік жетеліп, тамағын қыратыны болушы еді (F. M.). 2. Рұқсат етпеді. Ол, ол ма, діни мектептің тыйым салғанына қарамастаң, Абай сонымен қабат орыстын, бастауыш мектебінде де оқиды (M. K.).

ТЫҚЫР ТАЯН ◉ ТАҚЫР ТАЯН ШАҚ *Tıqız tayıń, қысталан мезгіл, тұртпегі асықтыра келген қарбалас кез. Тықыр таянда аяққа оралып, мынау да мезі етті (AT).*

ТЫҚЫР ТАЯНДЫ ◉ К...КЕ ТЫҚЫР ТАЯНДЫ *Bir hayp көрінді, қатер төнді.* Енді бармаса үлкен тықыр таянатынын біліп, Раушан шарасыз кетіп, содан келгені еді (B. M.).

ТЫҚЫРШЫҚ АТТЫ *Тыпиршыды;* шыр көбелек айналып орнында тұрмады. Енді біразда бәрі де тықыршық атқан, жер тарпыған, шыр айнала елеңдеген жүйріктеріне міне-міне сарт-сұрт аттаныса берді (M. Ә.).

ТЫМСАЛ ҚЫЛДЫ *Hıskalap, улғілеп сөз айтты.* Біреу жиінан кезеді, Наклиқаттыымсал қып. Төмендегі айтқан сөз Майлыштыңның сезін еді (M. Сұл.).

ТЫМ-ТЫРАКАЙ ҚАШТАШЫ *Жан-жак-қа, бет-бетінде жапа-тармагай қашты.* Қызыдар бақырып, бетін басып, тым-тырақай қаша жөнелді (Z. Ш.).

ТЫНА ҚАЛДЫ ◉ ТЫН БОЛДЫ Ты-нышталды; жыл-жырт болды. Қабыргада ілүлі тұрған репродуктор тырысыллады да,

отырган ушеуде тына қалды (M. И.). Тыңдаңдар, айтайын,— дейді Қажымұқан.— Ал, тыңдалық,— деп қоршағандар тын бола қалысқан (C. M.).

ТЫН АЛДЫ Тынышты, тыныстағы. Қалың қой қыбыр етпей тыныштық алды, унсіз ғана тын алды. Асылбек, Әлібектер жатуға кетті (M. Ә.).

ТЫНЫМ [ТЫНЫШТЫҚ] ТАППАДЫ [АЛМАДЫ, ҚӨРМЕДІ] ◉ ДАМЫЛ АЛМАДЫ *Tize бүкпеді, жарғақ құлагы жастықта тимеді, тыныштық көрмеді.* («Тыным», «тыныш», «тыныс алу», «тыныс тарылу» деген тәрізді сөздердің түбірі — «тын»). «Жолда екі рет дем алдым», немесе «екі рет тыныс алдым» дегендің қырғызыша «екі тынып келдім» дейді, «тындырымды» сияқты сөздің түбірі де осы «тын»). Ымырт жабылғаннан бері тыным алмай жүріп, жүртты жигандары кеүілдене, сонаң сөз басталған еді (M. Ә.). Генерал Разумов бұл күндері тыным көрғен жоқ, құрама командирлерін ертіп жүріп, басқа да көп-кең ескер белімдерін аралап шықты (Ә. Н.). Фылым оқып білгенше, Тыным, тыныштық таппаган (Абай).

ТЫНЫС АЛДЫ Дем алды. Абай бұрылып қарап, бері келе жатқандардың кім екенін білді. Жай басып, ауыр тыныс алды, демігіп келе жатқан өзінің шешесі Ұлжан екен (M. Ә.).

ТЫНЫШ ҚҰЛАФЫМ ◉ АШ ҚҰЛАҚ-ТАН ТЫНЫШ ҚҰЛАҚ *Жайбарақат, ешкімге қаттысыз болу мағынасында.* Аш тамағым, тыныш құлагыым (Мақал).

ТЫҢ ТҮЛӘҚ Әлді, әлі де құлатты. Сасып қалдым, күн тығыз, Жүрек кетті дүпілдеп, Тың түләқ күнім сөйтсе де, Қарбандаым екімдеп (Абай).

ТЫҢ ТЫНДАДЫ Құлақ сап дыбыс тыңдады. Сергек, жіті қозғалысты Жағы-пар да машинадан атқып түсіп тың түнделтіп тұр еді. Екі жақтан екеуі бір сөтте: Үн шығады! — деді (M. Ә.).

ТЫРАЙТА САЛДЫ 1. *Оп-оңай құла-тып тастады.* 2. *Орнынан, қызметінен түсірді.* Сайлаубектің экесі Макаш би еді, бидің жолына түсті, халықпен істесе алмады. Сайлау шықкан кезде Малқар оны тырайта салды (F. Мыс.).

ТЫРАҢ АСТЫ [ETTI] Сылқ құлады, қылжыла кетті. Иса тағы да тұмсығын мегзеп қара шоқпарды сілтеп кеп қалғанда, бұл бері де тыраң асты (M. Ә.). Қайыр тыраң етіп омақаса құлады (Z. Ш.).

ТЫРҚЫ ЖАЗЫЛДЫ *Тырысып-құрыс-кан жаман мінезінің сазайын тартты.* Оңалмай бойда жүрсе осы қыртын, Әр жерде-ақ жазылмай ма, жаным, тырқың? Қай жерінен көнілге қуат қылдың, Қырартылmas болған соң, мінсе қырқың? (Абай).

ТЫРНАФЫ БАТТЫ [ҚАТТЫ БАТТЫ] ◉ ТЫРНАФЫН БАТЫРДЫ 1. Аялусыз қыс-

ты, езіп-жанышыды, үстемдік қылды, қысымға үшырatty. Жақыннан келген жау тырнағын қатты батырып еді (М. А.). 2. Жаралы етті; аялмады. Сен жаралы жолбарыс ең, Мен киіктің лағы ем. Тірі қалдым, өлмей әрен, Қатты батты тырнағың (Абай).

ТЫРНАФЫНА АЛМАДЫ Түкке жаратпады; менсінбеді. Сені негызыны, қалыңдығының тырнағына да алмайды (АТ).

ТЫРНАФЫНАН ШЫҒА АЛМАДЫ Азабынан құтыла алмады. Совет өкіметі болмаса, біз сияқтылар өмірі мұқтаждықтың тырнағынан шыға алар ма едік,— деді (С. С.).

ТЫРНАФЫНА ТҮСТІ [ІЛІКТІ] Қармалына ілінді, тұтылды. Басқан ізін білдірмей жүретін айлалы, епті Тәңірберген де татар байының тырнағына түсіп қалатындақ, оның алдында етек-женін жиып отыратын еді (Ә. Н.).

ТЫРНАФЫ ИЛІКТІ Бір нәрсеге қолы жетті. Өзінің өлемендеңін арқасында соңғы кезде сот кеңесіне тырнағы ілікті. Қазір сотта болмашығана бір қызметте, соңан келе нағыз сот өзі құспал көшеге сыймай жүреді (Ә. Н.). Тырнағы ілігер жұмыс іздел, ауданың азғана мекемесін дақташ шықты (Т. А.).

ТЫРНАҚ АЛДЫ Ең алғашқы табыс немесе жазған еңбек. Бұл кітап — авторлардың коллектив болып, бірлесіп қолемді еңбек жасаудағы тұңғыш тырнақ алды тәжірибесі (Қ.Қ.).

ТЫРНАҚ АСТЫНАН КІР ІЗДЕДІ Бәле ізdedі, жаманышылық қуды. Бұл жөнінде педагогикалық советте қызметтес коллектив мушелері мен достардың орынды шікірі, жолдастық сыннына қалаң қарадыныз? Бәрі де сіз үшін «тырнақ астынан кір іздеушилер» болып көрінді де тұрды (С.К.).

ТЫРС ЕТКЕН ЖАН [ТИРІ ПЕНДЕ] ЖОҚ 1. Ешкім жоқ, қыбыр еткен адам жоқ.— Жібек же... це... ше, итің қабады!— деп айқайладым. Тырс еткен тірі пенде жоқ. Ауылды жадаулық басқан (Л. Қ.). 2. Ләм-мим деген кісі болмады, бәрі унсіз қалды. Енді не істе дейсіндер? — деген сұраққа тырс еткен жан жоқ (АТ).

ТЫРТАҢ ЕТТИ ЖАЛБАҚТАДЫ, ЖАҒЫМ-САҚТАНДЫ. Өзімдікі дей алмай өз малынды, Құндіз күлкің бұзылды, түнде үйқың. Қерсе қызар келеді байлауы жоқ, Бір күн тыртың етеді, бір күн — бұртың (Абай).

ТЫШҚАҚ ЛАҚ ЖОҚ Мал атаулыдан жүрдай, еш нәрсе жоқ деген магынада айтылады.

ТЫШҚАҚ ТИДІ Iш ауру келді. Оның суын ішкен мал Тышқақ түтіп аспас бел, Көл деп оны кім жайлар, Суы құрсын, ол — бір шөл (Абай).

ТЫШҚАН МҰРНЫН ҚАНАТПАДЫ Мал соймады. (Бұл жерде ете сараң кісі туралы айтылып тұр). Қонақ қонса үйіне Тышқан мұрнын қанатып, Тышқақ лақ соймайсын (Айттыс).

ТЫШҚАН ІНІНЕ КІРЕ АЛМАЙ ЖУРИП, ҚҰЙРЫҒЫНА ҚАЛЖУЫР БАЙЛАЙДЫ кекесін. Шамасына қарамай, қолынан келмейтін іс істейді деген мағынада.

ТИГЕРГЕ [ТИГЕР] ТУЯҚ ҚАЛМАДЫ [ҚАЛДЫРМАДЫ] 1. Малдан жүрдай болды, өзенесі қалмады. (Бұл фраза малы жоқ кісі, «ақ сирак» кедей туралы айттылады). 2. Түгін қалдырмады. Абылғазы жолдастарына осы малды қазір тігерге тұяқ қалдырмай, тік кетере алып кете міз,— деді (М. Ә.). Биыл төртінші жыл, елімізге жау тиіп, жылқы біткеннен тігерге тұяқ қалдырмай айдақ экетті (Қ.Е.).

ТИГІСІН ЖАТҚЫЗА АЙТТЫ [СӨЙЛЕДІ] ◎ ТИГІСІН ЖАТҚЫЗДЫ Ерсі, жайсыз жайды жұмсастьп жуып-шау туралы айттылады. Өйтіл, мәймәңкелеп тігісін жатқызбай-ақ кой (АТ). «Тігістің» мынадай түрлөрі бар: кектеп тікті (ер жерден бір іліп сирек тігу), тепшіп тікті (инені заттан шығармай, ине бойы тіріске толғанша іліп отырып тігу), қайыш тікті (бұл кебіне етік, мәсі, кебіс тіккенде қолданылады, екі жілті ерслі-карсылы өткізіп отырып тігу), бүріп [бүгіп] тікті (тігілген заттың тігістен сырт тұратын шетін тігістің ішіне жіберіп тігу). Тігуге қатысты мынадай сөз үлгілері жасалған: pішүі келде де тігісі келменті; пішкен ұста ма, тіккен ұста ма; көктей білмеген септей білмейді, т. б.

ТІЗГІН БЕРДІ ◎ ТІЗГІНДІ БОСАТТЫ [ЖІБЕРДІ] Ерік берді, ырық берді. Жарбасына қонбаңыз, Дауыл соқса, үй кетер, Жатқа тізгін берменіз, Жаламенен бас кетер (Б. Қ.). Қайрат деген қыран бар, Қайғыга тізгін бермейтін. Қайғы деген жылан бар, Өзекті шағып ертейтін (ШС). Кедей баласы екен. Мінезі тұйық екен. Тізгін бермес бойлауық емес екен (Б. М.). Елді судай салырган, Белшесінен батырган, Шілдеде мұзды қатырган, Толыны төгіп шайқаған, Берілді тізгін ыланға! (Д. Б.). Өзінен артықшылығын не күштілігін сезген адамын іштей жек көретін әдегі барды. Басынан тізгінде босатып алмай, қатығыстағысы келеді (Т. А.). Есінде бар ма бір қасқыр Тал түстег шапты қойыңа. Жібердің аттың тізгінін Қорқыныш алмай ойыңа (Ж. М.).

ТІЗГІНГЕ ЖАБЫСТЫ БИЛІКТІ өз қолына алғысы келді, ел билеуге тырысты. Кедей атын жамылып, қулар тізгінге тағы жабысты (Б. М.).

ТІЗГІНДЕП ҰСТАДЫ Еркіне жібермейді. Қырық бес шықтың кезеңде Маң-маң басқан бұла аттай. Елу қондың ауыл үй, Тізгіндең ұстал құлақты-ай (Д. Б.).

ТІЗГІН КӨШТІ [ТИДІ, ҰСТАДЫ] ◉ ТІЗГІНІН ӨЗ ҚОЛЫНА АЛДЫ *Билік тиdi*, ерік өз қолына келді. Берейін жастар батамды, Сендерге тізгін көшікен күн. Қерілдер бесік тербелгіп, Жастар гүлдеп есken күн (ПТ). Қолына бір мекеменің *тізгіні тіse*, көкіргіне наан пісіп, тасырандал, есі шығып кететін кейбір жігіттер де болады (Ы. Ж.). Облыстың майданында *Tіzgіndі* нық ұстайсың, Әр ұяға, комсомолға Жену жолын нұсқасың (С. Е.). ...Ағаларым Сүйеу қарптен қырық қабак екен деп, мен қалай қырық қарамақпен. Буру болса бір сәрі, жол үсті, жасы үлкен кісіге сәлем беріп шықсақ, біздің ат-тонымызды шешіп алмас», — деген оймен осы арада *тізгінін өз қолына анық алғандай* еді (Ә. Н.).

ТІЗГІН САЛМАДЫ *Ерік бермеді*. Мамыр асып бай болып, Байсал тауып жортқан жүрт. Ханға *тізгін* салмады, Хан жарлығын алмады (Б. Қ.).

ТІЗГІН ТАРТАР БЕР! Алып қашып алған қызыға айттылады.

ТІЗГІН ТАРТТЫ [ТАРТА СӨЙЛЕДІ] *Байқап, абалап, аспай сейледі*. *Тізгініңді тарта сөйле* — деп, оның Әділбай қарт шалғайынан сілкеді (А. Т.).

ТІЗГІН ҰШЫМЕН ҚЕЛДІ *ди а л. Асырыс келді, тез келді*. Суық хабарды естіген соң, Жиеналы *тізгін ұшымен келді* (Сем., Үрж.).

ТІЗГІНІН БЕРДІ *Еркін, тағдырын қолына ұстатты*. Кімде-кім бостандыққа болса жерік, «Бұл халық үшін» деп ізделсе ерік, Қеп қойды қасқыр бақпай, иесі бақса, *Тізгінін бермейтүгін* кім бар сеніп (С. Т.).

ТІЗГІНІНЕН АЙРЫЛДЫ *Билігінен, еркінен айрылды*. Жақыпбек бастап жүрген осы жұмыстар педагогикадан алыс жатқан, кісі күлдерлік сөлемек іс болып көрініп, Құдері өзінің *тізгінінен айрылып қалғанына ашына* екінгендей болады (М. И.).

ТІЗГІНІН ЖИДЫ *Аяғын тартты, қарқынын басты, арынын тоқтатты*. Болмасты болдырудан ұялмайсын, Анығын біле тұрып қия алмайсын. Бірінен-бір туыш арманыңын, Шың ісің — *тізгініңді жия алмайсын* (Б. Қ.). Ректор шың осы болса, тап жамандық үшін шақырмажан шығар деген бір ой келді де, оным асылық болып кете мә деп, *тізгінімді тез жия* қойдым (Қ. Жұм.).

ТІЗЕ БАТЫРДЫ [КӨРСЕТТИ] ◉ **ТІЗЕ-ГЕ АЛДЫ [САЛДЫ]** *Күш көрсетті, зорлық-зомбылық жасады*. *Тізесін батырган* залымнан Күн туды — біз тендік алайық (ҚЭн). Әйде, қазір телефон соқ. Сенің бүйірғын қайда жатыр екен, тексер — деп, директорымызды *тізеге алып барады* (І. Ж.). Бұл жеке шаруага *тізе көрсеткен-дік* — деп Мұқыш бурадай бүркүлдады (Б. М.). Менмен-шілікпен біреуге біреу *тізе көрсететін дүниe* ең соңғы демін алу да (С. С.).

ТІЗЕ БУГІП, ҚОЛ ҚУСЫРАР ЖАЙЫ ЖОҚ *Бағынбайды, жалбарынбайды*.

ТІЗЕ БҮКТІ *Женілді; мойындал, басиді*. Қанды мойын айылкер түгел жігітек бол *тізе бүгетін* бол түр (М. Ә.). Алдағы сиралы жұмбақ істің түйіні де парторгтың айтқанындай болып шешілді. Қоршаудағы неміс дивизиясы *тізе бүкті* (Ә. Н.).

ТІЗЕДЕН ҚАН КЕШТІ *Улкен қырғын майдан, сұрапыл соғыс туралы айттылады*. Қыршының киып жасылдай, Келсі қарсы кайдан да, Шуберекке жан түйіл, *Қан кешіп* жүр *тізеден*. Жүрген жоқ босқа сайрандал, «Отан!» деп жауға ат қойса, Өткір кескін жайдан да (Н. Б.).

ТІЗЕДЕН СУҒА, БЕЛДЕН ТАУВА! *Сура кеткендे және терең судан егерде дейттылады*.

ТІЗЕ ЖАЗБАДЫ [АЙЫРМАДЫ] *Жұбы ажырамады, қатары бытырамады*. Қалбагай қалған жылқышылардың тобын маңына тартып алып, еді кісісі артта қалғанын біліп, енді *тізені жазбайық* деп, тосқауылға бөгелендең қалған топқа артына ерген шоғырымен тұтас келіп арасасып кетті (М. Ә.). Осы *тізе айрылмас* еле-өлгенинде дос болайық, қолынды әкел,— деді Қасен Аманға (Ф. Мұс.).

ТІЗЕ ҚАТАР ОТЫРДЫ *Tіzelерін бүгін, қаз-қатар отырды*. Ойнаушылар әдеттегідей *тізе қатар отыра* кетті (АТ).

ТІЗЕ ҚОСТЫ *Бірікті, үйымшилдық көрсетті*. Жігіттер бар жетілген, Орыс, казақ *тізе қосын*, Үйым болып бекінген (Жамбыл). Азамат, жұнжіме, жүрме бос, Қол ұстас, бірігіп *тізе қос* (С. С.).

ТІЗЕСІ ҰШЫЛЫП ҚАЛДЫ *Бул көбіне қарт кісінің жас әйелмен көңіл қосуына орай айттылады*. Жас қатын аз өмірге жана тауып, Жақсы бол қалып едім *тізе жылып*. Міндет қып жастығынды жол устінде, Бұл сөзін маған салған бүліншілек (Айтыс).

ТІЗЕСІН БҮКЛЕДІ 1. *Тынымызы жұмыс істеді, еңбек етті*. Баласы кемпіршалды асқрайын деп жазы-қысы *тізесін бүклейді* (С. М.). 2. **Жығылмады**.

ТІЗЕСІН КЕМІРДІ *Шыдамсызданды*. Бір мезгілде жұлқынып, *тізесін кеміріп*, баланың тұлппары алдынан шықты (КЕ).

ТІЗЕСІН ҚҰШАҚТАДЫ *Төсекте жалғыз жағу магынасында айттылады*. Жортамын кек берідей тұн өткізбей, Жақыннат жөнлік болса, тілеткізбей, *Құшатап* қу *тіземді жата алмаймын*. Баразың құмарыма бір жеткізбей (Айтыс).

ТІЗЕСІН ӨТКІЗДІ *Зорлық, күш көрсетті*. Бірақ елге *тізесін өткізіп қалған* экімдер жігіттерді солдатқа зорлықпен алмақ, бай мен болыс қарусыз елді жендеттес қыргынға салмақ, болады (Р. Б.).

ТИКЕНЕГІ СЫРТЫНА ШЫҚТЫ *Жаңадан босаңған* әйел туралы айттылады.

(Бұл фразаны Қызылорда төңірегінің қа-
зақтарынан ұшыраттық).

ТИКЕНЕКТЕН ШОШЫП, ШОҚ БАСТЫ
*Бір бәледен қашам деп, екінші бәлелеге
 үрынды. Өскерім Сырга дейін шегінді.
 Өзім Сығанақта қаштым. Жауымнан көп
 төлеумен зөр құтылдым. Сонын ғой Дешті
 Қыпшақтың басты рулары аргын мен
 қыпшаққа арқа сүйемек болғаным... Одан
 не шықты? Тікенектен шошип, шоқ басты
 деген осы емес пе? (І. Е.).*

ТИК ҚӨТЕРІЛДІ *Бірі қалмай бәрі оре
 түрді, бәрі жабыла шықты. Қарәкесек,
 Қуандық, Сүйіндікі бір өзі қүйелткен
 қанды балақ, енді бүкіл Сиқымбайды тік
 көтере бізге қарсы шықпак (Ф. Мұс.). Са-
 пар отырган қалың ауыл тік көтеріле кет-
 кен (Ф. Мұс.).*

ТИК СӨЗДІ *Бетің бар, жузің бар демей
 ойын, көңілге келгенін тұра айтатын кісі
 тұралы айтылады.*

ТИК ТҮРДЫ [ТҮРҮП КҮТТІ] *Барын-
 ша қызмет етті, жақсылап күтті. Құсекен-
 ниң өзі ас әзірлең, тік түрүп, «құрметті»
 қонақтарының алдында қызмет қылған
 (С. С.). Пар-парымен неше түрлі тамақ
 даярлап, қонақ жайлыштарын көрсетіп
 тік түрүп күтті (ШС).*

ТИЛ АЗАР *Айтқанға қонбейтін, тіл ал-
 майтын. Қой дедім ғой мен сендерге. Нес-
 гылған тіл азар баласындар (М. И.).*

ТИЛ АЛҒЫШЫ *Жұмсағанға жүгіріп ба-
 ра беретін, айтқан жұмысты екі еттірмей
 қалтқысыз орындағынын елгезек (адам).*

ТИЛ АЛДЫ 1. *Ақылын алды, айтқан-
 ды істеді. Әбдірахманың тілін алғандар
 бірталай пайда қылыпты, «мені олжам-
 наң қақты» деп, байдың тырысып отыр-
 ганы сол екен (Б. М.). Шыдайық, тілімді
 алсаң қорғаланбай, Доска құлқі, дүшпаш-
 га табаланбай (С. Т.). Жүргегім шын елжі-
 рең жаңым сүймес, Жек көрер өмір бітіп
 кеткеніміш. Тілімді алмады деп, сөкпе
 жеңеше, Болайын мен разы өле-өлгенишне
 (С. Т.). 2. *Жұмсағанға барды.**

**ТИЛ-АУЗЫМ ТАСҚА [ТАСҚА ВОЛ-
 СЫН]! ◉ ТІЛІМ [ҚӨЗІМ] ТАСҚА [ТАС-
 ҚА БОЛСЫН]!** көне. *Көз сұғым, тіл
 сұғым етіп кетпесін деген мағынада. Сы-
 бағаң осы! — деді ертіл апарған жігіт
 Балуан Шолаққа, — тіл-аузымыз тасқа
 (С. М.). Сендер болыс қоям дейсіндер,
 оныңа пықырлатып емес қой. Тілім тасқа,
 болысың тұрсын, оядың арнасына сия
 қоймас (Ф. Мұс.). Жағың қарыссын, тілің
 тасқа болсын — деп байбіше астындағы
 нанын лақтырады (ҚЕ). Тілім тасқа, кө-
 зім тасқа! Болып тұр екенсіз, қарашығым
 (Ф. Мұс.).*

ТИЛ АШАР көне. *Баланы молдага
 бергенде төлейтін алымның бір түрі. Әкем
 қалтасынан алды да, қаша екенін біл-
 меймін, тіл ашар деп молдекенің барма-
 гына қыстырыды (Қ. Қуан.).*

ТИЛ ӘКЕЛДІ 1. *Сыр білу үшін жау
 адамын ұстап әкелді. 2. Жаңалық хабар
 жеткізді.*

ТИЛ БАЙЛАЙДЫ *1. Қатты тебірену,
 таңғажайып сүйсіну мағынасында. Ақша
 жуз, ал қызыл бет тіл байлайды (Абай).
 Кейде шындық, екеш шындықты айтуда
 женер ақырығы нәтиже не болмақ, сол алға
 тартылады: қолдан жасалған «қасынды»
 мұқату мен ортақ іске келер кесел тара-
 зыга түсінде «шындық» дегенниң тілі
 байланып я кесілсе раяу (ҚӘ). Бас айна-
 лып, көз тұнып, Тіл байланып, сөз тынып,
 Ентелейміз кылғынып, Алда бар білем бір
 құдық (Ф. Т.). 2. Үндемей қалды.*

ТИЛ БЕРДІ *Хабар берді, жауп қайтар-
 ды. Жіберді мені сізге бер деп хабар, Сіз-
 дерге жай қалмады көлбек қағар. Не еке-
 нін ашуның көріп тұрысын, Тезірек тіл
 бермесең, ауыл шабар (І. Ж.).*

ТИЛ БІТТІ 1. *Адамша сөзге келді. Жы-
 лан Бапы жеріне, Жер астының еліне Шы-
 га келтеп мезілді, Тіл бітіп саған, Шал-
 құйрық, Жөн білдірдің еріце (ҚЕ). 2. Сөй-
 леп кетті. Ауру балаға үш ай дегендे тіл
 бітіп, анасын сұрапты (АТ). Рақия кешкे
 шейін төсекте жатып алды. Қабыш Есенов-
 ич келгендеға басын көтеріп, тілге кел-
 ді. 3. Тілі шықты. (Ұнатпағанда қолданы-
 лады). Жіргітім, өзіңе тіл бітіп қалыпты,
 ненің желігі? (АТ).*

ТИЛГЕ АЛДЫ көне. *Ауызға алды,
 айтты; атын жалбарынып ауызға алды.
 Жаратуши құдайым, Өзінді тілге алайын.
 Алымдар айтқан кітапта, Он сегіз мың
 әлемнің Біледі дейді әл-жайын (Ш. Қ.).*

ТИЛГЕ БАР Да, ДИНГЕ ЖОҚ Әншіеін
 сөз жузінде болмаса, көңілде солай емес
 деген мағынада. Атайдың жақсы нөрсе
 жоқ, Тілге бар да, дінге жоқ (ШС).

ТИЛГЕ ЕРДІ [АЗДЫ] *Азғырганға елік-
 ті, тұра жолдан тайды. Екінші тілек тіле-
 ніз, Адам тіліне азбасқа (ШС). Олар Есено-
 вилен қатар соның қайын ағасы, совхоз-
 дың полеводы болып істейтін Сылатаевты
 қоса жамандайды. Дириектор Есенов соның
 тіліне ереді (М. Ә.). Қартаң бай қатты сақ
 бол, тілге көнсөң, Мүйіз шығар қатынын-
 дың тіліне ерсөң, Тіпті оңбассың өзің-өзің
 маз бол, Дастанқан мен қатынды мақтан
 көрсөң (Абай). Хат жазатын Мұса жазған,
 Ән табылар өнерпаздан. Құрбысымен тату
 жүріп, Шағымшының тіліне азған (Ж. М. Б.).*

ТИЛГЕ ЖҮЙРИК *Сөзге шешен, шебер.*
*Бекбол бұрын тілге жүйрік болса, енді өз-
 дігімен газет, кітап оқытын да бол алған
 (М. Ә.). Кей жақсының мінезі Еділ менен
 Жайықтай, Ағын кетіп сейлейді Тілі жүй-
 рік болған соң (Д. Б.).*

ТИЛГЕ КЕЛІМЕДІ 1. *Бір ауыз сөз айтпа-
 ды, бірден кірісп кетті. Тілге келмей ұра-
 ды өнмендесіп (А. Қор.). 2. Сөйлей алмай
 оліп кетті. Әйелдің ынырысиган дыбысы ан-*

да-санды зорға шығады. Бірақ тілге келмегі (Е. О.).

ТІЛГЕ КӨНДІ [ТОҚТАДЫ] Айтқанды істеді, соз тыңдады; айтқанды орындады. Қартан бай, қатты сақ бол, тілге консек, Мүйіз шығар қатынның тіліне ерсен, Тіпті онбассың өзің-өзің мәз бол, Дастрарқан мен қатынды мақтан көрсөн (Абай). Ол тек осы бар өмір үшін жанталасқан жағаласта жау катарының тілге тоқтап, ілгері аттамай тұра-тұра қалғанын көріп:— Бауырлар, бізге өтіндер!— деп қайта айқайлады (Ә. Н.).

ТІЛГЕН ТАСПАДАЙ Білеу-білеу, бадырайған. Қызыл бет қазақ шашын осы бір-екі күннің жүзіндеган салынып тастагандай екен — жуан тілген таспаудай көгілдір тамырлар ақ құйқаны айқыш-үй-қыш шандын апты (А. Сұл.).

ТІЛГЕ ТИЕК ЕТТИ [БОЛДЫ, ТАПТЫ] ◎ **ТІЛІНЕ ТИЕК, СӨЗІНЕ ТІРЕК ЕТТИ [БОЛДЫ...]** Аузына ала сөйледі, сөзіне сүйеніш, ойына таяныш жасады. Демек, Сүлеймен төрөні тек тілге тиек еткені болмаса, одан күтегерлік ештеге қалмаганын, оның еткендегі улғи бастықтардың күнгірт көлөнкесі ғана екенін қарт жырау жақсы туғінеді. Жырау Барак пен Кеңесбайға мін тағып шенегенде тіліне тиек, сөзіне тірек етегіні: сендердің аргы аталарың дегдар еді, олардың кезінде заман да тұзу, заң да әділ, сондықтан адамгершілік те мол болатынды, ал мынау азған шақта сендерде енді не қасиет қалды, құрып болдындар гой деген тәрізді бірыңғай қорытындыға келеді (Ы. Д.). Тілге тиек тауып сейлегенге не жетсін (Гур., Ман.).

ТІЛГЕ ҰСТА Сөзге шебер, шешен. Шәңгерей творчествосының бір күнды жағы — от тілге ұста ақын. Келісті, ұтымды тенеу, салыстырулар тауып, орынды қолдана біледі (З. А.).

ТІЛДЕП ЖІВЕРДІ Ұрысты, балағаттады.

ТІЛДІ БАЙЛАДЫ Сөз айтуга мұрша-сын келтірмеді, жақ аштырмады. Құс-құрттың қозғап көңілін, Қайғылы тілді байласын. Қаз, бұлбұл, акку коссын үн, Саргалдақ бірге сайрасын (Б. К.).

ТІЛДІҢ МАЙЫН АҒЫЗДЫ [ТАМЫЗДЫ] Сөзге шебер, шешен кісі туралы айттылады. Мен едім Қажығалы Асаубайдың, Айт десе, ағызатын тілдің майын (ШС). Олар мәдениетті, сабырлы адамдарды сыйлайды, тілдің майын ағызып, ойы мен бойын жағалап арапал етсөн, түу сона, Лондон қаласымен де жалғастыра салады (С. Тәл.). *Май тамыза тілінен, Еш адамға сенбеске, Өз ақылымнан басқаға, Не көрсем де көнбеске, Қәміл уағда етілді* (С. Т.).

ТІЛДІ СУЫРЫП ӘКЕТТІ Өте дәмді тағам туралы айттылады. Ішінде сорпаның кесек-кесек майлы еті бар. Алғаш үркек-теп, дәмін алып үрттағанмен, бірте-бірте тілімді суырып әкетті (Б. С.).

ТІЛЕГІ ҚОСЫЛДЫ Арманы бір жерден шықты; тілек-ниегі орындалды. Екі жастын білегі айқасып, тілектері қосылғанын қарсы алғандай болды (Д. Ә.).

ТІЛЕГІН БЕРДІ [ОРЫНДАДЫ] Дегені болды, айтқанын істеді. Екі көзді сел алып, Жылай, жылай шел алып, Тілек тілеп зарласам, Тілегімді берер ме? (КЕ). Қолдан келгенише, тілектерін орындал та жатырмыз (М. И.). Тілекті тәңір бермегіді, Әзідеріндегі хандарды, Осылай бір қылсам деп едім (М. О.).

ТІЛЕГІН [ТІЛЕУІН, ТІЛЕУ] ТІЛЕДІ. Біреудің қамын жеді; өмірін-жүрімін сұрады. Ел тілегін тілеген Ер азбайды батадан. Нағашысы Үақта Ер Қосайдай ер еткен (Д. Б.). Қеп шебере ішінде Ерекше тілеп тілеуін. Құдайға қунде жылаймын (Д. Б.). Ажының жақсы-ақ қызы едім, Жетістірем дег алды. Тілеуін қызден тілесе, Баста мені неге алды? Сол желіккенен желігіп, Жынды сары жоғалды (Абай). Бағың есkenше тілеуінді ел де тіледі, өзің де тілесің, бағың есken соң өзің ғана тілесің (Абай). Боз көделі белестің бетінде ақ боз аттап түсіп, колын ұзақ жайып тілеу тілеп қалған ақ бас әкесін Аман қозы көш жер ұзғанша көріп бара жатты (Ф. Мұс.).

ТІЛЕГІҢ ҚАБЫЛ БОЛСЫН! ◎ **ТІЛЕГІНЕ ЖЕТ!** а лғыс. Дегенің, ойыңа алғаның болсын. Не тілесен, тілесің қабыл болсын! (Д. Е.).

ТІЛЕГІ ТҮЗҮ Ниеті дұрыс. Бүгін жұма күн еді. Тілесі түзу екен марқұмның. Бүгіннен қалдырмай жерлелік (КЕ).

ТІЛЕГІ [ҮМІТІ] ҮЗІЛДІ Солай болса-ау деген арман, ойы болмай қалды. Бұл дүниеде олар да бар шығар... деген әлсіз рұя үміттің талшық етіп, тілесі үзілмей ке-тіп барады (Ә. Н.).

ТІЛЕК АЙТТЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] Өзінің арман-мұддесін білдірді, етінді. Алдияр! Алдыңызға тілек айтам, Қөнілімде қалған кір жоқ, кетті сайтан. Тілекім мың қайтара бір-ақ тілек, Басыма бостандық бер елге қайтам (І. Ж.). Қақпага жапсырган жарнаманы халайық оқып бер деп тілек еткесін оқып бердім (Х. Е.).

ТІЛЕУ ҚОСТЫ Үміт артып, біреудің аман я дәрежелі, бақытты, т. б. болуына тілекtes болды; ниеттес қоңілде болды. Ортақтық, тыныштық, достық қой, Оның қадірін кім білер? Әркімге-ақ тілеу қостық қой (Абай).

ТІЛЕУІ КЕСІЛГІР! [ҚҰРҒЫР!] Женіл, әзілдің кейіс реңкте айттылады. (Қарғыс мағынасы да бар). Шоңқа Жарасовпен бірге қой ішін арапал шықты да: «Тілеуі құрғыр, не қылған мал екенін, жаңынды апкалатын осы, осыны кеміріп өлсөңші!»— деп тұрып кейірінің тұмсығына иіскетіп, арпана аузына да тыратын (М. Ә.).

ТІЛЕУІ [ҮМІТІ] КЕСІЛДІ Тілекіне же-те алмады. Ізден көріндер, азаматтар. Ті-

леуім кесілді мениң деп түрмүн,— деді Әжібай Жарасовтарға (М. Ә.).

**ТІЛЕУІ [ТІЛЕГІ] ҚАБЫЛ БОЛДЫ Со-
лай болса екен-ау деген тілегі орындалды.** «Жолын қыл!» деп баламның, Қарт атан жасын төкпей ме? Қарт тілеуі қабыл бол, Қанына ұрық екпей ме? (Д. Б.). Бұл айтқан қабыл болмас тілегініз, Елдегі жақсы адамның бірі едіңіз. Тіл алсан, молда маған жақындама, Жарылар жазым болып жүргігіз (М. Б.).

**ТІЛЕУІҢ ҚҰРСЫН! ◎ ТІЛЕУІҢ КЕСІЛ-
СИН! қарғыс. Жүртқа, біреуге деген ние-
ти, пигылы жаман кісіге айттылады.**

ТІЛ-ЖАҒЫНА [ТІЛ МЕН ЖАҒЫНА] СҮЙЕНДІ Қақсай берді, көп сөйледі. Сен де тіл-жагыңа сүйеніп, ұрынба бос (М. Ә.). Со жақтан тіл-жагына сүйенген біреудің сандылдаған даусы құлақты жарып бара-
ды (Ә. Н.).

ТІЛ ЖЕТКІСІЗ Тілмен айттып суреттеп шығысыз. Ағаштың, гүл-байшешек, ан-
қыған иіс, Құдіретті ауазданған ерте мен кеш. Жазғанда тіл жеткісіз түрлі сырлар, Ардақтап, айналдырмайды ойынды еш (Б. К.). Бар жерде де құр алыс, Барша жүртқа қуаныш, Тіл жеткісіз қызық еди (Б. К.).

ТІЛ ЖЕТПЕЙДІ Сөзбел айта алмайтын. (Бұл жерде өлең иесі ақыл-сана, сезім дүниесін ең алдымен ана тілінде айқын айта алады дегенді айттып отыр). Ана тілше жу-
рекке бойлап терең, Ана тілше килюлап тербел өлең, *Tіл жетпейтін адамның жан сезімін, Жан бітіріп суреттеп, зерлөп берем* (І. Жар.). Деген соң сұлу Зәйкүл, сұлу Зәйкүл, Айтуға сымбатынды жетпейді тіл. Басымды тау мен тасқа ұрсам-дағы, Ешбір іс ретінде келмей-ақ жүр (Б. М.).

**ТІЛ КЕСТИ Сөзін тыйды, сөйлетпей тас-
тады.**

**ТІЛ-КӨЗДЕН ҚАҚАС БОЛСЫН! [САҚ-
ТАСЫН!] көне. Тілден, көзден сақта; бі-
реудің көзі етпесін. Түңлікбай: «Көрші ха-
қы — тәнір қақысы» деген, баламның атын, молдеке, өзініз қойыңыз, — деді Шұлғаубайға.— Бәрекелді!— деді көршісі, текеметтің шетін көтеріп, бір түкіріп тас-
тап.— Балаң тіл-көзден қақас болып, көп жасасын... Балаңың аты Түкірік болсын (Б. Е.). Туганнан ардақтапты бай-байішбе, Мал айттып амандаққа әлденеше. Сақта деп тілден-көзден сиыныпты, Су ішсе, қыр-
га кетсе, шөбін жесе (І. Ж.).**

**ТІЛ ҚАҒЫСТЫ Сөзбел іліп-қағып ай-
тысты.** Талайы бозбаланың болған ғашық, Уай шіркін! Болсайшы деп бізге нәсіп, Егер де Қамарменен тіл қағысса, Құдай үрып, жым болар қара басып (С. Т.).

ТІЛ ҚАЙЫРДЫ Қарсы сөз айтты. Та-
мақ үшін таяқ жеп, Ол не десе, көндік біз. Тіл қайырсақ тірі сойды, Болдық оған жемтік біз (Б. К.).

**ТІЛ ҚАЛША Тіл алмайтын бала тура-
лы айттылады.**

ТІЛ ҚАТТЫ Бірдене деді, сөйледі. Ан-
да-санда ыңғысып, тіл қатып жатты соқ-
қыға жығылғандар (Ф. Мұс.). Абай бұл жағе жанағы конақтармен тіл қатыса отырган. Олар Абайдың туыстары болып шықты (М. Ә.). Алмас әлденеден сезікте-
шіп, ез бөлмесіне кіргенші тіл қатпады (З. Қ.). Өзім іздеген ерсі болар және әйел басыммен не деп тіл қатам оған (С. М.).

ТІЛ СЫНДЫРДЫ Оқу үрретті, сауатын ашты. Жаз бір көлдің басында, қыс айла-
рын әр ағаштың қойнауында өткізетін бес-
алты ауыл «балалардың тілін сыйндыру»
үшін молда жалдапты (Ф. М.).

**ТІЛСІЗ ЖАУ Табигат апаты от пен су-
туралы айттылады.** Әртті менің апам: «Тіл-
сіз жау» — дейді (М. Сұн.).

**ТІЛ ТАПТЫ 1. Қисының келтірді, же-
нін тапты.** Тілін таппаганды тірі жұтады
(АТ). **2. Ұғысты, түсіністі, сөздері жарас-
ты.**

ТІЛ ТАРПАДЫ [ТАРПАЙ КЕТТИ] Табап астында тілге келмей дүние салды.
Жігіттер жағы женел жарапанды. Ал, екі қабат ана тіл тарпай кеткен (ЛЖ).

**ТІЛ ТАРПАДЫ ◎ ТІЛ ТАРПЫП, СӨЗЕ
АЙНАЛДЫРДЫ Ниетін білмек бол сөзге,
әңгімеге алаң етті.** Қадалып жабыспаған-
мен, жанаса келіп, тіл тарпып, сөзге айнал-
дыры (Т. А.).

ТІЛ ТИГІЗДІ Балағаттады. Онының азынған адамға зекіп, тіл тиғізеді (Т. А.). Анасына тартқан мінезсіз Балқуміс жетім кемпірге тіл тиғізіп, жаралы жаныны тыр-
нап тастай ма деп қорқады (Ә. Н.).

**ТІЛ [ТІЛ МЕН КӨЗ] ТИДІ Біреудің тіл-
көзі тиðі, сұғы етті.** Құлагер, қуанышпен косып едім, Алдыңан умітшене тосып едім, Жиылып аргын, найман қарағанда, Тіл мен көз тиер ме деп шошып едім (І. Ж.).

**ТІЛ ҰСТАРТТАСЫ Сөз өнеріне жетілдір-
ді, шешендейкес баулыды; сөзді жөнге ту-
сірді; улгілі өлең-сөз жасады.** Мақсатын-
тіл ұстартып, өнер шашшак, Наданың кө-
зін қойып, көңілін ашпақ. Ұлғі алсын дей-
мін ойлы жас жігіттер, Думан-сауық ойда-
жоқ әуел баста-ақ (Абай).

**ТІЛ ҰШЫНА АЛМАДЫ д и а л. Ауыз-
га алмады.** Ол бұрынғылардың берін тіл-
ушына алмады (Қ. орда, Қарм.).

ТІЛ ХАТ Хабар-сөз, сәлем хат. Сап,
көңілім, сап, көңілім, Сабыр түбі —
сары алтын. Сабыр қылсақ, жайынды Бі-
лер ме екен бекзатым? Көңіл аулап сөз-
айтар, Арадагы тіл хатым (Абай).

**ТІЛ ШЕШІЛДІ Сөзге еріл берілді, еркін
сөйлейтін болды.** Көтеріліп зіл тастап, монын көңіл, Жел айдаған қаңбақтай бол-
дың женіл, Ел өзгеріп, байлаулы тіл ше-

шіліп, Жолды-жолсыз папалам ағыл-тегіл (Б. К.).

ТІЛІ АУЗЫНА СЫЙМАДЫ ◉ ТІЛІ ТАНДАЙФА ЖАБЫСТЫ Қатты аңқап шөлдеді, сусады. Тілі аузына сыймай шөлдеп келген Ұлжан салқын сары қымыздың бір кесесін сіміріп алды, үй іргесіндегі езенге кетті (Ж. Т.). Құн шылжырыған жаңанды Таңдайға тіл жабысқан. Қалың пүшпақ қашанда, Қабак шытпай қарысқан (Ғ. О.).

ТІЛІ АЦЫ Сөзді жанға батырып айтатын улы тілді (кісі). Ақылы кімнің бар болса, Демек мұның тілі ацы. Айттыңзышы, болсаңыз здравомыслаппіц. Ақыл етпей ме ағасы? (Абай). Тіліңің ащысын қарай гөр! (М. А.). Ашынды адамның тілі ацы болады деді Тоқабай (Ғ. Мұс.).

ТІЛІ БАЙЛАНДЫ ◉ ТІЛДЕН ҚАЛДЫ ◉ ТІЛ-ЖАҒЫ ◉ БАЙЛАНДЫ ◉ ТІЛІ КҮРМЕЛДІ 1. Қорықканан, науқастан, еріксізіктен, т. б. сөлей алмай қалды. Тілім бар деп мақтанба, Тіл байланса кайтесің (ШС). Басымды кесіп алғанша, Қашан тілден қалғанша, Гулесін сөздің көрігі, Тоқсан толқын толқытын, Сөйле тілдің ерігі (Ү. К.).

ТІЛІ [ТІЛІМЕН] БИДАЙ ҚҰЫРДЫ Ашынды құырды; сөзбен түйреді.

ТІЛІ ЖЕТЕДІ Сөзбен жеткізе айтып бере алады. Сен үлкен бақыт, жаразстық, ашақтық өміріне жарағансың!— десе болар еді. Тілі жетер еді (М. Ә.).

ТІЛІ ЖОҚ Сөзі жоқ; үнсіз көнген (кісі), үні шықпас (жан). Өттең дүние-ай ымдасқанмен үні жоқ, О да жұмбақ ашып айттар дымы жоқ, Қолым қысқа, қанатым жоқ, сақаумын, Мұнды шагып сойлесер де тілім жоқ (Б. К.). 2. Мылжакау.

ТІЛІ КЕЛМЕДІ 1. Ештең дей алмады; тілі бармады, айта алмады. Қызырып қыз отырды түк үндемей, Не «болсын», не «болмасын» бірі женбей. Отрып ойланып: «Болсын» деді, Айтуға езі сөзді тілі келмей (І. Ж.). 2. Өзге тілді дұрыстап айта алмайды.

ТІЛІ ҚЫСКА 1. Сөзге олақ, шешен емес. Тілің қысқа, ебің аз, топассың деп сөкпе (М. Ә.). 2. Еркі жоқ. Бұл елге мен келін болам, сол үшін де тілің қысқарып тұр (АТ).

ТІЛІ ҚЫШЫДЫ Сөйлегісі келді, сөйлеуге құштар болды. Сезуар Ахмет Райдың мұнды жұзайне мыскылдан қарады. Қызынан айрылып қалған жігітті кекеткісі кеп, тілі қышып отыр (Ә. Н.). Ұзақ уақыт үндемей жүргендіктен, тілің қышып бара жатса, жинальста сөйле (ЛЖ).

ТІЛІ МАЙДА Майда сөзді, тілі жұмсақ. Мінезі де бір түрлі Ушаковтың. Тілі майда, жайдары (Қ. Мұқ.).

ТІЛІ МЕН ЖАҒЫНА СҮЙЕНДІ Сөзді желеу етті, әр нәрсені бір сұлтау етіп қыл-

жақтады. Қабдолла, сен тілің мен жағына сүйенбей, кесімді үзендейді айт! (С. О.). Тіл мен жағына сүйенген балам-ау! Тіл тамак емес, тезірек қазан көтер (АТ).

ТІЛІМЕН ҚҰС ҰСТАГАН Бұл жерде тәтті сез, шыгарып салма әңгіме магынасында. Асылы үлкен ақындық үшін үлкен азаматтық, ерлік керек. Онсыз жерде тілімен құс ұстаган тәтті сезден елге келер пайда жоқ (Р. Б.).

ТІЛІМ МУРНЫМА ЖЕТПЕЙ КЕТСИН ◉ ҚОЛЫМ К...ИМЕ ЖЕТПЕЙ КЕТСИН Әзіл-оспақ ретінде отірік қарғану.

ТІЛІМНІҢ ҰШЫНДА ТҮР Есімнен шырып, аузына түспей түр; білуші ем, көрмейсіз бе, аузыга түспей тұрғанын деген магынада. Ал, тыңдасаның айта қойынызшы, мен жана не айттым? Сен бе? Сен әл... әлгі... әлгі кім, тілімнің ұшында тұрғанын қарашы, сен әлгі кім туралы айттың гой (Қ. Сат.).

ТІЛІМ СӨЗДЕН, ТІЗЕМ ЖАУДАН СУРІНГЕН ЖОҚ Тілім мудіріп, жаудан жечіліп көрғенім жоқ.

ТІЛІ МИРДІН ОҒЫНДАЙ ◉ ТІЛІ ӨТКІР [ЗЭРДЕЙ, УДАЙ] 1. Тілі шаян шаккандағы ацы. Өзінің тілі мірдің оғындаі. Молда ұрса, өршелене түседі (Қ. Әб.). Түрін қарашы, көрден шыкқандай, тілін қарашы, мірдің оғындаі,— деді Шәкен (Ғ. Мұс.). 2. Тілі тілін түсер, дегенін жеріне жеткізе дәл, тұра айта алатын адам. Үйшінің үскісіндегі откір тілім, Өрді-ойды білмей шауып қасқарасын. Хан жамандап қаныңды төгіп алып, Шығарма, қызыл тілім, масқарасын (Ш. Ж.). Ак Айша атап-ған көркіті, мінезді, тілі орамды Айша ендігі бақытын бала деп білді (Ғ. Мұс.). Салика Ләззат тәрізді сөзге сарың болғанмен, тілі үдай. Шағып алады (Т. А.).

ТІЛІН БАЙЛАДЫ Бұл жерде кесе-көлдіңеңдең, сөйлетпей қойды деген магынада. Бұлардың әрқайсысын бір-бір жапырақ қағазын покталап, тілдерін байлан қойдық қой, еріктеріне жіберсек, сөздің не шұрайлысын естір едік (І. О.).

ТІЛІН БЕЗЕДІ Тілі мен жағына сүйенди деген магынада. Мал үшін тілін безен, жанын жалдаш. Мал сұрап біреуді алдап, біреуді арбал (Абай). Қызыл тілін безеген, Наизасын тасқа егерген. Алды-артынды қозауын, Сені асырмай кезенцен (Жамбыл).

ТІЛІН БІЛДІ 1. Ұғыса алды; тіл тауып сөйлесе алды. 2. Тетігін білді. Бүгінгі күні әр алуан техниканың тілін білу — басты талап (ЛЖ).

ТІЛІНЕ БҰҒАУ ТҮСТИ [САЛДЫ] ◉ ТІЛІН КЕСТИ ◉ ТІЛІН ТІСТЕТТИ Сөйлегенпей қойды; ойна, пікіріне тыйым салды. Сөйлеген жан бұғау салмай тіліне, Бұғаулаштар екі аяғын түбінде (ШЖ).

ТІЛІНЕН БАЛІ ТАМҒАН ◉ ТІЛІНЕН ШЫРАСЫ ТАМДЫ Тілі майдай; тілінен май (бал) тамды; тілі тәтті. Тілдерінен бал-

тамған, Жорға, жүйрік май тамған Шешен де етті дүниеден (Жамбыл). Құдай деген мұһимнің Аузынан кетпес тобасы. Иманы бардың белгілі — Тілінен тамар шырағы (Ш. Қ.).

ТІЛІНЕ СӨЗ БЕРДІ Сөйлейтін тіл бітірді, тіл берді. Оның жүзіне көрік қылып, бірінің қолынан келмestей істі көнтесіп бітірмекке, біреуіне ұқтырарлық тіліне сөз беріп жаратпағытын махаббат емес не? (Абай).

ТІЛІН КӘЛИМАҒА КЕЛТІРДІ діни. Өлер алдында айтылатын сөз. Судыр Ахмет тілін кәлимаға келтіруге жарамады (Ә. Н.).

ТІЛІН КЕСТІ Сөзін тыйды, сөйлетпей тастады. Мен егер закон қуаты колымда бар кісі болсам, адам мінезін түзеп болмайды деген кісінің тілін кесер едім (Абай).

ТІЛІН ҚАЙЫРДЫ Айтқанын істемей, сөзін қайтарды. Қатын-бала тілінді қайырган соң, Отрып от басында ойбайлайсың (ШС).

ТІЛІН ҚЫЩЫТТЫ Шабына тиіп, сөйлеуге итермеледі, мәжбур етті, ызасын келтіріп сөйлеуге түртпектеді. Иә, тілімді қышыта берме, сен қатын (Ә. Н.).

ТІЛІН СҮРГІП АЛДЫ Тілін тигізді, түрдегі сөйледі.

ТІЛІН ТАРТПАДЫ Жасқанбай сөйле-ди, тартынбай айтты; бет бақтырмай ба-жалақтады. Бестеректен шыққан Сөнілбай Бендерден тілін тартпаган. Сейлескен кісі жағынған, Қорыққан кісі бағынған (Жамбыл).

ТІЛІН ТІСКЕ ЖАНЫҒАН Тілін босқа бөзеген. Қөрмедім шын еркекті жол таныған, Жаңил көп тілін тіске құр жаныған. Қандай нәрсе екенінен хабары жок, Не пысық сауал қылсаң иманыңнан (Ә. Тәң.).

ТІЛІН ШАЙНАДЫ Сөйлеуге мұршасы болмады; сөйлей алмай қалдар. Сарбаздар салап мініп өңкей саңлақ, Зенбірек курс-курс атқаң, гу-гу сайғақ. Қүйшінің басы айналып кетті осылай, Қалтырап, қалды сорлы тілін шайнап (І. Ж.).

ТІЛІН ШЫҒАРДЫ Бір нәрсені айтуга мәжбур етті. Сол күндері Райхан «Өлеңтінің сұнына түсіп ал» десе, дайын ол — Акан. Сол махаббат оты ақыры еркін алып, тілін шығарды (З. Ш.).

ТІЛІНІҢ БІЗІ БАР Тілі ащи адам ту-ралы айттылады.

ТІЛІНІҢ ЕБІ БАР Сөзге шебер, шешен. Тілінің ебі бар бір кісіні деру шакырып алды... (Ә. Н.).

ТІЛІНІҢ ҚОТЫРЫ [ШИҚАНЫ, ҚЫР-ШАҢҚЫСЫ] БАР Біреуді кекетіп-мұқта-тып сөйлейтін, сөзін астарлап айтатын кі-си туралы айттылады.

ТІЛІНІҢ ТИЕГІ АҒЫТЫЛДЫ Сөзінде шек болмады. Сен дегендеге ағаңың тілінің тиегі ағытылып кетеді (Ә. Н.).

ТІЛІНІҢ ҰШЫНА АЛМАДЫ Айтпа-ды, еске алған жоқ. Ақбаланың бір әдеті: қанша қындық көрсө де, кісіге шағын-байтын. Өзінің жоқ-жітік жайын ол қазір де тілінің ұшына алмады (Ә. Н.). Ծүйеу карттың ынғайда қараң үйрентген іші Ақбаланы тілінің ұшына алмады (Ә. Н.).

ТІЛІНДІ ТАРТ! [ТЫЙ!] Сөйлеме, анау-мынау сөзге бармай, аблайлап, алды-ар-тына қараң сейле, аузыңа келгенде айта берме. Олай деме, ақын қыз, тілінді тарт, Толыш жатыр аулында сақалды қарт. Тү-генбай, Түгелбайдың, Иzenбайдың, Сыпты-рып жақсы болса сақалын сат (Айттыс).

ТІЛІНДІ ТӘҢІР КЕССІН! ◎ **ТІЛІН КЕ-СІЛСІН!** қарғыс. Бұл көбіне бет-жузге қарамай тұрасын откір тілмен айтып са-латын кісіге бір жағынан ренжи, бір жа-ғынан риза бола отырып айттылатын сөз. Тақсыр, ерек адам бала таппаса, ерек қой қоздаушы ма еді? — дейді Қараашап сұлу. Соңда хан сөзге жығылып: «Ой, тілінді тәңір кессін! — деген екен (КЕ). Ағай артық-кем тілге келе алмады. Қап-кара боп түтігіп, ызага булығып, «ой тілің кесілсін, тілің кесілгір», — деп кете барды (ЛЖ).

ТІЛІНДЕ ТЕРИСКЕН [ШИҚАН, КҮЙ-ДІРГІ, ТЕМІРЕТКІ] ШЫҚСЫН! ◎ **ТІЛІНДЕ ТІКЕНЕК КІРСІН!** [ШОҚ ТУССІН!] қарғыс. Тілі ащи кісіге айттылады. (Ескі әдетте «тіліме теріскен шықты» деген кісіге жеті арам, жеті адап мақұлықтың үят жерін атап, сонын ішінде таныс бір кісіні атап, пәленшениң «...ине шықсын!» деп айтатын құрбы-құрдастардың әзілі болған). — Тфай-тфей, тілінде теріскен шық-сын сенің! Не деп отырысың. Молага қашатындей келіннен қорыққаның сонша? (Ә. Эл.). Сумандама, тіліңе күйдіргі шық-қыр Әне, директордың өзі келе жатыр (С. Ад.).

ТІЛІ ТИДІ ЖАМАН СӨЗБЕН БАЛАГАТТАДЫ; қатты сөзі етті. Ыбырай асып кетті! Қа-зақтың игі жақсысына тілі тиіп, сөзі етіп кетті. Оразбай сол үшін, көп үшін намыс қылды,— десетін атқамінерлер (М. Э.). Не дейді! Тіл алмадың ба? Әлде тілің тиді ме? — деді Шолпан (F. Mұс). Амал қан-ша, дәрігерлерге тіл тигізгенмен өлген ба-ла тірілер ме, ен болмаганда бірер сағат-сағат тіріледі, қай дәрігердің қолынан қайтыс болғанын білер едік деп тұр (С. Төл.). Бі-реудің тілі тимей ме, Қартайған атан Ба-зарбай Сенің үшін күймей ме (ҚЖ).

ТІЛІ ШАЛДЫ Тілі жетіп, айттып бере-алды; жеткізе айта білді. Таусылып көз қарайса азық-түлік. Қеулесе неше жерден жанжал, бұлік, Тіл шалып, ой болжамас шеберлікпен, Қозғаса бір капитан жөнін біліп (І. Ж.).

ТІЛІ ШЫҚТЫ 1. Сәби алғаш сөйлей бастағанда айттылады. Кеше туған жас бала Төртке жасы жетеді, Тілі шығып, былдыралап, Үйін базар етеді (Н. Б.). **2.** Қарсы сөйлейтін болды, қарсыласты. Шәкір Жұпарды еденге лақтырып үзді. Бағила қатты күйзеліп, жан даусы шықты. Мұның енді қызына да тіл шыққан,— деді Шәкір (М. И.). Дәл осы жақында, екі жұмадай бүрын тілі шыға бастаған шайпау мінезді тоқалға Сырбай алшашқы рет ақырып, қорқытпақ бол қамшы сілтей беріп еді (М. Ә.).

ТИРЕУ БОЛДЫ Медеу, сүйеу болды. Ата-енең қартайса, Тіреу болар бұл оқу, Қартайгана мал тайса, Сүйеу болар бұл оқу (Ы. А.).

ТИРЛІК БОЛМАДЫ Өмір жоқ, тіршілігі бітті. Енді тірлік болмас-ты, Ажалдан ешкім қалмас-ты (БЖ).

ТИРНЕКТЕП [ТЫРНАҚТАП] ЖИДЫ Аз-аздал, етеп-септеп басын құрады. Тірнектеп жиған мал кетті. Сен де бөтөн емес едің. Бірак түп қазық сенде емес қой. Саған өкпе жоқ,— деді Дербісөлі Мұратқа (Т. А.).

ТИРШІЛІГІН ҚҰРЫСЫН! Бүйтіп тіршілік еткенше, тірі жүрмелі-ақ қой. Осы көң майсаға бір аунамай, өмір бойы тікенек арқалаган тіршілігін құрыйын! — деп ті көмейі бұлқілден бақа (КЕ).

ТИРІ АРУАҚ діни. 1. Өлген адам сияқты. Өндерінде бір тамшы қан қалмай, екеуі де тірі аруақта үқсан кетіпті (Ә. Ә.). 2. Дәрменсіз адам туралы айттылып түр. Босат деймін! Құдай үшін босатындар! — деп үйдің ортасында мелшиип отырып алған тірі аруақ қинала дыбыс шыгарды (С. О.).

ТИРІДЕЙ ЖЕДЕІ [ЖЕП ҚОЙДЫ] Қатты үрсты; қатты үрсып, үялтты. Шал баласын тірідей жеп қойды. Өлмеген соры, бала үйден сүлдесін сүрете шықты (АТ).

ТИРІДЕЙ ЖЕРГЕ КІРДІ ◉ **ТИРІДЕЙ МАСҚАРА БОЛДЫ** ◉ **ТИРІДЕЙ ӨЛДІ Қатты үялды, өлердей үялды.** Сөзі жетпейтінін білген ақылды жігіт бүкпелі ой есебі күтпеген қызметін өткізіп, жұрт алдында әлгі үстани тірідей жерге кіргізе үялтыпты (АТ). Малқар болыс тірідей өліп қайтты. Сені жұрт бұрын: «Момын, енерсіз», десе, енді: «өжет, есті бала, түбінде ел осыған үйірледі» дей бастады,— деді Әлжан Аманға (Ф. Мұс.).

ТИРІ ЕТКЕНДІ ҚҰР ЕТПЕДІ діни и Жан бергенде құр тастамады, ризығын берді. Қолыма қалам алғын салдым нұсқа, Жайылар жария сөз бөтен нұсқа. Тірі еткенді құр етпен деген алла, Өзі наесіп береді үшқан құсқа (МЗ).

ТИРІ ЖАНҒА ҚӨРИНБЕДІ Ешкімнің көзіне түспеді. Қызы екен! Ақ тамағын сүйер ме еді, Алпыс жыл асығына күйер

ме еді! Қөрінбей тірі жанға жүру үшін, Құс кебін перілердің киер ме еді (І. Ж.).

ТИРІ ЖАНҒА ТЕНДІК БЕРМЕДІ Ешкімге есесін жібермеді. Мен, Шолақ ажал жетіп өлгенім жоқ, Тендікті тірі жанға бергенім жоқ. Аузынан мен шолақпын деп сез шыққан соң, Кеткенін қайда кіріп білгенім жоқ (Б. Ш. Б.).

ТИРІ ЖАНДЫ ЖОЛАТПАДЫ Ешкімді жақындағатады. Қекжан батырдың тұлпараты маңайына тірі жанды жолатпайды (КЕ).

ТИРІ ЖАН ЖОҚ Ешкім, еш адам жоқ. Енді осы арада, мына орманның ішінде, тірі жан жоқ сияқты (КЕ).

ТИРІ ЖАННАН ҚАЙМЫҚПАДЫ Ешкімнен қорықлады. Қаймығын тірі жаннан қорықпаган, Сірә, өзінен мықытға жолықпаган. Өз бойына өз күші сенімді бол, Ойламас жазалар деп ұлық маған (А. А. Қ.).

ТИРІ ЖАН, ТІСТІ БАҚА Әйтекеүір талпынып, үмтыхылып жатыр деген мағынада. (Көбіне жаңа туған бала туралы айттылады, етеп-септеп қүнелтіп жүрген кісі туралы да айттыла береді).

ТИРІ ЖЕТИМ Әке-шешесінен тірі айрлыған балаға айттылады. Тірі жетім бол отыр гой,— деп мүсіркеп қойды (Ә. Н.). Тірі жетімегім-ай, мезгілсіз қайда қаңып жүр екенсін? — деді Балқия (Ә. Ә.).

ТИРІ КҮН ЖАҚСЫ ТҮРМЫС, бейбіт өмір деген мағынада айттылып түр. «Мен» емеспін, мен де көптік бірімін, Мендейлердің міне қостық бірлігін. «Мен» құралып «біз» бол шықтай күреске, «Мен» тудырман бұқарама тірі күн (І. Ж.).

ТИРІ ҚЫЗЫҚ Әбден тамаша. Біз онда Шолпан жақтамыз! Бірақ қатын ауылнай бола ала ма? — Бола алмаса, өзінен көрсін.— Ей, мынау тірі қызық екен (Ф. Мұс.).

ТИРІ ӨЛІК Құр сүлдесі қалған. Тұтқындардың сүйектеріне терілері жабысып кеүіп қалған. Қан жоқ. Қөздері үңіреппішіне кіріп, тұз тәрізді қатып қалған. Тірі өлік тәрізді (С. С.).

ТИРІ СӨЗ ЖАНГА НЭР, ҚУАТ БЕРЕР, ИЛАНДЫРАР, шила болар жанды соз. Ішінде бір қуаты барға үқсайды, Тірі сөздің жаны — сол, айрылмайды. Қасиетті напасы желдей есіп, Қайнап тұрган ыстық қан салқындаиды (Абай).

ТИС ЖАРДЫ 1. Жас баланың тісі жаңады шыға бастаған кезі, тісі шықты. 2. Шындықтың, құпия сырдың шетін жай шығарып айтты қойды. Дауисенбековпен үрлік істейді бас салып, Бегімбеттің баласы редактор, Үндемейді екен тіс жарып (С. Төл.).

ТИС ЖАРМАДЫ ◉ **ТИС ЖАРЫП СӨЗ [ТІЛ]** ҚАТПАДЫ ◉ **ТИС ЖАРЫП СӨЗ АЙТПАДЫ** Үн-тұнсіз қалды; үндемеді, ләм-мім демеді. Құлатты тіс жарастан

тұмсыққа ұрып, Азғынды адам деген аттан жүрдай (І. М.). Тәнірбергенге қатын үстіне қашып кеткенін есіткенде, қатыгез шал қатты ширығып: «Шіріген жұмыртқа. Ана жатырынан ұшынып тұған қыз. Сайқал!» — деп түйді де, тыйылды. Содан бері бір жаңға *tіc жарып тіл қатпай*, өз күйігіне өзі өртеніп, бұлығып қалған-ды (Ә. Н.).

TICKE БАСТЫ [СЫЗДЫҚ ЕТТИ] Үнем-*деп, тіс тиерлік алданыш етіп* азық жасады. Тек бұрын ауыл адамдары қыстың беті қалап бұрылады деп, сатып алған азын-аулақ астығын кебеже, абдыраға тықыпшатап, көрі-құртаң майды *tіcке сый-дық етіп*, қалтырап отыруши еді (А. Н.).

TIC ҚАҚҚАН 1. *Тәжірибесі мол, ысылған.* *Tіc қақнаган* қыз бала, Мұндай сұмдық оған жат. Өкініп, өксіп тұр жылап (Д. Ә.). Ақбас білімді, *tіc қаққан* адам болғанмен, қазақ арасына жаңадан келген (М. Ә.). **2.** *Әккі құ.* Шығаннан шыққан *tіc қаққан*, жырынды жан (ЛЖ).

ТИСТЕГЕННИН АУЗЫНДА, ҰСТАҒАННЫН ҚОЛЫНДА [ҚОЛЫНДА КЕТТИ] ◎ ҰСТАҒАННЫҢ ҚОЛЫНДА, ТИСТЕГЕННИН ҚИМ АУЗЫНДА КЕТТИ *Кім болса сол алып кетті, кез келген жем етті, талады.* Жақып тірі тұрганда кіммен кем, кімнен қор едім? — деп кемпір ал ұрып алып, ендігінайтсаныш, *тистегеннің аузында, ұстаганның қолында кетіп отырган*, — деп үнсіз жылайды (М. Ә.). Сіздің «устаганның қолында, тистегеннің аузында» кетеміз бе, қайтеміз дейтініңізді біліп, басқа келмей тұрганда-ақ айтқамыз (С. С.).

ТИСТЕН ШЫГАРМАДЫ *Ешкімге айт-пады, ләм-мим беп аузынан шыгармады.* Сақтақ, жалынамын, *tіcіңізден шығара көрменеңіз* (Ә. Ә.). Миrzакерді сабадым, арқанын турадым. Түнде барып құдыбын арамдаш кеттім. *Tіsterіңен шыгарма*, — дейді Тәүке (Ф. Мұс.).

TIC ТИМЕГЕН *Мал жемеген.* *Tіc ти-меген шебіне Сартауқұмның, Сұрлақпен сыйып тұр Ақырақай да* (С. Кер.).

TIC-ТЫРНАҒЫМЕН ЖАБЫСТЫ *Жата жарнасты, өлердей жабысты.* Өтірік айтып, ұятсыздық қылса да, тырмысып, *tіc тырнағымен жабысып* көрді (М. Ә.).

TICТИ БАҚАДАЙ ЖАБЫСТЫ *Қыр со-нынан қалмай мағынасында айттылады.* («*Ticти бақа*» бақаның суда жүретін жабықсыш түрі).

TІСТІГЕ ЕСЕ ТИДІ *Күштіге, азулыға кезек келді.*

TICSTI TICKE ҚОЙДЫ *Қыын-қыстау жағдайға тап болды, тарығып қынышылыққа үшырады.* Ел өзінің осы кездегі аштыққа шыдауын, «*tіstі tіcке қойып отырган шақ*» деп атайды (М. Ә.). Бәсе «*елдің тісін-тісіне қояттын*» шағы болушы еді гой, жайшылықтың өзінде құрылған кез гой (М. Ә.).

TIC ШҰҚЫР ҚЫЛТАНАК ЖОҚ *Шөп шықпаган тақыр.* *Tіc шұқыр қылтанақ жоқ, тұяқ қүйтен,* Шаңытқан, күлі шыққан жерді көрдім. Адамға берер сусын кеүсары жоқ, Нәрі жоқ, қара шалшық көлді көрдім (Н. Б.).

TIC СИ БАТПАДЫ *Батылы бармады, күши жеңпеді.* Начальникке *tіcі батпаган* соң, Тоқабайға текті зәрін: — Сен гой, этбекет болып жүрген! Сыр эне, ала бер! — деді Таласбайға (Ф. Мұс.).

TICIN ҚАЙРАДЫ *Ыза болды, кектеп-ді.* Матростар яки анахистер жолдарына бегет бола берген Қарби комитетінің жігіттеріне көздерін алартып, *tіsterін қай-рат* жүрді (С. С.).

TICIN TICINE ҚОЙЫП САҚТАДЫ 1. *Біреуге арнал, тәтті әдәмін өзіне қымай сақтады.* 2. *Аманатты берік сақтады.* 3. *Сыртқа сыр шығармады.*

TICIN ҰСТАҒАНДА ТАС ШАЙНА ◎ TICIN ҰСАРДА *ТАС ШАЙНА* 1. *Біреуге арнал, тәтті әдәмін өзіне қымай сақтады.* 2. *Аманатты берік сақтады.* 3. *Сыртқа сыр шығармады.*

TIC САРЫ ҚАЙРАҚ *Әбден қартайған деген мағынада айттылады.* — Иса-ау, мұның не? — Ала бие. — Өзі буаз ба? — Өні жас, Ticin аш! — *Ticin сары қайрақ*, Бір қу қақбас (І. Ж.).

TIC TICINE ТИМЕДІ *Қатты тоңды, талтырап кетті.* Асан үстінен су сорғалап дірілдеп, *tіci-ticine тимей сақ-сақ* етеді. Мұз алысталп барады (Т. А.).

TIC ШЫҒЫП КЕЛЕДЕІ *Ширап, пысық бола бастады, өз ісіне өзі мүқият бола бастады.* Біздің командирдің *tіci шығып келеді*, байқайсын ба? — деді Максим Бондаренкоға (Т. А.).

TIC ШЫҚҚАН ЕСЕЙГЕН *Есейген, ысылған, құ, есебі бар.* Сын мен өзара сынды *tіci шыққан* оқушылар өз қолдарына алды (ХМ).

У

УА, ДАРИГА! Арман, өкінішті білді-
руде айттылатын одагай сөз. Тартса да,
домбырамды бергенім жоқ, Есерді пошта-
байдай көргенім жоқ. Қамышымен топ ішін-
де үрүп еді, Намыстан, уа, дарига, өлге-
нім жоқ (Б. Қож.).

УАЙЫМ ЖЕДІ Қамын ойлады, қай-
ғырды. Талал сөз будан бұрын көп айт-
қанмын, Тұбін ойлап уайым жеп айтқан-
мын (Абай).

УАҚАЙ СӨЗ д и а л. Ұсақ-түйек сөз.
Есмағамбет осындай үақай сөзді айттып
отыратын еді (Қос., Аман.).

УАҚЫТЫҢ ИСІ ҚИЫН д і н и. Үакыт
еш нарсемен санарапайды, күтпейді деген
мағынада. Үақыттың ісі қиын-ды, Үақы-
тымыз жеткен соң, Айттып-айтпай немене,
Мезгіліміз өткен соң? (Б. Қ.).

УАҚЫТЫ БІТТІ [ЖЕТТІ, ОЗДЫ, ТОЛ-
ДЫ] Мезгіл келді, күні асты, мезеті біт-
ті. Атым бір мінген қара кер, Шабуыл
салсам, шығар тер. Үақыты мұның біткен
соң, Тозыны жетпей тегілді, Өнірге салған
алтын зер (А. Аз.). Үақыттың ісі қиын-
ды, Үақытымыз жеткен соң, Айттып-айт-
пай немене. Мезгіліміз өткен соң? (Б. Қ.).
Ау құрбым-ау, бұл қиссаны оқып кердін,
Ойлаша, не түсіндік нені білдік? Біртала-
лай үақытың озды, көзің талды, Шамалы
онан қанша пайда қылдың? (М. С.). Дөл
үақыты жеткенде, Талайдың гулі қурай-
ды. Расулды алған бұл өлім Кімнен жәнді
сүрайды (Абай).

УАСЫЛ АЙЛАДЫ Тілек қабыл болды.
Әр үақыт рақымы жоқ катты құдай. Ізде-
дім қалқа жанды нәспі тыймай. Мақбубага
уасыл айла, я кәрім деп, Зарландым жал-
ғыз жүріп, уа дарига-ай! (А. Қор.).

УӘДЕГЕ КҮПТІ БОЛДЫ Бос сөзге ка-
рық болды. Қорыта айтқанда, олар құрғақ
үәдеге күпті болып отырганда, басқалар-
дың жаңа мәдени ошақтан дәме еткеніне
жөн болсын деп те қаласыз (ЛЖ).

УӘДЕЛІ КҮН Шарттасқан, келісілген
мерзім (АС). Болған соң уәделі күн,
жауын жауды, Судан ішкен жынды бол,
ақылы ауды. Құні-тұні шуласып таласса-
ды, Ұмытты тاماқ жеу мен және үйің-
тауды (Абай).

У ДА ШУ [У-ШУ] БОЛДЫ Айқай-
қиңү шықты, жамырап шуласты. Келсем,
десант он километр жерге тускен екен,
ел у да шу,— дейді Русаков (Ә. Ә.). Ерте-
міне балықшылар аулы у-шу болды да
калды. Тәнірберген бір топ жігітпен сай-
ланып кеп, тан алдында Ақбаланы алып
кашыпты (Ә. Н.).

У ЖЕГЕН БУРЫЛ ЕОРІ ПОРЫМДАН-
ДЫ Ыза кернег аласурды. Дауысы зеңбі-
ректай жерді жарып, Алмасты аспанаңи
қолына алып, Ширығып шыдамы жоқ тұр
ханына, У жеген бурыл бөрі порымданып
(І. Ж.).

У ЖҰТТЫ С ү ЖҰТҚАНДАЙ БОЛ-
ДЫ Қатты қайғырды, іші шерге толып,
үайым жеді. Бірақ осы сөз әр үақытта
жылтыңдаш шыға бересін-ау,— деп ішім-
нен пысып, өз-өзімнен у жұтқандай бол-
дыл (АТ).

УЛЫ СӨЗ [ТІЛ] С ү ТІЛ С ү ТІЛДІ
Көңілге қатты тиер, жаңга батар сөз. Шын
жүректен айттылса, Балдан төтті улы
сөз. Сүм тілектен айттылса, Тастан қатты
улы сөз (Ә. Қ.). Мысалы, ол ... ел билеуші
пісықтарды елтіре шенеп, олардың па-
сық мінездерін, сүркія қылыштарын, арам-
дың әрекеттерін улы тілмен қатты мінеді
(Ы. Д.). Тәуке мен Әбенниң Жақыппен
араларша шатақ. Әншійінде у тілді Жақып,
көзір зығырданы қайнаса да, аузын баға-
каған (Ғ. Мұс.).

УЛЫ СУСЫН ТӘГІЛСІН Ақын бул
жерде терлең-тепшип еңбек ет дегенді ай-
тып тұр. Қасиет тутып, ойга ұмтыл, Қан
найнап, қуат егілсін! Онан көрі еңбек қыл,
Улы сусын төгілсін (Абай).

УЛЫ ТІЛМЕН УЛАТТЫ Аышы, өткір
сөзбен оңдырмай әшкере етті. Халыққа

емес сыйымды, Парақор, баспақ биінді, Ел бұлдіргіш берінді, Ұлы тілмен улаттым (Д. Б.).

ҰЫНЫН ҚАДАСЫП, ШАҢЫРАҒЫН ҚӨТЕРІСТІ *Белгілі бір ортақ іске белсene қатысты деген мағынада.* Осы күнгі өзім алғаш ұығын қадасып, шаңырағын көтепікен «КазЦИК» совхозы қазір жан-жақты дамыған шаруашылық айналды (ЛЖ).

ҰЫЗДАЙ [ҰЫЗ, ҰЫЛЖЫҒАН] **ЖАС** [ЖАН] Жастық табы берінде ұлбіреген жеткіншек. Қайғыдан ба, арақтан ба?! Екеуіндей мас. Қастарында бір тұтқын қызы — Жана еспірім ұыз жас (Ә. Т.). Өмір жемісін әлі жәндеп татып да ұлгримеген ұыздаі жас жігіт мүгедек болып қалса ше? (ЛЖ). **Ұыз жанды** шелдетіпін ұлы зар, Қоңіл кірін жырмен жусам қан қызар. Дей жүрермін, қонбаса да қолыма, Қекірегімде сөнбейтуғын жұлдыз бар (Ә. К.).

ҰЫЗ ҚЫМЫЗ ЖАЗГЫТУРЫМ кездегі алғашқы тәтті қымыз. Ассалаумәлейкем, Тәке,— деді Әлжан.— Әліксөлем. Малжан аман ба? Болыс деген анау Жақып сияқты тұздың ет жеп, ұыз қымыз ішіп жатпас па жайлауда,— деді Тәуек (Ф. Мұс.).

ҰЫЗЫ АРЫЛМАҒАН Бақ-дәүлеті үзілмеген. Бұл өзі жеті атасынан бері ұызы арылмаған, бағы таймаган, қолынан ұры кетпеген, бір жақсылығы етпеген, басы сәждеге тимеген бір жауыз еді (С. Т.). Он екі баулы өзбекте Әзімбай еді қара кек, **Арылмаған ұызы**, Сабада пісер қымызы, Арғы атасы Асылбек, Осыншаның біреуін Тал бойына көрмейді еп (ҚамБ).

ҰЫЗЫНДА ЖАРЫМАДЫ О бастан ас ішіп бүйрі шықпайды. (Бұл жерде негізі оңбады деген ұғымда). Сіздерді қонақша шақырган Нұрша ұзынына жарымаған жатақ еді (Т. Ә.). Өз тенінің ішінде Асырып дәурен сүргізді, **Ұызында жарыган**, Ерте туған бағланадай, Толықсытып жүргізді (ҚамБ).

ҰЫН ШЫҒАРДЫ Бұл жерде қайғышерін, өксігін тарқатты деген мағынада. Тартынбай тамылжытып сойлегендеге өзінен үлкен-кішілердің аузынан сунын ағызып, қоңіліндегі ұын шығара жаздаушы еді (С. Т.).

ҰЫН ШІШІ Азабын шекті, қайғысын тарртты. Ол бір өлеңінде тар өмірдің ұын ішкен қойшының қара түнек күндерін көзге былай елестетеді (М. Е.).

ҰЫСҚА ТҮСТІ Қолға ілікті, «қармақ-қа» түсті. Хат жазған комсомолецтердің айтқаны рас болды. Құсайын қара мұрттың және оның сыйбайластарының ұысына түскен екен (Ш. Ә.). Мәлік деген ұысқа

түспейтін, ауызға бір салғанда жарылмайтын жаңғақ болып шықты (З. Ш.).

ҰЫСТАСЫ ҚҰЛАҚ Құрынғы үақыт егін екпеген адамның егін еккендерден астық жиюын «ұысты құлақ» деп атаган.

ҰЫСЫНА АЛДЫ ◎ **ҰЫСЫНДА ҰСТАДЫ** ◎ **ҰЫСЫНАН ШЫҒАРМАДЫ** [ШЫҒАРМАЙ ҰСТАДЫ] Еркіне жібермей, қатал ұстады. Біразын ашса алақаңында, жұмса жұдырығында сыйымдаш ұысынан шығармады. Сырттай кетуге ерік бермей, біразын шыжымдаш тартып ұстады (АТ). Қайыр да тәжірибелің аздығынан қателік жасады. Салғаннан ұысынан шығармай, сыйымдаш ұстасу керек еді, енді Әдемешті бағындыру қызы (З. Ш.). Абай Текежан мен Ысқақты өкпелетті. Айласын, абырайын еткізіл Оспан үйінің мұлкін, мұрасын әз ұысынан шығармай басып қалды,— дед Әзімбай баян етті Оразбайларға (М. Ә.).

ҰЫСЫНАН КЕТПЕДІ ◎ **ҰЫСЫНДА БОЛДЫ** [ТҰРДЫ] ◎ **ҰЫСТАП** **ОТЫРДЫ** **Билігінен**, өкімінен, қарauынан шықпады. Бір атаң жұрт ұстаптан Мәді сұлтан, Қарашы қара қазақ болған ұлтан. Шұбар төс, шынжыр балақ тұқымынан, Кеткен жоқ бар мұсылман ұысынан (Ш. Ж.). Құдай біледі, айтқанына көніп, айдауына журмегесін, ендігі жерде ұысынан шығармай, тізгінде ұстап отыру үшін мына комиссарды әдейі жіберіп отыр (Ә. Н.). — Ау, мынау да бүліншілердің бірі ме? — Пристав Матвей Степановичтің ұысында тұрган полицейді енді ғана көрсе керек, мырс етіп қүлген болды (Ә. С.). Өзге жұрт болса бірден орындар еді, ал мына Дошевский сынаптай сусып ұысында түрмай, әбден зықысын шығарды (Т. А.).

ҰЫСЫНАН ШЫҚТЫ Қолынан, билігінен кетті. Ел билеуден дәмесі бар ол түгіл, өзіміздің ұысымыздан шығып кетті ел. Орнынан жұылғын алыш, отырғызу керек. Еми сол ғана — деді Сайлаубек (Ф. Мұс.).

ҰЫСЫНА СЫЙДЫ Барлығы билігінде, қарauында қорлық көрді. Неше жылдар залымның Ұысында сыйылдық, Өзек талған кезінде Бетімізден ашылды Мәңті қара шымылдық (ХА).

У ІШКЕНДЕЙ АҢ ҰРДЫ [ВОЛДЫ] Дергтен іші алем-жәлем күйіп-жанды. Сөз бірге, ақын үйлес, мінез тату, Тұрады сені көріп көнділ тасып. Махаббат бізде болмай, жатта болса, Аң үрам у ішкендей ішім ашып (Ә. Тәң.).

V

ҰҒЫМ ЖАСАДЫ д и а л. Ұғынды, қорытынды шыгарды. Мұндай шікірді әлі де талқыға салып, толық ұғым жасау керек (Ақт., Байг.).

ҰЗАҒЫНАН ЖАРЫЛҚАСЫН! [СҮЙІНДІРСІН!] алғыс Жақсылығың, көпке созылысын, мәңгі жақсылық болсын! Е, байғұс, көңілің өмірінде бір көтерілген екен, ұзагынаң жарылқасын! — деді Қазыбек (Ә. Ә.).

ҰЗАҚ [ҰЗЫН] СОНАР Созылған, бір-біrine үласқан. Әйтеур, «құдай салды, мен көндім» деген ұзак сонар, қара жортуылға тауір едік — дейді, Ербол қалжың айтып Абайға (М. Ә.).

ҰЗАҚ [ҰЗЫН] СОНАРҒА САЛДЫ [ТҮСТІ] Таусыллас созбұйдаға салды. Бұл жердегі мағына: әңгімелеге кірісті. Бөрібай Ержанға үйқта десе де, әңгімелеге құмартқан түрі бар, ұзын сонарга түсін барады (Т. А.).

ҰЗАҚТАЙ ШУЛАДЫ Берекесі жоқ істі, әңгімені пәтүасыз қүйттеді. Ақыл кіргенде орнын тауып ізденіп, кісісін тауып сұранып, ғылым тапқандардың жолына неге салмайды екеміз!... Жоқ, біз олай қылмадық, ұзақтай шулап, қарғадай бар-қылдаш, ауылдағы боқтықтан ұзамадық (Абай).

ҰЗАКТАН ЖЕМ ІЛДІ Тоятты алыстан іздеді; өз төңірегінен жырақ ізденді.

ҰЗАТЫП ЖІВЕРДІ [САЛДЫ] Біраз жерге шыгарып салды. Карпов әлі күліп, сүйсініп отыр еді. Тұра берген Жәкендиң қолын ұзақ сілкіп қысты да, күлгөн бойда Жәкенди ишікта қағып, есігінен шықканша өзі бірге жүріп ұзатып салды (М. Ә.).

ҰЗЫН АРҚАН [АРҚАУ], КЕҢ ТҮСАУ Арқасын кеңеге салу, жайбарақаттықта тусу мағынасында. Қызмет арасында сыйбай-салтананың реті болмакан соң, жайланаң сейлесетін уақыт табарымыз деп аса құлқы да соқпай, ұзын ар-

қау, кең тұсаумен жүрген (М. Ә.). Игілік би ақынды ұзын арқан, кең тұсаумен маңайынан ұзатпай, өрелеп ұстайды (Ф. М.).

ҰЗЫНДА [ҰЗЫННАН] ӨШІТІ, ҚЫСҚАДА [ҚЫСҚАДАН] КЕКТІ Бұрын-соңды кеткен ақы, бұрыннан ала көз болу мағынасында. Ағайын, ұзында өшті, қысқада кекті емессің, бітім сұрап кісі салсам, бақайынан келтірмейсің (М. Ә.). Мақаштың үлкен баласы назалана сейледі: — Ау, ағайын, неге үндемейсің? Ұзыннан өшті, қысқадан кекті емес едік кой (Ф. Мұс.).

ҰЗЫНДАҒЫ ӨШІН, ҚЫСҚАДАҒЫ КЕГІН АЛДЫ Бұрынды-соңды кеткен есесін, жауалықтың қарынтастың қайтарды. Керала дейтін кедей жігіт сонымен бір жарым ай бойы тогай ішінде қашып жүріп, бір бай емес, атыраптағы талай байлардың үйлерін өртеп, шетінен банкрот қылыпты. Ұзындағы өшінің, қысқадағы кегінің бәрін алыпты (М. Ә.).

ҰЗЫН ЕЛДІҢ ҮЙІРІНЕ, ҚЫСҚА ЕЛДІҢ ҚИЫРЫНА КЕТТИ Көпке жария болды. Өзі сыйынған болысының көзінше тепкілеп көк атты тартып алғаның ұзын елдің үйіріне, қысқа елдің қырына кетти — деді Әлжан (Ф. Мұс.).

ҰЗЫН ЕТЕК көне. Әйел, қатын-қалаш деген мағынада айтылады. Нұржан осынша құмартып сонынан қалмаганға мен сені өрге — ер, серіре — сері қатын екен десем, сен де ұзын етектің бірі екенсің гой, тәйірі (С. М.).

ҰЗЫН ЖОЛДЫ ҚЫСҚАРТТЫ Алыс жолды әңгімемен, әңгімеге алаңымен жақын етті.

ҰЗЫН ҚҰЛАҚ ① ҰЗЫН ҚҰЛАҚТАН ЕСІТКЕН ӘҢГІМЕ [СӨЗ, ХАБАР] Әркімнің айтқан лақап сөздері.

ҰЗЫН ҚҰЛАҚТАҢ АЙТУЫНА ҚАРАҒАНДА Алып-қашпа сөзге көніл белгендеге. — Бір үйдегі он адамнан екеу, он

жеті адамнан біреу ғана тірі қалды ғой,— дейді үзын құлақтың айтуына қарғанда (Ә. Әл.).

ҮЙҚЫ ҚАШТЫ [ҚАЛДЫ, ШАЙҚАЛДЫ, БҰЗЫЛДЫ] Тынышы қашты, бейбітқалпы бұзылды, қайғы мазасыз етті. Егер саған тұн сырлы күй тыңдаса, Мазаласа жүргегін, үйқын қашса, Мен де солай тесекте дөңбекшимін, Оян, сәулем, мені ойла, үйқындаш аш та (3. Шук.). Мұнының — енді: «Сенің кесіріңен үйқым қалды» — деген сөзді мұқаммен айтқаны (Б. М.). Өзім де тарихи жануармын, жалқау. Да-лада жалқау аяңдасам да, казақ тарихының үйқысын бұзбай, арқамнан түсіріп алмай, атын жоғары үстадым (М. Е.).

ҮЙҚЫСЫ СЕРТЕК Өте сақ үйктастын, сәл сыйдырға оянып кететін кісіге айтылады.

ҮЙҚЫСЫ ШАЙДАЙ АШЫЛДЫ Үйқысы бірден тарап кетті. Тұн жабығын көтөре сығалаған таң сөүлесі қандай сұлу! — деді Аман. Үйқысы шайдай ашылды (Ф. Мұс.). Бұтан шешім іздел, әуре боп несі бар, егер де соңғы бір-екінде үақиға түнгі үйқысын шайдай ашип, күндіз директор кабинетінің әр бүршынан сыйфалап, мазасын кетірмесе? (3. Ш.).

ҮЙҚЫ-ТҮЙҚЫ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ, ШЫҚТЫ] Астан-кестені шықты; қоқын, кобырап қалды. Тұн ортасында тымтырыс жатқан жон жаңғырығын кетті. Қаперсіз келе жатқан жау бытырай жөнелленген жылқымен бытырап, үйқы-түйқы болды (С. С.). Тілті ырзалының да сұраған бенде жоқ. Майбасар бүйірьыпты да, шабармандар кеп, жулып-жұлып, үйқы-түйқы қылпасаналарын әкетіпті, — деді Абылгазы Абайта (М. Ә.). Бір аунағандай үйқы-түйқысы шылқсан төсектің үстінде маілді болу мен сурет салған холст жатқан (Т. А.).

ҮЙЫҚТАП ЖАТҚАН ЖУРЕК Алан-сыз, тыныш, жайбарақат көңіл. Үйықтап жатқан журекті ән оятар, Үннің тәтті оралған мәні оятар, Кейі зауық, кейі мұқ, дертін қозғал, Жас балаша көнілді жақсы уатар (Абай).

ҮЙЫҚТАП КЕТТИ Дүниес салды. Қарт баба есінетін, ақтық сезін айтып болды да, үйықтап кетті (АТ).

ҮЙЫП ҚАЛДЫ [ТЫНДАДЫ] Еліте, беріле тыңдады. Дәүлетиярдың сезіне үйип қалған жүрт осы арада қайта көтеріліп, әркімнің-ақ делебесі козып бара жатты (Т. А.).

ҮЙЫТҚЫ БОЛДЫ Бас-көз болды, басы-қасында жүріп, жетекшілік, басылып етті. Міне, осы істердің бәріне комсомол үйимы тікелей араласып, үйытқы болып келеді (ЛЖ).

ҮЙЫТҚЫСЫН БҰЗДЫ [ШАЙҚАДЫ] Береке, бірлігін кетірді; шырқын, бірлігін қашырды. Сөз сөйлене келе Жақсылық-

тың қылығы кісі оліміндей қылмысты жұмыс болып саналуга айналды. Ел үйитқысын бұзып, орысқа шапканы үшін не жаза істесе де рауа десті (М. Ә.). Қара шығын алымы Бай, кедейге бірдей боп, Шаныраққа салығы, Ел үйитқысы шайқапты, Дәулет судай акқаны (Д. В.).

ҰҚСАМАСАҢ ТУМАҒЫР! Айнымаи қалған, аузынан түскендей деген магинада. Ұқсамасаң тумағыр! Жаман әкенде тартып сен де томырық болайын деген екенсің (АТ). Ой, ұқсамасаң тумағыр! «Ұры Тобықты, ұры Тобықты!» — деп Керей, Уақ зар қағады. Қаршадай баласының шейін ұры болудың жөнін жете біліп тұр. Зар қақпай қайтсін Керей, Уақ! — деп, өзі де күлді (М. Ә.).

ҰЛАРДАЙ ШУЛАДЫ Қым-қуыт бол жылады; зар еңірді. Айналадағы жарлы-сорлының бәрін ұлардай шулатып жатқан алым мен «қара шығын» пәлесін бұл Жігітектің кедей аулы да естіп жатқан (М. Ә.). Айтылған күні кедей ауылдың қызы, бозбаласы ұлардай шулат, Қалқаманың қара лашығы алдына жиналды (Ә. Нұр.).

ҰЛТАН БОЛДЫ Аяқ асты болды; құллы, қызметшісі болды. Бір атаң жүрт ұстаған Мәді сұлтан, Қарашы қара қазақ болған ұлтан. Шұбар төс, шынжыр балақ туқымынан, Кеткен жоқ бар мұсылман усысынан (Ш. Ж.).

ҰЛ ТАП көне. Әйелге айтылатын бататилек.

ҰЛТАРАҚТАЙ ЖЕР Азғантай, болмашы жер. Қасеке-ау, бізге ұлтарақтай ғана жер тиді ғой, шекараны сәл кеңейтсөніз қайтеді? — деп жалалыңды Бекет (С. Ад.). Қатын, әнеки ұлтарақтай жерде жалғыз арталысып жүр (М. Ә.).

ҰЛЫ БЕСІН Тұс ауып бара жатқан кез.

ҰЛЫҚ БОЛСАН, КІШІК БОЛ Негұрлым ірі (ұлы) болсаң, соғұрлым кіші пейіл бол. Бағын құтты болсын, баяиды болсын, қарағым, — деді Бәтима, — бара алмай, ұтты едім. Өзің келдің-ау! «Ұлық болсаң, кішік бол» деген осы (Ф. Мұс.).

ҰЛЫҚ ТҮГГҮСІ Дарежесі жоғары; бікін санады. Қутемін күндіз-түні тіке тұрып, Алдыңа қол қусырып, құлдық ұрып. Құрметтеп Аласаянптан артықшалап, Ертекеш отырамын тұтып ұлық (РД).

ҰЛЫҢ ҰРЫМҒА [ҰРІМГЕ], ҚЫЗЫҢ ҚЫРЫМҒА [ҚЫТАЙҒА] ШҰБЫРСЫН! [ЖЕТСИН, ЗЫТСЫН!] қарғыс. Ұрім-бұтағың бытырап, тоз-тоз болсын деген магынада. (Егер «ұрым» сезіл «Қырым» тәрізді топоним десек, онда «Ұрім» немесе «Ұрым» (Византияны осылай атаған) сезінен шұбырысын, жетсін, зытсын сезідері қабаттаса айтылса, қарғыс ұрымын білдіреді. Ал «ұрым» немесе «үрім» — үрлак, үрім-бұтақ магынасындағы сез десек, «ұлың» ессе — үрлакыңа, түкімьыңа; қы-

зың ессе — шетке, алысқа» деген магына пайда болады, яғни шұбырысын, кетсін, зытсын сөздері қосылып айтылмаган жерде бұл фраза тілімізде жақсы магынада қолданылады. Басқаша айтқанда, «Ұлыңды үзята қондыр, қызыңды қияя қондыр», деген тіркеспен мәндес келеді). Қысқасы, бір кездегі айбынды елдің дүшпандары талан-таражын шығарып, ұлын үримга, қызын қырымға шұбыртады (І. Е.). Енді алдап шақырып алыш, ақ патшага үстап бермек. Ұлыңды үрімге, қызыңды қытайға зытырмақ (Б. Аман.).

ҰЛЫ ОЙДА, ҚЫЗЫ ҚЫРДА *Бытырап, тарап кеткен деген магынада айтылады.*

ҰЛЫ СӘСКЕ *Күн көтеріліп, тус мезгіліне таянған шақ.* Ер Шолак, өнер қылар осындаидай, Жігіттен өнер шықпас жүрген жайға. Таң атып, ұлы сәске болған кезде, Түсірдім әрәп айдаған терен сайға (Б. Ш. Б.). Кіші сәскеге дейін қызы тұрмайтын, ұлы сәскеге дейін ұлы тұрмайтын, тұрган соң жүре тыңдайтын, шөл басын сындырмайтын, бір істі тыңдырмайтын үй екен (АӘ).

ҰЛЫСТИҢ ҰЛЫ ҚҮНІ *көне. Салттанатты, мерекелі ұлы күн деген магынада айтылады.* (Ескі жазба ескерткіштерде «халық деген сөздің орнына «ұлыс» сөзі колданылған. Әлішер Науайдың шығармаларында, кейбір сөздіктерде, «Бабурнамеде», т. б. ескерткіштерде «ұлыс» сөзі халық мағынасында қолданылады). Ол күнде Наурыза деген бір жазғытұрым мейрамы болып, наурыздама қыламыз деп, той-тамаша қылады екен. Сол күнін ұлыштың ұлы қүні дейді екен (Абай). «Жаңа жыл келді, ырыңқ келді» деп кектемде мереke — Наурызды жадыраған жайдарлықпен карсы алады. Сондықтан да бұл күн құрметті, адам ушин иғілкіті қүн болып есептелген. Қазақ халқы оны ұлыштың ұлы қүні деп атаған (М. Е.).

ҰЛЫ ТУС *Шаңқай тус, тал тус. Ұлы туске ұрынбай, Тұн қатып жүріп, тус қашпай, Тебінгі теріс тағынбай, Темір қазық жастанбай, Қу толағай бастанбай, Ерлердің ісі бітер ме (М. Ө.).*

ҰМСЫНДАЙ [МУСИНДЕЙ] *БОЛЫП, ШІРКІН-АЙ, ӨНДІР ЕДІ* *ди а л. Сұлу, сымбатты кісі туралы айтылады.*

ҰНДАЙ ИЛЕДІ *Әбден көндіріп алды, еркін биледі.* Мына бір тентекті ұндаи илен көндіріпті (АТ).

ҰПАЙЫ ТҮГЕЛ *Есесін жіберген жоқ, езебі өзінде.* Қоңырқұлжа Байболатқа берген қалың малына үш тоғыз айыбын қосып алды да, ұпайым түгел дегендей, кекіртектегі ызынды ішке түйіп қала берді (І. Е.).

ҰРАН-СҮРЕН САЛДЫ ◎ **ҰРАН ТАСТАДЫ** [ШАҚЫРДЫ, ШАШТЫ] *Ұрандал айғайлады, дабыл қақты, жар салды.* Ахмет хан қалмақта рақымсыздығына қарай «мынау бір алаши болды ғой» депті, — жан алушы болды дегеннің орнына... Со-

нан соң хан, бұл атты қалмақ қорыққаннан қойды ғой, енді сіздер шапқан үақытта «алашы-алашы» деп, ұран-сүрен салыңыз деп бұйырады... (Абай). Ер жігіт ұран тастаганда, Үн қоспай кім қалады бастамаға. Әркімнің мақсаты да осы емес пе, Тенделу маяк болған жақсы адамға (Х. Қ.). Қарсыласып екі топ, Іркітеді батырыдь, Қалмақ соғып барабан, Қазақ ұран шақырыдь (Д. Б.). Кеңестің іздеғенін азаттың тен, Адамдық үқітиярын қылмақшы кең, Ескеріп, есепке алыш, ұран шашып, Дәл мұндай ілгеріде болып па ең? (Ә. Тәң.).

ҰР Да ЖЫҚ *Әпер бакан, әумесер; қара күш исесі.* Бірі қырт, бірі даракы мақтаншак, бірі үр да жық даңғой атанғанда, осындаидай көп жынын үстіндегі масайып, оспадарлық қылам деп, сондай атақ алатын! — деді (М. Ә.). Көлен Құдаймендені қақ бастан тартып жіберді де, сырт жағынан келіп қалған жігіттерге жалғыз қарады. Олар осы ауылдың кіл өншең қарулы, үр да жық жігіттері екен (Ә. Н.).

ҰРТ ЖІГІТ ◎ **ҰРТТЫ АДАМ** *Мінезі томырық, бір бет адам туралы айтылады.* Асқар ұртты адам (Сем.: Ақс., Кекп., Абай). Манадан үңіз отырған Сайлаубек бұл сөзден кейін шарт сыйнды: — Шақырып кел Аманды,— деп, күж етті Байболға. Сөзге олақ, ұрт жігіт болатын (Ф. Мұс.).

ҰРТАП ШІПП, ШАЙҚАП ТӨКТІ *Бұл жерде išip-жем мен төгіп-шашып жүруді айтып отыр.* Рас, стилягтар туралы кекесін өлеңдер кітапта кездеседі. Бірақ кейбір авторлар жұмыссызын көзбелік пен мода құуды бір ұғым деп қарайтын сияқты. Содан барып, кезбенің азып-тозған түрін көрсетудің орнына, ұрттан išip, шайқап төгөушілік миссиясын артығырақ суреттейді. Бұл шындыққа сәйкес келмейді (ЛЖ).

ҰРТЫ МЕН МҰРТЫ БІРДЕЙ МАЙ БОЛДЫ *Әбден išip-жеп, ықылық атты, аузы-басы майланды.* Алпыстай ауыз жаппай ашылып, уш жүздей салалы саусақ етті сыйымдал, сорпасын тамшылатып, ұрты мен мұрты бірдей май болған топшыларды көресіс (С. Төл.).

ҰРТЫН АЛЫП, МҰРТЫНА ЖАЛҒАДЫ *Жетпегенде еппен, құлықпен жалғастырганда айтылады.*

ҰРТЫН КӨПТІРДІ *Менменсіді, кеудесін керді.* Көтеге берме бұтынды, Көптіре берме ұрттыңды, Қундердің күні болғанда Өзіннен мықты жолықса, Ту сыртынан жармай алар етінді (М. Ә.).

ҰРТЫ СОЛДЫ [СУАЛДЫ] *Жұдеді, әбден арыды.* Сагитқа тілеулестердің бірі — анау отырған ашаң, арың жүзді, бет сүйегі шошайған, ұрты солған, үшкірлеу мұрны жылттырай сойдиган Бейсен (М. Ә.). Құдаги жүр тырысып, екі ұрты суалып (К. Ә.). Жетібай қас-қабагын жиырып, ұрты суалып, тантып, бет алды сейлеп түр (С. О.).

ҰРУ-БАРУ БОЛДЫ Түсіністі. Бұл бала екеуміз ұру-бару болдық (АТ).

ҰРШЫҚТАЙ [ИІРДІ] ҮЙІРДІ Дәңгелептіп ала жөнелді. (Мұндағы мағына — жұртты қарраты, игеріп алды). Асан шұғыл бұрылып, жүгіре басып жиекте тұрган машина келді. Құмылы сөлекет. Жұртты ұршықташ үйіріп, кілп-жарып барады (Т. А.). Актамак қанша ашықпын, әзілшілмін, маңайласқан еркекті ұршықша ішем десе де, бұл сезімен жақын отырган қонағын алыстатып алды (Г. Мұс.). Жүріс-тұрысында балаларға тән ерекше бір шапшаңдық, ойнакылық бар осы қызың үршықша үйірілген шапшаң құмылынан ұялғансып, дереу тәмен қарай қойды (М. И.).

ҰРЫФА ҚҰРЫҚ БЕРДІ Қарақышыны қолдан, дем берді. Құрық бердің ұрыға. Момынды алдың қырыға, Малсыздарды таптадың, Малдыларды жақтадың (Д. Б.).

ҰРЫ КЕМПІЕ ҚАУ БОРІК Дегенін істептін зорлықшыл, барыташы туралы айтылып тұр. Мына қыздың қайны ұры кеппе қау берік... еді, айтқанға көнбейді. Әкеңнің тірнектеп жиган аз дәүлетеңін кесір қыласың гой, түгел қалдырмай шауып екетеді (С. Б.).

ҰРЫН КЕЛДІ [ҰРЫН БАРДЫ] ◎ ҰРЫН ЖІБЕРДІ көне. Айттырган қызға тойдан бұрын күйеудің жеңегелеріне деген сыйлықтарын алып, қызыдың аулына жасырын келу (бару, жіберу) мағынасында. (Мұны кей жерлер «ірге көру» деп те атайды). Қайныма қарға мініп ұрын бардым, Құрьыдан езім қатар бұрын бардым. Айғырын шегірткенің ұстап мініп, Алдында қайын атамының қырындадым (ҚЕ). Ұрын келген күйеу қайда, Жесір қайда тіл өтпес? Жендетті көрсет көзіме, Желіккен басты кім кеспес (Ақтаңберді). Бұл тараптагы қазақтың Алшынбайдан үлкен аруагы жоқ. Сондай ауылға бала қайыннату, есіресе ұрын жіберу осад кам емес. Малдүниенің барлығынан да көп үлес, мол шығын шығару керек (М. Ә.).

ҰРЫНЫҢ АРТЫ ҚУЫС ◎ ҰРЫНЫҢ ...! Қуыс қылмысты адам сезікті болады, бетінен шіркеуі кетпейді. Болмаса ұрының арты қуыс деп, езім сезіктеніп отырмын ба? (Б. Тұр.).

ҰСҚЫНЫҢ ҚҰРҒЫР! қарғыс. Сұры, тұрпаты келіспеген кісіге айтылады.

ҰСТАҒАННЫҢ ҚОЛЫНДА, ТІСТЕГЕН-НІҢ АУЗЫНА Кім көрінгеннің, шелігінде.

ҰСТАҒАННЫҢ ҚОЛЫНДА, ТІСТЕГЕН-НІҢ АУЗЫНДА КЕТКІР! қарғыс. Кім көрінгеннің, кім болса соның жемі бол!

ҰСТА КӨРГЕН БАЛА Тәлім-тәрбие көрген бала (Шығ. Қаз., Зай.).

ҰСТАРАНЫҢ ЖУЗІНДЕ ОТЫР Өтегишиң, қысылтаяң жағдайда қалу туралы

айтылады. Ұстараның жүзінде отырган Ләззат мұның қандай күлкі екенине түсіне алмай, жүргегі алып үшіп барады (Т. А.).

ҰТЫРЛАСЫП СӨЙЛЕСТІ ді ал. Кеzektesip сөйлесті. Ой, қарақтарым, ұтырласып сөйлессендерші! (Қ. орда, Араг).

ҰТЫРЛЫ ЖЕРІН ТАПТЫ [КҮТТІ, ТОСТИ] Қолайлы кезін, ұтымды сәтін пайдаланды. Иван Митрофановичтің соңғы жылдағы пайда болған мінезі — сейлеп тұрган шешениң сөзін енкейіп, құлак түре тыңдал отырады да, ұтырлы жерін тауып арасына кіріп кетеді (Т. А.).

ҰШАН ДАРИЯ [-ТЕҢІЗ] Көз жеткісіз, ушы-қызыры жоқ, орасан көп. Батысым — байтақ Украйна, Гүлденген бақша, гүлімсіц. Солтустік — ұлы мұхитым, Ұшан дария шегімсін (Жамбыл). Ұшан теңіз қалың қар, Жерді басып жабады. Шұнақ аяз жалаңаш Екі санын сабады (С. С.). Соғыста женетіндігімізге сенімділігін Жұбан Молдагалиев: «Женеміз, женіс — совет адам аты. Біздерміз — азат етер адамзатты. Сенемің ұлы дана — партияға, Халқыма ұшан теңіз мол қайратты», — деп жазды (С. М.).

ҰШАНДЫ САЙЛА Сыйға лайыкты сый қайтар деген мағынада айтылады. Біреудің төсін жесен, Өзінің ұшақды сайла (Мақал).

ҰШАР БАСЫ Таудың, шоқының ең биік төбесі, шыңы. Бектер күшп, Щучьең беттеп, терістікте орларын жолға түстей, жорықшылар әдейі төтелеп, поселкенің батыс жағындағы көк тебенің ұшар басына қарай тіке тартты (М. И.). Таудың ұшар басы мен оған жақлас жатқан жықпил жыраларында қар бар. Егері көк жасыл, тогай болса керек. Белдеулік тұсын қалың тұман орап алған (Ә. Қан.).

ҰШАРҒА ҚАНАТ ЖОҚ Аңсау, тағат таптай куту мағынасында айтылады. Қуаныштың шегі жоқ. Енді мұны тезірек елге жеткізгенше Майсада ұшарға қанат жоқ (А. Х.).

ҰШАР КӨЛІ, ҚОНАР КӨГІ ТАРЫЛДЫ Бұл жерде мекен еткен жері тарылды деген мағынада айтылып тұр. Ұшар көлін, қонар көгін тарылтқан бір жағдай, ол — дәл хандық жерінің ортасында, Торғай өзені мен Ұлытауда, патша үкіметінің үлкен бекіністер сала бастағаны еди (І. Е.).

ҰШАРЫМДЫ [ҰШАРЫН] ЖЕЛ, ҚОНАРЫМДЫ [ҚОНАРЫН] САЙ БІЛСІН [БІЛЕДІ] Белгілі тұрагы жоқ, басы ауган жаққа босып жүруге мағынасында. Қайда барып, қайда жүрерімді еркім білмейді. Дұрыс айтасың, — деп Бөрібай басын көтөріп алды. Қаңбақта ерік жоқ. Ұшарымды жел білсін, қонарымды сай білсін — дейді (Т. А.).

ҰШҚАН ҚҰС, ЖҮГІРГЕН АҢ Қыбыр
еткен жан-жануар. Бұл кемпірдің қарама-
ғындағы жерден үшқан құс, жүгірген аң,
ете алмайтын (КЕ).

ҰШҚЫННАН ӘРТ ШЫҒАДЫ Болма-
ши нареден зор шатақ туды деген мағы-
нада. Ұшқыннан әрт шығатынын мен бая-
ғыда білгем! Өзің ғой, болмай жүріп, өр-
шітіп алған,— деді Ораз (М. И.).

ҰШҚЫНЫ ТИЕДІ Бұл жерде кесір
шарпуы іліп кетеді деген мағынада.
Жақындасаң, ұшқының тимей қалмас,
Жаманың кесапаты — жайнаған шоқ
(А. Қор.).

ҰШТЫҒЫ ТҮГІЛ, ПҰШТЫҒЫ ДА
ЖОҚ Ештеңесі де жоқ, аты түгіл, заты да
жоқ.

ҰШТЫ-КҮЙЛІ [ҰШТЫ-КҮЙІМ] ЖО-
ФАЛЫП КЕТТИ Зым-зия құрып кетті, қас-
пен көздің арасында жоқ болды. Бізде
жаздығун жұз елу ат болды. Осы күні
жүзге жетпейді. Осы қалғаның қырқы қа-
рат қаптал, қырқы жауыр, қалғаны көтеге-
рем, өзгесінің ұшығы-күйлі орны жоқ
(Ф. М.). Жәмидіқ жай жапсарын біліп ке-
луге Бекібайды жібердік. Тез барыш келе-
қоянын деп кеткен. Бекібай ұшты-күйлі
жоғалды (С. О.).

ҰШЫҒЫНА ШЫҒА АЛМАДЫ Шеті-
шегіне, санына жетпелі; аяқтай, туптей,
барлай алмады. Қуренбай Нұртайдың кей-
інгі кездегі оқыс өзгерген осы құбылмалы
минезіне ой жүгіртіп еді, бірақ оның да
ұшығына шыға алмады (С. О.).

ҰШЫ-ҚЫЫРЫ ЖОҚ Шеті, шамасы-
аумагы көз болжамсыз. Олардан асқан
соң, ұшы-қыры жоқ, шұбалғағ құба жон-
дар, шебі сұйық, шалқыған қырысыз, бет-
пақ далалар (С. С.).

ҰШЫП-ҚОНДЫ Қоныс ТАП-
ПАДЫ Байыз таппай, тұрақтамай жүрген
кісі туралы айттылады.

ҰЯ БӨРІКТЕУ КІСІ Тартыншақтау,
именшектеу, орташа ғана деген мағынада.
Ерінің үйде жоғына қарамастан, әйелі ко-

нақтарды жақсы күтеді. Сонда Қазыбек
«әйелі мұндаі, мұның ері қандай екен?»—
деп тамашалап, жүре қоймай отырганда,
үйіне ері келеді. Қараса, ері үл бөріктеу
ғана кісі екен (ШС).

ҰЯЛЫ БӨРІДЕЙ ① **ҰЯЛЫ [ҚӨКЖАЛ]**
ҚАСҚЫР Бірге, тобымен жүрген, тізе кос-
қан, алып согар, дырдай деген мағынада
айтылады. Ағыбай тез ашуласа да, тез
қайтты.— Жә, қышымаған жерімді қасы-
май, жайыңа отыр! Ал қотан андыған ұя-
лы бөрідей тізе қосып қайда бара жатыр-
сындар? (І. Е.).

ҰЯСЫН БҰЗДЫ 1. Әйелді ерінен ажы-
ратты, біреудің семьялық түрмисына булік
салды. «Күйеүінен айрылысысты» деген
сөзге Балуан тіпті елеғізді. Біреудің ұлсын
бұзыл, енді не болсан, ол бол деуім ерлі-
гіме сия ма? (С. М.). 2. *Бірлігін, ынтымақ-
тығын бұзды.* Алыс-жақын қазактың бәрі
қанғып, Аямаң бірін-бірі жүр ғой андып.
Мал мен бақтың кеселін ұя бұзар, Паруар-
дигер жаратқан несін жан қып (Абай).

ҰЯТКА ҚАЛДЫ ② **ҰЯТ АРҚАЛА-**
ДЫ ③ **ҰЯТТАН АТТАДЫ** Өз атына кір
келтірді; ұлатты жылып қойды. Жаман жігіт
жолдасын жауға алғызыз, езін ұлатқа қал-
ғызыз (Ө. Т.). Талапсыз, бақсыз мен сорлы,
Еріксіз аттан ұлттан, Қорлыққа көндім
бул құрлы, Байқалар халім бұл хаттан
(Абай).

ҰЯТТАН АТТАП КЕТЕ АЛМАДЫ Ар-
намысты салғады.— Дәулетті қызып кете
алмай жүр-ау онда?— Жо-жоқ! Қазакы
дәстүр, ұяттан аттан кете алмай жүр. Нә-
зік әйел түгіл, тенсе темір үзетін шақта
олардан асып болдық па?— деді Аман Тай-
масқа (Ф. Мұс.).

ҰЯТ ТИДІ **Ұят болды, ұят келтірді.**
Мұнын езі оларға ұят тиді (Қ. орда, Арап).

ҰЯТТЫ ШУБЕРЕККЕ ТҮЙДІ Ар-на-
мысқа нұқсан келер істен шімірікпеді.
Біраздан соң күйеу-кудалар аттарына мін-
ді, мал алып қайтатын ауыл адамдары да
ұяты шуберекке түйіп, Айшаның шешесі
Саликамен бәрі аттарына мінді (С. С.).

УБІРЛІ-ШУБІРЛІ БОЛ! б а т а т і-
л е к. Бала-шагаң мол болсын, үрім-бұта-
ғың мол болсын!

ҮДДЕСІНЕН [ҮДДАСЫНАН] ШЫҚТЫ
Бұл жерде мақсатты, мағыналы жерден
шығу мағынасында. Өлеңді айтпақ түгіл,
ұға алмайсың, Айтсаң да үддесінен шыға
алмайсың. Сен білмейді екен деп айтпасын
ба, Неге мұнша сіресіп құп алмайсың?
(Абай). Қай өгіз шаһар жасап, құрал жа-
сан, неше түрлі сайман жасап, сымпайы-
лық, шеберліктің үддесінен шыгарлық қи-
сыны бар (Абай).

ҮДЕРЕ КӨШТИ [ТАРТЫП КӨШТИ]
Белгілі бір қонысқа аз тоңтап, түгел қона-
рыла көшти. (Кейде тынымсыз көшу мағы-
насын да білдіреді). Тау селіндегі күнірене,
Қыр желіне ескектей, Қошкен елдей үдерे
Келді дауыс алыстан... (І. Ж.). Қошқардың
түспей күегі, Айғырдан беліп биені, Үде-
ре тартып қошкенсің (Д. Б.).

ҰЗЕНГІ БАУЫ АЛТЫ ҚАБАТ ЕКЕН
Тәкаппар, әр көкірек, менменшіл кісі тура-
лы айтылады.

ҰЗЕНГІ [ҰЗЕНГІЛЕС] ДОС [ЖОЛ-
ДАС] Ұзақ мерзім істес болған, тұргылас,
сырлас кісі туралы айтылады. Бірге жол
жүріп, ыстық-суықты бірге көрген құр-
бы,—[Ол] жаксы генерал. Өзім де оны-
мен көнтен бері үзенгілес доссын (Ә. Н.).
Олар — оның ұстазы Мәлік, үзенгілес жол-
дасы Валтабек (Б. Мом.).

ҰЗЕНГІ ҚАҒЫСЫП КЕЛЕДІ Қаз-қатар
жүру мағынасында айтылып тұр. Мынау
үш ауданың екеуі (мақта тапсыру жөні-
нен) кезек озысып, тайталаспен анық үзен-
гі қағысып келеді (М. Ә.).

ҰЗІЛІП КЕТТИ Өлді, жан тәсілім қыл-
ды. Қазір Абай Шубар мен Ысқақтан белі-
ніп, Баймағамбет екеуі бол, Әбіштің қара-
лы отауының сыртына кеп, жаңа аттан
тускенде, Мағының узіліп кетті (М. Ә.). Үл-
кен, еткір кетпен жүзі Алуаның басына
терең батып, дегенін істеген екен. Сол ара-
да өліп, узіліп кетті (М. Ә.).

ҮЗІП-ЖҰЛЫП БАРА ЖАТҚАН Бұлі-
ніп, бұзылып, қираган. Әзір әкесін жұбату
үшін ғана айттайды. Өзінің көзіл сенімі
солай, мегдетіп, үзіп-жұлыш бара жатқан
еш нәрсе жоқ сияқты (М. Ә.).

ҮЙТЕ ТҮСТИ д и а л. Түрмеге түсті,
абақтыға жабылып қалды. Біз ағайынды
ушеміз де үйге түсіп қалдық (Қ. орда,
Арап).

ҮЙДЕН АТТАП ШЫҚПАЙДЫ Босага-
дан қия басып, сыртқа, қарыс жерге бар-
майды. Селби кілемін тоқып бітіруге жа-
қыннады. Ол үйден аттап шықпайды, қо-
наққа шақырган жерге бармайды (ЛЖ).

ҮЙДІ [ҮЙ-ШІН] БАСЫНА ҚӨТЕРДІ
Даурығып кетті. Балыкшылар үйді басына
көтеріп, әлі дуылдаш жатыр (Ә. Н.).

ҮЙ ЖОҚ, КҮЙ ЖОҚ ◉ ҮЙСІЗ, КҮЙ-
СІЗ ЖҮРДІ Баспанасыз, күтім-күйі бол-
маган кісі туралы айттылады. Балаға бар-
ған екен жалдануға, Жалдайтын бай шық-
пайды мұны алуға. Мұндаидан «үй жоқ,
күй жоқ» қоркады әр кез, Қын деп қаша-
каласа тауып алуға (Б. Өт.).

ҮЙ ЖОЛДАС Жан серік. Шырақтар,
ынталарың «менікінде», Тән құмарын із-
дейсін күні-тунде, Әділеттік, арлылық, ма-
хаббатпен. Үй жолдасың қабірден әрі өт-
кенде (Абай).

ҮЙ КУШІК 1. Үйден қарға адым шық-
пайтын, үнемі үйде жүргетін кісі. Құлағың
түрік, тармагын көп қой, айта отырсаңы
біздей үй күшіктерге,— дейді Мақаш
(F. Mys.). 2. Итарышы мағынасында. Неше
жылдан еңбекші тапты құлданып, әлсіз,
мешеу елді отарларып келген азұы алты
қарыс капиталды, капиталдың қол жаулы-
ры — патшаны, патшаның үй күшігі тере-
лерді жермен-жексен қылған Октябрь онға
келді (С. М.).

ҮЙ КІСІСІ Үй-жайға ие әйел туралы
айтылады.

ҮЙМЕ-ЖУЙМЕ БОЛДЫ Bir жерге олыр-топыр бол топталып жиналды. Қыстай түрлері өлі де баяғыдай үймек-жуйме болғанмен, отырықшылықта бейімделіп қалып еди (F. M.). Лап қойған халық есік алдына үймек-жуйме, ұмар-жұмар бол барса да, алдынан жер жарылғандай аңтаратылып тұра қалды (Ә. Н.).

ҮЙРЕКТЕЙ ЖҰЗДІ, ҚАЗДАЙ ҚАЛҚЫДЫ Өмірдің қызығын көрді, емін-еркін шаттықта өмір сүрді. Рақат өмірде қаздаид қалып, үйректей жұзіп журміз, міне (ЛЖ).

ҮЙРЕК ҰШЫП, КАЗ ҚОНДЫ Мол сулы жер тұралы, еркін өмір жайында айтылады. Құлазыған далаға, Құладын тұрмас байласаң, Айдан шалқар көл болса, Үйрек ұшып, қаз қонар (Б. О.).

ҮЙРЕНШІК ИТТЕЙ ЖҰМСАДЫ Қол бала қылды, дамыл бермеді. Азғын, құзығын адамды үйреншік иттей жұмсаған, Жасуындай иненің Жарық тапса қол салған (Жамбыл).

ҮЙРЕНІСКЕН ЖАУ «Ет өлді» болған, ежелгі дүшпан. Үйреніскен жау атыспақ-қа жақсы (Мақал).

ҮЙРЕНІСКЕН ИТ кекесін. Ежелден бірін-бірі белетін қатар адам деген магынада. Е, бұлар сыр міnez үйреніскен ит емес пе? (АТ).

ҮЙРЕНІСКЕН ҰЯ Етеге болған шаңырақ, есken, туған үй. Қанікей: Ажар мен сен жер қып кеткен елден кеп отырмын. Үйреніскен ұлсын аяр бар ма, жоқ па, жауабын айтсын,— дейді (М. Ә.).

ҮЙ ТІКТІ диал. Үйге ие болды, орналасты. Ол үй тігге салды (Орын., Дом.).

ҮЙТИП ЖЕДЕІ [ЖІБЕРДІ] Талап, жеп қоя жаздады; жаңын жалларға таяды, әлек-шәлелігін шығарды. Жәүкенің колынан келсе, алдымен осы Сержаниң ұрпағын үйтіп жер еді-ау (М. Б.). Ұстап ал да, үйтіп же! (М. Ә.). Е, арман әрі, кеп шуылдақ, жынымды келтірмей! Үйтіп жіберерсің сен мені! (М. Ә.).

ҮЙІНДЕ ШЫМЫЛДЫҒЫҢ ЖЕЛБІРЕП ТҮР МА? Үйінде жас келіншесің күтіп отыр ма деген магынада асығып-аптық-қан кісіге айттылатын әзіл.

ҮЙІН ҚҮЙГІР! қарғыс. Отаның бұзылығын деген магынада. Туу! Мынаның бәрі іркілдегем ісік екен гой. Алда үйің күйгір-ай? Туу! Ойбай-ай! Құдай-ай! Обалай, ит-ай! (І. Ж.).

ҮЙІНДЕН ИТ ЖАЛАНЫП ШЫҚПАЙДЫ Барып тұрган сараң, ешкімге түк бермейтін адам тұралы айттылады. Бәсеке, мал-жануар басқа бітер, Қына шөп секілді ол таса бітер. Үйінден ит жаланып шықпайтығын, Өзіндей жатып ішер насқа бітер (Ш. Құл.).

ҮЙІНДЕН ҮРКІП ШЫҚҚЫР! қарғыс. Құғын, тұртқи-тұртпек көргір!

ҮЙІНДІН ТӨБЕСІНЕН КҮЙКЕНТАЙ ЕБЕЛЕКТЕГІР! қарғыс. Kіm-көрінген басынып, әркім мазақ еткір!

ҮЙР АЙФЫРЫ Үйрдегі билерге ие айғыр.

ҮЙР БОЛДЫ 1. Бауыр басып, үйренип кетті; төңгрегінен айналсоқтап шықпай қойды. Жамбасың үйір бол кетер, Жастығы қатты төсекке. Қашшама жақсы сез әйтсан, Алмайды оны есепке (М. Сұл.). 2. Құмарты, қызық көрді. Шәнгерей өлең сөзге жас көзінен үйір болса керек (З. А.).

ҮЙРГЕ ҚОСЫЛДЫ Адам қатарына келді; қатарға, тобына ілінді. Құр шулаудан не өнеді,— деп, Махамбетшеге қараңды. Болар іс болды, аға. Дереу көшіндер. Жалғыз қалам. Мынаны адам етіп, үйіріне қосам (F. Мұс.). Врачтардың айтуыша, суға тұншыққанан онын етіне зақым келді ме деген хауіп бар, оның устіне, мұздади суға сұңғіп шыққандықтан, екпесі бергін ісінген, сондықтан сыркіттің үйірге қосылар-қосылмасы екіталаі (С. М.).

ҮЙРГЕ ТҮСТІ [ТҮСКІСІ КЕЛДІ] Бұл жерде дау-дамай, талас-тартысқа араласу туралы айттылып тұр. Аздан кейін Мәңке тағы да аяқ астынан міnez шығарып, Еладанды тақымынан басып қойып, көрдің бе, бала! Азуы пышқаттай, арқасы ошақтай агаларың, әне, анау. Үйірге түскісі кеп жүр. Ертеңгі күні күтпап айғырдай, ел шетін торып, азынаш шыға келер әлі-ак! — деп босандай тана лекіте құлді де, — жә, мен кетейін, — деп түрегелді (Ә. Н.). Бұрынғы жуандар ел ішінде әлі де болса үйірге түсіп айғырлық істеп жүргенді, бір есептен оларға ара-тұра осылай тізесін батырып койып отыратын біреулердің де өз арасында болғаны дұрыс шығар-ау (Ә. Н.).

ҮЙРДЕН АЙРЫЛДЫ Өзімен қатар есken жоражолдастардан ажырады, адассты, өз тобынан кетті. Егіл де тегіл екі көз, Жу жалынды қүйдірген, Азына, азына, азына, Айрылған соң үйрден (І. Ж.).

ҮЙРДЕН ШЫҚПАДЫ Қауымның айтканын істеді, көпшілік топтың ойынан, үйгарымынаш шықты. Қанша айтканмен, естіярап бала емес пе, тулап-тулап үйрден шықып қойды (АТ).

ҮЙР ҚЫЛДЫ 1. Әүес етті. Ғылым-білімді әуел бастан бала өзі ізденіп таппайды. Басында зорлықпенен, яки алдауменен үйір қылу керек, үйрене келе өзі ізdegендей болғанша (Абай). 2. Бойына жақын тартты. Ит еркелеп үйренте, ауыз жалар. Сөз көп қой қызы балаға киқандаған, Жаманды жақсы көрме, үйір қылма, Зарад бар жылы сезде бипандаган (А. Кор.).

ҮЙРСЕК АТТАЙ Bir үйге я ауылға келе бергіш кісі туралы айттылады. Үйрек аттай бүрсендеп ауылдан шықпай қойды (АТ).

ҮЙРІМЕН ҮШ ТОҒЫЗ *Олжа көбейсін деген мағынада* (АС). Құсы да, иесі де қоразданар, Алпыс екі айлалы түлкі алғанда, «Үйрімен үш тоғыз» деп жымыздап, Жасы үлкендер жаңына байланғанда, Сілке киіп тымақты, насыбайды, Бір атасың көңілің жайланаңда (Абай).

ҮЙРІН СҮЙЫЛТТЫ *Айнала-төнірепіндегілерді муйіздел сыйғызбады, маңына жолағпады.* Тістеуік айғыр секілді, *Үйрінді сүйылтып, Тай-құнанды құғансын* (Д. В.).

ҮЙРІН ТАПТЫ *Өзі ескен ортаға қосылды.* Адасқанның айыбы жоқ, қайтып үйрін тапқан соң (Мақал).

ҮЙРІП АЛДЫ [ӘКЕТТИ] *Басын айналдырыды, сөзге еліктірді, өңгеленгіп ала жөнелді.* Қызды төзірек үйріп алу жігіттікін, тіпті ерліктің белгісі саналатын (Т. А.).

ҮЙ СЫНЫҚ Эйелі жоқ еркек туралы айтылады. Саласың «не пайды?» — деп бойынды алыс, Ілмесем ұмтылғанда маған намыс, Молданың үйі сынық деп кемітесін, Әр жерде болып журсе қызға таныс (М. Б.). Әрине, тағдыр жазса, құдай салар, Мойныңдың құдай салса, бұрай салар, Әкене бір жарым қызы құнын берсем, *Үйі сиңиң күйе* де ұнай салар (М. Б.).

ҮЙ ТҮСТІ Үйленді деген мағынада.

ҮКІМ АЙТТЫ [ЖУРГІЗДІ, ҚЫЛДЫ] *Білік сезін, шешімін жариялады, бүйрүң етті.* Онан соң, өзіне қараған бүтін ел-жүртін жиуды да, үкім айтты (ЕТ). Қунайкідей аламын деп үкім қылған, Еш қайрат қыла алмады жиылған кеп (БЖ). Елге келген соң таранып, тыныштанып, көңілі қош болған соң, тағында отырып хан үкім қылды: «Сол жауды бұзып алған батырында тауып, маған алып келіңіз!» — деп (ЕТ).

ҮКІМІ ЖУРДІ *Айтқаны болды, дегенін орындалды.* Тағы айтам, тыңдайды деп айтам: *үкімің жүріп тұрғанда, халық ішінде бұғалығынан шығып жүрген ана Кәлен, Еламан, Сүйеу шалдарды шенгелінде сыйып уста* (Ә. Н.).

ҮЛДЕ МЕН БҮЛДЕГЕ БӨЛЕНДІ [ОРАНДЫ, КИИНДІ, МАЛЫНДЫ] *Не килем, не ішемін дежеді, ырыска кенелді, төрт тулігі сай болды.* Домбыраны колға алыш, Жыр жырладым, сайдадым. *Үлде менен бүлдеге Кінгендей секілді,* Он екі одақ — Улы Отан, Жүргегі бір аймагын (Н. Б.). Поселка іші қызы-келіншек. Көңілді жігіттер әзілдейді. Сыңғыраған күлкі. Мине, *улде мен бүлдеге малынған бір тоң қатын — сары тіс сака қатындар* (А. Т.).

ҮЛКЕН ЕСЕППЕН ЖАСАДЫ *Белгілі бір пікірмен істелді, алдына зор маңсат қойды.* Илгілік осы үйді үлкен есеппен жасатып еди. Сонау Еділ бойындағы Санды-

бай үйшіге он құлышында бие беріп үйдің сүйегін жасатты (Ф. М.).

ҮЛКЕН ҮЙ* *көн ене.* Үлкен ата, кәрі же отырган үй (Бәйбіше отырган үйді де «Улкен үй» деп атаған). Әпкеме айтайдынышы, — деп тағы бір жас қатын женде де үлкен үйге (Зере отырган үйге) қарай ұмтылған (М. Ә.). Тогжан жатқан үйді ойша іздеді. Сүйіндіктің үлкен үйіне жақын тұрған кішілеу ақ үй бар (М. Ә.); кіші үй деп тоқал (кіши әйелі) отырган үйді атаған. Сүйіндіктің үлкен үйіне жақын тұрған кішілеу ақ үй бар... содан ері алты қанат үй тұр. Кіши үй сол болуға лайық (М. Ә.). Үлкен үйдікі ортада, кіши үйдікі қалтада (Мақал). Үлкен үйдегі күлсі, кіші үйдегі ыржияр (Мақал); отау үй ержеткен балаңың үйленіп, өз алдына тутін тутеткен үй. Оны келінің отауы, келінің отау үйі. Үлкен [кіши] отау түрінде де атай берген.

Тілімізде үйдін бұдан басқа мынадай түрлерде бар: қараша үй — дәүлеті шағын кісінің не үлкен үйге қызымет істейтін кедей-кепшік, көрші-қолаң үйі. Қарның ашса, қараша үйінде шап (Мақал); қара үй көбіне қазан-ошақ, ас-ауқат тұратын үйді [шошаланы] осылай атаған. (Дәүлеті шағын кіслер де жылдың күз, қыс айларында осындаид үйлерін тігіп отыратын болған); боз үй дәүлеті орта қол кіслер үйі; қоңыр үй. Даулетті кіслердің күзге қарай тігіп отыратын үйі. (Кейін осы «қоңыр үйі» «қара үйге» айналып отырган). Абай мен Әйгерімнің бұл кезде тіккен үйлері «қоңыр үй» деп аталады (М. Ә.).

Бұрынғы кезде үлкен үй иесі дәрежелі я атақты кісі болса, ондайда үлкен үйді ақ орда, алпыс [токсан] басты ақ орда деп те атаған. Тоқсан басты ақ орда тонаマイ ие болмас (АӘ); ақ отау — атақ-дәрежелі кісінің «кіши үйі», немесе баласына тіктірген отау үйі; ақ ауыл — қараша үйлі ауылдаң бөлек, оқшаша отыратын шымдай ақ үйлі бай ауыл. Ақ ауылдың сәні жоқ... Тартқан желі болмас (Д. В.).

Дәүлетке, шаруа жайына қарап тігіләтін өзге де үй түрлері бар: жарты [қара] лашық — кереге қанаты екі-үштен аспайтын, қысқа үық, тар шаңырақты үй; жолым үй — керегесіз, кіши-еірім шаңырақ-қа сырый үреп, сыртын тек үзікпен жапқан үй.

Қазақ осы үйлердің бәрін бір атаумен кізі үй деп атаған. Кіз үй және оның жабдығы, ішкі жасауына қатысты сөздер қазақтың ауызша поэзиясында, мақал-мәттедерінде, жұмбактарында жиі ұшырайды. Осылардан тілімізде сан алуан тұрақты тіркестер жасалған: Экенін бір атасы Қоянжырық, Кереге алты қанат, алтын үық, Шаңырақ, күлдіреуіш оған жуық (Ш. Ж.) — деп, арнау елең түрінде де келеді.

* «Улкен үй» туралы материалды К. Өмірәлиев дайындаған.

Киіз үйдің, ағаш жабдығын үйдің сүйегі деп атаған: есік (есік көрген; есік тоздырыбы; есік көрсетті; есігі жабылып қалды); босага (босага аттар; босага көрсертті; босагада тік турма; босагасын борлатқан, т. б.); табалдырық (табалдырықтан арыны көрмеген; табалдырықты баспа, т. б.); жақтау [таяныш] ағаш; сыйқырлауық, иткірмес; маңдашша (маңдашшаын борлатқан, т. б.); топса (топсаң босас жүрәу; топсаң май құй, т. б.); кереге (Керегенді кертпесем, Кертіп отын етпесем.— М. О.; Әр жерде керегеге таңылса да.— Абай); керегенің қанаты: төрт [бес, алты, сезіз, тоғыз, он, он екі] қанат; керегенің басы (басында керегенің үрген қарын, Көтердім палуандыкпен соның берін.— ҚЕ); керегенің құлағы, керегенің қасы (Қалайылаған қасты орданың сырғыры.— Шалкиіз); керегенің көзі [тор көз, жел көз]; керегенің сағанағы (жан шабагы), (Сағанағы сарқ, қағанағы қарқ.— АӘ; Сағанағың сарт етіп, сан етіне қадалсын.— АӘ); керегенің аяғы (жетпіс кемпір жер тістеп жатыр.— Жұмбак); керегенің көгі (Қызыжібектің беттеріндегі Кереге көгі жырады.— ҚЖ). Керегенің — күміс шапқан кереге, сүйекті [сүйек каптырған] кереге, қалайылаған [корғасындаған] кереге деген түрлері болады. Ұық (алтын ұық, күміс ұық, сүйекті ұық; ұықтың қаламы); шанырақ (шанырақ көтерді; шанырағың оргаңа тускір, т. б.); құлдіреуіш.

Киіз үйдің киіз жабдығы: түндік, түндік Түндігі ұлы сәскеге дейін ашылмаған үйдің кісісін еліге сараймын,— депті байғыз (ҚЕ); Түндігің ашылмай қалсын! (Карғыс); Тұтікпенен су берген, Түндікпенен күн көрген (КВ); үзік, үйдің үзігі Ұықтың устінен жабылатын киіз. Ұзіксіз үй болмас (Мақал); туырлық керегенің сырғынан тұтылатын, усталатын киіз. Туырлықсыз тұл үйтеге, Ту байласаң тұрар ма? — (М. О.); Алтын қанат бір үй бер, Шиі болсын сымдаған, Туырлығы болсын тұлдаған (Айтыс); Туырлығын, кескілеш, Тоқым етсем деп едім (М. О.). Киіз есік Iш жағы тоқылған жез ши, сырты өрнек салынған ақ киіз; дедеге үзіктің етегіне (сырттан) тігіл (ilip) қояды, ені сүйем я қарытай, кейде қарыс сүйем, ұзындығы бір кезге жиық болады, жұқа шаңқан ақ киіз, шеті мақпалмен әдіттеледі я бояулы жіллен өрнектей тігіледі, бетіне мақпалдан қоюшар мүйіз, т. б. өрнек қанталады, дөдегеге наиза, қылыш т. б. ilip, салып қояды. Шашшулы наиза ілулы, Әспекейлі дөдегеге, Алтын сапты селебе (Д. Б.); үзік сөз Үзіктің басына өрнектен, әшекейлел бастыра жапсыратын кіши-еірім төрт бұрышты, ушкілді келетін киіз.

Киіз үйдің арқан-жібі, таңғышы, түндік бау: Түндіктің төрт бұрышынан төрт бау жіп байланады. (Үй устінде төрт шыбық, Төртеуі де тең шыбық (Жұмбак); Түндігімнің төрт бауы — Бас бауымды · жар-жар-ауyl (Айтыс); үзік бау Үзіктің етегі, ері жан бауы, жан бау жібі белдеуге

байланады, кей жібі туырлықтың бас я орта тұсынан жиектеліп, тігілген арнаулы тілік тесіктен өткізіліп керегеге байланады; туырлық бау Керегенің басына, ері аяғына байланатын бау, жіп; бас арқан Керегенің басын тартып байлайтын арқан, мұны бояулы жүннен ала арқан түрінде еседі; белдеу арқан [жіп] Үйдің сыртынан үзіктің етегін ала орай байланатын жіп. Бастирық арқан Үйдің үзік устін ала айқастыра бастырып, екі ұшын үйдің іргесінен екінші адым жерге қағылған жел қазықта байлап қояды. Тегеріш Керегенің басын ала, ері ұықтың етегі жағын ала тартып, есіктің оң, сол босага ағашының байланатын жалпақ құр, ені қарыс сүйем болады, әр түрлі аймаш, жүйіз, құс тіл, құс тұмсық, құс тырнақ салынып, өрнектеп тоқылады; басқұр Тегеріш үлгісінде тоқылады, үзіктің устінен, ері үзіктің асты, ұықтың устінен сандікке қығаштай аймаштап, айқуштап жүргізіп қояды. Басқұрдың бас айналар термесіне, қасының таң қаламын кермесіне (АӘ); таңғыш Өрнектеп тоқылған құр, ені сүйем, сының сүйем болады, мұнымен екі керегенің айқасаң жақтау көзін, сағанақ шабағын қосып байлайды; ұық таңғыш Жел бау үлгілес құр, етегі, орга тұсы, ұықта байланған жері шашақты болады, ұықтың орга тұсынан (ұықта өткізіп) байлап, сандікке салырылатып іліп қояды, саны төртеу болады; жел бау Шаңырақтың оң, сол жағына салырылатып іліп байлайтын, өрнектеп тоқылған құр, әр тұсына жіп шашақ жапсырып тігілген болады, ұзындығы үйдің бүйітінен қарайлас болады, қатты жел я дауыл тұрганда, құйын келгенде екі басын байлап, устіне тендерді үйіп қояды; ұық бау Ұықтың тесігінен өткізіп қойған, әр түрлі болулы жіп, ұзындығы бір кез, бір қол шамалас, мұнымен ұықты керегенің басына байлайды; керме жіп Шаңырақты көтергенде екі жағынан байлап, бақаммен қосып ұстап ері кере тартып тұратын жіп.

Киіз үйдің тіреу ағаштары, байлау қазықтары: сырғық Оттың басынан, үйдің ортасынан қадап, ұшын шаңырақтан шығарып қоятын тіреу ағаш, сырғықты өрнектеп бояп қояды; бақан Шаңырақты көтептік, үзікті саумалад ұық бойымен көтептік, жабуға пайдаланатын ұзын, басы ашалы ағаш. Домалақ сонда толғатты, Сырық, бақан орнатты (Жамбыл); адад бақан Көбіне, арша ағашынан бұтағын зат інуге лайықтап кесіп жасайды, сол босага жақтан қадап, басын ұықта байлап қояды, бел ортадан жіп керіп, керегеге байлайды да, шиммен орап қояды, ши ішинде саба, т. б. ыдыс-аяқ тұрады; жел қазым Үйдің сыртында желдің тұратын ыңғайына қарай қағылатын қазық, оған жел арқанды байлайды; төр қазық Тердегі бір кереге екі жағынан осы қазықтарға байланады, әдетте, керегені бүлай байлау төр есікке пайдаланатын, екі не уш үйді тұркестіре тігетін жағдайға байланысты.

Киіз үйдің ші: жез ші *Тұырлық пен көрсегендік арасынан келтіріп, үйді белдеулей қоршап қояды, ші қамыстан әр түрлі өрнек салып тоқиды; ере ші *Құрт, ірімшік*, т. б. жайып кептіреді.*

Киіз үйдің орын, мекен мәнді атаулары: төр, ірге, тұндік, түтік. *Тутікпенен* су берген, *Тұндікпенен* күн көрген (КБ); жабық, Және де ашты *жабықты*, *Жабықтан* көзін салыпты (КБ); жансар.

Киіз үйдің тігі, жығу, т. б. әрекетке байланысты етістік тіркесті сез: үй [шаңырақ] көтерді; үй баstryры; үй жыңызы; үй тікті; уық каламдады; уық қадауды; кереге жайды [жиды]; кереге кектеді; тұндік [тұңғыл] ашты; ірге түрді.

Улken үйдің не отау үйдің жасасуы, енші заттары: текемет, тұс киіз [құндызды] тұс киіз, мақтал тұс киіз, манаттың тұс киіз]; сырлық [оюлы сырмак]; кілем, тұкті [қалы, жібек, таз] кілем; алаша: таз [тақыр, тықыр] алаша, бұхары алаша, аттерме алаша; көрпе: шайы [батсайы, аттылас, жібек, торғын] көрпе; көрпеше, түшкек, құс түшкек, жұн түшкек; жастық: бас жастық, шынтақ жастық; бөстек, тайтері, тұлақ; шымылдық Ал шымылдық ішінде Ару сүйдім, екінben (АӘ).

Төсек ағаш: сырлы [сүйекті] төсек [ағаш]; жұк аяқ: сырлы [сүйекті] жұк аяқ; сырлы [сүйекті] кебеже; бесік; құс тұғыр; абдыра, сандық; сырлы [сүйекті], темір] сандық; шарайна.

ҮЛПЕК ҚАР *Мамық қар.* Сонда... Сонда мына *үлпек қар* өзінің қалайша қарыспа қасат қарға айналып кеткенін сөзбей де қалады... Өмірдің үйретуі осылай, бәлкім (Семей таңы).

ҮМІТ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ, АРТТЫ] *Күдегін* үзбеді, дәме қылды. («Үміт» — парсы сезі, дәме деген мағынада. «Үміт» деген сез «үз» дегеннен басқа «қыл», «жоқ», «бар», сияқты бірер сездермен ғана жанаңса алады). Жәйі мәлім шошқаның, Тұрткенінен жасқанба, Бір галымнан басқаның Кеселі көп асқанға. Одан үміт кім қылар, Жол табар деп сасқанда (Абай). Үміт қыл маган қарайсын, Қөңгілге медеу санайсын, Балалыққа жарасам, Аталаңқа жарайсын (С. Т.). Бүгін жігіттер 1500, 10 000 метрлік кашықтықтарда күш сыйнасады. Элгі үміт артатын тертеудің тырмысып көрер бекеті осы (ЛЖ). Жаңа ғана әмірмен қош айттысын, өлімге басын байлаган Ержан Енді сол қара тунектің ішінен үміт етті (Ә. Ә.).

ҮМІТСІЗДІККЕ САЛЫНДЫ [ҮМІТ ҮЗДІ] ◉ **ҮМІТ СӨНДІ** *Күдегер узе түңілді;* болады-ау деген ойынан шықпады. Құнрайның мұндаид жағдайы шалға өкініш болғанмен, ол үмітсіздікке де салынған жоқ (С. М.). Мінгізді бедеу атын да, кигізді қамқа тонын да, Бермесек деп бұл қызыды, *Үздей* деп жаннан үмітті (КБ). Мен де үмітімді үзбеймін,— Купционов ішінен: Сүйкімдінді жаманатқа қимайсың-ау әлі» деп ойлайды. Бірақ, ақылмен

саралап қарасақ, күдегер үзбеске амал жоқ. Өте қызын (Т. А.). Жаңылдың үмітін сөндіріп алам ба деген қорқып еді (Т. А.).

ҮМІТСІЗ ШАЙТАН ◉ **ҮМІТСІЗ ШАЙТАН** ICI *Сенбешілік, күдегер үзү пендеге лайық емес деген мағынада айтылады.* Үмітсіз тек шайтан ғана... Элі де болса Орынбормен тіл табу керек, — деді Таймас (І. Е.).

ҮМІТІН ҰСТАДЫ *Бұл жерде күдегін үзбей, тілекtes болған деген мағынада.* Еламан қарағым, сен де тұзақтан босанып келген құстайсың. Туган жеріңе қанатың талып кеп отырысың. Сен кеткенде артыңда үмітінді ұстап қалған үйің бар (Ә. Н.).

ҮН БЕРДІ *Хабарлады; үндеу тастады; тілек қосты, қостады.* Үн беріп Нарындаға жігіттерге, Болмайды деп қолға енді құрад алмай, Көтерген көтерліс туын бастап, Құшін бір не де болса сынағандай (Т. Ж.). Батыр қымылдың қостаған кеп әр жерден үн беріп жатты (АТ).

ҮНДЕМЕГЕН ҮЙДЕЙ ПӘЛЕДЕН ҚҰТЫЛАДЫ *Ешкімге тыңспей тыныш журген тімді* деген мағынада. «Үндеңеген үйдей пәледен құтылады», «Тек журсең, ток журсесің» дегендерді білесің бе? — деп ақылдарын айтып, аяушылық білдіреді кейібір оқушылар (ЛЖ).

ҮНЕМ БОЛМАДЫ *Ақын бұл жерде үсак күлкінка салынуды бейнелейді* (АС). Үнем болмас құйрықты бұландақткан, Сауырсына шашқапта, сүйіп жатқан. Екі көңіл арасы — жылышылық жер, Оны қайтіп қосады ол ант атқан? (Абай).

ҮНЕМ ҚЫЛДЫ [ЕТТИ] *Корек етті, ас ауқатына жаратты; етпен сақтап жеткізди.* Жентті жеті атана жүктеуши еді, Мейманды шашып-төгіп күт деуші еді, Үкінің ашы нанын үнем қылып, Қалтылдала сіздікінше бүтпенеши еді (Ш. Ж.).

ҮН ЖОҚ, ТҮН ЖОҚ *Еш дыбыс шығармастан, тук білдірмesten, тым-тырыс.* Жыл-жырттың: үн жоқ, түн жоқ көшелерде даңқылдақ (Б. К.).

ҮНЖОРҒАСЫ [ҰНЖЫРҒАСЫ] *ТҮСТІ* ◉ **Қ...ИНЕН СУ КЕТТИ** көне. Сәтсіздікке үшірап, еңсесі түсті.

ҮН ҚАТТЫ *Дыбыс берді, сөйледі.* Жүктін аргы баурында жатқан жыртық шекпене ораган, шеке тамырлары көгерген екі кішкене бала қызылдаш үн қатты (М. Ә.).

ҮН ҚОСТЫ [САЛДЫ] 1. *Бірге жыласты, бірге дауыс шығарып, үн қаттысты.* «Кайран қоныс, қайран жер!» — деп үн қосып жылаган жұрттың даусына құндыренген дала да даусын қосты (С. М.). 2. *Бастама іске тілектестігін білдірді.* Малсанын арттыру ұранына үн қосып, өз тілектерін білдірген хаттар кеп болды (АТ).

ҮНІ БІТТІ 1. *Таңдауды кеүіп, даусы қарлығып, дыбысы шықтай қалды.* Шаңқауып, желді жұтып, шөліркеген, Қаңсы-

тып, құргап таңдай, күн де жеген, Қалжырап келе жатты үні *бітіп*, Ат қарғып, шөл мәндептіп, шабу жеңген (І. Ж.).
2. Сөйлеуден қалды, үндей алмады.

ҮНІ [ДЫБЫСЫ] КӨК [ЖЕР] ЖАРДЫ
Атағы шартарапқа жайылды. Құш тарап төрт тарапқа бір аридан, Кек жарып соғоз үні үрандаған (Айтис).

ҮНІЦДІ ӨШІР! ке үіс. Даусыңды шығарма, сөйлеме. Ой, қан жауғыр, ақша дегені несі? Өшір үніңді,— деп зекіді Баймұрат баласына (М. И.).

ҮНІЦ [ДЫМЫҢ] ШІНДЕ БОЛСЫН!
Айтпа, тіс жарып сөйлеме, сыр шашпа. Үнің шінде болсын, шығрамын. Мұндай пәленің көрдім дегенінің өзі күнә (АТ).

ҮНІ ӨШІТІ 1. Жыым-жырт болды. Кездейсоқ кездескен бір даңғойдың қаһарынан қорқып, ағырт жолаушының үні *өшіп*, к...інен дем алды (АТ). 2. Өлді, құрыды. Барамын кәмілдікке таман көшіп, Өнім тұрсын, түсіме елестемес, Бір күн топырақ болам деп үнім *өшіп* (С. Т.).

ҮНІ ШЫҚПАДЫ 1. Ләм-мим демеді, сөз қатпады. Габдолла мұны естіп үні шықпайды, тілін тістер, жұмысына журем берді (С. Шәр). 2. Көменкіз болу, мүсәпір болу магынасында. Жалғыздың үні шықпас, жаяудың шаңы шықпас (Макал).

ҮРДІС ЖҮРДІ Тез, шашпаң жүрді. Осылай болса, әр отар үрдіс жүреді. Күн жылының қалды. Қар жүқпера малдың жүрісі жеңілдеді (М. Ә.).

ҮРЕРГЕ ИТИ, СЫГАРҒА БИТІ ЖОҚ
Ішерге асы, киерге күмі жоқ деген магынада. Үрерге ити, сыгарға биті жоқ кедей еді аталары, заман жетілтті гой, шығрагын, бұған шүкір (АТ).

ҮР ЖАҢА Су жаңа, ине-жілтен жаңа шыққан деген магынада айтылады.

ҮРИТ СОҚ, СОҚ! Екі қошқарды сүзістірде айтылады. Қошқарлар қарап жатпады, Біраз тынығып алғасын, Қүйленіп қарнын салғасын, Сүзісті-ай кеп, үріт, соқ, соқ! (ЛЖ.).

ҮРКІН ЕЛ көне. Тыныштығы кетіп, жер ауган ел. Іле басы — кас, күндең, Өткел таппай үркін ел, Кетті суға талай кеш; Тозғындағы ел, тозды жұрт (І. Ж.).

ҮРПЕК БАС-[ТАН] Таң алажеүім шақ, елең-алаң, таң құлан иектенген кез. Таң атқан, урпек бас шақ, алән-елең, Қерінді орман, көлдер, ой, қыр, белен. Оянын үйқысынан бозша торғай, Үрпіліп қаранды етіп елең (С. С.). Тау түбінде тіктіріп алтын туды, Маманды урпек бастаң шауып алды (АШ.).

ҮРІККЕН ҚОЙДАЙ ҚАМАЛДЫ Үймежүйме болды, топтана опыр-топыр болды. Кеткенін білмеді ешкім оның қайда, Қеүдесі күл-күл болып қалды ол жайда, Әскері екі жұз мың үріккен қойдай, Қамалып қала берді терен сайда (Т. І.).

ҮРІККЕН ТҮЙЕ КӨЗДЕНДІ Екі көз шатынап шарасынан шықты, ежірейді. Үріккен түйе көзденіп, алақтап түрган жігітерге екі жағындағы екі қызыл тудың тобынан екі қазақ жіргілі үмтыйлды (І. Ж.).

ҮРІМ-БҰТАҚ *Бала-шага, үрпақ, туған-*
туысқан... Жапалда көп үрпақ та жоқ-ты. Бұрын екі баласы Бубітай мен өзі ғана еді. Ата-ана, үрім-бұтақ дегенмен ешкімі жоқ, бір атадан жалғыз қалған (А. Б.).

ҮРІП АУЫЗГА САЛҒАНДАЙ *Aса әде-*
мі, сүп-сүйкімді. Үріп ауызға салғандай еді. Ажары қандай болса, ақылы да сондай (Б. М.). Ұзын сездің қысқасы, қасы-көзі қылған, үріп ауызға салғандай осы Күлән жеңгеч құсым болып түсті, алақаныма қона кетті (С. О.). Демек, сырт көрінісі алышынан түрган асықтай, үріп ауызға салған қасықтай (С. Төл.).

ҮСТЕМ БОЛДЫ *Басым болды, өзіне*
каратты. Біздің келінге сол жақтан бір жіңішке лақап хабар кепті. Ол жерде Борсақ үстем бол, содан қол арасында жік туатын түрі бар дейді (М. Ә.).

ҮСТИ-БАСЫ БҮТІН *Жетерлік табысы*
бар. Қарны тоқ, кейлегі көк, үсті-басы бүтін (АТ).

ҮСТИ-БАСЫ МАЛМАНДАЙ [СУ] *Тұла*
бойы, бар құмі су-су. Кей тұсқа келгенде суды кешіп отырады. Ондайда дәңбек толық түйіп қап, ұшырып түсіре жаздайды, Үсті-басы малмандаі (М. А.). Жаңбыр шелектеп құйып тұр. Жер ми балшық. Толарсактан батпақ кешіп келеміз. Үсті-басымыз малмандаі (Ө. Қан.).

ҮСТИНЕ ҚОНА ТҮСТИ *Тарпа бас сал-*
ды. Айша күрт құлап түсті. Талып түсіндей болды. Қасен пышағын жогары көтерген күйде үстіне қона түсті (М. Ә.).

ҮСТИНЕН ҚАРАДЫ *Барінен жогары*
билик етті. Байқап сейле, Тәйтеке. Бұл кісі — оядық сottың үстінен қарайтын бастықтардың ішінде бастықтардың бас-тығы (Қ., Қуан.).

ҮСТИНЕН ҚҰС ҰШЫРЫП, АСТЫНАН
ИТ ЖҮГІРТТІ *Неше түрлі зорлық-зомбылық*
жасау, бәле қүү магынасында. Бұрын патша заманында тәреге, бай-манапқа қарсы дегендер болса, үстінен құс ұшыртып, астынан ит жүгіртпі сотты қып, әлекең салатын (ЛЖ.).

ҮСТИНЕ ТҮСЕ КЕТЕДІ [ТҮСІП БАРА-
ДЫ, ТҮСІП КЕТЕ ЖАЗДАЙДЫ, ТҮСІТ
ДЕ ҚАЛДЫ] 1. *Іши-бауыры елжіреді, ай-*
налып-толғанды. Дәүкенің жүрөгін ая-
ныш қысып жіберді. Жаралы жанға қол
қатуға каймыққандай, үстіне түсіп қал-
бақтай берді (Т. А.). Үйге «сот» іні келсе,
Судыр Ахмет соның отырган жағына шы-
ғып: «Қабенжан!...» — деп обектеп, үсті-
не түсे кетеді (Ә. Н.). 2. *Ашқарақтанып,*
обектеп барады.

ҮСТИНЕ ШЫҒЫП КЕТЕДІ ді а л. *Бір*
болжалды өлшемнен асып кетеді. Әйелдер-

дің бостон киімі мың сомның үстіне шығып кетеді (Ақт., Ойыл).

ҮШ КҮНДІК ПӘНИ Қысқа өмір, ет-пелі, өмір. Үш күндейк бұл пәннеге келген пенде, Байлама күргеңінді пейіл берме (ШЖ).

ҮШ ҚАЙНАСА [ҚАЙНАТСА] СОРПАСЫ ҚОСЫЛМАЙДЫ Бірімен-бірі жуыспайды, байланыспайды, мулде бөлек. Жоқ, мен айттым, жарықтығым, енді басымды отқа салма, сенімен менің енді үш қайнаса сорпам қосылмайтын болған! — деп Айша таймай қасарып тұрып алды (М. Ә.).

ҮШ МҮЙІЗ БОЛДЫ Үш топқа бөлінді, үш топ құрды. (Өскери шеп құрудың бір түрі). Қамбар батыр майсары етіп қылышақ, аргын жігіттерін, маймене етіп үйсін, дулат және әзге ру сойылшыларын тұрғызыды. Өздері, Шыңғыс үрпақтары, төленгіттермен орта шепті алды. Келе жатқан жауга осылай үш мүйіз бол қарсы шабуды үйгарды (І. Е.).

ҮШ ТОҒЫЗ [АЙЫБЫ, СЫЙЛЫҒЫ] Эрқайсысы тогыздан тұратын үш топ сыйлық (айып). Байболатқа берген қалың мағына үш тогыз айыбын қосып алды да, ұпайым түгел дегендей көкіректегі ызаны ішке түйіп қала берді (І. Е.).

ҮШ ҰЙҚТАСА ОЙДА ЖОҚ [ОЙФА КІРМЕДІ] Ө ҮШ ҰЙҚТАСА ТҮСІНЕ [ОЙЫНА] ЕҢБЕГЕН [КІРМЕГЕН] Солай болады деп мулде күтпеген, ойламаган. Аты жоқ, құс болады көкек деген, Алдында терезенің секектеген, Ойымда үш ұйқтасам бар ма менің Айрылып сені, сәулем, кетед деген (В. Қож.). Сәскеде Көл-қайнарга кеп Жұман аулының жанындағы адырға кіре берсем, бір тәбенің басында үш ұйқтасаң түсіне кірмес бір қызың топ тұр (М. Ә.). Ойымда жоқ, үш ұйқтасам түске еніл... Оғырганбыз қос басында түстеніп, Бір салт атты шыға берді белесеке — Қасым ағам! Жүгіріп кеп «түс»— дедік (Ә. А.).

Ф

ФӘНИДИН ЖҰЗІНДЕ көне. *Өмірде, тіршілікте, дүниеде.* Кек шыбығың қанды ауыздай жалатқан, Арыстан еді-ау Истатай! Бұл фәнидің жұзінде, Арыстан одан кім өткен (М. О.).

ФӘНИ ЖАЛҒАН [ДҮНИЕ] көне. *Опасыз, тұрақсыз өмір.* Сондағы сөз болалындар: баяғы бұрыннан айтылып келे жатқан өмір мен әлім, *фәни дүние, адамның жер бетіндегі әрекеті, ағайын-қарын-дас, жолдас-жора, дос-душпан арасындағы қарым-қатынас ер жігіттің ел алдындағы қызыметі, ақындық өнер, тағысын-тағылар* (Ы. Д.).

ФЕРГАУЫН БОЛЫП КЕТСЕҢ де *Бұрынғы уақыттагы ауызекі тілде қандай күшті болсаң да деген үғымда айттылады.* (Фергауын араб тілінде қатаал, рақымсыз деген мағынада).

ФИДА [ПИДА] қылды Құрбан етті, жаңын салды, аянбады. Ақыл, тылым екеуді де езін зорға есептемекті, залымдықты, адам езіндей адамды алдамақты жекөреп... Бірақ мениң ойыма келеді, бұл екі таифа әр екісі ездеріне бір түрлі нәпсісін фида қылушылар деп (Абай).

X

ХАБАР АЛДЫ *Бұл жерде нышаны білінү магынасында*. Сексенин алған хабардың, Ызғары тұр шыдатпай, Көргім келмек тоқсанды, Келіндерге сынатпай (Д. Б.).

ХАБАРДАР БОЛДЫ *Iстің мән-жайынан, жай-жапсарынан қанық болу магынасында* (АС). Жолдасы Аристотель ақылы мол, Лактырган сүйекті алады сол. Ханға айтты: «Қасиет бар ғұл сүйекте, Қөзіңе көрсетейін, хабардар бол» (Абай).

ХАБАР САЛДЫ [САЛДЫРДЫ] *Білдірді, белгі берді, хабар жіберді. Айтырын әрбір жақсы салды хабар, Құні-тұні келіп жатыр қызығ шабар. Ұнатпай ешбі рін де жігіттердің, Жөнелтті жауап бермей, не амал бар* (С. К.).

ХАҚ ДИДАРЫН ҚӨРДІ *көн е. Діни сенім болынша алла тағаланың шапағат, рақымын көру магынасында айтылып тұр. Ҳақ дидарын көрсін, Ақырет қамын қылғаның, Өлшеуіл құнің жеткен соң, Бұйрық дәмің біткен соң* (Ш. Қ.).

ХАҚҚА ЖАРАДЫ *көн е. Тәңірігеге ісі жақты. Ҳақиқат туралықпен атақ алған, Қызметі Ғали, Жәнәп ҳақжа жарал, Арналған тап өзіне бір тіл бітіп, Сейлейді сонда қалам маған қарал* (М. Қал.).

ХАҚҚА ТАПСЫРДЫ *көн е. Тәңірігеге аманат етті. Шала-жансар жанымды, Адыра қалған малымды, Жас уыздай жарымды, Жалғыз ҳаққа тапсырды* (Б. К.).

ХАҚ ТАҒАЛА *көн е. Құдай, тәңірінің лауазымы. Қаж болса біздің қазақ болды дейді, Қекірегі имаммен толды дейді, Басқадан сұрамай-ақ ҳақ тағала, Раджаттан ашар ғұған жолды дейді* (М. Қал.).

ХАҚТЫҢ ЖАЗУЫ *көн е. Бүйрұқтың іс, алланың жазмыши деген магынада. Келмес, келмес, енді көнбес, «Кел» дегенде көзсіз ер, Ҳақтың жазуы солай, Тағдырга кім өкпелер* (Б. К.).

ХАҚЫН ЖЕДІ *Еңбегін пайдаланып кетті, еңбегіне қиянат жасады.* (Бұл сез-

дің өдеби тіліміздегі айтылуы мен жазылуы «ақы»; ертеректегі баламасын әдей келтіріп отырмыз). Сыйлайды ханымыз деп үлкен-кіші, Біреудің ҳақын жемес жақсы кісі, Тақтағы хан, талтағы биді еңкейткен, Хан ата, қалай екен малдың күші (Ш. Құл.).

ХАЛ ҮСТИНДЕ Өлім алдында жаткан кісі туралы айтылады.

ХАЛЫҚ АДАМЫ БОЛДЫ *Ел қамын жеген ер, көпшіліктің қалаулы кісісі болды. Қайсарлықтың белгісі, Бетімнен дейді кайтпаймын, ғұл сияқты баланы, Болар деп ҳалық адамы, Қалайша енді мақтайдын?* (М. Сұл.).

ХАЛЫҚА СЫЙЫМСЫЗ *Көпшілік қауым ұнатпайтын, жағымсыз адам туралы айтылады. Ҳалыққа емес сыйылды, Парақор баспақ биінді, Ел бұлдіргіш бегінді, Әперіп сөзбен кегінді — Улы тілмен улаттым* (Д. Б.).

ХАЛЫҚ ҮСТИНДЕГІ АДАМ *Біреудің еңбегімен күн көретін адам. Осы арада Қален сап ете қалды. Ол Курнос Иванға қарал, бірақ ана шонжарларға, анық естірте дауыстап: — Алудың есебін сен үртепей-ақ қой. Ҳалық үстіндеғі адам қағыпта, соғып та жей береді,— деді* (Ә. Н.).

ХАЛІ БІТТІ *Амалы құрыбы, шарасы таусылды, діңкеледі* (АС). Хор болды жаңым, Сенсіз де менің құнім, Бек бітті ҳалым, Тағдырдан келген зұлым (Абай).

ХАЛІ МУШКІЛ *Жағдайы тым ауыр, күйінашар, жаман күйге душар болды.* («Мүшкіл» — араб сезі: қынышылық, қиын-қыстау; «хал» деген де араб сезі: құш, қуат). Енді жиектегі саяз сулар суалып, бұл балықтардың ҳалі мүшкілге айналды (ЛЖ).

ХАН БОЛСЫН, ҚАРА БОЛСЫН *көн е. Қім болса, ол болсын. Ҳан болсын, қара болсын, ерек адамға тек еркектік жағынан ғана қарайтын Зейнеп... хан екен деп қаймықпады* (І. Е.).

ХАНФА СӘЛЕМ БЕРМЕЙДІ Шаруасы түгел; мұртын балта кеспейді. (Хан екеш ханға да пысықымайсың деген мағынада). Науқанды төкпей-шашпай жинап алсаң, **Бермейсің ханға сәлем бар дурмекте** (І. Ж.).

ХАН ЕКІ АЙТПАЙДЫ ◎ **ХАН ЖАРЛЫҒЫ ЕКІ БОЛМАЙДЫ** көне. Хан айтса, орындатпай қоймайды, хан айтқанын орындатады, екі сөйлемеді деген мағынада айттылады. Оған жайраңдай карап: — Шын айтасың ба? — деді. — Шыным. **Хан екі айтпайды** (І. Е.).

ХАН КӨКІРЕК АДАМ көне. Өте тәкаппар адам тұралы айттыған.

ХАН КӨТЕРДІ көне. 1. Хан сайлады (АС). Әскери Қарауыл езенінің бойында жатып, он екі рудан он екі кісі мағұлдың ез заңы бойынша «Хан» деген үлкен биіктін басында ақ киізге Шыңғысты отырғызып хан көтерген дейді (Абай). 2. Қатты сыйлас, құрметтеді. Енді, міне, сол Шубар да Оразбай, Әзімбайлар хан көтеріп жатқан қазақ төресіне амандаста келіп танысып табысқан-ды (М. Ә.).

ХАННАН-[ҚАННЕН] ҚАПЕРСІЗ Алан-сыз, ойында дәнене жоқ, бейқам.

ХАННЫҢ ҚАРА ӨГІЗІН СОЙЫП АЛ- ФАННАН ЖАМАН НЕ БАР көне. Өткем таптың алусыз, қаныпезер қылышы тұралы айттылады. (Ескі заманда ханның малын барымталаған кісі, немесе рұлы ел оны әлденеше есе етіп төлеуге мәжбур болған, ал барымташы кісіні хан үкімімен маскарапал, құрттып жіберу дәстүрі болған).

ХАННЫҢ МИНЕЗИ... [МИНЕЗІНДЕЙ] Тұрақсыз, тиянақсыз, жекесүрүн қылышы, миңез-кулық тұралы айттылады.

ХАН СЫРТЫНАН ЖҰДЫРЫҚ Сырттан айбат, қокан-лоны қыр көрсету деген мағынада. Тура сез қуғаннан соң балаламай, Сыпайы сөйле, ақының, қараламай, **Хан сыртынан жұдымын** соқпа, Сәке, Аймагын ауданымың араламай (Н. А.).

ХАН ТӘҢІРІНІҢ БИЛГІНЕ ШАНИШЫЛДЫ Бул жерде ең біл белеске көтерілді деген үгымда. («Хан тәңірі» атты бік шың бейнелене айттылып тұр). Үстіміздегі ғасырдың алғашқы ширегінде көш жерден көрінер біккө шанишылған әдебиет туы ғасырдың соңғы ширегінде «Хан тәңірінің» ең бік қырқасына апарып шанишылар деп сенесін (Ф. М.).

ХАН ТУЛЕНДІ Қайғырды, налыды, қатты қиналды. Келіп едім, хан Тезек, көрейін деп, Пайғамбардың сәлемін берейін деп, Аттандырган екі ұрың жылкы ап келмей, **Хан түленіп тұрмысың** өлейін деп (С. А.).

ХАРАП БОЛДЫ Қараң болды, тоғыннада. Құдайым ақыл берген оған қалап, Абырайын ез басына жүрген балап, Қебісі сорлы қызыдың ондай болған, Жоғалтыш жаста-ақ абырай болар **харап** (М. С.).

ХАС МҰСЫЛМАН көне. Нарыз ис-лам дінін үстаган адам. Хас мұсылман адамдар, Таң намазын қылады, Абыз дәмей, не дейміз, Шалы орнынан тұрған соң (Д. Б.).

ХАСІЛ БОЛДЫ көне. Тілегі орындалды. (Көбіне «тілек» сөзімен сабактаса айттылады).

ХАТ БІЛДІ [ТАНЫДЫ] Саят ашылды, жаза білді, қара таныды. Қытай оқып мен хат таныдым,— деді Дәмеш (Б. М.).

ХАТҚА ЖҮЙІРІК Жазуға шебер, тез жазғыш, тез оқығыш. Мәкен хатқа жүйірік, Абай сөздерін жаттап өскең (М. Ә.). Қарқаралы басында жалғыз арша, **Хатқа жүйірік** сол қалқа мұсылманша (ҚӘк.).

ХАТЫМ ҚЫЛДЫ [ТҮСІРДІ] діни. Олғен адамның орнына барып жаназа шығарды, өлген кісіге иман айтып, құран оқыды. Келес балам басыма, **Хатым қылды** сирим артима, Жетімдікке көндірді, Жұмырықтай жасында (Ш. Қ.).

ХАТЫНА ИЛІНДІРДІ Үкіміне кезіктірді, қырына кезіктірді. Қарақтарым, қойғыза көріндер енді, ұлықтың теріс **хатына иліндіре** көрме, қуатым, кекетайым,— деп Ділда жылайды (М. Ә.).

ХАУАС СӘЛИМ Жақсы сипат (АС). Махаббат — өуелі адамның адамдығы, ақыл, ғылым деген иерсөлеменен. Мұның табылмақтығына себептер — өуелі **хауас сәлим** һәм тән саулық (Абай).

ХИУАДАЙ БАЗАРЛЫ Жүрген жері той-дұман, көңілді кісі тұралы айттылады. Қырмызыздай ажарлық, **Хиуадай базарлы!** Төциздел терең ақылдым! Тебіренбес ауыр мінездім (М. Ә.).

ХОШ АЙЛАДЫ Құптағы, мақұллады. Көңілін бір бәнденің айласа хош, Дүшпап сөзі аяқсыз қалады бос, Құшын жетсе бір қос тік, әр шөнәрге, Деген нақыл жауда да болсын бір дос (Н. Н.).

ХОШ КЕЛДІ Дер кезінде, көңілді уақытта, пейілдің дарқан шағында қонақ болды. **Хош келіпсіз** ауылға, Ақын іні, Әбілділа, Бір жағында Қараөзек, Қыр жағында он ділда (А. Т.).

ХОШ-ЕСЕН БОЛ Сая-саламат бол. Ахау, бикем жар-жар, Алма мойын, ак сүнкар, **Хош-есен** бол, құрбым-ай, Құрбыльықпен жүрдім жай! (ҚӘн.).

ХОШ УАҚЫТСЫДЫ Көңілді көрінген болды, жайдарыланып көрінген болды. **Хош уақытсыз** сөйлейді шал барқылдан, Қол қусырып Әзім тұр сөзін тындал, Асын жеп қолын жузып болғаннан соң, Әпкел деп ішкілікті қойды ындал (Абай).

ХҮТБАСЫН ОҚЫДЫ діни. Аяттың, бес үақыт намаздың бір түрі. Молда «ғалым» жөн табады, Сенен жауап алу қайда, Зорлап оқып ҳұтбасын, Алым-жемге көп пайда (М. Қал.).

III

ШАБАЛАН ЕТТИ Шыжбынадады. шаптыгып қарсы сөз сөйледі. Ей, ана узілген қамытыңды бері әкел — деді. Жолақ бешпенті әйел шабалаң ете түсті... (І. Ж.).

ШАБАН-ШАЛАЙ АДАМ ◎ **ШАБАН-ШАЛАГАЙ КЕМТАРЛАР** д и а л. Шамашарқы аз адам, ат-көліксіз адам; кедей-кембагалдар. Қайдан барсаң шабан-шалай адам ғой (Шығ. Қаз., Больш.).

ШАБАР КӨБЕЙСИН! т ілек. Бәйгеге ат қосқанды, ат жарысында айттылады.

ШАБДАР СӘСКЕ Күндізгі сагаттың он-он бір жарым кезі (Қ. орда, Арап).

ШАБУЫЛ САЛДЫ Атой берді. Атым бір мінген қара кер, Шабуыл салсам, шығар тер, Үақыты мұның біткен соң, Тозығы жетпей төгілді, Өңірге салған алтын зер (А. Аз.).

ШАБУЫН ТАППАЙ КЕТИЛДІ Ұстаян, жұмсауын білмей мұқалды. Мен бір қара балта едім, Шабуын таппай кетілдім, Қайраса тағы жетілдім (М. Ә.).

ШАБЫНА ОТ САЛДЫ [ОТ САЛА СӨЙЛЕДІ] ◎ **ШАБЫНА** [ШАМЫНА] ТИДІ [ТҮРПТІ] Тиісті, түртпектеді; егесе, намысына тиіді. Маган оның сөздерінде астар, кекесін, зәр бар тәрізденді. Оларын түсіндім. Бірақ ұшқаған кескінмен, шабына от сала сөйледім (Қ. Жұм.). Бір сылағын тапқанша, кемді күн қамыс арасына тығыла тұрғаның мақұл болар,— деп, Еламан шамына тимей ақырын гана ескертті (Ә. Н.). Әншнейінде түйенің басылынай іс атқарып жүрген Несірлер «ақмагамбеттің» ашуы шапка тиген соң, шодыра тиген сиырдай мөнкімес пе? (Ғ. С.). «Шапқа түртег-түртег барып, ақыры бір күн елемен бол да, отқа түс, соныңды көрмей тоқтамаймын! — дегені ғой мұнысы деді Байдалы (М. Ә.). Абай бұл арада өзіне арналатын ендігі қастықты, есірепе шапқа түртіп, шиырықтырып алғанын андаган жок еди (М. Ә.).

ШАБЫНА ШОҚ ТҮСТИ Шылбайына бататын түрткі болды. Е, Нұржан бас-

тық, шабыңа шоқ түсті ме? Саған со көрек, құдайынды ұмытыш кетті! (З. Ш.).

ШАБЫС ҚОСТЫ Шабысын үдепті. Тұяғы қызы шұбардың, Бір күн таман жол журді, Нак намазшам болғанда, Үдеп бір шабыс қосады (С. С.).

ШАБЫТ БЕРДІ Құат берді, жігерлендірді, бабына келтірді, демеді. Пегас жер тарпығанда, оның тұяғы тескен жерден ақындарға шабыт беретіп мұза бұлағы пайда болыпты деген ақыз да калдырды (Ә. Нұр.).

ШАФЫЛ КҮН Салқын күн. («Шафыл» — араб тілінде жарқыраган, жалтырауық). Күннің шағылы жок, құр көлемді, түсі сұық, сұр бүлттан сұңғы шығып, жақырға қана түсіреді (Қ. Тай.).

ШАДЫМАН ЖҰРТ Көңілді, қуанышты ел. Шат көңіл, шадыман жұрт ақынысын, Жүйріктің жұрт қуантқан жақынысын, Баласың бакыты елге, тұс майданға, Халқындың қайратысын, ақылысын (І. Ж.).

ШАЙДАЙ АШЫҚ [АШЫЛДЫ] Бұл фраза 1) «күн», «аспан» деген сөздермен گіркесіп келіп, бұлтсыз аспан (күн) дегенді білдіреді; 2) «көңіл», «үйқы» деген сөздермен тіркесіп келіп, «көңілін жадыратты», «үйқысын сергітіп жіберді» дегенді білдіреді.

ШАЙДЫ БОРЛАДЫ д и а л. Шайды бозартты. (Шайға аздал қуырылған ұн қосып жіберу).

ШАЙ КЕСІЛДІ Шайдың ағарып кетуі, шайдың қызылы азайып, сүйилді. Еркем, шайдың кесіліп қалышты ғой, енді демедеп әкелген аққұманнан құярысын — деп сыйырлады да, сыртқа шығып кетті (Ә. Н.).

ШАЙ ҚАЙНАТЫМ ҰАҚЫТ АРАСЫНДА [ШІШІНДЕ] Ұақыт өлшемі, бір шай қайнар мезгіл. Дәркембай да бұл сөздерді түгел қостады. Сонымен, енді бір шай қайнатым ішінде айтқанындей, отыз құр ат-

кедей үйлерінің босаға-босағасына кеп байланып қалды (М. Ә.). Құнанбайдың тығызы берген бұйрығы бойынша, бір шай қайнатым арасында жұз елудей жігіт атқа мінді (М. Ә.).

ШАЙҚАП ӨТТИ ◎ ШАЙҚАП ТӨГІП, ҮРДІШТІ Дүниенің беті-жузіне қармай төгіп еті; ішкені алдында, ішпегені артында болды. Қарасын десе, Файша бұрқан-талқан, Ақ десең, ақтарының қадағы арсаң, Карта ойнар, арақтан да қағып тастар, Дүниені шайқап етем, қалың қалтам (Д. Е.). Адамға мал мен мансап жолдас емес, Байлықпен шайқап төгіп, ішсөң уріп, Қазына, бастан байлық арылғанда, Алғандай колдың кірін сүмен жуып (А. Қор.).

ШАЙНАП БЕРГЕН АС БОЛМАС [БЕРСЕҢ ДЕ АС БОЛМАЙДЫ] Есі кірген адамның аузына сез салғанмен, өзі білмесе, ештеңе онбейді деген магынада. Жетесінде болмаса, шайнап берсең де ас болмайды, Маржаным,— деді Бетима бәйіште (Ф. Мұс.).

ШАЙПАУ МІНЕЗДІ ◎ ШАЙПАУ ТІЛДІ Мінезі шатақ, тілі аңы, жүртты айбаттан жүретін шалкес адым туралы айттылады. Дәл осы жақында, екі жұмдайды бүрін тілі шыға бастаган шайпау мінезді тоқалға... алашқы рет ақырып, қорқыттақ болқамшы сілтей беріп еді (М. Ә.).

ШАЙПАУ СӘЗ Асыра айттыған әңгіме, тиісе, кесірлене айттыған сез. Перінің қызы Бекторы Шайпау сезің қой Торы (ҚЕ). Бір жақсысы, Қауша апайтың айтар сезінде кек жоқ. Қайсыбір ауыл адамдары аナンың, шайпау сезін естіріci келіп, кейде здей соқтығатыны да бар (ЛЖ).

ШАЙ-СУЫН АЛА ЖҰГІРДІ Шын пейілімен қызмет етті, күтті. Сәбираға өзін «жерлес, ағайындас адаммын» деп таныстырып қойған. Ол шай-суын ала жұгірді (Т. А.).

ШАЙТАН КІРДІ Ниеті бұзылды, арамдық ойлады. Тағдыр бітпей, тәбділ болмас ажалды. Шайтан кірмей бенде жолдан азар ма? Раушанбекті арқан бойлап жеткен. Сатайын деп алыш шықты базарға («Көрүглі»).

ШАЙТАН ТҮРТКІР! қарғыс. Бір бөлгеге жолықыр?; қырсық шалып, ісің оңбагыр! (Орал., Чап.).

ШАҚ ЕТТИ Бұрқ стіп беттен алды, қарсы сөйледі. Құман жатыр құл болып до-маланып, Шақ етер қайда десең, айқай салып. Құйғаны ақшыл шама құманияна, Шаймен дерет аласың тазаланып (Б. Өт.).

ШАҚ КЕЛДІ 1. Тек, паралар келді, тен түсті (АС). Бұл салқын, тетті сұрақшаныздар, Шақ келер маган жан жоқ наңыздар. Менен қалмай, бұл суды шашашаң өрлең, Талқан қылып, шанарын алыңыздар (Абай). 2. Дәл келді. Мына кім маган шақ келеді екен (АТ).

ШАҚ ОТЫР [СЫЙЫП ОТЫР] Зордан, әрең отыр. Үйіміз тар, өзіміз шақ отырмыз...— дейді шал, курсініп (ҚЕ). Атылып толқын тік құлап, Аринасына шақ сыйды, Бұлтқа тілін сұққылаң, Айдаһарша шашшиды (Б. Аман.).

ШАҚПАҚ ЕТТИ Кесек-кесек, бұлшиқ етті (АС). Үршының темен біткен, шақпақ етті. Өзі санды, дәңгелек келсе к...ті, Сырты қысқа, бауыры жазық келіп, Арты талтақ, ұмасы үлпершекті (Абай).

ШАҚПАҚ САЛДЫ [ҮРДЫ] диал. Қарбызы-қауынды тесіп көру. Балалар қарбызын піскен-піспегенін байқау үшін шақпақ салылты (Ақт., Ырг.). Құлагыңымен тындал не айырасын, шақпақ үріп кара (Түрікм.: Тедж., Байр., Мары, Қеңеур., Тахта, Таш.).

ШАҚПА ТІЛДІ Сөзбен кісіні шағып алатын адам туралы айттылады. Шақпа тілді елде көп, Сөйлейді олар калай деп? Ұзын бойлы Пирнебек, Атанысты «Сорай» деп (М. Әл.).

ШАҚ ТҮР Зорға ілініп, әрең тұр.

ШАҚШАДАЙ БАСЫ ШАРАДАЙ БОЛДЫ ◎ ШАРАДАЙ БАСЫ ШАҚШАДАЙ БОЛДЫ Миы ашыды; не істерін білмей, дел-сал, миңата болды. Қоненің көргені көп. Даудың қылышы алдына келеді. Шақшадай басың шарадай болады (С. Төл.).

ШАЛА БАЙЛЫҚ Болмаши олжаны көрү, қара дүрсін қомағайлық. «Бір тойған — шала байлық» деген қазак, Ет көрінсе, қайтеді күйсей бермей? (Абай).

ШАЛА БАЙЫДЫ Болар-болмас олжа туksenге мэз болу магынасында. Алшашыр бүгін итіне түлкі алғызып, үй ішінде шала байып, ақ жарқын, көңілді отырган күні еді (Ф. М.).

ШАЛА БУЛІНДІ [ШАБЫЛДЫ] ◎ ШАЛІҚАСЫНАН ТҮСТІ Бұрқан-тарқан болды; әбігерге түсті. Батыrbай шала бұліл үйіне кетті. Олай ойлап, бұлай ойлап көрсө де, жылы орнын сұмтқысы келмеді (М. И.). Жақынбекті шала булін-дірген оқиға былай болған еді (М. И.). Атты мініп кетті дегенді есітіп, шал шарт-бұрт бол шалқасынан түс ашуланды (АТ).

ШАЛА-ЖАНСАР Өлі мен тірінің арасында деген магынада. Сәуле келген кезде маңағыдай емес, ұрыска шықсан әйелдер де Сайранга көмектесіп, Шекерді шала-жансар күйінде аршып алыш еді (Ә. Ә.).

ШАЛА ОҚУ Үстірт, жарым-жартылай білгенсіп деген магынада. Шала оқудан не жарыдық, Қалғанин соң құр надан (Абай).

ШАЛА ПҰШЫҚ АЙТЫ диал. Шала-пала, шет-жагасын ғана айтты. (Шығ. Қаз., Больш.).

ШАЛБАР БЕТ Бет терісі әжім-әжім, қатпар-қатпар адам туралы айттылады.

Шалбар бет қараны көрсөн, бұл Арыстанбайдың Мұқышы деген (Б. М.).

ШАЛҚАЯ БЕРДІ Көнбейді. Сатушы еңкейгенде, алушының шалқая беретін әдеті ғой (АТ).

ШАЛҚЫП ЖАТҚАН 1. Мол, жайылып жатқан. Қаратауда жүргенде, Сарыарқаның наны үшін, Шалқып жатқан малы үшін, Бері таман ауып ем (Ш. Қ.). **2. Еркін масайраш есекен.** Тоты құстай көрілп, Шалқып жатқан қызы едім, Тап болдым дүлей қалысқа (А. Аз.).

ШАЛЫҒЫ [ШАРПУЫ] ТИДІ [ШАЛДЫ] Үйқалды, әсері болды. Сынның шалығы тиген біреулер сенің беліміңден шыққан бір материал жайында ұнатпаған пікірін білдіре қалса, ... онда біздің редактор сол күні қалада редакцияға соғады (Ә. Сат.). Олар қандай ауру екенін анықтай алмағанда, оған жыншайтанның шарпуы тиген деген қорытынды жасап, оны құып шығаруды ойластырды (С. Сұхб.).

ШАЛЫС БАСТЫ Қателесті, адасты, жаңылды (АС). Асау жүрек аяғын шалыс басқан, Жерін тауын артқыға сөз болмай ма? (Абай).

ШАМАДАН ТЫС [ТЫСҚАРЫ] Белгілі мөлшерден артық. Адам кеп талап қылған құмырсықадай, Қерініп қаша ауыр іс оған оңай, Шамадан тысқары істі қолына алып, Тастантын орта жолда билей алмай (Б. Өт.).

ШАМ АЛДЫ [КӨРДІ] Көңіліне алды; шамданбы. Ұрыны ұры дегенге неге жа-тып тұрып ашуландың, шам алдың? (АТ).

ШАМАСЫ КЕЛДІ Элі келгенінше, түмкіндігі болғанынша деген мағынада. Қерейін мен де толғанып, Келгенінше шаманың. Дүбірге қызған жүйріктей, Қызып тұр әзір табаным (М. Сұл.).

ШАМ ЖАМЫРАДЫ Қун үясина кіріп, қас қарайды. Шам жамирай баставаны ма, жоқ батар күннің жауын бұлты арқылы себездегені ме, әйтесуір, батыс жақта, кек жиектің үстінде сарғыш мұнар бар (М. Ә.).

ШАМ-ШЫРАҒЫ ӨШІТІ Үміті ақталмады. Жаксыдан жаман туса, Шам-шырағың өшкені емес пе (АТ).

ШАМ-ШЫРАҚТАЙ ЖАЙНАДЫ Жайнаң қакты. Жабықканды дерт білмес, Басқан қайты серпілмес, Шам-шырақтай жайнамай, Ер деп атақ алмайсың, Алмас семсер асынбай, Кезенген жауды қашырмай (Д. Б.).

ШАНЦУ БОЛЫП ҚАДАЛДЫ ШАНШУДАЙ ҚАДАЛДЫ [ҚАДАЛА КЕТТИ] Өңменінен өтті, оте жайсыз тиді. Аманға айтылған жаман создер оған шаншу бол қадалды (Ф. Мұс.). Тәрбиешісі оңбаганда шәкірті қайдан онсын, «Бер, берден» басқаны біле ме бұлар,— деді председатель Байсалға. Председательдің мына сөзі Жақыпбекке шаншудай қадала кетті (М. И.).

ШАНШЫЛА ҚАРАДЫ Тесіле көз тік-ти. Карпов Есдәулетовкө ойына келген сұрағын берген жоқ. Бірақ оның орында облисполком бастығы Ақан Сұлтанов сәл қыллау қоңыр көздерін жылт еткізіп шашыла қарады (М. Ә.).

ШАҢ БАСАР АЛДЫ көне. Салық алды. (Бұрынғы уақытта ауылдаңың сыртынан біреу мал айдал өтсе, «шаш басар аламыз» деп мал айдаушылардан уақтүйек мал не басқа төлем алып қалу салты мағынасында).

ШАҢ БЕРДІ Белгі берді, байқалды. Бекейдің «арызы» деген «аяспау» деген сияқты, әр жерден шаш беріп жатқан жайдың бәрі сол дүмпудің белгісі (М. Ә.).

ШАҢ ЖУЫТПАДЫ [ТИГІЗБЕДІ] Қорғаштады, кір келтірмеді. Жауынбаевқа шаш жуытпай, ауданмен де қайта-қайта сөйлесіп, содан бері барын салып корғаш жур (М. И.). Серікбайды Тәкежан біздің көзімізге көрсететін емес. Шаш тигізетін емес (М. Ә.).

ШАҢ ЖҰҚПАЙДЫ [ІЛЕСПЕЙДІ] 1. Жүйрік, шешен. Шаш жұқпас шашасына санлақ едім (Жамбыл). 2. Сөз келмейді, кесірі тимейді. Өз ойынша бұл бәрібір бір орында, Шаш жұға ма Айболотовтың барында (Х. Ер.).

ШАҢ ТАСТАДЫ Белгі білдірді. Солар Абайға Рақышты жақсылап айтып барсын деген есеппен, шаш тастап жүр (М. Ә.).

ШАҢЫНА ЕРЕ АЛМАДЫ [ІЛЕСПЕДІ, ІЛЕСТИРМЕДІ] Маңдай алды болды, озды, үздік шықты. Жетімдіктің белінен, Асып етер ме екенсін! Жарық сауле кере алмай, Ел шаңына ере алмай. Сол бойы кетер ме екенсін (Д. Б.). Білімді болғанда қазақ баласы шеніне келмейді, шаңына ілеспейді деп айтады дейді Оразбай төре туралы (М. Ә.).

ШАҢЫРАҒЫНА АТ ОЙНАТТЫ [ҚОБЫЗ ОЙНАТТЫ, ҚОБЫЗ ТАРТЫ] ШАҢЫРАҒЫН ҚИРАТЫП, ТҮНДІГІН ТІЛДІ [ОРТАСЫНА ТҮСІРДІ] ШАҢЫН АСПАНҒА ШЫҒАРДЫ. Астан-кестенін шығара ойранады, әлек салды; құмындауыт, у да шу етті. Байлардың мал-мұлқін тартып аламыз; шаңырагына қобыз ойнатамыз... шұрайлы қонысқа қала саламыз...— деп отырмыз деді Сәмет (С. О.). Ескі заман болса, бұл хабар жетісімен-ақ, қайын жұртын сойылын сүйретіп, қалың колмен келіп қалар еді де, дүмді неме шаңырагына қобыз ойнатып зықынды шығарады еді (С. М.). «Расымен-ақ біреу осы нөрестеге де кол көтерер ме екен? Кімнің бұл шаңырагын қирагып, түндейтін тіліп еді» — деді ол ішінен (І. Е.). Есімбек —бай, мен — кедей, келінің тартып алсан, ертеңі құн шаңымды аспанға шығарады (Б. М.).

ШАҢЫРАҒЫҢ БИК БОЛСЫН! Үй көтергенде, үй тіккенде, үй бол белініп шыққанда айтылатын тілек.

ШАНЫРАФЫ ОРТАСЫНА ТҮСТИ
Отауы бұзылды, от басының берекесі кетті,
үй-орманы ыдырады; жойылды, қирады.
Енді Ақаңда үй бар ма? Бәрі адыра қалды.
Шанырағы ортасына түсті (З. Ш.).
«Кешегі тұрысатын жерін айтсын, бол-
маса, аулының устіне барып, шанырағын
ортасына түсіреміш» деген уәде бойынша
Ыңғызбай көлі сіресіп қалтап, жай бас-
тырып келіп қалды (М. Ә.). Думан-күлкі
 енді-енді қыза бастағанда тыста шарт-
 та-шұрт жаңжал шықты. «Тоқсанбайдың
шанырағын ортасына түсірмесем, көрер-
сін» деген біреу аласұрып кіжініп жүр
 (С. О.).

ШАНЫРАҚ КӨТЕРДІ ◎ ҮЙЛІ-БА-
РАНДЫ БОЛДЫ Өз алдына үй болды.
Женіс жылы Әбілең үйленіп, шанырақ
көтерді. Миякүл екеуін еңбек табыстыры-
 ды (ҚӘ).

ШАНЫРАҚҚА [ТӨБЕНЕ] ҚАРА Өз
үйің емес, біреудің үйі, тыныш отыр, жай
отыр, абалап қой деген магынада.

ШАНЫРАҚ САЛЫҒЫ көне. Әр үй

сайын, түгінге түсегін алым. Қара шығын аlyмы, Бай, кедейге бірдей бол, Шаныраққа салығы. Ел үйтқысы шайқалып, Дәулет судай ақаны (Д. Б.).

ШАПАФАТ [ШАРАПАТ] БОЛДЫ
 [ТИДІ] **Жақсылық етті, көмек қылды.**
 Тірідей корлық көрген соң, Бір шапафат болар деп, Үміт етіп келіп ем, Жаяу ізден ханымды (А. Аз.).

ШАПАҚ АТСЫН! д. а. л. Өлім арты

қайырлы болсын (Жамб., Шу).

ШАПАҚ ШАШТЫ Арайын тәкти. Ша-

пақ шашып нұрлы күн, Аймалап мені

түр бүгін (Қән).

ШАПАН [ШЕКПЕН] ЖАПТЫ [КИДІ]
 көне. 1. Сыйлады. Хан қазақ феодалда-

рының өкілдеріне шапан жауып, аргымақ-

мінгізіп, қару-жарқа сыйлады (ҚССРТ).
 2. Айып тартты. Сыздықты Жақыптың

аяғына жық, устіне шапан жапсын! Оның

жасы кіші, қолы тиді (Ф. Мұс.).

ШАП БЕРДІ Тарна бас салып, тұра

ұмтылды. Сол-ақ екен, Сейіт Қорабайдың

ұзын, тығыз қара сақалынан шап беріп

үстай алып: — Мә, Қорабай сен болсаң! —

деп, шойындан жұдырығымен ауыздан

қойып-қойып жіберді (М. Ә.). Жақыбай

тышкаңға бас салған мысықша атылып

келіп, Нұртайдың қолын шап беріп үстай

алды (С. О.).

ШАП ЕТЕ ТҮСТИ [ETTI, ЕТЕ ҚАЛДЫ]
 Бір сөзге келмей тыз етіп ашулаңды; тап

берді. Дәмешсіз «тере» боласыз ба? —

дәймін, онда нец бар? — деп бай мен бей-

шіше шап ете қалды (Б. М.). Оның сабыр-

сызданып, Құдеріге шап ете түскенін ұнат-

пады ма, әуелі директорды тыңдал алышы-

сы келді ме, қалай, Керей: Сіз сабыр еті-

ңіз — деп қойды (М. И.). — Ой, тілеуің

құрысын, ел де маган... Секендеңген ал-

басты,— деп Мақпал жағаласып кеп шап етіп, лақтың мықынынан үстай алды (М. Ә.). Жауынбаев жолдас сөзіне жауап беретін болар,— деді Мамырәлі. Батыrbай оған тағы да шап етті (М. И.).

ШАПҚАН АТТАЙ ЖЕЛІККЕН ДАУ-
ЖАНЖАЛ Бұл жерде ел ішін ала-құын-
датқан, елірмеге дем болған ерегіс, егес
айтылып тұр. Сыза тапса еккені қауын

болды, Жайылған ел топтанып ауыл болды, Шапқан аттай желіксен дау мен жаң-

жал, Заманымыз осындау дауыл болды (М. Сұл.).

ШАППА-ШАП КЕЛДІ Бетпе-бет үшы-

расты. Енді бір азғантай аял болса, бұлар

да тегіс атқа мініп алатын сияқты. Онда

қарсылық шаппа-шап келген соғыска ай-

налмақ (М. Ә.).

ШАРА БАР МА ◎ ШАРА [ШАРА-
СЫ] ЖОҚ Басқа амал-айла қалмады де-

ген магынада. «Жалғыз қаздың үні, жауу-

дың шаңы шыға ма? Шыбын ғұрлы көр-

ген кісі жоқ; бір айдай далақтап, титы-

ғына жетіп бара жатқан соң, шарасы бар

ма? (С. Т.). Кеше сен, бүгін мен болсам—

дунғие кезек емес пе, көнбеске сенің де

шараң жоқ! (Ф. Мұс.).

ШАР АЙНАСЫ ШАЛҚАСЫНАН
ЕКЕН Кесірлі, кесапатты адам туралы

айтылады.

ШАРА ҚОЛДАНДЫ [ҚЫЛДЫ] Тиісті

жолын тапты, амал істеді. Шара қолдану

керек, уақытты, қаржыны босқа шашуга

болмайды гой,— деді Рахмет (С. Е.).

ШАРАНАСЫ КЕППЕГЕН [ТАЗАРМА-
ҒАН] Ес білмейтін жас наресте, ернінен

енесінің сүті кеппеген. Мен ата, сен неме-

ре! Бауырындағы шаранасы кеппестен

шырқырапт қалған шебере! Бауырим өрт,

үнім зар! (М. Ә.). — Шарананан тазармай

жатып не бетіңмен келдің деймін?! (С. Ш.).

ШАРАСЫНАН АСТЫ [ШЫҚТЫ] Ша-

мадан артын кетті; асқынып кетті, ерек-

ше болды. Тәнеке: Ей, Қыдырбай, жыла-

ған мен жаны күйген бүгін кеп тұрған!

Біз қу жанды шүберекке түйіп кеп тұр-

мыз, білдің бе? Сен де шаранан аса бер-

ме! (М. Ә.). Жарасбайға биылғы жыл кай

жағынан болса да шарасынан шыққан

жыл болып тұр (М. Ә.).

ШАРАСЫНА ТҮСТИ Қалпына, саба-

сына келді, саябыр тапты. Енді біразда

Абай жаңағы ызылды қалпын басып, ша-

расына түскен шақта қағаз, қарындаш

үстай отырып: осы жаңағыларға айтқан

дауымның кейбірін мен қағазға түсірсем

керек,— деді (М. Ә.).

ШАР БОЛАТ Құрыш; алмас қару-
Қобыланды [Шуаққа] Асық жар — жа-

лын, біз — болат, Жалын шалса шар бол-

лат, Шымырай жетер күйіне, Ер серігім,

ырза бол (М. Ә.).

ШАР БОЛАТ ШОҚТА ЖАТЫП ШЫҢ-
ДАЛАДЫ Әбден бабына келіп ширады,

Нығыздалды, нығайды деген мағынада. (Шар болат шоқта жатып балбыраш балқиды. Шоктай қызырып, алау жалынға оралғанда бапкер теміршілер суга батырып шыңдайды). Шар болат шоқта жатып шыңдалады деген осы (ҚӘ).

ШАРҒА ҰСТАҒАН ҚАРА БАЛТА Бұл жерде қайрауы жеткен, балталған қару-жарақ бейнелеп отыр. Мен бір шарға ұстаган қара балта едім, Шабуын таппай кетілдім, Қайраса тарғы жетілдім (М. Ө.).

ШАР ЕТТИ ◎ ШАР ЕТЕ ҚАЛДЫ Бажылдан жылады. Ересектеу бала қасындағы екі кішкентай баланың бірін табанын қытықтап, сыйылғыл аттырып қойды да, екіншісін санынан бұрап үзіп алды. Ол жылан шаққандай шар етти (Ө. Н.).

ШАРИФАТ ЖОЛЫН ТҮТТЫ діни. Дін (ислам) қагидаларын сақтау мағынасында айтылып түр. Үзғары дейді дозактың Қысқы сұық амал-ды. Шаригат жолын берік тұтсан, Тайдырмас отқа табанды (Ш. Қ.).

ШАРИФАТҚА СЫЙМАДЫ ◎ ШАРИФАТ БҰЗДЫ діни. Ислам ережесіне сайнелмегі деген мағынада айтылып түр. Бүйрекшіз бәрі харам Шаригатқа сыймаса, Жер тырнамай қор болмас, Жетекшіден айрылса (Ш. Қ.). Қорған салып бік қылса, Көnlімменен еп қылса, Құдай жақсы көрер ме, Шаригатты бұзған соң (Д. Б.).

ШАР ҚОЙ Iрі, кексе қой, қартамыш қой.

ШАРҚ ҰРДЫ [ШАР ҚЫЛДЫ] Даңғаза болды, алас ұрды. («Шарқ» — парсы сөзі: айнала, жан-жақ деген мағынада). Ол күлім кез жүрттың бәрін шақырса да, езі іздегенін таба алмай, шарқ ұрады (Ғ. Мұс.). Шарқ ұрып жаным түсін сергелденге, Бірде ыстық, бірде салқын тартып дene, Бұрқ етіп кайнап шыккан қызу қанмен, Көзге жас тығылып түр, тамбай жерге (Б. Қ.). Өмір бойы өзім түскен азапқа ол түспесін деп аржағын салыстырып шарқ ұрып келіп, көзінің жасын теге-меге мынау бір хатты Ахметке жазып беріп жіберді (С. Т.).

ШАРЛАП ӘТТИ [ШЫҚТЫ] 1. Кезіп шықты. Кең алқапты алты күнде шарлап етті (АТ). 2. Тексеріп етті. Бұдан жынырма жыл, отыз жыл, тіпті елу-алпыс жыл бұрынғы кей уездердің, облыстардың есепсанактарын да шарлап еттім,— деді Карпов (М. Ә.).

ШАР САЛДЫ көнеге. Дауыс берді, сайлау тасын салды. Жиреншенің бұнысы, алуласылар шар салған күнде, мұртығана емес, бүтінімен кисайып отырған ұлық, тас қағыстырмасын деп паралап жатқан әрекеті (М. Ә.). Ол кісіге жолығайық дегеніміз-ақ, біз осындағы қазақ жүкшілеріміз, Өзіміз толып жатқан жұмысны бармыз. Жүрт шар салуға дуыл-

дап жүр. Осы біз шарымызды кімге саламыз? — деді (І. Ж.).

ШАРТА [ШАРТ] ЖҮГІНДІ ТІЗЕ БҮГІП ОТЫРДЫ. («Шарта» — парсы сөзі: жедел, шашаша мағынасында). Төрде отырған кісінің үстінде қоңыр күпі, жағасы түлкінің пүшшагы. Басында ескілеу, кірлеу түлкі тымақ. Өзі шарта жүгініп отыр (С. С.). Тіктек қарағанда көзі өмеміненін етеді. Кез ілеспестін шашашандықпен Жемидің бас жағына шарта жүгініп отыра қалды (С. О.). Үйдегі кісілер шарт жүгініп отыр екен (АТ).

ШАР ТАРАП ЖАН-ЖАҚ, ӘР ЖАҚ. («шар — төрг, «тарап» — жақ, екеуді де парсы сөзі). Дариға, о дарига, сондай кезде, Самғайды шар тарапқа қиял көзб. Аласпас, алып тусер ақыл керек, Түйінін тоқсан ойдың тапшы ілеze (К. А.). Жөүкенің ойы шар тарапқа жүгіріп еткен-кеткенді шолумен болды (Б. М.).

ШАР [ШАУ] ТАРТҚАН 1. Егде, мосқал болған. Ділда бұл кезде шар тартақан, бетінің ажымы кебейін, сүйек-сүйегі біліне бастаған (М. Ә.). Бұрын да тынысы алқымына тығылып, шар тартақан адам тесегінің алдына төніп, өзін-өзі жулып жеп отырған сияқты (К. О.). Қуренбай бертін келе, жасы елуден асып, шар тартақын, сақал-шашина ауыр бейнегеттің қалың қыраулары түсे бастағанда Нартайдың аңы тілі қыз етсе Қуренбайдың жүргегіне тікендей қадала кететін (С. О.). Біреуінікі бүйралау мол болғанда, екіншісінікі жайылма, үзын сақал. Жатқандар жас емес, шау тартақан кісілер (М. Ә.). 2. Самарқаулану, жалғаулану мағынасында (АС). Аспаса ақыл қайраттан, Теренге бармас үстірттер, Қартаңын ойы шар тартақан, Әдете женіп құңғірттер (Абай).

ШАРТ БУЫНДЫ Тас түйін байлайды. Устінде ақ тері тон, белін көкіректің тұсынан шарт буынып алған, тонның тысы жоқ, бидай шуберегі алба-жұлба (Ә. Н.).

ШАРТ ЖҮМДЫ Қатты қысты, тас қып жүмдү. Енді көрдім. Үлкен кесіртке ешкінің артқы аяғын құйрығымен тұсап еміп жатыр екен. Тіпті рақатка батқаны соңша, жіпсіген көздерін шарт жұмып алыпты (ЛЖ). Жұдышырын шарт жұмып, қайраттанып түр екен (АТ).

ШАРТ КИІНДІ Белін буынып, жинақы киініп алды. Дәл шаңқай тұс кезінде, Құнанбай шарт киініп, Байсал, Майбасарды ертіп тысқа шығып, барлық елге: Ал, ағайын, мін енді тегіс аттарың! — деп айғайлап... (М. Ә.).

ШАРТ ҚОЙДЫ [ҚЫЛДЫ]

Өзіне міндет етті, талап қойды; уәде жасады. Кеңілімнен құса кетті деп, Өзіне сұлу шарт қойды, Және тұған сәбиге, Алданыш деп ат қойды (Н. Б.). Құдай тағаланың жолы деген жолы нинаятсyz болды. Бірақ сол жолға журуді өзіне шарт қылып кім қадам басты, ол таза мұсылман, толық адам делинеді (Абай).

ШАРТ СЫНДЫ 1. *Бірден морт үзілді.* Боз ағаштан биік мен едім, Бұлтқа жетпей шарт сынбан. Ел құтқаар ер едім Жандаспай ақыры бір тынбан (М. Ө.).
2. *Сөз көтере алмады, екі сөзге келмеді.* Манадан бері әзер шыдан отыр еді, бұл сіз тараптан келген тұртпек дегенде Бәкен шарт сынды, бұлқан-талқан бол шыға келді (АТ).

ШАРУА БАҚҚАН [ҚҰҒАН, ҚЫЛҒАН] *Iс істеп, тірлік еткен, кызмет қылған.* Бірақ соған қарамастан шаруа баққан жүрт бұл көктемге дән риза. Егін мен шөптің мол шығатын құт көктемі деп атап жүр (Б. С.). Қырдағы ел ойдағы елмен араласып, Құлімдесіп, көрісп, құшактасып, Шаруа құған жастардың мойны босап, Сыбырласып, сырласып, мауқын басып (Абай). Сыптырмас үйдің ішін, киіз қағып, Еш уақыт шаруа қылмас отын жағып. Тазалық үй ішінде болмаган соң, Бойында қадір баға қалар нағып (А. Қар.).

ШАРУА КҮЙЗЕЛДІ *Күн көрісі, тіршілігі қыннада.* Бас кетіп изеліп, Шаруа күйзеліп, Мейрімсіз күн еді, Әлсіздер қалтылдап (І. Ж.).

ШАРУА СОЛҒА АЙНАЛДЫ *Оңға баспайтын, сәтсіз жұмыс туралы айтылады.* Шаруаң солға айналғанда, Мінген атың табан болады, Асыраган итің жаман болады (ШС).

ШАРУАСЫ БІТТІ 1. *Бұл жерде сорлауды, соры қайнады деген кекесін мағынада айттылып тұр.* — Сен де гашық болыпсың гой. Шаруаң біткен екен,— деді (Т. А.).
2. *Iс-әрекеті аяқталды.* Барған шаруам бітті (АТ).

ШАРУАСЫ ТҮГЕЛ *Есебі, ойнаған ісі орнында.* Өзінің шаруасы түгел болған соң, езгемен ісі жоқ ұсақ есеп кіслер болады (АТ).

ШАРШЫ ТОП *Дүйім жүрт, көп халайық.* Осы отырган шаршы топтың ішінде аруағының намысына қызбайтын бірде бір жан бар ма? ... Мұнда келген билердің табанында будыр жоқ болып тайғанаса тайғанасын (М. Ө.). Тендік тараразысы құрылған осы шаршы топта да Бокай байның бетіне тұра қарай алмайды, атын толық атай алмады,— деді Таймас,— бірақ, бұл оның кінәсі емес (Ф. Мұс.).

ШАРШЫ ТӨС *Тік қиялы беткей.* Шандықпай шаршы төске самған едім, Құмайдай, жүрт аңымай қияға ұшып, Алатын тоядымды таңдаған едім (Жамбыл).

ШАТАҚ БОЛДЫ *Жанжал, дау шықты.* Екеу болса, біреу шатақ болды, Законмен жөн сұрамақ, атақ болды, Құмдықыстаң, тау жайлап, Сыр күзейтін, Мал басының бері де жатақ болды (М. Сұл.).

ШАТ БОЛДЫ *Құанды, масайрады.* Адамзат сайран етер көнілі жай, Секіріп ойын салар құлын мен тай, Қой маңы-

рап, сиыр мөніреп шат болады, Тасиды күркіресіп өзен мен сайды (Ы. А.).

ШАТ КҮЛКІ *Көңілді, құанышты ойын-сауық.* Соңда да болса жолаушылар арасынан шат құлмі арылған жоқ (Ы. Ж.).

ШАТ ӨМІР Құанышты тіршілік. Қерейін деп сәүлетін бір, Келіп едім сағының Алматым тұр шат өмірдің, Шам-шырагы жағылып (Ш. С.).

ШАТПАЙ ОТЫР *Бұлдірмей, көкімей отыр.* Шатпай отыр, үрмей отыр, Бірдеменің көрдің бе, мажнун? (Б. М.).

ШАТПАҚҚА ТҮСТИ *Басын әллеге шатты.* Сырбай болса, кітапша сөйлейтін молдалармен өздерінше жауаптасмын деп жаңағыдай шатпаққа түсіп еді (М. Ө.).

ШАРЫҚА АТТЫ *Білкке шықты, шыңға заулады.* Шыдады сорлы жалғызы ер, Мұндай ауыр күйікке, Шарықа атты тік заулап, Күйікпен кетті білкке (С. С.).

ШАРЫШЫҚТЫ *Көңілдегісі болды, женіл шықты.* Бір сом қайыр дін үшін қылмаган бай, Ысырап қылып ағызар сайлардан май, Шары шығып дегені болып кетсе, Зираттан еткендей-ақ көнілі жай (М. Қал.).

ШАУЫП АЛДЫ *Басып, жаулап алды.* Орыстың Кубрин сияқты байларын қолма-қол шауып алғанда, қазақ байларына неге тимеді екен? — деді Хасен (Ф. Мұс.). Шектін Ер Әлібек шауып алды, Айманың Қетібардан кегін алды (АШ).

ШАШ АФАРДЫ 1. *Қартайды.* Отывдарда жасымыз, Жасықпаз ба осы біз, Келіншектер күлгендей, Ағарыпты шашымыз (С. Мез.).
2. *Қажыдбы.* Учетчикирдің берген мәліметінің балығын арши-арши шаш ағарды,— деді Айдар (Ф. Мұс.).

ШАШАҚ [ШЕШЕК] АТТЫ [ЖАРДЫ] *Гүлдеді, құллырды.* Өлген ана жанында Еңбектейді жас бала, Шашақ аткан шағында Бұл не деген масқара (К. А.). Жапырак алақаның күнгө жая, Жайқалды несер құйып жасыл ая, Миуасы жұпар шашып, шашақ атып, Бауырында көлеңкеден үсті сая (АЖ). Оралған шашың жібек, қасың барқыт, Сымбатың шашақ жарған ерім талдай. Қемірдегі оты жантан екі көзін, Бұраң бел, қырлы мұрын, жазық маңдай (С. С.). Қауызын жарып, шешек атып келе жатқан гүлдей бол, талдырмаш болып қызыдың әдемі мүсіні шешейіндегі езінің анық ажарын тауып, айқындағала түсті (Ә. Н.). Май туся, гүлдер шешек атса жазда, Тогайды бұлбұл, көлде ақку, қаз да. Сайраса, біз жастар да нақ солардай, Бақытқа бөлөненіміз сауық назға (Қән). Шешек жарған гүл дейсің бе, жапырақ жайған терек дейсің бе, әлде аңың суреті ме, заттың бейнесі ме, мейлі оған берібір қолымен қойғандай ғып сұлқитады да қояды (Н. С.).

ШАПАП АЛДЕСЕ БАС АЛАДЫ *Әпер бақан, үр да жық кісі мағынасында.*

Табы бөтөн, түсі әкім, Іші дүшпан, ісі әкім, Белсенді атты топ шыққан; *Шаш ал десе бас алған*, Талай сүмдүк жасалған, Бұлдіріштер көп шыққан (І. Ж.). Ондайлар (шолак белсенділер) — *шаш ал десе, бас алған, айқайға, зорлықта сүйен-гендер...* (ҚӘ).

ШАШАСЫНА ШАҢ ЖҰҚПАЙДЫ [ШАЛДЫРМАЙДЫ] *Жүйрік, шабысқа жүйрік; сөзге жүйрік, саңлақ. Шаң жұқпас шашасына саңлақ едім, Шалдықтай шаршы төске самғал едім, Құмайдай жұрт аңымай, қияға үшып, Алатын тоятымды таңдаған едім* (Жамбыл). *Жүйрікті шаң жұқпаган шашасына, Жасырды ау тоң топырақ тасасына! Жиналып дос жа-раны келсе де оның, Жанарын жалғыз сөтке аша алсын ба?* (Т. Шоп.). Ауданым Шиелілік Бестал совет, Колхоздың мүшесімін «Үлгілінің», Еңбегін ерлерімнің жырлап өтер, *Шашасын шаң шалмайтын дүлділімін* (ХА).

ШАШАУ ЖАТТЫ *Бөлек, бақылаусыз болды. Шашырап шыққан қандар көп, Шашау жатқан малдар көп, Қайсы бірін айттайын, Айта берсем сөздер көп* (Б. Қ.).

ШАШАУ ЖІБЕРМЕДІ [ШЫҒАРМАДЫ]. *Қара берісте қалдырымады; шетке шашыратпады.* Көпті көрген құйма құлақ әйел еркектердің сөзін *шашау жібермес-тін* көніліне тоқып болса керек (F. Mys.). Бір адам булк етпеді. Тосын келушінің бір сөзін *шашау шығармады*, құлақтарын төсей телміре қалыпты аузына (F. Mys.). Қашаш осы істің себебі анықталып, беті ашылғанша бір адам сыртқа *шашау шығ-пасын* (А. Х.). Мұсірлі колым қайтып кетеді деп, соқыр тиын да *шашау шығар-май*, пұлдың берін тақымдаң, көрпенің астына басып алды (Т. Ә.).

ШАШБАУЫН КӨТЕРДІ [КӨТЕРП ЖҮР, КӨТЕРП КЕЛДІ] *Біреуге жагым-паздық етті, қошеметтеді.* Бөжей: «Ажа-рым етпейтін болса, шашбауынды несіне көтердім?» деп, өкпелеп қалды (М. Ә.). Үйде сирек болам. Өмірімнің көбі байдың үйінде етті. Ел қыдырып, Амандақтың *шашбауын көтеріп, сауық құрумен етті* (Б. М.).

ШАШ ЕТЕКТЕН *Қыруар, көп, мол. Дүллей боранның шаш етектен зиянға ба-тыратын қаһарынан сақтануымыз керек* (АТ).

ШАШ ЕТЕКТЕН ОЛЖАҒА БАТТЫ ◎ **ШАШ ЕТЕКТЕН ПАЙДА ТАПТЫ** [КЕЛ-ТИРДІ, ТҮСІРДІ] *Молшылықта батты, та-бысқа қарық болды.* Дәптеріме қарасам бірсыныра ойлар жазылғып қалыпты. Егер соларды баспа бетінде сөзбен жеткізе алсам, бұл сапарда олжага *шаш етектен батқаным да* (F. Mys.). Колхоз кәсібі билдім онды. Осы отырган Рабигалар билді *шаш етектен олжага батпақ* (Б. М.). Нар-тай беркін алшысынан киіп, *шаш етек-тен пайда тапты* (С. О.). Совхоз директоры

Гусевке тың жер бейне *шаш етектен пайда келтіретін* товар тәрізді (ҚӘ).

ШАШ ЖЕТПЕДІ ◎ **ШАШТАН ҚӨП ҰШАН-ТЕҢІЗ,** *еге мол магынасында.* Басқа дәлелді былай қой-ақ қояйын, оны тере берсем *шашың да жетпес.* Дәл бүгін сөвіңнен талай сүмдүкты табуға болады... деді Мирқал (Ә. Ә.). Арман гой сонауга алыс жетелейтін, Сыршыл етіл өзгеден жекелейтін, Қарызын тұған елге *шашыман көп, Қақым жоқ, тірлікте оны өтемейтін* (М. Айт.).

ШАШ СИПАР *көнеге. Қалыңдықты ең алғаш рет күйеу жілітке ертіл әкеліп та-ныстыру магынасында.* Той бітті, кеш те жетті қол ұстаратар, Қәде көп, ырымы бар, *шаш сипатар, Болғанда түн ортасы, қызы-ды қамап, Сыпылдан сойлең отыр жас-катындар* (С. Т.). «Қол ұстарат», «шаш сипар», «қызы көрсетер» — ырымын берген соң, құрсын өңгек (Б. М.).

ШАШУ ШАШТЫ *Жаңа түскен келін, жас нәресте т. б. қуанышты жайға байла-нысты ырым (байғазының түрі).* Отаудың есігіне таянған кезде бір кексе әйел Дина-ның алдына, басына *шашу шашты және тойды өзі басқарысты* (Ж. Ж.).

ШАШЫН ЖАЙДЫ *көнеге. Есқи дагды бойынша әйелдің қаралы болуының, бел-гісі.* Женгең түн ортасында *шашын жайып, дауыс қылып келді* (F. Mys.). Он бесте қызы зарлады *шашын жайып, Қарақат кез шарасын жаспен шайып, Аулақта жігіт салған* он жылады — Махаббат күнде болды кезден гайып (Х. Ер.).

ШАШЫН ЖАЙЫЛҒЫР *қарғыс. Жақын-жанаширың өліп аза тұтқыр деген мағынада.*

ШАШЫРАТҚЫ БЕРДІ *көнеге. Мал қашқанды бүрінгі үақыт, арнай тамақ немесе басқа бір нәрсені ырым етіп береді, соны «шашыратқы» дейді.* Қораматай же-се, тоқты қашар, *Шашыратқы бермесе, боқты қашар* (Мақал).

ШАЯН КЕЗДІ *Жексүрын адам тура-лы айтылады.* Көрі бітпес заманың, Атың-затың құрымай, Азғынысың адамның, *Шалың көзді сүмьрай* (Қ. А.).

ШӘЛКЕМ-ШАЛЫС КЕЛДІ ◎ **ШӘРГЕЗ КЕЛДІ** *Қайши болу, қарама-қарсы болу туралы айтылады.* Бәйтен Әшімге Шырағым шәлкем-шалыс келуді қоймадың-ау — деді (М. И.). Ең алдымен қояр шарттарының бар. Бәлкім, сізге *шәлкем-шалыс келүі* де ықтимал (ЛЖ). Бала айтты: — Өзің біл! — деп, бул сөзін, Шалың қуанды тижен соң ерік өзіне. Төбесінен тік тұрып қылды қызмет, Титтей *шәргез келмейді мінезіне* (Абай).

ШӘУ БОЛДЫ [ТАРТТЫ] 1. *Байлық орнал, молшылыққа ие болды.* Темірдің зайдыбы едің, ханымы едің, *Байлыққа шау бол* малтып қалып едің, Сен де бір

ат шыгарсаң деген оймен, Бір мешіт өзінде арнап салып едің (Р. Нұр.). 2. Семірді, толды. Құсы шағу болыпты (АТ). Әбекен даلاتа беттеді. Дем алысқа шыққалы шағу тартып кеткен бойын жазып керілді де, сыртқа шықты (ЛЖ).

ШЕГЕ АТ Бұрынгы уақыт құда тускенде «шеге ат» деп құдандалы кісінің берген малын айтқан.

ШЕГИНЕ АСА АЛМАДЫ Шамадан шықпады. Екпіні желдей есілген, Төртаяғы кесілген, Ажалдың күрган шебінен, Аса алмайды шегінен, Қыр тағысы құланда (Д. Б.).

ШЕГІРТКЕНИҢ АЙФЫРЫНДАЙ Кіпкішкене болып алып, қызындаап ақылсынатын адам туралы айтылады. Шегірткениң айғырындаш шікіреңдең-ақ болды осы немең (АТ).

ШЕЖІРЕ БОЛДЫ Бұл жерде көпті көрген кісі мағынасында. Қоң жасаган көнемін..., Шежіре бол талайға Мен талайдан келемін... Тарих дейтін шал болам (І. Ж.).

ШЕКЕДЕН ШЫҚТАЫ Шығынде аса суық су туралы айтылып тұр. Таудың мұздай суы шекенен шығады, жілігінді сырқыратады (Қ. Ә.).

ШЕКЕМ БОЛДЫ д и а л. Сақтанды, сақ болды. Асылбек, сенің сөзіңің түрі жақсы емес, біреуді кеміте, кекете сейлейсін, сенен шекем болу керек қой (Қост., Тоб.).

ШЕКЕМ ҚОРАЗДАНДЫ д и а л. Шікірейді, марымсызы. Сен шекем қоразданба! (Шығ. Қаз., Больш.).

ШЕКЕНЕЛЕП ҚҰЙДЫ д и а л. Аздал құйды, шақтап құйды. Жанторсыққа қымызды шекенелеп құйды (Жамб., Шу.).

ШЕКЕСІ ҚЫЗБАДЫ Бұндағы мағына: мәз таппады. Жамылып ішігінді шекем қызбас, Қайтейін басы бүтін бермесеніз (Ш. Ж.).

ШЕКЕСІ ҚЫЗДЫ Егесуге дайын тұрған кісі туралы айтылады. Шекесі қызынп алған солдаттар, оны тындаамады... (Ә. Н.). Мас болып, шекесі қызды (АТ).

ШЕКЕСІНЕ ТИДІ Беті қайты; шық етіп жүрекке тиді. Бір ұрттап дәмін көрғеннің өзінде шық етіп шекемізге тиді (Б. Қыд.).

ШЕКЕСІНЕН ҚАРАДЫ Панаңданды, менсінбеді. Солардың ескі-күсқыларын киіп шыққанда сәнденіп, шекесінен қарап жүреді (Ф. Мұс.).

ШЕКЕСІНЕН ШЕРТІП ЖҮРИП ТАҢДАЙДЫ Ең жақсысын қалайды. Ендігі жүрт шекесінен шертіп жүріп сапалының сапалысын таңдайды (Ф. С.).

ШЕККІ ЕМЕС Қате болмас, дұрыс; жаман емес, сөлемектігі жоқ. («Шеккі» — парсы сөзі: бұрыс мағынасында). Атың

шеккі емес екен, бір додага еркін жарайды (АТ).

ШЕККІ КӨРМЕДІ Теріс таппады, тағыр деп есептеді. Жақсылыққа балаған сез жанына жайлы тиетін Әділ әйелінің сезін шеккі көрген жоқ (Ф. О.).

ШЕК ҚОЙДЫ Белгілі бір меже қойды. Сұлтандардың, старшиналар мен ру басыларының праволарына да белгілі бір дәрежеде шек қойылды (М. Ел.). Қарапайым сездер мен адеби сездердің арасына шек қою қызын (ҚҚТ).

ШЕК-СІЛЕСІ ҚАТЫП КҮЛДІ Өте қатты, шегі түйіле күлді.

ШЕКТЕН АСТЫ [ШЫҚТАЫ] Асқынды, шамадан тыс кетті. Баймұратовтың ісін шектен асқан бейбастық, қайтып білінсе, ешбір тәзіп болмайтын қылық деп біліндер (М. И.). Сүтемгеннің сотқарлығы, шектен асқан озбырылығы туралы осы әңгімелер Ганиға тағы ой салды (Ж. А.). Қызкеліншек, қыршын жас, Айтуға да тіл бармас, Шектен шыққан айуандық. Еткен ісін жауыздын (Қ. Әб.).

ШЕК ШЫҚҚАН Оғаш кеткен, оңашалған. Болмас,— деп ең соңында салысты шек, Шек шыққан қылды уәде қақпауға иек, Қиоге бару шегі шыққаннан соң, Бәрі де болып риза көрмедин жек (Т. І.).

ШЕЛ БАСТЫ [ҚАПТАДЫ] 1. Қерініп тұрган нарсені көрмедин, көргісі келмедин. Кейір бастықтар бір қадалса, қайтып іші жібімейді, сол пікірін өзгергінейді, неңдей жақсылық істесен де көрмейді. Қезін шел басады (З. Ш.). Азған екен ауылым, тозған екен әрім, Қезімді шел басылты, көкірегімді кір шалыпты... (С. Бақ.). 2. Соқыр болды. Қөп жұрттым естімеймін сезінді енді, Тен құрбым сіре көрмен жүзінді енді, Сарыбай кеткенінде жыламаған, Шешеке шел қаптасын қозінді енді (ҚҚБС). 3. Надан болды. Танымассын, көрмессін, Қантаган соң көзді шел, Имансыздық намазда — қызылбастың салған жол (Абай).

ШЕЛ БІТПЕДІ [ЖҰҚПАДЫ] Даулет конбады, шаруасы оңбады. Есбол қария да Еламаннның сезін қостағандай, кеудесіне түскен басын изеп қойып: — Я, осы кездегі ел жақсысы деп жүргендердің пиялы бұзылып болған. Ойдай, заман-ай! — деп, тация киғен ақ қүйқа басын түнілө изеді. Соナン кейін өзіне-өзі күбрелгендей бол, — шер жұтқан ел анау! Бойына шел жұқпай, сорға батқан. Сорлы елге содыр басын тап келіп, титықтап тұрмыз гой, не кылса да — деді (Ә. Н.).

ШЕМЕН БОП БАЙЛАНДЫ [ҚАТТЫ] Тастан болып жабысты, туғилді. Зымырап күндер өте берді. Ишіне шемен бол байланған қайғы шерін сыртқа шығара алмай жүре берді Маржан (С. О.). «Адастым!» — деген мұздай суық жаман ой Нұржанның кеудесіне шемен болып байланды (Б. С.). Ал, ана, газиз ана ұмыта алмайды бала-

сын. Оның журегіне шемен болып қатқан қайғы мұзы ешқашан жібір ме? (М. И.).

ШЕН АЛЫШ, ШЕКПЕН КИДІ ◎ **ШЕНДІ ШЕКПЕН ЖАПТЫ** Мұндағы мағына: атақта, билік-манаспәк іе болды. Тіпті сол патша отаршылығына мойын ұсыныш, шен алыш, шекпен киген сұлтан тұқымдарының кейбіреулері. Кенесарыға қосылып кеткендегі болған (І. Е.). Мәз болады болсының, Арқаға ұлық қақғанға... Шенди шекпен жапқанға (Абай).

ШЕН ҚҰМАР [ҚҰМАРЛЫҚ] Мансакор; билік-атаққа зуес мағынасында. Шен құмар, мансалқор топтың әмір іесіне жағынымпаз бір бейшара мінезі де осы: күрессе жығылады, ойнаса ұтылады, қалжындасса жеңіледі (Ғ. М.). Николайдың неше сайлауында би болып келген Сандыбай да енді «шен құмарлықты» тастап, үлкен, жұрт аудына қарайтын ақсақал болды (І. Ж.).

ШЕН ТАҚТЫ көне. Дәреже, билікке іе болды. Қалқам Шоқан-ай, құс қадірін белетін оқымысты адамды жаңа көрдімді, сары ала тоң күш, шен тақсаның, шаш қойғаның болмаса нағыз қазақ екенсін гой (С. Бақ.). Яки мақсат тілмаш бол жем табу ма? Жылтыратып сар түйме, шен тағуға, Кеміре-кеміре жыртылған жырық дорба, Басқалардан қалғаның сен қағуга (С. Т.).

ШЕН ТИМЕСКЕ ШЕН ТИДІ Кім болса сол билік етті деген мағынада айттылып тұр. «Ененді...— деді ақи көз жігіт ішпінен,— шен тимескесе шен тиуін!» (Ә. Н.).

ШЕНИНЕ ЖУЫТПАДЫ [КЕЛМЕДІ] Маңына жолатпады, маңайлаппады, өзінен аулақ устады. («Шен» дегендерін о бастағы мағынаасы — бүйір, маң). Ілайық ақыллыңа қылыштарың, іңкөр қып сол гой мені құрытқаның, Аулында айналсоқтап төрт күн жаттым, Сонда да шениңе бір жуытпадың (М. Б.). Ешбір тере еріксіз, Шенине оның келмеген, Ерлік пепен на-мысқа, Ат сауырын бермеген (Жамбыл). Өз жанында сүйікті көрім сері, Өсімтал барлық малдың үткі кері. Өлпештеп колхоз бағын есіреді, Шениңе келе алмайды ұры, бәрі (ХА).

ШЕНГБЕР АТТЫ Бұл фраза көбіне «қарны» сөзімен тіркесіп, қатты тойды деген мағынада қолданылады. Сәрі асты шенгбер атын үйрекен кінэмші құрсақ майлар ас карпымай қыңқылын тыймастай көрінді (А. Сұл.).

ШЕНГЕЛ САЛДЫ Зорлықпен қол салды, ауыз салды. Тәкежан сұмдық бастап, кемпір-шал мен қызыл карын жас балаңың талшығына да шенгел салды (М. Ә.). Салғанымен шенгелін, Ағылшындар бастыстан, Басын имес тен-тегін, Бой көтерер Пакистан (С. Мей.).

ШЕНГЕЛИНЕ ІЛІНДІ [ІЛІКТІ] Қармағына тусти. Жауыздың қара жұзін көріп,

тагы да шенгеліне ілінген екенсін гой!— деді (М. Ә.).

ШЕНГЕЛІ ТОЛМАДЫ Олқы көрді, қорашсынды. Тайсойғанның құмында, Тай өзігеге жұқ артып, Бұқпақтап жүрген сендей жаман берішке, Толмайды менің шенгелі (ШС).

ШЕП БҰЗДЫ Қарулы топты быт-шыт қылды, жауды жеңді. Жатса-тұrsa Еспенбет Тұлпар мінсем деуші еді, Қару-сайман асынып, Шепті бұзсам деуші еді (Д. Б.). Женіс туы толқында, Астында ойнап ақ сұр ат, Шеру шегіп шеп бұзып, Кеп түрғандай Еренбек (Ж. Т.).

ШЕП ҚҰРДЫ [САЛДЫ, ТАРТТЫ] Қарды сап түзеді. Батыр деме батырды, Шеп құрган жауға шаппаса, Тере деме тे-рені, Ел тілегін таппаса (Д. Б.). Қызыл әскер шеп құрып, оқты оқпен қарсылаш, қып-қызыл оттың астында бұтырлатып атылаш жатып алды (С. С.). Самсаған қол, қалың кісі қанатты жайып жіберіп, шеп тартып, сар желіп келді (І. Ж.). Жар басындағы жер қазбаларға арқасын бере иштасып, шеп тартып тұр еді. Құғыншылар да ар жағынан селдей қаптал ағызып келген беті бұларға лап берді (Ә. Н.).

ШЕР [ЛІ] БОЛДЫ ◎ **ШЕР ЖҮТТЫ** ◎ **ШЕР-ШЕМЕНГЕ ТОЛДЫ** Қайғы-мұқ, басты. Керілген қас, кірілгің атқан оқтай, Шімің қайғы салдың жанған шоқтайды. Шер болып еш жібімес менің кеудем, Қасіреттен жұмарланаң жатыр доптай (А. Қор.). Есбол қерія... өзін-өзі күбірлекендей бол: — Шер жүтқан ел анау! Бойына шел жүкпай сорға батқан. Сорлы елге содыр басшы тап келіп, титықтап тұрмыз гой, не қылса да,— деді (Ә. Н.).

ШЕР КӨКІРЕК Уайымды, қайғылы кісі, мұңды жан. Бәрі еліп жолдасымын, жалғыз қалдым, Боп жүрген шер көкірек серік едім (Айтис).

ШЕРМЕНДЕ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] 1. Мас-қара етті. Ханың баласы, досы Қыран-карақышыға бір ауыз сез айта алмай, шерменде болып, қала берген екен (И. Б.). 2. Әүре-сарсаға тусти. Шытырманға келгенде, Болмау үшін шерменде, «Мәйек» болып жиылдық (І. Ж.). Бастаған әрбір жолға, тағдыр дейді, Шерменде еш бенденді қылма, дейді (АӘ).

ШЕР ТАРҚАТТАЫ ◎ **ШЕРІН БАСТЫ** [КОЗҒАДЫ, ШЕРТІ, ШЫҒАРДЫ] Қайғысын шыгарды, мұңын шақты. Ешкім жоқ шер тарқатып көңіл ашар, Жүректің күйіп-жанған дертін басар, Мұңымды жүртқа айтпаған саған шақтым, Жүрек—от, көңіл — дария, халім нашар (С. С.). Тұнде бағлан қозының жас етін жей отырып, Дәүлет Асанға жүректе құса бол каткан бір шерін тарқатты (З. Ш.). Жаным-жаным, Гүләндармын, періштем бол, кел бері. Жүрекінің басып шерін қарашығым сүй мені (Б. К.). Жамандап бірдеме деп айттып салсам, Тұтуге мен сорлыны

бас саларсың, Шыдамай шерін қозғап, шының айтса, Қылышпен алтын салты басты аларсың (Ш. Ж.). Ән болып Кекшетаудың күңіренгені. Сөз болып жат мінезі, шерткен шері, Кетіпті елдің аузы әузең қып: «Жын құшын, жалғыз жүрген Ақан сері» (І. Ж.). Адам болса, кеуліде, Белмей қалмас бір арман, Екі мұңдағын бас қосса, Штегі шерін шығарған (Б. Ө.).

ШЕРТЕР КҮЙ, ШЫҒАР МҰҢ Айтар арыз, көңілдегі сыр. Осында бол, Марзия. Шертер күй, шығар мұңың жоқ емес, Бір жетерміз шаршы топқа! (Ф. М.).

ШЕРТПЕК АЛДЫ Ойыннан ұтылған адамның маңдаійна шертіп «қарыз» қайыратын ойын түрі. Қай-қайсысын көзі шалып қалса-ак болды, шақырып ап, шекесінен бір-бір шертпек алады (Ә. Қалд.).

ШЕРТУІНЕ КЕЛМЕЙДІ Күши тең емес кісі туралы айтылады. Мына сиқынмен сен ешкімнің шертуіне келмейсің (АТ).

ШЕРУ ҚОЛ Жорықта аттанған қалың қол (әскер). Қалың шеру қол қандай, Жалғыз үйге қойылды ат, Жер қайыса ұрандай, Қақырық қан татыған (І. Ж.).

ШЕРУ ТАРТТЫ Жорық жасады, сап құрып келе жатты. Манастар шеру тартып келе жатқаңда, бұлардың алдынан бой бермей тулас жатқан Орхон өзені кездесіді (М. Ф.). Шығыстан шеру тартқан Шыңғыс немересі де қара құрым қолын қайтарып өтті (Х. Е.).

ШЕТ ЖАҒАСЫН [ШЕТ-ПҰШПАҚТАП] АЙТТЫ ◎ ШЕТИН ҚӨРСЕТТИ [ШЫҒАРДЫ] Енгел сездірді, жеткізді... Жиналыста не болды, кімді қарады, оны Ақан айтпады. Бұрын шет жағасын енгел айтып, ұзын ырасымен таныстыратын (З. Ш.). Жаңалыққа жаңалық ұласты, Мажақан да тұтқынл бір жаңалықтың шетін қөрсетті (С. Ал.). Еламан тілін тістеп тоқтай қалды. Абайламай көңілдегі қоркыныштың шетін шығарып алды, қираптақтың сыла бастады (Ә. Н.).

ШЕТ [ШЕТТЕ] ЖҮРДІ [ҚАЛДЫ] ◎ ШЕТКЕ ШЫҚТЫ Топқа қосылмады, өзінше болды; жырақ болды. «Білім» деп соңғы бір кезде, Станоктан шет жүрдің, Болсан да одан қол үзбе, Деген сезден бет бүрдің (Ж. М.). Ішінде от пен судың бір күші жоқ. Атаган, мұның атын сымтрамвай, Поеазда біз жүріпіз отыз сөтке, Келмеген қазақ ұлы шығып шетке (М. С.). Өзің шетке шығарғанан бізге ауыссаңшы? — деп іліп-қағып, өзін әбден иықтап алды еді (Ә. Н.). Қамбар жолдас жастарды тәрбиеуден шет қалып көрген жоқ (К. О.). Әдебиетке сол уақытқа дейін шетте қалып келе жатқан жұмыскерлер табы да ортақ бола бастады (С. С.). Жаман ханга ақылымен, тапқырлығымен жақты, Қырық үзвір шетте қалды (КЕ).

ШЕТКЕ ҚАҚТЫ ◎ ШЕТКЕ ШЫҚҚАН САЯҚТАЙ ЕTTI ◎ ШЕТ ҚАҚПАЙ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Сыртқа тепті, сырттатты,

қағажу қөрсетті. Құлшы: Менің де білгім, бақытты өмір сүргім, жақсы адам болғым келеді, Жібек, сол үшін де әрекет етем. Не пигылым жақпайды сендерге, неге шетке қағасындар?! (М. И.). Осы үлкен өмірдің толқынына кеп кеткенде, ағымға ілесе алмай шетке қағылып қала ма? Бұл ортага үйренбеген жас қоңыл кобалжиды,— дейді (Н. Ғаб.). Байеке, күнім қайда баяғыдай, Байлардың шетке шыққан салындаі, Басыма пәле жауып түр осы күн, Құдіреттің көктен түскен таяғындаі (Ш. Ж.). Протоков Шоқанмен төбелеспек болып еді, бірақ баскалар ара түсіп, оны шет қақпай қылды (С. Б.). Екі жылдан кейін асырап алған шешесі үл табады да, Ғабдолланы шет қақпай қыла бастайлы (С. М.).

ШЕТ ҚӨРДІ Жат санады, ұнатпады. Жүрт жүр гой арамдықты еп қөрем деп, Тоқтау айтқан кісін шет қөрем деп, Бар ма екен жай жүрген жан қанағатпен, Құдайдың өз бергенін жеп қөрем деп (Абай). Ұлбосын Қүрәнбайды онша шет қөре қоймаса да, құлак кесті құл аттанған жоқжіткік басын байлагысы келмей, ретім келмейді,— деп меселін қайтарып тастаған (Б. М.).

ШЕТИН ЖОЛ Алмагайыбы, қатері көп жол. Бірақ үл жол — бек шетін, бек нәзік жол (Абай).

ШЕТИН ҚЕЛЕДІ Шыдамсыз, нәзік, әлжуаз болады. Алғашқы тұған күндері бота түрлі ауруларға өте шетін келеді де, аса жақсы күтімді керек етеді (И. Жұм.).

ШЕШПЕК ШЫҚҚЫР! қарғыс. Қорасан шығып өлгір деген магынада. Ойбай, кезін-ай, шығып кетті-ау, ойбай, шешек шыққыр жалмауыздар-ай! — деп бақырған дауыстан менің зәрәм зәр түбіне кетті (Ә. К.). Үл қу шешек шыққырлардың біреуі де оянбаган гой (ЛЖ).

ШЕШУІН ТАПТЫ Ретін, жөнін келтірді. Шаршы толта сөз бастау қыны, Шешүін адам таппас дау бар (ШС).

ШЕШПЛЕ АЛМАДЫ [ҚОЙМАДЫ] Жадырымады жарытыймады сөйлей алмады. Карагат ашууланса көпкі дейін шешіле алмай, күрмелген жілтей түйіле береді (Ә. Н.).

ШЕШПЛЕ ТҮСТІ [СӨЙЛЕДІ] Ағытыла сұрырыла сөйлеп кетті. Енді Абайдан жаңағы сезді есіткен соң (Базаралы) шешіле түсті (М. Э.). Салқын ойлы, сарғыш көзі бар мұғалим Мәдіна соңғы сезді Әсиянтың түсіне отырып, шешіліп сөйледі (М. Э.).

ШЕШИНГЕН СУДАН ТАЙЫНБАЙДЫ Тәуекелге бел буып, батыл кірісер сәтте айтылады. Бәйтен. Тоқтат, Қали!... Шешінген судан тайынбайды... Әңгіме әлі біткен жоқ (М. И.). Өзің осы екеуін текке атаган жоксын, тауып үстадың гой, бала шырак. Шешінген судан тайынбас дейтін жалаңаш батырың осылар. «Дәндібай мен Дәркембай болмаса, жатақтың мүлде сор-

лаганы да » — деп далаға шыға бере бүл жондегі сөзді тұжырды [Қареке] (М. Ә.).

ШИ БОРБАЙ [БҰТ] Жүдеу, терісі етінеге жабысқан жас бала жөнінде айттылады, Ши борбай бала-шага мен шал-кемпір келекеге шығып алғып, қара жолдан көз алмай қадалып отырады (ЛЖ). Балаларда береке қалмады. Шетінен жүдеу, ши борбай, бол-боз (Г. С.).

ШИЕ ЖЕГЕНДЕЙ ҚЫЛДЫ ТҮМСЫҒЫН бүздө. (Қызыл ала қан етіп үрү мағынасында). Тұқымында үрайын, аузы-басынды шие жеғендей қып-қызыл қылайын ба? — деп Иса молда тізесінің астында камышынан алғып Сагиттың жолдасына қарай тұра үмтүлды (С. С.).

ШИЕ ҚЫЗЫЛ АСА ҚЫЗЫЛ, ҚАН ҚЫЗЫЛ. Шие қызыл, үлбіреген ғұл ерні оймақтай бол, жанды еріте тал шыбықтайды наздаңып, мына құшакта келсе бір қазір (ЛЖ).

ШІКЕЛЕП БАЙЛАДЫ ЖІЛТІК ЕКІ БАСЫН шалып тартуды бірер рет қайталатын байлаудың бір түрі (Бұдан басқа «казықбау шалып байлады», «курмен байлады» сықылды байлаудың бірнеше түрлері бар). Шырағым шиелеп байлама, шешуге қыны болады (АТ).

ШІЛЕЛ ТҮЙІНДІ ШЕШІТІ ШАТАСҚАН істің жүгесін талты. Е—е—е, Ыбыш қажы, Ыбыш қажы, қауқарың сенін шыбыш қажы! Шендігінді қайтейін, шиелі түйінди шешпесе. Ақ пейілің кімге дәрі, ез еліне отпесе (Г. Мұс.).

ШІЕНДЕП ШЫҚТЫ ЖОҢЫШҚАНЫҢ сүкін күзде қайта көктеуін айтады. (Бұлай кейде онтүстік өнірде айттылады).

ШІЕТТЕЙ ВАЛАЛАР ҮЙЕЛМЕЛІ-СҮЙЕЛ-мелі, өрімдей жас (Бұл, көбіне, жоқ-жітік үйдің балаларына айттылады. Күімсіз де-генде «шиеттей жалаңаш» дейді).

ШИ ЖҮГІРТТІ АРАГА ОТ САЛДЫ. Мениң жүргегімді Кайыржаның өзі де біледі. Бір полесі, арамызға ши жүгіртпін жүргендер де бар (З. Ш.). Құлғағын мактамен бітеп алса да, тыйылар емес, біреуі болмаса, біреуі сәз арасында ши жүгіртпін іліп етеді (З. Ш.).

ШИКІ ӘКПЕ ЖАС БАЛА (перзент) ЖЕ-нінде айттылады. Құңғриңгем бәйбіше де қоңыр қазаш! Ермес пе еді бір шикі әкпе не жазса! Үйлиқкан үндей алмай отырған жүрт, Шеттегі түре келді жетім таңша (І. Ж.).

ШИҚАН ШЫҚҚЫР! қарғыс. Жара, сыйдауық басқыр деген мағынада К...інен шиқан шыққыр, малға қарамай омалып отыра береді (АТ).

ШИ МОЙЫН ҚЫЛҚИМА, арық адам тұралы айттылады. Жәшігінде кәмпіт көп, дүниекөп, ши мойын,— деп мазақтады. Бұл балалар арасына жайылып кетті (С. Б.).

ШИПАЛЫ БОЛДЫ Ә ШИПАСЫ ТИДІ Себі, пайдасы тиді. Төреден шықкан сұлу әйелдің «ер жанды», «ерек құмар» салтына еті үйреніп кеткен сұлтандар, егер ел билеу, мансап сақтау тілектеріне шипасы тиер болса, қатын, қыздарының үй арасындағы боздалашылығына мән бермейтін, көргенін көрмегендей бол, жауырды жаба тоқып жүре беретін (І. Е.).

ШИРЕГІНЕ КЕЙІМЕЙДІ Тәңесе алмады, маңайлай алмады. (Парсы тілінде «ширек» — төрттен бір). Өтірікті шындағы, ақсақтастыңды ғып жорғалатуға келгенде, Шымырбай да, Сана да Сарқызың ширегіне келмей айдалада қалады (Б. Тіл.).

ШИ ШЫҒАРДЫ [ШЫҚТЫ] 1. Берекесіздік түді. Бұрын облыс көлемінде әкештауір абырайлы бол жүрген, шарасы мығым саналатын аудан еді. Енді күнен-күнге ши шығып келеді (Т. А.). 2. Қыңыр қылық байқалды. Үш шәкірттен ши шығып, коллективтен жырылып отыр, көргендерін айтпайды (М. И.).

ШИШЫРШЫҚ АТТЫ Ә ШИШЫРА ТУСТИ 1. Қайрат-жігер көрсетті, қатуланды. Бұл өзін рухани марқайтумен бірге жастық жалынды сенірмейуға, ... табигат берген қуат-жігерді сабасынан орта түсірмей, үнемі жетілдіріп, шиширық атқызыға... қындықтан асып тусіп, ыстық-суыққа бірдей талмай шапқан көп еңбектің арқасында келген шын сыбага еді (М. И.). Қарғың түсі тағы өзгерді. Бұл жолы карт қатуланып, шиширық атты (СК). Нұрлан Тайманов! — деп Темір онан сайдын шишира тусти (Ә. Ә.). 2. Тылышыды, жұлдызында. Тізгіннің сәл босасу мұн екен, онсыз да үркіп, шиширық атып түрган торы жалт берді де, қос құлағын жымыш шаба жөнелді (Ә. Н.).

ШОЙ [ШОЙЫН] ҚАРА Қап-қара, дәу қара. Ариылдаған паровоз, Қайраттың қайса қара өгіз! Тарбық танау, шой қара! Көдімгі біздің «Жоққабай» (І. Ж.).

ШОҚҚА ОТЫРҒЫЗДЫ Масқара қылды, бетін аймандай етті. Баяғыда бір ғұлама молданы жоқ-жұқана, кедей-кепшіктің бірі тамам жүрттың алдында бір ауыз сөзбен гана сілейте соғып, шоққа отырғызып кетіпті деген аңыз елге тараган екен (С. Тел.).

ШОҚПАР САПТАЙДЫ көне. Бұл жердегі мағына: «Хән сыртынан жұбырыуы» деген сияқты сырттай айбат көрсетеді. Құдайдан есте қорықпайды, Ұлы шоқпар саптаайды. Алжыған көрі какпас деп, Келіні түстан боктайды (Ш. Қ.).

ШОҚПАРЫН БАСЫНА ОЙНАТТЫ Зорлық жасады, азаптады. Хиуа, Қоқан, Россия ак патшасы, қазак сұлтаны — төрттегі тәрт жақтан қанды шоқпарларын басына ойнатқан сорлы халқының құрып кетуге таяу түрган тағдырын ойлағанда, Есіркеген өзін-өзі үстай алмай, тальқысып, үстінен құлаш кете жаzdайды (І. Е.).

ШОҚТЫФЫ АСТЫ ◎ **ШОҚТЫФЫ КӨТЕРІЛДІ** Бұл жердегі магына: масайра-ды, мерейі үстем болды. Оқас тұр шоқтығы асып жеңген болып, Ояз тұр үңірейіп шылым сорып; Сейлейді біреу аяп, біреу қажап, Жаралы жіліншікке шаниу болып (І. Ж.). Аманжанның мынау хаттары сезін естігендө, шоқтығым бір котерілді (АТ).

ШОҚША САҚАЛ Негінде бір шәнім гана сақалы бар адам туралы айттылады. Жасы елуге келіп қалған көрінеді, сонда да шоқша сақалына әлі ақ енбепті (F. Мұс.).

ШОҚЫНЫП КЕТТИ көне. Күнір болды. Келмеймін,— деді,— Шоқынып кетсем де, енді молданың алдын көре алман! — деп өкіріп қоя берді (Б. М.).

ШОЛАҚ ДҮНИЕ Тез, оте шыгар қысқа өмір. Шабарына келгендеге, қашаған қуған жүйріктей Оңды, терісті ораган. Мына шолақ дүниеден Неше ерлер өткен жок Тұлпар мініп ту алған (Б. О.).

ШОЛПАН [ЖАРЫҚ ЖҰЛДЫЗ] туа Таң алдындағы мезгіл.

ШОНДАНАЙНА ШОЙЫН ҚАПТАҒАНДАЙ СІРЕСІТІ Белін жаза алмады; белі сіресіп қатып қалды. Пай-пай, бел шіркін-ай! Сөл еңкейсек болғаны, шонданайыңа шойын қантагандай сіресесің де қаласын (Ә. Т.).

ШОПАҚ ҚҰРЛЫ КӨРМЕДІ Түкке тұрғызып етті, елемеді. Бақ, дәулет, ақыл бірден кояға Абайға бой бермеген бұл қазақ бізді шопақ құрлы көре ме? — деді Аман Жұмабекке (F. Мұс.). Аяғымның ұшы қолдаудыңа сәл тиіп кетсе еліктей орги жөнеледі. Мені шопақ құрлы көрмей ала-ала жөнеледі (С. О.).

ШОР АЯҚ КҮН Ежелгі күн, өмірін күндікпен откізген әйел. (Жұмысқа тәзімді, оте қайратты бейнет кісісін кейде «ежелгі шор аяқ» деп айтады. Бұл сөз де сол «шор аяқ күн» дегенге байланысты, кімргыша құлды «чор» дейді; күс басқан табанды бұл тілде «чор таман» дейді).

ШОРТ КЕСТІ Кенет тыйип тастады. Тілдеген тілді шарт нессем қайтаді (К. Т.). Өмір жібі тоғған. Мұлде шіріген, Үзілер ме шорт несліл түбінен (Ж. С.). Тоқабай сезді шорт кесті. Селдір сакалы дір-дір етті (F. Мұс.).

ШОРТ [ШАРТ] ТҮЙДІ 1. **ЖАЛЫН,** құйрығын келте байлайды; Құла жириен ат мінген Құйрық-жалин шарт түйген (КБ). 2. Сөзді кілт үзді, күрт байлам жасады. Өлігі Ораз: Сенің орныңа малды мен бағар деймісін. Орныңа кісі ізден жуер жайым жоқ.— деп, сез түйінін шорт түйді (ЛЖ).

ШОТ МАНДАЙ Қабагы тік, еңкіш адам туралы айттылады. Мәдібектің жасы кіші ат қосшысы Сүйіндік деген шот ман-

дай, ала кез, қара жігіт қостың қара ба-кырымен барып су әкелді (С. С.).

ШОШІҚА ТАҒАЛАДЫҢ ВА? кекесін. Бітірең, көзге көрінер жұмысың жоқ, не істедің деген магынада.

ШӨБІҢ ЖАПЫРЫЛМАСЫН! Малсыз, тып-типыл бол деген магынада. «Шөбің жапырлылмасын!» дейді, Мені «кедей бол» дегенін гой, бұл қарғыс емес. Халқым бай болса, бір мениң кедейлігім кемшілік емес (ШС).

ШӨБІ ТҮСТІ көне. Бақ-талаіы табылу, несібесіне бүйіргалы болу деген магынада. Мәңкенің Балқұміске шөбі түскенін жараптапай қалса керек (Ә. Н.). Саган шебіжді түсіріп, кездескеніме мың шүкір (АТ).

ШӨГІП КЕТТИ [ҚАЛДЫ] Жадап-жудеп, аласарып кетті. Құланың қайғысынан қатып-семіп, Құдай бол екі-үш айда қалған шегін. Құлауға құйын соқса оп-օнай тұр, Құрт жеген құба соңкел секілденіп (І. Ж.).

ШІЕЛ ҚАРСАҚ БОЛДЫ ди а л. Шөлдеді, сусады. Малымыз су ішे алмай, кештен бері шөл қарсақ болды (Гур., Маң.).

ШӘЛІМЕК МЫҢ КҮН СЫНБАС, БІР КҮН СЫНАР Аяғыңды абайлап бас, әңбы өмір сур, акты-қараның бір сэтте-ақ үзілдер шегі бар деген магынада айттылады. Шөлмек күнде сынбайды, бір-ақ сынады. Сол түні де бір шөлмек сынды. Жұрттан аулақ дәңгеленген қараган түбінде дала-ның ежет қыны батырдың бір тілегін орындаады (І. Е.). Жамандар қыла алмай жүр адад еңбек, Үрләк, кулың қыздың деп қағар көлбек. Арамдықтаң жамандық көрмей қалмас, Мың күн сынбас, бір күпі сын-кар шөлмек (Абай).

ШӨЛ ТАРТТЫ Күаңданды; сусады. Адамзат нәр ауасын судай жұтар, Шөлтарткан айуандарша құмарланып, Жетпеген үлкендікке жас балалар, Жүргіреп ойдан-қыраға құмарланып (Ы. А.).

ШӨМЛІШЕН ҚЫСТЫ Тамақ беруде сараңдық істегу магынасында. Марғуға жаңдікі дүрыс. Дәмдісім аямай, алдымызыға жайып, сыйлан отыр. Шөмліштен қысса қайтер едін,— деді байбіше (F. Мұс.).

ШӨҢГЕ БОЛДЫ Бүндағы магына: ку-туқыл, қызықсыз өмір. Сексен бестен өткен соң, Тоқсан бескес кеткен соң, Шөңгеге болар түсініз, Жылап тұрар ішініз (Ш. Ж.).

ШӨП САУСАҚ Бұл жерде шөңгеше катты батар тегеуірінді саусақ. Шөңгеге саусақ біреуі сап-салқын шүберекпен, жибек-ау шамасы, көзін танды (А. Сұл.).

ШӨП ЖЕЛКЕ кекесін. Жас қызы туралы айттылып тұр. (Көбіне менсінбей, кемсітте айттылатын орайда қолданылады). Алып қашса, құдайға шүкір, ауылдағы бір шөп желке азайды. Соған бола осынша шу кетерудің керегі канша (КӘ).

ШӨРӨ-ШӨРӨ БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Әрі-сәрі күйге түсті. Екі ортада шөре-шөре бол өлеңін болдық қой (АТ).

ШУДА ЖІПТЕЙ [ЖІПШЕ] СОЗЫЛДЫ Сылбыр, баюу әрекет магынасында. Шуда жіпше созылған бұл байғустың тамағы қашан пісер екен? (АТ). Бірақ Қоңырқұла жа келгенше де шуда жіптеи созылған ұзақ екі-үш күн бар алдында (І. Е.).

ШУ ДЕГЕННЕҢ [ДЕГЕНДЕ] ◎ Ә ДЕГЕНДЕ [-АК] ◎ ДЕГЕННЕҢ [-АК] О бас-тан-ақ, салғаннан, бірден. Шу дегенде көрінер сұлу артық. Кебі көпшіл келеді ондай қанышық (Абай). Шу дегенде құлағын тосаңсызы, Өскен сон мұндай сезді бұрын көрмей Тан қаламын алдыңғы айтқанды ұқпай, Және айта бер дейді жұрттыным бермей (Абай). Шу дегеннең: «Сүр бет деймін, ендеше сұр бет деймін. Бір бетіңнең бір бетің кір бет деймін, Өлеңінді айтар болсан, жөнімен айт. Тұсынман міңгірлемей тұр кет деймін» деп алқымынан ала түсті (С. Төл.).

ШУ ҚАРА ҚҰЙРЫҚ ДЕП кекесін. «Сени қай жерде көрдім», «Қош-сая бол!» деп ытқи жөнелу магынасында. Бағып-қағып өсірген соң, бір күн шу қара құйрық деп өз жөніне кетіп отырап-ау (ЛЖ).

ШҰБАЛАНҚЫ ТАРТТЫ Жайбарақат, енжар болу магынасында. Байдың ұлы көрпелдес, Шұбалаңқы тартады, Айдан жүрген малдан соң (Б. К.).

ШҰБАР ТӨС, ШЫНЖЫР БАЛАҚ [ШЫНЖЫР БАЛАҚ, ШҰБАР ТӨС] көнеге. Ежелден халықты қанаған хан-төре, бай-манап, би-болыс т. б. турауды айттылады. Бір атан жұрт ұстаған Мәді Сұлтан, Қарашы қара қазақ болған ұлтан, Шұбар төс, шынжыр балақ тұқымынан, Кеткен жоқ бар мұсылман уысынан (Ш. Ж.). Шынжыр балақ, шубар төсім екенсін, әмісе әбүйірің асып, алапатың қандай болсын (М. О.). Ахмет секілді қорықтау атаниң баласы шынжыр балақ, шубар төс Омарларға қол созды деген хабар — қазақ ішінде таңырқанбайтын әңгіме емес (С. Т.). Шұбар төс, азулы ата, шынжыр балақ, Батырган азу тісін елді талап. «Толық-сып» бесенесі бестен болып, Байырган еңбегі жоқ жұртты қанап (Ж. Сыз.).

ШҰНАҚ [ШЫНЫЛТЫР, ШЫТЫРЛАҚ] АЯЗ ◎ ШҰНАҚ ҚАҚЦАН [ҚЫЗЫЛ ШҰНАҚ] АЯЗ Қатты ызгарлы сұық, бет қаратпайтын үскірік. Білімнің ең алғашқы жүргі маган, Кос кітап қойыныма тығып алған, Сескенбей жүгіргенді мектебіме қызыл күн, шұнақ аяз, шыны қардан (Ф. К.). Қызылда қыстың күні шұнақ какқан, Аязда түкірігің түспей қатқан. Жабулас Самарқандың жібегімен, Жабылды жануарды солай баққан (І. Ж.). Күн қызыл шұнақ аяз, қар қалың, жер бетін аппақ (Ф. Мұс.).

ШҰНАҚ ҚАР! Қыз, әйелге айттылатын кейіс сөз. (Кейде наз ретінде айттылады).

Шақырып жақын жеңгесін, Орданы тегіс жинады, Тұс қайтуға жеткізбей, Бір үршықтайдай жібекті, Иіріл бер деп қинады, «Өкпелер, деп,— Шұнақ қар», Назымның сезін сыйлады (ҚамБ).

ШҰНАҚ ҚҰДАЙ НАЛУ. күйінде тәңір-ге тіл тиғізе айттылатын кейіс сөз. Айдауға көнбейтін ешкіге ашуланып, әлгі қазақ, «алда шұнақ құдай-ай» деп жіберілті (С. Төл.).

ШҰРАЙЛЫ ҚОНЫС [ӨРІС] ◎ ШҮЙГИН БЕЛ [ЖЕР] Сүн-шебі мол сүбелі жер. («Шұрай» дегеннің о бастағы магынасы — «беке жақ»; малдың шатын, шатындағы жұқа терісін қырғызыша «жука чурай» дейді; қазының ең майлы, тәтті үшін қазақ «шұрай» деген). ...Қосшы мүшелерінің жиналысынан шықтым. Жер белісіп, соған керкілдесіп жатырмыз. Шұрайлы жерді «Қосшы» мүшелеріне берелік десем, біреулер әлі шәүтен тұқымына тартып, қиқаңдайды, деді Акан (Ф. Мұс.). Барқыттай шүйін белдерім, Көтерем үзсе қуанам (Жамбыл). Бәрі бар; ерік, мейіз, құрма ағашы — Әмірі сондай құшті Бақшагердің. Егіні: бидай, арпа, тары, сұлы — Қорқі ғой бақшадағы шүйін жердің (Н. Б.).

ШҰРҚАН САЛДЫ Әлекке түсірді, шырқын бұзды. Жапанда жаяу қалдырып, Жайым жоқ қарғыс алатын, Ел арасын егер қып, Ойым жоқ шұрқан салатын (Жамбыл).

ШҰРҚ ТЕСІК Бүтін жері жоқ, қаптаған тесік. Траншей маңы електей шұрық тесік (Т. А.).

ШҮЙДЕСІН КӨРСЕТТИ Теріс бұрылды.

ШҮЙ ЖЕЛІКЕ Шүйдесін қыртыс-қыртыс май басқан семіз адам турауды айттылады. Ирге құнғірт көлеңке. Бұрылды соғай шүй желке (І. Ж.).

ШҮЙКЕ БАС кекесін. Қобіне қыз-келіншекке айтар оспақ сөз. Аманжан, самауыр қой. «Шүйкес бас ал — десем, болмайсын. Қартайғанда мен қонақ күтіп қанша оңдымрам? — деді Аманын шешесі (Ф. Мұс.). Бір шүйкес басты біздің балаға тауып берсөнізші, тамыр? (АТ).

ШҮЙКЕ ЖҮН Шұмақ, бір орам жұн.

ШҮЙКЕ КЕМПІР Өзі арық, дene тұркы шағын кісі турауды айттылады. Жетпіс жасар кішкентай шүйкес кемпірдің қайратына сіз көлдененен көз тастап қараңызшы (Б. С.).

ШҮЙЛІГЕ ТҮСТІ ◎ ШҮЙЛІЕ ҚАРАДЫ Төнү, қадалу, шұқшия қоңыл бөлу магынасында. Дәмелі енді серік қызына да осы тұрғыдан шүйлігеге түсті (О. Қан.). Жақсызбайға жетпей жол үстінде жүргіншілер көрінді. Жүргіншілерді айыра тануға болмаса да, Абылаев шүйіле қарады (Х. Е.).

ШҮЙІГІН ҮЗДІ діа. Мейірін қанырыды. Мал құздан құлаған мөлдір бұлақтан ғана ішіп, шүйігін үзеді (Сем., Үр.).

ШҮЙІРКЕЛЕСЕ КЕТТИ ◎ ШҮЙІРКЕЛЕСІП АМАНДАСТЫ [СӨЙЛЕСТИ] Өзара әңгімеге кірісті, сырласа жай-күй сұрасты. Шешем екеуі салғаннан тіл табысып шүйіркелесе кетті, қызыңың несімен ұнай қалғанына таңым бар. Келсе жаны қалмайды; «қарагым-қарагым» деп еркелеткен жылы сөздер аудынан түспейді (Х. Е.). Қожақметпен ол шүйіркелесіп амандасты жатыр (С. М.). Олар Азamatпен шүйіркелесіп сөйлеседі. «Бізді бөтен сімекіз, конаққа келіп тұрыңыз!» — деп, әйелдердің қонаққа шакыратыны да болады (Б. М.).

ШҮКІРАНА [ШҮКІР, ШҮКІРЛІК] ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] көне. Тәубе қылды, іштей ризалық етті. Нұрбұбі Айсұлуға қарада, сәл жымыш, қызының нұрнаған іштей шүкірана етті де, өзі де тамашалап қалғандай болды (М. Э.). «Олгенде имансыз құл жолда қалған, Мен — Газрайыл пендениң жанын алған. Шүкір қыл иман айттып, Шортанбайым, Құдайдан жетті бұйрық, келді саған (Ш. Қ.). Қазіргі қалған канаты, сыңар қанаты, жалғызы — қызы да, ұлы да өзі болған, бар болғаны Айсұлу кітапқа қараганда сыртқа шығарып сыр білдірмей, сөз етпей Нұрбұбі іштеп шүкірлік етеді (М. Э.). Бір жеп алып, шүкірлік қылайын деп аллаға, Тұмсығында ірімшік, Ойланыш қарап тұр еді, Бір қу тұлғи сорына Жақын жерде жүр еді (Абай).

ШУЛЕН ЕТТИ Бұл жерде молынан бөле игеру магынасында. Шөлді шулен етіп жатқан үш аудан сан мындаған ер-әйелдің, мектеп балаларының, сансызың көп жастардың және үлкендердің селдей мол күшімен мақта териу жорығында (М. Э.).

ШУЛЕН ТАРАТТЫ [ТАРҚАТТЫ] Мырзалаңың етіп, дүние, малды үлестірді. Жүрттың бәріне шулен тарқататында алдыңда малың жоқ емес қой деп әзіл айтты (АТ).

ШУМЕКТЕП ҚҰЙДЫ Қатты жауды, соғалата жауды. Зауылдатып келіп қалған жауын Аманды үйден шыгармай басты. Әуелі екпіздете бүркө келді де, құйып кетті. Шумектеп құйып тұр (Ф. Мұс.).

ШҮҢІРЕК [ШҮҢЕЙТ] КОЗ Қоз ұлсы терең, қозі ішке қарай кірбіген кісі тұра-лы айттылады. Бірақ сұлу болмаса да Дәүлекелдінің жаңағы жүзінде, жар қабағының астында жылтырап көрінген кішкене шүңірек қоздері кісіге сондай тартымды, сүйкімді (М. Э.). Теке жауымбы, салпы ерін, тесік құлақ, шүңейт қоз, жұнді қабақ, шүйде желке, бөлек бас, жаурында он ұрының шоқпараты ойнагандай қапталдығы кең, демімен бір тайпа елді жүтіп жіберердей ыдысы мол алып қой (К. О.).

ШҮПІРЛІСІП ЖАТТЫ Үйме-жүйме болды. Сол қауызға шомылып, Бір тоғ қыз-келіншек шүпірлесіп жатыр (А. Т.).

ШЫВЖЫҢ ЕТТИ [ҚАҚТЫ] ◎ ШЫВЖЫҢ-ШЫВЖЫҢ ЕТТИ Ұшып-қонды, тыныштып қүйіп-пісти. Ұлбике бейбіше үйніде отыра алмай шыбыңың қағып, өз-өзінен булінді. Ауыл адамдары Ұлбикенің осы күйін сезгендей бірде-бірі бұл үйге бас сұға білмеді (Б. М.).

ШЫБЫҒЫ ШЫРЫЛМАЙ, ҚЫЛАУЫНА ҚЫЛ ТУСПЕЙ ТҮР Багы өрлеп тұр.

ШЫБЫҚ КЕСІСТІ діа. Уәделесті. Сені босатайық деп шыбық кесіседі олар (Жамб., Шу).

ШЫБЫҚ МАЙЫ Жылқы малының қоңы туралы айттылады. Ат орасан семіз. Шыбық майы жеңді білектей, жалының жүгендігіне дейін қол батпайды (Ф. Мұс.).

ШЫБЫН [ШАҚҚАН] ҒҮРЛЫ [ҒҮРЫМ] КӨРМЕДІ Түк те сескенбеді; түкте елемеді, менсінбеді. Сынаспақ болған дүшпанды, Шыбын ғүрлұ көрмеген (Жамб.). — Апрыым-ай! Мына бақсыға ерегісүін қарашы! Ишанды да шыбын ғүрлұ көрген жоқ еді. Құдай бірдене берер, үндеңе десіп, Қамарды онан арман қымтап байлай түсті (С. Т.). Е, сорлы-ай! — деп басын изеді. Сенің тілің зәрлі ғой. Бірақ есінде болсын, менің қоңым қалың. Шыбынның шаққаны ғүрлұ көрем бе екен сөзінді (Ә. Н.).

ШЫБЫН ЖАН қөне. Өмір, тірлік магынасында. (Діни ұғым бойынша кісі елгендеге «жан» шыбын тәрізді ұшып кете-ди-міс). Қанды көз қайқаң қағып шықса аспанга, Қөре тұра қалады қашқан тұлқі, Құтылмасын білген соң құр қашқанда, Аузын ашып, қоқақтап тісін кайрап, Ол да талас қылады шыбын жанға (Абай). Байдың сөзін есітіп, Қарала атты кесілтіп, Қайта шапты балаға «Қалаганыңды берді» деп, Шыбын жанын құрбан қып (Жамб.).

ШЫБЫНЫҢ ҰШҚАНЫ БІЛІНПІ ТҮРАДЫ Құлакқа үрган танадай, тып-тыныш, ың-жыңсыз. Ол жүртты қызықтыра, баурай сейледі: залда шыбынның ұшқаны білініп тұрады (АТ). Біз отырган белмеде шыбынның ұшқаны білінетін ете тәртіпті тыныштық болды (Б. Тұр.).

ШЫБЫН ӨЛІМІ ҒҮРЛЫ КӨРМЕДІ Қаныпезер, адамды үт құрлы да көрмей магынасында. Әбілқайыр миырынан күлді. Жайшылықта шыбын өлімі құрлы көрмейтін әлгі бір қара қазаққа айттылмақ өлім үкімі миынан шықтай қойғанына күлді (І. Е.).

ШЫБЫНЫ ҰШТЫ Зәре-қуты кетті. Сілкініп қаһарлы қызы түрепелді, Шанқ етіп, жаткан елді ду көтерді. Қүйшінің шыбыны ұшты қалш-қалш етті, Шығарып самайынан шып-шып терді (І. Ж.).

ШЫБЫШ ҚҰЛАҚ СУ д и а л. *Аз су.* Шыбыш құлақ су тақтага тез жүрмейді (Шығ. Қаз., Больш.).

ШЫҒАНФА ШЫҚТЫ [ШЫҒЫП КЕТТИ] *Бір нарсенің шегінен асып кетті.* Ұзын сонарга салды. Ең болмаса, биылша шыдашы, Күрәйбай! Нұртайды осыны айттып тыныстар алды да, дәм-тұз, тілек-бата, ата-баба, салт-сана турасынан сез қозғап, шығанға шығып кетті (С. О.).

ШЫҒАНДА БІРЕУ *Ілуде біреу.*

ШЫҒАННАН ШЫҚҚАН *Елден ерекше, арықша.* («Шыған» — қыргызыша «чыган» — мәндай алды, үздік деген мағынада; «асқан шешен» дегенді қыргызыша «чыгаан чечен» дейді). Ең алдымен, шығаннан шыққан қашаған, атпасаң ұстаптайды, екінші бұғалыққа бойлауық, он жігіт тартып тоқтата алмайды (С. М.). Бір келіншек бар осында, өзі Қараөткелден келген дейді. Қескіні онша шығаннан шыққан сұлу емес (С. М.).

ШЫҒА ОЙЛАДЫ *Байыбына барды, алды-артын салмактады.* Ер ісі ақылға ермек, бойды жеңбек Өнерсіздің қылышы өле көрмек, Шыға ойламай, шығандап қылыш қылмай, Еріншек ездігінен көпке көнек (Абай).

ШЫҒАРДА [ШЫҒАРФА] *Жаны* БАСҚА Улкен дос болу, жанындаид жақсы көру мағынасында. Аман әбден түнілді. Кездескен сайын Шолпанға Шекенінен айрылысады айтады. Ол, босаудың орнына, бекіне түседі. Сөйті тұра, шығарда жаны басқа Аманнан (Ф. Мұс.).

ШЫҒАРДЫ САЛДЫ *Бұл жердегі мағына: алдан-сулап жонелтті.* Алты атпен кетті, көздерің көрдій гой, мені сынаисындар ма? — деп жайын айтқан кісішіе макта пілтелең, Қекен інісін шығарып салуға тырысты (С. Тал.).

ШЫҒАРДЫ САЛМА ЖАУАП [СӨЗ] *Алдамсыратып айта салған әңгіме, жүрдім-бардым айттыла салған сез.* Дегенмен, бітіреміз гой,— деді Жарықбасов, Бірақ ол қалай бітіретінін айта алмайды. Біз оның жай еншійн шығарып салма жауап екенін білдім (ЛЖ). Шығарып салма сөз бе деп, Қарт отыр әлі ұғынбай. Бірақ та Әлімді ол ерек, Сыйлайтын еді ұлындаид (Ш. Мұк.).

ШЫҒАСЫФА ИЕСІ БАСШЫ ШЫҒЫНГА иесінің өзі себепкөр деген мағынада (Зат я мал иесінің салақтығынан жоғалғанда айттылады). «Шығасыға иесі басши» болғаны ма? Аузын жиганы сол-ақ екен. Несер шын бүршаш, мұз бүршашқа айналып сала берді (М. Ә.).

ШЫҒЫНФА [БЕЛШЕСІНЕН] БАТТЫ [ҰШЫРАДЫ] *Зиян шекті, қарызданды.* Бұл нең десе біреуге, Жоқ нарсені шатады, Күттілам деп ісінен, Бәрін көріп кісіден, Шығынға әбден батады (Абай). Шығынға белшесінен әбден батып, Сүм-сүр-

қия, қу, білгіш атанбақса, Құдай құмар қылышты қалжыратып (Абай). Республикалықтың онтустік облыстарындағы кейбір жеке шаруашылықтар да кара күйеден едәуір шығынға ұшырауда (Ж. Жиен.). Бұған, көбінесе, жас мал душар болатын да, оның ішінде арық-тұрактары көтерілмей, көп шығынға ұшырайтын (Х. А.).

ШЫДАС БЕРМЕДІ ◎ *ТӨТЕП БЕРЕ АЛМАДЫ* *Төзебеді, ықты, жеңілді.* Не парлар түсті базар жетектеліп, Шашылды ақша көшеге еттекеліп, Елдегі бұл сайлаудың билігіне, Ешкім шыdas бермestей төтеп келіп (И. Б.).

ШЫЖ-БЫЖЫ ШЫҚТЫ *Kүйіп-пісті, қатты ашуланды.* Баляындан бері өлмегенде, енді өлмес-ті! — деп Айшаның шыжбыжы шықты (Б. М.).

ШЫЖЫМДАП ЖЕТКІЗДІ *Жайлап, бирте-біргелеп айтып берді.* Болған істі оратыта шыжымдал отырып жеткізді (АТ).

ШЫҚ БЕРМЕС ШЫҒАЙБАЙ ◎ **ШЫҚТАТЫРМАС** *Оте сараң кісі туралы айттылады.* (Ертеде «чығай» түркі тілдерінде кедей, ері сараң мағынасында айттылған; «шық» атала жеке мағынасын білдірген. «Шығайбай» — ауыз әдебиетте сараң бейнесіндегі кісі аты). Жер енбексіз, еріншекке шық бермес Шығайбай тәрізді қатты, түк бермейді. Жер енбеккеге елжіреген ас, еріншекке — тас (Ө. Т.).

ШЫҚ ЖУЫТПАДЫ *Қорғаштады, сөз келтірең келмеді.* Мұныңыз орынсыз. Мұныңыз тіптен күнә,— деп қалды қыш заводы косіподақ, комитеттің председатели жұмысына шық жуыттай (ЛЖ).

ШЫҚҚАН МҮЙІЗІН ҚАЙСЫ ◎ **ШЫҚҚАН МҮЙІЗІНДІ ҚӨРСЕТШІ** *кекесін. Не мұратқа жетті, не пайда таптың деген мағынада.* Қай шаһарды алмадым? Хорезм, Самарқанд, Икра-тұп, Бұқар, Сығанак, қазақтың жеке ұлысы болып журген Махмед-қожа хан, ағалы-інілі Ахмед-Махмуд, Мұстафа хандарды жеңіп Есіл, Тобыл, Нұра бойын өзімі қарратым... Бірақ сонда шыққан қандай мүйізім бар? (І. Е.).

ШЫҚПАҒАН ШЫБЫН ЖАН *Өлмегені құрысын, тірі болғаны құрысын деген мағынада.* Мен көрдім гашық жардан уәдесіздік, Өмірдің қызығынан күдер үздік. Жылы жүрек сұнды, жара түсті, Шықпаган шыбын жанмен күн еткізді (Абай).

ШЫЛАУЫНДА БОЛДЫ [ЖҮРДІ, КЕТТИ] *Жетегінде жүрді, қол шоқпар болды.* Торғайдың оқығандары, Қостанайдың, Оралдың «Алашшыл» оқығандары қосылып, Орынбор каласындағы «Қазақ» газетінің шылауында болды (С. С.). Байқаған молда «мұның емірлік ісі — біреудің шашпауын көтеріп, соның шылауында журу болар» деп қорытынды шығарды (Б. М.). Ақан [Қамашқа] бекер шамданасын. Қөлеңке емессін, әрине. Ал бірақ Алатау қойын зерттеуде әлдекім-

дердің шылауында кеткеніңді бекер дей алмайсың (М. И.).

ШЫЛБЫР БЕРДІ Билік берді (АС). «Қой асығын қолыңа ал, Қолайыңа жақса, сақа кой», «Бас-басыңа би болса, манар тауга сыймассың. Басалқаңыз бар болса, жанған отқа күймессің» деп, мал айтып, тілеу қылып, екі тізғін бір шылбырды бердік саған дейді екен (Абай).

ШЫЛБЫР ТАСТАРЛЫҚ ЖЕР Жапжының қашықтық туралы айттылады. Сұлу доктор таныс емес пе? — деді Әзмұратов шылбыр тастарлық жерде тұрып қалған Сәлменге әлденені сырласар адамша қабақ түйіп (ЛЖ).

ШЫЛБЫР ҰШЫН СҮРАДЫ Көмек, жәрдем тіледі. Неге сасады? Өзі жақсы болса, елдің одан басқа несі бар? Өзі жаман болса, елде оның несі бар? Шылбыр ұшын сұраған шығар, бердіңіз бе? — деді Сапар Мақашқа (Ф. Мұс.).

ШЫЛБЫРЫНА ЖАРМАСТЫ Шаужайынан алды.— Уау, мұныңыз не сіздің? Баса көктеп не болды? Бұркіт Үсен атыңың шылбырына жармасты (КЭ).

ШЫЛБЫРЫНА ОРАЛДЫ Бұл жердегі мағына: күту, қызымет көрсету. Әштібі Сарындық: ...Келгенде атыңызды суарып, шылбырыңа оралғаннан басқа жазытм не? (Ш. Х.).

ШЫЛКИЯ ТОЙДЫ Кеңірдектен шылқанша жеді. Шалқыған жалын, будақтаған тутінге қарамастан, қарғанды толтыра туғеді қазандыққа. Өйткені қазанда ет жатыр. Пешті салып беріп, шылқия бір тоймақшы (Ф. Мұс.).

ШЫМБАЙЫНА БАТТЫ Жаңына батты, қатты қиналды. Шолпанымнан қалған жалғыз үрпақ сен еді. Әкене амал жоқ, әйттесе шымбайына батып-ақ тұр дегендеге кемпірдің нұры тайған көзінен жас тамып кетті (Ф. Мұс.). Ақбаланың қиналғаны Еламанның шымбайына қаттырақ батып, қуанышты шақтарында да, әйеліңің қабайына қарап күле алмайтын (Ә. Н.).

ШЫМША БАТЫП КЕТТИ Жым-жылас жоғалып кету мағынасында айттылады.

ШЫМ-ШЫМДАП СӨЙЛЕДІ Суыртпактап, қыбын тауып айтты. Сейлесе сөзді шым-шымдал, Сұлу тұтар керіліп, Кербез тұтар қылтындал (М. Сұл.).

ШЫМ-ШЫМ ШЫМАЛАК көне. Кей өнірде тұа алмай жатқан малдан төлді гартып түсіргенде айттылады.

ШЫМ-ШЫМ, ШЫМЫР-АЙ, ШҰБАР АТТЫҢ ҚҰИРЫҒЫ-АЙ, ЖАНУАРДЫҢ ЖҮЙІРІГІ-АЙ! 1. Бие күлындан жатқанда айттылады. 2. Балалар ойынында қолданылады.

ШЫМЫЛДЫҒЫҢ ЖЕЛБІРЕП [ЖЕЛКІЛДЕП, ЖЕЛПІЛДЕП] ТҰР МА? кекесін. Қайда асығасың, үйінде нақ жас

неліншегің күтіп тұр ма деген мағынада айттылады.

ШЫМЫЛДЫҚ БАЙЛАР көне. Құда, құдағилардан алынатын кәде.

ШЫМЫР ЕТТИ Сескенді, дөнесі түршікті. Жәнібектің жүрегі осы сәтте ғана шымыр етеге түсті (ЛЖ).

ШЫНАШАҚ ЕЛІ халықтың өлемшем. Шынашақ сырты. Әрине, олардың ішінде әмірінде қалыңдығы шынашақ елі повесть оңып көрмеген азаматтардың да кездесетінін жасыруға болмайды (ЛЖ). Бар болғаны шынашақ елі қазы шықты (АТ).

ШЫНАШАҚҚА ТҮРМАЙДЫ Түккө аспайды. Айналайын Михайл, сіз қамқоршымызсыз, Анау Атаман сіздің бір шынашагынызға тұрмайды (Ә. С.).

ШЫНЖЫРЛЫ ШЕН, ШҰБАР ТОН Асыл бүйім, қымбат күім деген мағынада айттылады. Қабыр қазды, ақтарды, Алынды тен, түйіншек. Алтын, асыл, күміс көп, Алды тауып тыққанды, Шынжырлы шен, шұбар тон (І. Ж.).

ШЫНЫ ТҮЛПАР Шынайы жүйрік, сәйгүлік-санғақ. Қатарға мінсең қайыспас, Қас кара нар мен едім. Шабуыл, шапса, шаршамас, Шыны тұллар мен едім (ШС).

ШЫҢЫНА ЖЕТТИ Титығына тиді, қажытып тастады. Віз келердің алдында ғана тұрғындарға бұрынғыларынан гері тәуірлеп ас берे бастаған екен. Бірақ шыңына жеткен аштардың кебі мал болмай жатыр (С. С.).

ШЫП-ШЫРҒАСЫ ШЫҚПАДЫ Кемтарлық көрмей, бірлікте болды. Новосельская машина-трактор станциясы орнағанда келген маман кадрлар шып-шыргасы шықпай осы күнде совхозымызда жұмыс істеп жүр (С. О.).

ШЫРАҒЫ ӨШІТІ [СӨИДІ] Үміті үзілді (АС). Ол жүркетіп жалынын басар бірак, Өлсе, көрдеге батырган су топырақ. Өзі сүйіп, езгеден сую іздел, Таппаган сорлы адамнан сөнер шырақ (Абай).

ШЫРАЙ БЕРДІ [БІЛДІРДІ] Біңгай көрсөтті, айтқанын істеуге ынғай байқатты. Оның сөзін қостап, енді ғана тіл қаттып, шырай беріп, бұл да:— Рас, құрбылар, — деді Абай (М. Ә.). Қазен Досқа шырай бермей, ашулы жүзін сырт салып, сүйкі томсарын отырган қалпынаң қозғалмады (Ә. Н.). Візге көрсеткен інілік құрметінде рақмет, қарағым! — деп, Тұрай бейіл, шырай білдірді (М. Ә.).

ШЫР АЙНАЛДЫ 1. Теріс қарап кетті, бетін әрі бұрды. Қасында жолдастары — ақсақ, соқыр, Қайыр тілеп шауып жүр опыр-топыр. Палицын бай есікке келтіп еді, Шыр айналды күнк етіп әлгі бүкір (Абай). 2. Табансыз болды, тұрақсызданды (АС). Жұрттың бәрі сөз сатқан,

Сатып алып не керек? Екі сөзді тәңірі атқан, Шыр айналған деңгелек (Абай). Қайғы болды, қүйгендей, Ол қуатым еді рас. Көзге қамшы тигендей, Шыр айналды артқы жас (Абай).

ШЫРАЙИН ЖЫЛЫТТЫ Ықыласы тусти, конілдені (АС). Ол жесін, ол жұтсын, Шырайын жылтысын. Ақшаны аяма, Үйкіны тиңшытысын (Абай).

ШЫРАЙЫ ТҮЗЕЛДІ Райы тәуірленді. Шырайың бұрынғыдан түзелген соң, Мен байғұс қолдағысын бермей қайтсін, Тимес деп бұрын былай сыйлап тұрмын (С. Т.).

ШЫРАҚ БОЛДЫ д и а л. Тәуір болды, жақсы болды. Жылдағыға қарағанда бұлар биыл шырақ болды (К. орда, Арап).

ШЫРАҚ КӨРМЕДІ Көзі аышылмады, жақсылық көрмеді (Бұл жерде баласы жоқтыбы айтылып тұр). Шәже: Эй, Балта, білмеймісің нағыз ұлды? Сенің шешең есіктегі қара күңді, Қара күң шырақ көрмей жүрген шақта, Атаңыз Қаракесек сонда туды (Айтис).

ШЫР БІТПЕДІ 1. Жүдеді, арықтады. Арық сүр жаздай жайлап шыр бітпеген, Кісідің өрт сөндіріп тұр бітпеген. Қабакты жанап етсе ыржандайды, Бақытын сонымен ербітпеген (Ә. Тәң.). **2. Манайында урерге иті** жоқ тақыр кедей болды. Тапқан-таянғанын жазғытұры әке-шешесіне әкеп беріл кетеді, сейтіп Үйтқыбекке де шыр біті бастады (С. Тал.).

ШЫРҒАЛАҢҒА ТҮСТИ Өүре-сарсаңға шырыады. Өмірдің қатал заңының бұраланынан шыға алмай, басы шыргалаңға түскен кейінкерлер тағдышына шын қиналасын (С. Жұніс.).

ШЫРҒАСЫ БЕРИК [МЫҚТЫ] Күши басым, бұғауы мықты. Үш дүшпаниның қайсысының бізге салғалы тұрған шырғасы берік, ең алдымен соны узу керек (И. Е.).

ШЫРҒА ТАРТТЫ 1. Аң-құстарын алдамышпен, далбаймен шақырды. (Кей жерлерде далбайды «шырга» дейді). **2. Біреуді алдап үйіріп алды, епкес келтірді.** Сен шырга тартарсың гой солай... қаттылық деген қалыңың болушы еді, әлде машиғын деп соныңа тартамысын? (М. Ә.).

ШЫРДАЙ ҚЫЛДЫ д и а л. Бас қатырды, бас ауыртты. Ол келсе, сенің де басыңды шырдай қылады (Орал, Жым.).

ШЫР ЕТИП ЖЕРГЕ ТҮСКЕЛІ Нәресте бол дүниеге келгелі. Шыр етип жерге түскелі бір жылы қабак, аялы алақан көрмеген (АТ).

ШЫР ЖОҚ Арық, котерем. (Бұл фраза сойса еті жасық, майы жоқ мал туралы айтылады).

ШЫР ЖҰҚТЫРДЫ Оңалды, қоң бітті. Қоспан оны аяп кетіп, «шырагым, жазда біздің ауылға келіп шыр жұқтырып кетсөн кайтеді» деп айтқысы келді (Т. А.).

ШЫРҚАУ БИІК Өте жогары биіктік. Қанаттың рақатына дір-дір қағып, далаңың боз торғайты шырқау биікте сайрап тұрады (С. Бақ.).

ШЫРҚ [ШЫРЫШ] БҰЗДЫ [ШЫҒАРДЫ] Берекені кетірді, елдің сәнін, мәмлесін бұзды, зықысын шығарды. Бірлік жоқ, береке жоқ, шын пейіл жоқ, Сапырылды байлығың, баққан жылқың. Баста ми, колда маңа талас қылған, Күш сынасқан күндестік бұзды-ау шырқын (Абай). Түндік жабулы. Қаранғы үйтеге таңың көгілдір сәулесі босага саңылауларына, киіз жыртықтарынан ене бастады. Осы кездегі тәтті үйқының шырқын бұзып, Сапар ақсақал отыр (Ф. Мұс.). Ылғы кедейміз гой, шырыш бұзатын бір жалқау бар еді. Эрібері түзелер деп қарадық та, болмагасын шыгарып жібердік (Ф. М.). Сенің шырқыңды шығардық-ау (Көкш., Кек.). Сол заманда-ақ нағандар шырыш бұзған. Жалғаниның дәмін бұзып хауіп қылғызған (Абай).

ШЫРҚ ИІРДІ Берекесін алып, ашысын құырды. Білемін, хан Бәйеке, нарлығынды, Келсе — кең, қайтпас-қайсар тарлығынды. Баласын алты алаштың шырқ iіріп, Ел билеп, жұрт сұраған хандығынды (Ш. Ж.).

ШЫРМАУ САЛЫНДЫ Басы байланыды, еркінен айырылды. Бұл кезде аяғыма шырмау салынды (Ә. С.).

ШЫРМАУ СӨЗ Алдаусыратып айтылған тұзақты әңгіме. Алқына ыстық демі жи шығып, Сырласқан шырмау сөзбен құрды қармақ (ЛЖ).

ШЫРТ ЕТЕ ҚАЛДЫ Ашуланды, табан астында тұлады. Осы жоқ жерде шырт ете қалғаны несі, мінезі құрсын! (АТ).

ШЫРТ ЕТПЕ Ашуашы, ызақор. Биге шақырып келгендердің бірін де жуытқаным жоқ. Бойыма бітпеген бір шырт етпегі мінезбен колымды бір сілтеп қайтарып жатырмын, — дейді Ақмарал (Ә. Сат.).

ШЫРТ ҮЙҚЫ Қатты үйқы деген мағынада айтылады. (Мұндағы «шырт» деген елікте сөз болу көрек. «Жым-жылас дыбыс жоқ» дегенді қыргызша «шырт еткен шыбыш жоқ» дейді. Қырғыз тіліндегі «шырт» дегенді К. К. Юдахин дыбысқа елікте шыққан сөз дейді). Қала шырт үйқыда, үйқыда болғанда, ояйбайтын үйқыда екен (С. С.). Бұл кезде, үй іші шырт үйқыда жатқан-ды. Дос шошып оянып, басын үрейлене жұлыш алды (Ә. Н.).

ШЫР-ШЫР ЕТПІ Баж-баж етіп жылауды, шарылдан қолды-аякта тұрмады. Кішкентай жүрегін қорқыныш қысып, зарқакқан бала, дәл бір от басып алғандай шыр-шыр етеді (М. Ә.).

ШЫРЫШТАЙ БОЛЫП ОТЫРДЫ д и а л. Топталып жылылып отырды. Жұрт шырыштай болып отыр екен (Жамб., Шу).

ШЫТЫНАЙ ҚАЛДЫ Ашуланды. Мерхайырдың жұқа беті шыттынай қалды. Ол әлденеге денесі түршігіп кеткендей, Мәмбет пен экесіне кезек қарады (АТ).

ШЫТЫНА ҚАРАДЫ Жақтырмай на-
зар салды. Сейлеуші бар ма? — деп кеп-
ке қарап, қадала сұрап еді, онысын Бобро-
ров жақтырмай қап, Ивановқа шыттына
қарады (Ә. Н.).

ШЫТЫРМАН ОЙ Бас қатырарлық
қым-құыт ой. Ат екпіні манадан бері бас-
қан қапырық ыстықты, шыттырман ойды
серпіп тастап, жадырапт кетті көніл
(Ф. Мұс.).

ШІЛ [ДІН] БОҒЫНДАЙ БЫТЫРАДЫ
[ТОЗДЫ] Тоз-тоз бол бет-бетіне кетті. Баг-
зы уақытта бұл шіркіндер шіл боғындаі
быттырап еді, бүгін ынтымакты ұмытқан
(АТ).

ШІЛГІР ЫСТЫҚ Алтан аңызақ. Шың-
ғыстасу Сарыарқада самал биік, Шілдеде
шілгір ыстық салықын тиіп, Ерте-кеш қо-
ңыр салықын жұмсақ лебі, Жаз болса ай-
малайды бетің сүйіп (ПТ).

ШІЛДЕДЕ МҰЗ ҚАТЫРҒАН Ызғары
қатты, қаһарлы адам туралы айттылады.
Елді судай сапырган, Белшесінен батыр-
ған, Шілдеде мұзды қатырган, Толыны
төгіп шайғаған, Берілді тізгін ылаңға
(Д. В.).

ШІЛДЕХАНА КҮЗЕТТИ Жаңа босан-
ган әйелдің үйінде таң атқанша ойын-
сауық қурды. Есімі уайым емес деп, Қуан-
дық біз балаға; Атын қойып «Кенес» деп.
Шілдехана күзетін, Қош айттысып Нұр-
шайға Қалған едік кетісіп (І. Ж.).

ШІЛТЕННИҢ ШЫЛАУЫ ТИДІ дін и.
Желеп-жебебі; батасы тиді. Вала берсе
тезінен, Пірлердің бітсе демінен, Шілтен-
ниң тиіп шылауы Артылып туса өзімнен
(Ақтамберді).

ШІМІРІККЕН ЖОҚ Бетің тыржитпа-
ды, жиіркенбеді; беті бұлк етпеді, ұялма-
ды; сескенген жоқ. Шынтас тіл қатпай,
Жанаңаға сынай қарап, бағын тұр. Жанаң
шіміріккен жоқ — иесі Сәрсен. Шынтасты
алғаш көргендей қыздың өңінде үрей мен
тәңрықа аралас (Т. А.).

ШІРКЕУ КЕЛТІРДІ Атына кір келтір-
ди, үятқа қалдырыды. — Құдай риза, біз
риза, ұлымның атына шіркей келтірмей
жыл отырды,— деді,— жас жан еді, оба-
лына қалмайын, ерге шықсын (І. Е.).

ШІРІГЕН ЖҰМЫРТҚА Қылығына қа-
рай ата-ана, елден кеткен кісіге, теріс
бата алған балаға айттылады. Найманның
ішінде шіріген жұмыртқа бар, білемін
(М. Ә.).

Ы

ЫГАЙ МЕН СЫГАЙ Өңкей бетке үстар мыңтылар. Матай қолын бастап келе жатқан өңшөң ыгай мен сыйғай, көкжал бері дәл жортуыл басы, он бес батырга жалғыз ези майдан берген (М. Э.). Осы күннің ығайы мен сыйғайы жиналған екен (АТ).

ЫҒЫНА КӨШТІ [ҚӨНДІ] ◎ ЫҒЫНАН ШЫҒА АЛМАДЫ Дегенімен, ыңғайымен жүрді, айтқанын істеді, сөзін сөйледі. Сол жинальсты қалай босаң тартқанымды білмеймін. Жұрттың ығына көшті бастаппны, байқасам (ЛЖ). Басқасы ғылай қойғанда, қайсыбір кедейлердің ездері сол байлардың ығынан шыға алмай жүрген болатын (М. Жақ.).

ЫҒЫН ЕСТИ Бұл жерде сүйемелдеді, қолтықтан алды, көмектесті деген мағынада. Сәламат Достая, Сәруа тірі жур-сек, Жылатпа жетімдердің ығын есін, Сендер де көзін алған кебелектей, Қалдындар қайғы сүйін белдең кешіп (О. Шор.).

ЫҒЫР БОЛДЫ [ЕТТИ, ҚЫЛДЫ] ◎ ЫҒЫРЫ ШЫҚТЫ Береке-тынышы кетті; ер қашты болды. Артында ботасы қалған ба еді, екі күннің бірінде Отырарға тартады да тұрады. Әбден ығырымыз шықты... (ЛЖ). Бірақ, әйттеуір, кеше ел шауып ығыр қыл отырган Құнанбай өз ықтиярынсыз дуанға шақыртылып кетіп отыр (М. Э.). Сәкен әлі түйілген қалпында. Бейсеке сезі — ертеден оның ойын ығыр еткен, күйзелткен сездер (Ф. Мұс.).

ЫЗА БАСТЫ [БОЛДЫ, КЕРНЕДІ, ҚЫСТА] Ашуға бұлыкты, күйіп-жанды. Баладан қорықканына Жұмабай үяды да, ыза да болды (М. Э.). Қызы қолынан шап етіп ол үстады, ыза кернеп, ашу буын қыстады, Әне, менің ұлы астанам,— Москвам,— Деп Молчалин трактатын нұсқады (А. Х.). Жүргімді аянып пен ыза қысты. Сирағы тігулі шитімнің бетін тузең, кө жалды қарауылға ала бергенде, ақ қанышық та серігінің жанына келіп жетті де, жалмажан жұмсақ уыз етке бұл да килікті (Ә. К.). Қайғы мен ыза қысқан соң, Зар шығады тілімнен (Абай).

ЫЗА ЕТТИ [ҚЫЛДЫ] Ашындырыды, кіжіндірді. Шапқан атқа жеткізбес бөкен желіс ыза қылды қолымға бір тигізбей (Абай). Дәркембай бастаган жатақ биыл емес, жылда Әзімбайды ыза қылатын (М. Э.). Ашуланба қызыарып, Арамдықта жорымал Өздерін гой ыза қып, Кектейсің бе соны да (Д. Э.).

ЫЗАСЫ КЕЛДІ [ҚАЙНАДЫ] Ашуы қозды, жыны үстады. Онаша шымылдық ішінде сымбатты да сұлу қызға тіл қатуға шамасы келмей, мысы құрып, еңесі езілген пасын та ее, адамдық мүсіні болмаса бір ісі де жоқ күйеу жігітке ызаң, келсе, күнәсіз қыздың өршіл мінезіне ері аянышпен, ері қызыға қарайсын (ЛЖ). Германия фашистерінің жүгендізік ісіне өздерінің ызасы қайнайтындығын білдірді (Ақт., Байг.).

ЫЗАСЫ ӨТТИ Қорлығы өтті, қылығы жанына тиіп болды. Бұлар қашып кеткен соң, Бірдей мініп екі атты, ызасы әбден өткен соң, Жігіт жиып жабдықтап, Фали мінген атына (І. Ж.).

ЫЗА ШЕКТІ Қорлық көрді, азап шекті, тағыситетін тартты. Байлықтан ыза шектім акырында, Бір түйір наң болмады жақынымда (КЕ).

ЫЗА ШЫҚТЫ Өкініш, қайғы-реніш туды. Қайғы шығар ілімнен, ыза шығар білімнен, Қайғы мен ыза қысқан соң, Зар шығарды тілімнен (Абай).

ЫЗГАР ШАШТЫ Қанаң төкті, ашулаңып бетінен оты шыкты. Солдат айналадағы тірлікті түгел ұмытқандай, ызгарын шаша ұмыттылды да, жауына түйіле түсті (А. Т.).

ЫЗГАРЫ ҚАТТЫ [СУЫҚ] Қанаң күшті. Айтысқанмен жеңбейсің, Тында, төрем сыйыцмен, Таудың басы бадалды, ызгары қатты хан тақсыр (Ү. К.). ызгары сұық қаңтардай, маңына ешкім келмеген (АЖ).

ЫЗГЫШ ЖАТҚАН Мыңғырган, өтеген. Жердің көркі кірмейді, Қара құрт-

тай қаптаған, Иірсөң еріп жатпаған, ызып жатқан малдан соң (Б. Ө.).

ЫҚЫЛАС САЛДЫ қөніл бөлді, көңіл аударды. Ықылас, назарың сал фәрда тартып, Уақымда көніл құсы тудың артып, Лейлінің Мәжнүні секілденіп, Дос еткен мен гаріпті нұрын шарпып (Ә. Тәң.).

ЫҚЫЛАСЫ [ЫНТАСЫ] АУДЫ [ҚҰЛАДЫ, ТҮСТИ] ୟынта қойды җаксы көріп, көңілі ауды, мейірімі түсті.— Мениң саған ықыласым түсті, сондайқтан еттірмедім!... дейді Қарлыгайым (ҚБ). Еламан айдауга кеткелі, қызына айрықша ықыласы үзілдеді. Еламанның орнын құлатпай, баласын бағып, өз алдына үй болп, түтін тутетіп отырганын мақтаныш көтті (Ә. Н.).

ЫҚЫЛЫҚ АТТЫ 1. Өмірінің соңғы минутында жатқан кісінің жанталасып ыңғылдауы. Ойбай өлді бауырым, үзілді деп, Қерібайдың бері үйлікты үстін басып, ықылық атып, қара қан құсып жатыр, аузын ашып (И. Б.). **2.** Кеңірдегіне келгенше išip, жеп тойды. Сәкен үйіне қонақты ете сирек шақыратын, егер шақыраса, ықылық ата тойдырмай шыгармайтын (С. М.).

ЫҚЫЛЫМ [БІР ЫҚЫЛЫМ] ЗАМАН Есте жоқ ерте дәуір. Кемел ақын келтірер сөздің түрін, Оған да заман еткен бір ықылым (ҚКБС).

ЫМ-ЖЫНЫМЫ БІР Әрекеттес, бүкпантай ісі бір. Бетен ауылдардың адамдары көре алмайды, ейткени бір жерде бүрсіп бұғып отырган уш-төрт үйлі ым-жынымы бір ауыл мен екінші сондай ауылдардың арасы талад жер болады (С. С.).

ЫМ ҚАҚТЫ Ишара етті, белгі білдірді. Қисайып тындал отырган менен именіп, қатын солдатты түртіп қалып, «байқа» дегендеге ым қақты (С. С.). Осыған келгенде Сәтбек қайта жауап қатпастан ез жолдастарына қарап шетке қарай ым қақты (М. Ә.).

ЫМЫРАҒА КЕЛДІ Пәтуаласты, келесті. Екі жақ боп әрек ымыраға келді-ау әйтейір (АТ).

ЫМЫРТ ЖАБЫЛДЫ [ҮЙІРЛІДІ] Қаранды түсті, көз байланды. Бер жақтаға осындай жүрістерін аяқтап болған сонғана, ымырт жабыла бергенде, Абайлардың шанасы Дәмежан қорасының алдына кеп тоқтаған-ды (М. Ә.). Ымьрт үйірле бастағанда алқының Маштай келді (Т. А.).

ЫНДЫНЫ АШЫЛДЫ Құлқыны құрып ашқарақтанды; араны ашылды. Қарт соғы екі інсінің нысалсыздығына шошынады. Құдайменде ырызың несібеге шүкірлік етіп, тәубе қылып отырудың орнына күнсанап ындыны ашылып барады (Ә. Н.).

ЫНДЫНЫ ЖАРЫМАҒАН Тойып, буйірі шығып көрмеген. Өзінің ындының жарымаган ба, неге казан көтермейсін, бір асым етінді неге айысың? (АТ).

ЫНДЫНЫ [ИНДІНІ] КЕПТІ [ҚҰРЫДЫ] Сусап қалды, каталады. (Салы суға кетіп, көнілі болмай отыр дегенді қырғызша «ындыны ечту» немесе «ындыны сууду» дейді. «Індін» дегенненің о бастағы мағынасы — көніл, зауық). Көнілім тоқ емес, ындының кеүіп қалған тәрізді, сіміре бергім келеді (Ж. С.). Ауылдың күйлөріне үйип, ындыны кепкен құм дүлейге сырт етіп жаңбыр сіркіреп өткендей, өткінші гана раят сез етері де болатын (Қ. Шаң.). Ындыны құрып қалған ба, басында көтерсейші,— деп, Шекен оны [Кайыржанды] екі ишынан кос қолдақ кыздан ажыратып алды (Р. Ә.).

ЫНЖЫҚ ТУДЫ Болымсыз, батылдығы жоқ, сөзін тікеп айта алмайтын кісі туралы айтылады. Экесі кепес, оның үстінен, байдын ынжық тұған баласына айтқанының істепі, бел асип алған Маржан болыс-біліктен айрылған Жанааберген күйіп-пісті деп сасқалақтай қоя ма? (Ж. Мұз.).

ЫНТЫҒЫН ҚҰРТТЫ Құмарын асырды, ғашық болды. Қараектелде, Фалия сен емес пе ең, Бұл Арқаның шортаны мен емес пе ем? Құралай көз, сүмбіл шаш, Фалияжан, ынтығымды құртқан сен емес пе ең? (Б. Ш. Б.).

ЫНТЫЗАР ЕТТИ Сагындырды, ынтықтырды. Бәтестей қызды бірден ынтызар етер қылық актер бойында тым аз екен (ҚӘ).

ЫНТЫҚ [ЫНТЫЗАР] БОЛДЫ Құмартты, көргөз зарықты. Артық тұран Қобылан нар, Қызыл бастың жұрттына, Ониша болдың ынтызар (ҚБ). Аң тапласаң атарға мылтық болса, Алданар ең сүйкенер сылтық болса. Саба орнатқан үйлердің сабасы жоқ, көнілің аңсап кымызға ынтық болса (Б. Қож.).

ЫНТЫМАҒЫ АРТТЫ [ЖАРАСТЫ] **О** ынтымақ қосты. Сөзі, ісі, түз-дәмі жарасты; ауыз бірлігі қүшейді. Ынтымағы жарасқан осы ұяның абырайына да, мактандына да Маржан алай ортақ (ЛЖ). Уш жүзеге белініп, өзара жіктесе, жүзінса жүретін қазақ жұртты осы арага келіп, ынтымағын қосқан тәрізді (Ф. Мұс.).

ЫНТЫМАҚҚА КЕЛТІРДІ Ауыз біршілікке көндірді. Қоқып сондай болып келсе-дагы, Кедейді келтіре алмада ынтымаққа. Әуелі келген беті дүрыс еді, Ақыры ауып кетті байлар жақца (Ж. М. Б.).

ЫҢҒАЙЫ КЕЛДІ Орайы табылды, ретті түсті. Ыңғайы келгенде қарақустан кіндік темірмен салып жиберуге Шауыпкел қолын көтерді де, тату ескен құрбысын қимады (С. М.).

ЫҢҒАЙЫ КЕЛМЕДІ Икемі, ебі жоқ, оралымы жоқ.

ЫҢҒАЙЫНА ҚӨНДІ [ҚӨШТІ] Дегенін істеді, айтқанымен жүрді. Қырқаның астына, ыңғасынға түскен қойлар илеген қай-

ыстай ыңғайына көніп алды (Т. А.). Қарсы жауап каттай Хакім баланың ыңғайына көшті (Х. Е.).

ЫҢ ЖОҚ, ШЫҢ ЖОҚ Дау-дамайсыз, у-шусыз. Бір жағынан кейімін. Басында бізге Кәдіrbай емес, Балжан неге туысқан болмады екен? Онда ың да, шың да жоқ, белек үй құрап отыrap едік. Әкпесі мен інісінің бірге тұрганы ерсі емес қой (ЛЖ).

ЫҢҚ ЕТПЕДІ Үн шығармады, қабақ шытпайды. Қөнілді ықыласпенен хакқа қойып, Мінү шарт тәуекелдің кемесіне. Кей сабаз тәуекелге бел байласа, Оқ тисе де ыңқ етпес денесіне (А. Қор.).

ЫҢҚЫЛ-СЫҢҚЫЛЫ БАР Aуру-сыр-қаулы. Қолтеп бері ыңқыл-сыңқылы бар. Шал баласы үйленгеннен кейін кешікпей дүние салды (ҚӘ).

ЫҢҚЫЛЫП АЛДЫ Бұл жерде iish қойды, cimipin салды деген мағынада. Қолтеп бері қойып жүрген арақты зақусасызақ біраз ыңқылтып алдым (С. М.).

ЫҢЫРШАФЫ АЙНАЛҒАН КЕДЕЙ қ. е. н. Түгі жоқ, тесік өкпе жарлы.

ЫҢЫРШАФЫ АЙНАЛҒАНША ◎ К...ЕН ШІГЕГІ ҰЗІЛГЕНШЕ Әбден шаршап болдырганша, титықтағанша.

ЫҢЫРШАФЫ АЙНАЛЫП КЕТТИ ◎ ЫҢЫРШАФЫ ШЫҚТЫ Арықтап, жүдеп кетти.

ЫҢЫРШАФЫ ӘЙНАЛҒЫР! ◎ К...ЕК БОЛҒЫР! қарғыс. Жүдел-жада!

ЫРЖАЛАН [ЫРЖАН] ҚАҚТЫ ◎ ЫРЖАН-ЫРЖАН ЕТТИ Берекесіз, мағынасыз, орынсыз бос ыржанғап күлді.— Ой, осы сенін жоқ жерден ойның келіп тұрады екен. Ойның осылтыры,— деп, ыржалақ қағып тұр (Б. Тіл.). Олардың жоқ ойында малин бақпақ, Адал еңбек, мал таппақ, жұртқа жакпақ, Жалғыз атын терлетіп, ел қызырып, Сәлемдеспей, алыстан ыржан қақпақ (Абай). Мана көшеде екі бікеш мені көріп ыржан-ыржан етіп еді, е бәсе, осыған күлгөн екен рой (ЛЖ).

ЫРҚЫНА ЖІВЕРМЕДІ [ҚОЙМАДЫ, ЖЫҚТАЙ] Ұысында устады, бетімен кетірмейді, дегеніне көндірді. Каден Төлеубайды ырқына жібермей оқшау шығарып әкетті де, оңаша қыспакқа алып еді, сыр айтқыза алмады (Н. Р.). Ол аспазды үнемі угіттей жүріп, кеше кешке өз ырқына жыққан болатын-ды (Ж. Т.). Сагатты ырқына қоймай, балуан қолдарымен [Данияр] жауырын тұсынан қапсыра ұстады (Р. Ә.).

ЫРҚЫНА КӨНДІ ◎ ЫРҚЫНАН ШЫҚПАДЫ ◎ ЫРҚЫНДА [ЫРҚЫМЕН] ЖҮРДІ Айтқанымен, ыңғайымен жүріптүратын болды. Віздің әкеміз болса, өз әйелінің ырқына көнген, момын кісіл — деп бір қойды [Әзімбай] (М. Ә.). Мектеп директоры да папамның ырқынан шыға

алмады (Ә. Қ.). Ырқында жүргенде машиқтың, Қорықтың ба тоқтауга, асықтым. Аңғармай еткенін уақыттың, Аз ғана шаршалпын, тасыптын (Ә. Т.).

ЫРШЫП КЕТТИ [ТҮСТІ] Сезіктеніп, шошып кетti.

ЫРЫҚ БЕРМЕДІ Айтқанына, ыңғайына жүрмейді. Дәрменнің байыргы текірегіне ырық бермей, басы қатты асаудай алып қаша жөнелді (Т. Ә.). Жылқыға түсіп алған соң, Бәсейт Башай ағанын, Бір конбеді ырқына (Ш. Қар.).

ЫРЫҢ-ЖЫРЫҢ ВОЛДЫ Үұрысып көрісті, береке-бірлік қашты. Шала жөндел, жұмыс уақытында ырың-жырың болып жатпайық (Т. Н.). Арамызда бір киілжін, ырың-жырың болды деп жұз шайысып, бет жыртысып қайтеміз (Б. Т.).

ЫРЫМҒА ЖОҚ ◎ ЫРЫМҒА ЕШТЕҢЕ ЖОҚ [ҚАЛМАДЫ] ◎ ЫРЫМҒА ҚАЛМАДЫ. Түк жоқ, түп-түгел жойылды.

ЫРЫС ҚОНДЫ Бақ орнады. Илгері басқан адамға іркілместен ырыс қонар (ШС).

ЫРЫСЫ БЕС ЕЛІ Бақ-құты, несібесі мол.

ЫРЫСЫ ҚАЙТТЫ [КЕТТИ] Берекебайлығы шайқалды. Үұрысы қайтқан жүртінің, Қезінің жасын көрмедин (АӘ). Тааласа қызыдары, «Елден ұят болар» деп, Сыптыртпайды экесі, «Ырыс кетіп қалар» деп (Ш. С.).

ЫСТЫҒИНА КҮЙІП, СУЫҒИНА ТОНДЫ ◎ ЫСТЫҚ-СУЫҒИНА ВІРДЕЙ ТӨЗДІ [ҚӨНДІ] Жақсы-жаман күнінде бірге болды; асты-устіне түсіп бар қуаныш-қайғысына бірге ортақтасы; қызын-қыстау шақ пен қуаныштың күнді бірдей мойнына алды. Бұл күнге дейін ыстығына күйіп, суығына тоңды, бұл болса жетіліп алып тайып кетпек (АТ). Соғыстың аты соғыс. Ол ешкімді де аямайды. Тек оның ыстық-суығына бірдей тозе білген адам ғана оған тетеп бере алады (СК).

ЫСТЫҚ БОЛДЫ Жақын, іш тартты. Әрине, немере өз тұған баласынан ыстық болады деген бар (М. Сұн.).

ЫСТЫҚ ЖАС Сағынышты, өксік жас. Айттым сәлем қалам қас, Саған құрбан мал мен бас. Сағынғаннан сені ойлаң, Келер көзден ыстық жас (Абай). Елжиреген, күйінген жүрек менің де барлық жантәнімді билеп алып кетті. Қезіме ыстық жас келді (С. С.).

ЫСТЫҚ ЖҮРЕК Албырт жас, жалынды жүрек. Ол дәурен өмір емес, бір көрген тұс, Ойта тойма, қызықты қиялдан күс, Қарашиб өз бойында түгел ме екен, ыстық жүрек, өң-шырай, қуат пен күш (Абай).

ЫСТЫҚ КӨРДІ ◎ ЫСТЫҚ ҚӨРІНДІ [ТАРТТЫ] Қатты үнады, көзге оттай басылды, жақын сезілді. Осыған көзім жетеп, көнілім наңып тұрса да, сұлдыры бұ-

лақтың жанындағы қонырауымды ерекше ыстық көремін (ЛЖ). Бәрі де таныс, бәрі де ыстық көрінеді (Р. Т.). Жанайға «Уайдайдың» езі ыстық көрінді. Эннің әуені ертіп әкетті (Т. Ә.). Қылышыңда жоқ оғат, Қарап тойман жұз кабат. Ыстық тартып барасың Бір сагаттан бір сагат (Абай).

ЫСТЫҚ ҚАНДЫ ЖАН ҚЫЗБА кісі туралы айтылады. Айтматовтың шығармаларының сұлу поэзиясын, романтикалық асқақ серпін қаһармандарын ойшыл әрі нәзік сезімді, ыстық қанды жандар етіп бейнелеу арқылы көрсеткен екен театр колективи (КӘ).

ЫСТЫҚ ҚОНЫС Жүрекке сондайлық жақын. Қадірлі, қасиетті, көзге көрінсе от бол басылар тұған, өскен мекен, ата жүрт. Сонда тайга шапқан, асық ойнаған құрбы балалармен жаяу жарыс жасап, асыр салған ен соңғы бір ыстық қоныс осы болатын (М. Ә.).

ЫСТЫҚ СЕЗІМ Бұл жерде сағынған көңіл, іштей толқу айтылып тұр. Барлық айналадағы кең дүниеге, әсіресе мынау езі тұған сахара, өлкे белдеріне соншалық бір туыскандық ыстық сезіммен, кешірім мен де қарайды (М. Ә.).

ЫСТЫҚ СӨЗ Тәтті, көңіл жалыны шарпуымен тұган сөз. Ақылыңа сезің сай, Сіз жалын шоқ, біз бір май, Ыстық сезің кірді ішке, Май тұра ма шыжымай (Абай).

ЫСТЫҚ-СҮҮІҚТЫ КОРГЕН Дүниенің бар қынышылығын бастаң кешкен, азытуышының дәмін татқан.

ЫСТЫҚ ШІППЕДІ Жылды-жұмысақ ас татпады. Екі жұмадай ыстық ішпеген, қатып қалған таба наң сексеуіл кеміргендей талшыны болып, ішер суыны қара су да болмай, қоймен бірге қар асап күндер кешсе де, малды тастамаған адамдарды қалай атая керек,— деді Карпов (М. Ә.).

ЫСЫРАП БОЛДЫ [ҚЫЛДЫ] Тәгіліншашылды, бей-берекет рәсүа болды, ұстарғаның қолында кетті. Малды тежең бақпаса, жайылым ысырап болып қалады (АТ). Артық дәулет біткендер, Старшын, болыс болам дең, Ысырап қылып, малды тәкпендер (Ш. Қ.). Бір сом қайыр дін үшін қылмаған бай, Ысырап қылып ағызар сайдардан май. Шары шығып, дегені болып кетсе, Сираттан өткендей-ақ көнілі жай (М. Қал.).

I

ІЗ [ІЗИН] АНДЫДЫ [БАҚТЫ, КЕСТИ, ШАЛДЫ] ◉ **ІЗІНЕҢ ҚАЛМАДЫ Соңына түсті, жолын тости, торыбы.** Әңгіме осылардың ізін аңду, сауда орнынан көзін жою жайындағы тоқтамға тірелді (С. Ад.). Сылаң етіп жолықса қайтқан ізі, Сағадан сымпың қағып, із шалғанда, Бұркітші тау басында, қағушы ойда, Іздің бетін түзетіп андағанда (Абай).

ІЗДЕГЕНГЕ СУРАҒАН *Бір-біріне сайма-сай, лайық.* Өз аулының жас жігіттері де шетінен ат үсті төбелеске мойынмайтын, «Ізденгенге сураган» дейтін Қожақан сияқтылар еді (М. Ә.).

ІЗЕТ [ІЛТИПАТ] ЕТТИ [КОРСЕТТИ, ҚЫЛДЫ]

Ибалық жасап, әдел сақтап, құрмет білдірді. Қуаныш Апрасият бұған ете, Жаздады өз-өзінен үшін кете. Ол (Сартак) болса, ордага алтын келінддер,— деді — Қалмастан қарсы барып ізет ете (РД). Олардың бері әкендейге бас иіп ізет, құрмет көрсете амандасты (А. Х.).

ІЗ [ІЗИН] ЖАСЫРДЫ [ЖОҒАЛТТЫ] ◉ **ІЗ-ТҮЗ ҚАЛДЫРМАДЫ** *Қылмысты істің, үрлықтың айғарын таптырмайтын етті.* Тапа-тал түсте із жасыру енді — патша ұлығының дәстүрі ме деймін (М. А.). Байлар да мал қызығын біле алмай жүр, Жаз жіберіп, құз аттын міне алмай жүр, Сабылтып күнде ұрлатып, із жоғалтып, Іззаменен ыржып күле алмай жүр (Абай.)

ІЗ ҚАЛДЫ 1. *Соңында журагер боларлық тұяқ бар, перзенті бар.* **2.** *Істеген ісінен белгі қалды.* Салыстырсам кем емес, Ізі қалды жырының. Аплатон өтті дүниеден, Әлемнің білген ілімін (М. Сұл.).

ІЗ САЛДЫ *Нұсқасын тусірді; шимайлады.* Басында ертегі еді мұның өзі. Осындаид қып біреудің айтқан сезі. Қисса қып, шығаруға лайық көріп, Жүсіпбектің бұл да бір салған ізи (КЖ).

ІЗ ТАРТТЫ *Сапарга шықты.* Қөптен бері із тартып, жол жүргелі отырғаным бүгінған (АТ).

ІЗ ТАСТАДЫ *Ізін адастырды; ізін адастыру ушін бөлек бағытқа жүрді; ісін ауыстырды.* *Із тастай* оргыта қашып, Жиырма бес шақырымдай жер жүріп, тұнде тенізге құладым (F. M.).

ІЗ-ТҮЗІ ЖОҚ *Ұшты-куйлі жоқ болды, зым-зия гайып болды; дерексіз кетті.*

ІЗИН АЛА [САЛА] **БАРДЫ [ЖҮРДІ, КЕЛДІ]** ◉ **ІЗІНЕ ТҮСТІ** *Ілесе жүріп отырды; соңына түсті, құды.* Аңдыған кемпір кызының ізін ала үйге кірді (АТ). Жасырын қызмет қылған сонын бері, Іздеген азаматтықты маңсаттары. *Ізіне түсін* жүріп үстап алып, Сибирге жер аударды сонаң ері (Ә. Таң.), Қален ілгері озын кеткен кеп қалашының ізіне түсіп, түйесін тайраңдатып желе жөнелді (Ә. Н.).

ІЗИН ШЫҒАРЫП АЛДЫ *Барымталап алды.* (Көбіне жылқы малы туралы айтылады).

ІЗІ СУЫМАДЫ *Болғанына ұзак үақыт өтпелі, бір сәт өтпелі, дер кезінде іске кірісті.* Жарас: [Айманға] Жылы ізін сүйтпай осы шудың, Жіберме, етегінен ұста құдың (М. А.). Бірақ алдыңғы қонақтың ізі сүймай тұрып, тағы бір топтың дүрмектеліп келіп қалатыны сияқты, Ләззат бір еңбегін бітіріп, тынығып сергімей жатып, басына жача ойлар орала бастады (Т. А.).

ІЗІ СУЫП КЕТТИ *Болған іске ұзак үақыт өтіп, көмексі тартты.*

ІЗІ ТІКТЕЛДІ *ди а л.* *Орны толды.* Егер хаялпісіздендірілсе малдың қандай қаздан болсын өлгеммен, оның ізі тіктеледі (Ақт., Байг.).

ІЛГЕРІ БАСҚАН АЯҒЫ КЕЙІН КЕТТИ *Ici оналмады, ісін қырысық шалды.*

ІЛГЕРІ БАСҚАННЫҢ ИТИ ОТТАЙДЫ *Багы жүріп, дәүлеті асқан кісінің барлық ісі сәтті болады, бар дүниесінің оралымы кеп тұрады.*

ІЛУДЕ БІРЕУ *Некен-саляқ, анда-санда, оқта-текте, мыңда бір.* Біздің ортамызда

жөн сөзге тоқтамайтын ілуде біреу-ақ шығар, бәлки болмас та (КӘ).

ІЛІК БОЛДЫ ◎ **ІЛІК-ШАТЫС БОЛДЫ**
Құда-жегжат, барып-келісті кісілер болады; ілік-шатыстыры ат-шапанға жүрді. Конакасы бермесе, Ат-шапанға ілік боп, Параңы көздел би кетті (Д. Б.).

ІЛІК ТАҚТЫ Кінә қойды, айылтады. Оның абыржығанын түсінсе де түсінбеуге тырысты. Ол енді ілік тара сейледі (Х. Е.).

ІЛІК ІЗДЕДІ Илінісе кетер шатақ ізде-ди, құды. Ашу әбден қозса керек, ілік іздел әрқайсысын бір сүзе қарайды (Ф. Мұс.).

ІЛІНП-САЛЫНДЫ [САЛЫНЫП ЖҮР] Жүргізу әзер ілесіп, өзін зорға сүретіп жүр. Жендей, илінп-салынып жүрген бірлі-жарым жігітсімаңтарыңды бездіріп аларсың, ерексті койып, қимылласаң қайтеді? — деді Шекер Қәкимага (Ә. Ә.).

ІЛІНІСЕ КЕТТІ Байланыса кетті, жан-жалдасты, шатасты, үрсисты. Кетсөң кет, сенің орныңа жалғыз қурай,— деп, Қарсақ Жайсақовпен илінісе кетті (Ә. Ә.).

ІЛІП АЛАР [-ЛЫҚ]

◎ **ІСКЕ АСАР** [ЖАРАР, ТАТЫР] Қөзге түсерлік, қадеге жараплық. Үй ішінде айтартылған іліп алар бүйім жоқ. Сілкін салар төсөніш, Бүтін жаға киім жоқ (С. С.). Ішіндеі іліп алары, іске жарапы, көніл белері, көз түсері, тіл үйірері менің әкем Жетібай (Д. Е.). Үйімізден бірден-бір іліп алар, іске татыр мұлкімізден біз солай айрылдық (Б. С.). Әзіріне қарасты екі-үш үйдің іске асар лыпсаны жиып алды да, көрші ауылдың астықшыларына ілесіп, Қоңыратқа жүріп кетті (Ә. Н.). Алып жүргүре мүмкіндігі жоқ, мол ыдышты... Элтиді Маржама есімді келінің қора ішінше шығарған да, балтамен уатып іске жарагысыз сыйнығын тастап кеткен (С. М.).

ІЛІП ӘКЕТТИ Қағып әкетті; бөгелмей жалғастырып әкетті. Өлеңді алдымен іліп әкеткен Ақылбай болды (М. Ә.).

ІЛІП КЕТТІ ◎ **ІЛІП ҚАҚТЫ** 1. Үрлап кетті, қыңқырып алып кетті. 2. Сөзбен шалып етті, қағыты, кекетті. Тіркеуіштің блюлетеніңдерінде беріп жатқандарғы бар айтқаны: Галошыңдың күйіп кет, біреу-міреу іліп кетпесін, — деу ғана болды (Ә. Сат.). Бұл жолы бала жігіт аңдып бақты, Қаранын ешкітірді іліп қақты. Әктем ғып жүлкүнина бой бермесстен, Сиресіп орынында тастай қатты (Ж. С.).

ІЛІП-ҚАҚПАЙ [БІР ҚАҚПАЙ] **КІСІ** ◎ **БІР АТАРЫ** [ЖАТАЫП АТАРЫ] БАР Кіши-гірім қу тілді, азырақ ілме әзіл, сөз арасында аяқтан шалып қалар ажуда-қалыны бар кісі.

ІН ҚАЗДЫ Жаманшылық ой ойлады, арамдық етті. Үндемей жүріп, іргемізден ін қазбақшы екенсің. Жараптайтын гой бұл балам (С. Ад.).

ІННЕН ШЫҚҚАН СУЫРДАЙ ҰСҚЫНЫ кетіп, сүретіліп түрган кісіге айттылады. Іннен шыққан сұырдай боп, қамалған адамдар бірінен соң бірі погребтен сүретіліп шыға бастады (С. М.).

ІННЕ СУ ҚҰЙДЫ Құртты, жойды; құды. Ал енді, жынылдақтардың індеріне су құйылды. Дос сүйінді, дүшпан қүйінді (С. Т.). Әшім кеше барып бар қастықты өз көзімен көріп, Жұматай інніе су құйып келген екен. Жол бойы зығыры қайнап ертеңе кеткен еді (М. Ә.).

ІҢКӘР БОЛДЫ [БОЛМАДЫ] Құмар болды, көрүге зарықты, сағынды, екі көзі терт болды. Жұзінді жұз көрсем де мейірім қана, Қөрмекке конілім және іншар бола, Ойлаган дәйім сізді қиялменен, Болып жүр көкірегім суралана (М. Б.). Сауықан шықылыштаң сұңқар болмас, Мәстекті мақтаганмен тұлпар болмас. Кей жаман мал бітті деп әкім болад, Халықта сол жаманға іншар болмас (А. Қор.).

ІҢКӘР ҚЫЛДЫ Зарықтырды, сағындырды, құмар қылды. Лайық ақылына қылыштарың, Іңкәр қыл сол гой мені құрытқаның. Аулында айналсоқтап төрт күн жаттым, Сонда да шеніңе бір жуытпадың (М. Б.).

ІҢІР ТҮСТІ Ақшам жамырап, ел орынға отыратын мезгіл болды. Іңір түсін, қарашағы болып қалғанын Аяш тыска шықасын білді (А. Х.).

ІРБІТ ШАПТЫ Базарға, жәрменәнгеге барып, дүниені мол етіп әкелген кісіге айттылады. Сен не ірбіт шапқансың ба? Дүние қалмапты гой? (АТ).

ІРГЕ АЛДЫРМАДЫ Шебін буздырмады, нық түрді. Қазіргідей түтеп келе жатқан дүлей дауылға ірге алдырмай, шеп құрып тұтасып алып, бір кісідей бірігіп қимылдауға шақырды (Ә. Н.).

ІРГЕ АУДАРДЫ 1. *Отырган жерінен басқа қонысқа көшті.* мекен-тұрагын ауыстырды. Қазір қыстаудан шығып, жақын жерге ірге аударып көшіп қонған Магаш аулында жақадан тізілген кіз үйлер өтө көп (М. Ә.). Алалы жылқы, ақтылы койын жосылтып алдың. Ата қонысқанан іргесін аудардың. Ел-жұрттың шұбыртың (М. Ә.). 2. Бұл жерде әйелді қонысқа, мекен орынға балап, бұрынғы әйелін — сары жұрт деп, соған қайта оралуды — ірге аудару деп отыр. Саудайы-ай сауды алмадың-ау, сырқауды алып. Бір пәллеге жолықтың шырқау барып, Ала жаздай көгалды бір көрмедин, Сары жүргізаң даңын ба ірге аударып? (Абай).

ІРГЕ БАҚТЫ Біреудің үйінің сыртынан қырынады, есігін аңдыды. Құзетіп үйден шықпай күйеу аңдып, Кей уақыттыста жатты ірге бағып. Тіктірді ақ киізден бітеп тәсек, Бір жаққа кете ме деп түнде қаңғып (Б. А.).

ІРГЕ БАСАР *Күйеу жігіттің ұрын келінде жеңгелер тарапынан алынатын ырым.*

ІРГЕ БЕРМЕДІ *Бырыққа көнбеді, өз айтқанын, өз дегенін істеді. Ол артынан сөйлейді, бірақ сөйлесе ірге бермей, езгерлерді іле сөйлегіш, мысқылышыл (М. Э.).*

ІРГЕЛІ ЕЛ *Белді ауыл; қабырғалы, береке-бірлікті жүрт. Өзінің де іргелі ел, жуан ата баласы екенін сездіре, сыздана сөйлейді (М. Э.). Лайық па, жан ата, іргелі елім тұрганда, Жат елде өмір кешкенім (Д. Б.).*

ІРГЕСІ БЕРІК *Босағасы мықты, белді. Тұрушы ең қай уақытта орын беріп, Бәріміз қалып едік ата көріп. Бәріміз атаң найман баласымыз, Ежелден халық едік ірге берік (Айтыс).*

ІРГЕСІ БҰЗЫЛМАСЫН [СӨГІЛМЕСИН] *Ел қоныстан кетіп, бытырамасын. Қазіс тырылдықты қазақтың іргесі бұзылмасын деп бай-манаптың жырын жырлап, жырытысын жыртқан батагейінін бірісіз (Ш. Х.).*

ІРГЕСІН АУЛАҚ [БОЛЕК] *САЛДЫ Жоламады, алыс жүрді; бөлек жайлап, бөлек өристе жүрді. Баласы босағандар кәдүллігідей болектеніп, іргесін аулақса салып, жүре сөйлеседі (Ф. М.). Тағы осы жиын ішінде, өздерінің бұл жерде болуымен Абайды тан калдырган, Жігітектің екі атқамінері — Бейсембі, Әбділда отыр... Базаралы айдалып кеткелі өзге Тобықтыдан іргесін аулақ сала отырган адамдар төрізді (М. Э.). Дұрыс айтасыз, хан ием. Күз келері көктемнен малім, Кек ордадан іргеңді бөлек салғаннан-ақ тубі бір ұлы айқастың болары хақ еді гой (І. Е.).*

ІРГЕСІН АШЫП АЛДЫ *Бөлінді, өзара келісіп бөлектенді. Сен іргеңді Мәңкеден әлдекашан ашып алған жок емессің бе? (Ә. Н.).*

ІРГЕСІН КӨТЕРДІ *Кетірді, қуды, көширіп жіберді.*

ІРГЕСІ СӨГІЛДІ *Қабырғасы қақырады; бірлігі кетті, қүйреді, жойылды. Бүгін болмаса, өртең бұл қара түнек ескіліктің іргесі қаусап соғіліп, бірте-бірте талқандалатыны пъесадан сезіліп отырады (ЛЖ.).*

ІРГЕСІ ТИМЕГЕН ЖЕР *Бұрын-соңды болып, қонып көрмеген ел. Үздік-үздік есекі сурлеумен бұрын іргесі тимеген жер-ге, есіресе болмаған елге беттеп барады (Ф. Мұс.).*

ІРГЕ ТЕПТІ *Тұрактап мекендейді, тұпкілікті орнықты. Осы топтын алдында «Түркістан» атты ессіз жонға келіп ірге тебе бастаған совхоздың тында отырган бірінші бороздасы тартыла жөнелді (М. Э.). Мектеп ашамыз. Жаңа қоныска ірге тебеміз дегендерің дұрыс, ағайын!... (С. О.).*

ІРГЕ ТАСЫН ҚАЛАДЫ **⊖ ИРГЕСИН ҚАЛАДЫ** *Iргесін, негізін тұргызды, ізін салды. Соғыс коммунизмі мен жаңа экономикалық саясатты (НЭП) басынан еткізген кулактардың астырын әрекетіне амалсыздан уақытша көніп келген совет өкіметі ендігі жерде социалистік қоғамның ірге тасын қалауға бетпе-бет кірісті (М. Баз.). Комсомол комитетінің секретари бастаған бір топ жас комсомолецтер тағы да бір иігілікті істің іргесін қалауды (ЛЖ.).*

ІРЕП [ІРЕМЕЙ] СОЙДЫ 1. *Әбден балагаттады, жер-жебіріне жетті. 2. Қатты састьырды. Мұндай көпшіліктің ортасына түскен сөзде тоқтау бола ма — бірі iреп, бірі сойды (І. Ж.). Бишаның бірақ, өзі қырды, жойды, «Сені ме» дегендерді iреп сойды. Ұстап ат Көрсүйізді Барзу балуан «Тұра тұр, өлтірем» деп байлад қойды (РД).*

ІРГЕН АУЫЗДАН ШІРІГЕН СӘЗ ШЫҒАДЫ *Мәдениетсін адамның сөзі де жаман, сөлемет болады деген мағынада. Сәулеле Шалтайға жалт қарады. Естіп отырсыз ба, іріген ауыздан шіріген сөздің қалай шығатынын? (Ә. Э.). Iріген ауыздан шіріген сөз шығады деп, осы жаман-ақ қайдагыны тауып айтады (АТ).*

ІРІТКІ САЛДЫ *Жүрт арасының шырқын бұзды, берекесін кетірді. Бай менен бек, қожа, молда, Тұнде суман қағып жур. Олар қазып жаңа жолға, Елге іріткі салып жүр (Ә. Т.). — Садуақас деген атқамінер қуымыз бар еді, сол кедейлердің арасына іріткі салуга кірісті. Жүрттүү үйіне жинал алып: «Артельден шығындар, тараңдар» деп ақыл беріп жатыр, — деді Жақсыбай жүгірп келіп (Б. М.).*

ІС ЖҰЗІНДЕ ШЫН МӘНІНДЕ, іс үстінде, жұмыстың барысында. «Жаңағарған» қазақ комитеті өзінің кім екенін тезінен-ақ іс жұзінде көрсете бастады (С. С.).

ІСКЕ АЛҒЫСЫЗ *Түкке тұргысыз, жаралыс. Міне қызыз, бері қара, іске алғысыз есікі ара, Қолынан оның еткені, Құлпырын-жайнап кеткені (Қ. А.).*

ІСКЕ АРАЛАСТЫ *Жұмыс, қызымет істеді. Аурудан айықпай жатып іске араласып кетті (АТ).*

ІСКЕ АСПАДЫ *Кәдеге жағамады, пайдага аспады. Макаласын әрен жаздырып аламыз, біразы жазбайды, біразының жазғаны іске аспайды (С. М.). Иске аспай бак-даулеттің қалуы оңай, Басыңнан багы тайған шағындыза (Ы. А.).*

ІСКЕ ҚОСТАЫ *Жұмыс істетті, жұмысқа қосылды. Оның не той екенін білесіздер ме? Фабрикамызың іске қосылған тойы, Федор Мырза екеуміздің тұган күнімізге арналған той болады ол (Ф. С.). Зерттеу ісіне мамандығы болса да, басқа іске қосылып жүрген адамдар бар көрінеді (Ф. С.).*

ІСКЕ МҰРЫНДЫҚ *ВОЛДЫ* *Бар жұмысқа бастауши болды. Бұл іске жұрын-*

дың болушы да, оны үйімдастыруши да Жібек (К. Жұм.).

ІСКЕ СӘТ! «Істің сәті болсын, істің орайы келсін!» деген мағынада.

ІСКЕ ТАРТТЫ диал. Жауапқа тартты. Жоғарыда істеген қылмыстары үшін оны іске тартты (К. орда, Арап).

ІСМЕР АДАМ Қолының ебі бар шебер адам. Мәкен өнерлі, ісмегер адам, кесте мен оюға әсіреле шебер екен (М. Э.).

ІС [ICI] НАСЫРҒА АЙНАЛДЫ [НАСЫРҒА ШАПТЫ] Жұмыстың ыңғайы жамандықта қарай бет алтып, оның онғарылуы қыынға айналғанда айтылады. Міне, Жақынбектің үміті тұл болып, іс насырга шауып отыр (М. И.). Еламан істің насырга шауып бара жатқанын байқады (Ә. Н.),

ІСТЕГЕН ИСІ ДАЛАҒА КЕТТИ Бар қызыметі зал болды, босқа бейнет етті. Тенім үлгі алмады, Аузымдағы желімнен, Истеген ісім кетті далага, Кашан өтіп шығам деп. Қайғырамын мен-дағы, Жайықтан аргы даға (М. Ө.).

ІСТЕМЕГЕН ОСЫ ЕДІ Эбден көресіні көрсетіп еді, енді осы қалды ма деген мағынада айтылады.

ІСТЕН ШЫҚТЫ Бұлінді, кәдеге аспай қалды. Осы қатердің етінде жүріп, сонда біздің бар тындырганымыз — алты жолдың бірін ғана істен шығару болды (Б. Мом.) Майдан атты жанды алып машинаның бұл да бір мүшесі еді, енді істен шыққасын лақтырып тастаған сияқты (Т. А.).

ІСТЕС БОЛДЫ Қызыметтес, кәсіптес болды. Әуелі бұл ісімді ол ісімнен асырайын деп, артық ісмеглер іздел жүріп, коріп біраз істес болып, өнер арттырайын деп, тұзден өнер іздемейді (Абай). Бұл екеуді Омардың көптен бері істес болып келе жатқан адамдары еді (Ф. М.). Қожайын бұл араға анда-санда бір келіп кетеді, түпкілікті істес болатын осы тұрғанның өзі (Ф. С.).

ІС ТЫНДЫРДЫ Бір шаруаны бітірді. Барлауга барып ертемен, Қайта оралсаң есеп-саяу, Іс тындырып келсөз сен, Сірә де, достар, тым жақсы-ау (К. А.).

ІСТІ БОЛДЫ Қылмыс жасап айыпталып, жазага іліккелі жүрген кісі туралы айттылады. Айрықша алып қаштысы кеп ел іші оны сот деп дәріптең, істі болған кісілер Нагыметтің шалғайна оралды (Ә. Н.).

ІСТИ ЖАПТЫ [ЖЫМ-ЖЫЛАС ЖАПТЫ] Қылмысты кісінің гергеуге түскен ісін қараяuga, тексеруге жатпайтын етіп корытынды шығарды. (Кебіне ұнамсыз мағынада қолданылады). Сол Қозыбагаров Атбасарда елі тергеуші екен гой. Кейін білсем, қаны шығып тұрған бай баласы екен. Бәссе Нұрбайдың ісін жым-жылас жауып жібергені тегін емес қой (С. О.).

ІСТИҢ КӨЗІН [ҚЫНЫН] БІЛДІ [ТАПТАПЫ] Жұмыстың орындалу тетігін, жүйегүйесін, орай-икемін тауып істеді. Тек істің көзін тауып, жақсы үйімдастыра білсе, колхоз осы маңың өзінен де мол жемшемшіті дайындаған болар еді (ЛЖ).

ICI БОЛМАДЫ [ЖОҚ] Конілі ауамады, еш нәрсемен шаруасы болмады, мән бер меді. Конақ сол шылым тартқан күйі, ұзақ уақыт әлденені ойлап отыра берді. Оразбек ісі де болған жоқ (Х. Е.). Ақыл жоқ, қайғы жоқ онда, Ici жоқ теріс пе, он баға? Тілеңіп, телміріп ізденер, тын ба яки бір сом ба? (Абай).

ICI ЖЕМІСТІ БОЛСЫН! Шаруасы он-га бассын деген мағынада айттылатын тілек. Мен бұған шын көніліммен алғыс айтамын! Өркенің ессін, ісің жемісті болсын деп батамды берем,— деді (Б. М.).

ICI МАҚҰЛ ВОЛДЫ Жұрт ұнатқан іс туралы айттылады. Icің мақұл болса да, Бақ қонып, халық ұнамай? Даулет болмас тапқан мал, Есебін тауып құрамай (М. Сұл.).

ICIН БІТІРДІ [ТЫНДЫРДЫ] 1. Шаруаны орындалат тастады. Ойшыл ойлағанша, тентек ісін бітірер (Мақал). 2. Жоқ етті, құртты.

ICIНЕ МЫҒЫМ Шаруасын тындырымынды істегітін адам туралы айттылады. Иван Гайдай — бригада жетекшісі. Аз сөйлейтін адам. Icіне мығым, маман кенші (ЛЖ).

ICIНЕН ТҮҢІЛДІ Истеген әрекетінен көзілі қалды. Тәрдегі өңшең отырған, тоғыраш-топас күшіген. Жау айдынбас күшінен, Ел түңілген ісінен (Д. Б.).

ICIСІНДІРІЛІКТІ БОЛСЫН! Icің оқынан келсін; олжалы бол!

ICI ӨНДІ Жұмысы жақсы бітті, шаруасы ілгеріледі. Егер ісім онсін десен, ретін тап (Абай).

ICI ӨРГЕ БАСПАДЫ ◉ ICI ТЕРИСКЕ АЙНАЛДЫ ◉ ICI К...ИНЕН КЕРІ КЕТТИ Жұмысының сәті болмады, кесір-кедергі көп болды.

ICI ТУСКЕНДЕ — МУСЭПІР, ICI БІТКЕНДЕ — КІСЭПІР Icі тускенде ғана таңып, тауып, басқа үақытта керек етпейді деген мағынада. Icі тускенде — мұсәпір, ісі біткенде — кісәпір болатын мінез менен табыла қоймаса керек, Арман (Ә. Т.).

ICI ТҮСТІ Біреуғе жұзін салды, кіріптар болды, тауелді болды, біреумен ерік-сіз байланысты болды. Бір күн болмаса, бір күнде ісім түсे ме деп, ауылға жалтақ көз болып жүретін кедей-кепшік, аз ата ендігі салмақты қыл мойынмен көтеріп жатыр (М. Э.). Жықа, аулымыздың арасында ауыл жоқ, жазы-қысы көрші, татуэтті ағайын едік. Сізге бір ісім түсіп келдім (Ф. Мұс.). Жұз таныстырың болмаса, сенимен онша сырлас болған, я ісім түскен кісі емессін (С. М.). Ханниң ісі

қарага түседі, батырдың іci балаға түседі (Макал).

III АРАЗ БОЛДЫ Сыртқа шығармай араздасты; араздығын ішінен тынып сақтады.

ШЕГІНДІК ҚЫРЫНДЫСЫНА ДЕЙІН [ШЕЙІН] АҚТАРДЫ [АҚТАРЫП АЙТЫ] ◎ ШЕК-ҚАРНЫҢ АҚТАРДЫ [ТҮГЕЛ АҚТАРДЫ] Көңілдегісін түк қалдырымай түгел айты, бар шынын айтты. Есберген... ез сырларын, бар ауыр бейнет шындарын оңаша үйде ірікпестен айтты отыр. Ішек қырындысына дейін ақтарып айтқан шығармын деп ойлады (М. Ә.). Масақбай ішегінің қырындысына дейін ақтарғанмен, ел жартымды ештеңе айтплады (С. М.). Бір шешeden туған үялласын, қазіргі дүшпандын, Вайназар байдың құйыршыры, тап мына тұрган Балтабек. Сейле, ақтар ішек-қарныңды (М. Ә.).

ШЕГІН ҰЗІЛГІР! қарғыс. Қатты жылаған балага айттылады.

ШЕГІ ҰЗІЛГЕН ШІПНЕҢ ЖАЛҒАСАДЫ Ашықсан-тарықкан жүрт жалғасын күн көреді, етеп-септеп күнелтеді деген мағынада айттылады.

ШЕК-ҚАРНЫ АРАЛАС [АРАЛАС-ТЫ] Етеге жақын қарым-қатынаста бол бару-келүі, алу-беруі, сый-құрметі мол кісілерге айттылады. Алшынбай, Құнанбай әбден айқасқан, ішек-қарны араласқан дейтін жақындардың өздері (М. Ә.).

ШЕК-ҚАРНЫНА ШЕЙІН ШАҚТЫ Ата-баба, үрім-бұтақ, тұқым-тұяғына дейін айтты берді. Жайық бойында екі-уш ара судан бері тұратын Савелийдің баласы Кердері аулетін ата-атаға беліп, ішек-қарнына шейін шағып бергенде, отырган жүрт азырып қалды (З. Жақ.).

ШЕК-ҚАРНЫҢ УДАЙ ЖАЛАДЫ ◎ ШЕК-ҚАРНЫ УДАЙ АШЫДЫ ◎ III АШЫДЫ [УДАЙ АШЫДЫ] Бір қымбат нәрсесін жогалып, бүлініп, алулы кісісі кетіп, қаза бол, не күйттеген шаруасы орнына келмestей жағдайға кездесіп қалғанда адам басында болатын күйініш сәті. Нелер жыландағанда сұық ойлар сумандап, бірі кіріп, бірі шығып, ішек-қарның үдай жалады (З. Ш.). Өзім қоймада каншама кітаптар жатқанын көріп, ішім үдай ашыған болатын (КӘ). Невельден айрылып қалғанына іші үдай ашыған фашистер қайта-қайта тиісіп, тыным бермей тұрган (Ә. Ж.). Сырт көзге көңілді, дүниені парық құлмайтын жан болып көрінгенмен, ішім үдай ашып, мазасыз ері өкінішті ой жегідей жет жатқан еді (ЛЖ).

ШЕК-СІЛЕСІ ҚАТҚАНША КҮЛДІ ◎ IIIН ТАРТТЫ [ТАРТЫП КҮЛДІ] Өте қатты, тегеусіз, қалтқысыз, көзінен жас ағып, іші-қарны сірескенше күлді. Қозының басы емесін біліп алды, Мырс етіп ішін тартып күліп алды. Тастан кетсем бұл таныш тарғы іздер дең, Қуанып жерден басты жұлып алды (ҚКБС).

ШПЕКТЕЙ ШҰБАТЫЛҒАН Өте үзақ, ушы-қызыры жоқ. Благонравовтың... мына бір ішектей шұбатылған өңгімесі де жаңына тие бастады (Ә. Н.).

III ЖАРАСЫ Жанды азапқа салар дерт. Намысұлы: Сен қыз, не сүмдүк айтқалы келесің, қайды, өлді ме? Бұл сыртқы жара, сен іш жарасын әкеліп тұрысың. Айт, жанының барында (М. Ә.).

ШІКЕ БАЙЛАНДЫ Көңілінде шемен бол соқталды. Қарсысина шыққан ру басыларды Құнанбай үлкен тартыстың аяғында женіп шықса да, сондағы ішке байлаған мұз аналардың көбінің есінен кетпеген (М. Ә.).

ШІКЕ [ШІПНЕ] КІРДІ [ЕНДІ] 1. Тіл тауып жақындасты. Вірде ашады, бірде аяр Шөгел кай елге келсе де, кіммен сейлессе де ішке кіре біледі (Ф. Мұс.). Жұпжұмсақ, бып-биязы ішке кіріп, Жайтандап жан күйдірген көзі қандай (С. Т.). Мейрімді, ақ жарқын сырлас жолдас тәрізді ішіне еніп барады (Ф. Мұс.). Ол ебін тауып кісінің ішіне кіріп, ақырып байқаусыз катырып кетуді де Копиякиннен үйренді (Т. А.). 2. Қекейге қонды, ұнады. Ақылына сезің сай, Сіз жалын шоқ, біз бір май. Ыстық сезің кірді ішке, Май тұра ма шыжымай (Абай). Мұны жаздым ойланып, Ойда бардан толғанып, Кірсе ішіңе оқи бер, Бозбалалар қолға алыш (Абай).

ШІКЕН АСЫ БОЙЫНА БАТПАЙДЫ [ТАРАМАЙДЫ] Көңілі көншімейді, қанағат таппайды. Өсек айтпаса... ішкен асы бойына тарамайды (М. Дүй.). Ол біреумен біреуді қағыстырып, қажастырып отырмаса, ішкен асы бойына батпайды (М. Ә.).

ШІКЕН АСЫН ЖЕРГЕ ҚОЯДЫ ◎ ШІКЕН АСЫ ТАМАҒЫНАН ӨТПЕЙДІ Бұл жерде бәйек болды, көңілі алаңдады деген мағынада. Рас, бала дегенде ішкен асын жерге қояды,— деп Таймас қостап қояды (Ф. Мұс.). Болат — комсомол мүшесі, класс старостасы. Қоғамдық жұмыс десе, ішкен асын жерге қояды (ЛЖ).

ШІКЕН-ЖЕГЕНИН МҰРНЫНАН ШЫҒАРДЫ 1. Асықтырды. 2. Жегенін сығып алды.

ШІКЕН-ЖЕГЕНИҢ БОЙЫНА ҚҰТ БОЛСЫН! алғыс. Алғаның ас болсын деген мағынада.

ШІКЕНІ АЛДЫНДА, ШІПЕГЕНІ АРТЫНДА Не ішіп, не жеймін демейді, тұрмысы жақсы, шаруасы күйлі — бәрі сай. Гүлжан мол дуниеге кенелді де қалды, Өзі би, ези қожа, Ишкені алдында, ішпегені артында, қолын қағып жатқан адам жоқ (ЛЖ).

ШІКЕНІ ИРІҢ [ЗӘР], ЖЕГЕНИ ЖЕЛІМ ◎ ШІКЕНІН ЗӘР, ЖЕГЕНИН ЖЕЛІМ ЕТТИ Қақ-соқтыға салып, күн көрсетпейді, көзге түртпек құлды. Бұл кездегі менің көрген күнім құрсын. Ишкенің ірің, жегенің же-

лім дегендей еш нәрсөн тіс жарып айта алмайтын құса боласың да жүресің (Ә. Сат.).

ШІКЕ [ШІНЕ] ТҮЙДІ Ойына тоқыды, бір пікірге келді; іште сақтады. Абай Әбіштен Дәрмен сырын білген де, ішіне түйген тәрізді (М. Ә.). Дегенін жайы осылай күйдін тілі, Мерген қызы ширатып кеп ішке түйді. Келгендеге осы араға бекіне алмай, Саба қызы құтылғандай-ақ сылқылық күлді (І. Ж.). Ауылға қайырып көп қойды, ішіне түйіп бір сырды (Қ. Мұк.).

ШІКІ ДУНИЕСІ ӨЗГЕРДІ 1. Мінез-құлқы, сырды өзгерді. 2. Ой әлемі, мәдени танымы өзгерді. Көркем әдебиет жағдайының өзгеруімен өзгеріп отырса, сол көркем әдебиетті тұғызуши ақын-жазушының ішкі дүниесі де өзгермек (С. М.).

ШІКІ ЕСЕП ◎ III ҚАЛТА [ҚАЛТАСЫ БАР] Өз көңіліндегі сыр, ешкімге жария етпеген сыр, шама. Осындай ішкі есептермен Шұбар конақ еткен (М. Ә.). Білу оңай ма? Ең аңқау пеңденің көңілінде кемі бір іш қалта бар. Қарт дүниенің есепсіз көп коймасы бар. Соларды шарқ ұрып іздейді (Ғ. Мұс.).

ШІКІЛІККЕ САЛЫНДЫ Арақ-шарап ішкіш болды.

ШІКІ ӨЗЕГІ БОРДАЙ УГІЛІП, ҚАНТАЙ ЕРІДІ Егілді, уайым жеді, іши елжіреді. «Атың кім?» деп сұрадым. «Амандаңық Болатбаев» дегенде менің ішкі өзегім бордай угіліп, қанттай еріп жүре берді деді Болатбек (Ж. Ж.).

ШІКІ САРАЙ 1. Адамның ішек-қарын, іш мүшелері. Адамның ішкі сарайын бұлшық ет пен тери қоршап тұрады (Е. О.). 2. Қөңіл-күй, жағады, сыр. Ауылдың бір шетінде тұратын үйіне дейін Ольганың шыгарып салдым. Жол бойы Ольганың ішкі сарайына барлау жасаған болдым (Ж. Ж.). Мүсілім... тағы да қайта-қайта өзінің ішкі сарайының тізімін... алды (З. Ш.).

ШІКІ САРАЙЫ АШЫҚ [ТҰЗУ] Қөңілінде қаяу жоқ, ешкімге арамдық ойламайды, ажжарсын. Қайда барса да ақ жарқын, адап көңіл. Ишкі сарайы ашық, пейілі таза жаңдар (Т. А.). Осының аңсайтын кезінің өзі-ақ жарасып тұратын еді елге. Ишкі сарайы елі тұзу екен, сірә... (Ғ. М.).

ШІ [ШІ] ҚАЗАНДАЙ [ҚЫЗ-ҚЫЗ] ҚАЙНАДЫ [ҚАЙНАЙДЫ] Ізде кернеп, ашу қысты, кіжінді деген мағынада.

ШІ ҚАЙНАЙДЫ Құмары артты, Маңдайдан тұра туksen қырлы мұрын, Ақша жұз, ал қызыл бет тіл байлайды. Ауын ашса, көрінер кірсіз тісі, Сықылды қолмен тізген іш қайнайды (Абай).

ШІ ҚҰСА [ҚҰСТА] БОЛДЫ Уайыммен, сағынышпен сарғайып, қасірет шекіті. Бейшара Жәмиә әке-шешесінің сезінен шыға алмай, іш құса бол, ит қорлықпен

кун еткізуде (С. О.). Дәл бір ез әйелім бенге тиіп кеткендей, ыза кернеп іш құса болып, тұнжырап келе жаттым (Ж. Ж.).

ШІ МЕРЕЗ Пасың, көңілі қара, құлқы арам, адамға жақсылық ойламайтын күншіл (адам). Шырынкүлдің қырын қараган теріс мінезін көрген жоқ. Қанша іш мерез зұлым болса да, бірде болмаса, бірде арам ойын сезірдімеу тіпті мүмкін емес (С. О.). Жақынның да жаным сүймес, Жақтырмаймын қылышын. О да іш мерез маған емес, Бірақ, сезем бұзығын (Ә. Т.).

ШІ МЕРЕЗДЕНДІ Арамдың қылды, ашылып сыр шашпады. Тоқсанбайдын іш мерезденіп, жер-су өзгерісте қарсы құпия өсек таратқаны айқындалды (Ж. А.). Иш мерездене ағайындар келді (Қ. Әб.).

ШІ МЫЛТЫҚПЕН АТТЫ ЖАҚТЫРМАЙ, көзімен ішіп-жеп қарады. Алдына құм салған түкіргішін қойып жатқан қосагы шыдай алмады. Жән сұрады. Шалдың қысыр сезі қалмайтын әдеті, вузел кемпірін іш мылтықпен ата қараган (ҚЭ).

ШІПЕЙ-ЖЕМЕЙ БАЙ [МӘЗ] БОЛДЫ [ТОЙДЫ] Қарадай, жайдан-жай журіп болып-толды. Бай болады кейбіреу ішпей-жемей, Варар едім бағыңа болсам кедей. Ел ішінде орынсыз жарлы болып, Неге болдын осынша малдан егей (Айтыс).

ШІПЕЙ-ЖЕМЕЙ ҚӨҢІЛІ ТОЛДЫ [РИ-ЗА БОЛДЫ] Қарадай отырып, көңілі конши тұшынды. Өзіндей Ақбаланы қарашы! Жүріс-тұрысына ішпей-жемей ырза боласын, деп Ақбаланы бұның бетіне салық қып баса беретін (Ә. Н.).

ШІПЕСЕН ШІНДЕ КЕТСІН [ШІСІЗ ҚАЛ] ◎ ШІПЕСЕН АТАУЫНДЫ [АТАУ КЕРЕНДІ] ШІ қарғыс. Қебіне тамаққа екпелеген балаға кейіп айтатын сөз. («Атау», «атау кере» өлім алдындағы кісіге ақыргы демі бітіп бара жатқанда беретін актық дәм).

ШІ ПІКІРІН БІЛДІРДІ Қөңілін, ойын, көңілге түйгегін сездірді, аңгартты. Кей-қауыс Сұхраптың сезіп сырын, Қамданып қалайын деп онан бұрын. Суданды Марунменен шакырып ап, Білдіріп бастан-аяқ іш пікірін (Т. І.).

ШІСЕ [ШІШІ] ТАМАҚҚА, КИСЕ [КИІП] КИІМГЕ ЖАРЫМАДЫ Тұрмысы оңалмады, тапқаны тамағына жетпеді. Ел кедейлерінің көрген күні анау. Өмірі ішсе тамаққа, кисе киімге жарымай, байдың борбышына, атқа мінердің жеміне жеткізе алмай таусылып жүргені (І. Ж.).

ШІСЕ ШІНЕ, ЖЕСЕ ЖАЙЫНА Дені сап-саяу, аяқты аяғымен, табақты табағымен.

ШІ ТАРЛЫҚ ЖАСАДЫ [КӨРСЕТТИ, ҚЫЛДЫ] Қызығанды, қолындағысын біреуге беруге қимады. Қораптан қолтықтап экелетін шөпті ешкім елемейтін, ол үшін ферма менгерушісі іш тарлық жаса-майтын, жаман атты болғысы келмейтін

(Ж. Мұз.). Мына келіншектің бақытына кейір құрбылары іш тарлық көрсететін (ЛЖ).

ШІ ТАРТТЫ ЖАҚЫН ТУТТЫ, БҮЙРЕГІ БҮРДЫ, ЖАҚТАДЫ, ҚОЛДАДЫ. Әжібай құдасымен кешке таман, Отыр ед көнілдегі бітіп алаң: «Білмеймін бізден сізді іш тарта ма, Деді — үйге түк қалдыгар емес балаң» (С. Т.). Әлгіндегі сездерін кейін Мақпал титтайынан бірге есken жандай құрбысын қатты аяп кетті, жас жүрегі іш тарта елжіреп қоя берді (Ө. Қан.). Балығы көп жерге запрет сап, қызығыштай қорын жүретін қатал корықшысы, бұл күнде ол мұлде өзгерген, бұрынғыдан казақ жіргіттеріне іш тартқансын жымыңдал, сыртымен алдаң тұрмайды (Ә. Н.).

ШІ ТАСТАДЫ ТӨЛДІҚ МЕЗГІЛСІЗ ӨЛІ ТУУЫ ТУРАЛЫ АЙТЫЛАДЫ. Былтыр жылқымыздың қорасы болмай, биеніздің көбі іш тастап кеткен жоқ па? Енді биыл «Талаптың көргенін аудан да көрмейді» — деді Абдрахман (П. Ж.). Егер қой арық, күйсіз болса, егіз түгіл сыйнар езін кетептір жүре алмай іш тастайды (КӘ).

ШІТЕЙ ҚАТЫП ҚАЛДЫ ӨЗІН-ЕЗІ ИШТЕН ТАС ТҮЙІН ЕТИЛ БЕКІДІ. Ақбала ұстамды болатын. Бұрын қандай жағдайда да оның құдай берген тәқаппар, ақ жүзі жүрт алдында шіміркілей, қара қасын керіп тастап, байсалды бір қалпынан жазбаушы еді, осы жолы да ол өзін-еzi ұстагысы көп іштей қатып қалды (Ә. Н.).

ШІТЕЙ [ШІТЕН] ИРІТТІ Арасына кіріл алып бүлдірді. Ол бой тасалай жүрседе, колхозды іштей ірітуде (А. Х.).

ШІТЕ ҚАЛДЫ Анасының құрсағында жатқанда экесінен қалған, айрылған бала туралы айттылады. Кешегі ел ауғанда, Ел табаны тайғанда, іште қалған жетімің, Мен қызыңа үсаймын (АБ). Қетерде солдат жарының, ішінде қалған ана жыл. Қекемді айтпай тынырын, Деп бір сәбі бала тұр (С. Мәу.).

ШІТЕН ҚАРА [ҚЫҢЫР] ТУҒАН Миңезі шәлкес, өз дегені болмаса, ешкімнің айтқанына көнбес. Сабындаға ағармас іштен туған қарамын (КБ). Қараша торғай қаз болмас, Шағала келмей жаз болмас. Шаңқан болмай боз болмас, іштен қыңыр туғанды, Тезге салсаң түзелмес (Б. Қ.).

ШІТЕН [ШІТЕЙ] ТЫНДЫ [ТАУСЫЛДЫ] Қайғысын ешкімге білдірмейді; өзімен-еzi болып, сыр жармаң қайғырды, күйінді. Оттік талай дар түбінен, Жыламай-ақ іштеген тынып. Талай құрбан қабірінен, Аруағына тағымын қылыш (Қ. Шан.). Ит жеген ішінен гаусылар (Мақал). Шарапасы ауыр халге амал таппасын аның білді де, ішінен тынып шөгіп қалды (Ә. Н.). Мысықын аралас сездерді түйдектүйдегімен естігендеге менің тұла бойым шымырлап, қаным қайнады, бірақ іштей тынып отыра беремін (Ж. С.).

ШІТЕН ШАЛДЫ ЖАСЫРЫН, іште жүріп қастық әрекет етті. Иштен шалудың орайын ойлап еді, одан іс шықпаған соң, ашық жаулыққа барды (Ш. Х.).

ШІТЕН ШЫҚҚАН ШҰБАР ЖЫЛАН Қанша дегенмен, «жаман» дегенмен өз қарынан шыққан, өзінен туған перзент деген мағынада. ...Ата-анам, ақ батаңды аттап кеттім, Тентек ел талқысына тастап кеттім, Болсам да шұбар жылан іштен шыққан, Қарғамас, сілемес деп сеніп кеттім (М. Ә.).

ШІТІ ЖАЛАДЫ Бұл жерде өзегін өртеді, ішін күйдіріп барады деген мағынада. Қараган сайын жүректе бір нерсе тоptанып, белгісіз бір корғыныш бұлдырылалып, ішті жалап бара жатқан сияқты болды (Б. М.).

ШІТЕЙ [ЖЕГІДЕЙ] ЖЕДІ [КЕМІРДІ] Мазаны алды, қабирганы қайыстырды, күйзелтті. Күн үзын кезіп, қамқор сезін тыннадар жан таппады. Бүгін емес, көтпен бері іштегі жеідей кеміріп жүрген бар жарының өзіне барып соқты (М. Ә.). Түсін енді түйсініп отыр. «Арман» дегені Бөжейдін өз ішін жеп болған (М. Ә.).

ШІШЦАЙ ДЕМЕДІ ◎ ШІШЦАЙ ДЕП КӨРМЕДІ ◎ ШІШЦАЙ ДЕСКЕН ЕМЕС Ешқашан бір-бірімен тус шайысып, ренжісін, сөзге келісіп көрген емес. Бұрын ішцай деп көрмеген екеуі соңынан желігі басылып, қандары суыған соң, бір-бірінен сұрады (ЛЖ). Осынша жасақ келделі бірінен бірі ішцай дескен емес (АТ).

ШІ АЛАЙ-ТУЛЕЙ [БОЛДЫ] Қөнілі кобалжыды; қөнілі толқып алабұртты. Сырты сау, бірақ іші алай-тулей ме деймін... — деді Шәке (М. Ә.).

ШІ АЛАУ-ЖАЛАУ [ЭЛЕМ-ЖӘЛЕМ] БОЛДЫ Қызығанды, іштарлық жасады, іші күйіді. Иші алай-жалау болып қызықса да, сыртына шығарғысы келмей отырған Рязановқа Ушаков ызаланып кетті (Ф. М.).

ШІП — АЛТЫН, СЫРТЫ — КҮМІС
1. Терен мағынальы, мазмұндың әңгіме, сез, өлең. Өлеңге әркімнің-ақ бар таласы, Сонда да солардың бар таңдамасы, іші — алтын, сырты — күміс сез жаксысын, Қазақтың келістіреп қай баласы (Абай) 2. Міне зі жақсы, ақылды адам.

ШІ АРАМ Пигылы жаман, қөнілі қара. Ал сенейін, сенейін, Айтқаныңа көнейін. Шалма ораған сопының, ішін арам демейін (Абай).

ШІ АУЫРДЫ Өкінді, іші ашыды. Ол атты алған соң ішім ауырып қалды (АТ).

ШІ [УДАЙ] АШЫДЫ ◎ К...I [УДАЙ] АШЫДЫ Қатты күйінді. Сөзге бірге, ақыл үйлес, мінез тату, Тұрады сені көріп тасып. Махаббат бізде болмай, жатта болса. Ах ұрам у ішкендей ішім ашып (Ә. Тәң.). Ишің ашыса тұз жала (АТ).

ШІП-БАУЫРЫ [ШІП] ЕЛЖИРЕДІ [ҮҮЛЖЫДЫ] ◎ ШІП ЕГІЛДІ Жаны ери

жаңсы көрді; мейірі түсे жаңсы көрді. «Есен-сау бол, жаным!» деп ұстасып қол, Дегенде: «Берсін алла амандық жол!... Елжіреп іші-бауырым, есім шығып, Сол кезде дей беріптін: «Хош бол, хош бол!» (С. С.). *Ishi ejleren* көзіне жас келді (Б. М.). Қебік қарды толарсағынан кешіп бара жатқан даладағы бұл жалғыз карага Шолланың *iши ejleren* кетті (F. Mys.). Толтырган қанды жасқа екі көзін, Аядым *iшім erіn* оның өзін (С. Т.). Ақыл айтсан біреуге *iшиң erіn*, егіліп, Ұялым, ақын тілеуге, Бермесец қалар түңіліп (Абай).

ШІІ-БАУЫРЫ ҚАТТЫ Өлі бітті; дәрмені құрып, сілейді. *Ishi-bauyry* қатып, әбден әлі бітіп, қалжыраган соң бұк түсіп қана жатыр еди (С. Д.).

ШІІ-БАУЫРЫНА КІРДІ ЖЫЛЫ СӘЗІ, жаңсы мінезімен баурап алды, өзіне жақын тартты, жылы сөйлеп өзіне қаратты. Кара қатын жаны ашығансып, жымыңдаш *iши-бауырына* кіріп отырып, қайда кісі жаны түршіккендегі жаманышылықты шашыра келді (Ә. Н.).

ШІІ-БАУЫРЫ ӨРТЕНДІ ◎ **ШІІ ЖАНДЫ [ОТТАЙ ЖАНДЫ, КҮЙДІ] Қатты қапаланды, қайғыдан өртеді.** Нәредниктің мына ызасы, мына корлығы үдай болып, *iши-бауырымды* өртеп, күйдіріп кетті (С. С.). Шықкан күнмен жаңғырып, Жер көгеріп күш алар. Аққан жасқа қаңғырып, Бас ауырар, *iш жанар* (Абай). Ғашықтық жаман өрт екен, *Жандырды* менің *iшімді*, Қөрсетер ме екен құдайым, Сүйікті сіздей кісімді (М. Б.).

ШІІ БҮРДЫ Біреуді жақтады; біреуге жан ашырылғы жасады, біреуге бүйрекі тартты. Сотқа байланысты сөзінді айт,— деп айрайлап қалды, жобасы Мауытбаев-қа *iши бұрып* отырган біреу залдың кейінгі жағынан (С. М.).

ШІІ БҮЛК ЕТТИ ◎ **К...І БҮЛК ЕТТИ [ҚЫЛПЫЛДАДЫ]** *Bірдемеден сезіктенген кісі туралы айтылады.*

ШІІ БІЛДІ [СЕЗДІ] *Өзі ғана тусініві,* көңілі сезді, шамалады. Ҳакім, сен, қаралым, пәленше қайда, қай жерде жүр, не істеп жүр деп сұрама. Мұндай жұмысты адамның *iши ғана біліп* қойғаны жақсы (Х. Е.). Қөрсетпіді адамға, Пердесін ашып беттерін, Әзімбай *iши біліп* жүр, Назымның жасы жеткенін (ҚамБ). Ұзамай болатның *iши сезді* (С. Т.). Әзімхан да Гүлкенге үнайтын, Үнайтының Әзімханың да *iши сезетін* (С. С.).

ШІІ ЖАРАУ, ЖОНЫ ҚЫРАУ Қоңы жогары, күйлі, семіз. Екі шопанды тыңдай жүріп Жарасов үнемі ақырын қозғалып, қойды аралап еди. Бұл буаз қойлар емес, тоқты екен, *iштері жарасты, жондары қырау* (М. Ә.).

ШІІ ЖАРЫЛА ЖАЗДАДЫ *Бұл жерде қатты қызғанды деген мағынада айтылып тұр.* Өзге ага сұлтандар қызығанғанин *iштері жарыла жаздаған* (І. Е.).

ШІІ ЖАРЫЛЫП БАРАДЫ *Ishi пысып, қатты жалығу туралы айтылады.* Кеше гана қаладан, у-шу балалар арасынан келген Ғанидың *iши жарылып барады* (Ж. А.).

ШІІ ЖАУ БОЛДЫ Жасырын қысас-тық ойлады. Алашақа *iши жау бол*, сырты күлмек, Жақынын тіріде аңдып, өлсе, өкірмек. Бір-екі жолы болған кісі көрсө, Құдай сүйіп жаратқан осы демек (Абай).

ШІІ ЖЫЛЫДЫ [ЖІБІДІ] Жақсылық-ка көңілі құлады, мейірленді. *Ishim жылып* сала берді. Шынымды айтсам, адамдардың бір-біріне қамқорлығын тұғыш сезінген жерім осы ара (ЛЖ). Жан деп білем, *iши жылып*, Өзгертуеген санатын, Алып келіп, мойында іліп, Лагынеттік қамытын (Б. М.).

ШІІ ИТ ЖАЛАҒАНДАЙ БОЛДЫ ◎ **ШІІ ҰЛЫДЫ Қарны ашип, өзегі талды.** Боранмен алсып жан ұшырып жүріп, уақыттың қалай еткенін сезебей де қалды. Жел тынды, тіршілік саябырылды. Қарны ашып, *iши ит жалағандай* бола бастағанын сезе бастады (ЛЖ). Ас ішемін дей шығып асханаға бара алмай қалғандықтан ба, әйтеуір жігіттің *iши ұлып* отырган (Т. Н.).

ШІІ ИТ ЖЫРТҚАНДАЙ ◎ **ШІІН ИТ ТЫРНАҒАНДАЙ ҚИНАЛДЫ** *Ishi элем-жәлем, үдай ашыды.* Еламан бұл жолы да қас қылғандай тіл қатпай сазарып алды; осы отырганда *iши ит жыртқандай*, мына жас жігіт пен Ақбаланың қызы көзінен бері үзіле алмай келе жатқан көңіл жақындығын біледі (Ә. Н.). Жұмабек өртегісін тұрып, өзінің кешегісін ойлаганда, *iшин ит тырнагандай қиналып, ұялғаннан* жерге кіріп кете жаздайды (Т. А.).

ШІІ КЕВЕДІ Біреуге тіл қатпаса аузы қисаады, сойлемей, бірдеңе істемей отыра алмайды, *iшине сыймайды.* Есентай әзелі сезге сарай, онан соң айтпаса, негызда біреуді біреуге соқтықтыра, өшіктіре, қиян-кеекі қиталастыра сөйлемесе *iши кебетіндей* болатын (М. Ә.).

ШІІ ҚАЛАМАДЫ *Жақтырмады, ұнатпады.* Бұрынғы жағдайда балықшылар бұған қуанар еді: ал бүгін мұз қатқанын Еламанның *iши қаламады;* орыс байы әйшайғе қарратпай ашық теңізге айдал шыға ма, қайтеді деген құдікпен көңілі құпти (Ә. Н.).

ШІІ ҚАТУ *Ашуулы, өкпелі, ренішті.* Сырты тату, *iши қату.* Харып жасап, нүкте жок. Алдағыш болсаң ас даяр, Алдаған кісі қасқаар (І. Ж.).

ШІІ ҚИМАДЫ [ҚИМАЙ ТҮР] *Қолынан шығарғысы келмеді;* аяды; *айрылыса алмады.* Аузы айтса да батырдың *Ishi қимай тұр* еди. Қобыланды сонда сейледі (ҚБ).

ШІІ ҚОРЫҚТЫ *Тайсалды, сескенді.* сезіктенді. Қарағым, Құнікейжан, ақылың артық. Жүруші ем қу қалмақтан *iшил*

қорқып. Ер Дайын өзің айтқан ізден келді, Біле бер ендігісін ақыл тоқып (Д. Б.).

ІІІ ҚҰРЫЛМАЙТЫН, ПЫШАҒЫ СУРЫЛМАЙТЫН Бұл жерде аи-жалаңаш елді, жалаңқай шүйгін оты жоқ жерді айтты тұр. Баланың іші құрыйлмайтын, жігіттің пышағы сурыйлмайтын, еркегі ат болатын, үргашысы жат болатын жер екен (ШС).

ІІІ ҚЫЖ-ҚЫЖ КАЙНАДЫ *Ishin* күйдіре күматқызды. Торшолақ бала жақындал, құшақтайын деп еді, келіншек бетін бұрып, сырт айналып кетті. Көліншектің бұл қылышы онсыз да ынтық бол жүрген жігіттің ішін қыж-қыж қайнатты (Ә. Н.).

ІІІ МАЙЛЫ ④ К...І МАЙЛЫ *Turmysy* жақсы, күйлі. Шәкенді бүгін шауып алса да, түгі кетпейді. Ол былтырдан бері сатынып, тағынып болған. *Ishi* майлыш... дейді *Жылқыбай* (Ф. Мұс.). Сыртың салынып болғанша, *Ishi* майлыш болсын (Мақал).

ІІІ МҰЗДАДЫ Қатты шошыды, ұнатпай қалды, тітіркенді, ренжіді, өкпеледі. Аузы жаман қатын анасына тіл тигізіп, ренжітіп тастады ма деп қорқады. Осы қазір де ол әйелінің қабагынан айыға қоймаған ашу ізін көріп, *iши* мұздап қоя берді (Ә. Н.). Әуелті бір әңгімені Шұбар айтты. Соңғы алты-жеті жылғағана бойында оның *iши* Абайға қатты мұздатқан істер бар екен. Соны айтады (М. Ә.).

ІІІ МЫҚТЫ Өз есебі өзінде, арамдығы құшті. Жайма-шуақ сүм шалдың *iши* мықты, Алғашқы ішкен Әзімге тез-ақшықты. Бір аяқ қолдан қолға дегенсініп, Жәдігей стансаға дера туқыты (Абай).

ІІІ АҚТАРДЫ [АШТИ] Бар сырын айтты, көңілдегі арман-мұңын жайып салды, мұңын шакты. Шын жолдастың сыпайы сырттан мақтар, Әуелі шын жолдастың *iши* ақтар, Қөзің жоқта сыртынан көмек болып, Біреуге жамандарға ұт сақтар (А. Қор.). Шешідейden өзгеге *iши* ақтармасаған, Бүгін де нешеу кірді қатшарлы адам. Жореке... Сыртқы дабыл бөгет болып, Әзірге құпиялар басталмасаған (Ә. С.).

ІІІ АЛДЫРМАДЫ *Oйын сездірмеді*, сыр бермегі. Жас Рошаль бір мырс етті де, *iши* алдырмай отырып қалды (Ә. Н.).

ІІІДЕ ИТ [МЫСЫҚ] Өліп ЖАТЫР *Esi* сырын шашпады, оның пікірі *iшинде*, ойында не барын ешкім билмейді. *Ishinde* ит өліп жатса да Қасен бұл жігітке келгендері алғашқы маскасын бұзбастан:— Жарайды, енді бүйріғы болар,— деп шығып кетті (М. Ә.).

ІІІНЕ [ШІКЕ] БҮКТІ [САҚТАДЫ, ЖИДЫ] ④ ІІІНЕШ ШЫГАРМАДЫ *Syr* сактады, тіс жармады. Үндемей бүкір жерді аргы шеттен, От жалындағы сол байға көзін тіккен. Жай отындағы жарқылдарап, қарауы өзге, Ызасы қозғалған баішке бүккен? (Абай). Бірақ аз күлетін мінезге ауыр, сырға түйшік, сезге сараң Айжан махаббатын да *iшке* бүкті (З. Қ.).

Ishine сактап құлғынын, Жақындаш барып барлады (Абай). *Ishine* жиды өкпені (Д. Б.).

ІІІНЕ ЕЛ ҚОНДЫ *Ac iшип* жүрек жалғады, тамақтанды; тамиқ *iшип*, жыланының басы қайтты. Жолы болған Сапар *iшине* ел қондырып алған соң үйден шығып, досы Сетендігे қарай бет алды (М. И.). Бұған дейін біраз каужалап, *iшимізге* ел қондырып алудан ба, әлде қоркынштан ба, енді кайтып жерге отырган да жоқпыз, ас та татқан жоқпыз (С. М.).

ІІІНЕ КІРСЕШЫҚСЫЗ Сән-салтаннын, құлпырып жайнап тұр, ете әдемі, көркем. *Ishine* кірсөң шыққысызы: оң жақта болскей керует, масаты кілем, ақ сауаурын, ала сандық, шай көрпе, құс жастақ, тігін машина, қос ауыз мылтық, радиоқабылдағыш, будильник сағаты (М. Е.).

ІІІНЕ КІРІП-ШЫҚТЫ *Kөңілдегі* барсырын, ойын білді. Бойтек Сабанбаевқа,— Мен қай жерлесімнің *iшине* кіріп-шығыптын, қайдан білейін,— деді (М. И.).

ІІІНЕ ҚОНБАДЫ Миына кірмедин, үқпайды, еш қызыққа зауқы соқпайды, көңілі қаламады. Ол тілге едік оңтайлы, Қаріп-сіз біліп сондайды. Біліп-ақ үғыш қоюшы ек, Енді *iши* қонбайды (Абай).

ІІІНЕ ҚЫЛ [ШЫНАШАҚ] АЙНАЛАМАЙДЫ Өте *iши* тар, қызғаншақ, көре алмас кісігө айттылады. *Ishine* қыл айналмайтын аяр адамнан не жақсылық күтүге болады (АТ). *Ishine* шынашақ айналмас шырт етпенің өзі (АТ).

ІІІНЕН ЖАЙЛАДЫ Бауырына *kіrip* алып, зұлымдық жасады, сездірмей аяқтан шалып, қастандық жасады. Құтыра тұрындар бәлем, *iшинен* жайлармын, астыңдан қырыққанымды көрерсің (М. Ә.).

ІІІНЕН КҮЛДІ Сыртқа білдірмей ажулалады, мысқылдады, келекеледі, мазақтады. Әлімхан қара шұбар, қара сақалдың қызы-көліншектерге телміре қараган көзіне қарап, *iшинен* күлгендей болып отырды (С. С.).

ІІІНЕН КІРІП, СЫРТЫНА ШЫҚТЫ *Жағында*, өзіне бұрып алды, жағымпазданады. Мәметті айналып-үйірліп, *iшинен* *kіrip*, сыртынан шығады. Мәмбет екеуі келіп пароходқа тұра қалысты (І. Ж.).

ІІІНЕН ШІРІДІ [БЫҚСЫП ШІРІДІ] *Ishi* жамандықта толды; *iши* жаман оймен уланады; *iши* шірік ойға толды. Егер тілін алсаңыз, Бірі қалмас кісіден. Егер тілін алмасаң, *Вықып шіріп* *iшинен* (Абай).

ІІІНЕ СЫЙМАДЫ Айтқысы келді де тұрды, сыр сактай алмады. Әкем айтпаған ақылды айттың. Әзім ит болғанда, насілім адам ғой, *iши* сыймай барады. Боз биенди Серкебай екеуміз Жұністің өз үйине апарып сойып бергеміз (Ф. Мұс.).

ІІІНЕ ТАРТТЫ Бауырына алды, өзіне жақын етті.

ШІННЕ ТОЛҒАУ САЛДЫ *Ойға қалдырыбы, төбірентіп, көңілін шарықтатты*. Әуелде кірдің түсіме, Ортақтасып өміріме. *Толғау салып ішіме, Сол күнде жақтың көңіліме* (Абай).

ШІН ИТТЕЙ КЕМІРДІ *Жегідей жеді, мазасын алды*. Еіріне бірі ұласқан жаман ойлар Қасболаттың *ішін иттей кеміреді* (Т. А.).

ШІН КЕПТІРДІ *Қарғап сіледі, әбден жамандап сөз қылды*. Екі келіншек бет шымшысын алып әңгімені соғып отыр. Тиіспеген, сөз қылмаған адамы қалмады, тіпті қой аузынан шөп алмас Әлімінің де *ішін кептірді*, жерден алып жерге салды (АТ).

ШІН ОТ ҚЫЛДЫ *Қайғыға салды, ішіне ғашық отын түсірді*. Ғашықтық түсті басқа, етті алаң, Бермедин көркем сабыр хак тағалам. Бұ сауда есімді алып, *ішімді от қыл, Күйдіріп өртеген соң алдым қалам* (М. С.).

ШІН СЕЗДІ *Сырын білді, ойын түсінді*. Ералын Отардың *ішін сезетін, қазір көріне қарсылыққа кездескен соң, ойланып қалды*: «Не істеу керек!» (Ф. Мұс.).

ШІН ТАРТТА *Таңырқады, қатты таң болды*. Болған боран болды да тына қалды. Құдай қайдан тазшанаң ұра қалды. Айда келіп тазшага таянған соң, *Ішін тартып сол жерде тұра қалды* (ККБС).

ШІН ТЫРНАДЫ *Қатты өкіне, өзегінде ашынды*. Екі жылдан жолдағас болған сырласым, Айрылғандық біздің *ішті тырнасын*. Отіп кеткен екі жылға қайырлы, Құп білемін екі өмірдің тұрмасын (С. Д.).

ШІН УРАЙЫН! *бейпіл. Не болса, ол болсын, қажет емес т. б. магынада айтылатын кейіс мәнді тіркес*. Ол байлықтың *ішін үрайын!* Мен өзім үшін жинаймын! Тіпті өзіме, өзіме де қимаймын,— дейді Жылқыбай (Ф. Мұс.).

ШІНДЕ ЖЫЛАН ЖАЙЛАП ОТЫРМА? *Тоймадың, ба, көнің кепті ме, жалмауызың, ба?*

ШІНДЕ АРЫСТАН ОЙНАП БАРА МА? *Тынышып, тыныштық таптай жүрген бала туралы айттылады*.

ШІН КЕПКІР *қарғыс. Мес болғыр, қаталан қалғыр деген магынада*. Мырза сыйылышқап күліл жіберді. Оны бәрі қостады. *Ішің кепкір, Әбен, кебер ішің!* Қайда екен ол балық (Ф. Мұс.).

ШІН КҮЙСЕ, ТҰЗ ЖАЛА *Шоқ-шоқ, саған сол керек!* (Біреудің болғанын көре алмайтын кісіге айтатын табалау түрдегі сөзі).

ШІН ТОЛҒЫР! *қарғыс. Оңбагыр, ойының, осылғыр мәнді тіркес*. Ойның элі қанбаған, не қылған *ішің толғыр* ед (М. Ә.).

ШІН ӨЛГЕН, СЫРТЫ [ҚҰР ДЕНЕСІ]

САУ *Құр сүлдесі ғана жур, көңілі басылған, өмірден түңілген, сырты бүтін, іші түтін, ішінен тынған*. Бәрін сышыры алып, бір көйлектен қалдыраса да, елден айырмаса екен. *Ішім өлі, сыртын сау*. Құр сүлдерім жур,— деді Шолпан Шәкене (Ф. Мұс.). *Ішім өлген, сыртын сау*, Көрінгенге деймін-ау, Бугінгі дос — ертең жау, Мен не қылдым, яптырым-ау (Абай). *Ішім өлген, құр денем сау*, Босқа үрейім жау менің, Жарамайды бекер алдау, Тенің емес мен сенің (Абай).

ШІН ӨЛДІ [ӨЛІК] *Көңілі селт етпеді; ішкі дүниесі құлазып қалды*. Өзіме-әзім ыза болғаннан ба? Яки, бөтен бір себептен ба? Еш білмеймін, сыртын сау болса да, *ішім өліп қалыпты* (Абай).

ШІН ӨТТІ [ӨЛІК] *Көңілі селт етпеді; ішкі дүниесі құлазып қалды*. Ас сіңіре алмады, бойына ас түрмады.

ШІН ТОЙМАДЫ *Қанагат тұтпады, бүйірі шықпады, жеп жарымайды*. Сен бір бүркіт мен торғай, Қанымды *ішіп тұрмайсын*. Өлтіргенде үкім ғып, Не шығар деп ойлайсын (У. К.).

ШІН ПЫСТЫ [ТОЛДЫ, ТОЛЫП БАРАДЫ] *Әбден зерікті, жалынты*. (Кейде ұзак отырса, демалыссыз жұмыстан жалыққанда да айтылады). Алыстағы қыр еліндегі кең сахарарада өскен Аман бұл көрініске капелімде қызықса да, біраздан соң жалығып, *іші пысқандай*, кеудесі тарылғандай болды (Ф. Мұс.). Әбден *іші пысқан* Әбітайдың аз да болса шүйіркелесіп, көңілін көтеді Катя (С. О.). Қайдарғы бір *іш пыстырар мезі ыргактар түсे береді* саусағының астына (Т. А.). Қапасқа қамалған қыран секілді Сәлім де жан-жағына қаранумен болды. Құлаққа ұрган таңадай жым-жырт, қыбыр еткен тірі жанының бәрі түзде жүр. Сөйлесерге бір кісі болжайши, жарылып *іші толып барады* (ЛЖ).

ШІН СҮЙДЫ *Көңілі қалды, ренжіді; үнатпады, жақтырмады*. Кетеді таң атқан соң есек қуып, Қөрмеген тазалықтан бұрын туып. Тыстан келсек, от сөнгет, үй қаранғы, Кетеді көргеннен соң *ішің сүйп* (А. Қор.). Сен Әубекірдің күйеуі. Мұстафа қажының баласы емеспісін? — деді. Сарыбаланың *іші сүйп* сала берді (Ф. Мұс.).

ШІН ТАР *Қызыншақ, біреудің болғанын көре алмайтын күншіл*. *Іші тар*, көре алмайтың біреуді сен, Ондай кісі бул жерге келмейді тен (Абай). Элі күнге анасының, сырына түсініп болмай жүр; анасының *іші тар* сараң көретін (Ә. Н.).

ШІН ТҮТІН, СЫРТЫ БҮТИН *Қайғылы, уайымды, шерлі*. Ойлы адамға қызық жоқ бұл жалғанда, Көбінің сырты бүтін, *іші түтін* (Абай). Ауыл *іші кәкшіл түтін*, Түрі жаман, жаным, күтін. Ер азamat енжар жүдеу, *іші түтін, сырты бүтін* (Б. М.).

ШІН ПІННЕ КІРДІ [ҚАБЫСТЫ, СҮФЫЛДЫ] *Аштықтан буралды деген магынада*.

Я

Я БОЛМАСА [БІР] *Не болмаса, яки немесе* (АС). Мен жаспым, білесің бе Жастықты сен? Не қызықты үміт бар ойға келген! Көріп пе ең, *я болмаса ұмыттың ба, Іштегі отты достық пен қастық деген?* (Абай). Естілген норсені ұмытпастықка терт түрлі себеп бар «Ой кеселдері: уай

ымсыз, салғырттың, ойыншы-күлкішілдің я бір қайғыга салыну, я бір нәрсеге құмарлық пайда болу секілді... (Абай).

Я, СӘТ *Бір істі бастар алдында айтывлады, Я, сат, әумин!* Айтқаның ақ болсын! (М. Ә.).

ҚАЗАҚ ТІЛІНІҢ ФРАЗЕОЛОГИЗМДЕРІ ТУРАЛЫ

Қазақ тіл білімінде, түркологияда, фразеологияның жалпы проблемалары бұл күнгө дейін түбегейлі зерттеліп, езінің тиянақты шешімін тапқан жоқ. Басқаша айтқанда, сан алуан фразеологиялық тізбектер дербес зерттеу объектісі болудан гөрі, ілгері-кейінді жазылған сөздіктерде, макалаларда иллюстрация материалы дәре-жесінде ғана қолданылып келді. Тіпті жалпы түркологияда елеулі орын алатын бұрынғы сөздіктерде де идиомдық¹ және басқа тұрақты сез тіркестері тым сирек кездеседі. Тек соңғы кезде ғана қайсырі түркі тілдерінде осы салада еңбектер туа бастады. Фразеологизмдер — тіліміздің бөлінбес бір бөлшегі. Өзінің көнелену жағынан да, тұлға, мағына тұрақтылығы жағынан да, стиль жағынан да оларға тән ерекшеліктері бар.

Тіліміздің көкейге қонымыды, көркем, орамды алуан түрлі тұрақты сез тіркестері кездеседі. Тіл қазынасына жататын қат-қабат тіркес, тізбектерді халық орынды пайдаланады. Макал-мәтэлдермен барабар жоғары бағалац, оларды қастерлей сактап келеді. Сол сан-салалы тізбек, қалыптастырылған сез топтарын жинау, бір ізге түсірудің мәні езінен езі туынды.

Тіл-тілдің езіне лайық үлттық қасиеті оның барлық тарауларынан (ярустарынан) байқалатыны мәлім. Сол қасиет, әрине, тиянақты сез тіркестерінен де анық көрінеді. Тіл байлығын сез еткенде сез байлығы (лексикалық қор) деген топқа осы Сөздікте қамтылған алуан түрлі фразеологизмдерді жай, жалпылай жатқыза салуға болмайды. Басқаша айтқанда, сез байлығын тексеретін тіл білімі саласын лексикология деген атап әбден орынды. Бұл саладағы ғылыми топшылаударды 1944 жылдың айтқан болатынбыз².

Елімізге есімдері мәшінүр ориенталист ғалымдар — М. О. Әузев, С. Е. Малов, Н. В. Юшманов кезінде осы мәселе жөнінде ете құнды пікірлер білдірген еді.

Қазақ тілі фразеологиясы — дербес пән

Әр тілдің заңдары, езіне лайық ерекшеліктері бар; оларды зерттейтін фонетика, морфология, синтаксис, лексика, семасиология төрліде ярустары яғни тараулары бар. Фразеологизмдер бұрынды-соңды еңбектерде, көбіне, осы лексика тұрғысынан зерттеліп келгенін жоғарыда атадық. Соның езінде де екі тілді сөздіктерде иллюстрация ретінде сез болды. Басқаша айтқанда, біз ұсынып отырған «Қазақ

¹ «Газета», «минута» дегенді «газет», «минут» түрінде қабылдағанымыз сияқты «идиома» сезі тілімізді «идиом» болып қалыптастып кетті. Бұл еңбекте идиом сезін бойы «фразеологиялық түйдек» (орынша «фразеологическое сращение») мағынасында қолданылады. Кейбір ауытқу (мысалдарда келетін, контекст ауанына қарай бағзы уақыт бірер фактілер) осы макалада ез алдына сез болады. Идиомды да, одан басқа да фразеология аясына енетін тізбектерді де фразеологизм түрінде атап ғылыми дағдыға айналды. Мұны ФЕ түрінде қыскартып («фразеологиялық единица» деген толық атауынан алғынан түрпатта) қолдана береміз.

² Осы жайындағы еңбектеріміздің тізімін Ш. Ш. Сарыбаевтың «Қазақ тіл білімі әдебиетінің библиографиялық көрсеткіші» атты (I бөлім — 1965 ж., II бөлім — 1970 ж., III бөлім — 1977 ж., Алматы) кітабының «Лексикология мен лексикография» тарауларын қаралызы.

тілінің фразеологиялық сөздігі» атты еңбектегі¹ қыруар фактілердің кейбірі оқулықтарда т. б. мысал ретіндеға жол-жөнекей айтылып келді. Революциядан бұрынғы, революциядан кейінгі қырқының жылдарға дейін тиянақты сез топтары тілті тюркология көлемінде де зерттеушілердің арнаулы теориялық объектісі болған жоқ-ты. Кейінгі 10—15 жыл ішінде түркі тілдерінде фразеология проблемалары жан-жақты тексеріліп, тының ойларының жүртшылық талқысына туусуде. Бұдан тысқары құрылымы бөлек өзге тілдер жайында келелі концепциялар кездеседі. Өсіреле славян (ең алдымен орыс), герман, роман тілдері бойынша бұл саладан Отанғалымдарының бағалы теориялық пайымдаулары, айтыс пікірлері көптеп кездеседі². Шет ел зерттеушілерінде де бірқыдыру мақалалары бар. Бұл тарапта негізгі приоритет совет ғалымдарына тән екенін арнай атағанымыз жөн. Дегенмен, барлық мәселе әбден үзілді-кесілді шешілді деу қын. Эр автордың пікір сайсына бөлек тоқталудың нақ қазір қажеті жоқ. Бұл жолы талай жылдарды артқа салып, қазақ тілінің бай фактілерін негізге алып, өзге де ғұламалардың шалымды тошылаулатын ескере отырып, фразеологиямдер (ықшамдалғанда ФЕ категориясы) өз алдына терезесі тен лингвистика саласы екенін баса атағанымыз мақұл.

Шу дегенде айтартымыз: фразеологияның сыр-сипатыны сез еткенде оның тіл ярустарына, тілдің құранды бөлшектеріне мүлде қатысы жоқ деп ешкім де айта алмайды. Тілдің сол бөлшектерінен түбірлі айырмасын, бас белгілерін (релеванттық қасиеттің) бір-ақ ауыз сезбен түйгенде мынадай жайт аңғарылады: 1) *мағына тұтастығы* (белгілі бір ФЕ-нің ішіндегі сөздер бастапқы мағынасынан түгел немесе ішінара жартылай айрылып қалады да, шоғыр тіркес бір тұтас мағына береді); 2) *тіркес тиянақтылығы* (белгілі бір ФЕ-нің ішіндегі сөздер бір-бірімен жындаса байланысады, олардың орын тәртібі нық келеді, барлық жағдайда дерлік бір шоқ тіркесу өз қалпын сактайды); 3) *қолдану тиянақтылығы* (белгілі бір ФЕ әрдайым айна-қатесіз, өлеңдегі қайырмалар тәрізді бұлжымай қайталаңа қолданылады). Сонымен өзімізге дейінгі барлық зерттеулерді және өзіміздің бұрынды-сөндө ізденістерімізді шола, көріті, ері тұжырымдай келіп, біз фразеологиямдерді танып-блудің жоғарыдағы дай негізгі уш принципін, яки уш критерийін қолдаймыз.

Әдетте зерттеушілер тарапынан бұл аталған критерийлердің бірін — басты, шешуші, екіншісін — көмекші не қосымша, ушінші біреуін — қосалқы, не шешуші емес деген тәрізді саралсау, салмақтау талабы кездеседі. Алайда бұл тәрізді пайымдаулардың дұрыс-бұрысын атап жатпай-ақ өзіміз басшылықта алатын, негізгі, басты принцип аталған уш критерийдің тұтастығын атайды. Осы уш критерийді бір-бірінен жырып алмай, тұтасымен басты арқау еткендеға ФЕ-нің ерекше белгілерін тани аламыз. Яғни уш тұрғыны жүйелі түрге салып, фразеологияның басы ашық, дербес объектісін анықтаймыз. Сондаға ФЕ-нің тілдегі көрінісін жүйелей аламыз. Демек, біздіңше, фразеологияның тіл білімі саласындағы дербес пән деп таны білудің өзі осы аталған заңдылықты қаншалықты мойындауға байланысты болмак.

Тұтастық, тұрақтылық пен тиянақтылық ФЕ-нің басты, негізгі белгісі дегендеге, бұл қасиеттердің өз дәрежесінде, өзге күйде тілдің басқа элементтерінен де табуга болады. Мәселен, тілдегі ен күшкене білшек фонема, буын болсын, немесе морфема мен түбір, оның негізгі, туынды түрлөрі болсын өзінің тұлғалық тұтастығын, тұрақтылықтың сактайды. Сөйлемнің әр алғаш типтерін алсақ, олар да өз құрылымының ерекшелігіне, шегі мен мәлшеріне, солардың тұрақтылығы мен тұтастығына қарай бір-бірінен дараланып түрады. Бұл тұрғыдан қарағанда тұтастық, тұрақтылық қасиеттер тек ФЕ емес, көнтеген тілдік категорияларға ортақ тәрізді, яки тұтастық, тұрақтылық, тиянақтылық сипат алған нәрсеселердің бәрі бірдей ФЕ бола алмағанымен, ФЕ ушин сол қасиеттердің болуы міндетті. Әйтсе де біз бұл жерде сез етіп

¹ 1944 ж. қорғалған «Қазақ тілінің тиянақты сез тіркестері» атты докторлық диссертациямьызыда идиом және басқа фразеологиямдер жайында өз шама-шарқынызбен тошылау жасағанды. Сол кездегі еңбектің ұзын-ырға желісін осы жолы да пайдалануды теріс көрmedік. Біздің зерттеулеріміздің азды-көпті бағасы отандық филология саласындағы бірқыдыру әдебиетте айтылған. Қараңыз: Л. И. Ройзензон, Е. А. Малиновский, А. Д. Хаютин. Очерки истории становления фразеологии как лингвистической дисциплины. Самарканд, 1975, с. 67—70; А. Н. Конюнов «Совет Одағындағы түркі тіл білімі қазіргі кезеңде (Қорытындылар жөнне проблемалар), «Қазақ ССР Фылым академиясының хабаршысы», 1977 ж., № 1, 9—20-б. Ә. Т. Қайдаров. «Сөз ұстаз туралы», «Қазақ ССР Фылым академиясының хабарлары» (Тіл мен әдебиет сериясы), 1977, № 1, 63—69-б.

² Материалы к общей биографии по фразеологии. Сост. Ройзенсон Л. И., Беклер М. А. — В кн.: Вопросы фразеологии. Ташкент, 1965; Материалы к общей библиографии по вопросам фразеологии. Сост. Ройзенсон Л. И., Бушуй А. М. Под ред. М. М. Копыленко. Самарканд, 1970; Библиографический указатель литературы по вопросам фразеологии, вып. III, Сост. Ройзенсон Л. И., Бушуй А. М., Ройзенсон С. И. под ред. М. М. Копыленко. Самарканд, 1974. Библиографический указатель литературы по вопросам фразеологии. Вып. IV. Сост. Бушуй А. М. Самарканд, 1976.

отырған заңдылықтың өз ерекшелігі бар. Жоғарыда аталған үш критерийді түгел қамтитын тұтастық, пен тұрақтылық кез келген сөз элементінен немесе сейлемнен табыла бермейді. Ал, ондай белгілердің екеуі болып, бірі болмаса, немесе біреуі ғана болып екеуі болмаса, ешбір лексикалық-грамматикалық тұлға ФЕ дәрежесінен көтеріле алмайды. Ал, ФЕ категориясын алатын болсақ, ол атальмыши үш белгінің, яғни жоғарыдағы үш критерийдің ушеуіне бірдей ие, үш қасиеттің ушеуі бір-бірінен ажырамай, іштей өзектесіп жатады. Міне, осыған орай ФЕ де тілдің өнгө категорияларынан оқшауланып, өзіндік бітім-бейнесімен тіл ішінде өмір сүреді, өз заңдылықтарын берік тұтынады.

Осы аталған басты үш белгіге, яки үш критерийге сүйене, немесе, тіпті, табан тіреп отырып, бүкіл қазақ тілінің құрамындағы ФЕ құбылыстарын ең негізгі үлкен екі арнаға бөлеміз. Оның біріншісі фразеологиялық түйдекстер (шартты түрде: ф. түйдек), екіншісі фразеологиялық тіркестер (ф. тіркес) деп аталауды. Бұл топтардың дәстүрлі термин аталаударына сай түсіндіретін болсақ, ф. түйдекке идиом сипатындағы фразеологизмдерді жатқызамыз.

Сонымен, ф. түйдекке (идиом) мына тәрізді фразеологизмдер жатады: *Жаны күйді, ит арқасы қыланда, талағының бигі бар, жүргегінің түеі бар, жүрек жүтқан т. б.* Бұл типтері ГЕ компоненттері әуел бастагы негізгі лексикалық мағынасынан айрылып, бәрі жыныспен бір ұғымды түйдегімен бірақ білдіреді.

Ф. тіркестер өз ішінен екіге бөлінеді:

а) түйін тіркес (түйін т.) Бұл әуел бастагы еркін тіркесті ауыс мағынада қолданудан туған фразеологизм. Басқаша айтқанда ФЕ сыңарларының о бастагы мағынасы мүлде жойылмағанмен, көмексіленген. Бұған мыналай фразеологизмдер жатады: *ернінен ене суті кеппеген; пышақ кескендей тыылды;* өкшесін (табағын) жалтыратты т. б.

ә) түйіс тіркес (түйіс т.) Бұл да әуел бастагы еркін тіркесті ауыс мағынада қолданудан туған. Бірақ ФЕ сыңарларының бастапқы мағынасы бұнда көмексіленбей, әнтегролықтың айтылады. Түйіс т. мысалдары мыналар: *құмырсақай құжынаған, ортан қолдай, көзді ашып-жүрганша, асқар тау, қыпша бел т. б.*

Теменде ф. түйдек (идиом) және ф. тіркес (идиом емес фразалар) категориялары толығырақ түсіндіріледі.

Сайып келгенде айтарымыз, қазақ тіліндегі тиянақты тіркестер (фразеологизмдер) — тіл ішінде өз заңдылықтарына сәйкес өмір сүретін айрықша категория. Олардың әр алуан іріл-ұсақты ерекшеліктері мен айрыым белгілерін саралай зерттейтін дербес пән — *фразеология*.

ФЕ-нің варианты мен синонимі мәселесі туралы да айта кеткен жөн. ФЕ-нің варианты екі түрлі: а) фонетикалық вариант: *ұңжыргасы түсті* — *енжорғасы, өңжорғасы түсті* т. б., ә) лексикалық вариант: *көз шырымын алды* — *көз ілін-дірді;* *кек алды* — *өш алды* т. б. Мұндағы дыбыс ерекшелігі үлкен түсінікті керек етпейді: мағыналық, сөз қолдану тәсілі, стилистика жағынан мұнның сейлеу процесіне тиғізеге ешбір ықпалы жоқ. Ал, лексикалық варианттардың бір-бірінен әнтек болса да ерекшелігі байқалады: осы іспеттес *құдай сіл* дегенді *алла (тәңір)* *сіл* деп айту дағдылы емес. Бұл жердегі сөз қолдану тәсілінде аздал болса да сыр бар, бірақ айтарлықтарты семантикалық алшақтық байқалмайды. Бұл тәрізді құбылысты ФЕ-нің синонимдік тұлғасы деп те атауға болады.

Ал, белгілі бір фразеологиялық синонимдер деген мәселе варыант ұғымынан түбектелі бөлек. Варианттарда қалайда ең кемі бір компонент ортақтаса қолданылса, синонимдес фразеологизмдерде ешбір компонент қайталаған алмайды: ФЕ-лердің (синонимдердің) мағыналық жүкшіліктері болғанымен, түрпат жүкшіліктері болмайды. Бұған мысал: *он қолынан өнері тамған//бит қабығынан (терісінен) биялай тоқыған//ағаштан түйін түйген,* т. б. Осылардың синонимдердің бірдей бір ортақ синоныры жоқ. Демек, бұлар — синонимдес фразеологизмдер.

Фразеологизмдердің семантикалық жүйесі жайында мынаны айтуға болады. Тіл иесі — халықтың басынан еткен, өмір шынығына сай туған сан-салалы ФЕ-лер әлеуметтік, шаруашылық, діни, т. б. факторлар ауанымен пайда болған. Олардың құрылымы жағынан қалыптасуында, компоненттерінің тіркесу амалдарында нақтылы бір заңдылығы болатыны тәрізді ФЕ-нің мағына тұрғысынан сараланында да тиянақты тәртіп, жүйе бар. Бұлай болудың себептері өзінен-өзі түсінікті. Өйткені олар әлеуметтік жағдайға жанасып, өз заманының талабына лайықты түп жатады. Бұл тақылеттес талай дәуірден елес беретін фразеологизмдер тіл қорынан мықтап орын теүін, ердайым жүргішшілік кәдесін етеп отырады. Сөздікте сол фразеологизмдер мүмкін қадарынша мол қамтылған. Екінші сезбен айтқанда, әр қылы экстралингвистикалық, яғни сыртқы факторларға (тарихи-әлеуметтік, экономикалық, діни т. б.) сәйкес туған фразеологизмдермен барабар жыныска, мекен-мезгілге, өлшемге, көніл күйіне, адамдардың өзара қарым-қатынасына, жас ерекшелігіне, мінез-құлыққа, салт-санага, т. б. байланысты топтастырылатын да фразеологизмдер бар. Тозығы жеткен заманының талай нышанын байқататын тіл фактілері аз емес. Соның бірі — әйел тенденция мәселесіне қатысты. Ескі салт-санада бойынша ерге шыққан әйел өзінің қайын жүрті адалдарын ез атымен тұра атайды.

алмаганы белгілі. Соның салдарынан су екеш судың, қамыстың, берінің, қайрақтың, пышақтың бері де күйеуінің жақындарына, руластарына қатысы болғандықтан, өз ныспымен атауга тыйым салынған. Есқі салттың осы тәрізді көріністерін озат ойлы орыс галымдары ерте уақыттан-ақ атап көрсеткен. Мәселен, көне заманын бір құзегі тәрізді мына мысал талайдан бері ауыздан ауызга тарап келеді: «Салдыраманың (сақыраманың) ары жағында, сылдыраманың бері жағында, маңыраманы ұлымда жеп жатыр. Жаныманы білемеге білеп алғы келе қойыңыз»¹. Эрі күйкі, ері құлқі көрінетін осы іспеттес суреттерді еске алғанда қайын жұртының атын атайд алмаган әйел затының тапқырығына қайран қаласың. Мыналарға көніл белейікші: қамши — жылқылайтар, жылқы — туар, ақ (тұс) — шашан, қара (тұс) — баран, сары (тұс) — шиқіл, көш — жөнекү, қоян — қалқан құлақ, тышқан — жорғалауық, қантесер, алты — бестен бірі артық. Қазақ әйелі сонау өткендегі буалдыр тірлігінде атын атауга хақы жоқ, сыйлас, аруақты саналатын адамдарды аты териc, атам аттас немесе атамың адасы деп қана аттайтын болған.

Фразеологизмдердің түп-төркіні тым арғе кетеді. Адам баласы сонау отқа, суға, көп құдайға табынған шағында-ақ талай-талай заттарды киелі санаپ, оларға өздерінше лақап ат қойған. Тілімізде сол ежелгі дәуірден келе жатқан қамбар ата (жылқышы ата), шек-шек ата, зенгі баба, ойсыл қара, шопан ата тәрізді тіркестер бар. Олар есқі нағым-сенім бойынша тәрт тұлік майдың сақтаушысы, қорғаны, мифологиялық «иесі» болыпты-мыс. Құні büгінге дейін сақталып жеткен отқа май құю; от ана, май ана, жарылқа! тәрізді фразеологизмдер ислам діні таралмастан көп бұрын қалыптасқан, шаманизм түсінігінен туған тіркестер.

Қазақ халқы өзінің өткен тарихында талай көрші елдермен, шет жүрттармен экономикалық ері мәдени қарым-қатынасты басынан кешіргені мәлім. Тілімізде осыған орай туған толып жатқан тіркестер бар. Олардың бірқыдырыу жазба әдебиет, хиссалар арқылы, екіншілері — сауда-саттыққа байланысты, үшіншілері — дін таратушылардың уағызымен, тағы біреулері екі елдің күн көріс тіршілігіндегі ортақ ой-сана, дәстүр тауқыметімен, түрліше ықпалдарға сай туып орнығады. Мәселен, қазақ арасында тараған Атымтайдай жомарт бол; Наушаруандай әділ бол; Аплатондай ақылды; үбланнан улкен аң болмас; Үбланайдан улкен тау болмас; барадар жерің Балқан тау, о да біздің көрген тау; ұлың ұрымға, қызың қырымға т. б. фразаларда өнге жүрттардың өткендегі мәшінүр адамдары, шет елдің топоним, этноним атаулары сақталып қалған. Сол бөгде жүрттардың салт-сана, әдеп-ғүрпін, ел билеу, әкімшілік қалыптың қабылдауға байланысты енген толып жатқан фразеологизмдер бар. Мәселен, кейір зерттеушілердің еңбектерінде қазақ арасындағы тоғыз санына байланысты ырым-кәде, тарту-таралғы, айып-жазаңың көбі монгол елінің мәдени тіршілігінен ауысқан дөлінген. Осыдан көліп тілімізде бір тоғыз, уш тоғыз, бас тоғыз, алқ тоғыз секілді фразалар көліп шыққан десседі²

Көп магыналық (полисемия) пен омонимия құбылыстары әдette же жеке сөздердің төцірсінде көзге айқын байқалады. Ал, фразеологизмдерге келгенде бұл құбылыстар өзгеше реңкке түседі. Полисемия құбылысы әредік ф. тіркестер арасында байқалып қалады. Ф. түйдектеріне келсек, олар омонимия құбылыстарының өзі де ф. түйдектері аясында қездесіп жарымайды.

Омонимия құбылысының тануда түрлі көзқарастар бар. Зерттеушілердің басым көшпілігі магына алшақтығын негізде алады да, сөз (лексема), тіркес (фразема) теркінін екінші орынға қояды. Біздің оймында, ономим болу үшін тек айтылуы бірдей келген тұлғаларға емес, жеке сөздердің де, фраземалардың да түп төркіні бөлек болуы қажет. Мәселен, аузын ашты тіркесінің, «сейлей бастады», «таң қалды» деген магыналарынан басқа, ораза күні «кешкі ас алдынан дәм татты» деген діни магынасы да бар. Ол алғашқы магыналардан алшақ, керегар жатыр. Осы тұрғыдан қарасақ, ф. тіркестер ішінде омонимия табылмайды емес. Қөтеген авторлардың омонимия ретінде қарастыратын құбылысының өзі осындай жарыса туған екі магынаның ең алшақ типі. Бірақ жогарыда айтқандағы, бұл тіркестердің түп төркіні біреу-ақ. Сондықтан осы типтес жақындықты омонимия деп қарамай, полисемия деп білген жөн тәрізді. Өйтсе де, бұның өзі әлі де ойланған зерттей түсуді көрек етегін мәселе.

Ф. тіркес аясындағы полисемияның өзін де біз бір текті құбылыс деп қарамаймыз. Біздің байқауымызша белгілі бір фразага тән көп магыналылық екі түрлі жолмен жасалатын сияқты. Оның бірі — жалғаса тұатын магына да, екіншісі — жарыса тұатын магына. Мысалы, Ақ иық тіркесі «мұз балақ киран» магынасын береді, одан «асыл адам», «ер жігіт» магынасы жалғаса тудады. Ал, енді Айыл-тұрманың тартты деген тіркес біріншіден «қамданды, жиналды» деген

¹ Осы мысалдарды тұңғыш рет А. Н. Самойлович өзінің «Запретные слова в языке казак-киргизской замужней женщины» («Живая старина», XXIV, 1915, 161—168 стр.) деген мақаласында көлтірген.

² Бұл жөнінде «Тауарих хамса шарқы» атты Халидуғұлы Құрбанғалидың кітабын қаранды (Қазан, 1910).

мағынаны білдірсе, сонымен жарыса, «ашу қысты», «тас түйін болды» деген де мағына туады *.

Сонымен барабар кейбір жағдайларда жағаспалы мағына мен жарыспалы мағына белгілі бір сөттерде тоғысып, одан қиылысқан тағы бір туынды мағына пайда болуы мүмкін. ФЕ-нің дені зат пен құбылысқа ат қойып, айдар таға айтудан туатыны мәлім. Өйткені белгілі бір ФЕ-ні қолданғанда сейлеуші тек өз көзқарасын білдіруді мақсат тұтады; ол бір нәрсеге куанса да, қынжылса да, қорықса да, т. б. ерекше жағдайға үшіраса да, өз талғамы бойынша сойлейді. Осылайша ойдағанда айқын да дәл айту қажеттігіне байланысты ФЕ, есіресе ф. түйдек, мағыналық жағынан сұрыпталып, екі үшін үғым тудырмайтында болып сіріледі. Осыдан келіп омонимия меч полисемияга бастайтын жол, еріс қысқарады.

Өйткенмен біздің бұл жердегі әңгімелеп отырғанымыз мәселенің таза теориялық жағы **.

Фразеология ерекшеліктерінен тілдің бойында бар талай заңдылықтарды, тек ф. тіркес емес, жалпы тілімізге, сөздерге де тән ереже-қагидаларды шет-пұшпақтап болса да ескерепініміз қаж.

Соның, бір — плеоназм құбылысы. Бұл түргыдағы сөз қолданысқа тән нәрсе — белгілі бір ұғымды әр алуан мәндес атаулармен қайталаң түсіндірү. Мәселен, *беті-жузіне қарамағы* деген фразадағы «бет» пен «жуз» бір-біріне дублет, мәндес сөздер. ФЕ аяқында бұл төрізді плеонастикалық құбылыстар әредік болса да қезеді.

Фразеологиямында сол сиякты эллипсистік тұжырымдар да болады. Бұл құбылыс бойынша тіркес құрамында қайталаңып айтылуға тиісті элементтердің біреуі түсіп қалып отырады. Мысалы: *Ай десе аузы бар, күн десе көзі бар — Ай десе — аузы, күн десе — көзі бар*.

Сөзді қай түрде болса да белгілі бір грамматикалық тұлғада неше сақта жүгіртпі, құбылта қолдана береміз. Арнаулы модель түрінде қосымшаларды жүйелеп қосуда сөздің ФЕ-ден айырмасын біле аламыз. Ал, ФЕ-ні қалай болса, солай еркін тіркес төрізді түрлі трансформацияға салып, грамматикалық модельмен мағыналық вариантарды тоғыстыру тым қын. Тек ф. тіркес тобынан ілүде бір ауытқу қиәздесуи мүмкін. Рас, көркем әдебиетте, оның ауызша, жазбаша түрлөрінде, халық тіліндегі белгілі бір фразеологиямді сөл ұлғайтып, немесе ықшамдал, елең олшеміне не көркем текстке ұластыра әріп колдану сәттері болып тұрады. Теория саласында бұл типтегі фразеологиямдерді перифраза (парафраза) деп атайды. Алайда бұл секілді саналы әрекет жолымен болған өзгерістер арасына бөгде сөздер енсе, дистант құбылыс деп аталауды. Мысалы: Шай қамзол, құндыз бөрік кигенменен, *Бес батпан десең болар беттің кірі* (С. Торайғыров); Шіркін-ай, Еменазы екеуінің жұлдыздарың қай жерде шақырайысып қарсы қарасып тұрғаның көрер ме едім бір (F. Мүсірепов). Сонымен бірге ФЕ үлгілерінің контактылы, яки жігі ажырамаган қалпы да зерттеу объектісі бола алады.

ФЕ-лер өзінің сыртқы тұрпаты жағынан еркін тіркестерге ұқсайды; мәселен, атрибутиві тіркестердегі (анықтауыш — анықталғыш) соңғы компонент өзінің негізгі мағынасын сақтап, тиляқты келетін болса, анықтауыш компонент ауыспалы мағынада жұмсалады: *асқар тау, сұмбіл шаш, қолаң шаш, қынай бел, қыпша бел*; демек, адъективті тіркестердің (сын есімді, сан есімді, сан есім мен сынға айналған зат есімді, немесе сын есім, сан есімнен кейін жасалған туынды өзге есімді тіркестер) анықтауыш компоненті осы ізбен жасалатындығы күмән тудырмайды: *сасық бай, егіз қозылы, екі жұзді, бір қайнатым (шай)*, т. б.

Шілде түскенде, тун баласына, таң сыз бергенде төрізді адвербиалды (устеу) тіркестер де жогарыдағыдан бір сыңары (алғашқысы) негізгі мағынада жұмсалып, кейінгі компоненті (компоненттері) туынды мағынада тұрады.

* Фразеология саласында бұл күндері көптеген терминдер қолданылады. Олардың ішінде сәтті, икемді атаулармен қабат тіркес табиғатына сай келе бермейтіндерде де жоқ емес. Мәселенің осы жағын ескере отырып, біз ФЕ-нің мағынадарын жіктегендеге тұра (премо), ауыс (переноносное) мағына дегенин ғөрі негізгі (основное), туынды (производное) мағына деп атағанды мақұлдаймыз. Егер осы еңбектің ішінде тұра, ауыс, деп қолданылған жайттар кездесе қалса, оларды да оқырман жүртшылық «негізгі», «туынды» ретінде қабылдауды етінеміз.

** Алайда, тәжірибеде, яки Сөздікті тузуде біз араб цифрымен белгілеп, шартты түрде кейбір «омоним» тіркестерді беруге тиіс болдык. Бұндағы мақсат сөздікті пайдалануды жөнілдешу үшін аракідік кездесетін, сырттай ұқсас, бірақ мағына жағынан алшақтығы бар тіркестерді саралап көрсету болды. Дәл осы жердегі тырнақша ішіндегі сезіміз, шынтуайтап келгенде омоним бола алмауы да мүмкін. Мысалы: ҚАПА БОЛДЫ¹ Ұайымдағы, қайғыры, ойы самарқауланды. ҚАПА БОЛДЫ² Ауа қапырықтанды, ауа ауырлап, дәм алуға мүмкіндік болмады, туысты тарылтты.

Есім+етістік тіркестері де осы іспеттес, яғни есім компонент негізгі мағынада тұрса, етістік компонент туынды мағынада жұмысалады: *көзі ілінді, табаны тайды, ақылынан адасты*, т. б.

Қалған ф. тіркестердің бәрі де осы тесілмен жасалады деуге болады. Багзы бір уақытта стильдік қызметтіне орай, мақал-мәтел ішіндегі кемінде екі компонентті ФЕ өзара не түйін не түйіс тіркес үлгісімен жасалады. Бұл тәрізді тіркестердің езге синтаксистік тәсілдермен жұмысалып типтері де жоқ емес.

Мақал-мәтелдер бір ұғымды тікелей емес, түспалдан білдіреді. *Тұган жердей жер болмас, тұган елдей ел болмас; тұган елдің қадірін шетте жүрсең білерсің деген мақалдар Отанды дәріптеп тұр*. Осында мақал құрамындағы жеке сездін берер мағынасы сез болып отырган жоқ, түгел бір мақалдың тұтас мәні сез болып тұр. Кейбір зерттеушілер мақалдың жеке сездерін референттік қасиетке ие бола алмайды дегенді айтады. Керісінше, мақал компоненттері референттік қасиетке ие бола алады деген де пікір бар. Қалай да мақал-мәтел тікелей фразеология объектісіне жатпайды. Себебі, біріншіден, белгілі бір мақал ішіндегі компоненттердің бірқыдыруы фразеологиямғе (негізінен түйіс тіркес) сай келеді. Мәселен, *жүргенге (жүрген аяққа) жөргем ілінеді* дегендің соңғы екі сызыры фразеологиялық тіркес заңы бойынша қысып тұр. Екіншіден, тар мағынадағы фразеология шеңберінен шеттеу тұрса да, оқырман жүртшылық үшін қажет болар деген ниетпен мағынасы құнғырттеу біраң мақал-мәтелдерді Сөздікке енгізуі жөн көрдік *.

Фразеология пәнінде ФЕ-нің вариянтары мен синонимдері жөнінде түрлі түсініктер бар. Қазақ тілі фактілеріне жүгінсек, бұл екі түрлі құбылыстың басы ашық, біріне бірі соқтайдын тәрізді. Ф. тіркесінің варианты өзара жақын, іштей өзектесіп жатады, айырмасы тіркес жүйесіндегі бір, немесе бірнеше компоненттері езге сездермен алма-кезек аудысып жатады. Мысалы: *өш алды — кек алды; тыныс алды — дем алды; ығыр етті — ығыр болды, ығыр қылды; ашуына тиді — шамына тиді, нағызына тиді* т. б. Біз бұл жерде ф. вариантыны тек лексика түрғысынан ғана сез етіп отырмыз.

ФЕ-нің синонимдерінде, жағарыда ескерткеніміздей, мынадай айырым белгінің байқаймыз: синонимдер арасында жалпы мағына жуықтығы болғанымен, бірінде бар компонент екіншісінде үшіраспайды. Яғни, синонимдес фразеологиямдердің компоненттері еш үақыт екі рет кайталанбайды (он қолынан өнері тамады — ағаштан туйын туйеоді — біт қабығынан байлай тоқыды).

Фразеологиямдер ішкі мән-мағынасына қарай қолданылу барысында өзінің стиЛЬДІК өндін озгертип отырады. Яғни, фразеологиямнен тыс езге сездердің ФЕ-ге өсірі болмайды емес. Мәселен, қол көтерді; (өз) табагын тартты; басы айналды тәрізділердің мағыналары езге еркін тіркестердин ауанына қарай айқындалады. Тіркестердің мұндағы мағынасын тәуелді мағына дейміз. Себебі бұлар ездігінен тұрлы белгілі бір тиянақты мағынаны білдіре алмайды. «Мен жишиліста Досжанды қолдан қол көтердім» деген сөйлемді озгертип,... қарсы қол көтердім деп те айтуға болады. Сол сияқты, басы айналды тіркесі де ситуацияға қарай әр контексте әр түрлі мағынада жұмысалған болады. Ал кесегең көгерсін; шалқар қол; жолың болсын; бос белдеу; утеп кетті; жеті (қараңғы) тұн сияқты ФЕ-лер ездігінен дара тұрып та негізгі мағынаны айқын аңғартады. Тіркестердің осындағы мағынасын тәуелсіз мағына деуге болады.

Фразеологиямдер ез мағынасында қолданыла келе, өзін көмкеріп тұрған әр қылы субъективтік, ситуативтік контекст қоршауында мағына-мазмұны жағынан жетіле, шындағы түседі. Фразеологиямдерді осылайша орнын тауып қолдану үлкен суреткердің ғана қолынан келеді. Фольклор мен қазіргі бай, көп жаңарлы совет көркем әдебиетінің фразеологиямдердің кадеге жараптадыға көрер айырмасы да осы кең тынысты творчестволық қолданысқа байланысты. Киген киімнің, мініс аттың да күтімі әр басқа болғаны сияқты, сез айшықтарын, соның ішінде фразеологиямдердің де ез орайы, ез қыбын тауып, ақтап тиғізе сөйлеуде үлкем мән жатыр. Аудыз әдебиеті, кебіне, жыр, олең түрінде келіп, тиянақты сез тіркестері қыспакта қалады, шектеулі бір қоршауда ғана жұмысалады, немесе ауызекі тілдің ықшам сөйлемдерімен тұйықталып қалады. Осы алуан түрлі тіркестер суреткердің қаламына іліккендеген кең еріс алғып, стиЛЬДІК жағынан ширатыла түседі. Бұл ретте көркем кара сез саласында С. Сейфуллин, М. Әуезов, Б. Майлин, С. Мұқанов, Ф. Мұсірепов, Ф. Мұстафин, С. Бегалин, Т. Ахтанов, Ә. Нұрпейісов, И. Есенберлин т. б., өлеңді туындыларға келгенде И. Жансүгіров, А. Тоқмағамбетов, Ә. Тәжібаев, Қ. Аманжолов, И. Байзаков, Т. Жароков, Х. Ергалиев, Ә. Сәрсенбаев, С. Мәүлөнов, Қ. Мырзалиев т.б. ерекше атауға болады. Көркем сез шеберлерінің, жалпы алғанда қалам иелерінің, соның ішінде кейінгі жылдары қауалап есіп, әдебиет әлемінде бой көрсетіп жүрген жас жазушылардың өзіміз сүйсініп оқытын шығармалары, жазба әдебиетіміздің атасы — Абай туындылары біз үшін тұрақты сез тіркестерін күреп алатын кеннің көзіндегі болды.

* Әрине кез келген мақал-мәтел емес, Сөздік ауқымына сай келетіндерін енгіздік. Ал, афоризмдер, құрделі атаулар (соның ішінде мекеме, үйим аттары т. б.) сездіккे тікелей объект болған жоқ.

Сол жазушы көрігінен қорытылып, сыйндарланып шыққан фразеологизмдерді біз ең-бегіміздің негізгі тілдік документі, табан тірер дерегі ретінде пайдаландық. Шынайы көркем шығарма тілдік объективтік заңдарын тану үшін де, жазушының өзіне тән жеке қол таңбасын білу үшін де мейлінше қажет екенін есте тұттық.

Осы зерттеу үстінде біз ана тіліміздің үзақ уақыт бойы жиналған, сұрыпталған, бай да қызықты фактілерін пайдаланумен қатар, кейінгі 10—15 жыл ішінде жарық көрген ғылыми еңбектер де назардан тыс қалған жоқ.

Сөздікке одагай, еліктеуіш сөздер қатысқан тіркестер енгізілмеді. Оның себебі: аталған сөз таптары табиғаты белек, фразеологиям заңдарына бой ұсына бермейді, бірді-екілі болмаса, ФЕ мағынасынан жырақ тұрады.

Біз бұл жерде фразеология қатысты теориялық мәселелердің бәрін қамтыдық демейміз. Өз алдына зерттеу объектісі боларлық, басы ашылмаған, әлі де тереңірек тексеріп, таптіштей түсетең нәрсөлөр бір шоғыр. Сондай проблемалық мәселелердің бірі — калька тәсілімен жасалған фразеологиямдер.

Қазіргі кезеңдегі шарықтаған мәдени қарым-қатынастарға, ғылыми-техникалық прогресске байланысты аударма проблемасы еріс алғын отырғаны мәлім. Халықтар арасындағы осындағы тілдік байланыстардың нәтижесінде фразеологиямдер де сәвабе-сөз, немесе калька жолымен аударылып, бір тілден екінші тілге ену үстінде. Жада қоғамдық қатынастардан тұган тиянақты сөз тіркестері — фразеологияғана емес, фразеография тұргысынан да игерілетін объектінің бірі. Бұл істі біз келешек-тің көзек күттірмейтін зерттеу тақырыбы деп білеміз.

ФЕ саласында ері практикалық, ері теориялық мақсаттарды ұштастыра зерттеуді көрек еттің қомакты да зәру проблема — стилистика болмақ. Бұның мәнісі мынада. Тиянақты сөз тізбектері мен еркін тіркестердің әлі де болса ара салмағын жан-жақты қарастырудың стилистика үшін де маңызы зор. Біз сөз етіп отырған пән мен стилистиканың қауышар проблемалары аз емес. Басқасын былай қойғаның өзінде фразема, лексема ұғымдарының ара қатынасын ажыратада білуде де мән жатыр. Көп жағдайда стилистика мен фразеология сөздің тікелей мағынасынан ғері бейнелі мәндеріне басым қөніл бөледі. Сондықтан осы екеудің межесін ажырату әбден қажет. Сөздің тұра немесе негізгі мағынасы фразеологиямнің семантикасын ашип бере алмайды. Мәселен, ФЕ-ні зерттеуші үшін *at* үсті деген тіркестің «нениң үсті?» деген негізгі мағынасы емес, «калай?» деген сұраққа жауап болатын туынды мағынасы көрек. Осы тұргыдан келгенде біздің алдымызда фразеологиямдердің танып, білудің ері синхронды (қазіргі қалыпта), ері диахронды (тарихи қалыпта) зерттеу мақсаттары тұрғаны байқалады. Сол сияқты стилистика мәселеісімен орайласа ез шешімін табуға тиісті міндеттер катарына фразеологиям ішіндегі сөздердің ез ара тіркесу заңдылықтары, тұтас тіркестің сөйлем жүйесіндегі үйлесімі, накты бір контексте фразеологиямнің бір орамды, екі орамды болып, не одан да кеп орам қоршауында келуі, осыған сай ФЕ-нің қолданылу тәсілдері, контекст ыңғайында сәйкес фразеологиямнің стильдік реңкінде болатын нәзік құбылыстар жатады.

¹ Фразеологияның теориялық, практикалық мәселелерін зерттеуді бұл күндері тілшілер қауымы мықтап қолға алғып отыр. Бұл салада, әсіресе, Москва, Ленинград галымдарды елеулі де нәтижелі табыстарға жетті десек, артық емес. Түркі тілді республикалардағы лингвист галымдардың фразеология пәнін ерістету талабының езі бір тебе. Бұлай дегендеге біз «Самарқанд мектебі» атапын жүрген галымдар тобының алымды еңбекі, өнімді істерін ерекше атамақтыз. Самарқанд университетінің жанынан Л. И. Ройзензонның т. б. басқаруымен «Фразеология мәселелері» атты көп сериялы жинақ үздікісін шығып тұрады.

Қыргыз тілінің лексикасын зерттеу ісі белгілі галым К. К. Юдахин еңбектері арқылы көзге айқын шалынады. Сол секілді, өзбек галымы Ш. Раҳматуллаев, түрікмен галымы К. Бабаев, татар галымдары Г. Х. Ахатов, Г. Х. Ахунжанов, азербайжан тілі бойынша Г. А. Байрамов, түрк тілі бойынша Р. Р. Юсипова жариялаган еңбектердің құндылығын да арнай атаған мақұл. Фразеологияның жалпы теориясына қатысты М. Т. Тагиев, С. Н. Муратов ізденістері де гылымға соны пікір, тың топшылаулар әкелді. Башқұрт тілі фразеологиямдерін Дж. Ф. Киеқбаев, Х. Г. Юсупов т. б. зерттеді. Әсіресе, З. Г. Ураксиннің 1975 жылды орыс тілінде жарық көрген «Башқұрт тілінің фразеологиясы» атты кітабы езге түркі тілдері үшін де пайдаласы мол еңбек. Өзге мәселелерге байланысты фразеология тарауынан пайдалы пікір айтушылар тобына Э. Наджип, М. Балақаев, А. Ысқақов, Ф. Мұсабаев, Қ. Сагындықов, С. Талжанов сияқты галымдар жатады. Тиянақты тіркес категориялық тікелей зерттең, құнды еңбек шығарып жүрген шәкірттер бар. Бұл ретте ең алдымен Э. Қайдаров, соңан соң Қ. Әмірәлиев, Е. Жұбанов, О. Айтбаев, Р. Сәрсенбаев, Ә. Ибатов және С. Төлекова, К. Дүйсітәева, т. б. зерттеушілердің есімдерін арнай атағанымыз мақұл.

Шетел галымдары ішінен тіліміздегі алғыс, қарғыс, эвфемизм туралы мақалалар жазған доктор, профессор И. Лауде-Циртаутас есімін де ілтиpatpen атай кеткен жөн.

ФЕ стилистикасына қатысты тағы бір қызық жайт,— туыстас тілдерде тең қолданылатын белгілі бір тіркестің мағыналық бірлігі мен дааралығы. Мысалы, қазақ, қыргыз тілдерінде бірдей түр-тұлғада қолданылатын *сайдың тасындай* («сай ташындай») деген тіркес қазақ ұғымында «ірі, таңдаулы» деген болса, қыргызша: «сансыз көп, мол» деген ретте қолданылады. Бұндай құбылыстар, әрине, тек бір тіл ауамағындағы стилистика мақсаты үшін кажет те болмас, бірақ жалпы түркология аспектісінен қарасак, тіл тарихынан талай-талай сырлар шертетін сөзсіз.

Түйінді бір топ міндет тарихқа байланыстыра тексергенде гана фразеологизмдердін туу жолдағын тоғыз бле алаңыз. Ол түсінікті де. Тіркес этимологиянын ашу устінде өзге тілдерге де қатысты ортақ құбылыстардың басы ашылмақ. Құрылымы бір немесе құрылымы белек тілдердің ортақ және айрыма қасиеттеріне ұластыра, жүйелі талдау фразеологизм үшін де мейлінше қажет. Басқасын былай қойғанда, бірнеше тілге ортақ нақтылы бір фразеологизмнің өзі бірде тұлғасы ортақ, мағынасы белек, енді бірде көрініше болып келетін реттерін ескере отырган мақұл. Фразеология саласында басы ашылмаған, тіпті, күн тәртібіне қойылсының өзі принциптік тұрғыдан шешілмеген мәселе — антонимия. Жеке сез, лексема көлемінде айдан анық көрінетін осы құбылыс тиянақты сез тіркесі аясында көмексленіп айқын аңғарылмайды. Әйтсе де фразеологизмдер табигатында сырт тұрпаты жағынан да, «ішкі» ұғымы жағынан да қарсы мағына (поляризация) сипатындағы тіркестердің бары анық. Мысалы: 1) *күні тұды* — *басына күн тұды*; 2) *қанды көйлек жолдас* — *қанды кейлек жау* (қарағыш); 3) *қабагы ашилды* (*жадырады*) — *қабагы жабылды* (*түсті*); 4) *ақ жүрек* — *қара жүрек* т. б.

Алайда бұл да танылып жетпеген категория. Фразеологизмдер ішінде ез ара қарсы мағына беретін сыңарлардың бары анық болса да, олардың типтері әлі де тереңрең зерттеуде, тексеруді қажет етеді.

Фольклор, қазба әдебиет, ауызекі сөйлеу тіліндегі діни, диалекталды, кәсіби т. б. фразеологизмдердің туу себептерін, олардың тіл даму процесіндегі түрліші стилистикалық эволюцияға душар болуын, соның ішінде мағына жағынан мотивациялы, немесе демотивациялы болып келуін, тіркес компоненттерінің дыбыс үйлесімін, сипайы, сыйық мәндегі (звемелизм) ФЕ-ні тұрпайы, аныны (дисфемизм) турде қолдануда, фразеологизмдер сөздігін жасаудың принциптерін, т. б. бүтін танда қолға алуға тиісті көкей кесте міндеттеріміз екенін баса айтқымыз келеді.

Фразеологизмдердің концептідегі тексеру үшін түрлі методтарды (экспериментальдық, математикалық, т. б.) орынды пайдалануға тиістіміз. ФЕ-лердің сөйлеу процесінде жиі (актив), сирек (пассив) турде келуін, квантитатив сырын ашу да бұл тәсілдер ебден қажет.

Фразеологизмдерді мағына жағынан класификациялау — ең қызын мәселелердің бірі. Қызындық нақты бір тілдегі сез тудыруши тәсілдердің бірі болып табыладын осы категорияның өзіндік ерекшелігінен көліп шығады. Не қылы нәзік туынды мағыналардың әр қырын фразеологизмдер белгілі бір тізбекпен білдіре алатынын жоғарыда атап еттік. Осы айтылған алуан сырлы қасиет, өзіндік ерекшеліктері өз ара біті қайнасып, берік табиги бірлікте тұрады. Мысалы, *ұзын арқау*, *кең тұсай* деген тұрақты тізбек «әуре-сарсаң» мағынасында да, «туған-туысқаны, дос-жараны көп адам» мағынасында да (әсіресе, деривация жолымен, сез тудыруши -лы аффиксі жалғаны: *ұзын арқау*, *кең тұсайлы* болып келсе) қолданыла береді. Тіл байланды деген фразеология «ауру-сырқаудың салдарынан тіл сейлеуге келмей қалды» деген мағынаны білдірумен қатар, басқаша мән беріп айтатын болсақ, «үні шықлады», «аузына құм құйылды» дегендердің орнына да жүретін белгілі. Көрісінше, *тонның ішкі бауындаі*, *арасынан қыл өтпейді* сияқты ФЕ-лердің «ете жақын» мағынада, бірінің қызыметін бірі атқара беретінін де білеміз. Ол ол ма, тіпті тұлғасы мен қурамы жағынан бір-біріне үқсамайтын ФЕ-лердің өзі де кейде бір гана ұғымды білдіре алады. Мысалы: мылжың, «бос сезді» деген ұғымды — аузымен ораң ору, тілі мен жағына сүйену, тілі ұзын дей аламыз; «бейпіл ауыз», «кекесін сезді» деген ұғымды — *сөзінің қотыры бар, тілінің қыршаңқысы (шиқаны)* бар, тілінің бұдыры бар, қара тілді, көк езу деуге болады. Ф. түйдек және басқа Ф. тіркестердің едәуір бөлөгін мағына жағынан топтастыру — тым қызын мәселе болғанмен, ол шешүгे болмайтын түйің җұмыс емес. Түрлі сыртқы факторлар, діни, ескі әдеп-ғұрып, тәрт түлік мал, мінез-құлық, т. б. өмір ағымына, ой-санага сай фразеологизмдерді семантика, стиль, қолдану тәсілдері жақтарынан бажайлап талдау жасау — барлық филологтардың бас парызы.

Фразеологизм және сөз

Фразеологизмдерге тән белгілердің сөзге ойысар жағы да, одан оқшашу кетер жағы да бар. Тілдегі әр түрлі типтес құбылыстардың өзара бүндай жалпылық айырма жақтарын қысқаша жоғарыда атап кеттік. Фразеология теориясында осы жөнінде, негізінде, екі түрлі пайымдау бар: а) кейбір зерттеушілер ФЕ мен сөз мағына жағынан бір-біріне балама (эквивалент) бола алады дегенді айтады; б) ФЕ мен сөздің екеуі — екі бөлек дүние, кей ретте мағына жыныстыры болғанмен, бұлардың арасына тенденстік белгісін қоюға болмайтынын ескертеді. ФЕ-ге тиісті белгілердің ешкайсысы да сөз категориясынан толық турде ұшырамайды; керісінше, сөз бойындағы қасиеттердің ешбірі де толығынан ФЕ саласынан кездеспейді. Басқаша айтқанда, мағына тұтастыры, тіркес тиянақтылығы, қолдану тиянақтылығы тәрізділер — ФЕ-нің ішіндегі белгілер. Олай болса, «лездे» деген көзді ашип жұмғанша, «қорықты» деген жүргегі үшты болып ФЕ мен сөз іліктес келуін қалай туғынміз? Көп жағдайда осы іспеттес мағына «сайкестігі» байқалып отырады. Солай бола тұра бұл «сайкестік» толық балама бола алмайды: «лезде», «қорықты» сөздерінде ФЕ-лерге тән экспрессия ең жоқ. Сол сияқты сырттай, жай тіркес іспеттес болып көрінген сүмбіл шаш дегенді «қара шаш», асқар тау дегенді «бік тау», қыпша бел дегенді «жіңішке бел» деп, тендей түсер құбылыс екен деуге болмайды. Осындағы тыраңашамен қоршалған сөздер еркін тіркеске жатады, демек «қара», «бік», «жіңішке» дегендегер сүмбіл, асқар, қыпшаларға толық балама (эквивалент) болып тұрған жоқ. Сондықтан курсивпен көрсетілген тіркестердің фразеологизмдер деп есептөу керек. Екіншіден, бұл ФЕ ішінен енген компоненттерде өз ара дағдылы, тіркес тиянақтылығы анық көрініп тұр: сүмбіл, асқар, қыпша кез келген сөзге жаңаса бермейді. Ал бұларға «сайкестерді» еңде қыруар сөздердің көгөніне байлаі беруге әбден болады.

ФЕ-нің әр қылы басқа (үш, одан да көп компонентті) типтерінің қайсыбірі болса да жеке сөз табиғатынан тыс тұрады. Келтірген мысалдан да, ұлан-гайыр өзге фактілерден де туар басты қорытынды: «сөз» дегенді көптеген зерттеушілер бұтін бітімді (цельнооформленный), «фразеологизм» дегенді бөлек бітімді (раздельнооформленный) деп есептейді. Осы концепцияны қазақ тілі фактілері де құтпайды.

Жеке сөз өздігінен барлық жағдайда ауыс, бейнелі мағынада жұмысалуы міндет емес (басқаша айтқанда, сөздің бұл жөнде факультатив қабілеті бар да, бірақ оның әрдайым сырттай көрініп басты шарт емес). Ал, фразеологизмнің бейнелі (дәлірек айтқанда, туынды) мағынада жұмысалуы — ен бойы кездесер қағида. ФЕ (ф. түдікте, ф. тіркес те) туынды мағынаны білдіреді де, сөз түбір мағынаны білдіреді. Осыдан шығатын тағы бір түйін: ФЕ мен сөз бір-біріне баламалық байланыста емес, жанамалық қатыста болады деген топшылауды қолдаймыз. Яғни белгілі бір ФЕ-нің ішіндегі сөздердің бірде-бірі дербес мағынаның референті бола алмайды. Басқаша айтқанда ФЕ құрамындағы белгілі бір компонент дербес мағынаны білдіре алмайды. Ал, жеке сөз өзінің референттік қасиетин сақтамау мүмкін емес. Осыдан келіп, біраз галымдар ФЕ-нің мағынасын фразеологиялық мағына деп, сөз, еркін тіркес мағынасын лексикалық мағына деп атауды лайық көреді. Бұған келтірер үлкен дәлел: ФЕ тікелей мағынада емес, туынды мағынадаған жұмысалады. Біздің ойымызша, сөз бен ФЕ-нің, ФЕ мен мақал-мәтедің, ФЕ мен еркін тіркестің «синтаксистік қызметі» дегеніміз тәрізді олардың өзара «лексикалық ерекшелігі» деп те айтуға әбден болалын сияқты. Сондықтан терминді дәл осы тұста құбылтқаннан ұттарымыз аз.

ФЕ кей жағдайда анда-санда қос сөзге, біріккен сөзге айналып кетуі де мүмкін. Мұның басты екі себебі бар: біріншіден, толық компоненттер десемантизацияға үшінрайды (мыс.: қара+пайып=қарапайым, кеш+құрым=кешкүрым, баса+көк-тей=баса-көктеу, ада+жұда=ада-жұда), екіншіден, бір тұтас акцентуацияға ие болады (мыс.: ара+салмақ=арасалмақ, бір+тектілік=біртектикалық, бір+сыдырығы=бірсыдырығы, арқа+басы=арқа-басы). Осының салдарынан баз уақыт кей ФЕ универсация жолымен өзінің бастапқы түркінан да айрылып қалады (мәселен, алла разы болып дегенді өзгертіп, алдыразы болып тұлғасында айта береміз; еркін тіркес негізінде жасалған «қыстың күні», «алып кет», «алып кел» дегендегер «қыстың гүні», «әкет», «әхел» болуына назар аударысыз).

Сөзді бөле қарау дегенді белгілі тастау деп түсінбесек керек. Өйткені кей фразеологизмдердің ішіндегі сөздер өз лексикалық мағынасын ыңғайына қарай бірде түгел, бірде жартылай, әнтегралайтын қалады дедік. Түрлі ярус құбылыстары бір-біріне жанамалы түрде (изоморфизм ретінде) қолданылады. Демек, изоморфизмді құбылыс фразеологизмдердің өз ішінен емес, белек ярустан кездесіп отырады. Бұлай етпеген күнде сөз бен фразеологизмнің релеванттық, бас белгісін жоққа шығарымыз. Жоғарыда айтқан жанамалы қатысты баламалы байланыспен шатастырып аламыз. Бұл екеуінің фразеологизм мен сөздің семантикасында да, стилистикалық, синонимдік табиғатында да (сырт тұлға жағындағы айырма екі бастан түсінікті) елеулі ерекшеліктер бар. Мынаған тағы бір көңіл бөлелікші: аузын ашпады деген

«ұндеңеді» ғана емес, «мұлде үндемеді»; **мыңғырған мал** — «көп мал» ғана емес, «мейлінше көп мал»; **қас дұшпан** — «ұлкен жау» ғана емес, «қан құйлы жау»; **құлан жортпас**, **құс ұшпас даға** — жай ғана «даға» емес, «құлазыған қу даға» мәнінде айтылып тұр. Сол сияқты мына мысалға да құлақ түрінізші: **ұлың ұяға, қызың қыяға; жұзіктің көзінен өтер сұлу;** **ай десе аузы, құн десе көзі бар;** **қура-лайды көзге атқан;** **төбенен құй қаздым ба;** **тогыз (тоқсан) жолдың торабы;** **көсегең көгеріп, еркениң ессін;** алалы жылдық, ақтылы қой, т. б. Осы фразеологизмдер тиісінше «үрім-бұтақты бол», «сұлу», «мерген», «азап бердім бе», «куллі жолдың түйіні», «барлық мал» сияқты мағыналар ФЕ-лердің берер үгымына түгел сәйкес деуге болмайды. Олай болса, барлығын (сөзді де, сөз емес единицаларды да) үйіп-төгіп, бір өлшеммен өлшеп, бір жәліге тіркей салуға болмайды. ФЕ-лердің алыш келіп сөзге телу, демек, еркін тіркес үйіріне айдал салу, тілдің құрылымы материалы деп тануға да болмайды.

Қазақ т. б. түркі тілдерінде етістіктің аналитикалық түрлері ете көп. Бұлардың едауірі есім сөз берін көмекші етістіктен тұрады. Мұндағы басы ашық мәселе: егер есім + етістік үлгісінде келген тіркес туынды, яғни экспрессив мәнде келсе, фразеологизм болады да, тікелей мәнде келсе, ФЕ шеңберінен тыс тұрады. «Елін сағынды», «көзі көрмедин», «жүргегі қысылды» дегендер еркін тіркес тобына жатады да, «әл биледі», «көзі тиді», «жүргегі қыжынады» сияқтылар тиянақты тіркеске енеді. Сол сияқты «шоқірт болды», «жария етті» деген тікелей, «адам болды», «паш етті» — туынды мәнде жұмсалып тұр. Сайып келгенде, фразеологизм өз алдына дербес пәннің (фразеологияның) қарауына енеді де, сөз белек салалардың (лексикология мен грамматиканың) қарауында болады. Еркін тіркес сыңарлары өз ара мәнгеру, қабысу, қысыу, т. б. жолымен байлауысады. Сырттай қараганда ФЕ сыңарларының байланысу жолы туралы да осының айтуға болады. Синтаксистік амал-тәсілдер тұрақты, еркін тізбектерге ортақ жол. Дегенмен фразеологизмдердің жеке сөзге жуықтығын тек шарт-шамамен ғана бағдарлау жөн.

Фразеологизм және мақал-мәтеп

Тілдегі мақал-мәтептер де тұрақты сөз тіркесіне жатады. Бірақ, барынша тар ұғымда алынатын ФЕ-лер мен мақал-мәтептердің арасында ұлкен айрым бар. Мақал мен мәтеп ФЕ-ден өзінің сөз қолданыс, мағыналық жағынан ерекшеленіп тұрады. Шікі мазмұны, сыртқы түрі жағынан яғни өздерінің семантикасы, грамматикалық құрылымы жағынан мақал-мәтептердің ФЕ-ден елеулі айырмашылығы бар. ФЕ-ге кейір үқастықтары бола тұрса да, мақал-мәтеп сөз салтаудың дербес түрі болып есептеледі. Демек, олардың өздерінен тән лексика-семантикалық, грамматика-стильдік ерекше (релеванттық) белгілері бар. Сол ФЕ-лердің бір саласы — ф. түйдекке тән белгілердің қысқаша былай тұжырымдауға болады: ф. түйдек, жоғарыда айтқандай, құрамындағы элементтері іштей кіріп, жеке компоненттердің семантикасына тікелей қатысы жоқ, тұтасқан бір шоқ мағына береді; ф. түйдектің едауір белегі, көбіне, екі-үш элементтен тұрады; ф. түйдек акцентуация жағынан біркелкі келеді. Бұл топтагы ФЕ-лердің басым көшпілігі, осиресе екі компоненттің, интонациялық бірлікте болады да бірақ екпінге бағынады.

Белгілі бір фразеологизмнің (көбіне, ф. тіркестің) мағынасы сыртқы тұлғага мұлдем қалыс деуге болмайды. ФЕ мен мақал-мәтеп бір-бірінен өздерінің мазмұны жағынан да, сыртқы тұлғасы жағынан да сараланып тұрады. Мазмұны жағынан мақал мен мәтеп атауының дені иті қасиеттерге үндеу, уағыз-есиет сипатында болатыны мәлім. Мақал-мәтеп нақылға, жен сілтеуге ойысса, ФЕ-лер тек атауын — бейнелеу мәнде келеді. Осы себепті де, мақал мен мәтеп синтаксистік жағынан ФЕ-ге қараганда анағұрлым күрделі. Мақал-мәтеп каншалықты ауыс мағынада қолданылғанмен, құрамындағы сөздері өзінің негізгі лексикалық мағыналарынан айрылып қалу қасиеті белек. Осы ерекшелігіне байланысты тіл процесінде ФЕ мен мақал-мәтеп әр түрлі тәсілде қолданылады. Бірер иллюстрация: «әте тез, шапшаңдықты» білдіретін **қас пен көздің арасында** деген ФЕ акцентуациясы жағынан екі ритмдік (ыргактық) топқа бөлінеді: **қас пен көздің//арасында** немесе **қас пен//көздің арасында**.

Құрамындағы жеке бөлшектері өзгеше бір лексика-грамматикалық параллелизм түрінде келген ФЕ де осы қатарға қосылады. **Сүтпен еніп, сүйекке сіңген** деген тіркесте мағына тұтастығын бұзбайтын жарысталып екі топ бар: а) **сүтпен еніп**, ә) **сүйекке сіңіп**. Параллель топтар өз ішінен тағы да құрама элементтерге бөлінген. Солардың жетекші екі топ компоненттерінің грамматикалық тұлғалары біркелкі келіп, әрбір параллель топтың акцентуациялық-ритмикалық дербестігі сакталған.

ФЕ құрамындағы сөздердің санына келетін болсақ, олардың бұл ретте тым шектеулі екенін (макал-мәтептермен салыстырылғанда) ерекше атап өту қажет.

Тонның ішкі бауындағы («ашына, жақын»), ауыз жаласу («инеттес»), бос белбей («тогышар») немесе «икемсіз, салақ»), ашық ауыз («аңғал, аңқау»), ашық қол («мырза, жомарт»), жұлдызы қарсы («өш, араз»), санын соғып қалу немесе бармағын

tisteу («өкіну»), *салы суға кету* («еңсесі түсу») тәрізді ФЕ-лер ең көп айтылатын типке жатады. Бұдан біз фразеологизмдер еki немесе үш компоненттен құралатындығын көріп отырымыз. Ал мақал мен мәтеддердің бәрі бірдей бұл іспеттес болып келе бермейді. Мәтед өзінің құрамы жағынан мақалдан гері ФЕ-ге жуық тұрады. Мәтеддің бұл ерекшелігі, сіре, оның мағынасына байланысты болу керек. Едеуір зерттеушілердің пікірінше, мәтед белгілі бір ұғымды мензеп атаса, мақал сол ұғымның өзін тікелей білдіреді. Орыс халқы «мәтед — гүл, мақал — жеміс» деп, тауып айтқан. Мақал-мәтедде ұғымнан гері кесек ой басым жатады. Сондыктан да бұлар сырт түркі жағынан сөйлем түрінде келеді деген концепцияны қолдау орынды¹. Мақал-мәтеддің ішінәра ортақ, айрыым касиеттерін, тұлға, мағыналық класификациясын, дыбыс үйлесімдерін, оларда кездесетін қайсыбір сөздердің теркінін, өзге тілдер есерімен жасалғандарын, әдеби тіл жүйесіндегі орынын, т. б. үніле зерттеу де,— басты міндеттердің бірі. ФЕ-лер мен мақал-мәтеддердің ара қатынасы жайында мыналарды да айтуға болар еди. Фразеологизмдердің (ең алдымен ф. түйдектердің) басқа құбылыстарға қарағанда, оқшау ерекшелігі бар екендігін ескеруіміз керек. Бірнеше сезіндін тобы ФЕ болу үшін өзгеше бір тілдік ситуация кажет төрізді. Бір тілден екінші тілге сезбе-сөз аударса алғынға тиісті (лингвистикалық калька) сөздерді еске алмағанда, ФЕ есіреле ф. түйдек мақал-мәтед, жұмбақ сияқты тезбе-тез жасала қоятын құбылыс емес. Өйткені, мәселең, идиомының (ф. түйдектің) шеңберіне енген сез десемантизацияяға үшырап, өзінің тікелей мағынасынан айрылуы үшін, белгілі бір мерзімдік, ері тіл дәстүріне лайық ерекше шарт керек сияқты. Әр тілдің өзіне тән ФЕ-лері болу үшін бұдан басқа сол тілге ие халықтың салтсанаса, әдеб-жүри, тұрмыс-күй, мәдени дәрежесі де негізі орын тебе алатындығы өзінен-өзі белгілі. Тілдің қат-қабат өзге салаларына ортақ осы факторлардың сөйлеу процесінде әр қырынан аңғарылуы — қызық мәселе.

Кейір мақал-мәтедді заманының ағымына қарай өзгеріп айту, я тыңдан жаңа мақал шығару сөздердің идиом болуынан анағұрлым оңай. Заманының нақтылы бір тілегіне сай шыққан мақалдар толып жатыр. Бұған мысал ретінде қазақ әдебиетінің кеменгері Абайдың, тарға басқа ой иелерінің мақал болып кеткен нақыл сезедерінен көптеп мысал келтіруге болады. Бұл — әркімге де белгілі нәрсе. Тек мынаны атап көтейік: *Әдет — әдет емес, жөн әдет* деген мақал түркі тілдерінде араб жазуынан жаңа латын жазуына қошерде жиі қолданыла бастады. Бұдан келіп, біз ФЕ-лер заманынан тыс, әлеуметтік ортадан тыс, бейтарад жасала береді дегелі отырганымыз жок. Мақал тәрізді тізбектер — «кешегі» күннің жемісі, бұлар түгелімен бертінде шыққан мұра дегіміз де келіп отырган жок. Қазақ тілі өз алдына дербес тіл болғаннан бері қарай келе жатқан мақал-мәтед өте көп. Мақал-мәтеддер сан жағынан да, сапасы, көркемдігі, тапқырлығы жағынан да бір ғажайып құбылыс екені әркімге аян. Біздін айтайқы дегеніміз: сөздер белгілі бір лингвистикалық дәстүрге не болып, фразеологиялық дәрежеге жету үшін, ол сездер сол белгілі фразеологияға тән қасиетке не болуы керек. Белгілі топтагы сөздер, басқа тізбектерге қарағанда, басынан көп уақыт, біраз дәүірді өткізіп барып қана ФЕ дәрежесіне келе алады. Мекен, мезгіл факторы көп құбылыска ортақ екені рас. Сол ортақ қасиет тілдің ерек бір ішкі заңдарына ұласа барып, ФЕ категориясы пайда болары хақ.

ФЕ-нің кей типтері үшін сөздің туынды мағынада қолданылуы гана емес, сездің «абстракттылының» десемантизацияяға үшырауы шарт. Бірақ, ол (компонент сез) формант (қосымша) дәрежесінен, әрине, алшақ тұрады. «Қас пен көздің арасында қайда кетіп қалды» дегендегі қас пен көздің арасында деген — фразеология. Ал, «сен көздің ашып, жұмып тұрганда жүрт барар жеріне жетіп қалды» дегендегі көзіңдің ашып, жұмып тұрганда дәл осы контексте фразеология бола алмайды. Немесе: «Матайдың сезінің басы таудай болса да, аяғы сиыр құйымшақтанып келіп, қылдай болып кетті» (М. Әуезов, «Еңлік-Кебек») дегендегі сиыр құйымшақтанып деген де — фразеология. Түйе үстінен сирақ үйтті; тулен түртіп отыр; қара қылды қақ жарып (қара қылды қырып тіліп); сиыр суы сирагынан (сиыр суы жулығынан), төбөнен қүй қазып отырганым жок сияқты сез тізбектері де ФЕ болып есептеледі.

Бұл фразеологиялардың кай-қайсысын болса да ертеден келе жатқан, ғасырлар бойы осы қалпында ауызекі тілде айтылып, бертін келе әдеби тілімізге (жалпы жазба әдебиетке) де еніп, үрпақтан үрпақта көшкен, туынды мағынада қолданылатын айрықша сез топтаратын дәл түсініміз керек. Оларды дәуір-дәуірге бөліп топтастыру қандай қын болса, қолма-қол ФЕ жасай салу, тыңдан мұндай жаңа сез тізбектерін тұғызу да сондай қын. Сондықтан «мына фразеология XV не XIX ғасырда шыққан, пәлен идиомдарды ана жазушы шыгарған, мына біреулері — осы заманың жемісі» — деп айтуга тіпті де болмайды.

Қорыта келгенде, мақал мен мәтеддің өздерінен тән айрыым белгілері болады, сондықтан да олар тіл жүйесінен өзіне сай орын тебеді.

¹ Бұл жөнде біз В. П. Жуковтың пікірін қолдаймыз. Ол автордың «Словарь русских пословиц и поговорок» (М., 1967) атты кітабын қараңыз. Сез орайы келгенде айта кетелік: осы тақылетті қазаша паремиологиялық сездік жасаудың толғары жеткен мәселе екенін ескерте өтеміз.

Мақал-мәтед мен ФЕ-лерді сырттай жақындастыратын белгілер де бар дедік. Мақал-мәтедің ФЕ-ге үқсастығы ең алдымен компоненттер тұрақтылығынан көрінеді: мақал-мәтед компоненттерінің де орын ауыстыруға есте болмайды. Едәуір зерттеушілер осы жағдайда еске ала отырып, мақал-мәтеді тіпті фразеология аясына енгізуді мақұл кереді. Бұл концепцияны қостауға болмайды.

Бір көңіл аударарлық нәрсе — мақал мен мәтед синтаксистік жағынан болсын, морфологиялық жағынан болсын, сол баз баяғы бір калыпта құбылмай, өзгеріссіз қолданылады. Айталық, есім, етістік тұлғасындағы: *көп білсең де, көптен артық білмейсің; жалан тұғаның болғанша, жаңы жолдасың болсын* тәріздес мақалдар айтылуадағы синтаксистік, стилистикалық тұс-танасына (атаң айтқанда «де» етістігімен келетіндігіне) байланысты тілде ешпел өзгеріссіз, штамп түрінде қолданылады. Тар мағынадағы фразеологиялық единицалар (ФЕ-лер) бұл ережеден ауытқып кетеді. Мәселен, есім мен етістіктен жасалған ФЕ-лердегі жеке сөздерді түрлендіруге әбден болады. Мұндаға тіркестегі сөздер контекстің әуенімен морфологиялық өзгерістерге үшінрайды. Демек, оларға әр алуан қосымшалар (жалғау, журнақтар) жағап, құбылта беруге болады. Мысалы, *беті қайтып қалды, жүрек жалғап алды* деген ФЕ-лерге түрлі тәуелдік, жіктік жалгаулерин жалғап, тұлғаларын өзгерте айтуға болады (*беті қайтып қалды, журегін жалғап алды* т. б.).

Фразеологиялық түйдек пен фразеологиялық тіркес

Қазақ тілінде, барлық басқа тілдердегі сияқты, ф. түйдек емес (идиом емес) фразеоглизмдер орасан кеп. Бұлар да идиом секілді орын тәртібі жағынан тұрақты. Бірақ, мағынанын тасалану, тасаланбауы, яғни құрамындағы сөздері өзінің тұра мағынадағы сактауы, сактамауы жағынан түйдектің ф. тіркестен елеулі айырмасы бар. Олар жайында қысқаша жоғарыда айтылды.

Бұл екеуі де белгілі сез тізбектері: түйдек тобындағы сөздер өзінің жеке тұргандығы негізгі мағынадын айрылып қалады да, өзара жындастып, бір ғана негізгі фразалық мағынаны білдіреді. Басқаша айтқанда, түйдек ішіндегі компоненттер өзінің бастанғы лексикалық формасы мен семантикалық қасиетін жоғалтады да, сирт сиқын ғана сақтайды. Сөйтіп, оның компоненттері ширала келе, негізгі бір кесек, фразеологиялық единица болады. Синтаксистік қызыметі де — бір тұтас: кебіне дерлік, сөйлемінде нақтылы бір ғана мүшесі дәрежесінде жұмысалады. Ф. түйдектің беретін мағынада оның жеке сынарларының шығатын мағынамен байланыспауын бірер мысал: *қабыргаңмен кеңес; жүрек жалғады; қырги қабақ болды; тоңның ішкі бауындей*. Қабыргаңмен кеңес дегендің мағынада «қабырга», «кеңес» деген сөздердің тікелей мағынадын туып отырган жоқ (мұның беретін ұғымы «ойлан», «асықпай-саспай ойлан»), не болмаса жүрек жалғады (мағынада «азын-аулақ ас ауыз тиқо», «женил-желті тамақ ішпі алу»); қырги қабақ болды (мұның мағынада «араздасу», «екіпелесу», «қырын қарау»); тоңның ішкі бауындей («өте тату», «жеке үшінан жалғасқан», «әкей-үкей»). Осындағы келтірілген әрбір түйдек сынарлары тұтаслық барып қана, өзара бір шок жана мағына туызылы түр. Түйдек ішіндегі элементтеріне қарай талдау жасап, бірін екіншісінен жырып алуға болмайды.

Ал, ф. тіркес ішіндегі сөздер негізгі мағынадын жарым-жартылай ғана айрылып қалады. Мысалы: *белін қынай буынды, ата жолын құды, егіліп жылады, шалқар көл, жосадай қан, мидай дала*.

Сөздердің ф. түйдек тобы болсын, ф. тіркес тобы болсын, екеуінде де ортақ қасиет — тиянақтылық. Бұл екеуінде де компоненттері өзара бекем орынға, белгілі тәртіпке ие болуы шарт; компоненттер бетен сөздерге жанаспай, олардан бойын аулақ салып, өзімін арнаулы сөздерімен үйрелес келеді. Демек, «егіліп» дегенді «жылады» дегендің алдына қоюға болады, «қынай» деген сез «буынды» деген сез-бен жанаса алады. Сол сиқылды қырги қабақ болды, қырық пышақ болды, *ақ түйенің қарны жарылды, жауырды жаба тоқыды, менің сағым сынды* деген тізбектердегі компоненттер де осы сипаттас. Әсіреле, соғығ екі ФЕ-нің компоненттері өзара тығыз байланысты: «тоқы» деген етістік тек осы тізбектегі сөздермен ғана («жауырды жаба тоқыды») жанаса алады; *сағым сынды* дегендегі «сақ» сезі де «сынды» етістігімен ғана жанаса алады.

Ф. түйдек пен ф. тіркес ке тілдегі қолданылу сәтінде қарай бағзы уақыт бірінші орнына бірі жүріп, ауысып отырады. Бұл екеуінде кей ретте шеғін белгілеп, ажыратып алушың өзі қын. Мәселен: *кулін көкке үшірді, жермен-жексен болды, жерден жеті қоян тауып алғандай қуанды, салы суға кетіп отыр, санын соғып қалды (бармагын шайнап қалды), төбе шашы тік тұрды* деген тізбектердің бәрі де бейнелі (дәлірек айтқанда, туынды) мағынага ие болып түр. Мұндағы жермен-жексен болды дегендегі «жексен» сезі парсы тілінде «бірдей», «тегіс» деген мағынаны білдіреді, яғни «жер бетімен бірдей етті» («көзін жогалты, құртты») деген мағынадын беріп түр. *Санын соғып қалды* деген тізбектің мағынады да метафоралық мағына («екінде, қүйінде, қалыда қалды»); жерден жеті қоян тауып алғандай қуанды деген екінші — жанама, туынды мағына беріп түр. Сол сиқылды салы суға кетіп отыр дегенді де

басқа мәғынада қолданып отырмыз. Егер де бұл сөздерді «салының суға кетуі» мағынасында тікелей туғансыек, ФЕ бола алмайды.

ФЕ-лерді сөздердің қалыс лексикада жеке түргандагы мағынасымен туғаннен болсақ, бұлар қарапайым сөз болып кетеді, не мағынасыз, мәнсіз, бірдеңе болып шығады. Айталық, қол көтерді деген сөзді ыңғайына қарай (контекстегі қолданылуына қарай) тікелей мағынасында да, туынды мағынасында да айтуға болады. «Віз жолженекей етіп бара жатқан машинаға қол көтердік десек, мұндағы қол көтердік өзінің тікелей мағынасында айтылып тұр; біз оны жақтап қол көтердік десек, мұндағы тізбек жанама мағынада айтылып тұр. Ал жүрек жалғап алайық, мойнына су құйылып отыр, бетіне қара күйе жағылды, бит ішегіне қан құйып отыр, бір тарының қауызына сыйғызыды, бүйрек бұрды, су жүрек, сары ізіне шөп салып отыр деген тізбектерді сөздердің тұра мағынасымен айтып отырганымыз жок. Сол себептен бұл тізбектердің құрап тұрган жеке элементтердің мағынасы осы тұрган қалпында дербес референттік мағына бола алмайды. Сондықтан екі немесе бірнеше сөздің түйіспін келіп, ф. түйдек болуын шынан, ол компоненттердің өзаралысынан туатын мағынадан мұлдем басқа айтылуы көрек. Сейтіп, ф. түйдек пен ф. тірке стің өз ара айырмасы бұл екеуінің құрамындағы компоненттерінің дара қолданылған күйдегі негізгі (тікелей) мағынасынан айрылу, айрылмау дөрежесінен көрінеді.

Егерде, ф. тірке сөздер «трансформация» өзгерістері нәтижесінде пайда болады десек, осыдан туар тағы бір ерекшелікті байқаймыз. Ол — ФЕ-лердің өзге (курылымы белек) тілге аудару маселесі. Бұл жөндегі практикада белгілі бір сәйлем ішіндегі сөздің алдымен лексикалық мағынасын есте тұтамыз. Осы тұрғыдан пайымдасан, балама (эквивалент) деген мен тенденция (адекват) дегенниң ара салмағын ажыратып кирада мақұл. Мәселен, «палец о пальце не ударить» сияқтыны екі қолын құсырып отыру деп аударуды әркім-ақ қолдайтын болар. Осы ізben «слона-то не приметили» дегендегі көрмес пілді де көрмес демей көрмес түйен де көрмес деген анағұрлым ұтымды емес де? Олай болса, «делать из муки слона» дегендегі түйімдейді түйедей сту десек, кім күмән келтіреді?

Сөздің қысқасы, бұл жайлар проблемалар қыруар. Филологтардың назарынан тыыс қалмайтын мәселе — осы аудару принциптері мен практикасы. Қорыта айтқанда, тиянақты тізбек әрдайым фразеология бола бермейді, ал фразеология тиянақты тізбек болмасқа шарасы жок.

Фразеологияның кейір стильдік ерекшеліктері

Қазақ тіліндегі сан алуан тізбектер нақты қолдану ретінде қарай бірде фразеология, бірде еркін тіркес реңдінде келе береді. Мысалы, көз қырын салды деген тіркестің сөз ішінде, ауық-ауық көз қырын салып қойып отырды дейтін болсақ, еркін тіркес болады да, балама көз қырыңды сала жүр десек, тұрақты тіркес бол шығады. Сол сияқты бармагын тістеді дегенниң тұра мағынасы «саусақты ауызға салып тістеді» болса, ауыс мағынасы — «қатты өкінді», «опық жеді; мұзға отырып қалды дегендегіді де беретін негізгі, тұра мағыналарынан басқа, «алданып қалды», «құр алақан қалды» деген сияқты ауыс мағыналары бар.

Еркін тіркестер үнемі экспрессив мағына бере бермейді. Белгілі бір тізбектің әрбір мүшесі көз келген басқа бір сөзден емін-еркін жалғаса келе, әр алуан лексика-грамматикалық тұлғаларға ие болады. Басқаша айтқанда, еркін тіркес сөйлеу процесінде қатан меже дегендегі білмейді. Өз маңындағы басқа сөздермен қарым-қатынасқа түсін, лексика-семантикалық және стилистикалық тұрғыдан жаңырып отырады. Тұрақты тіркес ішіндегі сөздер бұлайша «еркін» қымылдай алмайды; сөздің лексика-грамматикалық ерісі «табигаты жалқы» тіркеске тәусілді болады. Сөз тізбектерінде бір лексика-грамматикалық «қалыпқа» түсіп, осы тұлғада тұрып кана белгілі бір семантика-стилистикалық қызметтің атқарады. Алайда семантика-стилистикалық жағы «жіліктің майлы басы» екен деп тұжырым жасауға болмайды. Тұрақты сөз тіркесінің грамматикалық тұлғасы мен дыбыстыру жағына мән бермеуден зерттей болар еді. Бұлардың бәрі де өз ара бір-бірімен байланысқан, бірінсіз екіншісі емір суре алмайтын құбылыстар.

Қоғам, тіл іесі — халық нақты өмір сирин, шынын тіл арқылы біледі. Ана тілінің тағдырына, еткен-кеткеніне, болашағына немікүрайды қарамайды. Халық жүйесін тауып сөйлеуді мақұл көрерді. Сөзді, сейлемді орынды қолдануды ұнатады. Сөз мағынасын, сейлем сазын, қат-қабат еркін, тиянақты сөз тіркестерін, мақал-мәтэлдерді халық сұрыпташ, өз ой елегінен, өмір талқысынан еткізіп отырады. Мол тіл қазынасының бір алуаны — фразеологиямдердің жалпы тіл жүйесіндегі орнын сөз еткенде, ең алдымен олардың стилистикалық қызметтің көзге түседі. Бұл түсінікті де. Некенса як кездесер бірді-екілі фразеологиямдерді есептемегендеге, тиянақты тізбектердің бәрі дерлік взгеше стиль қызметін атқарады десек, қателеспейміз.

Біз сөз етіп отырган фразеологиямдердің жалпы тіл жүйесіндегі ролі, сөйлеу процесіндегі атқарар қызметі, көп жағдайда осы стильге ойысын отырады. Осының нәтижесінде сөз, сөз тіркестері, сейлем ерісі кеңейіп отырады. Сейлеушінің айтпак болған ойы айқындалып отырады. Тындаушы мен оқырман қауымға жатық, та түсі-

нікті болу үшін фразеологизмді сөйлеуші нікітін жағынан әр саққа жүгіртіп, шебер қолдануға тырысады.

ФЕ-лердің сан салалы типтерін орынды қолданғандаған сөйлем сазына, тіл жүйесіне, сөйлеу практикасына нұқсан келмейтін болады. Мысқыл-кеекесін болсын, налу-жабырқау болсын, алғыс-қарғыс, т. б. болсын,— бәрі де фразеологизмдерді шебер қолданудан кепіл шығатын құбыльстар. Әзіл-оспак, ойнақы қалжын тұсында кей фразеологизмді тұспалдаپ, екі үшты мән беру де әредік кездесіп қалады. Мәселен, (пәленшешін) құлагына алтын сырға тіркесін оңтайына қарай олай да, былай да қолдана беруге болады: мұның «есітпей-ақ қойсын», «тыңдамай-ақ қойсын» деген мағынасына қайшы келер жайта кездесіп қалады. Құрдас кісілер: «Мен саган бір әңгіме айтпак болып келдім, көліншегінің құлагына алтын сырға» дегенді мысқыл ретіндегі көрініште де қолдана береді.

Стильдік функцияда аса ойнақы мәнде қолданатын үлкен бір арна,— ол синонимдер. Бұл қасмет мақал-мәтедлерден де жиі кездеседі. Аудың әдебиетінде *астыңғы ерні жер tіrep, үстіңгі ерні кок tіrep* (аяғымен жер тіреп, маңдаймен көк тіреп) сияқты әсірлеу әркімге-ақ мәлім. Сол сияқты, ашуы жауған қардай, шөккен нарадай немесе ақылы балқаш, ашуы дүлей. ФЕ саласынан «жырақ жер, қыыр шет ұғымын ит өлген жер, ит арқасы қиян, ит жеккен (жер), көз көрмес, құлақ естімес жер; «параткор», «жалмаузызды» аяқты аяғымен, шанақты шанағымен жалмады немесе түйені туғымен жүтті; «татулықты» арасы майлай қасықтый (арасынан қыл отпейді) немесе тоңнұң ішкі бауындағы; «өр көкірек адамды» деміне (күедесіне) наан nicipip, көзін шел басып, аяғын алшаң басып деп айта береміз. Ой жүгіртпің қарасаңыз әр синонимді фразеологизмнің аздал болса да өз бояу-сыры бар. Синонимнің теориясында бұл мәселеңін базасы ашық: түгелімен бір-біріне жүз процент сәйкес келер синонимдер жоқ есебі. Дәлме-дәл сәйкестікте көзделесек, синонимия дегениң тілге еш қажеті де болмас еди.

Фразеологизмді стильдік түргидан пайдаланудың бір ұшығы сөзді мәнерлеп сөйлеуге байланысып жатыр. Тілде сирек кездесетін, көнерген сөздің өзін де баз уақыт құйқылжыта, қыбын таба қолдану да осы стильдік тәсілге апарып согады. Аудың айға білген деген әсірлеудің, атау-көреноң iш деген қарғыстың, ұлық болсаң, кішік бол тәрізді нақылдың, жұмыртқадан жұн қырыққан (құ бастан құырдақ ет алған немеса иттен де бір сүйек қарыздаң) деген кекесінің сыр-сипаты стильдік функцияда жатыр. Стиль өлгенді тірілтіп, өшкенді жандыратын дүние десе де болады. Бір қызығы: фразеологизмнің денін көркем шығарма (соның ішінде фельетонда) жиі қолдану кездейсоқ емес. Тура мағыналығының әдебиетте мұндай сез қолданыс үрдісі атымен жоқ десе де болады. Ажуда, мысылы бар жерге стильдік әдіс әмпей-жемпей үйлесе кетеді. Аналогия, сырт пішінді де өз өрнінда стильдік тәсіл ман-мәнісімен икемдеп те жібереді, «өзінің өзгеріссіз күйінде» дегенді жағымды мән бере қаз қалпында десе, күйкі, жағымсыз мән бергісі келсе, таз қалпында деп, оп-оңай антоним жасау дағдысы да жоқ емес.

Осы тұста айта кетер тағы бір жайт бар. Сөз тізбегіндегі сөздердің дағдылы орын тортібін бүзганның стилі үшін келер-кетер зиян жоқ деген пікір — жансак пікір. Неге десеніз, тіл традициясында мықты орындаған құбыльсты коммуникатив әлемінен табу тым-ақ қыны. Қыны емес-ау мүмкін емес. Дегенмен, бірер фразеологизмдерде инверсия құбыльсты қолданылады, ФЕ компоненттерінің орын тәртібіне өзгеріс енгізіледі. Бұл жағдай неден келіп шыққан? Мұның лингвистикалық «себебі» де жоқ емес, ол — десемантизация деп ойлаймыз. Сөз мағынасы күнгірттенес немесе баска мағынаға көшіп кетсе, орын тәртібін өзерткеннен мағына ойсырамаса, неге «трансформация» жасамаймыз деген ой туады¹. Совет тұсында өркендей өскен кен

¹ Қазақ әдеби тілінің орфографиясы, стилі, аударма принципі, терминология, тіл мәдениеті туралы газет, журналдарда ауық-ауық айтыс макалалар шынып тұрады. Бұл жақсы дәстүр. Осыған байланысты кей фразеологизмдер де әредік сөз болып тұрады. Бұл да теріс емес. Математикада екіні үшке қоссаң да бес, үшті екіге қоссаң да бес болады. Лингвистикада бұл ереже кей жағдайда бұзылып та кетеді: «минус» пен «плюс» базасы қосыла қалса, соңғыс базасын шығады; жаман мен жақсыны екін, ыңғығын тұтастыра айтсаныз «тым жақсы» болып кетуі ғажап емес. Ал өзге еркін тіркеске келсөніз сез басқа: ол кеше келді — кеше ол келді, ол театрға барды — театрға ол барды. Осы жерде орынны ауыстырудың лексикалық мағынаға тиер шарпуы жоқ, бірақ логикалық екпінгеге нұқсан келіп тұр (инверсия логикалық екпінді өзертіп тұр).

Логикалық екпін табигаты бөлек тиянақты тіркестерге, кейбір макал-мәтеделге зейін коялықшы: *арқа еті арша, борбай еті борша; мойны ыргайдай, биті торғайдай; ай десе аузы бар, күн десе көзі бар; аяқты аяғымен, шанақты шанағымен жұтады*, т. б. Эр тіркестің жарыспалы сыңарлардың бұрын қой, соң қой,— одан «логикалық» жөліге нұқсан келмеуі мүмкін. Бірақ, оларды (сыңарларды) ауыстырганда етін өлмегенмен арба сынуы калдік. Фасырлар бойы қалыптасқан қатаң тәртіпке кол сүкканды табар пайдамыз жоқ. Жұтқан жұтамас деп, «аяқты жалмады» не, «шанақты жалмады» не деп, құйқылжытудан ұтарымыз жоқ. Сол сияқты *барар жер, басар*

ерісті ана тіліміздің, әдебиет, мәдениетіміздің тарғыры туралы келелі пікір айтқан кіслерге әркім де риза. Бұл жерде айтысқа тусы орынсыз. Тек фразеологияның бір «уақыт мәселе»не ат үсті болса да жолай соғып кеткіміз келеді. Бәлкім, оның стилистикаға қатысы да болар.

Тиянақты тіркестің өн бойы тілдегі, сөйлеудегі өз еңшісіне тиер мешік қасиет — стильдік ерекшелік деп әлденеше рет айттық. Әрбір фразеологияның қолдану элпетін, күллі стильдік қызметтерін толық документация негізінде сипатташығу — келешектің жұмысы. Фразеологиямдердің бірер стильдік қызметін атаудағы көздеген мақсат жалғызы-ақ: стилистика тіл салаларының (ярустарының) баршасын орынды пайдалануды көздейді, сөз бен сөз тіркестері стильті амалы арқылы екшеліп отырады, көп жаңарлы әдебиетіміздің, дамыған әдеби тіліміздің жан-жакты өрбүне көркем сөз шеберлерінің қосары көп. Жаңрлардың шындалу сырьы да көп жағдайда, осы стильте үштасып жатады. Әрбір әдеби тілдің икемді қабілеті, көркемдік қасиетін білудің бас белгісі, эталоны — осы стильдік ерекшеліктерге тәуелді. Көркем, ғылыми, т. б. стильдердің саралануы лексика, фразеология, грамматика, фонетика нормалары орыннуына, үлт әдеби тілнің шын мәндегі мұқалмас қатынас құралы болуына даңғыл жол ашады. Сондықтан да жазба әдебиетіміздің, оның ауызекі баламаларының, неше қылы ситуацияда қолданылу жай-жапсарына құлак түре отыру, үзіле зерттеу баршамыздың борышының. Фразеологиялық байлықтың бұл ретте тигізгер себі бар. Бұл байлықты негізгі лексикалық қорға жатқызамыз ба, жоқ лексикалық құрамға жатқызамыз ба деген схоластикалық айтыс-тартастын горі нақтылы фактілер негізінде конымыдь қорытынды, теориялық талдау жасау анағұрлым ұтымды. Бірақ бұған қарал, фразеологиямдер негізгі сөздік қорға енді, әрі олардың бірі қалмай, қазіргі тіліміздің грамматикалық ережелеріне дәл келеді деуге осте болмайды. Бұл мәселе фразеологиялық түйдек, тіркестердің тілде қашшалықты жиі сирек қолданылуына, өмірлік маңызына, жалпы халықтың сипатына, т.б. қарай жеke-жеке анықталған шешілүі тиіс.

Нақты бір тұрақты сөз қолданыс тәсілі, фразеологиялық мағына томага-түйық бөліне қаралмай, өз ара байланысты зерттелгені мақұл. Басқа құбылысты да ескере отырган жөн.

Фразеология және қөнерген сөздер

Қазіргі тіліміздің нормасы түрғысынан караганда фразеологиямдердің құрамында бірқыдыры лексикалық, грамматикалық архаизмдер көздеседі. Мысалы: *шопан ата, ойсыл қара* т. б. тәрт түлік малдың жоғарыда көрсетілген мифтік лақаптары; сол сияқты *категоріз жан болсын* немесе *катор жан болыңыз* (ауызекі тілде *категоріз жанбасын*) деген фразеологиязм — «алаң болмаңыз, коніліңізе еш нәрсе алмаңыз»; *кежегесі кейін тартты* — «тыңдамады», «қырықты», «мойны жар бермедин»; *күйісіз күлік жүгірмес* — «күйі жок жүйрік шаба алмас». Осы фразеологиялық тізбектердегі «шопан», «ойсыл», «жан болсын» немесе «жанбасын», «кежеге», «күлік» сияқтылар — қөнерген сөздер. Олар қөнеленіп, лексикалық архаизмге айналып бара жатыр.

Ал, бұл тәрізді ерекшелік грамматикадан да көздеседі. Мысалы: *береген қолым алған; обыр олжа ушин өледі, күншіл кундеумен буледі*. Қазіргі казақ тілінде көздесетін (көреген кісі, сүзеген буқа, тебеген ат, қашаған бие, т. б. салыстырыныз); -а+ған (алған, береген), -е+ді (буледі) форманттарының бұл жерде атқарып түрған қызметі грамматиканың қазіргі нормаларынан сәйкес емес; түркі тілдерінде -а+ған тұлғасы — есімшениң қөнеленген көрсеткіші екендігі белгілі; ал, -е+ді болып біткен тұлға — үшінші жақының жіктік жалғауы. Соңғы тұлға қазақ тілінің осы күні нормасына әбден сай келе тұра, «бул» деген өлі лексемаға ерекше тәсілмен тіркелген. Әдettete «бул» сөзі етіс жүрнәктарының бірін араға салып барып қолданылады (қараңыз: *бул-дір-е-ди; бул-ин-е-ди*, т. б.). Бұл сияқты ерекшелік М. Қашқаридың сөздігінен анықтап көрілді: *ол жеріг түзді* — «ол жерін түзүледі» (III, 16); *жағырлығ ат тауы қалмады* (бармаган жерім, баспаған тауым жоқ) деген тіркестің жайы да соғлай. Дағдылы тіл құбылысын (біз осы тиянақты тізбектерге жанақтаптау керек. Мұндағы бір хауіп: көрінген кісі өз ырқымен күбілта берсе, тіл кадірі болмайды. «Таспен жапалакты ұрса да, жапалакпен тасты ұрса да жапалақ өлері» хақ. Солай екен деп, *аузы-мұрны қисаймай* дегенді, мұрын байғұстың не жазығы бар деп, *мұрын-аузы қисаймай* десек не болар еді! «Логика» дегенді қусақ: «жата қалып тәбелесті» дегенге де мін қоя аламыз: жатқаннан кейін қалай тәбелесепк, ал тәбелесетін болса, неге жатады? Осы әуенмен кете барсак, *әйелі үл тапқандай қуанды* дегенді «қызы тапқандай...» деп неге айтпаймыз деген де ой тудады, құлаққа ұрган танадай дегенді неге талмау, жанды жерін аттай «тұмсыққа ұрган танадай» демейміз. Бір жас автор жаңылыс айтты ма, жаңсак айтты ма, оны «құдай» білсін, қызығыштай қорыбы дегенді қыргидаі қорыбы депті. О заман да бұз заман қыргидаі қорығанын есіткен адамның құлагы керек болар; қыргидаі қасібі — қыры. Мұндай бойлауық мінезге, әрине, тыйым салу керек.

(Барынан көрінген кісінен күншіл күндеумен буледі) Қазіргі казақ тілінде көздесетін (көреген кісі, сүзеген буқа, тебеген ат, қашаған бие, т. б. салыстырыныз); -а+ған (алған, береген), -е+ді (буледі) форманттарының бұл жерде атқарып түрған қызметі грамматиканың қазіргі нормаларынан сәйкес емес; түркі тілдерінде -а+ған тұлғасы — есімшениң қөнеленген көрсеткіші екендігі белгілі; ал, -е+ді болып біткен тұлға — үшінші жақының жіктік жалғауы. Соңғы тұлға қазақ тілінің осы күні нормасына әбден сай келе тұра, «бул» деген өлі лексемаға ерекше тәсілмен тіркелген. Әдettete «бул» сөзі етіс жүрнәктарының бірін араға салып барып қолданылады (қараңыз: *бул-дір-е-ди; бул-ин-е-ди*, т. б.). Бұл сияқты ерекшелік М. Қашқаридың сөздігінен анықтап көрілді: *ол жеріг түзді* — «ол жерін түзүледі» (III, 16); *жағырлығ ат тауы қалмады* (бармаган жерім, баспаған тауым жоқ) деген тіркестің жайы да соғлай. Дағдылы тіл құбылысын (біз осы тиянақты тізбектерге жанақтаптау керек. Мұндағы бір хауіп: көрінген кісі өз ырқымен күбілта берсе, тіл кадірі болмайды. «Таспен жапалакты ұрса да, жапалакпен тасты ұрса да жапалақ өлері» хақ. Солай екен деп, *аузы-мұрны қисаймай* десек не болар еді! «Логика» дегенді қусақ: «жата қалып тәбелесті» дегенге де мін қоя аламыз: жатқаннан кейін қалай тәбелесепк, ал тәбелесетін болса, неге жатады? Осы әуенмен кете барсак, *әйелі үл тапқандай қуанды* дегенді «қызы тапқандай...» деп неге айтпаймыз деген де ой тудады, құлаққа ұрган танадай дегенді неге талмау, жанды жерін аттай «тұмсыққа ұрган танадай» демейміз. Бір жас автор жаңылыс айтты ма, жаңсак айтты ма, оны «құдай» білсін, қызығыштай қорыбы дегенді қыргидаі қорыбы депті. О заман да бұз заман қыргидаі қорығанын есіткен адамның құлагы керек болар; қыргидаі қасібі — қыры. Мұндай бойлауық мінезге, әрине, тыйым салу керек.

чыкды — «жауыр ат шыжбыннады» (II, 16); қөј төләди — «қой төлдеді» (III, 286); ол атың кішәди — «ол атын кісендеді» (байлады) (III, 283); ол жайлауда күздеді — «ол жайлауда күздеді» (күзді жайлауда еткізді) (III, 281), т. б. Демек, жоғарғы фразеологизмдері «бұледі» — кене форма екендігі шубә тудырмайды.

Бұл тәрізді грамматикалық архаизмдердің еңге жанама қатысы бар құбылыстарға қарал түсіне алудың қажеттігін көп авторлар атап кеткен-ді. Демек, архаизмдердің фразеологизмдердің бір белгісі деп түсінуге болмайды. ФЕ-деги архаизмдердің басты ешімін етсек, басқа еркін тіркестерде кездесетін архаизмдер туралы не айтуға болар еді? Бұларда да елі, өнімсіз жүрнектармен барабар, белгілі дәрежеде взе де кене көріністер байқалады. Мынаған қараңыз: сез тудыруши өнімсіз ман (мен) жүрнагы аларманга алтау аз, берермене бесеу көп деген макалда да, өлеммен кісі дейтін еркін тіркесте де көріп түр. Эйтсе де ФЕ-лерде кездесетін көнеленген сөздер саны жағынан оншалықты көп емес.

Фразеология мен мақалдардағы архаизмге тағы да бірер мысал: а) фразеология: көжегесі кейін тартып; кедейдің жеті қаңтаруы болады (бұл идиом түріндегі мағал); жанын жегідей жеп...; еметайы (емешесі) езілді (құрыды); жеті ата, жеті мұстан (пұстан); құйсіз күліл; мәселім (мәслелем) қайтын қалды т. б. ә) мақалдар: атың қоран (корен) болса — берді құдай, қатының қоран (корен) болса — үрдіс құдай; иттің аузына түскен сүйек сокта болады; киікті құралай бұл-дірер, елді дүррекей бұл-дірер; ел қадірін білмеген — зәнталас, көл қадірін білмеген — дұдақ; батырдан сауға, мергеннен сыралғы; ерді кебенек ішінде таниды; екі тентек қосылса, саудай болар, екі мақұл қосылса, таудай болар, т. б.

Сирек ұшырайтын сөздерді немесе түсінігі кем сөздерді архаизм дең есептеуге болмайды. Көнеленіп, тілден шығын қалғандарды ғана архаизм деу керек. Архаизмдер орнына көбіне, басқа сөздер алынып, жалпыға түсінікті, жатып сөздер қолданылып отырады. Мәселен, жоғарыда көрсетілген «қоран» (корен) деудің орнына «қомағай» деген сез жұмысалатыны белгілі. «Ұры» мағынасындағы қары қазак тілінде: «ұры-қары» деген көс сөзде де, қасқынған қардан тудады, салпын ерін нардан тудады сияқты тізбекте де кездеседі. Сол сыйылды, ...жаман адам жақсы болмас қанша қызыр дарыса да, жақсы адам жаман болмас қанша түрип қарыса да дегендегі қары етістігі да архаизм болып есептеледі. Ал «кіші» деген сөздің мәтеделде көлөтін «кішік» түрін де (ұлық болсаң, кішік бол) кене сөздердің алғашқы тобына жатызуға болады. Архаизм сөздер мен тізбектердің орнына үнемі жаңа сез алынуы да шарт емес.

Мақал, мәтеделдердің құрамында лексикалық жағынан да көнеленген, осы күнгі тілдің нормасына қайшы келетін сөздер де ұшырайды (мұндауда түбір сөздің езі әлі көнеленбегенімен, оның грамматикалық формасының көне түрде кездесуі мүмкін). Мәселен, «кәрі» немесе «карт» деген сез осы күнгі тілде бар сез, бул еріне, архаизм емес. Ал жақсы сина-лумен жарыды, жаман синалумен қариды немесе ат жақсысы қартады, негізіне тартады дегендегі «қариды», «қартады» формалары — көне формалар. Осы күнгі грамматикалық норма бойынша «қартаяды», «қортайеді» түрінде айтылуға керек еди.

Ал бұл сияқты қолдану тәсілі ерекшелеу құбылысқа тағы бір мысал: мезгіл-сіз шақырыған кораздың басын жұлмақ керек; ителгі етік боқтайды, қарышға қазан қайнатады: бір сиыр тогай боқталас, тогай оны жоқталаас. Мұндағы «жұлмақ», «боқтайды», «боқтамас» дегендегер тілімізде бар форма бола түрып, өзгеше қолданысқа көзігіп түр.

Фразеологиялық мағынаның қалыптасуы

Оз бетімен жеке қолданылмайтын, фразеологиялық тізбек ішінде ғана кездесетік кейір сез, тұлғалар жайында ескертіп еттік. Бұл жерде «жеке қолданылмайды» дегенді шартты түрде түсіну қажет. Өйткени, олар тарихи тұрғыдан қаралғанда жалын тіл корында бола тұрса да, қазіргі жағдайда белгілі бір тіркесте ғана ұшырауды ескертіп отырмын. Бұндай құбылысты тиянақты тізбектің озге тарауларынан да бағыттымыз. Қос сөзден де, біріккен сөзден де бұл бой көрсетіп қалады: бала-шаға, иекен-салқ, урім-бұтақ, қарақат, т. б.¹ Осындағы «шаға», «иекен», «үрім», «қат» компоненттерінің төркінің түркология әлемінде әлдеқашаш-ақ ашылған: «шаға» (осыдан келіп «қызыл шаға», едоуір түркі тілдерінде бұл «бала» мағынасында), «иекен» (моғолша «бір» мағынасында), «үрім» (бұл жерде «үрпак»), «қат» (кей түркі тілдерінде осы қалыпта түрып-ақ «қарақат» мағынасын

¹ Қос сез туралы біздің мақалаларымызды қараңыз: «КазГУ-дың ғылыми еңбектері», 1946 ж., т. XI; «ҚазССР FA Хабарлары. Лингвистикалық серия», 1950, № 82; Үйгыр тілі фактілері негізінде қос сөздер Э. Т. Кайдаров кітабында жан-жақты зерттелген («Парные слова в совр. уйгурском языке». Алма-Ата, 1958). Р. А. Ағанин. Повторы и однородные парные сочетания в современном турецком языке. М., 1959, т. б.

білдіреді). ФЕ жүйесінен мына мысалға көңіл бөлейік: *жауырды жаба тоқыды* («біреудің мінін елемеді»); *сағы сынды, жүргегі шайлыхты* («беті қайтты, екінші қайтып беттемеді»); *көз шырымын алды* («біраз үйиқтап алды»); *ол тұн баласына үйқы көрмедин* («ол тұн бойы үйқы көрмедин») дегендегі «токы», «сақ», «шайлых», «шырым», «бала» сөздері әдеби тілде басқа сөз тізбектері ішінде айтылмайды десе де болады. Бұлармен бара-бар қазіргі тілде мағынасы өзге синонимдес сөздер де айтыла береді: *көз шырымын алу* — «көзін іліндіріп алу», «үйиқтап алу»; осындағы «шырым» көне қышишақ тіліндегі «үйқы» сөзінің орынына жүрген.

Фразеологизмдердің ерекшелігіне байланысты, мынадай тағы бір сұрақ туады: ФЕ-лерге тән семантикалық өзгешеліктің мәнісі неде? Бұл мәселе жайлар толық тоқтам басқа тілдердің фактілерін қамтудан келіп шығады. Жалпылай айтқанда, ФЕ-лердің (соның ішінде идиом) мағынасы тарихи түргыдан алғанда өз курамындағы компоненттерге апарап даусыз. Бұл тұжырым тосын көрінүй де мүмкін, бірақ басқаша түсінік, топшылауга жол жоқ. Фразеологиялық мағына тіл жүйесінен саяқ кетер дүниес емес. Оның сырын, жасалу төркінін сол әрепіректегі тіл құбыныстарының өзінен іздеу лазып. Айталық, қас пен көздің арасында («көзді ашып-жұмғанша»), ит терісін басына қантады («дымын калдырымай секті»), аузынан ақ ит кіріп, қара ит шыкты («кең долы, тым ұрысқақ, айтаған сөзі жоқ»), жүрек жалғады («өзек талмастайған болып тамақтанды»), жүлдізы қарсы болды («өшікті, араз болды»), ақ түйенің қарны жарылды («қарық бол қалды») деген сияқты сөз қолданыстардың туу себебін тілдің ез ішкі заңдарынан, қала берді экстралингвистикалық факторлардан іздеу керек. Ф. тіркес сыры тым-ақ айқын. Ф. түйдек мағынасының төркінін тану анағұрлым қыны. Жоғарыдағы бірінші тізбек уақыттың мөлшері көздің ашылып-жұмылуымен немесе кас пен көздің ара қашықтығымен салыстырылыштың отырып. Басқа тізбектер де осы сияқты: жағымсыздық символы «ит» сөзі арбаның арысындағы өзгелерді тұтастыра үстап тұр; «жүрек» сөзі жүрек жалғау деген тізбектің үйткесінің болып тұр. Жүлдізы қарсы деген тіркестің шығуы «аспан әлемінде әр адамның менишкіті жүлдізы болмақ керек» дейтін ескі нағым-түсінікке жетекшілік ықтимал. Құн көрсетпе мағынасы бүкіл тіршіліктің тегігі «куймен» заңды ассоциацияланған; ал ақ түйенің қарны жарылды дейтін ФЕ халықтың түрмис-салт ерекшелігіне сәйкесіп жатыр. Өйткені, түйе (есірепе ақ түйе) ете спирек сойылатын мал, оның сойылуы үлкен оқиға, онда әрі орасан молшылықтың, «ырыстың» белгісі төрізді сыр жатыр.

ФЕ-лердің (демек идномдардың да) бірден жасала қоймағаны, уақыт ұзаған сайын бірте-бірте барып қалыптасаны, еркін тіркестердің негізінде жасалғаны сөз-сіз. Олар сол дәуірдегі нақты әмір шындығына, халықтың ерте кездегі үғымына, ой-санасына сай келуі де сөзсіз. Қогамдық факторларға, тілдің ішкі заңдарынан байланысты белгілі бір сөз тіркесінің негізгі, тікелей мағынасы мен туынды, бейнелі мағынасы ауыс-түйіс өзгеріп отырған. Хронологиялық жалғас болсын, болмасын, туынды мағына яғни ф. мағына екінші кезеке беріптін келе өрбіген. Осыдан келіп, идномдардың және басқа да тұрақты тізбектердің тілде әмір сурою — олардың экспрессив қызмет атқаруына тікелей байланысты деген қорытынды туады.

Осы тұста айттар тағы бір жайт бар. Туынды мән-мағына негізгі үғымнан келіп шығуның түрлі жолы бар. Бірде тізбек ішіндегі сөздің семантикасы өзге қолданысқа еніп, тасалана езгерсе, бірде сол нақтылы ФЕ-нің өзінде тұрып-ақ қосымша арқылы (деривация түрдө) өзгеріп отырады; ал кей уақыт белгілі бір мағына екінші бір үғымға қарсыма-қарсы келуінен барып туындаиды.

Осыларға мысал келтірейік. *Жүрек жалғады мен жүргегі сазды т. б.* дегендегі «жүрек» түрлі қолданыста тұрып, бөлек мәнгеге не болып тұр; *иші тар* дегендегі *иші тарлық* десек адъектив тұлға субстантив түрге енеді; *сәүегейлік адам* дегендегі алғашқы сөздің *сәүегейлік* десек, өзге компонент шыға келеді (*сәүегейлік істеді т. б.*); *ақ жүрек* дегендегі берер мағынасы қара жүрек үғымынан кайшы келіп тұр (*мұны, бір есептен, аналитикалық жол десе де болады*); *абырайын көтерді — абырайын төкті* деген де солай.

ФЕ-лердің қыруар тобы жуық мағына аумағында болып, синонимия категориясы әрістетінің әркімге-ақ белгілі. Ф. мағына мен жеке сөздің лексикалық мағынасының байланыста болуын осы тұста да (варианттас және синонимдес Фразеологизмдерден) анық аңғарамыз. *Арасына от жақты — арасын үшіктырды; азуы кере карыс — азуы алты қарыс; иманы кәміл болды — иманы жолдас болды; сабасына келді — сабасына түсті; өшін алды — кегін алды; жүрек жалғады — өзек жалғады; байтақ дала — ен дала т. б.* ұлан-гайыр тіркестер едәуір құңғірт дүнінен бет пердесін ашады. Басқаша айтқанда, еркін тіркес пен тиянақты тізбек әлмисақтан, ежелден іртесін бөлек емес, қат-қабаттасып жатқан тіл даму процесінде олар бертіндегі дифференциацияланған құбылыстар деп түсіну жөн.

Қанша жалынып-жалбарынып, тізе бүгіп, айналып-толғанса да, құдайдан қайырым болмаган соң халық құн құдай, сыйыр құдай, шұнақ құдай әпитеттін табуы да заңды. Керек десең, ол құдайдың құлагынан да үстап алады.

Ал, ФЕ-дегі синонимия торабы да атам заманғы еркін тіркестен шаң білдіріп қалады. Оған да бірер мысал келтірейік: *тайга таңба басқандай — соқырга талқ*

үстәтқандай; аузын аңқитып кетті — мұзға отыргызып кетті — сақал сипатып кетті (мұндағы «кетті» деген көмекші етістігі синонимика жүйесіне нұқсан келтірмейді). Осы жердегі әр синонимнің зат есім, етістік компоненттерінің жеке лексикалық мағынаға әste тарихи немесе диахроникалық қатысы жоқ деуге болмайды.

Жоғарыда баян етілген жайттан туар тағы бір түйін бар: тілімізде фразеологиялық единицадан (ф. түйдек пен ф. тіркестен) бөлек те тиянақты тіркестер бар. Осылардың байланысу жолын, айырма жігін елі де толық тану керек. Фразеолог, лексикологтар бірлесе ынтымақты жұмыс істесе ғана нәтижелі қорытындыға келе аламыз. Мұнымен біздің айтпақ болып отырғанымыз: фразеологиялық мағына тарихи тәркіні ретінен лексикалық мағынамен астас келеді, іштей өзектесіп жатады. Солай бола тұра, фразеология обьектісі басы ашық мәселе, лексикологияның да ен-таңбасы бөлек.

Халықтың тұрмыс күйіне байланысты фразеологизмдердің, одан басқа да толып жатқан тізбектердің фактілерін молынан келтіруге болады. Тек «түйе» малына, соның ішінде нарга байланысты ФЕ-лерге көз жүгіртейікші. Асыл қылыштың қазак нар кескен десе, күштілік, мықтылықтың айтқысы келсе, нар жолында жук қалмас дейді, немесе нардай екен, жук ауырын нар көтерер, сөз ауырын ер көтерер дейді. Ерлік, қайсарлық, батылдықты да кейде осыған байланыстырып, нар тәуекел, жар басында жантасты жаңнан кешкен нар жейді; жығылсаң, нардан жығыл дейді. «Қымбат» ұғымын білдіргіміз келсе: ердің құны, нардың пұлы; қара нар, қалы кілем деп көлеміз. Қабыргалы қара нар қабыргасын кессе, бақ етпес деген мақал шыдамдылық, теңізділікті білдірсе, ашуы жауған қардай, шөккен нардай деген тізбек улкен ашу, қаһарлану ұғымын білдіреді. Түйе жиссан, нардан жи, сиыр жиссан, тарлан жи; арыстанға темір шыныжырдың ауырлығы жоқ, жук тартпаған түйенің нарлығы жоқ деген мақалдар нардың асыл, бағалы мал екендігінен туған болса, қасқиган қардан тудады, салты ерін нардан тудады; нар баласы қырымға, ит баласы жырымға деген мақалдар адамның сыйпайы, маңғаздығын нарга балаудан пайда болған. Бір нәрсениң ірлігін, биіктігін кейде нарга тәцеп айту да бар. Қамыстың ең ірі, ең биігін нар қамыс деп айту осыдан шықса керек. Нар қамыс дегендегі «нар» сөзі парсы тілінен ауысқан болу керек деген де пікір бар. Бірақ бұл тілде ол «түйе» мағынасында жұмсалмаған. Қазақ өз тіршілігінің ауанымен бұл сөзді нарга бағыштап, бұрып қолданған болу керек.

Метафоралық мағынада қолданылатын жоғарыда көрсетілген мақал-метелдердің, тізбектердің кай-қайсысы болса да өмірде кездесетін жайттардың бір көрінісі. Осы сияқты төрт түлік мәлдің басқа түріне байланысты жасалған сөз тізбектері жөнінде де көп мысал келтіруге болады. Бақытты емір, молшылықтың қоймен де, түйемен де байланыстырудан қазақ қой үстінен бол торғай жұмыртқалған, ақ түйенің қарны жарылды сияқты идиоматикалық тізбектер жасалған. Қойдан жуас мал болмайды. Сондықтан, момын, жуас кісі туралы қой аузынан шөп алмас дейді.

Малдың түрлі қасиеттерін, бойында бар өзгешеліктерін ала бетен беліп алып, бірде сөзі түйеден түскендей немесе түйе үстінен сирақ үтіп деп, кісінің онтайсыздығын түйенің селекет епсіздігімен салыстырып, бірде сиырдың бүрігегіндей бытырады деп, жан-жакқа тарал, берекесі кетуін сиыр бүрігемен салыстырамыз. Сол сияқты, кісігө төн қылыш — мінезді жылқы маымен, не жылқыға жуық нәрсемен үйлестіреміз. Қанжыгадан қан, тебингіден тер кешіп деген жауынгерлікті білдірсе, жылқы мінез деген бірін-бірі үйректікті, жуықтастықты білдіреді (бұл тізбек басқа мағыналарда да айтыла беретін сыйқылды); ал ер жетіп, адам бола бастаған кезін ат жалын тартып мінгелі деуге де болады. Шығанинан шыққан ұрыны қазақ сары тоқым ұры немесе бау кеспе ұры, т. б. дейді. Кежеғесі кері тартып; үзенең жолдас; құйрық тістесіп; ерін жүйрік; ат үсті қарады; бірде бие, бірде түйе; ер қашты болды; жауырды жаба тоқыбы; ерін бауырына алып (тулады, ашууланды) сияқтылар да — жылқы маымен байланысты шыққан тізбектер.

Халықтың есکі әдетін, бұрынғы салтын білдіретін де толып жатқан фразеологизмдер бар. Біреуге жарамасқанту, қоштау мағынасында айтылатын шашбауын көтерді, жыртысын жыртыт, сойылын соқты сияқты тізбектердегі «шашбау», «жыртыс», «сойыл» дегендегер қазактың есқі дәстүрінде болған дүниe екені белгілі.

Фразеологизмнің дыбыс үйлесімі

Фразеологиялық тізбектерді тұрақтандыра түсептін белгілердің бірі — олардың үйіншес құрылуы. Мысалы, ақай жоқ, тоқай жоқ; ай дер ажа, қой дер қожа жоқ; үлде мен булдеге оранып сияқтылар үйікес негізінде жасалған. Бұл сияқты үйікес келетін фразеологиялық тізбектердің саны аз емес.

Фразеологизмдердің ішінде, әсіресе, аллитарапия тәсілі жи үшінрасады. Бір ғана «с» дыбысын басталатын компоненттерге мысал келтірейік: сайдың сүйегі сиркірады; сайды саны, құмда ізі жоқ; салы суға кетіп отыр; самсаған сары қол; сан соқты; салты аяқта ас құйып, сабынан қаруыл қарады; сары майдай сақтады; сары ізіне шөп салып отыр; сауға сұрады; сойылын соқты;

соры сорпадай қайнады; сыр суы сирағынан; сіркесі су көтермейді; сурен салды; сүтпен еніп, сүйегіне сіңген; сүтпен ақ, судан таза, т. б.

Міне, осы фразеологизмдердің жасалуында дыбыстың үндестік (евфония) анық аңғарылып тұр. Айтальық, соры қайнады деген тіркестегі «соры» сезі «көже», не «быламықты» керек етпей, «корпа» сезін таңдал тұр. Қунделікті «корпа қайнады» тіркесінің айтылар реті жоқ. Сыр суы сирағынан деген де солай.

Енді «т» дыбысына мысал келтірійк: табан таймай; табан тіреді; табан тірескен; табанынан таусылдым; табаныңнан таусылғыр!; тайлы-тағы қалмай жиналды; тайга таңба басқандай; талагы тарс айрылды; талагы тарс кетті; тас-талғанын шыгарды; тас түссе талайымнан, бақ түссе маңдайымнан; тасы тасып сойледі; тақсиретін тартты; тақырын толмады, т. б.

Өзге дауыссыздардың өуендестігінде құрылған фразеологизмдер де тілімізде бір шоғыр: қас-қабағына қарады; қырғи қабақ, қырық пышақ; белді бекем буды; без буйрек; жаңын жегідей жеді, т. б.

Ассонанс жолымен келетін тізбектер де баршылық: атқан таңдай (сұлу); көзге біткен сүйелдей; көз сүзді; мал құлағы саңырау; маңдайы ашылды; тілі мірдің оғындағы сыйылдылар не біркелкі жінішке сөздерден, не біркелкі жауан сезідерден келіп тұр (тілі мірдің оғындағай немесе сезі мірдің оғындағай дегенниң соңғы компоненті ғана оқшау тұр).

Әдеби тілде де, ауызекі тілде де бір тізбек кей уақыт түрлі дыбыстық вариациямен келіп отырады. Мәселен, «Балуан Шолакта» С. Мұқанов: «...Бір бейнетке шыдамай, осынша ұнжыргасы түсіп, осы азғаны несі?» — десе, Ф. Мұсірепов өзінің «Қос шалқарында»: — «Балалар, қабақтарың салбырамасын, өн жорғаларың түспесін» — дейді. (Кітапта «ең жорға» делінген). Газет-журналдарда «оң жорғасы түсіп...» деген де кездеседі (СК, 28. XI. 1943).

Ауызекі тілде «өн жорғасы түсіп» деген вариация да ұшырайды. Бұлар — фонетикалық вариациялар: е, о, ө, ә, ү, ұ дыбыстары бір-бірімен ауыса береді, бірақ бұдан сезідің мағынасы ойсырамайды. Сол сияқты өлмесең оба қап, не өлмесең өмірем қап дегенниң қосымша тағы алты түрін келтіруге болады: «өрем» түрінде (өлмесең өрем қап), «үрем» түрінде (өлмесең үрем қап), «өрең» түрінде (өлмесең өрең қап), «омыра» түрінде (өлмесең омыра қап), «әміре» түрінде (өлмесең әміре қап), «әме» түрінде (өлмесең әме қап) айтыла береді. Осы қөрсетілген түрлерді оқыған, оқымаған кіслер де, жас та, қарі де айта береді. Бұлардың турақты бір ғана түрін байкай алмадық; «ома», «әмірем», т. б. орнына «құм» (өлмесең құм қап); «жер» (өлмесең жер қап); «тас» (өлмесең тас қап) деген варианты да бар. Соңғылар лексикалық вариантын жатады. Сол сыйылдың иттің ұлы шатақай деп те, иттің құлы шатақай деп те айтылады. Не болмаса, тауы шайтып қалды, пешенеден белгілі (бешенеден белгілі) деген тізбектердің мынадай вариантында бар: тауы шағылып қалды (тауалы шағылып қалды), мәселең шайтып қалды; «бешенеден» немесе «пешенеден» деудің орнына, ауызша тілде де, әдеби тілде де «бес ене» (бес енеден белгілі) деген форма айтыла береді. Осындай параллель түрлердің қайсысы дұрыс, қайсысы бұрыс? Қашанда болса халық аузындағы форма дұрыс болып есептелуге тиіс. Егер халық бір-екі түрін ғана емес, алденеше түрін қолданын болса, оның мынасы дұрыс, мынасы бұрыс демей, тек олардың бірінің жіі, бірінің сирек қолданылуын ғана қөрсетуге болады. Әрі-беріден соң, мұның өзі де даулы, өйткені бұлардың есебін жүргізіп, санын алған ешкім жоқ. *Иттің құлы шатақай* деген форма тым сирек айтылады. Қазақ ұғымында «шатақай» — иттің ең нашары, ең жаманы; «ит» сезінде қосылып тұрған -а+қай көне жүрнақ; «бала» сезінде -қай дегенді қосып, «балалай» дейміз; «ботақан» дегендегі -қап жүрнағының орнына -қай жүрнағын жалғап «ботақай» деп те айта береміз. Бұл жүрнақтың қосылатын сезідері тым сирек; «шатақай» сезінде «нашар ит» мағынасында ғана болмай, о баста «иттің баласы, иттің қүшігі» мағынасында болуы да мүмкін. Мұндағы «ұлы» сезі ғұл тізбекте метафоралық мағынаға ие болып тұр. *Иттің ұлы шатақай* дегендегі «ұлы» бастапқы тұлға болу керек. Бірақ бұдан «құлы» (иттің құлы шатақай) вариант емес деуге болмайды. С. Мұқановтан: «Елі бай екен. Он мындаған қой, мындаған түйе иттің құлы шатақайдан өреді екен» дегенді кездестіреміз.

Ал енді бес енеден белгілі (пешенеден белгілі, бешенеден белгілі) деген де — халық аузында бар тізбек. Ауызша тілде де, әдеби тілде де бұлар бірінің орнына бірі ауысып жүре береді. Иран тілдерінде «тағдыр» мағынасында «пешене» деген сез бар; сенің пешенеңе жазған (қыргызша бешенеңе сыйған, не бешенеңе жазған) деген тіркес көп жерде кездеседі; «пешене» дегеннің «бес ене» болып қолданылуы халық этимологиясының жемісі болар деп ойлаймыз.

Тауым шайтып қалды дегендегі «тау» сезінің орнына «тауал» дегенді алуға болады. Кей жерден «тау» сезінің орнына «мәселең» деген сезіді кездестірепсіз. Бұл үшеуінің көбірек айтылатыны — «тау», о бастағы мағынасы — «жігер, қуат»; «тауал» сол «тау» дегеннен езгертулген бе, жоқ басқа ма, — негайбіл. С. Мұқанов: «Ұлықтардан тауалы осылай шағылған Галияның үйіне келсе, Балуанның дүшпандары табалады» дейді.

Жоғарыда айтылған дыбыс өзгерістеріне тәптіштей тоқтауымыздың бір-ақ себебі бар: тілімізде осы іспеттес жарыса қатар айтылатын тұлғалар аз емес; ол фразеологизм саласынан басқа жерлерде де жи ұшырайды. Әдеби тілімізде осы мәселе өз шешімін табуы керек.

Оз алдына оқшау мәселе екпінге байланысты. «Дыбыс үйлесім» дегенге акцентуация да, интонация да жанамалап барып, орагыта ұштасады. Тіл-тілдің фразеологиясы жайлыштырылған жағдайда кей авторлар ФЕ компоненттерінің дербес екпін болу керек деген пікірді айтады. Қазақ және басқа түркі тілдерінің фактілері бұл концепцияға қайшы келеді. ФЕ компоненттерінің жеке-дара екпінге ие болуы міндет емес. Қерінше, екі-үш компонентті (осиреесе, ыкшашылыры) негізгі бір-ақ екпін, яғни фразалық екпін немесе тіркес екпін¹ қойнауына сыйып кетеді. Екпін жағынан көп жағдайда ФЕ-нің еркін тіркестен ала бетен айырмасы байқалмайды: *айдын көл, асқар бел шүйгін шөп* дегенниң «үлкен көл», «білкін бел», «кек шептерден» айырмасы жоқ. «Қараторғай» («Қараторғай» әні), «қара торғай» (бұл өңірде сан қылыш торғаз бар: боз торғай, қара торғай, т. б.); «қаламқас» («қаламқас» мәғынасындағы құс), «қалам қас» («қаламқас, оймак ауыз» сияқты әпитет); «бесжылдық» жоспар, «бес жылдық» әмір тақылетті төркіндес сөздер екпін жағынан бірдей. Қос сөз (ата-баба, бала-шага), «су екел», «бара кет», т. б. синтагмалар мен осы типтег ФЕ-лердің табиғаты біркелкі деп білеміз. ФЕ-нің ерекшелігі даудың ыргағы (интонация) және пауза жағынан аңғарылуы мүмкін. Ашық интонация (восходящая интонация), түйік интонация (нисходящая интонация), сұраулы, лепті т. б. интонация түргысынан ФЕ өзгешеліктерін эксперимент арқылы тексеру — бүгін таңдағы міндет. Бұл мәселе туралы ер тәуекел долбардан, үшқалақ пікірден бас тартамыз. Барды бар, жоқты жоқ дегу абзал. Объективті түрде (инструмент, техника көмегіне сүйеніп) тындырымды шешімін алышқа сілтемей-ақ, бәлкім, жуыр арада теңдегу керек болар.

Фразеологизмдегі калька

Халық мәдени, т. б. байланысқа қаңдай мұқтаж болса, бір тіл екінші тілден сөз ауысуға сондай мұқтаж. Өзге тілден іргесін аулак салған бірде-бір тіл болмайды. Сол сияқты озге тілден сөз ауыспайтын бірде-бір тіл болмайды. Қері тарихқа сүңги түсіп, әрі барған сайын тіл мен тілдің қарым-катьыс байланысы солғындағы түсімдік, берді заманға келген сайын оның құштаре, ұлға түсүін байқаймыз. Қазіргі қарыштап оскен әмір талабына сай орыс тілінен келлен қат-қабат сөздер, тізбек тіркестер қыруар. Осылардың бір бөлігі — калька ізімен алынғандар. Кальканың кірме сөзден басты айырмасы — оның сырт сипатында емес, ішкі «дүние» — мән-мәғынасында жатыр. Кальканы сөз еткенде, оның лексикалық формасында емес, көбіне лексикалық мәғынасына көніл қоямыз. Демек, лексикалық кірме емес, семантикалық ауысу бел алтын жатады. *Бесжылдық жоспар, екпінді* десек, «пятилетний план», «ударник» сөздері ойымызға сап ете түседі. Сондай-ақ *балық та* емес, *ет те* емес десек, «ни рыба, ни мясо» тіркесі шыға келеді. Маркс, Энгельс, Ленин еңбектері болсын, көптеген орыс т. б. тілдердегі көркем шыгармалар болсын,— бар-баршасынан калька ізімен алынған фразеологизмдер жи қездесіп отырады. Орыс тіліндегі «ни богу свечка (свечка), ни черту кочерга» *құдайға шырақ, шайтанға көсөу* емес түрінде алышуын мақұлдау керек. Бұлардың орынды алынған жоргалары да бар, ішінәра кейбір сәтсіз қабылданған жортақылары да бар.

Тіліміздегі дәл баламаны іздеудің орынна, бағзы уақыт «таза» калька жағына тусу дағдысы да бой көрсетіп қалады. Бұған бір гана мысал алалық: «слона-то не примили!» дегенді *көрмес пілді де көрмес* деп жүрміз; *көрмес түйені де көрмес* десек, анағұрлым жатыр емес пе? Лингвистикалық калька түрінде алынған кей тіркестер ертеден-ақ қездеседі: *тасбақа аяң* немесе *тасбақа жүріс* — орыс тіліндегі «чертепаший шаг» дегеннен аударылған болуы мүмкін. *Мұрның (танауын) кокке көтерді* де солай сықылды; бұл орыс тіліндегі «задирать нос» дегеннен алыша керек; *сағы сынды* дегеннен сөзбез-сез мәғынасы — «бұтағы сынды». Бұл тіркес иран тілінен аударылған да, сақ (бұтақ) деген сөз сол күйінде алынған. Осы сөз *шақ* түрінде кей жерде ағаштың бұтағы деген мәғынада қолданылады.

Калька ізімен алынған сөз қолданысты, мысқылдаған жасанды тіркесті, эрине, бұл топқа қоспау керек. Орыс тілі арқылы ауысқан: *бұл номерің отлейді* (такой номер не пройдет) деп сөйлеген, өзі орысшаны шала білетін, сөйте тұра білгрісінген біреуді аса мәшінур жазушымыз осылайша сөз салтаганы үшін өзінің бір шыгарма-

¹ Бұл жайында осы еңбек авторының «Қазақ тілінің екпін категориясы» және В. Н. Зиновьевтің «Қазақ тілінің ритмика-мелодиялық құрылымы» атты мақалаларын қарастырылғандағы «Қазақ ССР ФА Хабарлары. Лингвистикалық серия», Алматы, 1948, № 77).

сында барынша ажуа еткен. Орыс тілінен қазақшаға аударылған әдебиеттен тағы бір мысал: *молодец против овец, а против молодца — и сам овца дегенді қойға шапқан батырың, батыр көрсе, қой болар деп қазақшылап жүрміз*. Бір тілдің өзіне ғана тән, басқа тілге аударуға келмейтін кей тізбектерді калька ретімен алмасқа, әрине, лаж жоқ. Ал мағына жағынан эквивалент тізбекті үнемі лингвистикалық калька жолымен ала берудің әдеби тіл үшін пайдаласы аз. Осы тұрғыдан қараганда, *ни рыба, ни мясо дегеннің қыргыз тіліндегі чала өлтурғон жыландаі* деп, ал *молодец против овец, а против молодца — и сам овца дегенді үйде баатыр, жоода жоқ деп алынуы ғазақшадан ғері тиімдірек сиякты*. Өйткені, қыргыз тіліндегі балама халықта түсінікті, жатық. *Үйде батыр, жауға жоқ, үйде шешен, дауға жоқ* деген мақал қазақта да бар. Ізденіп, мағына жағынан сәйкес келетін тізбектерді тауып, аударма тілін түсінікті ету — сез жоқ, керек іс. Ал фразеологизмдерді аудару, не оларға балама іздеу мәселесі — аударма тіліне қатысты өз алдына айрықша сез болуға, айрықша тексерілуғе тиіс, барынша құрделі де қажет мәселе.

Осында аталған орысша мысалдардың аудармасын калька жолымен қабылдауды кей еңбекте дұрыс деп тапқан күннің өзінде, аузызекі тілде (бөлкім, көркем әдебиетте) халық тілі баламасына да көңіллік бергеніміз мақұл. Мәселен, *волков бояться — в лес неходить* дегенді қасаңырдан қорыққан тогайға бармас түрінде де, басқа ретте *шегірткеден қорыққан егін екпес* түрінде де аударуға әбден болады.

Фразеологизм және синонимия

Тұрақты тіркестердің бірсынырасы плеоназм (синонимдер тіркесуінің лексика-стильдік тәсілі) негізінде жасалады. Мұндай тіркестердің мағынасы қүшнейіп, бүкіл сейлеу түркін экспрессивтендіреді. Бұл кезде синоним компоненттерінің бірі семантика жағынан солғынады, негізгі мәні көмекслікten кетеді. Мәселен жогарыда ескерткениміздей араб тілінде «ақырын ескең жөл» деген мағына беретін «самал» сезі өзінің қазақша синонимі «жөл» деген сезібен бірігіп, «самал жөл» болып айтылады. *Саске тұс дегендегі «саске» сезінің иран тіліндегі беретін мағынасы да қазақ тіліндегі «тұс» сезімін бірдей; әзел бастаң деген тіркестегі «әзел» араб тілінің «алғашқы, бірінші» мағынасындағы сезі*. Ал «бас» сезі өнің қазақша синонимі. *Қас дұшпан, тәңірі жасаған, көк аспан, құр бекер, құмай тазы* (түрікменде «құмай» — тұқымы таза тазы), *төрт шарияр, батыр ноян т. б.* бір сыңары өзге тілден кірген тіркестер туралы да осыны айту керек. Мұндай синонимдік жұп тіркес қазақ тіліндегі, әсіресе, қос сезізді тіркестерде молырақ байқалады. Мысалы: *тоқты-торым, бала-шага, үрім-бұтақ, жігіт-желен, ас-ауқат, аман-есен*. Сол сияқты екі сезінің екеуі де қазақша синонимдес тізбектер де бар. Мәселен, *жас ұлан, жас жеткіншек, жас өспірім*, т. б.

Тілдің өсіп көркеюі үшін, бай әдеби тіл бол жетілуі үшін синонимика кате-гориясының айрықша маңызы бәрімізге мәлім. Тіл-тілдердің мақал-мотелдер, жұмбақ, идиомдар ойды бейнелеп, мәнзеп айтудан, астарлар айтудан туады. Сол сыңылды, тілдегі синонимді сезідер, синонимді тізбектер де негізгі бір ойды құбылтып айтудан пайда болған. Синонимді сезідер мен тізбектер белгілі бір үғымды түрлі жолмен білдіріп, ойды бедерлеп, арнаулы бір затты, не арнаулы бір құбылысты әр түстен сипаттайды. Синонимдердің көпшілігі бір-біріне мағына жағынан абсолют түрде сай келе бермейтінін айттық. Синонимді ФЕ-лер мен жеке синоним сезідер арасында көзге түсер бір айрыма бар. Синонимді сезідердегі мағына жақындығы ФЕ-дегі мағына жуықтығынан әлдеқайда қүштірек. Дегенмен абсолют синонимдер жеке сезідерде де тым сирек кездеседі. Қазақ тіліндегі синонимдерге бірер мысал: 1) *ас-ауқат — тамақ...*; 2) *аман-есен — сау-саламат...*; 3) *жалғыз — жалқы — сыңар — да-ра — бір — жене...*; 4) *душпан — жау — қас — өш...*; 5) *унемі — ылғы — әрқашан — әрдайым — әр үақыт — аман — әміссе — әдәйім*; 6) *орталық — кіндік — аста-на — орда...*; 7) *әдейі — жорта — қасақана...*; 8) *аласа — бақа — тапал — тәпелтек — тәпек — қортық — мықыр — пәнсене (бәкене);* 9) *меймандос — береген — колы ашық — сакы — жомарт — қонақжай...*; 10) *ынтық — ынтызар — құмар — таңсық — жерік (аңсау — коксеву, т. б.)...;* 11) *тосынан — кенеттеген — қапелімде — бірден — күтпеген жерден — жупелдемеде (кейінгісі диалектизм сез...);* 12) *еңгезердай — ал-памсадай — сайдаяуыттай — соқтауылдай — дойдей — талыстай — соқтандай — дыңдай — әдардай — сомадай — әнәдей — дырау — дөкей...;* 13) *менсінбейу — міссе тұтпау (міссе қылмау, міссе етпеу) — көңілі толмау — саны толмау — тақымы толмау...;* 14) *кудік — шубә — күмән — алмагайып — негайбл — белгісіз — екіғалай — екі үшты...;* 15) *тәңірі — жасаған — ие — жаратушы — құдай — алла...;* 16) *булдіршиңдей — мұнтаздай — жүзіктің көзінен өткендей — уріп ауызға салғандай...;* 17) *екесе — мосқал — тіс қаққан — сары қідір — сары қарын — жер орта т. б.* Өз ара мағына жуықтығы болға алғанмен, синонимдерді кез келген жерде бірінің орнына бірін қойып айтуға бола бермейтін де жайы бар; олардың стилистикалық, фразеологиялық айырмасы тілде айқын көрініп отырады. Мәселен, *ас иесімен тәтті дегендегі «ас» сезінің орнына «тамақ» немесе «ауқат» дегенді қойып айтуға болмайды;*

есен барып, сау қайтсам дегендегі «есен», «сау» сөздерінің орнын ауыстырып, *сау барып, есен қайтсам* деген түрде айтуды дағдылы норма деуге де болмайды. Сол сыйқылды *ежелгі душпан* ел болмас дегенді де осы қалпында айтуға дағдыланғанбайз. Дәл осындағы «дұшпан» дегениң орнына «қас» немесе «жау» дегенді қойып айтсак, тіркес құлаққа тосын естілер еді. Сол сыйқылды, көрісінше, *ежелгі қас сүйгенмен, дос болмас, ежелгі дос ұрса да, қас болмас* деген мақалдағы «қастың» орнына «дұшпан» не «жау» дегендерді қойып айтқаннан мағына ойсырамаганмен, бұлай айту тілге жөніл, жатық болып шықпас еді.

Синонимдер құрамы жағынаи әр алуан. Мәселен, бір ғана синонимдік қатардың өзінде басқа тілден енген сөздер де, диалектизмдер де ұшырай береді. Мәселен, «кек аспан» дегендегі «кек» — тәл сөзіміз; оның синонимі «аспан» иран тілдерінен келген; «құдай», «алла», «әрдайым», «әр уақыт» секілділер де парсы, араб тілдерінен ауысқан. «Бекер» (бекерден-бекер), «босқа» (құр босқа) сияқты сөздердің синонимі «аққұла» сезі, көбіне, солтустікте, «аласаның» синонимі «бақа», «жомарттың» синонимі «сақы», кебіне, онтүстікке қолданылады.

Қазақ тіліндегі кейір проклитикалық, энклитикалық көмекші элементтер де синоним тобым жасай алады: *ен — оте — тым — тіңті — аса — жуда — бек; сияқты — сыйқылды — сектілді — тәрізді* тағы басқалар. Мұндағы кейір сыңарлар диалектілер негізінде жасалып, кейірі басқа тілден ауысқан: «жұда» дегенді қәбіне өзбекке жуық, «бек» дегенді қәбіне татарға жуық жерлер қолданады; «тәрізді» деген иран тілдерінен ауысқан. Бұлар да стилистикалық функциясы жағынан үнемі біркелкі келе бермейді. «Бек жақсы» дегендегі «бек» сезін «қымбат» дегениң алдына қойып айту әлі де норма емес. «Жұданы» «ада» сезінен кейін қойып «ада-жұда» деп, сол сияқты «өте-мете» деп қосарлауға болады, ал басқа проклитикалардан бұл жолмен сез құрауға болмайды. Синонимдік фразеологизмдер де кісінің ойын түрлі жақтан сипатта, түрлі стилистикалық ажар беріп отырады. Бірер мысал келтірейік. Орысша *на верху блаженства, из рога изобилия* деген тәрізді фразаны ретінде қарай, әлденеше жолмен айтуға болады: бірде қаранагы қарқ, сағанагы сарқ; *ақ дегені алғыс, қара дегені карғыс* десек, бірде қой үстіне боз торғай жұмыртқалаған; *ақ түйениң қарыны жарылды* деп, енді бірде ҳалық аузындағыдан мысқыл мәнде *мұрнынан есек күрты түсін отыр; ит басына іркіт төгіледі* деуге де болады.

Орысша когда рассвет забрезжил, перед рассветом сияқты тізбектерді *таң атқанда; таң алагеүімде; таң себелет атқанда; таң сыз бергенде; таң сібірлей; таң қыландағанда; таң құлан иектенгенде* деп айтуға болады.

Осы корсетілген синонимді үш топтың сыңарлары өз ара алғанда бір-біріне абсолют тәң емес. Әр синоним өз орнында сезді мәнерлеп, эмоциялық рец беріп отырады. Жоғарыдағы *ақ дегені алғыс, қара дегені қарғыс* деген үстемдікті білдірсе, мұрнынан есек күрты түсін отыр деген мысқыл мағынада айтылады. Сондай-ақ, токшылық, молшылық жыл кей уақыт әзіл ретінде *из май жемейтін жыл* делінеді. *Он саусагынан өнері тамған [төгілген]* дегениң синонимі бит қабығынан биялай тоқиды деген ФЕ-де жоқтан бар жасайды, болмашы нәрсөн кәдеге жаратады деген тәрізді де нәзік мән бар. Жоқтан взеге мін тағып, жата-жармасуды білдіретін *құмұртқадан қиу таба алмай; тырнак астынан кір тауып [ізден]* деген тізбектердің де (қыргызша: *жұмұртқадан қыр таап*) өз ара стильдік қызметінде айырма бар. Синонимдік форма жағы өзінен-өзі белгілі: бірде *он саусақ..., он қол десе, бірде тек: қол..., бармақ, бес аспап, т. б.* түрінде келе береді.

Синонимдер бірімей-бір қатар тұрып та қолданылады. Мұндауда алдыңғысы кейінгісін әсірелеп, анықтап, стильдік болуын қанықтырып тұрады. Сөзді айрықша мәнерлеп, экспрессивтік ажар беру — осы тақылеттестердің бас белгісі. Мұнда топтар плеонастикалық синтagma болады дедік: «ежелгі» мен «ескі» қосылып, *оның ежелгі ескі досы келді* деген түрде; «жас» пен «улан» қосылып: *жас ұланды тәрбиеу* деген сыйқылды түрде; «құр» мен «бекер» қосылып, *құр бекер неге келді?* деген түрде айтылады. Осы улгіде тіліміде: *айдын шалқар (қол), жеке дара, ақыр ағына (дейін)* сияқты плеонастик жолымен жасалған толып жатқан фразеологизмдер бар.

Бұл жолмен жасалған тұрақты тіркестің арасына, әсіреле, өлең-жырларда, басқа сөздер түскеннен (дистант ретінде келгеннен) сездің стильдік эмоциясы кемімейді. Мысалы: *Батырым Мәлік беренім, Жүйрігім озған оренім, Халық сүйен қалаулым, Жырымды саған төгемін!* — деген өлеңде «өрен» мен «жүйрік» дистант ретінде келіп тұр.

Кейір синонимді сөздер о бастағы мағынасы толық сақталмауы салдарынан, тілдегі «үйренішті» қызметі жағынан басқашалау қолданылады. Асыл тұқымды тазы дегенді қазак *құмай тазы* дейді; тазыны «құмай» деп атаудың сыры да түсінікті. Сол сияқты алақанның алсына салып дегендегі ая да әзге тілде «алақан» мағынасында бола тұрса да, қазақтың қазіргі ұғымында «алақанның аумагы» мағынасында қолданылады. Жоғарыда аталған «қарақат» та солай: осыдан *қарақаттай көзі* деген тізбек шыққан («қат» деген алтай тілінде жеміс мағынасында қолданылады). Тілімізде *ноян батыр* немесе *батыр нојан* деген тіркес бар (қыргыз әпосында «нойон» деген — «батыр, ер» мағынасында). Сайып келгенде, жеке сөздер мен ФЕ-дегі синоним-

дердің магынасы, стиль ерекшелігінде өз ара ортақ қасиет те, айырма (релеванттық) белгілер де бар. Тіл жүйесіндегі олардың өз орындарын таба қолданудың мәні үлкен.

Фразеология және үйіткіс сөздер

Фразеологиядегі ішіндегі кейбір сөздер семантикалық жағынан ерек байқалып, түп қазық есебі қызымет атқарады. Ондай сөздер әлденеше ФЕ-лерде қайталанып отырады. Оны «үйіткіс сез» деп атаған мақұл. Мәселен, *тіл, жүрек, көз, ауыз, табан, қол, бас, ақ, кара, тас, ат, ит, жер, жегі* т. б. сөздер осындай үйіткіс сөздер катарапына жатады.

Тіл сөзімен келетін фразеологиядегі: *тіл қатты* — сөйледі, сөйлей бастады; *тіл аузына сыймады* — мықтап шөлдеді; *тіл тигізді* — біреудің жаңына бататын сез айтты, сөкті (тілдеді); *сөйлеуге тілі келмеді* — сөйлей алмады; *тіл алды* — тыңдады, айтқанды істеді; *тіл алғыш* — елгезек, айтқанды тыңдағыш, орындағыш; *тілі байланы* немесе *тіл курмелді* — сөйлеу қабілетінен айрылды; *тілі шыға бастады* — ба-ла алғаш рет сөйлей бастады. (Контексте қарай *тілі шыға бастады* деген ФЕ бірден сөйлемп қоя берді деген магынасы да береді); *тілден қалды* — сөйлеу қабілеті жойылды; *тілге келді* — өзара сөйлесе (келісімге келе) бастады; *тілдің майын тамызды* — тыңдаушысын үйітпа сөйледі; *тілің тарт* — сезінді тигізбей сөйле (ол *тілін тартпайды* — ол қаймықпай сөйледі); *тіл қысқа* — ойындағысын жеткізіп айттып бере алмады деген магынаның білдіреді (*тіл жетпеді* дегенмен магынасы да осымен бірдей); *тілі мірдің оғындаі* — откір тілді, тілмар (сөзуар дегенмен салыстырысыз); *тіл мен жағына сүйенді* — мылжындаған кеп сөйледі, бос сез айтты; *тіл ашар* немесе *тіл сындыру* — ескі өмірдегі бала оқытатын молдага берілтін пара (алым). (Бұның басқа да берер магынасы бар); *тіл берді* — жол сілтеді, (ақыл беру дегенмен салыстырысыз); *не тіл бар?* — қандай жақалық бар?; *тілі келмеді* — жөндеп айта алмады, сөзді бұзып сөйледі; *тілге жүйрік* — сезге шешен (*тілге шебер, тілге үста*, *тілі шалғыр* дегендегі магыналары да осыған ойысады); *тілің түйнеме шыққыры* — тайталасып сез бермеген, жағымсыз сез айтқан адамға айтылатын қарғыс; *қызыл тіл* — шешендік (өнер алды — қызыл тіл); *буынсыз [сүйексіз] тіл* — шешен, сөзшең; *тілсіз тіл* — үн катпау; *тілі үзын* — тілі содырлы; *тілі ащи* — шағып сөйлейтін адам; (техниканың) *тілін білді* — техниканы менгерді; (*біреудің*) *тіліне ерді* — біреудің ықпалында болды; *тілінің қоюры* (*қырышаққысы*) *бар* — мысқылдаған, біреуді шашып сөйлейтін адам туралы айттылады; *тілінің бұдыры бар* — бұл да осы сияқты; *тілімнің ұшында тұр* — айттар нәрсем есіме түспей тұр; *тілі отті* — көз тиці; *тіліңнен тапқыр, тіліңнен тартқыры* немесе *тілін тубіне жетсін* (*тартар* — *тілінен тартар* деген мәтеймен салыстырысыз); *тілін безеді* немесе *тілін жебеді* — басқаларға сез бермей магынасында; *тәтті тіл* — қызықты тіл, сүйкімді тіл (көбінесе жас бала туралы айттылады); *тілдесе алмады* — сөйлеудің реті келмеді; *тіл ширатты* — сөйлеуге жаттықтырыды; *қара тілді кісі* — сезін ірікпей айттын, түйреп сөйлейтін кісі. Сонымен бірге тіл сезі қатысып жасалған біраз мақалдар бар: *сүйреңдеген жаман тіл сүйгенінчен айырап; қылыш жарасы бітер, тіл жарасы бітпес; тілде тиек жоқ, ауыза жиек жоқ*. Магынасы жағынан бұған орақ ауыз, от *тілді* дәйтін. мәтей ұқсас келеді, т. б.

Ит сөзімен келетін фразеологиядегі: *ит алғен жер* — ете алыс жер (*ит арқасы қиянда* дегенмен салыстырысыз); *ит басына іркіт төгіледі* — ағыл-тегіл молшылық; *ит тұмсығы отпейтін тогай* — ну орман, қалың ағаш; *ілгері басқанның иті оттайды* — «баю», ісі оңға басу, т. б.

Жүрек үйіткіс болуына мысал: *жүрегі дауаламайды*; *жүрегі жылыды*; *жүрегі тас тебесіне шыкты*; *жүрегі қайтты*; *жүрегі айныды*; *жүрегі қарайды*; *жүрегі сазды*; *жүрегін жалгады*; *жүрегі шайылды*; *жүрегінің түгі бар*, т. б.

Көз дегенге мысал: бұл кісінің көзі ашилмады; көз болды; көз сал; көрінгенге көз сүзген неме; балага біреудің көзі тиген болар; көз шырымын алайық; оның көзі ілініп кетті; көздің құрты; козге шыққан сүйелдей; көзден бір-бір ұшты [*көзден бұлғұл ұшты*]; көзі жетпеді; көзінен шөп салды, т. б.

Ауыз сезінен мысал: *ауызм пісті [күйді]*; *аузына тас салды*; *аузыңмен орақ ормай отыр*; *ауызмен құс тістеген (ат)*; *ауызмен құс ұстап отыр*; *аузын ұстады*; *аузынан майегі шығып тұр*; *аузынан түскендей*; *аузыңң желі бар*; *аузы желдей еседі*; *аузыңң салуы [салымы] бар*; *ауыз бастырық*; *ауыз жаласты*, т. б.

Бұлардың магыналарын Сөздіктен қарандыз.

Сол сияқты қара, ақ, тас, т. б. біркідырыу сөздермен келетін ФЕ-лер де баршылық.

Осындай үйіткіс сөздердің табиғатын, себеп-салдарын, тематикалық топтарын өз алдына дара тексерудің мәні зор. Еірде дене мүшелеріне (соматикалық принцип-ке) байланысты, бірде төрт түлік мал, егін т. б. шаруашылық, флора, фаунаға байланысты алуан түрлі фразеологиядеге арнаң қоңыл белу көрек-ақ. Осыған орай тағы бір ескерер жайт: фразеографияның принциптері мен техника, методикасын жасаудың маңызы да зор. Белгілі бір кітаптың немесе қазақ қөркем сез шебері — ірі жазушының арнаң конкордантция сөздігін жасау мезгілі де жетті.

Фразеологизмдерге кейбір сан есімдер де ұйытқы бола алады

Тұрақты сөз тізбектерінің біраз белгілі (ФЕ-лер, мақал-метелдер, т. б.) жеті, үш, тогыз, қырық сияқты бірқыдыру сан есімдердің тәнірегіне топталып жүреді. Бұл сөздердің белгілі бір тізбек, тіркестерге түп қазық болу себебі халықтың ежелгі дәуірдегі ұғым-түсінігімен, салт-санасымен ұштасып жатыр. Фразеологизм ішіндегі бұл сөздер нақтылы сан мағынасында қолданылуы шарт емес. Мысалы, жеті ғылым тілін білең [жеті ғаламның тілін біледі], қырық ру дегендерде нақты саннан горі әйтеур «кеп» деген ұғым бар *.

Бұл сияқты сан есімдердің фразеологизмдер ішіндегі ұйытқы болу қасиеті жоғарыдағы тіл, жүрек т. б. тиңтес емес. Өйткені бұл үш, жеті, тогыз, қырық сөздері есінің сан-мөлшерлік қызыметін кеп жағдайда жойып алу сыръы белегірек. Олар белгілі бір нәрсе, құбылыстардың ұғымдық символы ретінде қолданылатын тәрізді. Ұлардың дени халықтың ескі нағым, түсініктерінен туған. Бірақ, бертін келе бұл ұғым-түсінік дерексізденіп, екінші бір салага ауысқан деуге болады. Айтальық, ит сөзінің алыстыққа тікелей катысы болмаса да, ит арқасы қиянда дегенін алыстық ұғым баламасы болғаны сияқты, жеті атасынан түк көрмеген дегендеге жеті сөзі де, уақыт, мезгілдің шартты көрсеткішіне айналған. Немесе жеті басты жалмауыз, жұт жеті ағайынды дегендеге жеті сөзі де жалпы көптік ұғымына айналып кеткен. Демек, бұл сандар біршама сан мағынасын сақтай отырып, өзге ұғымға да икемденіп, екі түрлі қасиетке ие болған. Өзге сандардан горі жеті санының жұмысалу ерісі кеңірек.

Жеті ті негізінде жасалған нақты сөз, тақпақ, мақал т. б. фразеологизмдер едәуір. Ұларда көне дәуір салт-санасының ізі сақталған.

Қай елдің болса да өмірінде, ескі салтында бақсызылық, балгерлік болғаны әркімге аян. Сол бақсызылық, діни ұғым қалдықтары қазақта да болды. Қазақ құмалақ ашқанда, Жетісікенге берегін жеті әліп деп келеді. Бұл жерде «әліп» басында «білу, тану» деген мағынаны білдірген. Өйткені, қыргыз тілінде ол «арып» деген нұсқада қазір де қолданылады. Қыргызша айлакер қуды қырық бір арыбы бар деуі дө осыдан. Құмалақ аша білітін қарташтың сөзінен қарағанда, құмалақтың «жеті әліп» бол келуі «маңдайы» ашылған, «бақыт» қонған, «қызыр» дарыған кісінің белгісі боладымыс. Мұндағы «жетісікен» деген мағына құмалақтың «жеті әліп» бол келуіне итермеші болып тұр. Балгердің «сөүегейлігіне» шын құлай сенетін адам жетісікенге беретін жеті әліпті құмалақта тізе бүгүй даусыз. Мұндай сенім-нанымға ұйыған жүрттың жеті қабат жер, жеті қабад көк [аспан] дегенді шығарып алуына да таңырқауға болмайды. Бұл фразеологизмдер мифологиялық, астрологиялық ұғымнан хабар беріп тұр. Жерді ұстап тұрған «кек өгіздің мүйізі» деп білген халық өзінің ойын жетімен байланыстыруы бұл сан есімнің халықтың атам заманғы өмірінен, идеологиясынан аздал болса да дerek бола алатындығын көрсетеді. Осыған қарағанда, Жеті қарағышы (көне түркі тіліндегі Жетігөн), қыргызы «Жеті арқар жұлдызын ала-бөле жеті санымен байланыстыра атаяу, бұл санының, бәлкім, «киелі» екендігін көрсетсе керек. Жеті жұлдызды жеті қарағышға балаған болар, көзіне бадырайып, көрініп тұрған затты өзінің атымен атаган болар, мұнда ешқандай «киелі» қасиет жоқ дейік. Олай болса, сан есебіне келетін өнгө жұлдыздар неге басқаша аталаған? Жұлдыздардың бірін Темірқазық, Үркөр, Шолпан десе, бірін Есекірыған, Ақбозат, Көкбозат дейміз. Қөзге көрінген баданадай нөрсөнін өз атымен атады делік, ал енді көзге тұртсұ төртін түнді қазақ неге жеті түн немесе жеті қаранғы түн дейді. Осы сөздемен барып жасалған жеті қаранғы түнде [жеті түнде] негіп жүрсің? Немесе жеті қаранғы түнде қайда барасың? Жеті қарағышыны таныған жеті түнде адаспас деген тәрізділер өте жіңі кездесіп отырады. Діни ұғым, магиялық сананың жеті сөзіне байланысты екендігін жеті бүзірік [мұдірік] әулие (мұндағы «бүзірік» — зор, ірі деген мағынада) немесе жеті шәріп деген тіркестер де көрсетіп тұр. Жеті шәріп деп жүргендері мыналар: 1. Мәке [Меке] шәріп; 2. Мәдина шәріп; 3. Бұхар шәріп; 4. Шам шәріп; 5. Қатым шәріп; 6. Құддым шәріп [Мысыр шәріп]; 7. Қәлем шәріп. Дін иелерінің: «Қәлем шәріп мұсылманға бүйірған, ол аспанин арнай түсінен жеті кітаптың бірі» деп жүрінде негіз жоқ. Осы «жетінің» ислам дінімен, Мұхамбет пайғамбармен үш қайнаса сорпасы қосылмайтынын дінді үағызаушылар біле ме екен? Қәлем шәріп «аспаннан түспестен» бұрын, Мұхамбет пайғамбар тумастан әлденеше ғасыр бұрын «жеті» санымен ұласқан ұғым-нанымның сырын «молдекемдер» білмese керек.

«Әлмисақтан бері мұсылманбыз» деген ұғым бұқара халық үшін түсініксіз дүниe. Грек халқындағы жеті әлемет («семь чудес света») талай пайғамбардың белінен басып еткен, талай әулие-әнбіелерді өзінен кейін туғызған. Ол аты шулы жеті әлемет (алыптар) мыналар: Египет (Мысыр) пирамидасы, Вавилондағы Семирамида бақша-

* Автор өзінің ертеректе осы жайлар жазылған мақаласында («Қазақ ССР Ғылым академиясының хабарлары, филолог. сериясы», 4-шығуы, 1946) бұл сан есімдерге байланысты мифтік түсініктің де ұшығы барлығын айтқан-ды. Ұлардың өзге де туу себептерін жан-жақты қарастырып, өмір шындығына жанасар жағын баса айтқан тиімді.

сы, Эфестегі Артемида храмы, Зевс статуясы, Галикарнастагы Мавзолей, Колосс Родосский, Фарос. Бұл жеті алып (жеті әлемет) неше буын үрпақтардан қалып барып, әлемге әйгілі «куш» болып, сол жеті үғымымен ұласып жатуы да — осы саның өл-өлде айрықша мәні болғандығының дәлелі сыйылды. Осыдан барып, ұлы зеулім, саулетті үйлерді орыс тілінде «восьмое чудо света» деп келуі, немесе өнердің соңын табысын «чудо современной техники» деп келуі жоғары «жеті әлеметтің» әсерінен шықкан екендігі орыс ғалымдарына әлдеқашаннан белгілі.

Жеті санының ой-санадан мықтап орын алғанда сондай, бір нәрсені шығаннан шыққан күш деп білсе, адам түңілерлік етіп, жеті саның қосып, қазақ ат қойып, айдар тағып алады; жалмаузыздың, айдаңардың ең зорын қазақ жеті басты жалмаузы, жеті басты айдаңар [жеті басты аждай] дейді.

Бұл санға байланысты көзқарас халық арасында қалыптасып, салт, заң болып кеткен. Оған бір мысал: жеті атадан әрі ғана қыз алысу заны. Араға жеті атаны салып, құда тусы әдеті ғасырлар бойы сақталып келген. Бұл дәстүр-салтты ислам дінін қабылдаған елдер кейін шаригатқа тұра келтіріп алған; сейтіп, жеті сезі пайғамбардың хадісіне де шарпуын тиғізген. Бертін келе алыс-жақындықтың өлшемі де осы жетімен өлшеніп, ең болмағанда, әр рудың адамы жеті атасын — бергі шежіресін білуге міндетті болған. Осыдан барып, жеті атасын білмеген мурт (не жеті атасын білмеген қапір) деген сез қалған.

Көп нәрсені осы өлшеммен өлшеп, осы улгімен пішіп дағдылануда сыр жатыр. Ежелден кедей, тұқым-тұқиятынан бері қарай дәнене көрмеген жарлы болса, оны жеті атасынан түк көрмеген дейді. Ес біліп, ат жалын тартып мініп, адам болғаннан бері қарай көргені қорлық болса, жеті жасынан көргені қорлық деп келеді. Үрім-бұтағынан бері қарай келе жатқан байлық, батырлық, ақындықтың қазақ: жеті атасынан қара көк («шынжыр балақ шұбар тес бай-манап, шонжар») десе, енді бір жерде жеті атадан бері негізі тойған; батырлық, байлық жеті атасынан келген деп келеді. Ата-бабасынан бері қарай ақындық дарыған кісіні жеті атасынан бері ақындық қонған дейді.

Тағы да кайталап айтарымыз: осындағы жеті деген сез 7 сан есімімен лексикалық мағына жағынан, әрине, адекватты емес, «о баста», «ежелден», «қашаннан», «арғы атапарынан бері карай» деген мезгілдік үғымды беріп тұр. Екінші сезбен айтқанда, ең алғашқы тікелей мағына орнына басқа бір үғым пайда болып отыр: алғашқыдағы шекіті сан, бертін келе «шексіз» немесе шартты, әйтеуір бір «көп сан» ретінде айтылып тұр. Бұл тәрізді құбылмалы, өзгермелілікті тілдің лексикалық саласының басқа тарауларынан да байқаймыз. Көп тілді білетін, көп халықтың әдет-түрпін білетін (полиглот) кісіні халық жеті ғылымиң, тілін біледі деп келеді; мұндағы «ғылым» деген «білім» мағынасында емес, «ел», «жұрт» мағынасында (бұл сез тілімізге араб тілі арқылы келген «ықылым» түріндегі грек сезі).

Тілімізде жеті атамнан мұндаидай пәлені көргенім жоқ (жеті ата, жеті мұстанында мұндаидай көргенім жоқ) деген сез бар. Біреуді түгін қалдырмай, үрім-бұтақтан бері қарай сыйап, балағаттағысы келсе, қазақ — «жеті ата», «жеті мұстыдан» немесе «жетпіс жеті атадан» келеді.

Жеті сезі бір топ мақал-мәттердемен ұласып жатыр: жетігө келгенше, жерден тақ жеді; алып алты, жеп жеті болмайсың; жетімнің құрсағы жеті қабат [жетімнің жеті қарны болады]; кедейдің жеті қаңтаруы бар (... кесірі бар» деген мағынада), т. б.

Баланың жерден таяқ жеуі жетімен байланыссын, байланыспасын, негізгі өлшем осы санмен келуі де кездейсок емес сиякты. Баланың сана-сезімін, естияр болуын, аяқ баса бастауын жеті жастан бері қарай есептеуде, әрине, өмір шындығы бар. Алып алты, жеп жеті болмайсың дегендегі жеті болмайсың дегеннің («кемеліне келу, баю») сыйылды мағынасы бар. Бұл санды негізгі шек деге есептегенде («көп», «мол» деп қарағанымызда), жеп жеті болмайсың деген тіркестің қазіргі тіліміздегі семантикалық ролі бізге түсінікті болу керек. Қалың мал мәлшері кей жерде қырық жеті, он жеті, отыз жеті болып өлшенген. Біреудін әйелі кызы туса, кейде қырық жеті құтты болсын деу дағдысы болған (сондай-ақ қырық ғылқылы болысын, құтты болсын сиякты сез салтау көбірек айтылады). Мұндағы бір ескерттейтін нәрсе, малдың жалпы мәлшері жоғарыдай, жетігө бітіп келсе де, құдандалы кісілердің алыс-берісінде сан мәлшерінен асып тузы немесе ол межеден кем тузы бола береді. Осыған қарандан, жеті сезінің тікелей лексикалық мағынасы дәл осы жерде сақталып тұрған жоқ. Әйтеуір осыны «ырым» еткені болмаса, үнемі жетінің тәптіштеп, қалың малды беруде сол жетігө жеткізу шарт емес. Бұл да болса жеті санының жай шартты үғым гана болғанын көрсетсе керек.

Жеті бағзы уақыт өмірдің басқа салаларынан да орын тепкен. Аңшылық, ит жүгірту, құс салуға катысты: ит — жеті қазынаның бірі (ит жеті қазынаның біріне қосылған) деген келеді. Ол жеті қазына мыналар: 1) жүйрік тазы, 2) қыран бүркіт, 3) перен [берен] мылтық, 4) сулу қыз немесе сұлу әйел, 5) жүйрік ат, 6) ер жігіт, 7) ілім-білім. Әрине, халық аузында жеті қазына жайында бұдан басқа да түсініктер жоқ емес.

Жеті, бір жағынан, жақсылық затпен, өмірге керек өнер, кәсіппен, ізгілік қасиетке байланысып жатса, екінші жағынан, шаруаны күйзелтіп, елдің дамылын алып, кей кезде ала салыран бүліншілікке, ашаршылыққа экеп соқыратын жұтқа да қатысты. Қазақ: жут жеті ағайынды — дейді. Қысқатты бол, сұықтан, бораннан мал қырылса да — жұт, жауын-шашын болмай, егін шықпай қалса да — жұт, малға індег ауруы келсе де — жұт. Осы жұттың қай-қайсысы болса да, өзімен бірге ірілі-уақ басқа жұтты ала келетіні, бір жұт екінші жұтты шақыра келетіні — белгілі. Жұттың толып жатқан зардабы болады. Сондықтан бір жұтқа іліктес басқа жұттардың да шығуын «жеті ағайынды» деу орынсыз емес. Жұттың осы «ағайындарын» (сыңарларын) халық мыналар деп үгады: 1. Құргакшылық (егін шықпау, шеп қуару); 2. Мал жұтау (қысқатты болу, қар қалып жауу, індег болу); 3. Оба (домалатпай); 4. Өрт кету; 5. Соғыс (бейбіт елге басқыншылық жасау); 6. Сел кету; 7. Жер сілкіну, т. б.

Сейтіп, жеті сезімен келетін діни ұғымды фразеологизмдерді де, сол ұғымнан шыққан сарқыншақ (реликт) есебінде күнделікті тіршілікте ұшырайтын басқа ФЕ-лердің тізіп, санын көбейте беруге болады.

Олған кісіне жеті күннен кейін құран оқып, *жетісін беру*, жеті тамук (жеті тозақ), жеті мыстан (*мыстап кемлір*) дегендердің былай қойғанда, ертегілерде, батырлар жырларында, өлеңдерде, топонимикалық терминологияда жетіге ұштасқан сезідер толық жатыр. XX ғасырдың бас шенінде өмір сурғен Абыл ақын бір сезінде былай дейді: *Арғымақ атқа сын болмас, Қиган қамыс құлаксызы, Азаматта сын болмас, Арты болса тұяқсыз. Жеті арнада сын болмас, Аяғы болса тұрақсыз.* Ертегілерде жеті дариядан етті деген тәрізді тіркестер кездесіп отырады. Бұрынғы ақындардың өлеңдерінде: *Әптисекке жеті әліп, Той дегенде барамын дөмбыра алып,* — деген сөз топтары осы жетіге байланысты түсініктен туған болу керек. Халық аузында жеті насырым жерге кіріп; *бетімнің сұны бес төгіліп* деген ФЕ бар. Бұл — «қатты ұялып, тың қысылып» деген мағынада; *насыръ* — ете ірі, тым үлкен деген мағынада; *бул жұмыс насырга шапты* деген де «жұмыс ұлкен шатаққа айналады» деген ұғымды беріп тұр. Мұндағы ФЕ: *баруын барсам да, жеті насырым жерге кіріп, бетімнің сұны бес төгіліп, зорға бардым тақылеттес сейлемдерде келеді.*

Жәңгір ханының баласы Тәуке ханының (1680—1718) қазақтың сол кездегі есқі әдет, кәдесін мемлекет тілдерінен сай етіп, шаруашылық пен саясаттың жаңа ағымына үйлестіріп алған заны «Тәуекенің Жеті жарғы(сы)» деп аталған.

Біздің пікірімізше, Тәуке хан мән оның билері Тебе би, Қазыбек билердің ежелден келе жатқан әдег-тұрып, есқі кәдемелерін жинастыра келіп, соның ішіндегі ең маңыздысын, басты-бастысын, елді билеуге керек жақтарын алып, өзінің жаңа заңдарын «Жеті жарғы» деп атауды да қызық. Дәл бұл жерде де, жеті өз мағынадағы арабтың «жұма» сезінен бұрын түркі тілдерінде «неделя» мағынасында «жеті» қолданылған шығар деген болжам айтуға болады.

Әрине, «жеті» дегенге ердайым дін, немесе миф,¹ тотем арқау болды деген пікірлер бар. Бірақ, біздің топшылауымызша кей жағдайда мәселенің осы ұшығы шыныңдық өмірден елес беруі шүбесіз.

Түркі тілдерінің бразында жеті (*йеді, йеті...*) сөзі «апта» дегенненің орнына жүреді. Қазақтың өзінде де жетісіне бір рет, жетісін беру сияқтылар оның «апта» орнына жүруін көрсетеді. Осыған қарағанда парсының «апта» (және осы мағынадағы арабтың «жұма») сезінен бұрын түркі тілдерінде «неделя» мағынасында «жеті» қолданылған шығар деген болжам айтуға болады.

Мұсылман дініндегілер аптаның жеті күннің (дүйсенбі, сейсенбі, бей сенбі, жұма, сенбі, жексенбі) ирап тілдері бойынша атайды. Ал, одан бұрын не деген екен? Бұл сұрапқа, әзірінше, үзілді-кесілді жауабымыз жоқ. Жай бағдар-болжар түрінде мынаны айтуға болады: а) Олар *бірінши, екінши...* күн деген тәрізді ізбен айтылуы ықтимал. Айтальық, орхон жазууларында *ілкі күн* (ілкі күн өлтүртім — Mog., Xal; ең *ілкі күн* Тогы балында сұңқұсдіміз,— КТБ. 44), екінчі күн (екінчі күн қоп өлтүртім.,— Mog., Xal) деген тіркестер бар. Бұлар аптаның жүйесімен айтылған «бірінши күн», «екінши күн» бе, әлде болған оқиғаның «алғашқы күні», «екінши күні» деген орайда айтылатын жай күн ретін атап ма, ол жағы көмексі. Базы уақыт сан есімнен тыс сез де арапаса айтылуы да мүмкін, б) ай есебімен сейлеу дағдысы да ойланарлық мәселе (*айдың бір..., екі жаңасы, т. б.*), в) *бүгін* (*бул+күн*), *ертең*, *бұрсағұн*, *кеше*, *алдыңғұн*, *арғы күні*, т. б. сияқты атаулар да назар аударарлық проблема. Мәселен, үйғыр тілінде алғашқы бес күн *бүгін*. *эт*, *өгүн*, *индин*, *чиндин* түрінде айтылуы, қыргыздарда: *мұрдаағы күндүн арқы күнү* (терт күн бұрын), *кечәэки күндүн арқы күнү* (алдыңғұн) түрінде айтылуы көңіл белерлік мәселе.

Үш сан есімімен келетін фразеологизмдер де есқі салтқа қатысты. «Ешір басы бірікпейді» деген мағынада үш қайнатса сорпасы қосылмайды; «ешір ойына

¹ Чернышев В. И. О стержневых именных числительных в русском и казахском языках. «Известия АН КазССР. Серия филологическая», вып. 4, 1946.

жіріп-шықпаған» деген мағынада *уш ұйықтаса түсіне енбеген* деп келеміз. Ер кезегі *ушке дейін* деген мақал да бар. Ертегілерде: *Біреудің үш баласы болылты* немесе *хан үш қайтара суралты сияқты* фразеологизмдер жиі кездесетіні белгілі.

«Жан алу», «жан беру» сияқты дәстүр көп елдерде болған. Бұл әдет қазақта да болды. Ертеде «жан беруге» тұра келсе, дүние салған ардақты бір кісінің моласына барып, одан үш рет айналып, «жалған айтсам осы кісінің аруағы үрсын» деп қарғанған. Мұндайда жан беруші айыпқа тартылған кісі емес, ол кісінің үш ата алыстырығы бар жақын туысы болуы шарт болған. Туыстырығы үш атага жеткен кісінің сезі әшкөреленіп, жаман қылышы жұртқа аян, сенімсіз болса ғана, айыпқа тартылған кісінің басқа туысы (бірақ үш атадан бері болмау керек) жан беретін болған*.

Тогызы сөзінің қазақтың ескі салтынан орын тепкенін, бір рудың екінші руға, бір кісінің екінші кісіге төлейтін сыйлығының, кейде айыбының «бір тогызы», «үш тогызы», «тогызы тогызы» болып келуі тоғындағы.

Қазақтың ете бір сүйіп ойнайтын ойыны «Тогыз құмалақты» алсақ, оның ойын тәртібінде «ұту» («айып алу»), («ұтылу», «айып тарту», «айып төлеу») мағынасы бар. Өзінің тұра мағынасында айтылып тұрган тогызы санының қасиетін діни үғымға апару, әрине, әбестік болар еді.

Тогызын байланысты сыйлық тарту, айып беру көп елдерде бар. Мәселең, қырғызда *төө баштаган тогуз* немесе *ат баштаган тогуз* деген тіркес бар (*төө баштаган тогуздан қалың берген* деп келеді).

Тогызы туралы сенім, ырым-салт монгол халқында өзгеше орын тепкен. Ханға арналған сыйлық, берілетін тарту «бір тогызы», не «үш тогызы» болған. «Бабур-намеде» түркі елдеріндегі бұл салт, әдеттер сол монголдан ауысып келген деген пікір айтылады.

Қ. Халидов өзінің белгілі «Тауарих қамса» деген кітабында түркі, монгол халықтарының «тогызы» үғымына байланысты мынадай пікір айтады: а) монгол, қалмақтардың ескі сенімі, діни үғымы бойынша аспан тогызы қабат болады, құдай соның ең жоғарғы тогызынышы қабатында тұрады, солай болғаннан кейін «бас патша» (құдай) сықылды одан тәмемлігі «жер патшасы» (хан) да сол жолмен, сол тәртіппен орын тебуге тиісті. («*Бас падишаһ хаки кидин буйлә фигіл садир ол дисе падишаһ мажазинің тәртібі дәхі у тағлимә муафік тогызы болмақ лазим*») дегенді келтіреді; ә) тогызға байланысты заңың (әдет-ғұрыптан орын теуіп, біреуғе сыйлық беру, біреуді жазалаву, т. б.) Шыңдың ханнан басталатының көрсетеді; б) «хан» деген атақ тогызы атадан бері осылауын сақталып келе жатқан кісіге ғана телінген, соның салдарынан Әмір Темірғе хан атағы берілмеген дейді. Әмір Темір көп жерді өзіне қарата, қанша көм елге үстемдік жүргізсе де, (қаншама елді қан қақсатса да,— I. K.) жоғарғы «тогызы ата» деген негізгі қағидаға сай келмегенмен кейін, ол «хан» делінбей, «мырзашаһ» деп атальынан дейді; в) «тогызы» жайындағы дәстүр мен үғым ертеде Россияға да шарпуын тигізіп, кей халықтарда қарадан хан сайлатын болса, ол кісі осы дәрежеде алдымен тогызы жыл қызмет істеуге міндетті болған дегенді айтады.

Қырық сан есімімен келетін фразеологизмдер ескі сеніммен ұштасып, қазақ тілінен де орын тепкен: қырқына шыдаған соң, қырық біріне де шыда; баланың қырқынан шыгуы; өлген кісінің қырсын беру, т. б. Түркі елдерінің біразында көз тиген баланы қырық ожай, не қырық қасың сумен шомылдырыды, ертегілерде қырық күн ойын, қырық күн тойын жасады, ханның қырық үзірі болылты, қырық күн жол жүріпті деген ФЕ-лер жиі айтылған. Сойылған мал етінің борша-боршасын шығарып, жілік-жілігімен белуді қырық жілік дейді. Әйелдер ірі қараға қанағы түсіп, кейінеге ой, қырық жілік болғыр! деп қарғайды. Қазақ фольклорында қырық сан қалмақ (қырық сан қара қалмақ) деген сез бар. Мұндағы қырық сан деген, тоқсан екі баулы өзбек деген сықылды ру санын көрсеткен болу керек.

Қырықтың дінін үғымы басқа елдерде де бар. Мәселең Стамбул түркінде біреуғе қырық санымен келетін ақшадай қайыр-садақа беру бар (бұл туралы бер қырық — кедар қорқу деген сез бар, «қырыққа толтырып ақша берсөң, қорқыныш болмас» деген мағынада). Ислам дінін қабыл еткен халықтардың бәрінде де елген кісінің қырқын беру (мәселең, татарларда бұл салтты қырықн оздырмақ дейді) ырымы бар.

Қазақ ертегілерінде ұшырасатын бойы бір тутам, сақалы қырық тутам, тазшаның қырық өтірігі сықылдылар халықтың санасынан ертеден орын тепкен. Мақал, мәтел, нақыл сездер және басқа сез орамдары да бұл саның да «эншнейн» сан емес, бір кезде «қиелі» мөлшер екендігін көрсетеді. Қазақ қырық күн шілде деп жаздың нағызы аспан айналып жерге түсер ыстығын айтады. Үш ай жаздың ыстығы осы қырықпен біte қоймаганмен, ол сан бұл жерде негізгі бір өлшем болып тұр. Бағзы уақыт қыстың да қақаган үскірік аяз мезетін осы «қырық» санымен

* Осы салт жөнінде мына еңбекті қараңыз: Ильминский И. И. Материалы к изучению киргизского языка. Спб., 1861.

өлшеу салты болған. Қырықтың айрықша бір өлшем болатындығына жоғарғы көрсетілгендерден белек, мына мысалдарды да келтіруге болады: жаңасы ата жамаң балаға қырық жылдың азың; қырық жамаң немесе қырық құрау — әбден тозығы жеткен; қызы қырық жанды; қырық пышақ болды — араздасты, қызыл өңеш болып төбелесті. Сонымен қырықпен келетін сөздер ете көп. Солардың басты-бастысынғана көрсетіп өттік.

Түркі тілдерінің сан есімдері туралы бүрінші-соңды жазылған еңбектерде бұл сандардың қолданылуы жайында толық пікір айттылған емес. Тек, Қазан қаласында шыққан Н. И. Золотницкий деген кісінің «Корневой чувашско-русский словарь» (1875 ж.) атты еңбектінде жеті және тогызыдың сеніммен байланысты ролі жайында азын-аулақ мәлімет бар. Ал Галеви жеті санын «жет» (Йет) деген сөзден шықты деседі. Демек, сөздің ең алғашқы түрі «йатті» емес, «йатті» болған тәрізді*. Бұл сан о баста шекті, тиянақты сан болғаның әркімдер де айтады. Бірақ жетінің формасын анықтап, үзілді-кеісліді пікір келтірген ешкім жоқ.

Жеті, қырық, уш, тогыз тәрізді сөздердің тіліміздің қазіргі сатысындағы қолданылу тәртібін, осы күнгі семантикасын, стилистикалық функциясын тексерудің езі де ол сөздердің этимологиясын білуге жол ашады. Жеті, т. б. сияқты сөздердің осы күнгі лексикалық мағынасы мен грамматикалық мағынасы ол сөздердің откем тарихына айғақ бола алады. Біз жетінің, жет, не же деген етістіктен шығу, шықпауын ойластыратын мәселе деп қараймыз. Әңгіменің түйіні бұл сөздің және осыған тетелес басқа сандардың тіл-тілде атқаратын функциясында жатыр. Соңдыңтаң біз оны көбінесе осы жағынан сөз қылдық.

Фразеологизмнің кейір грамматикалық көрінісі

Грамматика түргысынан қараганда, жалпы фразеологизмдер синтаксистік (кей жағдайда морфологиялық) тұтастырын сақтап, басқа еркін тіркестер тобиinan да, қалыпты сөлем түрлерінен де белектеніп тұрады. Қазақ тілі фразеологизм жүйесі де бұл ереженің дұрыстығын ешбір дау тумастай дәлелдейді. (Бұған біз жоғарыда толығырақ тоқталғанбыз).

Фразеологизмнің грамматикалық ерекшеліктері қазақ тілінің жалғамалы (агглютинатив) сипатын жатыр. Яғни грамматикалық өзгерістер фразеологизмдердің синтетикалық тәсілмен де, аналитикалық (синтаксистік) тәсілмен де жасалуынан келіп шыгады. Мұның езі есім+есім, есім+етістік (әрі бұлардың курделі түрі) тізбектердің қай-қайсының да ортақ норма.

Фразеологизмдер контекстің әуеніне қарай өзгеру я өзгермеу жағынан екі топқа белінеді: бір алудан фразеологизмдер контекстің аясында ешқандай өзгеріске үшірамай, езінің дербес формасын сақтап отыrsa, бірқыдыру фразеологизмдер (контекстің әуеніне қарай өзге сөздермен қатынасқа түсіп) форма жағынан өзгеріп, қосымша, сүйемел сөз тіркестіру арқылы барып қолданылады. Айтальық, қолы ашық, ерні саллы, қол созым, жеті тунде, т. б. тізбектер барлық контекст аясында дәл осы қалпында келеді де отырады. Ал, ала аяқ, қу деген сөз қолданысты ала-аяғы; ала аяқтың езі, ала аяқ қу деген тә айтуға болады. Немесе әкесін танытты, жанын көзіне көрсетті деген тізбектің соңғы компонентін әкесін танытайын, жанын көзіне көрсетейін//әкесін танытыши, жанын көзіне көрсетши//әкесін таныта көр түрінде де өзгерту қолдана береміз. Ал, ешкімнің ала жібін аттаган емес — дегенді: ешкімнің ала жібін аттаган емессін, [емеспін], ешкімнің ала жібін аттаган жоқ еді [жоқ еді] түрінде құбылта беруге болады.

ФЕ-лердің сырт сиқына қарап, яғни белгілі бір қосымшаларды бойына дарыту қалпына қарап, синтаксистік қызыметі мен фразеологизмнің мағынасынан бойды аулақ сала талдасақ, формаль түргыдан еркін тіркесте болатын барлық белгілерді табуға болады. Олай болған күнде форма мен мазмұнды жорта алшақ қараган болар едік, ішінара оларды бірлікте қарамай, бөліп тастау жолына, жасанды тәсілге сүйенген болар едік. Шолудың бас шенінде («Қазақ тілі фразеологиясы — дербес пән» деген тақырыпта) атрибутив немесе адъектив, адвербиал, т. б. түрде: келген ФЕ-лер қысқаша сөз етілген. Бұл сипатты тіркестердің басым кепшілігі лексикалық мағынасы жағынан еркін тіркес табиғатына жуық келеді: екі-уш компонентті тіркестің бірі қалайда негізін мағынасын сақтап отырады. Осы айтылғандарды арқа сүйер критерий етіп, фразеологизмдерді синтаксистік қатынасына қарай мына топтарға белуге болар еді:

* Форма жағынан қазақ тілінде өзгеше қолданылып жүрген сан есім — бесті. Осындағы -ті журнақ; бұл сөз көбіне беске шыққан жылдық малына арнайы айтылады: бесті ат немесе тек бесті дей саламыз. Басқа сан есімге бұл журнақ қосылып-субстантивтеніп бесті сыйылды белгілі бір зат мағынасы жасалуын байқай алмадық. Қазақ тілінің жинақтау сан есімдерін жасаушы -ау(-еу) аффиксінің бірден жетігеде дайынған қосылуы қызық, құбылыс. Татар, т. б. кейір тілдерде «онау» тұлғасы да бар.

а) бастауыш пен баяндауышқа бөлінетін «сипатты» фразеологизмдер: *үрейшты*, *жаны ашыды*, *күні тұды*, *тауы шагылды* т. б. Мұндай ФЕ-лердің бірінші сыйнary унемі тәуелдіктің III жағында тұрады да, етістік сыйнary ашың райдада келеді. Ал морфологиялық жағынан бұлар зат есім+етістік тіркес;

ә) анықтауыш пен анықталғыш мүшеге бөлінетін «сипатты» фразеологизмдер: *енгізейген шал*, *енбектеген бала*; *сүк көз*, *ақ жүрек* т. б.;

б) пысықтауыш пен пысықталғыш мүшеге бөлінетін «сипатты» фразеологизмдер: *куле қардады*; *куле кіріп*, *күнірене шықты* т. б.

в) тура және жанама толықтауыш пен толықталатын (не «баяндауыш») «сипатты» фразеологизмдер: *апышысын құырды*, *сазайын тартты*; *намысқа шапты*, *сабасына түсти* т. б.

Сырт тұрпатына қарап, соңғы тіркес екі мүшелі деп айтуға болмайды. Олай болатын себебі — бұлар идиомды тізбек.

Әрине, ФЕ-лер осы түрде екі компонентті немесе екі «мүшелі» ғана болып келмейді, күрделі, яғни тұтас сейлем болып та келе береді. Мысалы: *аспан айналып жерге түседі* деген тізбек эллиптистік тәсілде қолданудың және етістіктің ашың райдада түрүйнін нәтижесінде өз алдына дербес сейлем болып тұр. Егер *аспан айналған ыстық* немесе *аспан айналып жерге түсекен ыстық* деген қолданасақ, *аспан айналған* немесе *аспан айналып жерге түсекен десек*, ФЕ-нің бұл компоненті ыстық деген сезіндін анықтауышы болып кетеді. *Аузым пісті* [picin отыр] дейтін тізбек те — өз алдына бір сейлем. Ал осы тіркес: *аузым picin, одан ештеңе суралай қойдым* деген сейлем ішінде келгенде, құрмалас сейлемін бір жай сейлемі емес, пысықтауыш мүшениң қызметін атқарып тұр. *Асығы алышынан түсіп отыр; аузы түшүп қалды; беттінен оты шықты* немесе мағынасы осыған жақын *беттің арын белбеуге түйді*; *беттің сүйин бес төкті*; *көзі жетпеді* деген сияқты көптеген тіркестер де осы сипатта өзгеріске түсе береді.

Фразеологизмдерді сез таптарына қарай классификациялау да ең негізгі мәселелердің бірі. Бір ескертегін жай: бұл тізбектердің ішінде мызғымастай болып қалыптастан сез таптары бар деп, үзділікесілді тұжырым жасауға болмайды. Сөз таптары жайлы мектеп грамматикаларында айтылатын қағидаларды фразеологизмдерге қалай болса солай қолдана берудің жөні жоқ. Олар зат есім, етістік, үстеу, т. б. сез таптарымен тәң мағыналы емес. Себебі, фразеологизмдердің тұлғасы мени семантикасы жеке сез табына барабар келмейді. Белгілі бір сез табының қызметіне жуықтайтын ғана фразеологизмдер бар, ал ф. түйдек (идиом) болса, ол белгілі бір сез табының қызметінен мүлдем алшақ жатады. Бұған мынадай мысал келтіруге болады. Зат есімге жуықтайтындары: *көк ерім, бау кеспе, без бүйрек, кескекті аю, көк ми*; етістікке жуықтайтыны: *аузын ұстап қалды, ала жіл аттамады, ала көз болды, арқа сүйеді, атой берді, аузымен ораң орды, бармагын тістеді*; үстеуге жуықтайтындары: *көзеге шықкан сүйелдей, қас пен көздің арасында; сын есімге жуықтайтындары: бармагынан бал тамған, екеуінің жүлдізы ыстық, ит жанды* (соңғы тіркес, көбінесе, әзіл-оспак түрінде «төзімді» дегеннің орнына айтылады), т. б.

Фразеологизмнің құрам сипатты, компоненттерінің байланысу түрлері

Қазақ тіліндегі фразеологизмдер өзінің құрамы жағынан қашшалықты әр алуан болып келсе, компоненттерінің байланысы сипатты жағынан да соншалықты әр тараф болып келеді.

Фразеологизмнің қандай болсын, қазіргі күйінде грамматикалық жағынан да, лексикалық жағынан да бір тұтас қолданылады. Оларды синтаксистік, семантикалық ерекшеліктеріне, жеке сез табы, сөздердің мағыналық жігіт жағынан тек соларға ұксас белгілер тұрғысынан ғана қарауга болады. Өйткені фразеологизмдер жеке тұрғанда сейлем сипатында болып (сол себепті сейлем мүшесінде дегенде болып) келеді де, контекст аясында бір ғана сейлем мүшесінің қызметін атқарады. Айтальық, *жанын қармады, жанын жеді* тіркестеріндегі «жанын» тұлғасы осы қалпында толықтауыш пен баяндауыш қызметінде (жанын+жеді) тұрған сияқты, ал, қайғы жанын жеді десек, бұлар қайғы+жанын жеді түрінде екі мүшесінің жігінен белгілі. Немесе, *жай тапты* тіркесі: *алатынын алып+жай тапты//жаны<+>жай тапты//алатынын алып+жаны<+>жай тапты* болып түрлене береді. Соның әрінде қайтты? деген сұраққа тұтас күйінде жауап береді. Ал, *намысқа шапты* деген де сондай: *намысқа* — «толықтауыш», *шапты* — «баяндауыш» іспетті. Сейтіп, форма көрінісі ғана емес, мағына бірлігі де негізгі алынады.

Сыртқы тұрпаты жағынан өзіне тән ерекшелігімен көзге түсер бір шоғыр тізбектер — параллельді фразеологизмдер.

Бұлар — өзгеше бір копуляция жолымен салаласа тіркескен фразеологизмдер. Бұл топтагы тізбектерде, әсіресе олардың ішіндегі ай дер ажа жоқ, қой дер қожа жоқ типтес тіркестердің параллель компоненттері өзара тәң тұрып тоғысады, жарыса жүп қурайды. Бұл параллельдер грамматикалық жағынан да, семантикалық

жагынан да терезесі төң түр. *Ақай жоқ, тоқай жоқ; айрандай атап, күбідей пісін* [күптен] секілді параллельдер де, сондай-ақ осы соңғы мағынаны білдіріп, ақ дегені алғыс, қара дегені қарғыс болып келетін фразалар да ұзын арқау, кең түсін; ұзында өшті, қысқада кекті емес; алалы жылқы, ақтылы қой немесе қоралған қой, қостаган жылқы; апы кіріп, күпі шығып сияқты тіркестердің бәрі де жоғарыдағы айтылғандай, екі сыңыра жарыса қолданылады.

Детерминация жолымен ықпалдаста тіркесу қос сөзді фразеологизмдерге тән бірден-бір негізгі тәсіл. Алайда копуляция, детерминация тәсілдері фразадан басқа құбыльстарда да кездеседі. Мәселен, *ақ-табақ, ата-баба, қысы-жазы, анда-санда* тәрізді қос сөздер копуляция жолымен жасалса, *бала-шага, қатын-қалаш, қызы-қырықын* т. б. детерминация жолымен жасалған. Ойткени соңғы типтегі қос сөздердің бір компоненті тіліміздің күні бүгінгі түрғысынан мағыналы болса, екінші компонент десемантизацияланып кеткен. Оның (екінші сыңардың) қос сөз ішінде сакталуы жоғарыдағы мысалдардың мағынасына үйткы — алғашқы сөздің ықпалымен болып отыр.

Қос сөз бірімен-бірі жымдастып, бірінен-бірін ажыратуға болмайтын арнаулы сөз тобы. Ол өзінің алғашқы, не соңғы компонентімен қатар тұрса гана қос сөз болады; *бұзау-торпак, жол-жөнекей, ушы-қылыш* түрінде сызықшамен жазылады. Бірақ, қазақ тілі фактілерін толығырақ қамтып, пайымдал карасақ, тілімізде бірі-бірінсіз айтылуға келмейтін тишинақты сөздердің наше алуан түрлері бар. Олар мағына, тұлға жагынан нағыз қос сөз сипатты бола тұра, мағыналы бірлік жагынан, компоненттерінің құрамы жагынан әңгә қос сөздерден өкшашаулау. Мәселен, қазақ, қыргыз тілдерінде үлде, бұлде деген сөздер әрдайым қатар жүреді, бірін екіншісінен беліп алды айтуға болмайды. Сол сияқты *некен-саяқ, жол-жөнекей, токты-торым* дегендегі *некен, торым, жөнекей* деген компоненттерді де өзінің сыңарынан беліп айтуға болмайды. Бірақ бұлардың арасына «мен» жалғаулығын қойып, «некен мен саяқ» түрінде айтуға есте болмайды. Ал қос сөзді фразаларда осы тәрізді дәнекер жалғаулық болады. Айталық, ақай жоқ, тоқай жоқ деген тізбектің мағынасын анықтап тұрган — жоқ деген сөз; жоқ екі рет қайталанып, ФЕ-ге стильдік он беріп түр. *Үн жоқ, түн жоқ; қан жоқ, сөл жоқ* дегендеге де осындай.

Осылардың бір модельмен жасалғанын мынадан байқауға болады: *із-түз жоқ//із-түзсіз//із жоқ* (жым-жылас) жоғалды.

Егер *ай-шайсыз кіріп* келді дегендегі *ай-шай* қос сөзін *ай жоқ, шай жоқ* кіріп келді деген фразеологизммен салыстырсақ, бір кезде *ақай жоқ, тоқай жоқ* дегендеге де *ақай-тоқайсыз түріндегі тілде* тілде колдануы толық мүмкін. Сол сияқты *үн-түнсіз — үн жоқ, түн жоқ; қан-сөлсіз — қан жоқ, сөл жоқ* дегеннен де мұны анық көреміз. Теріндегі параллельді ФЕ-лердің әуелде осы қос сөздің өзінен күрделене келіп, жасалуы ықтимал.

«Жетісіп, молшылыққа қол ілігіп, байлыққа белшесінен батып» деген сөздердің синонимі — *айрандай атап, күбідей пісін*; «мыңғыран мал» (үйір-үйір жылқы, қоралы қой) дегендегі фольклорда *алалы жылқы, ақтылы қой* деп айту бар. Не болмаса «маңдай ашылған», «қыдыр дарыған», «бақ қонған», «тасы өрге домаланған» деген ФЕ-лердің қос сөзбен келетін баламасы — *ақ дегені алғыс, қара дегені қарғыс*.

Жалғаң қос сөздерге қарағанда, параллельді фразеологизмдер, көбінесе, метафоралық мағынада айтылады. Бұларды ауызекі тілімізден, қазақтың бай фольклорынан, шебер жазушыларымыздың тілінен жиі кездестіруге болады. Мәселен, «Еңлік — Кебек» пьесасында: «*Әүлиеге ат айтып, қорасанға қой айтып, бала тілеңен кісінің бірі біздегі-ақ болар*» тәрізді тіркес көп ұшырайды. Осындагы *әүлиеге ат айтып, қорасанға қой айтып* деген де параллельді фразеологизм. Бұндагы компоненттер тұлға жагынан да біркелкі келіп отырады (*Әүлиеге ат айтып//қорасанға қой айтып*).

Бұлардың қос сөз болу себебі тек форма жагынан біркелкі келгендейтін гана емес. Негізгі шарт — қосарланған екі сөздің бірінен-бірінің жігі ажырамауды. Сөз тізбегінде екі сөзден жасалуы да мүмкін, екі-екі сөзден (жұп қос сөзден) жасалуы да, екі жұп сойлемнен жасалуы да мүмкін. Бірақ мүндай фразалардағы сөздер екі салаға белініп, параллельденіп, тұлға жагынан үйлесіп, қысысып отырады. *Әй дер ажа, қой дер қожа жоқ* деген осы айтылғанға толық дәдел болады. Бұл екі жай сейлемнен құралған: біріншісі — *әй дер ажа жоқ*, екіншісі — *қой дер қожа жоқ*: мүндағы *дер* дегендегі (есімшешің келер шағын) есімшешің басқа түрлерімен де (*дейтін, деген*) ауыстыруға болады; *жоқ* деген сөзді бір-ақ рет айтуға да болады. Бұдан ерине, ФЕ-нің ішіндегі сейлемдердің мәні кемімейді.

Бұырқанды, бұрсанды, мұздай темір құрсанды деген фразаны алсақ, алғашқы күрделі компонент — бұырқанды, бұрсанды, кейінгі компонент — *мұздай темір құрсан*. Алғашқы компоненті тұлғалас екі етістіктің жедел откен шағы, тұбірі — бұырқан, бұрсан. Кейінгі компонент үш сөзден жасалған, олардың тұбірлері — *мұз, темір, құрсан*. Бұл ФЕ осы өлеңді түрінде гана қалыптасып кеткен. Мұны қара сөзге айналдырып, мұздай темір құрсанып, бұырқанды десек, стиль жагына нұқсан келетіндегі сөзсіз.

Сайып келгенде айтарымыз: дағдылы қос сөз бен (дефис арқылы жазылатын) параллельді ФЕ-нің (үтір, не жалғаулықпен келетін) аралығында мағыналық жуықтың жоқ емес. Алайда бұл екеудің құрылымы жағынан екі басқа категория. Олардың негізгі пунктуациялық белгісі: а) сызықша (дефис): тәлім-тәрбие, бала-шага, үй-жүйме т. б.; ә) үтір: ұзын арқан, кең тұсау; төбінгіден тер жауып, қабыргадан қан жауып т. б.

Үтірмен жазылатын параллельді ФЕ-лер грамматикалық жағынан төрт салаға бөлінеді (бұл ретте біз әр компоненттің соңғы сөзін еске алдық):

1. Зат есім тұлғасында келетіндері: алалы жылқы, ақтылы қой; ұзын арқан, кең тұсау; ақ дегені алғыс, қара дегені қарғыс;

2. «Жоқ» сөзімен келетін параллель ФЕ-лер: ақай жоқ, тоқай (ноқай) жоқ; қан жоқ, сөл жоқ; ұн жоқ; тун жоқ; әй дер ажа жоқ, қой дер қожа жоқ;

3. Есім жүрнақтары арқылы келетіндер: ұзында өшті, қысқада кекті; бір сырлы, сезіз қырлы;

4. Етістік тұлғасымен келетіндер: айрандай аттап, күбідей пісін; басы ауырып, балтырып сыздап; аны кіріп, күп шығып; әулиеге ат айттып, қорасанға қой айттып (немесе әулиеге ат айттып, қорасанға қой айттып); төбінгіден тер жауып, қабыргадан қан жауып (немесе төбінгіден тер жауып, қабыргадан қан жауып).

Параллель фразеологизмдерді осы тұрғыда топқа бөлудің өзі де шартты нәрсе. Өйткені, бұлардың едәуірі синтаксис жағынан (компоненттердің орны жағынан) анағұрлым тиянақты. Мәселен, ұзында өшті, қысқада кекті деген параллельді ФЕ-нің екі қанатын ауыстырып өзгертуге болмайды (қысқада кекті, ұзында өшті деген түрде қолданылмайды). Бірақ, мұның шішіндегі жеке сөздердің тұлғасын құбылтып айтуға келе береді: ұзында өшіміз, қысқада кегізім жоқ; ұзында өшім (-із), қысқада кегіз (-із) жоқ; ұзында өштімін, қысқада кектімін. Ал, ұзын арқан, кең тұсау сияқты есім тұлғалы ФЕ-лер синтаксис жағынан да, морфология жағынан да тұрақты; яғни бұл сөздердің орнын ауыстыруға, сөздерді осы қалпынан басқа түрге салып, еркін өзгеріске түсіре беруге келмейтін жоғарыда әлденеше рет ескертілді. Мәселен, ақай жоқ, тоқай жоқ сияқты ФЕ-ні ешбір өзгертуге болмайды. Ол сейлем ішінде басқа сөздерден интонациясы арқылы оқшаша тұрады.

Параллель ФЕ-лердің лексикалық, стильдік мағынасы мына түрде даралана айқындалады.

Мысалы, алалы жылқы, ақтылы қой дегенің орнын ауыстырып, ақтылы жылқы, алалы қой деуге болмайды. Неге десеніз, қой малы туске бай емес, ал жылқыны бірде горы, күрең, шабдар, боз, сұр, қара құла деп, бірде горы төбел, күрең төбел, қара кер, құла кер, т. б. түстеп айта береді. Алалы жылқы деген осы тәрізді түстердің бәрін қамтитын сөз. Екіншіден, ақ (ақтылы) деген сөз жылқыға, атқа тікелей жанасып, анықтауыш бола алмайды. Қазақ ақ ат демейді, боз ат дейді; ақ дегенді ат деген сөзге анықтауыш етеміз десек, ақ дегенді бол деген сөздің алдыңы қойып, ақ боз ат деп қана айтамыз. Сөйтіп, алалы жылқы деген «барлық жылқы», «ұйрұйір жылқы», ақтылы қой деген «барлық қой», «мыңғыраған қой» деген мағынаны беріп тұр.

Жоғарғы тізбектегі үйлесімді, үйқасты келіп тұрган анықтауыштар (алалы, ақтылы) ФЕ-ге жан беріп, бейнелі түрге түсіріп тұр. Осы күнтің қолданылуында бұл жалпы «төрт тұлік мал» үғымын білдіреді: Алалы жылқы, ақтылы қой, Аңдыған бөрі жемей ме, иесі үйықтап жатқан сөн (М. Ә.).

Алты аласым, бес бересім жоқ дегендегі ал, бер түбірлерінен жасалған туынды есімдер тәсүелденіп тұр.

Қазақ тілінде аласы, бересі деген сөздердегі -асы, -есі жүрнағы — көне жүрнақ. Ол көресіні көрдім дегендегі көресі сияқты бірді-екілі сөздеға ғана ұшырайды; етістіктің түбіріне жалғанып барып, зат есім тудырады. Татар тілінде бұл жүрнақ жиі ұшырайды (үйықтасым келми, қарасым келди).

Аны кіріп, күп шықты деген ФЕ тілімізде тек кесемшениң өткен шағы түрінде ғана ұшырайды. Этимологиясы жағынан, «апы» сөзі көне түркі тіліндегі «абы» (жасырыну, тығызу мәнде) сөзімен бір сияқты, ал «күпі» сөзі көне түркі тіліндегі «купік» сөзіне жақын келеді. Соңда «жасырының кіріп, кійніп шықты/қысылып кіріп, қымтырып шықты» деген мағынаға жуықтайды.

Ақ дегені алғыс, қара дегені қарғыс. Ақ, қара деген сөздер көп мағыналы: аққа аузымыз жарыды; көздің ағы мен қарасындаң сақтады; көзге ақ түсті; ақтан тигізіп, ойын дәл айтты дегендегі ақ сөзі туынды мағынада айттылып тұр. Сол сияқты қара деген де жанама мағынада айттылады: төре мен қара; қара бассын [қара албасты бассын]; алыстан қара көрінеді; қара бастың қамын ойлау; қара жауу; қара жүрек, т. б. Бұл жердегі ақ, қара деген сөздер мағынасы жағынан «қара болсаң қалмайды, ақ болсаң дауламайды» немесе «ак, қарасын ажырат» деген орамдағы ақ, қара дегенмен жуықтас. Бұлар сөзін ақтан тигізіп, қара қылды қақ жарған шешен-дікпен байланысты айттылған болу керек.

Ақай жоқ, тоқай жоқ дегендегі ақай мен тоқай сөзі осы ФЕ-ден басқа жерде кездеспейді. Бұл ФЕ осы қалыптасқан тиянақты түрінен екінші бір түрге ауыспайды, оларға ешбір қосымша қосып өзгертуге де болмайды, сөз орнын ауыстыруға да бол-

майды. Оның тағы бір ерекшелігі, өзімен мағынасы жуық басқа сөздермен катарап келіп, стиЛЬ жағынан олардан бұрын да, соң да тұра алады. Мысалы: *Бірден кіріп келе, ақай жоқ, тоқай жоқ, ұрыс шығарғаның не?*, немесе *Ақай жоқ, тоқай жоқ, бірден кіріп келе, ұрыс шығарғаның не?*

«Дәненесі, түгі кеткен жоқ, қабыргасы қайысып, жанына батқан жоқ» сияқты мән беретін басы ауырып, балтыры сыздаған жоқ деген ФЕ ішіндегі бас, балтыр сездерін морфологиялық жақтан құбылта беруге болады. *Балтыр* басқа түркі тілдерінде де бар. Бұл сөй кей тілде «қара балқара», «қара халық» мағынасында қолданылады; кей тілде жуан балтыр дегендегі қаба балтыр дегендегі, шегірткенің аяғы дегендегі чегірткениң балдыры дейді. Қазақ тілінде бұған басы ауырып, балтыры сыздаған жоқ; немесе оның бұл қылығына ешкімнің басы ауырып, балтыры сыздаған жоқ; бұдан басым ауырып... дегенде та айтыла береді.

Бұрықанып, бұрсанып, мұздай темір құрсанып («бұрқылдан ашуулану, ыза кернеу, мұздай темірge, сауытқа, құралға орану»). Бұл ФЕ эпоста жиі кездеседі: ...*Қатуланып, қаттанып, Бұрықанып, бұрсанып, Мұздай темір құрсанып, Қабагынан қар жауып, Кірпігінен мұз тамып, Ар жақ пенен бер жаққа, Найзасын ұстап бар-мағақ*. (КВ).

Қыргыз тілінде бет бүгүн чыгарып буурканат деген сөз бар. Мұндағы бууркан мен қазақ тіліндегі бұзырқан дегендердің түбірі бір болса керек. Тілімізде бұрқылдан, ашууланып отырган немесе бұрқан-талқан болып, сөзге құлақ қоймай, ашууланып ала жөнелді деген сөздер бар.

Қазақ тіліндегі құрсану мен алтай тіліндегі *курчано* дегендердің мағынасы «буыну, орану, қоршану», осы сөзден «белдік» мағынасында айтылатын ескі шагатай, татар тілдеріндегі *қоршақ* (коршамақ), алтай тіліндегі *қорчақ*, басқа түркі тіліндегі *қоршақ* сөздері келіп шыққан құрсан қоршан деген сөздердің осы мағынасындағы түрі басқа түркі тілдерінде де ертеден бар.

Әулиеге ат айтып, қорасанға қой айтып деген фраза да осы күйінде қолданылады, тек айтып//айты түрінде гана өзгеріске түседі. Діни ұғым бойынша кісінің ауру болуы тағдырдан болады деген түсініктен кейбір аурулар «әулие», «қорасан» болып аталағын кеткен. Балаға әулие ауруы шықса, однан қатынаспау, далалаға от шығармау, аурудың атын («әулие» деген) көп атайдар. Бермеу — сол ескі нағымның салдары. *Қорасан* шешек ауруының бір түрі. Осы күнгі қазақ тілінде қорасан (... корасанға қой айту) дегеннен басқа жерлерде) ауру мағынасында гана айтылады, Ал «әулиеге ат айтып, қорасанға қой айтып, бала тілеген кісінің бірі біздей-ақ болар» дегендегі қарағанда, қорасан о да бір әулиенің аты деген үғынуының болады. Бұл жердегі «әулиеге деген атты атау, қорасанға деген қойды атау» сөз тізбегінің аллитерация ретінде келуіне байланысты болу керек.

Әй дер ажа [жоқ], қой дер қожа жоқ деген ФЕ контексте осы қалпында қолданылады. «Ажа» түркі халықтарының ерте дәуірінде билеп-тестеуші деген үғымда айтылған. Шағатай тілінде ажа деген «ага» мағынасын, үйгир тілінде ача «туысқан апа» мағынасын, қыргыз тілінде ажа деген «ұлкен кісі» (отағасы) мағынасын білдіреді. Жағарыдағы мысалдардың жаисысын алсаңыз да, оларда үлкендік (жасы үлкендік, жолы үлкендік) мағына бар.

Демек, ажа (ажы, ача) сөзі өзінің алғашқы тікелей мағынасын өзгертип, «улкендік» мағынасын алған. Айталақ, М. Әуезов Найман мен Тобықты билерінің айтысын келтіріп, байлай дейді: «Алалы жылқыл, ақтылы койын жосылтып алдың, қонысынан іргесін аудардың, ел-жүртін шұбырттың. Бұгіндегі іргендей Ханишың-рысқа орналағып отырысың. Айрандай алтап, күбідей пісіп жүргеніңде, әй дер ажса, қой дер қожа болған жоқ. Енді, міне, шарпуыңды Матайдан асырып, Найманға тигізіп отырысың» («Еңлік — Кебек»). Осындағы әй дер ажа, қой дер қожа сөзі де тиляр, қой дер кісі, үлкен кісі болған жоқ деген мағынада айтылып тұр.

* * *

Фразеологизм сөйлеу процесінде, демек, белгілі бір сейлем ішінде құлпыра кететіні белгілі. Өз алдына сейлем тұлғасында келетін ФЕ-де белгілі бір ситуацияға байланысады да, өзінен бұрын я соң көмкөріп тұрған сөздер мағына жағынан ФЕ-ге икемделіп, ыңғайланып тұрады. Ал тұтас сейлемнің бөлшегі ретінде (яғни мұшесі ретінде) кездесетін ФЕ-де өзін қоршап тұрған еркін тіркеске тұрғыласып, мағына жағынан да, синтаксистік байланыс жағынан да жымдасып жатады*. Мәселенің мәні

* Бұл жөнінде З. Г. Ураксиннің жағарыда аты аталған еңбегінде («Фразеологиялық единицалардың тіркесуі», IV тарау) толық айтылған. Башқұрт тілінің көлтеген фактілеріне сүйене отырып, автор бір қанатты, екі қанатты, үш қанатты оралымы бар (одноместное, двухместное, трехместное окружение) фразеологизмдер дег, уш топқа бөледі. Бұл ретте М. Т. Тагиевтің, В. Л. Архангельскийдің, А. В. Куниннің зерттеулеріне автор жақсы баға береді. Віздің айтарымыз: қазақ және басқа түркі тілдерінің фактілері де осы айтылмыш топшылауды жалины алғанда мақұлдай алады, деуге болады.

мынада деп білеміз: белгілі бір ФЕ-нің мән-мәнісі, қызыметі, тұлғалық белгісі түгел контекст аумағында тұрып айқындалады; сондықтан ФЕ-нің тіл, сөйлеу жүйесіндегі орны толық тану үшін бұнын да (дистрибуциялық талдаудың да), вариация, т. б. құрылымдық (структуралық) әдістердің де көлтірер пайдасы зор. Басқаша айтқанда, фразеологизмнің контексте көрінісін білу үшін оған (ФЕ-ге) арқа сүйер оралымның (еркін тіркестердің) типтерін табу қажет. Өз алдына мұндай көлемді тақырыпқа бұл жолы толық тоқтау мүмкін емес. З. Г. Ураксиннің* езінен бірер үлгі көлтірейік. Бұл автор башқұрт тіліндегі мынадай мысалдарды бір қанатты оралымы бар ФЕ-ге жатқызады: *Нұрдәулет мұлла малайы тигәс ил кем — алланың қашқа тәкәне түгәлдер бит* («Нұрдәулет молланың баласы болғанмен, ол немең — алланың қашқа текесі емес қой?», немесе қазақша «Нұрдәулет молданың баласы болса болсын, ол — нұдайдың көнжеге баласы емес шығар?»); *Қара жерек!* Яуыз көбәхет һин! Безге қарал қаның икән, ә уның бітін ынумаган байды икәненмін әллә қасиет белә инем. (Ай, оңбаганай, ал мен оның бетсіз, ұтсыз екенін әлдеқашсаннан білемін). Айт тигәнег тайт итеп тора («Айтқаныңды екі етпей дайын тұрады» деген мағынада; қазақша «әйт дегенге шәйт дейді» немесе «әйт дегенге тайт дейді» сияқтылардың мағынасы башқұрт тіліндегіден өзгешерек). Зат есім, сын есім, етістік негізінде жасалған ФЕ-лер, — дейді бұл автор, — бір қанатты оралымға ие болады да, үстенегізінде төк көп қанаттыларға жатады. Оралым дегенін өзін «жанама оралым», «тікелей оралым» деп, екіге бөледі. Мәселен, Күзыйкурпәс, үткән көндөрен искә төшереп, балауыз ынғыл та алады («Қозы Қөрпеш өткен күндерін еске түсіріп, егіле жылап алды»). Осындағы «егіле жылап алды» дегенге алдымен субъект (яғни «Қозы Қөрпеш» сөзі) қажет болып тұр; бұл — тікелей оралым; сөйлемдегі өнгө сөздер («өткен күндерін еске түсіріп») жанама оралым құрып тұр.

Екі қанатты оралымы бар ФЕ-ге мынадай мысалдарды жатқызады: һин мине әзем иткән Әлми ағайыма тел тейзәрәнен («сен мені адам өткен Әлми ағайыма тіл тигізіп отырыңың»); өйзә ййыйштырмадың құлың теймәгендән гәнә түгел инде («үйді жиыстырмауың қолың тимегендіктен ғана емес қой»).

Осында, автордың пікірінше, субъект (яғни тәуелсіз) оралым да, объект (яғни тәуелді) оралым да бар.

Уш қанатты оралымы бар ФЕ-ге мынаны жатқызады: Кемде қанат астыңа алғаныңды беләм... Бының есөн һинең башыңдан һийламастар («Кімді қанатының астына алғаныңды білемін... Бұның үшін сенің басынан сипамайтын болар»; Қазақша «...арқаңнан қақпайтын болар» деп көледі); Беләм, һинең нағынғаның, дұрт күз менән мине көткәнен («Мені сағынғаныңды, екі көзің төрт болып күткенінді білемін»).

Осында оралымның тәуелсіз түрі де, екі арналы тәуелді түрі де бар.

Белгілі бір фразеологизмді көмкере қоршап тұран үш тәсілдес оралымды тіл (язык), сөйлеу (речь) тұрғысынан жетер жеріне жеткізе байымдай талдау — гылым мұқтажынан тұран мәселе. Бұл оралым типтері үшін мәнде одан көп пе, — мұны да жүре бара зейінді зерттеу негізінде тағы бір қадағалап қарастырган жен. Бір есептен, ФЕ-нің өзге еркін құбылысты өзіне семантикалық бағындыруымен қатар, оның бағынуын да ескере отырган абзal. Ой салмағы — ой екпіні мен ырағақ — әуез мәсеселі де шет пүшпақтап болса да сол оралымға ойысады деп ойлаймыз. Фразеологиялық құбылыс — ен алдымен сөйлеу машығынан туындағының категория. Олай болса, жалаң «контекст» аясынан аса түсіп те пайымдағанымыз теріс болмайтын сияқты. Контекст тізгінін босаңыстау лазын. Сонымен барабар тізгінді тым тежей тартудың пайдасы аз. Басқаша айтқанда контекст мәнін асыра бағалаудың да, кем тұтуудың де тиер пайдасы жок.

Тіл білімінің басқа ярустары — салалары (фонетика, морфология, синтаксис т. б.) сияқты фразеологияның да терезесі тен дербес понға айналуына кәміл сенеміз. Осы жолда (казак тілі фразеологизмдерін жетер жеріне жеткізе зерттеуде) олқыны толтыру, кем-кетікті түзуе жас буынның үлесі болмақ.

* Бұл автордың жоғарыда аталған енбегін қараңыза. Башқұрт тіліндегі мысалдар да сол енбектен алғынды.

ҚОСЫМША № 1

ЕҢ-ТАҢБА ТУРАЛЫ*

Ең мен таңба өте көне дәүірдің мұрасы. Бұл екі белгіні қолдануға, әрі тілде олардың атын тұтынуға орай көп-көп тұракты сез тіркестері қалыптасты. Ең мен таңбаның сурет үлгісінің де, олардың атауларының да, осы атаулар қатысып жасалған тұрақты тіркестердің де тіл тарихы үшін, халық тарихы үшін берер дерегі өте мол. Бір ғана таңбасыз тай, еңсіз қой деген фразада қанша сыр жатыр. Мұнда ең мен таңба салуга дейінгі дәуір — «мал-мұлік ру-тайпаның, ортак меншігі болған дәуір» деген ұғым бар. Ол дәуірді суреттегендегі қазақтар: «Алаш-алаш болғанда, ала тай ат болғанда. Таңбасыз тай, еңсіз қой болғанда» (КСЭ, 1 т., 217-б.) деп бастайтын. Ал берегіректе бұл екі сез катылсан фраза жаугершіліксіз күнді танытқан: «Таңбасыз жатқан тайыңды Таңбалар деп қорқамын». Еңсіз жатқан қойыңа Ең салар деп қорқамын» («Қобыланды батыр» жыры) — деген жолдар «мал-мұлкіңе біреу ие болар, бүліншілік заман туар-ау» деген құдікті, хауілті ойды анғартады.

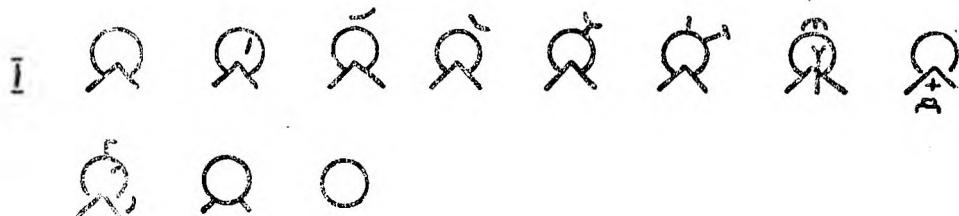
Таңбаның шығу тарихы, ең салуга қатысты мәселелер өз алдына сез болатын жай. Біз қазірше, таңба жайындағы көне деректердің сілем-іздерін, таңбалардың сурет-көріністерін, олардың күрделі атауларын берумен шектелеміз.

Түркі халықтарының ең-таңба салу дастүрі тым көне дәуірден келе жатыр. Тарихы біздің жыл санаудымыздан арыға кететін тас бетіндегі таңбаларды атамағанда, жазуға түсін таңбалар сонау VI—XI ғасыр ескерткіштерінде де кездеседі. «Күлтегін» ескерткішінде «Он оқ оғлын түргіс қағанта Макрач тамғачы келті» (КТ—53)—дегенин көрінетіндегі, сол заманда-ақ «тамға» — мөр, «тамғачы» — мөр үсташы дегенді білдірген. Енисей жазуларында «јердәкі тамқалығ јылцы» (Е—26)— деп келуіне қараганда, ежелгі түріктер таңбаны жылқыга өте ертеде салған сияқты.

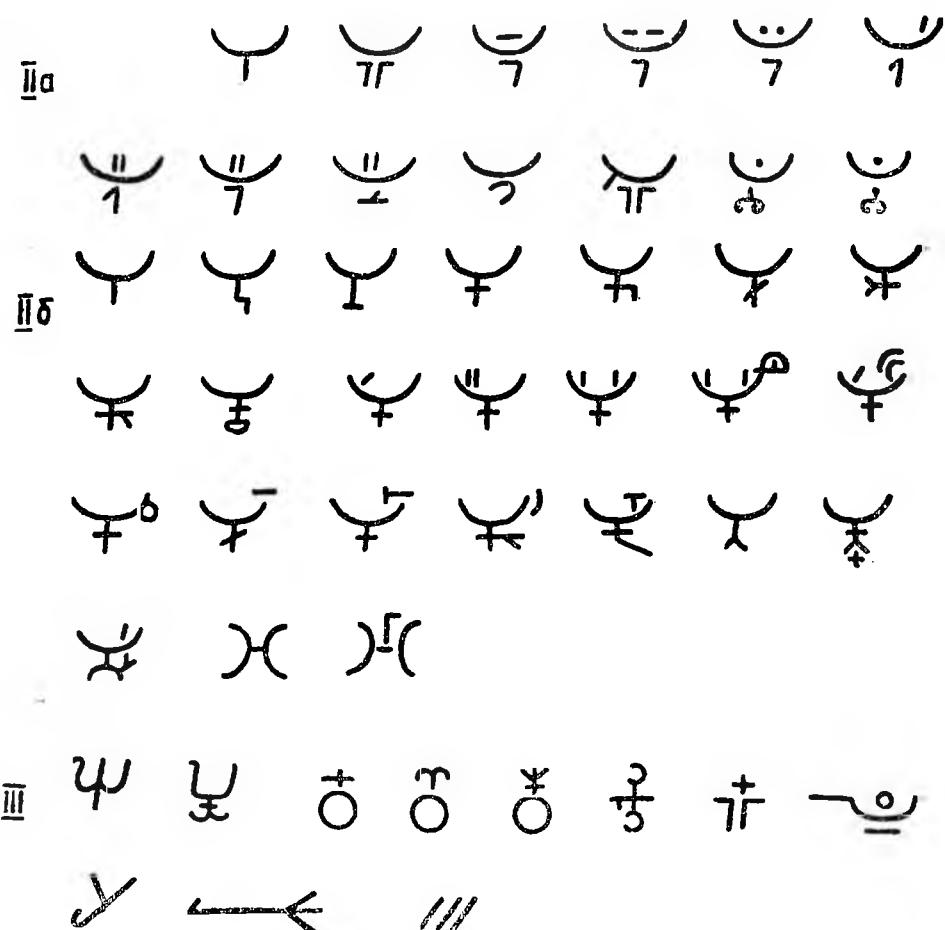
Демек, VIII ғасырға дейінгі жерде-ақ «тамға» сезі әрі малға, мұлікке салынатын таңба-белегі аты, әрі қагандардың морінің аты ретінде жүмсалған.

Біз төменде түркі халықтарының әр дәуірдегі таңбаларынан үлті беріп отырмыз:

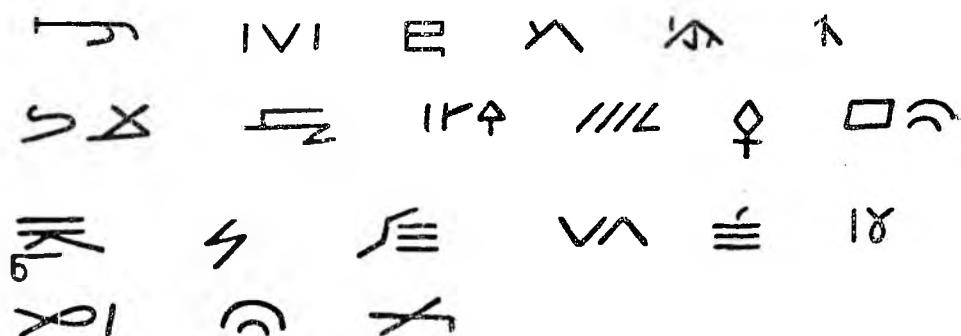
I. VIII—X ғасырдағы орхон-енисей жазбаларында кездесетін таңбалар:

* «Таңба» сезі түркі тілдерінің көпшілігінде, сондай-ақ қазақ тілінің кейбір аймақтарында да «тамға» болып айтылады. Фылыми әдебиеттегі берілісі «тамға». Әйтсе де біз қазақ әдеби тілінің нормасын сақтап, «таңба» түрінде алып отырмыз.

II. М. Қашқаридің «Дивану лугат-ит түрк» атты кітабында (XI ғ.), берілген
Огуз тайпаларының «малға салатын тацбалары»:

III. «Ахуал Чыңыз хан...» деген шекіредегі тайпа (не тайпа орнында аталағын кісі) аттары, олардың таңбасы, ұраны

№	Тайпа не тайпа орнында аталағын кісі аттары	Таңба суреті	Таңба аты	Ұраны
1	Боданжар оғлы Қыјат	X	ашамай тамға	Аружен
2	Қоңырат би оғлы Саңлы	○, Ⓜ	ай тамға	Қоңырат
3	Үйшін Майқы би	Л, Ң	сірге тамға	Салаудат
4	Мың садақлы Ор- дач би	==	қос қабырга тамға	Алач
5	Кыпчак би	J,	тарақ тамға	Тоқсаба
6	Керейт би	Ⓐ Ⓛ	коз тамға	Ар бөрү
7	Борчын би	L	жагалбай тамға	Ақтоган
8		F	ыргақ тамға	
9		Y, Ү	сынлы сенек тамға	Ақтайлақ
10		Y, Ү, Ұ	құйышқан тамға	Бай қоңырат
11		?/	hamza тамға	
12	Қыјат	Х	серу тамға	Тайлақ
13		C, Ң	чөмүч тамға	Арнау
14		□	үй тамға	Барлас
15	Темур қуттүлуг би	—f	йарым тарақ	Табан

**IV. Қазақ ру-тайпаларының XIX ғасырдағы таңбалары,
олардың аттары**

№	Ру-тайпа аттары	Таңба суреті		Таңба аты
		3	4	
1	2			
1	Абдан (Албан)	○	(Г.)*	<i>жай таңба</i>
2	Адай	♂	(Г.)	
		↘	(Л.)	
		↓	(К., Л.)	
		○, +, √, √	(А.)	
3	Алшын	^	(Г.)	<i>айыр таңба</i> (Г.)
4	Арғын	○ ○	(Г.)	<i>көз таңба</i> (Г.)
5	Алтын	^K	(Г.)	
		^K	(А.)	
6	Алаша	↗	(Г.)	<i>бақан таңба</i> (Г.).
		↗	(Л.)	
		↙, ○, ↘	(К.)	
		↗	(С. А.)	
7	Әлім	₩	(Г.)	
8	Баганалы	↷, ↷, ↸, ↹, ↻	(Г.)	<i>бақан таңба</i> (Г.).
		↷	(С. А.)	
9	Байбакты	↙, ○	(К.)	
		○, +, ↘, ⊥, □	(А.)	
10	Балталы	♀	(Н.)	<i>балта таңба</i>
11	Бекболат	▷	(Г.)	
		▷	(С. А.)	
12	Бестамғалы	⤓	(Г.)	<i>қол таңба</i>
13	Бестерек	♀	(Г.)	
14	Беріш	⤓	(Г.)	<i>дөңгелек таңба</i> (Г.)
		⤓	(Л.)	
		○, ↘	(К.)	
		⤓	(С. А.)	
15	Ботбай	○	(Г.)	
16	Дулат	○	(Г.)	<i>не ай таңба</i>
17	Есентемір	○	(К.)	
		⤓	(С. А.)	
		⤓	(Г.)	

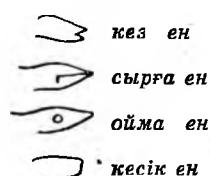
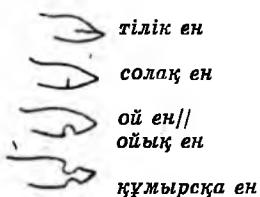
* Жақшаш ішіндегі қысқартылған кісі аттары әдебиет тізімінде толық көрсетілді.

1	2	3	4	
18	Жагалбайлы	Т —	(Г.) (Л.)	балта таңба не шеккіш таңба
19	Жалайыр	т, ٹ	(Г.)	тарақ; таңба
20	Жаныс	—	(Г.)	
21	Жаппас	Z, Ҫ, Ң I, Ӆ, Ӯ Ӡ	(Г.) (А.) (Л.) (К.)	
22	Жүй	—		шеккіш таңба
23	Исық//Ысық	Ү Ү, Ӧ, Ӑ Ӧ, Ӧ, =	(Г.) (К.) (А.)	
24	Керей	+	(Л.) (Н.)	ашамай таңба бесік таңба
25	Керейт	// + ^	(Г.) (Л.) (С. А.)	қос көсегу таңба
26	Кердері	○	(Л.)	
27	Кете	+, ×	(К.)	
28	Қаңлы	፤ ፤	(Г.) (Н.)	кесегу таңба (Г.) шылбыр таңба (Н.)
29	Қаракесек	□ ○ √	(Л.) (Г.) (С. А.)	қазан құлақ таңба
30	Қаракерей	٪ ٪	(Н., Г.) (С. А.)	
31	Қара сақал	∨, — ∧	(А.) (С. А.)	
32	Қоңырат	□	(Г.)	босага таңба (Г.).
33	Құралас	♀	(Г.)	
34	Қызылқұрт	∨ ∨, ፤, Ӧ,	(К.) (А.)	
35	Қыпшақ	፤ 	(Л., Н.) (Г.)	кесегу таңба // әліп таңба

1	2	3	4
36	Масқар	↗ ↙, + ↖ ↖	(Л.) (А.) (Х.) (К.)
37	Матай	↖ ↗ ↖ ↗	(Н.) (С. А.)
38	Мансар	↖	(Г.)
39	Найман	↖	(Л.)
40	Оңтамғалы табын	♀ ♀	(Г.) (С. А.)
41	Ошақты	△	(Г.)
42	Рамадан	♀	(Г.)
43	Садыр	○-□-	(Н.)
44	Самбет	♀	(Г.)
45	Санғыл	↖ .	(Г.)
46	Сарыжомарт	○	(Н.)
47	Сары үйсін	↖	(Г.)
48	Суан	♀	(Г.)
49	Сұнақ	† ↖	(Г.) (С. А.)
50	Сиқым	↖ ↖ , ♀	(Г.) (С. А.)
51	Сіргелі	↖, ↗ +, #, ↗ ↖ ↖	(«Ахуал») (Г.) (Г.) (А.)
52	Табын	↖ ○ ↖, ↗	(Л.) (Г.) (К.)
53	Таздар	↖ ↖ ↖	(Л.) (К.) (С. А.)
54	Тама	 ↖, ↗	(Л.) (К.)
55	Тарақты	↖, ↗, E	(Г.)
			тарақ таңба (Г.)

1	2	3	4	
56	Телеу	+, ^	(Г.) (Г.)	балта таңба (Г.) шылбыр таңба (Г.)
57	Теріс тамғалы табын	○	(Г.)	шөміш таңба
58	Төртқара	+	(Г.) (Л.)	
59	Тілік	/	(Г.)	кесеу таңба (Г.)
60	Уақ	↗ X ↖	(Л.) (Г.) (Н.) (С. А.)	
61	Шанышқыль	↙, ↗	(Г.)	қол таңба (Г.)
62	Шапырашты	○ ↖	(Г.) (А.)	ай таңба
63	Шекті	→ ↖ ↖, X, ↘	(Л.) (Г.) (С. А.)	
64	Шеркеш	ʃ o, ^ y	(Л.) (К.) (Г.)	
65	Шемекей	□ ↖, ↙	(Л.) (Г.) (С. А.)	
66	Шымыр	↖	(Г.) (С. А.)	
67	Шынқожа	○	(Г.)	
68	Ысты	/	(Г.)	кесеу таңба

V. Малдың құлағына, мұрнына салатын ен және оның аты

VII. Ногай немесе Ақ ногай (Ан), Қара ногай (Қи) құрамындағы
қазакта бар тайпалар, олардың таңбалары

№	Ру-тайпа аттары	Таңба суреті	Таңба аты
1	Қанұлы	—	ай таңба (Қи)
	Ыргаклы қанұлы	т, ти ү	қанұлы таңба (Ан) ыргақ таңба
2	Керейт	т, ти з, зи ә	қылыш таңба (Қи)
3	Қоңырат	х	көрд таңба
4	Қыпшак	ж, жи ә	жос ай таңба дал таңба
5	Найман	т, х	шеккіш таңба
	Тарақты найман	т	тарақ таңба
	Қылыш найман	з	қылыш таңба
	Баганалы найман	ү	багана таңба
6	Үйсін	==	екі әліп таңба не сурме таңба

Ойық ен. Шетінен оя кесіп алатын ен. Ойма ен. Ортасын тесе ойып кесіп алатын ен («Ойма тағра он теңде» деген фраза да осы сипаттас). Кез ен. Тіккегү түрде айыр етіп кесіп алатын ен. [«Айыр» демей, «кез» деу тілдік ерекшелік. «Кез» сөзі «кеңең тамға» «бақсан кез» (таңба аты) тіркестерінде, құйрығы қайныш, айыр келетін Кезқұйрық (каршыға тұқымдасад) деген құс атында қеадеседі. Айыр еркештеген жол асар төбені де «кеңең» дейді]. Кесік ен. Құлақтың үш жағын шорт кесіп алатын ен. Тілік ен. Құлақтың үшін сұғынта тіліп қана қоятын ен. Сырға ен. Тілік ен мен ойма еннің қосылған түрі.

ӘДЕБІЕТТЕР: М. Қашқарі. Дивану лугат-ит түрк. т. I. Тошкент; («Ахуал») «Жизнь Джингиз-хана и Аксак-Тимура. Казань, 1822; (Л.) Левшин. А. Описание киргиз-кайсацких или киргиз-казачьих Орд и степей. Ч. III. Спб., 1832; (К.) Казанцев И. Описание киргиз-кайсак. Спб., 1867; (Г.) Гродеков Н. И. Киргизы и кара-киргизы Сыр-Дарьинской области. Т. I. Ташкент, 1889; (А.) Аристов. Н. Заметки об этническом составе тюркских племен и народностей и сведения об их численности. Спб., 1897; Семенов Н. Туземцы Северо-Восточного Кавказа. Спб., 1895; Баскалов Н. А. Ногайский язык и его диалекты. Л., 1940; (С. А.) Аманжолов С. А. Вопросы диалектологии и истории казахского языка. Алма-Ата, 1959; (Р. Р. К.) Кызыласов Р. Р. Новая датировка памятников енисейской письменности.— «Советская археология». М., 1960, № 3; (Х.) Харузин А. Киргизы букеевской орды... Вып. 1, 2. М., 1889 г., 1891; (Н.) Н. И. Гродеков келтірген Ниязов шежіресінен.

АЙ САНАУ ДӘСТҮРЛЕРИ ТУРАЛЫ

Халықтың жылды Айға бөліп санау салтын *ай санау* деп атайды. Ай санаудың ілгері-кейінді жасалған бірнеше түрі бар. Олар:

1. Маусым ай. Ертедегі түркі халықтарында жылды айға бөлу, айға бөліп санау болған. Бірақ жылды айға бөліп санау оларда қазіргіден езгеше үлгіде келеді. М. Қашқарі бұл жайында мынадай дерек айтады: «Көшпелі түріктер әрі мұсылман болмаган түріктер айды төрт маусымға бөліп атайды. Жылдың етуін содан біледі. Мәселен, наурыздан (жана күн) кейінгі алғашқы қектем айды *«оглақ ај»*, одан соң *«улуг оглақ ај»* дейді. Бұдан кейінгісін *«улуг ај»* дейді. Себебі — бұл ай жаздың ортасында болып, осы кезде сүт және жер несібесі көл-кесір болады...» (МҚ. ДЛТ, I, 332-б.). Қазақтарда қектем айы, жаз айы, күз айы, қыс айы деп бөліп айту бар. Айды бұлай белде ай санаудың осы көне ізі бар сияқты.

Айды маусымдаш белу әрі шептің шығуы, пісіу, қурауы сияқты құбылыстарға, сол сияқты ауа райының жылуы, ысуы, салқын тартуы, сууы сияқты құбылыстарға да байланысты болған. Айды санаудың осы ізі қайсыбір түркі халықтарында сакталған: алтайлар июль айын — *Иайдың* (жаздың) айы, майды — *Кічкінек узу ай* (кіші ыстық ай), июнь айын — *Іен узу ай* (ұлкен ыстық ай), октябрьді — *Улу урген*, ноябрьді — *Күчү урген* десе, қырғыздар август айын — *Баш сона*, сентябрь айын — *Аяқ сона* дейді. Чулум мен Бараба татарлары июнь айын — *Кішіг іеіз ай*, июль айын — *Улуғ ай*, ноябрьді — *Кішү сууқ ай*, декабрьді — *Улдуу сууқ ай* дейді. Немесе куман қыпшақтарында *Ілкі Ыаз ай*, *Топ ай*, *Соңғы Ыаз ай*, *Күз ай*, *Орта күз ай*, *Соңғы күз ай* деп атап болған.

2. Сан ай. Ай санаудың бұл түрі де түрік халықтарында көне дәүірде қолданылған. Мұнда ай аты реттік санмен келеді: ілкі ай, екінші ай, үчінші ай, төртінші ай, бісінші ай, (...), онунч ай, бір жегірмінші ай, екінші жегірмінші ай.

Ай санаудың бұл түрі VIII ғасыр жазба ескерткіштерінде бар. Мысалы, «Күлтегін» ескерткішінде: «Күл тігін қон жылқа жіті жіргімкә учды [...] бічин жылқа жітінч ай жері отузық қоп алқады(м)ыз» — Күл тегін қой жылы он жеті жасында өлді [...] мешін жылы жетінші айдың жиырма жетісінде бәрін (жасап) алқадық (КТ—53) — десе, «Мойн Чур» ескерткішінде: «Бір жегірмінші ай секіз жегірмікә јолукдым» — он бірінші айдын он сегізінде жолықтын [МЧ—25] — деп келеді.

Ай санаудың бұл түрі үйгырларда сакталған. Ал, якуттарда жылдың басқы төрт айы мен соңынан екі айы басқаша аталауды да, тек басінің — олунују (бесіншіден оныншыға дейін) айлар сан аймен аталауды.

Көне түріктерде *ілкі айдың* бірінші күні [парсыша *نووروز*] — *жана жылдың бірінші күні* — жана күн (22 март) — *Ұлыстың ұлы күні* деп аталаған. Және осы жайындағы ырым-нанымдары тілімізде бір топ фраза аясында сакталып қалған: Ұлыс күні қазақ толса, ол жылы ақ мол болар; Ұлыс күні ұлы кісіден бата алса, ол жылы олжалы жыл болар; Ұлыс күні құтты болсын, төрт тулік сутті болсын; Ұлыс күні береке берсін, жамандық жерге енсін; Ұлыс күні қәрі-жас, құшақтасып көрісken. *Жана ағытқан қозыдай, жамырасып өрісken. Шалдар бата берісken* (С. С. 156-б.). Ал кейін бұл салттың орнына «наурыздама» деген салт енген. Осы күн туралы Абай: «Ол күнде Наурыз деген бір жазғытұрым мейрамы болып, наурыздама қыламыз деп, той, тамаша қылады екен. Сол күнін «Ұлыстың ұлы күні» дейді екен. Бұл күнде бұл сөз құрбан айтына айтылады» (Шығ. II, 22-б.) —

десе, белгілі жазушы С. Мұқанов бұл жөнінде былай дейді: «Наурыздамада» жүрткысы соғымның шекесін асып, бір-бірін қонаққа шақырып, қарындағы майды бастантын. Үлкендер «жылдың жерге түскен кезі осы уақ» дейтін («Өмір мектебі», I, 20-6.).

3. Жұлдыз ай. Ай санаудың бұл жүйесі «Күннің өз орбитасында кездесетін 12 зодиактік шоқжұлдызының әрқайсысын жүріп ететін уақыты» (КСӘ, I, 158-б.) иегізінде жасалған. Жұлдыз айдың аттары әр халықта әр түрлі. Егер арабтарда *Хамал*, *Сәуір*, *Жауза*, *Саратаң*, *Әсете*, *Сүмбіле*, *Мизан*, *Ақырап*, *Қауыс*, *Жеді*, *Дәлү*, *Хұт* түрінде келсе, көне түрік халықтарында *Қозы*, *Үд*, *Ерентуз*, *Құчық*, *Арслан*, *Бұғдай башы*, *Үлгү*, *Чадан*, *Ja*, *Оғлақ*, *Көнек*, *Балық* түрінде келеді.

XI ғасыр ескерткіші «Қутадғу біліг» дастанында бұл жұлдыздар жайлы былай дейді:

Қозы жазқы жұлдуз баса Үд келір
Ерән тұз, *Құчық* бірлә сынчу жүрір
 Көр Араслан білә қоңыны *Бұғдай башы*
 Баса Үлгү болды *Чадан*, *Ja* еши
 Жана келді *Оғлақ*, *Көнек* нам *Балық*,
 Булар тоғды ерсә йаруды қалық
 Үчі жазқы жұлдуз үчі жайқы біл
 Үчі күзкі жұлдуз үчі кышкы біл (КБН, 82-б).

№ 1 КЕСТЕ

Ай календары

Ай аттары			Зодиак шоқжұлдыз аттары		
Орысша	Қазақша	Арабша	Арабша	Көне түріктерде («Қутадғу біліг»)	Орысша
I. Март	Наурыз	Мұхаррам محرم	Хамал حمل	Қозы قوزى	Овен
II. Апрель	Көкек	Сафар صفر	Сәуір سۇر	Үд اود	Телец
III. Май	Мамыр	Раби I ربيع الاول	Жауза جوزا	Ерентүз ارن توز	Близнецы
IV. Июнь	Маусым	Раби II ربيع الثانى	Саратаң سرطان	Құчық قچق	Рак
V. Июль	Шілде	Жумада I جمادى الاول	Әсете اسد	Арслан ارسان	Лев
VI. Август	Тамыз	Жумада II جمادى الآخرة	Сүмбіле سنبله	Бұғдай башы بغدائ باشى	Дева
VII. Сентябрь	Қыркүйек	Ражаб رجاب	Мизан میزان	Үлгү الکو	Весы
VIII. Октябрь	Қазан	Шабан شعبان	Ақырап عقرب	Чадан چاذن	Скорпион
IX. Ноябрь	Қараша	Рамадан رمضان	Қауыс قوس	Йа يا	Стрелец
X. Декабрь	Желтоқсан	Шаввал شوّال	Жеді جدى	Оғлақ اغلاق	Козерог
XI. Январь	Қаңтар	Зу - л - када ذو القعدة	Дәлү دلۇ	Көнек كنك	Водолей
XII. Февраль	Ақпан	Зу-л-нижжа ذو الحجّة	Хұт حوت	Балық بلق	Рыба

Демек, Ай аты болған бұл 12 жүлдіз аты түрік халықтарында 12 мүшел жыл атаулары жасалған дәуірде-ақ туса керек (қараңыз: «Жыл қайыру жайында»).

Жүлдіз, айдың орысша аттары: *Овен, Телец, Близнецы, Рак, Лев, Дева, Весы, Скорпион, Стрелец, Козерог, Водолей, Рыба* түрінде келеді (№ 1 кестеге қараңыз).

Хамал (не *Амал*) айының, көне түрікше *Қозы* айының 1-күні — 22 март. Яғни қазіргі ай календары бойынша 22 март — наурыз айының 1-күні, жаңа жылдың бас күні (№ 2 кестеге қараңыз).

Орысша, қазақша,

№/№	Орысша ай календары		Казақша ай календары		Арабша ай календары
	Бір жыл ішіндегі рет тәртібі	Қазақша ай календары мен сәйкес тәртібі	Орысша ай календарымен сәйкесуі		
I.	Январь 31 күн	Март III	Наурыз (Ұлыс күн) I	22.III—21.IV	Мухаррам
II.	Февраль 28	Апрель IV	Көкек II	22.IV—22.V	Сафар
III.	Март 31	Май V	Мамыр III	23.V—21.VI	Раби' ал-аввал
IV.	Апрель 30	Июнь VI	Маусым IV	22.VI—21.VII	Раби' ас-сәни
V.	Май 31	Июль VII	Шілде V	22.VII—20.VIII	Жумада ал-аввал
VI.	Июнь 30	Август VIII	Тамыз VI	21.VIII—19.IX	Жумада ас-сәни
VII.	Июль 31	Сентябрь IX	Қыркүйек VII	20.IX—19.X	Ражаб
VIII.	Август 31	Октябрь X	Қазан VIII	20.X—18.XI	Ша'бан
IX.	Сентябрь 30	Ноябрь XI	Қараша IX	19.XI—18.XII	Рамадан
X.	Октябрь 31	Декабрь XII	Желтоқсан X	19.XII—17.I	Шавадан
XI.	Ноябрь 30	Январь I	Қаңтар XI	18.I—16.II	Зу-л -қа'да
XII.	Декабрь 31	Февраль II	Ақпан XII	17.II—18.III	Зу-л-хижжа

Март айының аяқ шенінде жаңа жыл басталуы табигат құбылышының үлкен бір кезеңімен тұстас келеді; осы аралықта күн мен түн теңеледі де, тун қысқарып, күн ұзақ бастайды.

4. **Ай тоғамы.** Жыл уақытын айға бөлудің бұл жүйесі Ай мен Үркердің тоғысу негізінде жасалған. Тоғыс — «Айдың Үркермен екі рет тоғысу аралығындағы уақыт» (КСЭ, I, 159-б.).

Ай тоғамы үш күнге созылады: бірінші күнін *тогам* дейді; екінші күнін *ауыл* үй қоңды дейді; үшінші күнді *өріп шықты* дейді. Мұны тілімізде *ай тоғады, ай тоғамы, Үркер мен Ай тоғысты* дейді. Эпос жыларында батырлар айқасын «Үркер мен Айдай тоғысты» деп суреттеу де бар.

Тоғыстарап: *бір тоғыс, үш тоғыс, бес тоғыс т. б.* түрінде келеді. «Тоғыс таққа тоғайды» дер соудан. Шаруа үғымында Ақпандың келетін *Ақпан Қамбардың тоғысы* ен ауыр тоғыс, Білмесен *білдірем, білсөн бүлдірем* деген тоғысы осы. *Жеті тоғыста жер босайды* деген тоғыс *Наурыз айында, Бес тоғыс болмай белгілі жаз болмайды* деген тоғыс *Көкек айында* болады.

Қазақстанның көп жерінде тоғыстың есепті аты (сан аты) түгел айтыла бермейді. Ал Шу қазақтарында ай аты мен тоғыс есебі қатар сақталған. Олар: *Тоғыз тоғыз//екі ағайынды; Жеті тоғыз//наурыз; Бес тоғыс//Көкек; Үш тоғыс//Мамыр; Бір тоғыс//Маусым; Жылымра үш тоғыс//Саралан; Жылымра бір тоғыс//Чілде; Он тоғыз тоғыс//Тамыз; Он жеті тоғыс//Қыркүйек; Он бес тоғыс//Мизам; Он үш тоғыс//Қараша-қауыс; Бір тоғыс//Қаңтар*.

5. Қазақша ай санау. Ай санаудың бұл жүйесі «Қазақша ай аттары» деп аталып, зодиак шоқжұлдыздар атының баламасы ретінде қолданылатын ай санау түрінің орнына енген. Қазақша ай аттары мыналар: *Наурыз, Көкек, Мамыр, Маусым, Шілде, Тамыз, Қыркүйек, Қазан, Қараша, Желтоқсан, Қаңтар, Ақпан* (Қазақ ССР тарихы, I, 206-б.).

Қазақша ай аттары Қазақстанның әр жерінде әр түрлі айтылады. Егер Шоқан Үәлиханов жазып алған деректе *Науырзум* — февраль, *Отамалы* — март, *Шаршатамыз* — июль айы болып келсе, бір жерлерде (Қазақстанның шығысында, онтүстігі мен батысында) айдың *Қыркүйек* аты аталмай, оның орнына *Мизам* (<Мизан>) ай аты (зодиак жұлдызы аты) айттылады. Хут (не Үт) айын Қазақстанның шығысында *Бірдің айы*, ал *Хамал* айын *Көкек* деп атайды (Ай аттарын атаудағы бұл ерекшеліктер № 3 кестеде көрсетілді).

Қазақтар негізгі планеталардың бәрін ертеде-ақ білген. Жұлдызды әуе картасын жасаған. «Жұлдызды әуе картасын қазақтар, әдете, қазақ әмірінде маңызды

роль атқарған Темірқазық жұлдызымен ашады» (Қазақ ССР тарихы, I, 1957, 205-б.). Астрономиялық, метеорологиялық танымдарды да осылардың әуе көністігіндегі бағытын есептеу негізінде қалыптасқан. Оларды атаулары да белек бол келеді. Мысалы, Юпитер жұлдызының көне түрктер Қара күш десе, бертінде Есек қырган деп атаған; ал Марстың көне дәүірде қызылдығына қарап Бақыр соқум десе, бертінде Қызыл жұлдызы атаған; Сириус-Сүмбіле жұлдызы Жарық жұлдызы деп, Меркурий

№ 2 КЕСТЕ

арабша ай аттары

Арабша ай календарының орысша ай календарының күн («число»), ай, алтандың күнімен сәйкес келуі

1396 1976—1977	1397 1977—1978	1398 1978—1979	1399 1979—1980	1400 1980—1981
10.VI.3	30.V.1	19.V.4	8.V.1	27.IV.6
10.VII.5	29.VI.3	18.VI.6	7.VI.3	27.V.1
8.VIII.6	28.VII.4	17.VII.7	6.VII.4	25.VI.2
7.IX.1	27.VIII.6	16.VIII.2	5.VIII.6	25.VII.4
6.X.2	25.IX.7	14.IX.3	3.IX.7	23.VIII.7
5.XI.4	25.X.2	14.X.5	3.X.2	22.IX.7
4.XII.5	23.XI.3	12.XI.6	1.XI.3	21.X.1
3.I.7	23.XII.4	12.XII.1	1.XII.5	20.XI.3
1.II.1	21.I.6	10.I.2	30.XII.6	18.XII.14
2.III.8	20.II.7	9.II.4	29.I.1	17.I.6
31.III.4	21.III.1	10.III.5	27.II.2	15.II.7
30.IV.6	20.IV.3	9.IV.7	28.III.4	17.III.2

жұлдызы Таң жұлдызы немесе Кіші Шолпан деп аталаған. Мизан немесе Орион шоқжұлдызы Арқар//Үш арқар//Таразы//Шілдер жұлдызы деп, ал, көне түрктерде Ерен тұз деп аталаған. Сол сияқты орысша «Полярная звезда» деп аталатын жұлдызды аспан әлем соның тәсірінде, устінде айналып отыратындығына қарап, көне түрктер Темур қазынұқ деп атаған. Әрі Улкер (Үркөр), Жетіген (Жетіқарақаш) сияқты көп-көп сырға ие жұлдыз аттары да атаған. Қазақта бұлармен қабат Ақбозат, Қекбозат сияқты жұлдыз аттары да өтеде аталаған.

Қазақтың есепшілері, тәжірибелі қарттар Жетіқарақашы мен Үркөрге қарап түннің қай мезгілі екенин, Үркөрге қарап жылдың қай мезгілі екенин айыратын болған. Үркөр қыс мезгілінде батпай тұратындығына қарап Үркөрлі айдың бәрі қыс деген календарь-анықтама жасаса, Үркөр іргеге (жерге) жақындаса, көктемің шығу белгісі деп қарап: Үркөр жатқанша, жамбасқа келген соң, жаз болмай несі қалды — дейді; Үркөр батқанда, Үркөр суға батты, Үркөр жерге батты — дейді; егер суға батса, сол ай жауын-шашынды болады, егер жерге батса, сол ай құрғак болады — дейді. Қазақтың Үркөр жерге түспей, жер қызыбайды — дегені жазғы шілденің түсуімен орайлас келеді. Үркөр «жерге түскен соң» (яғни Үркөр көрінбей) «қырық күн аял қылады», бұл мезгілді қазақ қырық күн шілде деп атайды.

Тіпті көне заманда Үркөр тобына әскер тобын үқсатып, Үлкер черік (Үркөр шерік) айласы (МК. ДЛТ, I, 121-б.) — деп те атаған. Мұнда әскер әр тараптан топ-топ бол, лек-легімен ат қоятын болған. Қазіргі тіліміздегі ереуілдеп бір топ бол шыға келген я ерекше белініп дара, оқшаша шыққан топты суреттегенде Үркөрдей бол шыға келді деп айтылатын фразаның төркіні осында жатса керек.

Ал, Таразы (Орион шоқжұлдызы) жұлдызының шығуы —июль айының аяғы — ыстықтың басылған кезін аңғартады. Бұл тұсты Таразы тұса, таң сүиды — дейді. Егін — бидай, тары осы қездे піседі.

Шілденің өтүі Сүмбіле жұлдызының тууына қарайлас келеді. Бұл тұсты қазақтар Сүмбіле тұса, су сүиды — деп, балаларға келге, өзенге шомылура тыйым салады.

Құннің ұзау мерзімін жұлдыздарға қарап айға бөліп есептеу де бар, мысалы: Күн Шілдеде шіл адым (Тоқсанда торғай адым), Қаңтарда қарға адым, Ақпанды ат адым үзаяды — дейді.

Қазақтың ай аттарының дені табигаттың, шаруашылықтың сол кезеңдегі жайына байланысты тұған сияқты. Мысалы, Қыркүйек қошқар мен текеге күйек бай-лайтын шакқа орай айтады. Кейде қазақтар бұл айды Қүйек айы деп те айтады.

Ай аттары

Шығыс қазактарында ¹	Жетису қазактарында ²	Кекпетау қазактарында ³	Ақтөбе, Гурьев қазактарында ⁴	Қазақша ай аттарының ортақ үлгісі ⁵	Орынша
I. Қекек	Қекек	Отамалы	Амал//Наурыз	Наурыз	Март
II. Мамыр	Мамыр	Сәүір// Саратаң ⁴	Сәүір	Қекек	Апрель
III. Маусым	Маусым	Қекек	Саратаң	Мамыр	Май
IV. Шілде	Саратаң	Шілде	Зауза	Маусым	Июнь
V. Тамыз	Шілде	Тамыз//Сар- ша-тамыз ⁴	Әсет	Шілде	Июль
VI. Мизам	Тамыз	Қыркүйек	Мизам	Тамыз	Август
VII. Қазан	Қыркүйек	Қазан	Сұмбіле	Қыркүйек	Сентябрь
VIII. Қараша	Мизам	Қараша	Ақрап	Қазан	Октябрь
IX. Желтоқсан	Қараша- қауыс	Желтоқсан	Қауыс	Қараша	Ноябрь
X. Қантар	Қаңтар	Қаңтар	Жеді// Құралай	Желтоқсан	Декабрь
XI. Ақпан	Ақпан	Ақпан	Дәлу	Қаңтар	Январь
XII. Бірдің айы	Наурыз	Наурыз	Уш құт	Ақпан	Февраль

«Күйек алу» октябрьдің соңғы он күні мен ноябрь айының алғашқы жиырма күні аралығы. Оңтүстік өңірінде осы мезгілде келетін қаршыға текстес құсты Қыркүйек деп айтады (көп аялдамай, бес-он күнде етіп кететін көшшелі құс). Ал август айының аяғы мен сентябрь айының басы күзем айы. Декабрь айын соғым айы дейді. Демек, Қазан айы да осылар сипаттас. Қазан атаяу,— Елу жылда ел жаңа, жұз жылда қазан деген мақалдан көрінетіндей жөне оңтүстік қазақтарында сентябрьде төгілген жапырақты Қазан жапырақ деп атайдынынан, күз басында үсік шалған көгершіті Қазан үрдіс дәйінінен көрінетіндей,— жер беті қурап, жапырақтар түсे бастаған шаққа келеді. Ал солтүстік қазақтары құзді салқын көзде болатын қатты желді Қазаның қара дауылы деп атайды. Қазан үроп қуарған қара жерге бірінші жауған қарды Қарашаның қары дейді. Қазақ қыстың уш айын қосып барып, уш ай тоқсан деп атап, қыс түсті/тоқсан түсті түрінде айта береді. Осыған қараганда Желтоқсан әуелде қыстың уш айының да аты болуы ықтимал. Ал, Қаңтар айында киік текесі өз тобындағы ешкілерін ііріп, қаңтарым қойып қашырады. Қазақстаның көп жерінде Қаңтар декабрь айына келеді (№ 3 кестені қараңыз), 20 декабрьде күн қысқаруы тоқтаіды да, тәрт күндегі (20—23 декабрь) сол қалпын сақтап тұрады. Күн қысқауының тоқырауы — күн қаңтарылуы деп те ойлауға болатын сияқты.

Қазақтар осы тоқыраудан кейінгі күндерді қаңтар ауды, қаңтар ауып қалды — деп атайды.

Сол сияқты қазақта ертеде дінге байланысты өткізілетін салтты да ай аты ретінде көлдану болған. Мысалы, құрбан мейрамы айын Құрбан айы, Айт айы, ал осы екеуінің аралығындағы айды Ara айы (Арайы) деген.

Қазақта жылдың күз және көктем айын, осы айлардағы ауа райын есептеуде жыл күстарының көтіп-келуін есептеге алу, ескеру сияқты да салт бар. Айталық, Шығыс қазақтары мен Жетису (жалпы оңтүстік) қазақтарында Хамал айы Қекек айы болып келсе, солтүстік қазақтарында Зауза айы Қекек айы болып келеді. Бұл ауа райының жылуына, осы жылуға орай қекек құсының Қазақстаның әр жеріне бір-тебірте ауысуына қатысты болуы да мүмкін. Сол сияқты ерте көктемде жауатын қарларды жыл құстарының келуіне орайластырып құс қанаты, құс қанаты қары

¹ Өуезов М. қолжазбаларынан;

² Нақысбеков О. Қазақ тілінің ауыспалы говорлары.

³ Мұқанов С. Менің мектептерім, 1-кітап, 40-6.

⁴ Үәлиханов Ш. Шығармалары, I т., 117-6.

⁵ Қазақ ССР тарихы, I т., 1957, 206-6.

деп, нгуірзек қары, тырна қары, дегелек қары, көк қарғаның қары, көк қарғаның сұғы деп атайды. Көк қарғаның сұғы ең соңғы сұғы, ол апрель айының 20-ла-рына келеді. Оңтүстік қазақтарында көк қарға келмей қой қырықпау салты бар. Ертегілерде пәлен кісі көк қарға келмей ешкісін қырқып, көк қарға сұғында қырып алышты деп келетін сюжеттер де кездеседі.

Ал Қазақстанның батыс жағы декабрьдің аяғы мен январьдың алғашкы жартысын *Куралайдың* айы деп айтады. Осы кезде киік төлдеді. Осы кездегі сұғыты *Куралайдың сұғы (Желі)* — дейді.

Қазақша Ай аттарына тән осы сияқты ерекшеліктер өзге түркі халықтарының ай аттарында да кездеседі.

Айталық, көршілес жатқанына қарамай, қыргыздар мен қазақтарда ай аттары бөлек-бөлек. Тек шығыс қазақтарында айтылатын *Бірдің* айы (февраль) мен қыргыздарда бар *Бірдің* айы (февраль) атап жағынан да, қазіргі календарьга сәйкестігі жағынан да дәлме-дәл келеді. Бірақ қыргыздардағы *Тогустун айы* (октябрь), *Жатінің айы* (ноябрь), *Бешінің айы* (декабрь), *Уштун айы* (январь), *Бірдің айы* (февраль) түрінде келетін сан алар (В. В. Радлов пен К. К. Юдахин сөздігі бойынша) атап жағынан да, қазіргі ортақ календарьмен сәйкестігі жағынан да бөлек. Керінше, қыргыздың қазіргі ғылыми әдебиеттері келтіретін кейбір деректерде қазақ пен қыргыздың тоғыс ай аттарында бір ізділік бар: я и в а р ь — *Тогыз тоғыс* (Шу қазақтарында) — *Тогуз тоғоол* (қыргыздарда), ф е в р а л ь — *Жетінің тоғыс* (Шу қаз.) — *Жетінің тоғоол* (қырг.), м а р т — *Бес тоғыс* (қазақтарда) — *Беш тоғоол* (қырг.), а п р е л ь — *Уш тоғыс* (қаз.) — *Уш тоғоол* (қырг.). Радлов вариантынан гері тоғоол (*тоғыс*) айлы осы жүйе кейбір ай аттарында тіпті алтай, шор, якут, сағайларда бар ай санау жүйесімен де сәйкес келеді: а в г у с т — *Атыржақ ыйы* (айтыр үйрге түсер ай. — якутта) — *Куран сыйбырыжын* (киік текесінің тобына түсер айы. — алтайда) — *Жалған куран* (қыргызыда); с е н т я б ร ь — *Сығын сыйбырыжын* (марал бұқасының тобына түсер айы — алтайда) — *Чын куран* (қыргызыда; «куран» қыргызыла елдікті еркегі, текесі), н о я б ร ь — *Кулжа ай* (қыргызыда), д е к а б ร ь — *Куран ай* (алтайда; «куран» алтайда киік текесі), д е к а б ر ь — *Теке ай* (қыргызыда), я и в а р ь — *Кочкар ай* (арқар қошқарының тобына түсер айы — алтайда). Немесе алтайда сентябрь айы *Сығын сыйбырыжын* (марал не бұғы бұқасының тобына түсер айы) деп аталса, қыргызыда октябрь айы *Бұғы айы* аталады *.

Айдың өзі туралы да наным-түсінік, ырым-салт көп. Мысалы, *Өткен айға сүйінбе, омірінің орагы*; *Тұған ай тураған етпен тең* деп, Айды уақыт өлшемі, жас өлшемі регінде қолданған. Ал, жаңа Ай туып, орагы шалқалай жатса, *өзіне жайлыш, шаруага жайсыз болады екен* — дейді де, орагы жамбастай, я тік бол келсе, *өзіне жайсыз, шаруага жайлы болады екен* — дейді.

Түрік халықтарында Айды орысша «число» есебінде тұтыну салтына орай қалыптастын сез, сез тіркестері өте мол. Бір айдың ішін *Айдың нешесі?* (Айдың еткен нешесі, Ай қараңғы кешесі. — ҚЖ.) — деп сұрап барып, беліл отырган.

Тұған айды жаңа ай дем, еткен айды есқі ай деп айтқан. Жене Ай көрдім — аман көрдім, бағыздай заман көрдім; Есқі айда есірке, жаңа айда жарылқа — деп сыйынып, бата қылатын болған.

Жаңа ай дем айдың алашқы күнін ғана айтпаған. Айдың бір жаңасы; Айдың екі (уш, төрт, бес) жаңасы — деп санаап, әр айдың алғашқы он бес күні жаңа ай болып есептелген. Егер VIII ғасырда жазылған көне түркі ескерткішінде «төртүнч ай токуз жаңықа» [МЧ—15] — деп келетін ескерсек, ай санаудың бұл түрі, ері жаңа ай күндері туралы ұғым өте көне дәүірден сақталып жеткен. Айдың бірінші күні екінші түрде ай басы, айдың бас күні — деп, айдың жартысын ай ортасы//айдың орта шені, ай орталап қалды, айдың соңын ай ақыры//айдың ақыргы күні — деп, ері ай біті, айдың бітуі — деп айтқан.

Есқі ай бітіп, жаңа ай басталған кезде Ай бір-ескі күн көрінбейді: Айдың көрінбейтін осы шамасын өлі ара деп атаған. Ал осы өлі ара жауын-шашынды болса, жаңа ай шаруага жайсыз болады деген түсініктері болған.

Айдың өзіне қатысты да көп сөз тіркестері бар. Жаңа Айдың көрінін Ай тууды//жаңа Ай тууды//Ай көрінді — деп, Айдың жалпы түнге қарай шығуын Ай отырып қалды//Ай отырып тууды//Ай отырып түн қалды; Ай тууды («Ай тууда жүріп кетейік» — дегенде), Ай кешігіп тууды, Ай қараңғы, Ай қараңғысы бол қалды — деп, Ай аспанда түрган шақты Айлы түн, Ай жарық, Ай сүттей жарық — деп айтады. Айдың он бес жаңасына жаңындауын Ай голайын деп қалды, Айдың қызыл толымы — деп, айдың он бесін Ай голды — деп, айдың он алтысына

* Ескерту: қыргызша ай санау жүйесінің толық түрі мынадай: март — *Жалған куран* (Бір варианты: *Беш тоғоол*), апрель — *Чын куран* (*Уш тоғоол*), май — *Бұғы* (*Бір тоғоол*), июнь — *Кулжа* (*Баш оона*), июль — *Теке* (*Аяқ оона*), август — *Баш оона* (*Жалған куран*), сентябрь — *Аяқ оона* (*Чын куран*), октябрь — *Токуздун айы* (*Бұғы*), ноябрь — *Жетинин айы* (*Кулжа*), декабрь — *Бештін айы* (*Теке*), январь — *Уштун айы* (*Тогуз тоғоол*), февраль — *Бирдин айы* (*Жети тоғоол*).

қарай өтуін *Айдың қара толуы*, *Ай қайта бастады* — деп, айдың соңғы кезін *Ай кішірейді*, *Ай кішірейт қалды* — деп айтады. Айдың жер жиегінен төмен түсін *Ай батты* — дейді. Айдың туып келе жатуына орай *Ай саңы*, *Ай саң берді* — дейді. Айдың *Жермен тұстас* келуіне орай *Жердің Айды көлеңкелеуін* *Ай тұтылды* дейді. *Ай қораланып тұды*, *Ай құлақтанып тұды* дегендеге сای: *Ай қораланса, арысыңды (арбаңды)*, *күн қораланса, күргеңді сайла* — дегенде де сенім бар. Мәнісі — Күн мен Айдың тәңірегі мұнартып, қызыл қоршауланып тұrsa, ауа райы бұзылады дегенді білдіреді.

Аймен байланысты мезгіл ұзақтығы, шартты мерзім өлшемі, ұзақтықтың мезгілмен өлшемі дәгенді білдіретін сездер де кеп: *Айшылықты алты аттады*; *Ай журді*, *жыл журді* (*Ай жүрді*, *жыл жүрді*). Темір етіктен тенгедей, темір таяқтан тебендей қалғанда, алыстан сағым көтерген бел көрінді.— КЕ); *Айдан ай өтті*; *Айы-куні толды//Айы-куні (куніне) жетіп отыр*; *Айы бітті* («*Айы біткен айда өлер, күні біткен күнде өлер*»); *Алты айлық бала* — баланың тұғанинан кейінгі мерзім өлшемі, әрі іште жатқандағы мерзім өлшемі («*Қатынымының ішінде жеті айлық бала қалып барады*. Үл туса, атын Жәдігер қойындар.— АБ), т. б.

Казакта Айға байланысты қалыптаскан ырым-нанымдар кеп: *Ай бастырық* (Түнде далада үйкітаган кісінің үйкіда тұншығып қалуы); *Ай шалық//Ай шалықтап қалды//Бала шалықтап қалды* (Жас балаға Ай сөүлесі түссе, шошып, түнде үйкіттай алмай қойғанда айтады); *Ай шалық тиді//Ай шалық болды* (Түнде үйкілі көзбен төсегінен тұрып журу ауруы). Ал бейбіт күн, зобалаңсыз шақты, осындағы кезде өздігінек бүліне қалған жай болса, Айдың аманында, Айдың аманында не болды (онысы несі?) — дейді. Айды тәнір тұту, ал бертін келе киелі тұтыну наныммен: *Айға қарама*, *Ай қарамасын*, *Айға қарал отырма*, *Айды қолыңмен көрсетпе т. б.* деп келетін, ал *Ай тогамына байланысты*: *Ай тогамында көшпе*; *Ай тогамында сапарға шықпа*, *Ай тогамында үй тікпе (жана үй іргесін қалама)*, *Ай тогамында қызы үзатпа (келін түсірме, баланы сундатке отыргызыба)*, *Ай тогамында желі тартпа т. б.* — деп келетін тыю сездері болған.

Керінше, Айды жақсылықда ырым етіп, Айды қолдаушы тұтынып: *Айы оңынан туылты*, *Айы оңынан келітті* («*Айың туысын оңынан, жұлдызың туысын соңынан*»), — десе, сұлулық нышаны ретінде Айға балап: *ай маңдай*; *ай қабак*; *қасы жаңа тұған айдай*; *Ай мен Күндей*, *әмбеге бірдей*; *толған айдай*; *он төртінші айдай* («*Он төртінші айдай бол*, Түседі кімнің көзіне.— КЖ.) — дейді. Ал Айға балап, қыздарының атын *Айман*, *Айсұлу*, *Айтолқын*, *Айтолды*, *Толғанай*, *Айкерім*, *Айгул*, *Айзада*, *Айқызы*, *Айқөз*, *Айбике*, *Айкуміс* — деп қойған. Екінің бірі оңай қолға түсіре бермес, иелене бермес жанды я бір істі аспандарғы Айға ұқсатып: *Айға қол созған*, не *Аспандагы айды алақанына салып отыр* — дейді.

ҚОСЫМША № 3

ЖЫЛ ҚАЙЫРУ ЖАЙЛЫ

Жыл қайыру — уақытты (өткен оқиға мерзімін, кісінің жасын т. б.) «он екі мүшел жыл» жүйесімен есептеу. Уақыт мөлшерін «он екі мүшел жыл» жүйесімен есептеу шығыс халықтарында ежелден бар. Олар № 4 кестеде берілген үлгіде келеді.

Уақыттың «күн», «тұн», «тәуілік», «апта», «ай», «тоқсан», «жыл», «ғасыр» деген сияқты кесігін адамның он екі мүшесі сияқты «мүше» («бөлік») деп алудан қалыптасқан бол санау жүйесін белгілі бір аралық қашықтықты «метр» деп алғып, осы метрді екі есе етіп (екі метрді бір қосып) «сажын» түрінде атауга немесе «бір қол» өлшемін «екі қол» етіп, «құлаш» түрінде атауга ұқсатуға болады.

«Он екі мүшел жыл» бір бүтін болғандықтан, әрбір жыл іштей саналмай, сандық ретпен аталмай, хайуан атымен аталады да, «он екі жылдың» реті осы он екі хайуанның орналасу тәртібінен шығады.

Жыл аты болған бұл хайуандар жыл санаудың осы жүйесі бар халықтардың берінде де бір негіздес. Тек қайсырір атаулары гана езгеше бол келеді. Жыл атауларындағы мұндай айырмашылық түркі халықтарының өз ішінде де кездеседі: қазақтарда «Ұлу» аталған жыл ұйғырларда «Балық» аталады. Мұндай езгешеліктер, әдетте, мағынасы комескі тартқан атауларға тән. Айталық, «Ұлуды» бір халық «аждана» деп, екінші бір халық «балық» деп, үшінші біреулері «крокодил» деп, әр түрлі ұғынады. Ал Үд>Ұй//Сығыр>Сыр//Ухәр, Жунд//Жылқы//Ат түрінде келу түркі-монгол тілдерінің тарихына, бір кездегі диалектлік ерекшеліктеріне тән нәрсе.

Түркі халықтарында жыл санаудың бұл «он екі мүшел жыл» жүйесі қай дәуірде тұған дегендеге жауап берे қою қыны. Бірақ, қалай дегендеге де, өзге көршілес халықтарда осы жүйесінің өте ертеде болған тарихи дерегі бізді түркі халқының аргы көне дәүіріне қарай жетелей түседі.

XI ғасырда жазылған «Дивану лугат ит-турк» («Түрк сөздерінің жинағы») деген кітапта атақты тюрколог Махмуд Қашқарі тәмендегідей қызық дерек көлтірген. Бір ескерттегі жай, бұл дерек сол дәуірдің (XI ғасырдың) өзінде де тарихи айналып үлгірген.

Түріктер он екі түрлі хайуан атын он екі жылға ат етіп қойған. [Адамның] туусы, соғыс тарихы және басқаларды [басқа да оқигаларды, жайларды], міне, осы жылдардың айналып келуімен есептейді. Бұның [бұлай санаудың] шығу себебі мынадай: Түрік қағандарының бірі өзінен бірнеше жыл ілгері болып өткен соғысты [соғыс тәсілі] үйренбекші болған, бірақ сол үрыс болып өткен жылды дәл анықтауда жаңылысқан. Осыдан кейін бұл жайды [қаған] жұртымен кеңеседі де, былай дейді: «Біз бұл тарихты анықтауда каншалық жаңылысқан болсақ, бізден кейінгілер де соншалық жаңылысады. Олай болса, біз енді он екі айға және аспандарғы он екі шоқжұлдызға [зодиак] негіздел, он екі жылға ат қоюымыз керек, бізден кейін жыл есебі осы жылдардың айналып келуіне қарап есептелсін және мұның өзі мәңгі бір ескерткіш болып қалсын», — дейді.

«... Қаған ауга шықты және адамдарға жабайы хайуандарды Іле дариясына қарай қууды бұйырды. Бұл өзі өте үлкен су. Адамдар ау қылыш хайуандарды суга қарай айдай бастады, сол кезде он екі хайуан судан етті. Он екі жылды, міне, осы хайуандардың атымен атады. Ең алдымен судан өткен хайуан Сычган болды. Сол себептен жыл басы соның атымен аталауды. Сол сөзге жыл қосып Сычган жылы деп атады. Одан кейінгі өткендегі тәмендегі тәртіpte болды. Және олардың әрқайсысы бір жыл үшін есім-ат болды: Үд жылы, Барс жылы, Тауышған жылы, Нек

жыллы, Јылан жыллы, Јунд жыллы, Қој жыллы, Бічін жыллы, Тақағу жыллы, Ыт жыллы, Тоңуз жыллы. Тоңузга жеткен соң, есеп және Тышқаннан басталады [...]. Түріктөр бұл жылдардың әрқайсысында бірер керемет бар деп біледі: мәселең, оларша Сиыр жылы болса — ұрыс көп болады, өйткені сиыр бір-бірімен сүзісетін хайуан. Тауық

№ 4 КЕСТЕ

Түркі және монгол халықтарының «он екі мүшел жыл» аттары

Көне түрік ескерткіштеріндегі		Казақта	Үйғырда	Түрікменде	Монголда
VIII ғ.	XI ғ.				
I. Куску	Сычган	Тышқан	Чачқан	Сычқан	Хулгана
II. Үд	Үд	Сиыр	Уй	Сығыр	Ухәр
III. Барс	Барс	Барыс	Барс	Барс	Бар
IV. Табышқан	Тавышган	Қоян	Тошқан	Тавшан	Туурай
V. Нек//Лу	Нек	Ұлу	Беліқ	Лув	Луу
VI. жылан	жылан	Жылан	Йилан	Йылан	Могой
VII. јунд	јунд	Жылқы	Ат	Йылқы	Морин
VIII. Қон	Қој	Қой	Қой	Гоюн	Хонин
IX. Бічин	Бічин	Мешін	Маймун	Бижин	Бичин
X. Тақығу	Тақағу	Тауық	Тоху	Тақық	Тахия
XI. Ыт	Ыт	Ит	Ит	Ит	Нохой
XII. Лагзын	Тоңуз	Доңыз	Тоңуз	Доңуз	Гахай

жылы кірсе, азық-тұлік кәбейеді, бірақ адамдарда бейнет көп болады. Өйткені тауықтың тамагы дән болып, оны тауып жеу үшін бар нәрсені түрткілеп журеді. Нек [Ұлу] жылы кірсе, егіншілік болады, дақыл көп болады, өйткені ол суда тіршілік етеді. Доңуз жылы кірсе, сұық қатты, қар көп болады, ері бәлекет көп болады. Осынан ұқсас әр жылға бірер болжам айтады (МҚ. I. 330—332-б.).

Махмуд Қашқары XI ғасырда көлтіретін осы «он екі мүшел жыл» жүйесін біз VIII ғасырда, дәлірек айтқанда, 734 жылы жазылған «Құл тігін» ескерткіші мен сол кезеңде жазылған өзге де ескерткіштерден кездестіреміз: «Құл тігін Қой жылқа жіті жөгірмікә учды», «бітіг таш Бічин жылқа» [КТ. 53-д.] жасалды; «Қаңым қаған Ыт жыл оның ай алты отузқа уча барды. Лагзын жыл бісінч ай жіті отузқа юғертуртім» — Әкем қаған Ит жылы онынша айдың жиырмас алтысы күні өлді, Тоңуз жылы бесінші айдың жиырмас жетісі күні жерледік (БК. 10-б.).

Бұған қараганда, жыл санаудың «он екі мүшел жыл» жүйесін алу, оны декреттегу мерзімі (егер «Құл тігін» ескерткішіндегі жоғарғы деректі таяныш, негіз етsek) VIII ғасырдан бұрын, ед берісі Түрік қағанатының құрылу дәуіріне — VI ғасырга барады.

Егер Орхон жазбаларында кездесетін «Бір тұмân артықы жеті бің сұғ» — он жеті мың әскерін (БҚ. ХА, I.), «Бің жуант, тұмân қон» — мың жылқы, он мың қой (МЧ. 49), «Сүсі алты бың өрміс» — әскері алты мың екен (Тон. 16) — деп келетін күрделі санау жүйесін ескерсек, ақырында, «он уйғур, тоқуға оғуз үза жыл олупруп» — он уйғур, тоғыз оғызды жұз жыл билеп отырды (МЧ. 2), «Түрк қыбчак еліг жыл олурмис» — Түрк-қыпчак елу жыл билеп отырған екен (МЧ. 4), «Мың жыллар тұмân құнлік бітігімін» — мың жылдық он мың құндік [осынша уақытқа кетер де-ген мағынада] сезімді [жазған сезімді] (МЧ. 26) — деп келетін жылға байланысты күрделі жыл санау жүйесін ескерсек, көне түркі халықтары уақыт мөлшерін «он екі мүшел жыл» жүйесінен бөлек жолмен де анықтап отырған. Уақытты есептеудің, жыл есебін (летосчине) жүргізуінді бұл жүйесінің жасалу мерзімі жағынан (егер қазіргі европаша және хижрауда жыл санаудың декреттегу тарихын ескерсек) түрік халықтың VIII ғасырдан аргы жердегі Қағанат болып құрылу кезеңдерінің біріне, Қағанат тарихында елеулі оқыталарап мұрындық болған қағандардың бірінің таққа отырған, билік жүргізген жылдары қарасынан барып тірелс керек. Мұндаид елеулі кезең деңгендеге ауесін сяньビルдердің, кейін жүжандардың езгісінде болып, бұл езгіден VI ғасырдың бас кезінде құрестен құтылып, ез алдына ел болған (530—535 жылдар шамасы) кезең, немесе Түркі қағанатын құрып, оның бірінші қағаны болған Түмен-Ел ханының таққа отырған жылы (552) ойга оралады. Тегінде түріктедің бұл жыл санаудың кейін, арабтар жауап алған соң, хижрашы жыл санау жүйесі ауыстырыла керек. Ал қаралайым халық өз арасында, тар көлемде, күнделілікті өмірге ете қажет «он екі мүшел жыл» жүйесін сақтап қалған. Әр кезеңдерінің ірі-ірі оқиға сол болған жылмен қоса аталып, қысынды құрылған сез аясында халық жадында — тілінде жазусыз шежіреге айналған. Бұл дәстүр бергі заманға дейін келді. Мұны ұлы ақын Абайдың өзінен де кереміз.

Абай өзінің «Біраз сөз қазақтың тубі қайдан шыққаны туралы» деген мақаласында былай дейді: «Шыңғыс аламандыққа аттанып, әскер тартып шыққанда [...] қазақтың соғысқа жаарарлық адамы сол Шыңғыстың әскеріне қосылғын [...]», Әуелі Көр ханды өлтіріп, үгіп жүргін алышты, оナン соң, Азияның төріне шейін еріп барса керек. Себебі қазақта мақал болып қалған «Жылан жылы жылыс болды, жылды жылы үрье болды, қой жылы зеңгер тоғыс болды» дегені, «Самарқандың сар жолы, Бұланайдың тар жолы» дегені — бәрі Шыңғыстың сапарын көрсеткен сөз» (Шығ., II том, 223-б.). Аныны да солай. Өйткені Шыңғыс қолы 1221 жылы (Жылан жылы) Отырадыр т. б. қалаларды алып, 1222 жылы (Жылды жылы), 1223 жылы (Кой жылы), Абай айтқандай, «Азияның тереңіне шейін» барып қайтқан.

Қазақта кісінің жасын есептеуде негізінен «он екі мүшел жылды» қолданған.

Кісінің жасын есептегендеге «Тышқаннан — Тышқан 13 деп», бірінші мүшелді (себі шақ мүшелі) 13 жас деп есептейді де, екінші мүшел (ер жету мүшелі) 25 жас; үшінші мүшел (жігіттік мүшел) 37 жас; төртінші мүшел (орта жас мүшелі) 49 жас; бесінші мүшел (ақ сақалдық мүшелі) 61 жас; алтыншы мүшел (қартаң тартқан шақтың мүшелі) 73 жас, — бұл Абай айтқан «Қартаң тартқан адамнан от азаймак, От азайса, ер істің бәрі тайғақ», — деген кезең; жетінші мүшел (көрілік мүшелі) 85 жас... деп есептеген. Мұның сыртында «бір мүшел», «екі мүшел», «үш мүшел» т. б. деп те, «үш мүшелден екі жас кіші», «бес мүшелден екі жас үлкен» деп те есептейтін болтанды. Кішілікті я үлкендікті де мүшелмен «бір мүшел кіші», «екі мүшел үлкен» («Кімде-кім үлкен болса екі мүшел, Мал беріп алғанменен қатын емес». — Абай) — деп айтарын болған.

Жас сұрасқанда, әуелі «Жылың не?» деп, жылын сұрап алып, кісінің түртүсіне қарап отырып, жас шамасын мөлшерлейді. Айталаң, орта жасқа келген кісінің жылы Сиыр болса, жас сұрап отыран кең 1977 жыл болса, төрт мүшелді 49 жас деп бір есептеп алады да, келесі жылды қосып, «Барыс — 50, Қоян — 51, Ұлу — 52, Жылан — 53, Сіз биң 53-ке шығылсызы», — дейді.

Уақыттың «он екі мүшел жылмен» есептеу қазір салтта жоқ. Тіпті кісі жасын мүшелден есептеу де салттан қалып барады. Ол тек көне көз қарт-қариялар бар ауылдарда ғана кездеседі. Бірақ көне тарихтың сез қылғанда, — ондағы бір елеулі оқиғаның «он екі мүшел жылдың» қайсысына тұра келетінін білу сияқты зәрулік кездесіп қал отырады. Міне, осындағы қажеттіліккө көмек үшін № 5 кесте берілді.

Өткен бір жылдың кай мүшел жыл екенін білудің ең оңдай, ері қолайлы жолы бар: сол жылды (мысалы 1969 жылды) 12-ге беліп (1969:12=?), белгендеге белін бей қалған қалдық санға (1969:12=1) 9-ды қосу керек ($1+9=10$), осы қосынды сан (10 саны) «он екі мүшел жылдың» рет санын (10-шы қатардағы Тауық жылын) білдіреді. Ал, егер қалдық санға 9-ды қосқанда, қосынды 12 саннан асып кетсе, онда сол саннан 12-ні алып тастау керек, осындағы қалдық сан мүшел жылдың ретін көрсетеді.

Қазақтың көне жазба әдебиетінде, жазба шежірелерінде жыл есебі хижра (арабша жыл есебі) бойынша беріліп отырған.

Біздің жыл санауымызша (григориан календары бойынша) 622 жыл арабша (хижра бойынша) 1-жыл болып есептеледі. Бұл жылы — григориан календары есебімен 622 жылдың июль айының 16-сына қараган тұні (сенбі күнінен қараган тұні) Мұхаммед Мекеден Мәдинаға көшкен. Міне, осы күннен хижра календары басталады (хижрат арабша — «елінен ауу, туған жерінен ауу, ауғын болу» деген сез).

Хижра бойынша қабылданған жыл басы григориан календарымен жылдың орта түсінан басталатындықтан, хижраның бір жылы григориан календарьлық жылдының екі жылдың жартылай қамтиды. Мұның сыртында хижрада әрбір 30 жылдың 11 жылы 355 күннен, 19 жыл 354 күннен саналатындықтан, григориан жылдың 11 күнінен 11 күні кем болғандықтан, араб жылдың басы жылжи береді. Мысалы, григориан календарынша 10 июль 1976 жыл мен 10 апрель 1977 жыл арасы хижра бойынша 1396 жыл болады. Ал 1396 жылдың 1 мухаррамы 1976 жылдың 10 июняңе, 1397 жылдың 1 мухаррамы 1977 жылдың 30 майна келеді (№ 2 және № 5 кестелердің қараңыз).

Хижра мен біздің календарымыздың сәйкес жылын білгіміз келсе, мына есеп үлпісін пайдалануға да болады:

1. Хижраның біздің жыл санауымызға сәйкес жылын шығару үшін, мысалы, хижрага 1397 жыл болса:

$$x - \frac{x}{33} + 622 = 1397 - \frac{1397}{33} + 622 = 1977 \text{ ж.}$$

2. Егер біздің жыл санауымызға негізделп хижраның сәйкес жылын шығарғымыз келсе, мысалы, 1977 жылдың хижрага иешінші жыл екенін білгіміз келсе:

$$x - 622 + \frac{x-622}{32} = 1977 - 622 + \frac{1977-622}{32} = 1397 \text{ ж.}$$

**Хижра (I) және ғригориан (II) календарының
мүшел жылдарга сәйкес кестесі**

Мүшел жыл аттары	Жыл: 532 жыл мен 627								
	I	II	I	II	I	II	I	II	I
1. Тыщқан жылды	—	532	—	544	—	556	—	568	—
2. Сиыр »	—	533	—	545	—	557	—	569	—
3. Барыс »	—	534	—	546	—	558	—	570	—
4. Қоян »	—	535	—	547	—	559	—	571	—
5. Ұлу »	—	536	—	548	—	560	—	572	—
6. Жылан »	—	537	—	549	—	561	—	573	—
7. Жылқы »	—	538	—	550	—	562	—	574	—
8. Кой »	—	539	—	551	—	563	—	575	—
9. Мешін »	—	540	—	552	—	564	—	576	—
10. Тауық »	—	541	—	553	—	565	—	577	—
11. Ит »	—	542	—	554	—	566	—	578	—
12. Доңыз »	—	543	—	555	—	567	—	579	—

Мүшел жыл аттары	1456—1468 ж.			1900—1978 жыл арасы			
	I	II	I	II	I	II	
1. Тыщқан жылды	861	1456—57	1318	1900—1901	1330	1911—1912	1342
2. Сиыр »	862	1457—58	1319	1901—1902	1331	1912—1913	1343
3. Барыс »	863	1458—59	1320	1902—1903	1332	1913—1914	1344
4. Қоян »	864	1459—60	1321	1903—1904	1333	1914—1915	1345
5. Ұлу »	865	1460—61	1322	1904—1905	1334	1915—1916	1346
6. Жылан »	866	1461—62	1323	1905—1906	1335	1916—1917	1347
7. Жылқы »	867	1462—63	1324	1906—1907	1336	1917—1918	1348
8. Кой »	868	1463—64	1325	1907—1908	1337	1918—1919	1349
9. Мепін »	869	1464—65	1326	1908	1338	1919—1920	1350
10. Тауық »	870	1465—66	1327	1909	1339	1920—1921	1351
11. Ит »	871	1466—67	1328	1910	1340	1921—1922	1352
12. Доңыз »	872	1467—68	1329	1911	1341	1922—1923	1353

Немесе: 1. 1977 жыл деп алсақ, осы саннын 622 санды алу керек.

2. Қалған қалдықты 32-ге бөлу керек.

3. Бөлуден шыққан санды қалған қалдыққа қосу керек.

Мысалы: 1977 жыл десек:

1. 1977—622=1355

2. 1355:32=42,14

3. 1355+42=1397

Демек, біздіңше 1977 жыл хижра бойынша 1397 жыл болады.

* * *

Әдебиет: [МК, ДЛТ] — M. Қашқарі. Дивану лугат-ит түрк. Тошкент, I—III т.; [КТ] — «Құлтігін»; [Тон] — «Тонукуқ» ескерткіші. Малов С. Е. Памятники древнетюркской письменности. М.—Л., 1950; [МЧ] — «Моин чур»; [БК] — «Білге қаган» (Могилян хан) ескерткіші.— Малов С. Е. Памятники древнетюркской письменности Монголии и Киргизии. М.—Л., 1959; [КБН] — Юсуф Баласагуны. Қутадғы біліг. Тошкент, 1972; [КСЭ] — Қазақ совет энциклопедиясы. Т. 1, 3, 5, 8; Қазақ ССР тарихы, I т. 1957; Валиханов Ч. Ч. Собр. соч., I т., 1961. Орбели И. А. Синхронические таблицы хиджры и европейского летосчисления. М.—Л., 1961; (ЛММА)— М. Өуезовтің әдеби мемуарлық музейі, п. № 29, 8—10, 159—161-б.; Сейфуллин С. Қазақ әдебиеті. («Ескіліктерегі мейрам тақырыпта айтылған елең-жырлар»). VI т., 156-б.; Мұқанов С. Өмір мектебі. 1-кітап, 40-б.; Нақысбеков О. Қазақ тілінің аудиоспалы говорлары. Алматы, «Ғылым» баспасы, 1975; Мырзахметов М. Жыл қайырудың жайы.—«Лениншіл жас», 23 март, 1975; Радлов В. В. Опыт словаря тюркских наречий. Т. I, ч. 1; Пекарский Э. К. Словарь якутского языка. Т. III. Юдахин К. К. Киргизско-русский словарь, М., 1966.

* [«Ен-Танба», «Ай санау», «Жыл қайыру» материалын, календарь кестелерін дайындаған — Құлмат Өмірәлиев].

№ 5 КЕСТЕ

жыл арасы							724—726		1069—1081 ж.	
II	I	II	I	II	I	II	I	II	I	II
580	—	592	—	604	—	616	106	724—725	462	1069—10
581	—	593	—	605	—	617	107	725	463	1070—71
582	—	594	—	606	—	618	108	726	564	1071—72
583	—	595	—	607	—	619	109	727	465	1072—73
584	—	596	—	608	—	620	110	728	466	1073—74
585	—	597	—	609	—	621	111	729	467	1074—75
586	—	598	—	610	—	622	112	730	468	1075—76
587	—	599	—	611	—	623	113	731	469	1076—77
588	—	600	—	612	—	664	114	732	470	1077—78
589	—	601	—	613	—	625	115	733	471	1078—79
590	—	602	—	614	—	626	116	734	472	1079—80
591	—	603	—	615	—	627	117	735—786	473	1080—81

1900—1978 жыл арасы

II	I	II	I	II	I	II	I	II
1923—1924	1354	1935—1936	1367	1947—1948	1379	1959—1960	1391	1971—1972
1924—1925	1355	1936—1937	1368	1948—1949	1380	1960—1961	1392	1972—1973
1925—1926	1356	1937—1938	1369	1949—1950	1381	1961—1962	1393	1973—1974
1926—1927	1357	1938—1939	1370	1950—1951	1382	1962—1963	1394	1974—1975
1927—1928	1358	1939—1940	1371	1951—1952	1383	1963—1964	1395	1975—1976
	1359	1940						
1928—1929	1360	1941	1372	1952—1953	1384	1964—1965	1396	1976—1977
1929—1930	1361	1942	1373	1953—1954	1385	1965—1966	1397	1977—1978
1930—1931	1362	1943	1374	1954—1955	1386	1966—1967		
1931—1932	1363	1943—1944	1375	1955—1956	1387	1967—1968		
1932—1933	1364	1944—1945	1376	1956—1957	1388	1968—1969		
1933—1934	1365	1945—1946	1377	1957—1958	1389	1969—1970		
1934—1935	1366	1946—1947	1378	1958—1959	1390	1970—1971		

ШАРТТЫ ҚЫСҚАРТУЛАР

1. КИТАПТАРЫНАН СӨЙЛЕМ-ТЕКСТ АЛЫНГАН АВТОРЛАР АТЫ-ЖӨННИНІК ШАРТТЫ ҚЫСҚАРТЫЛУЫ

Абай — А. Құнанбаев	Ә. Нұр.— Ә. Нұршайықов
А. А.— Ақжурекұлы	Ә. Нұрл.— Ә. Нұрлыбеков
А. Аз.— А. Азamatқызы	Ә. О.— Ә. Оңалбаев
А. А. Қ.— Ақылбай Абайұлы Құнанбаев	Ә. С.— Ә. Сәрсенбаев
А. Байж.— А. Байжанов	Ә. Сар.— Ә. Сараев
А. Байт.— А. Байтанов	Ә. Сат.— Ә. Сатыбалдиев
А. Б.— А. Байтанаев	Ә. Тар.— Ә. Тарази
А. Бақт.— А. Бақтыгереева	Ә. Тәң.— Ә. Тәңірбергенов
А. Бис.— А. Бисенова	Ә. Т.— Ә. Тәжібаев
А. Даироғ.— А. Даироғ	Ә. Ш.— Ә. Шәріпов
А. Е.— А. Елеманов	Б. А.— Б. Адамбаев
А. Ж.— А. Жұбанов	Б. Аман.— Б. Аманшин
А. Жұм.— А. Жұмагалиев	Б. Әбд.— Б. Әбдіразақов
А. Жол.— А. Жолдасбеков	Б. Б.— Б. Бұлқышев
Ай. Т.— Айманкүл Тәжібаева	Б. Бер.— Б. Беркімбаев
Ақтамберді	Б. Берд.— Б. Берденов
А. Қор.— Ақан сері Қорамсаұлы	Б. Ж.— Б. Жұнісов
А. Л.— А. Лекеров	Б. Е.— Б. Ержанов
А. Маш.— А. Машанов	Б. И.— Б. Исаев
А. Н.— А. Нұрманов	Б. К.— Б. Қулеев
А. Сат.— А. Сатаев	Б. Керб.— Б. Кербабаев
Асан қайғы	Б. Кен.— Б. Кенжебаев
А. Сей.— А. Сейдімбеков	Б. Кож.— Біржан Қожағұлұлы
А. Сул.— А. Сулейменов	Б. Қ.— Бұхар Қалқаманұлы
А. Ш.— А. Шамкенов	Б. Қыд.— Б. Қыдырбекұлы
А. Т.— А. Тоқмагамбетов	Б. М.— Б. Майлин
А. Х.— А. Хангелдин	Б. Мом.— Б. Момышұлы
Ә. А. Д.— Ә. А. Дибаев	Б. Ә.— Базар Әтемісов
Ә. Айм.— Ә. Айманов	Б. Әт.— Б. Әтетілеуов
Ә. А.— Ә. Ахметов	Б. Сах.— Б. Сахариев
Ә. Ә.— Ә. Әбішев	Б. С.— Б. Соқлақбаев
Ә. Әл.— Ә. Әлімжанов	Б. Тәж.— Б. Тәжібаев
Ә. Б.— Ә. Баймұрзин	Б. Тоқ.— Б. Тоқтаров
Ә. Байт.— Ә. Байтанаев	Б. Тіл.— Б. Тілегенов
Ә. Д.— Ә. Дүйсенбіев	Б. Т.— Б. Үұрсынов
Ә. Ж.— Ә. Жәмішев	Б. Үүр.— Б. Үұрсынбаев
Ә. И.— Ә. Ибрағимов	Б. Тог.— Б. Тогысбаев
Ә. К.— Ә. Қешімов	Б. Ш.— Б. Шалабаев
Ә. Қеп.— Ә. Қөпбаев	Б. Ш.— Б. Шолақ Баймырзаұлы
Әкім.— М. Әкімжанов	Б. Ы.— Б. Ысқақов
Ә. Кек.— Ә. Кекілбазев	Б. І.— Б. Илиясов
Ә. Қ.— Ә. Қанафин	Б. Із.— Б. Ізтелін
Ә. Қал.— Ә. Қалмышбаев	В. В. Р.— В. В. Радлов
Ә. Қалд.— Ә. Қалдыбаев	Ф. Қ.— Ф. Қайырбеков
Ә. М.— Ә. Марғұлан	Ф. Ж.— Ф. Жұмабаев
Ә. Найм.— Ә. Найманбаев	
Ә. Н.— Ә. Нұрпейісов	

Ф. Құрм.— Ф. Құрманғалиев
Ф. Қас.— Ф. Қасенов
Ф. М.— Ф. Мұсірепов
Ф. Малд.— Ф. Малдыбаев
Ф. Мұс.— Ф. Мұстафин
Ф. О.— Ф. Орманов
Ф. С.— Ф. Сланов

Д. Ә.— Д. Әбілев
Д. Әл.— Д. Әлімбаев
Д. Б.— Дулат Бабатайұлы
Д. Д.— Д. Досжанов
Д. Е.— Д. Еркімбеков
Досқожа

Е. Айт.— Е. Айтмағанбетов
Е. Ә.— Е. Әукебаев
Е. Б.— Е. Бердин
Е. Д.— Е. Домбаев
Е. К.— Е. Қөшеков
Е. Қ.— Е. Қандеков
Е. О.— Е. Оразақов
Е. Иб.— Е. Ибрагимов
Е. Ә.— Е. Әмірзаяқов
Е. Ы.— Е. Ысмайылов

Ж. А.— Ж. Арыстанов
Ж. Алт.— Ж. Алтайбаев
Жамбыл — Жамбыл Жабаев
Ж. Б.— Ж. Байтанұлы
Ж. Бек.— Ж. Бектүров
Ж. Ж.— Ж. Жұмаканов
Ж. Жиен.— Ж. Жиенбаев
Ж. Жол.— Ж. Жолмұқанов
Ж. Мұз.— Ж. Мұзапаров
Ж. М. Б.— Жаяу Мұса Байжанұлы
Ж. М.— Ж. Молдагалиев
Ж. Мол.— Жайсаңбек Молдагалиев
Ж. Ә.— Ж. Әмірбеков
Ж. С.— Ж. Сайн
Ж. Сыз.— Ж. Сыздықов
Ж. Т.— Ж. Тілеков
Ж. Тәш.— Ж. Тәшенов
Ж. ШІ.— Ж. Шаяхметов

З. А.— З. Ахметов
З. Жак.— З. Жақсылықов
З. И.— З. Иманбаев
З. Қ.— З. Қабдолов
З. Қал.— З. Қалауова
З. ШІ.— З. Шашкин
З. Шук.— З. Шукіров

И. Б.— И. Байзақов
И. Ж.— И. Жылқайдаров
И. Жұм.— И. Жұмагұлов
И. М.— И. Матақов

К. Ә.— К. Әзірбаев
К. Ж. Е.— Кете Жүсіп Ешниязов
К. К.— К. Құленов
К. О.— К. Оразалин
К. Рай.— К. Райбаев
К. Т.— К. Тоқаев
К. С.— К. Смайллов

К. А.— К. Аманжолов
К. Ай.— К. Айнабекұлы
К. Әб.— К. Әбдіқадыров

К. Ә.— К. Әміров
К. Б.— К. Бекхожин
К. Ж.— К. Жармагамбетов
К. Жапс.— К. Жапсарбаев
К. Жұм.— К. Жұмалиев
К. И.— К. Исабаев
К. Кем.— К. Кеменгеров
К. К.— К. Көпішев
К. К.— К. Қамбаров
К. Қай.— К. Қайсенов
К. Қуан.— К. Қуанышбаев
К. Құрм.— К. Құрманғалиев
К. Құт.— К. Құттыбаев
К. Мұқ.— К. Мұқышев
К. Мұқам.— К. Мұқамбетжанов
К. Мұс.— К. Мұсірепов
К. М.— К. Мырзалиев
К. Мыр.— К. Мырзабеков
К. Н.— К. Нарымбетов
К. Наж.— К. Нажми
К. Най.— К. Найманбаев
К. Сер.— К. Серікбаев
К. С.— К. Сүлейменов
К. Сат.— К. Сатыбалдин
К. Сәр.— К. Сәрсекеев
К. Сәт.— К. Сәтбаев
К. Т.— К. Тогузаков
К. Тай.— К. Тайшықов
К. Тас.— К. Тасболатов
К. Таст.— К. Тастанбеков
К. Тер.— К. Терібаев
К. Ү.— К. Ұябас

К. Шаң.— К. Шаңғытбаев
К. Ш.— К. Шоңғаров
К. Ы.— К. Ыдырысов

Л. Қ.— Л. Құрманаева

Мактұмқұлы
М. А.— М. Ақынжанов
М. Айт.— М. Айтқожина
М. А. Қ. [Магауия]— Магауия Абайұлы
Құнанбаев
М. Ә.— М. Әуезов
М. Әл.— М. Әлімбаев
М. Әм.— М. Әміргалин
М. Б.— Мұсабай Байзаков
М. Баз.— М. Базарбаев
М. Бес.— М. Бестібаев
М. Гум.— М. Гумеров
М. Г.— М. Габдуллин
М. Д.— М. Дүzenov
М. Әй.— М. Әйсенов
М. Е.— М. Ермеков
М. Ел.— М. Елеусізов
М. Жан.— М. Жанақасаева
М. Жак.— М. Жақыпов
М. И.— М. Иманжанов
М. Иб.— М. Ибрагимов
М. Ис.— М. Исанбаев
М. Қ.— М. Қоңеев
М. Қ.— М. Қаратасев
М. Қайр.— М. Қайрақбаев
М. Қал.— М. Қалтаев
М. Қожа.— Мәделқожа
М. Қож.— Мәулідқожа
М. М.— Мұрат Менкеұлы
М. Мак.— М. Мақатаев
М. Mash.— М. Машаков

М. Ө.— Махамбет Өтемісов
М. Р.— М. Рәшев
М. С.— М. Сералин
М. Сат.— М. Сатыбалдиев
М. Сәр.— М. Сәрсекеев
М. Сұл.— Майлықожа Сұлтанқожаұлы
М. Сұн.— М. Сұндетов
М. Т.— М. Тиесов
М. Тан.— М. Танекеев
М. Тог.— М. Төгжігітов
М. Х.— М. Хакімжанова
М. Шам.— М. Шамкенов
М. Ш.— М. Шаханов | С. Ж.— С. Жиенбаев
С. Жан.— С. Жанбаев
С. Жүніс.— С. Жүнісбеков
С. К.— С. Кебеев
С. Кер.— Саяділ Керімбеков
С. Керм.— С. Керімбаев
С. Қ.— С. Қасиманов
С. Қөш.— С. Қөшербаев
С. М.— С. Мұқанов
С. Маш.— С. Машақов
С. Мед.— С. Мәделов
С. Мен.— С. Мәуленов
С. Мел.— С. Мелдешов
С. О.— С. Омаров
С. Ос.— С. Оспанов
С. С.— С. Сейфуллин
С. Сар.— С. Сарғасқаев
С. Сей.— С. Сейітов
С. Субх.— С. Субханбердин
С. Тал.— С. Талжанов
С. Т.— С. Торайғыров
С. Тел.— С. Төлешов
С. Ш.— С. Шәймерденов
С. Шәк.— С. Шәкебаев
С. Шәр.— С. Шәріпов | Н. А.— Н. Ахметбеков
Н. Б.— Нұрпейіс Байғанин
Н. Баян.— Н. Баяндін
Н. Байм.— Н. Баймуратов
Н. Байс.— Н. Байсеркеев
Н. F. [Н. Ғаб.]— Н. Ғабдуллин
Н. Н.— Нұржан Наушабаев
Н. О.— Н. Оразов
Н. Ор.— Н. Оразбеков
Н. С.— Н. Сералиев
Н. Сұл.— Н. Сүлейменов
Н. Т.— Нысанбек Тереқұлов
Н. Ш.— Н. Шәкенов | Т. А.— Т. Ахтанов
Т. Айб.— Т. Айбергенов
Т. Аман.— Т. Аманбеков
Т. Б.— Т. Бердияров
Т. Ә.— Т. Әлімқұлов
Т. Әл.— Т. Әлішеров
Тәтіқара
Т. Дар.— Т. Даңқанбаев
Т. Ж.— Т. Жароков
Т. Жоб.— Т. Жобаев
Т. К.— Т. Қебдіков
Т. Қ.— Т. Қалмырзаев
Т. М.— Т. Молдағалиев
Т. Н.— Т. Нұртазин
Т. С.— Т. Сыздықбеков
Т. См.— Т. Смагұлов
Т. Сұл.— Т. Сұлтанбеков
Т. Ш.— Т. Шақанов
Т. Ы.— Т. Ыдырысов
Т. Шоп.— Т. Шолашев
Т. И.— Т. Ізтілеуов | Ө. Ә.— Ө. Әубекіров
Ө. Б.— Ө. Бекеев
Ө. Ж.— Ө. Жеутіков
Ө. М.— Ө. Малқаров
Ө. С.— Ө. Сәрсенбаев
Ө. Сей.— Ө. Сейтенов
Ө. Ш.— Омар Шипин
Ө. Шор.— Омар Шораяқов
Ө. Қан. [Ө. Қ.]— Ө. Қанахин | Ү. Қ.— Ү. Қерібаев
Х. А.— Х. Арғынбасов
Х. Ә.— Х. Әбішев
Х. Ер.— Х. Ергалиев
Х. Е.— Х. Есенжанов
Х. Қ.— Х. Қыдыров | Ә. Т.— Ә. Тұрманжанов | Ф. Д.— Ф. Дінисламов
Ф. О.— Ф. Оразаев | Ш. А.— Ш. Айтматов
Ш. Әб.— Ш. Әбенов
Ш. Ә.— Ш. Әубекіров
Ш. Б.— Ш. Шәңгереі Бекеев
Ш. Д.— Ш. Дәрмагамбетов
Ш. Ж.— Шерніяз Жарылғасұлы
Ш. И.— Ш. Иманбаева
Ш. Қар.— Шәжек Қаржаубайұлы
Ш. Қ. [Шортанбай]— Шортанбай Қанай-
ұлы
Ш. Кош.— Шашубай Қошқарбайұлы |
|--|--|--|--|---|---|-----------------------|---|---|

III. Құл. — Шал Құлекеұлы.
 III. М. — Ш. Мұртазаев
 III. Мұқ. — III. Мұқаметжанов
 III. Ө. — III. Отепов
 III. С. — III. Смаханұлы
 III. Т. — Шалқиіз Тілемісұлы
 III. Х. — Ш. Ҳұсайынов
 Ы. А. — Ы. Алтынсарин

Ы. Д. — Ы. Дүйсенбаев
 Ы. Ж. — Ы. Жакаев
 Ы. Ш. [Ф. Ш.] — Ы. Шереков
 I. Жар. — I. Жарылғапов
 I. Ж. — I. Жансұгиров
 I. Е. — I. Есенберлин
 I. М. — I. Мәмбетов
 I. О. — I. Омаров

2. ЖЕКЕ КИТАПТАР, ОЛАРДЫҢ ШАРТТЫ ҚЫСҚАРТЫЛУЫ

АБ — Алпамыс батыр. Алматы, 1967.
 Адам және химия. Алматы, 1964.
 АЖ — Ақын жырлары, Алматы, 1959.
 Айтис. 1—3 т. Алматы, 1965—1966.
 АрБ — Арқалық батыр. «Батырлар жыры», 2-т. Алматы, 1961.
 АШ — Айман-Шолпан. Алматы, 1957.
 Әдеби мұра. Алматы, 1970.
 БатЖ — Батырлар жыры. 1—3 т. Алматы, 1959, 1961, 1964.
 БЖ — Боз жігіт. Қазан, 1910.
 Бозінген — Бозінген (Монголия қазақтарының елең-жырлары). Алматы, 1971.
 Бот. — Ботаника. Алматы, 1967.
 В. В. Р.— Радлов В. В. Образцы народной литературы тюркских племен, ч. III. Киргизские наречия. Спб., 1870.
 ФН — Фашық-наме (Шыбыс хикаяларының желісіне құрылған қазақ дастандары). Алматы, 1976.
 Даст.— Дастандар (Октябрь революциясына дейінгі қазақ ақындарының дастандары). Алматы, 1960.
 ЕК — Ер Көкше. «Батырлар жыры», 2-т. Алматы, 1961.
 ЕРТ — Ер Тарғын. «Батырлар жыры», 1-т. Алматы, 1959.
 Жақсы угіт. Қазан, 1908.
 ЖБ — Жалпы биология. Алматы, 1973.
 Көрүглі — Көрүглі [Көрүглі және оның үршектары туралы дастандар]. Алматы, 1973.
 ҚамБ — Қамбар батыр. Алматы, 1957.
 Қен — Қазақ әндере. 1—3 т. Алматы, 1968.
 ҚБ — Қобыланды батыр. Алматы, 1957.
 ҚЕ — Қазақ ертегілері. 1—3 т. Алматы, 1957, 1962, 1964.
 ҚЖ — Қызы Жібек. Алматы, 1963.

ҚКБС — Қозы Қөрпеш — Баян сұлу. Алматы, 1959.
 ҚСКӘ — Қазақ совет композиторларының әні. 3-т. Алматы, 1968.
 ҚССРТ — Қазақ ССР тарихы. 1-т. Алматы, 1957.
 Манас. 1-китең. Фрунзе, 1959.
 МБТ — Мың бір түн. Аударған Қ. Әбдіқадыров. I—IV кітап. Алматы, 1949—1955.
 МЗ — Мұңдық — Зарлық. Алматы, 1967.
 Мұхаб. — Мұхаббат-наме.
 ОМ — Орак-Мамай. Березин И. Н. «Турецкая хрестоматия...» т., 3. Қазан — Спб., 1890.
 ПТ — Пернедегі термелер. Қазақ совет халық ақындарының шығармалары. Алматы, 1965.
 ПТӘ — Партия туралы ән. Алматы, 1968.
 РД — Рустем-Дастан. Алматы, 1961.
 СССР Конст.— СССР Конституциясы. Алматы, 1950.
 СЭ — Саяси экономика (Марксизм-ленинизм негіздері мектептеріне арналған оқулық). Алматы, 1973.
 Үш ғасыр жырлайды. Алматы, 1965.
 ХА — Халық ақындары (Өлеңдер жинағы). Алматы, 1953.
 ХӘ — Халық әндере.
 Шайыр — Габдолла Мұштақ (Шайыр яки қазақ ақындарының басты жырлары). Орынбор, 1911.
 ШЖ — Шығыс жүлдышдары. Алматы, 1973.
 ШС — Шешендік сездер. Алматы, 1967.
 XVIII—XIX ғасырлардағы қазақ ақындарының шығармалары. Алматы, 1962.
 XX ғасыр басындағы қазақ ақындарының шығармалары. Алматы, 1963.

3. ЛЕКСИКОГРАФИЯЛЫҚ ЕҢБЕКТЕР, ОЛАРДЫҢ ШАРТТЫ ҚЫСҚАРТЫЛУЫ

АС — Абай тілі сөздігі. Алматы, 1968.
 Будагов Л. З. Сравнительный словарь турецко-татарских наречий, т., 1—2. Спб., 1869.
 Қазақ тілінің диалектологиялық сөздігі. Алматы, 1969.
 Қазақ тілінің түсіндірме сөздігі. 1—2 т. Алматы, 1959, 1961.

Қазақ тілінің түсіндірме сөздігі, 1 т., А—Ә; 2 т., Б—Г. Алматы, 1974, 1976.
 Радлов В. В. Опыт словаря тюркских наречий, т., I—IV. Спб., 1893—1911.
 Юдахин К. К. Киргизско-русский словарь. Кыргызча-орусча сөздүк. Москва, 1965.

4. ГАЗЕТ-ЖУРНАЛ АТТАРЫ, ОЛАРДЫҢ ШАРТТЫ ҚЫСҚАРТЫЛУЫ

Айқап — «Айқап» журналы (1911 — 1915).
ӘЖИ — «Әдебиет және искусство» журналы.
ӘМ — «Әдебиет майданы» журналы.
Балдырган — «Балдырган» журналы.
«Жетісу» — «Жетісу» газеті, Алматы обл.
Жұлдыз — «Жұлдыз» журналы.

«Жұмысшы» — «Жұмысшы» газеті, Қызылорда — Алматы, 1928—1930.
КТ — «Коммунизм таңы» газеті, Ачматы обл.
ҚӘ — «Қазак әдебиеті» газеті.
ЛЖ — «Лениншіл жас» газеті.
СҚ — «Социалистік Қазақстан» газеті.
СТ — «Семей таңы» газеті, Семей обл.
ХМ — «Халық мұғалімі» газеті.

СӨЗ ТІЗБЕ

Абай 9	532
абайла- 9	аза 14, 15, 510
абдыра 550	азала- 14
абжыландай 9	азалы 14
абиыр 9	азамат 33, 37, 96, 232, 373
абүйыр 9	азан 14
абызсын- 9	азан-казан 15
Абылай 9	азап 14, 15, 37, 109, 152, 180, 282, 402
абылхаят 9	азар 532
абырой 9, 10, 40, 356	азат 15, 282
абысын-ажын 510	азбан 128, 518
ага 10, 84, 159, 180, 224, 421, 510	азғын 84
агайынды 10	азғыр- 15
агала- 34	азиз 86
агар- 10, 259, 352, 561	азу 15, 27, 248, 501
агат 10	азық 15, 28, 204, 321
агаттық 10	азына- 367, 516
агаш 10, 86, 238, 515, 549, 550	азып-тозып 16
агыл-тегіл 10	ай 15, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 30, 35, 38, 53, 65, 102, 107
агын 11	ай шылау сез 33, 104, 142, 169, 441, 543, 571
агыт- 224, 529, 236	ай қарата сез 16, 17, 18, 72
ада 11	айбана 508
адал 11, 33, 91, 158, 322, 549	айбар 16
адалдық 11, 52	айбат 16, 150
адам 11, 12, 26, 32, 60, 69, 73, 96, 128, 142, 153, 155, 156, 159, 171, 182, 185	айгай 61
адамдай 289	айғақ 16, 425
адамзат 11	айғыр 16, 175, 333, 455, 473, 514, 516, 547, 565
адамша 47	айғырдаі 367, 516
адамшылық 12	айд- 13, 17, 51, 99, 129, 137, 144, 195, 212, 237, 336, 356, 405, 463, 517, 521
адас- 12, 28, 168, 204	айдай 16, 17, 117, 417, 519
адым 330	айдак 518
адыр 13, 331	айдакта- 17
адыра 13, 234	айдам 132
адырайт- 294	айдама 516
адырам 13	айдан-айлар 16
ажа 17	айдар 17, 38, 59, 193
ажал 12, 13, 99	айдарлы 17
ажалды 13	айданар 37
ажалсыз 13	айданардай 17
ажар 13, 14, 113, 472	айдын 18
ажарлы 376	айдынды 18
ажуа 14	ай-күн 18, 21
ажым 81	айқай 18
ажыра- 159, 176, 352	
аз * 15, 427, 438, 439, 478	
аз- 16, 81, 154, 161, 204, 246, 247, 465, 505,	

* Аз, ас, ат, т. б. омоним және көп мағыналы сездер техникалық себептермен есім мен етістікке ғана жіктеліп берілді.

- айқай (*одагай сез*) 18
айқай-сүрөн 18
айқара 18
айқас 314
айқас- 363
айқын 16
айла 18, 19, 369, 405
айла- 36, 444, 539, 555
айла-шара 18
айлалы 37
айлас 18
аймақ 19
аймандаій 19, 117
айна 559
айнадай 19
айна-қате 19
айна-қатесіз 19
айнал- 19, 21, 42, 53, 54, 94, 101, 146, 150,
152, 156, 197, 285, 289, 296, 305, 316,
321, 340, 384, 404, 436, 464, 465, 481,
505, 534, 561, 571, 576, 581, 586
айнала 19
айналайын 19, 50
айналма 511
айналышқ 19
айны- 59, 214
айран 19, 373
айран-асыр 19
айрандай 9, 10, 19, 478
айт 21
айт- 11, 14, 20, 21, 25, 28, 33, 36, 40, 51,
52, 54, 57, 63, 65, 70, 71, 86, 89, 90,
105, 107, 108, 114, 143, 150, 158, 176,
179, 182, 191, 204, 206, 207, 208, 228,
232, 234, 235, 250, 251, 259, 262, 269,
273, 274, 275, 276, 286, 295, 305, 307,
310, 330, 331, 337, 351, 352, 356, 363,
381, 382, 385, 401, 405, 406, 407, 412,
428, 431, 444, 453, 457, 467, 469, 487,
489, 498, 504, 509, 510, 511, 513, 517,
520, 523, 525, 530, 533, 537, 541, 548.
555, 557, 565, 582
айт (*одагай сез*) 518
айтақ 20, 518
айтақта- 518
айтқысыз 11
айттыр- 368, 507
айтулы 21
айт-үйт 21
айтыс- 429
ай-шай 21
айышқ 21
айышықты 21
айышылық 21, 143
айыз 22, 266, 368
айық- 287, 290
айыл 22, 159, 178, 266, 515
айылқұр 515
айыл-тұрман 22
айып 12, 21, 22, 61, 503, 552
айып-анжы 22
айып-шам 22
айыр 19, 416, 514
айыр- 10, 11, 20, 22, 28, 51, 58, 82, 112,
145, 157, 165, 167, 168, 169, 170, 197,
215, 222, 237, 252, 262, 271, 292, 304,
309, 315, 318, 323, 327, 337, 351, 383,
418, 431, 440, 460, 466, 489, 493, 499,
518, 531, 547
айырма 22
ақ 10, 11, 23, 26, 63, 91
ақ (*сын есім*) 14, 19, 20, 22, 23, 24, 25, 26,
27, 35, 40, 51, 66, 68, 92, 102, 120, 261,
263, 279, 341, 353, 356, 375, 377, 386,
406, 407, 426, 451, 463, 478, 493, 504,
510, 514, 515, 516, 517, 548
ақ- 9, 10, 11, 20, 66, 67, 79, 134, 188, 209,
210, 258, 259, 264, 284, 301, 360, 384,
395, 374, 375, 404, 470, 502, 525, 533
ақ (*шылау сез*) 20, 21, 46, 132, 348, 438,
470, 485, 497, 512, 568, 587
ақай 22
ақау 22, 44, 69
аққұла 25
Ақмонашак 516
ақла 25
ақлан 25
ақпар 25
ақса- 513
ақсак 25, 438
ақсақал 56
ақсарабас 25
ақсүйек 26
ақта 516
ақта- 26, 41, 145, 478, 516, 521
Ақтабан 516
ақтай 30
ақтас 26
ақтар- 27, 63, 310, 413, 501, 582, 586
ақты 27
ақтық 27, 124, 279, 457
ақты-қара 27
ақтылы 27, 32
ақша 27
ақша 27
ақшам 27, 43
ақшелек 515
ақы 11, 30, 252, 283, 310, 356, 478, 484,
509
ақыл 9, 27, 28, 29, 169, 408, 486
ақылдас- 301
ақыл-ес 28
ақымак 29, 333, 424
ақын 174, 272
ақыр 29, 226
ақыр- 75, 435
ақырғы 510
ақырет 29, 510
ақыры 29, 30
ақырын 424
ал: ал *ендік*, ал *шымылдық* 35, 39
ал: ал *кәнекей* 37
ал- 9, 22, 28, 29, 30, 32, 33, 34, 35, 38, 39,
40, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 54, 58,
60, 61, 63, 65, 66, 67, 70, 74, 75,
76, 78, 79, 81, 88, 89, 94, 95, 96, 99,
101, 103, 104, 106, 110, 113, 114, 117,
118, 119, 121, 122, 123, 125, 126, 127,
129, 131, 135, 137, 140, 142, 143, 144,
145, 151, 153, 156, 157, 158, 160, 162,
166, 167, 171, 173, 174, 175, 178, 182,
186, 189, 191, 192, 193, 197, 199, 204,
207, 209, 210, 211, 212, 214, 217, 222,
223, 226, 229, 231, 234, 236, 240, 241,
242, 244, 245, 247, 250, 252, 253, 255,
258, 261, 262, 263, 273, 274, 275, 277,
279, 283, 285, 286, 287, 290, 291, 294,
295, 296, 301, 302, 309, 312, 313, 319,

- 320, 321, 328, 329, 330, 331, 332, 336,
339, 340, 342, 343, 344, 346, 348, 351,
352, 353, 356, 357, 360, 364, 366, 367,
368, 369, 372, 376, 377, 378, 379, 382,
383, 386, 387, 389, 391, 392, 393, 398,
404, 405, 406, 409, 411, 413, 416, 417,
419, 420, 421, 422, 423, 425, 427, 428,
429, 432, 434, 437, 438, 440, 441, 443,
445, 446, 448, 452, 456, 457, 458, 459,
460, 461, 463, 465, 467, 469, 471, 472,
473, 474, 475, 479, 480, 481, 486, 487,
488, 493, 495, 500, 501, 502, 509, 510,
511, 513, 516, 517, 518, 523, 525, 526,
529, 530, 531, 532, 534, 536, 540, 541,
543, 545, 548, 554, 555, 557, 558, 561,
563, 564, 565, 574, 576, 578, 579, 580,
586
ала 10, 12, 30, 31, 32, 33, 37, 81, 120, 129,
160, 172, 263, 266, 276, 329, 357, 392,
454, 517
алабырт 30
алағай-былағай 30
алаған 112
алағанышқ 30
алағыз- 30
алаіт-түләй 23, 584
алақеуім 492
алақан 31, 73, 365
алақандай 53, 85, 259
алақанышқ 30
алалы 32, 52
аламан 32
алаң 32, 89, 275, 277
алаңғасар 32
аларап 32
алар- 32, 252
алас 32
аласа 114
алас-алас 32
аласы 37
Алатау 52
алау 33
алау-далау 33
алау-жалау 33, 584
алаш 33, 37
алаша 517, 550
албасты 33, 321, 516
албарлы 32
албырт 33
алғы-бергі 33
алғыс 23, 33, 398
алғыш 180, 532
алда: алдағана көк шешек-ай... 33
алда- 33, 252, 262, 279
ал-дал 33
алдамышы 33
алдияр 34
алды 12, 34, 35, 49, 91, 94, 107, 114, 158,
168, 177, 252, 346, 386, 425, 530, 582
алды-арты 34
алдымен 85
алжас- 466
алжы- 466
алқа 26
алқа-қотан 35
алқам-салқам 35
алқым 28, 35, 180, 428
алқын- 180, 428
алқын-жұлқын 35
алла 12, 24, 35, 36, 54, 189, 303, 382, 439
алма 36, 37, 342, 516
алмагайып 36
алма-кезек 36
алмас 37
алмас- 179
алпамсадай 37
алпыс 29, 37, 548
алтайы 37
алты 15, 21, 29, 30, 37, 38, 39, 63, 71, 113,
190, 485, 546, 548
алтын 18, 38, 39, 58, 92, 99, 137, 359, 447,
452, 460, 463, 548, 584
алтындей 454
алтынды 38
алтын-күміс 38
алуаң 407
алұшы 352
алшақ 39
алшаң 39
алшаңда- 39
алышы 39, 54
алышылды 39
алым 25
алым-берім 39
алып-жұлдып 39
алыс 21, 39, 40, 57, 75, 76, 78, 114, 198,
511
алыс- 40, 54, 70
алыста- 45
амал 18, 19, 40
амал-айла 40
амалышы 52
аман 18, 40, 58, 95, 99, 154, 159, 286, 424
аманат 40
амандас- 40, 450, 569
амандық 40
аман-есен 40
аман-жаман 40
Америка 40
ана 11, 40, 41, 210, 218, 425
аналықтай 56
анау-мынау 41
андада- 41
аннан-саннан 75
ант 41, 42, 356
антала- 41, 334
ант-имандай 42
анық 16, 27, 42, 253
анық-қанық 42
аң 12, 42, 207, 545
аң: аң болды 42
аңғал 42, 105
аңғар- 165, 418, 465
аңғардай 516
аңғырт 42
аңда- 43, 76, 78, 161, 465
аңды- 42, 47, 300, 338, 376, 484, 491, 578
аңқа 42
аңқай 63
аңқау 42, 105
аңқы- 236
аңқылда- 107
аңла- 42
аңса- 42, 74
аңсар 42
аң-таң 42, 139
аңыз 42
аңызак 42

- аңыр- 42
аңырқа- 42
аңысын 43
ала 10, 137, 500
апай 43
апак-саңақ 43
апалакта- 43
апалаң-топалаң 43
апали-боңапи 43
апар- 179, 508
апат 43
апқа-саңқа 43
Аплатон 29
Аплатондай 29
аппақ 43, 63, 262, 470
ап-сан 43
алта- 19, 38, 53
алтадық 43
алтап 43
алтүщы 37
алтық 43
алышы- 43
алы 43
апыл-тапыл 43
апыр-топыр 44
ар 12, 26, 39, 46, 47, 51, 52, 55, 117
ар: *ар жақ* 37, 46, 454
ара 16, 25, 44, 45, 148, 156, 157, 158, 198,
335, 373, 432, 435, 465, 556
арадай 44, 92
араз 44, 486, 582
араздық 95
арай 38, 370, 493
арай-арай 518
арақ 36
арала- 160
аралас 71, 352, 582
аралас- 120, 144, 316, 464, 580, 582
арам 13, 26, 44, 45, 110, 239, 406, 493, 524
арамда- 44
арамдық 44, 280
арамза 44
арамы 520
аран 13, 45, 584
арандай 67
арасат 45
аратпа 290
араша 45
арашала- 46, 102
арашашы 45
арба- 61
арғы 46
арғы-бергі 46
арғымақ 515
арда 46, 516
ардақ 46
ар жақ-бер жақ 46
арзан 46
арзы- 463
арқа 41, 46, 47, 49, 173, 193, 198, 236, 238,
443, 509
арқа-бас 46
арқа-етек 46, 47
арқала- 394, 466, 497, 545
арқан 30, 47, 165, 372, 392, 509, 541, 549
арқан-жіл 549
арқар 56
арқау 47, 48, 541
арла- 51, 55
арлы 464
арман 48, 438
арманды 48
арна 48
арна- 510
арпадай 48
арса 47
арса-арса 48
арсаң 48
арт: *арт қылды* 49
арт- 78, 87, 108, 129, 142, 149, 234, 303,
342, 376, 392, 428, 451, 467, 487, 494,
550, 575
артқы 20, 49, 334
артпа 234
арты 12, 16, 34, 35, 48, 49, 73, 97, 126, 219,
234, 286, 295, 356, 510, 544, 582
артық 49, 99, 430, 493
артым 234
ару 51, 333, 514
аруақ 49, 50, 51, 63, 252, 482, 510, 537
аруақ-құдай 50
аруақтан- 50
аруақты 50
аруана 514
арула- 22, 24, 57, 481, 510
арұят 51
арша 47
аршы- 51, 102
аршын 37, 51
аршынды 518
ары 56
ары- 57, 63, 506
арыз 149, 182
арыздас- 51
арық 51
арыл- 51, 275, 287, 362, 387, 464, 540
арып-аш- 51
арып-тал- 51
арыс 37, 49, 51, 513
арыстан 51, 166, 587
арыстандай 51, 72
ас 33, 38, 44, 52, 54, 55, 64, 70, 81, 122,
130, 197, 217, 218, 239, 244, 304, 349,
398, 427, 453, 491, 510, 511, 557, 582,
ас- 9, 12, 18, 21, 28, 29, 48, 49, 52, 54, 55,
82, 87, 98, 101, 110, 123, 142, 146, 177,
183, 201, 212, 242, 250, 252, 267, 303,
304, 306, 338, 354, 386, 389, 390, 416,
439, 445, 466, 492, 503, 516, 526, 563,
567, 579, 580
аса 52
аса- 48, 52, 330
асан 52
асар 52
асарын: *асарын асады* 52
асау 52, 95
асаулан- 95
асқақта- 52
асқар 52, 53
асқардай 32
аспа 234, 304
аспан 17, 22, 37, 38, 40, 53, 54, 75, 77, 85,
125, 201, 289, 298, 321, 440, 558
аспандай- 28, 49
аспандай 45
аспал 113
ас-су 54
астамшылык 54

- астана 54
астан-кестен 54
астапыр-алда 54
астар 54
астас- 53
астаудай 464
асты 37, 54, 69, 72, 78, 123, 136, 180, 198, 199, 209, 210, 234, 263, 287, 297, 300, 312, 342, 391, 392, 396, 397, 463, 468, 498, 501, 518, 530, 551
асты-усті 54, 143
асу 9, 54
асулы 54
асафахани 54
асы: асы болды 54
асық 54, 55, 172, 252, 340, 344, 418, 463
асық- 13, 184
асыктай 38, 237, 418
асыл 55, 395, 475
асылык 54
асым 132, 170
асыр 55
асыра 55, 491, 498
ат 10, 14, 18, 57, 58, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 86, 89, 107, 108, 164, 175, 176, 179, 213, 218, 234, 269, 304, 353, 365, 390, 463, 482, 488, 505, 507, 510, 511, 515, 516, 517, 520, 528, 558, 563, 571
ат- 10, 13, 20, 21, 31, 39, 40, 41, 50, 57, 59, 60, 63, 66, 84, 144, 175, 179, 189, 192, 223, 252, 253, 261, 268, 269, 283, 290, 326, 330, 331, 345, 356, 365, 369, 381, 390, 414, 415, 423, 460, 492, 493, 494, 529, 559, 561, 564, 566, 575, 579, 583
ата 11, 46, 55, 57, 110, 111, 176, 202, 208, 220, 295, 305, 307, 351, 425, 430, 465, 475, 510, 514, 518, 524, 526
ата- 56, 57, 62, 81, 176, 194, 356, 510, 514
ата-баба 55
атақ 55, 56, 62, 176, 179
аталы 56, 465
аталықтай 56
атам: атам заман 56
атан 56, 58, 61, 514, 515
атандай 403
атанша 514
атастыр- 57
ат-атақ 57
атаяу 583
атау-кере 57, 248
атаулы 11, 62, 207
атаусыз 57
атжальмандай 58
ат-көлік 58
атқар- 349
атой 60
атта- 21, 29, 30, 50, 51, 90, 124, 145, 172, 239, 460, 509, 545, 546
аттай 60, 213, 214, 310, 484, 547, 559
аттам 132, 332, 333
аттан- 18, 61, 287, 411, 510, 516
ат-тон 61
атты 70, 176, 179, 194, 271, 451
ат-шапан 61
аты-жәні 62
атыздай 158, 259
атылас 550
атым 132, 414
атымды 62
- Атымтай 62
Атымтайдай 62
ау 64, 70
ау- 28, 29, 42, 60, 63, 84, 88, 99, 109, 113, 116, 161, 168, 198, 277, 293, 352, 407, 411, 437, 450, 574
ауа 53
ауалан- 63
ауыны 26
аудар- 63, 165, 190, 198, 211, 213, 252, 262, 274, 296, 349, 401, 484, 499, 579
аударыспақ 511
аужай 63
аужал 63
аужар 63, 509
аузы-аузына 64
аузы-басы 64
аузы-мұрын 65, 68, 389
ауқат 69
ауқатты 69
аула 12
аула- 279
аулақ 69, 118, 122, 180, 580
аумалы-төкпелі 69
ауна- 288
ауру 69, 70, 454
аусыл 70
аузы 13, 17, 21, 22, 29, 30, 31, 33, 34, 41, 49, 51, 52, 57, 63, 64, 65, 66, 67, 68, 69, 70, 71, 85, 109, 132, 137, 150, 156, 157, 159, 160, 164, 166, 168, 176, 178, 179, 180, 181, 184, 188, 195, 204, 210, 214, 244, 246, 248, 252, 262, 266, 268, 273, 282, 300, 304, 306, 309, 316, 340, 353, 365, 370, 389, 412, 419, 426, 428, 429, 432, 438, 443, 454, 467, 470, 494, 495, 502, 504, 516, 517, 535, 538, 544, 551, 580
ауызба-ауыз 70
ауызда- 70
ауыздай 70
ауыздан- 438
ауызды 70, 132, 195, 419
ауыздық 70
ауызекі 70
ауық 132
ауыл 69, 71, 72, 129, 178, 351, 508, 510, 548
ауыл-аймак 71
ауылдас 86
ауыр 49, 64, 72, 75, 172, 197, 198, 274, 400, 417, 475, 506
ауыр- 67, 72, 95, 99, 112, 172, 184, 279, 365, 584
ауырла- 75, 122, 211
ауырлық 72
ауыртпалық 72
ауыс- 77, 90, 93
ауыт 72
ay-hay 518
аш 30, 52, 72, 73, 74, 94, 372, 473
аш- 13, 18, 24, 27, 31, 35, 36, 40, 45, 49, 64, 67, 68, 73, 74, 87, 88, 92, 102, 114, 116, 151, 168, 169, 170, 174, 188, 206, 210, 224, 250, 253, 255, 260, 264, 265, 271, 274, 275, 277, 285, 286, 287, 290, 298, 299, 313, 331, 341, 347, 361, 363, 368, 386, 387, 395, 416, 418, 452, 456, 464, 465, 467, 482, 508, 509, 513, 519, 527,

- 529, 532, 542, 550, 556, 575, 580, 586
аша 19, 30, 72, 514
ашамай 515
ашаң 72
ашар-ашпастан 70
аш-арық 72
ашқарақ 73
ашқарақтан- 73
ашпа-жалаң 73
ашу 29, 35, 74, 170, 236
ашу-жанжал 74
ашулан- 282
ашуыза 74
ашы- 99, 184, 391, 582, 584
ашық 16, 35, 53, 54, 64, 74, 99, 168, 212,
260, 270, 347, 387, 556, 583
ашып-жұмғанша 255
ащы 74, 75, 188, 362, 481, 523, 535
аю 75, 249
аюдай 75, 435
ая 31, 73
ая- 75, 94, 181, 323, 459
аядай 78
аяз 47, 78, 266, 372, 454, 568
аяздай 46
аяқ 12, 30, 50, 51, 53, 55, 58, 68, 75, 76, 77,
78, 79, 81, 97, 98, 100, 102, 104, 132,
156, 159, 163, 177, 178, 195, 198, 204,
208, 211, 214, 237, 250, 298, 313, 353,
377, 417, 424, 425, 426, 453, 465, 468,
470, 479, 484, 507, 511, 513, 516, 520,
549, 550, 567, 678
аяқ-қол 79
аяқсыз 79
аяқта- 513
аяқтабак 79
аяқтай 516
аяқтан- 79, 503
аяқты 70, 156, 513
аял 79
аяла- 31, 186
аялда- 517
аян 79, 83, 425
аяныш 79
аяң 135, 479
аянда- 52
аят 79, 235
ah 72, 331, 540
- әбес 10, 80
әбестік 10
әбзел 164
әбігер 32, 80
әбілет 33
әбілхаят 9
әдді 82, 83
әден 80
әдет 478
әділ 80, 404
әділет 80, 333
әдіре 13
әдірем 13
әже 17
әжеп 80
әжет 81
әжім 81
әз 81
әзәзіл 44
- әзәзілдей 81
әзел 81
әзіз 81
әзер 81, 476
әзіл 81
әзір 81, 93
әзірейіл 81
әзірет 81
Әзірет Әлі 81
әй 17, 81
әйгілі 62, 202
әйел 38, 75, 81, 337, 369, 400, 455, 522
әйелдей 89
әйт 81
әй-шәй 86
әке 81, 82, 355, 406, 425, 430, 500
әкей-үкей 81
әкел- 390, 509, 532
әкет- 10, 66, 67, 345, 366, 533, 548, 579
әккі 82
әл 82, 83
әл-дәрмен 82
әлде 82
әлдеқандай 82, 314
әлдекім 82
әлден 82
әлдірман 82
әлей 82
әлек 75, 82, 83, 90, 101
әлек-шәлек 83
әлекей-шәлекей 83
әлекедей 82
әлем 16, 19, 83, 417
әлем-жәлем 584
әлем-тапырық 83
әленкідей 82
әлеумет 16
әл-куш 83
әлмисақ 56, 83
әлпет 113, 465
әлпеште- 83
әлтек-төлтек 83
әлім: әлім жетті 83
әлім-берім 83
әлімсақ 56, 83
әліп 83
әмбе 19
әмпай-жанпай 43
әмпей-жәмпей 84
әмпейлес 84
әмір 35, 84
әміркен 84
ән 9, 84
әнбие 212
әнгелек 84
әншайін 84
әнімен: әнімен құлады 84
әні-міне 84
әңгіме 39, 84, 130, 147, 361, 379, 381, 541
әңгіме-дуken 84, 151
әңгімелі 84
әңгір 84, 101, 512
әңкі-тәңкі 84, 99
әнер- 243, 303, 402
әнер: әнер баған 84
әлкей-үкей 81
әр 84, 85, 416
әр-берден 84

- әрбір 85
әрең 85
әркім 85
әрмен 56
әруақ 50, 55
әрі 85, 250
әрі-сәрі 85
әсер 85
әскер 507
әсіре 85
әттең 85
әттеген-ай 320
әү 85
әудем 85, 132
әужал 63
әуе 53, 85, 283
әуез 85
әуезе 85
әуел 85
әуелі 85, 146
әуен 85, 86
әүес 86
әүке 86
әүлекі 72, 86
әулие 86, 202, 282, 509
әүпілде- 367
әүре 82, 86, 212, 237
әуре-сарсаң 82, 86, 454
әуселе 86
әшкере 86
әш-пүш 84, 86
- ба 40, 53, 59, 357, 415, 567
баба 87, 220, 514
бабай 87
бага 51
багана 87
багзы 88
бағлан 87, 517
бадал- 94
бадана 88
бадырақ 88
бадыраң 88
баз 88, 89, 412
базар 81, 88, 94, 314
базарлы 385, 555
базына 89
базыналық 89
баж 88
бажа 510
бажай 88
бай 89, 147, 324, 386, 387, 455, 583
байбалам 89
байғазы 89
байғұс 89, 478
байқа- 9, 63, 93, 272, 334, 480, 482, 491
байқұтан 239
байла- 15, 28, 57, 77, 83, 88, 89, 95, 100,
110, 119, 124, 167, 205, 225, 237, 253,
316, 319, 321, 330, 342, 365, 379, 414,
432, 437, 460, 496, 499, 510, 517, 518,
519, 527, 530, 532, 533, 535, 563, 566,
571, 582
байлам 89
байлау 89, 342, 438, 469
байлаулы 89, 270, 507
байлаушы 253
байлық 70, 89, 90, 162
байпақ 90, 557
- байсалды 175, 349
байсалдылық 122
байтақ 90, 162
байталды 175
байтерек 120
Байтолла 90
байшешек 90
Байшұбар 516
байы- 290, 415, 557
байым: байым қылды 90
байып 90
бақ 35, 36, 87, 88, 90, 91, 98, 165, 263,
387
бақ- 28, 44, 63, 68, 70, 71, 83, 87, 93, 102,
114, 120, 140, 143, 159, 181, 264, 268,
289, 292, 300, 321, 334, 338, 400, 437,
465, 498, 517, 518, 561, 578, 579
бақа 30, 239, 266, 537
бақадай 68, 538
бақай 90, 185, 516
бақайшак 90
бақан 11, 30, 37, 84, 90, 508, 549
бақауыл 52
бақ-бақ 518
бақ-дәүлет 90
баки 90, 140, 151, 433
бақсы 91, 92
бақсыдай 222, 223
бак-талај 88, 489
бакты 88
бакыл 91, 147, 431
бақылда- 246
бақылдас- 91
бақыр 89, 91, 321
бақыр- 435, 515
бақырай- 262
бақырауық 515
бақыт 87, 88, 90, 91
бақытты 91
бал 10, 91, 92, 94, 286, 335, 371, 479, 493
бала 12, 32, 37, 46, 49, 81, 91, 92, 110, 120,
123, 125, 172, 181, 182, 209, 218, 282,
291, 324, 327, 332, 333, 342, 343, 350,
371, 395, 398, 404, 413, 419, 425, 430,
455, 513, 518, 527, 544, 566
бала- 122, 185
баладай 92
балағат 92
балақ 67, 91, 177, 247, 314, 375, 394, 568
балалық 91, 283
балапан 92, 190, 375
балаша 92
бала-шага 92
балғадай 15
балдақ 92
балдама 92
балды 92
балдыз 510
балиға 92
балқан 92, 93
балқаш 29
балқы- 106, 122, 328, 475
балта 16, 92, 93, 396, 491, 527, 560
балтам 463
балтыр 93, 99
балуан 93, 511
бал-шекердей 93
балшық 93

- балыға 92
балық 93, 431
балыктай 460
бап 87, 93, 375
бапта- 375
бар 17, 39, 40, 48, 57, 68, 69, 77, 81, 85, 93, 94, 103, 112, 114, 118, 134, 143, 144, 167, 170, 174, 179, 184, 187, 203, 216, 239, 243, 258, 262, 277, 287, 294, 310, 337, 341, 348, 357, 359, 360, 366, 369, 387, 395, 401, 406, 407, 427, 449, 452, 463, 468, 469, 470, 489, 504, 507, 517, 532, 536, 538, 555, 559, 575, 579, 583
бар- 14, 21, 64, 79, 90, 93, 94, 96, 105, 125, 152, 164, 180, 193, 197, 212, 218, 219, 240, 265, 273, 305, 339, 341, 406, 426, 464, 488, 493, 507, 544, 546, 551, 578, 585, 586, 587
барабан 93
баран 93, 517
барқадар 93
баркын 375
бармақ 92, 94, 374, 416, 440
барышын 81, 375
барымта 94
бас 10, 12, 34, 36, 51, 54, 56, 57, 58, 61, 76, 88, 89, 90, 91, 94, 95, 96, 97, 98, 100, 101, 102, 103, 104, 105, 106, 120, 123, 129, 132, 134, 141, 145, 146, 147, 148, 153, 156, 157, 164, 169, 174, 178, 191, 196, 200, 219, 227, 237, 238, 239, 243, 247, 272, 273, 278, 283, 289, 306, 309, 310, 314, 316, 319, 330, 335, 337, 338, 340, 341, 342, 353, 354, 355, 356, 367, 369, 375, 377, 385, 386, 395, 398, 408, 416, 419, 422, 424, 426, 427, 449, 456, 458, 462, 464, 470, 495, 503, 505, 507, 511, 516, 517, 518, 519, 525, 528, 544, 546, 549, 550, 551, 557, 561, 566, 568
бас- 12, 15, 18, 21, 31, 33, 39, 43, 49, 50, 51, 59, 68, 74, 76, 77, 78, 79, 81, 83, 84, 92, 93, 94, 97, 99, 106, 112, 115, 117, 123, 127, 128, 159, 170, 174, 178, 188, 192, 194, 197, 224, 228, 235, 247, 251, 253, 261, 263, 271, 277, 279, 281, 284, 285, 292, 295, 296, 298, 302, 305, 309, 314, 321, 322, 327, 329, 332, 336, 338, 339, 340, 347, 362, 363, 379, 383, 388, 396, 399, 400, 404, 406, 411, 417, 420, 422, 429, 432, 440, 449, 453, 457, 460, 462, 463, 475, 487, 488, 491, 493, 494, 495, 524, 526, 532, 537, 550, 558, 564, 574, 578, 580, 581
бас-аяқ 95
бас-бас 518
баса-көкте- 94
бас-көз 96
басқа 16, 57, 62, 90, 132, 158, 163, 184, 228, 413, 426, 472, 482, 540
басқар- 33
басқұр 549
баспақ 517
баслақшы 97
баста 85, 519
баста- 160, 161, 204, 211, 342, 364, 410, 434, 465, 485, 503, 509
бастаңғы 507
бастас 89, 105
бастау 245
бастауышы 204
басты 37, 38, 91, 156, 171, 178, 202, 210, 377, 437, 451, 463, 548
бастық 369
бастылық 171
бастырық 70, 549
басы 570
басшылық 182
басы-көзі 100
басым 49, 94, 494
басыр 104
бат- 21, 22, 46, 52, 53, 54, 57, 90, 92, 93, 104, 105, 112, 122, 154, 186, 217, 223, 239, 251, 259, 289, 290, 293, 296, 302, 305, 314, 326, 336, 342, 359, 370, 371, 391, 415, 444, 450, 468, 470, 472, 496, 500, 522, 523, 529, 538, 562, 570, 571, 582
бата 23, 104, 105, 417, 501, 507
Батма 119
батпақ 391
батпан 37, 105, 118, 387
батпандай 105
батсайы 550
батта 437
батти- 105
батық 105
батыл 105
батылдық 125
батыр 42, 89, 105, 194, 250, 333, 465
батыр- 94, 177, 531
бау 106, 119, 380, 375, 505, 507, 546, 549
баудай 105
баулы 504
баулы- 163, 223
баура- 106, 181
бау-шарбак 71
бауызды- 385
бауыздыда 106
бауыр 40, 58, 79, 99, 106, 107, 132, 166, 170, 191, 306, 321, 411, 495
бауырла- 106, 198
бауырсақ 405
бауырымда- 106
бахым 107
банар 107, 263
башай 107
бая 107
баяғы 107
баян 107
баяндай 340
бәддүға 107
бәділ 107, 286
бәйбіше 56, 415, 510
байге 95, 99, 107, 108, 511, 516
бәйгелі 63
бәйек 108, 470
бәйт 108
бәлден- 108
бәле 72, 96, 100, 101, 108, 440, 441
бәлекет 108
бәлелі 440
бәрекелді 105
бәрі 108, 125, 462, 480
бес 108, 132, 401

- бәсеке 108, 155
бәсек 10
бе 72, 167, 199, 368, 459
бебеу 108
бедел 108
бедеу 109, 401, 488, 515, 516
без 44, 109
без- 26, 46, 51, 109, 160, 183, 519
безбен 109
безгелдек 389
безе- 371, 535
безекте- 109
безер 23
бейбақ 109, 464
бей-жай 109
бейкадыр 109
бейне 109, 152
бейпіл 109
бейрат 109
бейшара 478
бейіл 23, 45, 109, 110, 441, 442
бейілді 132
бейім 110
бейіш 110, 210, 459
бек 110, 327
бекбике 111
бекем 110
бекі- 64, 122, 126, 127, 166, 274, 279, 495
бел 9, 52, 72, 110, 111, 112, 113, 129, 130,
154, 171, 209, 287, 355, 364, 374, 432,
454, 496, 499, 516, 531, 568
белбей 38, 110, 124
белгі 17, 49, 97, 111, 352
белгілі 109, 111, 113, 202, 272
белгісіз 111
белдеу 549
белдеулен- 492
белді 111
белдік 209
белсенді 10
белуар 112
белше 415
белшесінен 112, 570
бенде 442
бер- 9, 11, 14, 20, 22, 26, 28, 30, 41, 45,
47, 49, 52, 54, 60, 66, 68, 70, 74, 79,
82, 84, 85, 87, 89, 90, 91, 95, 100, 102,
104, 108, 109, 111, 112, 113, 117, 120,
123, 125, 129, 141, 142, 143, 144, 148,
149, 153, 161, 162, 165, 166, 167, 179,
181, 187, 189, 191, 194, 195, 198, 199,
203, 204, 207, 211, 212, 213, 216, 217,
218, 221, 222, 228, 230, 231, 233, 234,
245, 261, 273, 274, 279, 280, 284, 286,
306, 308, 311, 313, 314, 342, 346, 347,
349, 355, 356, 358, 361, 366, 372, 375,
376, 379, 381, 382, 383, 387, 389, 392,
395, 396, 398, 403, 407, 409, 416, 417,
418, 422, 424, 433, 434, 437, 439, 443,
444, 446, 448, 449, 452, 454, 458, 460,
462, 463, 465, 466, 468, 474, 476, 478,
480, 481, 492, 494, 495, 501, 506, 507,
508, 509, 510, 511, 513, 516, 517, 525,
526, 528, 530, 531, 532, 533, 535, 537,
544, 550, 554, 556, 557, 558, 559, 562,
570, 571, 576, 580
береген 112
береke 112, 113, 419
бerekelі 427
берен 92, 113
бересі 37
бермен 116
бері 56, 83, 85, 87, 116, 202, 254, 314
берік 42, 64, 69, 106, 124, 146, 154, 187,
265, 359, 481, 496, 572, 580
беріс: кіре беріс, қара беріс 297, 302
беріш 216
бес 37, 113, 118, 129, 132, 157, 165, 203,
304, 387, 443, 463, 464, 576
бесенеден 113
бесті 113, 482, 516
бесік 38, 41, 113, 164, 507, 519, 550
бесіктең 93
бесін 113, 298, 542
бет 14, 19, 27, 36, 81, 89, 112, 113, 114,
115, 116, 117, 118, 119, 125, 130, 132,
160, 195, 203, 213, 235, 246, 298, 322,
355, 356, 385, 406, 423, 426, 428, 450,
482, 495, 509, 510, 524, 557
бет-аузы 114
бетеге 114
бет-жұз 114, 118
беткей 132
беттегі 181
бетті 72, 90, 157
би 84, 89, 119, 157, 301, 427, 475, 511,
519, 524
Биатпа 119
Бибатпа 119, 391
Бибісара 119
Бибі Батпа, Бибі Кадиша, Бибі Фатима
119
Бибі-Бетима 391
біда 461, 515
бидай 24, 119, 462, 535
бидайша 119
бидарқа 119
бидей 362
бие 16, 98, 109, 113, 133, 354, 516, 519,
526
бизар 119
бике 307, 384, 510
бикеш 510
біле- 74, 119, 122, 123, 160, 279, 428, 503,
528
білік 84, 119, 426
бит 91, 119, 120, 393, 404, 469, 489, 551
биттей 119
биялай 119
бийк 52, 114, 120, 163, 436, 555, 558, 572·
бодам 120
бодан 120
боз 21, 120, 125, 163, 206, 341, 427, 451,
514, 515, 517, 548
боза 120
бозамық 120
бозар- 135, 492
бозбала 376
бозда- 120, 125, 218, 515
боздақ 117, 120, 515
бой 14, 55, 82, 95, 120, 121, 122, 123, 151,
251, 274, 284, 306, 307, 428, 432, 582
бойда 463
бойдақ 477
бойла- 44, 266, 411, 433
бойлы 230, 330, 420
бойы 47, 58, 140, 174, 191, 196, 286, 290,
366, 378, 401, 414, 433, 434, 490, 498,

- 521, 522, 527
бок 120, 123, 152, 237, 294, 340, 347, 359,
418, 427, 457, 527, 573
бок-сідік 120
бокта- 520
боктай 359
бокташақ 123, 435
бол- 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 18, 19,
20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30,
32, 33, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 43, 44,
45, 47, 48, 49, 50, 52, 54, 56, 57, 59,
62, 63, 64, 66, 69, 70, 72, 73, 77, 78,
79, 80, 81, 82, 83, 84, 85, 86, 88, 89,
90, 91, 92, 93, 95, 96, 99, 100, 103,
105, 106, 107, 109, 110, 111, 115, 117,
119, 120, 123, 124, 125, 126, 128, 129,
130, 131, 133, 134, 135, 136, 137, 139,
141, 144, 145, 146, 147, 148, 149, 150,
152, 153, 155, 156, 157, 158, 159, 160,
161, 163, 165, 166, 167, 168, 171, 172,
173, 175, 176, 178, 179, 184, 185, 190,
191, 193, 194, 195, 197, 198, 199, 201,
203, 204, 205, 206, 207, 209, 211, 214,
215, 216, 221, 223, 224, 226, 227, 228,
229, 230, 233, 235, 236, 238, 239, 240,
242, 243, 244, 245, 246, 248, 249, 252,
253, 254, 256, 258, 259, 261, 265, 268,
270, 271, 272, 273, 274, 275, 277, 278,
279, 281, 282, 283, 285, 286, 288, 289,
290, 291, 292, 294, 295, 297, 298, 301,
302, 303, 304, 306, 307, 308, 312, 313,
314, 316, 318, 320, 321, 322, 323, 324,
325, 326, 327, 328, 331, 332, 333, 334,
336, 337, 339, 340, 341, 342, 343, 344,
345, 346, 349, 351, 352, 353, 355, 360,
361, 363, 364, 365, 366, 367, 369, 370,
371, 372, 375, 376, 377, 378, 381, 382,
383, 384, 385, 386, 387, 388, 389, 390,
391, 392, 394, 395, 397, 398, 399, 401,
402, 403, 405, 406, 407, 408, 409, 410,
412, 413, 414, 415, 416, 417, 418, 419,
422, 424, 425, 426, 427, 429, 432, 433,
437, 438, 439, 440, 441, 442, 443, 444,
446, 447, 449, 450, 451, 452, 453, 454,
455, 456, 457, 458, 459, 460, 463, 467,
468, 469, 470, 471, 472, 473, 474, 476,
477, 478, 479, 480, 482, 483, 484, 486,
487, 488, 489, 490, 491, 492, 493, 494,
495, 497, 499, 500, 503, 505, 510, 512,
513, 514, 516, 517, 518, 520, 522, 523,
524, 526, 527, 532, 533, 534, 537, 539,
540, 542, 543, 544, 546, 547, 551, 552,
553, 554, 555, 557, 558, 559, 561, 562,
563, 564, 565, 566, 567, 568, 570, 572,
574, 576, 577, 579, 580, 581, 582, 583,
584, 585, 588
болат 123, 254, 516, 559
болбыра- 234
болжа- 272
больм 124
больымсыз 124
больстық 124
бопса 105
бор 124, 583
боран 23, 495, 525
борандат- 322
борандық 133
борасын 194
борбай 47, 322, 327, 353, 566
- борбас 120
бордай 120, 124, 583
бордақы 517
боржа 124
борла- 556
борсық 130
борша 47, 124
бос 100, 124, 125, 126, 204, 285
бос- 224, 277, 291
боса- 37, 46, 55, 100, 123, 127, 182, 190,
198, 213, 224, 272, 277, 347, 392, 506,
530
босага 124, 509, 548
боска 125
бостау 224
бота 125, 514, 515, 516
ботадай 125, 515
ботала- 125
бота-тайлақ 71
ботқа 120
бошала- 217, 515
боя 253, 314, 328, 371, 374, 416, 527
бояу 123, 469
болжыш 253
бебек 92
бегенайла- 125
бәгесуіл 125
бедене 125
беже- 125
без 67, 125
бек- 90, 370, 383, 385
бекем 23, 125, 516
бекендей 516
бексе 285, 454
бел- 31, 79, 160, 162, 197, 224, 273, 277,
308, 325, 379, 414, 480, 527
беле 332, 510
бел-е 91, 142, 444
белек 30, 130, 163, 207, 413, 420, 472,
524, 580
белеу 375
беліс- 125
бери 125, 126, 239, 267, 539
берідей 72, 489, 545
бөрік 37, 96, 125, 312, 544
бөрік- 126
бөрт- 369
бөрте 517, 545
бөртпе 375
бөтен 30, 126, 160, 480
бөстек 550
бу 126, 127, 128
бу- 65, 74, 110, 111, 126, 165, 190, 211,
222, 398, 403, 499, 560
буз 126, 195
булық- 74
бура 45, 126, 289, 404, 514
бурадай 126, 188, 319, 368, 403, 515
бурыл 126, 517, 539
буулы 126
буын 126, 127, 190, 242
буынсыз 126
буыршын 514
бұған 127
бұғалық 127, 517
бұғана 127
бұғау 127, 535
бұдыр 485
бұз- 42, 56, 95, 110, 112, 127, 145, 151,

- 154, 170, 171, 245, 291, 304, 306, 312,
336, 406, 409, 413, 419, 435, 446, 460,
479, 518, 528, 542, 545, 560, 564, 572,
580
бұзау 84, 127, 287, 305, 517
бұзаудай 89, 523
бұзаула- 517
бұзық 318, 441
бүйда 237, 364, 515
бүйдала- 127
бүйкіт 128
бүйра 342
бүйрық 12, 23, 35, 84, 128, 232
бүйрықты 23
бүйым 128, 432
бүйым-бокша 128
бүйымтай 128
бүйир- 128, 144, 284, 356, 369, 506, 510
бүк- 73, 112
бұқа 128, 253, 364, 514, 517
бұқара 311
бұқары 550
бұқта 210
бұл 128, 288, 394, 411
бұла 128
бұла- 256
бұлақ 256
бұлан 516
бұлан-талаан 128
бұлаң 128, 526
бұлау 219
бұлаудай 259
бұлбұл 128, 137, 254, 458
бұлға- 343
бұлғыр 128
бұлда- 449, 468, 469
бұлды 129
бұлдыр 125, 129
бұлжыт 129
бұлқан-талқан 129
бұлсыз 129
бұлт 54, 101, 129, 246, 287, 379
бұлтак 526
бұлттай 191
бұлық 129
бұлтықсы 125
бұр- 57, 102, 114, 117, 119, 130, 274, 393,
585
бұра- 236, 243, 360, 393, 523
бұралқы 129
бұран 129
бұратана 129
бұрау 129, 372, 517
бұрқ 129
бұркан-таркан 129
бұрқасын 194
бұрқ-сарқ 129
бұрқылда- 126, 404
бұрқыра- 126
бұршак 392
бұршақта- 254
бұрыл- 179
бұрын 13, 129, 237, 293, 324, 375
бұрыс 114
бұрыш 152
бұрышты 143
бұт 78, 129, 130, 177, 331, 348, 371, 424,
566
бұта 129
- бұтак 130
бүге-шіге 130
бүгімен 119
бүзірік 202
бүйен 130
бүйрек 109, 130, 192, 461, 495
бүйректен- 517
бүйі 130
бүйідей 130
бүйір 73, 130, 389, 516
бук 39, 130, 526, 531, 586
букле 517
бүкең 130
бүкір 130
бүлде: үлде мен бүлде 548
бүлдір- 32
бүлдіргі 131, 160
бүлдіргіш 160
бүлкек 114, 116, 130, 131, 215, 585
бүлкек 362
бүлкіл 362
бүлкілде- 272
бүлкіл 131
бүлін- 32, 131, 222, 557
бүр 485
бүр- 47
бүрке- 496
бүркіт 136, 374, 375
бүркіттей 370
бүрліктір- 130
бүрсең 131
бүрік- 67, 153, 346
бүріс- 130
бүтін 99, 100, 106, 137, 157, 277, 313,
481, 551, 587
бүтінде- 239
бықпышт 130, 131
бықсы- 46, 342, 586
бықы- 131
былай 131
былға- 518
былқ 131, 172
былш 115, 116, 131
бырай 131
быртвік 516
бытпыштық 125, 305
быт-ышт 131
быттыра- 461, 573
біз 415, 536
біздай 516
біл- 13, 20, 22, 34, 40, 57, 75, 79, 83, 87,
95, 97, 113, 117, 123, 131, 147, 152,
162, 165, 166, 167, 173, 183, 202, 204,
207, 208, 219, 221, 222, 239, 241, 274,
277, 292, 295, 300, 303, 309, 310, 320,
346, 349, 356, 407, 409, 417, 418, 426,
428, 430, 431, 435, 436, 440, 441, 492,
501, 504, 517, 535, 544, 555, 569, 571,
581, 583, 585
біле- 15
білек 23, 93, 131, 294, 402
білем 133
білеудей 131, 149, 259
білті 481
білда: олда білдә 415
біллә: олла біллә 415
білтеле- 168
білім 29, 132
білінер-білінбес 492

- бір 17, 18, 32, 54, 60, 66, 76, 84, 85, 88, 107, 108, 119, 122, 125, 131, 132, 133, 134, 135, 136, 137, 149, 152, 156, 157, 158, 159, 165, 212, 226, 230, 254, 279, 287, 290, 291, 296, 305, 307, 318, 341, 347, 348, 356, 364, 377, 398, 399, 407, 408, 410, 416, 417, 426, 438, 443, 459, 463, 467, 468, 469, 480, 482, 485, 503, 514, 517, 518, 524, 529, 567, 570, 575, 578, 579, 588
бірге 133, 283, 308, 363, 524
бірегей 133
бірдей 19, 543, 576
Бірдеме 272, 427
бірдім: бірдім болды 133
біреу 88, 133, 390
бірлік 70
бірнеше 85
бірік- 97
бірін-бірі 137
біт- 10, 40, 43, 57, 106, 121, 122, 130, 132, 133, 146, 148, 164, 170, 177, 181, 195, 202, 206, 250, 254, 263, 271, 272, 275, 277, 291, 303, 305, 306, 313, 322, 348, 349, 360, 361, 367, 385, 387, 389, 395, 420, 432, 447, 456, 464, 476, 486, 490, 496, 507, 510, 516, 519, 521, 532, 539, 550, 554, 561, 563, 572, 581
біте 199
бітеу 130, 137, 278, 284, 502
бітім 148
гаянап 137, 138
гәу 243
гер- 409
гүл 138, 206, 303, 370, 416
гүлдей 138

ғажайып 139
ғажап 139
ғазис 81
ғазырет 139
ғайып 139, 254, 525
ғалам 202, 417
ғана 38, 366
ғапу 139
ғапыл 139
ғарасат 139
ғарып 139
ғаріпшілік 101
ғасылық 139
ғашық 139, 140
ғибадат 140
ғибрат 140
ғилман 140
ғұмыр 140
ғұрлыш 463, 569
ғұрым 569
ғылым 140, 202

да (жалғаулық шылау) 15, 38, 48, 53, 54, 55, 65, 84, 91, 96, 103, 123, 129, 133, 136, 152, 175, 179, 189, 199, 213, 219, 294, 305, 315, 337, 352, 377, 385, 394, 398, 399, 406, 411, 416, 417, 428, 446, 452, 463, 470, 487, 497, 504, 512, 520, 522, 532, 539, 543, 545
дабыл 141, 226
дабыра 141
дабыс 141
дағ 141
дағара 55
дай 156
дай-дай 156
дайымшилық 141
дақ 141, 216, 274, 275, 280,
дақпырт 196
дал 99, 141
дала 16, 90, 141, 162, 163, 175, 188, 353, 365, 375, 391, 453, 468, 510, 519, 581
даладай 141
далбаса 141, 181
далбасала- 181
далдың-дүлдің 142
дали- 142
дамыл 142, 529
даналық 27
даң 99, 142
данғаза 142
даңғыл 142
даңқ 55, 62, 142, 333
дан-дардай 142
дар 142
дарак 458
даракы 142
дардай 142, 463
дарига 142, 539
дария 143, 202
дару 68
дары- 90, 112, 121, 122, 149, 150, 367, 368, 372, 376, 467
дастарқан 55, 143
дат 143, 179
дау 34, 143, 202, 456
дауа 69, 143, 148, 399
дауала- 215, 277
дау-жанжал 559
даусыз 49
дауыл 266, 322
дауылдай 266
дауыс 74, 143, 144, 182, 326, 363, 473, 510, 511, 516
дауысты 362
дәде 144
дәйек 144, 486
дал 144, 362
дәлдек 144
дәм 52, 144, 145, 152, 405, 499
дәмдес 144
дәмдес-тұздас 144
дәмді 144
дәме 144, 167
дәм-тұз 144, 145, 152
дән 145, 373
дәндән 145
дәнекер 145
дәнеме 347
дәнене 347
дәнік- 145
дерған 145
дерет 145, 298
дәркүмән 145
дермен 145, 146, 148
дәрі 146, 406
дәріп 146
дес 146
дәт 20, 146
дөу 146, 202
дөулет 90, 146, 162

- дәурен 102, 146
дәүір 146, 147
дәйт 147
де (жалғаулық шылау) 23, 82, 93, 103,
119, 146, 171, 172, 283, 284, 291, 293,
295, 349, 379, 390, 391, 416, 430, 431,
473, 551, 553, 557
де- 17, 20, 21, 23, 36, 56, 62, 80, 81, 83,
84, 85, 86, 96, 108, 114, 118, 133, 147,
167, 168, 182, 189, 194, 203, 212, 236,
238, 239, 245, 291, 293, 313, 340, 346,
355, 357, 374, 406, 417, 419, 424, 426,
427, 443, 463, 467, 469, 470, 500, 503,
514, 517, 518, 525, 561, 568, 584
дегбір 147
дегішпе 147
дедек 147
дедекте- 147
дейін 90, 130, 147, 164, 166, 239, 582
делбе- 276
делдал 147
делда- 492
делебе 148
дел-сал 85
дем 32, 148, 240, 510
дембел 148
дембелше 148
демде- 277
деме- 50
демесін 36
ден 148
дene 148, 522, 587
денелі 148, 320
дер 148
дерт 148, 149, 173, 181, 216, 217, 461
дертті 148
дес 149
дестеле- 149
дидар 23, 149, 150, 554
дидарлы 175
дихан 149
добалдай 149, 259
дода 144, 449
дозақ 149
доқ 149
долдан- 149
долы 266
дом 149
домала- 307, 497, 503
домалақ 149
дол 12, 463
дорба 149
дос 20, 149, 151, 342, 546
дос-душпан 149
деде 549
дөнежіл 516
дөнен 150, 276, 516, 517
дөң 150, 518
дөңделек 150, 152
дөп 150
ду 116, 128, 150
дуа 150, 468
дуалы 64, 150, 468
дуан 202
дуана 150
дуасыз 150
душар 100, 150, 303
дуылда- 517
дуға 150
- дұғай 150
дұрыс 407
дұспан 202
дұшпан 55, 149, 151, 155, 333
дұбір 151
дұз 151, 353
дұйім 151
дүкен 151
дұлдул 442, 515
дұлей 29, 151
дұние 18, 85, 127, 151, 152, 156, 157, 169,
177, 190, 247, 293, 411, 421, 432, 439,
474, 499, 510, 553, 567, 583
дұниелік 128
дұния 72, 439
дұңқ 152
дұр 66
лұрдараз 152
дұре 152
дұрмек 153, 282
дұррі 153
дұрсе 153
дұрсілде- 214
дұрсін 322
дыбыс 153, 550
дыбысты 153
дығыр 153
дық 153, 274, 275, 279
дым 153, 346, 405, 411
дымақ: *дымағын шық па?* 153
дымкыл 153
дыруду 153
дігер 153
дікең 153
ділгір 153
ділгірлік 154
ділдә 340
ділмар 505
дін 107, 154, 530
дінке 153, 154
дір 215
дірдек 154
діт 279, 280
е 155, 166
ебелек 155
ебелекте- 547
ебеп 155
егде 155
егес 155, 164
егеу 164
егжей-тегжей 130
егіз 149, 155, 158, 518
егіл- 124, 155, 298, 584
егін 420
еді- 81, 84, 120, 162, 305, 307, 403, 407,
422, 459, 543, 581
Еділ 516
еже 155
ежелгі 155
ежіл-ғожыл 156
ез 156, 433
ез- 106, 162, 164, 170, 386
езу 68, 132, 156, 157, 266, 370, 480
ек- 319, 420
екен- 20, 38, 84, 89, 93, 134, 187, 246, 264,
397, 417, 435, 513, 514, 529, 546, 559
екпінде 11
ексе 156
екшек 156

- екі 20, 29, 37, 41, 84, 85, 100, 118, 133, 134, 135, 143, 156, 157, 158, 159, 162, 164, 198, 220, 240, 255, 277, 290, 305, 347, 360, 386, 443, 462, 467, 468, 469, 489, 512, 515, 518, 555
екілен- 158
екінді 291
екіталаі 101
ел 12, 62, 70, 90, 106, 129, 131, 136, 155, 159, 160, 161, 162, 166, 169, 178, 193, 194, 197, 202, 275, 298, 302, 311, 351, 448, 480, 516, 519, 541, 551, 580, 586
елдік 160
елегіз- 30
елек 159
елең 161, 359
елер- 518
елес 161
елесте- 252
елзулі 161
елеусіз 161
ел-жүрт 161
елжіре- 170, 171, 215, 584
еллә 381
елсіз 161
елу 161, 164
елі 66, 70, 118, 133, 157, 255, 304, 387, 443, 464, 484, 500, 514, 571, 576
елік- 20
ем 24, 147, 148, 162, 399
ем- 11, 26, 41, 46, 84, 163, 174, 478, 500
емес- 12, 41, 63, 100, 133, 139, 156, 159, 160, 162, 167, 173, 250, 298, 321, 344, 391, 457, 500, 563, 584
емесе 162
еметай 162
емеурін 162, 165
емешін 162
емешек 162
емшек 40, 41, 120, 162, 218, 491, 496
емшектен- 369
емін- 162
еміс 162
ен 162, 163, 285, 519
ен- 110, 194, 284, 295, 341, 435, 478, 528, 552, 582
енді 28
ендік: ал ендік 35
ене 41, 56, 162, 308, 510, 516
енжар 162, 277
ентікне 508
енші 162, 163, 509
енбек 11, 163, 412
енбеккүн 163
енгезердей 142, 463
енкей- 113, 291
енқілде- 163
енсе 163, 164, 240
еніс 164
еп 155, 164, 536
епсек 157
епті 64
ер 20, 21, 63, 142, 164, 165, 166, 169, 210, 238, 250, 392, 402, 436, 515
ер- 15, 20, 152, 153, 196, 298, 320, 405, 463, 532, 558
ерек 160
ерекше 160
ерен 139, 436, 525
ересек 164
еревіл 164, 516
ерке 165
еркек 38, 164, 165, 518
еркекте- 165
еркін 165
ерлік 24, 165, 258
ермек 165
ерні-еркіне 64
ерси 166
ерте 166, 233
ертең 166, 293
ертте- 392
ер-тұрман 326, 510
еру 166
еруул 166
ерулік 166
епі- 122, 184, 215, 583
епік 85, 98, 102, 165, 166
епін 41, 54, 63, 68, 133, 163, 165, 289, 306, 511, 516
епін- 166
епінді 516
ес 28, 29, 166, 167, 168, 169, 170, 495, 493, 518
ес- 17, 53, 69, 170, 195, 223, 278, 490, 574
есе 30, 39, 167, 168, 538
есек 167, 249, 267, 321, 369, 395
Есеккырган 167
есен 100, 106
есеп 132, 133, 152, 155, 167, 548, 583
есепте- 12
Ескендір 168
ески 56, 168, 169, 188, 420
ессіз 16
ес-түс 168, 170
есті 66, 82, 162, 253, 257, 284, 361, 467, 479, 541
естірту 511
есіз 188
есік 133, 151, 168, 169, 89, 191, 247, 287, 298, 434, 494, 508, 548, 549
есіл 169, 448
есім 62, 448
Есімхан 169
есіне-13
есірке- 188, 357
ет 47, 60, 137, 170, 171, 172, 239, 250, 264, 323, 331, 349, 350, 353, 369, 432, 467, 484, 506, 518, 523
ет- 11, 12, 14, 15, 17, 20, 23, 28, 32, 36, 41, 42, 43, 44, 47, 48, 49, 53, 54, 68, 75, 78, 79, 80, 81, 86, 88, 94, 101, 106, 107, 109, 114, 115, 116, 117, 118, 119, 120, 128, 129, 130, 131, 133, 134, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 146, 147, 150, 152, 161, 165, 172, 179, 180, 189, 190, 194, 196, 197, 200, 201, 212, 215, 216, 220, 223, 224, 226, 227, 230, 231, 233, 234, 237, 242, 254, 255, 259, 269, 265, 274, 275, 289, 293, 294, 301, 306, 311, 312, 318, 319, 321, 332, 339, 343, 345, 346, 347, 351, 356, 357, 359, 360, 361, 363, 365, 368, 369, 371, 373, 374, 378, 381, 382, 383, 384, 386, 388, 389, 390, 398, 399, 400, 402, 405, 407, 413, 420, 431, 433, 434, 437, 440, 441, 442, 443, 444, 445, 446, 448, 452, 453, 455, 456, 458, 459, 460, 467, 469, 476, 479, 482,

- 487, 489, 490, 493, 494, 497, 498, 499,
500, 503, 504, 505, 511, 512, 520, 523,
529, 530, 533, 537, 538, 550, 556, 557,
559, 560, 565, 569, 571, 572, 574, 575,
576, 578, 582, 585
етек 23, 157, 159, 164, 166, 167, 170, 171,
178, 247, 384, 415, 451, 454, 527, 541,
562
етек-жек 47, 171
етекті 513
ет-женді 171
етпе: шырт етпе 572
етпетінен 172
етік 156, 172, 273
етікті 267, 273
еш 163, 172, 395
ешкі 172, 238, 500, 514, 518
ешкідей 341, 504
ешкім 12, 34, 132
ештеме 347
ештеңе 39, 576
жабагы 214, 432, 482, 516
жабу 180
жабулы 173
жабы 173, 515
жабыдайын 173
жабық- 173, 188, 277
жабынкы 173, 300
жабырқау 173
жабыс- 73, 197, 384, 477, 489, 492, 530,
534, 538
жага 29, 38, 134, 158, 173, 186, 193, 211,
265,
жагалас- 192
жагыз- жагызып еміз 174
жады 234, 267, 495
жада- жаны жадады 278
жады 174, 515
жаз 174, 175, 263, 379, 462
жаз- 27, 36, 46, 81, 106, 107, 111, 112,
121, 123, 144, 174, 175, 176, 189, 209,
234, 250, 256, 276, 299, 313, 352, 362,
367, 368, 378, 387, 406, 442, 486, 488,
499, 503, 506, 523, 529, 531
жаза 174, 358
жазаба 174
жазған 89, 174
жазда- 185, 190, 198, 199, 215, 430, 433,
551, 585
жаздай 30, 174
жазмыш 175
жазу 554
жазы 515
жазық 31, 175, 347, 391, 453
жазықсыз 175
жазым 174
жай 93, 175, 176, 198, 277, 422, 437, 510,
511, 531, 583
жай- 31, 55, 62, 63, 160, 171, 176, 185,
229, 240, 313, 326, 329, 330, 342, 344,
362, 368, 442, 491, 517, 521, 550, 562
жайдақ 175
жайқын 175
жайла- 162, 185, 218, 277, 291, 411, 586,
587
жайлау 162, 173, 175, 275, 437
жайлы 175, 176, 349
жайма-шуақта- 175
жайна- 138, 264, 404, 408, 558
жайнаң 175
жайра- 175
жайран 175
жайсаң 334
жайым 176
жак 29, 37, 46, 99, 156, 174, 196, 227, 312,
353, 417, 453, 480, 513, 515, 516, 518,
584, 585
жак- 44, 108, 117, 133, 176, 186, 189, 280,
287, 304, 340, 359, 371, 384, 422, 423
жакқұрт 176
жакың 19, 94, 132, 172, 175, 176, 177, 179,
184, 186, 232, 247, 333, 407, 430, 507,
528
жаксы-жаман 176
жаксылық 177, 356, 391
жакта- 157
жактау 549
жактва 58, 134
жактық 72
жактыр- 507
жакут 137
жакын 10, 135, 170, 171, 177, 192, 278,
476, 518
жакында- 18, 21
жакыт 173
жал 58, 60, 61, 177, 178, 179, 204, 287,
393, 428, 516
жала 108, 177, 402, 440
жала- 71, 73, 82, 92, 119, 218, 287, 291,
315, 485, 547, 582, 584, 585, 587
Жалайыр 177
жалақ 177
жалақта- 333
жалаң 177
жалаңаш 523
жалаңда- 82, 333
жалаңын- 177, 189, 356
жалға- 197, 217, 344, 366, 521, 543
жалған 151, 177, 178, 418, 474, 553
жалғас- 582
жалғыз 136, 178, 182, 185, 188, 189, 296,
357, 398, 412, 420
жалда- 186
жалды 515
жалқау 267
жал-құйрық 178
жалма- 103, 244, 524
жалмауыз 399
жали 178
жалпақ 178, 327
жаллы 247
жалт 179
жалтақ 178
жал-тамыр 179
жалтанды- 173
жалтыра- 429, 485
жалтырама 454
жалық- 278, 513
жалын 66, 179
жалын- 177, 189, 356, 438
жама 179
жамағайын 39
жамал 179
жаман 64, 177, 180, 202, 239, 294, 333,
362, 407, 441, 469, 475, 476, 500, 516,
517, 555
жаманда- 465
жамандық 174, 187, 251, 264

- жамау 377
жамбар 180
жамбас 180, 267, 454
жамбаста 134
жамбы 197, 341
Жамбыл 9, 266, 284
жамыл 18, 101, 323, 505, 510
жамыра 27, 452, 558
жан 12, 13, 34, 35, 75, 81, 115, 117, 168,
169, 170, 174, 180, 181, 182, 183, 184,
185, 186, 187, 188, 191, 192, 265, 278,
336, 337, 353, 366, 368, 377, 386, 404,
426, 432, 438, 469, 480, 510, 513, 537,
539, 569, 570, 576
жан- 41, 45, 55, 87, 88, 92, 110, 140, 151,
162, 163, 181, 209, 212, 215, 216, 262,
264, 309, 310, 404, 422, 423, 424, 430,
456, 470, 491, 497, 498, 585
жана 375
жаназа 180, 510
жанама 180, 507
жанар 180, 256
жанбас 54
жандай 181
жанды 81, 164, 182, 193, 237, 386
жанжал 182, 441
жанжалдас- 473
жаннат 178, 185, 201, 510
жансыз 182, 183
жан-тэн 184
жануар 169, 571
жаншы- 185, 266, 290
жаны- 174, 536
жанышты: ер жанышты 210
жаңа 18, 161, 188, 236, 470, 495, 551
жанып 120, 322
жаңырдай 188
жаңырлық 58, 183
жанып- 211, 278, 476, 518
жаңғырықтыр- 199
жаныл- 86, 167, 204, 327, 499, 513, 527
жап- 9, 58, 60, 65, 71, 108, 166, 170, 171,
174, 221, 272, 299, 322, 334, 374, 440,
550, 564, 575, 581
жапа 188, 205, 457, 461
жападан: жападан жалғыз 188
жапалак 16, 188
жапан 16, 188, 453
жаппар 174, 189
жапсак 157
жапыр- 212, 567
жапырақ 134, 525
жапырактай 188
жар 33, 36, 134, 140, 156, 177, 178, 182,
185, 189, 190, 192, 242, 372, 388, 392,
424, 441, 537
жар- 10, 27, 50, 55, 71, 96, 103, 107, 108,
137, 141, 142, 190, 207, 215, 237, 285,
302, 309, 321, 325, 327, 329, 361, 387,
396, 438, 477, 485, 493, 494, 505, 509,
516, 550, 561, 585
жара 137, 168, 178, 185, 188, 189, 190,
191, 216, 306, 420, 432, 582
жара- 58, 81, 107, 123, 149, 188, 242, 296,
303, 306, 313, 415, 442, 477, 515, 516,
519, 526, 554, 579
жарал- 187
жарала- 216
жарамазан 337
жаран 16
жарапазан 337
жарас- 28, 84, 144, 278, 466, 468, 521, 575
жарастық 189
жарат- 507
жаратқан 189
жарау 189, 218, 585
жарғақ 189
жардай 189
жария 177
жарқ 260
жарқылда- 299
жарқын 23, 189, 209
жарқыра- 209, 451
жарлы 147
жарлық 84, 189, 555
жармас- 173, 571
жарты 137, 152, 157, 178, 190, 309, 463,
480, 548
жары- 63, 64, 71, 406, 449, 488, 540, 575,
583
жарыдан: жарыдан аударды 190
жарык 19, 20, 91, 116, 190, 199, 212, 251,
385, 478, 567
жарылқа- 34, 36, 114, 188, 206, 295, 357,
387, 541
жарым 28, 177, 278, 309
жарымжан 278
жарып: жарып болды 190
жарыс 58, 190, 322, 347
жарыс- 320, 467
жас 9, 10, 93, 100, 134, 188, 190, 191, 202,
219, 243, 254, 255, 256, 261, 264, 275,
371, 377, 398, 416, 421, 437, 439, 516,
539, 576
жаса- 10, 18, 30, 52, 70, 86, 89, 91, 121,
124, 130, 133, 134, 160, 162, 166, 177,
184, 226, 232, 282, 288, 312, 335, 339,
342, 343, 348, 378, 381, 390, 416, 429,
431, 442, 445, 458, 487, 495, 504, 505,
506, 507, 523, 541, 548, 583
жасаган 189
жасақ 190
жасан- 190
жасаң 190
жасарын: жасарын жасады 52
жасау 508, 509
жастай 191
жастан- 199, 331, 500
жасты 120, 525
жастық 171, 176, 189, 191, 240, 424, 550
жасу 236
жасы- 224, 278, 476
жасык 267, 476
жасыл 372
жасыр- 19, 121, 177, 213, 397, 510, 578
жасырын 507
жат 191, 192, 274, 407, 448, 449, 528
жат 39, 71, 83, 86, 93, 105, 130, 131, 152,
170, 176, 180, 181, 191, 192, 193, 194,
198, 204, 218, 321, 342, 395, 458, 466,
474, 488, 492, 509, 510, 517, 519, 530,
535, 542, 546, 558, 559, 562, 569, 574,
579
жатақ 191
жаттық- 361
жатын 192
жатыр 192, 297, 482
жатыр- 454, 518, 519, 525, 586

- жау 55, 56, 82, 175, 192, 193, 242, 245, 255, 315, 321, 322, 333, 402, 426, 437, 534, 547, 585
жаяу- 51, 74, 83, 85, 101, 188, 192, 290, 291, 294, 300, 303, 315, 321, 381, 408, 440
жаяуп 81, 160, 192, 570
жаяуғыш 194
жаяудай 192, 423
жаяудыра- 260
жаяу-жарак 193
жаяуқазын 190
жаяуқазындай 51
жаяулы 270
жаяулық 23, 344
жаяура- 193
жаяутаң 193
жаяутанда- 260
жаянтар 153
жаяушы 507
жаяуын 23, 483
жаяуыр 47, 193
жаяуырын 180, 193, 340
жанаң 188
жанаңнам 193
жаяу 70, 194, 322
жәбір 188, 194
жәбір-жапа 194
жәдігей 194
жемәже 194
жәннем 186
жәп-жайын 194
жәрекім 24
же- 19, 30, 33, 36, 39, 68, 75, 89, 123, 137, 157, 167, 171, 180, 182, 194, 197, 198, 209, 211, 214, 224, 237, 248, 253, 255, 295, 305, 310, 312, 313, 321, 330, 335, 344, 360, 366, 368, 391, 403, 418, 431, 433, 439, 442, 453, 459, 461, 478, 480, 485, 489, 494, 498, 500, 501, 511, 517, 529, 531, 537, 539, 547, 554, 566, 582, 583, 584
жебе 340, 475
жебе- 50, 187, 194
жебедей 194
жебеле- 194, 292
жебір 19
жебірейіл 81
жегі 182
жегідей 182, 224, 584
жез 194, 374, 416, 456, 479, 549
жезде 10, 137, 500
жек 195, 239, 334
жек- 237, 285, 352
жеке 178, 194
жел 17, 52, 53, 69, 77, 118, 163, 193, 195, 196, 223, 250, 280, 292, 293, 307, 310, 322, 349, 350, 399, 442, 518, 544
жел- 60, 76, 109, 310, 453
желбіре- 492, 547, 571
желдей 69, 195, 278
желек 195
желекті 195
желеу 196
желке 33, 53, 102, 174, 194, 196, 197, 264, 267, 268, 412, 516, 567, 568
желкілде- 195, 571
желмая 516
желпілде- 571
желпін- 171
желі 196, 197, 522
желік 195, 196
желік- 559
желім 194, 197, 582
желімдей 197
желін 197
желіс 125, 197, 453, 454, 467
жем 23, 59, 76, 197, 238, 369, 375, 510, 541
жеме 237
жеме-жем 197
жемтік 197
жемі 237
жеміс 197
жемісті 581
жеміт 197
жен 38, 134, 171, 197, 198
жен- 121, 399, 405
женге 10
женгелік 197, 508
женгетай 508
женіл 59, 64, 72, 79, 189, 197, 198, 506
женіл- 197
женіл-желлі 198
женілтек 195
жер 19, 21, 22, 23, 45, 53, 54, 55, 58, 62, 76, 77, 78, 79, 85, 88, 93, 94, 97, 100, 103, 108, 126, 129, 132, 133, 134, 135, 136, 141, 142, 143, 151, 159, 161, 167, 180, 182, 187, 190, 194, 197, 198, 199, 200, 201, 202, 203, 234, 236, 239, 250, 254, 256, 257, 268, 270, 275, 278, 283, 284, 285, 286, 291, 296, 297, 302, 312, 318, 320, 322, 323, 331, 332, 333, 340, 345, 358, 361, 366, 367, 379, 380, 399, 411, 414, 421, 428, 429, 430, 431, 440, 446, 448, 450, 465, 468, 482, 485, 487, 489, 490, 494, 498, 500, 501, 502, 504, 560, 507, 510, 512, 514, 519, 523, 525, 529, 537, 542, 544, 550, 568, 571, 572, 580, 582
жерде 278, 440
жер-жебір 199
жер-көк 200
жермен-жексен 201
жери- 44, 302
жерік 201, 314
жесір 202, 510
жет- 13, 18, 20, 21, 22, 42, 48, 51, 58, 63, 66, 70, 76, 79, 83, 87, 90, 91, 100, 101, 105, 121, 128, 143, 146, 147, 164, 169, 172, 173, 175, 180, 191, 193, 196, 199, 201, 202, 203, 212, 226, 233, 240, 242, 246, 256, 257, 260, 268, 276, 292, 294, 303, 304, 307, 338, 344, 366, 385, 391, 392, 395, 408, 413, 414, 426, 429, 432, 433, 436, 440, 442, 447, 460, 467, 468, 469, 486, 487, 490, 494, 502, 503, 504, 512, 521, 524, 533, 534, 535, 539, 562, 570, 571
жете 202
жетек 516
жетеле- 212
жеткіз 534
жеті 39, 89, 199, 202, 203, 244, 507, 510
жетім 203, 353, 489, 522, 537
жи- 22, 71, 79, 83, 95, 103, 122, 156, 161, 166, 167, 168, 170, 171, 307, 344, 348, 369, 377, 402, 408, 505, 518, 537, 550, 586

- жиде 68
жиек 267, 292
жиен 510
жиендік 348
жина- 170, 171, 220, 306, 487
жирен 517
жиренішті 203
жиінан 83
жиыр- 297
жиырлы 419
жиырма 212
жогал- 62, 260, 518, 545, 578
жоғары 209, 250, 424, 436, 470
жоғарыла- 389
жой- 10, 62, 103, 260, 520, 527
жоқ 11, 12, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 26, 28,
31, 37, 39, 40, 48, 53, 55, 56, 57, 60, 62,
68, 69, 71, 75, 82, 84, 89, 90, 91, 93, 94,
96, 97, 102, 107, 112, 116, 117, 119,
124, 125, 143, 146, 147, 158, 159, 167,
168, 174, 175, 176, 179, 193, 197, 200,
203, 204, 219, 221, 224, 228, 229, 233,
235, 236, 244, 247, 249, 257, 267,
271, 272, 274, 275, 276, 290, 293, 294,
297, 305, 308, 313, 315, 320, 321, 327,
331, 335, 338, 345, 357, 364, 366, 368,
369, 377, 389, 395, 397, 399, 403, 409,
410, 411, 416, 418, 422, 427, 428, 432,
435, 438, 441, 442, 444, 448, 449, 452,
458, 462, 463, 467, 468, 469, 475, 485,
486, 488, 491, 493, 498, 522, 523, 527,
530, 531, 532, 535, 538, 544, 545, 546,
550, 551, 552, 559, 572, 573, 575, 576,
578, 581
жоқ-жітік 203
жақта- 203, 294
жоқтау 204, 511
жол 11, 21, 23, 24, 38, 39, 42, 56, 70, 105,
113, 142, 169, 204, 205, 206, 270, 287,
307, 323, 335, 352, 383, 417, 421, 439,
454, 484, 494, 503, 508, 509, 514, 525,
541, 560, 565
жола: бір жола 134
жола- 186, 192, 537
жолата: бір жолата 134
жолбике 204
жолдас 56, 204, 207, 235, 238, 276, 287,
315, 408, 546
жолды 353
жолтай 24
жолық- 11, 178, 235, 303, 368, 440
жолым 548
жомарт 62
жон 207, 323, 331, 355, 370, 454, 516
жонбай 514
жондат- 355
жен-жосық 207
жора 207
жоралғы 56
жорга 205, 461, 471, 472, 487, 513, 516
жоргала- 365
жорт- 128, 207, 331, 353, 517, 526, 527
жоры- 192, 279, 528
жорық 406, 426
жоса 314
жосыл- 318
жота 207
жен 12, 62, 135, 205, 207, 208, 417, 514,
585
жөне- 29
жөнекей 286
жөнел- 22, 41, 151, 232, 251, 510
жәңкі 208
жертек 208
жөргем 206, 214
жу- 21, 24, 51, 253, 296, 315, 344, 476, 510
жуа 206
жуадай 208
жуан 208, 209
жуандық 208
жуаң 114, 340, 349
жуса- 93, 185, 209, 220, 341, 342, 517
жусан 114
жуы- 186, 192, 297, 441, 558, 564, 570
жуық 85, 518
жубан- 278
жубаныш 274
жуbat 209
жуbat- 186, 276, 509
жуbatу 511
жуғын 209
жуғырық 75, 208, 209, 218, 555
жуғырықтай 209, 215
жуғырықты 208
жуқ 209
жуқ- 64, 76, 77, 93, 108, 121, 249, 331, 347,
372, 384, 471, 480, 497, 558, 562, 563,
572
жуқа 29
жуқар- 225, 311
жул- 116, 149, 157, 210, 214, 449, 493
жулдыз 209, 270, 359
жулдыздай 209
жулқын- 175
жулық 349, 481
жулын 209, 210, 268, 416
жулындай 210
жуm- 68, 73, 210, 255, 257, 467, 510, 560
жуmак 210, 459, 523
жуmbай 257
жуmса 233, 240, 298, 344, 348, 547
жуmсақ 91, 215, 240
жуmсар- 116
жуmыл- 210
жуmыр 73, 100, 209, 210, 494, 516
жуmыртқа 24, 210, 573
жуmыртқадай 51, 457
жуmыртқала- 174, 341, 517
жуmыс 210, 233, 245, 323, 340, 344
жуnт 515
жуnттай 210
жуn 209, 352, 514
жуnар 19, 210
жуnты 210
жуnыны 210
жуrdай 211
жуrt 12, 54, 56, 70, 90, 129, 151, 159, 160,
161, 169, 178, 202, 211, 298, 308, 323,
454, 517, 518, 556
жуrттық 191
жуryн 211
жуt 26, 211, 514
жуt- 61, 79, 103, 119, 135, 199, 200, 217,
227, 229, 230, 237, 298, 305, 315, 336,
365, 373, 469, 494, 525, 539, 564
жуtқыншақ 211, 516
жуtпа 211
жуtым 134

- жұтын- 211
жүген 102
жүген-құрық 211
жүгеніз 211
жүгермек 33, 211
жүгін 560
жүгір- 29, 54, 81, 85, 95, 115, 118, 133, 182,
 231, 237, 239, 257, 367, 378, 412, 414,
 429, 437, 491, 545, 551, 557, 566
жүде- 278
жұз 13, 14, 115, 118, 161, 187, 200, 211,
 212, 213, 287, 303, 322, 333, 374, 399,
 437, 441, 467, 472, 510, 544, 553, 580
жуз- 294, 307, 546
жүзді 72, 74, 150, 157, 189, 221, 230, 235,
 480
жүзе 212
жүзік 213, 477
жүйе 182, 213, 467
жүйке 213, 218
жүйрік 25, 192, 203, 212, 213, 214, 276,
 310, 347, 427, 436, 516, 532, 555, 571
жук 369, 403, 550
жүкте- 319, 521
жулде 214
жун 91, 173, 196, 210, 214, 287, 378, 432,
 515, 550, 568
жүндей 214, 437, 441, 466, 482
жүнді 38, 177, 323, 330
жүнжи- 214
жур- 12, 16, 17, 20, 30, 39, 44, 45, 63, 72,
 79, 82, 84, 86, 89, 112, 117, 128, 142,
 147, 152, 160, 164, 168, 171, 175, 196,
 198, 204, 205, 207, 208, 214, 218, 225,
 234, 239, 245, 271, 286, 289, 296, 304,
 316, 320, 322, 337, 344, 348, 371, 373,
 387, 417, 424, 427, 428, 436, 437, 446,
 457, 463, 473, 478, 497, 498, 500, 507,
 508, 509, 514, 525, 530, 546, 548, 551,
 562, 563, 565, 570, 576, 578, 579
жүргісіз 78
жүрдім-бардым 214
жүрек 24, 52, 164, 171, 193, 214, 215, 216,
 217, 218, 221, 237, 253, 316, 323, 352,
 394, 422, 426, 436, 471, 474, 496, 500,
 509, 542, 576
жүректі 51, 334
жүрім 218
жүріс 218, 323, 330, 472
жүрісті 198, 219
Жүсіп 218
жыбырла- 364
жыға 38, 215, 218, 368
жығық 214
жығыс 237
жық- 10, 22, 39, 76, 84, 85, 126, 152, 189,
 214, 218, 234, 280, 350, 377, 378, 383,
 416, 419, 465, 469, 474, 478, 498, 511,
 520, 543, 550, 576
жыл 18, 134, 161, 188, 219, 220, 221, 290,
 377, 396, 510
жыла- 10, 125, 155, 163, 219, 227, 284, 316,
 429
жылан 30, 174, 192, 218, 219, 221, 285,
 341, 414, 419, 584, 587
жыландаи 111, 218, 414
жыланша 219
жылау 511
жылдам 418
- жылдық 287
жылжы 460
жылқы 12, 16, 32, 93, 220, 340, 410, 514,
 515, 517
жылқыдай 220
жылқылы 59
жылқышы 220, 514
жылмай 587
жылмаң 220
жылпың 253
жылт 220
жылтың 220
жылтыра- 481
жылу 215, 220, 221
жылула- 220
жылы 213, 217, 221, 222, 253, 348, 361,
 384, 528
жылы- 215, 278, 435, 531, 572, 585
жылын- 133
жылыны 316, 524
жылы-жұмсақ 65, 221
жылымышы 221
жылыс- 460
жылыт- 121
жым 222, 352
жымдай 222
жым-жылас 581
жым-жырт 48
жымли 222
жымың 222
жымысы 348
жын 25, 49, 91, 222, 223, 237, 243, 310
жынды 368
жып 223
жыптық 223
жыптылық 223
жыр 223, 509, 511
жыр- 66, 67
жырақ 180
жыргал 223
жырт- 114, 116, 118, 211, 212, 223, 276,
 280, 322, 402, 442, 498, 510, 585
жырта 248
жыртыс 223, 402, 508, 510
жыт- 232
жібек 38, 223, 376, 550
жібектей 223, 289, 516
жібер- 39, 70, 79, 94, 117, 135, 150, 167,
 222, 225, 255, 256, 257, 271, 276, 319,
 321, 341, 373, 388, 403, 410, 412, 421,
 438, 443, 458, 469, 472, 495, 512, 518,
 530, 533, 541, 544, 547, 562, 576
жібі- 215, 273, 278, 285, 435, 493, 496, 528
жібіс 173
жігер 163, 224
жігі-жаппар 224
жігіт 37, 50, 87, 156, 224, 232, 250, 288,
 373, 385, 416, 438, 448, 463, 514
жік 198, 224
жік-жапар 224
жікте- 524
жілік 46, 56, 224, 225, 363, 377, 455, 514
жіліншек 516
жіңішке 205, 208, 525
жіңішке- 225
жіп 30, 135, 172, 224, 225, 236, 238, 364,
 379, 446, 549
жіпсіз 225
жіптей 568

- жіпші 568
жілті 225
жітік 225

забыт 226
зайғы 433
зайығы 226
закым 226
залал 226
заман 29, 30, 32, 56, 69, 107, 133, 142, 226, 227, 249, 314, 338, 353, 355, 411, 474, 475, 495, 575
замандас 226
заң 160
запыран 227
запыс 227
зар 74, 134, 227, 228, 357, 395, 464
зардап 227, 229
зарла- 120, 125, 228, 337, 504
зарлау 228
зарлық 228
зарп 228
зат 46, 228
зауал 84, 85, 228, 251
зауалды 228
зауала- 359
зауық 228, 275, 491
захмет 229
захар 229
зая 141, 163, 229, 468
зәбір-жапа 229
зәмзем 229
зән 69, 229
зәңгір 230,
зәр 185, 227, 229, 230, 582
зәрде 229
зәрдей 535
зәре 217, 229
зәрезап 229
зәре-құт 229
зәрлі 229
зәрү 399
зәү 230
зәуде 230
зәузат 55
зәүі 230
зәуімен 230
зейін 230
зекет 230
зенгі 220, 514
зер 230
зерде 230
зерен 230
зерік- 278
зіба 230
зират 230
зиян 226, 249
зият 230
зобалаң 101, 230
зор 144, 231
зорга 85, 297
зорлық 231, 431
зорлық-зомбылық 231
зу 215, 231
зула- 195
зұлперіндей 83
зыбал 231
зығыр 231
зығырдан 231

зықы 231
Зылихадай 218
зынғыра- 350
зып 231
зыр 231, 518
зырқ 231
зырыл 231
зыт- 232, 542
зікір 232
зіл 232
зілді 232
зін 232
зіңгітей 232
зіркіл 232
зіркілде- 126, 368
и 233, 234, 240, 241
и- 24, 34, 76, 96, 176, 240, 256, 357
иба 233
игі 94, 233, 528
игілік 92, 233
игілікті 581
ие 52, 56, 64, 69, 139, 200, 233, 234, 239, 272, 471, 527, 570
иек 233, 234, 370
иекте- 27, 492
иесіз 234, 326
изе- 96, 104
иләһи 381
илем- 227, 234, 403, 427, 543
илеу 364
иман 117, 234, 236, 242
иманды 235
имен- 161, 236, 301
ине 185, 236, 446, 480
инедей 215, 236
ине-жіл 236, 470
инеліктей 236
ирек 238
исін- 236
ит 54, 66, 69, 72, 73, 75, 90, 176, 198, 236, 237, 238, 239, 248, 268, 282, 333, 367, 368, 369, 385, 405, 433, 459, 477, 508, 510, 516, 526, 547, 551, 578, 585, 586
итақай 239
итарқа 236
итарыш 236
ителгідей 237
итер- 85, 422, 424
иткірмес 549
ит-құс 237, 238
иттей 237, 238, 295, 547, 587
иттік 243
итсіз 11
итін- 515
итіншек 515
ишан 23
иық 24, 38, 157, 240, 268, 374
иықта- 240
и- 37, 121, 278, 496, 522
иін 157, 240
иір- 544, 572
иіс 13, 62, 190, 210, 236, 240, 241, 290, 395
иіске- 285, 358, 517
иісті 19

кә 518
кәде 56, 242, 349
кәдік 242
кәлима 242, 536

- кәмәлат 242
кәмелет 242
кәміл 235, 242
кәнігі 82, 242
кәпір 81
кәр 36, 243, 268
кәрі 243, 273, 289, 515, 516
кәрілік 243
кәріп 243
кәу 243
кәусәр 243
кебе 517
кебеже 243, 550
кебенек 244, 518
кеберсі- 491
кебін 24, 244, 510
кебінсіз 510
кебір 19
кебіс 176, 244, 331
кедей 244, 325, 333, 371, 461, 475, 478, 489, 576
кедейлік 243
кеден 244
кежеге 244
кез 32, 208, 235, 245, 272, 518
кез- 148, 151, 160, 188, 200, 527
кездей 245
кездес- 228, 272, 464
кезек 13, 164, 245
кезең 245, 339, 495, 517
кезеңді 245
кезер 165, 289
кезік 43, 69, 337, 338, 376
кейін 25, 51, 97, 122, 244, 578
кейіп 14, 245
кек 39, 244, 245, 541
кекті 541
кексе 245, 516
кекшіл 516
кекіл 58, 245, 396, 516
кекіре- 246
кекірік 246, 525
кел- 18, 19, 20, 26, 27, 28, 29, 31, 34, 35, 39, 41, 53, 54, 60, 63, 65, 69, 70, 72, 74, 75, 76, 77, 81, 83, 87, 88, 90, 93, 94, 97, 101, 108, 114, 117, 122, 126, 128, 130, 132, 134, 141, 148, 146, 147, 149, 150, 151, 155, 156, 158, 161, 168, 169, 171, 176, 177, 180, 185, 197, 201, 207, 208, 211, 223, 226, 230, 235, 237, 242, 244, 245, 246, 247, 249, 252, 254, 266, 268, 270, 271, 275, 278, 280, 281, 285, 287, 288, 295, 297, 305, 307, 313, 320, 327, 328, 331, 336, 337, 338, 341, 347, 352, 355, 358, 359, 360, 362, 363, 375, 378, 379, 382, 384, 389, 392, 396, 397, 398, 402, 404, 405, 408, 413, 414, 415, 416, 417, 419, 420, 421, 426, 428, 429, 431, 433, 439, 440, 441, 444, 446, 448, 449, 458, 460, 465, 466, 467, 473, 474, 477, 478, 479, 481, 487, 488, 490, 492, 494, 499, 501, 502, 503, 505, 507, 508, 515, 517, 518, 523, 527, 531, 532, 535, 536, 538, 544, 546, 547, 555, 557, 558, 559, 562, 564, 565, 566, 573, 574, 575, 578
келбет 246
келе 126, 246, 515
келегей 246
келелі 246
келте 29, 178, 375, 505
келі 246
келідей 93
келім 246
келін 246, 509, 548
келіншек 246, 509
келіс 246
келіс- 98, 250, 299
кем 246, 247
кемді 246
кемдік 55, 246
кеме 157, 408, 499
кемел 85, 246
кемпір 247, 377, 399, 463, 508, 568
кемтар 556
кемі- 100, 337
кемір- 237, 531, 550, 584, 587
кенде 247
кендір 247
кене 491
кенедей 78, 477
кенел- 247, 415
кенеу 247
кенеше 477
кенже 247, 357, 478
кент 202
кениш 49
кен- 34, 47, 110, 151, 152, 171, 243, 247, 411, 427, 437, 441, 502, 541
кен-байтақ 90
кенес 246, 247, 289, 301, 379
кеншілік 247
кені- 46, 110, 198, 496, 523
кенірдең 370
кенірдекте- 370
кеп- 41, 42, 64, 273, 318, 391, 487, 488, 492, 501, 504, 559, 575, 585, 587
кепле 247, 544
кептес 251
кепсі- 491
кепіл 247, 248, 496
кепілдік 247
кер 244, 248, 249, 267, 460, 517
кер- 68, 249, 251, 271, 300, 408, 509
кербала 248
кердең 248
кере 15, 194, 248, 387, 583
көреге 248, 548, 549, 550
көрек 20, 38, 40, 306, 410, 463
көреная 248
көрең 249, 278, 284, 496
көрме 549
көрнек- 74, 245, 574
көрсендей 385
керт 249
керт- 248
кертті 113
кери 244, 249, 281
көріс 249
кес- 30, 58, 87, 92, 96, 103, 171, 172, 205, 213, 217, 244, 245, 247, 249, 250, 266, 292, 296, 312, 313, 344, 347, 349, 364, 395, 397, 404, 426, 442, 459, 491, 507, 517, 523, 524, 533, 534, 535, 536, 556, 567, 569, 578
кесек 323, 454
кесе-көлденең 34, 249
кесепат 249
кескекті 249

- кес-кесте- 35
кесі 374
кесле 106, 249
кесте 250
кести 361
кесір 250
кесімді 250, 507
кесімсіз 507
кесір 249, 250
кесіртке 130
кет- 9, 10, 12, 14, 16, 17, 20, 23, 26, 30, 34,
41, 48, 50, 51, 53, 63, 67, 69, 70, 74, 77,
82, 87, 88, 92, 94, 96, 97, 98, 99, 100,
102, 103, 104, 109, 110, 111, 112, 113,
117, 118, 127, 135, 145, 146, 147, 151,
155, 160, 163, 165, 166, 168, 169, 185,
186, 188, 191, 195, 199, 200, 208, 211,
212, 214, 217, 229, 230, 232, 234, 235,
236, 237, 240, 247, 249, 250, 251, 252,
259, 264, 265, 267, 270, 272, 275, 276,
277, 279, 283, 288, 293, 294, 295, 303,
304, 307, 308, 316, 319, 321, 333, 337,
339, 343, 346, 359, 362, 364, 365, 366,
367, 368, 377, 380, 383, 385, 386, 388,
390, 393, 394, 395, 397, 402, 404, 407,
409, 411, 412, 415, 424, 427, 433, 435,
438, 443, 447, 451, 456, 457, 458, 461,
462, 468, 469, 470, 472, 473, 474, 475,
478, 480, 485, 488, 489, 490, 491, 497,
499, 501, 502, 505, 516, 517, 518, 520,
522, 523, 528, 534, 535, 538, 540, 541,
542, 545, 546, 550, 551, 553, 558, 567,
569, 570, 571, 576, 578, 579, 581, 583
кетеген 518
кетпен 93, 250, 516
кетпен-шот 212
кетір- 556
кеуде 124, 148, 231, 247, 250, 251, 284,
355, 365, 390, 401, 436, 495
кеуделі 436
кеусен 251
кеуіл 251
кеуім 30
кеуір 88
кеш 157, 166, 172, 233, 250, 251, 308, 348,
350, 433, 440
кеш- 26, 88, 102, 133, 141, 143, 146, 172,
177, 183, 187, 188, 226, 227, 290, 292,
296, 301, 316, 319, 332, 357, 363, 412,
422, 452, 458, 504, 527, 531
кеше 293
кешкі 251
кешкір- 291
кешті 182
кешу 192, 251, 494
кешір- 98
кешірім 251
ки- 48, 39, 60, 102, 125, 134, 233, 244, 251,
315, 323, 350, 381, 394, 405, 414, 427
433, 487, 500, 503, 505, 510, 538, 548,
559, 560, 564, 583
киелі 514
килік- 521
ки- 252
кіз 24, 100, 252, 366, 549, 550
киік 13, 364
кім 210, 414, 427, 510, 523, 583
кійт 507
кебе 38, 252, 268, 504, 517
кебеген 517
кебей- 17, 87, 89, 324, 376, 456, 556
кебеле- 513
кебелек 24, 258, 316
кебен 30, 58,
кебік 24, 252, 282, 315, 370
көген 252, 269, 340, 354
көгендे- 252, 340, 341
көгер- 263, 270, 285, 295
көде 84
коже 208, 324
көз 10, 17, 24, 27, 28, 30, 31, 33, 39, 54, 68,
73, 74, 81, 82, 88, 91, 94, 95, 96, 97,
103, 109, 114, 134, 139, 151, 158, 168,
169, 179, 180, 185, 186, 197, 203, 213,
223, 225, 236, 252, 253, 254, 255, 256,
257, 258, 259, 260, 261, 262, 263, 264,
265, 269, 270, 275, 276, 283, 284, 285,
289, 297, 315, 324, 325, 335, 338, 339,
361, 364, 365, 368, 370, 374, 379, 386,
391, 394, 405, 406, 412, 415, 417, 418,
423, 424, 428, 432, 452, 462, 472, 473,
474, 481, 492, 493, 501, 510, 513, 514,
521, 532, 534, 548, 569, 581
көзайым 252
көзде- 428, 440, 524
көзден- 73, 172, 238, 252, 415, 551
көзді 88, 270, 325, 332, 341, 441, 500, 503,
514, 562
көздік 30
көзе 444,
көз-құлақ 257
көзсіз 257, 258
кой-қой 265
көйле- 385
кейлек 24, 237, 265, 315, 491
кейіс-кейіс 518
көк 26, 33, 53, 54, 63, 66, 75, 76, 77, 89,
102, 125, 133, 188, 202, 211, 263, 265,
266, 267, 268, 269, 270, 271, 275, 276,
278, 292, 294, 315, 375, 381, 394, 396,
406, 414, 416, 463, 471, 491, 492, 500,
512, 514, 515, 516, 517, 518, 544, 549,
550
Кекбоз 516
кекпар 269, 449, 511
кекте- 550
кектей 22, 45, 270
кексе 95, 269, 523
кекіме 266
кекіре- 268
кекірек 20, 24, 165, 216, 231, 251, 266, 267,
270, 271, 284, 365, 436, 464, 555, 564
көл 10, 18, 26, 53, 255, 256, 261, 272, 282,
340, 516, 544
көлбек 271
көлдей 256
көлденең 271, 272, 273, 354
көлегейле- 307
көлеңке 30, 81, 182, 272, 275, 305, 307, 324
көл-кесір 272
көлік 62, 288
көлікті 286
көм- 24, 145, 487, 510
көмбे 399, 511
көмей 272, 273, 290, 479
көмек 73, 273
көмекей 272, 273
көмески 272

көмүсіз 516	көрім 256, 284, 324
көмір 289, 478	көрімдік 509
көн 273, 284, 291	корінішті 194
көн- 20, 147, 164, 175, 357, 513, 533, 574, 575, 576	көріс- 292, 316, 368
көне 168, 273	көсе 347
көнек 273	көсеге 285
көнектей 273, 385	көсем 285, 516, 518
көнтек 273	көсөу 285
көнши- 277	кес-кес 518
көніл 23, 24, 31, 33, 139, 173, 190, 215, 216, 217, 221, 250, 251, 258, 266, 267, 274, 275, 276, 277, 278, 279, 280, 281, 294, 307, 312, 324, 329, 338, 368, 436, 496, 510, 511, 523, 583	көстенде- 285
көңілдес 275	көсіл- 76, 284
көңілді 165, 273	кетер- 18, 24, 31, 36, 53, 54, 79, 87, 91, 96, 101, 103, 107, 108, 112, 121, 123, 129, 133, 141, 143, 159, 163, 174, 191, 200, 201, 215, 240, 250, 251, 267, 268, 271, 276, 288, 292, 299, 304, 311, 316, 344, 347, 359, 365, 390, 392, 393, 396, 410, 414, 445, 451, 467, 483, 492, 497, 512, 518, 519, 521, 532, 539, 546, 550, 555, 558, 562, 567, 575, 580
көпей 517	кетерем 232
көптеі 15	кетерме 111, 285
көлтір- 282, 543	кетеріңкі 278
көпшік 54, 282	көш 74, 134, 286, 509
көпір 58	көш- 29, 70, 89, 146, 151, 161, 190, 193, 208, 275, 286, 349, 367, 411, 487, 530, 546, 574
көпір-125, 373	көше 286
көр 40, 55, 56, 132, 244, 261, 282, 283, 284, 285, 305, 351, 518	көш-құлаш 286
көр- 12, 15, 16, 19, 22, 31, 36, 38, 39, 40, 42, 44, 46, 49, 54, 56, 57, 59, 61, 64, 68, 70, 72, 80, 82, 86, 92, 96, 97, 104, 109, 111, 118, 126, 128, 133, 135, 137, 140, 142, 152, 160, 166, 170, 171, 174, 176, 178, 180, 183, 184, 185, 186, 188, 190, 191, 192, 196, 197, 200, 202, 205, 206, 207, 209, 212, 219, 224, 225, 226, 229, 231, 233, 238, 239, 245, 247, 253, 254, 256, 257, 262, 264, 269, 272, 282, 283, 284, 285, 286, 297, 298, 301, 302, 305, 309, 312, 321, 324, 328, 330, 334, 339, 344, 350, 351, 352, 353, 355, 357, 358, 360, 361, 364, 366, 370, 378, 383, 386, 388, 389, 390, 396, 397, 400, 402, 407, 414, 417, 418, 425, 427, 430, 431, 432, 433, 435, 439, 442, 460, 462, 463, 465, 468, 484, 491, 493, 494, 498, 501, 507, 508, 512, 516, 518, 519, 526, 529, 537, 544, 554, 558, 563, 565, 569, 572, 576, 577, 584	
көргенді 283	куәш- 286
көргіш 292	куәшір- 101, 200, 270
көрдім 324	куәлік 286
көресі 283, 284	кубідей 19
көркей- 179	кудер 183, 286
көрқан 283	кудері 287, 516
көрме 134	кудік 287
көрле 14, 284, 509, 550	куш-куш 518
көрпелдес 517	куз 350
көрпеш 340, 517	кузе- 178
көрпеше 550	кузем 287, 432
көрсет- 111, 150, 156, 169, 176, 186, 205, 207, 208, 221, 222, 233, 238, 250, 253, 284, 285, 292, 295, 306, 324, 328, 337, 342, 352, 356, 358, 376, 379, 401, 404, 409, 429, 460, 472, 475, 479, 480, 487, 493, 512, 528, 531, 565, 568, 570, 578, 583	кузен 287
көрші-көрші 463	кузендей 73
көрік 284	кузет 527, 573
көрікті 286	кузев 517
	куй 87, 109, 129, 173, 227, 276, 285, 288, 375, 399, 546, 565
	куй- 26, 33, 64, 69, 88, 117, 140, 149, 175, 185, 186, 213, 371, 288, 365, 367, 387, 402, 422, 424, 428, 436, 472, 485, 497, 498, 547, 576, 585, 587
	куйдіргі 536
	куйе 117, 218, 287
	куйедей 287, 384
	куйездік 121
	куйек 287, 341, 376, 518
	куйеу 113, 287, 288, 295, 430, 507, 508
	куйзел- 561
	куйкентай 547
	куйлі 288, 289
	куйре- 301
	куйрен 265,
	куйсір 288, 546
	куйтте- 103, 183, 426
	куйік 120, 254, 288,
	куйін- 149
	куйіс 288
	Күләш 9
	кул 288, 289, 290, 347, 394, 422, 423, 426, 427, 463
	кул- 149, 170, 218, 219, 289, 298, 375, 391,

- 478, 563, 582, 586
күлдіреуіш 548, 549
күлкі 31, 124, 289, 291, 375, 561
күлман 285
күлмен 290
күлмет 513
күл-талқан 289
күлте 516
күлтелен- 289, 516
күлтебе 289
күлше 426
күлік 31, 288, 516
күлім 289, 290
күлімсі 290
күліл-ойна 363
күлістік 290
күмәнді 75, 337
күмбез 268
күмірен- 289
күміс 38, 91, 99, 137, 290, 453, 549, 584
күн 18, 17, 18, 19, 21, 22, 24, 29, 30, 35,
53, 57, 60, 61, 64, 91, 93, 101, 102,
103, 105, 118, 132, 134, 137, 139, 141,
159, 164, 190, 219, 228, 246, 250, 269,
275, 283, 286, 288, 289, 290, 291,
292, 293, 294, 302, 314, 324, 326, 339,
355, 357, 360, 363, 377, 379, 384, 385,
387, 395, 399, 417, 421, 423, 426, 431,
432, 433, 452, 493, 519, 537, 539, 543,
556, 567
күнә 21, 256, 290
күндей 16, 17, 19, 192
күндең 90, 291, 510
күндіз 291
күндік 291, 551
күнелт- 83, 292, 373
күнше 293
күншіл 293
күншілік 293
күң 361, 567
күңк 294
күнірен- 200, 289
күп 294
күпте 19
күптей 149, 294
күпті 38, 215, 278, 294, 539
күпшек 448, 516
күпі 43
күпір 294
курде 517
күре: *куре тамыр* 294
куре- 294
курек 38, 294
куректей 485
курен 294, 516, 517
курес 511
курай 72
курке 294
күркіреу- 294, 515
күркіреуік 515
курме- 379, 535
куртік 294
кус 294
кус-26, 46, 183
кустәнә 295
күт- 14, 154, 245, 303, 455, 494, 510, 512,
532, 544
күш 81, 82, 83, 111, 112, 151, 295, 306,
324, 358, 402, 427, 517
күшөлә 295
күшеген 506
күшей- 303
күш-күш 518
күш-куат 306
күшті 287, 294, 295, 433, 441
күшігендей 197
күшік 295, 546
күшіктеі 286, 478
кібіртің 295
кідір- 516
кілем 54, 311, 326, 550
кілкілде- 215
кілт 298, 523
кілтипан 469
кім 246, 295, 296, 416, 460
кіно 22, 296
кіндік 134, 210, 296, 298, 352
кіндікті 164
кір 117, 118, 171, 275, 276, 280, 296,
297, 478, 530
кір- 14, 20, 28, 29, 45, 53, 66, 94, 97, 104,
107, 110, 133, 150, 169, 185, 199, 203,
212, 240, 246, 251, 284, 289, 290, 295,
297, 320, 331, 341, 342, 346, 360, 383,
412, 413, 423, 435, 451, 460, 476, 485,
527, 528, 530, 536, 537, 552, 557, 582,
585, 586, 587
кірбең 296
кірбің 118, 274, 275, 299
кіреуке 88, 117, 173, 503
кіржи- 300
кірле- 10
кірпідей 297
кірпік 18, 297
кірпіше 297
кірти- 299
кірпітар 297, 298
кірпі-шыңқ 586
кіріс 298
кіріс- 111, 210, 363, 466
кіршік 297
кісөпір 581
кісен 76
кісі 12, 60, 81, 93, 96, 134, 155, 157, 159,
160, 174, 235, 271, 297, 298, 311, 336,
347, 350, 352, 354, 404, 416, 433, 439,
448, 449, 480, 502, 545, 546, 579
кісідей 134, 421
кітап 53, 298
кіші 205, 298, 508, 548
кішік 542
кішір- 91
қаба 301
қабак 13, 18, 38, 118, 125, 221, 292, 299,
300, 301, 310, 335, 336, 350, 375, 378,
418, 436, 472, 501, 516
қабақта- 294
қабақты 516
қабар- 274
қабат 37, 177, 203, 546
қабатта- 377
қабық 119
қабыл 105, 155, 256, 301, 382, 395, 408,
499, 533, 534
қабын- 428
қабырга 301, 302, 313, 499
қабыргалы 301, 302

- қабыс 331
қабыс- 587
қабір 302, 327
қага 302
қағажу 302
қағаз 94, 324, 489
қағанақ 302
қагу 375
қағушы 375
қағым 334
қагын- 66, 192, 208
қағынды 302
қагыс 254, 361
қада- 73, 94, 215, 243, 247, 256, 259, 264,
302, 331, 415, 460, 463, 474, 477, 485,
516, 539, 550, 558
қадам 157, 206, 302, 303
Қадиша 119
қадір 183, 303, 499
қадірлі 100
қажар 303
қажет 81, 303, 463
қаз 10, 304, 305, 515, 547
қаз- 46, 199, 236, 284, 420, 510, 511, 512,
579
қаза 13, 14, 303, 304, 316, 402, 510
қазақ 32, 62, 236, 311, 395
қазақы 515
қазан 10, 14, 54, 161, 172, 304, 306, 324,
357, 377, 487, 518
қазанат 515
қазандай 429, 583
қазбала- 46, 521
қаздай 304, 546
қаздаң 304
қазды 424
қаз-қаз 43
қаз-қалпы 305
қазы 276, 305, 443
қазық 178, 305, 500, 527, 549
қазықтай 302
қазына 203, 305
қазір 493
қазірет 305
қай 305, 306, 307
қайғы 52, 90, 101, 280, 305, 335, 336, 452
қайда 41, 84, 125, 305, 346, 428, 515
қайдан 395
қайқы 72
қаймақ 306, 328, 471, 478
қаймық- 537
қайна- 10, 84, 133, 134, 172, 231, 245,
306, 318, 364, 391, 464, 473, 552,
574, 583, 586
қайнатым 556
қайра- 306, 307, 515, 538
қайрақ 538,
қайран 142, 169, 306
қайрат 306, 307
қайса 309
қайсы 307, 570
қайт 307, 391
қайт- 12, 14, 60, 82, 88, 117, 118, 123, 146,
151, 163, 180, 193, 197, 208, 213, 219,
229, 278, 286, 306, 307, 332, 337, 356,
375, 386, 391, 401, 431, 438, 444, 447,
461, 498, 517, 576
қайта 359
қайтар- 118, 167, 280, 332, 438, 478
қайтара 399
қайт-қайт 463
қайтта- 103, 426
қайтыс 307, 510
қайшы 307
қайық 307
қайықтай 307
қайым 307, 339, 460
қайың 307, 308, 509
қайында- 507
қайы- 306
қайың 510
қайыр 30, 407
қайыр- 12, 52, 90, 103, 118, 144, 219,
244, 288, 308, 313, 332, 344, 375,
393, 461, 467, 534, 536
қайырлы 49, 302, 304, 308, 349, 367, 443
қайыр-шалағатты 308
қайырым 177
қайыс 207, 324
қайыс- 111, 200, 302, 309
қайыстай 68, 309
қак 302, 304, 309, 310, 319, 323, 325, 327,
329, 457
қак- 14, 42, 47, 48, 59, 67, 68, 103, 108,
109, 117, 118, 125, 128, 130, 131, 141,
147, 153, 154, 155, 175, 177, 193,
220, 222, 223, 227, 231, 232, 234, 236,
250, 271, 290, 296, 297, 301, 302,
304, 305, 309, 311, 313, 314, 338,
342, 348, 351, 355, 361, 362, 364, 372,
382, 384, 394, 400, 412, 449, 451, 459,
471, 477, 488, 492, 493, 497, 504, 505,
507, 511, 516, 517, 518, 519, 522, 534,
538, 546, 565, 568, 569, 575, 576, 579
қақа- 309
қақас 309, 534
Қақи- 302
Қаққы 309
қақпай 579
қақпайла- 68
қақпақ 66, 157, 159
қақпақтай 193
қақпан 309, 516
қақса- 227, 317
қақта- 309, 331, 423
қақты 169, 292
қақыр- 460
қақыра- 302
қақырық 310
қал- 12, 13, 20, 42, 47, 48, 49, 54, 55, 56,
57, 58, 60, 64, 65, 67, 68, 74, 75, 79,
80, 81, 82, 84, 89, 93, 94, 97, 104, 108,
111, 112, 119, 125, 129, 133, 134, 136,
137, 139, 147, 152, 157, 158, 159, 161,
168, 169, 177, 179, 185, 201, 202, 203,
204, 206, 211, 215, 217, 222, 228, 229,
234, 237, 238, 243, 247, 249, 251, 256,
257, 258, 262, 275, 278, 280, 283, 286,
289, 305, 306, 307, 309, 312, 320, 321,
323, 324, 326, 329, 330, 335, 336, 338,
339, 354, 365, 366, 381, 383, 386, 388,
395, 398, 404, 406, 410, 411, 414, 420,
421, 424, 425, 432, 437, 440, 446, 447,
448, 449, 450, 453, 455, 457, 463, 464,
466, 467, 468, 471, 477, 478, 482, 484,
486, 487, 488, 490, 491, 495, 496, 499,
500, 501, 502, 504, 510, 512, 514, 517,
521, 522, 524, 526, 529, 530, 531, 538,

- 542, 545, 551, 559, 560, 565, 567, 572,
573, 578, 583, 584
қала- 32, 185, 357, 476, 580, 585
қалай 292, 390
қалайыла- 549
қалам 38, 310
қаламда- 550
қалас 108
қалау 310, 495
қалаулы 161
қалбайғай 310
қалбыр 310, 516
қалған-күтқан 310
қалғыр 13
қалдық 428
қалжа 310
қалжақ 310
қалжыр 530
қалжың 31, 310
қалқы- 79, 304, 546
қалмақ 355
қалл 310
қалпақ 315
қалпактай 229, 310, 396
қалт 311, 347
қалта 310, 311, 365, 583
қалталы 311
қалт-құлт 311
қалтыра- 522
қалша 534
қалш-қалш 311
қалың 99, 302, 311, 312, 331, 350, 480,
~~қалыңдық~~ 311, 507, 508, 510
қалып 134, 487
қалыпты: *бір қалыпты* 134
қалыс 312
қам 29, 60, 103, 312, 313, 321, 324, 329,
338
қама- 193, 312, 517, 551
қамал 312
қамбар 220, 272, 514
қамқа 312
қампи- 214, 331
қамтамасыз 312
қамшы 59, 82, 143, 235, 312, 313, 325, 327,
337, 457, 469, 512
қамшыдай 312
қамшыла- 238, 312, 428, 461
қамшылы 451
қамық- 277
қамыр 313
қамырық 277
қамыс 98, 313, 516
қамыт 313, 381, 405
қан 37, 42, 63, 64, 69, 76, 114, 118, 119,
120, 134, 135, 141, 152, 250, 262, 300,
301, 302, 305, 309, 310, 313, 314, 315,
316, 317, 318, 319, 325, 334, 335, 336,
371, 374, 375, 459, 476, 491, 499, 504,
531
қан- 22, 42, 55, 65, 67, 136, 228, 240, 257,
361, 363, 368, 374, 390, 486, 511
қана 375
қана- 170, 244, 395, 442, 530
қанат 31, 113, 301, 313, 314, 344, 367, 515,
517, 544, 548, 549
қанатты 314, 516, 522
қанда- 316, 376
қандай 314
қандас 89, 105
қанды 67, 309, 314, 315, 316, 375, 394,
450, 576
қанжардай 516
қанжыға 296, 316, 353, 375
қанжыгалас 316
қан-жын 316
қанжырдай 516
қанинен: *қанин-қаперсіз* 317
қанин-қаперсіз 555
қан-сөл 117, 315
қанттай 583
қанша 40, 410
қаншыр 516,
қаншырдай 318
қанық 62, 261
қаныпезер 321
қайбақтай 195
қаңғы 319
қаңғыр- 99, 104, 319
қаңқу 319
қаңсы- 37
қаңсық 133
қаңтар 319
қаңтар- 244
қаңтарулы 179
қаңырық 319, 320
қап (зат есім) 320, 321, 351, 392
қап- 117, 129, 200, 431, 472, 526, 527
қап (*одагай сез*) 320
қапа 320
қапас 320, 495
қаптер 320, 336
қаперсіз 317
қапия 320
қапсағай 320
қапта- 235, 239, 255, 261, 264, 325, 327,
364, 459, 462, 563, 567
қаптал 320, 325, 354
қапталда- 320
қаптыр- 549
қапы 321
қапыл 321
қапылыс 321
қапысыа 321
қар 31, 244, 252, 294, 300, 310, 329, 331,
335, 450, 463, 483, 550, 568
қара- 11, 19, 21, 31, 32, 52, 53, 63, 64,
74, 83, 86, 90, 95, 96, 100, 114, 115,
116, 117, 118, 125, 130, 159, 160, 161,
162, 166, 178, 179, 194, 197, 198, 199,
203, 214, 221, 239, 257, 263, 264, 268,
270, 274, 276, 280, 286, 292, 294, 297,
298, 299, 300, 318, 322, 327, 334,
337, 339, 343, 347, 350, 355, 374, 375,
378, 396, 407, 415, 418, 422, 424, 426,
427, 429, 430, 442, 450, 453, 466, 472,
501, 507, 516, 522, 527, 541, 551, 558,
559, 563, 568, 573
қара 21, 23, 25, 27, 28, 33, 34, 45, 48, 59,
66, 67, 69, 88, 94, 101, 103, 104, 110,
147, 158, 163, 165, 167, 185, 200, 202,
211, 213, 215, 220, 232, 239, 246, 249,
260, 263, 275, 280, 305, 306, 315, 318,
321, 322, 323, 325, 326, 327, 328, 329,
330, 333, 337, 342, 367, 377, 384, 388,
394, 407, 416, 427, 429, 431, 471, 502,

- 510, 511, 514, 515, 516, 517, 548, 554,
555, 560, 566, 568, 584
қарабайдай 321
қарабайыр 515
қарагай 338, 408
қарагайдай 397
қарай 202, 284, 323, 324, 446
қарай- 215, 261, 263, 279, 290, 323, 334
қараң 19, 219
қарақан 21, 249, 321
Қарақаска 516
қарақат 325
қарақаттай 261, 325
қарақты 257
қарақшы 314, 315, 423
қаралтымда- 326
қаралы 326, 510
қаран 283
қараң 13, 91, 294, 327
қараңғы 18, 20, 158, 203, 254, 270, 279,
327, 471, 496
қарап 279
қарапайым 327
қарар 405
қарасан 327, 517
қарауыл 453, 470
қарауыт-261
қараша 329, 330, 548
қарашы 330
қарашың 255, 261, 263
қарбаласты 330
қарбы-330
қарға 323, 330, 391, 474
қарға- 358
қарғадай 332, 370
қарға-жарға 330
қарға-күзғын 330
қарғы 507
қарғы- 330, 517
қарғылы 330
қарғыс 23, 330
қардай 74, 331, 350
қарк 302
қаркын 135
қарма- 29, 186, 470
қармак 18, 381
қармала- 327
қарны- 330
қарс 215, 271, 299, 331
қарсақ 327, 331, 567
қарсы 209, 331, 332, 368, 472
қартаң 332
қару 165, 166, 332
қарулан- 394
қарулы 166
қаршадай 332
қаршыға 332, 375
қары- 69, 73, 78
қарыз 332, 387
қарыздар 239
қарық- 223, 261, 332, 415
қарымта 332
~~қарын~~ 27, 73, 190, 237, 243, 268, 325, 331,
332, 371, 455
қарынбайдай 332
қарыс 15, 63, 122, 174, 332, 333, 480, 484,
485
қас 20, 24, 38, 132, 185, 204, 290, 301, 310,
319, 333, 334, 335, 338, 476, 549
қаса 338, 335
қасам 41
қасаң 333
қасапшы 333
қасиет 333
қаскөй 335
қасқа 21, 42, 120, 147, 206, 268, 269, 325,
333, 335, 354, 388
қас-қабақ 334
қасқалдақ 334
қасқыр 126, 334, 335, 368, 545
қасқырдай 334, 341
қаснаң 304
қастандық 335
қастық 335
қастер 335
қасы- 196, 362, 380, 427, 517
қасық 79, 135, 335, 365
қасықтай 45, 335, 384
қасыл 395
қасым 235
Қасымхан 335
қасирет 335, 336
қат 336
қат- 44, 99, 106, 126, 127, 141, 192, 211,
216, 236, 240, 293 297, 300, 301, 302,
304, 319, 324, 325, 336, 360, 390, 391,
461, 467, 482, 516, 518, 534, 537,
550, 563, 573, 582, 585
қата 336, 364
қатал 336
қатала- 336
қатар 12, 161, 336, 503, 531
қате 20, 336
қатер 100, 187, 336
қатқақ 325
қатпа 515
қаттас 330
қатты 117, 154, 243, 299, 309, 312, 318,
336, 392, 424, 472, 496, 500, 574
қату 585
қатулы 300
катшеп 336
қатым 49, 336
қатын- 18, 75, 81, 247, 291, 324, 326, 336,
337, 503, 510, 513, 521, 522, 529
~~қатын-бала~~ 336, 337
қатындық 300
қатыр- 290
қатыс- 60
қау 337, 544
қауға 337
қауғала- 446
қауесет 337
қауқар 337
қауса- 301
қауыз 136
қауым 322, 337
қауыс 337
қауыш- 40
қаш- 14, 29, 39, 61, 72, 93, 99, 101, 108,
110, 112, 118, 127, 146, 147, 149, 165,
168, 172, 193, 210, 245, 288, 319, 337,
339, 367, 369, 418, 423, 435, 440, 458,
467, 471, 475, 480, 496, 508, 511, 518,
528, 529, 542
қаша- 286
қашақ 337
қашан 337

- қашар 337
қашпа 39, 463
қашты 39
қашық 392, 394
қаһар 387, 378
қалу 271, 274, 275, 277, 338
қи- 74, 99, 137, 187, 196, 206, 261, 280,
314, 319, 335, 338, 339, 377, 392, 406,
432, 469, 491, 508, 585
қибылжық 338
қигаш 338
қигылық 338
қикан 338
қику 338
қилы 338
қима 338
қимыл 338
қимылда- 284, 297, 338, 373, 509, 513
қина- 185
қинал- 585
қип 339,
қипак 338
қира 338
қира- 558
қисай- 65, 218, 338, 350, 368, 373
қисап 338
қисық 338
қисын 338, 339
қисынсыз 126
қит 339
қиық 55, 257, 369
қиықсыз 369
қиын 339, 340, 539
қиында- 339
қиыр 339, 459, 541
қиыс 339
қиыстыр- 339
қию 338, 339
қия 40, 77, 339, 496
қияқ 313, 339
қиял 214, 339
қиямет 101, 339
қиян 198, 339
қиянат 236, 339
қияң 340
қияң-кескі 374
қияпат 340
қобалжы- 215
қобыз 351, 558
қоғалы 340
қоғам 337
қожа 17, 147, 427
қоз- 49, 77, 148, 222, 243, 403
қозга- 148, 215, 275, 412, 467, 518, 564,
қозғау 340
қозда- 44, 340, 342
қозы 340, 517, 518
қозыдай 31, 155, 340, 341, 500, 503, 518
қой 25, 27, 32, 51, 71, 165, 167, 220, 243,
251, 340, 341, 342, 347, 349, 350, 351,
368, 377, 459, 463, 514, 516, 517, 518,
519, 560
қой- 14, 17, 22, 24, 31, 41, 46, 47, 51, 54,
57, 59, 62, 66, 70, 86, 87, 93, 94, 97,
102, 103, 114, 115, 116, 117, 127, 133,
134, 137, 144, 145, 148, 153, 158, 159,
162, 166, 177, 183, 187, 190, 198, 204,
217, 221, 224, 230, 235, 262, 271, 274,
282, 283, 293, 296, 298, 302, 340, 345,
346, 352, 355, 359, 360, 361, 373, 379,
381, 389, 393, 394, 407, 409, 420, 422,
428, 431, 441, 452, 458, 466, 470, 487,
507, 516, 518, 521, 529, 537, 538, 560,
563, 565, 574, 576, 582
қойдай 126, 220, 252, 266, 334, 340, 341,
441, 517, 551
қойқап 320
қойма 379
қойны-қолтық 341
қойша 342
қойын 67, 341, 342, 353
қоқан-лоқы 342
қол 29, 31, 40, 44, 46, 53, 65, 66, 85, 112,
113, 119, 125, 129, 135, 144, 156, 158,
168, 173, 179, 190, 264, 285, 294, 298,
302, 311, 315, 326, 340, 342, 343, 344,
345, 346, 347, 348, 350, 365, 379, 384,
386, 391, 403, 416, 418, 426, 427, 429,
443, 449, 452, 472, 480, 483, 486, 494,
508, 513, 531, 538, 544, 565
қолай 340
қолақпандай 342
қоламта 342
қолаң 342
қол-аяқ 40
қолғабыс 343
қолда- 50, 55
қолдай 421
қолдан- 559
қолдан-қолға 343
қолды 343, 421
қолды-аяққа 343
қолды-аяқтай 343
қолды-аяқты 343
қолдылық 31
қолқа 60, 168, 344, 345, 468
қолқар 344
қолсыз 31
қолтых 247, 346, 384, 509
қом 348, 515, 525
қомда- 248, 314
қон- 20, 44, 50, 59, 63, 70, 89, 90, 112,
121, 146, 150, 197, 266, 290, 314, 333, 347,
349, 359, 367, 386, 389, 392, 417, 458,
467, 520, 544, 547, 551, 576, 586
қонағар 349
қонақ 171, 271, 349, 358, 466
қонақжай 349
қонымды 274, 411,
қоныс 40, 56, 349, 354, 367, 368, 545, 568,
577
қоныш 341, 347, 349
қоң 61, 348, 349, 350
қонқа 349
қонқақ 349
қонсы 349
қоныз 151, 350
қонылтақ 350
қыңылтаяқ 350
қоныр 10, 340, 342, 350, 517, 518, 548
қонырау 350
қоныраудай 350
қонырсы- 290
қопа 350
қор 238, 350, 351
қора 220, 424
қарабалы 350
қораздан- 79, 563

қоралас 71
қоралы 350
қорамсақ 350
қорасан 351
кораш 254, 351, 435
қорға 403
қорған 351
қорғандай 516
қорғасын 340
қорғасында- 549
қордалы 351
қорек 351
коржин 351, 392, 508
коржынындай 147
корқау 314
қорқыт 305, 351
қорла- 476
корлық 238, 351, 402, 449
қоры- 369
қорық 516
қорық- 272, 279, 341, 431, 585
корыктық 351
кос 135, 168, 276, 352, 514
кос- 12, 17, 18, 28, 41, 52, 59, 61, 97, 107,
115, 148, 149, 161, 238, 276, 336,
352, 357, 452, 486, 510, 517, 519, 531,
533, 547, 550, 552, 556, 575, 580
косақ 245, 351, 352, 516
косақта- 167
косаяқ 65
коспақ 514
косшылы 59
косын 352
котыр 376, 427, 515, 525, 536
кос 280, 281, 352, 518
кошакан 518
кошемет 352
кошқар 19, 341, 352, 514, 518
кош-кош 518
коштас- 91
кою 469
коюлан- 287
коян 158, 199, 352, 471, 516
кояндай 114, 487
коян-қолтық 352
кояншық 352
ку 68, 249, 333, 340, 353, 354, 355, 395,
424, 449, 450, 455, 503
ку- 48, 55, 56, 107, 143, 151, 183, 193,
205, 369, 385, 386, 403, 429, 437, 447,
487, 516, 527, 429, 561
куақы 353
куала- 521
куан- 81, 137, 199, 339, 430
куаныш 200, 257, 353
куар- 100, 137, 353, 435, 492
куат 83, 274, 306
куатты 345
куғын 353
кудай 12, 43, 103
куқыл 354, 435
кулық 44, 354, 455, 526
кура- 138, 273, 354
курай 354, 420
кусыр- 158, 345, 492, 531
кутың 355
куыр- 43, 119, 365, 535
куырдақ 36, 353, 355, 365
куыс 250, 355, 420, 544

куыстан- 427
кубы 24, 37, 353, 355, 366, 454, 515
кубыл- 212, 377, 399, 447, 479
кубыла 355, 513
кула 35, 97, 98, 106, 111, 113, 155, 287,
332, 355, 357, 372, 507, 527
кудай 27, 35, 36, 50, 53, 54, 66, 85, 101,
110, 135, 178, 189, 228, 247, 269, 271,
303, 354, 356, 357, 358, 364, 438, 441,
479, 512, 517, 568
кудайы 25, 203, 358
кула-ла 355
~~кулана~~ 59
кудая 358
кудый 144, 236, 358, 368, 473, 512
кудірет 357, 358
кудіретті 358
кужына- 364
кузғында- 370
кузыр 305, 358
куй 512
куй- 65, 66, 120, 163, 227, 230, 251, 262,
264, 266, 273, 274, 310, 319, 351, 359,
362, 385, 393, 404, 422, 438, 453, 466,
471, 485, 508, 509, 512, 563, 569, 579
куйка 358, 512
куйқалы 358
куйлы 317
куйма 358
куймыршақ 359
куйрық 24, 48, 58, 59, 65, 72, 105, 128,
157, 192, 245, 257, 314, 340, 358, 359,
373, 438, 461, 493, 515, 516, 517, 530,
568
куйрықтан- 526
куйрыкты 38, 359
куйтта- 183
куйымшақ 359
куйымшақтан- 461
куйин 32, 325
куйында- 32
куйында- 359
куйрыкты 38, 359
кук 360
кул 17, 174, 202, 235, 239, 357, 361, 362,
385, 405, 449, 465
кула 133, 188, 353, 488, 517
кула- 84, 189, 277, 358, 359, 361, 373, 416,
419, 420, 479, 520, 574
куладын 173, 353
кулазын 279, 280, 353
кулак 14, 16, 20, 25, 29, 59, 73, 95, 97, 98,
135, 157, 158, 161, 189, 198, 243, 250,
253, 257, 273, 284, 304, 313, 325, 357,
358, 359, 360, 361, 362, 368, 376, 377,
386, 395, 413, 442, 447, 449, 451, 466,
496, 516, 517, 528, 529, 540, 541, 549,
570
кулақтас 89, 361
кулақты 243
кулан 27, 353, 354, 358, 362, 420, 492, 516
523
куландаі 362
кулат- 456
кулаш 248, 362, 450
кулдай 362, 365
кулди 362
кулдық 362, 513
кулдыра- 516

- күлжы 516
күлкүн 362, 363, 405, 492
күлші: құллы тас 102
күлпір- 31, 388
күлшілік 356, 363
күлшын- 363
күлшік 357, 363, 516
күлшін 363, 515, 516
күлшіндай 363, 516
күлшінды 516
күлшін-тайдай 363, 515
күм 65, 66, 163, 224, 262, 264, 273, 362,
363, 364, 424, 431, 448
күмай 516
күмалақ 341, 363, 377, 463
күмар 56, 81, 90, 185, 191, 257, 317, 362,
363, 386, 564
күмарлық 564
күмірсек 364
күмірсекдай 364
күн 57, 81, 164, 203, 257, 364, 406
күнажын 364, 516, 517
күнан 71, 363, 364, 516, 517
күнарлы 358
күндақ 424
күндіз 38
күндызды 550
күнжың 364
күнсыз 129, 364
күнт 364
күнис 130
күп 281, 364
күр 271, 353, 365, 366, 376, 478, 537, 587
күр- 61, 84, 97, 151, 309, 331, 385, 389,
448, 451, 457, 458, 460, 494, 505, 506,
520, 523, 548, 564, 586
күра- 97, 407
күрай-күрай 518
күрайт-күрайт 518
күрақ 340, 363, 364, 377
күрақтай 516
күралай 364, 365
күран 235, 336, 365, 510
күрау 377
күрбада 358
күрбан 103, 187, 206, 323, 365
күрбандық 206
күрбы 501, 525
күрга- 60, 63, 257, 264, 517
күргак 365
күргір 218, 363, 521, 533, 544
күрдай 365
күрдас 525
күрдым 365, 465, 470
күр-күр 518
күрлы 12, 128, 152, 183, 388, 498, 567
күрман 365
күрсақ 243, 365, 366, 496, 507
күрсақтан- 126, 516
күрсақты 365
күрсан- 394
күрсау 331, 416
күрсын 534
күрт 106, 167, 210, 255, 264, 344, 360, 366,
386, 395, 480
күрт- 126, 154, 202, 213, 260, 521, 575
күрттай 325
күртша 325
- күру-күру 518
күры- 19, 40, 42, 62, 69, 82, 127, 153, 162,
163, 197, 260, 294, 362, 366, 381, 400,
464, 473, 477, 482, 491, 502, 521, 537,
575
күрық 52, 102, 325, 366, 386, 393, 517, 544
күрықта- 354
күрым 198, 273, 324, 325, 366, 393
күрымдай 325
күрығс 367
күрыс- 222, 236
күрыста- 522
күрыс-тырыс 367
күрыш 360, 361, 363
күс 26, 28, 53, 54, 65, 90, 91, 102, 146, 156,
207, 220, 237, 238, 272, 275, 353, 367,
374, 375, 510, 516, 535, 545, 550, 551
күс- 98, 201, 214, 223, 317, 336, 367
күса 277, 367, 583
күста 367, 583
күстай 92, 367
күт 193, 229, 367, 368, 514
күттай- 347
күт-береке 367
күтқар- 503
күтпан 367
күтсиз 106
күттү 21, 302, 303, 316, 349, 357, 367, 368,
422
күтүл- 13, 108, 125, 366, 518, 550
күтүр- 51, 167, 368
күш 275, 280, 368
күш- 58, 77, 103, 200, 302
күшақ 125, 221, 368, 444
күшақта- 18, 90, 91, 331, 355, 368, 509, 531
күшат 456
күштар 363
күшуақ 279, 280
күшыр 363, 368
кыбыла 213, 513
кыбыр 339, 368
кыбырла- 325, 364
кыдыр 50, 90, 207, 368, 376, 427
кыдыр- 464, 467
кыдыра 515
кыдыру: бір қыдыру 135, 586
кыжыл 368
кыжылда- 217
кыжыл-кең 368
кызы 17, 203, 292, 351, 368, 369, 370, 416,
419, 425, 450, 463, 474, 494, 507, 508,
510, 542, 543
кызы- 130, 151, 172, 257, 284, 285, 319, 403,
476, 485, 563
кызар- 135, 257, 369, 404, 434
кызыба 369
кызгалдақ 369
кызган- 369, 428
кызғыштай 369
кыздай 369
кыздырма 369
кызқара 517
кыз-кыз 583
кызмет 163, 369
кызу 171, 500
кызық 97, 111, 370, 417, 503, 537
кызық- 257
кызыл 25, 37, 85, 112, 177, 369, 370, 371,
372, 375, 376, 504, 515, 517, 566, 568

- кызылыш 375
кызыр 139, 207, 372
кыл 45, 165, 217, 237, 325, 359, 372, 373, 515, 517, 569
кыл- 11, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 19, 20, 22, 24, 25, 26, 27, 29, 30, 35, 36, 40, 42, 43, 44, 46, 47, 48, 49, 51, 53, 54, 58, 63, 65, 68, 69, 72, 74, 75, 78, 79, 80, 83, 84, 85, 86, 89, 90, 103, 104, 105, 107, 109, 111, 117, 118, 120, 121, 124, 126, 128, 129, 130, 134, 136, 139, 140, 141, 142, 143, 144, 146, 149, 150, 151, 161, 163, 164, 165, 167, 170, 171, 175, 176, 177, 181, 182, 184, 187, 191, 192, 193, 194, 196, 197, 200, 201, 203, 206, 207, 211, 212, 222, 223, 224, 226, 227, 228, 229, 231, 233, 234, 237, 238, 242, 245, 247, 248, 255, 256, 257, 259, 262, 266, 273, 284, 289, 294, 295, 296, 297, 301, 306, 307, 308, 310, 312, 318, 319, 320, 327, 332, 334, 335, 336, 337, 339, 340, 343, 345, 347, 349, 350, 351, 352, 357, 358, 361, 363, 364, 365, 369, 370, 371, 373, 374, 378, 382, 383, 389, 390, 394, 395, 400, 401, 402, 403, 404, 405, 406, 407, 409, 412, 413, 415, 418, 421, 423, 428, 429, 430, 431, 433, 434, 437, 438, 439, 440, 442, 444, 445, 446, 448, 452, 453, 454, 455, 458, 460, 473, 476, 477, 479, 484, 486, 489, 490, 491, 495, 496, 497, 498, 499, 502, 503, 504, 507, 509, 510, 516, 522, 523, 525, 526, 529, 533, 542, 547, 548, 550, 553, 559, 560, 561, 564, 565, 566, 568, 569, 572, 574, 577, 578, 579, 583, 586, 587
кылаң 339, 372, 492, 517
кылау 44, 274, 275, 372, 377, 378, 569
кылғы- 373
кылдай 104, 373
кылжаң 310, 383
кылман 372
кылп 373
кылпилда- 585
кылпыш 253
кылт 373
кылтанак 538
кылти- 103
кылтылда- 495
кылша 373
кылшық 373, 374
кылшылда- 188, 373, 374, 379
кылық 357, 361, 369, 374, 399, 476
кылым 149
кылыш 54, 60, 338, 374
кылыштай 374
кымран 515
кымта- 9, 171
кымша 374
кымыз 113, 150, 364, 374, 487, 540
кына- 111
кынай 374
кынадай 374
кыналы 374
кынама 374
кынап 516
кың 374
кыңқ 374
кыңыр 354, 374, 584
кып 10, 368, 374, 581
- кып-кызыл 374
кыпша 374
кыр 37, 177, 257, 258, 338, 372, 376, 377, 378, 443, 463, 543
кыр- 68, 83, 237, 341, 374, 491, 521
кырагы 374
кыран 334, 374, 375, 376, 449
кырандай 223
кыран-топан 375
кырат 516, 517
кырау 120, 297, 300, 375, 379, 451, 585
кырай 375
кырги 375, 376
кыргын 371, 377, 455
кырдай 372
кырит 518
кыркар 376
кырқары 107
кыркылжың 376
кырлы 135, 376, 459, 503
кырма 376
кырман 371, 372, 376
кырмызы 376
кырмызыдай 376
кырсык 206, 376
кырсық- 206, 249, 520
кыртыс 323
кыршаңдық 376, 469, 536
кыршын 190, 211, 377
кыршындей 190
кырық 59, 122, 139, 325, 337, 341, 376, 377, 378, 379, 410, 423, 491, 507, 510
кырық- 92, 210, 270, 314, 369
кырым 239, 378, 542
кырын 239, 377, 378
кырында- 213
кырынды 582
кырыс 304, 378
кыс 378, 379
кыс- 48, 50, 74, 94, 165, 183, 263, 283, 286, 359, 403, 567, 574
кысқа 347, 379, 505, 535, 541
кысқар- 218, 541
кысқасы 466
кыспай 258
кыспақ 379, 495
кыстай 32
кыстау 173, 175
кыстыр- 359
кысыл-таяң 379
кысыр 379, 504
кытай 542
кытык 379, 380
кышкан 65
кышу 380
кышы- 31, 68, 234, 338, 380, 535, 536
кышыма 515
- лағынет 38, 56
лайық 516
лај 381
лақ 269, 511, 530
лақа 176, 244
лақап 381
лақтыр- 125, 496
лаң 381
лауазым 382
лау-лау 463
лашық 329, 548

- лашын 136, 245, 375
лә 382
ләззат 382
ләйлі 382
ләйлі- 382
ләйым 382
ләм 467, 469
ләм-мим 467
лебіз 382
леп 382
лепес 177, 382
лек 514
лұп 215
лық 382
лыш 382
лыша 382
лыпыл 382

ма 40, 57, 81, 89, 174, 193, 273, 285, 357,
407, 472, 488, 547, 559, 571, 587
мағыз 249
маза 383
мазақ 383
мазар 354, 384
май 27, 60, 65, 66, 69, 171, 189, 215, 219,
225, 255, 258, 359, 371, 375, 383, 384,
385, 422, 466, 508, 509, 524, 533, 543
майда 384, 469, 535
майдай 384, 400, 454
майдан 135, 269, 317, 384
майқана 384
майқы 524
майла- 61, 65, 68, 258, 316, 351, 359, 375,
397
майлай 45, 130, 285, 384, 596
маймаң 384
майса 269
майталман 384
майып 226, 384
майыс- 200, 302
мақпал 384, 550
мақсат 385
мақсұт 385
мақта 385
мақта- 385
мақтан 385
мақтау 385
мақұл 36, 385, 581
мақшар 385, 493
мал 27, 34, 40, 55, 74, 99, 109, 197, 202,
220, 311, 326, 332, 385, 386, 398, 424,
509, 510, 511, 514, 515, 519
мал- 348, 416, 427, 548
малал 251
малдас 385
малды 385
малдық 385
мал-жан 152
малма 386, 424
малмандай 551
малта 38, 190, 269, 386
мама 98, 516
мамық 91
мамыр 386
манадан 87
манат 550
мансал 120, 386
мансық 386
маң 388

маңғаз 335
мандай 11, 27, 60, 76, 91, 118, 165, 269,
309, 354, 386, 387, 388, 460, 464, 484,
485, 487, 496, 511, 518, 567
мандайша 548, 549
мандрай 388
мандыра- 25, 340, 517
мандырама 454
мар 388
маралдай 249
марғау 388
маржан 137
маржандай 388
марка 342, 517
марту 388
мас 126, 146, 388
маса 463
масатыдай 388
масқара 388, 537
мастық 388
масыл 388
мат 388
мата 508
матай 515
мауық 363, 388
мауық- 388
маш 384
машайық 108, 235, 440
машақат 152
машық 384, 388
ме 123, 324, 396, 479, 488
медет 111, 274, 389, 390
медиев 83, 274, 390, 443
медиен 353
мезгіл 42, 168, 348
мезэтте 468
мезі 390
мезірет 390
меймана 390
мейіздей 390, 516
мейіл 390
мейір 390, 496
мейірім 390
меке 390
мекен 56, 169, 353, 368, 390, 411
мекерлік 390
мектел 507
мелдек 390
мен 357, 390, 391, 430, 460, 476, 515, 535
мен 16, 19, 22, 45, 52, 153, 198, 326, 334,
382, 418, 435, 440, 460, 515, 534, 543,
548, 574
менен 38, 75, 182, 263
мендүр 390
мендік 390
менмен 390
мендуана 391
менді 517
меніреу 391
мергеш 105
мерез 583
мерезден- 583
мерей 389
мерейлі 389
мерек 21
мерт 384
меруерт 137
мес 243
месел 391

- мә 80, 389
мәби 389
мәғлұм 389
мәз 92, 518, 583
мәзір 93
мәз-мәйрам 389
мәжбүр 389
мәжнүндей 382
мәйек 67, 389
мәлік 389
мәлім 389
мәми 389
мәмле 389
мәмілелі 24
мәңсүқ 386
мәпеле- 83
мәргау 388
мере 511
мере-сәре 389
мәртебе 389, 399
мәртебелі 63, 389
мәселе 245, 389, 526
мәслихат 389
мәссаган 389
мәтел 389
меуе 10
мәулет 389
меуірт 389
мәш 389
мәшінүр 440
ми 99, 167, 199, 269, 333, 368, 391, 392
міғұла 391
мидай 391, 453
милық 269
мілық 349, 391
мият 183, 392
можабай 392
моій- 447
моійын 37, 89, 120, 128, 135, 165, 166, 167,
248, 269, 296, 305, 315, 319, 347, 354,
356, 373, 378, 392, 394, 410, 455, 497,
505, 508, 515, 516, 566
моійынды 341
моійынтаулық 394
мол 135, 143, 199, 287
молда 4
молдадай 458
•молдас 385
момын 517
монтаң 394
моншак 81, 115, 116, 502
мосқал 155
мөн-мөн 518
мөлдір 19
мөлдіре- 260, 483
мөлшер 258
меніре- 366, 522
мөр 469
мұз 45, 54, 200, 297, 301, 331, 375, 394,
422, 489, 573
мұзда- 47, 217, 279, 586
мұздай 319, 394
мұзды 394
мұқат- 303, 489
мұқият 394
мұқтаж 395
мұқым 395
мұлтым 395
- мұнар 395
мұндаі 395
мұндар 395
мұнша 417
мұн: келуі мұн; мұрады мұн 246, 395
мұн 275, 281, 333, 395, 565
мұндас 18
мұнлық 288
мұра 10, 395
мұрады 395
мұрапа 395
мұрат 233, 395
мұрса 483
мұрсат 396
мұрт 202, 339, 354, 391, 396, 397, 543
мұрттай 310, 396
мұрша 397, 483
мұрын 33, 74, 76, 123, 127, 158, 167, 185,
240, 244, 349, 352, 376, 395, 396, 397,
419, 443, 446, 471, 492, 516, 530, 535,
582
мұрындық 374, 397, 515, 525, 580
мұрындықта- 396
мұсаллам 397
мұсылман 154, 555
мұдде 397
мұдірік 202
мұйіз 56, 100, 101, 168, 354, 397, 517, 552,
570
мұйізде- 461, 517
мұйізді 16, 19
мұкіс 359
мұлт 397
мұнқір 397
мұрдем 212, 397
мұрит 398
мұсәпір 398, 581
мұсәт 398
мұскін 139
мұсіндей 543
мұсірке- 357
мұше 398, 416
мұшел 398, 507
мұшкіл 398, 554
мығым 581
мызғы- 398
мықты 359, 572, 586
мықтылық 398
мықын 516
мылжың 266
мылтық 113, 316, 362, 416, 583
мын 178, 212, 287, 377, 398, 399, 417, 517,
567
мынғыр- 398
мынқ 172, 399
мыргам 399
мырза 399, 514
мырзага 510
мырс 399
мыстан 399
мысы 399, 400
мысық 45, 326, 399, 586
мысықтай 145, 238, 383
мысықша 238
мыштай 400
міз 400
мін 22, 103, 400
мін- 10, 58, 59, 60, 74, 76, 175, 196, 222,
229, 238, 243, 267, 295, 307, 337, 354,

- 376, 384, 392, 393, 402, 425, 427, 442,
488, 490, 499, 507, 516, 519
мігерсіз 400
мінажат 36, 227
мінежет 400
мінәсәр 400
мінәспіл 400
мінгендей 157
мінез 92, 135, 238, 340, 342, 399, 400, 436,
461, 476, 478, 481, 505, 517, 555
мінезді 12, 220, 369, 557
мініс 516
мініскер 400
мір 400, 468, 535
mice 400, 522

набыт 401
надан 335, 401
наз 401, 516
наза 401
назар 401
найза 44, 269, 374, 401, 402, 480
найсал 107
нақ 402
нақақ 402
нақақтан-нақақ 402
нақа-рақа 402
нақыш 402
нала 402
нальс 402
намаз 170, 402
намыс 46, 347, 402, 403
намыт 401
нан 94, 144, 148, 203, 271, 365, 403
нан- 242, 250
нандай 403
наным 403
нар 36
нар 61, 164, 218, 326, 403, 404, 514, 515
наразы 403
нарадай 74, 125
нарлық 404
нарттай 404
нарша 514
нас 404
насихат 404
насыр 404, 581
насырым 203
науадай 404
науаза 404
наурыз 404
наурыздама 404
наушаруандай 404
наш 404
нашар 404
нәзік 112, 404
нәзіл 404
нәзім 404
нәзір 203, 404
нәйміт 404
нәйім-нәйім 405
нәлет 56, 405
нәпсі 405
нәр 405
нәркес 405
нәрсе 94, 119, 407
нәсілсіз 405
нәсіл 36, 128, 405
нәубет 13, 405

нәш 384, 404
не 20, 40, 82, 85, 89, 175, 244, 406, 407,
410, 426, 463, 514, 555
неге 406
негіз 55, 406
негыл 105
неке 25, 406, 508
некеле- 406
некелі 25
немене 20
немеде 111
немесе 518
неміңдірді 407
несие 407
несібे 407, 490
несібелі 247
неше 407, 416
нешік 40, 410
ниет 23, 45, 180, 326, 407, 408, 455
низам 188
ніяз 48
нобай 408
нобайы 408
ногай 417
ноқай 22
ноқта 102, 408, 515
ноқталы 408, 507
нөкер 408
нөпір 326
нөсер 326
ну 408
нұқ 408
нұқсан 408
нұп 408
нұр 83, 118, 137, 251, 255, 256, 261, 271,
275, 303, 327, 408, 409
нұрлы 16, 408
нұсқа 409, 416
нұкте 409
нысана 409
нысал 409
ныспы 409
нышан 119, 409
нілдей 409, 446

о 85, 406, 410, 411, 414, 510
обадай 410
обал 256, 410, 427
обырдай 410
оз 52, 80, 104, 151, 212, 292, 393, 399,
411, 505, 539
озмыш 175
ой 28, 45, 267, 274, 372, 411, 412, 413,
414, 455, 468, 504, 516, 543, 552, 573
ой- 199, 263, 264, 349, 359, 368, 486
ойбай 228, 411, 463
ойдай 412
ойдым 258
ойқаста- 213, 214
ойла- 18, 48, 95, 201, 304, 313, 335, 349,
411, 412, 503, 524, 570
ойлы 158, 450
оймақ 412
ойна- 54, 55, 59, 60, 80, 84, 92, 101, 102,
177, 310, 311, 312, 316, 346, 358, 360,
363, 386, 412, 463, 481, 511, 515, 516,
508, 558, 566, 587
ойнақ 91, 126, 222, 369, 412

- ойнақта- 514, 515
ойнақты 424
ойнақшы- 264
ойран 168, 412
ойран-асыр 412
ойран-ботқа 413
ойран-топыр 413
ойсыз 413
ойсыл 320, 514
ойсыра- 280
ойын 413, 414, 423
ойыншық 414
ойық 516
ок 13, 21, 33, 57, 59, 60, 175, 300, 340,
390, 400, 414, 416, 469, 535
оқалы 414
оқалак 415
оқтай 59, 415, 448
оқтаудай 415
оқты 158, 415
оқу 508, 557
оқы- 79, 105, 150, 170, 180, 336, 381, 406,
510, 555
оқыс 415
оқыстық 415
оқыра 415, 517
оқыран- 517
оқырала- 415
ол 306, 394, 415, 416
олай-бұлай 415
олақ 411
олда 415
олжа 415, 416, 425, 511, 517, 562
олла 415
ома 431
омақа 416
омақас- 416
омақат- 416
омал- 416, 424
омыра 431
омырам 431
омырау 416
омыртқа 111, 210, 416
он 85, 113, 135, 220, 413, 414, 416, 417,
419, 424, 489, 524
ондай 416
онсыз 417
онша 417
он 22, 102, 197, 206, 209, 417, 418, 451,
515, 527
он- 364, 418, 469
онай 123
онал- 451
онғар- 36, 205, 206
онда- 36, 92, 357, 452
онқай 418
оп 200, 410
опа 418
опак 424
опалаң-топалаң 43
опасыз 418
опат 418, 433
опық 418
опыр- 410
опыр-топыр 44
опын- 418
ор 419, 420, 421
ор- 65, 269
ора- 24, 34, 35, 158, 419, 516, 548, 571
образ 69, 418
оразды 418
орак 65, 419, 421
оракшы 423
орай 269, 419
орал- 76, 422, 507
оралғы 77, 203, 419
орамал 463
орда 25, 163, 419, 463, 548
ордалы 419, 420
ормал 327, 408, 424, 480
орна- 29, 84
орнық- 216, 277
орта 19, 111, 156, 158, 187, 201, 209, 309,
415, 420, 511, 558, 559
ортак 19, 421
ортан 421
орын 100, 125, 159, 216, 221, 277, 327,
367, 420, 421, 423, 424, 513, 516
орында- 129, 533
орынды 421
ос- 414, 421
осы 430, 581
осқыр- 517
осыр- 421
осып-осып 421
от 16, 32, 44, 45, 67, 87, 91, 108, 118, 133,
140, 148, 151, 158, 187, 216, 256, 262,
310, 327, 419, 421, 422, 423, 424, 429,
440, 470, 491, 508, 509, 516, 556, 587
отақ 424
отан 38
отас- 421
отая 25, 102, 421, 422, 509, 548
отта- 61, 65
оттай 114, 253, 264, 423, 470, 585
отты 423
оттас 330, 423, 424, 578
отын 304, 424
отыз 423
отыр- 9, 18, 19, 30, 35, 52, 54, 64, 65, 69,
77, 97, 119, 125, 137, 145, 147, 151,
157, 159, 166, 199, 200, 212, 219, 232,
259, 264, 286, 300, 304, 313, 318, 322,
323, 345, 347, 348, 349, 377, 378, 382,
385, 389, 394, 395, 402, 406, 416, 422,
423, 424, 441, 446, 448, 454, 460, 474,
477, 481, 488, 489, 492, 498, 500, 504,
505, 521, 525, 531, 540, 544, 557, 561,
566, 572, 587
отыра: отыра тартпа сез 424
ошақ 422, 424, 517
ошарыл- 424
оюлы 550
ояз 172, 424
оязда- 172, 424
оят- 370, 403, 441
әбек 425
өтей 425
өгейле- 425
өгейлік 425
өгейсі- 425
өгіз 427, 517, 555,

- өгіздей 65, 396, 425, 517
өгізше 425
өз 21, 61, 85, 104, 108, 111, 118, 147, 178,
212, 246, 298, 332, 349, 410, 425, 426,
427, 428, 460, 531
өзге 203, 426
өзгер- 583
өзек 52, 73, 217, 327, 426, 583
өзекті 426
өзін-өзі 428
өзекте- 426
өзімен-өзі 427
өк 518
өкпе 32, 120, 156, 196, 252, 427, 428, 502,
516, 566
өкле-бауыр 428, 493
өксі- 429, 434
өксік 429
өксікті 429
өктем 429
өктемдік 429
өкше 429, 442
өкшеле- 429
өкшелік 194
өкіл 430
өкім 430
өкір 285, 405, 517
өл- 10, 11, 13, 25, 26, 40, 44, 74, 79, 82,
103, 105, 123, 125, 135, 158, 169, 172,
174, 191, 198, 202, 206, 238, 247, 282,
283, 337, 348, 351, 379, 430, 431, 433,
463, 475, 508, 515, 537, 586, 587
өлдім-талдыым 430
өлең 307, 385, 427, 509
өленді 431
өлердей 430, 431
өлермендік 431
өлген-тірілгенін 430
өлер-тірілер 430
өлке 412
өлмеші 431
өлше- 121
өлшеу 431
өлшеулі 431
өлі 431, 432, 433
өлі-тірі 507
өлік 176, 432, 510, 537, 587
өлім 13, 23, 98, 191, 238, 408, 426, 432,
433, 496, 506, 510, 569
өлім-қаза 13
өлімші 433
өме 431
өмірен 431
өмір 75, 152, 238, 339, 400, 425, 433, 434,
561
өмір-жас 433
өн: өн бойы 434
өн- 581
өне 434
өнеге 434
өндір 543
өндіршек 437, 516
өнер 94, 416, 434
өн 168, 212, 213, 434, 435, 436
өнді 24, 73, 119
өнеш 370, 371, 434, 435
өңкей 435
өңки- 425
өңмен 435
- ер 307, 436, 438, 497, 517, 581
ер- 79, 108, 209, 220, 341, 436
өрбі- 436
өре 424, 436, 549
өреген 518
өреклі- 216
өрелі 436
өрем 431
өрен 436
өрескел 436
өреокі 436
өрешіл 517
өркен 436
өркеш 514
өркешті 514, 525
өрле- 87, 97, 142, 307, 496
өрмек 437
өрнек 437
өрнексіз 437
өр-ой 436
өрт 175, 216, 422, 431, 437, 545
өрте- 73, 140, 152, 213, 271, 288, 426, 449,
498, 585
өрттей 327, 337, 471
өрім 188, 269, 437
өрімдей 377, 437
өріс 173, 437, 517, 568
өрісті 349
өріссіз 438
өс- 31, 46, 68, 83, 107, 128, 134, 142, 161,
264, 270, 281, 336, 363, 389, 396, 436,
437, 489, 497, 500, 523
өсек 196, 337, 437
өспірім 188, 191
өсім 437
өт 75, 195, 438
өт- 12, 14, 16, 18, 20, 21, 22, 34, 45, 47, 51,
60, 88, 98, 102, 130, 135, 141, 143, 146,
149, 151, 152, 153, 163, 172, 192, 193,
198, 213, 219, 221, 226, 227, 228, 236,
239, 249, 252, 259, 270, 271, 272, 290,
291, 292, 294, 297, 298, 303, 321, 326,
351, 355, 361, 373, 389, 400, 407, 414,
415, 433, 434, 435, 438, 452, 467, 469,
470, 473, 475, 477, 479, 480, 491, 497,
502, 520, 524, 531, 556, 560, 574, 582,
587
өтету 438
өтірік 25, 438
өтірікші 471
өтім 438
өткір 310, 438
өте- 296, 303, 332
өткер- 15
өткен-кеткен 46
өткел 495
өткеlek 438
өткір 535
өш 244, 438
өш- 62, 63, 256, 260, 275, 326, 328, 424,
428, 430, 541, 551, 558, 571
өшті 138, 541
- па (шылау сөз) 81, 153, 280, 360
пайғамбар 212, 356, 357, 408, 439
пайда 20, 407, 439, 459, 562
пайым 439
пақыр 465
пана 98, 439

панала- 98, 124
 пан 439
 пар 440, 516
 пара 68, 212, 439, 440
 пара-пара 440
 парман 36
 партия 440
 парық 440, 466
 патиқа 440
 патша 471
 патшалық 440
 паш 440
 пәле 97, 327, 370, 374, 440, 441, 550
 пәлекор 441
 пәлелі 440, 441
 пәни 151, 441, 474, 551
 пәрмене 441
 пәрмен 36, 441
 пәруана 441
 пәруардігер 441
 пәс 401
 пәтуа 441, 460
 шетуалы 441
 пе 40, 276
 педия 446
 пейіл 247, 298, 326, 441, 442
 пен 25, 169, 218, 238, 263, 335, 423, 510
 пенде 100, 210, 250, 442, 530
 пендешілік 442
 · перед 116
 перен 364
 пері 222, 442
 періште 30, 81, 442
 пешене 113, 442
 пигыл 45, 441
 пида 183, 206, 442, 553
 пияз 420
 порымдан- 533
 пүшай-пүшәй 518
 пүл 46, 164
 пүшайман 442
 пүшайт-пүшайт 518
 пүшман 442
 пүшлақ 170, 427, 432, 442
 пүштық 545
 пүшық 557
 пырак 442, 515
 пыс 475
 пыс- 286, 442, 587
 пысқыр 442, 421
 пышақ 126, 174, 187, 331, 383, 378, 442,
 443, 586
 пышақта 120
 пышақтай 15
 пыш-пыш 443
 підия 510
 пікір 583
 пір 47, 119, 140, 220, 242, 443
 піс- 19, 69, 126, 148, 250, 271, 296, 324,
 453, 465, 516
 пісте 443
 пісірім 170, 478
 пітір 443
 піш 199, 412, 427, 443, 481, 505
 пішпе 443
 пішін 443
 разы 444

рай 221, 274, 444
 рақат 92, 444
 рақатты 163
 рақмет 398, 444
 рақым 36
 рақымшылық 444
 раң 60
 раушан 444
 ресуа 444
 рет 163
 рең 14, 245, 435, 436
 риза 50, 444, 583
 ризалық 445
 ризық 445
 рия 445
 рит 518
 рух 445
 рұқ 158
 саба 48, 113, 446
 саба- 58, 143, 214, 266, 370, 437, 441, 446,
 466
 сабадай 291
 сабаз 169
 сабақ 135, 445
 сабақта- 225, 466
 сабақты 445
 сабан 269, 446
 сабат 446
 сабау 451
 сабық 447
 сабыл 57, 76, 328, 517
 сабындай 446
 сабынша 446
 сабыр 94, 446, 447, 486
 сабыс 447
 сагақ 447, 516
 сагақты 516
 сагал 264
 сагала- 124
 саганақ 305, 549
 сагат 447, 458, 480
 сагым 447
 сагымдай 447
 сагын 193, 517
 садаға 50, 97, 98, 183, 447
 садақа 203, 448
 садақ 448
 саз 90, 394, 448, 492
 саз- 216
 саза 448
 сазай 448
 сазандай 25, 43
 сазар 492
 сай 10, 146, 349, 448, 449, 501, 513, 544
 сайбагыста 448
 сайгудік 516
 сайгүлік 516
 сайдайттай 448
 сайдауылдай 448
 сайла- 15, 113, 193, 448, 449, 544
 сайлаулы 390
 сайра 266, 271
 сайран 448
 сайтан 25, 223, 230, 449, 528
 сайзы 449
 сайын 449
 сайып 449
 сайыс 510

- сақ 29, 85, 378, 414, 416, 447, 449, 489
сақа 340, 455, 516
сақадай 449
сақал 25, 57, 122, 149, 269, 300, 372, 376,
 449, 500, 567
сақалды 25, 449
сақардай 464
сақау 363
сақаусыра 196
сақина 449, 456, 463
сақта- 36, 42, 51, 54, 80, 161, 180, 183, 233,
 235, 244, 245, 255, 267, 280, 290, 354,
 357, 440, 454, 476, 534, 538, 586
сақы 450
сақылда 234
сақтық 449, 457
сақлан 251
сал 84, 240, 375, 450, 451, 454, 476
сал- 13, 14, 15, 16, 17, 18, 21, 27, 28, 29,
 31, 34, 36, 39, 44, 47, 49, 52, 55, 60, 61,
 63, 65, 67, 68, 70, 71, 76, 77, 79, 83, 85,
 86, 88, 89, 94, 98, 100, 101, 102, 103,
 104, 106, 109, 117, 118, 119, 121, 122,
 124, 126, 127, 128, 131, 135, 141, 142,
 143, 144, 145, 147, 148, 151, 152, 153,
 162, 164, 173, 176, 177, 178, 183, 187,
 189, 190, 191, 199, 204, 205, 207, 216,
 217, 220, 224, 228, 230, 232, 235, 237,
 239, 250, 254, 255, 257, 258, 263, 264,
 265, 273, 276, 279, 280, 283, 287, 288,
 289, 292, 294, 295, 298, 300, 304, 305,
 306, 308, 312, 318, 320, 322, 323, 324,
 338, 339, 340, 341, 344, 345, 350, 353,
 356, 357, 359, 360, 362, 363, 365, 366,
 367, 372, 373, 374, 379, 381, 384, 390,
 392, 393, 394, 399, 401, 403, 408, 411,
 412, 413, 414, 415, 416, 417, 437, 440,
 441, 446, 448, 451, 452, 453, 455, 456,
 457, 458, 460, 461, 462, 420, 421, 422,
 423, 424, 463, 465, 468, 470, 474, 476,
 477, 480, 482, 486, 488, 489, 490, 493,
 494, 496, 499, 500, 504, 505, 506, 507,
 508, 509, 510, 511, 516, 517, 518, 519,
 520, 522, 523, 525, 526, 529, 531, 535,
 541, 543, 550, 551, 554, 556, 557, 560,
 564, 568, 570, 572, 574, 578, 580, 583,
 587
сала 248, 343, 450, 516
саläк 450
саläуат 295
саябыр 516
салбыра 75, 86, 98, 104, 115, 300
салдакы 450
салдыр 450
салдыра 450
салиқалы 450
салқы 450, 516
салқын 275, 350, 436, 450, 472
салма 473, 570
салмақ 450, 451
салман 451
салпы 163, 384, 451, 511, 516
сал-сал 451
салт 56, 451, 466, 478
салтанат 451
салу: аузының салуы 69
салық 115, 300, 559
салым 69, 175, 312, 511
салыңкы 300
- салыстыр- 250
сам 452
самай 451
самал 350, 451
самаладай 451
самарқау 451
сампилда 452
самса 452
самұрық 156
сан 125, 399, 413, 414, 417, 448, 452, 516
сана 29, 413, 414, 452
сана- 12, 22, 39, 49, 152, 191, 274, 292, 513
санақ 452
санат 452
сандас 25
сандал- 104
сандалдай 516
Сандалкөк 516
сандалма 452
сандық 550
сандырақта 65
саңғы 214
сынлақ 196, 516
саңлау 236, 452
саңырау 284, 386, 452
сап 16, 281, 337, 452, 453, 471
сап- 485
сапар 29, 206, 246, 307, 308, 411, 452, 458,
 510
сапси- 449
сапта 468
сапта- 468, 566
саптау 468
сапты 453, 516
сапыр- 282, 363, 438, 470, 523
сапыран 32
сар 453, 454, 455, 516
сара 142, 218, 453
сарай 453, 500, 583
сарайдай 427
сарала 453
сараң 147, 321, 332
сарап 453
сарбалактан 453
сарғай 452, 492
сарқ 302
сарқырама 454
сарқыт 310
сарна- 504
сарпилтаң 454
сарсаң 82, 152, 454
сарсыл- 76, 454, 485
сарсыт- 362
сарша 175, 377, 454
сары 24, 25, 120, 237, 255, 324, 329, 356,
 375, 447, 452, 453, 454, 455, 515, 516,
 517, 538
сарыгідр 455
сарық 213, 447
сарық 482
сарыл- 455
сарымсақтай 190
сарыл 295, 434, 455
сас 455
сасы- 83, 152, 317, 362, 500, 518
сасық 455, 518
сат- 12, 14, 51, 79, 154, 163, 186, 216, 235,
 263, 290, 295, 360, 433, 439, 449, 468,
 501

- сатар 39
сатқақ 456
сатпайы 129
саяу 391, 453, 456, 457, 587
саяу- 12, 17, 26, 27, 40, 143, 148, 163, 194,
 309, 354, 457
сауал 27, 456
сауар 456
сауат 456
сауға 98, 105, 183, 456, 516
саугала- 98, 183
сауда 267, 285, 456
саудайы 456
саудыра- 456, 476
сауқын 457, 517
саулық 40
саусақ 25, 416, 417, 426, 567
саусақтай 113
сауық 104, 177, 457
сауық-сайран 457
сауымдай 119
сауын 457, 511
сауыр 60, 457, 471, 517
сауырын 60
сауықандай 457
сауыт 38
сая 181, 185, 277, 457, 458
саябұр 457
саяқ 225, 457, 516
саяқтай 565
саяла- 183
саят 458
саяттық 458

сәжде 170, 458
сәйгел 415
Сәкен 9
сәлде 458
сәләм 150, 198, 458, 509, 554
сәлемдеме 458
сәлем-сауқат 458
сәлим 555
сән 9, 458, 549
сәрі: *бір сәрі* 135, 492
сәске 317, 461, 543, 556
сәт 166, 321, 350, 446, 458, 581, 588
сәтте 463
сәтті 458
сәүегейлік 458
сәүле 190, 493
сәүлөт 146
сәүір 458
сәүірік 516
себет 155
себіл 183
серіз 113, 135, 149, 417, 459, 460, 524
сез- 585, 587
сезім 217, 462, 577
сезік 459
секем 459
сексен 459
секілден- 366, 461
секілді 24, 188, 359, 516
секір 133, 517
сел 255, 307, 459
седдей 459
селебе 282
сельк 459
сelt 459

селтең 459
сeltек 459
сем- 143, 174
семсер 25
семіз 189, 459
семір- 126, 189, 210, 481
сен 85, 359, 389, 395, 416, 459, 460, 476
сен- 242, 274, 311, 459
сендел 460
сенім 462
сенімді 428
сен 460
сенгір 230
сендей 459
сеп 133, 188, 281
сеп- 471
сергек 542
сергі 276, 281
сере 443
серек 269
серке 19, 460, 511, 516, 518
серкесіз 518
серме- 40, 94, 313, 348, 362, 502
серп 524
серпін 460
серт 460
серуен 460
сері 479
серік 394, 434
сес 460, 461
сеспей: *сеспей қатты* 461
си- 107, 317, 357
сидаң 517
сипа- 116, 387, 420, 449, 457, 461, 508, 517,
 562
сиапала- 420
сирақ 12, 26, 130, 327, 334, 354, 371, 393,
 461, 481, 505, 526
сиық 461, 465
сиын- 50, 119, 135
сиыр 27, 337, 457, 461, 514, 517
сиырдай 366, 415, 421, 461, 517
сиырма 461
сияқты 24, 74, 130, 220, 517
согым 461
согыс 461
соз 461
соз- 53, 68, 75, 143, 183, 208, 285, 345, 362,
 393, 434, 494, 568
созаң 466
созым 234, 345, 362
сой- 120, 266, 345, 355, 462, 465, 502, 555,
 580
сойдауыттай 142
сойқан 461
сойыл 84, 347, 462
соқ- 25, 32, 33, 38, 41, 52, 57, 65, 84, 103,
 111, 115, 128, 138, 141, 149, 152, 175,
 189, 191, 200, 201, 205, 216, 222, 228,
 250, 269, 281, 304, 309, 313, 342, 345,
 365, 376, 388, 390, 403, 405, 426, 442,
 452, 453, 460, 462, 463, 465, 488, 497,
 500, 511, 516, 524, 551
соқа 462
соқпа 462
соқпақ 12, 462, 494
соқ-соқ 518
соқта 269, 317, 375
соқтадай 463

- соқталан- 264, 269
соқтаңдай 142, 463
соқты 60, 292
соқыр 91, 113, 129, 261, 264, 282, 462, 463
сол 102, 246, 295, 315, 417, 418, 453
сол- 138, 159, 188, 191, 208, 213, 270, 294,
398, 463, 498, 543, 561
солайымен 62
солк 215
солқылда- 124
сольк 463
сом 426, 463, 516
сомда- 463
сомадай 142, 463
сона 463
сонар 375, 463, 541
сонсоң 85
сон 12, 49, 84, 209, 355, 376, 463
соп 518
сопа 462
сопай 464
сопақ 424, 464
сопы 464
кор 154, 163, 269, 311, 353, 354, 387, 463,
464
кор- 78, 92, 317, 472, 477, 502
кора 262, 395
корап 464
коргала- 262, 313
корғыш 317
корлы 89, 333, 464
корпа 46, 68, 120, 171, 318, 327, 464, 478,
552
корпадай 464
корпалық 464
сот 465
сөз 20, 21, 27, 28, 34, 39, 40, 44, 46, 49, 51,
55, 56, 60, 66, 67, 70, 75, 82, 89, 101,
126, 125, 129, 135, 140, 144, 155, 158,
159, 164, 177, 187, 180, 182, 193, 196,
203, 221, 232, 246, 272, 304, 319, 320,
321, 327, 329, 336, 338, 361, 365, 366,
371, 376, 379, 381, 408, 424, 431, 436,
438, 441, 443, 455, 459, 461, 463, 465,
466, 467, 468, 469, 470, 472, 480, 499,
504, 505, 511, 520, 522, 524, 525, 526,
533, 534, 535, 536, 537, 539, 557, 570,
572, 577, 580
сөзді 135, 159, 469, 532
сөйле- 9, 10, 26, 32, 51, 65, 68, 70, 74, 93,
121, 126, 129, 158, 159, 170, 194, 221,
282, 341, 377, 378, 402, 424, 450, 469,
473, 479, 498, 530, 531, 544, 556, 565,
569, 571
сөк- 38, 40, 252, 268, 281, 302, 465, 475,
580
сөл 309
сөн- 151, 179, 180, 181, 209, 256, 289, 434,
471, 550, 571
сөңкел 366
су 9, 16, 25, 41, 54, 67, 69, 71, 79, 135, 158,
167, 172, 196, 199, 203, 216, 229, 237,
240, 243, 275, 281, 291, 346, 348, 368,
375, 377, 393, 395, 406, 422, 423, 424,
446, 447, 451, 470, 471, 472, 478, 479,
481, 483, 498, 501, 504, 508, 512, 515,
516, 531, 550, 551, 565, 570, 579
суал- 145, 159, 256, 261, 326, 328, 407, 470,
478, 492, 543
- суан 473
суар- 37, 256
сұат 275
судай 11, 92, 142, 146, 281, 318, 363, 371,
384, 438, 470, 471, 478, 496
сұқан 471
сұла- 424
сумақ 471
сұсамыр 471
суса- 42
сусын 28, 109, 539
сүйи- 45, 61, 63, 79, 107, 111, 217, 221, 222,
278, 280, 528, 578, 587
сұылда- 216
сұық 44, 206, 213, 218, 328, 436, 470, 472,
473, 481, 512, 528, 574, 576
сұыр 473
сұыр- 238, 272, 273, 289, 345, 473, 533, 586
сұырдай 579
сұыртпақ 473
сұыт- 58, 473
сұыту 516
сұғанақ 348, 473
сұғанактық 348
сүйі- 474, 516, 517
сүйік 218
сүйіл- 78
сүк 73, 256, 264, 463, 473, 474
сүк- 75, 98, 345, 397, 440, 472, 536, 587
сұқбат 474
сұла- 474
сұлама 26
сұлқ 474
сұлтан 298
сұлу 16, 333, 474, 477, 518
сүм 474
сұмдық 44, 474
сұн- 394
сұңғыла 474
сұңқар 26, 173, 313, 375, 474
сұлық 474
сұп 474
сұпсыдай 26
сұпсын 474
сұр 475, 517
сұра- 19, 20, 28, 29, 30, 45, 57, 62, 89, 98,
105, 128, 160, 197, 203, 207, 211, 220,
235, 251, 270, 273, 276, 283, 308, 356,
357, 364, 390, 424, 456, 474, 571, 578
сұрак 474
сұрау 470, 474, 475
сұраусыз 475
сұргылт 475
сұрқия 475
сұрқылтай 85
сұрық 475
сұс 399, 475
сұсты 436, 475
сұхбат 475
сұбе 475
сұбелі 475
сұдін 475
сұз- 178, 258, 263, 284, 364, 460, 475
сұзбе 424
сузеген 517
сузек 475
сүй- 36, 92, 184, 190, 276, 292, 331, 357,
363, 402, 471

- сүйе- 47, 90, 234, 240, 346, 443, 534, 535
сүйек 42, 122, 172, 239, 354, 366, 433, 448,
 463, 467, 470, 475, 476, 477, 478, 510,
 516, 548, 549
сүйексіз 126
сүйектей 482
сүйектен- 471
сүйекті 549, 550
сүйел 254
сүйелдей 254
сүйем 333, 480
сүйен- 199
сүйеу 477
сүйре- 477, 519
сүйрет- 476
сүйреткі 477
сүйретпе 477
сүйсін- 357
сүйін- 149, 541
сүйінші 361
сүлдер 366, 477
сүлде 477
Сүлеймен 471, 477
сүліктей 317, 477
сүлікше 477
сүмбідей 477, 516
сүмек 60
сүмен 477
сұнғі 269, 402
сұнғі- 501
сұндет 477, 507
сұр 433, 477, 478
сұр- 146
сүргін 377
сүрен 477
сүрт- 48, 68, 526
сүрін- 170, 218, 258, 422, 478, 535
сүт 10, 11, 26, 27, 40, 41, 172, 186, 247,
 470, 473, 478, 509, 517
сүттей 20, 438, 478
сүтті 473
сыба- 465, 479, 517
сыбага 433, 478
сыйбай-салтан 478
сыбан- 131
сыйырла- 479
сыйыс 472
сыйгай 479, 574
сыйылыс- 479
сыйымда- 479
сыйыр 354, 479
сыйдыр- 207
сыйдырығы 135
сыйдырым 480
сый 428, 492
сыв- 197, 331, 405, 495
сызыда- 99, 216, 331, 479
сыйзық 538
сыйзық 305
сый 303, 479, 508
сый- 28, 108, 136, 158, 160, 200, 251, 265,
 286, 306, 321, 346, 353, 387, 428, 443,
 446, 502, 505, 518, 535, 540, 557, 560,
 586
сый-құрмет 54
сыйлық 552
сый-сышат 479
сыйымсыз 554
сыйын- 356
сый- 119, 309, 540, 551
сыйылды 310
сыйырлауық 549
сылаң 128
сылбыр 479
сылдыр 479
сыйыдра- 350
сылк 479
сыйықи- 479
сылқым 479
сылп 68
сыйтау 196, 479
сылы- 47
сымпи- 479
сын 480
сын- 14, 24, 45, 48, 50, 78, 145, 171, 229,
 278, 298, 300, 313, 337, 354, 378, 396,
 397, 399, 447, 501, 534, 561, 567
сына 45, 479
сына- 88, 295
синаладай 479
синал 310
синалтай 479
сындыр- 112, 129
сындырым 136
сынық 38, 55, 164, 213, 254, 278, 400, 436,
 479, 480, 548
сыңай 465, 480
сыңар 158, 480
сыңсу 509
сыңсы- 480
сыңсыма 509
сыйттай 480
сыйыр 487
сыйыр- 68, 102, 107, 116, 387
сыйыра 481, 517
сыр 217, 473, 481, 482
сыра 479
сыралғы 105
сырбаз 172, 517
сырга 153, 359, 507
сирдаң 481
сирқыра- 448, 477
сирлас- 481
сирлы 135, 503, 550
сирмақ 482, 550
сирт 151, 172, 214, 253, 273, 359, 394,
 443, 481, 497, 520, 524, 531, 555, 584,
 586, 587
сирттан 385
сиртты 448
сирық 102, 366, 386, 482, 549
сыйыл 482
сібірле- 492
сідег 482
сідік 45, 120, 378, 482
сізбіз 482
сіле- 358
сілей- 479, 482
сілекей 67, 386
сілкі- 161, 201, 482
сілте- 55, 205, 313, 348, 498
сілтеуши 55
сілті 482
сілтідей 482
сілікпе 238, 482
сілімтік 482
сің- 92, 123, 163, 172, 319, 361, 363, 384,
 470, 476, 478, 496

сіңлі 308	тақия-тұмақ 510
сіңір 483	тақсыр 34, 143
сіңір- 483	тақсірет 488
сіра 427	тақта 448
сірәсі 466	тақтай 488
сіреп 483	тақ-так 424
сірек 567	тақылда- 493
сіреу 483	тақым 315, 354, 455, 488, 489
сірке 483	тақыр 20, 333, 489, 516, 550
сіркедей 459	тақырла- 489
сірі 187, 455	тақыс 249
сірідей 187	тал 437, 470, 487, 490
та (<i>шылау сез</i>) 39, 54, 108, 347, 440, 442	тал- 112, 174, 217, 258, 348, 426, 490, 517
таба 484, 486	тала 44, 98, 192, 238, 239
табақ 427, 484	талај 159, 489, 497
табақтай 239	талақ 229, 328, 370, 489
табақтас 484	талақша 489
табалдырық 484, 548	талаң 490
табан 11, 26, 68, 77, 78, 135, 161, 193, 210, 249, 328, 354, 371, 375, 429, 443, 455, 460, 463, 484, 485, 486, 514	талаң-тараж 489
табанда- 484, 513, 519	талаң 247, 489, 490, 497
табанды 519	талаңай 318, 489
табига 135	талаңан 13, 168, 490
табигат 486	талаңда- 424
табын- 50, 422	талақы 490
табыс- 340, 517	талақын 490
тага 486	талаң 490
тагала 36, 357, 554	талаңау- 490
тагала- 567	талаңын- 16
тагалы 234	талаңша 373
таган 513	талаңышк 490
таганда- 513	талаңысы- 217, 490
тагат 486	талаңыс 323, 425, 516
тагдыр 335, 486	там 29, 374, 499
тагдырыс 486	там- 67, 93, 94, 117, 118, 230, 250, 273, 297, 318, 384, 416, 493, 533, 535
тагзым 487, 498	тамақ 26, 35, 45, 52, 54, 73, 265, 304, 355, 362, 372, 491, 494, 582, 583
таглым 487	тамаша 491
таж 38	тамтық 457, 488, 491
таз 236, 376, 487, 512, 550	тамүқ 491
таза 16, 52, 148, 271, 362, 478, 487, 514	тамшы 262
тазы 330, 487	тамыз 377, 454
тай 62, 69, 364, 398, 462, 482, 487, 489, 516, 517	тамыз- 67, 175, 466
тай- 14, 38, 45, 78, 88, 98, 146, 180, 193, 204, 213, 234, 255, 256, 264, 288, 303, 350, 373, 375, 386, 409, 435, 460, 484, 485, 486, 488, 497, 520, 565, 576	тамыр 20, 37, 224, 294, 296, 358, 477, 491, 492
Тайбурыл 516	тамырдай 431
тайғақ 269, 494	тамырлы 330
тайдай 32, 487, 490, 495	тан 28, 56, 168, 169, 437, 460, 471
тайды: <i>түйе тайды</i> 526	тана 357, 487, 492, 511, 517
тай-құлындай 487, 515	танадай 361
тай-қызы- 487	танап 136, 492
тайлақ 286, 478, 487, 514	танау 144, 158, 371, 492, 516
тайлақтай 127, 396	тандыр 407, 478, 492
тайлы-тайяқ 487	танты- 492
тайпа 136	тантық 142
тайпал 487	таны- 27, 82, 85, 161, 164, 165, 174, 218, 239, 267, 280, 295, 300, 301, 328, 334, 374, 418, 465, 468, 480, 517, 522, 525, 555
тайпы 136	танығыш 301
тай-тері 550	танық 253
тайынша 517	таныс 42, 171, 175, 212, 258
тайранда- 514, 515	таныс- 370, 509,
тақ 488, 514	
тақ- 17, 22, 59, 157, 162, 167, 179, 225, 330, 350, 400, 480, 507, 523, 564, 579	

- таң 10, 23, 42, 57, 60, 120, 139, 283, 293, 306, 308, 379, 492, 493, 494
таң- 248
таңба 115, 462, 476, 487, 493
таңбадай 487, 493
таңғыш 549
таңда 258, 288, 387, 457, 563
таңдай 32, 194, 355, 479, 485, 492, 493, 535
таңдай 59
таңдайлар- 367
таңдақ 493
таңертең 493
таңқы 493
таңсық 133, 493
тап 41, 113, 144, 309, 337, 339, 423, 455, 490, 494, 516
тап- 9, 12, 18, 28, 43, 44, 81, 92, 93, 103, 112, 132, 140, 142, 143, 144, 147, 155, 162, 176, 185, 187, 189, 192, 199, 201, 205, 206, 208, 221, 235, 251, 263, 270, 275, 277, 280, 293, 294, 297, 303, 310, 320, 321, 324, 335, 338, 349, 357, 358, 368, 372, 376, 380, 381, 382, 383, 387, 395, 403, 405, 413, 418, 419, 428, 434, 439, 441, 444, 457, 458, 463, 467, 468, 473, 475, 479, 486, 491, 498, 501, 502, 504, 512, 513, 529, 533, 534, 542, 544, 545, 548, 556, 561, 565, 581
тапа 490
таплай 490
тапжыл- 494
тапқан-таянған 494
тапсыр- 40, 85, 145, 186, 203, 342, 356, 443, 554
тапта- 79
тапшы 29, 411, 494
тапшылық 494
таптырық 83
тар 110, 152, 168, 206, 226, 247, 280, 294, 348, 437, 442, 488, 494, 495, 496, 497, 502, 516, 587
тара- 55, 122, 127, 189, 367, 569, 582
тарааз 494
таразы 28, 161, 276, 373, 494
тарамыс 494. 502
тарал 560
таралық 517
тарих 495
тарқа- 88, 175, 361, 363, 367, 395, 564, 569
тарлан 243, 495, 497, 516
тарлық 101, 348, 495, 583
тарта 495
тарпаң 495
тарпы-517
тарп- 255, 360, 489, 495, 496
тарп- 14, 15, 22, 23, 27, 34, 35, 53, 55, 58, 61, 72, 81, 98, 106, 107, 109, 120, 121, 123, 126, 130, 144, 148, 152, 153, 155, 156, 164, 170, 172, 173, 174, 177, 180, 190, 192, 200, 205, 224, 226, 227, 228, 229, 240, 244, 245, 248, 249, 251, 258, 263, 279, 281, 288, 295, 296, 297, 299, 300, 305, 306, 314, 318, 319, 338, 330, 332, 334, 335, 336, 353, 359, 363, 364, 368, 374, 375, 388, 390, 405, 406, 435, 442, 448, 450, 451, 464, 424, 426, 427, 431, 465, 468, 473, 475, 478, 479, 481, 482, 484, 485, 488, 491, 492, 494, 495, 496, 497, 499, 503, 504, 515, 516, 517, 518, 519, 524, 526, 527, 531, 534, 536, 546, 558, 560, 562, 564, 565, 567, 568, 572, 576, 578, 581, 582, 584, 586, 587
тартпа 375, 424
тарту 495
тарту-таралғы 495
тартық 298
тартыншақ 515
тартыс 90, 238, 511
тары 136, 296, 462
тарық 277, 495
тарыл 43, 110, 226, 442, 492, 502, 544
тас 11, 15, 38, 65, 102, 103, 132, 137, 175, 176, 216, 217, 232, 264, 273, 307, 328, 330, 341, 358, 360, 362, 373, 388, 390, 448, 463, 477, 486, 487, 491, 494, 495, 496, 497, 512, 516, 524, 532, 538, 580
тас 52
таса 121, 212, 254, 255, 262
тасала- 258
тасаттық 495
тасбақа 495
таскын 496
таспа 207, 480, 496, 502
таспадақ 496, 533
таста 39, 44, 49, 54, 66, 92, 125, 141, 161, 211, 232, 237, 257, 258, 297, 331, 365, 366, 413, 423, 451, 454, 463, 467, 468, 469, 477, 489, 498, 509, 510, 525, 543, 558, 571, 578, 584
тастай 20, 92, 299, 306, 490, 496, 497
тастақ 521
тас-талау 497
тастам 45, 498
тастаяқтай 497
тасы- 142, 146, 224, 281, 297, 306, 372, 422, 437, 496
тасыр 32
тат 75, 144, 145, 152, 153, 229, 230, 382, 405, 463, 497, 521, 570
тата 497
таты- 46, 69, 186, 221, 224, 310, 442, 471, 493, 579
тая 52, 53, 92, 93, 94, 103, 128, 143, 203, 230, 320, 329, 342, 375, 393, 447, 497, 498, 502
тая- 35, 180, 184, 185, 201, 291, 431, 447, 529
таяздан- 311
таяқ 45, 83, 84, 101, 102, 158, 328, 447, 462, 463, 498, 500, 511, 523
таяқтай 235
таяныш 47, 549
таян 529
тәбділ 486
тәбет 281, 390, 491

- тәжі 498
тәжіке 498
тәжікелес- 498
тәжім 498
тәй-тәй 43
тәлтек 498
тәлім 434
тән 498, 523
тән-тән 498
тәнті 498
тәнір 36, 189, 271, 358, 498, 536
тәнірі 36, 239, 364, 555
тәпірік 83
тәрбие 498
тәркі 499
тәртіп 293
тәріаді 404
тәрік 152
тәсбих 499
тәсілім 184, 510
тәтті 52, 75, 91, 184, 481, 499
тәу 499
тәубе 358
тәубе 67, 69, 499, 504
тәуекел 36, 404, 499
тәуелжи- 499
тәует 516
тәүір 458
те (*шылау сез*) 162, 212, 320, 360
тебендей 500
тебінгі 499
тебінгідай 53, 85, 201
тебірен- 182, 217
тегенедей 385
тегеріш 549
тегеурін 500
тегін 471, 500
теже- 121
тез 490, 500
тезек 390
тек 46, 55, 62, 228, 406, 476, 500
теке 172, 370, 462, 463, 500, 516, 518
текедей 246, 421
текежаумыт 515
текемет 55, 550
тексер- 63, 130
тектес 461
текті 400, 500
тел 500
телеғей 500
телім 500, 511
темір 69, 123, 187, 394, 426, 500, 501, 550
теміреткі 536
тентек 304, 470, 501
тен 21, 52, 97, 104, 323, 494, 501, 510, 513
тенге 511
тенгедей 201, 500,
тенгер- 97, 185, 349
тендей 489
тендік 55, 501, 537
тene 121, 501, 517
тенсел- 513
теніз 500
теп- 34, 37, 55, 91, 97, 151, 152, 162, 172,
349, 363, 421, 481, 485, 487, 501, 515
517, 524, 580
теперіш 501
тепкі 433, 501
тепкіле- 510
тепсек 501
тепсін- 201
тешшіле- 201
тер 11, 45, 63, 75, 184, 270, 328, 387, 394,
484, 499, 501, 502
тер- 350, 407
тербе- 218, 414
терезе 501
терек 290
терең 331, 501, 510
терле- 388, 394
терме 550
тері 27, 98, 207, 239, 345, 425, 427, 442,
487, 502
терідей 234
теріс 11, 61, 322, 360, 501, 502, 581
теріскен 536
тес- 53, 127, 217, 249, 263, 266, 267, 286,
359, 393, 396, 486, 502, 512
тесік 133, 168, 297, 311, 360, 378, 502,
512, 568
тетік 148, 502
ти- 26, 32, 36, 39, 52, 61, 63, 64, 65, 71,
72, 75, 76, 77, 79, 82, 90, 102, 105, 108,
126, 130, 131, 144, 149, 150, 154, 162,
165, 166, 168, 174, 180, 182, 186, 189,
193, 195, 198, 209, 211, 216, 217, 221,
222, 223, 226, 227, 231, 233, 239, 244,
249, 254, 259, 268, 285, 287, 293, 308,
312, 313, 318, 330, 331, 335, 336, 337,
339, 343, 345, 346, 347, 361, 368, 376,
379, 380, 381, 387, 388, 396, 402, 408,
415, 427, 429, 433, 439, 442, 443, 450,
452, 457, 458, 465, 467, 471, 473, 477,
478, 483, 485, 486, 488, 498, 502, 512,
517, 518, 519, 524, 527, 530, 531, 534,
536, 538, 545, 556, 558, 559, 563, 564,
566, 573, 580
тигіш 259
тие: *тие берсін* 510
тиек 502, 532, 536
типыл 510
титық 502
тиын 113, 129, 136, 152, 203, 270, 364,
463
тиірмен 295
тиянақ 469, 502
тоба 358, 499
тобан 503
тобарсы- 201
тобықтай 335, 503, 504
тобылғы 517
тобыршық 503
тобышқақ 515
тога: *бір тога* 136
тогай 408
тогам 503
тогыз 99, 131, 136, 375, 463, 503, 511, 547,
552
тогыт- 341, 441
тоз 16
тоз- 14, 57, 76, 95, 124, 237, 331, 484, 485,
486, 498, 503, 505, 573
тозан 524
тозақ 152, 503
тоз-тоз 503
тозық 503
той 49, 203, 238, 282, 423, 446, 503, 504,

- 506, 507, 508, 509
той- 72, 112, 118, 133, 149, 151, 177, 184,
246, 263, 264, 268, 277, 281, 283, 314,
372, 382, 406, 428, 441, 479, 571, 583,
587
тойла- 238
ток 94, 254, 265, 274, 277, 281, 343, 491,
500, 503, 504
токай 22
~~токам~~ 415, 504, 510, 511, 518
токмейіл 504
токпақ 102
токпақтай 193, 346
токтан 25
тоқсан 131, 503, 504, 548
тоқта- 28, 53, 168, 191, 217, 259, 413, 442,
460, 516, 517, 527, 533
тоқтам 89
тоқтас- 504
тоқтау 504, 511
тоқты 504, 517
тоқтық 504
тоқы- 119, 193, 267, 504
тоқылдақ 504
тоқым 455, 504, 507, 520
тол- 21, 22, 65, 69, 71, 92, 164, 167, 191,
209, 221, 261, 262, 263, 271, 280, 281,
294, 305, 391, 421, 488, 489, 504, 539,
564, 583, 587
толағай 355
толарсақ 301, 504
толас 16, 504
толға- 9, 212, 504
толғақ 240, 503, 504
толған- 503
толғау 340, 504, 587
толқы- 504
толқын 49
толы 504
толығыс- 281
томага 375, 505
томп 505
томпай- 130
томпақ 505
томырық 505
тон 57, 60, 312, 412, 414, 434, 445, 427,
481, 505, 571
тондық 503
тоң 297, 335, 505
тоң- 138, 472, 576
тоңғысыз 384
тоң-торыс 505
топ 503, 505, 506, 516, 561
топай 463
топалаң 505, 518
топаландат- 33
топан 505
топса 506
топшы 516
топыр 506
топырақ 136, 262, 282, 506, 510
топырақты 506, 510
топыраш-топас 506
тор 506
торай 506
торап 503
торат 474
торау 503
торкай 24, 341, 349, 506, 517
торгайдай 120, 193, 266, 393, 503
торғын 519, 550
торқа 503, 506, 510
торқалы 506
торла- 192
торпақ 517
торпақты 424
торсан 511
торсық 319
торы 451, 517
торы- 35, 340
торық- 281
тос- 35, 67, 161, 205, 251, 360, 361, 398,
443, 481, 494, 544
тотай 463
тоты 136
тоят 40, 375, 511, 525
тоятта- 314
төбө 32, 54, 97, 102, 136, 158, 173, 196,
217, 263, 264, 293, 358, 497, 511, 512,
547, 559
тебел 61, 333, 355, 512
тебет 268, 330
тебеттей 367
тез- 351, 576
тезім 512, 513
тек- 9, 10, 12, 40, 46, 51, 54, 67, 70, 75,
94, 115, 117, 178, 191, 203, 230, 237,
242, 256, 300, 306, 318, 333, 335, 337,
386, 387, 416, 464, 470, 471, 478, 501,
504, 525, 539, 543, 556
теккісіз 472
текле 516
Телеген 515
темен 103, 424, 436, 513
төн- 13, 101, 228, 321, 336
төңжер- 321
төпеле- 97,
тәр 168, 169, 310, 432, 513, 518, 528, 549
төрдей 169
тере 38, 326, 513
төрелік 513
теркін 466, 469, 510, 513
терт 53, 143, 152, 157, 158, 212, 417, 500,
513, 514, 527
төс 37, 51, 97, 173, 177, 243, 338, 342,
511, 514, 516, 518, 519, 568
төсе- 54, 67, 107, 310, 331, 422
төсек 25, 171, 176, 240, 323, 427, 454, 509,
518, 519, 550
тескей 519
тесті 450
тете 519, 570
ту 519, 520, 510
ту- 9, 17, 18, 22, 24, 35, 41, 49, 55, 57,
101, 102, 124, 133, 136, 159, 164, 165,
188, 209, 226, 230, 292, 293, 305, 322,
324, 333, 336, 369, 379, 413, 415, 417,
459, 514, 515, 519, 520, 527, 542, 567,
575, 584
тула- 214, 514, 517
тулақ 63, 273, 519, 550
тулақтай 519
тума 346
тұмыш 520
тура 118, 519, 520
тусыра- 519
ту-талақай 318
туырлық 520, 549

- тысықан 136
тұғыр 520, 375, 550
тұз 36, 163, 405, 485, 506, 520, 521, 587
тұзақ 346, 520
тұздай 265
тұздас-дәмдес 520
тұз-дәм 144, 145, 521
тұздық 89
тұйғын 375, 516
түйік 505, 521
тұқ 521
тук-түкиян 521
тұқыл 270
тұқылда- 521
тұқым 54, 521, 524
тұқымдас 136
тұқым-тұғиян 521
тұқым-түкиян 521
тұқым-түқият 521
тұқым-түяқ 521
тұқыр 521
тұл 17, 510, 522
тұла 95, 434, 490, 521, 522
тұлан 522, 523
тұлға 522
тұлда- 510
тұлдыры 522
тұлпар 173, 313, 490, 501, 516, 519, 522, 571
тұлымды 17
тұлыш 365, 522
тұлыштай 504
тұман 26, 34, 284, 329
тұмар 122
тұмса 522
тұмсық 58, 239, 352, 371, 419, 522, 523
тұмсыкты 314, 522
тұмылдырық 523
тұн- 265, 361, 394, 482, 523
тұнық 470, 523
тұңғызық 523
тұр- 11, 14, 20, 30, 31, 32, 42, 43, 45, 54, 55, 65, 76, 79, 87, 89, 90, 94, 97, 99, 102, 110, 111, 112, 113, 119, 131, 135, 136, 152, 164, 176, 186, 187, 197, 211, 215, 235, 237, 248, 249, 252, 266, 270, 271, 272, 273, 283, 284, 305, 309, 337, 343, 373, 374, 379, 389, 417, 420, 421, 423, 424, 425, 449, 451, 457, 460, 469, 475, 479, 482, 484, 488, 498, 503, 512, 513, 518, 522, 523, 526, 532, 535, 540, 547, 557, 569, 571, 585
тұра 523
тұрақ 523
тұрала- 523
тұргы 523
тұргысыз 420
тұрлау 523
тұрлаусыз 523
тұрман 513
тұрмыс 307, 339, 523
тұрымтай 92
тұс 85, 92, 429, 523, 550
тұса- 77, 78, 92, 225
тұсақ 517
тұсау 77, 243, 507, 523, 541
тұт- 10, 46, 47, 80, 81, 83, 106, 110, 144, 147, 212, 231, 233, 247, 259, 274, 303, 329, 333, 335, 351, 352, 392, 400, 401, 409, 418, 434, 443, 486, 487, 542, 560
тұтан- 423, 523
тұтам 136, 416, 438
тұтат- 44, 423
тұтқа 152, 159, 523
тұтқыштай 436
тұттай 523
тұш 27
тұши- 69, 493
тұши 523, 524
тұяқ 21, 48, 49, 58, 61, 72, 313, 329, 341, 354, 361, 484, 487, 514, 516, 524, 525, 529, 530
тұяқсыз 524
тұяқты 19
тұбектей 516
тұбір 62, 375, 524
тұбит 511
түгел 513, 524, 543, 461, 582
түгес- 447
түгіл 90, 179, 545
тұз 16, 188
тұз- 525
тұзе- 116, 119, 122, 164, 209, 453, 458, 525, 572,
тұзу 95, 208, 224, 281, 407, 408, 415, 416, 458, 520, 529, 533, 583
түй- 10, 59, 63, 179, 187, 209, 245, 251, 267, 280, 299, 300, 335, 402, 422, 497, 500, 545, 567, 593
түйдей 525
түйдек-түйдек 525
түйе 27, 61, 84, 93, 119, 180, 237, 284, 355, 375, 470, 514, 515, 518, 522, 525, 526, 551
түйедей 125, 127, 288, 396, 514, 515, 526
түйетайлы 526
түйіме 10, 460, 500
түйедей 526
түйнек 270, 329
түйнeme 270
түйік 526
түйілінкі 300
түйін 10, 216, 280, 496, 497, 504
түйін- 496, 497, 566
түйінді 526
түйір 136
түйіс 104, 519, 523
тұк 11, 119, 172, 202, 216, 347, 521, 524, 525, 526
түкей 515
түкпір 413
тұкси- 214, 299
тұксік 526
тұкіт 87, 550
тұкір- 31, 68, 70, 115, 137, 144, 199, 282, 318, 348, 460, 473
тұкірік 310, 525
түле- 526
түлей 526
түлек 136, 191, 375, 497
түлен- 526, 555
тұлкі 516, 526, 527
тұлкідей 37, 376
тұлік 513, 514
тұн 203, 232, 249, 291, 303, 327, 329, 423, 526, 527, 550
тұндік 136, 290, 527, 549, 550, 558
тұне- 50, 86, 517

- түнек 329
түнер- 101, 192, 299
түңлік 549, 550
түңліл 183, 191, 528, 581
тұп 46, 53, 185, 198, 201, 202, 229, 246,
311, 321, 351, 413, 447, 472, 516, 524,
527, 528
тұлте- 449, 469, 521, 527
тур 435, 436, 528
тур- 157, 161, 360, 361, 527, 550
турегел- 436
турлі 136, 399
турлідей 361, 527
турт 13, 254, 427, 433, 464, 496, 526, 528,
556, 557
тұртқі 239, 259, 285, 527
туршігерлік 184
туршік- 148, 187, 236, 522
турік 360, 528
туріклен 528
тұс 14, 25, 168, 245, 435, 461, 472, 487,
490, 528, 543, 552
тұс- 9, 10, 13, 15, 16, 22, 27, 29, 31, 33,
35, 44, 45, 48, 49, 52, 53, 54, 59, 67,
70, 72, 73, 74, 75, 76, 77, 80, 81, 82,
86, 89, 97, 101, 105, 106, 109, 110,
115, 116, 118, 125, 126, 127, 130, 142,
144, 149, 150, 167, 172, 174, 175, 184,
192, 194, 196, 205, 206, 210, 215, 216,
218, 220, 222, 224, 226, 239, 240, 241,
243, 246, 249, 254, 257, 260, 265, 270,
274, 275, 277, 280, 281, 283, 292, 294,
295, 303, 305, 309, 310, 321, 328, 329,
331, 343, 347, 350, 351, 354, 355, 364,
366, 370, 372, 375, 376, 379, 381, 384,
390, 392, 393, 395, 396, 401, 404, 408,
411, 413, 419, 420, 421, 422, 423, 426,
435, 436, 442, 444, 446, 449, 450, 451,
453, 454, 458, 463, 466, 470, 474, 476,
479, 487, 488, 489, 490, 491, 501, 503,
506, 507, 509, 511, 512, 516, 520, 523,
524, 525, 526, 529, 530, 535, 536, 540,
541, 546, 547, 548, 550, 551, 556, 557,
559, 561, 565, 566, 567, 568, 569, 572,
574, 576, 578, 579, 581
түстей 283, 435
түстік 527
түсік 92
түсін- 165, 300, 348
түсінікті 273
түсір- 66, 108, 141, 153, 238, 239, 293,
295, 300, 305, 336, 338, 343, 347, 372,
379, 413, 416, 423, 499, 520, 524, 555,
558, 561
тұт- 214, 482, 524, 529
тұте- 133, 136, 319, 320, 525, 529
тұтек 23, 525
тұтік 549
тұтін 133, 136, 481, 528, 529, 587
тұшек 550
тұшқир- 37
тұу 525
тығын 516, 526
тығырық 515
тыз 529
тый- 256, 275, 369, 405, 442, 453, 536
тыйым 529
тыйыш 73
тық- 35, 74, 156, 158, 159, 180, 199, 214,
262, 273, 283, 341, 362, 393, 428
тықыр 529, 550
тықыршық 529
тылсым 184, 203
тым 488
тымақ 385
тымсал 529
тым-тырақай 529
тын 529
тын- 174, 187, 277, 280, 442, 471, 482,
529, 581, 584
тыным 529
тыныс 529
тыныш 73, 159, 275, 383, 529
тыныштал- 187
тыныштық 529
тың 529
тында- 295, 342, 402, 412, 529, 542
тындаі 25, 438
тыр 523
тырай- 529
тыраң 529
тыржы- 300
тыржың 114
тырна 236
тырна- 118, 168, 188, 585, 587
тырнадай 214, 266
тырнақ 185, 315, 374, 529, 530
тырнақта- 335, 537
тырп 338, 368
тырс 530
тырти- 331
тыртың 530
тырық 529
тырыс- 300
тыс 558
тысқары 558
тыш- 55, 149, 214, 219, 238, 391, 521
тышқақ 530
тышқан 433, 530
тігулі 54
тігіc 466, 530
тіз- 225, 236, 261, 388, 395, 492
тізгін 159, 427, 468, 507, 530, 531
тізгінде- 530
тізе 355, 516, 531, 535
тік 14, 76, 198, 275, 510, 512, 513, 514,
522, 524, 532
тік- 25, 99, 102, 108, 187, 242, 257, 259,
321, 335, 337, 352, 360, 378, 414, 422,
432, 437, 511, 519, 530, 547, 550
тікен 460, 485
тікенек 531, 532, 536
тікте- 578
тіл 21, 41, 59, 66, 70, 71, 74, 75, 96, 126,
152, 229, 242, 298, 327, 367, 369, 371,
376, 407, 428, 438, 465, 466, 467, 469,
475, 499, 504, 517, 532, 533, 534, 535,
536, 537, 539
тіл- 27, 55, 106, 119, 207, 218, 309, 426,
485, 520, 533, 558
тіл-ауыз 532
тілде- 533
тілдес- 53
тілді 37, 355, 438, 453, 419, 474, 520, 539,
557
тіл-жақ 534, 535
тіле- 30, 36, 39, 40, 49, 105, 135, 143, 235,
239, 308, 356, 392, 407, 424, 456, 462,

- 474, 511, 533
тілек 39, 48, 90, 180, 233, 282, 533, 534
тілерсек 516
тілеу 27, 239, 358, 399, 533, 534
тіл-көз 259, 534
тілсіз 534
тілік 136, 453
тілім 136
тілті 177, 488
tipe- 47, 54, 58, 76, 133, 180, 240, 262,
273, 331, 402, 429, 484, 485, 492, 517,
521
tірек 533
tірес- 53, 90, 500
tіреу 537
tірлік 537
tірнек 375
тірнекте- 335, 537
tірсек 125, 516
tіршілік 537
tірі 172, 192, 265, 281, 432, 530, 537
тірдей 537
tіріл- 172, 283, 433, 430, 469
tic 15, 68, 70, 127, 341, 455, 491, 515,
536, 537, 538
tісте- 34, 65, 94, 156, 184, 197, 359, 370,
377, 415, 429, 477, 516, 517, 535, 538,
544
tістей 363
tістейіл 516
tіс-тырнақ 538
tісті 25, 419, 516, 537, 538
tітире- 14, 268
tітіркен- 172, 522
- у 197, 282, 473, 486, 539, 540
я 539
яғда 460
уайым 101, 277, 329, 335, 336, 455, 539
уақай 539
уақыт 82, 119, 133, 251, 478, 539, 556
уақытсы- 555
уасын 539
уәде 365, 460, 539
уәделі 539
уәлі 282
удай 535, 582
ула- 539
улан- 305
улы 539
у-шу 539
уыз 24, 67, 191, 337, 539, 540
уыздай 539
уық 539, 548, 549, 550
уылжы- 539, 584
уыс 73, 132, 136, 351, 540
уысты 540
уыт 256, 470
удай 159, 584
- ұғым 541
ұжомақ 459
ұза- 157, 282
ұзак 290, 308, 415, 527, 541
ұзактай 541
ұзакты 527
ұзар- 218, 272, 348
ұзат- 370, 509, 541
ұзын 285, 290, 348, 366, 541
- үйлық- 517
үйқы 61, 259, 262, 265, 291, 332, 367, 499,
524, 527, 542, 572
үйқы-түйқы 542
үйтқы 542
үй- 19, 122, 279, 280, 297, 402, 438, 466,
478, 542
үйық 201
үйықта- 61, 93, 332, 542, 552
үқай 22
үқса- 542
үл- 17, 182, 239, 357, 419, 425, 507, 542,
543
үлан 30, 191
үлардай 542
үлас- 504
үлғай- 191, 284, 303
үлтан 298, 542
үлтарақтай 542
үлы 238, 282, 542, 543
үлы- 585
үлық 542
үлым- 454
үлымс 543
үмсындай 543
үмтых- 16, 153
үмът- 358, 499
ұна- 280, 359
ұндей 543
ұнжырга 240, 550
ұпай 543
ұр- 26, 32, 33, 39, 40, 41, 50, 72, 76, 84, 93,
97, 99, 103, 122, 125, 126, 141, 144,
145, 148, 158, 162, 178, 187, 208, 222,
227, 228, 231, 250, 252, 254, 262, 304,
331, 346, 358, 361, 362, 368, 381,
438, 446, 452, 456, 458, 493, 504, 511,
512, 540, 543, 557, 560, 587
ұран 543
ұран-сүрен 543
ұргашы 517
ұрла- 121, 182, 357, 379, 400
ұрт 136, 159, 543
ұртта- 318, 327, 543
ұрттам 135
ұртты 543
ұру-бару 544
ұршықтай 544
ұры 106, 314, 455, 544
ұрық 158, 319
ұрым 542
ұрын 507, 544
ұрын- 69, 189, 268, 303, 502
ұрыныс 465
ұсқын 475, 544
ұса- 359
ұста 21, 516, 533, 544
ұста- 25, 33, 46, 49, 54, 57, 61, 65, 68, 80,
111, 115, 152, 156, 157, 160, 171, 173,
182, 206, 216, 222, 223, 224, 233, 237,
243, 246, 264, 267, 280, 298, 311, 346,
351, 357, 359, 384, 402, 418, 420, 428,
442, 443, 448, 449, 460, 462, 468, 473,
479, 481, 491, 508, 509, 517, 519, 521,
527, 530, 531, 535, 538, 540, 544, 550,
560
ұстара 187, 396, 544
ұстарасыз 396
ұстарт- 534

- ұсын- 122, 394
ұсыным 345
ұт- 109, 201
ұтырлас- 544
ұтырлы 544
ұтыс 55
ұш 74, 77, 259, 346, 402, 531, 534, 535,
 536, 571
ұш- 16, 39, 50, 53, 54, 88, 90, 102, 112, 147,
 184, 185, 187, 188, 195, 197, 207, 209,
 210, 214, 217, 229, 235, 254, 268, 272,
 275, 277, 289, 310, 314, 343, 349, 353,
 359, 364, 367, 374, 396, 414, 416, 442,
 443, 471, 472, 510, 520, 521, 544, 545,
 547, 551, 569
ұша 544
ұшан 544
ұшан-дария 544
ұшар 544
ұшқын 545
ұшпақ 459
ұшты 143, 159, 468
ұшты-күйіл 545
ұшты-күйім 545
ұштық 545
ұшық 545
ұшы-қиыр 545
ұшықсыз 30
ұшын- 170
ұшынан 76, 77
ұшып-кон- 545
ұшыра- 43, 107, 174, 177, 222, 243, 253,
 268, 303, 330, 337, 353, 368, 376, 474,
 489, 570
ұя 184, 259, 290, 386, 545, 547
ұяла- 251, 266, 341
ұялы 545
ұят 51, 117, 433, 545

ұбірлі-шубірлі 546
ұдда 546
ұлде 546
ұдере 546
ұз- 48, 58, 111, 115, 116, 127, 183, 186, 196,
 208, 210, 218, 225, 235, 247, 285, 286,
 328, 329, 345, 346, 364, 426, 434, 437,
 442, 501, 520, 533, 546, 550, 569, 576,
 582
ұәдік 346
ұәдік- 48
узенгі 546
узенгілес 546
узік 549
узім 136
узіп-жұлып 546
үй 54, 102, 113, 125, 141, 298, 304, 329,
 349, 351, 355, 369, 378, 427, 504, 509,
 510, 546, 547, 548, 549, 550
үй 406
үйдей 550
үйезде- 517
үйек 27, 201
үйлен- 507
үйлес- 280
үйлі 329
үйлі-бараңды 559
үйме-жүйме 546
үймелे- 268
үйрек 37, 320, 547
үйректей 546
үйрен- 122, 172, 259, 343, 361, 547
үйренишік 547
үйрет- 28, 375
үйсіз 546
үйт- 526
үйір 12, 16, 235, 375, 516, 541, 547, 548
үйір- 71, 129, 276, 313, 544, 575
үйірек 516, 547
үйіт- 407, 547
үй-шіл 546
үк- 583
үкі 157, 167
үкім 35, 548
үл 427
үлгі 433
үлде 548
үлес 443
үлкен 193, 206, 342, 398, 509, 548
үлтек 550
үмбет 357
үміт 48, 197, 296, 497, 533, 550
үмітсіз 550
үмітсіздік 550
үмітті 444
үн 69, 141, 473, 550, 551
үнде- 550
үнем 550
үңгір 516
үнжорға 550
үніл- 58
үнірей- 280, 420
үр 551
үр- 64, 68, 69, 70, 292, 295, 518, 551, 556
үрдіс 551
үрдей 351
үрит 518, 551
үрле- 423
үркін 551
үрлек 551
үрли- 196, 238, 512
үрік- 328, 517, 547, 551
үрім 542
үрім-бұтақ 551
үскірік 23
үстем 87, 389, 551
үсті 27, 51, 54, 61, 72, 74, 79, 83, 105, 144,
 198, 203, 218, 287, 288, 304, 310, 341,
 373, 408, 432, 443, 478, 512, 517, 526,
 551, 554
үсті-басы 551
үстіңгі 54
үш 13, 164, 375, 419, 424, 485, 547, 551,
 552
үшін 293
фәнни 553
ферғауын 553
фіда 553

хабар 39, 71, 337, 472, 541, 554
хабардар 554
хақ 249, 356, 554
хал 83, 397, 398, 554
халық 54, 129, 161, 322
хан 85, 137, 416, 427, 554, 555
ханнан-қаперсіз 555
ханша 137
харап 555

- хас 555
хасіл 555
хат 149, 489, 534, 555
хаттай 175
хау 518
хауа 11
хауас 555
хауіп 336
хауіп-қатер 101
хиуадай 555
хор 137
хош 276, 555
хош-есен 555
- һант 518
- шабалаң 556
шабан 312, 556
шабан-шалағай 556
шабдар 556
шабу 556
шабұыл 556
шабын- 515
шабыр 33
шабыс 511, 556
шабыт 556
шагыл 556
шагыс- 160
шадымнан 556
шай 24, 366, 490, 556
шай- 217, 527
шай 21
шайдай 53, 542, 556
шайқа- 42, 91, 103, 146, 152, 200, 272, 306,
368, 397, 470, 508, 504, 516, 542, 543,
556
шайлық- 217, 281
шайна- 68, 94, 373, 536, 538, 557
шайнам 28, 136
шайпау 400, 557
шай-су 557
шайтан 44, 230, 251, 342, 449, 550, 557
шайы 550
шак 69, 148, 153, 159, 191, 228, 251, 326,
339, 350, 455, 529, 557
шак- 90, 160, 225, 228, 388, 395, 396, 397,
447, 463, 469, 498, 569, 582
шака 371
шакат 444
шакла 557
шакпак 557
шакта- 284
шакшадай 99, 557
шакыр- 14, 51, 52, 74, 184, 189, 222, 304,
306, 382, 392, 403, 441, 494, 507, 543
шал- 15, 21, 25, 27, 39, 79, 103, 118, 120,
206, 254, 259, 265, 292, 297, 299, 300,
338, 339, 359, 361, 365, 368, 372, 375,
376, 442, 451, 465, 473, 506, 536, 562,
578, 584
шала 122, 423, 437, 557
шалай 556
шала-жансар 557
шалбар 557
шалғын 269
шалдық- 69
шалдыр- 61, 77
шалқай- 558
шалқақта 126
- шалқар 18, 53
шалқасынан 557, 559
Шалқұйрық 516
шалқы- 90, 152, 281, 558
шалық- 558
шалыс 77, 236, 558
шам 558
шама 397, 558
шамдай 176
шам-шырақ 110, 261, 558
шамшырақтай 558
шанак 79
шаншу 558
шаншудай 558
шаншү- 331, 395, 409, 498, 555, 558
шансым 331
шанд 77, 379, 434, 471, 516, 558, 562
шандқай 490
шандқан 517
шандқылда 473
шансызы 49
шанырақ 329, 359, 539, 548, 549, 550, 558,
559
шанырактай 259
шап 556
шап 559
шап- 16, 39, 45, 60, 62, 63, 93, 97, 106, 124,
161, 181, 228, 280, 281, 289, 304, 320,
334, 335, 341, 379, 390, 396, 403, 404,
405, 442, 449, 491, 516, 517, 527, 549,
556, 557, 559, 561, 579, 581
шапағат 559
шапақ 493, 559
шапан 60, 320, 329, 507, 559
шаппа-шап 559
шаптырым 62, 364, 482, 487
шапхат 444
шапыраш 424
шар 126, 200, 560, 561
шара 18, 19, 40, 158, 259, 407, 516, 559
шарадай 99, 259, 557
шарайна 550
шарана 559
шарапат 177, 559
шаригат 560
шарқ 560
шарқы: *білім шарқы* 132
шарла- 200, 500
шарлу 558
шарт 59, 110, 560, 561, 567
шарта 560
шартарал 459
шаруа 150, 329 561
шарша- 174
шаршы 561
шат 312, 561
шат- 104, 561
шатақ 182, 338, 561
шатас- 104
шатпақ 561
шатына- 265
шатыр 290
шатыс 477
шаш 560
шаш 150, 332, 342, 415, 508, 510, 512, 561,
562
шаш- 9, 16, 29, 66, 83, 163, 189, 195, 223,
229, 230, 262, 282, 289, 303, 318, 329,
335, 337, 382, 386, 404, 409, 415, 463,

- 470, 482, 509, 524, 543, 559, 562, 574
шаша 562
шашқар 517
шашақ 561
шашау 562
шашбау 562
шашу 366, 509, 519, 562
шашты 38, 87
шашыратқы 562
шаян 562
шәйіс- 212
шәлкем-шалыс 562
шәлкес 400
шәргез 562
шәріп 203
шәү 562
шәулі 375
шеге 507, 563
шегіртке 563
шегірткедей 287
шежіре 563
шейін 582
шек 285, 563
шек- 15, 16, 74, 80, 109, 152, 188, 198, 226,
228, 229, 246, 307, 320, 335, 336, 369,
411, 452, 510, 523, 574
шеке 310, 372, 563
шекем 463, 563
шекенеле- 563
шекердей 93
шектен 329, 559, 564
шек-сіле 563
шекшек 514, 518
шек-шек 220
шекіс- 166
шел 255, 261, 263, 563,
шелді 27
шелек 19, 27, 315, 515
шелеңтей 385, 516, 524
шельпек 384
шемен 563
шен 564, 571
шенгел 318
шенді 564
шенбер 564
шенбірек 331
шендел 315, 364
шеп 13, 564
шер 271, 281, 361, 395, 564
шерлі 564
шерменде 564
шерт- 84, 205, 217, 387, 481, 563, 564, 565
шертпек 565
шеру 565
шер-шемен 564
шет 36, 50, 339, 432, 565
шеткі 563
шет-пұшпақта- 565
шетін 565
шеш- 110, 112, 145, 456, 487, 534, 565, 566
шеше 296, 425, 500
шешей 51, 178
шешек 33, 270, 369, 561, 565
шешкетей 330
шешен 174, 272, 471, 505
шешу 565
ши 549, 566
шидей 393
шие 68, 119, 566
шиедей 68, 118
шиеле- 566
шиелі 566
шиенде- 566
шииеттей 566
шикі 524, 566
шиқан 536, 566
шиқандай 119
шиқылдақ 270
шила 181, 566
шипалы 566
шира- 224
ширек 566
ширық- 566
шиырышық 566
шой 566
шойыл- 112
шойын 566, 567
шойырыл- 112
шоқ 38, 179, 458, 532, 536, 556, 559, 566
шоқшар 15, 346, 566
шоқтай 253
шоқтық 567
шоқша 567
шоқы- 159, 240, 314, 522
шоқын- 422, 567
шоқыр 329
шол- 253
шола 129
шолақ 16, 33, 171, 567
шолаң 27
шолпан 167, 220, 567
шом- 339, 411, 515
шомыл- 328
шонданай 567
шонқай- 114
шопан 514
шопаң 567
шор 567
шора 165
шорқақ 466
шорт 567
шортан 338
шот 567
шошқа 567
шошы- 148, 188, 217, 532
шошырылық 184
шөгел 375
шөгір 460, 485
шөк- 74, 288, 289, 519, 567
шөкім 136
шөл 247, 567
шөлде 80
шөлке 61
шөлмек 399, 567
шөмей 286
шөміш 567
шөміште- 335
шөнге 243, 460, 485, 567
шөп 10, 68, 97, 129, 214, 340, 341, 354, 377,
455, 489, 495, 517, 520, 567
шөре-шөре 518, 568
шөрей-шөрей 518
шу 424, 539
шу 568
шуақ 384
шуда 432, 515, 568
шула- 126, 336, 341, 360, 541, 542
шулы 62
шуылда- 517
шұбаланқы 568

- шұбар 243, 497, 516, 517, 568, 571
шұбат 515
шұбат- 582
шұбыр- 67, 542
шұбырынды 26
шұға 55
шұқы- 133, 201, 254, 330, 403, 538
шұқыр 180, 196
шұлғау 273
шұлғы 58, 104
шұнақ 23, 354, 372, 479, 568
шұрайлы 358, 568
шұрқ 568
шұрқан 568
шұрқыра- 517
шұберек 187, 545
шұберектей 353
шүй 568
шүйгі 470
шүйгін 461, 473, 568
шүйде 568
шүйке 568
шүйлік- 568 /
шүйік 569
шүйіл- 568
шүйінші 361
шүйір- 165, 396, 492
шүйіркелес- 569
шүкір 94, 569
шүкірана 569
шүкірлік 36, 569
шүлен 569
шүмекте- 569
шүңдейт 569
шүңцірек 569
шүпірле- 569
шүү 518
шыбжық 569
шыбық 137, 498, 569
шыбын 263, 330, 366, 388, 463, 498, 510
569, 570
шыбындай 187
шыбыш 570
Шығайбай 570
шығар 427
шығасы 570
шығын 54, 570
шығыс 64
шыда 105, 119, 351, 500
шыдам 146, 446, 486, 512, 513
шыдас 570
шыж-быж 570
шыжыр- 21
шыжы- 53
шыжында 570
шық- 13, 15, 16, 17, 18, 22, 27, 33, 34, 35,
38, 42, 43, 48, 54, 55, 56, 57, 60, 62,
65, 66, 67 69, 70, 74, 75, 79, 80, 82, 83,
84, 86, 89, 91, 94, 96, 97, 99, 101,
102, 103, 107, 111, 113, 115, 117,
118, 120, 128, 130, 131, 134, 142, 143,
144, 147, 151, 153, 155, 157, 158, 162,
165, 168, 169, 171, 172, 177, 179, 180,
182, 185, 186, 187, 190, 194, 195, 196,
198, 199, 204, 206, 211, 212, 214, 216,
217, 221, 231, 236, 237, 238, 239, 241,
245, 250, 254, 259, 262, 264, 265, 270,
275, 282, 283, 284, 285, 287, 289, 293,
297, 300, 307, 318, 320, 321, 329, 338,
338, 341, 343, 348, 359, 360, 363, 376,
379, 386, 387, 389, 391, 392, 397, 400,
412, 413, 417, 422, 423, 424, 438, 440,
441, 444, 446, 448, 449, 457, 459, 460,
461, 464, 468, 469, 470, 472, 473,
475, 476, 479, 481, 482, 483, 489, 490,
493, 495, 497, 498, 503, 505, 510, 512,
516, 517, 518, 523, 524, 525, 529, 530,
531, 536, 537, 538, 540, 542, 545, 546,
547, 551, 558, 559, 560, 561, 562, 564,
565, 566, 570, 571, 572, 574, 576, 578,
579, 580, 582, 584, 586
шық 570
шылау 570, 573
шылбыр 159, 571
шылқы- 571
шылы 116
шымалақ 571
шымбай 571
шымылдық 39, 547, 550, 571
шымыр 571
шымырла- 348, 358, 512, 522
шымша 571
шымши 118
шым-шым 571
шымышимда- 571
шымыр 571
шын 438
шынашқ 571, 586
шындай 438
шындық 75, 103
шынжыр 568
шынжырлы 571
шынтақ 550
шыны 571
шың 571
шың- 575
шынғыр- 52, 219
шындей 25
шынғылтыр 568
шып-шырга 571
шыр 152, 316, 571, 572
шыра 535
шырадай 264
шырай 201, 222, 571, 572
шырайлы 372
шырақ 19, 64, 307, 376, 463, 571, 572
шырақтай 516
шырга 375, 572
шыргай 104
шыргалақ 572
шырдай 572
шырқ 572
шырқау 572
шырма- 79, 339
шырмау- 102, 572
шырпы 498, 569
шырт 572
шыр-шыр 572
шырық 104
шырылда- 506
шырым 254
шырын 93, 572
шырыштай 572
шыт-301
шыт 371
шытына- 573
шытырман 573
шік 39, 289
шікера 296

- шіл 573
шілгір 293, 573
шілде 64, 377, 573
шілдік 463
шілдіхана 507, 573
шілтем 139, 573
шіміркен- 522
шімірік- 114, 116, 573
шіркеу 115, 117, 118, 573
шіркін 543
шірі- 165, 499, 573, 580, 586
- ығай 574
ығыр 153, 574
ыдыра- 160
ыдыс 355
ыза 574
ызгар 379, 574
ызғы- 574
ық 574
ықылас 109, 281, 574
ықылас-ілтипат 275
ықылық 575
ықылым 202, 575
ылау 516
ым 575
ым-жым 575
ымыра 575
ымырт 334, 575
ындын 575
ынжық 575
ынта 574
ынтызар 575
ынтық 575
ынтымак 575
ың 575
ыңғай 480, 575
ыңқ 576
ыңқыл-сыңқыл 576
ыңқыт- 576
ыңыран- 72
ыңыршақ 576
ыңыршық 21
ыргайдай 120, 393
ыргақ 375
ыргылжың 239
ыргын 239
ыржалан 576
ыржан 576
ыржың 239
ырза 444
ыршы- 341, 576
ырық 576
ырылда- 508
ырым 576
ырымды 441
ырын-жырын 576
ырыс 177, 576
ыскыр- 17, 219, 414, 538
ыстық 91, 209, 221, 246, 253, 472, 573, 577
ыстық-суық 576, 577
ысырап 577
- із 63, 97, 222, 327, 448, 455, 578
ізде- 40, 45, 263, 378, 385, 426, 441, 444, 502, 507, 541, 555, 564, 579
ізет 578
із-тұз 578
іл- 10, 65, 70, 206, 214, 254, 255, 263, 265,
- 274, 293, 297, 309, 331, 348, 359, 360, 366, 373, 381, 392, 397, 442, 452, 494, 502, 507, 541, 555, 564, 579
ілгөрі 286, 293, 578
ілес- 152, 206, 261, 286, 516, 558
ілми- 236
ілтілат 578
ілу 508
ілуде 578
ілік- 70, 254, 268, 337, 465, 530, 564, 579
ілікті 178
ілік-шатыс 579
ілініп-салынды 579
ілініп-салынып 579
ілініс 579
іліл-қақпай 579
ін 221, 530, 579
інген 514, 515
інгендей 120
інгенше 514
індін 575
іні 10, 510
інкөр 579
інір 372, 579
ірбіт 579
ірде 161, 549, 550, 579, 580
ірделі 580
іре- 465, 580
іркіт 237
ірі 470
ірі- 580, 584
ірің 188, 194, 582
іріткі 580
іс 36, 81, 101, 123, 132, 166, 210, 245, 339, 340, 361, 415, 436, 465, 539, 550, 579, 580, 581
іс- 126, 131, 294, 491
ісек 517
ісек 446
ісмер 581
істе- 10, 39, 72, 170, 177, 339, 347, 349, 362, 413, 415, 495, 581
істес 581
істи 581
іш 84, 120, 155, 162, 230, 250, 282, 342, 367, 393, 416, 424, 431, 481, 524, 551, 556, 582, 583, 584, 585, 586, 587
іш- 19, 26, 27, 36, 41, 42, 55, 57, 64, 109, 122, 130, 167, 171, 192, 194, 197, 215, 219, 230, 237, 243, 247, 275, 305, 317, 318, 356, 362, 406, 427, 473, 486, 503, 516, 540 543, 556, 577, 582, 583
іші 12, 96, 134, 137, 153, 368
ішекті 137, 271, 576, 582
ішект-карын 68, 582
ішект-сіле 582
ішектей 75, 384, 582
ішектіш 75
ішкен-жеген 582
ішкі 453, 505, 583
ішкілік 583
ішней-жемей 583
іштей 584
ішусіз 583
ішшай 584
іші-бауыр 584, 585
ішік 510
ішіп-же 198, 253
- я 155, 588

СӨЗДІКТІ БАСПАҒА ӨТКІЗГЕН СОҢ ЖИНАЛҒАН ФРАЗАЛАР ТІЗБЕСІ

АЕЖЫЛАНДАЙ ЫСҚЫРЫП («Абжылан-
дай» дегенниң, «аб» белегі араб-парсы тілін-
де — су).

АБЫЗ ҚОВЫЗЫН ТАРТТЫ
АҒЫЛ-ТЕГІЛ БОЛДЫ
АҒЫН СУДА АРАМ ЖОҚ Ақұан судың
тазалығы туралы айттылып тұр.
АДАМ АЛАСЫ ШІНДЕ, МАЛ АЛАСЫ
СЫРТЫНДА
АДАМ КЕЙІНГІНІ КӨРІП ҚАРТАЯДЫ
АДАМ ЕМЕССІН, ИТСІН! қарғыс.
АДАМ ҚҰРСАҒЫНАН АРЫҚТАМАЙДЫ,
ҚҰЛАҒЫНАН АРЫҚТАЙДЫ
АДАМСЫНЫШ ҚАЛЫПСЫН
АДЫРЫНДА АРҚАР КӨП, АДАМЫНДА
ДАРҚАН КӨП
АЖАЛ АЙДАП ЖУР ЕКЕН
АЖАЛСЫЗ БЕНДЕ ЖОҚ
АЖАЛЫ ЖЕТКЕН АУЫРМАЙ ӨЛЕДІ
АЗАБЫ ӘТТИ
АЗАНСЫЗ МОЛДА БОЛСА ДА, ҚАЗАН-
СЫЗ ҚАТЫН БОЛМАЙДЫ
АЗАР БОЛҒАНДА [БОЛСА] ӘТІПТІ БОЛ-
МАСА

АЗА САЛДЫ Айқай, сүрек салды. Бағана
келген асқа қайта салды,— хан Қара-
бай жау алды,— деп, Сүым бар деп,
барды да аза салды (ҚҚБС).

АЗБАРАЙ [-Ы] ҚҰДАЙ [ҚҰДАЙ ҮР-
СЫН]
АЗ БОЛСА ДА МӘЗ БОЛСЫН
АЗ ДА БОЛСА КӨПТЕЙ КӨР
АЗДЫРЫП-ТОЗДЫРЫП ЖІБЕРДІ
АЗУЫН АЙФА ЖАНЫҒАН
АЗЫНАҒАН АЙҒЫР
АЙФА ҚОЛЫ ЖЕТКЕНДЕЙ Жетисін, бо-
лып-толып отырган адам туралы ай-
тылады.

АЙҒЫР ҚАРАҒАН БИЕ
АЙДАҒАНЫ ЕКІ [БІР] ЕШКІ, ЫСҚЫРЫ-
ҒЫ ЖЕР ЖАРАДЫ
АЙ ДаЛАҒА КЕТТИ Шашылды, рәсуга бол-
ды.
АЙДЫН, КҮННІҢ АМАНЫНДА
АЙ ЖУР, ЖЫЛ ЖУР, АМАН ЖУР
АЙ ҚАРАҢҒЫСЫНДА
АЙЛАСЫ ЖОҚ
АЙ МЕН КҮНДЕЙ ОРТАҚ

АЙНЫШ ҚАЛДЫ [КЕТТИ, ОТЫР, ЖУР,
ТҮР...]

АЙПАП-ЖАЙПАП ОТЫР
АЙТА ЖУР
АЙТКАН ЖЕРДЕН [УӘДЕДЕН] ШЫҚТЫ
АЙТҚАНЫң КЕЛСІН!
АЙ ТОЛҒАНЫН БІЛМЕЙДІ, ЖІГІТ БОЛ-
ҒАНЫН ВІЛМЕЙДІ
АЙ ТҮЯҚ Жылқы малы.

АЙТЫШ ИСТЕГЕН ҮРЛҮҚТЫҢ [ІСТИН]
АЙЫВЫ ЖОҚ

АЙЫВЫ АШЫЛДЫ ◉ АЙЫВЫН МОЙНЫ-
НА ҚОЙДЫ

АЙЫ ЖЕТПЕГЕН БАЛА Шала туған бала.
АЙЫШ-АНЖЫСЫН ТӨЛЕДІ

АҚ БАТАСЫН Алды
АҚ ЖУЫП АРУЛАДЫ ◉ АРУЛАП ЖУ-
ДЫ

АҚ ИТ, ҚАРА ИТ — БӘРІ БІР ИТ
АҚ ҚӨКІРЕК

АҚ ҚОНДЛДІНІҢ АТЫ АРЫМАЙДЫ, ТО-
НЫ ТОЗБАЙДЫ

АҚҚА ҚҰДАЙ ЖАҚ көне.

АҚШАМ ЖАМЫРАҒАНДА ◉ АҚТАМАҚ
НАМАЗДІГЕР

АҚШАСЫ БАРДЫҢ ҚОЛЫ ОЙНАЙДЫ,
АҚШАСЫ ЖОҚТЫҢ КӘЗІ ОЙНАЙ-
ДЫ (Қыргызыша: «пулу бардын оозу
чайнайт, пулу жоктун көзү жай-
найт»).

АҚЫЛЫ АЗДЫҢ АЗАБЫ КӨП

АҚЫЛЫНАН АДАСТЫ
АҚЫРҒЫ СӨЗ

АҚЫРЕТИН ЖАСТАНДЫ Өлді, дүнне
салды. Қарабай ақыретін жастаңып-
ты, Мекенің тарапына бастаңыты
(ҚҚБС).

АҚЫР ЗАМАН ТУҒЫЗЫП, БУЛІК САЛ-
ДЫ

АЛАЖАҒЫМ КЕТСЕ ДЕ, АЙТАЖАҒЫМ
КЕТПЕСІН д и а л. (ҚТДМ).

АЛАҚАНДАЙ ЖЕР

АЛАМАН БӘЙГЕ
АЛ, ВӨЖЕК КЕЛЕДІ! Кішкене баланы
қорқытарда айттылған.

АЛДА-ЖАЛДА КӨНБЕСЕН...

АЛДА-ЖАЛДАМЕН ӘРЕН ДЕГЕНДЕ ҚҰ-
ТЫЛДЫМ

АЛДЫМЕН ДЕН САУЛЫҚ, СОДАН КЕЙИН

АҚ ЖАУЛЫҚ ОДАН КЕЙИН ОН САУЛЫҚ
АЛДЫНДЫ БАЛА, АРТЫНДЫ МАЛ БАССЫН! алғыс. *Үбірлішүбірлі бол, бай бол.*
АЛДЫРАР МА ЕДІ? «Мен мықты болсам, мысыққа алдырап ма едім» депті тышқан (КЕ).
АЛТЫ ҚАТЫН АЗАҒА БАРСА [КЕЛСЕ], ӘРҚАЙСЫСЫ ӨЗ МҰНЫН АЙТАДЫ
АЛЫСТАҒЫ ӘУЛИЕДЕН ЖАҚЫНДАҒЫ МАШАЙЫҚ АРТЫҚ көне. (Қыргызша: «альстагы олғуздан, жакындағы машайық артық». «Машайық» — абыз, қарт кісі мағынасындағы араб сөзі. «Бәледен машайық қашқан» сияқты фраза да осыдан келіп шыққан).
АНҒАЛАҚТАЙ-АНҒАЛАҚТАЙ ЕКІ ҚҰДЫҚ
АПЫРАЙ ДЕСЕЙШІ
АРАҒА САЛДЫ
АРАМДЫҚТЫ АДАЛДЫҚ ЖЕҢЕДІ ЖАМАНДЫҚТЫ АМАНДЫҚ ЖЕҢЕДІ
АҚ ҚОЙЫМНЫҢ АСЫРЫ ВОЛСАН, АҚ СӨЙЛЕ көне. (Қыргызша: «Ак көюмдун ашығы ак айт». Бұрынғы кезде асық іріріп алышы, тауқа онқа (не омпа) тұруына қарай аяқ айту салты болған).
АҚ НЕКЕЛЕДІ Некесін қиды. Қозыкені кемелік таза жуып, Ақ некелеп, Баянның езін алсаң (ККБС).
АҚСАҚ ҚОЙ ТҮСТЕН КЕЙИН МАҢЫРАЙДЫ
АҚ САУЫТТЫҢ ЖАҒАСЫ БАР, ЖЕНІ ЖОҚ; ҚАС ЖАҚСЫНЫҢ АШУЫ БАР, КЕГЕ ЖОҚ! *Ізгі адамның жақсы мінезі* (өшпенділік, кастандығы болмауы) айтылып тұр.
АҚ СҮТІ АРУЛАНБАЙ көне. *Бұл жерде «ана ақ сүтімді кешпеймін» деген мағынада.* (Бұл мағынаны Е. Жұбанов екішүшті дейді: «аруланбай» тұлғасы осы жерде айқын емес деген пікірді айтады).
АҚ СҮТІМДІ АСПАНҒА САУАМЫН (Қыргызша: «Эмчегим сутун ак қылам»).
АҚТЫҒЫНА КӨЗІ ЖЕТТИ
АҚТЫ-ҚАРАСЫНА КӨЗІН ЖЕТКІЗДІ
АҚТЫҚ СӨЗІН АЙТТА *Өлер алдындағы соңғы өсисетін, арызын айтты.*
АҚША ЖҰЗ, ОИМАҚ АУЫЗ
АҚШАМ НАМАЗЫ
АРАМ ТЕРІ ШЫҚТЫ
АРҒЫМАҚ АТ АЙНАЛЫП ҚАЗЫҒЫНА ЖЫҒЫЛАР
АРТЫҚ ҚЫЛАМ ДЕП, ТЫРТЫҚ ҚЫЛДЫ
АРТЫН БАЙҚАП ЖУРДІ
АРТЫ СӨЗ БОЛАДЫ *Арты жақсылыққа апармайды.*
АРЫҚ АЙТЫП, СЕМІЗ ШЫҚ
АРЫҚ АТҚА ҚАМШЫ АУЫР
АРЫҚ-ТҮРАҚ [ТҮРҮК] МАЛ
АРЫҢЫҢ АЙНАЛАДАҒЫ АЙЫЛЫН ТАРТ (ККБС).
АСПАНҒА [ҚӨККЕ] КӨТЕРЕ МАҚТАДЫ
АСПАНЫН ТАСТАП ЖІВЕРСЕ ДЕ!
АССАЛАУМАҒАЛЕЙКУМ! УАЛАЙКУ-

МИССӘЛАМ көне. *Арабша сәлемде-су: (Сізге) тыныштық (аман) болғай!* (Өзіңізге де) соны тілеймін деген үғымда.
АСУЛЫ ҚАЗАН АСУЫМЕН [АСЫЛУМЕН] ҚАЛДЫ
АСЫ БОЛДЫ © АСТАМШЫЛЫҚ ЖАСАДЫ
АТАДАН ҮЛ ТУСА ИГІ ЕДІ
АТА ЖОЛЫ — ЕЛ ЖӘРЕЛІГІ
АТАН ТҮЙЕШЕ КЕРІ ТАРТЫП
АТАНА НЕКЕС қарғыс. Атаңа нәлет деген мағынада.
АТАП АЙТКАНДА
АТ БАСЫНДАЙ АЛТЫН БЕРСЕ ДЕ
АТҚА ЖАЙДАҚ МИНГІЗДІ
АТ ҚҰЙРЫҒЫ ЖЕТТІ *Ұзақ жүріп жетті.* Минді де күреңшеші кетті дейді, жылында *ат құйрығы жетті* дейді (ККБС).
АТ ҚЫЗЫЛ МАЙ БОЛДЫ
АТ САУЫРЫН САЛДЫ *Жолаушылап кетіп қалды.*
АТ-ТОН АЙЫБЫН ТӨЛЕДІ
АУЗЫ ЖАРЫМАДЫ
АУЗЫМЫЗ ҚЫСТА ҚЫЗЫЛҒА, ЖАЗДА АҚҚА ЖАРЫМАДЫ [ТИМЕДІ]
АУЗЫНА ҚАРА ҚАН ТОЛСЫН! қарғыс аузын алды
АУЗЫН АНҚИТЫШ КЕТТИ
АУЗЫН АШСА ЖУРЕГІ КӨРІНДІ Ақ жарқын, қайырымын деген мағынада айттылып тұр. Аңқылдаған ақ көніл ел боламын — аузын ашса журегі көрінетін (С. Ж.).
АУЗЫНЫҢ ЖЕЛІН АЯЙДЫ *Бір ауыз сезін аяйды.*
АУЗЫҢА МАЙ, АЙТҚАНЫҢ КЕЛСІН!
АУМИН ДЕП ҚОЛ ЖАЙДЫ
АУРУФА ШИПА БОЛСЫН!
АУРУ-СЫРҚАУДАН ҚАҒАССЫҢ БА?
Сәлем десу. Деніңіз сау ма, кеселден амансыз ба?
АШНАЛАҮК ҚЫЛДЫ
АШЫҚ АЙТЫП, АҚ СӨЙЛЕ
АЯҒЫ ЖЕҢІЛ [ҚАЙЫРЛЫ] БОЛСЫН!
АЯҒЫНДЫ БАСУШЫ БОЛМА [БАСПА]
АЯҒЫН ШАЛЫС БАСТАР
АЯҚ-ҚОЛЫҢ АМАН БА? Сәлем десу.
Э[ШУ] ДЕГЕНДЕ © Э ДЕГЕНДЕ-АК ӘБДЕСТЕСІ [АБДЕСТЕСІ] ҚОЛЫНДА («Әбдес» иранша — құман). ЭЗІРЕЙЛДЕЙ КӨРЕДІ *Жаны жақтырмайды.*
ЭЙДЭЙТ [АЙДАЙТ] ДЕРСІН!
ЭИЕЛ ЖОЛЫ ЖІНШІШЕ көне.
ЭЙШЕЙ ДЕСКЕНИМІЗ ЖОҚ *Ренжіспеу мағынасында.*
ЭКЕ-ҚӨКЕ ДЕП ЖАЛЫНДЫ
ЭКЕМ ШОТЫ ШАПҚАН САЙЫН ӨРЛЕЙДІ © ЭКЕМНІҢ ШОТЫ АСА-АСА ТИЕДІ
ЭКЕ-ҚӨКЕ [ЭКЕТАЙ-ҚӨКЕТАЙ] ДЕП ЖАЛЫНДЫ
ӘЛДЕҚАНДАЙ БОЛЫП КЕТСЕ *Жазатайым болып кетсе.*
ӘЛҚАМДЫДАН БАСҚАНЫ БІЛМЕЙДІ

ЭЛПЕТИ [ҰСҚЫНЫ] ЖАМАН
ӘПЕРГЕН ҰШПАҒЫ ҚАЙСЫ, АК ЖОЛ-
ТАЙЫ ҚАЙСЫ? көне.
ӘРЕКЕТІ КӨП, БЕРЕКЕТІ ЖОҚ
ӘРЕҢ [ӘЗЕР-МЕЗЕР] ДЕГЕНДЕ
ӘР КЕҮДЕДЕ [ҚӨЛЛАДА] БІР ҚИЯЛ
ӘРУАҚҚА СЫЙЫНДЫ
ӘРУАҚҚА ШЕТ ВОЛМА
ӘРУАҚ ҚОНҒАН АДАМ
ӘРІ АЙТТЫМ, БЕРІ АЙТТЫМ
ӘРІ ЖЫҒЫЛ ДЕСЕҢ, БЕРІ ЖЫҒЫЛАДЫ
ӘРІ КЕТКЕНДЕ

БАҒЫ ЖОҚҚА ТАҒЫ ЖОҚ
БАДАМДАЙ ҚОҢЫР
БАЖАРДЫҢ КЕЛТІРДІ діал. Жұмыс-
ты орындағы (ДУГ).
БАЗАРДЫҢ БАҒАСЫН АСЫРДЫ
БАЗ-БАЯҒЫ, БАЯҒЫ, БАЙҚОЖАНЫН
ТАЯҒЫ.
БАЙ БОЛЫР! көне, тілек.
БАЙҚАС БОЛ діал. Сақ бол.
БАЙЛАУ АЛДЫ: Қашпасқа байлау ала-
ды (Ы. ІІ.).
БАЙТАЛ БИЕНІҢ БАЛ ҚЫМЫЗЫ
БАЙЫЗ ТАППАДЫ
БАЙЫРЫ СӘЗ
БАҚА СИСЕ ҚӨЛГЕ СЕП
БАҚСАМ, БАҚА ЕКЕН
БАҚ-ТАЛАЙЫҢ АШЫЛСЫН!
БАҚ-ТАЛАЙЫҢНАН КӨР!
БАҚ ШЫРАҒЫН ЖАҢДЫРДЫ
БАҚЫЛДЫҢ [САРАҢНЫҢ] БАҒЫ КӨ-
ГЕРМЕЙДІ, КӨГЕРСЕ ДЕ КӨБЕЙ-
МЕЙДІ
БАЛА — КІСІНІҢ БАУЫР ЕТИ
БАЛАЛЫ ҮЙ — БАЗАР, БАЛАСЫЗ ҮЙ —
[ҚУ] МАЗАР
БАЛАН БАЛШЫҚКА БАТСЫН! қар-
ғыс.
БАЛА-ШАҒАНЫҢ ДЕНДЕРІ САУ МА?
Сәлем десу.
БАЛТАЙ-ШАЛТАЙЫНДЫ ҚОЙ
БАЛЫҚШЫ БАЛЫҚШЫНЫ ҚЫРАННАН
КӨРДЕДІ («Рыбак рыбака увидит из
далека» дегенді калька түрінде алған
болу керек).
БАМДАТ НАМАЗ
БАРАВАН Соғып, шың қақты
БАРАҚ ИТ
БАР БОЛҒАНЫ ОСЫ Қолымдағы барым
осы.
БАРДАР АДАМ Үйлі-күйлі адам.
БАРМАҚ БАСТЫ, ҚӨЗ ҚЫСТЫ
БАРЫП ТҮРҒАН [ОҢБАҒАН...]
БАСАР ЖЕР, БАРАР ТАУЫ ҚАЛМАДЫ
[ЖОҚ]
БАСҚАША АЙТҚАНДА
БАС ТАРТТЫ Қонаққа қойдың, басын
ұсынды.
БАСЫ АУЫРЫП, БАЛТЫРЫ СЫЗДАМА-
ҒАННЫН ҚҰДАЙДА ЖҰМЫСЫ
[ІСІ] ЖОҚ
БАСЫ БАЙЛАУЛЫ Еркі жоқ кісі.
БАСЫ ДАНҒАЗА БОЛДЫ
БАСЫ Дауға қалды
БАСЫ ҚАНЖЫҒАДА КЕТТИ
БАСЫ-ҚАСЫНДА БОЛ
БАСЫМ БАПАНҒА КЕТСЕ ДЕ КӨНБЕЙ-
МИН

БАСЫН [БАСЫМЕН] САТТЫ
БАСЫНА БАҚСЫ ОЙНАТПА
БАСЫНА ИС ТҮСТИ
БАСЫН ЖАЛМАДЫ
БАСЫН ӨЛІМГЕ БАЙЛАДЫ
БАСЫң АМАН БОЛСЫН!
БАСЫҢДАҒЫ БОРҚИНДЕЙ КӨР!
БАСЫҢ КИШІРЕЙМЕЙДІ
БАСЫТҚЫҒА БАЛ ШШКЕН, СУСЫНЫНА
ШАЙ ШШКЕН
БАТА ЖОҚ Назырқау, місе тұтпау мағы-
насында айттылады. Балықта бата
жоқ, Итте ата жоқ (Макал).
БАТАР КҮННІҢ АТАР ТАҢЫ БАР
БАУЫРСАҚ БЕТ
БАУЫР ТАРТТЫ Бүйреки бұрды.
БАУЫРЫ ЕЗІЛДІ
БӘРЕКЕЛДІ АЙТЫП, ҮРЗА БОЛДЫ
БӘСЕ, СОЛАЙ ДЕ
БЕЙЖАЙ БОЛДЫ
БЕЙМАЛАЛ БОЛ
БЕЙНЕТ [МИХНАТ] ШЕКТІ
БЕЙХАЛ БОЛ
БЕКЕР ЖУРГЕНШЕ, БЕКЕР ИСТЕ
БЕЛІН БЕКЕМ БУДЫ
БЕРЕКЕ ТАППАҒЫР!
БЕРМЕСТИҢ АСЫ ПІСПЕС, ҚАЗАНЫ ОТ-
ТАН ТҮСПЕС
БЕСІКТЕН БЕЛІ ШЫҒЫСЫМЕН
БЕТ-БЕТИНЕ КЕТТИ
БЕТКЕ [МАҢДАЙФА] ҰСТАҒАН АДА-
МЫ © БЕТКЕ ҰСТАРЫ
БЕТ ҚАҒАЗЫН АЛДЫ
БЕТТЕМЕЙ [БЕТИ ҚАЙТЫП] ҚАЙТТЫ
БЕТТЕРІ ҚАП-ҚАРА БОЛДЫ Абыроы
төгілді, масқара болды. Ел алдында
беттерін қап-қара қылам (І. Ж.).
БЕТТЕСІП СӨЙЛЕСТИ
БЕТИ АҚ АЙРАН ТАРТТЫ діал. Беті
құқыл гарты (ҚТДМ).
БЕТИ АУЛАҚ БОЛСЫН!
БЕТИ-ЖҰЗІНЕ ҚАРАМАДЫ
БЕТИНЕ ЕШКІМ ЖЕЛ БОП ТИМЕГЕН
БЕТИНЕ ЖАН КЕЛМЕГЕН
БЕТИНЕ ПЕНДЕ КЕЛМЕГЕН
БИЕ КӨРМЕГЕН АЙҒЫР
БИЛІГІ ЖУРМЕДІ
БИТ АШУЫН СІРКЕДЕН [ҚАЗ АШУЫН
ТЫРНАДАН] АЛАДЫ
БИТИН СЫҒУҒА ҚАУҚАРЫ ЖОҚ
БОҒЖАМАДАЙ [БОҒЖАМАДАЙ, БОҒА-
ЖАМАДАЙ...] ҚОЛТЫҚТАП Бого-
жамдай қолтықтап, Қарлыға алып
женелді (ҚБ).
БОҒЫН БОТАЛЫ ТҮЙЕ ҚЫЛЫП
БОЗ ҚАСҚА АЙТТЫ көне. Құрбан ша-
луға мал атады.
БОЙЫНА БАЛА БІТТИ
БОҚ АУЫЗ СӘЗ АЙТЫП, ИТ ЖЕМЕГЕН
БОҚ ЖЕДІ
БОҚ СӘЗ көне. Түкке алғысыз, былышыл
сөз.
БОЛАР БАЛА БОҒЫНАН
БОЛАР ҚҰЛЫН ЖЕЛЕДЕ ЖҰЛҚЫНАДЫ,
БОЛАР БАЛА БЕСІКТЕ БҰЛҚЫНА-
ДЫ (Қыргызша: «болор кулун желе-
де булкүйт, болор бала бешикте бул-
күйт»).
БОЛАРЫНДА БОЛЫП ӨТ, БОЗ ЖОРГА-
ДАЙ ЖЕЛИП ӨТ

БОПСАГА ШЫДА
БОРДАҚЫГА БАЙЛАДЫ *Арнай соғым ушін семіртті.*
БОСАҒАМЫЗДАН [ТАВАЛДЫРЫҒЫМЫЗДАН] АТТАҒАН ЕМЕС
БОСА ДА БОЛМАСА
БӨРІ БӨРІК АСТЫНДА
БҮЙІМТАЙНДЫ АЙТ
БҮЙІРМАҒАН МАЛ [ДУНИЕ]
БҮҚАНЫң ӨЗІ ҚАРТАЙСА ДА, МҰРНЫ
ҚАРТАЙМАЙДЫ
БҮЛАНҒА ТУСКЕН ДУНИЕ [МАЛ]
БҮЛ ДУНИЕДЕН АРМАНСЫЗ ӨТТИ
БҮЙЕН БОҒЫМЕН...
БҮЛІК САЛЫП, ХАРАП ҚЫЛДЫ
БЫЛШЫҒЫН АЛАМ ДЕП, ҚЫЛШЫҒЫН
АЛДЫ (ҚЫЛШЫҒЫН АЛАМ ДЕП,
БЫЛШЫҒЫН АЛДЫ)
БІР АЙТҚАНЫН ЕКІ АЙТТА
БІР АЙТҚАНЫН МЫҢ АЙТЫ...
БІР АТАНЫң БАЛАСЫ
БІР АТАМ НАСЫВАЙДАН ДА КІСІНІң
ҚӨҢІЛ ҚАЛАДЫ
БІР АУЫЗ СӨЗ АЙТЫРМАДЫ
БІР ДЕГЕНИМ БІЛЕУ, ЕКІ ДЕГЕНИМ
ЕГЕУ, УШ ДЕГЕНИМ ҮСКІ...
БІРДІ БІРГЕ АЙДАП САЛҒАН [ҚАҒЫС-
ТЫРҒАН, ҰШЫҚТЫРҒАН]
БІРДІҢ КЕСІРІ МЫҢҒА, МЫҢЫҢ ҚЕ-
СІРІ ТУМЕНГЕ
БІРЕУ БОЛСА ДА БІРЕГЕЙ БОЛСЫН
БІРЕУДІҢ ҚАНЖЫҒАСЫНДА ЖУРЕ АЛ-
МАДЫ
БІРЕУДІҢ ТАУЫҒЫН ЖЕСЕН, ҚАЗ
БАЙЛА, МАЛЫН ЖЕСЕН, ҚЫЗ БАЙ-
ЛА *Көне заман дадысы бойынша*
қызыды қалың малға сатудан келіп
шыққан мақағ.
БІР ЖОЛҒЫ [ЖОЛҒА] АШУЫНДЫ БЕР!
БІР ҚАТЫННЫң АЙЛАСЫ [МЕКЕРІ]
ҚЫРЫҚ ЕСЕККЕ ЖҮК БОЛАР
БІР КҮН БОҚ ЖЕМЕСЕ ИТТИң БАСЫ
АУЫРАДЫ
БІРЛІК БАР ЖЕРДЕ ТІРЛІК БАР
БІРМЕ-БІР [ЖЕКІНЕ-ЖЕК] КЕЛДІ
БІР МУШЕДЕН ҚАЛМАДЫ
БІР ПАРА
БІР ТОЙДА ЕКІ ЖАР БОЛМАЙДЫ
БІТЕГЕНЕДЕН СОҢ *диал. Біраздан соң,*

ДАБЫСЫ ЖЕР ЖАРАДЫ
ДАЙЫМ ДАЯРМЫЗ!
ДАЙЫНЫ ЖОҚ [ДАЙЫНСЫЗ] АДАМ
ДАҢ БОЛДЫ *диал. Даңқты болды.* Осы
ас көпке даң болды, Асқа сойған көп
малдан Аққан езен қан болды (Н. Б.).
ДАҢҒАЗА БОС СӨЗ
ДАҢҚЫ ЖЕР ЖАРҒАН (Қыргызша:
«даңқы таш жарған»).
ДАРДАЙ [ДЫРАУДАЙ] ЖІГІТ БОЛ!
ДАСТАРКАНҒА ОТЫРДЫ
ДАСТАРҚАНҒА ШАҚЫРДЫ
ДАСТАРҚАНЫ ДАЙЫН [МОЛ, КЕҢ БЕ-
РЕКЕЛ] КІСІ
ДАСТАРҚАНЫң ЖИҮЛМАСЫН, КУЛ-
КІҢ ТЫЙЫЛМАСЫН, КҮЛ ШАША-
РЫҢ ҚИЙЛМАСЫН! *алғыс.*
ДӘЙЕКТІ СӨЗ
ДӘМ ТАТПАДЫ *Tamaқ iшпеді.*

ДӘМІ ЖОҚ, ТАТУЫ ЖОҚ СӨЗ [ӘҢГІМЕ]
ДӘРЕТ АЛДЫ діни.
ДӘРІ ҚЫЛДЫ: Малы жоқ Ногайлының
беретүгін, Неге дәрі қылайын өңшең
масты (ҚКБС).
ДӘУДЕ БОЛСА
ДӘҮРЕНІ ЖУРІП ТҮР
ДЕГЕН, ДЕГЕН, ДЕГЕН ЕКЕН, ДЕГЕН-
БАЙДЫ ЖЕГЕН ЕКЕН
ДЕГЕНДЕЙ-АҚ ҚЫЛЫҚТЫ ҚЫЛДЫң
ДЕГЕНІН ИСТЕДІ *Дегенінен шықпады.*
ДЕМЕЕ-ДЕМ КЕЛПІ ТҮРДЫ
ДЕМЕУ ЕТТІ [ТҮТТІ]
ДЕМИГІР ТҮР
ДЕНГЕЙІНЕ ЖЕТТИ [КЕЛДІ]
ДЕНІ-ҚАРЫҢ [ҚАРНЫң] САУ МА? сә-
ледесу.
ДОДА-ДОДАСЫН ШЫГАРДЫ
ДОСҚА КҮЛКІ, ДҮШПАНҒА ТАБА БОЛ-
МА
ДҮЗІ ЖАНАТЫН ЕМЕС *диал. Беті*
қайтатын емес.
ДУНИЕНИҢ ТУБІНЕ ЖЕТПЕЙСІҢ
ДҮР-ДУНИЕСІ САЙ ЕКЕН
ДЫНДАЙ АДАМ
ДЫРДУ ӘҢГІМЕ
ДІМКЭС [ДЫМҚАС] АУРУЫ БАР
ДІН АМАНБЫЗ *диал.*
ДІН МҰСЫЛМАН
ДІТІ БАР

ЕГІН ТАҚТА БОЛДЫ *Бір тегіс, жаппай*
өнді. (Бидай т. б. дақыл туралы айты-
лады).
ЕКЕУІ БІРДЕЙ ЖУРІП
ЕКІ АЯҚТЫ ЖАННЫҢ ӘӘРІ
ЕКІ ДУНИЕДЕ ҮРЗАСЫҢ ҒОЙ?
ЕКІ ЕНЕНІ КЕЗЕК [ТЕЛ] ЕМДІ
ЕКІ ДУНИЕДЕ ҚӨРГЕНИң АЗАП БОЛ-
СЫН *карғыс.*
ЕКІ ҚАЙТЫП КЕЛМЕЙДІ ДУНИЕ БОҚ
(ҚКБС).
ЕЛ ЖАТАР МЕЗГІЛДЕ
ЕЛ-ЖҮРТ, МАЛ-ЖАН АМАН БА? сә-
ледесу.
ЕЛ СУРАДЫ *көне.* Ескі дәуір кезіндегі
устем таптың, өктемдігі осылай ата-
латын.
ЕЛУ БАСЫ
ЕЛ ШІП — АЛТЫН БЕСІК
ЕМІ ТАБЫЛМАС *Басқа ешбір шарасы*
болмас деген магынада. Жаманнан
жаксы туса теңі табылмас. Жақсы-
дан жаман туса *емі табылмас* (Ма-
қал).
ЕПЕТЕЙСІЗ [РАБАЙСЫЗ, ОСПАДАР-
СЫЗ] АДАМ *диал.*
ЕРДІ НАМЫС, ҚОЯНДЫ ҚАМЫС ӨЛТІ-
РЕР
ЕР ЕГЕСТЕ, НАР КЕШУДЕ [СЫНАЛА-
ДЫ]
ЕРКЕЛІГІ ҰСТАДЫ
ЕР-ТОҚЫМЫН БАУЫРЫНА АЛЫП ТУ-
ЛАДЫ
ЕРУЛІГЕ ҚАРУЛЫ
ЕРІ ӨЛПІ, ЕРГЕ ТИСЕ — ЕЛДІҢ ЖОРА-
СЫ; ЕРІ ТҮРҮЛІ, ЕРГЕ ТИСЕ БЕТТИң
ҚАРАСЫ (Мақал).
ЕСЕК НАЗ

ЕСЕСИН БЕРЕДІ
ЕС КӨРДІ [ТҮТТЫ, БОЛДЫ]
ЕСІТКЕН ҚҰЛАҚТА ЖАЗЫҚ ЖОҚ
ЕТЕК-ЖЕҢІН ТУРИНІП...
ЕТТИ БОРША-БОРША ҚЫЛДЫ
ЕТИНЕН ЕТ КЕСІП АЛСАҢ ҚЫНҚ ЕТ-
ПЕЙДІ
ЕШТЕҢЕГЕ АРЗЫМАЙДЫ

ЖАЙ ӘНШЕЙИН
ЖАЙДАРЫ КІСІ [БАЛА]
ЖАЙ ЖАТЫП, ЖАҚСЫ ТҮРҮНЫЗ!
ЖАЙЛАУЫҢ ЖАЙЛЫ [КЕНЕН] БОЛ-
СЫН!
ЖАЙМА БАЗАР
ЖАЙМА-ШУАҚ КҮН
ЖАЙЫН ТАПТЫ
ЖАҚСЫ ЖОЛ — ЕЛГЕ ЖОРА
ЖАҚСЫ ЛЕПЕС — ЖАРЫМ ҮРҮС (Ма-
кал).
ЖАЛАНАШ БАТЫР
ЖАЛҒЫЗСЫРАП ЖУР
ЖАЛМАҢДАМАЙ ОТЫР!
ЖАЛПАҚ ТІЛМЕН СӨЙЛЕДІ
ЖАЛПЫ АЙТКАНДА
ЖАЛТАҚ АДАМ
ЖАЛТ ҚАРАДЫ
ЖАМАНАТТЫ СӨЗ
ЖАМАН БОЛА АЛМАЙДЫ, БОЛҒАНДЫ
КОРЕ АЛМАЙДЫ
ЖАМАНДЫҚҚА ЖОРЫМАДЫ, ЖАҚ-
СЫЛЫҚҚА ЖОРЫДЫ
ЖАМАНДЫҚТЫ АЙТЫП, ЖАҚСЫЛЫҚ-
ТЫ ТІРЕП ҚОЙ
ЖАМАП-ЖАСҚАП [ЖАЛҒАП-ЖАМАП]
КҮНЕЛТТІ
ЖАМАН [ҚАЛҒАН] КӨЛГЕ ВАҚА АЙ-
ФЫР
ЖАМАННЫң БАРЫНАН ЖОҒЫ ИГІ
(Макал).
ЖАМАННЫң ЖАҚСЫСЫ БОЛҒАНША,
ЖАҚСЫНЫң ЖАМАНЫ ВОЛ (Қыр-
ғызыша: «жамандын жакшысы бол-
чончо, жакшынын жаманы бол»).
ЖАМАННЫң ҚАТЫНЫ БОЛҒАНША
ЖАҚСЫНЫң ЖЕСІРІ ВОЛ
ЖАМАННЫМ [БІР ЖАМАНЫМ] БАР Ба-
лам бар.
ЖАМАННЫМЫЗ ЖАҚСЫ БОЛДЫ, ҚЫС-
ҚАМЫЗ ҰЗЫН БОЛДЫ
ЖАМЫРАП СӨЙЛЕДІ
ЖАН АЙЛАСЫН ҚЫЛДЫ
ЖАН БАҒУДЫН ҚАМЫ
ЖАН БАСПАҒАН
ЖАН ӨТЕРДЕ к е н е . Ит олген жерде,
ағыс жерде. Жайлауы—жан өтерде—
сары белді (ҚКБС).
ЖАНСЫЗ САЛДЫРДЫ: Елге жансыз сал-
дырып (Б. Ш.).
ЖАН ҰСЫНАН ШЫҚҚАНША
ЖАН ШЫҚСЫН: Таң атпақтан күн шык-
сын, шырагым-ау, Тар төсекте жан
шықсын дәпті дейді (ҚКБС).
ЖАНЫ ЖАЙ [ТЕРЕЗЕ] ТАПТЫ
ЖАНЫН АЛЫШ ҚАЛДЫ Өлімнен аман
алып қалды.
ЖАНЫНАН ТӨЛДЕДІ
ЖАНЫН ВАҚТЫ
ЖАНЫН ЖЕБЕДІ

ЖАНЫН ҚӨЗИНЕ ҚӨРСЕТТИ
ЖАНЫН ОТҚА САЛДЫ
ЖАНЫҢ ЖАМАНДЫҚ ҚӨРМЕСІН!
ЖАНЫ ТІРІ
ЖАНЫ [ЖҮРЕГІ] ШОШЫДЫ
ЖАНА ХАБАР ДҮНК ЕТЕ ҚАЛДЫ
ЖАҢЫЛМАЙТЫН ЖАҚ, СҮРІНБЕЙТИН
ТҮҚА БОЛМАЙДЫ
ЖАҢЫЛТПАШТАН ЖАҢЫЛМА (Жас
өспірім баланың тілін жаттықтырып,
халық «жаңылтпаштан жаңылма» деп,
сөз ішінде белгілі бір дыбыстың қай-
та келу әдісіне негізделген; тез, же-
дел сейлектенде жаңылым көдік
емес; осыдан келіп ойын-кулқі туа-
ды. Мысал: 1) Құрықтан құлдырап
түстім, Сырықтан сылдырап түстім;
2) Сүт бал қаймақ, Бұл қай бал қай-
мақ, Сүт бетінде бал қаймақ, Май бал
қаймақ; 3) Ай, Тайқарбай! Қойынды
Ақшағыла жай, Тайқарбай — Май-
қарбайлар толып жатыр, Ай, Тайқар-
бай дегенің қай Тайқарбай?).
ЖАПАЛАҚТЫ ТАСПЕН ҰРСА Да ЖА-
ПАЛАҚ ӨЛЕДІ; ЖАПАЛАҚПЕН
ТАСТЫ ҰРСА Да, ЖАПАЛАҚ ӨЛЕ-
ДІ
ЖАППАР ҚҰДАЙ ЖАРЫЛҚА! д і н и.
ЖАРЫТЫП [ЖАРЫТЫМДЫ] ЕШ НӘР-
СЕ АЙТПАДЫ
ЖАСАҒАН ИЕ ЖАРЫЛҚА! д і н и.
ЖАСАУЫН БЕРДІ [ЖАСАДЫ]
ЖАС БАЛАДАЙ ҚАЙФЫСЫЗ ҚЫЛА
КӨР!
ЖАС БАЛДЫРҒАН
ЖАТА-ЖАСТАНА СӨЙЛЕСЕЙІК
ЖАТҚАН ЖЕРІ ЖАЙЛЫ БОЛСЫН, ТО-
ПЫРАҒЫ ТОРҚА БОЛСЫН!
ЖАТЫРЫ БОЛЕК ЖАТ БАЛА к е н е .
ЖАУЫН СУРАП, ТАСАТТЫҚ АТТЫ
к е н е .
ЖАУЫН ШАПТЫРЫП, ЖАБАҒЫА СУ-
РІНДІРІП АЙТАДЫ
ЖАУЫР АТТЫ ЖАБА ТОҚЫДЫ
ЖАУЫР БОЛҒАН [СӨЗ, ӘНГІМЕ...]
ЖЕГЕН ДЕ АРМАНДА, ЖЕМЕГЕН ДЕ
АРМАНДА... Әмді, тәтті тамақ ту-
ралы айтулады.
ЖЕКЕ ДАРА
ЖЕКПЕ-ЖЕК ШЫҚТЫ
ЖЕЛІЛДЕГЕН ТҮЙЕ ЖЕДІҢ, ЖЕЛІНІ
ҚАРЫС БИЕ ЖЕДІҢ
ЖЕЛ СӨЗЕ СЕМІРДІ
ЖЕЛІГІП ОТЫР
ЖЕМЕ-ЖЕМГЕ КЕЛГЕНДЕ
«ЖЕМЕИМИН, ЖЕМЕИМИН» ДЕП ОТЫ-
РЫП, ЖЕНДІ БІЛЕКТЕЙ к...енди
ЖЕПТЕІ (Қыргызыша басқаша айтыла-
ды: «жебім, жебім» деп, жемекей
карын түгөтөт).
ЖЕНГЕТАЙ БОЛМА [ЖЕНГЕТАЙЛЫҚ-
КА ЖУРМЕ]
ЖЕНІЛ БАРЫП, АУЫР КЕЛ! Олжали
келу магынасында.
ЖЕР АЙЫРЫЛЫП, КӨК ШЫҚСЫН, ЖЕ-
ЛІН АЙЫРЫЛЫП, СҮТ ШЫҚСЫН!
(Қыргызыша: «Жер айрылып, көк чык-
сын, желан айрылып сүт чыксын!»)
ЖЕРДЕ ЖАТҚАН ЖҰМЫРТҚА АСПАН-

ДА ҮШКАН ҚҰС БОЛАДЫ (Қырғызша: «Жерде жаткан жумуртқа асманда учкан күш болот»).

ЖЕР ЖАБАНГА [ЖИҢАНГА] БЕЛГІЛІ
ЖЕР-ЖЕБІРІНЕ ЖЕТТИ

ЖЕР ҚҰЛАҒЫ ЖЕТЕУ (Қырғызша: «жер кулагы жети кат»)

ЖЕР ШАЛДЫ Талай қонысты, елді мекендерді торыды, барлады.

ЖЕРИНЕ [ЖЕТЕР ЖЕРИНЕ] ЖЕТКІЗДІ
 Бұл жерде сарқа сөйлеу, ой желісін айқындау мағынасында айттылып түр.

ЖИЕН ТАБАҚ [АЯҚ]
ЖИЫН-ТЕРІН БОЛҒАНДА
ЖОҚ ЖЕРДЕН НЕГЕ КИЛГЕСІН?
ЖОҚ ЖЕРДЕН [ТАБАН АСТЫНАН] ШАТАҚ ШЫҒАРДЫҢ
ЖОҚКА ШЫҒАРДЫ
ЖОКТАН ӨЗГЕРЕ
ЖОҚТАН ЖОҚ ИЗДЕГЕН ТАБАДЫ (Макал).

ЖОЛ АНАСЫ — ІЗ
ЖОЛҒА ШЫҚТЫ Жол журді.

ЖОЛ ТАЛАСТЫ: Тамам керуен Баянға жол таласып, Ажал жетіп, сол жерде қырылады (ҚКБС).

ЖОЛ [ЖЕР] ТҮТ [ШАҚ] КЕЛМЕЙДІ
ЖОЛЫН ҚҰДЫ
ЖОЛЫН ҚЫЛДЫ
ЖОЛЫН БОЛҒЫР!
ЖОЛЫН ОҢҒАРЫЛМАСЫН! қарғыс.
ЖОЛЫН ТҮССЕ...

ЖОРА БОЗА
ЖӨН ВІЛГІ АДАМ
ЖӘРМЕП ТІКТІ
ЖҰҚПА ЖЕП, ЕЖЕГЕЙ ТҮНДҮРЫП ҚАЙТКАН АДАМДАЙ
ЖҰЛЫНДАЙ ҮШ, ЖҰЛЫНДАЙ ҮШКЫР!

ЖҮМБАҚ АЙТЫС Өлең түрінде де, қара сез түрінде де айттылатын сез үлгісі. [Жігіт пен қыз да, карт пен жас та, хан мен қара да жұмбақ айтысқа үйріп болған. Ханды да, байды да халық келеке етіп отырған. Белгілі бір зат немесе құбыльсты мензеп, долбарлап айтуда ойнақы ой, әр нәрсеге тән басти қасиет, бүркенішті ишарат жатады. Табан астынан айттылған кішігірім тапқырлық сез мағынасымен де, сез құрау тәсілімен де ұласып жатады. Бірер мысал келтіреік.

1) Қыз жұмбагы: «Там устіне тары септім»; жігіт шешушін біле тұра, білменесіп, «Там устіне тары сепкіншім жоқ» деп, қарсы қырысқ жауап береді; қыз: «Менікі жұлдыз еді» дейді, жігіт: «Менікі құндіз еді» дейді... (М. Қеб.). 2) Жолаушы болып келе жаткан қыз бен жігітке: «Мына жігіттің астындағы жорғасын-ай, касындағы жолдастын-ай!» десе, қыз: «Бұл жігіттің шешесі менің шешемнің кайын енесі» деп жұмбактай сөйлейді («Жас қайрат» газетінен). 3) Жігіт жұмбагы: «Айт деңегенде айтамын айда болар, Таң алдында ақ шолпан пайда болар. Ақын болсан, жұмба-

ғым шешіп берші, Ақ меруерт шықкан жері қайда болар?». Қызын шешуі: «Ойнамаса, күлмесе, шыға ма дерт, Ойын, күлкі бар жердің бері де кент. Сен білмесен, кем ақыл, мен айтайын, Айдың көлден шығады ак меруерт». Жігіт жұмбагы: «Көшө-кеше ауылым көшे болар, Ойынсыз, күлкісіз ел мешеу болар. Ақын болсаң, сөзіме жауап берші, Тоқсан иттін емшегі нешеу болар?», Қыз жауабы: «Айт десеніз, айтайын бұған билер. Емшегі тоқсан иттің қаша екенін Қолына шелек алып сауған білер»..

ЖҰМЫСТЫҢ АРТЫ ҚАЙЫРЛЫ БОЛСЫН [БОЛҒАЙ ЕДІ]

ЖҰМЫСЫНДЫ БІР ЖАҚТЫ ҚЫЛ
ЖҰЗ БАСЫ
ЖҰЗІ ҚАРАНЫҢ ЖҰЗІ ТАЙМАЙДЫ (макал).

ЖҮЙРІК ТАБАНЫ ДУДА ҚЫЗАР
ЖҮК АУЫРЫН НАР ҚӨТЕРЕДІ
ЖУРГЕН ЖЕРІ КЕҢШІ
ЖУРЕГЕ БАТПАДЫ
ЖУРЕГЕ ЖІБІМЕДІ
ЖУРЕГІНІҢ ҚАБЫ ЖАРЫЛА ЖАЗДАДЫ

ЖУРЕГІНІҢ ОТЫ БАР
ЖУРЕГЕ ОЙНАҚШЫДЫ
ЖУРЕККЕ ДАҚ САЛДЫ
ЖЫЛ [АЙ, ҚҮН] САНАП Эрдайым, үзбестен деген мағынада.

ЖЫЛУ АЛДЫ
ЖЫЛУ САЛДЫ
ЖЫЛЫ ТӨСЕКТЕН ШЫҚПАЙ ҚОЙДЫ
ЖЫМ-ЖЫЛАС [ЖОҚ] БОЛДЫ
ЖЫЛЫ ХАБАР
ЖЫН ҮРҒАН БА?
ЖЫНЫ КЕЛСЕ...

ЖЫРТЫҚ ТЕСІККЕ КҮЛЕДІ ◉ ЖЫҒЫЛ-ФАН СҮРІНГЕНГЕ КҮЛЕДІ
ЖІГІН ЖАТҚЫЗДЫ
ЖІЛІКТІҢ МАЙЛЫ БАСЫН ӨЗІ АЛДЫ
ЖІШКЕ ТІЗІЛДІ Бәрі есептелді.
ЖІШТІКТЕЙ БОЛҒАН

ЗАЙЫР АҚЫ
ЗАУЫҚ ЕТТИ
ЗЕРДЕЛЕІ КІСІ
ЗҰЛПЫҚАРЫН ҚОЛҒА АЛЫП... көн е.
ЗҰМЫРЫҚ ҚҰСТАЙ
ЗІКІР САЛҒАН БАҚСЫДАЙ

ИЕСІ КЕЛСЕ БИЕСІН БЕР
ИМАНДЫ БОЛҒЫР ◉ ҚҰДАЙ ИМАНЫНДЫ ЖОЛДАС ҚЫЛСЫН көн е. Ескі сенім (ислам діні) бойынша парызы-сундатті түгел орындасан алла тілегінді қабылдар, есіркөр деген жалған бата.
ИНЕ-ЖІБІНЕ ДЕЙИН КАЛДЫРМАДЫ
 (Қырғызша: «Жарық ийнесін калтұрайбай, алып кетті»).

ИНЕНИН ЖАСУЫНДАЙ ҚУНӘМ ЖОҚ
ИТ АЯҚ АТТАТТЫ Балага көз тимеу үшін істелетін ырым.
ИТ ЖЕМІНДЕЙ ОЛЖА
ИТ ИТТИГІН ИСТЕМЕСЕ, БАСЫ АУЫРАДЫ

ИТ КӨЙЛЕК
ИТ ҚҮРЛЫ ҚОРМЕДІ
ИТ ӘЛІМІН ШЫГАРДЫ ① ИТТЕЙ ҚЫ-
ЛЫП САБАДЫ
ИТТЕЙ ҚЫЛДЫ
ИТТЕЙ ҰЛЫДЫ
ИТТИГІ ҰСТАДЫ
ИТТИК [ИТИШЛІК] ЖАСАДЫ [ІСТЕДІ]
ИТТИҢ АҚЫМАҒЫ КҮНДІЗ ҮРЕДІ [ҮЙ-
ГЕ ҮРЕДІ]
ИТ ШШКІР! қарғыс.
ИІНІ КЕЛГЕН ЖҰМЫС

КЕКІРІГІ АЗЫП ТҮР

КЕМ ЖЫЛ

КЕМПІР НАЗ: Тар қоныңқа таласқан, бір
кемпір наз екле еді (Ы. Ш.).

КЕРЕГЕДЕН ШЫГАРЫП ЖІВЕРДІ көне.

Итше құып жіберді.

КЕРІ КЕТКІР! қарғыс.

КЕСТЕПАНДАЙ ЖҰМСАҚ ЕТИК

КЕСІП АЛСА, ҚАН ШЫҚПАЙДЫ

КЕУДЕНДЕ ЖАҢЫ БАР МА?

КЕУДЕСІН БАСТЫРМАДЫ Өктемдікке
жібермеді

КЕУДЕСІНДЕ ЖАҢЫ БАР АДАМДАР-
ДЫҢ БӘРІ

КИЗ АҚША Әзіл ретінде үтса алмайтын,
үтүлса бермейтін ақша.

КИЗ БАСТЫ

КИЗ ТУЫРЛЫҚТЫ КАЗАҚ, ҚЫЛ ЖА-
ЛАУЛЫ ҚАЛМАҚ, ОН ЕКІ БАУЛЫ
ӨЗБЕК, ТОҒЫЗ АРЫС ТҮРІКМЕН

көне.

КИМІҢ [КИГЕНИҢ] ҚҰТТЫ БОЛСЫН,
ӨЗІҢНЕН БҮРҮН ТОЗСЫН алғыс.
(Жаңа кім кигенде айттылады)

КӨЖЕГЕ ӨКПЕЛЕГЕН БАЛАДАЙ

КӨЖЕ ҚАТЫРЫ ЖОҚ [BAR]

КӨЗ ЖАҚСЫМ көне. (Ескі заман түсын-
да қайын жұрты адамдарның денін
өз атымен атай алмау байлай тұрсын,
өз қүйеүінің есімін тұра айтуға құ-
рығы жоқ әйел қайын сіңлілерін т. б.
әйелдерді «Көз жақсым», «Еркежан»,
«Шырайлым», «Қарапәз», «Айдар-
лым», т. б. турде атаған. Сол сияқты
басқа да үлкенді-кішілі адамдарды
«шешей», «ене», «бикеш», «ортанышы
қызы», «қішкене қызы», «апа», «кенже»
немесе «кенжетай», т. б. турде ата-
ған. Ерек жағын (әйсл келін болып
түспестен бүрүн тұғандарды) да
«мырзага», «ортаныш», «тере», «те-
рем», «аппагым», «ақ жарқын» (кей-
інгілерді ер адамға да, әйсл адамдар-
ға да қолданған), «айдарлым», «шы-
рақ», «молда бала», кішкентайларды
«бәзежан», т. б. ат қоя атаған. Өз
қүйеүін «отағасы», «... кекесі», «біз-
дің үйдің кісісі», «әлігі», қүйеүінің за-
мандастарын «құрдас», т. б. деген.
Адас (аттас) кісілерді «атам аттас»,
«аты теріс» т. б. атая орын тепкен.

Тұр-түсі, жұмыс-ыңғайна қарада
құлпырта ат қоя білген: «бады-
рақ», «семіз», «айыр сақал», «терт са-
қал», «көк көз», «сакау», «қалқан құ-
лақ», «тоғыз қол», «ақын», «жырши»,

«шешен». А. Н. Самойлович «Күйеуге шыққан қазақ әйелдерінің айта ал-
майтын сөздері» атты мақаласында
осылардан белек өнгө «лақаптарды»
да көлтірген. Мұрнынан түк қалмаған
кісін «қос ауыз мылтық» деп атауды
да ескерткеткен.

Kісі атына қатысты жерлерде де
тапқырлық байқалады: ақ — «шаң-
қан», қара — «баран», сары — «ши-
кіл», «сапақ», көш — «жөне», қой —
«мансурама», қошқар — «азбан», жыл-
қы — «туар» немесе «мінгіш», алты —
«бестен бір артық», базар — «сауда»
немесе «қала», айдар — «төбе шаш»,
пышқақ — «жаныма» немесе «ет кесер»,
балға — «согар», токпак — «қос ағаш»,
айна — «бет көргіш», бүркіт — «үлкен
құс», қораз — «айтыр тауық», тыш-
қан — «қал тесер» немесе «жорга-
лауық», қоян — «есек құлақ», тоқты —
«кішкене қой», т. б. Жер-су аттары
аралас келгендеге де әйел өйненін ойна-
қылығы байқалып тұрады: Бұхара —
«үлкен кент», Сарысу — «шикіл су»,
Сұлутебе — «әдемі төбе» т. б. «Бок» сө-
зімен келетін сөзге де аузы бармай,
Боктыбайды — «сыбан», Қоқбасарды —
«талбасар» деуі де қызық-ак).

КӨЗГЕ САЛМАДЫ Көзге ілмеді, елемеді.
Дүниесін тастап кетті көзге салмай,
Арманды жер тесегін терге салмай
(ҚКБС).

КӨЗГЕ ТАҒАН ТҮСТІ [КӨЗГЕ АҚ ТҮС-
ТИ]: Кез қылды жапан дүзде мені са-
ған, Түсін жоқ, жасым жетіп, көзге
таган (ҚКБС).

КӨЗІ ҚАРАЙГАН ТАМ СҮЗЕДІ

КӨЗІН ТҮТҮП ЖЫЛАДЫ Егіл-тегіл көзін
басып жылады. Ауылы Аяқездің бой-
ында-ды, Баянның Қозы Қерпеш
ойында-ды. Көзін түтүп сенің үшін
кеп жылаган Обалы әкесінің мойнын-
да-ды (ҚКБС).

КӨЗІНІҢ СҰҒЫ ӨТТИ

КӨЗІНДІ АШЫП ҚАРА!

КӨЗІНДІ ШЕЛ ҚАПТАСЫН! [КӨЗІНДІ
АҚ ШЕЛ ҚАПТАСЫН] қарғыс.

КӨЗІНДІҢ ОҢ ҚЫРЫН САЛ Қамқорлық
жаса.

КӨЗІ ШАРАДАЙ [ТОСТАҒАНДАЙ] ВОЛ-
ДЫ

КӨК ЖЕКЕ ЕТИК

КӨК [СОҚЫР] ТИЫН БЕРЕСІСІ ЖОҚ,
КӨК [СОҚЫР] ТИЫН АЛАСЫСЫ
ЖОҚ

КӨКІРЕГІНЕ ЖЕЛ ЕНДІ

КӨЛЕНКЕГЕ [СЫРТЫНАН] ТОН ПІШТІ

КӨЛЕНКЕСІНДЕ КҮН КӨРДІ

КӨНЛІНЕ КІР САЛАДЫ: Сұлу қыз теке-
метке тор салады, Қөңліне Баян сен-
бей кір салады (ҚКБС).

КӨҢІЛГЕ КІРБІҢ КІРМЕСІН!

КӨП БАСҚАН АЯҚ БОҚ БАСАДЫ

КӨРЕРІН КӨРДІ ① КӨРЕР КҮНІ ОСЫ

КӨРІП БАҒАЙЫН

КӨСЕГЕҢ КӨГЕРІП, КӨРПЕҢ ҰЗАРСЫН!
алғыс.

К... ЕН ЗОРЛЫҚ

К...ЕГІ ҚҰРЫСЫН! көн е. Шошып кеткенде айттар одагай. (Әйелдер лексиконы).

ҚУДІК АЛДЫ

ҚҮЙЕУ ҚҮЛДІҢ АСТЫНДА әзіл. Қызығаң күйеу кез келген жерден табылады деген мағынада.

ҚҮЙІП-ПІСТІ ДЕ ҚАЛДЫ

ҚУЛАСПА ҚЕЛГІР [ШЫҚСЫН]! қарғыс.

ҚУНДЕСТИҢ ҚУНІ [ҚУЛ] ДЕ ҚУНДЕС қөн е.

ҚУН АРАТТА [АРАЛАТТА, АРАЛАТА, САЛА]

ҚУН БОЛДЫ: Қараңғы қазақ көгінс, Өрмелен шығып күн болам, Қараңғылықтың көгіне Құн болмаганда кім болам? (С. Т.).

ҚУНДІ ҚАҚАНМЕН ИТЕРГЕНДЕЙ БОЛДЫ Ұақыт откізе алмады, тез отуін қалады деген мағынада.

ҚУН ЖЫЛЫ, ЖЕР ҚАРАДА

ҚУШІНЕ ҚЕЛІП ТҮР

ҚІМГЕ ПЕПІ ҚЫЛАСЫҢ? діа. Қімге қоңан-лоқы, міндег қыласың?

ҚІМГЕ ТҰЛҒА БОЛАЙЫН ДЕП ЕДІҢ?

ҚІР САҚТАМА Қөңіліце алма; өкпе-араздықты қой.

ҚІРІШТЕЙ АППАҚ

ҚІРІШТЕЙ АҚ [ТАЗА]

ҚІТАПТЫҢ [ҚҰРАННЫҢ] СӨЗІНДЕЙ діни.

ҚІШ АЛДЫ Қудіктенди. Бір сөзінің ішінен кіш алды да, қырын қарап, жөн тартып жүре берді (ҚҚБС).

ҚІШІ ҚҰЫЛ қөн е.

ҚІШІЛІСКЕ БЕРДІ Әйелдікке берді. Құнанбай сәлемін есіткен жерде, Бердің қожа томырылып қалды.— Е, мен баламды кәрі Құнанбайға кішіліскеке беруші ме ем? — деді (М. Ә.).

ҚАБЫРҒАЛЫ ЕЛ

ҚАБЫРҒАСЫ МҰЗДАЙ ЖАБЫҚ АТ ҚАДІМ ЗАМАН Қөне, есқі дәуір. («Хадим» арабша ежелгі деген сөз). Әбдірахман Жәмін өзінің «Ескендірдің даналық кітабы» деген дастанында қадім заманда жасаған қолбасшының көп сипаттарын көтермелеп жырлайды (Р. Б.).

ҚАДІРІН КЕТИРДІ

ҚАЗАҚ ҚАЙЫН САУҒАНДА, ҚЫРҒЫЗ ЫСАР КІРГЕН (Бұл қырсыша. «Қазақ қайын сағанды, қыргыз Ысаар киргендін» дегеннен алынып отыр. К. К. Юдахин осы сөз 1636 жылғы оқиғаны ишарал етіп түр дейді).

ҚАЗАН-АЯГЫ БІР

ҚАЗАН-АЯГЫН АЛА КЕТИП ПЕ?

ҚАЗАНЫ БАСҚА

ҚАЗЫ БАЙЛАДЫ

ҚАЙРАН СӨЗІҢ БОСҚА КЕТТИ

ҚАЙТЫП ҮЙРІН ТАПТЫ

ҚАЙЫМ АЙТЫС

ҚАҚШАҢДАҒАН ШАЛ, КЕМСЕНДЕГЕН КЕМПІР

ҚАҚПАҚЫЛ ОЙНАДЫ Асық ойынының түрі.

ҚАЛТАҒА КІРМЕ діа. Ұрлық жасама. ҚАЛТАСЫН ҚАҚТЫ ҚАМШЫ САЛДЫРМАДЫ [ТИГІЗБЕДІ] ҚАН ТАЛАПАЙ [ТАЛАҚАЙ] ҚЫЛДЫ Талан-тараңға салды.

ҚАПСЫРҒАН [ҚАДАЛҒАН] ЖЕРДЕН ҚАН АЛМАЙ ҚОЙМАЙДЫ

ҚАПЫЛ ЖОҚ: Қартайып өлсе қапыл жоқ (Мақал).

ҚАПЫЛСТА [ҚАПЫЛ, ҚАПЫЛЫМДА, ҚАПЫДА] ҚАЛДЫ

ҚАРА АЛАМАН ҚАЛЫҢ ЖҰРТ қөн е.

Хан қарауындағы, хан есігіндең құл-кұтап.

ҚАРАДАЙ БАСЫ ДАУҒА ҰШЫРАП

ҚАРАДАН ҚАРАП ТҮРҮП

ҚАРАЙЛАП [ҚАРАСЫП] ЖУРДІ

ҚАРА СҮИЕК

ҚАРАУА БЕТІ ЖОҚ

ҚАРҒА БАЛАСЫ БОҚ ШҰҚЫР, МОЛЛА БАЛАСЫ ҚАҒАЗ ОҚЫР қөн е.

ҚАРҒА [СҮИЕР] БАЛАСЫН АППАЫМ ДЕП, КІРПІ [СҮИЕР] БАЛАСЫН ЖҰМСАҒЫМ ДЕП Қім де болса іштен шыңқан баласын жек көрмейді деген мағынада.

ҚАРҚАРАСЫ БАСЫНДА

ҚАРТА АШТЫ

ҚАРШАДАЙ СОЛҒЫР! қарғыс.

ҚАРЫНА ТАРПАҒАННЫҢ ҚАРЫ СЫНСЫН қөн е.

ҚАС ҚАРЫНВАЙ

ҚАТ ЕКЕН Жоқ екен. Тұзға қат болып отыр (АТ).

ҚАТУЛАНА СОЙЛЕДІ

ҚАУЛАП ӨСТИ

ҚИЯН-КЕСКИ ЖАНЖАЛ [ҰРЫС...]

ҚОЙМАЛЖЫҚ СӨЗІНДІ ҚОЙ

ҚОЙЫН ҚАШЫРДЫ ❶ ҚОЙЫ ҚУИЕК-ТЕН ШЫҚТЫ (Қыргызыша: «Қой куудурду»).

ҚОЛ ҚҰДАЙ [-ДЫҢ] МӨРІ Соз байласу, үәде берісу мағынасында. Үәде құдай аты, қол құдай мөрі (АТ).

ҚОЛЫ БАЙЛАНДЫ

ҚОЛЫ ЖАМАН ЕКЕН, ЖАЗҒАНЫН

АЖЫРАТА АЛМАДЫ

ҚОЛЫ ЖЕҢІЛ

ҚОЛЫЦЫНАН КЕЛГЕНДЕ ИСТЕ ❶ ҚОЛЫҢНАН КЕЛЕСЕ АЯНБА кейіс.

ҚОЛАҢСА САСИДЫ

ҚОЛДАН КЕЛСЕ

ҚОЛДЫҢ КІРІ ❶ ДУНИЕ — ҚОЛДЫҢ КІРІ

ҚОЛҚАЛАП СҮРАДЫМ

ҚОМСЫНЫП [МІСЕ ТҮТПАЙ] ҚАЛДЫ

ҚОНАҚ [МЕЙМАН] БІР КЕЛСЕ — ҚҰТ, ЕКІ КЕЛСЕ — ЖҰТ, УШ КЕЛСЕ — ЖЫТ әзіл-ослақ.

ҚОНҚИҒАН МҰРЫН, АДЫРАЙҒАН КӨЗ

ҚОЙЫН-ҚОНЫШЫН ТОЛТЫРДЫ

ҚОЯН ТЕРІСІ ҚҰРЛЫ ВОЛМАДЫҢ BA, ШЫДАЙ ТҰРСАЙШЫ

ҚУ БАС ҚАЛ! қарғыс.

ҚҰЫР-ҚҰЫР, ҚҰЫРМАШ! Ойын аты.

ҚҰДАЙ БЕКЕР, МЕН БЕКЕР

ҚҰДАЙ БІЛЕДІ [БІЛЕТ] ДЕП АЙТАЙЫН қөн е.

ҚҰДАЙДАН ТІЛЕП АЛҒАН БАЛАСЫ көн е.

ҚҰДАЙДЫҢ ЖАЗҒАНЫН КӨРЕРМІЗ
ҚҰДАЙДЫҢ ҚҰЫҒЫ ЖАРЫЛЫП КЕТКЕҢ ШЫГАР Шелектеген жауында айтылады.

ҚҰДАЙДЫҢ ҚҰШЫРЫНА ҚАЛМА көн е.

ҚҰДАЙДЫҢ ТӘБӘРІГІ
ҚҰДАЙДЫҢ ҮЙІН КОРГЕН АДАМДАЙ
ҚҰДАЙ ҚУАТ БЕРСІН! діни.

ҚҰДАЙ ТҮЗҮМДҮ КӨТЕРСЕ көн е. Түзүмдө құдай қотерсе, Мұнда жоқ сенің тәң парын (ҚЖ).

ҚҰДАЙ ҰРСЫН! ҚҰРАН ҰРСЫН! көн е.

ҚҰДАЙЫРА АҚ САР БАСЫН ШАЛДЫ ҚҮЙҚА ТЕРІСІ [ТАМЫРЫ] ТЫРЫСТЫ

ҚҰЙРЫҒЫ ЖОҚ, ЖАЛЫ ЖОҚ Բұл жерде таяныш-тіреzi жоқ деген мағынада.

ҚҰЙРЫҒЫН ШАҢШЫП ОЙНАДЫ Тампық мұрын момақан, Талпақ танау құрбақан..., Омырауы саллиған, Сүтке тойып баллиған, Құлағын тіге ойнаган, Құйрыйын шаша ойнаган, Ой, бұзауқан, бұзауқан! (ХӘ).

ҚҰЙЫСҚАНЫ КӨТЕРІЛП ТҮР Жол жүрге дайын түр.

ҚҰЛАҒЫМ ШУЛАДЫ

ҚҰЛАҒЫМДЫ КЕСІП БЕРЕЙН!

ҚҰЛАҒЫМ САРСЫЛДЫ

ҚҰЛАҒЫМ СЕНДЕ, АЙТА БЕР

ҚҰЛАҚТАН АЗДЫ

ҚҰЛАН МІНІП, ҚҰС САЛДЫҚ (Бұл «кулан минип, күш салдық» түрінде К. К. Юдахин сездігінен алғынды).

ҚҰЛДЫРЫҢ БОЛАЙЫН! жа лы н у.

ҚҰЛҚЫН СӘРІДЕН ТҮРДЫ (Қыргызша: «Күзгүн саарынан турду»).

ҚҰЛҚЫН ҚҰРЫСЫН!

ҚҰЛЫН ҚАРА ҚҰЛАҚ БОЛҒАНДА

ҚҰР АТҚА МІНГЕНДЕЙ ТЫҢ ЕДІМ (Қыргызша: «Кекиляктей тың әлем»)

ҚҰРВАҢЫҢ БОЛАЙЫН, ҚҰЛЫНЫМ!

ҚҰР [ҚҰРЫ, ҚҰРҒАҚ] СӨЗ

ҚҰРТТАЙ САНАП БЕРДІ Բұл жалғанда жолықпай өліп кетсең, Құрттай санап,

соңыра мен берермін (ҚКБС).

ҚҰРЫҚ-ЖУГЕН КӨРМЕГЕН АСАУ

ҚҰРЫП-КЕТКІРІЦ ҚҰРЫП КЕТТИ ФОЙ!

ҚҰС ҚАНАТЫМЕН ҰШЫП, ҚҰЙРЫҒЫ МЕН ҚОНАДЫ

ҚҰСТЫҢ АЛҒАНЫНАН САЛҒАНЫ ҚЫЗЫҚ (Мақал).

ҚҰС ҰЙҚЫСЫНДАЙ ҰЙҚЫМ БАР

ҚҰТ АЯРЫНДЫ ШІ!

ҚҰШЫНАСЫ БАР АДАМ көн е. Есқи сенім бойынша «сәүегейлігі» бар, айтқаны «келегін» адам

ҚЫВЫН ТАПТЫ

ҚЫЗДЫҢ БАЛАСЫНДАЙ

ҚЫЗДЫҢ ЖОЛЫ ҮЛКЕН [ЖІҢШІКЕ]

ҚЫЗ КӨРЕЛІК Қыз көрелік дегенді біз көрелік (АТ).

ҚЫЗЫЛ АЯҚ Բұл жерде жалаң, кем-тар адам мағынасында. Біз сол жылы дәл он алты жан едік. Мұның ішінде тәрттақ адам жұмысқа жарайды. Өзгесі біз — өңкей өңез көз, ас иесі, қызыл

аяқтармыз... (Ф. М.).

ҚЫЛАП ҚЫЛМАН Уағдата қылап қылман, не қыласың, күн болса, ондай атты берер-ақпын (ҚКБС).

ҚЫЛДАН ҚИҚЫМ ІЗДЕГЕН ҚЫРШЫНЫ ҚЫЛДЫ [ҚЫРШЫНЫНДЕ]

ӨЛДІ, ЖАСТАЙ ҚЫРШЫН КЕТТІ] ҚЫРЫҚ КҮНГІ СЫПАЙГЕРШІЛКІТЕН

БІР КҮНГІ ПАҚЫРШЫЛЫҚ АРТЫҚ ҚЫРЫҚ ҚЫЛАУДАН ПАЙДА БОЛҒАН

БАЛА

ҚЫСАСЫН ҚИЯМЕТТЕ КӨРЕДІ Сазайын о дүниеде көреді.

ҚЫТЫМЫР КІСІ

МАЙЛАП БЕРСЕҢ ДЕ АЛМАЙМЫН МАЙЛЫҚҚА Да, СУЛЫҚҚА Да ЖУРЕДІ

МАЙЫН САТТЫ

МАЛМАНДАЙ СУ

МАЛСАҚ АДАМ

МАЛ ШАЙЛАП ҚАЛЫПТЫ Мал семірді.

МАЛЫН АЙДАП АЛДЫ Малын барымтады.

МАЛЫН, АРТЫНДА ҚАЛСЫН!

МАМЫР АТ

МАЛДЫ КӨРІП, ПАЙҒАМБАР ЖОЛДАН ТАЙЫПТЫ (Қыргызша: «Малды көрүп, байгамбар жолдон чыгыптыр»).

МАРҚАБАТЫ ТИДІ

МАСАҚ ТЕРГІЗДІ

МӘЛҒҮН АДАМ

МӘЛШІ САУДА Үақ сауда. Мәліш сауда сықылды күлкі сатып, Алса қоймас, араны таып тоймас (Абай).

МЕЙМАНАСЫ ТАСЫҒАН Артықша асып төгілген, кеуде көтерген.

«МЕН БІЛЕМГЕ» САЛДЫ

МЕН ДЕСЕҢ Мен десен, қалағанымды бер (АТ).

МЕН-МЕННІҢ ТОБАСЫ ЖУРМЕС

МЕШЕЛ БОЛҒЫР!

МЕШЕЛГЕ ЖӨТЕЛ ЖАЛҒАСТЫ

МОЙНЫНА МІНДІ Күнә мойнына қойылды.

МОЙНЫНА СОРПА ТӨГІЛДІ Еңсесі түсті, бейберекет болды.

МОШҚАП СҮРАДЫ д и а л. Егжей-тегжей-ін сұрады.

МҮНТАЗДАЙ БОЛЫП ШЫҒА КЕЛДІ

МҮНТАЗДАЙ ТАП-ТАЗА

МҮРНҮҢ БАРДА БІР СІҢБІР

МҮРНҮНЫҢ БОҒЫН СҮРТЕ АЛМАЙДЫ МЫЗҒЫМАС ДОСТЫҚ

НАЙЗА ҚАП [БИДАЙ...] («Қанар қап», «тай қап», т. б. қап түрлері бар; шағын қаптардан: «аяқ қап», «желін қап» т. б. бар).

НАМЫС АЛДЫ Кек алды. Еркектей, қызы да болса, сұлу Баян, Өлтіріп Қодар құлды намыс алды (ҚКБС). (Бұл тіркестегі «намыс» сөзі Е. Жұбанов «намысты жібермелді» мен «кек алдының» негізінде контаминация жолымен жағалған дейді. Сол сияқты қадам қойды<ат қойды+қадам басты; жарыс қойды<жарыс салды+ат қойды; тіліне наnbаймын<тіл алмаймын+со-

зіне нанбаймын. Бұл пікірдің жалпы бағытын мақұлдаймыз. Араб тіліндегі «намұс» пен «қадам» сөздерінің тіркең ішіндегі табиғатын тану да қажет шыгар. Мәселен, сол тілдегі «маша қадаман ли қадамин» дегенде «аяқ» сөзі келіп түр; оны «қадам» түрінде алып отырыз; сондықтан синтагматика семантикалық ұқсауын тексереп түсү жөн).

НӘРСЕДЕН ШОЛПЫ ТАРТТЫ *Мұқтаж-дыхық көрді.* Жүруші ең нәрседен шолпы тартып, Түпсіз тәркім дариядай мал береді (ҚКБС).

НЕ АМАЛ БАР?

НЕ БӘЛЕСІ БАР?

НЕ КІНӨРАТЫҢ БАР?

НЕМЕНЕГЕ БУРАДАЙ БҮРҚЫРАП ОТЫРСЫҢ?

НЕМЕНЕГЕ ЖЕТЕСІН ОТЫРСЫҢ? [МЕ-КИРЕНІШ ОТЫРСЫҢ?]

НЕМЕНЕ, ЖАУ ШАУЫП БАРА МА? ◎ НЕ ЖАУ ҚҰДЫ?

НЕГЕ ТҮЙЕ ҚЫЛАСЫҢ? НЕМЕНЕГЕ ТА-НАУЫҢДЫ КӨККЕ КӨТЕРЕСІҢ?

НЫСАНАЛЫ АДАМ

ОВАЛ-САУАБЫН КӨТЕРЕСІН

ОҒАН НЕ СЫН?

ОФЫ [ЖАЙЫ] ЖАЗА КЕТПЕГЕН

О ДҮНИЕ МЕН БҰ ДҮНИЕ О дүние бұл дүниеден жақсы болса, Жиналып қо-жа-мoldа кетер еді (Айттыс).

ОЙДЫМ-ОЙДЫМ ЖЕР

ОЙ ЖЕЛКЕ, ҚАМЫС ҚҰЛАҚ ҚАРА КӨК
Бұл жерде сүйегі таза, аса сұлу, жа-рамды ат магынасында. Гаунармын бол балаға сәуле берген, Дәндеме жа-маныңдан жанбайтұғын. *Ой желке, қамыс құлақ қара көкпін, Тұннықтан жүзіп ішпей қанбайтұғын* (Айттыс).

ОН КӨЗІМ ТАРТАДЫ қөн е. Жақсылық болғай еді деген ырым.

ОН САН ҰРЫМ [ҮРІМ], ҚЫРЫҚ САН ҚЫРЫМ

«ОНҚА ОЙЫН БҰЗАР» ДЕП, ОЙЫН ТӘР-ТИВІН БҰЗБАНДАР!

ОРНЫҚТЫ СӘЗ Байсалды ақыл, нық кенес деген магынада. Орнатқан же-ріне қорғасындаид құйыла қалатын орнықты сөз бар да, қурайдың басында қылп-қылп етіп үшіп кеткелі түрган торғайдай үшқалак сөз бар (I. O.).

ОРНЫНАН СУ ШЫҚҚАНДАЙ ШОШЫ-ДЫ

ОТ АНА, МАЙ АНА, ЖАРЫЛҚА! қөн е.

ОТ БАСЫН САБАДЫ

ОЗ БАСЫМЕН КЕТТИ

ОЗ БАСЫНА КӨРІНСІН! қарғыс.

ОЗ БЕТИН АЯМАҒАН КІСІ БЕТИН ШИЕ-ДЕЙ ҚЫЛАДЫ

ОЗ ЖАТЫРЫМНАН ШЫҚҚАН БАЛА Өзілінің бел балам.

ОЗ ЖОЛЫҢМЕН ЖУР

ОЗІ БОЛҒАН ҚЫЗ ТЕРКІНІН ТАҢЫМАС

ӨКПЕ-БАЗЫНАЛЫҚ ЖАСАДЫ

ӨКПЕЛЕСЕН ҚӨШКЕ БЕРГЕН ТАЙЛА-ФЫНДЫ ҚАЙТЫП АЛ (Қыргызыша: «Ақсак сары атынды ал»).

ӨКІЛ ҚЫЗ

ӨЛІМДІ ЖАУ: Өлімді жауды көргенде жасақпенен сайланды (Ы. Ш.).

ӨЛІМ-ЖІТИМСІЗ ШЫҚТЫ Қыстап мал-жан аман шыққанда айтылады.

ӨМІРДІҢ АШЫ-ТУЩЫСЫН Қорді [БІР-ДЕЙ ҚӨРДІ]

ӨМІРЛІК ЖОЛДАС [ЖАР]

ӨМІР ШЕКТІ д и а л. Өмір сүрді.

ӨМІР ЖӘРМЕҢКЕҢІНҚ БАЗАРЫНДАЙ Өндіршігін үзіліп БАРА МА?

ӨРТЕҢ ЖЕР

ӨРТЕҢ ШӨП

ПАЙФАМБАР АЛАЙ СӘЛЕМ ◎ ҚЫДЫР Әлә СӘЛЕМ д і н и. *Мұқамбет пай-ғамбарың, «шапағатты» әулиенің, лауазымы.*

ПАЙФАМБАР ҚҰДАЙ ЕМЕС КОЙ (Қыр-ғызыша: «Байтамбар кудай эмес ку-дайдан жуда емес»; осындағы «жу-да» деген «алыс», «бөлінген» магы-насында).

ПАҚЫРШЫЛЫҚ ИСТЕМЕ

ПАЛАУ БАСТАЫ

ПӘДЕРІНЕ [АТАНА] НӘЛІТ! д и а л.

ПӘЛЕН-ТҮЛЕН ДЕГЕН ЖОҚ

ПӘРУАРДІГЕР [ПӘРУАРДИГАР] ЖА-РЫЛҚА! д і н и.

ПӘТУАСЫНАН ТАЙДЫ

ПЕЙІЛІ ҚАРА

ПЫРАҚ АТКА МІНГЕНДЕЙ БОЛДЫ

ПІКІРГЕ ДИХАН Пікірғе бай.

РАСШЫ ЖЕТЕР МҰРАТҚА д и а л.
Максатқа шындықты айтуыш жетер. Өтіркіші қалар ұятқа, расшы жетер мұратқа (ҚТДМ).

РЕТИ ҚЕЛСЕ

САҒАН ҚЕЛГЕН АУРУ МАҒАН ҚЕЛСІН т і л е к.

САҒАН [...] КҮНІМ ТУСПЕЙ-АҚ ҚОЙ-СЫН!

САҒАН ӨТІРІК, МАҒАН ШЫН!

САЙТАН АЗДЫРСЫН! қарғыс.

САЙТАН [ШАЙТАН] АЗГЫРДЫ

САЙЫСҚА ТҮСТИ

САҚАЛЫҢ ҚЫРҚЫЛҒЫР [ӨРТЕНГІР] қарғыс. Кексе кісіге айтар сөз.

САЛ АДАМ

САЛДАРЛЫҚ КІСІ

САЛ ҚЫЛДЫ ◎ ДАЛ ҚЫЛДЫ Әүре-са-санға түсірді, әбігер етті. Мен не ет-тім Сарыбайга сал қылғандай. Мен не еттім Карабайға дал қылғандай, Тарта түр атың басын, шырагым-ау. Ауылы алыс емес табылғандай (ҚКБС).

САЛЫҚ [САЛҚЫ] ТӨСТИ

САЛЫҚШЫЛЫҚҚА ТҮРДЫ д и а л. *Жа-тақши (жалға түруші) кедей магы-насында.* Сол байға менің ағам са-лықшылыққа түрді (ҚТДМ).

САНАТҚА ҚОСЫЛДЫ Алдыңғы қатарға ілікті; жүрт қатарынан орын текті.

САН ШЕРУЛІ ҚОЛ [ШЕРУ ӘСКЕР]

САҢЫРАУҒА СӘЛЕМ БЕРСЕН, «АТАҢ-
НЫҢ БАСЫ» ДЕЙДІ
САСЫҚ ЕТ Ұрыдан қайтқан мал, мұлік;
қол жетпеген нәрсе.
СӘЛДЕСИНЕ ШОҚ ТҮССІН! Дін иелеріне
деген қарғыс.
СӘЛЕМІН ӘЛІК АЛМАДЫ
СЕНИМДІ АҚТАДЫ
СОФЫМ СОЙДЫ
СОЙ ТУАР д и а л. Ақсақты алсаң сау
туар, соқырды алсаң сой туар
(КТДМ).
СОҚЫР ҚАРГА
СӨЗ АЙЛАСЫН БІЛМЕГЕН СӨЗДІ ӨЗІНЕ
КЕЛТИРЕДІ
СӨЗГЕ БИЛІК БЕРМЕДІ
СӨЗГЕ ЖОҚ АДАМ
СӨЗДІН ЖЕТІ АТАСЫН БІЛЕДІ
СӨЗ КЕЛЕДІ Хабар тиеді. Тыңдасаң Қо-
зыкеден сөз келеді, Жақсы-жаман кі-
сіні көз көреді (ҚКБС).
СӨЗИН АҚТАН ТИГІЗДІ
СӨЗИН ЕКІ АЙТЫРМАЙДЫ
СӨЗІНЕН ЖАЛТ ТАЙЫП КЕТТИ
СӨЗІНІН КИРЕЛЕН-ИРЕЛЕНІ КӨП ЕКЕН
СӨЗІНДЕ ҚҰЛДЫҚ көне. Айтқанға қону,
лыпылдан келісу магынасында айты-
лады. (Кішінің үлкенге деген ізеті
ретінде қазірде де айтыла береді).
«Сөзіңізге құлдық» деп үлкен атам-
ның алдында лыпылдан жүрдім (АТ).
СӨЗІНІН БЫСЫМЫЛДАСЫ...
СӨЗІ ӨНМЕНИЦНЕН ӨТЕДІ
СӨЗІ СӨЗ Сөз екі болмайы.
СӨЗІ СЫНЫҚ Сылайы.
СӨЗІ ТУРПІДЕЙ ТИЕДІ
СУАЛЫП КЕТТИ Сауын малдың сүттен
арылуы туралы айтылады.
СУДАЙ СӨЙЛЕЙДІ Еркін сөйлейді. (Бұл
тіркес «орынша», «қазақша» сияқты
сөздердің соынан айтылады: «орын-
ша судай сөйлейді» т. б.).
СУҚАН АЛЛА, СУ ЖАҒАЛА МЫСҚЫЛ.
СУ СІДІК Белі жоқ ерек.
СУЫҚ ЖАНДАР
СҰҒАНАҚТЫГЫ ЖОҚ
СҰХТАНЫП ҚАРАДЫ
СҰРАП БЕРГЕНШЕ, ҰРЫП БЕР Келген
қонаққа барыңды аяма, «не жейсің»
демей тамагынды дастарқап үстінен
қой деген мағынада.
СҰРАПЫЛ ЗАМАН
СҰРАСТЫРА [СҰРАЙ] КЕЛЕ ҚАРЫН
ВОЛЕ ШЫҚТЫ
СҰР ЖЫЛАН Қаныпезер, қара көңіл, зы-
миян адам туралы айтылады.
СҮЗЕГЕН СИЫРҒА ҚҰДАЙ МУЙІЗ БЕР-
МЕЙДІ
СҮЙГЕН ЖАР
СҮЙЕГИНЕ БАТТЫ Жана шегіп, біреудің
тырағы батқанда, қатты налығанда
айтылады.
СҮЙЕГИНЕ ТАҢБА БАСТЫ Қорлады,
намысина тиді.
СҮЙЕГІ ТАЗА [АСЫЛ] МАЛ Тұқымы жа-
сық емес, қарапайым емес мал.
СҮЙЕК ҚЫМЫЗ (Қыргызыша: Құзгі, қыс-
кы қою қымызы.). ҰЫЗ ҚЫМЫЗ Ерте
көктемдегі жағытурым кезіндегі

тәтті қымызы; ТОҢАЗЫҒАН Қ
МЫЗ (қыргызыша: тондурма ;
мыз); ТҮНБА ҚЫМЫЗ (қыргызы
тунма); САРЫ ҚЫМЫЗ (жайлau
ғы қымызды қыргыздар «қызыл »
мыз» дейді).
СУЛЕ НАУҚАС БОЛДЫ
СЫНДАРЛЫ АДАМ д и а л. Сымбат
адам (КТДМ).
СЫН ТАҚПА
СЫР АЯҚТЫҢ СЫРЫ КЕТСЕ ДЕ, СЫР
КЕТПЕЙДІ
СЫР БІЛГІ АДАМ
СІЗДІН ЖАНАБЛАРЫҢЫЗҒА көі
Сіздің құрметті есіміңізге деген .
ғынада кездесетін ескі кітаби сөз
ТАБЫ ЖОҚ Сырқаттанып отыр.
ТАЖАЛ БОЛДЫ
ТАМАҒЫН МАЙЛАДЫ
ТАМАҒЫН ШІП, ТАБАҒЫНА ТЫШТ
ТАМАҚСАУ КІСІ
ТАНДАЙЫН ҚАҒЫП, ТАҢ ҚАЛДЫ
ТАП ӨЗІ
ТАРС БЕРГЕН СОҢ ТАЙСАЛМА
ТАРТ ТІЛІНДІ!
ТАС ЖҮТ! қарғыс.
ТАСТАҒАН ТАСЫ ҮЛДИДАН ӨР
ДОМАЛАП ЖАТПАДЫ Тәңірім б
ген шағым Тастаған тасым жат
ды Үлдидан өрге домалан (Ы. Ш.).
ТАСТАЙ ҮЙҚЫДА ЕКЕН
ТАСТЫ СУ БҰЗАДЫ, СУ БҰЗБАСА С
БҰЗАДЫ
ТАЯҚТЫҢ АСТЫНА АЛДЫ
ТАУДЫ ТІЛІ, ТАСТЫ ЖАРҒАН
ТЕКЕНІ ӘКЕ ЕТИП, ЕШКІНІ ШЕПЕ ЕТ
ЖУРМІЗ
ТЕЛ ЖУРІС Кезеген аяқ, тел жүр
(Ы. Ш.).
ТЕНТЕГІ МЕН ТЕЛІСІН [ТЕВІЗІН] Т
ЗЕТТІ
ТЕРИСІН ТЕРИС [КЕРІ] СОЙДЫ Теріс
теріс сипырды; іремей сойды.
ТОБЫЛҒЫ ҰЯЛҒАНЫНАН Қызыл Б
ЛЫПТЫ Барынша тырысып ба
жоқтығын, қолынан іс келетін-ке
мейтіндігін сыртқа білдірмей мағын
сында.
ТОҒЫЗ САН ТОРҒАУЫТ, ОН САН О
МАУЫТ
ТОҒЫЗ ТҮРЛІ АМАЛЫ, ТОҚСАН Т
ҒЫЗ БҮКТЫРМАСЫ БАР (Қырғы
ша: «Тогуз амалы, токсон тогуз бу
тармасы бар»).
ТОЙ АТАСЫ ТОМАЛАҚ Той атасы том
лақ, Қенілім құмар соган-ак (F. C.)
ТОҚЫМДАЙ [СҮИЕМДЕЙ] ЖЕР Болм
ыш жер.
ТОЛЫҚ ЖЫЛ
ТӨБЕЛЕС [ҰРЫС] «БОҚ ЖЕМЕДЕҢ
БАСТАЛАДЫ
ТӨРЕ ТИМЕДІ
ТӨРЕСІН ҚЫСЫҚ БЕРМЕГЕН
ТӨРТ АЯҚТЫДАН ИТІМ ДЕ ЖОҚ Ma-
дан дәнене жоқ.
ТУРА СӨЗ ТУҒАНҒА ЖАҚПАЙДЫ
ТҮЛПАРДЫҢ ӨЗ ТҰҒЫ ӨЗІНЕ МАЙ
ТУРА БАСПАС ТОБАН ЛЯҚ

ЯҚ ҚЫВЫРЛАТПАДЫ Тырп еттірмеді.

ЖЕНИҢ ҚҰЙРЫФЫ ЖЕРГЕ ЖЕТКЕНДЕ, ЕШКИНІҢ ҚҰЙРЫФЫ АСПАН-

ҒА ЖЕТКЕНДЕ

ЛСЫМ ДҮНІНЕ

Н [ТЫҢАЙҒАН] ЖЕР

ПЫР ЕТПЕЙ ОТЫР!

Р [ТЫРДАЙ] ЖАЛАНАШ

РНАҒЫНА ЗАР БОЛДЫ Сағынды, аң-
сады. Көзден таса болғанда қандай
болдым, Өзің түгіл зар болдым тыр-

агыңа-ай (ҚКБС).

РНАДАН БИ ҚОЙСАН, ҚИҚУ КЕТ-
ПЕС БАСЫНДАН (Қыргызша: «Тур-
надан бий койсоң, кыйгуу кетпейті
башындан»)*.

АЛДЫ Araға журер, сөз салар көлде-
нең кісі алды.

ДЕСІР ҚАЛДЫ

ЕМІЗДІ Bos сөз сөйлемі; тілімен ғана
дәмелендірді.

ЖАЛҒАСТЫ Тілдесті. Қосылған
кішкенеден, қарагым-ау, Құн қайда
бір сөйлесер тіл жалғасын (ҚКБС).

[БУЫЛДЫ

[КӘЛИМАҒА КЕЛМЕДІ [КЕЛМЕЙ]
КЕТТИ]

[Н ҚҮЙГІР! қадғыс.

[ҰШЫМЕН ЖАҚЫН ҚЫЛДЫ Алда-
ды.

[БОСАДЫ д и а л. Буыны босады
(КТДМ).

ЖЫЛАННЫҢ ҚҰЙРЫФЫН БАСПА
ТҮЛ Tipi жетім. «Жанбай — жалын,
күймей — шок» дегендайін, Tipi түл
осы күнде Баян болды (ҚКБС).

ШЕЖІРЕ

Н СЕЗДІН ҚЫСҚАСЫ

Н ОТЫН ЖАНДЫРДЫ

[ИТТЕЙ ЖАЛАҚТАП...

АҒАН ЖЕРДЕ ҚОЛЫ, ТІСТЕГЕН
ЖЕРДЕ ТІСІ КЕТЕДІ

ЛНФА ҮҒАДЫ д и а л. Текізге қарай
жылжиды. (Осындағы «ұшан» текіз
мағынасында; «ұшан-текіз» қос сөзі
осыдан көліп пайда болған).

ҒАНЫНАН [ҚЫСЫЛҒАНЫНАН] КІ-
РПЕРГЕ ЖЕР ТАППАДЫ [ЖЕРГЕ
КІРДІ]

ЦІСІ СЕГІЗ ҚАБАТ Әбден болып-тол-
сан, төрт күбыласы түгел.

ЕН. АУЫЛ к е н е. Беделді ауыл.

УЛКЕН БАСЫНДЫ НЕГЕ КИШРЕЙТЕ-
СІН?

ҮРІМ-БҮТАҚ, ЖУРАҒАТТАН ТҮК ҚАЛ-
ДЫРМАДЫ

ШАЙҚЫ-БҮРҚЫ БОЛМАСЫН, ҚИҚЫ-
ШОЙҚЫ БОЛМАСЫН Жаман-жатық,
былжыр, ынжық болмасын деген жа-
ғынада. «Жалын» жарқырай берсін.
«Ұл тусаң — шайқы-бүрқы болмасын,
қыз тусаң — қиқы-шойқы болма-
сын!..» Қоркем әдебиет сақал сауда-
сын да көтермейді, көзін сузген
«жастық» саудасын да көтермейді,
«Жалын» талаптыға тәрбиеші, та-
лантақта өз үйіндегі болар деп сенеміз
(F. M.).

ШАЛА ӨЛТІРГЕН ЖЫЛАНДАЙ

ШАР ТАРАПТЫ ШАРЛАДЫ

ШЕШЕМІЗ ВІЗДІ ТУҒАНДА ҚАЛЖА
ЖЕГЕН

ШИҚАННЫҢ АУЗЫ ЖАРЫЛДЫ Төзім,
шыдам таусылды.

ШИҚ-ШИҚ КҮЛДІ (Күлкінің толып жат-
кан түрлери бар, мысалы: «қарқ-
қарқ күлді», «тырқ-тырқ күлді»,
«тарқ-тарқ күлді», «еңкілдеп күлді»,
«жырқылдап күлді», «еазуинен күл-
ді», «мығынан күлді», т. б.).

ШОН ҚАРА [АЛЫП ҚАРА] КУШ

ШОШҚА ТАҒАЛАДЫН ВА?

ШЕҚЕЛЕП ОТЫРДЫ («Жүресінен отыр-
ды», «жүргіне отырды», «малдасынан
отырды» немесе «малдас құрып отыр-
ды», «тізерлеп отырды», т. б. түрде
айтылады).

ШӨКІМДЕЙ ЖЕР

ШӨП БАСЫН СЫНДЫРЫШЫ Жақсылық-
қа жорышы, лайым осылай болғай.

ШҮЙКЕДЕЙ КІСІ (Көбіне «кемпір» сөзі-
мен бір жүреді).

ШУЛЕННЕН ШӨЛ ТУДЫ [ТУДЫРДЫ]

Атақты кісіден, дариядай кең жо-
марта жаннан, жақсыдан, мырзадан
керен құлақ, құыс кеүде, тар көңіл
иесі туды деген мағынада. (Бұл фраза-
ны «ШӨЛДЕН ШУЛЕН ТУДЫ [ТУ-
ФЫЗДЫ]» түрінде көрісінше де қолда-
нады). Абай Ділдә сөзін бітірткен
жоқ: — Қой, Ділдә. Тіленшідей ата-
дан сені керен құлақ қып туғызған
мен емес. Шуленнен шөл туғызған
мен деп пе едің? — деп, кейіспен бір-
кекетті (М. Э.).

* Қосымшада әрі «Қазақ тілінің фразеологиямдері туралы» деген бөлімде кез-
ін осы сипаттас фразалар К. К. Юдахиннің «Киргизско-русский словарь» атты.
інен алынды.

Кенесбаев С.

Фразеологический словарь казахского языка (Более десяти тысяч фразеологических единиц). Ответственные редакторы А. Искаков, К. Омиралиев. Алма-Ата, «Наука» КазССР, 1977.

712 с. (Академия наук Казахской ССР.
Институт языкоznания).

Кенесбаев

Смет Кенесбаевич

ФРАЗЕОЛОГИЧЕСКИЙ СЛОВАРЬ КАЗАХСКОГО ЯЗЫКА

Утверждено к печати Ученым советом Института языкоznания
Академии наук Казахской ССР

Редакторы Б. Сагындыков, З. Егебаева
Худож. редактор И. Д. Сущих
Техн. редактор Л. И. Шашкова
Корректор А. Досымбекова

Сдано в набор 25/I 1977 г. Подписано к печати 19/IV 1977 г.
Формат 70×108¹/₁₆. Бумага № 1. Усл. печ. л. 62,3.

Уч.-изд. л. 88. Тираж 8000. Зак. 160.

Цена в ледерине на тканевой основе 5 р. 80 к., на бумажной основе 5 р. 70 к.

Издательство «Наука» Казахской ССР.

Типография издательства «Наука» Казахской ССР.

Адрес издательства и типографии: 480021, г. Алма-Ата, ул. Шевченко, 28.

